

INDEX IN TOMOS

OPERVM CL. GALENI OMNES

MAGNA DENO ET SOLERTI CVRA

in Medicinæ candidatorum gra-
tiam conscriptus.

BASILEAE M. D. XLIX.

Manière de se servir de cette table
de galien -

1° Le premier chiffre, précédé de la syllabe to.

donne constamment l'indication du tome.

2° Après le chiffre vient un nombre qui n'a pas toujours
la même signification

a) Pour les tomes de 1 à 6 inclusivement, et pour
le tome 8, le second nombre indique le numéro de
la colonne (il y a deux colonnes dans chaque page)
Une des 4 premières lettres de l'alphabet, ou deux
d'entrelles, suivies immédiatement du second nombre.

Elles indiquent un ou plusieurs des quarts de la colonne
désignée A, est le premier quart, B, le second etc.

L'indication AB, AC, CD, etc. signifie que l'article
occupé désigné appartient à plusieurs quarts de colonne

b) Pour le tome 7, (Commentaire sur les aphorismes d'Hippocrate)
le premier second nombre indique le rang de l'aphorisme,
et la troisième indique le livre dans lequel se trouve l'aphorisme

3° Enfin l'abréviation isag. renvoie à l'introduction générale
des auteurs de galien (liber isagogicus). Le premier nombre qui suit
indique la colonne, le second une lettre qui fixe le quart.

VBicunq̃ potuimus Lector candide, capita, aut Aphorismos, aut particulas eorum numeris notare, id fecimus: alioqui literas a b. & ceteras consuetas adscripsimus. interdum etiam, uerum nō semper, & numeros & literas, omnia autē hęc ut facilitati legentium consuleremus. Meminerit autem Lector, primum numerum perpetuo indicare totum: reliqui uariāt. Et in alijs quidem tomis omnibus, numeri à primo, quem totum dicimus indicare, sequentes, columnam ostendūt, & quod mox sequitur elementum, columnæ eius partem: uelut Abderitarum historiam, reperies tomo primo, columna eiusdem 1236. sub elemento b. Septimo tomo, bini perpetuo numeri post tomi notam habentur, non singuli ut in ceteris: eorum prior Aphorismus, alter librum significat, nisi fortē quippiam expressum aliud sit. Ceterum id ipsum quoq̃ sic sequi placuit, quando Aphorismorum liber sub compendio eadem ferē habet, quæ in reliquis tomis prolixē demonstrata sunt: Hoc pacto sub breuibus sententijs artem quasi totam proponit iterum.

INDEX OPERVM CL. GAL- LENI OMNIVM ORDINE ALPHABETI.

ABDERITAE, stulti tomo 1.
columna 1236. b
abdere, uirgo in uestibulo templi egrotans to. 3. 575. 80
abdominis membrana interior peritonæum dicitur to. 7. 58. 6
abdominis anatome exposita ad curationis uulnerum in ipso contingentium commodam expositionem to. 6. 149. d
abdominis partes quomodo quis aggredi debeat, ab ijs incepturus anatomen, ostensio tomo 1. 321. a & 323. a
abdominis musculi ac subiacētes partes, primum confectæ & ratio to. 1. 321. 8
abdominis uulnerum curatio, & prociidenti inde intestinorum repositio sanatioq̃ to. 6. 149. ac
col. sequentibus quatuor
abdominis uulnerum idonea sutura to. 6. 151. c
medicamenta imponenda 152. c b
abietis semen quando fit optimum to. 2. 342. 14
ablutio metallorum qualiter fiat to. 5. 803. d
ablutio, quid præstet medicamentis to. 5. 803. c & 561. c & 562. d. & 563. a. 568. b
ablutio medicamentorū combustorum quid præstet to. 5. 247. c
ablutio medicamentorum ex aceto quid præstet to. 5. 133. d & deinceps
ablutio capitis, cerebrum iuuans to. 8. 369
abortus indicium & causa to. 1. 787. c d. & 1172. c d to. 3. 537. a & to. 7. 53. 5
abortus fit propter multas causas to. 7. 27. 7
abortus aut partus causa triplex to. 1. 1172. d
abortus quando maxime fit mulieribus, & si non fiat infantes sunt debiles to. 7. 12. 3
abortus quo tempore facilius fiat & quot modis

fiat to. 7. 1. 4
abortum facit actus aliquis to. 7. 45. 5
abortus causa, febris uehemens, alui fluxus, sanguinis fluxus, erysipelas uteri, saltus uehemēs, clamor, ira, timor, uictus parcus, seu alia passio similis, mucor in acetabulis uteri to. 7. 45. 5
abortus fit si prægnans habuerit alui profluuium to. 7
abortus fit si māmæ prægnantis fiant repente gra ciles to. 6. 37. 5
abortus fit propter inediam to. 7. 53. 5
abortum difficilem habent grauidæ febricitantes sine occasione manifesta to. 7. 55. 5
abortus qui non fit propter defectum alimentī, talibus maxime graciles præsumt to. 7. 53. 5
abortum facit mulieri utero gerenti, si tentio superuenerit to. 7. 27. 7
abortus fit si sanguis mittatur ex uena prægnanti to. 7
31. 5
abortit marem, prægnans ex gemellis, si mamma dextra gracilis fiat: si sinistra fœminā to. 7. 38. 5
abortiunt grauidæ tenues præter naturā priusquā crassescant to. 7. 44. 5
abortum facturis, māmæ extenuantur, quæ si rursus durescāt, dolores fient mammarum, aut coxarum, aut oculorum aut genuum, & non instabit to. 7. 53. 5
abortus ne fiat, remedium to. 8. 111
abortū ne mulier fecerit, agnitio to. 6. 468. 64
abortum expellens, cataplasma to. 6. 468. d
abortus authores cur legib. puniunt to. 1. 1312. b c
abrotanum. eius descriptio to. 8. 507. to. 5. 157. c
abscessus, quid sit flag. 189. a
abscessus qui dicatur to. 6. 406. generatio ipsorum uaria b. curatio c. si ex inflammatione cōstitit

stiterit per cutis superficiē, dum suppurationē
prohiberi posse speratur d. dum prohiberi am-
plius nequit suppuration 469.b ubi in sinum
abierit ibidem c. si lacerata facta cutis fuerit
ob diuturnam a parte rasionem, quod sit cūtat
de secti tumores fuerint 412.c.d
abcessus dicti, atq; eorum generatio to. 3. 332. 4. d
& col. seq. c. & to. 3. 28.b
abcessuum duplex differentia, generatio & cura
tio to. 5. 350. d
abcessuum generatio per transmissionem humo-
rum sit a partibus robustioribus ad imbecillio-
res, & quomodo to. 3. 29. a. b
abcessio per effluxionē & decubitū to. 3. 428. c
abcessuum flatuorum, quas inflationes uertūt,
curatio to. 5. 34. 4. c
abcessuum in parte intercostali contingentium
chirurgia liag. 233. a
abcessibus quibus cōueniat maturatio, quibusq;
scarificatio to. 3. 63. 6. 31. & deinceps
In abcessibus incisis, uariæ rerum tum aliarū tum
animalium quocq; formæ repertæ to. 3. 395. d
abcessuū ortus, nū iuxta rectitudinē semper uesti-
gādu sit, et alia de ipsis. t. 3. 617. 3. c. et col. seq. 2
abcessus optimi qui sint to. 4. 789. 67. to. 3. 482. d
abcessionis genus optimum quod sit, & contra-
tom. 3 164. a
abcessus in morbis uel maiores uel minores, utri-
que cur damnentur to. 4. 651. c
abcessus in morbis, inutiles to. 3. 427
abcessus aurium uel articularum, si fiant in die iu-
dicatorio, uel incipiant, bonum; & notātur qui
sint isti dies in quibus fieri debent & in quibus
non to. 7. 36. 4
abcessus in pulmone est passio diuturna t. 7. 3. 4. 4
abcessus per decubitus quibus morbis contin-
gere soliti & qualiter to. 3. 437. a
abcessus articularum fieri in laborantibus qui pro-
pter motum habuerint calidos articulos, nō mi-
rum to. 7. 31. 4
abcessus diruptus quandoq; sit pus bene expur-
gans partes to. 7. 47. 4
abcessus quibus febribus expectandi & quibus
atatisbus to. 4. 806. 26
abcessuum prænotio, & in quam incumbēt par-
tem, qualiter cōstituēda to. 4. 723. 68. & 724. 70
abcessus iudicatorij in quibus morbis expectan-
di sint to. 3. 626. col. tota & seq. & 628. d
abcessus iudicat morbos longos ultra quadrage-
simum to. 7. 36. 4
abcessus quo potissimum tempore, contingere a
febribus soleant to. 4. 808. 31
abcessu futuro ad articulos liberant̃ urina multa
crassa facta uel fluxu sang. narium to. 7. 74. 4
abcessus cito fiunt in febribus laboriosis ibidē
abcessus articularum aut maxillarum fiunt lassi-
tudinem habentibus in febribus to. 7. 31. 4
abcessus in hypocondrijs duri, molles ac dolen-
tes, per morbos acutos contingentes, & ex hi-
sce præfagia to. 4. 753. 33. & col. seq. 2
abcessus tales si molles sint & absq; dolore, præ-

fagia to. 4. 758. 38
abcessus si euanescent aut retrocedant, nec remit-
tat morbus to. 4. 790. 68
abcessus ē pulmonia, in articulos citra cōcōctio-
nem, clauditatē minantur to. 4. 789. 67
abcessus in febribus qui non solutur ad primas
indicationes, longitudinem morbi significant
tom. 7 51. 4
abcessus crassitudo quanta fuerit, tanta erit cau-
tas ulceris to. 7. 45. 6
abcessus malos cruda conuersa, significant iudi-
cationis carentiam, labores, tempora, mortes,
uel eorumdem malorum reditus to. 7. 22. 4
abcessus renum interiorum quomodo cognoscatur
futuri to. 7. 36. 7
abcessum sequuntur dolores & labores. t. 7. 44. 4
abcessus faciunt dolores uiscerum to. 7. 66. 4
abcessus incidūt ibi ubi laborauerūt qui ex mor-
bis conualescunt to. 7. 32. 4
abcessus facit urinæ difficultatem cum dolore to-
mo 7 49. 7
abcessus potest facere angustationē partiū adeo
ut nihil possit ad eas transire to. 7. 44. 6
abcessus potest fieri in ossibus to. 7. 55. 7
abcessus ossis a corruptione to. 7. 74. 7
abcessus i uescia causa est fistulicidij urine t. 7. 16. 3
abcessus in utero nō iuuat sternutatione t. 7. 51. 5
absinthium to. 5. 172. c. & to. 8. 305
absinthium nō amarum exacte seu solum est, sed
adstringens quocq; to. 5. 117. d
absinthij species quot sint & quæ to. 5. 159. c
ac col. sequenti,
absinthiū Santonicum, nō est idem cum Abrota-
no, & alia de eodem to. 5. 159. c. & col. seq.
absinthij porio, pituitoso succo uentriculum in-
stante, inimica est to. 2. 392. c
absinthium qualiter uentrem purget to. 2. 391. d
absinthium cur intro sumptū poros repurgare po-
test, foris non potest to. 5. 137. b
abstinentia a cibo idem significat quod inappe-
tentia to. 7. 17. 4
abstinens a cibo, id est, nō appetens, debet per su-
periora purgari to. 7. 17. 4
abstinens a cibo sanus, præsertim si sit cholericus
quid patiat̃ur to. 7. 50. 6
Quæ absurda prorsus sunt, cōtemni potius q̃ con-
futari scriptis debent to. 6. 848. b
acaciæ, descriptio to. 5. 163. 12. to. 8. 83. & 302
academici certam cognitionem rerum tollunt
liag. 118. a ac deinceps
acalephe, uel acalyphe, id est urtica to. 2. 84. 54
acalephe descriptio to. 5. 163. d
ἀνάπτυς figura partiū, quæ sit exacte t. 1. 120. c
acanthæuleucae descriptio to. 5. 164. 2
acanthæ Aegyptiæ descriptio ibidem b
acanthion descriptio ibidem a
acanthos descriptio ibidem a
ἀκρόθισ cur dicatur, & excerebrati, Chryssippi di-
ctio intempestiue breuis to. 1. 929. 2
accessio, lege paroxysmus & circuitus
accessio quid significet to. 7. 12. i
acces-

accessio febris dicitur annotatio to. 7. 1. 2
 accessiones febrium dicuntur accidentia. t. 7. 30. 2
 accessio in interpolatis, est idem quod una dies in
 continuis to. 7. 59. 4
 accessiōnem primam morbi peracuti uehementis-
 simam habent to. 7. 36. 4
 accessiones in febribus, cur nūc breuiores sint nunc
 longiores to. 3. 138. c. & 140. a. b
 accessiones in morbis, tum longiores tum breui-
 res qualiter contingant to. 3. 158. a. b
 accessio tertianarū, præsertim pyrarum nūquam
 transit duodecim horas to. 7. 59. 4
 accessio in febribus tertianis nō puris quanto lon-
 gior accessione puræ tanto morbus est longi-
 or to. 7. 43. 4
 accessiōnum febriliū circuitus pro humorū mu-
 tatione uariant to. 3. 158. a. b
 accessiōnis in febribus, principium, augmentum,
 & consistentiæ, & declinatio, qualiter contin-
 gant to. 3. 159. c. d
 accessiones quomodo fiant aliquibus morbis to
 mo 7 12. 1
 accessiōnum febriliū reditus qualiter cōtingat
 tom. 3 160. a. b
 accessiōnum principijs cur interiora calent, exte-
 riora frigent to. 7. 48. 4
 accessiones qualiter euacuationis modū indicent
 tom. 5 337. c
 accessiones dierum parium to. 3. 449
 accessiones quomodo doceāt regulari ægrum in
 uictu to. 7. 17. 1
 accessiōnibus quod nihil dandum to. 7. 19. 1
 accessiones in diebus imparibus fiunt uehemen-
 tiores in diebus paribus si morbus debeat tar-
 dare to. 7. 36. 4
 accessiōnibus uehementioribus iudicia fiunt to-
 mo 7 36. 4
 accessio particularis morbi potest prægnosci to-
 mo 7 12. 1
 accessiōnū causa si fuerit fixa, longus est morbus,
 si non, breuis to. 7. 30. 4
 accidens, quære symptoma, casus
 accidentia, symptomata to. 6. 29. b. e
 accidentia præter naturam perinde atq; substantiæ ad u-
 sum comparata sunt to. 1. 516. 13
 accidente notissimo captus sapius ab Hippocra-
 te dicitur pro toto morbo to. 7. 59. 7
 accidentia præter naturam sunt dispositionū cor-
 poris, si in principio morbi aliquid excernatur
 tom. 7 22. 4
 accidentia sanant remotis causis to. 7. 22. 2
 accidentia quo tempore fortiora & imbecilliora
 tom. 7 30. 2
 accidentia sexto die difficiliora to. 7. 29. 4
 accidentalis euacuatio dicitur ea quæ fit per inc-
 diam to. 7. 17. 2
 acinus, uitis fructus to. 2. 56. d
 accipitrum sterces to. 5. 296. b. c
 acerba, quære sapor
 acerba quæ sint, è Platone to. 5. 29. d
 acerbi saporis exolutio, nascitur austerus sapor,

& acidus, & dulcis & pinguis, et huius ostensio
 exemplo fructuum maturiscentiū to. 5. 103. b
 acerba & austeras, astringentia ambo sunt, iuxta ma-
 gis minusq; differentia to. 5. 100. d
 acerbum omne, immo dice siccatur to. 6. 180. c
 acerba augent famem to. 7. 20. 2
 acerbus cibus uel qualitas, & acer cibus exiccant
 corpora to. 7. 13. 4
 acerba, sanguinis uomitum sanant to. 7. 27. 7
 acerbis curantur ulcera sine inflammatione to-
 mo 7 37. 7
 achierdi fructus to. 2. 77. d. 78. c
 acetum, oxos
 aceti scillini confectio to. 6. 510. 249
 aceti facultas paucis explicata to. 5. 509. a
 acetum, non uniuersum hominibus quibusdam
 uisum, ut neq; lac, & partium separationis mo-
 dus to. 5. 18. c. d. & col. seq. b. a
 aceti temperamentum calidum alij, alij frigidū as-
 serunt to. 5. 18. b
 acetum summe calidum, aut frigidum summe, as-
 firmantes, quibus rationibus usi sint to. 5. 211. b
 aceto contrarias facultates tribuere rationi aduer-
 sum adeo est, quando substantiam eius soluere
 non licet to. 5. 21. b. c
 acetum frigidum quidem est, sed accidentarium
 quoq; calorem habet & qualiter to. 5. 29. c. d
 acetum calidū esse, qua methodo cognosci queat
 tom. 5 19. c
 acetum, perperam iudicantur calidum esse, quia
 aduersissent compositis medicamentis calefa-
 cientibus misceri to. 5. 24. b
 acetum calidū esse quia mordax sit, nō recte colligi-
 unt to. 5. 23. b
 Quod acetum obscure calefaciat bisariam cōtin-
 gere posse, aut quia calidū sit, aut quia acrimo-
 nia sua dolorem cieat atq; inde fluxionem cal-
 dam parti accersat to. 5. 22. c
 acetum, cauterij instar calidū esse pronuntiantium
 cōfutat opinio, assignataq; eorundē rationes
 tom. 5 19. a
 acetum quali tanē facultate statui debeat, ut ex
 usu artis sit to. 5. 23. b
 acetum si ad summe frigida aut calida conseruatur,
 recte neutrum dicitur, & contra to. 5. 21. b
 aceti natura, iuxta Aristotelem & Theophrastū,
 & partes to. 5. 97. a. b. ac deinceps
 aceti & omphacis, naturā differens, expolita to-
 mo 5 106. c. d. & 107. c. d
 acetum cur sitim quandoq; extinguat quandoq;
 augeat, & quibus to. 5. 26. d
 acetum in febribus ardentibus sitim tollit to-
 mo 5 27. a
 acetum picrocholis utilissimum: melancholicis
 aduersissimum to. 5. 27. b
 acetum biliosis quo pacto utile sit to. 6. 672. c
 aceto comparatur atra bilis in mordacitate to-
 mo 7 23. 4
 acetum, medicamentis metallicis fortibus, dum
 lauantur, quid præstat to. 5. 829. c
 acetum dolorē mitigatibus remedijs topicis, non
 recte

recte miscetur	to. 5. 500. d. & 502. d	achoribus remedia è Sorano	to. 5. 489. d
acetum, quando miscendum sit remedijs topicis,		achoribus & fauis remedia	to. 6. 473. 89
aduersus inflammationes, & quare & contra		&	423. 13
tom. 5	500. c	achrades	to. 5. 169. b
acetum nisi acrimoniam haberet coniunctum, in		acida, Sapor	
calidis fluxionibus solum sufficeret	to. 5. 20. c	acida quæ sunt è Platone	to. 5. 30. c. & 32. d
acetum qualiter conglutinet ulcera & coalescere		acidus sapor in quibus sincerus uideatur	to-
faciat	to. 5. 27. d	mo 5	110. a
acetum à Thapsia excitatas phlegmonas sanare		acidus sapor è frigore prouenit, offensio	
potens	to. 5. 20. b	mo 5	106. b c
acetum quomodo sanguinis fluores cohibeat to-		acidum esse, est sapor atræ bilis	to. 7. 21. 4
mo 5	19. d	aciditas saporis sit, dum calor concoctionem ordi-	
acetum qualiter nervos offendat	to. 6. 67. 2. d	tur, & perfectam alterationem mutationemq;	
obest utero	ibidem	inducere nequit: huiusq; offensio	to. 5. 109. c
acetum, aluum sistit modice	to. 2. 29. b	acidum saporem, cur à calore prouenire arbitrati	
acetum, eiusq; in conditura uires	to. 2. 178. b c	quidam sint	to. 5. 108. ab
aceto ad eos affectus qui refrigerari ac humecta-		acida quale temperamentū & ad hoc consequen-	
ri postulant solo non utimur, sed aqua admixta		tem facultatem habeant	to. 5. 151. d. & 152. a
ut possit bibi, & ratio	to. 6. 251. b	acida medicamenta & adstringentia, licet frigida	
acetum si melle miscetur	to. 5. 108. b	utraq; sint, consistentia tamen differunt, et quo	
acetum multum eiusq; usus ac uires	to. 2. 149. c d	pacto	to. 5. 99. d. & 102. c d
acetum in oxirati potu num admixtum dunta-		acidi actionem, qualiter conueniat explorare to-	
xat sit, ut aquam diducat, an ut ipsum quoq; re-		mo 5	101. d
frigeret	to. 5. 26. a	acidum nisi mixtam aliam habeat qualitatem, om-	
acetum quare in esu olerum, oleo adijciatur to-		nino frigefacit	to. 5. 97. d
mo 2	82. 45. d	acida frigiditas ab astringente, qualiter differat	
acetum ac garum, cur cum quibusdam edulij, cō-		tom. 5	98. a
coctu difficilibus, misceantur	to. 2. 77. c d	acidus ructus, siue fumosus	to. 2. 103. c
acetabula, quæ dicantur, tum Hippocrati, tum cæ-		acidus ructus significat pituitam	to. 7. 2. 4
teris antiquorum	to. 1. 401. a b	acidū qui eructant, non ualde morbo laterali cor-	
acetabula dicta ab Hippocrate uas forū capita, &		ripiuntur	to. 7. 33. 6
ratio huius exposita	to. 1. 112. 64. b	acidus ructus in longis leuitatibus intestinorum	
acetabula sunt ora uenarum & arteriarum quæ fe-		bonum	to. 7. 1. 6
runtur ad uterum	to. 7. 45. 5	acida cibi corruptelæ, è quibus causis sint to-	
acetabula, hominis ne uulua insint uti ceterorum		mo 3	91. c
tom. 1	400. 11	acidi humores in ore uentriculi sunt causa appeti-	
acetabulorum mucor est causa abortus	tom. 7	tus canini	to. 7. 21. 2
aph. 54. lib. 5	& aph. 45	acida deuorata, cur deiectiones humectent to-	
achlis, affectus quis	Isag. 229. a	mo 2	48. c
achorum generatio	to. 3. 336. 15	aconitum	to. 8. 306
achorum generatio, & curationis methodus to-		aconiti, pardalianches descriptio, Itē aconiti Ly-	
mo 5	479. c	coctoni	to. 5. 161. a
achoribus, topica è Critone	to. 5. 486. c	aconiti remedia	to. 5. 425. c
achoribus inflammationis, remedia	to. 5. 480. d	acopa medicamenta quæ dicantur, & iporum	
achorum curatio ex Archigene	to. 5. 481. a	temperamenta ac materiæ	to. 5. 102. 6. d
achoribus remedia topica Archigenis & ipso-		&	col. seq.
rum æstimatio artificiosa à Galeno	to. 5. 481. b	Acoporum appellatio, quondam medicamenti	
& col.	seq. 2	facultatem, postmodum consistentiam signifi-	
achoribus topica Apollonijs & eorum exploratio		cauit	to. 5. 1028. b
to. 5. 483. c	ac col. seq. 2	Acopa ex Asclepiade t. 5. 1028. aphrodisia 1038. a	
diasmyrnū dictum 489. b Aliud Cleopatras		ascuntianum inscriptum 1030. c quo Aru-	
489. & deinceps ualde ulceratis	ibidem	tius Aquila curatus est: benefacit coxendicium	
Aliud fursuribus quoq; faciens	ibidem	dolori omniq; neruorum distentioni 1038. c	
ad achoras sinegmaria to. 5. 488. b faciūt itidem		barbaricū ex Euphorbio, ad Ischiadicis aliq;	
ad fursures, asperitates, & scabies. Item ad im-		multa b bassi, neruorum resolutioni 1031. c	
petigines 488. d & cutis fordes omnes		item d bassi Stoici 1037. a bonum ibidem	
achoribus humectis & inueteratis cōposita, Da-		Ex castorio solutis & omni diuturno malo au-	
mocratatis to. 5. 487. a & æstimatio ipforum b		xiliatur 1031. d calefaciens ut Castus, ad af-	
ad idem Leuca dictum emplastrum b aliud		fectus diuturnos & conuulsiones 1039. a Cly-	
Melinum Leucij 487. d Melinum Hygieni		ti 1038. d affectibus diuturnis ualde gene-	
omnem fluxum resiccans 488. a Thebat b		rosus 1031. b Domitio Nigrino, liberat pror-	

sus 1032.d Flauij Clementis, hoc homines
 roto corpore distorti à podagra chiragraq̃ ita
 conualuerunt, ut citra noxam ambularent to
 mo 5. 1034.d foetidum 1029.d Item 1037.c
 ad molestias ex perfrictione, & contusiones
 exictibus 1033.c Piscatoris 1034.b idem
 aliter c aliud, quod Ischiadicis & opisthoto-
 nicis. neruorum dolorem ex consensu omnem
 sanat 1030.b ad lassitudinum molestias, ner-
 uis condollescentibus 1028.b aliud ad uehe-
 mentes lassitudinum affectus & neruorū con-
 tractiones 1030.c Lexopyreton 1029.c ali
 ud Aphrodiset 1029.d Ex melle inscriptum,
 ad lassitudinum molestias, neruorum contra-
 ctiones, opisthotonicos & canina conuulsione
 affectos 1029.c Metasyncriticū, Ischiadicis,
 solutis, tremulis, diuturnos affectus demolē-
 tis, capitedolētes iuuat 1039.d aliud Menij Ruffi,
 solutis ac tremulis, neruorū dolori ex cōsensu
 omni, podagricis, arthriticis, Ischiadicis pror-
 fus liberat 1028.d aliud 1035.a Neapolitæ
 Agrippæ compositum 1036.d Neapolitæ,
 Ischiadicis, arthriticis, podagricis 1032.c ad
 omnem neruorum dolorem consentientem
 1026.a Orionis Pexoris bonum 1039.b Or-
 phito compositum, thoracis affectū molestum
 sanauit 1035.d expopulo, Ischiadicis, arthri-
 ticis, solutis tremulis 1033.a Pompeij Sabini,
 preciosum inscribit 1035.a Quadrati 1037.c
 ex rubetis ranis 1033.c ex sale, podagricis,
 articulari morbo laborantibus, liberat pror-
 fus 1032.a aliud ad idem Patroclo Caesaris li-
 berto compositum b ex Sampsucho 1037.d
 aliter ut Antimachus & ut Philocles ibidem
 uiride, ut Clemens Sertorius 1038.d uiride
 Piscatoris 1036.d uiride, opisthotonis, ischia-
 dicis, solutis & tremulis 1030.d
 acopa ex Damocrate, carmine to. 5. 1042.c
 acopon, ualde multis, & aduersus frigora c ui-
 ride efficax 1043.c parabile passim 1044.b
 acopa ex Hera. ad dolorem omnem to-
 mo 5. 1041.d coxendicum doloribus diuti-
 nis, articuloꝝ ligationi, paralyti, efficax ad-
 modum 1042.b coxarum doloribus, & ad
 omnia c uiride ad ischiadas, neruorum re-
 solutionem 1042.a myracopa, quæ sint 1028
 b, ex Asclepiade myracopon ad affectus
 inueteratos, coctionem item iuuat 1036.b
 aliud Aquilæ Secundillæ 1036.c aliud bo-
 num 1039.b quo utor c
 acopon, ē populi floribus, eiusq̃ compositio &
 usus to. 2. 342.c d
 acopa tum olea tum unguenta uaria, eorum que
 compositio uaria to. 2. 343.
 per totam columnam
 acopon ex abiete, eiusq̃ compositio & usus to-
 mo 2 342.14
 acorum, descriptio eius to. 5. 164.c. &
 tomo 8 307
 acres sapores omnium esse calidissimos to-
 mo 5 114.b

acria alia edi possunt, alia non possunt, & alię ipso
 rum differentia: ibidem d c
 acria. Sapor
 acria quæ sint to. 5. 30.b. & 32.b
 acria & adstringentia perperam confundunt qui-
 dam to. 5. 305.d c
 acris sapor & amarus, qua differant to. 5. 115.d
 acrem appellamus, & amarū saporem & acidum
 tom. 5 115.b
 acris saporis uires to. 5. 116.c
 acrium temperatura ac facultas to. 5. 151.d
 acrium uires to. 2. 169.c
 acrium actionem, qualiter experiri conueniat
 tom. 5 101.c
 acria & amara, dum eduntur, parum alunt, dulcia
 & insipida plus to. 2. 88. 64
 acrium assiduus usus, fugiendus præcipue bilio-
 sis, & quibus conueniant to. 2. 92.a
 acrium odoratorumq̃ semina to. 2. 112.b
 acritudo acquiritur in melancholia quādo supra
 modum extritur to. 7. 56. 6
 acritudo eorum quæ soluuntur prouocat hæmor-
 rhoidas: fundamentum affirmantiū aloen non
 prouocare hæmorrhoidas, sed ea quæ euacuan-
 tur to. 7. 47. 6
 acritudo excitat ad excretionem to. 7. 18. 2
 acritudo pituitæ irritat intestina ad defectionem
 tom. 7 33. 6
 acritudo mordax fieri non potest ut in longū ex-
 tendatur si omnia circa ægrum opportune fi-
 ant to. 7. 22. 7
 acritudo humorum facit difficultatem intestino-
 rum to. 7. 3. 6
 acris & tenuis humor causa exulcerationis est to-
 mo 7 12. 4
 acritudines malorum humorum lædunt uesciam
 tom. 7 22. 3
 acritudo abradit in summa parte intestina to-
 mo 7 24. 4
 acria moribus uentris per accidēs medent quan-
 doq̃ to. 5. 46. a
 acrisia bifaria ab Hippocrate usurpata uox, quid
 significet to. 3. 439.d
 ἀκροχαιρόμοι certamen manuum to. 2. 293. 18
 acrochordon, tumoris genus Ifag. 189.d
 & to. 3 337.b
 acrochordon Græce est genus uerucarum & tu-
 berculorum to. 7. 26. 3
 acrochordones cur fiant in pueris ibidem
 acrochordonon sanatio, inuenta Romæ primum
 sub Galeno to. 6. 359.d
 acte, descriptio eius to. 5. 164.d
 actio quid sit to. 3. 309.a
 actio triplex to. 1. 111. 7.a
 actio in generatione consistit to. 6. 35. b
 actio, & symptoma, differunt to. 6. 27. b c
 actio & passio, qualiter differant, & quid sit u-
 trunq̃ to. 3. 35.d. & 37.b
 actio & corpus duo sunt genera inter se prorsus
 dissidentia to. 6. 24. c
 actionum in animali duæ primæ sunt differentie,

altera animæ, altera naturæ tom. 3. 40. a
 actio facultatum quæ sit to. 1. 111. 5. d
 actiones uoluntariæ quæ sint dicendæ inquisitio
 tom. 1 1209. a
 partio, defectio, mictio, Actiones, sunt naturales,
 à uillis præcipue transuersis siuarum partium,
 & uoluntariæ à musculis s. epigastrii contractis
 & sphincteribus laxatis lib. 5. de usu partium,
 passim to. 1. 1162. b
 actiones uoluntariæ, quibus signis dignoscantur
 à cæteris to. 1. 1208. b
 actiones quæ motu fiunt uoluntario, aliæ liberæ
 sunt, aliæ affectibus corporis seruiunt, & quali
 ter fiat utraq; tom. 1. 1210. b c
 actiones morales to. 4. 64 b
 actiones partium quarundam sunt confessæ, non
 nullarum uero controuersæ tom. 1. 431. 16
 actioni cur plura destinantur instrumenta to
 mo 1 741. d
 actionis, ususq; partis differentia to. 1. 841. c
 finitio expenditur ibidem. cognitio, usus
 inuentione præcedit to. 1. 839. 13 demonstra
 tio in partium usu uestigando nulla requirenda sed
 in confesso esse debet ibidem
 actioes partium corporis, cuiusq; duplices sunt, aut
 ut similium aut ut instrumentarium seu composita
 rum, & huiusce explicatio. Ifag. 14. 11. 4. & co. seq.
 actio finis est ob quem pars quæq; corporis desi
 deratur tom. 6. 28. d & inde
 actiones partium substantiæ proprietatē imitan
 tur tom. 1. 355. 9
 actionum omnium instrumenta in animali per se
 docta tom. 4. 162. c
 actiones partium non omnes ex æquo lædunt, affe
 ctus partibus. & super hoc ratiocinatio proluxa
 tom. 3 105. d & inde
 actio partium omnis trifaria ostenditur to. 3. 92. a
 actionum animalis omnium differentie enumera
 tæ, & ipsarum offensa to. 3. 38. a & inde
 Actionum firmitudo robustarum uirium proprium est
 ac inseparabile indseium to. 3. 315. d
 actio qualiter lædi solet to. 4. 16. a
 actionum infirmitas è quib. causis nascat to. 3. 425. 5
 actionum medicis singularium enarratio to. 2. 414. a
 actiones corporis animi moribus consentire ubi
 demonstrat ab Aristotele to. 1. 54. a
 actionum quas non egerunt dudum, cur quidam
 obliuiscantur statim tom. 1. 1209. a
 actu calidum, humidum, frigidum, siccum, quot
 modis dicatur to. 1. 83. a
 corpora omnino duo, inter se commissa, pugnan
 tia, agunt patiuntq; mutuo to. 1. 92. 9
 acuti uox, quid significet tom. 3. 609. c
 acuti morbi ratio quæ sit to. 4. 615. b
 acuti morbi, lege, morbi acuti & ægritudo acuta
 tom. 7 23. 2
 acutus affectus quis sit Ifag. 176. b
 acuti morbi, quales sint to. 3. 294. b c
 acuti morbi qui to. 7. 12. 1
 acuti morbi qui sint, exemplis expositum
 Ifag. 215. a

acuti morbi qui, & quod magni sunt & cito iudi
 centur to. 7. 19. 2
 acuti bifaria, simpliciter, ex cõuers. to. 4. 749. 28. c
 acutorum morborum natura duplex tom. 7. 19. 2
 acuti morbi, à quibus fiant humoribus Ifag. 215. b
 acuti qui non trahunt 14. appellant à Galeno acu
 ti, qui in quadraginta diebus iudicantur acuti
 ex decidentia to. 7. 23. 2
 acuties quousq; procedat in morbis continuis ibi.
 Acuti morbi habent febres continuas to. 7. 19. 2
 rari absque febre sunt. ibidem. uidentur ta
 men sine ea consistere quandoque posse. ibid.
 & 30. 5
 acuti morbi, quos ueteres ante Hippocratem no
 minatim tradiderint, qui sint to. 6. 588. a
 acuti morbi in 14. diebus accipiuntur to. 7. 23. 2
 acutos morbos in quatuordecim diebus termina
 ri, de quibus intelligendum, apud Hippocratem
 tom. 4 598. d & col. seq. & 600. b c
 acutorum morborum iudicationes non prorsus
 certas esse, quo pacto accipiendum to. 1. 104. d
 acuti morbi simpliciter, per iudicationes imperfe
 ctas, in quos alios morbos conuerti soleant to
 mo 4. 749. d
 acutorum morborum præcognitionibus fidere
 non debemus to. 7. 19. 2
 in acutis morbis delirii præfagia to. 6. 714. c
 in acutis morbis siccitas quibus dignoscatur mo
 dis to. 6. 602. c
 acutorum morborum curatio, cur priscis medicis con
 trouersa fuerit to. 6. 589. d & col. f. citæ 610. a
 acute febrientium uictus, apud Petronam absurdus
 tom. 6 595. c
 acutis morbis laborantes, repentina uictus ad cõ
 traria mutatioe legdum to. 6. 625. d. et huius per ea
 quæ in sanis cõtinentur ratio 626. c. & deinceps
 in acutis morbis, dies qui sunt impares multa pol
 lent uirtute to. 6. 556. a
 acute laborantibus pituita qualiter exhiberi con
 ueniat, quære elementum p. t.
 in acutis morbis uinorum usus ac incõmoda pro
 differentibus ipsorum naturis to. 6. 651. c
 in acute laborantibus melicrati usus idoneus to. 6
 659. a & consequenter
 in acute laborantibus oxymellis usus to. 6. 667. b
 aquæ 673. a balneorum 676. c
 per acutos morbos oxymellis usus & eius uires
 tom. 6 667. a b
 in acutis morbis purgationes to. 5. 338. a b
 in acutis morbis raro uti purgationibus tomo 7
 24. 1
 acutis morbis principio, id est, prima die euacuan
 dum uel non post secundum tom. 7. 24. 1
 acyli ilignæ glandes sunt tom. 2. 139. a
 adarce quid sit, eiusq; uires to. 5. 319. a
 aden, quid Ifag. 189. c
 adenum siue glandularum usus to. 1. 1301. 15
 adenes qui insunt mammis, quales sunt & quam
 uim habent tom. 7. 139. 5
 adenum materia est exanguis et frigida, presertim
 eorum qui sunt in mammis to. 7. 40. 5
 adenes

adenes quanto sunt frigidiore hecate, tanto lac
 frigidius sanguine to.7.40.5
 adenes infunt alis & inguinibus to.7.31.4
 adenes multi in inguinibus to.7.26.3
 adenes sunt prompti ad suscipiendas superfluita-
 tes to.7.26.3
 adenes alae habent, quae suscipiunt superfluitates
 tom.7 31.4
 adenes circa maxillas suscipiunt ea quae in febris
 bus transmittuntur ad caput ibidem
 adenes ubi sunt ibi sunt tubercula to.7.26.3
 adipis ratio to.1.81.7. origo, usus ibid. ex ha-
 bitus frigidityte gignitur 63.d cur concre-
 scat 56.a
 adeps, circa quas partes concrefcere non possit
 tom.1 50.c
 adeps, cur liquatur calfactus ibidem
 adeps quale praebeat nutrimentum to.2.99.10
 adipis, qualiter reponendi sunt to.5.306.d
 adipum differentes naturae to.5.886.2.b.c
 adipū pro uarietate animalium temperaturae seu
 facultates differentes exposita to.5.99.a.b.ac
 col.seq.& 1006.d.& 1008.d.& 1022.d.c. item
 tom.6 403.a
 adeps, pinguedo, earum tum inter se, tum pro ani-
 malium uarietate cuiusq; differentiae ac uires
 tom.5.303.d & deinceps
 adipum, ad emplastra praeparandi differentia to-
 mo 5 910.d & 919.b
 adeps, differentiae eius iuxta animalia, & cuiusq;
 usus ad suppuratōes promouendas to.5.133.c.d
 adeps, animalium omnium iuuenilium, minus est humi-
 dus minusq; calidus quam perfectorum to.5.816.d
 adeps aserinus reliquis praestantior est, gallina-
 ceo scilicet & fuisso to.5.810.b
 adeps inueteratus, seipso est calidior to.5.305.c.b
 adiantis descriptio to.5.162.d
 adolescentia quando sit to.7.29.3
 adolescentia quando incipiat & finiat to.7.9.5
 adolescentia est optima aetas to.7.18.3
 adolescentis melius se habent uere ibidem
 adolescentium aetas eiusq; diata competēs to.2.155.7
 adolescentulus in foro decubens quomodo mor-
 tuus to.3.529.5
 aduuliones dictae to.3.18.a
 adustio minus toleratur in consistētibus quam in
 iuuenibus to.7.30.3
 adfectus uocabulum quid significet to.3.35.c
 adfectuum emendandorum ratio duplex. t.2.155.7
 administrationum anatomicarum priorum ordo
 qui fuerit to.1.232.d. & inde
 adriani historia, quum serum orbasset oculo to-
 mo 2 201.a
 adstringens. Sapor
 adstringens, qua temperatura & quae ad hanc se-
 quitur facultate praeditum sit to.5.151.d
 astringens de ambobus dicitur, austeris & acer-
 bis to.5.100.d
 adstringens, ab austero et acerbis qualiter differat
 tom.5.32.a quare item sapor
 adstringens austerum, acerbū, quo inter se pacto

differant to.2.69.21
 adstringendi uis, in austeris maior, in acerbis
 minor inest to.2.139.a
 adstringentia cum acerbis perperam confundunt
 quidam to.5.305.d.c
 adstringentia medicamēta, cum acerbis pugnan-
 tissima habent tum facultatem tum qualita-
 tem, & quo pacto to.5.266.b.c
 adstringentia medicamēta et acida, licet frigida am-
 bo sint, consistentia tamen differunt & quomo-
 do to.5.99.d.& col.seq.3
 adstringētis frigiditytis & acidae differē. to.5.98.a
 adstringentia perperā affirmarūt, quaecūq; aut pro-
 fluuijs aut dysenterijs medeantur to.5.28.36
 adstringentia quantū in ipsis, alui deiectiones co-
 hibent semper to.2.69.d
 adstringenti purgās contrariū non est, licet a ple-
 risq; putetur to.5.79.c
 adstrictio cū id solū perpetuo sit, & unū efficere
 nata, quor tamē astringentia nō eadē omnia sint,
 neq; effectū habeant eundē to.5.79.d. & citra
 adstringēdi uis, in omnibus eadē habet principia,
 quamuis diuersi effectus sint ipsorum astringē-
 tium tom.5.78.d.c
 adstringens qualitas, quid agat to.2.29.a
 adstrictiōis natura, aut uis quae sit to.5.84.b
 adstrictiōis a ctiōem, qualiter explorare conue-
 niat to.5.101.a.& deinceps
 adstrictio summa, ut caliditas summa, citra admi-
 xtiōem alterius saporis generari intelligitur
 tom.5 80.a.b
 adstrictio & adstringēs differūt, nam illa simplex
 est, hoc duplex, & quo pacto to.5.82.d.83.a
 adstrictum simul totum est to.7.35.7
 adstringentia nō omnia refrigerare, ostēsis to.5.28.d
 adstringentia non omnia conglutinare, neq; com-
 tra, ostēsis to.5.27.3.4.d
 adstringentia reprimunt to.7.66.4
 adstringentia uina, cibi, pharmaca omnia, ipsorum
 facultas to.5.911.b.c
 adstringentia primo loco sumpta, uomitū postre-
 mo, deiectionem faciūt, & modus huius expo-
 situs to.2.71.a.& deinceps
 adstringentia post cibū sumpta qualiter expulsi-
 onem deorsum iuuent to.2.393.c
 adstringentium usus, post sumptū medicamētū,
 nulla dum sequuta excretionē to.2.71.b.c
 adstringentia ut aloe ac caetera, nō eadē in omnib;
 corporibus agunt omnia. & ratio quibus in lo-
 cis exposita to.2.28.c
 adstringentiū pirorū aut malorū usus, cur uetere qui
 busdā deiciat. Proti rhetoris historia t.2.70.22
 adstringentia, parabilia to.5.639.b.c
 adstringentia possunt colligi to.7.40.2
 adstringentia introducetes, id est perpetuā inualetu-
 dinem to.2.250.d
 adstringentia, demonstratione quidē, prius nō caret, sed
 ad actiōes tñ obeūdas priuatim inutilis. t.1.92.d
 adstringentia, descriptio illius to.5.162.d
 agimij liber de pulsibus to.4.181.a
 agilops, quid sit ag.228.& t.5.163.a.to.6.476.106.

agilops eiusq; generatio to.2.54.44
 agilops.eius generatio.curatio tom.5.602.c
 Remedia, Herē ibidem. Archigenis d. Afcle-
 piadis 603.b. & tom.6.476.106
 agilopum oculi curatio to.1.685, to.6.507.214
 agilopum chirurgia Ifag.232.c.d
 ad agilopas, remedia, liquida tom.5.575.d
 agrius, descriptio illius to.5.163.b
 agri officium tom.3.441.51
 agri mores, quando ad certitudinem prænatiōis
 assequendā inspiciēdi sint to.3.228.2 & citra.
 agriori tres postremi, ē libro primo Epidemion
 tom.3 268.c
 De agroto, præsagium tom.6.502.166
 agrororum, ē libro Epidemion tertio brevis enar-
 ratio tom.3 269 & sequente
 agritudo Morbus Ifag.175.7
 agrotatio, quid sit Ifag.175.7
 circa agrotantem administratio & de morbis in-
 terrogationes qualiter à medico instituendę &
 cur tom.3. 645.43 & deinceps
 agritudinis cognitio, secundum planetam, diem
 & horam, to.8.151
 agritudines non à statu corporis uitioſo, sed alijs
 à causis prouenientes to.2.384.c.d
 agrotantes singulis annis, lege annis singulis.
 agrotationem omnem multitudinem esse perpe-
 ram affirmat Asclepiades to.1.31.b.c
 agri anxij qui dicuntur to.7.57.7
 agri in quibus debent obedire medico to.7.49.6
 agris similia sunt morbosa to.7.64.7
 agritudines omnes sunt breues æstate to.7.25.2
 agrorum alimentis debemus acres humores re-
 mouere & quando to.7.18.2
 agrotant minime qui habent humidum uentrem
 tom.7 33.6
 agro exteriora noceant quæ Galenus tom.7.1.1
 agrotantis natura docet humorem peccantē, Ga-
 lenus tom.7.2.4
 agrotantis natura confert euacuationibus digno-
 scendis tom.7.2.4
 agrotantis natura indicat bonas excretiones
 tom.7 47.4
 agrum & sanum, habere medium deprehenditur
 tom.7 4.2
 ager si sine ratione bene se habet, non fidendum,
 si etiam male, non timendum to.7.27.1
 ager debet agere que conueniunt, & quæ à medi-
 co præcipiuntur to.7.1.1
 ægyptus habet loca calida quæ sunt circa medi-
 terranea, & sicca quæ sunt etiam non maritima
 tom.7 14.3
 agritudines quę uolunt integrā dietam to.7.4.1
 agri uires ex quibus & quomodo cognosci pos-
 sunt to.7.9.1
 agri uictus ratio to.7.9.1
 agritudo copulata exigit curam copulatam, &
 simplex simplicem, si autem in copulata una fu-
 erit maior, illi incumbendum est non neglecta
 altera tom.7.16.1
 agri qui futuri sunt, tamen nondum sunt, euacua-

ri debent ut præseruentur to.7.47.6
 agritudo docet rationem uictus to.7.17.1
 agritudinum distinctio in ordinatam & inordi-
 natam tom.7.19.1
 agritudinibus longis semper expectanda digestio
 tom.7 24.1
 agritudine sublata euacuandi sunt qui non appe-
 tunt tom.7.20.2
 agris non sunt iubenda exercitia, nec motus, nec
 uomitus, nec purgamenta, nec phlebotomia,
 nec frictions simul cum inedia to.7.15.2
 agritudo fit per humorum corruptionē, exustio-
 nem, frigefactionem, cruditatem to.7.17.2
 agritudo est immoderantia to.7.4.2
 agri quando possunt sanari & quando non
 tom.7 17.2
 agri macilenti quibus fiant to.7.28.2
 agris debemus assentire quandoque in cibis
 tom.7 38.2
 agritudo, uide item morbus
 agritudo acuta, morbus acutus et acutus morbus
 agri feбриunt uehementius, uigilāt, grauiter se ha-
 bent quando sunt propinqui iudicationi
 tom.7 17.4.
 In ænigmatice dictōrū amatores to.4.679.cd
 æqualis inæqualitatis sunt duæ species doloris si
 dolor addatur to.7.5.6
 æqualitas & inæqualitas quibus consent tom.3
 240.a
 æquinoctium uide e.
 æquinoctia duo & ipsorum tempora to.3.403.1
 æquinoctia cur describat Hippocrates neglectis
 mensibus to.3.402.a
 æquiuocatio duplex to.1.1032. d. 1108.18
 æquiuocatio in disciplinis ita errores parit in ex-
 citatis, quemadmodum similium distinctio.
 ibidem
 ærugo campanæ cupreæ, quomodo fiat tom.8.82
 ærugo tom.8.302. to.5.265.d
 æruginosi humoris generatio to.4.630.10
 æruginosæ cholæræ meminit Galenus to.7.6.7
 æruginem uomuit quidam to.7.1.5
 æruginem uomere, æruginosus uomitus differūt
 tom.7 1.5
 ærugo facit conuulsionem to.7.1.5
 Qua euacuata cessauit febris & cōuulsio. ibidem
 ærugo quam euomimus qualiter differat ab æru-
 gine ferri & quomodo cognoscantur cholæræ
 tom.7 1.5
 ærugo habet destruti crassitudinem to.7.1.5
 æs ualde siccum est, quādo adueniente calore eu-
 pores non eleuat to.7.14.1
 æs ustum to.8.302. to.5.274.a
 æs ustum uires habet contrarias to.5.78.b
 æs ustum lotum, soluendū uires amittit to.5.77.b
 æris squama contrarias habet facultates to.5
 77.d &
 æris squama duplicem habet facultatē to.5.77.d
 æris squama lota soluendū uires amittit to.5.78.b
 æscharosum ulcus est anthrax, id est, carbo
 tom.7 45.6
 æscharę

æſcharæ nomine æſtus appellatur to.7.13.7
 Aſculapius qualiter motus animorum inordina-
 tos ſanari præceperit to.5.218.d
 Aſcopi apoloꝝ utilis. to.2.196.C
 æſtatis temperamentum to.3.407.d
 æſtate quis humor abundet & eius ſignum to.1
 124.35 Qui morbi augentur, iudicantur hye-
 me & contra to.1.129.43
 æſtas quos cibos requirat to.2.46.a. & 150.b.c
 æſtate qualis conueniat diæta to.2.154.4
 æſtuofis temporibus conueniens uictus ratio to
 mo 2 150.C
 æſtate appetitus minor, hyeme maior to.7.15.1
 æſtate quomodo debeât nutriri ægri Gal. ibidem
 æſtate pauci cibi dandi ſunt, & cur to.7.18.1
 æſtas facit bilem to.7.2.1
 æſtate aliqui tertianis uexantur ſed præſeruantur
 ſi in fine ueris euacuentur to.7.47.6
 æſtate, ſi qui in horario tempore humores habent
 uictuofos, incidunt podagram autumnno to
 mo 7 55.6
 æſtate morbi ſunt breues & cur to.7.25.2
 æſtatis principium ortus Pleiadum to.7.14.3
 æſtas & hyems quomodo fiant to.8.28
 æſtate morbi citius ſanantur ſecundum Galenum,
 contrarium tamen Diodoſes to.7.34.2
 in æſtate melius ſe habent humida & frigide tem-
 peraturæ, hyeme contrariū, Galenus to.7.2.3
 in æſtate & hyeme humida & calida bene ſe ha-
 bent to.7.2.3
 æſtate ſenes magis ſunt ſani to.7.3.3
 æſtas ſimilis ueri facit multos ſudores in febrili-
 bus to.7.6.3
 æſtas arida multa ad ſumit humiditatem to.7.6.3
 æſtate humores ſunt aſſati to.7.9.3
 æſtas caliditatem habet to.7.6.3
 in æſtate humores mouentur ad cutem & diſſillant
 tom.7 6.3
 æſtas ſicca, & autūnus pluuiioſus faciunt hyemem
 in qua ſiunt dolores capitis, grauēdines, rauē-
 dines, tuſſes, tabes to.7.13.3
 æſtate cur ſemina ſacta non naſcantur to.7.62.5
 æſtate magis ſuperiores partes purgandæ, hyeme
 inferiores to.7.40.4
 æſtate purgationes ſunt moleſtæ, quando natura
 exulta nō fert acritudinem medicamentorū &
 purgati incidunt febres, & diſſoluuntur to.7.5.4
 æſtatis calor ad calorem balnei cōparatio to.7.5.4
 æſtate per ſuperiora purgandum eſt to.7.7.4
 æſtatis ad autumnum comparatio ut iuuentutis ad
 conſiſtentiam to.7.3.3
 æſtas eſt optima pueris & ſenibus to.7.18.3
 æſtatem poſſe diuidi in multas partes, ſicut & alia
 tempora, collige to.7.23.3
 æſtas ſuperueniens ueri, humores ueris euacuat
 quod non facit autumnus to.7.22.3
 æſtate uenæ exiccata trahunt humores acutos &
 bilioſos quibus ſiunt febres acutæ to.7.58.4
 æſtas facit tertianas to.7.59.4
 æſtas prodeſt naturis frigidis to.7.18.3
 æſtas generat humorem cholericum to.7.20.3

æſtatis morbi quot & qui ſint to.7.21.3
 æſtas facit celeritatem morbis to.7.9.1
 æſtate partes maritimæ in locis frigidis ſunt cali-
 dæ, quando humiles: in calidis frigida, quan-
 do uenti qui ſpirant ab arcto refrigerant to-
 mo 7 14.3
 æſtus uentriculi à bile ſlaua to.7.65.4
 ab æſtibus fortibus conuulſio aut diſſenſio ma-
 lum to.7.13.7
 æſtius humor eſt ſlaua bilis to.7.22.3
 æſtius ſol exiccat to.7.39.6
 æſtus apud antiquos ſignificat febres, aeris ambi-
 entis ſeruorem, cauteria, æſcharas to.7.13.7
 æſtu imbecilles expurgatione diſſoluuntur to-
 mo 7 5.4
 ætatum differentia quatuor ac earum cuiuſq; ſini-
 tio Iſag. 172.a
 ætatis cuiuſq; termini to.2.379.b
 iuxta ætatum differentias, humorum expoſita ge-
 neratio to.4.808.30
 ætatum ad habitum frigidiores conuerſionis ter-
 minus primus eſt, trigelimus: poſtremus, trige-
 ſimus quintus annus to.4.808.C
 ætati cuiq; qualis diæta competat to.2.155.7
 ætas quæ ad quas functiones ſit aptiſſima to-
 mo 2 253.8
 ætas diſciplinis addiſcendis maxime idonea, quæ
 ſit to.2.264.a
 ætatum morbi & ratio to.3.408.d
 de puerorum & florentium ætate, inter medicos
 non conuenit to.1.61.4
 qui ætatis puerilis ac iuuenilis cōparationem ab-
 ſolute faciunt, omnes peccant to.1.56
 ætas prima quo pacto calidiſſima Hippocrati di-
 cta to.1.999.b extrema quæ ſenectutis eſt,
 frigidiffima ibidem
 ætas adoleſcentum, inſana: ſenum, auſtera, è Pla-
 tone locus, eiſq; interpretatio to.1.123.1.C
 ætas floreſcens ſiccitatis & humiditatis media to
 mo 1 60.a
 ætates per ſeptimanas diſtingunt. to.7.7.5. & 30.3
 ætates quibus ſiunt tabes to.7.9.5
 ætatis imbecillitas facit omnia mala peiora ſenio-
 ribus to.7.40.7
 ætatum deiectiones quomodo ratione mutantur
 tom.7 20.2
 ætas indicat febres & morbos to.7.9.1
 ætas docet unde accipiat uictus ratio to.7.17.1
 ætas cui contingit apoplexia to.7.57.6
 ætas docet humorem peccantem to.7.2.4
 ætas conſert agritudinibus dignoſcendis to.7.2.4
 ætas indicat bonas excretiones to.7.47.4
 ætas calida & ſicca facit tertianas to.5.59.4
 ætas ſicca ſoluit morbum lateralem to.7.7.5
 ætas pubertatis quo tempore incipiat & deſinat
 tom.7 7.5
 ætates non habent certiffimum terminum, ſed tar-
 dius & citius ſiunt ſecundum caliditatem & fri-
 giditatem to.7.27.3
 ætates diuerſæ quæ exigant tempora to.7.18.3
 ætates quæ temperatæ, quid cōueniat iſtis ibidem
 ætates

ætates quæ, ut iuuentus, senectus, puericia, consistuntia to. 7. 13. 1
 ætates variæ quomodo uarium habeant calorem tom. 7 14. 1
 ætates in numero plurali quid significant apud Hippocratem to. 7. 9. 5
 ætates numerat quibus temporibus sunt ibidem ætates quæ sunt magis inclinatæ ad resolutionem per febrem to. 7. 28. 2
 ætates calidæ morbos habent congruentes, frigidæ frigidos, humidæ humidos, siccæ siccus tom. 7 34. 2
 ætates similibus deprimuntur, dissimilibus iuuantur, ut calidæ calidis perimuntur, sanantur frigidis, & ita de alijs to. 7. 30. 3
 æthiopes cur pilo crispo sunt omnes to. 1. 71. c
 ætymologia, & quæ ab ipsa ducuntur argumenta ad demonstrationem sunt inepta, & ratio tomo 1 894. b c
 aer uacuum dictus to. 4. 240. a
 aer cur corpus à quibusdam non esse, sit existimatus ibidem b
 aerem omnium elementum esse qualiter ostendunt tom. 1 23. b c
 aer quo pacto tenuium esse partium dicatur to. 5. 21. d & 96. b
 aerem, Aristoteles, calidum: Stoici frigidum esse existimant to. 5. 53. d
 aeris feruor, æstus appellatur to. 7. aph. 13. lib. 7
 aer cur nunquam congelascit to. 5. 17. c
 aeris status haud alius est quam maris. & quo pacto to. 3. 541. c d
 aer solus è cæteris elementis in animali actu persistit & huiusce signum to. 1. 1063. a
 aer ambiens qualiter è causis necessario nos alterantibus sit Isag. 2. 64. a
 aer ambiens, per poros cutis ab arterijs attrahitur tom. 3 119. c
 aer ambiens facit nos deuenire in cognitionem morborum to. 7. 12. 1
 aeris circumfusi statu, animalium corpora affici tom. 1. 125. 37 to. 3. 408. d. & 411. d
 aer calidus aliter nos calefacit, aliter moderatur. & quomodo to. 5. 49. b c d
 aeris temperatura non est sola causa morborum, aliter semper haberemus ægritudines complexionis aeris tum existentis to. 7. 19. 3
 aer nos ambiens, qualiter lædat nos to. 2. 248. a b
 aer delatus per gulam ad uentriculum si paucus non lædit to. 7. 17. 2
 aer ambiens facit defluxus è corpore to. 7. 60. 6
 aer ambiens humidus chordas implet to. 7. 39. 6
 aer ambiens tempore æstatis trahit humores extra, quos intra trahit medicina to. 7. 5. 4
 aer intus contentus, id est fluxus in cerebro erumpens facit sternutamentum to. 7. 52. 7
 aeris offensiones, qualiter prouidenda to. 3. 55. 1 a
 aer optimus quis sit, indicatio. & quis contra tomo 2 263. 16
 aer, quomodo in uarios colores naturasque mutatur to. 6. 539. b c

aerem mutantia tria sunt ibidem c
 aere optimo semper utendum ibidem
 aeris coctio in pulmone to. 1. 596. b c ratio ad spiritum animale eadem c in spiritum animale mutandi gradus eadem d corrigendi colorandi instrumenta to. 1. 712. b. & 713. d
 aer quem respirando trahimus, quo pacto in uniuersum corpus perueniat cum arteriæ sanguinem contineant. quæstio est to. 1. 221. b
 aeris expirati portio cur nihilo paucior appareat, quam qui inspiratur. quæstio to. 1. 884. b c
 aer qui respirando trahitur, bifariam partitus, uel huius partim ad cerebrum partim ad cor to. 1. 885. c
 aeris inspirati, uel nihil omnino, uel paruum addendum ad cor descendere, quibus locis Galeno demonstratum to. 1. 222. b
 aer circumfusus nobis, instrumentum uidendi est, & quo pacto to. 1. 1041. c
 aer instrumentum oculo tale est, quale neruus cerebri to. 1. 1043. c
 aerem medium uisionis esse, inter omnes constat, utrum uero tanquam uia sit an proportionem habeat ad uisibilia, quam neruus ad tactiles res, id non conuenit to. 1. 1049. a
 affectus quid sit Isag. 175. c. to. 1. 952. b
 adfectus quid sit to. 4. 14. b c
 affici ibidem
 affectus innati sunt, contra sophistas to. 3. 522. a
 affectus animi perturbationes uel qui sint to. 2. 197. a
 affectus, aut iudicia sunt aut iudiciorum subleuationes to. 1. 950. a & 954. 8
 affectus, siue perturbationes animi, è quadam rationis experite uisui sunt. to. 2. 195. b. & 197. a. & 221. b
 affectuum sedes ubi to. 8. 36. item substantia Zenoni & Epicuro quæ sit to. 1. 950. c d
 affectus, iudicia quadam partis rationalis Chrysippo sunt to. 1. 973. d Zenoni, iudicijs superuenientes motus ibidem
 affectus, quales apud Posidonium to. 1. 954. b
 affectus omnes Chrysippeis in corde sunt. re autem uera iracundiæ solum to. 1. 973. c
 ubi affectus animi sunt, ibi partem ratiocinantem esse à Chrysippo sumitur semper, ostenditur nūquam to. 1. 994. a
 affectus à passione differt motu to. 3. 35. d
 affectus & peccatum qualiter differunt exemplo ostensum to. 2. 225. d
 affectibus nemo caret, neque peccatis to. 2. 199. d
 adfectus alios omnes in alijs negligunt, præter tristitiam ac moerorem to. 2. 208. 9
 affectus primum cognoscendi, deinde exercitatione curandi sunt to. 2. 198. b c. & 200. d. & 207. d
 affectus exercitatione emendantur & qualiter tom. 2 200. d
 contra affectus uitiosos sese exercens quomodo agnoscat profecisse to. 2. 207. b
 affectio & operatio, differ. et quo pacto. to. 1. 1001. c
 affectio & operatio, sæpe ratione tantum non subiecto etiam distant, & quo pacto ibidem c d
 affectio morio ex alio in alio est: operatio, motio effectiua est ibidem c
 affectionis affectionis

affectionis corporalis omnis, providentia in duobus sita est to. 2. 367. a
 affectionis, quam corpora è naturali constitutione exturbata suscipiunt, sensatio dolor est: non affectio ipsa to. 1. 1047. b
 affectiones hominum circa disciplinarum tractationem quatuor to. 1. 1208. c
 affectus quis, morbus sit to. 1. 1155. a
 affectus qui auxilio artis indigeant to. 4. 15. c
 affectus sanari perfecte nullus potest, manere adhuc unde natus est causa to. 6. 187. c
 affectus causa sublata quandoque ipse quoque tollitur, quandoque adhuc manet to. 4. 122. c & 13. b. c
 affectus idem, iuxta diversas partes in quibus consistit, varia postulat remedia to. 3. 100. b
 affectum circa quamque partem consistentium, curationis scopi breuiter to. 5. 628. d
 affectus acquisitiui & intemperamenti naturalis, cura similis est to. 2. 321. c
 Quæ affectionum euacuatione indigeant inquisitione to. 5. 1104. d. & deinceps. Quæ autem ea quæ per uenæ sectionem sit to. 5. 106. b. c. & 1107. d. & 1108. a
 affectus uarij, cum iunguntur, siue contrarij sint, siue non sint: medendi ratio to. 2. 320. b
 affectus causa, quæ dicatur to. 4. 13. d
 affectus parti proprius, non proprius to. 4. 13. c
 affectus primogenitus, secundarius: (& seq. c proprius, per consensum to. 4. 16. b. c
 affectus proprii & per consensum, & cuiusque exempla to. 4. 22. c
 affectus per essentiam, quando putandus to. 4. 54. a
 affectus per consensum partium cæterarum contingentes, quot modis eueniant to. 4. 55. 3. & deinceps
 affectuum internorum dignoscendorum iudiciū qualiter comparari queat lrag. 154. b ac deinceps
 affecti loci coniectura è quibus sumatur to. 4. 16. a & col. 5. ac deinceps
 affectus cuiusvis partis, qualiter deprehendendus to. 4. 58. d 626. a
 affectibus ac locis affectis, quædam signa communia sunt, quædam singulis peculiaribus & qualiter to. 4. 20. d & col. seq. 2
 affectus instrumentorum siue primitiuos siue accidentarios, noxæ actionum declarant to. 5. 54. b
 affectus non solum qualitatem sed & quantitatem cognoscere medicus debet to. 5. 867. a
 affectus in corpore, præ exiguitate non apparentes to. 4. 15. a. b
 affectus uentris inter se contrarij to. 1. 1169. a
 affectio fortis omnis, cum imbecillitate uirtutis contingens, mala est to. 4. 687. d
 ex affirmatiuis uniuersalibus in secunda figura nihil concluditur to. 5. 49. d
 ἐγὰλκτω dicta pascua to. 2. 363. b
 agarici radix, descriptio illius to. 8. 305. to. 5. 162. c
 agarici exploratio to. 5. 401. b
 Agaricum purgat phlegma to. 8. 79
 Agalis filia è sexto Epidemion to. 3. 301. c
 Agathini commendatio to. 3. 373. c
 ἄγκυρ cubitus to. 1. 1203. b

secundum totas substantias agere & pati quid sit to. 5. 1108. b
 agētis scopus est, falsū sibi assimilare to. 1. 1165. c
 agentia, uicissim patiuntur, eiusque per inductionem confirmatio to. 3. 98. c. d
 agerati, descriptio to. 5. 162. d
 ageratus, lap. to. 5. 260. b
 agonias passio, qualem habeat motum spirituum ac caloris to. 3. 86. a
 agglutinatio to. 1. 1122. c semper fit à natura
 agglutinatio alimenti, qualiter fiat to. 3. 107. d
 agnorum caro quale sit nutrimentum to. 2. 94. a to. 2. 142. d
 agnorum usus, diætæ tenuitatis non idoneus to. 2. 176. c
 agninus pulmo to. 5. 307. c
 agnos, descriptio eius to. 5. 160. b
 agnum, herbam, cur mulieres Athenis in thesmophorijs subternant to. 5. 160. c
 agnina dicta pellicula circa foetum, eiusque ratio exposita to. 1. 400. a & 1239. a & 1267. c. d. & 1268. b
 agrestium plantarum fructus omnes to. 2. 77. 38
 agrestes plantæ omnes prauis succi sunt to. 2. 79. b
 agrestium & domesticorum animalium in alēdo differentia to. 2. 100. 12
 agrostis, descriptio eius to. 8. 307. to. 5. 161. b. c
 alabastris, lap. to. 5. 261. b
 alæ uolatilium, earumque succus to. 2. 137. b
 alæ anserum & gallinarum to. 2. 108. a. b
 alarum substantia in uolatilibus, qualis sit alimenti tom. 2. 107. d
 alarum tetrīs odoribus remedia to. 6. 459. 30
 alati qualiter tabi obnoxij to. 3. 667. a & ultra
 alati, è qua occasione fiant to. 3. 666. d
 alati ἄλκυονίδες, alati qui dicantur to. 3. 666. 18
 album, tum de colore, tum de corpore quod colorem suscipit, sicut calidum, &c. dicitur. to. 1. 49. d
 albus color, cuius temperamentum nota to. 3. 561. c
 albicans color significat pituitam to. 2. 2. 4
 albugo, affectus oculi quis lrag. 187. a & 229. c
 albuginis remedia to. 8. 368
 albumini uideat palpebris commissis in dormientibus est letale, nisi ab extrinseco aduenerit to. 7. 52. 6
 album Basuli to. 5. 437. b
 Alcimonium quid, & eius usus to. 8. 304
 alcyonia, uires eorum to. 5. 319. c
 ἄλεξφάρμακον, quid uocent greci to. 2. 106. 18
 Alexander Damascenus, Peripateticæ doctrinæ Athenis professor to. 1. 227. b. c. & to. 4. 803. a
 Alexandriæ medici diligenter ossium doctrinam demonstrant to. 1. 228. b
 Alexandria pœna, morte damnatis to. 5. 353. d
 Alexandrinorum uictus to. 7. aph. 20. lib. 2
 Alexipharmaca quæ sint, quoque pacto animalium corpora immutant to. 1. 1280. a
 alexiteriorum medicamentorum natura to. 5. 143. b
 & col. seq.
 alexipharmacum naturæ ac differentie to. 5. 143. b
 & deinceps.
 alexipharmaca, qua ratione corpus animalis totū licet exigua mole prebeant, alteret to. 1. 1280. a
 b alexipharm-

alexipharmaca, quære medicamenta alexiphar.
 alga to. 5. 24. 2. 161
 alga marina to. 5. 176. b
 algor minus toleratur in consistentibus quam in
 iuuenibus to. 7. aph. 30. lib. 3
 alica & eius descriptio tota to. 2. 35. 13
 Alica boni est succi. to. 2. 33. 4. a
 alica ex quibus paretur to. 7. aph. 18. lib. 2
 alica lota dicta, & ex ea sorbitiones to. 2. 35. c. d
 alica difficilis concoctionis to. 7. aph. 18. lib. 2
 alica, quomodo cibus sit bonus to. 2. 132. 4
 alica uictum plenum facit to. 7. 4. lib. 1
 alica, attenuati diætæ cōpetit to. 2. 173. a & 175. a
 alica biliosis naturis, alimentū idoneū to. 6. 197. a
 alicæ usus, tum ijs quibus iecur obstructum, tum
 quibus renes calculis gignendis idonei sunt, ui
 tandus to. 2. 35. c. d
 alycacaba lege Dorycnium & to. 2. 78. c
 ἄλυσκος ἄλυσκος idem, id est, falsum to. 2. 28. b
 Allium Scorodum to. 5. 23. 4. 107. & to. 8. 80. & 341
 alij facultates to. 2. 91. a & to. 6. 729. c
 allium uehementer frigidis resistit to. 3. 752. d
 alij commendatio in doloribus coli to. 6. 298
 alimentum, quære Nutritum, Cibus.
 In libro de alimentis quid inuestigandum propo
 suit Hipp. to. 1. 171. a
 de alimentorum natura to. 8. 271. et deinceps
 de alimentorum facultatibus libri to. 2. col. 21
 Quare post multos alios à Galeno scripti. b
 de alimentorum facultatibus, librorum ordo, me
 thodus, & utilitas to. 2. 55. c. d & 55. c. to. 2. 103. c
 & 104. b. c
 de alimentorum facultatibus librorum materia
 tom. 2. 93. a
 de alimentorum facultate libri pars quædam ope
 ris De tuenda sanitate to. 2. 145. c
 de alimentorum facultatibus librorum lectioem
 præcedit quartus de simplicibus to. 2. 28. b
 alimenti principia, plura sunt & quæ to. 1. 917. b. c
 alimenti origo nō in corde sed in ore, gula, ac uen
 tre est to. 1. 917. a. b
 alimenti instrumenta triplicia à natura instituta
 tom. 1. 333. 3. & 4. & col. seq. a
 alimenti instrumenta triplicia to. 1. 346. 14
 alimenti necessitas unde to. 7. aph. 15. lib. 1.
 tom. 1. 840. a. c
 benigni copiam gigni ætate florente to. 1. 780. a
 alimentum uitiosum facit sanguinem uitiosum
 tom. 7. aph. 36. lib. 2
 alimentum uitioso uescētes facile exolunt in pur
 gationibus to. 7. 36. 2
 circa alimēti excrementorū separationem cōtin
 gētia symptomata & causæ expositæ to. 3. 96. a
 alimenti partes singulis diebus expurgandæ quæ
 tom. 7. aph. 15. lib. 3
 alteratio cibi in ore, non est coctio, q̃ perfecte ci
 bus non transformatur to. 1. 1165. 5
 aduersus Aesclepiadem de ciborum cōcoctorum
 qualitate to. 2. 1166. d & seq. a
 alimēti coctio in ipso intestina trāsitus to. 1. 523. 17
 alimēti attractio cito perfici potest, alteratio quæ

ipsum speciem mutet, tempus requirit longius
 tom. 1. 1159. c. d
 alimenta, cur alia maiorem, ut suilla, alia minorē
 mutationem desiderēt ut auium caro to. 1. 83. a
 Super digestionē alimenti cōfutata Erasistrati o
 pinio, putātis nō à facultate partiū sed à uacuo
 illam fieri to. 1. 1137. a. confirmatio huius per ea
 q̃ in renib. & uesicula bilis uisunt 1138. c. d idē
 1144. 6. super hoc ipso, sententia Galeni uera.
 alimēti in corpus distributio, quæ facultatib. fi
 at to. 1. 1133. d & 1137. b. c. à facultate fit partiū
 tractrice nō fuga uacui to. 1. 1133. d & 1147. b
 alimentum, qualiter per partes animalis ordine
 meet to. 2. 347. b
 alimēti distributionē quæ accelerēt to. 1. 1182. b. a. c
 alimentum habet partem serosam propter distri
 butionem to. 7. 15. 3
 alimenta quæ appellantur to. 1. 123. a
 alimenta cur fomenta dicantur to. 7. aph. 14. lib. 1
 alimentum à medicamento quomodo differat
 tom. 5. 64. a
 alimentum triplex to. 7. aph. 4. lib. 1
 alimentū & qd alit, & quod alere debet to. 7. 39. 5
 alimentū quod est ex pluribus partibus. ibidem
 alimenta tantum, quæ sint to. 2. 26. b
 alimenta medicamentosa to. 2. 25. d
 alimenta bifariam similia sunt alitis to. 2. 383. c
 alimentum maxime proprium quod to. 7. 17. 2
 alimentum proprium habet unaquæq̃ pars cor
 poris to. 7. 17. 2
 alimentum sibi ipsi alterat quolibet pars animalis
 tom. 7. 39. 5
 alimentum corporibus nostris accommodatissi
 mum quale sit to. 2. 140. 11
 alimentū cōueniens quod sit to. 1. 85. 2. & deinceps
 alimonia cuiq̃ ex ea substantia est ē qua primò gi
 gnitur to. 1. 1281. 26
 alimentum cordis & pulmonis to. 1. 1138. b
 alimenta cur proportionalia to. 7. 15. 4
 alimentū plurimum humectat corpora to. 7. 13. 4
 alimentū materia, duobus generibus compre
 hēsa to. 2. 119. 38
 alimenta, calorem excitantia to. 3. 22. d
 alimenta frigiditate inducentia to. 3. 25. a. c. d
 alimentorum coctus facilius ac probe nutritiū
 materia to. 6. 174. b. c
 alimenti materia, hominum animos facit præstan
 tiores aut deteriores to. 1. 1230. d. Et super eo
 dem Platonis loci to. 1. 1231. a. b. Item rursus
 alij 1232. c. d
 de alimentis iisdem, cur contraria pronuncient
 quandoq̃ to. 2. 26. d
 alimenta pleraq̃, cum simplicia uideantur, facul
 tatem mixtam habent to. 2. 23. c
 alimenta contrariam facultatem habentia quan
 doq̃, tormina ac inflationes uentris creant &
 quomodo to. 2. 24. a
 alimentorū, iuxta qualitates secundas differentie
 tom. 2. 28. b
 alimentorū in qualitate proportio ad corpus, qua
 lis sit oportet to. 2. 26. c
 alimen

alimētorū facultates sola experientia nobis no-
 ba esse, Dioclis sentētia, atq; eius super eo uer-
 ba to. 2. 21. d
 alimētorū facultates, quō inuētē to. 2. 21. c. & 22. c
 alimētorū cognitio ē quibus cōparet. to. 2. 29. c
 alimētorū facultates quomodo absq; errore con-
 tingat experiri to. 2. 22. c. d. & 27. c
 alimētorū recta cognitio, lōgo tēpore fit. to. 2. 29. c d
 alimētorū uires, uel ante certam experientiā ex
 eorū natura quo pacto cōiicere liceat to. 2. 39. 19
 alimētis qui recte usus est, quidnam eum scire
 oporteat to. 2. 146. a. b
 alimēto agrorū debent esse remoti humores
 mordaces to. 7. 18. 2
 alimenta, primo loco quæ sumenda sint et quæ po-
 stremo to. 2. 66. c
 alimenta tardī ac citi transitus quib. de causis sint
 alentiā multū aut parum aut (to. 2. 25. a
 medio modo to. 2. 48. c
 alimētū humidū & præsertim naturā calidū
 magis nutrit to. 7. 11. 2
 alimento maiori indiget maior fœtus to. 7. 31. 5
 alimento indigens fœtus calcitrat, & membranas
 frangit, unde facit initium partus to. 7. 37. 5
 alimētū defectus fœtū interficit to. 7. 30. & 31. 5.
 & aph. 7. eodem quinto libro
 alimēto multo indigemus, calido superabundāte
 tom. 7. 15. 1
 alimēti magnus defectus ostenditur ex capillis
 cadentibus to. 7. 12. 7
 alimento pluri utitur, si quis ex morbo cibum as-
 sumens non corroboratur to. 7. 63. 7
 alimenta, uentrem lubricantia to. 2. 25. b. & cur
 quandoq; non agant istud, eadem c.
 alimenta, quæ à plantis ipsis sumuntur exposita
 tom. 2. 78. 39
 ad aliqd in plurib. predicamētis uersat to. 4. 21. 4. b
 Quæ ad aliquid se habent, quatenus huiusmodi
 sunt, sensui conspicua non sunt Ilag. 82. a. b
 Alimū frutex to. 5. 164. 21.
 alisma, Damafonium
 ἁλυστρίον olitæ, dictæ to. 2. 74. 27.
 aloē descriptio to. 8. 303. to. 5. 165. a
 aloē facultates to. 1. 1218. b
 aloē, cum adstringat, purgat to. 5. 77. c
 aloēs, uis purgans, quousq; cōscendat to. 5. 710. a
 aloē lota, non lota to. 5. 709. c d
 aloē lota, soluendū uires amittit to. 5. 77. c
 aloē febricitantibus num dari possit, & quo pacto
 tom. 5. 710. b
 aloē, cui intemperiei infesta sit to. 5. 710. b. c
 aloē, senibus non conuenit to. 2. 365. d
 aloēs usus constans, in quibus non conuenit, tabē
 adfert to. 5. 710. a
 Aloē ad quid utile to. 8. 76
 aloē, uires inter ocularia medicamēta to. 5. 569. a. b
 Alopecia & ophialis, quid? Itē earū generatio &
 appellatiōis causa, & curatio, & remedia cō-
 plura to. 6. 424. 14. & 472. 86
 alopecia, quid Ilag. 187. a. & to. 7. aph. 34. lib. 6
 alopeciæ generatio to. 5. 450. d. & col. sequenti

curandi exposita ratio 451. b. & col. seq. & 454
 col. tota seq. Item to. 6. 361. 18
 alopecijs conueniens purgatio to. 5. 451. b
 alopecijs cōueniēs uicē ratio, Asclepiadis 460. d
 alopeciā in adolefcēte qualiter curarit Galenus
 hystoria to. 1. 464. c d
 alopecia parua & incipiens, sola purgatione cura-
 tur to. 5. 455. b. 452. c. b
 alopecijs conuenientia pharmaca topica, simpli-
 cia to. 5. 452. c. ac deinceps. itē, 454. b. c
 alopecijs cōuenientiā pharm. cōposita to. 5. 454. d
 alopecijs quibus quæ pharmaca topica cōueniāt
 alopecijs pharmaca topica, ē seniori- (459. a. b
 bus Galeno medicis to. 5. 456. d. Archige-
 nis 459. c. ex Asclepiade medicamenta topi-
 ca, & insuper præcepta curandi 460. c. Cleo-
 patræ 458. d. ē Critone 457. d. ex Hera. 456. d
 457. c. item compositum quoddam pueris
 aptum, ex eodem. Heraclidis ad inueteratas
 458. b. ē Moscho 457. d. Orestini 458. b.
 Orthonis Siculi 458. c. Sorani 462. c
 Alopeciæ diuturnæ uaria remedia to. 8. 85
 alphas, differentiæ eius & curatio Ilag. 242. c
 & aph. i. utiligines detergunt pepones to. 2. 59. b
 Alofardium quid sit to. 8. 304
 alfine auriculæ muris
 althea. Ebiscus
 alteratio to. 1. 1138. b. late patet 1141. c d
 Quid sit to. 6. 36. b. c. & to. 1. 1273. a
 alteratio motus to. 7. 14. 4
 alteratio motus passiuus est eius quod alteratur
 tom. 6. 36. b
 alteratio in generatione essentiam habet suam
 tom. 6. 36. d
 alterationis elementa to. 1. 1120. c
 alterationis facultates primæ, quæ to. 1. 1117. c d
 alteratio in passo quieto fit perfectior & breuior
 tom. 1. 1159. d. facilius fit à similibus
 tom. 7. aph. 50. lib. 2
 alterantur partes aliæ in animali, promptius alijs
 tom. 3. 165. b. c
 alteratio facile suscipitur in re molli ut cerebrum
 tom. 7. 69. 4
 alteratio ac corruptio naturæ, cuiusq; partis in ani-
 mali qualiter contingat to. 3. 164. c d
 alterationes quæ faciles curatu sint, quæ contra
 alterationū, ob solam intemperie, (to. 6. 169. b. c
 aut materiam solam, aut ob utrunq; cōtingen-
 tium, medicatio to. 6. 401. b
 alteratio nulla corporis fieri debet ægris cum ine-
 dia to. 7. 16. 2
 alteratio corporum leuis, sensum efficit, nō dolo-
 rem to. 1. 1047. c
 alterationes in corpore animalis tres fiunt
 tom. 5. 130. b. a
 alteratrices in animali facultates quot to. 1. 1118. b
 alteratricis facultatis, partiū symptom. to. 3. 45. c
 alteratricis facultatis opus propriū & formatricis
 in generatione to. 1. 1118. c
 alterationis nutrimenti cuiq; animali pluribus in-
 strumentis cur sit opus to. 1. 1120. c
 alteratio

alteratio est supra nutritionem seu assimilationē
 tom. 1 1119. d
 alterius placita sunt illi primū cōfutanda, qui ipso
 rum consequutionem negat to. 1. 1167. b
 altercum, Hyofcyamus
 alumen, filisile, rotūdum, humidum to. 5. 272. a
 aluminis genera, & exploratio to. 8. 304
 aluus, lege corpus
 ad aluū pertinētia instrumēta quæ sint to. 7. 12. 4
 aluus humidior & aluus siccior, unde to. 7. 20. 2
 alui humiditatis tres causæ to. 7. 20. 2
 alui humidiores sūt in australi tēpestate to. 7. 17. 3
 alui cur humectantur his quibus in febribus san-
 guinis fluxus inest aliqua ex parte cum reficiun-
 tur to. 7. 27. 4
 aluus humida ut plurimū senibus tom. 7. 31. 3
 aluus humida in iuuentute, sit sicca in senio, & ē
 conuerso tom. 7. 53. 2
 aluus humectatur his qui habēt illa suspensa lum-
 borum dolore adueniente, nisi multitudo uri-
 næ aut flatus erumpant to. 7. 73. 4
 aluum humidam habētes plus comedunt minus
 bibunt & ē contra in sicca to. 7. 83. 4 c
 aluus humida paucas significat urinas to. 7. 83. 4
 aluus liquida, non semper super phrenitide portē
 dit, & quando to. 4. 649. b c
 aluus dura sit in aquiloniis to. 7. 53
 aluus cohibet in aquilonia tempestate to. 7. 17. 3
 aluus sicca multas urinas significat to. 7. 83. 4
 aluus adstricta, qualiter conualescentibus ducen-
 da to. 2. 366. c
 aluus adstricta, si copiosius soluatur, ad præsens
 quidem gaudet: sed tanto magis adstringitur
 deinde ibidem
 bibat multum qui habet siccam aluum, ē contra-
 rio, qui humidam to. 7. 83. 4
 alui deiectiones, quare Deiectiones.
 alui exeuntia quæ sint apud Hippocratē to. 7. 65. 7
 alui deiectiones ex qua uisunt to. 7. 21. 7
 alui deiectiones albæ, quibus to. 4. 633. 13
 alui excrementa redditione indigent to. 7. 76. 7
 alui excrementum exquisitè secundum naturam
 habens to. 4. 497. a
 alui excrementum optimum quod sit . 4. 495. 11
 alui excrementa quæ emittunt ad ea quæ intro su-
 muntur proportionem habent to. 4. 496. d
 alui excrementorum differētiæ ac significationes
 tom. 4 491. b & col. seq. a
 alui excremēta qualiter augmētī, status ac decli-
 nationis tēpus in morbis tū indicēt tū prædicāt
 alui excremētōrū præter naturā disse (t. 4. 495. 11
 rentiæ, ac significationes to. 4. 497. a. & deinceps.
 Aluum ducētia medicamēta topica to. 6. 466. 51
 Alui profluuiū, remedia to. 6. 465. 46. & 486. 6
 & 512. 261
 alui excrementa qualia fuerint, si parū paruus est
 morbus, si multū multus, si ualde multū letale
 tom. 7. 76. 7
 In alui deiectionibus biliosis, spuma quid porten-
 dat to. 4. 638. 2
 alui deiectiones, in spiras circumductæ, accedēte

per nares eruptiōe, quale sit to. 4. 651. 6
 alui deiectio multo amplior solito, quando non
 præter naturam sit to. 3. 49. a b
 aluum inferiorem si praua exeant, si bene exeāt,
 ad bonum terminantur to. 7. 47. 4
 aluum turbata in febribus, sorditatē soluit t. 7. 60. 4
 alui in excremētis nō est expedita subsistentium
 cognitio quia nō fiunt in uase uitreo to. 7. 65. 7
 alui excrementa possunt habere strigmēta, sed nō
 urinæ ibidem
 alui excrementa biliosa si sint quedam similia ex-
 crementis per aluum excernuntur ibidem
 alui excremēta si sūt in die indicatorio, uel incipi-
 ant bonū, et notat eos dies in quib. nō t. 7. 36. 4
 alui excrementum si pingue sit, adipis colloqua-
 tio est to. 7. 35. 7
 alui flatuum generationis causæ, ac notæ to-
 mio 3 102. a. col. tota
 alui morfib. siue ex intēperie sint siue ē cacochy-
 mia, remedia to. 5. 6. a. & col. seq. 2
 alui tormina si fiant dormienti post potum aquæ
 mulsæ, cōcepit, si non, minime to. 7. 41. 5
 per aluum quæ partes expurgentur to. 4. 150. c
 alui inferioris subductio quibus & quando fieri
 debeat to. 7. 62. 7
 alui purgatio fieri debet ijs quibus deiectiones ue-
 luti strigmēta to. 7. 65. 7
 aluum deicientia, quo tempore sint sumenda,
 quoue pacto to. 2. 76. a
 aluum quando uis purgare, id est, per aluum, hu-
 mectare debes to. 7. 67. 7
 aluus citatur fero lactis sale & melle condito
 tom. 7. 84. 4
 aluus quomodo senibus promouēda to. 2. 265. 11
 aluo nō purgata quāto plures dederis forbitiōes,
 tanto magis lædes, & an uerum sit to. 7. 65. 8
 aluus debet sisti quando uolumus purgare per uo-
 mitum to. 7. 67. 7
 alui profluuium, lege uentris fluxus, fluxus uen-
 tris, & profluuium alui
 alui profluuiū in temporib. pluuiosis fiunt t. 7. 21. 2
 alui profluuiū maxime capiuntur balbi, & quare
 tom. 2. 32. 6
 alui profluuiū fit quandoq; à cibo & potu, quā-
 doq; morbi ratione to. 7. 16. 6
 alui profluuiū longum, est passio propria uētri-
 culi humidī, quod potest ex lingua esse t. 7. 32. 6
 alui profluuiis quibus excrementa spumosa sunt,
 his ex capite pituita defluit to. 7. 30. 7
 alui profluuium longum uomitū spontaneo sol-
 uitur to. 7. 15. 6
 alui in morbo quouis profluuium, quando inueni-
 tur aut contra to. 4. 679. d
 alui profluuiū corripī, lippienti bonum to. 7. 17. 6
 alui profluuium facit abortum prægnanti
 tom. 7. 34. 5. & 45. lib. eodem
 alui fluctio ex tabe profluuium to. 7. 75. 7
 alui profluuium superueniēs tabido letale, sed nō
 ita ut quando fluunt capilli to. 7. 14. 5
 alui profluuium adueniēs morbo laterali aut pul-
 monia tabido malum to. 7. 16. 6
 alui

alui profluuium si tabidis, quibus capilli e capite
fluunt, superueniat, moriuntur to. 7. 12. 5
alui a profluuiio difficultas intestinorum to. 7. 72. 7
alui profluuium facit famem to. 7. 21. 2
alui profluuium districtio purgationis superioris
in adstrictione mors to. 7. 75. 7
alui profluuium facit apparere quid albu in oculis
dormienti commillis palpebris to. 7. 52. 6
alyssonis descriptio to. 5. 165. c
amanita fungi to. 2. 90. b
amara, Sapor
amara, quæ sint to. 5. 30. a. quare item Sapor
amarus, Sapor & acris qua differant to. 5. 115. d
amari saporis generatio to. 5. 120. b
amara, ab immodico calore nascuntur ostensio
tom. 5. 104. b
amara dulciâq; partim ascititia sunt calore, par-
tim proprio & ingenito to. 5. 105. c
amara calidiora simul & tenuiora dulcibus sunt
amari actionem naturamque, qualiter to. 5. 120. b
explorare conueniat to. 5. 101. d
amatoru tñ temperamentum tñ facultas to. 5. 151. d
amara qualia sint uiribus to. 2. 171. a. b & 172. a
tom. 5. 115. d. c. & col. seq. a
amara, omnia calida sunt to. 5. 103. a
amara qualitas siccat corpus to. 7. 13. 4
amarum saporem, siccis corporibus inesse osten-
sio to. 5. 117. c
amarus sapor, calidis siccisq; tenuibus ac terrenis
simul, competit to. 5. 116. d
amara & acris, parum nutriunt to. 2. 88. 6. 4
amarus sapor, si exacte talis sit, esculentus nō est
tom. 5. 117. c
amaritudo oris, unde sit, & quomodo to. 7. 17. 4
amaritudo oris notat purgationē debere fieri per
superiora ibidem
amaritudo oris uentriculi significat cholericū hu-
morem to. 7. 2. 4
amaracō, parthenium Dioscoridi to. 5. 165. d
amaracus a maro differt to. 5. 396. c
amaranti uires to. 5. 166. a
amare a Galeno deprehensa Iusti uxor t. 4. 829. 5.
& 831. 6
amorema adolescentis, qualiter deprehenderit E-
rasistratus to. 4. 738. b
amor non a dijs immittitur, sed humanus est affe-
ctus to. 4. 731. c
amor quid sit Chrysippo to. 1. 950. 4
ammoniacū, uires eius to. 8. 81. to. 5. 167. b. to. 8. 303
amomi, uires to. 8. 306. to. 5. 167. c
ἀμυγδαλῶν ibidem
Amazoniū meminit Galenus, & quare sibi mā-
mam incidebant to. 7. 44. 7
ambidextrum quid sit secundum Euripidem
tom. 7. 44. 7
ambidextra non est mulier, sed bene uir, & qua-
re ibidem
ambilauium quid sit Aristophani ibidem
ambiguae res, quæ nam sint & quæ non sint, sed
manifestæ potius to. 1. 1084. 4

ἀμβλωσις attice, abortus to. 3. 586. c
ambrosia, quare Antidorus uires eius to. 5. 165. d
ambulatio quomodo fiat & quæ requirat tom. 1.
499. d. to. 1. 479. b
ambulare cur nequeant pueri, & crura habent
tom. 732. 9
ambulatio ante cibum aut post ipsum to. 2. 387. c
ambustio dictus affectus, to. 3. 22. d
ambustorum aqua feruente, affectus, ignis quoq;
cenfetur to. 5. 796. a
ambustis, remedia to. 6. 500. 134
ambustis remedia e terris to. 5. 253. d
ambustis quæ emplastra magis cōducāt t. 5. 808. d
amentia, qualis noxa sit to. 3. 42. b. c
ami, uires eius to. 8. 306. to. 1. 65. d
amomus est aroma calidum to. 7. 288. 5
amorge to. 5. 166. a
ampelos hemeros to. 5. 166. c
ampelos agria, uires to. 5. 166. c
ampelos Leuce to. 5. 166. d
ampelos melana to. 5. 166. b
ampeloprasion to. 2. 99. d
ampeloprasion, uires illius to. 5. 166. b
ἀμφοτέρωθεν dictæ febres to. 3. 462. b. c
amphimerina febris hiberno tempore to. 4. 508. b
amphibleptroides corpus dictum to. 1. 1043. b
amphimelos spicillum, instrumentum to. 1. 345. d
amurcā fecē olei Græci dicunt ἀμύργου to. 7. 54. 7
amygdalæ, uires to. 8. 306. to. 5. 166. d
amygdalæ, atq; ipsarum descriptio tota t. 2. 75. 29
amygdalæ non astringunt. ibidē parū nutrit ibi.
amygdalæ amara, atq; ipsarū usus to. 2. 75. b. 177. d
amylū unde fiat, & quæ sint eius facultates to. 2.
36. 15. 136. c
Amylum quomodo fiat to. 8. 82. Item 303
amylum, usus eius ac uires ad oculorum dolores
tom. 5. 552. d. & 555. d
amylum, in medio calefacientium ac refrigeran-
tium to. 2. 36. 15
amylō fiunt quædam anodina, id est, sedantia do-
lorem to. 7. 31. 6
Amurca quid, uires eius to. 8. 305
Anacharis dictum, cōtra eum qui barbariam illi
obiicit Ifag. 9. d
anadosis Græcis quid sit to. 2. 132. 4. d
anagallis, uires to. 8. 306. to. 5. 167. c
anagyris, uires to. 5. 167. d
analeptice dicta, pars artis to. 2. 358. 6. & 419. d
analeptice partis medicinæ cōstitutio Ifag. 163. a
analeptice partis, summa exposita Ifag. 278. a
analogismus, & quo pacto ab eo utile (& inde
sumatur Ifag. 84. a. & 85. d
analogismus, epilogismus to. 4. 733. 9. d
analogismum uocare solent, qui ad similia sit tran-
situs, & quo pacto is a rationalibus fiat exposi-
tum Ifag. 93. d
analytica Aristotelis & eorū materia to. 4. 270. c
In analytica Aristotelis posteriora Galeni cōmen-
taria to. 4. 251. a. & 270. c
ἀναγκαῖα corpora facultatum sunt expertia
tom. 1. 1146. a
an sit

an sit quæstio, prior quæ sit, & ratio to. 3. 589. d
ἀν ἀποφωρτῇ ἢ ἀπὸ ἀποφωρτῆς quæ sint, & conuer-
 sionis ipsorum regulæ to. 5. 50. b
 anastomotica. Aperiencia
 anastomoseon morbi to. 1. 580. b. uisus eadem d
 anastomosis uenarū arteriarumque causæ to. 6. 115. b
 & 87. 1. a
 anatome, quid sit, & eius species Ifag. 168. b
 anatome cur necessaria to. 4. 5. d
 anatomæ cognitio, cui rei utilis to. 1. 248. 2
 anatomica, cognitionis utilitas quanta sit & qua-
 lis to. 1. 362. d. & sequa et 249. b
 anatomix pars quæpiam utilior cæteris, & quæ sit
 tom. 1. 249. 3. & inde
 anatomen rudem adhuc qui habuerint to. 1. 399. c
 anatomiam, ueteres per manus inuicem tradere
 soliti & cur to. 1. 248. a. b. & 247. b. c
 & quis eam tradiderit ibidem
 anatomicas contemplationes libris medicinalib.
 miscere solitus Hipp. to. 1. 247. d
 anatomicus qui medicorum, tum ueterum, tum
 iuniorum exercuerint to. 1. 140. a. b
 anatomen post ueterū memoriā negligētiā po-
 steritatis interlapsum qui restituerint to. 1. 103. d
 de anatomicorum discordia liber Gal. to. 1. 117. 2. a
 anatomica administrationes to. 1. 226. d
 anatomica administrationes bis conscriptæ à Ga-
 leno, & ratio ibidem
 anatomicarū administrationum cuiusque librorum
 materia Ifag. 43. c
 anatomicarum administrationum iuxta singulos
 libros, ordo to. 1. 293. a
 anatomes studiosis quid faciendum to. 1. 450. a
 anatome, nō ut Herodoti hist. legenda to. 1. 284. 9
 anatomen ē libris discere, nō cōtingit to. 5. 877. d
 In anatome adipiscenda quis ordo exercitij sit se-
 quendus to. 1. 230. 3
 In anatomicis qui se exercitat, is proprijs manib.
 secet & ratio to. 1. 230. 4
 anatomicorum in secādis animalibus dudū mor-
 tuis error to. 1. 235. 9
 anatomicorū error in ossibus maxillæ superioris
 ad hominis anatomen inspectandā to. 1. 180. d
 quo pacto preparari conueniat to. 1. 229. b
 anatome in simijs exercenda priusquam ad homi-
 nem accedas to. 1. 281. b. c
 anatomia porci to. 8. 161
 Anatomia matricis to. 8. 163
 anatomia cerebri to. 8. 164
 Anatomia uiuorum to. 8. 163. & deinceps
 anatome *ἡ ἀνέκλειστον* quæ dicatur, & cur non
 docere possit spectatorem to. 1. 229. c
 anatome partis unius dupliciter fit, aut enim toti
 corpori ea adiacente, aut ablata to. 1. 386. d
 anatomen brachij ac cruris cur primo loco tradi-
 derit Galenus to. 1. 250. 4
 anatomes uenarum ab epate cōuenientissimū ex
 ordium sumitur & cur to. 1. 1014. a. b. c. d
 anatomes uenarum & arteriarum liber to. 1. 195. d
 anatomen ossium, quarum partium cōuenienter
 sequatur inspectio to. 1. 230. 3

anatome neruorum qualiter exercenda to. 5. 77. c
 anatome uocis organorum Romæ coram uisus il-
 lic doctis habita to. 4. 829. d. & col. seq.
 anatome instrumentorum uocis à Galeno admi-
 nistrata quare uocis organorum
 anatomes exercitatio quæpiam in ægrorum cor-
 poribus factæ Galeno & reliquis to. 1. 230. 3
 anatomē minorum animalium, uelut muscarum
 uermium, & id genus cæterorū cur nunquā ag-
 gressus Galenus to. 1. 1013. a
 anatomes axioma to. 1. 738. d
 Anaxagoræ de elemētis opinio to. 1. 25. 16. & 981. 2
 Anaxagoræ dictū, nunciata filij morte to. 1. 967. d
 Anaxion, Abderæ ægrotans to. 3. 576. 81
 Anaxionis historia exposita to. 3. 259. d & col. seq.
 Anaxionis exemplum repetitum to. 4. 509. c. d
 anchusa, descriptio huius to. 5. 161. d
 anchusarum differentia to. 5. 161. d
 anchilops, oculis cōtingēs affectus, qs Ifag. 188. a
 ancylosis quid sit Ifag. 228. d
 ancle quid Ifag. 189. c
 andrachne, portulaca
 Andromachi cōmendatio, & patria to. 5. 242. d
 Andromachi peripatetici cōmendatio, tū de ani-
 mæ essentia palam exposita, tum ob reliquam
 ingenuitatem to. 1. 122. b
 androsæmum, uires to. 5. 167. d
 androsaces, uires to. 5. 167. d
 anemone, uires to. 5. 168. b
 aneurysma, eiusque generatio et agnitionis modus
 tom. 3. 336. 12
 aneurysma, quid Ifag. 188. d
 anethum, uires to. 8. 307. to. 5. 168. c
 anethū, hepati refrigerati & condensati remediū
 est idoneum to. 5. 735. d & inde
 angeologia, quid fiat Ifag. 232. c
 angina, synanche
 angina appellatio, lata est apud Hipp. to. 4. 93. b
 angina, quis affectus sit to. 4. 100. c
 angina quid sit, species eius duæ, & curationis for-
 mula paucis Ifag. 216. b
 angina morbus peracutus est to. 7. 121
 angina est morbus acutus qui fit in aliquo loco
 tom. 7. 19. 2
 angina unde sit & quomodo procedat to. 7. 16. 3
 angina fit ex duobus humoribus & quō to. 7. 22. 3
 anginae fiunt ex humiditate cerebri to. 7. 26
 angina ex spina uertebrarum noxa to. 4. 89. d
 angina, eius differentia tres, & cuiusque præsentia
 tom. 4. 803. 18. & col. seq. 2
 anginae genera quatuor to. 4. 93. d. c
 anginae ueris differunt ab anginis autumnii to. 7. 22. 3
 anginae cur fiant in uere to. 7. 20. 3
 angina grauissima to. 4. 674. 54
 anginae grauissimæ quæ sint to. 3. 523. c
 angina laborantibus, costarum dolores secundū
 rectum fiunt to. 3. 623. d
 anginae pulsus to. 4. 397. 20
 angina laborantis apud Bitonē, historia to. 3. 524. 4
 angina, e uertebræ dentiformis noxa contingens
 tom. 4. 676. c. d
 anginosi

anginosi facti, ē secundo Epidemion to. 3. 297. b
 anginam aliqui patientes habebant colli uerte-
 bras intro, et collum extra apparebat habere ca-
 uitatem, et hoc tactum dolebat to. 7. 35. 4
 ab angina paralytis to. 4. 90. c. d
 angina liberati si ad pulmonē uertit in septē dieb.
 pereunt, qd si hoc effugerint suppurant t. 7. 10. 5
 angina habito si tumor fiat in collo bonū t. 7. 37. 6
 Anginae remedia to. 6. 492. 53. & 57
 ad anginā collicq; dolorem t. 6. 494. 69. & 513. 263
 angine remediū ē stercore canino Musc t. 5. 649. 4
 anginae, & oris affectionibus reliquis stomaticū
 Aristoclis to. 5. 642. 13. Andromachi, ad despe-
 rata, ex semine syluestris ruta 14. Hera, sciens
 item ad inflāmas tonsillas & ulcera oris 644
 15. Harpocratis ex hirundinibus ibidem 17
 iuxta anginam, morbus peracutus to. 7. 12. 1
 angorum in febribus ardentibus quale signum
 anguilla to. 2. 116. d. & seq. b (to. 3. 449. d
 anguilla, diētae attenuanti non conueniunt, & ra-
 tio to. 2. 176. a
 angustia alicuius partis à quōt causis fieri potest
 angustia strangulationis quid, & (to. 7. 44. 6
 unde sit to. 7. 34. 4
 angustiam uasorū pulmonis facit asthma t. 7. 263
 angustia partium obstruit ora uteri to. 7. 62. 5
 angustia loci est causa cur uramus suppuratos
 tom. 7. 27. 6
 angustatio loci facit tristem sensum laborantibus
 ex motu arteriarum to. 7. 21. 7
 angustia foraminum facit febrē quā sanatur bal-
 neo to. 7. 43. 7
 angustus exitus aeris facit sonitum to. 7. 52. 7
 anhelitū nemo potest cohibere, ex quo elice non
 esse motum uoluntarium to. 7. 23. 3
 anhelitus difficultas, spirationis difficultas
 Anhelatio est morbus pituitosus in quo debet e-
 uacuari pituita to. 7. 47. 6
 anhelatio fit autumno, & quomodo to. 7. 22. 3
 anhelitus difficultatē quā faciūt perniciofa sunt;
 quā sint, & quot to. 7. 46. 6
 anhelitus difficiles fiunt humoribus & quibus
 to. 7. 1. 6
 anhelitus difficilis per compassionem quomodo
 to. 7. 16. 6
 anhelitus difficultate laborantibus, & diu tussie-
 tibus suffitu proficiens to. 6. 499. 126
 anhelitus difficultas causa est cur uramus suppu-
 ratos to. 7. 27. 6
 anhelitus crebri cur fiant in puerulis ad puberta-
 tem accedentibus to. 7. 26. 3. cur fiant in consi-
 stentibus to. 7. 30. 3. cur ob exercitia 26. 3. cur fi-
 ant in sensibus & quo pacto 30. 3
 anhelitus crebri, id est, asthmata concomitantur
 senes ad mortem to. 7. 40. 2
 anhelitus carentia unde sit, & quō fiat to. 7. 34. 4
 anhelitus defectus est stragulatō uterina t. 7. 35. 5
 anhelitus nocuum entum, magnitudinem morbo-
 rum soporiferorum ostendit to. 4. 77. b a
 de anhelitu tractatio to. 8. 229
 de Anima mundi to. 8. 19

animæ definitio to. 8. 16. & to. 4. 76. b to. 3. 85. d
 & col. seq.
 animæ definitio, iuxta uariorum opiniones Pla-
 tonis, Stoicorum, Aristotelis Ifag. 168. a
 animæ definitio Chrysippo prodita to. 1. 92. d.
 animæ naturam, ad imitationem Hippocratice ra-
 tionis inquit Plato to. 1. 130. b c d. & ultra
 animæ naturam Plato simili methodo inuestigat,
 quā Hippocrates corporis to. 6. 10. c. d
 quæ de animæ nostræ substantia à Platone profe-
 runtur, probabilitatem tantum habent non de
 monstratiuam necessitatem to. 1. 110. 4. c. d
 animæ species tres, Platoni demonstratione pro-
 bantur to. 1. 110. 5. a. & c. d
 Anima præcipua pars, quæ sit, & quomodo sin-
 gula comprehendat to. 8. 3. 4
 animæ & rationis sedes in corpore to. 8. 35
 animam à cæteris naturis, per sensum & motum
 fecernebant to. 1. 111. 3. c
 animā stirpiū, Stoici naturam uocant to. 3. 72. 7. b
 de animæ essentia, Stoicorum opinio to. 1. 112. 0. d
 animæ ac naturæ, non illepida comparatio tom. 1
 1309. d
 animam, Aristoteles plantarum quoque naturas
 uocat to. 1. 69. 4. & to. 1. 111. 3. c
 animam, substantiam esse Aristoteles recte prodi-
 dit, & eius loci breuiter expositio to. 1. 122. 2. e
 de animæ essentia, cum Aristotele ex ipsis princi-
 pijs, facta dissertatio to. 1. 1219. c. d
 animæ substantia quæ sit to. 3. 726. b. et col. seq.
 anima substantia non una existit to. 1. 85. 5. a
 animæ essentia, quodammodo temperamentum
 est qualitātū quatuor, siue corporū t. 1. 1219. d
 anima, similis corporis forma ibidem c
 de anima, pronunciare quædā cur nō audet Gale-
 nus to. 1. 110. 4. et quæ sint ea 1105. b
 animæ substantia quæ sit, ac cætera huic finitima
 neminē demonstrare Galen. inuenit t. 1. 1254. d
 animæ substantiā cur nesciat Galenus t. 1. 1254. a. d
 animæ genere incorporeorum esse supponitur
 tom. 1. 1219. 3. et 1220. b
 animæ substantiam totam, corpoream esse, suspi-
 cio insignis to. 1. 1224. a. b
 anima, aut spiritus animalis est, aut ipsa tanquam
 uehiculo utitur to. 1. 1049. d
 animæ substantia, cur non sit spiritus to. 1. 1037. b
 animæ essentia peculiarē esse quandā, neq; ē qua-
 litatum temperatura constantem, supponetes,
 pro temperaturis tamē corporū affici necesse
 fateantur to. 1. 1221. b
 animam, aut spiritum esse animalē, aut in eo tanq;
 primo domicilio inesse, ē quibus aliquis existi-
 mare possit to. 1. 1037. a. b
 animæ essentiam scire, ad medicinā non est opus
 tom. 1. 879. b
 animam recepturum corpus, idoneum sit esse ne-
 cesse ibidem a
 animæ substantijs pueri differētes sunt, et huiusce
 signa to. 1. 1217. d
 anima, mortalis animalis cur ad summam prudē-
 tiā ne accedere quidem prope possit t. 1. 1222. a
 b 4 anima

animæ, cœlestium corporum cur summe pruden-
tes ibidem 1223. c
anima ab uniuersis animis & cœlesti choro dela-
psa & cætera huiusmodi eadem & to. 1. 1309. d
anima cõstituitur simul cum corporis (& seq. a
constitutione, & huiusce signum to. 1. 1309. b
anima spiritus, natura uero humidis ac siccis nutri-
tur in animali to. 1. 1308. 4
anima foetum non format to. 1. 1254. a
anima etiam est causa abortus to. 7. 1. 4
anima mundi, uis rerum formatrix to. 1. 1254. c
animi pulchritudo quid Platonis sit, & turpitudi-
nitatem to. 1. 1281. b c
anima pulchra ac deformis quomodo sit, Chry-
sippi uerba to. 1. 980. col. tota
Animæ prima diuisiõ, in rationalem ac irrationalem
Animæ partes in nobis duæ sunt, (to. 1. 1099. a b
una potior, altera deterior to. 1. 987. c
Animam non simplici substantia, sed e tribus par-
tibus esse, quarum singulae plures habeant fac-
cultates, quomodo demonstrat Plato, e quar-
to De rebus, locus, eiusq; explicatio to. 1. 991. a
& 1103. 17. & col. seq. tota
Animæ partes, iuxta Platonis sententiã tres sunt,
quibus uita nostra administratur, motusq; uo-
luntarij to. 1. 990. 12. & 982. 8
animæ partes apud Platonem, & earũ diuersæ se-
des to. 1. 1054. d
animæ partes tres, mōstro, leoni, hominĩ quo pa-
cto comparet Plato to. 1. 1004. b
animæ partes, nunc partes nunc species Plato re-
cte appellare solitus, & huius per exēpla expo-
sitio to. 1. 1003. 2. & per col. seq. totam
de animæ diuisione tripartita, quæstio ad quæ uti-
lis sit to. 1. 1105. col. tota
animæ functiones nõ recte tanquam partes recē-
set Chrysippus to. 1. 979. a
animæ partes reliquæ duæ non solæ reperiuntur
e Platone, & in quibus irascibilis non sola sed
semper cæteris coniuncta, & ratio to. 1. 1005. a b
animæ trium facultatũ cuiusq; functio alia per se
alia per accidens est, & cuiusq; expositio brevis
tom. 1. 1035. f
animæ partes rationalem, irascibilem, cõcupiscē-
bilem, nõ partes aut species sed facultates esse
simul affirmant Posidonius atq; Arist. to. 1. 994
d. Galenus e Platonis sententiã contra demon-
strat 995. a b
animæ facultates, rationalem, appetentem, diuersas
esse e Platone demonstratio to. 1. 990. d & col. se. a b
ratiocinari, ac appetere, cibos potiones uenerem
eiusdem facultatis esse nequeunt to. 1. 991. d
animæ facultates, ratiocinantem, irascētem, appe-
tentē inter se diuersas, non easdē, esse Aristote-
lis, Platonis, Posidonij, est sententiã to. 1. 990. d
animæ partes, tũ natura differētes, tũ sedibus quo-
que Plato putauit to. 1. 1004. b c
animæ partes, nõ loco sed facultatib. tantũ differ-
re autumat Aristoteles et Posidonius, substantia
& facultate omnes unã esse, Chrysipp. ibidem
animæ plura esse genera, & quot sint ac quæ, atq;

ipsarum sedes in animali, demonstrare potens
Galenus to. 1. 1105. a b
animæ facultas una sola non est, si multæ sint uir-
tutes, & ratio to. 1. 986. d & col. seq. a
animæ facultatũ trium, ac earundem principiorũ
inquisitio demonstratioq; per epitomen eorum
quæ super hisce in decretis Hippocratis ac Pla-
tonis proluxe sunt disputata to. 1. 1246. per totũ
anima irrationalis bipertita, in irascibilem ac cõ-
cupiscibilem to. 1. 1099. b
animi uis rationis expers in nobis duplex est, &
cuiusq; officium to. 2. 205. b c
animæ partem quæ in foetu est et epate, Stoici na-
turam, Plato atq; Aristoteles animam, cũ adũ-
cto, ille concupiscibilem, hic uegetatricem, ap-
pellant to. 1. 1254. b. et 1006. b
animæ facultatem irascibilem ac cõcupiscibilem
nunc esse statuit Chrysippus nunc non esse to. 1.
949. b d per col. seq. tres
animæ concupiscētis partis sedes quo loco de-
monstrata, & argumentationis totius brevis
expositio to. 1. 1056. 3. & deinceps
animæ cõcupiscētis locus, ita euidentibus argumē-
tis ostēdi nequit, ut aliarũ partiuũ to. 1. 1003. c
et ratio 1004. a. itē huiusce ostētionis modus 932. a
animæ facultatem concupiscibilem irascibilemq; a ra-
tione diuersas esse cum Platone ac Hippocrate
Chrysippus recte opinatur, sed in corde omnes
perperam locat to. 1. 1006. 4
animæ uis irascibilis a natura cur data, et quod il-
lius officium sit to. 1. 996. c
animæ irascibilē facultatē, aduersus concupiscen-
tem, ratio quandoq; adiuvat, Platonis locus e-
iusq; expositio ibidem a
animæ facultatē irascibilem esse in corde, ostēdit
tũ e perturbationibus, tũ ex anatome atq; expe-
rimento arteriarum ibidem b
animæ irascibilem facultatē, ab utrisq; illis differ-
re, Platonis locus to. 1. 994. b c. et 995. b
animæ species, in secore ac corde inhabitantes Pla-
toni mortales ac Galeno to. 1. 1219. b. & ratio
animæ partem rationatricem, Plato (1105. b c
affirmauit immortalē, Gal. dubitauit. 1. 1219. b
anima ratiocinatrix si immortalis sit, cur cerebro
supra modum alterato, separetur, cum Platone
expositio to. 1. 1220. a
animæ parte præstātißima, imperfecti adhuc sunt
infantes, & ratio to. 1. 1244. c
anima rationalis, si sola esse statuatur, tolluntur &
affectus, & uirtutes, præter unam prudentiam;
tom. 1. 1031. c
ab anima rationali, corpus nostrũ dispensari, uix
credit Galenus & ratio huius to. 1. 1254. b
animæ operationes omnes in sola ratione cõsiste-
re nunc perperam affirmat Chrysippus, quan-
doq; repugnat to. 1. 982. d
animæ facultatē rationalem, in cerebro sedē habe-
re, quibus argumētis cõfirmetur to. 1. 1003. c d
animæ facultates, non solũ reliquarũ partiuũ, sed et
rationalis, corporũ temperaturã sequi Hippo-
cratis sententiã to. 1. 1229. 9
animæ

animæ portio rationalis, pro corporis temperamento mutatur, cæteræ duæ corporis quoq; ipsius temperamenta sunt to.1.122.2.b
 animæ partiū rationaliū uirtutes sciē (& 122.3.d) ræ sunt, irrationaliū potentiaē to.1.98.6.d.c
 Animæ principatus, quid sit to.1.89.6.c
 animæ principatus in cerebro est to.7.14.7
 animæ sedes in cerebro to.4.68.b & cur ibi locata sit to.2.241.a.b
 animæ rationalē partē illic esse ubi sit irrationalis locata, uel nutritionis origo non recte absq; demonstratione usurpatum à Chrysippo to.1.91.4.b.c & 91.7.a
 animæ sedē in corde locantes, quomodo decepti rationando fuerint to.1.91.8.b.c
 locorū, ē quibus sedes animæ præcipua ostendat breuis enumeratio to.1.93.6.b.c
 item ē quibus idē, Chrysippus est conatus 93.4.b. & 94.5.a
 animæ sedes præcipua quæ sit, demonstratio ē functionibus initium sumit to.1.89.6.d
 animæ principatus, demonstratio tota, paucissimis exposita to.1.105.6.a
 animæ itidem irascibilis sedes eadem animæ facultatis principis noxæ to.4.58.d. de inc.
 animæ facultatem principem sensoriorum alterationis participem fieri to.1.62.9.c.d
 animæ uis rationalis qualiter exercēda t.3.73.1.b.a
 Animæ & naturæ operum distinctio to.1.113.c
 animæ functiones Ifag.2.14.a
 anima quæq; facultates quasdā à sua substantia obtinēt to.1.418.d
 anima per suas facultates opus producere sine organis nequit ibidem
 animæ functiones, non solū mutat corporis tēperatio sed ipsam à corpore quoq; se iungit t.1.125.6.2
 animæ opera detrimentū patiunt ex passione uetriculi to.7.17.4
 animæ operationes in aquiloniā tempestate melius fiunt to.7.17.3
 animæ ad opera, & ad uitam est maximū malum dissolutio corporis. ibidem
 animæ instrumenta, semper agūt motu uolūtario tom. 1.121.2.b.c
 animæ morbū, cæteris in corpore quomodo cōparari posse nō recte negat Chrysippus t.1.97.6.b
 animæ facultatum, ac temperaturarum, mutua sequela to.1.123.5.a.b. & seq.
 animæ facultates, sanguinis tēperaturā sequunt, & super hoc Aristotelis locus est 2. De partib. animalium to.1.122.5.b. item ē primo De historia animalium to.1.122.6.d
 animam ē uitioso corporis humore lædi, Platonis locus to.1.122.4.c
 animam dormientium quiescere, temerariorum sententia est to.1.120.7.b
 anima usum partium omnium callet to.1.125.1.b
 animæ motiones, magnam momentum habent tum ad morbos tum ad sanitatem to.2.187.b
 animam corporeæ humiditatis uis in obliuionē labi eorum quæ prius sciebat ē Platone locus;

eiusq; expositio breuis to.1.122.1.c
 animus, mens idē, uel pro eodē à Galeno sumuntur tom. 7.6.2
 animi accidentia, ē causis habētur necessario nos alterantibus Ifag.2.64.b
 animus noster, uini usu commodus, mitior & fidetior redditur to.1.121.2.a
 animis insitæ conciliationes naturales tres sunt, & quæ to.1.98.4.b
 De animi peccatorū notitiā medelaq; liber to.2.
 animi uitia, priusq; ob magnitudinē insa (219.b) nabilia fiant emēdanda sunt, & quō to.2.205.c
 animi morbus, partiū ipsius inæquabilitas est, & sanitas contra, æqualitas est, quæadmodum in corpore quoq; & quæ sint to.1.97.8.a.b
 animi morbi, ut artē habent curatricem ita corporis quoq; morbos eadē habere par est t.1.97.7.a
 animus, nō solū in morbis sed & per sanitatem à corpore præpediri ac promoueri in suis actionibus, Platonis sententia to.1.122.9.d. item super eo loci ipsius aliquot ē Timæo 1230.b ē quinto De legibus b
 animi uirtutes quæ sint, quoq; pacto illis uirtutes corporis respondeant, & singula tum definitiones Ifag.17.4.b.c
 Animi perturbationes ueteribus quinq; appellari solitæ to.2.203.6
 animi perturbationes qualiter mortem asferant & quibus to.4.111.d
 insipientium animos perturbationibus uacantes, sanis similes recte Posidonius dicit to.1.97.5.d
 animorū in hominibus, ac perturbationū, ad corpora atq; ipsorum ægritudines cōparatio ibidem
 animi perturbationum curatio t.1.98.6.a & 988.c
 animi passionēs sunt quidam dolores: si sint uariarum rerum, altera alteram obscurat, si eiusdem rei magis augentur to.7.46.2
 animi mores corporis temperamento mutari, & contra to.6.525.d
 animi mores, corporis tēperaturas sequi, libellus tom. 1.121.7
 quod animi mores, temperaturā corporis sequantur disputatio, mores nō tollit sed promouet, & ratio to.1.123.3.a.b
 animi mores quibus corrumpantur to.2.251.d
 animi mores, pro temperatura locorum & corporis differre, ex Hippocrate tom.1.122.7.d & deinceps
 animi moribus ac facultatibus, idoneū corpus naturam præparare, suppositio Aristotelis ac Galeno demonstrata to.1.128.9.c.d
 animi defectuum causæ, deinceps to.6.381.d
 animi defectibus repente incidentibus auxiliorū modit.6.383. ex abscessuum disruptione aut sectione 386.c.b. si ob animi affectū, tristitiā, gaudium, timorem, iram, col.384.b. si ex cholericis 383.a. ex doloribus articularum, neruorū, tendonū in musculis 384.c. dolore colī, & fletu 384.c. euacuationibus uarijs 383.a. uteri c.b. narium ibid. ob uenæ in summis partibus & in naribus disruptionem 384.a. per sudorem 384.a.

ex euacuatione nimia, aquam inter cutem pati-
entiu 386. c. si ob inflammationis magnitudinē,
aut febris uehementis malignitatem initijs ac-
cessionū refrigeratis 385. c. si ob facultatū no-
strū corpus regentiū, propriā imbecillitatē, ex
intēperie partiū ortā ē quibus facultates ipsæ
ueniunt, cordis, cerebri, hepatis to. 6. 386. d. si
ob multitudinē 384. b. ex utero ibid. ex ore uen-
triculi uitiosis humorib. ipsum mordicantibus
384. d. aut si pituita illa frigida in eo sit acrua-
ta 385. b. si ob oris uentriculi imbecillitatem si-
ant 384. c. si ob partis principalis obstructionē
in apoplexijs 386. a. & agnitio talium. ibid. ex
purgationibus 384. c. si ex intemperie, ut si ex
frigore aut caliditate cōtingant 385. cb. qui ex
siccitate, per accessionum initia incurfuri sunt
deliqua, qualiter prauideas & succurras to. 6.
385. d. ubi inopinato inciderint præcepta 386. a.
ex uentris profluuiō 373. a. & 384. a

anima deficit in euacuatione uniuersa to. 7. 27. 6
animi defectus est communis casus omnīs immo-
dicæ euacuationis to. 7. 56. 5

animi defectus fit propter uitalis spiritus excretio-
nem to. 7. 8. 7

animi defectio fit à tuberculi intus ruptione ibid.
animi defectus facit frigiditatem extremarū par-
tium to. 7. 26. 7

animi defectus, ad quos sequitur mors, fiūt ex ca-
lore to. 7. 16. 5

animi defectus si in fluxu muliebri fiat malum
tom. 7. 56. 5

animo qui linquūt in uijs, ex ingenti fame, præ-
cepta ex Archigene to. 5. 72. d

animi ad defectū quādoq; euacuādū secund. Gal.
animi defectio multiplex ibidem (to. 7. 23. 1)

animi defectus ex ore uentriculi pleno humorib.
quandoq; fit ibidem

Animi defectus quādoq; fit per sectionē uenę ibi.
animi ad defectum quando euacuandum ibidem

animalis definitio to. 1. 1305. d

animal à nō animali quo pacto differ. to. 1. 1185. c

animal, à sensu dicitur to. 6. 58. d

animal ab anima & à natura regitur to. 1. 1308. a

anima, triplex planta to. 1. 1267. a

animalia, quibus superent plantas to. 1. 877. d

animalia, Platoniana imata dicuntur primum, plā-
tæ uero inanimata ibidem. b

De ortu animalium uariæ sententiæ. Item de ge-
neribus animalium, & omniāne sensu prædita
rationis usum habeant to. 8. 40

Animalis prima in utero constitutio formatioq;
qualis, quoūe pacto to. 1. 59. c

animalis cuiusq; generationē, ē materia & facul-
tate esse, ab Aristotore & Athēgo accepta sup-
positio to. 1. 1290. b c d. & col. seq. a

animaliū generationis ratio exposita to. 3. 176. d
& col. seq.

animalium generatio, alijs ē sanguine solo, alijs
ex quatuor humoribus, esse uidetur to. 1. 29. c

animalia quæ diuersæ speciei mixta gignuntur
tom. 1. 473. c

animalia corpori matris includi quur necesse fue-
rit, ita ut plantarum semen terræ to. 1. 1295. b c

animalis fabrica tota in quatuor tēpora diuisa, &
quæ to. 1. 1265. 11

animalis cōstitutionem primam Hippocrates nō
foetum sed genituram uocat to. 1. 1266. a

animalium cōstitutionis ratio, arti quo pacto &
quam uarie respondeat to. 1. 295. a

animalis opifex pars habet intellectum, ut guber-
nator ciuitatis to. 7. 39. 5

in animali formādo, simul sunt mouēs & id quod
mouetur to. 1. 1295. a

animantium cōpositionem internam, ē figura ex-
teriorum cognoscere licet to. 1. 332. b

idem ē uoce licet ibidem

animal fingere, in utero, natura nō prius aggredit
q̃ idonea materię duriciēs accesserit to. 1. 1296. b c

animali cōcepto tot & talia sunt excremēta, qua-
lia fieri absoluto iā à uulua foetui consueuerunt
tom. 1. 1267. c

anim. in se foetū integrū sine maris coitu concepi-
re, cur fieri nequeat exposita ratio to. 1. 1293. d

animaliū quæ sicciorē tēperatura sunt, ut aues ple-
ræq; & pisces nō pauci, cur oua gignere sine
maris concubitu soleant ibidem c

animalia quæ non generantur ex semine, nō sāt
habent putredine ut generentur, sed etiam indi-
gent magno calore to. 7. 26. 3

animal ne sit, quod in utero est libellus to. 1. 1305

animal esse qui in utero est foetus, ostensum, quia
alatur acspiret to. 1. 1308. b. item quia ani-
mæ ac rationis sit particeps eadem. c super eo-
dem Hippocratis locus adductus & expositus
col. præced. a

animal esse id quod in utero cōtinetur, ē legum
autoritate ducta confirmatio to. 1. 1312. b

animalia esse quæ in utero sunt, historiarum ex fi-
de ostensum to. 1. 1312. c d

animal ita est, id quod in utero est, sicut mundus
fuit animal priusquam partes ipsius omnes, uti
nunc sunt, patescerent to. 1. 1307. a b

animal quoduis cur unum dicatur to. 1. 412. c

animalis pars quæq; cur una dicatur ibidem

animal est microcosmus to. 1. 496. d

animantium corpora, qualiter statū in se celi simi-
lem habeant to. 3. 412. c d

animaliū corpora ex quatuor primis corporibus
constare, demonstratio to. 1. 115. 16. & seq. a

animal, primo calidissimū humidissimūq; quo pa-
cto sit to. 1. 59. c

animans idem, quo pacto & siccum & humidum
tom. 1. 45. a

animalium naturæ singulæ propriū habent sum-
medium, & quo pacto to. 2. 122. 41

animalium corpora, pro aeris circūfusi statu affici-
untur to. 1. 121. b. quo pacto cum aere circumfu-
so alterentur to. 3. 411. d. & 408. d

animalia uita moribusq; differunt to. 1. 412. d

animalium diuersitas iuxta loca in quibus habi-
tant to. 5. 296. a b

animalis species, matrē magis q̃ patrē: similitudo
uero

uero, contra magis repræsentat, & huius uera
ratio exposita to. 1. 1290. a & col. tota
animantium ab hominum natura non multum discre-
pantium, genera quot & quæ sint to. 1. 293. 3
& 296. c
animalia quæ irrationalia dicuntur num ratione
careant prorsus Ifag. 5. c
animalia bruta, neq; irasci neq; concupiscere falsa
Chrysippi ac stoicorū opinio t. 1. 938. a & 928. b c
animalia tria principia administrant, & horum se-
curitas to. 1. 615. b, principiorum enarratio, eo-
rumq; functionum expositio breuis to. 1. 1035 c
animalium functionum principia in cerebro esse
tutissima indicia ē decretis Hippocratis in epi-
tomen redacta to. 1. 1246. per col. totam
animalis facultatis ad partes inferiores descensus
qualiter fiat, & prohibeatur to. 3. 58. b c
animalis facultas qualiter per molem animantis
a cerebro uehatur to. 4. 28. 7
animalis uis in statu fatigata, non naturalis, uel ui-
talis to. 7. 29. 2
animalis motus in somno otiantur to. 7. 15. 4
animalis functionum omnium exposita diuisio
tom. 3. 40. a b
animali, cur in prima uertebra si uulneretur, sta-
tim motus perit to. 1. 1038. c
ab animalibus, sumpta alimenta to. 2. 93. 2
animalium in alimentis differentia to. 2. 37. c d
animalia, quo tempore quæq; ad esum sint præ-
stantiora to. 2. 94. d
animaliū, iuxta cibū quo utuntur, aerem, exercita-
tionemq; præstantia ad alimentum to. 2. 175. c
animalium omniū carnes, eorūq; differentia tum
pro ætate tum pro modo coctionis to. 3. 197. a
animalium fenum carnes qualis alimenti sint ge-
neratim, item iuniorum to. 2. 137. 9
animalium agrestium & domesticorum in alēdo
differentia to. 2. 100. 13
animalium particula, quale singula nutrimentū
præbeant to. 2. 253. c d
animalia in stagnis & palustribus locis degentia
quale alimentum to. 2. 175. 6
ab animalibus gressilibus sumptorū alimentorū
descriptio to. 2. 93. a
animalium pedestrium, partes excarnes atq; earū
sigillatim alimentum to. 2. 94. b
animalium pedestrium uiscera, quale nutrimen-
tum præbeant to. 2. 99. 11
animalium pedestrium lingua to. 2. 96. 3
animalium corpora, ad salientū idonea quæ sunt
animaliū corpora quare augeantur, (to. 2. 121. 40
formetur & nutriantur to. 7. aph. 15. lib. 1
ANIMALIA in utero, ē uenis matris alimentum
requirunt, & huiusce ratio to. 1. 1294. b
animalibus naturalē temperaturā inculpatā seruā-
tibus, similia cibaria conueniunt. cæteris con-
tra to. 2. 101. 2
animalium carnes pro cuiusq; speciei quos succos
gignant to. 6. 522. 8
animantium cuiq; suus cibus est peculiaris, a to-
tius substantiæ proprietate to. 2. 60. 6

animalia q̄ sine cibo possunt perdurare to. 7. 15. 1
animalia latentia in latibulis alimento nullo ali-
qua indigent, aliqua paucō to. 7. 60. 7
animalia in cauernis, quo pacto absq; cibo durare
queant to. 6. 108. 2, d
animalia hieme delitescētia, cur non raro adipē
obesa sint to. 1. 68. c
animalis appetitū sūt motus musculorū to. 7. 39. 6
animalium corpora dissilari occulte to. 7. 15. 1
ANIMALIS & ipsius partium, ad plantam atque
ipsius partes similitudo exposita to. 1. 1007. b c
animalis partium scopi sunt actio & securitas
animalis per solidas partes fiunt (to. 7. 104. d
operationes to. 7. 17. 3
animalis partes quō sanguine nutrant to. 7. 47. 2
animalium masculorum partes, a foemellis tem-
peramento differunt, & quo pacto to. 5. 304. d
animalis quælibet pars habet naturales potētias
plures, sed præcipue etiam habet potētia per
quam alterat alimentum sibi ipsi to. 7. 39. 5
animalis in corpore prius illæ partes absumentur
quæcunq; sunt humidiores to. 7. 60. 7
animalis partes quæ aptæ sunt generare aliquos
humores propter quid eos generent to. 7. 39. 5
animalis solidæ partes ex accidenti quiete humē-
stantur to. 7. 13. 4
animalium partes quæ penitus sunt exangues fri-
gido læduntur to. 7. 18. 5
animalia instrumēta iuxta noxarū modos ab na-
turalibus qualiter differant & ratio to. 4. 28. 7
animalium instrumentorum cuiusque, quot esse
symptomata queant to. 3. 42. d
animaliū quorundā quæ partes quibus affectibus
cōducant, breuis expositio to. 5. 354. c. & co. seq.
ANIMALIUM natura quæ sit secundum Hippo-
cratem to. 7. 15. 1
animalia qua potētia regant to. 7. 17. 2. et to. 1. 1113. d
animalium aliud alio perfectius serie quadam cō-
didit natura to. 1. 525. c & 781. d & inde
animantia singula, corporis structurā moribus
suis habent peculiarem to. 1. 331. d
animalia præter hominē, paucis quibuscūq; exce-
ptis, artium expertia sunt Ifag. 5. c
animal habet potētia, & quælibet pars animalis
quæ quodāmodo habeat intellectū to. 7. 39. 5
animalia particularū usum sine præceptore præ-
sentiant to. 1. 418. d
animalia prudentiora, aut timidiora aut contra,
quæ sint, ex Aristotele to. 1. 1225. c
animalia quæ ratione carent, ad id quod condu-
cit naturæ impulsu feruntur to. 6. 255. d
animaliū nature, sine doctrina actiōes obeunt suas
et super eo hedi nuper nati exemplū to. 4. 161. d
animantes rationis expertes quoq; noxas tollūt
contrarijs to. 1. 133. 4
animalia artes natura potius q̄ instituto sequun-
tur, & quæ sit ea Ifag. 5. d
animalis natura æstate propter aerem ambiētem
magis ad superiora mouetur to. 7. 4. 4
ANIMAL non perit, priusq; cor ab actione sua
cessat to. 5. 85. c
animalia

animalia cur alia se mutuo corrumpant, ueluti ho-
mo ac uispera; alia non ita to. 3. 167. a & ult.
animalia noxia, noxis quas inflixerint medicatā,
enumeratio horum breuis to. 5. 356. c. b
animalia uenenosa quæ suffumigia fugare pos-
sint to. 6. 482
animalium uenentorum moribus, auxilia to. 6.
481. 14. & 488. 31.
ANIMANTIVM genera permulta incidere soli-
tus Galenus, & quare to. 1. 331. d
animalia quæ, anatome præ cæteris sint idonea
tom. 1. 335. b. c. & 334. c
animatā, sectioni ob similitudinem ad homines
idonea quæ sint to. 1. 331. 2
animalibus cornigeris superni dentes cur desint.
tom. 1. 334. d
anteccedentes causas ponit Galenus to. 7. 30. 7
anteriora, sunt uenosa & arteriosa to. 7. 65. 5
anterioribus partibus, si tumor in ulceribus repē-
te euanescat, infantiunt ibidem
anteriora, an conuellantur & quō & quare ibid.
anteriorēs partes à posteriorib. diuertūt to. 7. 68. 4
anterioribus partib. nō inchoāt rigores to. 7. 69. 4
anthemīs seu chamæmelum to. 5. 168. d
anthillis ibidem
antiades quæ to. 3. 110. a
anifum to. 8. 305. to. 2. 141. b. & to. 5. 169. a
ANNVS eiusq; ratio to. 4. 796. 5. b & to. 3. 405. d
& 379. d
Anni quot, singulis inerrantibus stellis tribuan-
tur to. 8. 25
anni appellatio to. 4. 514. 2
anni omnes æquales sunt, non menses, & quopa-
cto to. 1. 131. 4. c. d
annus, trecentis sexaginta constat diebus, et quæ
ta unius diei parte to. 1. 131. 3. c. d
anni bissexti ratio to. 3. 405. d
anni in quatuor partes diuisio. to. 3. 404. a. b
& col. seq. - b. a
annus in septem partes diuisus to. 3. 404. a
anni dimidium, quibus constet to. 1. 131. 6. b. c
anni constitutio. lege tempora
anni constitutio calida habet conuenientes mor-
bos; frigida frigidos, humida humidos; sicca sic-
cos to. 7. 34. 2
anni totius constitutionis consideratio uniuersa-
lis to. 7. 16. lib. 3
anni constitutiones differentes, & quanc; conse-
quentes morbi to. 3. 409. a
annus constans qui sit to. 7. 3. lib. 3
annus inconstans facit recidiuam ibidem
anni temporū uicissitudo mutatioq; qualiter fiat
tom. 3. 407. b
anni tempora uarios humores pariunt to. 1. 115. 2
anni temporum, exposita breuiter temperamen-
ta to. 3. 407. a & citra
anni tempus unumquodq; particeps qualitatū
quatuor est to. 1. 1067. c
anni temporum unumquodq; ex suapte natura
æstimari oportet, non ad alterum to. 1. 41. c
anni tempora ad uictus rationē cōferūt to. 7. 15. 1

anni tempestates salubriores to. 3. 409. a. b
anni tempus dat iudiciū bonæ euacuationis
tom. 7. aph. 2. lib. 4
anni tempus docet bonā excretionem to. 7. 47. 4
anni temporibus, qui morbi quibusq; uigeant, &
huius ratio to. 3. 175. a
anni singulis temporibus familiares ægitudines
qualiter ita contingant to. 4. 511. b
quæ de Anni temporibus disputat Hippoc. eadē
de ætatibus ac regionibus docuisse uidetur
tom. 1. 1067. ult. & inde
annis singulis qui solebant ægrotare præseruauit
Galenus in uere purgando aut secando uenam
tom. 7. 47. 6
anni iudicāt de annis, dies de diebus, menses demē-
sibus, septimanae de septimanis to. 7. 28. 3
ante Anni dimidium, nasci fecundus partus ullo
modo nequit to. 1. 1315. c
annotatio incompressa, quære ascensus
anotatio est accessio febris to. 7. aph. 1. lib. 2
ANODINA medicamēta quæ sint, & eorum na-
tura exposita to. 5. 144. c
anodina medicamēta, alia uere talia sunt, alia so-
lo nomine, & amborum natura to. 5. 144. d
anodinorum cōpositio, quem usum præstet arti-
tom. 5. 792. c
anodinorū pharmacorū cōpositio cur excoq̃ita,
eorū genera duo, quatenus alia colica, alia cæ-
terorum dolorum remedia sunt, horum inter se
iuxta facultates differentia to. 5. 755. c
anodinorū componēdorum ratio, & cur in hisce
opio calfacientia adiciantur to. 5. 718. c
anodina omnia magis sunt salubria si post annum
administrentur to. 6. 292. d
anodinis medicamētis raro utendum, & quibus
philonium, eiusq; usus to. 6. 292. d (to. 6. 292. c
anodinis maxime natura contraria sunt, hypnoti-
ca dicta, id est somnum cōciliantia medicamē-
ta to. 5. 145. a
anodina colica, quære sub colicis pharmacis, ele-
mento c
anodina, id est, sedatīa dolorē ex amylo to. 7. 31. 6
anodina, tabescentibus, sanguinem reiectantibus
cōmoda, alijsq; affectibus internis, (præter co-
licos tantum) præsertim uero, qui circa pulmo-
nem, arteriā, thoracem consistunt to. 5. 695. par-
tim ex Andromacho d. col. 3. partim ex Ascle-
piade 698. col. totidem.
item quo pacto hæc anodina, & quæ colica dictū-
tur, inter se differant 695. d
anoea siue amentia qualis noxa to. 3. 41. c
ANSERV M stercus, uires eius to. 5. 296. c
anseris partes, quale singulæ sint alimentum
tom. 2. 142. 12. b. c
anseris ac struthocamelī, atque ipsorum alimen-
ta to. 2. 107. 19
de Anticipatione, & ratione uaria to. 8. 32
anticnemion tibie anterior pars to. 1. 251. c
DE antidotis Galeni libri II. to. 5. 374. c
antidoti, quæ medicamenta dicantur to. 5. 379. a
antidoti, trifariam sunt, aduersus potiones, aduer-
sus

sus feras, et contra morbos è mala uictus ratio-
 ne obortos to. 5. 379. b
 antidoti optime cur Romæ fiant to. 5. 386. d. & inde
 antidotis colicis componendis scopus quis sit, &
 cur in ijs calfaciētia opio mifeant to. 5. 718. c
 in antidotis conficiendis quæ uina ſint eligenda
 to. 5. 385. b. & citra quæ mella ſint idonea, ibid. d
 antidota, quibus uasus reponenda ſint to. 5. 394. d
 antidotos ſingulis adfectibus conducentes, ſub
 elemento cuiusque affectus reperias, quæ uero
 pluribus ſimul proſunt, in hunc catalogum ap-
 poſite ſunt. erit aliquod operæ precium ſaltem
 pro ijs qui aliud agentes in hiſce quandoq; uer-
 ſari cupient.
 antidotus Aeliſ Galli, qua Cæſarè liberauit, ad bi-
 bita morſuq; illata uenena facit, inſperſa locis
 in quibus reptilia uerſant, fugat ea, facit etiam
 ad fluxiones oculorum & partiũ corporis alia-
 rum, triſtem habitum animi, longasq; & inter-
 mittentes ſoluit febres, mulieribus quæ pur-
 gant difficulter, auxiliatur, foetus eiſcit ſine do-
 lore, tabidis prodeſt, & percuſſis à uipera, ex
 Andromacho to. 5. 417. d
 antidotus Aeliſ Galli, tũ ad alia, tum ad canis rabi-
 di morſus ex Apollonio Mure to. 5. 431. c
 eiufdem alia, ad affectiões internas, ex eodem
 tom. 5. 431. d
 antidotus, Ambroſia quæ dicitur Philippi Mace-
 donis, contra ictus uenenoforum omnium, &
 internos corporis morbos to. 5. 428. c
 antidotus ambroſia, Archibij, ad omnes internas
 affectiões to. 5. 432. a
 antidotus Antipatri, quæ & theriaca dicitur, ad
 morſus aſpidis ante & poſt to. 5. 432. c b
 antidotus ab Apollodoro ſumpta, ad omnes ue-
 nenatæ feræ morſus, dolores uehementiſſimos
 uteri ſtrangulationes to. 5. 439. d
 antidotus mithridatis, Athanaſia dicta, faciens ad
 uenena & uenenatorum omnium morſus, qui-
 busq; cibus in uentriculo aceſcit, ſanguinemq;
 reiſciit, tuſſi inſuper antiquæ, hepatis, lienis, ue-
 ſicæ & uteri morbos ſanat to. 5. 428. b
 Andromachi antidota to. 5. 415. b. & col. ſeq.
 antidotus aromatica optima, Galli ad omnia faci-
 ens to. 5. 432. a
 antidotus Arpalii ad quartanarios to. 5. 435. b a
 ab Aſclepiade tradita antidota to. 5. 424. a
 antidotus charme dicta, affectus qui diu moleſta
 runt, quibusq; nullũ medicamen proſuit aliud,
 iuuat to. 5. 421. c
 antidotus centena, ad omnia, præſertim uenena
 tom. 5. 430. c
 antidotus ceruſiana, phthiſicis, ſuppuratis, inter
 anodina reſertur, non colica to. 5. 701. a
 antidotus codij tuſci to. 5. 427. ult.
 antidotus ad cõuulſiones, & rupta, faciens ſangu-
 nem reiſcientibus, lienofis, iecinorofis, exulce-
 ratæ ueſicæ, uētriculi uitio, coeliacis, inflatiões
 diſcutit, liberat arquatos to. 5. 433. d
 antidotus, à Democrate tradita, qua Auguſtũ u-
 ſum libèter ferunt, facit phthiſi antiquæ, ſputo

ſanguinis, febribus ſepultis, pectori imbecillo,
 ſtomacho, renibus, iecori prodeſt to. 5. 419. c d
 antidotus alia, ad eadem 420. b
 antidotus ex ſcincō Mithridatis Eupatoris, ad ue-
 nena uariæ, ad malas internasq; corporis affec-
 tiões, mulieribus concipere nequeuntibus.
 opitulatur, menſes ducit, emortuos foetus atq;
 retētas ſecūdas trahit: febres per interualla in-
 uadentes earũq; tremores ſoluit, coxendices in
 ſcapulas agentes, podagricos & id genus reli-
 quos morbos iuuat to. 5. 429. c
 antidotus diamatōn to. 5. 429. b
 antidotus Dorothei, ad omnium reptilium ictus
 tom. 5. 441. d
 aduerſus febres longas & intermittentes antido-
 tus to. 5. 417. d
 antidotus à Galeno compoſita, ad omnes malas
 internasq; corporis affectiões facit & quarta-
 næ to. 5. 417. b
 antidotus Heraclidis Tarentini ad phalangia, om-
 niũq; reptiliũ morſus, tam impoſita quam ebi-
 bita to. 5. 440. a item aliq; ad idem ordine tres
 antidotus Hybriſti, acuti roſtri cognomento, ad
 omnium ſerpentum ictus tum foris imponen-
 da tum intro ſumenda to. 5. 442. b
 antidotus Mithridatica, ad uenena omnia, uene-
 natos ictus, cõcoctiões difficiles, inflatiões
 uentriculi, & uentris morbos, iecore, liene, co-
 xendicibus, renum lateris ac pulmonis uitio la-
 borantibus conducit to. 5. 434. b
 antidotus à quibuſdā Mithridaticũ dicta, ad om-
 nes malas corporis affectiões utilis to. 5. 403. c
 antidotus panacea multa promittēs to. 5. 416. d
 antidotus Antonij Muſæ, panacea, ad eos qui per
 circuitũ inſeſtant, delet febres antiquas, ac mor-
 bos reliquos, facit ad tuſſim uererē, phthiſicos
 ſanguinem reiſciantes, inueteratas inflamatio-
 nes, ſplenicos, hydropicos inueteratos, coelia-
 cos, lapides è renibus extrahit, proleat urinã,
 prodeſt omniũ reptiliũ plagæ, & ad letalia ue-
 nena, & ad omnem materiã uenenofam accor-
 ruptoriam uitum habentem, inter anodina non
 colica reſertur to. 5. 700. d
 antidotum, ad ſplenem to. 8. 98
 antidotum Baſilij hemitriteis omnibus to. 8. 126
 antidotos Ariſtarchi, Paulina, hæmoproicis, tuſſi
 entibus, phthiſicis, peripneumoniacis, ad cõuul-
 ſa, rupta, ſtomachi ſubuerſiõe, bilem uomen-
 tes ac ſecernētes, coeliacos, dyſentericos, ad af-
 fectiões circa ueſicã, ſuffocatiões uteri, febres
 per circuitũ repetentes, hora una ante exacer-
 batiõe exhibita, facit in malũ habitum delap-
 ſis, cibũ non ſentientibus, ad pharmaca letalia
 & plagas uenenũ iaculantiũ beſtiarum, refer-
 tur inter anodina non colica to. 5. 700. b
 antidotus ad phalangiorũ, ſcorpionũ aliorũq;
 reptilium ictus to. 5. 439
 antidotus prognosfica dicta to. 5. 423. d
 antidotus è ſanguinibus ad uenena ſupra cæteras
 faciens to. 5. 422. ult.
 antidotus, ad ſanguinem ſiue ſupra ſiue infra pro-
 c rum

rumpentem to. 5. 447. d. & col. seq. b
 antidotus scorpiaca dicta à scorpiōnib. tutissima,
 præseruans quoq; to. 5. 438. c
 antidotus, ad scorpiōnū ictus qua Diophantus in
 cōmoris à phalangij utebatur to. 5. 437. d
 antidotus ad eos qui periculū deuenere ob ictum
 scorpiōnis, phalangij, aut reptilis alterius to-
 mo 5 438. a
 antidotus Thespesiana, phthificis, sanguinem re-
 sectantibus, suppuratis, facit & ad alias internas
 affectiones, & præ omnibus cibi appetentiam
 citat to. 5. 700. b. inter anodina refert, nō colica.
 antidotus paucis cōstans, qua usus Tiberius dicitur,
 stomacho infirmo facit, macris, tarde cōco-
 quantibus, doloribus pectoris inueteratis om-
 nibus, ac uentris itidem to. 5. 423. b
 antidotus tyrānis dicta, calculosis, & qui inter spi-
 randum uidentur suffocari, secundas ac fœtus
 retentos eiicit, comitialibus, podagricis, articu-
 lorum & coxendicū morbo laborantibus pro-
 dest to. 5. 434. c
 antidotus, ad omnia uenena, tam ante quam post
 sumpta, demorfos quoq; à cane rabido, lateris
 morbo laborātes, internis doloribus uexatos,
 mulierū dolores morbosq; leuat to. 5. 447. c
 antidotus, tam ante uenenum quā post sumpta
 hominē à morte liberat, cæteris medicinis si-
 cum ijs exhibeatur impedimētum nullum ad-
 fert, nauseam cōcitāt donec omne mortiferum
 excusserit to. 5. 448. a
 antidoti, cōtra uarios uenenatorū morsus, carmi-
 ne Damocratis, sunt autē ordine tres to. 5. 443. b
 antidotus quæ aduersus uiperarū morsus theria-
 ca est, fiat autē ad aliorū serpentū ictus to. 5. 442. c
 antidoti, à uenenis præseruantes to. 5. 427. d
 antidotus à zoilo sumpta, ictos à scorpiōnibus à
 doloribus liberat & per annum quoq; conser-
 uat to. 5. 438. d
 antidotus Zopyria to. 5. 418. b alia faciens ad ue-
 nena & morsus reptilium, uitium uentriculi, su-
 uat acidum ructantes, sanguinē reijcientes, cœ-
 liacas, intestinorum torminibus laborantes, cœ-
 mitiales, iecoris, lienis renūq; morbo uexatos,
 uteri & uesicæ affectionibus medet, emortuos
 fœtus & secundas trahit to. 5. 428. d
 antidotus Zopyria dicta faciēs ad omnia, sed præ-
 cipue ad uenena, iecoris morbos, uentris infla-
 tiones & incipiētes aquas intercutem effundit,
 maxime si plus adsit flatus quā aquæ, ex Af-
 clepiade to. 5. 447. b
 Antirinum to. 5. 169. a
 ἀντισcorpιον, & ἀντασπεριον differūt to. 5. 38. a
 Antigenis, contra Galenum scōma to. 4. 82. 5. d
 Antigenis uxor, anhelosa ēz. Epidemiorū to. 3. 296. d
 Antiochi medici senis, exemplum to. 2. 358. c d
 Antipatri de syllogismorum resolutione traditio-
 nes, Chrysippicis breuiiores to. 1. 898. a b
 Antipatri medici casus to. 4. 109. a
 antiquos morder Galenus in uocabulo inflatio-
 nis to. 7. 34. 4
 Antonij Epicurei, libellus de subsidio aduersus

propriis adfectus to. 2. 193. d
 Antoninus imperator to. 2. 385. b
 Antoninus, succū papaueris & theriaca eximi ius-
 sit deinde reponi rursus, & cur to. 5. 379. d
 Antoninus imperator, theriaca singulis diebus
 uti solitus to. 5. 379. c d
 anthrax, id est, carbo est ulcus escharosum, & quo
 modo fiat to. 7. 45. 6
 anthrax, quare carbo
 ani internis prominētij siue tumorib. to. 6. 513. 266
 ani musculus transuersus to. 1. 550. b
 ani musculorum usus to. 1. 546. c & 811. c d
 ani affectiones, quare, sedis uitia, elemento 8
 anxietudo uino soluitur & quomodo to. 7. 57. 7
 anxietudo quid sit, & quomodo fiat, & quomodo
 dicatur Græcis ibidem
 anxietudinem habent sani & ægri ibidem
 ἀνὰ πρὶ σημαίνει perfecte to. 7. 20. 1
 Asclepiades bithynus, taxatus to. 5. 346. d
 asiani europæis minus bellicosi to. 1. 1228. b
 ἀπαυθισμός, lineæ genus quoddam to. 1. 206. c
 aparine, eiusq; generatio to. 2. 54. b c
 aparine to. 5. 169. a
 apechema, quid līg. 186. c
 apepsia to. 3. 43. d
 aperientia, anastomotica
 aperientia medicamenta, quæ eorū naturæ, exem-
 pla, contraria to. 5. 139. b. & inde
 aperientia medicamenta, nō recte appellat Dio-
 scorides, quæ laxant, molliunt, humectant aut
 phlegmonem solunt to. 5. 139. d
 aperientia medicamēta, per accidens nō ratione
 primaria, quæ sint to. 5. 139. c
 aperientia colligi possunt to. 7. 20. 2
 apum ictibus remedium to. 6. 501. 148
 apes curingeniosæ to. 1. 1225. b
 animalium iuxta ingenia maiora minoraue, disse-
 rentia eiusq; causæ ibidem
 Aphace to. 5. 172. b
 aphace ac uitia, & earum descriptio to. 2. 53. 43
 ἀφελία, ἀφελος quæ uocabula to. 6. 99. d c
 aphonía è dolore capitis, alijs quibusdā acceden-
 tibus symptomatis, qualē signum to. 4. 686. b
 aphonía, in febre, cōuulsio modo facta, in ecsta-
 sim cum silentio desinens, quales to. 4. 640. d
 in aphonía, spiritus ueluti his qui strangulantur,
 promptus, quale signum to. 4. 638. 24
 aphonía ex dolore, quid prædicat to. 4. 661. 20
 aphonía cum singultu pessimæ to. 4. 638. 23
 aphonía cum exolutione, prauæ sunt to. 4. 687. 4
 aphonismorū liber an sit primus liber Hippocrati-
 tis to. 7. 1. 1
 aphorismos Hippocratis legenti quid obseruan-
 dum sit to. 7. 58. 6
 aphorismi, compendium eorum quæ alibi fusi-
 tractata, & alia ad huius libri lectionem perti-
 nentia to. 3. 292. 10
 aphorismorū sermones quō intelligēdi to. 7. 22. 7
 aphoristica doctrina qualis to. 7. 1. 1. & eius laus
 in medio & in fine & 14. 1. & 28. 2. & 47. 4
 aphoristica breuitas quod non seruetur ab Hip-
 pocra-

pocrate, & quænam sit to. 7. 64. 5
 aphorismi uarij bis aut ter cur idem dicant ibidē
 & 54. 7
 in aphorismis uniuersalem causam ponit Hippo-
 crates to. 7. 26. 7
 aphorismos uerificari ut in pluribus satis esse to-
 mo 7 58. 6
 aphorismorum doctrinæ, ad cæteros epidemicos
 libros differunt t. 4. 669. 40
 aphorismorū, ad epidemicos libros & prognosti-
 cos discrimen to. 4. 731. c
 aphorismi, multa habēt ad prænotiones pertinen-
 tia to. 3. 293. a b
 aphorismi fuere interpretati à probatissimis to-
 mo 7 62. 5
 aphorismos interpretatus est Marīnus to. 7. 13
 & 24. 7 & 55. lib. eodem
 aphorismos alij exposuere præter Galenum to. 7
 34. 2. & 65. 4. & 76. 4. & 13. 5. & 33. 6. & in proce-
 mio libri septimi & 37. 7. & 54. 7. & 60. & 65
 & 75. 7. & 1. 1 & 72. 4
 aphorismi ab interpretib. ampliādi sunt to. 7. 18. 3
 aphorismis Hippoc. plura fuere addita t. 7. 64. 5
 aphorismos qui nō est Hippocratis to. 7. 62
 & 63. 5. & 35. & 44. 6 & 64. 7. & sequentes
 aphorismus interiectus to. 7. 47. 7
 aphorismum non intelligit Galenus ibidem
 aphrologa, spuma lactis dicitur to. 2. 150. b
 aphronitrum to. 5. 268. b. to. 8. 83. & 30. 4
 aphronitri differentia to. 5. 119. c
 aphrolitrum & aphronitrum to. 5. 263. d
 aphroelinus to. 5. 262. b. & to. 8. 305
 aphtha, quid Ifag. 189. d. & to. 3. 54. 4. d. & unde
 ortum habeant to. 7. 24. 4
 aphtha. i. oris ulcera in pueris to. 7. 22. 3. & 12. 4
 aphthæ, quæ sint to. 5. 659. d. generatio siue causæ
 ibidem. & 664. d. curationis præcepta 659. d
 & 664. d. ac deinceps Remedia, Androma-
 chi 660. a Apollonij 662. b & Galeni cen-
 sura, Archigenis 663. d Critonis 660. d & cen-
 suræ col. seq. b c
 aphthis remedium to. 6. 502. 162
 ad aphthas medicamēta qui scripserūt to. 5. 660. a
 apios pirus to. 5. 169. b
 apium to. 2. 170. b. & 85. d. & to. 5. 231. 88. & t. 8. 305
 apncea to. 4. 105. b a
 æ, quid significare solitum to. 1. 905. d. & inde
 apocynum to. 5. 169. c
 apophlegmatismi, quid sint to. 5. 519. c
 quibus morbis capitis conueniant ibidem
 apophlegmatizonta quæ dicantur to. 5. 148. d
 apophlegmatismi, capitis doloribus Apollonij et
 Archigenis to. 5. 519. c Critonis 521. c. & 519. c
 Apollonij in abderis casus to. 3. 257. a. & 271. a
 & 580. d
 Apollonij Muris, medicamenta à uenenis præfer-
 uantia to. 5. 427. d
 apomeli, eiusq. præparatio to. 2. 338. b c
 apomeli, usus in febribus ex obstructiōe t. 6. 203. c
 ἀποσώματα tendines to. 1. 277. d. & 1183. d
 ἀποσώματα, Hipp. abortus dicitur to. 3. 586. c

ἀποσώματα, id est expers qualitatis to. 5. 98. c
 ἀποσώματα substantia, dicta to. 2. 36. 15
 ἀποσώματα, medicis dicta alimenta to. 2. 48. b
 Apoplexia, quid Ifag. 181. d
 apoplexia to. 3. 40. d. & seq. a quid sit to. 4. 79. 10
 & 87. b
 apoplexiæ qui effectus sit to. 7. 51. 6
 apoplexiæ, eiusq. modus to. 4. 77. a duobus sit
 modis 673. 50
 apoplexiæ & paraplexiæ differunt ibidem
 apoplexiæ, corporis totius est paralyxis to. 3. 72. c
 apoplexiæ sopore qualiter differat to. 4. 87. c
 apoplexiæ morbus est ex pituita ortum habens
 tom. 7 16. 3
 apoplexiæ est morbus acutus sine febre to. 7. 30. 5
 apoplexiæ potest esse sine febre to. 7. 19. 2
 apoplexiæ superuenientes febres to. 4. 673. 56
 apoplexiæ febris superueniens confert quare to-
 mo 7 51. 6
 apoplexiæ & somnus altus qualiter differant to-
 mo 3 70. a b
 apoplexiæ unde sit & quomodo fiat to. 7. 16. 3
 apoplexiæ generatio, & curationis formula bre-
 uis Ifag. 217. b
 apoplexiæ causæ to. 3. 89. b
 apoplexiæ remedia to. 8. 88
 apoplexiæ omnes unde sint to. 7. 42. 2
 apoplexiæ & comitalis morbi differentia, & in
 quo loco fiant & à quo humore to. 7. 45. 2
 apoplexiæ, epilepsiæ, ac soporis, causa eadem to-
 mo 4 87. c
 apoplexiæ potest fieri sine oppilatione, per solam
 inflammationem to. 7. 42. 2
 apoplexiæ, qua parte cerebri offensa, contingat
 tom. 4 86. 2
 apoplexiæ à quo humore fiat ibid. to. 7. 42. 2
 apoplexiæ que sit ab humore pituitoso, & etiam è
 melancholico to. 7. 56. 6
 apoplexiæ quæ sit à 40. usq. ad 60. annū, sit ab atra
 bile sola to. 7. 57. 6
 apoplex. plures senes laborāt ex sola atra bile, ib.
 apoplexiæ familiarissimus morbus senectutis, &
 quomodo fiat to. 7. 30. 3
 apoplexiæ cur fiant hyeme to. 7. 23. 3
 apoplexiæ fiunt maxime à quadragesimo anno
 usq. ad septuagesimum to. 7. 57. 6
 apoplectici sine sensu tacent to. 7. 59. 7
 apoplexiæ totum corpus sensu repente priuat ac
 motu. solus restat anhelitus to. 7. 42. 2
 apoplexiæ omnes musculi thoracis operant ibid.
 apoplecticorum pulsus to. 4. 396. 18
 apoplexiæ, per ascensum ad uigorem tendit, illico,
 principium tamen habet to. 3. 358. d
 apoplexiæ duplex est, fortem soluere impossibile,
 debilem uero non facile to. 7. 51. 6
 apoplexiæ acutissima quæ sit, & multi modi ipsi-
 us to. 7. 42. 2
 apoplexiæ magnitudo ex anhelitu deprehenditur
 tom. 4 77. a. & 80. b
 apoplexiæ fortis indicium est stertere to. 7. 51. 6
 apoplexiæ est morbus longus to. 7. 47. 6

apoplectici cur moriantur to. 4. 80. d c
 apoplexia uelementer laborantes. cur moriantur
 subito to. 4. 111. a & inde
 apoplexiam quō possumus per exercitium incide
 re tom. 7. 20. 3
 apoplexia est diutina passio quam remouit Gale
 nus per euacuationē pituitæ to. 7. 47. 6
 apoplexia est ex crassis humoribus, qui hanc pa
 titur debet in uere purgari ibidem
 apocseparnismus quid flag. 186. c
 ἀποσάρκισμα, quid to. 6. 87. ca. 1
 ἀποσάρις to. 5. 544
 apostema, abscessus
 apotemat in hepate remedia to. 8. 374-375
 apotematum causæ, generatim tom. 6. 555. 1
 curatio ipsorum 556. 2
 apotematū generationis modus & causæ to. 3. 29
 apothierapia frictionis genus eiusq; expositio to.
 mo. 2 284. a. & 176. a & 301. d
 apothierapia duplex tom. 6. 302. a
 apothierapias, quæ exercitationis postrema pars
 est, scopi ibidem d
 apothierapiæ, quem usum præstet spiritus cohibi
 tio tom. 2. 303. b c
 apparere & nosci, ex Empiricorum sententia to.
 mo. 6 17. d
 apparentia, non diffiteri decet to. 1. 1293. b
 apparentiū seu manifestorum sponte, duplex ge
 nus philosophis, sensui, menti tom. 6. 17. d
 appetitus definitio flag. 171. b c
 appetentia minime idem est quod abstinentia a ci
 bo tom. 7. 17. 4
 appetendi uires, quur animalibus inditæ sint to.
 mo. 2 246. d
 appetendi uis ubi sit tom. 7. 20. 2
 appetentia in animalibus qualiter contingat to.
 mo 3 65. b. & col. præced.
 appetentia est opus ad uitam necessariū to. 7. 3. 6
 appetentia naturalis in omnibus corporis parti
 bus, ut plantis, animalibus in ore uentriculi fo
 lo to. 1. 1177. c
 appetere cibum idem est apud asianos quod assu
 mere cibum, è contrario nō assumere to. 7. 8. 2
 appetitus plus hyeme quàm estate to. 7. 15. 1
 appetentes in principio morborum peius euadūt
 quam non appetentes to. 7. 32. 2
 appetitum permanere est bonū signum in omni
 morbo to. 7. 33. 2
 appetitus uehemēs ciborum in morbis longis his
 inest, qui debent sanari to. 7. 6. 7
 appetentes minime post morbum, sunt euacuādi
 tom. 7 12. 2
 appetentes minime, debēt per superiora purgari
 tom. 7 17. 4
 appetitus noxæ to. 3. 42. a b
 ad appetentiam cibi excitandam to. 6. 501. 146
 appetentia immodica quibus de causis contingat
 tom. 3 66. b. & præced. c d
 appetentia uitiosa, eiusq; causæ tom. 3. 66. b
 appetentia diminuta, uitiosa, & inappetentia, qua
 les sint tom. 3. 64. d & 65. d

appetitus caninus unde procedat & quomodo fa
 netur to. 7. 21. 2
 appetentia canina eiusq; causæ to. 3. 65. d
 appetitus defectus causa quæ, & quod caliditas,
 & quando frigiditas to. 7. 20. 2
 appetitus defectus significat cholicum humore
 tom. 7 24
 appetitus cur deficiat in senibus tom. 7. 20. 2
 Appetitus, iuxta quam significationem irrationa
 lis appelletur tom. 1. 957. b. & 958. a
 appetitionem incitantes causæ tres to. 1. 953. c
 appetitionum duo principia facit in Medea &
 Menelao Euripides to. 1. 964. d c
 appetitus animalis fiunt motus musculorum to.
 mo 7 39. 6
 appetitiui motus sunt motus musculorū to. 7. 15. 4
 appositio nutrimenti, qualiter fiat to. 3. 107. d
 & seq. a. & tom. 1. 1121. c
 apprehensio firma quid requirat to. 1. 523. c
 apri corpus quale to. 1. 38. b
 apri, suisbus domesticis meliores to. 2. 175. c
 Aquam elementū omnium esse, quō Thales offē
 dat tom. 1. 13. c d
 aqua, medium inter tenuiū ac crassarum partiū
 corpora aerem & terram to. 5. 96. b
 aquas, ignis ipsius qualitātē, exacte, ut terra & aer
 non accipit ibidem
 aqua ignita quomodo fiat to. 8. 84
 aqua, nulla sincera existit, ut nec ceterorū elemē
 torū ullum to. 2. 181. c d & to. 1. 116. c
 aquā purā esse, quo pacto iudicemus to. 5. 10. b
 aquam puram potabilem frigidam esse, demon
 stratio tom. 5. 10. d & seq. a
 eandem solam humidam esse. 11. a
 aquæ facultas quæ sit, quocq; pacto iudicare ipsam
 conueniat tom. 5. 8. d
 aquam qui iudicant ex potu, licet bene iudicent
 non tamen perfecte to. 7. 26. 5
 aquæ calidæ ac frigidæ, dulcis aut contra, effectus
 expositi to. 6. 171. c
 aqua in eo quod calida aut frigida est, contrarium
 in corpora facere solet to. 5. 869. c & col. seq.
 aquam frigidam & humidam esse è quibus sciat
 tom. 2 182. a
 aqua frigida quō mordax dicitur to. 7. 20. 5
 aquæ frigidæ persusio quid agat, & si quid agit est
 ex accidenti. tom. 7. 21. 5
 aqua frigida lotis hominibus quid accidit. to.
 mo 7 15. 1
 aqua frigida quid faciat tom. 7. 20. 5
 aqua frigida densat cutem ibidem
 aquæ frigidæ persusio sanat conuulsionē, & quā
 & quō & quo tempore tom. 7. 1. 5
 aquæ gelidæ usus. tom. 2. 150. c
 aquæ, omnes quæ medicam uim præ se ferunt sic
 cant tom. 2. 256. b
 aqua humida, ex quo adueniente calore multiua
 pores eleuantur to. 7. 14. 1
 aqua nihil est humidius. tom. 5. 27. a
 aqua nullo modo sumpta uel per potum uel extra
 partes solidas corporis humectat to. 7. 13. 4
 aqua

aqua calida qua facultate sit to. 5. 10. a
 aqua calida quas passiones fanet to. 7. 25. 5
 aqua calida est optimum fomentum cum spōgia
 in doloribus oculorum tom. 7. 31. 6
 aqua sponte calida, capiti calido naturaliter, ini-
 micissima to. 2. 390. d
 aqua calfacta vires tom. 5. 11. c. d
 aqua calida balneum sanat dolores oculorum, et
 quos & quomodo to. 7. 47. 7
 aqua calida superinfusa quomodo & quas febres
 fanet tom. 7. 43. 7
 aqua calida lotionē corpora siccari existimantū
 error, similis ijs est qui putant senes, adolescen-
 tibus humidiores esse to. 5. 12. a
 aqua calida si quis uinum diluat ac bibat, & come-
 dat aliquid acutum ut piper, singultum incidit
 tom. 7. 39. 6
 aqua tenuium partium est, nec tamen nos calefa-
 cit to. 5. 16. b
 aqua calida sedat dolorem pro tunc, sed magis de
 inde augetur quandoque quare tom. 7. 31. 6
 aqua, quae celeriter incalēscat & refrigeretur, na-
 tura leuissima, & ratio to. 5. 17. d
 aqua calida quō phlegmonem siccet to. 1. 72. c
 aqua vires, & nocumenta, & quis sit eius in acu-
 telaborantibus usus idoneus to. 6. 673. a
 Aquae noxae to. 6. 175. c
 aquae potio, quandoque capitis adfert dolorem &
 quomodo, aliaque eius noxae to. 2. 148. b
 aqua tarde distribuitur to. 5. 26. a. b
 aqua circa praecordia haeret to. 2. 262. d
 aqua in uentre suspensa remanet to. 2. 148. b
 aqua noxas quo pacto tollat uinum admixtum
 tom. 6. 175. c
 aquae admixtum uini exiguum quid conferat, &
 quis sit mixtionis modus tum in sanis tum in
 egris tom. 6. 674. c. b
 aqua uino mixta quid agat to. 7. 57. 7
 aqua uino admixta cur sitim extinguat to. 5. 26. b
 aqua quando debet dari sitientibus, & quando ui-
 num to. 7. 27. 5
 aqua uirtus est esse bene alterabilem sicut & cibi
 tom. 7. 26. 5
 aqua, cur celerrime in halitum dissoluatur to. 5. 16. c
 aqua parti cuiuspiam superfusa, cur rugosam effici-
 at to. 5. 11. b
 aqua, cur uoraces reddat to. 3. 708. d & seq.
 aqua si fluat per nares, per os atque per aures, caput
 dolenti morbum soluit to. 7. 10. 8
 aqua & πρῖος, id est qualitatis expers to. 5. 98. c
 aqua, substantia & πρῖος tom. 2. 36. d
 aqua salia, grauior cæteris tom. 5. 118. b
 aquae saliae ac cæterae tales, aqua inter cutem labo-
 rantibus utiles tom. 4. 11. c
 aquae salienda, pro falgugine conficienda modus
 tom. 5. 118. b
 aqua marina carnes à corruptela seruat, potabilis
 corrumpit to. 1. 1154. b
 aqua marina cur fluuat illi grauior to. 5. 118. a
 aqua maris mortui ibidem
 aqua grauis quae sit, & quas conditiones habeat,

& quomodo cognoscatur to. 7. 26. 5
 aqua leuis quae sit, & quas conditiones habeat, &
 quomodo cognoscatur to. 7. 26. 5
 aquae exploranda ratio, tum quae sit optima, &
 quibus conueniat tom. 6. 581. a. b
 aqua leuissima, Hippocrati non pondere sed alijs
 existimatur, & quibus tom. 2. 181. d
 aquae sponte natae, αὐτὸ φέρεται tom. 5. 18. a
 aquae bituminosae, nitrosae, aluminosae, & cæterarū
 talium facultates tom. 5. 9. a. b. & c. & 10. d
 aqua marina ibidem
 aquae aluminosae & cæterae tales, quibus ulcerib.
 conducant tom. 5. 11. a. b
 aquas aluminosas, sulphureas, nitrosas, & cæteras
 tales qualiter arte preparari liceat to. 5. 11. b
 aqua, lacus palestini cur homines submergi non
 pariatur to. 5. 118. a
 aqua lacus palestini cur amara to. 5. 118. c
 aquae dulcis uapores quales to. 7. 14. 1
 aquarum dulcium balnea, ac vires to. 2. 307. c
 aqua limosa, uelut Nili, qua facultate sit to. 5. 10. a
 aqua pluuia, eiusque differentia to. 3. 706. d
 Aqua optima to. 3. 697. c
 aqua quae optima, & quae cauenda in potu to-
 mo 2. 262. d
 aqua optima, & πρῖος est to. 2. 57. d
 aqua optima quibus iudicatur to. 2. 181. ca. 1
 aquae bonae & non bonae, indicia to. 2. 263. a
 tom. 8. 287. & deinceps
 aqua bona, quae hyeme calida est, aestate uero fri-
 gida tom. 8. 290
 aquae palustres, in sola Aegypto bonae to. 8. 287
 aqua stygis ubi, & quae alia ite aquae prodigiosae,
 & pestilentes tom. 8. 290
 aquae vires to. 8. 346
 aqua optima, tum cōcoctu tum distributu quoque
 facillima to. 2. 181. d
 aqua non nisi optima utendum, uti aere quoque
 tom. 2. 263. b
 Aquae fontis potus to. 2. 151. a
 aquae potio quibus conducatur tom. 2. 149. a
 aqua, quō preparanda sit, ut rite propinetur, & ra-
 tio differentiae eius enarrata to. 3. 696. d
 & 705. 18. & col. seq.
 aquae fontium, cur hyeme tepide appareant to. 5. 70. d
 Aquam mulsam si dederis mulieri, & dormiens
 post potum sentiat alui tormina concepti, si nō
 minime to. 7. 41. 5
 aqua mulsā, cum eadē habet comoditates quas
 pūsana, tamen biliosis naturis ut illa non con-
 uenit, & ratio tom. 6. 199. a
 Aqua inter cutem, quare Hydrops
 aqua inter cutē morbus chronicus est to. 7. 12. 1
 aqua inter cutem sit cum generatio sanguinis fru-
 stratur to. 7. 12. 6
 aqua hydropum ubi congregetur to. 7. 15. 7
 aquosa humiditas arterias asperas occupat quan-
 doque in aqua inter cutem, tunc tussit & mori
 untur to. 7. 35. 6
 aquae intercutem species una dicitur leucophleg-
 mata to. 7. 71. 6. & 29
 c 3 aqua

aqua inter cutem ab alba pituita to. 7. 71. 6
 aqua intercutem qua tempestate sequatur quar-
 tanam to. 7. 11. 3
 aqua intercutem fit per hepatis cōpassionem aut
 lienis aut uenosi generis in lienosis to. 7. 43. 6
 aqua intercutem fit quando exit multus sanguis,
 quādoq; aut ex utero mulieris uel hæmorrhoi-
 dibus, aut ex uenis, aut ex uulnere to. 7. 22. 2
 aqua intercutē fit in lienosis, si longa difficultate
 intestinorū capiantur & moriunt to. 7. 43. 6
 aqua intercutem superuenit lienosis ē difficulta-
 te intestinorum & pereunt to. 7. 73. 7
 aqua intercutem à furore bonum to. 7. 5. 7
 aqua intercutem laborantibus tussis superueniēs
 malum to. 7. 35. 6
 aqua intercutem laborās si à tussi habeatur, despe-
 ratus est to. 7. 48. 7
 aqua hepar plenū quibus in omentū eruperit, his
 uenter aqua implet & moriuntur to. 7. 56. 7
 aqua intercutem laborantibus ulcera in corpore
 facta difficulter sanantur to. 7. 8. 6
 aqua intercutem habito, si aqua ex uenis in uen-
 trem fluxerit soluitur morbus to. 7. 14. 6
 aqua intercutem & febris, qui sunt morbi contra-
 rij, quomodo curentur to. 7. 16. 1
 aqua intercutem curatio to. 7. 56. 7
 aqua intercutem laborātes quādoq; sanant ibidē
 aqua intercutem sanatur secundū usum antiquo-
 rum medicorum per sectionem to. 7. 27. 6
 aquam intercutem periculum est incidere à diu-
 turnis sanato hæmorrhoidibus si una non serua-
 tur to. 7. 12. 6
 aquam intercutem patientes, si urantur uel fecen-
 tur, & tota aqua exeat, omnes moriunt to. 7. 27. 6
 aqua ab aliqua medicina trahit, & euacuat to. 7. 14. 6
 aqua intercutē, tenuis & aquosus humor tran-
 sumptus excernitur per urinas to. 7. 55. 7
 aqua intercutem laborantibus, medicamentū pi-
 tuitam purgans exhibitū, educet plurimam, &
 utiliter: cholagogon parū & cū noxa to. 1. 30. d
 aqua intercutē laborantibus, medicamen quod
 aquā ducat exhibitum iuuat, quod bilem edu-
 cat contra to. 1. 120. d
 aqua intercutem laborantibus, utilis potus aqua
 rum salarum & talium to. 5. 11. b
 aquatiliū animalium, differentie in præbendo
 alimento to. 2. 109. 23
 aquatilia sanguine multo prædita, respirant suo
 quodam modo to. 1. 564. b
 aqueam qualitatē innatam sibi habentia omnia,
 admisceri possunt, succis acris, acidis, au-
 steris, uel salis to. 2. 59. a
 aquila, piscis to. 2. 116. c
 aquilarum sterces to. 5. 296. 27
 aquilo uentus uel aquilonia tempestas lege uen-
 tus aquilo
 aquosus sanguis exiēs desuper malus to. 7. 25. 4
 aquosa humiditas miscetur humoribus, & facit
 deiectiones non synceras to. 7. 6. 7
 aquosa humiditas miscetur deiectionibus nō syn-
 ceris to. 7. 23. 7

aquosa superfluitas fit multa temporibus pluiuo-
 sis to. 7. 7. 3
 aquosa substantia quæ etiā in uenis est habet suum
 pharmacum proprium to. 7. 37. 2
 aquosus humor non relinquit sitim in purgatiōe
 tom. 7. 19. 4
 aquosa substantia hydropis sustentat uiscera, & se-
 ptum transuersum to. 7. 27. 6
 aquosæ urinæ quæ sunt to. 7. 32. 7
 aquosa urina cruda est & diuturna to. 7. 32. 7
 aquularum in oculis, sanatio tom. 6. 362. c
 Ardacha herba tom. 8. 306
 De arcu cœlesti, & alijs quæ in sublimi sunt, sci-
 tu digna to. 8. 27
 Ardens febris. Causus
 ardentū febrū, & tertianarū exquisitarum disse-
 rentia tom. 4. 517. a & 520. 6
 ardentes febres, à tritæis tantū locis per quos hu-
 mor fertur, differunt tom. 3. 212. c d
 ardentis exquisitæ febris terminus to. 4. 522. a
 in ardente febre, aurū sonitus cū caligine, ac pro-
 ueniens in naribus grauitas, quid portendant
 tom. 4. 637. 18
 ardores cur fiant in consistentibus & quomodo
 tom. 7. 30. 3
 ardores cur in iuuenibus fiant to. 7. 29. 3
 ardor est genus febris tom. 7. 43. 7
 Arabius, lapis tom. 5. 261. b
 araci, atq; ipsorum natura to. 2. 50. 34
 aranei tela, uires to. 5. 310. b. oua 616. a
 aræotica medicamenta, rarefacientia
 qui ex arboribus colligantur fructuum expositio
 tom. 2. 61. 7
 arbor, ne fructus amittat to. 6. 504. 133
 arborum agrestium fructus omnes to. 2. 77. 38
 arborū ac fruticū germina, olerū asparagis respō-
 dent proportionē & qualitate to. 2. 86. 60
 arbutus to. 5. 201. b
 arceuthus Iuniperus
 Archigenes qua ætate fuerit tom. 7. 1. 6. eius
 commendatio to. 4. 47. a & 248. c
 Archigenes, cur scripta multis locis obscurat to-
 mo 4. 225. d
 Archilochi interemptor à templo per oraculum
 prohibitus. Iliad. 13. b
 Archimedes, hostium triremes urentibus specu-
 lis, quomodo exusserit to. 1. 86. d
 architectonica nomen, quas complectatur artes
 tom. 2. 223. a
 arcturi, cur semel meminerit solum Hippocrates
 tom. 3. 423. 2
 arcturi ortus tom. 3. 404. b
 arcturus oriens facit autumnum tom. 7. 14. 3
 argemon, quis oculi affectus sit Iliad. 186. ult. 229. a
 argemone to. 8. 305. & to. 5. 169. c
 argenti spuma crudæ uires, usus to. 5. 803. c
 argenti spuma, & molybdæna, eundem fere usum
 præstant to. 5. 799. c
 argenti spuma, quid emplastris cōferat to. 5. 892. c
 argumentorū demonstratiuorū dialecticorū, ac
 oratoriorū succincta distinctio tom. 1. 897. a b
 argu-

argumentationes ueras à falsis distinguere qui possint to.2.22.4.a
 argumēta, quæ uulgus, & poetæ, ab etymologia, præbent, inutilia demonstranti to.1.911.a
 argumentū ex modo loquendi to.7.20.1. & 23.2
 argumentū per distinctionem à cōtrario to.7.21.1
 argumentum quando quis intendit probare aliquid sententiam uel aliquem librum non esse alicuius auctoris to.7.64.7
 argumenta quæ extra ordinem eorum sunt quæ demonstrationi seruiūt, genere triplicia habentur et quæ to.1.899.b. et 905.c. et 907.c.d. et 914.d.c
 argyrotrophema dictum to.2.150.21
 arida uarij generis, ex Andromacho, indicata ab authoribus, quibus singula cōueniāt to.5.963.d
 arida quo ordine scripta fuerint, tum ab Andromacho tum Asclepiade, & quo ordine traditur use a sit Galenus to.5.967.a
 aridum capiti accommodatum to.5.964.d
 arida Cephalica Asclepiadis to.5.967.d
 arida ad carbunculos Asclepiadis to.5.971.c
 cicatricem inducentia 964.d. citra erosionem Harpocratis 965.c. ad condilomata & rhagadas 965.a. cicatricem inducentia, ut Asclepiades 968.d. crustas obducentia, Asclepiadis 969.c. exedens Leucanij Arei 965.b. exedens sine morfu 963.d. Erodentia 966.d. florida, qua utor: Andromachi 962.a. Magni 964.c. flaua, qua utor: Andromachi 963.d.
 arida ad nomas, uariorum t.5.965.d. & deinceps Pallillus ad nomas, Asclepius dictus to.5.965.c
 Publij ad nomas to.5.966.a
 arida ad nomas, ex Asclepiade to.5.970.a
 ad pterigia to.5.963.c. 964.b
 arida sanguinem suprimētia to.5.963.d
 hæmorrhoidis sistendis to.5.964.b
 arida sanguinem sistētia ex Asclepiade t.5.972.b
 arida uulneribus curandis, quare item Sicca ariditas cutis in causa est cur nō sudemus. t.7.71.5
 arietum caro to.2.94.b
 arisarum to.5.169.c
 Aristippi naufragi historia Ilag.8.b
 aristo, uirtute unam esse arbitrat, & quo pacto & quare to.1.1032.a.b. & 1033.d
 aristoni scripsit Hippocrates to.7.1.6
 aristolochia to.5.169.d. & to.8.80. & 35
ARISTOTELIS libri ac Theophrasti quo pacto legendi to.5.67.c
 Aristoteles ratiocinādi forma cum Hipp. eadem utitur cōtra Melissum, & quo pacto to.1.14.d
 Aristoteles, Hippocratis de natura rationum interpretes to.6.10.c.d
 Aristoteles ac Theophrastus, Hippocratis physiologiam interpretantē to.1.1142.b. absoluerunt quæ ab Hippocrate recte inchoata fuerāt tom.6 46.d
 Aristoteles cur in scribendo, sæpe cōcisus & obscurus Ilag.24.b.c
 Aristoteles, alia multitudinē, alia proprijs auditoribus scripsit to.1.877.b
 Arist. libri ascripti de medicis decretis t.1.107.a

Aristotelis de partibus animalium libri ingeniose scripti to.1.525.c
 Aristoteles, libro de partibus animalium primo quid instituat to.6.14.b
 Aristotelis uerborum sententia è primo physicōn de negantibus principia to.1.135.c
 Aristoteles animæ partes, non partes aut species, sed unius substantiæ è corde proficiscētis facultates esse dicit, & reprehēditur t.1.1004.b.c
 Aristoteles plures animæ partes esse quomodo affirmet to.1.937.c
 Aristoteles in corde primi sensus sedem esse infirmiter astruit to.3.69.c
 Aristotelis uerba, è secundo de anima de odoratum instrumentum, atq; eorundem examen to.1.407.d. & seq.a
 Aristoteles, cur in referēda cerebri necessitate hgerat, ratio exposita to.1.1050.col.tota
 Aristoteles, generationis animalium materiem solum menstruum, motionis principium semē statuit to.1.1289.d
 Aristoteles & Athenus, de semine mulieris disserentes, sese ipsos refellunt to.1.1292.d
 Aristoteles & Athenus similes ijs qui motum negent esse dum semen mulieri adimunt to.1292.c
 Aristoteles, aduersus propria de natura principia sentiens in feminis operibus to.1.1261.b
 Aristotelis uerborum, de semine eiusq; natura, facta exploratio to.1.1287.per.col.tres
 Aristotelis, de partium è semine generatione, cōtradictio to.1.1270.d. & inde
 Aristotelis locus, è lib. de partibus animalium quinto, exploratus, cur testes appensi sint animalium molī to.1.1276.d
 Aristoteles, suorum decretorum oblitus, dum naturæ opera diuerso modo in plantis atq; in animalibus exponit to.1.1266.d
 Aristotelis, de magnitudinis cæterorumq; eius generis sensilium cognitione ac modis, determinatio manca to.1.1048. per totum item, adusus eum, de tota uisione disputatio 1049
 Aristot. error de uentriculorū numero to.1.563.d
 Aristot. error, in cordis anatome to.1.358.a. & d
 Aristotelis sophistici elenchī, locorū ex hisce difficultatibus expositio Ilag.23.b
 In Aristotelem scripta à Galeno commentaria Ilag. 50.a
 arma hominum quid ualeant to.1.417.d
 Armenius lapis to.8.78
 Armenium siue armeniacum to.8.307
 armeniacum to.5.263.b
 armenia & præcocia to.2.47.c
 arnoglossum to.5.170.b
 aroma omne, calidum est to.2.67.15
 aromatis speciē gustui representantia, calida sunt tom.2 171.a
 aromatum qualitas extinguitur ab humiditate, & consumitur à caliditate to.7.62.5
 aromata sunt sequētia & præsertim calida, cassia, costus, cinamomus, amomus to.7.28.5

aromatum suffitus, qui menstrua curēt et qui non
 tom. 7 28.5
 aromatum suffitus est ad frigidas & humidas dis-
 positiones utilis nisi caput grauaret to. 7.28.5
 aromatum natura est calida to. 7.28.5
 aron, eius tum in cibis tum in medendo natura to
 mo 2 88.63. & 136. b
 arcuatus morbus, quare Morbus regius, icterus
 arrhenicum to. 5.263. d
 arsenicum, lege auripigmentum
 artemisia to. 5.170. d. & to. 8.306
 AD ARTES oratio suaforia Ifag. 5
 artium differentia Ifag. 199. d
 artes qualiter definiendae Ifag. 200. ca. 5
 ars quid sit Ifag. 166. d
 artis notio, à natura inest to. 1.1102. b
 artes brutis innatae to. 1.418. d
 artes hominem docuit ratio to. 1.417. d
 artis & naturae differentia to. 4.337. ca. 2
 artis fortunae ac naturae in agendo comparatio to
 mo. 6 164. c. & praeced. d
 artium communis natura to. 1.731. a
 artium distinctio ē quibus sumatur to. 2.413. 14
 artes non à materia, sed à fine distinguendae to-
 mo 2 496. a. & 418. a. b
 artem pro materiae ratione opus quodq; efficere
 tom. 1 534. d
 ars finem per se considerat, reliqua non per se, sed
 quia ad hunc conducunt to. 6.746. c
 artium brevis diuisio to. 2.419. 19
 artium iuxta peculiare fines diuisio Ifag. 139. d
 & seq. a
 ars reliquas artes omnes constituens to. 2.418. d
 artium constitutio, qua methodo fieri queat appo-
 sitissime, Platonis praescriptum & exempla to
 mo 1 1091. b. & 1092. b
 ars ē sensui notis non constituitur. Ifag. 78. c. d
 artium constitutio, ē finis notione fit Ifag. 140. a
 artis omnis tum constitutio, tum iudicatio, ex cō-
 munium à proprijs distinctione, oritur, & quo
 pacto to. 6.595. a
 ars constitui obseruatione citra rationem non po-
 test to. 4.300. c. d
 ad artes inueniendas, instrumenta duo requirun-
 tur, experimentum, & iudicium to. 7.1. 1
 artis cuiuslibet finem qui consequi parat, duobus
 instrumentis uti debet, methodo & exercita-
 tione to. 6.225. c. d
 artes non ex particularibus actionibus iudican-
 dae, sed ex uniuersalibus atq; ē fine to. 2.418. a
 & 413. 13 per col. 4
 artium aliae alijs ministrāt, & quae quibus aut quo
 pacto to. 2.427. c. & deinceps
 artium cōtrouersae quaestiones, quo pacto dissol-
 uantur to. 1.139. a
 ars praxim precedere debet to. 4.569. a
 artes effectrices in duplici sunt differentia to-
 mo 2 419. c
 In artibus ipsum ad unguem propriū scribi ac di-
 ci non potest, discretionibus tamen communia
 à proprijs secernere conantur to. 6.69. b. c

artis necessaria saepe tractanda to. 7.22. 4
 artis unius, num multae materiae sint, ueluti artis
 medicae num una tantum materia sit an multae
 tom. 2 418. a. b
 artium duplex differentia Ifag. 8. c. b
 artium diuisio, iuxta ipsarum naturas Ifag. 89. a. b
 artium omnium opera frequēti exercitio firmā-
 tur to. 5.984. a
 artis iudicium quod sit to. 1.1102. a. b. c
 artis praecepta, quot modis constituentur & qui-
 bus Ifag. 79. a. b
 artis praeceptorum consensus ē quibus dijudican-
 dus sit Ifag. 80. d
 artis cuiusq; praecepta, qualia esse conueniat, num
 uera, utilia, principijs ipsius artis cōsentientia,
 & cuiusq; ratio Ifag. 77. a
 artium praecepta, cum omnium sint perpetua, a-
 liae tamē cōiectrices sunt, aliae nō sunt Ifag. 80. a
 artium fides contra sese habet quā inuentiones
 tom. 4 546. c
 artis cuiuslibet indicationes primae omnibus ho-
 minibus sunt notae, sequētes soli artificibus, & quo
 modo to. 6.142. b
 artis principia non sunt, quae sensui nota sunt, sed
 inuentionis praeceptorum Ifag. 78. ult. & seq. a
 artis principia uulgo ignota debent esse Ifa. 79. a
 artis principia destruenti, idem artifex non cōtra-
 dicit to. 1.15. c. d
 artes, in generum aut specierum commentatio-
 ne, non indiuiduorum sunt positae to. 4.219. d
 artium omnium ac facultatum sanitati uitaeq; ne-
 cessariarum enumeratio to. 3.721. b
 & col. praeced. 2
 ars ipsius finis effectrix à cōseruatrice altera esse
 in nulla materia reperitur, ostensio to. 2.411. 11
 artes cōseruatrices, nō sunt aut quales esse opor-
 teat ibidem c. d
 artis quae suorum theorematum iudicia per expe-
 rimenta habet, dissidentia ex distincta aut in-
 distincta rerum explicatione oritur to-
 mo 6 593. b. & 595. c
 artes improbae, apparens bonum comparant: bo-
 nae, uerum bonum to. 2.407. 6
 artis peritus aut imperitus quis nuncupetur to-
 mo 1 1102. a
 ars syllogistica est, quam qui tenēt instructi recte
 ad disciplinas sunt to. 1.222. d. & seq. a
 artis obsonatricis, medicus ne sit omnino ignarus
 tom. 2 74. b
 artis imperatoriae summa tota quae sit to. 2.179. a
 artis medicae, quare etiam Medicina
 ars medicinalis, Liber 1. Ifag. 241. 1
 ars curatiua ad Glauconem, Lib. 11. to. 6.365
 de quibus aegrotis scripti sint illi libri 367. a
 de medicae artis constitutione liber Ifag. 139
 artis medicae iuxta methodicos definitio Ifag. 100
 artibus instauratricibus similes sunt, medicae &
 chirurgica to. 2.411. c
 ars quae corpori tuendo praesidet unum pro-
 prium nomen non habet to. 2.290. c
 artis totius, corpus totum curantis nullū nomen
 proprium

proprium est to.2.425.a.c
 artis totius quæ corporis curam haber per partes
 diuisio to.2.425.27 & col. seq. & 430.c
 ars circa humana corpora uersans, cū una sit quæ
 sit ea inquisitio to.2.419.a.b
 artes circa humanum corpus septem to.2.406.d
 & 410.b.c
 ARTIS medicæ diuisio prima to.2.430.c
 artis medicæ iuxta empiriam diuisio l'lag.125.
 artis medicæ partium expositio to.2.420.col.tota
 & sequent. to.8.59.& deinceps
 artis medicæ partes duæ to.3.245.a
 artis medicæ partes tres. diæta, pharmaceutice, chi-
 rurgia to.6.587.b
 artis medicæ partes cōstitutiuæ, qualiter prenosc-
 queant l'lag.125.d
 artis pars est, cito sanare to.6.97.d. & præced. c
 artis medicæ opus primū est, num sperari possit
 sanatio to.6.62.c
 artis pars quæ morbos discernit primum exerceri
 iussa Hippocrati to.6.746.c. & 748.c
 artis est paucis medicamentis uti, modo sufficiat
 tom.6 586.b
 ars medica tribus constat, & quibus to.3.441.51
 artis medicæ, duo tanquam crura, experientia &
 ratio to.5.729.a.b
 artis instrumenta duo, experientia & ratio l.5.705.b
 artis medicæ finis l'lag.80.b
 artis circa corpus uersantis, finis quis sit t.2.409.b
 & col. præced. d
 artis corpora tuentis, sanitas finis est primarius
 tom.2 411.a.b
 artis medicæ unus finis est, modi consecutionis,
 plures l'lag.80.c
 artis medicæ totius, intentio una est, sanitas, mo-
 dus autem non unus to.2.415.a. & col. seq. 2
 arstuedas sanitatis, num ad medicinā spectet, an
 ad exercitatoriā, liber ad Trasibulum to.2.401
 ars sanitatem conseruans quibus contineatur to-
 mo 2 412.col.tota & sequente
 ars tuendæ sanitatis, quantum polliceatur to-
 mo 2 264.c.d. & inde
 artem sanitatē conseruantem & ipsam instauran-
 tem eandem esse exemplo dolij to.2.413.13
 ars medicina, quæ sit coniectrix l'lag.80.a
 artis medicæ quæstiones cōtrouersæ iudicari que-
 unt, philosophiæ nequeunt, & ratio, & quo pa-
 cto illæ iudicentur to.6.590.b
 artem in plerisque certam, paucorum in ea dubitator-
 um cōtrouersia subuertere nō debet t.4.562.c
 In arte medicinali, res nouas cur nonnulli aggre-
 diuntur cum prioribus meliora inuenire ne-
 queant to.6.595.b
 artis medicina, uere doctus cur nemo sit hodie
 l'lag. 20.c.d
 artem medicam, quid maxime faciat coniectura-
 lem to.5.1114.b
 ars cur longa sit to.3.308.b
 ars quomodo longa, & quomodo breuis, & quid
 sit & quomodo fiat to.7.1.1
 ARTIFEX à natura dissidet, quod ille extra ma-

teriam sit, hæc per ipsam materiam diffusa to-
 mo 3 388.a
 artifex ab imperito artis, qualiter dissideat to-
 mo 4 797.d
 artifex quisq; ab arte quam tuetur deflexum no-
 men sortitur to.2.290.b
 artificem scribere, quæ decet to.6.589.d
 artificis non est, ea persequi in arte quæ uulgi-
 quocq; nouit to.6.585.b.c.d
 artifex sæpe repetere debet quæ necessaria sunt
 tom.7 22.4
 ARTIFICES, quibus modis efficiantur t.2.30.a
 artifex bonus quo pacto fiat to.1.1084.b.c
 artifex sine instrumentis agere nequit to.1.418.b
 artifex, in medendo quāto plus assequi sæpe queat
 non artifex to.6.365.d
 artificū actiones, non sunt fines artium, sed opera
 ipsa to.2.417.16
 artificum inter se controuersia, ignorantia suspi-
 tionem offendit, cōcordia iustam cognitionis
 spem facit exēplo Mathematicorū to.6.591.d
 artificum ceterorū, supra philosophos, in demon-
 strando peritia & constantia to.1.1056.a
 artificis magnitudo ac potentia è fabrica humani
 corporis deprehendit & quo pacto to.1.1102.d
 de Articulis liber Hipp. to.6.943.a
 ARTERIA, quid l'lag.157.d. & to.8.212
 arteriarum anatome to.8.180
 arterias uenarum appellatione, tum ueteres, aliq-
 tū Plato quoq; uocat, & de eo locus Platonis
 tom.1 1243.d. & 1025.a. & 1229.c
 arteriam ad sinistram cordis uentriculū, uenarū
 Hippocrates ac Plato nominarūt, & quibus lo-
 cis to.1.1024.d
 arteria dicenda est, quæcumq; pulsat to.1.351.b
 & 352.a
 arteriæ dimensiones tres to.4.181.3
 arteriæ omnes, tum sibi inuicem, tum cordi, pul-
 sandi modo respondent to.1.349.a.b
 arterias totius corporis omnes, neque aequales
 esse inter se neque æqualiter distendi posse to-
 mo 4 302.3.c
 arteriæ, quando dilatentur to.1.871.d
 arterie distensio moderata, immoderata t.4.307.a
 art. rias, quæ in corpore sunt omnes pulsare, qui-
 bus deprehendatur to.1.351.b
 arteriarum motus, aliarum sentitur, aliarum non
 & qualiter to.4.285.a.b
 arteriarum aliæ pulsare deprehenduntur, aliæ non
 ita, & ratio to.1.211.b
 arteriæ in extremis manibus, cur pulsare manife-
 ste sentiantur ibidem
 arterie, quas pulsū exploraturi tangūt to.1.283.c
 de motu arteriarum, tum Erasistrati tum cetero-
 rum quorundam sententia to.1.351.c
 arteriæ motio in pulsū, qualiter sit l'lag.160.c
 ARTERIARVM motus, eiusq; usus to.5.745.d
 & seq. c quid partibus subiectis conferat to-
 mo 1 523.a.b
 arteriarum motionis, causa to.3.26.a
 arteriæ motus duplex, ac quies itidem to.4.181.3
 arte

arteriarum motus distentione & contractione fit,
sicut thoracis, & in quē usum to. 1. 1073. b
arteria distenditur, non accedit ac descendit ut Em-
pirici uolunt to. 4. 273. a
arteriæ motus, quibus causis intro aut foras pro-
mouetur to. 1. 875. c
arteriarum motus æqualiter fit, tum circa respira-
tionem, tum circa eius cohibitionem, de eodē
Erasistrati sectatorum ratio to. 1. 928. b. d
arteriarum tunicas molliores, quo pacto ad mo-
tum faciliores esse, intelligendum, cōtra durio-
res to. 1. 875. d item de instrumentis cæteris ibi.
& 876. b
arteriarum motus in quibus augetur to. 7. 21. 7
arteriarum motus quando facit pulsus & dolo-
rem to. 7. 21. 7
arteriarum motus facit tristē sensum laboranti-
bus, quādo sunt mēbra inflāmata & locus angu-
stus & depositio dolorifica to. 7. ibidem.
arteriarum motus duplicari, quid sit to. 1. 854. b
arteriæ num sponte sua pulsant to. 4. 250. a
arteriæ eadem uī qua cor ipsum, sese ipsas mouēt,
non ut putabat Erasistratus, impellente spiritu
à corde missō to. 1. 872. per col. 2
motrix facultas à corde est tam in foetu q̄ in perfe-
cto animali to. 1. 586. b
arterijs originem agitationis à corde esse, per quā
dilatentur, & contrahantur indicia certissima.
tom. 1 1179. 14. & 1246. c. d
arteriæ, qua uī pulsant, ostensio sensilis tomo 1
224. 10 & deinceps
arterijs motrix facultas à corde, momētō delegat,
sicut partib. cæteris à cerebro to. 1. 225. a
arteriæ, è corde quantum recipiant & quo pacto
tom. 1 872. d
arteriarum pulsatio, quo pacto cordi respondeat,
è sectione descitur, & quo pacto to. 1. 363. c
arteriæ habent quandam uim quæ excernit alie-
na per sudores, per profluvia sanguinis, per de-
iectiones inferiores to. 7. 21. 7
arteriarum actio quæ sit, diastole ne an systole an
utraq̄ to. 1. 873. 7 & seq. col. tota
arteriæ an quia distenduntur pulsu replentur, an
contra tomo 1. 223. c. d. & 1019. d. & col. seq.
uim motricem à corde accipiunt. ex seipsis om-
nino pulsare, non recte dicunt Praxagoras &
Philotimus ibidem
arteriæ & uī ea quæ tunicis ipsarum inest exten-
duntur to. 1. 223. c. d
arterijs uenisq̄, pro magnitudinis ratione uirtus
inest, non item neruis to. 1. 284. a
arteriæ, corde lesō, ipsæ quoq̄ ledunt to. 4. 42. d
arteriæ laqueo interclusæ, omī pulsatiōe statim pri-
uantur, & huius uera ratio quæ sit to. 1. 1104. 2. a
arterijs circa collū laqueo arctissime uinctis non
tollitur arrubus neque sensus neque motus,
experimento demonstratum to. 1. 861. b. c.
& 867. b
arterijs quibus cerebrum cordi annectitur, abscis-
sis, nō mutum efficitur animal to. 1. 911. c
Et qui hoc opinati sunt, philosophi quo pacto

decepti tom. 1. 912. b. d
ARTERIAE, poris plenæ, & quo pacto
tom. 1. 872. b
arteriarum ac uenarum per oscula cōnexio, quo-
modo ostendi queat ibidem
arteriarum anastomoses sensum nostrum effugi-
unt to. 1. 872. b
Quas materias quæ arteriæ dilatata trahant
tom. 1. 1179. c
arteriæ extenta, è loco uicino trahunt quod ipsas
expleat to. 1. 223. c. In diastole à uenis aliquid at-
trahere to. 1. 586. b
arteriæ, dilatata à uenis trahunt, contracta in eas
regerunt to. 1. 872. c
arteriæ per poros cutis aerem attrahūt to. 3. 119. c
arteriæ dilatata, per ora in cutem tendentia, aerē
in omnem partem trahunt, cōtracta, per eadē
halituosos uapores expellunt to. 1. 872.
arteriarum distentio & cōtractio aeris tractionē
& expulsionē præcedit natura sicut & thoracis
quoq̄ to. 1. 1073. d
arteriæ, per ora, è uentre trahūt ac intestinis, tum
per eadem rursus expellunt to. 1. 872. c
arteriæ ex intestinis & uentriculo paucū trahunt,
lib. 5. De usu part. & to. 1. 1179. d
arteriarum ora & uenarum quæ ferunt ad uterum
acetabula sunt to. 7. 455. f
arteriæ renum habent ora per quæ exit spiritus
arteria uulnerata, quo modo spiri- (to. 7. 347
tus, à seipsōne an à corde propulsus exeat, quē
stio to. 1. 215. c
ARTERIAE sanguinem continent, contra Eras-
istratum: sed calidiorem feruentioremq̄. Et su-
per eo Platonis locus è Timæo to. 1. 1243. d
arterias sanguinem nō continere aut cōtinere, po-
sitio, quæstiones secum trahit difficiles, earūq̄
expositio to. 1. 220. c. d. ac solutio, deinceps
arterias, sanguine uacuas ostensuros se polliciti:
mendaces to. 1. 226. a. & 365. c
arterias sanguinem continere, è sensu recipiendū
est. to. 1. 220. c. & quomodo id ostendere soli-
tus Gal. 221. b
arterijs, secūdam naturam inesse sanguinem, per
sectionem facta ostensio to. 1. 366. d. c
arteriā, etiā si quis tenuissima tātū acu pupugerit,
sanguine repleti, febrimq̄ sequi est necesse, &
reliqua cōtra Erasistratum disputatio 1. 217. c
ex arterijs & ex uenis ad neruos uarij humores
transmittuntur, & contra to. 7. 26. 6
arteriarum ac uenarū in prima foetus formatione
deliniatio & incrementa to. 1. 1238. a. & deinceps
arteriarum & uenarum corpus è semine primam
uidetur habere generationem, & ratio, modus
insuper huius expositus ibidem d
arteriæ & uenæ à seminis substantia necessario o-
riuntur to. 1. 1244. d
arteriæ, uenæ, nerui, è semine orta ostendunt. con-
tra Aristotelem to. 1. 1261. d. & inde seq̄
arteriæ ac uenæ, si ad gignendum semen idoneæ
sint, cur abscissæ ab illis partes non regenerent
tom. 1. 1271. a. b
arteriam

arteriam & neruum nemo unquam renasci ui-
dit ibidem b
 Ethuiusce ratio explicata eadem d
 arteria, iuxta substantiam corpoream quæ sit to. 1
 352. c item ratione usus, quæ sit ibidem
 arteriarum substantia, e duplici tunica cõstat to. 1.
 352. d & 568. 11
 arteriæ uenæ, & nerui, communia totius corporis
 organa sunt to. 1. 472. b. & 1022. d
 unde alant 1146. b. c utilitas 432. a usus cõ-
 munis 488. d. & inde
 arteriæ, spiritus instrumenta sunt, estq; earum ge-
 nus duplex to. 1. 349. a. b
 arteriarum & uenarũ ariditates, tum lingua tum
 externo colore fiunt perspicue to. 2. 185. b
 arteriarum methodus communis to. 1. 840. c. d
 arterias indurantes causæ to. 4. 460. 7
 ARTERIARVM dissectio to. 1. 209. c
 arteriarum dissectionis principii, cur à corde su-
 matur to. 1. 684. c
 arteriæ extremæ quæ sint Erasistrato & Galeno
 tom. 1 219. c
 arteriarum & uenarum analogiæ to. 1. 839. c
 copulatio to. 1. 651. b. c una cum uenis diui-
 di & cur 530. d
 arterias non esse sine uenis socijs to. 1. 840. d
 arteriæ sine uenis quæ sint in animalibus imperfe-
 ctis to. 1. 212. d in perfectis animalibus 213. a
 arteriarum ac uenarum origines demonstratæ to. 1
1246. c. d. & 1248. a
 Inter arteriam & cutim multum spatij interest to
 mo 4 286. a
 arteriæ principium est cor to. 1. 431. d. & 586. b. c
 arteriarum principium in corde esse sicut neruo-
 rum in cerebro, ubi demonstratum to. 1. 912. b. c
 arteriæ distributio to. 1. 831. d. & 833. c. & 835. a
 & 836. c
 arteriæ Carotides to. 1. 194. c earum anatome
838. a tractus 869. a. b
 arteriæ carotides cerebro cor annectunt to-
 mo 1 911. c
 arteria per totam manum una propagatur to-
 mo 1 277. d
 arteriarum cruris, anatome to. 1. 290. a
 arteria quæ in cubito est, quibus hominibus pul-
 sat, furor sunt obnoxij iræq; præcipitis, quibus
 immota persistit, typhodes sunt. Hippocratis
 locus, eius quæ expositio, & ratio reddita to-
 mo 1 1229. c
 arteria una duntaxat, in brachium proficiscitur, a-
 xillari uenæ uicina to. 1. 283. a
 arteria ad sinistrum cordis uentriculum tendens,
 irascibile uim indicat, quanta sit. t. 1. 1024. c. d
 arteriæ, cur mortuo animali dissidentibus sem-
 per partibus sunt, uenæ concidunt to. 1. 873. d
 ARTERIÆ secare, periculosum est & ratio, &
 super eo præcepta to. 5. 1123. a. Quibus in do-
 loribus solitus sit Galenus & quibus in locis
 tom. 5 1124. c
 ARTERIA aorta dicta Aristotelis to. 1. 1265. d
 arteria aorta, arboris, cæteræ ramorum habet ima-

ginem to. 1. 196. d
 ab arteriæ aortæ ramo maiore scilicet descenden-
 te, propagines in uentriculum & intestina uenæ
 trahunt to. 1. 1179
 arteria aspera to. 1. 349. a est uia tendens ad pe-
 ctus to. 7. 17. 2
 arteriæ asperæ, substantia qualis & situs t. 1. 353. a. b
 asperæ arteriæ ortus to. 1. 589. a substantia 590. c
 eiusq; ratio 592. a constitutio 589 c usus
 592. d figura 589. d usus 593. d tunice siue
 membrana 590. a usus 594. c Natura ibidẽ
 usus 591. a chartilago 590. d usus 591. c &
 592. d ligamenta 591. b. & 592. d usus 590. a
 & 591. c. & deinde Distributio in pulmones,
 positio & huius usus to. 1. 593. a. b. & 597. b
 aspera arteria sanguine uacua to. 1. 590. a
 asperæ arteriæ motus in respiratione to. 1. 591. a
 asperam arteriam non sufficere pulmonis actioni
 tom. 1 595. 8
 arteria aspera si aliquid habeat, cū tussi expuitur
 tom. 7 37. 7. & 52. 7
 ad arterias asperas pulmonis quomodo materia
 permeet to. 7. 30. 7
 arteria aspera, offenditur à materia existente in ce-
 rebro to. 7. 1. 6
 asperam per arteriam fertur distillatio à capite to
 mo 7 38. 7
 arterias asperas aquosa humiditas quadoq; occu-
 pat in aqua inter cutem, tunc tussunt & mōri-
 untur to. 7. 35. 6
 arteriæ asperæ inflammatio angustiam anhelitus
 facit to. 7. 34. 4 sed nō strangulationẽ ibidem
 ARTERIÆ magnæ ortus, situs, et distributio. t. 1
 822. b. & c. d. & 559. a. b securitas 559. d mem-
 branarum numerus & situs 175. c
 arteria magna ad dextram cur declinet to. 1. 559. c
 arteria, quæ spinæ heret, tanquã arboris unius trũ-
 cus est, quæ ex ea oriunt, uelutrami to. 1. 219. d
 arteria maxima dicta, cæterarũ cõmunis caudex
 tom. 1 349. b
 arteriæ maxime, minimarũ principia sũt. t. 1. 1009. d
 arteriæ quibus sint angustia to. 7. 44. 2
 ARTERIÆ uenosa & arteriosa uenæ quæ sit, &
 cursu dicta to. 1. 352. b. c. & 353. a
 arteria uenosa cur minor arteria magna t. 1. 581. d
 arteriæ uenosæ membranarũ numerus to. 1. 575. c
 situs ibidem figura ibidem usus to. 1. 579. b. c
 arteriosum uas ex uenoso non oriri to. 5. 36. c
 arteria uenosa minor est arteria magna: ambæ ex
 sinistro cordis uentriculo ortæ lib. vi. usus par-
 tium to. 1. 1180. d
 arteriæ ex destillante pituita laboranti, & tussi, re-
 medium to. 6. 491. 47
 arteriosa corpora sunt opercula quæ continent
 pus to. 7. 27. 6
 arteriosa sunt anteriora to. 7. 65. 5
 arteriæ uocabulum primum, ei quæ aspera post-
 modum dici cœpit, competeat, reliquæ uena-
 rum appellatione censebantur to. 5. 667. b
 ARTERIACA dicta pharmaca ibidem
 arteriarum pharmacorum, cum multæ sint dif-
 ferentia

ferentia, non diligenter ab autoribus ipforum distinctiones fuerunt traditæ tom. 5. 667. d
arteriacis pharmacis componendis, præceptum tom. 5. 664. c. 675. b
arteriacæ compositiones, variæ ab Andromacho tom. 5. 671. c. ordine 7
arteriæ à Critone, ordine quatuor ad uocem interceptam tom. 5. 677. d. & inde
arteriaca, Charixenis. phonascis facit ante & post certamen data, oculorum doloribus foris imposita, ad internas affectiones linctâ to. 5. 682. c. alia, Lysia d
art. Destillationi, dolori capitis, ægre spirantibus ad uescicæ & uteri affectiones. Stichus quibuscumque alijs panacea. Cataportum to. 5. 686. a
arteriaca, destillationibus, & ad inexplurabilem defluxum Harmonia tom. 5. 686. b
arteriaca, destillationibus, auxiliatur statim tomo 5. 684. d
arteriaca, destillationi & uoci interceptæ, Antonij Musæ to. 5. 685. a
arteriaca, delingibilis, affectionibus internis omnibus, maxime tabescentibus, suppuratis ad hydro pas incipientes, tussis ueteres to. 5. 677. a
ad idem alia Heraclidis Tarentini b
Eclegma Faustianum dictum è Critone. Phonascis maxime, arteriæ asperæ & alijs to. 5. 678. c. b
arteriaca, ex filice, Andromachi aromatica. Hemoptoicis, pleuritidis, tabescentibus, splenicis, hepaticis, ictericis, facit & affectionibus circa uterum & uescicam to. 5. 683. d
arteriaca, perfrigeratis, recenti ac ueteri tussi, sanguinem spuētibus, & eundem sursum reiectantibus, coeliaci. Charixeni tom. 5. 682. d
arteriaca, è libris Galli. ad arteriam affectam, ulcera pulmonis, puris & sanguinis reiectiones, fluxiones in thoracem, & ea quæ egre educunt uehementer efficax to. 5. 675. d
arteriaca, ad gutturis siue arteriæ aspretudinē, uocem interceptam, sanguinem reiectantes. ex libris Apollonij & Alcimionis to. 5. 676. d
arteriaca hemoptoicis to. 5. 689. b & inde
arteriaca, Hypoglossis, arteriæ exasperatæ, uoci interceptæ, & ad affectiones reliquas to. 5. 683. a
Alia Dioscoridæ.
arteriaca Hypoglossis, uoci interceptæ, Scribonij Largi to. 5. 683. b alia eiusdem, ad eadem
arteriaca, Mitridatis aromaticæ ad arteriæ affectiones, pulmonis ulcerationes, spuētes sanguinem tabescentes, suppuratos, peripneumonicos tomo. 5. 683. c alia eiusdem
arteriaca Mitridatis, ad thoracis collectiones, suppurat & leuigat tom. 5. 674. b
arteriaca alia, facit itē tabidis & ad oēs inueteratas thoracis ac pulmonis affectiones to. 5. 675. c
arteria ex uehementibus, Moschionis to. 5. 676. c
arteriaca, Musæ. uoci interceptæ to. 5. 682. a
arteriaca, Panacea Mitridatis ad phonascos ante & post certamen. facit ad glandularum inflammationes, luxatas columellas, gingiuas humore prægnantes, nomas in ore, dentes motos, pro-

dest destillationibus, recenti ac ueteri tussi, hæmoptoicis, sanguinem reijciētibus to. 5. 684. b
arteriaca, ad phonascos maxime, asperā arteriam, tussis irritationes, dolorē aurium, ulcera in naribus, ac pudendo. Concoquit itē destillationes è Critone to. 5. 678. b ad eadē, moderatiora tamen, eclegmata duo, ex eodem c b
arteriaca, ad omnes arteriæ affectus, ex libris Perigenis to. 5. 677. c
arteriaca, delingibilis, ad tussis extremas & inueteratas to. 5. 685. a
arteriaca tussientibus, placentula to. 5. 685. c
alia factus & thoracis affectionibus
arteriaca, ad tussim & spiritus prolationem, ualde probe expurgans to. 5. 685. d
Cataportum, ad tussim recentē, inducens fomē, facit hæmoptoicis to. 5. 685. d. aliud inscriptum Platoni, auxiliatur euestigio d. & inde.
art. ad tussis inueteratas, & ualde diu durantes humectas affectiones, symphonos lexyretos dicta Proxeni to. 5. 686. b c
Eclegma è uino scybelite phonascis arteriæ asperæ, & ad alia to. 5. 678. c utebatur eo Crito
arteriaca, ulcerationibus & suppurationibus, in profundo Perini to. 5. 685. b alia Origenis b
arteriaca, ad uocē interceptā è Critone to. 5. 677. d
arthritis, quid sit l'lag. 184. c
arthritis genus est quoddam ischiadis & podagre to. 5. 778. a
arthritis, id est, articulorum morbus ex duobus accidit to. 7. 163. g
arthritis dicitur corrupte artetica, & an in uno tantum articulo to. 7. 163. g
arthritis non est si etiam genua doleant to. 7. 163. g
arthritidis generatio to. 5. 778. a. causæ ab humoribus b. cognitio. curatiōis præcepta d. & 785. b
remedia topica ex Asclepiade 785. c. ac deince.
Item sub ijs quæ ad l'ficiadem scripta ab eodem sunt, quædam reperias 781. a
arthriticorum, tum qui graciles sunt, tum qui obesse, salubria præcepta to. 2. 394. d
arthritides, per uictus rationem attenuantem sanatae to. 2. 169. a b
arthriticorum pori to. 2. 35. a
arthritidis callorū seu toforū generatio & curatio to. 5. 778. c b
arthriticorum topis remedia, è caseo uetere to. 5. 284. d
arthrodia quid sit to. 1. 176. d. & inde
articulum Hipp. quid uocet to. 1. 176. c
ARTICVLVS, quid to. 1. 176. c & l'lag. 194. b
articulo differentia quæ sint to. 1. 176. c
articulo omni est cauum & tuber to. 1. 460. c
articuli cur non omnes stabiles to. 1. 470. b
articulorum firmitas & securitas quibus consistet to. 1. 471. d. firmitas uaria 469. c
articulatio ossium to. 1. 729. c securitas d
articulationis ligamenta quomodo fiunt laxa tomo 7 59. 6
articulos humeri quomodo nouit Hippocrates lubricare to. 7. 59. 6
articu

articulum coxæ debemus intelligere, quando dicitur coxam excidere to.7.59.6
 articularum compagine glutinosis humoribus nutriuntur to.7.39.5
 articularum uitia, curatioq̃ Ifag.22.4.a.b. & 231.a
 articulis sæpe humor pituitosus aceruat to.7.59.6
 articularum abscessus quibus fiant, & quomodo tom. 7.74.4
 articularum morbi, id est, arthritis è duobus fiunt tom. 7.16.3
 articulationes implentur in podagricis doloribus tom. 7.49.6
 articuli qui habent spatia lata ad suscipiendas superfluitates, ideo ad ipsos fluxiones decumbunt tom. 7.31.4
 articulationibus humores existentes per ligamenta per modum uaporis euacuantur to.7.49.6
 articulares morbi sunt ex crassis humoribus, illi qui hos patiuntur debent in uere purgari tomo 7.74.4
 articularis morbus fit è uino, coitu, ocio, desid. tom. 7.28.6
 articularibus doloribus remedia to.8.117.118
 Item to.6.443.123
 articularum dolores cur fiant in uere to.7.20.3
 articularum dolores quomodo fiant, & cur in senibus to.7.30.3
 articularis morbus, senes comitatur usq̃ ad mortem to.7.40.2
 articularum caliditas sequitur labores ex pluribus motibus to.7.31.4
 articularum abscessus fiunt lassitudinem habentibus in febribus to.7.31.4
 articularum abscessus in alijs morbis rari, in laboribus præsertim spontinis frequētes to.7.31.4
 articularum abscessus non mirum fieri in laborantibus, qui propter motum habuerint articulos calidos to.7.31.4
 articularum tubercula uel labores fiunt, quibus febres longæ to.7.44.4
 articulis si dolores ex febre, pluri cibo uti significatur to.7.62.7
 articularum labores si fiant in conualescentibus, hi pluribus utuntur cibis to.7.45.4
 articularum futuri abscessus liberantur urina multa crassa facta, uel fluxu sanguinis narium tomo 7.74.4
 articularum abscessus si fiant in die iudicatorio, uel incipiant, bonum. & notat qui sint isti dies in quibus fieri debent & in quibus non t.7.36.6
 articuli genuum, manuum, intumescunt pueris, cur, & quid sit to.7.30.6
 articulari morbo comparat morbum prædictum puerorum ibidem
 articularum morbum, ut plurimum antecedit podagra to.7.38.6
 articulares morbos prohibuit Galenus euacuatione, & quomodo to.7.47.6
 articulares morbi si calidi, amara bilis euacuari debet: Si cum frigidis humoribus, pituita debet euacuari to.7.47.6

articularum tumores & dolores absq̃ ulcere, aqua calida sanantur to.7.25.5
 ægritus integre significat to.7.20.1
 artuum dolori, remedium to.6.508.228. Item eisdem, & alijs nonnullis uitijs, compositio tomo 6.507.213
 artuum sectionis cognitio, quàm sit necessaria tomo 1.267.a.b. & 368.d
 artuum natura tota, quibus constat to.1.267.b.a
 arum to.5.170.d
 asarum to.8.307.to.5.171.a
 ascarides quod genus lumbrici sit, & in quo intestino generentur & quomodo fiant to.7.26.3
 ascensus in febribus incompressus quis sit t.3.131.b.a
 ascitis genus hydropis quid sit, & unde to.7.11.4
 ascitis ab utre dicitur ibidem
 ascitis fit à maiori frigiditate quàm tympanias ibi.
 asclepias to.5.171.a
 Asclepiades, anatomes & dialectices ignarus conuincitur to.1.571.13
 Asclepiades errat multifariam to.1.112.6.b. opinio eius de ciborum concoctionum qualitate confutata to.1.106.6.d. de urinæ in uescicam deductione 112.4.a. ureteres et renes frustra esse affirmantis 112.5.a
 Asclepiadis sententia falsa de attractione humorum to.1.31.4. confutatio eiusdem ibidem b.c
 asellus piscis, eiusq̃ caro to.2.113.d. 114.d. & 175.d & 145.a
 Asia, morum mediocritate ac cæteris similibus q̃ Europa præstantior to.1.1227.d
 asinus piscis, siue asellus to.2.113.d
 asinorum caro to.2.94.c
 asininum lac to.2.101.b
 asini discernunt genus, speciem, ac individuum tomo 6.53.d. & col. præced. b
 asinorum ungues to.5.309.d
 ἀσινὶ Græcis, qui dicantur to.3.420.28
 ἀσινὶ Latini, qui dicantur ibidem
 asinus, lapis to.8.326.to.5.260.b
 aspalathos to.5.171.b
 asparagi, eorumq̃ uires to.2.85.58. & 171.3. & to.8.306. & to.5.171.b
 asparagorum genera alia in fruticosis plantis nascentium to.2.86.59. & 171.3
 asparagus regius, ἑλεος, bryoniae ibidem
 asperitatis partium uitiosæ, causæ to.3.32.c
 asphalton, Bitumen
 asphodelus to.8.307.to.5.171.d
 asphodelus, eiusq̃ radix, tum edendo, tum in medendo quam uim habeat to.2.88.ca.65
 asplenum to.5.171.c
 ἀσπληνὶ pulsus to.4.255.3. & col. seq. d
 aspidum species tres to.5.353.a
 aspreto, oculorum affectus quis Ifag.187.d
 assidentia signa quæ to.7.12.1
 assidentium librum fecit Praxagoras to.7.1.6
 assimilatio to.1.1121.c. semper fit à natura to.7.3.1
 assimilatio, à nutritione solo dissidet nomine tomo 3.97.a.b
 assistentes debent agere circa ægrum quæ conueniunt

niunt to. 7. 1. 1
 assistentes glandulosi, seminaria instrumenta non
 sunt, & ratio to. 1. 1278. d. & 1280. b. c
 de assuetudinibus liber to. 2. 235
 assuesciendum euacuationi non esse per hemor-
 rhoidas to. 7. 25. 4
 astaci pisces crustati to. 2. 118. 33
 astaphis, id est, uua to. 5. 171. d
 aster atticus ibidem
 asthma, quid Isag. 183. b. cur dictū to. 3. 523. & 688. d
 & col. seq. tota
 asthma quid sit secundum Hippocratem proprie
 tom. 7 46. 6
 ἀσθμα, id est, anhelare etiam in cursibus, uel ex
 ercitijs dicebant tempore Hippocratis ibidem
 asthma quod dicitur orthopnoea quid ibidem
 asthmatis generationis causæ to. 4. 670. d
 asthma, id est, anhelatio autumno & quomodo to
 mo 7 22. 3
 asthma cur fiat in consistentibus & quomodo to-
 mo 7 30. 3
 asthma cur fiant in senibus & quomodo ibidem
 asthma cur fiant in puerulis accedentibus ad pu-
 bertatem to. 7. 26. 3
 asthma qui gibbi sunt ante pubertatem moriun-
 tur to. 7. 46. 6
 asthma, comitantur senes ad mortem to. 3. 66. d
 asthma, Dispnoea
 asthmatis remedium to. 8. 373
 astragalus to. 1. 190. a. situs eius to. 1. 483. a. conne-
 xus ad scaphoedes alris. 483. c. to. 8. 373
 astragalos frutex to. 5. 171. 62
 astronomiæ cognitio qualiter necessaria medico
 tom. 3 403. d
 astronomiæ imperitus, haudquaquam Hippocra-
 ti obsequitur to. 3. 402. a
 Attias rex, simplicium studiosus to. 5. 278. a
 de attenuante uictus ratione liber to. 2. 169
 attenuantia medicamēta, cui rei inuēta to. 2. 133. a
 attenuantium medicamentorum usus to. 2. 269. 20
 attenuantium usus uberior quas habeat noxas to
 mo 2 133. a
 ateramna dicta, qui cibi to. 2. 141. a
 athanasia. quære Antidotus
 Athenæus in scientia medicandi quid elaboraue-
 rit to. 1. 17. d
 Athenæus elementa manifesta esse non recte pro-
 nunciauit, & ratio to. 1. 17. d. & 26. c
 Athenæi de rigore sententia non omnino uera to
 mo 3 77. b. & 203. d. & 206. a
 Athenæi uerborum, de semine eiusq; natura ex-
 plorata sententia ac reprehensa to. 1. 1286. per
 col. tres
 Athenæi sententia, de seminalium membrorum
 in mulieribus cōstitutione refutata to. 1. 1285. d
 & 1286. c
 Athengus, generationis animalium materiē, men-
 struum, motionis principium semen statuit ut
 & Aristoteles to. 1. 1289. d
 Athenæus inconstans, in eo quod semen quocq;
 potestate materia foetus sit to. 1. 1290. b

Athenæi sectatorum cōmendatio to. 3. 121. d
 Atheniensium lex, contra eos qui liberos non ar-
 tibus instituerent Isag. 10. ca. 5
 athera, ē zea trita sit to. 2. 42. b
 atheroma, quid Isag. 188. c
 atheromata, quale genus abscessuum to. 3. 335. d
 atheromatium curatio to. 3. 308. b
 ATHLETÆ, unde dicti Isag. 16. a
 athletarum exercitatio, quando primum cepit, &
 qualis sit to. 2. 422. b. c
 contra athleticen Isag. 13. a. & deinc.
 athletarum artis, nullus usus neq; pace nec bello
 tom. 2 422. b. & 426. 28
 athletarum ars, cur uitiōsa to. 2. 424. 25
 athleticæ ad uires nihil confert Isag. 16. b
 athleticen ad formam corporis nil conferre osten-
 sio Isag. 16. a
 athleticen, ad sanitatem nil conferre Isag. 14. a
 & col. seq. 2
 athletarum inutilitas ad res omnes to. 2. 429. 30
 athletarum bona habitudo, damnata, tum à Plato-
 ne, tum à cæteris to. 1. 173. d
 athletarum summe bonus habitus, cur uitiōsus, to
 mo 2 424. b
 athleticæ bonum habitum habent, sed periculosum
 & quibus studebant to. 7. 3. 1
 athleticæ cur multum comedere possunt to. 7. 15. 1
 athleticæ qualibus alimētis utantur & quapropter
 tom. 2 32. c. d
 athleticæ quis panis commodus to. 2. 31. d
 Attici sermonis affectatores damnati to. 2. 85. c
 Atticissimus, eruditionis pars nulla est Isag. 58. a. b
 Attici sermonis affectatoribus non scribit Galeni,
 tom. 2 65. 11
 atomi Democrito, quid sint to. 1. 5. b. c. confutato
 tom. 1 1129. c
 attonitis morbus, quem Græci dicunt apople-
 xiam, est morbus acutus sine febre to. 7. 30. 5
 & 19. 2
 attoniti quos Græci ἀπληκτὶς dicunt, sunt tem-
 poribus pluuiosis to. 7. 16. 3
 attoniti ex timore quibus comparentur to. 7. 14. 7
 atrachylis to. 5. 172. a
 attractionis uis qualis sit, exemplo expolita, &
 quod ea, fiat respiratio to. 1. 1073. a. b
 attractiua uirtus est in omni particula corporis to
 mo 7 22. 1
 Quod & attractio naturalis & expulsio, & omni-
 no tractio contraria per eandem partem fiat, o-
 stensio, & quo pacto to. 1. 1173. 13
 attractio partium maxime cauarum ut uentriculi,
 uteri, secundinae, euidētissima sensui to. 1. 1161. 3
 attractio nutrimenti, per omnes animalis partes,
 quibus modis peragatur ostensio to. 1. 1181. 15
 attrahentia ad se proprias qualitates to. 1. 1130. d
 attrahentium medicamentorum natura, exempla,
 genera to. 5. 142. d. & 143. a. & deinc.
 attrahentiū facultas alia sponte, alia ex putrescen-
 te arefcenteq; generationem habet ibidem
 attrahentium, et otius essentiaē similitudine, quæ
 calidiora sunt, trahunt potentius & ratio ibid.
 attra-

attrahēdi facultatē omnib⁹ ineffe reb. t.1.113.1.b c
 atramentum futorium to.5.272.c d
 atramentum scriptorium to.5.268.c
 atraphaxys, atriplex to.5.172.a
 atreti dicti, & eorum chirurgia lflag.133.c
 atretæ mulieres to.3.111.a
 atriplex, uentri subducēdo idoneum alimentum
 tom.2 25.a
 atriplex, ac blitum, eorumq; descriptio to.2.82.45
 & 85.d
 atrophīa qualiter fiat to.3.92.b
 atrophīa, qualiter contingant partibus to.3.97.a
 & 98.d
 atrophīa, quas causas necessario sequat^r to.3.112.d
 atrophīa partiū, præcedētia symptomata t.3.45.d
 atrophīa, oculi affectus quis sit lflag.187.b. et 227.d
 atrorum euacuatio quādo letalis aut salubris, ad-
 hibitis temporum discretionibus indagandum
 tom.1 156.b c
 auarus, semper pauper to.2.214
auroris stirpium quid sit to.2.246.d
 auctio quid sit lflag.171.d compositus motus
 est to.1.1114.d ab alteratione differt mani-
 feste to.3.330.d. quo pacto fiat to.1.1114.d
 & 1141.d in omnem dimensionem simul fit
 to.1.1118.7 per nutritionem fit & à sola natura
 to.1 1119.b c
 auctio Erasistrati est generatio to.1.1141.d
 auctrix facultas to.1.1118.7
 auctricis proprium quid ibidem
 auctio & ipsius opera ibidem
 Auditus, finitio lflag.173.c
 auditus quomodo fiat to.8.33 Item to.8.220
 auditus instrumentum, quale to.1.404.d
 auditus instrumentum, dicitur aereum to.1.1044
 auditus obiectum to.1.630.d
 auditus nervorum ratio to.1.630.d Nervor-
 um securitas ibidem constructio 631.a b
 substantia ibidem
 auditus meatus in quo capitis osse contineatur to
 mo 1 179.d
 auditus, quomodo obturato instrumento lada-
 tur to.1.1046.d
 auditorij meatus, cū sint occupati præsertim cho-
 lera, surditatem faciunt to.7.28.4
 auditus affectuū notæ, qualiter sumendæ t.4.88.3
 auditus symptomatum causæ to.3.55.d c
 auditui dolore aut uoluptatem adherentes cau-
 sæ to.3.62.a b
 auditum quæ dolore afficiant causæ to.3.60.d
 auditus grauitati, curandæ præcepta to.5.544.a
 item remedia Apollonij b & citra
 auditus grauitati remedium to.5.537.b
 auditus grauitati & surditati, remedia, Archige-
 nis to.5.545.d
 auditus si deficiat in febre continua & iam sit de-
 bilis, mors prope est to.7.49.4
 auditus cur hebes in senibus to.7.31.3
 auditus grauis cur fiat ab Austro to.7.5.3
 audiunt melius aures in aquilonia tempestate to-
 mo 7 17.3

auditus passio quæ in febribus fit, soluit morbos
 inferiores to.7.60.4
 audiens minime in febre continua, & iam debilis,
 mors prope est to.7.70.7
 auellana, dictæ nuces to.2.74.28
 auenta, Aegilops
 æra, lolium
 auenta eiusq; descriptio to.8.307 to.2.44.21
 auenta usus, ad diætā tenuantem to.2.173.d
 auis in aere pendentis motus to.3.197.b
 aues, qualem succum præbeant to.2.144.15
 aucula montana, quale alimentum to.2.175.b.c
 aues parua omnes bonæ to.2.133.d
 aues in turribus ac uineis degentes ibidem c
 auum uolucrum genera, atq; ipsorum alimētum
 tom.2 106.18
 auum genera, optimū cibū præbentia to.2.133.d
 auum uolucrum partes, quale præbeant alimen-
 tum singula to.2.107.20
 aues, absq; mare oua zephyria dicta parientes to-
 mo 1 1291.b
 auum alæ, qualem succum præbeant to.2.137.b
 augeſcentia corpora plurimum innatum calidum
 habere, quomodo perperā impugnant t.1.50.b
 augetur quod est & uiuit, gignitur quod non est
 tom.1 1142.2
 auget animalia calor naturalis to.7.15.1
 Incrementū corporis quouſq; extēdat se to.1.172.a
 augmentū puerorum, quo pacto fiat to.1.145.c d
 augmentū non amplius fit in cōſistentia to.7.30.3
 augeri uulnera est aliquid generari substantiam,
 qualis abscissa, sicut caro germinat in carnis ul-
 ceribus to.7.19.6
 augmentum minime ſequentia abscissa, os, chartila-
 go, neruus, gena, præputium to.7.19.6
 & aph.28 lib.7
 augmentum morbi quare tempora, morbi
 augmentū, morbi totius, eiusq; notæ to.3.356.c d
 augmentum morbi unde cognoscatur to.7.12.1
 augmentum acceſſionum ſingularum in febribus
 eiusq; notæ exēplo tertianæ febris to.3.344.c d
 augmenti morbi cognitio to.4.483.3
 augmento ſomnus confert, ſed in ultima parte to-
 mo 7 1.2
 augmento nigra excrementa malum to.7.21.4
 augurum duorum coram Galeno in arte diſſiden-
 tium, hiſtoria to.6.593.a. & deinc.
 aulicorum mores to.2.197.b c
 Aures, definitio lflag.168.d
 aurium, notæ phyſiognomicæ to.1.1227.b
 aurium muſculi & nerui to.1.826.b c
 aurium anatome to.8.185
 Ex auribus, in acutis prædictio to.4.733.10
 & col.ſeq.
 aures animalium, quale nutrimentum to.2.142.12
 aurium abſceſſus *pagoris* dicitur to.7.74.4
 per aures expurgatio eſt aliena à natura to.7.24.3
 aures in febribus ſi obſurdeſcant, ſanguis ex nari-
 bus, uel alius turbata ſoluit morbum to.7.60.4
 per aures caput dolenti ſi aqua ſoluit morbum ſol-
 uit to.7.10.6
 d 2 aures

aures frigidas esse quando malum, & quādo non
 tom. 7 1.7
 aurium, id est, post aures abscessus in febris la-
 boriosis consuevere fieri to. 7. 74. 4
 aurium abscessus si fiant in die iudicatorio uel in-
 cipiant bonum, & notantur dies in quibus fieri
 debent, & in quibus non to. 7. 36. 4
 aurium abscessibus in profundo, Antonij Musæ
 tom. 5 538. ult.
 aurium affectionibus inueteratis, Chalcedonia to-
 mo 5. 540. a Aegyptiæ b
 auribus contusis remedia, Archigenis to. 5. 547. d
 ad idem epithemata 548. a cataplasmata c
 aurium corruptioni & fetori, Charixeni t. 5. 539. d
 aurium, incrementis carniū, Heraclidis Taren-
 tini ibidem
 Aurium dolores, è quibus causis provenire sole-
 ant to. 5. 525. c
 aurium dolores æstare fiunt & cur to. 7. 21. 3
 aurium dolor acutus cum febre continua, quali-
 ter æstimandus to. 4. 802. 15
 aurium dolor è uentoso flatu, aut crassis & uisco-
 sis humoribus, causarum inquisitio, & curatio
 tom. 5 528. b
 aurium doloribus, remedia, Archigenis to. 5. 533. c
 & eorum censura 534. d remedia Apolloni-
 nij, & eorum examen to. 5. 531. c
 aurium uitij, & morbis penè omnibus remedia
 tom. 6. 449. ca. 4. per col. seq. 2. Item to. 8. 91
 & 369. Item to. 6. 494. 76. & 505. 204. & 474. 93
 aurium abscessibus, quos parotidas uocant, pro
 modo causarum præcepta, & remedia, & alijs
 nonnullis uitij to. 6. 427. 23. & col. præced. duab.
 aurium dolori, fomenta, Apollonij to. 5. 545. b
 & curationis præcepta deinceps
 aurium doloribus, conuenientia pharmaca non
 recte confundit Apollonius in tradendo to-
 mo 5 531. a
 aurium doloribus ex frigidityte remedia t. 5. 525. d
 ex inflammatione, remedia 527. a item eo-
 rundem idoneus usus expositus c b
 aurium doloribus cum humiditate & purulentia,
 Critonis to. 5. 547. b
 auribus, si illapsa sint corpuscula, curatio ex Ar-
 chigene to. 5. 546. a Apollonij d
 aurium fetoribus & nomis. Hispanorū to. 5. 539. c
 aurium, cōtra fluxiones à capite remedia to. 2. 395. d
 aurium humiditates cur puerulis fiant to. 7. 243
 auribus humectis, Apollonij to. 5. 543. d
 ex Archigene, purulentis etiam to. 5. 540. c
 aurium inflammationibus cum fluxu, quo Cleon
 est usus to. 5. 539. a cum exulceratione, Char-
 rixeni to. 5. 538. d
 auribus purulentis, & ad affectiones inueteratas,
 Clau. Damonicij to. 5. 539. c purulentis cum
 dolore, quo usus est Cimon to. 5. 539. b
 ad sanguinis ex auribus eruptiones, Heraclidæ
 Tarentini to. 5. 540. b
 aurium sonitus, è quibus causis generetur tom. 5
 541. c curatio d
 aurium sonitus ob febrem, non tentandus est re-

medijs, & ratio to. 5. 541. d
 aurium sonitibus, remedia, Archigenis to. 5. 542. b c
 ex Andromacho 525. c è Critone 547. b
 si ob multam sensus subtilitatem sit, aut ex mor-
 bo, remedia ab Archigene 542. c
 aurium sonitibus, susurris, sibilisq; & inflationi-
 bus, remedia, Apollonij to. 5. 542. d
 aurium fordes, earumq; in medicina uires to-
 mo 5 298. b
 aurium fordibus, remedia to. 5. 535. d
 aurium uermibus remedia to. 5. 541. b
 aurium ulceribus remedia to. 5. 529. c
 aurium ulcerationibus siccis to. 5. 538. d
 auribus exulceratis ex plaga, & fractis, remedia
 tom. 5 548. d
 auribus exulceratis, cruentis ac dolentibus reme-
 dia to. 5. 540. d
 auribus exulceratis & purulentis Apollonij to-
 mo 5 543. ab
 aurium fractura, & illius conueniens chirurgia to-
 mo 6 1003. c
 auricula muris to. 5. 165. 24 & 216. 119
 auriculares compositiones Andromachi, nume-
 ro XXXIII. to. 5. 535. a & col. seq. 3
 Auricularis cōpositio Herae ad omnem dolorem,
 & ulcus omne, qua in febriente usus est, ob do-
 lores delirante, & bene successit to. 5. 529. d
 ad eadem, alia, Galeni 530. a
 auriculares compositiones, ab Asclepiade scripte
 tom. 5 538. b
 aurigo, Icterus
 auripigmentum to. 8. 304. to. 5. 263. c
 auriginosus to. 3. 505. d
 auster calidus est ac humidus to. 1. 43. d
 auster, siccus quandoq; est. & super eo Homerilo-
 cus to. 3. 543. a
 austera. Sapor
 austera, quæ to. 5. 30. a
 austera, & acerbæ, iuxta magis ac minus differunt,
 adstringunt utraq; to. 5. 100. d
 austera, qualiter sensim austeritatem deponant,
 modus expositus to. 5. 106. a
 austera, uina, cibi, pharmaca, facultas iporum to-
 mo 5 911. b
 austerum uinum adstringit to. 7. 20. 2
 austera augent famem to. 7. 21. 2
 autocrator hologrammatos Menecratis to-
 mo 5 1023. b
 αὐτόπρωτος dictus panis to. 2. 30. d
 autorū monumenta quibus è causis interire con-
 tingat to. 1. 106. b c
 autoritas, dogma difficile constituere solan non po-
 test sed demonstratio to. 1. 931. 5
 autoritati quando tribuendum nihil sit to-
 mo 1 1008. d
 autores cum dicunt unum aut duo nos debemus
 subintelligere alia quæ insunt ipsis potentia to-
 mo 7 16. 1. & 41. 4
 autores si quandoq; aliquid bis dicant est ad ma-
 iorem utilitatē, ut in altera libri parte id in me-
 moriam reducant, quod prius dictum erat to-
 mo 7

mo 7 24.1
 autores quod ab interpretibus ampliandi sint to-
 mo 7 18.3
 autorem aliquod opus non condidisse quomodo
 possit probari to.7.6.4.7
 Autumnus in ortu arcturi to.7.14.3
 autumnum posse in plures partes diuidi, sicut &
 alia tempora collige to.7.23.3
 autumnus temperamentum to.3.408.2
 autumnus frigidus, siccus & inæqualis to.7.10.3
 & 22. lib. eod.
 autumnus frigidus ac siccus non recte dicitur &
 reliqua de ipso to.1.42.2
 autumnus nec calidus nec humidus to.7.6.3
 autumnus a uere, dissidet maxime to.1.42.2
 autumnus sequitur æstatem & quare to.7.18.1
 autumnus ad æstatem comparatio ut iuuentutis ad
 consistentiam to.7.30.3
 autumnus, quis humor abundet, & ratio to.1.12.5.2
 autumnus generat atram bilem to.7.20.3
 autumnus corpora nostra habere paucum sangui-
 nem to.7.15.1
 autumnus coguntur & densantur corpora to-
 mo 7 18.1
 autumnus quos morbos generet to.7.22.3
 autumnus morbos facit acutissimos, ac mortife-
 ros to.7.9.3
 autumnus quot habeat mala ibidem
 autumnus sunt morbi ex extranea qualitate, & non
 multitudine to.7.55.6
 autumnus et uere podagrici dolores magna ex par-
 te fiunt to.7.55.6
 autumnus multi insaniunt to.7.30.3
 autumnus, cur morbifer to.1.42.2
 autumnus quando possit esse saluber to.7.11.3
 autumnus omnibus ætatibus malus to.7.18.3
 autumnus calidis & humidis minus aduersatur to-
 mo 7 18.3
 autumnales morbos expectare oportet, quando
 eadem die modo calor, modo frigus to.7.4.3
 In autumnus uires quibusdam sunt debilitatæ to-
 mo 7 9.3
 In autumnus humores depelluntur ad anteriora to-
 mo 7 9.3
 autumnus humores ab extra intro trahit to-
 mo 7 22.3
 autumnus si inueniat aliquem bene temperatum,
 ipsum non ita conseruat to.7.20.3
 autumnales fructus omnes, exigui sunt alimenti
 tom. 2 69.2
 autumnus qualis dieta conueniat to.2.15.4.b
 autumnus, cibis quibus abstinendum to.2.4.5
 penult. & inde
 autumnus quomodo regendus æger præsertim in
 uictu to.7.7.1
 autumnus etiam purganda melancholia, & non so-
 lum uere to.7.47.6
 autumnus possunt fieri euacuationes per superius
 & inferius nisi naturæ obstitent to.7.7.4
 autumnus pluuiosum & æstatem siccam sequi-
 tur hyems in qua fiunt capitis dolores, tussis,

raucedines, grauedines, tabes to.7.13.3
 auersio semper debet fieri ad contraria to.7.68.5
 auersio, lege diuersio
 auersio fit, aut auellendo, aut deriuando to-
 mo 6 116.C
 auulsio, euacuatio, deriuatio, qualiter differant to-
 mo 6 108.2. & 107.2.b
 auulsio fluentium, deriuatio eorum qui partem iam
 obfederunt humorum est medela, & ipsarum
 modus to.6.398.2
 auulsio ad contraria fit, deriuatio ad uicina, & hu-
 ius exempla particularia to.6.116.C
 auulsio per contraria loca, deriuatio per uicina lo-
 ca fit, & quo pacto fluxionibus competat to-
 mo 6 108.2. & 107.2.b
 auulsio inflammationum quæ ex fluxione nascun-
 tur fit ad contraria, & quo pacto to.6.394.b
 auxilia seu remedia, definitio l'lag. 177.b
 auxilia medicinalia, qualiter morbos curent l'la-
 gog. 110.41
 auxiliorum in morbis materia, in quibus rebus fit,
 & huiusce inuentio qualiter fiat l'lag. 152.c.d
 auxiliorum dexter usus, pars artis præcipua est
 l'lag. 157.b quorum cognitionem exigit
 l'lag. 158.21
 auxiliorum dexter usus, præfensionem postulat
 l'lag. 157.2
 axes conorum uisiorum to.1.691.13
 axiomata demonstrationum principia sunt to-
 mo 6 17.2
 axiomata logica to.6.18.2
 axiomata naturalium exempla to.6.17.d
 & 20.µ.θ. panis, insalubris to.2.31.d
 Accar herba to.8.307
B Bachius antiquus medicus empiricus inter-
 pretatus est aphorismos to.7.65.7
 balanos to.5.172.d
 balanorum species utraq; qualis cibus to.2.138.d
 balauftium to.8.308. to.5.173.c. & 636.b
 balbutire quid sit, & eius causæ to.7.32.6
 balbi ab alui profluuium maxime capiuntur to-
 mo 7 32.6
 balbutire est uitium lingue non uocis to.7.32.6
 balbutiunt aliquando ebrii ibidem
 balbutiunt cur pueri ibidem
 balena eiusq; nutrimentum to.2.116.2. & 119.36
 balnea eorumq; differentia ac sigillatim uires to-
 mo 2 307.5
 balnea dulcium aquarum eadem d
 balneorum uis in alterando corpore to.1.429.b
 balnei usus ad digestionem facit to.3.182.d
 balneum ad somnum conducit quo pacto to-
 mo 2 333.C
 balneorum euacuatio, quanta sit, & quid euacuet
 balnea, & quod non satis sunt pro euacuatione
 superfluitatum quotidianarum nitrosa to-
 mo 7 15.3
 balnea sunt in quinto ordine euacuationis to-
 mo 7 17.2
 balnea sulphurea euacuant totum corpus aqua-
 liter bituminosa to.7.2.4

balneorū aquarum dulcium effectus to. 6. 171. b. c
 balnea dulcium aquarum calfaciunt achumeſcāt
 tom. 1 37. a
 aquæ dulcis balnea, ſub æſtuo ſole arefactis, re-
 medio ſunt to. 1. 37. b
 balneæ calidæ comparatio ad calorem æſtatis to-
 mo 7 5. 4
 balneæ calidæ obſiſtunt purgationibus ibidem
 balneum, quibus naturis ſalubre ſit to. 2. 372. 17
 balnei uſus, mox à cibis, quas noxas præbeat to-
 mo 3 182. d. & ſeq. a
 ante balneū, quibus ediſſe melius eſt to. 2. 387. a. b
 balnei tēpus idoneū in pueris to. 2. 260. 14. & inde
 balnea conſueta minus nocent in conſuetis to-
 mo 7 50. 2
 balneum, cur horrorem in quibuſdam excitet to-
 mo 6 254. a
 in balneis uerſantes diutius exoluntur, ac mo-
 riuntur etiam tandem to. 1. 858. c
 balneorum uires & eorum idoneus in febris
 putridis uſus, & ex uſu non rite factis, noxæ to-
 mo 6 286. c. & 271. b
 balnea in febris putridis to. 3. 179. 7
 balnea quibus febris conferant, & de eorum u-
 tilitate to. 7. 43. 7
 balnea non ſunt utilia niſi poſt euacuationem aut
 coctionem ibidem
 balnea, uſus eorum idoneus in acuta laboratibus
 tom. 6. 676. c. & deinceps quibus talium non
 compertunt 680. d. & deinceps
 balneorum uires, tum omnes, tum quæ ad eos qui
 hectica & maraſmo laborant, accommodatæ ſunt,
 explicatæ to. 6. 252. d. magis autem 253. d. c
 balneorum œconomia in hecticiſ febris to-
 mo 6 261. a. b
 balnea in febris hecticiſ to. 3. 179. d. & col. præ-
 ced. b & 181. a. b
 balneati adoleſcentis caſus in dolore oculorum
 ibidem
 balnea quem dolorem oculorum ſanent to. 7. 31. 6
 & 47. 7
 balneum iſis qui phlegmone laborant, & qui utra-
 uis plenitudine inimiciſſimum eſt, & ratio to-
 mo 6 255. a
 balneum bilioſis temperamentis amiciſſimum, &
 quo pacto to. 6. 255. a
 balneū non ſit in plethorica diſpoſitione ſine ma-
 ximo detrimento to. 7. 47. 7
 balneorum ſtrigmenta. Glæos
 balneatores, per conuiſia uocitati medici cur to-
 mo 6 44. a. & d
 baſamum to. 5. 173. b
 barbari iracundia uincuntur to. 1. 926. c. & 927. d
 barbæ comæq; ratio, & decus to. 1. 716. b. d
 uſus 717. b
 barbæ & capillorū deſluuii remedia to. 6. 488. 35
 ut plures creſcant, ſi cadunt to. 6. 489. 36
 & 516 292
 baſiliſcus, eius noxæ to. 5. 352. c
 batus to. 5. 173. d
 batrachites lapis to. 8. 327

batrachium to. 8. 308 to. 5. 174. a
 brathy. Sabina to. 5. 175. c
 bellium to. 8. 80. & 308 to. 5. 174. b
 bechica quæ dicantur to. 5. 146. b
 bechium. tuſſilago to. 5. 174. c
 becos panis Phrygum uox to. 4. 110. b
 bellum Germanicum, copiam ſecandorum cor-
 porum medicis fecit to. 5. 877. c
 belonoides quid to. 1. 179. d
 beta to. 5. 237. 131 to. 2. 170. b & 81. 43. & 85. d
 beta, contrarias habet facultates to. 5. 77. c
 beta ſuccus, partium eſt tenuium to. 2. 81. 43
 beta uarie condita pro alio magis aut minus ſub-
 ducenda to. 2. 29. b
 betonica, ſiue uetonica to. 5. 197. 21
 BILIS to. 3. 689. c
 bilis ſimpliciter, & cum adiectione item differen-
 tiæ ipſius to. 3. 733. c
 bilis uox ſimpliciter prolata, pallidam aurſtaum
 ſignificat to. 2. 120. c. d
 bilis, ſimpliciter prolata, pallidam & amaram ſi-
 gnificat: reliquas ſpecies eius cum adiectione
 tom. 3 335. ab
 bilis alia naturalis, & alia præter naturam to-
 mo 1. 1157. d & 1158. c. d
 bilis & aliorum humorum generatio etiam medi-
 co noſcenda, contra Eraſiſt. to. 1. 1148. 8
 bilis generatio to. 1. 1153. d
 bilis generandi loca to. 1. 1150. d
 bilis ab immodico calore gignitur to. 1. 1152. d
 bilis generatio ut prohibeatur, quæ tenere medi-
 cum oporteat to. 1. 1159. d
 bilioſi humoris ſubſtantia, in cibo ac potu conti-
 netur ibidem
 bilis è ſanguine conuerſio, per morſum uiperæ to-
 mo 4 130. 7
 bilis, quo tempore anni abundet to. 1. 124. b. a
 bilis, hyeme imbecillima, & ratio to. 1. 125. a
 bilis quomodo ſicca dicitur to. 1. 128. b
 craſſior eſt quàm urina to. 1. 1139. a
 bilis pororum ſitus commoditas to. 1. 518. d
 bilis exceptores meatus, ratione ſecunda inſtitu-
 ti à natura to. 1. 333. d
 eandem eſſe facultatem folliculi fellis, quabilem
 trahit et ſecernit à ſanguine, oſtenſio to. 1. 1138. d
 bilis meatus è iecore ad uentriculum quibuſdam
 geminus, alijs unicus to. 1. 76. a
 bilis ex folliculo fellis in ecphyſin excernitur,
 quibuſdam & in uentriculum, lib. De uſu part.
 & lib. 2. temp. to. 1. 1164. b
 bilis genera quædam, cum corpus grauiter agro-
 tet excerni uidentur & quæ to. 2. 120. d
 & citra
 bilem educentia, pharmaca, dum ſuperfluum, pri-
 mo illam totam, deinceps pituitam poſt atram bi-
 lem poſtremo ſanguinem trahunt to. 1. 32. d
 & 33. b
 bilis eiſq; differentiæ to. 1. 155. a. & deinceps
 bilis differentiæ to. 5. 286. c. d
 bilioſi humoris differentiæ to. 2. 24. c
 bilis ſpecies ac differentiæ to. 1. 109. d. & 121. c
 bilis

bilis differentia, ac sigillatim cuiusq; generatio
 tom. 1 115.7.a.b. & tom. 4. 630.10. & 775.7
 bilium differentia, atq; ipsarum colores & earum
 generatio, e Platone to. 1. 1063. a.b. item, mor-
 bi e bile ex eodem
 bilis differentia quibus in locis gignantur to-
 mo 1 155.2 & deinceps
 bilis colores uariat, iuxta exercitia, inedia, ac si-
 tim & hisce contraria to. 5. 287.2
 bilis, sine adiuncto, pallidam, aut flauam, signifi-
 cat, cum adiuncto ceteras tom. 1. 121. c.d. & 122
 30. & 124. d
 Bilis flaua generationem, quæ acervant to-
 mo 1 76. c.d
 alimentis portio magis ignea & ante uestione dul-
 cissima urendo fit bilis flaua to. 1. 1157. d
 bilis flaua, differentia sex Ifag. 169. d
 bilis flaua, dum humidior fit, pallet, dum cras-
 sior, uitello oui colore similis fit tom. 1. 118. d
 & 121. c.d. & 155. a.b
 bilis flaua, amara est to. 1. 123. a.b
 amaram dicit cholera quam aliquibus euacua-
 ri conuenit to. 7. 47. 6
 bilis amara uitia to. 3. 96. d
 bilis flaua parit situm to. 1. 1155. b
 amara bilis quam difficultatem intestinorum fa-
 ciat to. 7. 3. 6
 bilis flaua excrementum, quibus de causis remo-
 rari contingat to. 2. 267. c. & curatio. 268. d
 a bilioso humore, tumorum generatio to-
 mo 3 335. a.b
 bilioso morbo, quamuis æstate laborantem, quali-
 ter feruarit Galenus to. 2. 370. a.b
 bilis, quid conferat moribus animi to. 1. 128. b
 Bilis atra libellus to. 1. 153
 bilis atræ indagatio, ut & cæterarum specierum
 arti necessaria to. 1. 159. b
 bilis atra & melancholia to. 3. 326. c
 bilis atræ, causæ to. 1. 160. b
 atræ bilis generatio necessaria ibidem
 bilem atram in corpore gigni, tum e pharmacis
 purgantibus, tum e causis generantibus ipsam,
 ostensio to. 1. 165. d. & col. seq.
 bilis atra generatur in autumno & in uere quare
 tom. 7 20. 3
 bilis atra quæ proprie fit, & qui humor melanco-
 licus to. 7. 53. 6
 bilis atra quomodo generetur & quomodo diffe-
 rat ab humore melancholico to. 7. 21. 4
 bilis atra & sanguis niger quomodo differant to-
 mo 7 23. 4
 bilis atra, a sanguine atro quibus distinguatur to-
 mo 1 155. 3
 bilis atræ, differentia to. 6. 347. c.d
 bilis atræ differentia to. 4. 69. a
 bilis atra duplex & quomodo to. 7. 53. 6
 bilis atræ differentia quatuor Ifag. 169. d
 bilis nigræ generatio to. 3. 104. a
 bilis atræ duplex differentia, & generatio to-
 mo 4 807. 29
 bilis atræ duplex generatio to. 4. 623. a

bilis atra aliæ & flaua bile, alia e sanguinis fece fit
 tom. 1 155. d
 atræ bilis duplex generatio ex cholera superflua
 ta & sanguine crasso to. 7. 22. 3
 bilis atra ex succo melancholico, bile uitellina, &
 sanguinis parte crassiore urendo fit, Gal. cap. 12
 lib. 2. feb. & alibi passim to. 1. 1158. a
 bilis atra, in corpore præter naturam habente ge-
 neratur solum to. 1. 166. d
 bilis atra quæ in exacte sanis generatur & quæ in
 præter naturam habentibus eadem non est to.
 1. 166. d. utraq; tamen melancholia uocabu-
 lo dicitur ibidem
 bilis atra in consistentia multa to. 7. 30. 3
 atræ biles uere proprium consistentium ibidem
 bilis atra, sex ac sedimentum sanguinis to-
 mo 1 67. c. sanguine frigidis-
 orac siccor, ibidem
 bilis atræ qualitas & ratio to. 1. 536. d
 bilis atra, acida to. 1. 123. 3
 acredo est sapor atræ bilis to. 7. 21. 4
 bullit effusa in terram atra bilis to. 7. 21. 4
 bilis atra est, acris, corrodens, effusa in terram bul-
 lit, acida, est ueluti sanguinis limus, qualis in ui-
 nis crassioribus consistentibus ibidem
 bilis atra exquisita appellatur ea quæ proprie ue-
 ra est ibidem
 bilis atra, fusa, non concreta, fulgentem habens
 colorem, mordax ut acetum, terram abradit,
 fermentat to. 7. 23. 4
 bilem atram abradere terram to. 7. 23. 1
 bilis atra comparatur aceto to. 7. 23. 4
 bilis atra dese est sincera deiectione to. 7. 23. 7
 bilis atra quomodo differat a deiectionibus ni-
 gris to. 7. 21. 4
 bilis atræ excrementum, quibus de causis in cor-
 pore retineri soleat to. 2. 267. penul.
 bilis atra in aliquibus euacuari debet to. 7. 47. 6
 bilis atra uel supra uel infra exiens in principio
 morbi letale to. 7. 22. 4
 bili atra defubter exiente extenuatis, postmodum
 moriuntur to. 7. 23. 4
 bilis atra generatio, exitialis, & ratio to. 1. 155. d
 bilis atra quæ e flaua bile, perniciosior ea quæ e se-
 ce fit sanguinis ibidem
 qui atram bilem exacte deiecere pestis quopiam
 tempore, perierunt omnes to. 1. 157. a
 bilis atra exacte, letaliter exernitur semper, cate-
 ra nigra non raro salubriter to. 1. 155. a
 Bilis atra, eius symptomata to. 1. 535. a
 bilem nigram consequentia uitia tom. 3. 96. d. &
 tom. 1 535. a
 bilis atra morbi, e Platone to. 1. 1065. c
 bilis atræ morbi, cancer & elephantiasis, & quo-
 modo to. 6. 415. a
 atræ biles faciunt melancholiam to. 7. 22. 3
 atra bilis ex flaua facta facit insanias satis furio-
 sas to. 7. 53. 6
 atra bilis in somnis tendens ad caput timores fa-
 cit to. 7. 67. 4
 bilem atram siue nigram purgantia to. 8. 77
 d 4 atræ

atra bilis uacuationibus varijs abolendis, ad melancholiam non pauci perducti to. i. 157. c. d
 bilis atra, quibus corporis partibus adhaerit, ulcerat, & ratio ibidem. item à cæteris nigris, quo pacto discernatur
 atra bilis ulcera, incurabilia, omnia to. i. 159. a
 atra bile plenus si exerceatur incidit apoplexiam, uel comitialem morbum, aut ruptionem uasis in pulmone to. 7. 20. 3
 atra bilis facit insanabilem difficultatem intestinorum to. 7. 24. 4
 atra bile uexatis hæmorrhoides superuenientes bonum to. 7. 11. 6
 atra bilis morbus chronicus to. 7. 12. 1
 atra bilis habet febres per quantum ibidem
 atra bilis significatur, timore & inæstitia longo tempore perseverantibus to. 7. 23. 6
 atra bilis futura signa ibidem
 atra bilis diminuenda ratio quomodo inquirenda to. i. 160. c
 atram bilem medicamento purgante sanauit Galenus to. 7. 47. 6
 bilem atram adducentia medicamenta, dum superfluunt, post ipsius educationem, cæteros deinde humores prout parati magis ad euacuationem sunt, educunt to. i. 33. a. b
 BILIS tum flauæ tum atrae definitio Isag. 169. c
 bilis flaua, flori uini, atra, feci comparatur to. mo i 1157. a
 atra bilis cum adiectione atra nominatur, sed amara bilis, sæpe dicitur bilis simpliciter to. 7. 32. 7
 amara bilis simpliciter ab antiquis dicitur bilis, sed melancholia non dicitur bilis, uerum cum additione atra to. 7. 32. 7
 bilis flaua, amara, atra, acida linguæ apparet to. mo i 120. c
 bilis atra, crassior semper est quam pallida aut flaua to. i. 118. d
 bilem flauam, folliculus fellis, atram, lien ad se ex hepatis sanguine trahit, non tamen totam lib. 4 de usu part. to. i. 1158. a. b
 bilis utriusq; sigillatim symptomata to. 3. 328. c
 & deinceps
 bilis atra, aut flaua, quales morbos constituent to. 4 777. 46
 bilis tum atrae tum flauæ apostemata, & morbi in ambitu totius to. 3. 140. b
 bilis atra flauaq; quos morbos foris eisdem intus quoq; partibus gignunt to. i. 159. a
 à bili siue atra siue flaua nascentes morbi, non necessarii cum febre sunt, & ratio to. 3. 140. b. c
 bilis utraq; intestinis aduersissima to. i. 545. b
 bilis utriusq; putredinis notæ à modo caloris sumptæ to. 3. 151. c
 bilis uitellina to. 4. 774. 38
 bilis crocea, ibidem, & 775. a
 bilis uitellina to. i. 118. d
 BILIS in uentriculum influxæ incommoda to. mo i 535. b. c
 bilis in uentriculum confluens, nisi euomatur ante cibum, corrumpit ipsum to. i. 75. d

bilem flauam: purgantia to. 8. 76
 bilis flaua pallidaq; euomitur ac aluo redditur faepe, etiam sanis: alia raro, & in ægrotis demum tom. 3 153. 14. b
 bilis uomitus, in homine pituitoso exemplum singulare Isag. 259. 74
 bilis porraceæ, in uentriculo generatio & præstigia to. 4. 775. a
 bilem flauam, qui uomunt, pituitosum habentes corporis habitum to. 6. 631. 29. d
 bilem euomuerunt, pituitosi aliqui to. i. 75. d
 bilem nunquam euomuerunt, graciles aliqui & hirsuti to. i. 76. a
 bilis in uentriculo ne ipso generata sit an ab hepate eo defluerit notæ to. i. 76. b. & deinceps
 bilis generatio, quando in igneum calorem uentriculi referenda sit, quibus notis deprehendatur to. i. 76. d
 biliosi excrementi quantitas & qualitas to. mo i 539. a
 biliosum quid absolute significet to. 7. 32. 7
 biliofa temperatura, quare temperatura calida & sicca seu biliofa
 biliosi sunt, calidi cibi to. i. 1086. c
 biliosi naturis, idonea uictus ratio to. 6. 196. c
 & 192. c. d. & 195. d
 biliofa naturæ inedia non ferunt to. 6. 195. d
 & quantum ex ea offendantur 195. a
 biliosis temperaturis cur inedia sit periculosa, demonstratione to. 6. 243. c. d
 biliosis temperaturis, frigida potiosis usus to. mo 6 246. b. & deinceps
 biliofa naturæ, facile febribus corripiuntur epimeris, & quibus è causis tom. 6. 192. c. d
 & 198. c
 bilis æstuo tempore & ætate consistente fit to. mo 7
 bilis causa uigiliarum est 3. 2
 bilis facit tubercula calefacto sanguine 15. 2
 bilis causa est cacandi, si ad intestina transeat aph. 20. 2
 biliosi humores, ualde generantur in siccitatibus aph. 7. 3
 bilis partem habet humidissimam & aquosissimam, quæ æstate calida siccatur 14. 3
 bilis, partem habet clarissimam & acutissimam ibidem.
 bilis maxime in siccitatibus gignitur 16. 3
 biliosi, hyeme melius sese habent 18. 3
 bilis æstate gignitur, etiam in temperato 20. 3
 bilis plenum corpus, si exerceatur, quales incidat noxas 20. 3
 biliosi morbi æstate sunt, & quor 21. 3
 biliosus humor, facit oris ulcera ibidem
 biliosus humor, æstius est 22. 3
 bilis assata, bilem atram facit ibidem
 biliosi humores, iuuentute uigent 23. 3
 biles, consistentibus generantur 30. 3
 bilis, phrenitides facit, & intestinorum difficultates 30. 3
 bilis num peccet, agnitio, & signa 2. 4
 biliofa

bilioſæ deiectiones, ſurditate ſanantur, & contra
 tom. 7. 2.4
 bilis æſtate, abundat magis, hyeme raro, quando
 que tamen ibidem, & 28
 bilioſi, ſerè graciles ſunt aph. 6. 4
 bilioſi, ubi faciles ad uomendum fuerint, per ſupe
 riora purgandi ſunt, niſi obſtet hyems
 aph. 6. 4
 bilis ruſa & flaua, ſolæ amaritudinem faciunt o
 ris 17.4
 bilis amara, ſitim facit euacuata 19.4
 bilis ruſſa, & flaua, difficultatem cauſant in teſtino
 rum 24.4
 bilioſæ excretiones, ſi bene excernantur, bonæ
 ſunt 47.4
 bilis flaua, per membra ſentientia, mota uelociter
 rigores facit 58.4
 bilioſi uomitus poſt rigores ſiunt 58.4
 bilis facit ardentem febrem, qua purgata ſolui
 tur ibidem
 bilioſi humores, à uenis trahunt exiccatis æſtatis
 tẽpore, & ideo ardentes tum ſiunt febres ibid.
 bilioſa excrementa, in febribus ſurditatem ſol
 uunt 60.4
 bilis, morbum facit regium 72.5
 bilis flaua, morbum facit regium 62.4
 eundem, per aluum expurgata, ſoluit ibidem
 bilis, ante ſeptimam iudicatorie efferri nequit
 aph. 62.4
 bilis, per omnem corporis habitum rigores facit
 aph. 63.4
 bilis meatus habet proprios, ad quos ex uenis
 transfertur 64.4
 bilis flaua, in ſtomachi tunicis ebulliẽs, æſtum fa
 cit fortẽ 65.4
 bilis flaua in capite uel uentriculo capitis facit do
 lorem 70.4
 bilioſus morbus, conuenienter eſt melius, ſi uri
 nas habeat bilioſas 72.4
 bilis ad caput aſcendens, delyrium facit ibidem
 bilioſo humore ſiunt comeſa, quæ tamen calido
 ſanantur 22.5
 bilioſus humor menſes facit decolores 36.5
 bilioſi deiectionibus lac nocet 64.5
 bilis amara, difficultatem facit in teſtino
 rum aph. 3.6
 bilioſus humor dolorem auget 5.6
 bilis mordax dolorem facit capitis 10.6
 bilis furorem facit 21.5
 bilioſi humores ſputa faciunt flaua & ruſa in pleu
 riſi 33.6
 bilioſi humores in ſepto tranſuerſo aggregantur
 magis quàm alijs ibidem
 bilem amaram euacuare debemus quando aſſo
 let homo ex ipſa pati 47.6
 bilioſa ſuperfluitas in magnis doloribus & mœro
 ribus ad uentriculum ſiuit 50.6
 bilioſus humor ſerè ſemper cum ſeroſa ſuperflui
 tate eſt ibidem
 bilioſus uomitus, raro uel nunquam ſine ſuperflui
 tate eſt 50.6

bilioſi, ſi cibo abſtinuerint etiam ſani, quid patian
 tur ibidem
 bilis uomitur, ſi etiam membrana circa cerebrum
 præcidatur ibidem
 bilis flaua, deſipientias facit cum ſtudio 53.6
 bilis flaua ſuperflata, atra bilis fit, & facit deſipiẽ
 tias periculofas ibidem
 bilis flaua furorem facit 56.6
 bilioſus humor ſolus euacuatus, ſyncera dicitur
 deiectio 67. & 22
 bilis praſſiſſæ eruginofæ mentio 6.7
 bilioſæ febres, ſudore ſanantur 43.7
 in bilem uertitur, pituitæ putrefactio 43.7
 bilioſa ſi ſint alui excrementa, ſtrigementis ſimilia
 quædam excerni uidemus 65.7
 bilioſæ excretiones in febribus continuis, quales
 aph. 66.7
 bilis, in teſtinoꝝ difficultates faciliores facit, &
 phlegma falſum 12.3
 bis cocta, quæ dicantur, & eorum apparatus to
 mo 2 82.b
 bis idem dici non debet, & quomodo ab Hippo
 crate & ſuis interpretibus dicatur to. 7. 54.7
 bitumen, uires to. 5. 320.d
 bitumen eſt mari mortuo ibidem
 bitumen humidum eſt to. 7. 14.1
 bituminofa balnea euacuant totum corpus æqua
 liter to. 7. 2.4
 bitumen à calore extrinſeco in ſpiritum ſoluitur
 tom. 7 70.4
 Βιωπιδος friuola uox to. 6. 99.d
 blaſi qui to. 1. 486.d. to. 3. 30.d
 blitum tom. 2. 82. 45. & 85.d. & 144.c. tom. 5.
 174.d
 blitum uentri ſubducendo idoneum alimentum
 tom. 2 25.2
 Βλιττις, uox nihil ſignificans tom. 4. 236.d. 3
 Boethius Romanorum cos. anatomix ſtudioſiſ
 ſimus. to. 1. 225.d. & inde
 Boethi pueri, deprehenſus eſt pulſu furtiuus con
 tra præceptum eſus to. 4. 83. 2.7. & col. ſeq. 2
 bombus quid to. 3. 102. d
 bona corporis, æque ut animæ, neq; unius ſunt ge
 neris, neque ſimiliter dicuntur omnia to
 mo 2 410.10
 bonum corporis, unum ſolum primarium eſt ad
 quod cætera referuntur to. 2. 409.9
 bonum corporis unum eſt, & de ipſo ars quoque
 eſt una, & quæ ſit to. 2. 419.2
 bonum non tanquam proprie dictum aliquando
 ſed tanquam melius to. 7. 25. 4
 bonum ut amplectamur, omnibus inſitum natu
 ra eſſe, eiufq; offenſio to. 1. 123. b
 bonus fieri qui cupiat, qualis ſit oportet to
 mo 2 199.3. qualiter ſeſe ipſum
 exercere debeat tom. 2. 203.6. monitorem
 habeat amicum tom. 2. 204.2
 boleti to. 2. 90. ca. 69. & 136.b
 bolus Armenus, terra Armena.
 borborygmus græce, quid to
 mo 3 102.d
 boreas

boreas, siccus & frigidus uentus, siccacat frigefacit to. 1. 37. c. & 43. c.
 bothrion, quis affectus Ifag. 229. a
 bothria, ossa sunt dentium foramina subeuntia to mo 1 182. d
 βορρυχ^o quid to. 2. 63. c
 boues ne ægrotent, auxilia to. 6. 496. 100
 boues, quando seipsis sint ad uescendum præstantiores to. 2. 94. d
 boum adeps to. 5. 303. ult.
 boum carnes to. 2. 176. a b
 brabyla fructus to. 2. 78. c
 brachiale, quid sit to. 1. 200. b
 brachiale os, eiusq; anatome to. 1. 187. d
 brachiale, infestare solent ganglia Ifag. 230. c. horum chirurgia 232. d. & seq.
 Brachium, quid sit, eiusq; descriptio tota to mo 1 1203. b
 brachium unde incipiat to. 1. 273. 4
 brachij os to. 1. 1203. c
 brachij ossis figura to. 1. 466. c d
 brachij βαβυιδω^y & uulua coronæ commissura mira to. 1. 463. 15. βαβυιδω^y figuræ coronis se ingressuris assimilata commoditas 464. c d
 brachij caput maius & minus to. 1. 465. d
 musculi quot 467. b. situs ibidem: motus 467. b c carnis musculosa actio & usus tom. 1 466. c
 brachij musculorum situs, iterum to. 1. 1204
 brachij motus, quam sit uarius & à quibus fiat musculis to. 1. 1192. b. & deinceps
 brachium porrectum & extentum, è duobus motibus administratur to. 3. 73. b c
 brachij figura angularis ac prona, qualiter affectos habeat musculos to. 1. 1205. b
 brachij figura media, est quæ angularis dicitur, nõ item in cruribus, & quæ igitur in ijs sit to mo 1 1210. 9
 brachia si cui gracilia sint crassiora faciendi modus per exemplum expositus tom. 2. 357. col. 2
 brachij sensus, ad quales noxas spinæ offensio to mo 3. 59. a
 brachij ossium fractorum chirurgia conueniens tom. 6. 871. c
 brachium iugiter excidens uri debet to. 7. 60. 6
 bradypepsia to. 3. 43. d
 βραχυχ^o, raucitas
 branchus to. 3. 109. d
 brassica, crambe
 brassica to. 2. 170. b. & 136. a
 brassica eiusq; expositio to. 2. 81. 44
 brassica germen to. 2. 85. d
 brassica agrestis, crambe agria
 brassica marina, crambe thalattia
 brassica facultates contrarias quo pacto habeat tom. 5 77. c
 brassica, cur nunc alium sistere nunc eandem cire uideatur to. 2. 23. c
 brassica habet mordaces humores, de eius substantia non potest ferri iudicium nisi præparetur to mo 7 18. 2

brassica quomodo præparetur ibidem
 brassica bis cocta to. 2. 82. b
 breuitas affectata, qualiter deprehendatur to mo 6 756. 5
 bretanica to. 5. 175. 84
 brion thalattion to. 5. 176. 86
 circa Britonis, ægrota mulier to. 3. 269. d
 brita, apud Macedonas, feminis genus, aptum panificio to. 2. 41. b
 bromus to. 5. 176. 85
 βρυχ^o, id est, aspera arteria to. 2. 389. d
 bronchus, to. 1. 349. c
 bronchi caput ibidem
 bronchus cur dicta fuerit aspera arteria to mo 5 667. c
 bronchocele, quid Ifag. 189. c
 brutis pronam figuram expedire to. 1. 476
 bryonia to. 8. 308
 bryon aut splanchnon to. 5. 176. b
 βρύνα dicta Atticis quæ to. 2. 64. b
 bubo to. 3. 377. a. to. 6. 393. 3. curatio 395. 4.
 & inde
 bubonium to. 5. 175. 79
 bubonocèle to. 3. 337. 19
 bubulæ carnes, quale alimentum præbeant to mo 2 93. c
 bubula caro tarde et paulatim nutrit to. 7. 18. 2
 bubulum lac to. 2. 101. b
 bubulum stercus, uires eius to. 5. 294. 23
 buccæ musculi & nerui to. 1. 826. c. & 827. c
 buccinæ, earumq; nutrimentum to. 2. 118. b. & 136. a
 βυκ^o as, foenugracum dictum to. 2. 174. c
 buccina, usus eorum in medicina to. 5. 310. 21
 buglossum to. 5. 175. 80
 buntum 81
 bulbus satius to. 5. 174. 78
 bolbos emeticos id est uomitorius to. 5. 15. 2
 bulbus erraticus to. 8. 308
 bulbi to. 2. 89. 66. & 136. b
 bulbi tarde & paulatim nutriunt to. 7. 175. 2
 bulimos quid Ifag. 182. d
 bulimos. to. 3. 67. c
 bulimos quæ fames sit to. 7. 21. 2
 bullæ quomodo fiant & quæ sint stabiles & quæ non to. 7. 34. 7
 buphthalmum to. 5. 175. 82
 buprestis remedia to. 5. 426. 33
 buprestis usus in medicina to. 5. 311. b
 butyrum to. 8. 308. to. 2. 101. 2
 butyrum, uires eius to. 5. 285. 10
 C Acalia to. 5. 192. 4
 cacare uehementer appetunt qui tentionem habent to. 7. 27. 7
 cacoehymia, quibus curetur to. 6. 319. 2
 cacoehymia, ulcerum cutis causa to. 1. 88. d
 cacozelum quid significet to. 7. 63. 7
 cadentes & calcitrati quandoq; expuunt sanguinem per tussim bene coloratum to. 7. 13. 5
 cadmia to. 8. 309. to. 5. 266. 38
 cadmiæ abluenda modus to. 5. 898. 9
 cæcis galla to. 5. 197. 22
 cæcitas

cæcitas adueniens in febre cõtinaua debili existen
 te corpore, letale to. 7. 49. 4
 cæcum dictum intestinum to. 1. 343. 2
 cæcum dictum, foramen lithoïdis to. 1. 193. b c
 calami mediocriter tenti ad interiora flectuntur,
 ita & spina dorſi to. 7. 46. 6
 ad calami ſectum to. 6. 500. 14. 4
 calamintha to. 5. 191. 1. to. 2. 170. 2
 calamus odoratus to. 8. 313. to. 5. 192. 2
 calamus phragmites ibidem 3
 calcanei figura & ſitus to. 1. 482. d magnitudo
 & figura 485. h a. uſus eadem.
 calcaneo inferri tendonis uſus to. 1. 492. b tendo-
 nis ortus ibidem c d
 calcanei hyeme exulcerantur frigore, ſanantur ca-
 lore to. 7. 22. 5
 calcei duo ſufficiunt to. 2. 212. d
 calcitrans infans ſi, quando eſt maior, ipſi deſit ci-
 bus, & tunc eſt principium partus to. 7. 37. 5
 calculi, morbi ſig. 230. d
 calcis oſſium, conueniens chirurgia to. 6. 880. 16
 calculi generatio to. 3. 663. a col. tota
 calculi renum generatio. ſig. 184. b & tom. 2.
 104. b. & 105. c
 calculi renum in pueris to. 3. 664. b
 calculi, pueris cur naſcantur, aut etiam uiris to-
 mo 1 145. 17. 19
 calculi ueſicæ, cur in pueris gignatur to. 3. 663. b c
 calculi renum qui cibi materiem præbeant to-
 mo 2 35. a. & 104. b. 105. c
 calculi ſymptomata quædam to. 1. 1124. a
 calculi ueſicæ indicia to. 4. 9. c
 calculi renum uel ueſicæ ſignificatur ab haren-
 ſis urinis to. 7. 78. 4
 calculoſis uehementer calfacientia non conueni-
 unt to. 2. 394. d
 calculoſorum antidota, à podagræcis diſtant pluri-
 mum, & quo pacto ibidem, & inde
 calculoſis, remedia, lege Nephritica remedia.
 calculi renum cauſæ, generationis modus, to. 6
 567. 7. differentia 571. 14
 calculi in renibus, ex urina ſignū to. 6. 569. 10. & 11
 calculus è renibus delatus, qualiter dolorē creet
 tom. 6 570. 13
 calculi in ueſica cur naſcantur pueris, ætate floren-
 tibus in renibus to. 6. 568. d
 calculoſis remedia. tom. 6. 571. 15. & de in-
 cept & 467. ab. & 513. ca. 273. & 443. 122. &
 512. ca. 260.
 calculi, & urinae prouocandæ to. 6. 512. 259.
 & 466. 52
 calculoſis antidotos ſub A quære
 calculi, lege item lapis renum, ueſicæ.
 califiua unde fiat to. 8. 312
 callianaſtis medici immoderata reſponſa ad æ-
 grotum tom. 3. 694. c
 callos incidere apta medicamenta, qualia ſint &
 quæ to. 5. 138. d
 callus ſit in oſſibus fractis quod poteſt per exem-
 plum ex brutis cognosci to. 7. 19. 6
 caloris cauſa generatim expoſita to. 3. 1173

calor quibus modis intendi ſoleat to. 3. 21. d
 calor reuocatur ex multa aqua modo ſit frigida
 tom. 7 21. 5
 calor ſeu flāma, quibus cauſis extinguitur & qua-
 liter to. 3. 207. d. & to. 1. 856. c
 caloris qui æſtate ſit, autor ſol eſt & q̄ pac. 1. 125. c
 caloris febrilis cauſæ to. 3. 117. b
 calor naturalis & febrilis quod ſint duo diſtincti
 calores to. 7. 37. 4
 caloris februm differentia, è quibus ſumantur to-
 mo 3 114. d. & 116. d
 calor immodicus per febres corrumpit alimētum
 non coquit to. 1. 1152. a
 calor febrilis incidit, extenuat, diſſoluit to-
 mo 7 40. 6
 caloris aduentitij ſubſtantia ignea, ſumida, fuligi-
 noſa, & acris to. 7. 14. 1
 caloris putredinalis terminus quis ſit to. 3. 156. a
 calor febrilis eſt aptus natura ſanare ileum to-
 mo 7 40. 6
 calor putrefacit facillime humorem, qui non eſt
 in ſuo loco, imò eſt alienus à natura corporis in
 quo continetur to. 7. 12. 2
 calor externus quo pacto putredinem rebus in-
 ducat to. 5. 108. c
 calor temperatus et modice humidus ſanguinem
 gignit; calore temperatam rem ac humidam ui-
 ribus to. 1. 1155. b
 calor febrilis concoctionem facit quandoq̄, præ-
 ſertim humorum pituitoſorum to. 7. 70. 5
 calori ſi iucta ſit humiditas, calefacit ac humectat
 tom. 1 37. a b
 calor per accidens quo pacto frigefaciat to-
 mo 1 97. b
 calor ſolus facit dolorem capitis to. 7. 70. 4
 calor inflammationis qui ſit to. 7. 47. 2
 calor inflammatione laborantiū, quando torum
 animalis corpus alteret, aut contra to. 3. 164. d
 & huiuſce alterationis modus 165. a b
 calor inflammationis magnus, trahit per modum
 cucurbitulae ſanguinem ex toto corpore, & ex-
 tremâ peruruntur to. 7. 1
 calor intensus in febris acutis facit conuulſio-
 nes malas & uſcerum dolores to. 7. 66. 4
 calor febrilis ad temperaturæ æqualitatem perdu-
 cit to. 7. 40. 6
 calor quas diſpoſitiones ſoluit to. 7. 21. 5
 calore plurimo indigent animalia, quæ ſunt ex
 putredine & non ſola putredine to. 7. 26. 3
 calor æſtatis trahit extra humores, quos intra tra-
 hit medicina to. 7. 5. 4
 caloris, & frigoris mutationes in toto corpore
 longitudinem morbi ſignificant to. 7. 40. 4
 caloris multitudo pituitioſiorem humorem exic-
 cando lentiores circa dentes facit to. 7. 53. 4
 calor in meridie, & frigus mane & ueſpere facit
 morbos to. 7. 22. 3
 calor ſi una die ſit, & frigus, morbi autumnales ex-
 peſtandi ſunt to. 7. 4. 3
 calor extrinſecus aliqua concoquit, aliqua diſcu-
 tit & euacuat to. 7. 22. 5
 calor

calor ætatis nocet purgationibus ut balneæ calidæ tom. 7. 5. 4
 calor est causa uigiliarum tom. 7. 3. 2
 CALOR innatus, tom. 3. 206. 13
 calor naturalis & eius qui præter naturam est discernimen tom. 4. 758. a
 calor naturalis tantum euacuat superflua, calor circumsusus euacuat tam bona, quam superflua tom. 7 15. 1
 calor innati, & febrilis cognatio tom. 7. 14. 1
 calor innati substantia ex quibus sit, & est bene temperata, suauis ibidem
 calor natiuus est natura nostra tom. 7. 22. 5
 calor naturalis est illa natura quæ regit solida corpora secundum Hippocratem tom. 7. 37. 4
 calor innatus, quod sit usque ad mortem, collige tom. 7 15. 1
 calor naturalis habet fundamentum in sanguine & spiritibus, ut habetur tom. 7. 1. 2
 comparationes: lignorum ad ignem, & multorum humorum ad calorem tom. 7. 12. 6. Lucernæ ad calorem naturalem tom. 7. 13. 1. Ignis ad ligna, lucernæ ad oleum, & calor naturalis ad humores tom. 7. 7. 7. calor ætatis ad balnei calorem tom. 7. 5. 4
 calor innati substantia est humida tom. 7. 14. 1
 calor innato, quid conferat frigiditas tom. 3. 206. c
 calor natiui uirtus tom. 1. 1142. b c
 calorem, unde gignimur, corpora nostra corrumpere atque interimere perperam Hippocrati attributa sententia tom. 3. 174. a
 calor naturalis cum flamma ignis ueterum comparatio, eiusque improbatio tom. 3. 72. 3. d & col. sequent.
 calor naturalis ad lucernam comparatio tom. 7. 13. 1
 calor innatus, qualiter corpora temporis progressu siccet, ostensio tom. 3. 174. a b
 calor natiuus, non solum moderatus calor est, sed humidus quoque tom. 1. 145. d
 calorem qui in nobis est, uariantes causæ tom. 1. 1151. c
 calor naturalis intenti causæ, in corpore animalis tom. 3 22. b
 calor in homine bifariam augetur, & quo pacto tom. 1 93. c
 calor cordis bifariam augetur tom. 4. 444. c d
 calor in animali, qualiter foueatur extinguiturue tom. 3 26. b
 calor animalis, tum extinguitur tum seruatur, modis iisdem quibus ignis solet, & quibus tom. 1 857. a b
 calor naturalis ex occurso aquæ frigida aut uincitur aut colligitur quare tom. 7. 21. 5
 calor natiuus ob multitudinem non accenditur, sed extenditur tom. 7. 7. 7
 calor natiuus extinguitur in forti dolore uentris & ideo fit extremitatum frigiditas tom. 7. 26. 7
 calor naturalis quomodo extinguatur à multitudine tom. 7. 12. 6
 calor cordis sola respiratione fouetur; cæterarum partium bifariam, & quo pacto tom. 1. 870. c

caloris animalium conseruandi gratia respirationem fieri, probabilior opinio to. 1. 857. c d
 eiusque exploratio 858. b
 calor in animante conseruandi modorum, per similitudinem olei ellychnij ac lampadis, expositio to. 1. 857. c
 calor qui cordi naturalis, non similis ei est qui partibus cæteris & quo pacto tom. 1. 870. a
 calor cordis, & caliditas quæ in epate ac uenis sunt: cõparata inter se atque exposita to. 1. 1243. c
 calor in corde animalis quantus sit, experiri licet ac quo pacto tom. 1. 870. b
 calor animalium sanguineorum, sine corde qualis sit to. 1. 1243. c
 calor animantium à medicamentis augetur quomodo ignis à ligno to. 1. 84. c & 85. a
 calor in animante, materia unde accendatur sanguis est to. 1. 857
 calor innatus Hippocrati naturalium operum est autor; Platoni ignis, sed minus recte & ratio tom. 1 1071. 13
 calor quomodo uariis secundum ætates tom. 7. 14. 1
 calor ad functiones naturales usus tom. 3. 107. & col. sequen. tribus.
 calore natiuo, ad nullum affectum usus est Erasistratus to. 1. 1149. d. & inde
 calor, quantum cõferat naturalibus facultatibus, & nutritioni tom. 3. 107. a. & col. præc.
 calor naturalis omnium operum naturalium causa tom. 7. 15. 1
 calor innatus habet officium concoquendi & distribuendi tom. 7. 18. 1
 calor naturalis generat sanguinem tom. 7. 12. 6
 calor naturalis deducit ad suppurationem ulcerum tom. 7 20. 5
 calor naturalis ad cucurbitulas comparatio tom. 7 17
 à calore mediocri sanguis, immodico, bilis generatur to. 1. 1152. d
 calor naturalis, concoctionis ciborum in uentre & distributionis in iecore ac per uenas Platoni quoque causa est to. 1. 1072. 14. & inde
 calor naturalis ac iuuenum differetia ac inquirendi ratio quomodo procedat rectissime tom. 1. 63. 6. & 65. d
 calor puerorum ac ætate florentium æqualis tom. 1 65. d
 calor pueri salubris tom. 7. 14. 1
 calor per uigilias foras, per somnum intro tendens tom. 3 701. d
 calor, intro ac foras delatio multas animi perturbationes passionesque sequitur to. 3. 85. c. & inde
 calor naturaliter habens sanitatem efficit, superans aut superatus morbos, & quales iuxta utranque ametrian to. 3. 206. c d
 calor naturalis hyeme augetur to. 7. 15. 1
 calore natiuo debilitato per sanguinis fluxum, non possunt concoqui cibi, neque in sanguinem mutari, nec distribui, unde fit aluus humida to. 7. 27. 4
 calor naturalis uel extinctus uel proximus extinctioni

Etioni facit quæ euacuatur frigida to. 7. 37. 4
 calore ascitio, qui caleant to. 1. 75. b
 calida ætas to. 1. 115. c
 calor utgentis mordax to. 7. 14. 1
 calor naturalis facit defluxus corporum to. 7. 60. 7
 calor modo, & modo frigus, longitudinem mor-
 bi significat to. 7. 61. 7
 calor natius in quibus non accenditur, nō sunt
 desipientiæ to. 7. 7. 7
 calor euacuat totum corpus æqualiter to. 7. 2. 4
 calor ascendit per sedem ad uentrem to. 7. 22. 5
 calor naturalis exercitijs augetur to. 7. 15. 1
CALIDVM frigidum, humidum, siccum, multi-
 pliciter dicitur to. 5. 38. d. to. 1. 98. b. quod etiam
 nouit Aristoteles to. 1. 44. b
 calidum, frigidum, humidum, siccum trifariam di-
 cuntur to. 5. 65. d. to. 1. 121. d
 quæ mixtionem habent, quo pacto dicantur cali-
 da, aut humida, frigida, sicca to. 1. 45. d
 calidū, aliud actu aliud potestate est, deinde utrum
 que horum multiplex rursus est, quoque pacto
 tom. 5. 58. 23. sic frigidum, humidum, siccum.
 calidum frigidumue, non absolute sed ad aliud,
 quoduis dici potest to. 1. 45. c
 calidum per exuperantiam, bifariam philosophis
 dicitur, aut iuxta molem aut iuxta quantitatem
 tom. 5. 68. 5. & col. seq.
 calidum, frigidum, humidum, siccum, quando nō
 unum simpliciter significant to. 1. 49. c
 calidum quid appellet Hippocrates, num corpus
 in summo tale to. 1. 23. c d
 absolute calidum aut tale, solum elementum dici-
 tur to. 1. 45. b
 calidum maxime, ignem significat to. 1. 19. c
 calidum, bifariam dicitur, aut enim qualitate aut
 subiectum significat to. 1. 18. d. to. 7. 14. 1
 calidum humidum frigidum siccum, solas nōnū
 quam significat qualitates to. 1. 49. d
 calidum, ad alterum, quo pacto dicitur to. 1. 44. d
 calidum, frigidum, humidū, siccum, ad aliud mul-
 tipliciter dicitur to. 1. 45. & 46. c. 47. a
 calidi, frigidi, per se aut per accidens, examen to-
 mo 1. 96. b. & deinceps
 calidum, frigidum, humidū, siccum, per se an per
 accidens sint, quomodo discernenda to. 1. 90. 4
 calidi, frigidi, humidi ac sicci mixtura nostra cor-
 pora constare, quā sit Hippocratis sententia
 tom. 1. 103. a
 calidū, frigidūue cum dicitur, cur exoriatu cap-
 tio to. 1. 50. a
 calidum, frigidum, humidum, siccum, bifariam
 cum dicantur, ut ad totam naturam, & ut ad ho-
 mines, de illo solius philosophi interest quære-
 re, Medici de postremo to. 5. 67. d. & 68. d
 calidi, frigidi, humidi, sicci potestate quæ explora-
 tio melior to. 1. 98. c d
 animal, aut stirpem, calidam esse dicentes, aut hu-
 midā, ab eo quod in mixtura excellit dicimus
 tom. 1. 35. d. & 39. 6
 calidum non duobus tantum modis sumitur to-
 mo 1. 44. c

calidum in animalī geminum nouit Hippocrates
 & huius expositio to. 3. 712. d. & col. seq. 2
 animalia, quo pacto calida & humida ueteribus
 dicantur to. 1. 44. d. & 46. a
 calidum immodicum quid faciat, & quas passio-
 nes to. 7. 16. 5
 uer, calidum & humidum esse, non recte affirmā-
 tur to. 1. 40. d. & deinceps
 mixtura carens, quomodo calidum, humidum, fri-
 gidum, siccumue dicatur to. 1. 45. c
 item quod mixturam habet, quomodo ibidem
 calidum prompte omnia subintrat to. 7. 5. 5
 calidum & humidum temperamētum, optimum
 esse, quibus rationibus confirmat Athenæi se-
 ctatores to. 1. 40. & deinceps
 calidum innatum, quid sit Hippocrati to. 5. 132. c d
 calidum quibus partibus, & mensuris utile sit to-
 mo 7. 18. 5
 calidum ad quæ conferat to. 7. 22. 5
 calidi natura est superiora petere to. 7. 28. 5
 calidum mordax est to. 7. 20. 5
 calidum suppurat, & prohibet aliquando suppu-
 rationem to. 7. 22. 5
 calidum, quo pacto mordax appareat eo ipso a
 frigido differat to. 5. 94. c d
 calidi proprium, fundere ac liquare subiectā ma-
 teriam est to. 5. 95. d
 calido affatur & torretur semen to. 7. 63. 5
 calido superabundante multo alimēto indigemus
 tom. 7. 15. 1
 calidi munus, calefacere solum est to. 1. 37. a b
 augescētia corpora plurimum calidum innatum
 habere, non de qualitate sola, sed de corpore
 calido est audiendum to. 1. 50. b
 calidum esse, alieno aut proprio calore differunt
 tom. 1. 44. b c
 calidorum, frigidorum, humidorum, sicc. corpo-
 rum alia per se alia per accidens talia sunt to-
 mo 1. 89. c
 calida ne sint an secus de quibusdam cur dubitari
 solitum, & eorum exempla to. 1. 95. b c
 calida per se, sæpe refrigerare uidentur pro corpo-
 ris dispositione, ut frigida per se, excalfacere to
 mo 5. 70. a. & 73. c
 calida lac alterant ad fumosum to. 7. 62. 5
 calida nōn nisi extreme talia, mordacia sunt to-
 mo 5. 95. c d
 calida per abusum dicuntur, quæ temperata sunt
 tom. 5. 95. c
 calida modice, quo pacto per accidens frigefaciāt
 tom. 5. 9. b
 calida nunc humectant nunc siccant, & qualiter
 tom. 2. 240. b c
 calida si sint interiora, & exteriora frigida in febre
 continua letale to. 7. 69. 7
 calida & humida corpora, cur nutriantur optime
 tom. 3. 107. a b
 calida sunt omnia aromata to. 7. 28. 5
 calida & sicca tempora, regiones, constitutiones
 extenuant to. 7. 28. 2
 calida exquisite in longo processu ætatis fortem
 e habent

habent retentiuam to. 7. 20. 2
 calidæ naturæ calidis læduntur, frigidis sanantur
 tom. 7 3. 3
 calidæ naturæ hyeme melius se habent to. 7. 18. 3
 calidæ & humidæ naturæ minus male se habent au-
 rumno to. 7. 18. 3
 calidæ & siccæ naturæ ad hyemem bene se habent,
 ad æstatem male to. 7. 2. 3
 calidarum naturarum diæta to. 3. 69. 7. c. & col. seq.
 calidarum naturarum refrigeratio cibi exhibitio-
 ne quoq; fit, & qualiter to. 6. 19. 6. a
 calidæ naturæ uel ætate uel tempore, uel habitu
 conuenientibus habent calidos humores to-
 mo 7 34. 2
 calidæ & humidæ complexionones sunt corporis ra-
 ri, & habent semen fecundum to. 7. 63. 5
 calidus humor, & multus quid indicet to. 7. 62. 7
 calidus humor facit tubercula & alta & acuta to-
 mo 7 9. 6
 calidi si sint morbi, choleram amaram euacuare
 debemus to. 7. 47. 6
 calidi morbi in regionibus calidis facilius gene-
 rantur & sunt minus periculosi to. 7. 3. 3
 calidi sudores sunt meliores frigidis to. 7. 42. 4
 calidiores sunt partes anteriores posterioribus
 tom. 7 69. 5
 calidior est mas scemina tom. 7. 42. & 48. 5
 calidior est dextera uteri propter hepar to-
 mo 7 48. 5
 calidiora redduntur & capita & corpora uniuersa
 ob nimiam potationem to. 7. 7. 7
 calidissimum in corpore animalis sanguis est to-
 mo 1 55. a
 calidissima pars hominis non potest continere fri-
 gidos sudores to. 7. 37. 4
 Caliditas, frigiditas, hum. sicc. qualitates agentes
 primæ sunt to. 1. 111. bc
 caliditas subleuat materiam, facit profluuiū san-
 guinis aut parotidas to. 7. 7. 4
 caliditas ex putredine potest esse uehementissima
 tamen naturalis erit pauca to. 7. 37. 4
 caliditas prouehit superfluitates ad locum affe-
 ctum to. 7. 32. 4
 caliditas maior accenditur in motibus uehemen-
 tibus to. 7. 32. 4
 caliditas primarum quatuor qualitatum efficacis-
 sima lib. 7. Methodi to. 1. 116. 7. b c
 caliditatem habēs corpus, solum dicitur calidum
 non etiam caliditas to. 1. 50
 caliditas immoderata, actionem partium ceteris
 promptius corrumpit to. 1. 862. d. & inde
 caliditas insignis, in qua parte corporis fuerit, ibi
 significatur esse morbum to. 7. 39. 4
 caliditas febris refert multitudinem ad caput to-
 mo 7 31. 4
 caliditas partium, apta est fluxiones tum recipere
 tum attrahere to. 3. 15. 4. 15. b
 caliditas facit mares, & quare to. 7. 48. 5
 caliditas in uteris facit sterilitatem to. 7. 63. 5
 caliditas maxima uincit aromatum facultatem, al-
 terat, atq; corrumpit to. 7. 62. 5

caliditas articulorum fit ex motibus pluribus to
 mo 7 31. 4
 caliditas subleuat materiam to. 7. 74. 4
 caliditas extrinseca urinas iumentorum in spiri-
 tum soluit to. 7. 70. 4
 caliditas pubertatem festinare facit, quod & in a-
 lijs ætatibus intelligendum est, e contrario frigi-
 ditas retardat to. 7. 2. 3
 caliditas facit fortem uirtutem retentiuam to-
 mo 7 20. 2
 caliditas facit debilem appetitum ibidem
 caliditas & frigiditas si dicatur, caprio non exori-
 tur & ratio to. 1. 50. a
 caliditas absq; respiratione salua esse nequit to-
 mo 1 862. c
 caliditas sola facit desipientiam, sine humore equi-
 cioso, quomodo to. 7. 53. 6
 caliditatis magna permutatio morbos facit to-
 mo 7 1. 3
 Calfacere plurimum nocet to. 7. 51. 2
 calefacit febris pituitam & flatum to. 7. 51. 6
 calefacere uolētes qualem medicinam eligamus
 & in ceteris qualitatibus itidem to. 1. 23. a b
 calefacientes causæ, cur non semper accendant se
 brem to. 3. 23. b
 calefactio si sit consueta minus nocet, e contrario
 si insueta to. 7. 50. 2
 calefactio aut humectatio quod in capite inane, fit
 sternutamentum to. 7. 52. 7
 calefacientia, per se, per accidens to. 5. 7. c
 calefacienda sunt omnia frigida his demptis qui-
 bus sanguis fluit aut fluxurus est to. 7. 19. 5
 calefacientia plurimum, grauitatem capitis maxi-
 me faciunt to. 7. 28. 5
 calfacientia non omnino liceant to. 1. 80. a
 calefacientia & exiccantia sunt neruorum par-
 tium medicinarum to. 7. 66. 5
 calfacientia medicamenta, qualiter euacuent to-
 mo 5 129. b
 calefacientia corpus nostrum medicamenta, quo-
 modo tangentibus calida esse non uideantur
 tom. 1 84. c. & d
 calfacientia, quomodo nos afficiant foris occur-
 santia to. 2. 240. a
 calfacientia corpus nostrum, in ignem prompte
 uertuntur to. 1. 84. c
 calefiunt quomodo ea quæ sunt in cerebro to-
 mo 7 52. 7
 calefiunt quæ pregnantēs in febris absq; causa
 manifesta difficulter pariunt, & cum periculo,
 aut abortum facientes periclitantur to. 7. 55. 5
 quidam calefcens, cenauit: ægrotus x i die pe-
 rijt to. 3. 486. 29
 caluariæ fracturarum genera Ifag. 230. b. & 231. d
 item chirurgia 232. a
 caluaria, os capitis dicitur to. 1. 178. 1
 caluaria non omnes similes habent compages to-
 mo 1 180. 3
 calui cur fiant to. 1. 7. 2. d
 caluities bifariam fit Ifag. 170. d
 caluities e defectu, uitium capillorū to. 6. 424. 14
 caluit

caluiciei generatio, & curationis ratio to. 5. 451. a
 caluicies ē diminutione cerebri to. 3. 651. a
 calui, curā incipite magis fiant: canī, ā tempori-
 bus to. 1. 73. a
 calui non fiunt eunuchi to. 7. 28. 6
 caluities non accidit mulieribus propter humidā
 temperaturam, & ita eunuchis to. 7. 28. 6
 calui magnas varices non habent, si uero uarices
 fiant, capillati iterum fiunt to. 7. 34. 6
 caluitium est passio insanabilis to. 7. 34. 6
 caluiciei sanandae methodus to. 6. 361. 18
 caluescentibus, topicum, Andromachi iunioris
 tom. 5 470. c
 caluescentibus praeter aetatem, remedia topica to
 mo 5 464. c
 caluescentibus praeter aetatem, topicum per ani-
 gmata scriptū, expositumq; 465. b. & deinceps
 calx to. 5. 272. 58
 calx cur adstringentibus, in emplastrorum praepa-
 ratione miscetur to. 5. 911. c
 camari tarde nutriūt, & sunt difficilioris digestio-
 nis to. 7. 18. 2
 camarosis quid Isag. 186. c
 Cambysis casus to. 7. 51. 7
 canabis to. 5. 192. 5
 canales multi in animalis corpore to. 1. 1181. b
 cancanus, cacalia
 canentes tibia cur quandoq; balbutiunt to. 7. 32. 6
 cancelli animalia to. 2. 113. d
 Cancer animal to. 2. 118. 33. & 145. a
 canceri uis, uires to. 5. 314. 30
 canceri cur ā cane rabido demorsis auxiliuntur to
 mo 5 315. a b
 Cancer, lege morbus
 cancer, morbus, ē quo humore to. 1. 157. b c
 canceri sunt passionis melancholicæ to. 7. 20. 7
 cancer ab atra bile fit to. 7. 2. 1
 cancer fit ex humore melancholico, ita atram bile-
 lem notat to. 7. 2. 4
 cancerosa ulcera ā Galeno ponuntur to. 7. 22. 5
 canceri, tum cum ulcere tum absq; eo, & ipsorum
 generationis modus to. 3. 334. c. & 336. c
 cancer ulceratus, idem quod difficultas intestino
 rum ex atra bile to. 7. 24. 4
 canceri generatio to. 6. 414. d. curatio 415. c d
 canceri generatio to. 6. 347. a. & deinceps. cura-
 tiones 348. d. chirurgia 349. b c
 cancer in summa parte, ubi possunt applicari re-
 media, cum difficultate, uel omnino insanabi-
 lis est, quanto magis is qui est in intestinis ubi
 feces transeunt to. 7. 24. 4
 caneros occultos, melius est non curare, curati
 enim cito perimunt, non curati longius tem-
 pus perdurant to. 7. 38. 6
 canceri occulti, id est non apparentes, absconditi
 in profundo corporis, sine ulceratione to-
 mo 7 38. 6
 cancrorum remedia to. 7. 38. 6
 canceri qui debet incidī, uel uri & curari, qui etiam
 non, & an uniuersaliter fieri debeat ibidem
 canceri in palato, sede, sinu muliebri non puer-

niunt ad cicatricem, si urantur uel secantur to
 mo 7 38. 6
 cancri cum radicibus secari debent ibidem
 caneros non permittunt curari, multi medici di-
 gnī autoritate ibidem
 canerosum tumorem in mamilla, forti & frequen-
 ti medicamento purgante atram bilem sanauit
 Galenus to. 7. 47. 6
 cancer uteri potest facere paucitatem menstruo-
 rum to. 7. 57. 5
 caneros radices habere malum nō est, & quā sint
 eorum radices to. 7. 38. 6
 canirubi fructus to. 2. 67. 14
 canes, pisces to. 2. 115. 30. & 116. a
 canis ad hominē collatus, siccus est, ad formicam
 humidus to. 1. 45. a b
 canibus, uescuntur quidam to. 2. 94. c
 canum ac uulpium carnes to. 2. 176. 7
 caninum stercore, uires eius to. 5. 291. 18
 caninus appetitus to. 4. 145. b c
 canina appetentia to. 3. 65. d
 caninus appetitus, cur subito euenire nequeat ut
 urinae fluor to. 4. 145. c
 caninus appetitus qui sit, unde procedat & quo-
 modo sanetur to. 7. 21. 2
 canini appetitus remedium to. 8. 379
 canini dentes to. 1. 182. b. & cur ita dicti c
 canini dentes cum generantur maxime febrem,
 & conuulsiones & fluxus generant to. 7. 25. 3
 canis rabidi uenenum qualiter affligat to. 3. 530
 canis rabidi sputum, solo contactu rabiem indu-
 cens to. 4. 154. c d
 canis rabidi morsus ac noxae to. 4. 660. a
 cani rabido demorsum ulcus, simile sibi semper
 est, ab alijs ulceribus non diuersum Isag. 61. 8
 a cane rabido demorsorum curatio to. 5. 365. d
 & seq. col. tota
 cabidi rabidi morsus duplici medicamine curatur
 tom. 7. 22. 2
 canum impetum timentibus, auxilia to. 6. 493. 67
 ad canis morsum to. 6. 493. 66. & 513. 263
 canes ne latrent, appendenda to. 6. 528. a
 ā cane rabido demorsis foris adplicanda remedia
 tom. 5 437. a. tota col.
 ā cane rabido demorsis antidoti ordine nouem A
 clepiadis to. 5. 435. 67
 ad canis rabidi morsum, antidoti, Damocratis car-
 mine, sunt autem ordine tres to. 5. 444. 116
 ā carne rabido demorsis, contra aquarum formidi-
 nem antidoti ordine quatuor tom. 5. 448. 129
 ā carne rabido demorsis, ē cancris uis remedium
 tom. 5 314. d
 ad canis rabidi morsum, remedia tom. 8. 385
 tom. 6. 513. 264. & 527. a b
 canis rabidi iecur tom. 5. 307. 9
 Canis ortus principium hoporae dictae to-
 mo 3 404. a b
 canis in ortu est opora, id est, tempus ita appella-
 tum, quod est secunda pars aestatis, quo tempo-
 re fructus nascuntur to. 7. 14. 3
 sub cane cur semina iacta non nascantur to. 7. 62. 5

sub cane, & ante canem purgationes sunt molestæ to. 7. 5. 4
 circa canis ortum, cur medicamenta damnet Hippocrates to. 5. 368. b
 cane oriente, si fiant tempestatēs hybernæ, & spirent Etesia, spes est, quietis in morbis to. 11. 3
 mo 7
 canna, calamus phragmites to. 5. 192. 3
 canabis semen to. 2. 53. 4. 1
 caprius fumus to. 5. 192. 6
 cantharides, & ex ijs medicamentum to. 5. 117. b
 cantharides, & quod inde fit medicamentum to. 8
 312. to. 5. 317. 4. 1. & 89. a. b
 cantharis, quomodo utiliter datur hydericis cum uescam exulceret to. 1. 85. d
 canum quid, eius uires to. 8. 31. 4
 capparitis to. 2. 76. c to. 2. 170. b & to. 5. 192. 7
 capillorum passiones à Grecis dicuntur alopecie & ophiatis to. 7. 34. 6
 capillorum defluuium à medicis dicitur quando fluunt capilli ibidem
 capillorum profluuium fit in phthisicis to. 7. 16. 7
 capillos restituere possunt, ad crura humores capitis descendentes to. 7. 34. 6
 capillorum radices à uitiosis humoribus corrumpuntur to. 7. 34. 6
 capilli quibus causis fluant à capite to. 7. 11. 5
 capilli à capite fluentes tabidis, si superueniant fluxus moriuntur to. 7. 12. 5
 capilli si fluat in tabidis, & sputum oleat positum supra carbones letale to. 7. 11. 5
 capillorum defluuij curatio to. 5. 466. 11. & to. 8
 85
 capillorum defluuium, è senioribus Galeno medicis topica remedia to. 5. 467. 2. & deinceps
 capillorum tinctura uariæ to. 5. 470. a. cap. 3
 capillos nigros faciens oleum. Heræ to. 5. 468. a
 capillis conseruandis to. 5. 469. 6
 capillos augens cito, densans & denigrans topicum to. 5. 469. a
 ut capilli citius crescant, uaria to. 8. 85
 capillos subnigros quoque reddens, aliud to. 5
 469. d
 capillos conseruans, & subnigros reddens to. 5
 470. a
 capillos tingendi arte, qualiter uti possit medicus to. 5. 470. d & 472. 2. & 473. 3. & 475. c
 capillos denigrantia, Archigenis to. 5. 472. d
 capillos fuluos reddens, Archigenis to. 5. 472. d
 472. d. flauos & crispas eiusdem. ibidem
 capilli, Pili
 capillorum defluuium, remedia to. 6. 423. 10.
 & 472. 83
 capillorum & barbæ defluuium to. 6. 488. 35.
 & 516. 292
 Si capilli defluunt, ut plures instaurentur to. 6
 489. 36
 capilli, ut in loco combusto exoriantur to. 6
 472. 84
 capillorum uariæ tinctura to. 6. 471. b. c. d

capillorum defluuium ab Hippocrate caluitium dicitur to. 7. 4. 6
 capillati fiunt calui, quibus uarices fiunt to. 7. 34. 6
 mo 7
 capillitium appellatur à medicis passio, qua quis mingit ueluti capillos to. 7. 76. 4
 capillitium ostendit quandoq; longa talia corpora, ut ad dimidiū cubitū extenderentur to. 7. 76. 4
 capillitium ex quibus fiat, & quomodo & in quo loco, & quibus curetur ibidem
 capillitium habentes semper habent urinam crassam to. 7. 76. 4
 capillitium nunquam uidit Galenus ibidem
 de capillitio uisus casus to. 7. 41. 4
 capilli uelut in urinis à renibus fiunt secundum Hippocratem, Galenus negat, sed tum bene nota Galenum, qui soluit & docet ibi consistere non tamen esse substantiam renum to. 7. 76. 4
 mo 7
 capræ quare faciant spumam to. 7. 43. 2
 caprinæ carnes to. 2. 94. a. b
 capræ quo tēpore esui sunt præstatiores to. 2. 95. a
 capræ adeps to. 5. 303. cap. 4
 caprarum ungues to. 5. 309. 13
 capræ cornua to. 5. 307. 7
 caprinum lac to. 2. 101. b
 caprinum lac, periculosum to. 2. 107. a. & citra
 caprini stercoreis usus inter remedia to. 5. 293. 22
 item 255. a. c
 caprinum iecur to. 5. 307. d
 capreolarium anfractuum siue obuolutionum in testibus usus to. 1. 127. d
 capreolaria conceptacula, id est arteria & uena testium quæ, & unde sint dicta to. 1. 1270. c. & 1272
 captiosæ sumptiones, quæ sunt to. 1. 915. a
 capti & caputur sunt uerba quæ apud Hippocratem secundum Galenum longitudinem temporis significant to. 7. 70. 5
 capito audax in mutandis ueterum scripturis to. 3
 585. a. & 442. b
 capitone pisces to. 2. 145. a. b
 caput quibus contigerit, eiusq; usus to. 1. 621. a
 & 624. d. & 626. a. & 627. a
 caput fuliginosis excrementis abundare to. 1
 646. b
 caput collumq; mouentium musculorum conuulsionem & nerui to. 1. 827. d
 capitis totius ac faciei tum arteriarum tum uenarum commixtiones to. 1. 838. d. commixtionum usus 839. a
 Capitis ossa *απορυαδία* to. 1. 633. 7. ossium squamosorum usus to. 1. 729. c
 capitis summi ossa cur rara & cauernosa to. 1
 727. a
 capitis totius ossium magnitudo to. 1. 741. d
 capitis & bregmatis ossium numerus, substantia & situs to. 1. 727. 20
 capitis colliq; communes partes to. 1. 729. c
 Capitis cranion quid eiusq; pori to. 1. 646. b
 cranion cur cauernosum to. 1. 647. c
 futura, & ossium commissura to. 1. 646. c
 futura

futura etymon to. 1. 646. d
 usus to. 1. 646. b. Pororum ratio to. 1. 646. a
 nomenclatura to. 1. 636. a. cum dura membra
 na commissura ibidem. Pericranei ortus
 ibidem. b
 Capitis temporum plagae letales tom. 1. 700. c
 ῥυγισμα, os temporum d. Temporalium mu-
 sculorum magnitudo 698. c. & 700. a. ma-
 gnitudinis scopi 698. d. situs & securitas
 700. a. c. & 702. b. offensa grauis 700. b
 tendo 701. a. substantia 702. c. inser-
 tio 702. d. positio 703. a. Os aperien-
 tium musculorum numerus tom. 1. 701. a
 ortus b. situs ibidem & 704. c. magnitu-
 do d. Orismagnitudo tom. 1. 709. c. lin-
 guaratio 710. a. gargareonis usus 712. d
 dentes differre pro animalium natura 708. b. c
 dentium anatome 706. c. Mandibulae mu-
 sculi qui & masticatorii dicuntur col. 701. b
 actio col. 702. a. Genam inferiorem mouen-
 tes muscoli 704. b. Faciei neruorum prin-
 cipium & distributio tom. 1. 705. a. Aurium
 substantia 714. c. situs eadem d. & 715. a
 figura b. musculi & nerui 826. b
 capitis articuli offensa pernitiosa tom. 1. 732. d.
 articuli securitas 733. a. b. ligamen-
 ta ibidem
 Musculorum numerus c. diuisio 733. a.
 actio 734. a. b.
 caput mouentium musculorum numerus to-
 mo 1. 739. a. & 740. b. situs & diuisio
 739. a. b. & 741. a. actiones 739. b. &
 740. c. & 741. b. magnitudo 740. b. & 741. a
 constructionem esse optimam 741. c
 capitis ossa to. 1. 733. c
 Motus genera ibidem & 734. a. securi-
 tas 735. b. c. & 744. b. instrumenta
 736. c. d. motus obliqui spondylus 735. d
 motus recti dearticulatio ibidem
 dearticulationis ratio 734. a. b. 736. c. &
 spondylorum ratio 736. c. d. 735. genera 737. b
 productio *συνπλοωδής* a. uerterbrarum pri-
 marum articulationis figura optima 737. c. d.
 magnitudo 741. a. b. & 742. b. c.
 capitis ossium anatome to. 1. 175. breuiss.
 llag. 211. d. & seq. a
 in capite, sunt duo foramina ab ore ad cerebrum
 tom. 7 52. 7
 capitis futurae, quare. Sutura
 caput est principium neruorum to. 7. 69. 5
 capitis pars posterior paucos habet neruos sensiti-
 uos actiuos plurimos. anterior cōtra lla. 247. a
 capitis figura tom. 1. 178. a. b
 capitis figura optima, pessima & media to. 3. 59. 1. 3
 & col. seq.
 capitis paruitas & magnitudo qualem indicent
 cerebri constitutionem llag. 246. 11
 capitis figura propria quae sit ibidem
 capitis motus, duplex to. 1. 183. b
 capitis intemperati, fluxiones, earumq; noxae
 tom. 2. 390 per totam col.

capitis fluxiones, & quae illas sequuntur sympto-
 mata & noxae to. 3. 109. 4
 capite defluens materia ad asperas arterias pulmo-
 nis primo oportet uenire ad cordis uentriculos
 tom. 7 30. 7
 a capite ad intestina quomodo permeet materia,
 & per quas partes & uenas to. 7. 30. 7
 ex capite, pituita his defluit quibus in alui proflu-
 uis excrementa spumosa sunt ibidem
 capitis intemperati fluxionum salubria praecepta
 tom. 2. 390. c. & deinceps
 capitis destillationibus pilulae Galeni to. 6. 136. d
 capitis aggrauatio in tempestate australi to
 mo 7 17. 3
 caput grauant suffitus aromatum tom. 7. 28. 5
 capitis grauitatem faciunt quae plurimum calefa-
 ciunt ibidem
 caput grauatur in febris propter multitudinē,
 quae ad caput refertur to. 7. 31. 4
 capitis grauitas significat phlegma peccare to
 mo 7 2. 4
 capiti attinentia, & eius grauitati succurrit calor
 tom. 7 22. 5
 capitis grauitatibus soporem adferentibus, apo-
 phlegmatissimi conducunt to. 4. 63. d
 capitis grauedini sternutamenta quo pacto mede-
 antur to. 1. 411. 10
 capitis calidae intemperiei, salubria praecepta to
 mo 2 392. d
 capiti lac, idoneum non est to. 2. 102. a. b
 e capite pituitam detrahens medicamentum
 manducatione tom. 6. 492. & 512
 capitis uitis uarijs, uaria remedia, ordine nouem
 tom. 6 487. 23. & tom. 8. 84.
 & 367
 capitis dolorum causae, & differentiae curatio, &
 remedia uaria tom. 6. 420. per col. 3
 capitis affectibus internis curandis, ab ipsius par-
 tis natura sumpta indicationes to. 6. 333. 21
 & deinceps. admouenda localia, futuris im-
 ponuntur & ratio 333. b. c
 capiti auxilia, purgantia, masticatoria to. 5. 520. c
 capitis euacuatio & purgatio per inferiores par-
 tes to. 7. 12. 3
 caput euacuatur per palatum & nares to. 7. 21. 4
 capiti multa aqua calida infusa sanat febres nō ex
 cholera to. 7. 43. 7
 capitis, tum ipsius, tum per ipsum subiectarū par-
 tium morbi, ac eorum omnium salubria praece-
 pta to. 2. 395. 17
 capitis partem, pilis testam qui morbi adfigere
 soleant llag. 230. 28. & chirurgia 231. d
 & sequent. a
 capitis afflictio ab humorū, tum quantitate, tum
 qualitate to. 3. 157. b & col. seq.
 capita & corpora omnia, redduntur calidiora ob
 nimiam porationem to. 7. 34. 6
 capitis in ictu obstupescencia & desipientia ma-
 lum to. 7. 14. 7
 caput repletum humore descendente soluit fluxus
 tom. 7 60. 4
 caput

caput quibus facile repleatur to. 4. 78. ult.
 caput, quando uentus frigidus lædat plurimum
 tom. 3 444. c
 ad caput calor naturalis, & uentus cito trahuntur
 tom. 7 70. 4
 è capitis consensu uentum spirantem deprehendit quidam
 to. 5. 357. ult.
 ad caput per lumbos ad dorsum ascendunt rigores mulieribus
 to. 7. 69. 5
 capitis fractis præsertim succurrit calor
 tom. 7 22. 5
 capitis fracturarum differentie, octo. rhogme, eccepe, engisoma, eciplisma, camarosis, aposcarnismus, thlasma, apechema, & cuiusq; assignata definitio
 lflag. 186. 16
 capitis fracturas, qualiter biliosus uomitus comitatur
 to. 4. 69. d
 capitis fissuris & contusionibus, remedia, Archigenis, & exploratio eorum
 to. 5. 517. 6
 capitis ulceribus præsertim succurrit calor
 tom. 7 22. 5
 capitis dolor, nunquam æquat cæterarum partium dolores, uelut dentis, colic, renū, oculi to. 5. 503. c
 caput si dolet aut dolere debet non est tam necessarium urinas esse perturbatas
 to. 7. 70. 4
 caput dolenti, pus, uel aqua, uel sanguis, per nares aut os effluens, soluitur
 to. 7. 10. 6
 capiti fracto, remedium
 to. 8. 87
 caput non dolet licet urina sit tenuis
 to. 7. 70. 4
 capitis dolores cur et unde fiant, et unde fiant hyeme
 to. 7. 23. 3
 capitis dolores fiunt hyeme quando præcesserit æstas & humidus autumnus, & quando fiant
 tom. 7 12. 3
 capitis dolor adest, uel aderit, quibus urinae perturbatae ut iumentorum, & quare
 to. 7. 70. 4
 caput dolentibus nocet lac
 to. 7. 46. 5
 caput derelinquitur è sanguine in forti dolore
 tom. 7 26. 7
 capitis dolorum discrimina, ac singulatim causæ
 tom. 4 78. d
 caput dolet, aut ex solo calore aut ex flaua bile, quæ est in capite uel in stomacho, aut ex multis humoribus in capite, aut ob aliquam loci obstructionem, aut ob uentum in cerebro generatum, quæ omnia sunt præter urinas perturbatas
 tom. 7 70. 4
 capitis dolorum differentie, iuxta ipsorum modum & ex eo ipso causarum deprehensio, item interrogationum formulæ apud ægrotos
 tom. 5 505. c d
 capitis dolorum differentie, iuxta causas effectrices tam internas quam externas
 tom. 5 491. b c
 Idem, iuxta partes ipsius differentes affectas
 491. d
 capitis dolor ex ardore oboriri quis dicatur
 tom. 5. 493. d. eiusq; curationis ratio 494. a
 & deinceps
 capitis dolorum ob ardorem signa
 to. 5. 494. a
 Idem ex frigore
 496. a
 capitis dolori ob ardorem, conueniunt quæcunq;

ad erysipelata auxiliaria sunt cataplasmata & ceromata, liquida to. 5. 495. c
 capitis dolori ob ardorē remedia. Apollonij to. 5. 493. a. & 494. a. Idem ex frigore 493. 3
 capitis dolor, ob humorem biliosum, signa, & curatio
 to. 5. 511. 11
 capitis siue doloris, siue inflammationis, ob plagam aut casum contingentis, curatio exposita to. 5. 499. 6
 capitis dolori, ex casu aut (499. c. & col. seq. 2) plaga, remedia, Apollonij
 to. 5. 499. 6
 capitis doloris, è consensu siue totius, siue partis alicuius, ut hepatis, uentris, stomachi, curatio
 tom. 5 511. 11
 capitis doloris ex ebrietate, curatio to. 5. 497. 5. & col. sequen. tota, & remedia, Apollonij Archigenis
 516. 4
 capitis dolor, flatuose distendens è uini largi potu ferè oritur
 to. 5. 505. b
 capitis doloris è frigore, curationis ratio. to. 5. 496. a
 capitis dolor è flatibus & curatio to. 5. 406. 10
 capitis dolor, ex humiditate sola, nullus sequitur, nisi adlit multitudo
 to. 5. 491. c
 capitis doloris, ex stomacho, agnitio to. 5. 504. 9
 & curatio c. & 505. tota col.
 capitis per consensum uentriculi dolentis quandocq; curatio fit per uinum
 to. 2. 148. d
 capitis doloris, ob humores in uentre mordaces, agnitio
 to. 5. 505. c. primo
 capitis dolor, ex uteri affectibus to. 5. 588. d
 Capitis doloribus, remedia qualiter acetum accipere queant
 to. 5. 500. b. & col. seq.
 capitis doloribus remedia qui citra distinctionē tradiderunt, nocuerunt plurimum & de ea ipsa adhibenda distinctione
 to. 5. 478. d
 capitis dolores, eorumq; curationem non falsè distinxit tradit Archigenes
 to. 5. 504. a
 capitis totius ac temporum doloribus, citra manifestam causam, remedia Apollonij
 to. 5. 501. 7.
 & horum omnium examen 502. ac deinceps
 capitis dolore remcentia amuleta, coronæ modo illi circumponenda & alliganda, Archigenis, & eorum exploratio
 to. 5. 565. d
 capitis doloribus, topicis apponendis quis locus aptissimus
 to. 5. 494. d c
 caput quo sternutamento leuetur
 to. 7. 52. 7
 capitis dolori, auxiliatia, sternutatoria. Heraclida Tarentini 520. b. Ptolemæi, facit ad uertiginē c
 capitis dolori remedia, Asclepiadis to. 5. 518. 7
 & col. seq. item b
 capitis dolori, apophlegmatismi, Archigenis to. 5. 519. 10
 Apollonij ibidem d. ac col. seq. Asclepiadis
 capitis dolorum, curatio, Archigenis to. 5. 503. 8
 remedia 492. d c. atq; horum examen
 capitis doloribus, ab Archigene consequenter ad primam dictionem tradita remedia, & super ijs Galeni censura
 to. 5. 506. 10
 Ex capitib. papaueris, cōfectio. quere Diacodion
 capitis dolor antiquus. Cephalæa
 capitis dolorū, affectionumq; inueteratorū, tum calidorū tū frigidorū, curationis ratio to. 5. 496. 4
 capitis

capitis dolori inueterato apophlegmatismi, Archigenis, & exploratio illorum to. 5. 513. 2. eiusdem cataplasmata, & examen ipsorum 514. 3
 capitis dolor si augeſcat, Archigenis præcepta & examinatio to. 5. 509. b
 capitis dimidiæ partis dolor, Hemicrania
 capitis posteriorē partem dolenti, recta uena in-
 eisa prodest to. 7. 68. 5
 Capitis dolor uehemens ac continuus cum febre,
 qualiter æſtimandus to. 4. 801. 13. & col. tota
 capitis dolor, in febribus, eius tum auxilia tum no-
 xæ to. 5. 512. 13
 capitis doloris cauſæ uariæ, agnitiō ipſarum, & ſi-
 gillatim curatio, potiſſimum in continuis febribus to. 6. 386. d ſi ex partis ipſius debilitate
 fiat, præcepta 387. b c ſi ob magnitudinē fe-
 brium 378. d ſi ob plenitudinem totius 387. b
 ſi fluxum ſanguinis narium aut uomitum decre-
 torum ſignificet, non quærenda medela eſt, &
 qualiter id agnoſcere & futuram criſim inde
 præſagire contingat to. 6. 388. d. & col. ſeq. tota
 capitis dolor, qualiter cum cæteris quibuſdam ſi-
 gnis, uomitionem præſagiat iudicatoriam to-
 mo 4. 809. 32. col. ſeq. d & in quibus morbis,
 quibus uel hominibus 707. b
 capitis ablutio, cerebrum iuuans to. 8. 369
 caput purgans medicamentum to. 8. 390
 capnis pediculis remedium to. 6. 423. 12
 capitis tremori, remedia to. 6. 473. 90
 capitis dolori & temporum to. 6. 473. d. & ſeq. a
 carbo to. 5. 22. a
 carbo, ſiue pruna terra accenſa eſt to. 5. 16. a. & 96. b
 carbonis abſceſſus, materia to. 1. 157. b
 carbonis generatio to. 6. 392. d
 carbo ulcus quomodo fiat to. 7. 45. 6
 carbones cur ſacti ſunt in Cranone to. 7. 11. 3
 carbonum curatio to. 6. 397. a
 carbunculus, quid ſit to. 5. 97. 1. ca. 11. ſag. 176. d
 carbunculi generatio to. 3. 334. 6. a
 carbunculi materia quæ ſit to. 3. 119. b
 carbunculi generatio to. 6. 349. c b curatio me-
 thodica d
 carbunculi, qualiter febrē accendant to. 3. 119. b c
 carbuncolorū affectus, perpetuo periculofus eſt
 tom. 3 545. a
 carbunculis curandis præcepta quædam 969. b
 & medicamenta accommodata, arida deinceps
 carbunculus tum in corpore reliquo, tum in ocu-
 lis quis affectus ſag. 230. a
 carbunculus, oculi affectus quis ſag. 187. a
 carcinoma, quid ſag. 189. b
 carcinomatum chirurgia ſag. 233. a
 In carceribus degentes an ſani to. 2. 371. a b
 cardamomum to. 8. 313. to. 5. 193. 9
 cardamum to. 5. 193. 8
 cardiaca diſpoſitio quæ ſit ſag. 169. d
 cardialgiæ dictæ, quæ ſint to. 3. 64. c
 καρδιακός & καρδιαλγία, oris uentris ſunt affectio-
 nes to. 1. 535. b. to. 2. 72. d. to. 5. 706. d
 καρδιά, os uentris ibidem
 cardioſſen ab aliquibus pro cardialgen, id eſt, cor

dolere accipitur to. 7. 65. 4
 καρδιαγμοί, affectus qui to. 1. 1173. a
 cardiogmos, motus ſimilis palpitationi cordis ab
 aliquibus intelligitur to. 7. 65. 4 poteſt etiam
 ſignificare motum crebrum & uelocem cordis
 ſimilem palpitationi to. 7. 65. lib. 4
 carenum, ſiue carena potio quomodo fiat to. 8. 82
 careum, quid, eius uiſes to. 8. 311
 caricæ, & earum facultas to. 2. 177. d. & 143. d
 & inde 40. b
 caricæ, quam uix paſſæ magis ſubducunt uentre,
 abſtergūt, ſtomachū uero minus iuuat t. 2. 65. d
 caricarum, cum nucibus ac ruta, uſus aduerſus ue-
 nena to. 2. 144. a
 carides, piſces to. 2. 118. 33
 caries quid to. 3. 34. a
 caries lignorum to. 5. 231. 85
 καρραρία id eſt, capitis grauitas to. 7. 22. 5
 carmina, quem uſum ſingulariter habeant, ad me-
 dicamentorum compoſitiones tradendas to-
 mo 5 393. b. & 396. a. & 408. & 1024. a
 carneades, ne euidentiffima quidem cōcedit eſſe
 credenda ſag. 117. d
 Caro, quid ſit ſag. 170. b
 carnes, quæ dicantur to. 2. 248. c
 caro non eandem in toto corpore figuram habet,
 & quo pacto to. 1. 355. c
 carnis ſpecies plures, & quæ to. 1. 66. b
 carnis in corpore uſus to. 8. 212
 carnis ſubſtantia mollior eſt, & rarior ligamento-
 rum carne to. 7. 60. 7
 caro, ſanguinea, calida, mollis, q̄ pacto ſit to. 1. 129. d
 carni eſſe, & pituitosæ carni eſſe non eadem, atq̄
 iidem, melancholicæ, biliolæ uel to. 3. 97. a
 caro nulla ex ſeipſa ſenſum habet to. 1. 437. a
 carnis uſus ē Platone to. 1. 430. d. & ſeq. a
 carnis humiditas calida quid præſtat ibidem
 carnis muſculoſe brachiorū actio et uſus t. 1. 466. c
 caro ē ſanguine facillime ſit, cæteræ partes, non ni-
 ſi difficulter to. 1. 1269. d
 carniū effeſciminatio ſit ex calido, quæ niſi aliud
 eſt, quàm debilitas to. 7. 16. 5
 carnes attrahentes, tum ē uentre tum deſoris to-
 mo 3 745. b
 carnes καρναίæ quæ to. 4. 701. 24
 carnes εἰωλαί ibidem
 carnis corruptelam prohibent muria & aqua ma-
 rina to. 1. 115. 5
 carnis continuitatis diſſolutio, eiusq̄ differentia,
 cauſæ & appellationes to. 3. 34. a
 caro exulceratur à ſanie ex oſſe corrupto manan-
 te to. 7. 45. 6
 caro germinare in cauiſ ulceribus uidetur to-
 mo 7 19. 6
 caro nunquam uiſa eſt non crefcere à Galeno in
 exeiſis ulceribus to. 7. 19. 6
 carnem corruptientia ulcera dicuntur phagede-
 næ to. 7. 45. 6
 caro liuida in oſſe ægrotante malum to. 7. 2. 7
 carnes ſi appareant in inteſtinorum difficultate,
 lætale to. 7. 26. 4

caro non potest crescere in intestinorum difficultate ubi carunculae appareant to.7.26.4
 ex carne si parum paucus est morbus, si multum multus, si ualde multum, letale to.7.76.7
 caro colliquata, qualis sit colore ac substantia reliqua to.1.1070.ult. & seq. a
 carnem detrahentia medicamenta, tum ualenter detergentibus, tum cicatricem inducentibus proxima sunt to.6.76.2 b
 carnem generantia medicamenta, quare Sarcotica carnis loturae similia excrementa qualiter continentur to.3.103. c d
 carnes sanas habentibus helleborus periculosus tom.7 16.4
 carnis differentia iuxta calorem atque speciem to.5.99. b
 carnes animalium, quo pacto aestimandae, & expositae differentiae ipsarum to.5.302. c
 carnis animalium differentiae, tum pro coctionis tum pro aetatum differentia to.2.107.2 b
 carnes animalium pro cuiusque specie differentiae, quos succos gignant, & earum alimenta. to.6.522.8
 carnes animalium gressilium, earumque differentiae tom.2 93. ca. 1
 caro animalium in montibus degentium diutius seruat impuritas, & alit rectius, quam domesticorum, & ratio to.2.100.13
 carnes bubulae, facultas earum to.6.732. d caprinae 732. b c
 porcelli eadem d
 carnes bubulae to.2.93. c
 caro bubula tarde nutrit to.7.18.2
 carnes bubulae quibus conueniant aut secus tom.2 93. d
 carnes suillae, qualis cibus to.2.32. c
 caro suilla potentissime nutrit omnium ciborum tom.2 93. b
 carnes suillae, quibus conueniant, quibus non tom.2 93. c
 caro suilla quos faciat humores to.7.18.2
 caro, uolucrum animalium, eiusque pro aetate differentiae to.2.107. a
 carnem moderate siccam habentia uolatilia, ante esum suspendenda to.2.176. d
 caro animantium in aquis degentium to.2.117. d c
 carnes animalium castratorum, meliores ceteris generis eiusdem to.2.94. b
 carnes asininas ac camelinas qui coquant, & grauissimis tamen morbis cur quandoque comprehenduntur to.2.32. b
 carne molli praediti pisces to.2.113.29
 carniuum, iuxta affationem, elixationem, frictionem, & reliquum apparatus, in alendo, differentia tom.2 95. c
 carnes salitae tarde nutriunt, & sunt difficilioris digestionis to.7.18.2
 carnes ad salendum idoneae, & contra to.2.121.40
 carne dura praediti qui ibidem
 caro quaelibet dura, tarde nutrit, & est difficilioris digestionis to.7.18.2
 carnes habentibus famem humidam adhibere conuenit to.7.69.7
 carnes melancholici succi quae sint to.4.71. b

caro uiperarum, eius uires to.5.299. ca. 1
 carunculae sunt substantiae partium exulceratarum tom.7 76.4
 carunculas uidit sepe Galenus, & in quibus febribus to.7.76.4
 carunculas uarias nunquam uidit Galenus to.7.76.4
 carunculae paruae in urina significant a renibus proficisci to.7.76.4
 carunculae possunt esse, tamen urina non erit crassa to.7.76.4
 carniuorum & herbiuorum discrimen ibid.
 carniuorum pedes multifidi to.1.475. d
 carnosus sunt calidi natura, potest colligi to.7.21.6
 carnosarum partium inflammationes morborum a cutorum subiiciuntur termino, scilicet quatuordecim diebus to.7.49.6
 carnosum est collum uesticae, ideo quotidie sanatur, quando lapis extrahitur to.7.18.6
 carnosum esse, est optimum, & quid sit esse carnosum to.7.44.2
 carnosae partes, renum & hepatis, quomodo cognoscantur pati to.7.5.6
 carnosus bene si difficulter etiam euomat, debet per inferiora purgari aetatem cauendo to.7.7.4
 carni glutinandae, auxilium to.6.496.102
 caron to.5.194.10
 caros, quid sit to.4.665.29, & 87. b c
 caros & catalepsis dicta, quae sit to.3.41. c
 caros morbosus, non morbosus to.4.665.29
 carpesium, eiusque uires to.5.194.14
 carpos, id est brachiale to.1.200. b
 carpi motus quatuor to.1.451. a
 carpum mouentes muscoli & tendones eadem b
 carpi ossium 8. metacarpij 4. usus to.1.456. d
 causa to.1.459. c
 carpus intus concavus, foris conuexus 457. a
 carpi & metacarpij ossium figura, situs, conexus, motus securus to.1.457. b
 carpi & metacarpij ossium 12. concuexorum usus 769. b
 carpi ossa cur se contingant 459. c os octauum 460. a ossa octo eadem b os nonum 462. b
 carpi articulatio duplex to.1.460. c
 carum *Cartilago* to.2.89. ca. 67
 carui semen to.2.172. b
καρυωδης dictae palmae to.2.73.26
 carya. nuces to.5.194.12
 caseus eiusque descriptio to.2.105.16
 caseus, eius differentiae iuxta animalia, & usus inter remedia to.5.284.9
 caseus qualis succi sit, eiusque differentiae to.2.134.6
 & 135. b
 casei tum recentis, tum ueteris facultates tomo 6 730. b
 casei duri tarde nutriunt & sunt difficilioris digestionis to.7.18.2
 caseus tener ac siccus cibus est crassius, collige tomo 7 76.4
 caseus uetus, succum praebet melancholicum tom.4 71. c
 caseus tener ac siccus facit capillitium to.7.76.4
 calia to.8.313. to.5.194.11
 calia

casia in cinamomum transit to. 5. 397. c. & 402. b
 casia frequenter imponere solet to. 5. 359. d
 casia, eiusq; descriptio, ac uires to. 5. 401. 28.
 & col. seq. d
 casia quæ theriacæ magis idonea to. 5. 403. a
 casia duplum, loco cinnamomi ponitur to. 5. 402. a
 casia est aromatum præcipue calida to. 7. 28. 5
 castanæa to. 2. 178. a. & 138. d
 castoris Pollucis stellæ, quæ to. 8. 23
 castorium eius uires to. 8. 309. to. 5. 308. 11
 In castorij usu fallunt pleriq; medicorū to. 5. 308. c
 castorium torrere an cōducatur dum opio admisce-
 tur to. 5. 532. c
 castratorum animalium carnes meliores cæteris
 congeneris to. 2. 94. b
 castrationibus quo pacto animalia in imbecillia
 mutant, Aristotelis locus ē quinto de partibus
 animalium, eiusq; loci exploratio to. 1. 127. b
 casus morborum deploratorum deo sunt cōmit-
 tendi, qui non corporum solum morbis, sed et-
 iam animorum mederi potest to. 6. 577. d
 casus lege accidentia
 casus quæ dicantur to. 7. 12. 1
 casus, signa, idem significant to. 7. 12. 1
 casus q̄ possit accipi pro febre, collige ex 1. aph.
 lib. 2
 casus, id est, accidentia nominat Galenus, febrem
 & convulsionem propter dentes to. 7. 25. 3
 casus, superuenire calibus quid apud antiquos me-
 dicos intelligatur to. 7. 35. 6
 casus ab alto facit mictum sanguinis to. 7. 78. 4
 casus quandoq; facit gibbam spinam to. 7. 46. 6
 casus notant humorem peccantem to. 7. 2. 4
 casus qui proueniunt ex extrinsecis nullam faciūt
 certam præcognitionem to. 7. 41. 4
 casus si in diebus iudicatorijs boni, & qui sint hi
 dies to. 7. 36. 4
 casus pro accidentibus, qui fiunt ex dispositione,
 quæ est morbus to. 7. 29. 2
 ubi inquit Galenus, si quis dormiat in princi-
 pio accessionum casus ipsis protenduntur
 casus sunt debiliores in statu eorum qui debēt sal-
 uari, quam in principio to. 7. 29. 2
 casus, quem non uidit Galenus to. 7. 40. 5
 quæ casus fiunt, concursum casuarum non habent,
 nam sine carent to. 3. 387. c
 casu fabricam animalium ita constituisse opinantiū
 confutatio, & de facultate formatrice disserta-
 tio qualiter agat & quenam esse queat to-
 mo 1 1164. & per col. seq. & 1167. a
 catarrhus, lege distillatio, defluxio, & fluxiones à
 capite
 κατάρρεος siue κατάρρεος, Distillatio
 catarrhus, quid l'lag. 182. d. & to. 3. 109. 4. d
 catarrhum, conuenienter posse distinguī, ut faci-
 unt recentiores communiter & proprie, potest
 colligi in fine to. 7. 12. 3
 catarrhus decumbens dolorem perficit to. 7. 32. 4
 catarrhus quosdam facit stupidos dextra uel sini-
 stra to. 7. 12. 3
 catarrhi multi in pueris nuper natis to. 7. 26. 3

catarrhi fiunt maxime temporibus pluuiosis to-
 mo 7 16. 3
 catarrhis, Galeni pilulæ to. 6. 136. d
 cathartica facultas, purgans to. 8. 74. 75. 353
 catharticonum tria genera to. 8. 354
 catharticonum ad uarias corporis partes explica-
 tio to. 8. 355. & inde
 cathartica medicamenta, bifariam sunt, & dicun-
 tur to. 5. 145. 19
 cathertica, non recte dicuntur epulotica, nisi per
 accidens to. 5. 142. b
 cathertica dicta medicamenta, ac eorum usus to-
 mo 5 141. c
 καθήλων, actio est, ἐργασίας passio to. 3. 198. b
 cataclysmata, quæ sunt, & quo tempore usui pari
 conueniat, eiusq; ratio explicata to. 2. 158. 14.
 item qualia quibus cōueniant habitibus 159. 15
 κάταγμα, fractura
 catalepsis dicta, quæ sit to. 3. 41. c
 catalepsis, id est, deprehensio, fit à siccitate to. 7. 12. 3
 catalepsis qua parte cerebri affecta contingat ma-
 gis to. 4. 87. c
 catalepsis spiritus to. 1. 119. 3
 cataplasma ē pane, suppuradis quib. utile to. 5. 133. b
 cataplasma ē triticea farina ibidem. & 129. c
 cataphoræ, id est, delationis species duæ sunt to-
 mo 3 188. a b
 cataphora pigra, non pigra to. 3. 189. a b. & d
 cataphora phrenitidi iuncta quādoq; to. 3. 188. a b
 catarrha. i. suffusio, eiusq; generatio to. 6. 547. 12
 κατάρρεος, κατάρρεος to. 3. 549. 32. & col. seq.
 κατάρρεος to. 6. 132. 2
 κατάρρεος febres to. 3. 462. b
 catoeche, quid to. 4. 87. d
 catoeche genera tria ibidem
 catoeche & sopor to. 3. 538. b
 catocharum pulsus to. 4. 395. 16
 catochæ, cum exolutione prauæ sunt to. 4. 687. 4. d
 catochæ exemplum, ob studiij continui defatiga-
 tionem contingentis to. 4. 677. b
 caucalis to. 5. 194. 13
 cauda equina, Hippuris
 caudæ animalij, quale nutrimentū sint to. 2. 142. 12
 causæ, quæ dicantur to. 3. 387. d. & 37. b
 causæ, & principij differentia to. 8. 13
 causa, quid sit, eiusq; differentia genera l'la-
 gogæ 176. d. & 201. ca. 7
 causarum naturæ genera & ordo to. 1. 571. b
 causas omnes inquirendas in partium natura in-
 daganda ibidem. & 573. a
 causa omnis, ad aliquid l'lag. 263. d
 causarum expositio, quot sint, & qualiter inter se
 differant to. 3. 386. per col. 3. & 394. a. & 388. a b
 causarum series to. 3. 37. b c
 causæ, etsi non agant, sæpe tamen dicuntur, & ra-
 tio l'lag. 154. c
 causarum alia, omnino ad effectū necessaria sunt,
 uelut materia & effectrix, aliæ non semper sunt,
 ut finis & organa to. 3. 387. a b
 causæ efficientis opus augetur eius aucta substan-
 tia to. 7. 5. 6
 causa

causarum concursus necessarius in artibus est, ut fiat opus to.3.345.b
 causa nulla sine patientis aptitudine agere potens tom.3 119.d
 causa eadem agens, cur non æqualiter omnes adficiat to.3.399.2. & col. seq. c
 causa eadem inualecente, quur alij à febris arripiuntur alij illaesi perseverant to.3.121.b c & seq. b
 causæ calefacientes, quur non semper febrem accendant: quæstio to.3.23.b
 causa, si uera sit, ubiq; sibi costare debet t.4.299.d
 causa actionum in animali, facultas est to.1.1115.d
 de causis procatacrticis liber to.3.381.b
 causæ præcedentes, ac procatacrticæ quæ dicantur tur to.3.24.c d
 causæ præcedentes, externæ, quæ to.4.459.d
 causa *προγεννησι* & *παραγεννησι* to.2.325.2
 causas procatacrticas quibus rationibus tollat Erasistratus & earum rationum confutatio to. mo 3 390.2. & 395.5
 aduersus Erasistratum assertio to.3.399.2
 Inter causas procatacrticas cæteras, de repletione Erasistrati locus exploratus to.3.396.3
 causas procatacrticas, uelut frigus æstus repletionem ægritudines non facere existimantium confutatio to.3.384.b c
 causas procatacrticas non recte tollit Herophilus & super eo ipsius locus exploratus, & confutatio ratiocinatio to.3.399.2. & col. seq.
 causas procatacrticas tollentes, simile quiddam faciunt ijs qui motu negabāt t.3.390.d. & col. seq.
 causas procatacrticas tollentium, ratio, qua non semper morbos adferant, cōfutata to.3.385.c d
 de causis procatacrticis sententiæ uariæ t.3.395.b c
 causæ præincipientes quam sigillatim dispositionem faciant, quæ febrem accendat, offensio to. mo 3 117.2
 causæ externæ præcedentes, continentes, & earū per exempla expositio to.4.335.cb
 causa extrinseca factum, debet à medico distinguī ab eo quod est factum à morbo, ut medicus melius prædicat to.7.5.3
 causæ forinsecus, nos offendentes to.2.248.a b
 causam contentiuam ponit Galenus to.7.30.7
 causæ primitiue, & quæ ab ijs sumitur indicatio, quid conferat curationi to.6.90.d.90.3. & 92.d
 causæ primitiue affectum indicant non curationem to.6.91.b utilitas earum nulla est, ubi affectus cognitus fuerit. d
 causam antecedentem potes ex Galeno colligere, ubi dixit plenitudinem esse ante morbum to. mo 7 22.2. & 30.7
 causarum nostra corpora offendentium breuis expositio to.1.169.d. & ultra
 causæ corpus nostrum alterantes necessario, sex habent coniugationes Ifag.264.85
 causarum necessario corpus nostrum alterantium usus idoneus ē quibus sumat Ifa.265.d. & seq. a
 causæ præseruatiue, earū expositio Ifag.277.ca.99
 causæ, salubris, insalubris, neutra Ifag.263.84

causæ sanitatis ac morborum, siue corruptelæ nostri, duplices, & quales to.2.246.d. & 248.a
 causæ salubres aliæ sunt, temperaturæ, quæ facta iam est, aliæ illius quæ fit, aliæ futura, & quo pacto Ifag.168.c
 causæ eadem, nunc salubres, nunc insalubres sunt & quo pacto Ifag.264.d
 causarum tum salubrium, tum insalubrium ac nequitarum inuentio, in quibus consistat Ifag.264.b
 causæ salubres, partium instrumentariarum Ifag.267.87
 causa morbi, quæ dicatur to.3.37.d
 causæ morborum recentes quæ sint to.1.147.c
 causæ morbificæ, earumq; differentia to.6.27.c d
 causæ morbificæ genere duplices sunt to.1.136.d
 causa morbi cognoscenda, ei qui ratione curare uolet to.1.1154.d
 causarum inquisitionis in morbis utilitas to.1.1161.
 causæ præsentes affectuum, curationis indicationes præbent, & quo pacto to.6.92.b c
 causæ semper debemus attendere quando adest, si non adest non curamus to.7.22.2
 causis remotis accidentia respondent to.7.22.2
 causa sublata, & affectus quandoq; tollitur quandoq; manet to.4.12.2
 causæ cuiuslibet morbi, à quo remoueri debent tom.7 22.2
 causa quandoq; non adest præsentem morbo quandoq; adest eo præsentem, quandoq; adest ante morbum, quid agendum sit secundum hanc diuersitatem to.7.22.6
 Sine causa sufficit nouisse quod experientia comprobatur to.7.24.2
 causæ morborum curantur to.7.22.2
 Causus, quid Ifag.178.b
 causi duo sunt genera, ueluti tertianæ, exquisitus & nothus to.6.691.a b
 causos, quid, eiusq; curationis formula assignata paucis Ifag.216.a b
 causus exquisitus to.6.685.a causæ eius procatacrticæ 686.b symptomata sequentia 686.d
 curatio 688.a solutio fida & non fida 690.a
 causo laborantibus, quibusq; frigida data fuit, omnes seruati Galeno sunt to.6.690.c
 causus nothus to.6.690.d symptomata significantia deinceps curationis præcepta 692.c
 solutionis modi 692.c
 causus interdum in toto corpore, nonnunquam in una parte fit to.6.685.d
 causus, per siccam intemperiem, sanguinē atrum refert to.1.156.d
 causi remedia to.8.125
 cauum conuexo oppositè dicitur to.7.46.6
 caui in medio pedis utilitas to.1.1480.c
 cauitatum quæ in partibus sunt, utilitas to.3.13.2
 & col. seq. tota & 8.c.
 cauitates partū, quibus de causis utiēti to.3.31.d
 cauum ad uenam hepatis quomodo tendat materia in gibbam to.7.30.7
 causæ cicatrices tantæ sunt, quantus fuerit abscessus to.7.45.6
 causa

cauæ cicatrices necessario fiunt in ulceribus diu-
turnis to. 7. 45. 6
cauitate intestinorum uulnerata cur rarissime sa-
nentur to. 7. 16. 6
cauis ulceribus uidetur caro germinare to. 7. 19. 6
cauitas quælibet, uenter appellatur to. 7. 20. 6
cauteria dicuntur æstus to. 7. 13. 7
cedrus to. 8. 311. to. 5. 195. 116
cedri fructus *λεψοις* to. 2. 68. 16
κίλας, quas hernias uocant medici to. 3. 337. 18
cele, Ramex
celebre esse, studiosis philosophiæ impedi-
mento est to. 6. 165. c d
celer celerior, differunt to. 4. 295. 2
cellæ uinariæ quo pacto in Galeni patria paren-
tur, uinacæ in eis seruentur, & alia scitu digna to
mo 5 384. 9
πυγαίος ficus semen to. 2. 56. c
λευγαίος ficuum, uuarum seminibus respon-
dent to. 2. 62. d
cenchrum, milium
πεπεωρες quid to. 1. 321. c
centaurorum absurditas 473. per col. 2
centaurium maius ac minus to. 5. 196. 17. 18
centaurium minus to. 8. 78
centaurea to. 8. 310 eius admirabiles uires 347
cepa canina siue pelecinus to. 8. 335
cepa to. 5. 206. 58
cepe, allia, porri, ampeloprasa to. 2. 91. a
cephalæa, quid sit lflag. 182. c
cephalæa, quid sit, eius symptomata, & differen-
tium causarum agnitio to. 5. 512. 11 & cura-
tionis ratio exposita
cephalæa, eiusque causæ ac notæ to. 4. 78. 9. & dein.
cephalæa, quis affectus, & curatio lflag. 218. b
tom. 8 84
In cephalæa, causticorum usus lflag. 226. b
cephalalgia to. 4. 78. 9. c
cera, uires to. 8. 311 to. 5. 198. 23
cera est humidæ naturæ to. 7. 14. 1
cera cur unguentis misceatur to. 6. 283. b
cera, quid emplastris conferat to. 5. 805. b
cera quæ candidis emplastris idonea sit magis to-
mo 5 819. b. & 805. b
cera, & quæ sit lotioni apta to. 5. 99. c
ceræ abluendæ albificandæque modus to. 5. 48. c d
ceræ lauandæ modus, & quid præstet illi ablutio
tom. 5 805. c b
ceræ ac olei proportio, in unguentorum prepara-
tione quæ acopa dicuntur to. 5. 883. 2 Item
ad cerata liquida, & ad emplastra ibidem
ceratū Galeni, ex aloë masticæ & cera to. 5. 706. a
cerati ex aqua preparatio & uires to. 5. 10. 6
cerata subhumida cādida, ab emplastris albis qua
liter differant in preparatione to. 5. 820. b c
ceratum uentriculo affecto to. 6. 438. d
cerasus to. 5. 197. 19
cerasia, atque eorum differentiæ ac uires to. 2. 67. 12
cerasia dulcia to. 2. 25. 4
ceratonia to. 5. 197. 20
cerata, id est siliquæ noxiæ sunt to. 2. 76. 33

κεφίς, radius brachij lflag. 212. d & to. 1. 1203. c
cerchnos, quid sit & qualiter nauseæ proportionē
respondeat to. 3. 79. d. & seq. a
De cerebri natura tota, quibus in libris pertracta-
tum Galeno sit to. 1. 1038. c
CEREBRVM quid lflag. 168. c
cerebellum ibidem
cerebri ipsius anatome to. 8. 205 to. 1. 726. d
& deinceps
cerebri anatome, ac partium illi adiacentium, & si-
gillatim expositæ appellationes lflag. 208. a
cerebri anatome, à corpore reliquo ablati to-
mo 1 385. d
cerebri pars posterior, anteriore durior to. 1. 1184. b
cerebri uentriculorum sectio to. 1. 391. a. & citra
cerebri membranæ tenuioris sectio to. 1. 389. b
cerebri membrana tum crassior, tum mollior, cur
factæ to. 1. 1036. c d
cerebri particula uermis dicta to. 1. 394. a
cerebri uentriculus tertius quispiam, inter duos
priorēs ac quartū posteriorē, medius to. 1. 394. b
cerebri partes nates dictæ ibidem
cerebri meatus, in quas partes finiant to. 1. 1038. c
cerebri motus perpetuus to. 1. 574. c Excre-
menta duplicia, & his destinata organa 1645. c
cerebri usus & actio to. 1. 624. c. & ultra
cerebrum ob cordis calorem extitisse refellitur to-
mo 1 621. b. & 621. d. & 623. b
cerebrum omni aere nos circumstante calidius o-
stenditur to. 1. 622. b. & d
cerebri constructio quibus constet to. 1. 624. a
nomenclatura 625. a substantiæ ratio 628. b
mollitiæ usus ibidem duræ meningis usus
628. c d foramina 633. b duplicatio & situs
652. b cur in capite situm 627. d. & inde
meningis duræ uenarum distributio 662. c
cerebrum meninge tenuē contineri to. 1. 654. b
meningis tenuis figura ibidem meningis u-
triusque usus & comparatio 654. d
cerebri partium nomenclatura to. 1. 637. c. d
conarij substantia 640. c d figura ibidem
usus ibidem *γλουτία* 641. c uermiformis
epiphysis natura & cōmunia ibid. ligamenta
& securitas 642. c uentriculi posterioris cō-
formatio & materia in ipso contenta 639. d
cerebri uentriculus medius to. 1. 637. d corpō-
ris huic uentriculo incumbens figura et nomen-
clatura 638. a eiusque corporis usus eadem b
cerebri uentriculorum figura to. 1. 638. d uen-
triculorum anteriorum actio 636. d nume-
rus ibid. cōmissuræ 637. d. & seq. a. meatus
in anteriores uentriculos 637. b meatus
longitudo 642. d uermiformis epiphysēos
duritiæ ratio 643. a plexus retiformis ortus
& situs 338. b c descriptio 649. a usus d
plexus *ροφιδός* ortus c
cerebri meatum qui in palatum purgant excre-
mentum, descriptio to. 1. 645. d *χευίς* descri-
ptio 648. b etymon & usus ibi. adenis situs d
cerebri uenarum & arteriarum ratio to. 1. 650. c
& 651. c & 652. d
cerebri

cerebri foramina duo, ad nasum descendit a to-
mo 1 403. ca. 2
cerebri & partium eius natura, & facultates to. 8. 22. 1
Item to. 6 532. cap. 1. & deinceps per col. seq. 2
cerebri uenarum tractus per membranam ipsius
crassam to. 1. 388. c
cerebrum cordi tria uasorum genera coniectur
toti animali communia & quæ to. 1. 911. c. d
cerebrum sensus & nervorum omnium principium
tom. 1. 191. b & 493. a
cerebrum uasorum omnium originem esse non re-
cte Pelops contendebat to. 1. 1008. b. c. & 1009. b
e cerebri membrana exteriore nervis originem esse
unde Erasistratus deceptus, primo existimavit
tom. 1. 1036. a & super hoc eius uerba b
eadem ratio Aristoteli erroris fecisse uidetur 1050. d
cerebrum sensus & motus in animalibus, causa fa-
ctum esse ostensio to. 1. 1050. a
cerebrum animale faculatem obtinet & men-
tem Ifag. 193. d
cerebrum motus uoluntarij proculdubio fons est
atq; origo to. 1. 903. c
cerebrum, nervis cunctis, facultatis mouendi prin-
cipium esse, præcisus nervis aperte discitur
Ifag. 142. b
cerebrum sentiens organum à natura conditum
non est, & qualiter to. 3. 68. d
cerebrum uim sentiendi per nervos transmittere
partibus animalis omnibus consistit to. 3. 68. d
cerebro, siue membrana detrahatur siue ipsum in-
cidatur, non prius desinet sensus aut motus q̃
ad aliquem uentriculum penetrarit uulnus to-
mo 1 1036. d. & deinceps
cerebrum, per quas partes è corde facultatem mo-
tricem accipere imaginati perperam sint to-
mo 1 1032. c. d
cerebrum spiritu à corde allato ualde opus non
habet to. 1. 861. d
cerebrum, num respirationem habeat aliquam ad
cordis similitudinem to. 1. 408. a
cerebrum nonnulli, ut alij eius membranas pulsa-
re affirmant to. 4. 249. 2. c
cerebrum, spiritum nunc trahit nunc reddit, & ra-
tio to. 1. 407. b
cerebri pulmonisq; corpus proprium adipi humi-
ditate proximum to. 1. 66. b
cerebrum spinali medulla mollius, tantoq; etiam
humidius to. 1. 66. c
cerebrum animalium quale alimentum to. 6. 599. c
cerebrum animalis omne, qualiter alatur & reliqua
de eodem to. 2. 98. 7. & 137. c
cerebra, uolucrum animalium to. 2. 108. b
cerebrum à πνοῆς non dandum, & ratio to. 2. 98. 7
cerebrum, calfactum non liquatur to. 1. 50. c
cerebri excrementum to. 1. 115. 8. c excremen-
torum meatus to. 2. 268. b
cerebri excrementa, siue tenuiora, siue crassa, quo-
modo excernantur to. 1. 403. d
cerebri in foetus formatione, procreationis tem-
pus ac modus to. 1. 124. 4. a b
cerebrum, post cor & epar formatur, & ratio ibid.

cerebri cordis ac epatis signa, quando uisuntur in
foetu primum, & quomodo to. 1. 124. 1. a
cerebri temperamentum, quibus discernatur to. 1. 77. a
cerebri temperati, signa Ifag. 247. 13
cerebri natura cur frigida & humida to. 6. 534. a b
cerebri intemperaturarum simplicium cuiusq; si-
gna, calidi, frigidi, humidi, sicci Ifag. 247. 14. 15
16. 17
cerebri intemperaturarum compositarum signa,
calidi & sicci, calidi & humidi, frigidi & sicci, fri-
gidi & humidi Ifag. 248. 18. & inde
cerebri constitutionis signa, è quibus ducantur
Ifag. 246. 10. a deinceps
cerebri constitutionis signa, è principibus opera-
tionibus Ifag. 247. 12
cerebri symptomatum differentia & sigillatim cau-
sæ to. 3. 68. c. b. & usq; ad finem libri
cerebri patientis, signa Ifag. 259. 76
cerebri affectus, per consensum, & proprii, & eo-
rum modus to. 4. 51. b. & deinceps item eorum di-
stinctio d
cerebri noxæ, num per essentiam sint aut consen-
sum reliquarum partium, agnitio to. 4. 65. b
cerebrum, ad oris uentriculi noxas qualiter offen-
datur to. 3. 68. b
cerebrum qualiter uentriculo noxas suas transmit-
tat, & contra to. 4. 69. d
cerebri membranarum affectuum pulsus to. 4. 468. 8
cerebrum, partiumq; illi adiacentium affectuum
symptomata to. 4. 466. b. & col. seq.
cerebri læsiones uehementes qualiter accidant to
mo 4 111. a. tota col.
cerebri abscessiones optimæ ac pessimæ to-
mo 3 164. 4
Qui è cerebro defluunt in partes infernas, humo-
rum concoctionis notæ to. 3. 357. d
cerebrum euacuandi, loca idonea quæ to. 6. 190. a
cerebri purgatio per palatum & nares naturæ con-
uenit, sed per aures non nisi in pueris to. 7. 24. 3
cerebri membranarum hæmorrhagijs topicum tu-
tissimum to. 6. 118. b
cerebrum si per continuas febres phlegmonem
patiat, cataplasmatum usus idoneus, & præ-
cepta to. 6. 283. c. d
cerebrum, cur requie simul & refectio egeat to
mo 3 68. b
cerebri substantia imbecillis sit ex calido to. 7. 16. 5
cerebro frigidum nocet to. 7. 18. 5
cerebro inimicum frigidum, calidum amicum to-
mo 7 22. 5
cerebrum glacies & nix refrigerant adeo, ut destilla-
tiones fiant to. 7. 24. 5
cerebrum est frigidum, & propter substantiam mol-
lem facile alterabile to. 7. 69. 5
cerebrum per nares expurgatur to. 7. 26
cerebrum quibus humidus fuerit, non contingit
sanam uitam degere to. 7. 26
cerebrum humidum quas dispositiones faciat to-
mo 7 26
cerebrum uulneratum mortem affert to. 7. 18. 6
cerebrum uulneratum sæpe uidit Galenus sanari
tom.

tom. 7 18.6
 cerebrum debet esse imbecille, si morbum comi-
 talem passurum sit to. 7. 28.6
 cerebrum ebriorum multa humiditate perfundit
 & eius multitudine grauat. tom. 7. 28.6
 cerebrum humidum facit balbutiem to. 7. 28.6
 cerebrum humidum facit lōga profluuiā quomo-
 do to. 7. 28.6
 cerebrum quibuscumq; præciditur, his necesse fe-
 brem & bilis uomitum superuenire to. 7. 50.6
 cerebro præcipio cōpatit̃ uentriculus, & præst̃im
 eius os per cōmunicatiōē to. 7. 50.6
 cerebro in ore uentriculi terminatur effatu digna
 neruorum coniugatio tom. 7. 50.6
 cerebrum per se primo est causa omniū desipien-
 tiarum & insaniarum uel per cōpatiendi ratio-
 nem tom. 7. 53.6
 cerebrum neruorum principium est tom. 7. 3. 7
 cerebrum patitur magnam inflammationem, si ru-
 bor oculorum à uomitu to. 7. 3. 7
 cerebrum est agnatum membrang, ideo facile ipsi
 cōmunicat omnes passiones tom. 7. 50.6
 cerebrum ob imbecillitatem uacillat to. 7. 9. 7
 cerebrum impletur uaporibus, & facit phreniti-
 cum quando inflammatiō pulmonis est calida
 tom. 7 12. 7
 cerebrum in ictu capitis quomodo cognoscatur
 pati to. 7. 14. 7
 In cerebro est animæ principatus to. 7. 14. 7
 In cerebro existit proxime passio desipientiæ to
 mo 7 24. 7
 cerebro calefacto, aut humectato qd in capite ina-
 nis sit sternutamentū & quomodo to. 7. 52. 7
 cerebro quæ insunt, quō calefiant to. 7. 52. 7
 cerebrū in capite habet duo foramina quæ ad os
 descendunt to. 7. 52. 7
 cerebrum concussum quibus fuerit necesse est ita
 tim mutos fieri tom. 7. 59. 7
 cerebri concussio, & spinæ unde sit quandoq; to
 mo. 7 59. 7
 cerebrum si auellatur, uel secundum aliquam par-
 tem cōuellatur, non referuntur to. 7. 59. 7
 cerebrum per quæ expurgetur to. 7. 21. 1
 cerebrum quomodo indicetur bene constitutum
 tom. 7 33. 2
 cerebrum aptum ad generandum pituitam to-
 mo 7 12. 3
 cerebrum frigore stringit eodē modo, ut manus
 spongiam stringit to. 7. 12. 3
 cerebri natura in omnibus qualis sit to. 7. 24. 3
 Ad cerebrum cholera tendens soluit fluxū, & e
 contrario tom. 7. 28. 4
 cerebro qualis spirandi difficultas to. 7. 28. 4
 cerebro patiente, spiritus magnus & ex multo in-
 teruallo, id est magnus & rarus tom. 7. 50. 4
 Ad cerebrum humor infestus perueniens implet
 caput to. 7. 67. 4
 cerebrum aggrauatur in somnis, & plethoricis di-
 spositionibus ibidem
 cerion quid l̃lag. 189. b
 ceria dicta, eorumq; generatio tom. 3. 33. 7. 6

ceruæ pisces to. 2. 115. 30. & seq. a
 cerotum cœsypi quomodo fiat to. 8. 81
 cerui cornua, & capræ, in medicinis to. 5. 397. 7
 ceruina caro qualis to. 2. 94. b
 ceruorum efus, diætā tenuanti non competit to-
 mo 2 176. c
 ceruicum capita to. 1. 177. a
 cum comate ceruicis dolor to. 4. 688. 6
 ceruicis dolor in febribus to. 4. 667. 4. 1
 ceruicem instantes morbi l̃lag. 230. c
 & chirurgia ipsorum 232. d
 ceruleus to. 5. 267. 42
 cerussa to. 5. 274. 66. & to. 8. 309. 82
 cerussa, quid adimat exacta decoctio to. 5. 813. b
 cerussa est simplex, quo fit anodynum reprimens
 in doloribus oculorum to. 7. 31. 6
 cerussam, si quis biberit remedia to. 5. 426. 36
 cestrum to. 5. 197. 21
 cetacea animalia, & quod præbent alimentum to
 mo 2 116. a. b. & 119. 36
 chæronis apud Demenetum ægrotantis historia
 tom. 3 520. 2
 chalaistica medicamenta è Democrate carmine
 to. 5. 1024. 8 è succis, Menecratis, quod quæ
 à phlegmone libera sunt, glutinat, quæ eadē oc-
 cupauit affecto neruo, uel musculo uel mēbra-
 na ossibus adherēte, curat. aliud iisdem 1026. 4
 chalaistica medicamenta, cur dicantur & eorun-
 dem ad mala cūca, differentia to. 5. 1022. 7
 chalaza, quis affectus oculorum sit l̃lag. 187. d
 chalazion, sanatio eius to. 6. 362. c
 ad chalaziam, remedia to. 5. 575. 4
 chalbane to. 5. 243. 164
 chalbani, in sagapenum transit to. 5. 397. b
 chalcidium quomodo fiat to. 8. 83
 chalcitis to. 5. 269. a. & 273. 62. & to. 8. 309
 chalcos cecaumenos quomodo fiat to. 8. 82
 χεῖλος αἰθῆρ, flos æris
 chalcanthos to. 5. 272. 61. & to. 8. 310
 chama, ex ostraceis to. 2. 136. a
 chamæcissi flos to. 5. 243. 166
 chamædaphne to. 2. 140. d. & to. 5. 179. a. t. 8. 323
 chamædryes to. 5. 243. a. & 405. a. & 398. 23. t. 8. 313
 chamælea to. 5. 243. 167. to. 8. 81. & 323
 chamæleon to. 5. 243. 169. to. 8. 312
 chamæleuce to. 5. 243. 168
 chamæmelum, anthemis to. 8. 313
 chamæmeli temperamentū & uires, & usus in fe-
 bribus to. 5. 72. c. d
 è chamæmelo & solano mixtum medicamentum
 tom. 5 82. a
 chamæpitis to. 5. 243. 170. & 405. a. & 398. 23
 & to. 8. 80. & 323
 chamæpytis, hepaticas intēperaturas quo pacto
 iuuat, & ex ea catapotia to. 5. 736. b. a
 chamæfyce to. 5. 243. 171
 chartilampi cubicularij familiaris, neruorum uul-
 nere curatus to. 4. 829. b
 chartilago, quid sit l̃lag. 170. c. & 190. d
 chartilaginum temperatura to. 1. 67. b
 chartilago qualiter alar to. 2. 96. d
 f charti-

chartilago rursum non generatur, discissa non augetur to. 7. 18. 7. & 19. 6
 chartilaginea, è piscium genere, qualia to. 2
 119. a & 341. a
 chartilagininis natura to. 1. 55. a. & 589. 3
 usus ad uocem 590. c. d. usus in articulis 731. 3
 nerui & ligamenti in usu comparatio eadem c
 chartilaginum usus, tum cur sensu motuq; uoluntario careant to. 1. 817. c. d
 chartilagininis ensiformis situs & usus to. 1. 555. 3
 chartilago quid, natura, usus to. 8. 211
 chedropa, dicta legumina quæ sint to. 2. 172. 5
 chelidonium to. 5. 243. 172. & to. 8. 310
 chemosis oculorum affectus, quid Ifag. 187. c
 & 228. d & seq. a
 chilosis, hoc est alimenti in succum & cremorem coersio foris & intus facta prior est cõcoctio ne, & sanguificatio nutritione t. 1. 1163. c
 chironia ulcera ponuntur to. 7. 22. 5
 chironia ulcera & telephia, superuacanea appellatio to. 3. 336. 14. & to. 7. 45. 6
 chirurgia, quæ pars artis dicatur to. 6. 587. 6. b
 chirurgia, quid sit, eiusq; actiones tum primariæ tum reliquæ Ifag. 168. c. & 231. 29
 chirurgus quispiam, brachialis osse imperite exciso, manum interiorem insensilem reddidit tom. 1 267. b
 χηρᾶδωρ, strumæ
 chitran quid to. 8. 309
 choeras quid to. 3. 337. 18
 cholera dicta, qualiter fiant to. 3. 94. c
 χολῶδης & χολῶδης χολῶδης meatus t. 1. 334. a. & 345. a. b
 chondrilla herba to. 2. 144. c. & to. 5. 244. 173
 cholera quis affectus sit Ifag. 182. b
 morbus acutus est to. 7. 12. 1
 cholera, quis morbus sit, eius differentia, nam duplex est, & curatiõis formula brevis Ifa. 217. a. b
 cholera differentia, arida, humida to. 6. 733. d
 curatio d & col. seq. tota
 cholera patientibus contractiones frequenter fiunt, præsertim musculorum in suris to. 7. 1. 5
 cholera, humor, quare bilis
 cholera remedium to. 8. 375. to. 6. 445. & 460. c. d
 chologoga medicamenta, id est bilem ducentia tom. 7 2. 4
 chondrus to. 5. 244. 174
 χῶν quid to. 1. 387. b
 chordapso quid to. 4. 142. a
 chorda quid, eius usus to. 8. 211
 chorda oriuntur ex finibus musculorum tom. 7 66. 6
 chordas in ualidas desinētes in tibijs nõ sunt musculi in partibus anterioribus to. 7. 65. 5
 chordam uidemus in coxa in partibus genæ anterioribus, in qua per compatiendi rationem, potest fieri conuulsio to. 7. 65. 5
 chorda implentur ex humiditate aeris ambientis tom. 7 39. 6
 chorda non inflammantur, sed bene dolent podagricis, & quare to. 7. 49. 6
 chordarum inflammationes faciunt conuulsio-

nem ibidem
 chordarum inflammationes ex ictu, longiori tẽpo re ad consistentiã deueniunt to. 7. 49. 6
 chorion, id est secundæ, quæ & pelliculæ foetum continentes to. 1. 211. c. & 400. a. b. & 634. 8
 & to. 7. 35. 5. & 49. 5
 chorion, membrana: eiusq; substantia qualis sit & descriptio tota to. 1. 1238. a
 chorion, uasa quæ radices foetum sunt procreas tom. 1 1266. d
 chorion, uasorũ orificijs uulua inhaerescit & quomodo to. 1. 400. 11
 chorion ipsum contextetium uasorum coalescentia, quomodo sit to. 1. 401. b
 χορῶδης cerebri plexus to. 1. 390. c
 CHRISTI afflata to. 4. 235. a
 Christi schola absq; demonstratione leges constituens to. 4. 209. b
 Christiani in morbis deploratis, ad dei opem confugere debent, qui nõ corporis modo morbos sed etiam animi perferre potest. non Galenus hoc dixit, sed incertus, pius tamen autor tom. 6 577. d
 χυμὸς & χυλὸς, quid sit to. 5. 31. 38
 chymia appellatio, quid sit tum Hippocrati tum Platonĩ & Aristoteli Ifag. 193. c
 chondrilla herba to. 2. 80. c
 Chryssippi liber, de nominib. in dialectica ab ipso usurpatis to. 4. 209. a
 Chryssippo æditi libri. tum de anima tum ceteri tom. 1 1031. c. d
 Chryssippus, ignorauit demonstrationis naturam to. 1. 89. 6. per col. 2 Poetarum testimonia, quæ ad demonstrationes inepta sunt, tamen frequenter adhibet to. 1. 92. 4. per columnas aliquot
 Chryssippus in linguam Atticam contumeliosus tom. 4. 22. 6. a locorum omnium è quibus rationes suas adfert, ad propositam quæstionẽ de animæ principatu, lepida enumeratio tom. 1 934. c. d. & 945. a
 Chryssippus, ostendere uolens rationalem animæ partem in corde esse, de irascibili id solum per imprudentiam ostendit to. 1. 935. d
 Chryssippo facultates animæ distare inter se non fatetur to. 1. 937. c
 Chryssippus de facultatis animæ irascibilis ac concupiscibilis differētijs, recte sentit. de loco non recte to. 1. 949. c
 Chryssippus, perturbationibus obnoxiam partem à rationali nihil differre arbitrat, perturbationes brutis animalibus aufert to. 1. 989. d
 Chryssippus affectus omnes in rationali parte animæ falso asserit, sibi ipsi hac in re contradicit tom. 1 1055. a
 Chryssippi de uirtutibus enarrata sententia tom. 1 1034. a. & deinceps
 Chryssippi de facultatibus animæ, concupiscente appetenteq; inconstantia to. 1. 949. 3 item de ætate sede ipsius inconstantia 948. d. et col. seq.
 Chryssippi rationes partim nõ constant sibi partim euidentibus repugnant, partim peccant modo

utroq; to.1.983.a
 Chrylippi argumenta cor ipsum ceterarū animi
 facultatū sedē esse solū demonstrant to.1.937.a
 & 948.d rationalis facultatis sedē esse sumit,
 eadem & 937.b
 Chrylippi loci, ad uerbū, in quibus tū uulgarium
 testimonia tum mulierū, assert, tum reliqua ine
 pte ad ostendēdam sedem irascibilis facultatis
 to.1.932 per columnas fere quatuor
 Chrylippi falsa in uoce etymologia tomo 14
 894. & ultra
 Chrylippi ratio, de uocis ac respirationis princi
 pio to.1.905.a & examen 908.ab.d.
 Chrylippi uerba, de Minerua & Iouis capite geni
 ta to.1.941.d item uerborum expositio 943.c
 Chrylippi argumēta, tripartita quibus locis impu
 gnet Galenus to.1.938.c.d
 Chrylippus Platonis rationibus non prius cōfu
 ratis, propriam sententiā non recte pronūciat
 absolute to.1.1054.d
 Chrylippi ratio ad animæ principatum ostenden
 dum ibidem
 Chrylippus, nomina sciscit, nō secus quam Athe
 nienſes leges to.4.226.a
 chryfocolla to.5.274.290.b. & to.8.312.322
 chryfocome to.5.244.175
 chylus nutrimenti substantia. to.1.1148.c
 cibi usus to.2.247.a.b introitus omnibus est cō
 munis to.1.1121.a.b
 cibus & potus, causæ sunt nos alterantes necessā
 rio lſag.264.b
 ciborum facultates, quo pacto mēs à sensu inſtru
 ctia cognoscat to.2.169.c
 cibus nutritio similis sit to.1.123.a.b
 cibi cur alij alijs animalibus sint to.5.105.b
 cibaria, alijs animalibus suis naturis similia: alijs,
 contra, conueniunt to.2.122.41
 cibi cur alij alijs iucundi sint nobis to.5.105.a
 cibarijs dulcibus, qui se naturaliter habent oble
 ctantur. cæteris omnibus, soli qui præter natu
 ram to.3.434.c
 cibi substantia, corpori alendo accommodata, uo
 luptate iudicatur to.2.111.a
 cibus iucundus, & iniucundus ibidem
 cibi insuauitas causa quibūdam est ut minus con
 ficiatur to.2.84.c
 cibos difficiles coctū, nonnulli coquūt facilius ac
 melius & ratio to.2.23.a.b
 cibos assuetos facilius ferunt to.6.634.c.d
 cibi insueti, quo pacto sunt explorādī to.1.139.b.c.d
 cibos putrescēdo coqui in nobis, uisum quibūdā
 est to.1.1149.c
 cibi in uniuersum omnes, non solū à corporibus
 nostris patiuntur, sed etiam agunt to.1.94.b
 cibus in uentriculo cōcoctus, cōtinens carnis ma
 teria non est, & ratio to.1.83.c
 cibi reliquiarū purgatio & incommoda si nō pur
 gentur to.1.645.a
 cibus in uētre coctus ipsi & corpori reliquo est sa
 luber, si quātitate & qualitate cōuenit to.1.1166.d
 cibi fastidiū quibus ē causis contingat & curatio

lſag. 222.20
 ciborū appetentiæ emortuæ signum maximum
 quod sit to.3.522.b.c
 ciborū inappetentiā, quale signū in morbis ibidē
 cibi qui conueniant cuiq; regioni, tēpori, consue
 tudini to.2.45.d
 cibi, qui primo loco, & qui postremo sumendi to
 mo 2 66.b.c. & 288
 cibus parū conueniente ordine aut intempestiue
 sumptus qualiter uitiet concoctionē to.3.91.b
 ciborum exhibendorum artis, maximum est por
 rigēdi tempus nolle. super eo ipso præcepta in
 morbis tum a cutis tum longis to.6.738.a.b
 cibo oportuno eligendo reficiendis, ad quæ spe
 ctare conueniant to.6.174.c.d
 cibū in agrotātib. dādū esse indicat uirtus t.6.613.
 a tempus aut exhibitioni idoneum magna ex
 parte morbus ostēdit 614.b.c. & quæ sint ido
 nea cibandi tēpora in morbis & quibus deinceps
 ciborum corruptiones in uentre, differētiæ iuxta
 causas totas to.4.17.cb item notæ cuiusq; ac
 inuentionis modus col. seq. tota
 cibus iisdem sumptis, ut diuersi in uentre effectus
 sequantur causæ tres assignatæ to.2.24.d
 ciborum fastidium in febribus quale signū, eiusq;
 causæ to.3.510.11.b
 ciborū in uentriculo corruptorū mora to.4.14.4
 & seq. col. tota
 ciborum in uentre corruptionis causæ & signa to
 mo 3 93.c.d
 ciborum corruptio, ubi in uentre contigerit, præ
 cepta salubria to.2.387.9
 cibi obstruētes, senibus cauēdi, & eorum enume
 ratio to.2.361.8
 ciborum obstruentium, remedia to.2.361.c
 cibi quibus in uētriculo ob prauos succos corū
 punē, testacea alimētū idoneū præbēt t.2.118.b
 cibi abstinentia, quas iūcturas offendat t.6.195.b.c
 de cibus, boni & mali succi liber to.2.129
 cibi cauendi generatim in omni ratione & tēpo
 re to.6.520.c.d. & eodem cap. 6. toto
 ciborū extenuantium genera to.8.275
 ciborum crassorum genera to.8.277
 cibi uelocis concoctionis to.8.278
 cibi tardæ concoctionis to.8.279
 cibi multarum superfluitatum to.8.280
 cibi non habentes superfluitates ibidem
 cibi multi nutrimenti ibidem
 cibi pauci nutrimenti ibidem
 cibi temperati to.8.281
 cibi mali succi to.2.282. & inde
 cibi medijs to.8.283
 cibi calidi, frigidi, sicci, humidi, qui, & cui naturæ
 conueniant to.8.283.284
 cibi uentrē inflantes, oppilantes to.8.285.286
 cibi qui cito corrumpūt, item cibilenientes & pū
 gētes, itē cibi stringētes, & styptici t.8.286.287
 ciborū nutrimentū exigui, materia exposita summa
 tim t.6.196.a. plurimi deinceps boni 197.a.b
 cibi probati succi, ex frumētaceorum genere qui
 sint to.2.132.b.c
 f 2 cibi

cibi molles & friabiles ad sanitatem maxime con-
ducunt to.2.115.c
ciborum salubritū natura, absq; corporū natura co-
gnita, inutilis est. & ratio to.2.145.16.to.8.279.
cibi difficile corruptibiles qui to.4.18.d
cibi condiendi sunt. & quur to.2.84.c
cibi male præparati qui sint to.2.354.b
cibos male præparatos foris, uiscerum concoctio-
nes emendare non possunt to.2.347.b
cibi fale conditi, ac eorum alimenta to.2.121.40
cibaria dura, qualē succū gignūt t.2.116.c.117.31
cibus durior & partium crassiorum item humidior
ac mollior qualiter alit to.2.111.26
cibi mali succi aut crasi to.2.135.b
cibi qui sunt succi uitiosi, uitandi sunt, præterquā
æstare. & ratio to.2.150.21
cibis crasi ac lenti succi, uti qui possint & qui nō
tom.2 133.d
cibi neq; tenues neq; crasi, sed medij qui sint, e pa-
nis, auium, piscium genere ibidem
ciborum, qui crasi sunt succi, esus cōtinuus uitā
dus & ratio. qui mali, oīnino cauēdus t.2.138.10
cibi crasi succi, quas afferant noxas ibidem
cibi dulces ac crasi succi, quas noxas præbeat, ge-
neratim to.2.139.d
cibi crasi & glutinosi, qualiter morbos gignāt fe-
briles to.3.119.2
cibi acres ibidem
a cibo qui lauuantur, qualiter in dextro præcordio
rum afficiuntur, notandum to.2.380.c.d
cibus idē, & nutrimenti & medicamētī usum quo
pacto præstet to.1.93.d
tū ciborum tum medicamētorum calidorū exem-
pla to.1.94.c. item frigidorum ibidem
cibus idem, nutrimenti ac medicamenti facultatē
habens, uelut lactuca, non similiter utramque
semper ostendit & quo pacto to.1.94.2
cibus medicamentosus, quoad rēdit ad sanguinis
formā, pro sui natura alterat: dū plane sanguis
est redditus, auget calorīs substantiā t.1.94.c.d
cibi oēs, medicamentosam qualitatē habentes, ea
per artē deposita, parū alunt t.2.68.18. prius nō
alunt
cibo si abstinerint sani, quid proprie eueniat præ-
sertim si cholerici sint to.7.50.6
ciborū appetentia in morbis longis est in his qui
sunt euasuri to.7.aph.6.lib.7
cibus nō dandus in febre neq; parū unde t.7.11.1
cibus quomodo offerri debeat to.7.17.1
cib. quō debeat exhiberi sanis, ægris, plenīs, uacui-
is, fortibus, debilibus, & quo tēpore to.7.17.1
cibum antecedant labores to.7.16.2
cibus præter naturam plus ingestus facit morbum
tom.7 17.2
cibus si nō bene impleat conceptaculi mensuram
lædit, si nō bene cōcoquit stomachus to.7.17.2
cibus idoneus ad cōctionem trāsit in sanguinem
tom.7 17.2
cibus concoquitur in uentre ex natura sanguifica-
tom.7 17.2
cibus excedens non facit morbum, sed multo ex-

cedens to.7.17.2
cibus plus consueto assumptus, si equali homo uti-
tatur exercitio uel minori, implētur uenæ cū
bore & tumore, & fit febris ex multitudine
tom.7. 17.2
cibus qui morbum facere debet, non debet exce-
dere parum to.7.17.2
cibus quomodo exicetetur to.7.20.2
cibus lege Alimentum
cibus paulo deterior sit melior si placeat to.7.38.2
cibus multus humectat corpora to.7.13.4
cibus nō simpliciter plenus humectat, sed qui nō
habet fortem qualitatem to.7.13.4
cibus simpliciter & medicinalis qui possunt col-
ligi to.7.13.4
cibus qui per se humectat solidas partes corporis
tom.7 13.4
cibum si quis non acceperit, & sudet dormiēs, in-
diget euacuatione to.7.41.4
cibus non habet in omnibus unū tēpus cōctionis
tom.7 55
cibus si non detur prægnanti, destruitur foetus in
febre, si detur augetur febris to.7.30.5
cibus est remedium leuitatis intestinorū, & cuius
tom.7 16
cibus quandoq; facit alui profluuium to.7.16.6
cibum bene concoquens superfluitatibus uacat
tom.7 28.6
cibum si quis ex morbo assumens non corrobera-
tur, pluri cibo utitur to.7.63.7
cibum febricitātī si quis dederit, ut sano robur, sic
laboranti morbus to.7.63.7
cibationis tria capita to.7.19.1
cibandi certa ratio haberi nō potest in morbis nō
ordinatis to.7.19.1
cibatio citissima per quā to.7.11.2
cibandi qui nō sunt non debent laborare t.7.16.2
cibaria falsa faciunt deiectionem, & aperiunt
tom.7 20.2
cibati bene aliqui cur non possint restaurari
tom.7 32.2
cibaria adeo erant tempore Galeni aucta, ut nihil
addi posse uideretur to.7.28.6
cibi offerendi qualitas to.7.16.1
cibi qualitas in his quæ sunt præter naturam, sumi-
tur a contrarijs; in his quæ sunt secundum natu-
ram a similibus to.7.16.1
cibi multi hyeme dari pnt, & pauci estate t.7.16.1
cibi concocti difficiles & si pauciores, tardius di-
geruntur, quā faciles etiam si plures to.7.17.2
in cibus quandoq; & quare debemus ægris allen-
tiri to.7.38.2
cibi si sint consueti minus nocent, e contra si inco-
sueti to.7.50.2
cibi quomodo faciunt aduentitiam naturā in sto-
macho to.7.50.2
cibi similes naturis faciunt morbos; dissimiles sol-
uunt to.7.33.3
cibi appetitus deficiens notat peccare choleram
tom.7 24
cibi humectatiui & exiccatiui qui to.7.13.4
cibi

cibi abstinentia idē est quod inappetētia t.7.17.4
 cibi concoqui non possunt nec distribui calore natu-
 tivo debilitato t.7.27.4
 cibi crassi faciunt capillitium t.7.76.4
 cibi uirtus est esse alterabilem t.7.26.5
 cibi & quies faciunt ad generationem torminum
 tom.7 41.5
 cibi in stomacho mutant colorem, & odorem, &
 alias qualitates t.7.1.6
 cibi omnino inconcocti nō possunt facere ructus
 tom.7 1.6
 cibi nō quia permanent inconcocti ideo cito deſci-
 untur, sed quia cito deſciuntur, ideo sunt inco-
 cti t.7.1.6
 cibi fastidium quomodo fiat & ex quo t.7.3.6
 cibi fastidium in morbo diuturno malum t.7.6.7
 cibis utuntur pluribus in quibus tubercula uel in
 articulis labores fiunt t.7.45.4
 sine cibo quæ animalia possint degere t.7.15.1
 ciborum particularium tempora unde præcipue
 assumentur t.7.19.1
 cibo repleti ut uenter extendatur, nō læduntur si
 bene concoquant t.7.17.2
 cibis si uinum præcedat in his qui uel inedia, uel
 fluxu alui, aut sanguinis fameliscunt, cōuulsioni-
 bus atq; delirijs statim capiuntur t.7.12.2
 cibo plurimo usus est, qui sudat dormiēs absq; cau-
 samanifesta, ideo prohibendi cibi t.7.41.4
 à cibo ad somnum cōuersis, impletur eorū caput
 tom.7 67.4
 cibos proprie stomachus amplectitur t.7.1.6
 cicadæ, uires earum t.5.315.32
 cicatrice ducere quid sit et eius methodus, t.6.75.2
 cur partibus uulneratis inducā t.1.126.16. c d
 cicatricem inducentiū medicamētōrū natura t.5
 141.15. qualiter à glutinatorijs differant t.6.75
 a b. & t.5.845. ca.8. exēpla eorum 141.15
 cicatrix induci nō potest intestinorum difficulta-
 ti ubi carunculae apparent t.7.26.4
 ad cicatricem quæ difficulter perducitur nō sup-
 purantur t.7.22.5
 ad cicatricem quæ non permittant ulcera deueni-
 re t.7.4.6
 ad cicatricem perducuntur ulcera per exiccatio-
 nem t.7.8.6
 cicatrix quandoq; non aduenit ulceribus, & quā-
 doq; iterū soluitur facta, & quare t.7.45.6
 cicatrices ulcerū cur quandoq; soluuntur ibidem
 cicatrices cauæ necessario fiunt in ulceribus diu-
 turnis ibidem
 cicatrix, affectus oculorum quis sit Ilag.229. c
 ciceres, eorumq; usus & uires t.2.47. ca.29. & 143.
 c.17.4. c.to.5.183. ca.123. t.6.730. d
 cicerulas, eruialas, phaselos genus unum esse re-
 cte quis dicat t.2.51. b
 cicerula, eiusq; descriptio t.2.49.33
 cichoriū, mali succi est t.2.144. c. t.5.231.89
 cichorium, & seris quibus hepatis affectionibus
 sunt idonea t.5.735.8
 cici, Ricinus t.5.198.24
 ciconiarum sterus, uires eius t.5.296.27

cicuta, eius descriptio t.5.208.67
 cicuta, *λυμναιον*, unde dicta sit t.1.1220. d
 cicuta sturni, citra noxam uescunt, & ratio t.2.5
 60. c. to.5.348. a. t.1.195. a. t.5.86. a
 cicutæ esu perierunt subito t.2.130. b
 sine tamen quantitate non nocet t.7.17.2
 cicuta usa est anas Athenis absq; noxa t.5.86. b
 cicuta uino mixta, cur citius interimat t.5.87. a
 ciliorum usus t.1.679. c
 cimices, eorum usus in medicina t.5.317.40
 cinaræ descriptio t.2.83.51
 cinaris adustio quomodo fiat t.7.47.2
 cinis t.5.238.135
 cineres ustorum lignorum, partium sunt inæqua-
 bilium, & quo pacto t.5.97. b
 Cinesæ castus t.7.45.7
 cinnabari t.8.311. to.5.266.39
 cinnamomum t.8.314. to.5.198.25
 cinnamomū, eiusq; differētiæ t.5.359.16. et t.7.28.5
 cinnamomi exploratio t.5.400.26. col. tota
 duratio ibid. optimum raro reperitur ibid. eius
 notæ c d
 cinnamomi loco, casia t.5.528. c. & t.2.392. d
 cinnamomi loco, carpesio utebatur Quintus t.5.
 402. c. & 528. c
 cion, columella, quare gurgulio
 circæa t.5.198.26
 cirfocele, quid Ilag.190. c
 circuitus, quare periodus, accessio paroxysmus
 circuitus quid significat t.7.12.1
 circuitus febrium continuatum t.3.419. a
 circuitus tum morborū simpliciter, tum febrium
 cuiusq; quis sit t.3.343. d
 circuitus febris tertianæ, expositio tom.3.344.4.
 col. tota
 circuitus accessionū cōsiderantur in interpolatis
 non numeris dierum t.7.59.4
 circuitus febrium cur fiat eodem modo, & reuer-
 tantur diebus statutis t.7.63.4
 ad eos qui de typis scripserūt de circuitibus liber
 tom.3 369.
 circulus in oculo t.1.696. b
 circularis figuræ utilitas t.1.671. d
 circulus lacteus qui, & cur ita dictus t.8.26
 circumcisio, quid Ilag.190. a
xigros id est uarices t.3.337.19
 cirfocele quid t.3.337.18
 cissaris, pumex t.5.261.22
 cistæ fellis situs & usus t.1.507.4.
 cissos, hedera t.5.199.29
 cisthus aut cistharus t.5.198.27
 cisthus aut ladanum t.5.199.28
 citrago t.5.213.102.
 citrij descriptio t.2.77.37. lege etiā malū medicū
 citræ affectus, atq; ipsius caulæ t.3.66. b
 citræ generatio t.4.126. a b
 cithari, pifces t.2.113.29
 ciuitatum gubernatori cōparat naturam opificē
 in animali t.7.39.5
 in ciuitate bene constituta, publice cōcionari cui
 per leges liceat tom.6.9. a

ciuitates aliquam prolem uolentes saluare, si non
generent coniuges, diuortium faciūt to. 7. 58. 5
clamor uehementis in causa est cur iuuenibus quan-
doq; fiant fluxus sanguinis to. 7. 29. 3
clamor est causa abortus to. 7. 45. 5
clauis, etiam si in capite sint to. 6. 488. 27. eisdem
& uerucis 30
clauus, affectus oculorum quis Ifag. 229. c
clauus, plantæ pedis ulcus quid Ifag. 191. a
clauicula, thoracis finis superior est to. 1. 369. 2
clazomenius ægrotus t. 3. 267. ult. & inde. Eius Hi-
storia 483. 27
cleonactidis ægroti historia to. 3. 480. 23
cleopatæ historia to. 5. 353. a
clepidrarum fabrica to. 2. 227. c d & 228. c d
clibanitæ panes, omnium optimi to. 2. 33. a
clinopodium to. 5. 200. 30
clemtis, id est, uitis alba to. 8. 314. to. 5. 200. 31
clyster euacuat partem corporis to. 7. 2. 4
clyster quousq; ascendat to. 6. 109. a b
clystera etiam acerrima non educunt in ilio to. 7.
aph. 44. lib. 6
clysteres, quibus in uentriculum usq; subierūt, &
huiusce modus to. 3. 95. a
clysterum, in doloribus colicis ac renum usus
tom. 4. 141. b
clysteres sanant lippitudinem to. 7. 17. 6
clysteres acres, mordaces deiectiones curare, qua-
liter dictum to. 3. 620. d
cnicus to. 5. 200. 32
cnici, & grani gnidi differ. to. 5. 89. 23. & 90. 24
cniscus. i. semen croci to. 8. 79. & 314
coagulum to. 8. 315
coagulum phocæ to. 5. 286. b
coagulū, eius inter remedia uires, & iuxta anima-
lia differentia to. 5. 285. 11
coalescere est quādo discissi corporis labia agluti-
nantur to. 7. 19. 6
coalescunt quæ corporis partes abscissæ nūquam
tom. 7. 287
coalescunt minime uulnera in quibus partibus
tom. 7. 18. 6
coalescūt minime os, cartilago, neruus, gena, præ-
putium, to. 7. 19. 6
coalescunt minime intestina gracilia to. 7. 24. 6
coccus baphicos, granum tinctorum t. 5. 200. 34
coccus gnidius to. 8. 79. & 311. to. 5. 200. 33
coccyneæ pruna to. 5. 200. 35
coccyx, ossis genus to. 1. 185. b & 257. a
cochlearū caro, & mucor, eorūq; uires t. 5. 303. a b
cochleæ succi crassi cibis to. 2. 135. 7. tarde nu-
trit, coquitur difficulter to. 7. 18. 2
cochleæ usus in medicina to. 5. 314. 29
coelomata, quis affectus Ifag. 229. a
coelestia corpora, in hæc inferiora agunt, maxime
per solem, & quibus modis to. 4. 602. 2
coeli essentia quæ to. 8. 21
coeli segmenta ibidem
coelum, aer Hippocrati dicitur to. 3. 424. d
coeliaca affectio, quæ Ifag. 183. c
coeliacis, remedia sub dysentericis inuenias tom. 5

762. 5. & col seq. 7. & Antidota
coeliacis, hoc est uentriculosis, remedia to. 6. 385.
4. & 508. c. 225
coeliacis & dysentericis, remedia to. 6. 439. 91.
& 442. 113
coenam uberiorem quā prandium sumendū esse
antiqui præcipiebāt t. 8. 274. eius ratio t. 6. 177. a
à coena non statim bibendum to. 6. 177. b
cognitio rerum, quibus uis acquiratur to. 1. 220. 6
de cognoscendis curandisq; animi morbis, quas
perturbationes uocant latini, liber to. 2. 193
coincidentia, oculi affectus quis Ifag. 230. a
coitus, quo pacto quæ ue ratione imbecilles red-
dat to. 1. 1281. b
κωλα
colchion, i. ephemerum to. 6. 769. a
colicis affectuum notæ to. 4. 159. 6. & deinceps. col. 6
colon, intestinum to. 1. 343. 14
colica affectio, quid sit Ifag. 183. d
colicus dolor & uolulus, qui sint affectus, & cu-
rationis formula breuis Ifag. 217. b
coli dolor eiusq; à renū dolore dignotio t. 4. 146.
d. & col. tota & 142. 3
colicus dolor, cur uehementissimus to. 4. 141. d
ob coli dolorē, quidam sese interfecerūt t. 5. 503. c
coli dolor ex succis mordentibus, in tunicis inte-
stinorum to. 6. 306. a eius agnitio & curatio per
hieram picram b erat autem quadragenarius
item in iuvene similis casus c
colici doloris curatio, ex flatulenta ac frigida ma-
teria to. 6. 308. a & 310. b
colici doloris remedia t. 8. 105. & 376. & t. 6. 442.
109. 465. 48. & 479. d medicamentum subden-
dum 466. a b
colicis & inflatis exterius imponendū to. 6. 466. b
coli dolorem è flatu solo, admota cucurbitula cū
multa flamma cum miraculo quodā per sanat
tom. 6. 310. b
coli dolor flatulētus per allium & theriacam apte
curatur to. 6. 372. a b
colicorum sanatorum exempla to. 4. 20. col. tota
colicis medicamentū è stercore lupino t. 5. 293. 21
colica anodina, pharmaca, quo pacto à ceteris do-
lorem sedantibus differant to. 5. 755. 4
colicorum anodina, cōpositionis ratio genera-
lis exposita, iuxta singula medicamenta ingre-
dientia to. 5. 757. d c
colicum pharmacum Philonis, carmine proditū,
& expositio huius tom. 5. 755. 2. & col. seq. 3
colica pharmaca, ab Andromacho scripta tom. 5.
758. 3. & col. seq. 2
colica, ab Asclepiade prodita, è quibus nonnul-
la alijs quoque inscribuntur tom. 5. 760. 4
& col. seq. 3
collisio dicta & trusio to. 3. 34. c d
coloboma, quid Ifag. 189. a
colocynthis to. 8. 336
color, quid to. 8. 17
C O L O R V M genus, uisus sensibile proprium est, &
ratio, & alia quoq; ipsius to. 1. 1043. d
color, solus per refractionē à uisibilibus rebus ad
organum

organū peruenit, forma ac magnitudo nō item
 tom. 1 1048. a. b
 coloris qui uisui corrigēdo accommodati 1. 675. a. b
 ē coloribus qualiter, medicaminū natura aestima-
 ri possit to. 5. 221. b
 color, medicamenti facultatē nō ostendit to. 5. 7. d
 ē colore, atq; ex odore nil certi de medicaminū tē-
 perie aestimare licet, & ratio huiusce to. 5. 122. a
 a colore, argumentum super medicamenti tempe-
 ramento non recte ducitur to. 5. 37. 3
 color qui in ambitu totius est, qualiter succum cu-
 iusq; generis prodat to. 2. 332. a
 coloris in ambitu totius corporis, mutari causā
 tom. 4 130. 7. d
 color qui in ambitu totius est, a succis puenit, nō
 a partibus solidis, nisi in altum se illi receperint
 tom. 2 331. d
 coloratoria sūt corpora in aquilonia tempestate
 tom. 7 13. 3
 color præter naturā totius corporis notat humo-
 rem euacuandum to. 7. 2. 4
 color, qualis substantiæ indicium est, non quantæ
 tom. 3 330. d
 in colore partium contingentia symptomata, co-
 rumq; differentia to. 3. 4. 6. d & 45. d
 coloris partium mutatio, excrementorū sanguinis
 sequestrationē uitiosam necessario sequit. 3. 112. d
 colores, quibus de causis mutantur to. 3. 111. 5
 colorum in sese mutationis ordo to. 1. 1120. C
 color pallid⁹ quis sit, & eius generatio to. 6. 628. b. c
 colores humorum denotant humores peccantes
 tom. 7 2. i
 color albicans significat pituitam to. 7. 2. 4
 color rufus in toto corpore significat choleram
 tom. 7 2. 4
 colores nigri in excrementis malum to. 7. 21. 4
 colores præter naturam sponte euacuari, ostendūt
 malas dispositiones in corpore to. 7. 21. 4
 colores præter naturam a medicamento euacuari
 ostendūt plures humorum species euacuari, i-
 deo non absurdum to. 7. 21. 4
 colores plures prauī sponte euacuari malum indi-
 cant, nō autē a medicamento euacuari to. 7. 21. 4
 coloris mutationes in toto corpore lōgitudinem
 morbi significant to. 7. 40. 4
 colores urinarū et nebularū quid importēt to. 7. 4. 4
 color rubens salutaris to. 7. 71. 4
 colorata si sit mulier, marem concipit, si nō colo-
 rata respectu sui, foeminam to. 7. 42. 5
 colocynthis to. 8. 78. to. 5. 101. 38
 comarus arbutus to. 5. 201. 39
 colla aut gluten to. 5. 201. 36
 colloquatio adipis facit urinam & excremēta pin-
 guia to. 7. 35. 7
 collum quibus animantibus contigerit to. 1. 619. b. c
 colli particularum diuersitas ibidem uasa tria ea-
 dem b. aspera arteria eiusq; usus d. larynx quid
 d. usus eadem supernæ deorsum uergentia, &
 contrā ibidem quantitas 620. b. spondyli to. 1.
 745. b. & 750. a. & 758. a. b. cur septem 768. d. usus
 ibidem & 620. d.

collum uertitur ut uix possit deuorare propter sic-
 citatem to. 7. 35. 4
 collum uidebatur extra habere cauitatem in an-
 gina to. 7. 35. 4
 collū uertebrae intrō uertebāt in angina ibidem
 collo si tumor fiat ab angina habito, bonū to. 7. 37. 6
 collum si peruertatur febrienti, & uix possit deuo-
 rare sine ullo humore, lethale to. 7. 35. 4
 collum si peruertatur tumore nō existēte in ipso
 lethale to. 7. 60. 7
 collo circumdatus laqueus cur spumam causet
 tom. 7 43. 2
 collum uteri quid significet to. 7. 46. 5
 collum uteri magis proprie est os uteri ibidem
 colli extremitas quæ pudendis mulieris cōiungi-
 tur, quæ ibidem
 collum uesicæ carnosum est, ideo quotidie sanā
 quando lapis extrahitur to. 7. 18. 6
 collyrium ex emplastris & anodynīs to. 7. 31. 6
 columbaria herba to. 8. 335
 columbæ to. 2. 133. d
 columbæ turricolæ domesticis meliores to. 2. 175. c
 columbæ sanguis to. 5. 279. 3
 columbinum sterco, eius uires to. 5. 295. 25
 a columbino stercore putrescente, domus in Asia
 arsit to. 1. 76. c
 columellæ uitijis curandis, præcepta tom. 6. 385. a
 b & inde
 columella, quare gurgulio, & oris uitia
 columellæ laxata, illitio, seu gargarisma, Andro-
 machi to. 5. 644. 19
 κολυμβωδες oliuæ, dictæ to. 2. 74. 27
 collyria quare in uoce oculi
 de comate, id est, sopore liber to. 3. 183. d tum
 coma quid sit, Hippocrati ibidem & 187. d
 coma to. 3. 4. 1. c to. 4. 683. d & deinceps
 coma, quid sit to. 4. 618. b
 coma somnulosum, nō somnulosum ibid. & d
 coma phreniticum & insomne to. 3. 188. 4
 coma cum dolore capitis, signū futuræ parotidis
 tom. 4 724. 70. & 725. 73. & seq. 74
 comatosos, cur nunc simpliciter appellet Hippo-
 crates, nunc cum adiectione uigiles to. 3. 188. 2
 comatosos uigiles, cur Hippocrates phreneticos
 appellare dubitet in primo Proretheticon quæ-
 stio to. 3. 189. 6
 comæ ratio to. 1. 716. d
 cōburuntur quandoq; partes sub cute, & ipsa ha-
 bet frigidus sudores to. 7. 37. 3
 combustio, quid conferat medicamentis metalli-
 cis, itemq; lotio to. 5. 907. d
 combusta medicamenta omnia, ignitionem reti-
 nent quandam quæ per abluionem tollitur
 tom. 5 247. c
 combusta medicamenta, num seipsis frigidiora re-
 periantur, an contrā, quæstio to. 5. 247. b
 comedisse semel ne an bis ex usu sit ijs qui incul-
 pato corporis statu sunt to. 2. 386. c
 comedat multum qui habet aluum humidā, ē cō-
 tra, qui siccam to. 7. 83. 4
 comelis repentibus calidum amicum to. 7. 22. 5

comitialis morbus, lege epilepsia
 comitialis morbus quid sit Ifag. 181. c
 comitialis morbus, est morbus acutus sine febre
 comitialis morbus unde sit, & quo- (to. 7. 30. 5
 modo fiat, & ex quo humore to. 7. 16. 3
 comitialis morbus quib. humoribus, & qualibus
 fiat to. 7. 7. 5
 comitialis morbus quo humore fiat to. 7. 45. 2
 comitialis morbus est longus to. 7. 47. 5
 comitali morbo quare fiat spuma to. 7. 43. 2
 comitalis morbus p̄ximus est apoplexiæ 7. 45. 2
 comitalis morbi & apoplexiæ differentia 7. 45. 2
 comitiales morbi nec acutissimi nec periculosi, et
 quales to. 7. 70. 5
 comitalem passuro morbum, cerebrū imbecille
 esse debet to. 7. 21. 6
 comitalis morbus sit, si quis plenus humoribus
 exerceat corpus tom. 7. 20. 3
 comitalis morb. cur fiat in uere tom. 7. 20. 3
 comitalis morbus cur fiat in autumnō, & ppter
 quid & in quibus to. 7. 22. 3
 comitalis morbus propter quid iuuenis fiat, et
 propter quas causas tom. 7. 29. 3
 comitiales morbi quibuscunq; fiunt ante puberta-
 tem, mutationem accipiunt: quibuscunq; autem
 uigesimo quinto anno, cōmoriuntur tom. 7. 5. 5
 comitali morbo quæ conferant tom. 7. 45. 2
 comitalem morbum incipientē prohibuit Gale-
 nus tom. 7. 47. 6
 in comitali morbo qui est ex crassis humoribus,
 uere debemus euacuare tom. 7. 47. 6
 comitalem morbum, quartana tollit, & quo pa-
 cto. tom. 3. 75. 4. 7
 comitalibus antidotos sub a reperies
 commentationes lege expositiones
 cōmentator bonus, qualis esse debeat tom. 3. 185. 2
 commentationes quod longæ esse non debeant
 tom. 7. 2. 1
 commi. Gummi. tom. 5. 201. 4. 0
 cōmtingentibus se in somno remedia to. 5. 774. 2
 tom 6 514. 32. 276
 cōparatio debet ē similib. esse substantia to. 7. 17. 2
 comparatio de gutta cauante lapidē, ad humores
 crassos & crudos tom. 7. 51. 2
 comparatio da manu stringente spongiā, & frigo-
 re stringere eodē modo cerebrum tom. 7. 12. 3
 compatiendirationem esse causam omnium defi-
 cientiarum & infaniarum to. 7. 53. 6
 complexio. lege temperatura, & tēperamentum
 cōpositio ē pluribus facta, quando nouam speciē
 inducat. nā dum intercedit alteratio to. 1. 8. d
 compositio domus nihil nouū acquirit, genere di-
 uersum ab ijs quæ insunt cōponentibus t. 1. 9. a
 compositio duplex, per mixtionē, per appositio-
 nem Ifag. 144. d & seq. a
 compositio corporis nostri, triplex to. 1. 24. d
 & to. 2. 390. c. d
 cōpositio in animalū corporibus triplex to. 3. 7. a
 cōpositum est posterius simplici, natura & doctri-
 na to. 7. 15. 3
 in compositione partium, morborū causæ 3. 32. c. d

compositorum morborum causæ to. 2. 27. c. d
 compositiones medicamētorum qui primus scri-
 pserit, qui deinceps to. 5. 823. 2
 de cōpositione medicamētorum, tractationis uti-
 litas to. 5. 984. b. & 975. a
 de compositione medicamētorum per generali-
 bri VII to. 5. 787.
 de cōpositione pharmacorum secundum genera
 librorum scopus quis sit, & quanta utilitas to. 5.
 821. d. libri primi & secundi materia to. 5. 821. d
 & seq. a & librorum sequentium b libri secun-
 di scopus 836. c. libri tertij materia to. 5. 863. b. c.
 quinti 935. c. d sexti 973. d
 de compositione medic. secundum genera, præce-
 dunt eam secundum locos to. 5. 449. c
 de cōpositione medicamentorū localium libri X.
 to. 5. 449. librorum materia & ordo, eadē d. c.
 & 486. 4
 de compositione medicamentorum secundum lo-
 cos, liber quando legendus to. 5. 708. b
 cōpositio pharmacorum secundū locos, sequitur
 Methodum medendi to. 5. 496. c. b
 librorū de Simplicibus, medēdi methodo, & cō-
 positione medicamentorum localium ordo in-
 ter sese to. 5. 791. b & 531. b
 comp. medicamētorum methodum sequitur me-
 dendi, sicut ipsorum facultates nosse, eam præ-
 cedit to. 6. 75. c. d
 cōprehensio nil sonat aliud q̄ cognitio Ifag. 116. d
 & seq. a
 comum herba to. 8. 309
 cōmuniū ac prioriorū cōsideratio, cum quibus-
 dā alijs potestate est eadē & quibus t. 1. 1091. a. b
 conchularū maris, facultates contrariæ to. 5. 77. d
 cōcoctio uide digestio, & si multi etiā sint hic sub
 nomine concoctionis, loci
 concoctionis uocabulum late patet to. 6. 641. d
 concoctio quid to. 1. 1142. b
 concoctio quid sit, & quo pacto fiat, uarie exposi-
 tum Ifag. 171. c & to. 3. 90. c & 433. c
 concoctio elixationis similis to. 1. 1167. a
 cōcoctio fit in uētre ex natura sanguifica t. 7. 17. 3
 coctio fit a calore innato, mediocri, nō a uentricu-
 li tritura cum Erasist. to. 1. 1151. d
 coctionis officina in uentriculo to. 1. 524. a
 modus per collationem explicatus 506. b
 cōcoctionis & distributionis instrumenta diuer-
 sa to. 1. 524. c
 cōcoctio est unum opus quod semper facit natu-
 ra concoctio fit in somno to. 7. 27. 5 (ta to. 7. 3. 4
 cōcoctio fit melior & perfectior in statu t. 7. 29. 3
 concoctio fit melior si cibus placeat to. 7. 38. 4
 concoctio melior fit hyeme to. 7. 15. 3
 concoquit aliqua calor extrinsecus to. 7. 22. 5
 concoctio fit a calore febrili quandoq; praesertim
 humorum pituitosorum to. 7. 70. 5
 coctio fit in somno bona, ideo plus habemus utili-
 tatis q̄ dispensij, licet trahat materiam ad inte-
 riora to. 7. 67. 4
 coctionē, quies adiuuat, motus impedit 6. 709. c
 coctio, temporis diuturnitatem requirit t. 1. 534. d
 quæ

quæ ad coctionem faciunt, quomodo sumenda
tom. 2 341. d
concoctionis alimentorum necessitas to. 2. 247. b
coqui cibus, quando dicatur to. 2. 238. b c
concoctionis quæ in uentriculo fit, expositus mo-
dus to. 1. 1165. a b
coctio, per partes uentriculi inferiores fit. 4. 126. f
coctionem in uentriculo iuuantia, uiscera adiacen-
tia to. 1. 1166. b
concoctio in uentriculo proba, quantum habeat
momentum to. 2. 141. d
concoctionum differentia & ordo ibidem & d
concoctionis iam perfectæ, notæ ex urina 2. 275. 4
cōcoctionis in uētriculo offensa, ac notæ cuiusq;
causarum inquisitio, & auxilia to. 4. 17. b c
cōcoctionis noxæ, uētre ipso affecto qualiter con-
tingant to. 3. 90. d & inde
concoctionis offensa, uentre ipso nō affecto, qua-
les contingunt to. 3. 91. b
coctio (quæ uentriculi est actio) in febribus à ca-
lore immodico læditur to. 1. 1152. c d
coctio nō est in cibis qui statim deiciunt to. 7. 1. 6
coctionis primæ errorē, sequentes nō emendant
tom. 1 1158. d & inde
coctiones sequentes, priorum uitia emendare ne-
queunt to. 2. 347. a b
concoctio, quid sit, & eius offensa to. 3. 43. d
concoctionis noxæ to. 3. 42. b
concoctionis noxæ quæ sint to. 3. 90. c & 92. a
concoctionis noxæ, ē cibo proueniens facile corri-
gitur, sed quæ ex ultimo uirtutis collapsu nō fa-
cile to. 3. 92. d
cōcoctionis carētia ex defectu leuitatis intestino-
rum to. 7. 1. 6
concoctionis tarditas aut priuatio, qualiter per ci-
bos fiat to. 3. 91. d
concoctio quando efficitur, aut contrā to. 3. 69. a
concoctio quibus imbecillior to. 1. 545. b c
cōcoctu facilia alimenta, quibusdam in stomacho
corrumpuntur, & quo pacto to. 2. 60. c
concoctio difficilia alijs, & si coxerit quispian, suc-
cus tamen qui inde in corpus distribuitur, ean-
dem retinet naturam to. 2. 60. d
concoquitur minus facile recens necati animalis
caro, q̃ pridie quā edatur necati to. 6. 176. d
concoctionis signa, quare signa
cōcoctionis humorū in morbis, notæ to. 3. 357. c
concoctiones, quid significant to. 3. 439. 45
item cruditas, quæ huic opponitur 46
cōcoctionem indicantia to. 3. 438. d & col. seq. a
concoctiones tres notantur to. 7. 15. 1. tum ad ini-
tium eius tum ad finem, & aph. 7 lib. 2
in concoctione secunda uenæ cōcurrunt cum he-
pate, habetur sub iisdem ibidem
cōcoctrix uirtus in omni parte corporis est 7. 22. 1
cōcoctio expectanda semper est in morbis lōgis
tom. 7 24. 1
concoctio qualiter cito queat turgente materia
fieri to. 7. 24. 1
concoctiones uel operationes in omni parte cor-
pori, quatuor to. 7. 22. 1 & aph. 7 lib. 2

cōcoctio qualiter fiat præsertim in humore crasso
tom. 7 9. 2
cōcoctionem cuiusq; membri significantia, signo-
rum tria genera to. 4. 491. d
coctionis signa nunq̃ in principio statim, sed ter-
minantur in augmento utili to. 7. 12. f
coctionis signa bona quæ to. 7. 12. 1
coctionis signa semper bona to. 7. 12. 1
coctionem malam fœtor excrementorum indi-
cat to. 7. 26. 3
coctionis signa perfecta faciunt bonum iudiciū,
ē contrario imperfecta to. 7. 29. 4
coctiois signa quæ sint in urinis & alijs to. 7. 71. 4
coctiones imperfectæ ex frigiditate, faciūt ructus
acidos to. 7. 1. 6
coctio debet præcedere discretionem & deinde
sequatur euacuatio, si indicium bonum esse de-
beat to. 7. 22. 4
coctiones iudicij securitatem habent to. 7. 22. 4
coctiones celeritatem iudicij, & securitatem salu-
brem significant to. 7. 29. 4
coctio est indicium bonæ excretionis to. 7. 47. 4
coctio, in parte quapiam si fiat toto morbo adhuc
crudo to. 3. 455. d
coitus, lege Venerea res
concretus non est sanguis denigratus, cōcreta est
atra bilis to. 7. 23. 4
cōcupiscibilis animæ pars, à Platone, ab Aristote-
le alitrix & naturalis dicitur to. 1. 122. b
cōcupiscibilis facultas per excellētiā dicta quæ
sit, & cur ita simpliciter uocata, item quarū re-
rum sit to. 1. 1218. d. & 1219. a
concupiscibilis facultatis principium to. 1. 583. a
cōcupiscibilis animæ pars, iecoris est tēperamen-
tum to. 1. 1222. b
concupiscibilem animæ partē in iecore esse, qui-
bus ostendit Homerus to. 1. 939. c
concupiscentis animæ locus, ita euentibus ar-
gumentis ostendi nequit, uelut aliarum animæ
partium to. 1. 1003. c. & 1004. a
cōcupiscentis animæ, stūpes quoq; participes Pla-
toni sunt to. 1. 1004. c
concupiscentis facultatis uitia, item emendatio
tom. 2 206
concupiscens animæ uis, emendanda priusquam
inemendabilis fiat. & reliqua eius to. 2. 205. d
contra concupiscentiam exercens sese, quomodo
agnoscat se profecisse to. 2. 207. b
concipere & conceptio, unde impositum nomen
tom. 1 1257. b
concupiendi modus to. 1. 777. d. & 1260. d
concipere, cur alio tempore, q̃ dum uel incipiunt
uel cessant menses, mulieres nequeat t. 1. 400. b
conceptio quare & quomodo fiat in femina
tom. 7 42. 5. to. 8. 37
conceptio in muliere quomodo ex cōpressionē
tom. 7 54. 5
cōceperit mulier an cōceptura sit, quomodo pos-
sit cognosci to. 7. 585
cōceperit mulier si cognoscere uolueris, da ei dor-
mituræ aquam nullam, si tormina patiatur, cō-
cepit

cepit; si non, minime tom. 7. 41. 5
 conceptionis indicium ex colore tom. 7. 42. 5
 conceptionis maximum indicium tom. 7. 51. 5
 conceptus quo humore nutriantur tom. 7. 39. 5
 cōceptus habet sibi sanguinē deputatū to. 7. 44. 5
 ut mulier concipiat, medicamentum to. 8. 110. 111
 & to. 6. 467. 53. & 480. ca. 135. & 509. a
 cōceptum mas' ne sit an fœmina to. 6. 467. 55
 ut marem cōcipiat mulier to. 6. 467. 54 & 56
 ut fœminam ibidem. 54
 cōceptus nutriuntur dulcissimo quod est in sanguine to. 7. 37. 5
 concep. imbecillis nō potest comedere to. 7. 52. 5
 concipientes extenuatē anteq̃ crassescant, abortiunt to. 7. 44. 5
 conceptum & concipiendum quid sit necessarium tom. 7. 63. 5
 conceptus in sinistra parte est frigidior to. 7. 48. 6
 concussio cerebri unde sit quandoq̃ & spinæ to. 7. 59. 7
 concussio cerebri cur facit mutos tom. 7. 59. 7
 condimenta cocorum nocent quandoq̃ magis q̃ iuuent to. 2. 84. C
 conditoris scopus in formandis animalis partibus tom. 1. 575. a
 cōditoris artificii, fabricā rerū in causam temerariā referri quo pacto phibeat t. 1. 125. d & inde.
 condyloma, quid sit Ifag. 190. b
 condylomatis ani, remedia to. 5. 769. ult. & seq. a
 condylus ossis caput est in articularum commissura tom. 1. 1197. c
 cōfusio, oculi quis affectus sit. Ifag. 187. a & 229. d
 cōgelatio ad refrigeratiōē qualiter differat, & quid sit utrunq̃ to. 5. 17. 18
 Quæ non facile congelascunt ibidem
 Cōglutinatoria, non omnia astringere nec contra tom. 5. 27. 34
 congri, pisces tom. 2. 115. 30 & 116. c
 conion. cicuta.
 conia. lixiurium tom. 5. 97. c & 201. 41
 coniecturæ artificiosæ in omnibus aliquando aberrant tom. 7. 2. 4
 conisalos, palestræ sudor. uires tom. 5. 289. a
 conos. cocalos. tom. 5. 208. 68
 cōsensus partium tribus sit modis apud Sabinum tom. 3. 500. C
 considerationes tres, similiū inq̃, & dissimilium, cōmuniū ac propriorū, quid idem sit quid diuersum; potest eadem sunt to. 1. 1091. a
 consistentia lege status, & lege uigor.
 consistentia facit atram bilem to. 7. 2. 1
 color si niger est, ætatis significat consistentiam consistentia est etiam in uinis to. 7. 21. 4
 consistentibus hyems optima to. 7. 18. 3
 consistentium ad iuuentutem comparatio, qualis comparatio autumnī ad æstatem to. 7. 30. 3
 consistentes infaniunt & propter quid to. 7. 30. 3
 consistentes non habent calidum corpus ut prius tom. 7. 30. 3
 consistentes habent paucum sanguinem to. 7. 30. 3
 cōsistentes habēt proprias passiones hæmorrhoi-

das & atram bilem to. 7. 30. 3
 cōsistentes declināt, & cōsequenter nō datur etas in qua stemus, sed statim transacta iuuentute, incipimus declinare, licet etiam Galenus hæc etatem appellet cōsistentiam: nō enim stat, si bene hoc cōmentum trigessimū consideret to. 7. 30. 3
 cōstitutionem artis medicę per resolutionem primus tradidit Galenus Ifag. 241. b
 constitutionū temporis differentiū, inuentio quauia peragatur to. 3. 407. d
 constitutiones cœli naturales, itē præter naturam, tum simplices tum compositæ to. 3. 542. 2
 constitutiones temporum in aphorismis cur quatuor solum scripserit, cum plures nouerit, uelut in alijs ipsius locis cernitur t. 3. 406. d & col. seq.
 constitutio cœli similis in corporibus animalium contingere solet to. 3. 412. d
 constitutiones cœli quæ, quibus corporibus salubres, aut contrā, sint, & quid per singulas ipsarū considerandum to. 3. 426. 7
 constitutio inbus cœli, per accidens contingere soliti morbi to. 3. 430. 15
 constitutio anni nebulosa dicta, & peculiare illi morbi to. 3. 412. a
 constitutio cœli, frigida & humida quorū morbos producat longius to. 3. 431. d
 constitutiones quæ extenuent to. 7. 28. 2
 cōstitutio sicca plurimum resoluit, humida contrā tom. 3. 412. a & col. seq.
 constitutiones temporum minime pefilentes tom. 3. 408. b
 constitutio siue tempestas prima, primī epidemiō tom. 3. 403. b
 constitutio secunda, primī epidemiō tom. 3. 423. b
 constitutio, primī epidemiō, tertia to. 3. 443. d
 constit. aeris ē libro Epidem. tertio to. 3. 540. d
 cōstitutiones omnes, complexionēs omnes quomodo unus per methodū facile possit habere tom. 7. 143
 constitutio corporum animalium, uaria iuxta magis ac minus sanum ac ægrotum to. 3. 6. c
 constitutio partium, functionum causa to. 2. 253. a
 cōstitutio præsens dat indicium bonæ euacuationis, & quando fieri debeat to. 7. 2. 4
 cōstitutiones corporum, tum naturales, tum consuetudine cōtractæ, qualium rerum usum ferat facile, aut contra to. 2. 240. c d
 De optima nostri corporis constitutione libellus siue quæstio paucis explicata to. 1. 167
 optima constitutio uarie uocitata to. 1. 167. 2
 constitutio corporis optima quæ sit to. 2. 254. c d
 cōstitutionis optimæ signa ē quibus ducantur, & quo pacto Ifag. 244. 8
 cōstitutio corporis optima, latitudinē non habet, reliquæ habent Ifag. 149. c
 cōstitutio corporis optima infantē qualiter educari oporteat to. 2. 255. per col. aliquot
 cōstitutio corporis optima, modum sibi ipsi agendorum præscribit to. 2. 289. a
 optime cōstitutum corpus, rarissimū ac uelut Polyleti statua to. 1. 170. 6
 constitutio

constructio perfectissima quæ tom. 1. 642. c
 corporum constructiones, morbis maxime obno-
 xia quæ sint tom. 2. 104. b
 cōsuetudo tom. 2. 370. c
 cōsuetudo, altera natura cur dicatur tom. 1. 1211. b
 cōsuetudo ac natura in quibusdam differunt to-
 mo 4 764. a
 de cōsuetudine, eiusq; uiribus Hippocratis loci
 tom. 2 235. d. & 237. 2
 cōsuetudo, cur tantum possit, inquisitio in ijs que
 eduntur tom. 2. 238. 3 per totum
 cōsuetudo, ad exercitia quid possit tom. 2. 240. 5
 cōsuetudo, quæ difficilia sunt, facilia reddit to-
 mo 2 207. a b
 cōsuetudo quantum in ijs possit quæ foris occur-
 rant tom. 2. 239. 4
 consuetudo ad unum tantum, est periculosa to-
 mo 7 50. 2
 cōsuetudo, eiusq; si praua sit permutatio, qualiter
 molienda tom. 3. 633. 26
 cōsuetudo tum mutata est dum ualent homines,
 non dū egrotāt, aut de se queruntur to. 6. 211. b c
 cōsuetudo senum tom. 2. 367. c
 cōsuetudo quantū indicet ad morborum curatio-
 nem tom. 6. 178. a b
 à cōsuetudine sumpta curatiōis indicatio, perperā
 à quibusdā tollitur to. 2. 235. c d & deinc.
 cōsuetudo, num ad euacuationes quoq; corporis
 momentum aliquod habeat tom. 2. 242. 6
 per columnam totam
 cōsuetudo uitæ indicat febres to. 7. 12. 1
 consueta etiam deteriora, magis toleramus melio-
 ribus infuetis tom. 7. 50. 2
 cōtabescere quid significet tom. 7. 28. 2
 cōtabescere plusquam ratio exposulat malum
 tom. 7 28. 2
 cōtabescere unde tom. 7. 28. 2
 cōtentrice facultate seu causa, omnia indigere ab-
 surda Herophiliorum positio tom. 3. 309. b c
 cōtentiuam causam ponit Galenus tom. 7. 30. 7
 contentiux potentiæ debilitas ostenditur per la-
 chrymas tom. 7. 50. 4
 cōtemplabiles dies qui, & quid indicēt to. 7. 71. 4
 cōtemplabiles dies & indices qui tom. 7. 24. 2
 cōtinentia temperantiæq; quo pacto differant to-
 mo 2 172. c
 cōtinuæ febres quæ dicantur tom. 4. 521. c
 continua dicta febris. to. 4. 597. d &
 Ilag. 214. d
 continuarum generatio to. 4. 530. 12
 cōtinentes febres qualiter fiant tom. 3. 162. b a
 cōtinuarum febrium differētiæ omnes expositæ
 tom. 3 137. 2 & col. seq.
 continuarum febrium & interpolatarū causæ to-
 mo 3 152. a b
 continuæ, tertianæ, quotidianæ & quintanæ to-
 mo 3 138. a
 cōtinuarum febrium signa tom. 6. 373. c d & seq. a
 item earum agnitio rursus 375. c d
 continuarum febrium dignotio tom. 4. 520. 6
 continua per cutis poros sit nostræ substantiæ trās-

piratio, nullo sensu percepta tom. 1. 1145. a
 continuitatis solutio, cōmunis affectio, partibus
 tum simplicibus tū cōpositis to. 3. 9. c & 17. c
 continui solutio, unum genus morborum est, non
 tamen unum nomen in omnibus animalis par-
 tibus sortitur, & quæ sint eius differentia to-
 mo 6 87. a & 62. b
 cōtinuitatis solutio, quas habeat differentias, tum
 pro partium tum reliqua diuersitate to. 3. 9. c
 continuitatis dissolutæ, causæ tom. 3. 33. d
 continuitatis dissolutæ in parte carnosâ curatio
 Ilag. 270. 90
 cōtinuitatis solutæ in ossē curatio Ilag. 271. 91
 cōtinuarum febrium curatio, per balnea, purga-
 tionem, frigida potum to. 6. 271. a. Item de
 balneis rursus 286. b c d per missionem san-
 guinis 278. b c per cataplasmata & fomenta,
 generatim 279. a b & 286. c & 287. c. per ea
 quæ naturalibus mēbris phlegmone laboranti-
 bus adhibētur cataplasmata 282. b c quæ spirita-
 libus mēbris admouent 285. a b quæ animalib.
 283. c si quod ē mēbris cæteris, uelut, renes, co-
 lū, uesicā, liē, adfectū sit præcepta to. 6. 284. a b
 & seq. a. per idoneam uictus rationem 288. b
 quare item febris continua elemento f
 cōtinuarū febrium curatio, quæ accidentibus sci-
 licet carent tom. 6. 379. c
 cōtinentiū febriū maxima duo remedia sunt san-
 guinis detractio & frigida exhibitio to. 6. 224. a
 cōtinentibus in febribus sanguinē missurus, quid
 attendere debeat to. 6. 222. b c
 continuis in febribus, è dolore capitis, alijs signis
 accedētib; uomitum iudicatoriarū præsa-
 gia tom. 4. 711. 37. & 809. 7. in ijsdem, sangui-
 nis fluxionem ē naribus præfagia 712. 38
 cōtinuis in febribus sanguinem mittere quæ pro-
 hibeant to. 6. 278. b c & 279. b c d. 280. b c
 contractum in se ipsum est tom. 7. 35. 7
 cōtractis partium uillis, rectis quidem breuioribus
 sed latioribus, transuersis aut, longioribus sed angu-
 stiores hæ fiunt, Gal. de cordis diastole & systo-
 le lib. 6. de usu partium to. 1. 1168. d
 contractiones neruorum quot modis, & quomo-
 do fiant tom. 4. 49. 4
 contraria opponuntur cōtrarijs, & etiam medio
 aliquo pacto, collige tom. 7. 76. 4
 contraria sunt optimis pessima tom. 7. 18. 3
 à contrario in contrariū trāsitus est per media lon-
 gus tom. 1. 1182. a
 cōtrariorū mutua mutatio tardius fit, & per mul-
 tas alterationes tom. 1. 1120. c
 contraria repentina mutatio quos faciat morbos
 tom. 7 22. 3
 cōtrarijs omnia quæ sunt transmutant to. 7. 18. 3
 ad contraria debet semper fieri diuersio to. 7. 68. 5
 contraria quæ sint, ad quæ debeat fieri diuersio
 tom. 7 ibidem
 contraria contrarijs curantur to. 7. 21. 4 & 22.
 & 34. 2
 contraria contrarijs curantur to. 7. 60. 7
 contraria contrarijs sanantur, similibus offendunt

tur, præterquã intemperata natura to.7.30.2
 contraria cõtrarijs curantur eiusq; per partes ex-
 positio to.3.615.c.per col.2
 contraria contrariorum remedia esse axiomatis
 constitutio, eiusq; in arte expositus usus Isag.
 150 & 269.89
 contraria cõtrarijs medicãda esse non artis est pre-
 ceptum, quod & brutis est cognitũ to.5.1066.a
 sed hanc contrarietate in particularibus ostend-
 ere, & ratio ibidem
 contraria contrariorum esse remedia, uerum axio-
 ma est, licet indicationes secundum naturã sint
 & huius ostensio to.6.274.d. & cap. seq.
 Si contrarij morbi una infestent ægrotum, præce-
 pta to.6.381.c
 controuersia de rebus, ex opiniõibus nascitur
 tom.4 227.d
 controuersias artificum e quibus locis soluere ag-
 grediendum to.1.1099.14
 cõtrouersia de particularum usu causa, est actio-
 nis obscuritas in plerisq; to.1.423.b
 conualescentium e morbis instauratiua ars, quere
 Prophylactice
 conualescentiũ status, qualiter curãdus to.2.358.c
 conualescẽtium uictus ratio media est inter eam
 quæ sanorũ est, & quæ ægrotorum to.6.177.c
 conualescentium astrictam aluum, qualiter duci
 conueniat to.2.366.c
 conualescẽtibus si quid laborauerint his fiunt ab-
 cessus to.7.32.4
 conualescentes, bene tamen comedentes incidunt
 casus plethoricos ibidem
 cõualescentes, prõptissime offendunt to.3.161.a.b
 conuexi tempore Galeni dicebantur qui Gibbi
 tempore Hippocratis to.7.4.6.6
 connexo cauum dicitur oppositè ibidem
 conuulsio, lege Spasmus
 conuulsio to.4.81.a. & to.3.71.d
 conuulsio, quid to.6.62.b. & 87.a. & to.3.34.d
 conuulsio, quid sit Isag.181.b
 conuulsio, quis affectus sit to.3.218.c.d. & inde
 conuulsio & ruptio, in quo genere morbi sint to-
 mo 3 18.a
 conuulsũ, quis affectus Isag.143.d
 cõuulsio quid sit, quomodo sit, & unde to.7.39.6
 conuulsioni aliqua dispositio similis est, quæ non
 est conuulsio to.7.54.6
 conuulsio, noxa instrumentorum est to.3.202.9
 conuulsio motus est illegitimus à morbo factus
 tom.3 71.a.b
 conuulsio est passio inuoluntaria in partibus ner-
 uosis to.7.39.6
 cõparationes chordarũ & locorũ ad neruos in cõ-
 uulsione to.7.39.6. & 15 ad palpebras & par-
 tes corporis alias quæ extrãdi nequeũt 52. ibidẽ
 conuulsio dolorem facit to.7.6.2
 conuulsio & morbus comitialis sunt acuti morbi
 sine febre to.7.28.5 neq; acutissimi sunt mor-
 bi nec periculosi, & quales 70.5
 cõuulsione & comitali morbo quare fiat spuma
 tom.7 43.2

conuulsionũ sunt tres species & quare to.7.57.4
 conuulsio, cuius partis affectus sit to.4.66.c.b
 conuulsio, à motu naturali qua ratione differat
 tom.4 67.a.b
 conuulsio, functionis uoluntariæ latio existens, in
 particularibus instrumentis, tum speciem tum
 nomen quoq; mutat to.3.72.b
 cõuulsio qualiter contingat to.3.73.a. & 499.a
 conuulsio, bifariam contingit to.4.721.66
 conuulsio fit ex inanitione & repletione to.7.1.5
 conuulsio fit uel ex repletione, uel inanitione, ita
 & singultus 739.6
 conuulsio ex quarum partium repletione & ina-
 nitione fiat to.7.1.5
 conuulsiones omnes fiũt ex repletione & euacua-
 tione partium neruosarum to.7.57.4
 conuulsiones ab initio febrium fiunt ex repleti-
 one, ideo sanantur per febrem to.7.57.4
 conuulsiones quæ sequuntur febres ardentes, fi-
 unt ex siccitate, & sunt letales ibidem
 conuulsiones causarum inquisitio, per ea quæ fo-
 ris quoq; neruos tendere possint to.3.214.a
 conuulsio à contrarijs fit causis to.7.39.6
 conuulsio à causis cõtrarijs fieri potest, to.3.73.a.b
 conuulsio, cæcitas, fiũt propter pituitosum etiam
 melancholicum humorem to.7.56.6
 conuulsionis causæ to.5.717.d. to.4.67.b.a
 tom.4 706.29.d
 cõuulsio totius, ab humoribus acribus to.4.76.d.c
 conuulsionum totius, quæ absq; delirio aut caro
 sunt, causæ to.3.70.c
 conuulsio totius corporis nõ fit nisi patiatur prin-
 cipium neruorum, aut principaliter, aut per cõ-
 passionem to.7.5.5
 conuulsionis, in una tantum parte, uelut crure aut
 brachio, causæ to.3.70.c
 conuulsio e siccitate to.3.214.c
 conuulsio e spinæ uertebrearum luxatione quali-
 ter contingat to.4.92.c.b
 conuulsio, per consensum oris uentriculi, perfe-
 bres to.4.125.c.d
 conuulsionis casus ex ore uentriculi to.7.1.5
 cõuulsio e plenitudine obstructione uel to.3.214.c
 conuulsio e sanguinis fluxione to.4.705.28
 conuulsio ex ebrietate quomodo to.7.5.5
 conuulsiones fiunt ex frigido to.7.17.5
 conuulsiones facit frigidum to.7.20.5
 conuulsio ex ulceratione unde fit to.7.21.5
 conuulsio fit ex uigilijs quare & quõ to.7.18.7
 conuelluntur qui habent ileum, compatiẽte ner-
 uorum principio stomachi passioni to.7.10.7
 conuulsiones quando fiunt ob ulcera & in par-
 tibus anterioribus & posterioribus & quomo-
 do to.7.65.5
 conuulsiones cur ut plurimum in parte postero-
 ri fiant quia sunt neruosa to.7.65.5
 conuulsio fit nimis purgatis to.7.4.5
 coouulsionem cur faciat helleborus to.7.16.4
 conuulsio quot modis fiat ex helleboro to.7.1.5
 conuulsio ex Helleboro duplex, & quæ magis mi-
 nus uel periculosa ibidem
 con-

conuulsio, tum in ardentibus, tum in phrenitide
 tom. 3 214. c. d
 conuulsio, quarū partium inflammationes sequa-
 tur ibidem c. d
 conuulsio à qua causa fiat, agnitio to. 4. 67. c
 conuulsionibus obnoxij cur sint pueri to-
 mo 3 432. 24. & 443. 57
 cōuulsiones cur fiant pueris iam dentire incipien-
 tibus to. 7. 25. 3
 conuulsiones præsertim crassos homines mole-
 stant ibidem
 conuulsiones nō fiunt si tumores in ulceribus ap-
 pareant to. 7. 65. 5
 conuulsio nunquam uisa est in podagricis to-
 mo 7 7. 46. & 49. 6
 conuulsionibus non capiuntur cur à quartanis ca-
 pti to. 7. 70. 5
 conuulsionis propinquæ prognostica to. 4. 69. 8.
 17. & 699. 20
 conuulsionibus atq; delirijs statim capiuntur to-
 mo 7 21. 2
 conuulsionem quæ afferunt, non suppurantur to-
 mo 7 22. 5
 conuulsiones fient si tumores de repente euane-
 scant to. 7. 65. 5
 conuulsio superueniens ubi sanguis plurimus flu-
 xerit malum to. 7. 3. 5
 cōuulsiones in febribus acutis malum to. 7. 66. 4
 conuulsiones in febribus ex somnis malum to-
 mo 7 67. 4
 cōuulsio à profluuiō sanguinis malū to. 7. 3. & 7. 7
 conuulsio ab illo malum to. 7. 10. 7
 conuulsio ex superflua purgatione mala to. 7. 4. 5
 conuulsio quærit ex inanitione est peior to-
 mo 7 4. 5
 conuulsiones difficillimæ quæ to. 7. 17. 7
 conuulsio ex euacuatione acutissima est, nō ex re-
 pletione to. 7. 70. 5
 conuulsio iuncta desipientiæ notat nullam esse sa-
 lutem to. 7. 9. 7
 conuulsio ex uulnere letalis to. 7. 1. 5
 conuulsionis ex uulnere processus ibidem
 conuulsio exitialis quæ sit to. 7. 24. 7
 conuulsio ex medicamenti potione letalis est to-
 mo 7 25. 7
 conuulsio ex helleboro letalis est Galenus to-
 mo 7 1. 5
 conuulsio ex siccitate est pene insanabilis t. 7. 26. 2
 conuulsio ex siccitate insanabilis to. 7. 1. 5
 conuulsio ex inanitione & siccitate difficulter sa-
 nabilis ibidem
 conuulsio è siccitate incurabilis & ratio, è plenitu-
 dine aut inflammatione qualiter curentur to-
 mo 3 214. d
 conuulsio ex repletione & inanitione quo cure-
 tur to. 7. 26. 2
 conuulsio ex repletione sanabilis to. 7. 1. 5
 conuulsio ex uino sanatur quomodo to. 7. 5. 5
 conuulsio ex febre sanatur quandoque quomo-
 do ibidem
 conuulsionem, febris sanat to. 3. 75. 6. 8

conuulsio neruorum febre superueniente libera-
 tur to. 7. 57. 4
 conuulsio quomodo febre sanetur to. 7. 26. 2
 conuulsiones sanantur à quartana & quomodo
 tom. 7 70. 5
 conuulsia, multa aqua perfusa sanantur to. 7. 25. 5
 conuulsio sanatur per perfusionem aquæ frigide,
 sed quādo, & quomodo, & in quo to. 7. 21. 5
 conuulsionem quam sanet perfusio aquæ frigidae
 tom. 7 21. 5
 conuulsionem facit & tollit frigus to. 7. 21. & 22. 5
 conuulsionibus antidotos, sub A quare
 conuulsio, pro more eius uarie dicta to. 3. 214. c
 conuulsorum pulsus to. 4. 396. 17
 conuulsio quædā stomachi est singultus to. 7. 4. 5
 conuulsio musculis qualis est passio, talis est sto-
 macho singultus to. 7. 3. 7
 conuulsio stomachi est singultus licet nō proprie
 tom. 7 39. 6
 conuulsiuus affectus quis sit to. 4. 415. b
 conuulsiui affectus dicti to. 4. 721. 66
 conuulsionis per febrem consistentis, tum in pue-
 ris, tū in adultis præfagia to. 4. 712. 40. & deinc.
 copros. Stercus
 coquus, minister medici to. 2. 296. d
 conyza to. 5. 201. 42. & to. 8. 314
 cor, finitio l'ag. 168. c
 cor, quid appellent to. 1. 351. 3
 cor, *καρδια* unde sic uocatum to. 1. 934. d
 cor nomine uisceris appellatur to. 7. 65. 4
 cor uisceris nomine appellatur, collige to. 7. 27. 6
 cordis nutrimentum quale to. 1. 582. a. b
 neruorum ratio c. d positio 555. a. b sedes tu-
 tissima 555. c. & 562. a excrementū 598. a fi-
 gura 560. d sinister uentriculus arteriarum o-
 rigo 555. b. & ultra uentriculi sinistri dextriq;
 nomen, dignitas & usus 561. d dexter uentri-
 culus quibus insit 563. d. & 570. b uentriculo-
 rum diaphragma 563. a. b numerus 563. 9
 cordis uentriculus quibus unicus, & quibus du-
 plex ibidem & 570. b
 cordis cum pulmonibus applicatio to. 1. 560. 7
 particulæ cur non æque firmæ omnes 560. d
 particularum differentia quales 561. b
 cordis particula qua ratioe dicat abiectionissima ih.
 cordis in agendo cōstantia & robur to. 1. 562. 8
 cordis substantia ibidem fibræ triplices 571. b
 fibræ à cæteris differunt ibidem fibrarū actio
 562. c motu ratio d ligamentorū usus 563. a
 cōstitutiones tres dilatatio, cōpressio, astrictio b
 cordis orificiorū membranas duplici usui destina-
 tas esse to. 1. 578. b orificiorū membrana quot
 575. 14 ortus & situs & annexio ibidem
 cordis aurium ratio & actio tom. 1. 576. b usus
 577. a substantia b appellatio c & 568. c
 numerus 577. d
 cordis attractio & uariæ attrahendi facultates to-
 mo 1 576. 15
 cordis laterum in crassitie differentia & eius ratio
 tom. 1 578. b
 cordis tunica to. 1. 578. d tunicarū ratio 563. a. b
 g nomen

nomen 578.d ortus & figura & connexio & applicatio ibidem magnitudo, crassities & durities 579.a
 cordis initia to.1.111.41.c.d
 cordis substantia, qualis to.1.355.c corpus cur tale 581.b
 cordis caro, quo pacto ab epatis carne differt, & cuiusq; constitutionis ratio to.1.1023.15
 cor inter musculos, quorū quidam posuerunt to.1.261.b
 cordis substantia, a muscutorum, quomodo differat natura to.1.356.a
 cor a muscutorum natura differt plurimū, & modus & ratio to.1.1187.a
 cordis situs mediū to.3.648.c.d
 cordis situs inter utraque thoracis spacia mediū tom.1.354.a Item cur in sinistram magis partem uergere uideatur ibidem
 cor an sit principium motus, & operationū to.8.173.ex quo loco perspicuū euadit, librū illum non esse Galeni, cū autor Galenus sæpe citet
 cordis figura, & partes quæ to.8.175.& deinceps
 cordis anatome to.8.200
 cordis qualitates to.8.223
 cor uentriculos habet to.7.3.7
 cordis uasa, eorumq; officia to.1.360.a.b
 quod ē cordis dextro sinu procedit uas, in totum pulmonem diffundens se, arterijs totius simile to.1.353.a quod ē sinistro, uenis ibidem
 cordis uentriculorum situs to.1.359.c
 cordis sinuum foueæ ibidem
 cordis aures to.1.355.8
 cordis aurium anatome to.1.357.10. situs ipsarum 360.11
 cordis membranarum, anatome to.1.357.c.d
 cordis tunica, pericardios dicta, eiusq; anatome tom.1 350.ult. & seq.a
 cordis inuolucrorum anatome to.1.353.c
 cordis anastomoseon seu foraminum usus to.1.581.b
 cordis uasorum anastomoses quid conferant to.1.586.c
 cordis ossis dura' que substantiæ ratio & usus to.1.583.19
 cordis os, Galenus ipse inuenit, & quis sit modus tutissimus to.1.359.a.b
 cordis & eius uasorum ratio in materia inferenda tom.1 575.d
 cordis caro, omnibus corporis particulis calidior est to.1.66.d
 cordis sanguis, flauior eo qui est in epate, & ratio tom.1 1023.d
 cordis structuram similem habent, animalia quæ spirant to.1.359.d
 cor, quale a quatilibus insit ibidem
 cor, quo pacto uiuente adhuc animali citra thoracis sinuum conuulserationem detegatur to.1.360.c.d
 cordis detegendi, uiuo animante, tertia administratio to.1.363.14 quorū ea conducatur e corda in animali bina inuenisse, arbitratus quis-

piam & quare to.1.359.d
 cordis & pulmonis alimentum to.1.1139.b
 cor & iecur, nō nisi ab extrema totius penuria, carent alimento, & ratio to.3.176.b.c
 cor animalium, quale nutrimentū præbeat, & sic cum to.2.99.d. & 136.d
 cordis & in ipsum pertinentium uasorum ratio in foetu to.1.1245.21
 In cordis generatione, cur philosophi pleriq; decepti to.1.1241.b.c
 cor, Chrysippo cæterisq; philosophis primo formatur to.1.1244.12
 cordis prima formatio in foetu, non ita euident est quando fiat, uti epatis to.1.1240.b item huius ratio d
 cor primum gigni affirmantium error multiplex tom.1 1249.a. & 1253.b.c
 cordis in foetu formatio, eiusq; tēpus to.1.1254.b.c
 cor perinde ut iecur, primis foeturae diebus tanquam fundamentum quoddam nasci, in libris de semine asserit Galenus, postmodū affirmare coepit ipsū post secur nasci, & utriusq; ratio assignata to.1.1241.a
 cordis generandi materia, unde trahat & per quas uias to.1.1265.10
 cordis usu in prima generatione nihilo magis opus habet foetus quam plantæ to.1.1241.c
 corde, quousq; opus nō habeat foetus to.1.1242.b.c
 cordis generatio quo pacto post epar fiat inquitio to.1.1241.b
 cor, quando pulsare incipiat in foetus formatione tom.1 1243.b
 cordis, epatis, ac cerebri, signa manifeste uisuntur in abortibus qui supra triginta dies sūt, & qualiter tum sint to.1.1240.6
 cordis calor & epatis, qualis uterq; to.1.1243.c
 cordis calor tanquam flamma to.1.870.c
 cor, tāquam ignis quidam focus, animali additus tom.1 1243.c
 cor natui caloris fons to.1.561.d
 cor, quare philosophis, tum Stoicis, tum Peripateticis uisum principium esse tum uenarum, tum neruorum to.1.1244.d
 cor uenarum principium esse nequit, qua ratione idem finis ac principium uia dicitur esse, disputatio to.1.1020.13. & inde
 cor receptaculorū sanguinis principium non esse per ea quæ in dissectionibus apparent ostensio tom.1 1015.b
 cor, principium arteriarum & rationes huius tom.1 1009.d. & 1013.d
 cor, sanguinis cuiusdā in animalib. principii est, & cuiusmodi ac de hoc ipso Platonis sententia to.1 1024.a
 cor sanguinis alentis originē nō esse, sed epar to.1.1021.14. & 1015.b. & deinceps per colaliquor
 cor, animalis actione caret to.1.582.d
 cor esse rationis sedem, sumit Chrysippus nō demonstrat to.1.948.d
 ē corde uocem oriri affirmantium error duplex, & quis to.1.901.a
 quod

quod cor sedes animæ sit, argumētorum loci sex
& eorum explicatio to. 1. 899. c. & inde
cor, animæ principatum esse, quā absurdā ostē-
sio ab etymo uocis *ἔρω* to. 1. 894. 2. & deinceps
cor, præcipuam sedem animæ esse, quomodo de-
monstrari oporteat to. 1. 896. c. d
de corde, & tanquam instrumētō uitæ, & tāquam
sede irascibilis facultatis, Plato & Hippoc. dis-
seruere, non partitis orationibus ut de epate to-
mo 1 1026. c. d
cor iracundiam continet Ilag. 194. a
cor, uirtutis animosæ initium esse quibus locis de-
monstratum to. 1. 1357. a
cor cerebro quibus connectatur to. 1. 911. c. d
cor, facultatis irascibilis principium to. 1. 538. a
cor ac cerebrum, num alterū alteri facultatem ali-
quam impartiat, inuestigandi modus, & quam
tom. 1 511. b. & 912. d
neq; cor cerebro sensitiuā ac motiua, neq; cordi
cerebrū pulsū incitatiuā uisū suggerere, mor-
borū quoq; testimonio cōprobari to. 1. 936. c. d
cor ad pulsū motum, cerebri officio non indige-
re, ē quibus constet to. 1. 912. a
cor ex pulmone aerem trāsumere, falso Erasistra-
tus negat, & ratio to. 1. 853. c
cor à pulmone aere ad se trahit partim, partim ue-
ro arterijs uicinis mittit to. 1. 864. b
cordis gratia quāuis potissimū respiratio fiat, non
tamē ab ipso fit, & qui id opinati sunt, unde de-
cepti fuerint to. 1. 903. d
cor quibus de causis respiratiōe priuat to. 1. 1248. c
cor testibus exectis, tanquā ponderib; ablati quē
ipsum intendebant, resoluī, Aristotelis opinio,
examinata confutataq; to. 1. 1277. per col. 2
cor uiuendi tantum est, testes bene etiam uiuendi
principium to. 1. 1275. d
de cordis uentriculorum pulsatione dissensio to-
mo 4 250. a
cordis motum, solam concussionem esse, falsa opi-
nio to. 1. 852. c. d
cor distenditur ac contrahitur aduersus Erasistra-
tum ibidem
cor est mēbrū quod sua natura palpitat to. 7. 65. 4
cor ex seipso pulsare, ē dissectiōibus cognosci, &
quo pacto to. 1. 1620. b
cor, uī propria, nō neruorum mouetur, & huius
ostensio to. 1. 356. d
cordis motus, arbitrarius non est to. 3. 355. d
cordis cōtractionis ac distēctionis usus to. 4. 431. d
cor in sua diastole sanguinem ex uena caua rapit,
lib. 6. De usu partium
cor in diastole sanguinē ex uena caua trahit to-
mo 1 1134. c
In dextrum cordis dilatati uentriculū sanguis ex
uena caua trahitur: ex eodem per sistolem in ue-
nam pulmonis arteriosam pellitur lib. 6. De u-
su partium, sed non totus to. 1. 1180. c
cor, pulsū proculdubio principū est to. 1. 903. c
cordis motus creber & uelox quid significet to-
mo 7 65. 4
cor multo tēpore ad requiē non indiget t. 3. 69. a. b

cordis officiorū quales, supremū uitę est. t. 3. 176. b. a
cor à sua actione non cessat, sine maxīma intēpe-
rie, nec prius q̄ id fiat, mori animal to. 5. 85. d
cordis uocabulum, æquiuocum, quid apud uete-
res significet to. 1. 915. b. c
cor ueteribus, os uentriculi dictum to. 4. 124. 5
cor ab antiquis etiā dicebat os uetriculi t. 7. 65. 4
cardialgia, id est, cordis dolor ibidem
cor ab antiquis dicebat os uentriculi to. 7. 17. 4
cor, os uetriculi significat, Nicandro, Thucydidi,
Hippocrati to. 1. 915. c
cordis intemperaturarū cuiusq; simpliciu signa,
calidi, frigidi, sicci, humidi Ilag. 250. d
cordis intemperiem siccam aut humidā inducen-
tes causę to. 4. 460. 7. b
cordis intemperaturarum cuiusq; compositarum
signa, calidi & sicci, calidi & humidi, frigidi &
humidi, frigidi & sicci Ilag. 251. 33
cordis intēperies inæqualis duplex, tum quibus
signis dignoscitur to. 4. 449. a. b
cordis noxę, quas spirandi difficultates pariunt
tom. 4 113. b
cordis patientis agnitio, seu figura Ilag. 259. 76
cordis affectus proprii to. 4. 112. a
cordis affectuum notę to. 4. 109. d
cordis affectus, *καρδίας*, quis sit, causę eius, &
curationis formula breuis Ilag. 216. d
cordis dolor t. 4. 126. b. c
cordis tremoris remedia to. 8. 380
cordis dolori to. 6. 505. ca. 195
cardialgia, non cordis dolor, sed oris stomachi to
mo 1. 915. b. c. & qualis d. & quib; cōtingat ibidem
cor, ad oris uentriculi offensas, qualiter afficitur
tom. 3 68. b
cor morderi, nemo unquam sensit to. 1. 915. b
cordis morsus est oris uentriculi passio to. 7. 17. 4
cordis morsus notat per superiora debere fieri
purgationem to. 7. 17. 4
cor abcessum non sustinet to. 4. 22. a
cordis membranarum abcessus to. 4. 112. c
cordis motus secūdam naturam est operatio, pal-
pitatio, affectio est to. 1. 1001. d
cordis palpitatio to. 4. 112. b. c
cor palpitans de repente aliquos mori fecit to-
mo 7 41. 2
cordis palpitationi auxilia to. 4. 113. a
cordis uulnera to. 4. 112. d
cor continuo mouetur, ideo nō possunt in ipso fa-
nari dissectiones to. 7. 18. 6
cordis affectus per consensum cerebri ac iecoris
tom. 4 110. d. & col. seq.
cordis morsum ratione cōtingens singulus &
conuulsio Hipp. omīssa to. 7. 1. 5
cor crescēs ut in pueris gibbis & asthmate, in qui-
bus non dilatatur costę nec crescunt, aut in gib-
bis propter tussim moriuntur to. 7. 64. 6
cordis ad uentriculos uenire omnem materiam à
capite defluentem ad pulmonis arterias to-
mo 7 30. 7
corde detecto, Marylli Mīmographi puer super
uixit, curatus, & quo pacto to. 1. 362. b. & inde

cor nisi afficiatur, animal mori nequit, & ratio hu-
 ius to. 4. 109. c
 coracine. sphragis to. 5. 95. 8. 5
 corallus to. 8. 31. 4
 corallus collo appēsus stomacho fauet to. 6. 52. 7. c
 coria uetera, usus eorum in medicina to. 5. 310. 19
 coriorum exiccatorum comparatio ad palpebras
 & alias corporis partes quæ non possunt extē-
 di to. 7. 52. 6
 coriandrum to. 5. 201. 43. & to. 8. 312
 coriandri uiridis remedia to. 5. 425. 27
 coriannon, corion, coriandrum
 cornea tunica, qualiter usum promoueat aut im-
 pediat to. 3. 54. d
 corneæ uulnus, eiusq; noxæ ibidem
 cornea eroditur ab humoribus acris in oculis
 tom. 7 13. 6
 corni fructus to. 2. 78. a. c
 corniculosis duos habēt testiculi mulieris, per quos
 transit semen to. 7. 48. 5
 cornua dicta, matricis partes to. 1. 128. 3. c
 cornu ceruinum, eius uires to. 8. 315
 cornua cerui & capræ to. 5. 307. 7
 cornus, Crania
 coronalis sutura to. 1. 178. b
 coronon quid to. 1. 177. a
 coronopus, eius radices uires to. 5. 203. 4. 4
 corporis definitio lflag. 29. d. & inde. & 168. a
 corpus, quid sit uariē sententiæ to. 8. 14
 corporis definitio, quid cum definitione uacui ac
 loci habeat commune lflag. 29. c
 à corpore diuersas esse figuras mathematicas ostē-
 sio lflag. 31. c. d
 corporis constitutio trina to. 6. 540. ca. 3
 corpus simplex, elementum est non simplicis to-
 mo 1 21. c. d
 elementa appellare, quatuor corpora simplicia,
 cur formident quidam to. 1. 121. 1. 4
 corporū alia prima sunt alia secūda, dicta, & qui-
 bus, & quam sint ea to. 1. 106. 1. d
 corpora prima quatuor, esse elemēta rerum, qui-
 nam primi dixerint, & qui postea illos sint se-
 quuti to. 1. 98. 1. a
 corporum omniū constitutio, è natura prima, &
 quatuor qualitatibus primis est to. 1. 121. 9. c
 corpori ex elementis tēperato, simile ipsū quo-
 que temperaturum ex iisdem est to. 1. 123. b
 corpora mixta per exuperantiam calida, frigida,
 humida, sicca, dicuntur to. 1. 46. b
 corpus idem, calidum, frigidum, humidū, siccum,
 cur multis modis dici queat t. 1. 47. b
 corporis elementorum nullum esse syncerum to-
 mo 1 580. a
 elementum quodq; in animalīū corporibus quid
 arguat t. 1. 16. d
 corpus animæ organum to. 1. 417. 2
 corpus cuiq; animalium cōtingit aptum moribus
 animæq; facultatibus ibidem
 corporum nutritio to. 1. 567. a
 corpus administratur pariter à corde & à iecore
 lflag. 194. a. & deinceps

quæ in corpore nostro habentur siue sano siue æ-
 gro, quatuor genera sunt to. 6. 29. b. c
 corpora nostra è tribus constant, humidis, solidis,
 spiritibus lflag. 168. b
 corporis nostri compositio triplex lflag. 22. a
 corporis totius structura, ex instrumentarijs ma-
 ioribus proxime constat to. 1. 124. d
 corporis partium exteriorum omnium appella-
 tiones expositæ lflag. 204. 9. & col. seq. 3
 corporis humani in utero formatio to. 8. 158
 corporis partium interiorum anatome, & exposi-
 tæ cuiusq; appellationes lflag. 207. 10
 corpus & actio, duo genera sunt inter se prorsus
 dissidentia to. 6. 26. a
 corpora mollia, qui habeant, lege Mollicies
 corpora dura ibidem
 corpora solida, in aqua decocta, ipsam ppria qua-
 litate insciant, qualitatem uero ipsa perdūt tan-
 dem to. 2. 117. 31
 corpus nostrum, cur artis auxilio opus habet lsa-
 gogæ 263. d
 corpus nostrum multis artibus subiectum diuer-
 sis respectibus to. 2. 418. a
 corpus nostrum, cur artem certam sibi deposcat
 tom. 2 245. c
 corporis nostri cōstitutiones tres ponere, neces-
 sarium ad artem est, & quo pacto lflag. 149. c
 corporis curandi modus to. 1. 717. b
 corporum habitus, qui secundum naturam illis
 sunt, seruandi sunt to. 2. 256. b
 corpora animalium secundum qualitatem solam
 alterantia, medicinæ dicuntur, cætera alimenta
 tom. 1 23. a
 corporis temperamentum nō omne per contra-
 ria restituitur to. 1. 134. a
 corporum natura, cognitu necessaria ad uictus ra-
 tionem idoneam instituendam to. 2. 145. 16
 corporis habitus singuli, quam diætā postulant
 tom. 2 154. 5
 corpora quæ debent uel per uomitum, uel per se-
 cessum purgari quō disponenda to. 7. 67. 7
 corpus uniuersum debet primo purgari anteq; ali-
 quam dispositionem aggrediamur to. 7. 31. 6
 corpora quiete conseruant, non alterant, & tras-
 mutantur to. 7. 14. 4
 corporum mollium, ac durorum in medicado di-
 scrimen to. 5. 253. d
 corporis magnitudo proprie dicta quæ to. 7. 41. 2
 corpus magnum aut paruum cur fiat t. 1. 171. 7
 corporis totius habitus, è quibus sumitur potissi-
 mum partibus lflag. 254. 50
 corporis totius temperaturarum cuiusq; simpli-
 cium signa lflag. 255. & inde
 corporis totius compositarum temperaturarum
 signa ibidem. ca. 56
 corpus totum mulieris ut plurimum est simile u-
 teris to. 7. 62. 5
 corporis totius moderate tēperature fig. lflag. 254. 51
 corpus tum optime constitutum, tum cetera huius
 uicina quo modo facillime dignoscuntur to-
 mo 1 170. 6
 corpus

corpus optime constitutum, quanam ad sui custodiam postulet, in qualitate, quantitate, & facultate, brevis repetitio to. 2. 352. b
 corpus non optime constitutum, tribus de causis deficere solitum to. 2. 354. d
 corpus salubre, quod sit l'lag. 242. 4
 corpus in salubre, item neutrum l'lag. 243. 5. & 6
 corpus simpliciter inculpatum, quale sit to. 2. 273. b
 corporis uitiolosi status, quis sit deterrim⁹ t. 2. 378. b
 corporis status uitiolosi, genere duplices sunt tomo 2 377. 2
 corpora nostra, quot modis laedantur to. 1. 169. d
 corpus nostrum laedentia, in duplici sunt differentia, & quae sint to. 2. 245. c
 corpus humanum obnoxium mutationibus intrinsecis & extrinsecis Galenus to. 7. 1. 1
 corpus ab ambabus causis & extrinsecis & intrinsecis illatum, nullum reperitur, quod tamen me diocriter resistat utriusque, est, & quod nam sit tomo 1 171. b
 corporibus nostris saepe contingit, ut ad morbosam affectionem parata dum sint, superueniens externa causa, eam affectionem primum prodatur to. 6. 739. b
 corpore aliquo offenso, num omnes eius uirtutes ex aequo laedantur to. 3. 106. d
 corpora nostra quod recipiant opera naturae quae nunquam defunt to. 7. 3. 1
 corpus totum unde alatur scilicet ex hepate t. 7. 18. 2
 corpora non pura non sunt nutrienda to. 7. 10. 1
 corporis spissitudo & humorum crassities sunt causa non extenuationis to. 7. 28. 2
 corpora extenuata quanto tempore reficienda to. 7 7. 1
 corporis partes si sint tenues malum signum & causa, e contra si crassae to. 7. 38. 2
 corpulenti seu carnosius cur fiant to. 1. 68. b c
 corpulentia ex sanguinis copia nascitur to. 1. 68. d
 corpulentia, si ita incrementum accipiat ut praeter neque ingredi commodum nec sedere possint, medicatio to. 6. 353. d. ac deinceps
 corpus totum ob nimiam potationem calefit t. 7. 7. 7
 corporis totus habitus si habeat pituitam albam, aquam intercutem incidit to. 7. 71. 7
 corpus quanto magis recedit a natura, tanto habet maiorem morbum to. 7. 76. 7
 corporis aliqua pars potest esse plena, tamen corpus non erit plethoricum to. 7. 31. 6
 corpori repleto uinum & balneum nocent t. 7. 47. 7
 corpora liceantur fame to. 7. 60. 7
 corporum defluxus quomodo fiant ibidem
 corporis mutationes calor modo, & modo frigus, color alius ex alio, longitudinem morbi significat to. 7. 61. 7
 corpora non pura quanto magis nutries, tanto magis laedes to. 7. 63. 7
 corporis extremae partes si frigescent quando malum & quando non to. 7. 1. 7
 corporis partes quae coalescunt abscissae nunquam to. 7 28. 7
 corpora animalium diffillantur occulte to. 7. 14. 1

corpus uniuersum inspirabile et expirabile est tomo 5 14. c
 totum corpus nostrum est conspirabile & confluale per meatus communes to. 1. 117. 6. c. d. & inde corpus totum foras introque spirabile esse quo pacto Hippocrates uelit to. 1. 872. c. & 869. d
 corpus totum possibile est esse uacuum to. 7. 18. 2
 corporis uirtutes, quae sint, & quo pacto animi uirtutibus proportionem respondeant l'lag. 174. b
 corporis bonum, lege Bonum
 corroborari minime est ex potentia nostri corporis to. 7. 31. 2
 corrodens est atra bilis to. 7. 21. 4
 corrumpere ab Hipp. quando sphacelare to. 7. 51. 7
 corruptio quae sit to. 7. 17. 1
 corruptio exigit temperamentum ibidem
 corruptio generationi contrarius motus tomo 1 111. 4. d
 corruptio in sanguinis uomitu to. 7. 75. 7
 corruptionem abscessus ossis to. 7. 74. 7
 corruptorum in uentre ciborum causa & signa to. 3 93. b
 corruptio humorum dicitur facere morbum to. 7. 17. 1
 corruptio humorum causa est fluxus capilli t. 7. 11. 5
 corruptio foetus quando non sequitur ex dolore to. 7 53. 5
 corrupti humores debent purgatione sanari tomo 7 47. 6
 de corruscatione, fulmine, turbine, & conuolutione to. 8. 27
 coryza quid to. 3. 109. d
 κόρυζα. Graeco
 κόρυς, ordo to. 4. 798. b
 costarum anatome l'lag. 212. c
 costae quo pacto incidendae to. 1. 379. 8
 costae nothae, siue spuriae quae dicantur t. 1. 370. a
 cur ita dictae 320. a
 costarum thoracis duodecim, anatome t. 1. 369. d
 circa costas contingentes abscessus to. 3. 164. c. d
 costarum fracturae, & conueniens iisdem chirurgia to. 6. 1030. a. b
 costae non dilatantur non crescunt ut in pueris gibbis ex asthma, in quibus autem cor crescit gibbis propter tussim moriuntur to. 7. 46. 6
 costae antequam patiantur in pituitosis morbis costalibus, strangulatur aeger to. 7. 11. 7
 costarum partes carnosae quomodo cognoscuntur pati to. 7. 5. 6
 costas succingens membrana, peritonaeo respondet proportionem to. 1. 349. b. c. d. & col. seq. c
 costus to. 5. 203. 4. 5. & to. 8. 311
 costus & cassia sunt aromata praecipue calida tomo 7 28. 5
 cotylae quare non extrinsecus positae to. 1. 487. c
 κοτύληδες acetabula, quae sint to. 1. 805. b
 cotyle siue acetabulum ossis concauum in articulis to. 1. 177. a. & 1197. c
 cotyledon. umbilicus ueneris to. 5. 203. 4. 6
 cotis naxiae ramentum to. 5. 261. 2. 4
 coxarum dolor, causa curatioque l'lag. 224. ca. 23
 coxae dolores recurrentes, quandoque delirium por

tendunt, & quando to. 4. 647. d
coxarum dolor, articularū uitia, & podagra, quā
differant lſag. 224. 25
coxam excidere, id est articulum coxæ to. 7. 59. 6
coxis & cruribus fiunt uarices to. 7. 21. 6
ad coxā ſi uterus uergēs ſuppuratur neceſſum eſt
linimentum fieri to. 7. 47. 7
coxarum dolor fiet, ſi mammae quæ fuerāt tenues
fiant duræ to. 7. 53. 5
in coxa, in partibus genu anteriorib, uidemus cor
dam in qua per compatiendī rationem poteſt
fieri conuulſio to. 7. 65. 5
coxendicum, pedum, & articularum doloribus
curandis præcepta & remedia to. 6. 444. a
coxendicum doloribus remedia to. 6. 497. 110
& 466. 50
coxendicum ac renum doloribus to. 6. 469. 69
coxendicum, uentris, mammariū, femorum ſciſſu
ris to. 6. 469. 67
coxendicum morbus, quære iſchias
coxendicum dolori, utilis paſtillus to. 5. 525. a
coxendicū morbo antidotoſub A reperies paſſim
coxendicum dolores comitantur ſenes ad mor
tem to. 7. 40. 2
coxendicum dolore quibuſcunq; moleſtatis diu
turno excidit coxa, hiſ crus tabeſcit, & claudi
cant ſi non urantur to. 7. 60. 6
coxendicum dolore moleſtatis quibuſcunq; ex
cidit coxa, & ruruſ incident, hiſ mucoreſ ſuper.
tom. 7 59. 6
claudicant ſi non urantur à coxendicum dolore
diuturno moleſtati ibidem
crambe. braſſica to. 5. 204. 48
crambe agria ibidem 49
crambe thalattia eadem 50
Cranea cornu to. 5. 203. 47
in Cranone muliercula to. 3. 301. b
Cranonis ſituſ to. 3. 410. b
crapulæ nocent podagricis to. 7. 28. 6
crapulæ ſolutioniſ quod nō ſit tempuſ ſtatutum,
ſed ſecundū naturā potantiſ & uini to. 7. 5. 5
crasſum proprie quid ſignificat to. 7. 54. 2
crasſum pro mediocri to. 7. 77. 4
crasſum pro mediocri acceptum aliquo pacto op
ponitur tenui to. 7. 76. 4
crasſitudo corporiſ, quid ſit & qualiter cōtingat
tom. 3 675. c. & deinceps
crasſuſ uenter, ſubtilem mentē non parit prouer
bium to. 2. 224. d
crasſi ſucci acglutinoſi, nemini cōueniūt t. 2. 362. b
crasſiſ ſuccis qui magiſ ledant & diu min⁹ ibi. b c
crasſorum ſuccorū noxæ ibidem
crasſi humoreſ faciūt morbū comitialē to. 7. 7. 5
crasſitieſ humoris facit longiuſ extendi cōctionē
tom. 7 49. 6
crasſi humoreſ ileoſ quandoq; cauſant to. 7. 44. 6
crasſuſ humor facit uariceſ to. 7. 21. 6
crasſitudo humorū facit morboſ longoſ to. 7. 44. 4
crasſuſ ſanguis obſtruēſ facit urineſ diffici. t. 7. 49. 2
crasſi citiuſ ad mortē ueniunt quā gracileſ, &
qui ſint to. 7. 9. 2. & 44. 2

crasſi præſertim pueri incidūt cōuulſionē t. 7. 25. 3
crasſa præter naturam utero cur non concipiant
tom. 7 46. 5
crasſum admodū ſi calidum, nō poteſt bene ſub
intrare to. 7. 5. 5
crasſitudo puriſ aut loci cauſa eſt quādoq; ut ſup
puratio non innotefcat to. 7. 41. 6
crasſi humoreſ euacuati, ſi ex liene depēdeant &
fiant fluxuſ, bonum, Galenūſ to. 7. 43. 6
crasſitudo iuueniſ non eſt decenſ, neq; libera
liſ to. 7. 54. 2
crasſitudo inutiliſ in ſenibuſ ibidem
incrasſantia medicamenta ſeligentiſ quib; ſita
benduſ ſcopuſ to. 5. 149. b
crasſi. lege Pingueſ
crasſitieſ remedia to. 2. 157. 11. & 389. a
crasſam cutē extenuat calor to. 7. 22. 5
crasſi ſanguiniſ auxilia quæ to. 7. 47. 7
crasſuſ ſanguis euacuat per hæmorrhoidaſ t. 7. 11.
crasſi humoreſ per phlebotomiā quādoq; (6
euacuantiſ collige to. 7. 22. 6
crasſoſ humoreſ docet tantū extenuare, nihil re
cordatur de ſubtiliſ to. 7. 9. 1
crasſi habēt uenaſ anguſtaſ, paucū ſanguinem
& ſpirituſ habent to. 7. 44. 2
crasſi facti, ppter cibaria optima meliū ſe habēt
quā crasſi à natura to. 7. 44. 2
crataegonoſ to. 5. 204. 51
crea to. 3. 193. a
creatoriſ lauſ ex collationē t. 1. 495. c d
creatoriſ materiæ autorē, naturam uocat Hippo
crateſ, Plato deum nominat to. 1. 1104. b c
credere difficulter oportet eoſ qui ueritatē diſce
re cupiunt to. 2. 232. per totam col.
crepale græce, eſt noxa facta à uino, à πῆμα edunt
quod ſignificat concuti, & cras caput to. 7. 5. 5
κρίσις nomen quid ſignificet Hipp. to. 1. 114. b
creſcētia adhuc & tenera, facultatibuſ mediocri
ſunt, cætera fortiora, & ratio to. 2. 170. c. & a
cretenſiſ cuiuſdā hiſtoria, iracundiæ exemplum
tom. 2 201. b c
crethmon to. 5. 204. 52
cridriuſ radicula to. 8. 315
crimnon to. 2. 42. b. to. 5. 205. 54
crinitæ ſtellæ quæ to. 8. 26
criſiſ, quære iudiciū
criſiſ. prædictio
criſeoſ ſigna, quære ſigna criſeoſ, & iudicatoria
de criſibuſ libri & libroꝝ materia to. 4. 483. a
de criſibuſ libri, cur cōpoſiti t. 4. 841. pen. & inde
criſiſ quid ſit to. 4. 483. a. & to. 7. 23. 2
criſiſ quæ & unde to. 7. 13. 2
criſiſ ſignificatio uariā apud medicoſ t. 4. 589. a
col. tota & 513. b
criſiſ ſpecies ſex enarratæ, & iſparū ſigillatim no
mina to. 4. 533. d. & 543. 7. & 559. d. & 560. a
criſiſ ſimpliciter dicta to. 4. 534. 2
criſiſ appellatio, quibuſ morboꝝ mutationibuſ
conueniat, diſceptatum to. 4. 571. 9. & col. ſeq.
criſeſ diuturnoꝝ morboꝝ per abſceſſuſ to
mo 4 536. c
criſeſ

crises in morbis diuturnis, ferè nulla perturbatio-
ne præcipiti antecedente, paulatim uenientes,
plures dies occupare solent t.4.588.d.& inde
crises absq; immutatione fieri non posse, aduersus
Asclepiadem disputatio to.4.595.8
crises morborum partim diebus, partim mèlibus
partim annis contingunt to.4.605.b
absq; crisi morientium modi tres to.4.548.c
absq; crisi futuræ mortis præcognitio to.4.547.9
crisum aliarum præcognitio stabilis est, aliarum
non est, & ratio to.4.548.b.& ca.10
crisum prædictiones non cuiusuis sunt, & quorū
sunt to.4.577.c
crisim dijudicaturum, in quibus exercitatum esse
conueniat to.4.513.b
crisum prænotionis, principium optimum quod
sit to.4.483.a
crisis futuræ cognitio, status præcognitionem po-
stulat necessario to.4.541.5
crisis præflagitio, uera sit, si error nō committatur
tom.4 539.b.c
crisis prædictionem confundentia to.4.575.d
& col. 577.d
crisis futuræ indicia communia è subitarijs muta-
tionibus to.4.534.2
crisis celeritatem promouentia to.4.540.c
crisis tempus to.4.543.6
crisis in morbis exitalibus, statum uix expectat
tom.4 549.c
crisis inantis indicium maximum è concoctio-
ne: secundum, ex indicatione præcedente to-
mo 4 535.3.d
crisis salubris, è solis quoq; concoctionis signis o-
stenditur to.4.541.6
crisis præsentis indicia to.4.535.b.c
crisis futuræ dies, qualiter inueniatur to.4.539.b.c
per totam & seq.
crises futuræ hora, aut mortis qualiter prædican-
da sit to.4.578.12
criseos futuræ dies, qualiter prænoscentia sit to-
mo 4 569.a
in continuis crisis, in quem diem cadet præfagi-
tio to.4.539.c.d
crisis quarto die futuræ, præflagitionis exem-
plum ibidem b
crisis septimo die futuræ, præflagitionis exemplum
tom. 4 540.c
crisis die uel decimo quarto uel undecimo futuræ
exemplum ibidem d
crisis ultra decimum quartum extendenda exem-
plum to.4.541.b
crisis futuræ, & num morbus unà cum crisi finitu-
rus sit aut secus, præcognitiones propriæ to-
mo 4 537.4.& 539.a
crisis futuræ ac morbi solutionis uia pulchra apud
Eudemum, ratione q; dialectica facta collectio
tom.4 827.b
crisis futuræ modus, qualiter præcognoscatur to-
mo 4 551.a.b.& deinceps
crisis per excretionem futuræ signa to.4.553.a
& eius aut

Per uomitum 555.a.& deinceps aluum 554.b
& 556.b sudorem 554.c fluxum sanguinis è
naribus 555.c urinam 554.b hæmorrhoi-
das 556.b c menses ibidem
crisis per abscessus futuræ signa to.4.554.a
crises quibusq; morborum generibus familiares
tom.4 535.d.& 536.a
crisis in acutis quomodo fiat, q; quandoq; in 40.
die fit, & quomodo tunc appellatur to.7.23.2
crises in singulis morbi temporibus quales sint to-
mo 4 550.c.d
crisis per declinationem non fit, sed paulatim fa-
cta solutio to.4.542.b
crisim in bonam & in malam distinguui tu collige,
sed ut plurimum bona to.7.13.2
crisis bona & mala quæ to.7.23.2
crisis melior quæ sit to.7.21.1
crisū bonarū ac malarū collatio t.4.548.d. et inde
crisim bonam indicantia signa to.4.543.6
crisim salubriter indicatam, errores qualiter præ-
pediant to.4.575.b.col.tota
crisim optimarum præcognitiones exquisitæ
sunt: aliarum non sunt to.4.550.d
crisim optimā, non per coniectionē solum sed fir-
ma cognitione cōprehendere licet to.4.537.d
crisis optimæ signa to.4.537.a
crisis non optimæ prænotio to.4.538.a
crisis inpestiuiæ signum maximū to.4.549.b
crises imperfectæ to.4.533.ca.1.& 544.b
crises firmæ non firmæ to.4.557.b
crisis firmæ & non firmæ exempla to.4.567.7
& col. seq. 2
in crisi cur male se habeant acri to.7.13.2
ante crisis innox cur diffidilis ibidem
in crisi non subito sanant uel moriunt to.7.23.2
crises bonas quandoq; operantur casus uehemen-
tissimi to.7.5.7
critici sudores & fluxus sanguinis & deiectiones
alui, à qua ui fiant to.7.21.7
in crisi quando debet euacuare medicus, & quan-
do non to.7.20.1
crisim si non sit perfecta medicus debet adiuvare
tom.7 20.1
de crisisbus disputationis summa breuiter repeti-
ta to.4.793.c.& col. seq. tot.
critici dies, quare dies tritici
crithe. Hordeum to.5.204.53
crithe, seu posthia, quis affectus oculi flag.228.b
ad crithas, remedia to.5.575.c
ad crithas seu posthias, remedia to.5.596.b
Crito agrotus to.3.267.d.& 483.26
Critonis synanchici historia, & Erasistrati medi-
catio to.5.1082.8 interijisse illum constat, quod
sanguis missus non esset 1084.9
Critonis librorū De ornatu, index to.5.473.3
crocodili sanguis ac reliquorum to.5.282.6
crocodilorum terrestrium sterus to.5.297.29
crocodilum to.5.205.56
crocomagmatis compositio to.5.423.20. t.8.310
croci adolescentis historia to.5.756.c
crocus, eiusq; uires to.5.206.57.& 401.c

croci hortenſis ſemen appēſum collo, ad ſcorpio-
nis mtorſum to. 6. 527. c
crommyon. capra to. 5. 296. 58
crotonum ſanguis to. 5. 282. 5
cruda dicuntur imputrida ab antiquis t. 7. 1. 6
erudus ſuccus, quis dicatur to. 2. 32. d
& quomodo a pure differat ibidem
erudorum ſuccorum differentia to. 2. 332. c
cruditatſ in ſanguinis ualiſ contingentis, cauſa
tom. 3 91. d
cruditates fiunt ex humido cerebro to. 7. 2. 6
cruditas quæ ſymptomata gignere ſoleat to-
mo 3 111. 5. & col. ſeq.
cruditas in humoribus mala, Galenus & Hippo-
crates to. 7. 67. 5
cruditas humorum facit morbum to. 7. 17. 2
cruditas aſſidua, morborum præcipua cauſa, &
quorum, quouē pacto to. 2. 151. a
crudi humores, & cholera mordax faciunt dolo-
rem capitis to. 7. 10. 6
cruditates faciunt podagram to. 7. 28. 6
cruditates multæ quos morbos cauſant in pueris
tom. 7 3. 6
ex cruditate febris, ac curatio eius to. 6. 204. c. d
cruda excrementa quid apud antiquos agant to-
mo 7 1. 6
cruda exeuſtia quando ſecundū Eraſiſtratum fa-
ciunt leuitatem inteſtinorum, & quid ſecūdum
alios ibidem
in crudorū ſuccorū aſſitudinibus, uomitus nō cō-
petit, ſed ſi ſoli infeſtent, & ratio to. 2. 339. d
cruda cur purganda non ſint to. 6. 709. b. & in. 3
cruda exiſtēte materia impoſſibile eſt aliquid be-
ne euacuari to. 7. 22. 4
qui crudis abundant humoribus, iſs non uena ſe-
canda, ſed aliter ſanari oportet, & quo pacto to-
mo 5 1108. d
cruda ad malos abſceſſus conuerſa quid porten-
dant to. 7. 22. 4
crudum ab Hippocrate dicitur durum ſecundum
Galenum to. 7. 67. 5
cruditatis ſigna quæ morbum longum ſignificant
tom. 7 12. 1
cruditatis ſigna in principio et non amplius ibidē
cruda urina quæ ſit to. 7. 32. 7
cruditas humorum maxima oſtenditur ab urina
alba, id eſt, perſpicua, & aquoſa to. 7. 72. 4
cruditatis remedia to. 8. 378. 379
erudus ſuccus in urinis ſubſidens t. 2. 32. d. & inde
cruentæ excretiones & cholerica ſi bene excer-
nantur ſunt bonæ to. 7. 47. 4
cruris totius oſſium anatome Iſag. 213. to. 1. 1251. 5
cruris oſſium nomenclatura to. 1. 486. 9
cruris manuſq; neruorum diſcrimen to. 1. 830. 2
crurū ratio in obeundis ſuis actionibus to. 1. 812. b
crura hominis & cæterorum animalium cum ſpi-
na differente iungi to. 1. 476. d
crurum actiones to. 1. 478. b. & 812. a
cruris oſſis partim gibberoſi partim caui cauſa to-
mo 1 487. d
cruris curui uſus to. 1. 488. a

cruris articuloꝝ numerus optimus to. 1. 500. b
muſculoꝝ ſitus & collatio 501. 16 actio 502.
d muſculorum & ab his tendonum anterio-
rum & poſteriorum differentia 503. b neruo
rum ratio 830. a
cruris totius cum manu tota collatio t. 1. 486. d
& 488. 10
crurum, figura media quæ ſit, & ratio eius aliigna-
ta to. 1. 1210. 9
crura gracilia, cui ſint craſſiora reddenda exem-
plo facta præceptio to. 2. 356. & col. ſeq. tota
cruris partium, actiones tum ut ſimilium, tum
ut inſtrumentalium, expoſitæ Iſag. 142. 5
cruribus & coxis fiunt uarices to. 7. 21. 6
crura cur non poſſint ſtabiliri in pueris to. 7. 32. 6
cuſtata animalia to. 2. 118. 33
crypſorchis, quid Iſag. 190. d
cryſtallus lapis to. 8. 327
cryſtallinus humor to. 1. 973. a. b. & to. 3. 51. d
cubare humi cauſa in iuuenibus morbi comita-
lis to. 7. 26. 3
cubare humi et clamor uehemēs in cauſa ſunt cur
iuuenibus quandoque fiat fluxus ſanguinis to-
mo 7 29. 3
cubare humi plus lædit conſiſtentes quàm iuue-
nes to. 7. 30. 3
cubatio ſupina, quos morbos pariat t. 1. 406. 5
cubitus & κῶμ quid ſit to. 1. 1203. b
cubitus quid to. 1. 447. d
cubitus, quod ſignificet partem domeſticam, in-
de collige quod dicit in aph. 12. ſe ſecuiſſe uenā
in cubito in laterali morbo to. 7. 12. 1
cubiti oſſium, anatome to. 1. 187. 17
cubiti manuſq; muſculorum numerus & actio to-
mo 1 447. a
cubiti oſſis ſitus to. 1. 483. c
cubiti in brachio muſculorum motus quot ſint et
quales to. 1. 1188. a
cubiti iuncturam infeſtantes morbi Iſag. 230. c
cubiti luxatio, e loco ſimilium & diſſimilium ex-
poſita Hippocrati, ac loci huius expoſitio per
Galenum to. 1. 1088. c. & inde
cubiti oſſiū fracturarū chirurgia idonea t. 6. 853. d
cubiti, gibbi luxatio, & eiufdē chirurgia t. 6. 881. d
cubiti uena ſecta ſanat rupta ex dorſo quæ deſcen-
dunt ad cubitum to. 7. 22. 6
cubitos aſcendunt in uiris rigores to. 7. 69. 5
cuculus, ſiue cinenon to. 8. 314
cuculi piſces to. 2. 115. 30
cucumis to. 5. 232. 95. & to. 8. 80
cucumis agreſtis. lege Sicyos agrios
cucumeres, eorumq; natura to. 2. 60. b
& to. 8. 314
cucumeres mali ſucci to. 2. 144. b
cucumerum, lōgus uſus, frigidum ſuccum gignit
tom. 2 60. d
cucumeri, neq; maturo neq; ante maturitatem uis
ineſt aſtringens to. 2. 66. d
cucurbita, quare colocynthe
cucurbita to. 2. 25. a. & 144. b. & 58. 3
cucurbita ſylueſtris to. 8. 310
cucur

cucurbita, neq; maturæ neq; ante maturitatē uis
 inest alstringens to. 2. 66. d
 cucurbita frigidum & humidum, exiguumq; cor
 porialimentum præbet to. 2. 58. c
 cucurbita, quādo fumēda, quōue pacto sumptæ
 corrumpi soleant to. 2. 66. c d
 cucurbita, reponitur, & quo pacto to. 2. 57. c
 cucurbitularum usus Ifag. 189. a. & to. 5. 1054. 3
 cucurbitulæ uirtus to. 4. 60. c
 cucurbitulæ comparatio ad sudorem naturale
 to. 7. 1. 7
 cucurbitularum usus in parte opposita, oculorum
 fluxiones antiquas sanauit to. 7. 68. 5
 cucurbitula magna apposita quid faciat to. 7. 50. 5
 culicibus necandis to. 6. 500. ca. 140
 cucumis. Sicyos
 cuminum. cyminum
 cumini semen to. 2. 172. c
 cumini efus, aduersus præcordiorū flatus t. 2. 335. c
 cuniculus, Hispaniæ animal, lepori simile t. 2. 95. a
 cupiditatem definiens cōtradicit sibi Chrysippus
 tom. 1. 955. 9
 cupiditas & iracūdia, num operationes sint an af
 fectus, quæstio to. 1. 1001. b
 cupiditas insatiabilis tristitiæ causa to. 2. 213. 13
 cupressus. Cyparissus
 curæ extenuant corpora to. 7. 28. 2
 curæ multa in senectute, ut dicatur, senectus ple
 na curarum to. 7. 13. 3
 curæ & calefactio si sint consueta minus nocent,
 ē contrario si inconsueta to. 7. 50. 2
 curas impedire somnum, & inducere uigilias col
 lige to. 7. 13. 3
 curare duplex est to. 7. 38. 6
 curatio quid proprie sit to. 7. 22. 2
 curatio præsentium est, prouidentia futurorum
 tom. 6. 91. a
 curatio per se à medicis exercetur, prænotio aut
 dignotio propter ipsam curationem to. 6. 586. a
 curatio & præcognitio rebus exterioribus turbā
 tur to. 7. 1. 1
 curatio & præseruatio, quandoq; fieri debet, tunc
 non habemus nomen commune t. 7. 22. 2
 ad curationem quæ spectent ibidem
 ad curationis inuentiones quid conferat to. 7. 5. 6
 curationis summa, in quibus uersetur to. 3. 669
 20 per col. totam
 curatio, in tribus uersatur to. 3. 441. 51
 curatio, à quibus rebus to. 1. 111. a
 curationis consilia, quibus indicentur primum
 tom. 5. 791. b
 curationis rationes optimæ quibus indicantur
 tom. 6. 352. c
 curationis indicatio, qualiter à uirtute sumatur to
 mo 6. 227. c d. & deinceps
 ad curationē quæ per methodū agitur inuenien
 dam an conferat indicatio quæ à uiribus sumi
 tur ægrotantis, disputatio to. 6. 225. c. quære re
 liqua sub elemento I
 curationis indicationes ab ipsarum natura parti
 um quot quibusq; modis ducantur to. 6. 188. a b

curationis indicatio qualiter à situ loci patientis
 sumitur Ifag. 270. b. & 275. b à formatione &
 à substantia ibidem
 curatio, ubi indicationes fuerint contrariæ ad id
 quod grauius minatur periculum est cōuertē
 da to. 6. 82. b c. & citra
 curanda sunt prius quæ magis urgent to. 7. 19. 5
 curatio omnium hominum communis nulla est
 tom. 6. 77. c d
 curationis modus nullus reperitur, cui non etiā
 contrarius reperitur to. 1. 11. c
 curatio, ad ea quæ singulis propria sunt, quoad fie
 ri potest contrahenda to. 6. 78. a
 curatio tutior, licet longiore fiat tempore magis
 est sequenda quā quæ breuior est, & nō absq;
 periculo to. 6. 291. c d
 curationis diffidia, præcorum in morbis acutis
 unde orta sint, & cur durarint to. 6. 589. d
 & 591. a & 610. a
 curatio intestinorū cur faciliior quā cæterorum
 quæ intus sunt to. 1. 159. b
 non curare cancos occultos melius est, curati e
 nim cito pereunt, non curati longius tempus
 perdurant to. 7. 38. 6
 curatio mala medici in causa est cur ulcera efficiā
 tur insanabilia to. 7. 45. 6
 curatio ex qualitate exemplum to. 7. 2. 1
 curationis morborū intentio cōmunissima qual
 ter ex axiomatico cōtrariorum ducat, & eius ad
 particularia applicatio Ifag. 269. a. & col. seq.
 de curatione librum fecit Diocles to. 7. 1. 6
 de curandiratione per sanguinis missionem liber
 to. 5. 1101. rerum in eo pertractatarum summa
 1098 doctrinæ ordo 1103. d
 cursus exercitium, non laudatur to. 2. 189. b c
 cursus, noxæ to. 2. 190. 7
 cursori, musculus abruptus, nil obfuit to. 1. 253. b
 curta in naribus, auribus, oculis, qui restituantur
 Ifag. 234. d
 Cutis definitio Ifag. 170. d
 cutis, sanguine præditus neruus quispiam est to
 mo 1. 54. d
 cutis, tum hominis partiū, tum uniuersæ substan
 tiæ media ibidem
 cutis, omnium animalis partiū examinandarum
 uelut norma to. 1. 54. d
 cutem etiā habet partes interiores quæ nō sunt
 calidæ to. 7. 77. 4
 cutis superior quæ sit ibidem
 cutis frontis to. 1. 720. 15 motus ibidem c
 cutis totius animalis & manus internæ & pedis
 imi & labiorum 720. b malarum d
 cutis uaria to. 1. 453. 6
 cutis nerui & sensus to. 1. 818
 cutis hominis quæ in manu omnium sensibillium
 temperamēto medium exquisitè est to. 1. 53. b c
 cutis tactus instrumentum ibidem
 cutis frigida & humida, quibus rationibus fit, &
 quamobrem to. 1. 75. a
 cutem terræ comparare quo pacto recte liceat
 tom. 1. 74. d
 cutis

cutis undiq; meatibus plena to.5.14.c
 cutis foramina qualiter fiant to.3.163.c
 in cutis meatuū perforationes, uenarū & arteria-
 rum oscula haud pauca perueniunt ibidem
 cutis quæ nostri corporis membra tegit, ramuscu-
 los quosdam minutos à subiacente sibi arteria
 accipit to.1.219.a
 cutis rara & mollis, & dura & densa, quæ commo-
 da habeat utraq; ad sanitatem to.2.261.d
 cutis media, salubrior ibidem
 cutis densitas, nunc plethoram nunc febrē accen-
 dit & quo pacto to.3.117.d
 cutis densitas, qualiter febris sit causa ibidem d.c
 cutis dēlitas, aut laxitas, qualiter matutina frictio
 ne curet, pro amborum differentiis to.2.322.b
 cutis raritas, uentris astricti quibusdam causa est,
 & quo pacto, contra densitas, soluti to.3.649.d
 cutis humiditas, è nimia potione, qualem frictio-
 nem matutinam, postulet to.2.322.b
 cutis rara est in uiris magis quàm in mulierib. to-
 mo 7 69.5
 cutis raritas indicatur ex pilis ibidem
 cutis humida, cur pilis gignēdis, inepta to.1.71.a
 cutis siccitas, qualem frictionem mane postulet
 tom.2 322.a.b
 cutis sicca, similis terræ statui, qualis abetie aere
 est to.1.70.d
 cutis colligatio, carniū incrementum to.3.649.d
 cutem mollit calidum to.7.22.5
 cutem obdurat frigidum to.7.20.5
 cutis densatio & obstructio, qualiter fiat, & inter
 se differant, atque ipsarum notæ ac remedia to-
 mo 2 318.15
 cutis in ambitu totius morbi l'ag.230.d
 cutis omnino ut regeneret fieri nequit to.6.74.d
 & deinceps
 ad cutim uergentes humores qualiter uacuandi
 tom.3 635.b
 cutis sordibus omnibus facientia sinegmata to-
 mo 5 486.d
 cutis ulcera è caco-chymia nascuntur to.1.88.d
 cutis cæteris partibus imbecillior à natura facta
 & ratio to.3.29.c
 cutis uniuersa est locus conueniens per quem fit
 euacuatio to.7.21.1
 cutis per sudorem euacuatur to.7.2.6
 cutis uniuersa & caput derelinquitur à sanguine
 in forti dolore to.7.26.7
 cutis refrigerat in febre lypiria, & interiora urun-
 tur to.7.48.4
 cutis est mediū quo uacuuntur sudores to.7.37.4
 cutis est medium quo euacuant, sudores frigidi,
 tamen partes subter sunt calidissimæ ibidem
 ad cutem reuocat humores malos exercitatio to-
 mo 7 20.3
 ad cutim transferri passionēs à partibus intimis
 bonum to.7.37.6
 cutim etiam extendunt inflammationes podagri
 cæ to.7.49.6
 cutis infecta, et cholera flaua faciunt morbum re-
 gium to.7.62.4

in cutem ueniens frigida aqua nō dicitur mordax
 sed in cutem ulceratam to.7.20.5
 cutis à membrana inferiore detrahenda, in sectio-
 ne uasorum ac neruorum brachij, & quo pacto
 tom.1 269.d
 habitantium sub meridie atq; arcto, internarum
 partium affectus è cute notari nequit, & ratio
 tom.1 74.d
 cutis regigni nequit to.6.74.ba
 cutis suilla to.2.137.b
 cyamos. Faba to.5.206.59
 cyanos, uide Ceruleus
 κύβητος dores quid uocent to.1.1204.c
 cyboides ossis in pede genus to.1.190.b
 cyclaminos to.5.206.60, & to.8.80. & 311
 cydonia ac struthiomela to.2.71.23
 è cydoniorū succo paratum medicamentū ibide
 quod è cydoniorū succo conficitur, medicamen-
 ti preparatio uaria to.2.399.20
 cydoniorum malum, purgans, sine noxa to.2.28.d
 cyminum to.5.207.61, & to.8.312
 cynanche & iuxta cynanche quomodo fiat, & in
 qua parte, & quomodo debeant appellari to-
 mo 7 34.4
 Cynici dicti Philosophi, uiam ad uirtutē breuem
 contententes, rationalem contemplationem
 non exercent to.2.223.5
 cynocrambe. Apocynum
 cyparissus. cupressus to.5.207.63
 cyperus to.5.207.64, & to.8.311
 cyphi quid to.8.313
 cypheos preparatio, è Democrate to.5.419.11
 cypros arbor to.5.208.65
 cytison to.5.208.66, & 386.c
 cyfaron, rectum intestinum appellatū to.1.1311.b
 cytinus flos, eiusq; uires to.5.173.72
 cytini ad remedia legendi to.5.636.ab

D

DAemones, qui to.8.16
 Damasonium. Alisma to.5.178.99
 Damocratis libri medicamentorum, carmine scri-
 pti, cur in precio habendi to.5.1024.a
 daphne arbor, laurus
 daphne herba to.5.178.102
 δάριος δάριον Herophilo, quid to.1.270.a
 dartos pellicula to.1.399.b
 daucus to.2.89.67, & to.5.178.100, & to.8.315
 dauci radix to.2.177.8
 dauci semen to.2.172.b.c & to.5.178.c
 in dealcis horto decumbens ægrotus to.3.507.ab
 dealcis casus to.7.31.7
 dealcis uxoris ægrotæ casus to.3.254. & 263.10
 & 582.88
 deambulatio, febricitantibus officit to.3.680.pen.
 dearticulatio ossium l'ag.194.b
 dearticulatio mira in genu to.1.500.b
 debiles lege imbecilles to.7.42.2
 debilib, quid accidat si aqua frigida lauent, to.7.15.1
 debilibus & laborantibus humoribus corruptis
 quid dandum to.7.17.1
 debilitas quæ non habet remedium to.7.27.6
 debili

debilitas uirium ex morbo balbutiem causat
mo 7 32.6
debilibus quibus sudor calidus uel frigidus debet
fieri euacuatio per inferiora t.7.62.7
debili existente in febre non intermittēte, si labrū
aut nasus, aut oculus aut supercilium peruertitur,
si non uideat, si nō audiat, quicquid horum
fuerit mors propē est to.7.70.7
debilitas uiscerū quomodo ostendit to.7.43.4
debilitati propter sanguinis fluxum in refectione
humectantur to.7.27.4
debili existente ægro si rigor incidat febre nō de-
ficiente latale to.7.46.4
debili existente corpore in cōtinua febre si labrū
uel oculus, uel nasus uel supercilium peruertatur,
aut non uideat, aut nō audiat latale to.7.49.4
decidentia, non uoluntarius animalis motus est,
sed declinatio est to.1.193.b
declinatio morbi, quare tempora morbi
declinatio morbi totius ac noxæ ipsius to.3.356.d
& col. sequenti a
declinatio accessionū particularium to.3.344.c.d
declinationis morbi cognitio to.8.483.3
declinatio melius tempus to.7.12.1
in declinatione omnia accidentia & morbus sunt
debilia to.7.29.6
in declinatione morbi, nullum periculū est, & cur
quibusdam contra uisum sit to.4.542.b
in declinatione deiectiones nigrae non sunt malae
tom.7 21.4
in declinatione somnus bonus si iuuerit, si non iu-
uerit mortale, Galenus to.7.1.2
in declinatione urinæ fiunt crassae to.7.69.4
in declinatione, qualiter ægrotum mori contin-
gat to.4.547.9. & huiusce prænotio 548
decretorii dies, quare infra dies decretorii
decubitus, qui dicantur to.6.406.d
decubitus, malus quis sit in ægrotis & ratio to-
mo 3 197.b. & deinceps
decubitus in latus, non sine actione musculorum
magna sit to.1.1309.6
decubitus in alterum latus, cur laudatus ab Hip-
pocrate to.1.1206.6
decubitus ægroti, qualis esse debeat, & ex eo præ-
fagia to.4.742.16 decubitus, in latus 743.b
supinus 743.17 procliuior 744.18 nudis pe-
dibus nec tamen calidis 744.19 ore hian-
te dormientis 744.20 cruribus distractis ad mo-
dum 745.21 in uentrem, si non antea sic soli-
tus 745.22 si residere uelit in ipso morbi ui-
gore 23
decubitus periculosi in morbis melancholicis
quid significant to.7.56.6
decurratorū medicatio *κολοβομάτων* to.6.356.d
ad defectum sequitur siccitas uel frigiditas uel u-
trunq; to.7.57.5
defectus uirtutis exigit adiectionem to.7.17.1
ad defectionem animi quandoq; euacuandum &
quando to.7.23.1
defectio animi multiplex to.7.23.1
defectus causat morbos to.7.57.5

defectio animi tuberculi intus ruptio ē fit to.7.8.7
defatigatio in obnoxia maxime, corporis partem,
quomodo quis recreet to.2.162.25
Definitio, quare item, Quid sit
de definitione libri Platonis quinā sint quibus ue-
titulis to.4.260.c
definitio quid sit Ifag.166.ca.1. & to.8.10
definitio quid sit, & quib. in locis ipsius ars à Pla-
tone tradita sit to.1.1091.7
definitionis notitia duplex to.2.402.d
definitionum, duo prima sunt genera, & quæ sint
tom.4 250.c
definitio nominis, & essentialis to.4.251.a
definitio nominis, definitio notionis to.4.252.a
definitio nominis, descriptionis solum ac illustra-
tiones à quibusdam dictæ ibidem
definitionis nominis, in pulsū exēplū t.4.251.b.c
definitio essentialis, quātum explicet de re cuius
est definitio to.4.253.c
definitio essentialis qualiter demonstrāda t.4.262.9
definitiones, quæ à fine sumunt, controuersias pa-
riunt sæpe to.2.406.a
definitio rerum in generatione positarū causam
complexens efficientē, optima est to.4.262.9
definitio, qualis esse debeat Ifag.27.d. to.4.250.c
in definitione, genus definiti ante alia exprimen-
dum to.4.260.7
definitio, cū methodo, diuidendi componendiq;
similiū ac dissimiliū contraria est to.1.1099.a
definitiones unius rei multas facere licet, uocibus
tantū, nō etiā notionibus differentes to.6.21.b
definitio homonymorū, assignari nequit priuēq;
distingueris to.4.206.b. & huius ratio 207.b
definienda res, partienda nō est, sed eius genus di-
uidendum, & quousq; to.4.261.c.d
definitionum usus, & aduersus sophistarum abu-
sum to.4.205.3
definitio, initium est in omni inuentione t.2.402.d
definitiones, nominibus res melius explicant to-
mo 4 221.d
definitio notionis, definitionē essentialē quali-
ter præcedat to.4.262.d
definitioneloco nominis quando utendum to-
mo 4 240.6. & inde
definitionum, tum nominis tum essentialiū usus
idoneus, in tradendis disciplinis quis sit to-
mo 4 254.d. & col. seq.
definitiones nominum, quando sint necessarie &
contra to.4.269.b. & deinceps
a definitione notionis, omnis disciplina initium du-
cere debet, & qualiter to.4.262.d
definitionum, quandoq; nullus usus est, cum sci-
licet res se sint clare to.4.247.c.d
definitionib. relictis, docere soliti ueteres, & quo
pacto to.4.254.a
definitionū, nimium studiū sophistarum est opus
tom.4 269.b
de definiendi ratione, cum sophista quopiam Ga-
leni contentio to.4.206.d
definitiones, quando primum in artem medicine
introducæ fuerint Ifag.165.cb
de defi

de definitione præceptorū Aristotelis in lib. Analyticorum postremorū, per exemplum de pul-
sibus facta expositio to. 4. 25. 1
definitionum medicarum liber Ilag. 153
defluxio quæ dicitur to. 4. 778. 49
defluxiones deteriores sunt quæ grauedines ibidē
defluxiones à corpore quomodo & à quibus si-
ant to. 7. 60. 7
defruti substantiā habet, erugouera mixta aqua,
& erugo euomita eiusdem to. 7. 13
deglutionis probatio per anatomen to. 1. 1170. a
incisione transuersa secundum longitudinem gu-
læ, uilli transuersi externe secantur, ob id
Deglutionem amplius non iuuant: non secan-
tur autē uilli recti, ob id adhuc per eos fit deglu-
titio to. 1. 1170. a b
deglutitio & uomitus, gulæ & uentriculi sympto-
mata, quo cōueniant & differāt to. 1. 1169. a b
tota aspera arteria non solū summa eius parte sur-
sum trahitur nobis deglutientibus, sed huius
ceui eminentioris motus est apertior, lib. 7. usus
part. to. 1. 1168. b
Deiectiones, lege euacuationes
deiectionum differentia, & significationes to-
mo 4 764. 13. & inde
deiectiones alui inferioris à qua ui fiant to. 7. 21. 7
deiectiones non euacuant à toto corpore, tamen
uidetur quasi eidem Galeno, quod à toto cor-
pore euacuant. sed bene gratia, quia cōiunctio
& uetat diuersitatem, Galenus to. 7. 2. 4
deiectio, præter naturam, in significatione uariat
tom. 4 765. a
deiectio madens, qualiter ex usu sit aut contra to-
mo 4 765. 14
deiectio celerius facta consueto, è quibus causis
contingat to. 3. 100. d
deiectio alui serius facta consueto, è quibus cau-
sis contingat to. 3. 101. b
deiectionum retentio aut profluuium, qualiter fa-
cultatum noxa sint to. 3. 72. a
deiectiones alui assiduæ, qualiter contingant to-
mo 3 101. c
deiectio minor aut maior quam pro multitudine
comestorum, è quibus causis fiat to. 3. 101. c d
deiectiones ætatum ratione quomodo muten-
tur to. 7. 20. 6
deiectionum lentoris uiscositatis ue causæ to-
mo 4 767. c
è deiectionibus in acutis præfagia to. 4. 764. 13
deiectionem, morbis in iudicationem euntibus
qualem esse deceat to. 4. 766. 16. & 18
deiectiones, quæ in spumosas ac synceras desinūt
exacerbandum morbum indicāt to. 4. 656. 15
deiectio exigua, glutinosa, candida, subcrocea, ac
leuis, qualis, per morbos acutos to. 4. 767. 21
deiectio subuirdis ibidem b
deiectio, admodum aquosa, aut candida, aut crocea
admodum, aut spumans, quales to. 4. 766. 20
deiectiones alui subliuentes, prauæ to. 4. 697. 15
deiectio, uersicolor to. 4. 767. 23
deiectio naturali similissima, nō solum inferiorem

uentrem bene ualere, sed etiam nihil è uisceri-
bus alijs in ipsum decubere significat to. 4. 764. d
deiectio in morbis acutis optima quæ sit, à confi-
stentia, qualitate, tempore to. 4. 764. 13
deiectiones biliosæ soluant surditatem, & quam
tom. 7 18. 4
deiectiones malæ, in morbis acutis, iuxta ipsarum
differētiās, & sigillatim præfagia to. 4. 765. 14
deiectiones, qui crudis humoribus permixtis a-
bundant, sanguine pauco, qualiter non compe-
tant to. 2. 33. 4. 10
deiectiones sunt & rubræ & nigræ Galenus to-
mo 7 21. 4
deiectiones tales ut plurimum in pestilenti mor-
bo ibidem
deiectiones tales tamen in his qui debēt mori po-
tius quàm saluari ibidem
deiectiones tales in principio & argumento ma-
læ, in statu & in declinatione non ibidem
deiectiones nigræ quales sint ibidem
deiectiones nigræ quomodo differant ab utraq;
bile ibidem
deiectiones nigræ unde generentur ibidem
deiectiones nigræ cum medicamēto meliores, &
quando colores plures non prauī ibidem
deiectiones nigræ, uel atra bilis desubter extenua-
tis postridie mori significant to. 7. 23. 4
deiectiones istæ in principio ostendunt magnam
uisceris læsionem to. 7. 21. 4
deiectiones nigræ, ut niger sanguis spontaneæ siue
cum febre, siue sine febræ malæ, & quanto co-
lores plures magis prauī, peiores ibidem
deiectiones paruæ multam significant mictionē,
& è contrario to. 7. 83. 4
deiectionibus biliosis, lac nocet to. 7. 64. 5
deiectiones à qua pituita fiant infestante intesti-
no to. 7. 33. 6
deiectiones synceræ in morbis longis, malum
tom. 7 6. 7
deiectiones synceræ quæ sint, & quid portendant
tom. 7 33. 6
deiectio puris sequitur ad suppurationē to. 7. 8. 7
deiectiones quæ exustam etiam omnem nati-
uam humiditatem à calore febrili significant
tom. 7 6. 7
à deiectione syncera difficultas intestinorum to-
mo 7 23. 7. & 72. 7
deiectiones synceræ quæ & quid agant to. 7. 23. 7
deiectiones quibus strigmenta subsistunt, & quid
significant & quid agendum to. 7. 65. 7
deiectiones cum ab Hippocrate dicantur intelli-
gere solet alui exeuntia to. 7. 65. 7
deiectionis causæ, in uniuersum to. 3. 60. b
delatio. uide cataphora
Deleteria, quare medicamenta
deleteria, uenena to. 5. 14. 4. a b
deleteria quæ & quot sint, & quo pacto iudican-
da to. 1. 90. 8. & 91. a
deleteria toto genere nobis contraria, in Alexite-
rias antidotos nō adduntur, cætera uero addun-
tur; & ratio huius to. 5. 145. c
deleteria

deleteria propter exiguitatem, quādoq; et si non
offendant, sunt tamen deleteria to. 1.91.b
deleteria potestare frigida, cur actu calida admo-
ta, corpus tamen non calefaciant, sed frige-
fiant to. 1.91.c. & 92.b
deleteria mentem lædentia to. 5.145.c
deligationum oppositæ differentia, & eisdē rite
administrandis præcepta, siue ab affectu partis
natura, siue ab affectione ipsa, indicatione sum-
pta to. 6.773.c. ac dein. ad fin. usq; libri. fractu-
ris cōueniētes deligationū modi 803. & cōsequ.
delyrium, quæ noxa sit to. 3.411.c
delyrium appellat Hippocrates insaniam medio-
crem to. 7.9.7
delyrium ferē utriusq; cōtingit, & imaginationi &
rationi, quandoq; uero alteri tantū, ut in Theo-
philo, & phrenetico quodā to. 3.411.d. & inde
delyria ferina to. 4.69.c
delyrii causa to. 4.121.b
delyrium fit à cholera ascendente ad caput to. 7.
delyriū fit cōpatiente principio (72.4)
id est cerebro to. 7.26.6
delyria ad neruofarum partium noxas cur prom-
pte fiant to. 4.69.d
delyrium ob septi transversæ noxā qualiter à phre-
netide differat to. 4.121.b.c. & seq. b
delyrii signa nō ex urinis petenda to. 4.648.2
delyria per cōsensum aliarū partiū & per noxam
cerebri, & eorum dignotio to. 4.69.c
delyrium sedans somnus to. 7.67.4
delyrium facit aliquis somnus ibidem
delyria fiunt quandoq; si quis euacuatus aliquo
modo statim bibat ante cibum to. 7.21.2
delyre loquentes cito extenuantur to. 7.28.2
delyria iacēt, sed mouēt aliquā partē corporis ib.
delyria omnia quib. ex causis cōtingāt to. 3.89.c
delyrantis penē per dies XIII historia to. 1.1209.c
delyrare, in ardentibus to. 3.449.d
delyria per febrium rigores to. 4.69.c
delyrii in febribus causæ to. 3.448.d
delyrium in febre num per dispositionem capitis
propriā sit, an per cōsensum to. 4.53.c. & 54.a
delyrii præsentia in acutis morbis to. 6.714.c
delyrare, uehementibus ardentibus febribus pe-
cutiare est to. 3.714.c
delyrio soluuntur qui in febribus ardentibus tre-
mores fiunt. Hippocrates to. 7.26.6
delyrare est malum signū, tu collige to. 7.27.2
delyrium in febre continua lethale, & quomodo
fiant to. 7.50.4
delyrijs si sint urinae albæ & perspicuæ malæ to-
mo 7 72.4
delyrantem neminem uidit Galenus cum urinis
nigris saluatum ibidem
delos moderata regio est to. 4.818.42.c
delphinus, eiusq; nutrimentū to. 2.116.b. & 119.36
deltoides, dictus musculus to. 1.271.3
Diomedes rhetor, desperatę salutis à Galeno per
sanatus to. 4.829.b
Damocratis tradita antidota to. 5.48.10. & seq. 2
Democriti de elementis opinio to. 1.25.d

DEMONSTRATIONŪ logicarū genera to. 8.11
demonstratio commendata Ifag. 149.a
demonstrandī ratio q̄ sit necessaria to. 1.893.d
demonstrationē tenere oportet eos qui à pecca-
tis mundi esse cupiant to. 2.220.3
aduersus demonstrationis calūniatores to. 2.337.a
demonstrabilia, ab ijs quæ talia nō sunt, discerne-
re nescij qualiter errent to. 2.225.6
principium prauorum dogmatū id unū est, nihil
de Demonstratione meditatū prius res ipsas
inquirere uelle to. 1.63.c
sine demonstratiōe quicq; affirmare q̄ sit ridiculū
geometrię exēpla ostēdūt aptissime to. 6.16.c
demonstrationis imperiti, non uerentur quæuis
turpiter impugnare to. 1.1032.b.c
demonstrandī imperiti, ex sola librorū magni-
tudine autorē asstimare possunt to. 1.1031.d
demonstrandī exercitatio, ad supputādī similitu-
dinem exposita to. 1.897.c
demonstrationis usum tenere arrogāt passim, sup-
putandi nemo qui nō didicerit to. 1.897.c
demonstrationis, ne notionem quidem habent
Thessalici to. 6.15.b
demonstrationem in primis amplectuntur uerita-
tis studiosi, detrectat uulgus to. 1.111.d
demonstrādī peritus qualis sit oporteat to. 1.898.a
demonstrationis peritū esse nō est syllogismorū fi-
guras a reductione tenere to. 1.898.a
demonstrationibus res iudicare uolentes, quæ per-
rationes fiunt, quales esse oporteat to. 2.21.c
demonstrare quippiā uolēs lēmātū differentiam
intelligat & quibus modis to. 1.897.c deinde
exercitatione familiaria efficiat ibidem
demonstratiua ars, exercitatione habet opus, &
quali to. 1.1084.c.d
demonstrationū exercitatio qualiter fieri debeat
tom. 1.896.3. col. tota & inde
demonstrationes, in quibus rebus sint necessariae
tom. 2 233.d
demonstratio, quibus artificibus maxime compe-
tat, aut minus to. 1.1055.d
demonstrare, & legislatorum ritu aliquid fāci-
re to. 6.16.b.c
demonstratio, à quibus ueterum tradita, & quibus
in locis to. 1.893.d
de demonstratiōe libri à Galeno quindecim scri-
pti, & quā ratione Ifag. 49.d
demonstrationū libri Galeni quid doceāt to. 6.18.d
de demonstratiōe libri Galeni, quales to. 1.896.3
de demonstratione libri Galeni sufficere possunt
ijs qui soli student medicinæ Ifag. 56.d
demonstrationū libri qualiter legēdi sint Ifag. 54.d
de demonstratione librorum, materia siue locus
tom. 1 1080.d. & inde
de demonstratiōe librorū materia quępiā If. 120.c
demonstrandī ratio quæ esse debeat to. 1.62.b.c
demonstrationes à rei substantia, ducenda sunt,
& quo pacto to. 1.896.3
demonstrationis principia quæ sint to. 5.30.d
demonstrationū in disciplinis principia to. 6.17.a
demonstrationū duo principia sūt, & quę to. 2.21.c

demonstrationem omnē ab euidētibz initium habere confessum ab omnibz to.2.23.1.11
demonstrationis progressus ibidem
demonstrationū lemmata, non ab omnibz quæ rei insunt, sū nī possunt, sed ab ijs tantum quæ coniuncta ipsi sunt to.1.90.7.b
demonstratiua lemmata quo pacto sumi, & item ab alijs discerni queant ostensio to.1.899.a.b
demonstrationū lēma qua potissimum ratione à cæteris, oratorio, exercitatorio, captioso distet to.1.896.d
demonstrationū sumptiones ē rei quæ sita experientia Aristoteli q̄q̄ petēde uidentē to.1.1255.d
demonstrationū principia certiora sunt q̄ ea que demonstrantur, & ratio to.5.36.c
demonstratio principiorum tum sensus ipsius ac motus, tum cæterarum facultatū, quæ certissima sit to.1.1246.b.c
demonstrationē transcendētibus omnibz, mēs nostra propter euidentiā assentiē lflag.84.a.b
demonstrationis principia nō recte sumpsērunt qui de fœtū formatione tractarunt pleriq̄, & quomodo to.1.1245.a.c
demonstrationis principia incertiora efficiunt sophistæ, sensibus fidem adimētes, quā sunt ea ipsa quæ demonstrantur to.5.35.b
demonstrationis genus duplex, ex sensu, ratione to.1.1160.2
demonstrationum alia, ex necessitate alterū alteri inesse cōcludunt, alia quod inesse possibile sit, & alia quædam ē libro de demonstratiōe reposita to.5.90.c
demonstrationum in disciplinis progressus qui sit to.6.17.a & to.5.1103.3
demonstrationis resolutio, per assumptionē, exemplo mathematicorum exposita to.6.16.c.d
demonstrandi methodus apud mathematicos certissima to.2.222.4
demonstrationis peritiores sunt geometræ, quā philosophi to.1.1055.d
densum, lege Spissum
dēsum quid significet proprie, & quid per trāslationem to.2.285.b
densum ac durum corpus, de foris non facile læditur to.2.240.d
densiora corpora quibz causis facilius aut diffici-
lius resiliant to.1.171.b
densioris habitus incommoda to.2.297.d
dēse & dure partes quare tardius sanāe to.7.49.6
densitas comitatur frigidiores uteros ex necessitate to.7.62.6
densantia medicamenta quæ dicant, & ipsorum naturæ to.5.139.b & 140.c
densantiū medicamentorū exempla to.5.139.d
densitas cutis, quare cutis
dentium definitio lflag.170.c
dentium anatome to.8.188 & to.1.182.5
dentium anatome breuis lflag.212.b.c
dentes in ossium numero habendi to.1.182.b
dentes ex ossibus soli uim sentiēdi habēt euiden-
tem, & ratio to.1.182.d

dentium numerus to.1.182.b.c
dentes πμᾶς, quatuor ibidem
dētes priores appellat Galenus gelasinos, quibus inhaeret lingua cum profert t & r, ut trachy-
tom.7 32.6
dentium affectus cū gingiuis ferē coniuncti sunt, quapropter sub ijs etiam quare, elementa G
dentes, quibus affectionibus obnoxii sint to.5.611.8.ac deinceps et curationis cuiusq̄ affectio-
nis summa
dentes, an doleant, & quo pacto ibidem
dentes nihilo minus molestant quā stimuli in-
fixus carni to.7.25.3
dentium ē concussu strepitus, trysmus dictus
tom.3. 71.a.b
dentium stridor in febribz malum to.4.655.13.
& 745.24
dentes si cōtrahunt lentorem febres fiunt fortio-
res to.7.53.4
dentibus frigidum nocet & calidum tom.7.18.4
dentiū affectionibus ē frigidus humore capitis in
ipsis defluente, præcepta curadi to.5.624.25.b
dentibus albandis, & ut odorati reddātur, atq̄ ab
erosione seruentur, smegma to.5.626.27
dentes extergentiā to.5.627.40
dentibus denigratis remedia to.5.618.8
dentibus splendorem facientiā to.5.311.c
dentiū præseruationi, splēdori, oris odori suauī &
alijs iūdem similibz cōpositio to.5.627.29
dentibus corrosis to.5.622.d. & 623.b
dentes erosi ne uacillent, neque fœtorem faciant
tom.5 618.7
dentium corrosum & dolentium, fomentum
Critonis to.5.623.c
dentium erosioni & dolori to.5.622.21
dentibus corrosis, præseruatiuum absque dolore
tom.5 618.d
dentium perforatorum, cum dolore, & absq̄ eo,
remedia Archigenis to.5.615.4
dentium dolor circa gingiuarum inflammatio-
nem uehementissimis indiget remedijs, & ra-
tio to.5.614.b
dentium uitijs penē omnibz, remedia facile pa-
rabilia tom.6.434.per colum.3. Item 454
per colum.3 Item 495 & deinceps
dentiū doloribus remedia to.8.92. & 93.134
dentium dolori remedia pleraq̄ cur acetum acci-
pian ibidem
dentium dolori remedia Archigenis to.5.614.2.
& eorum examen 615.b
dentium dolores euestigio sedans, Apolloniū to-
mo 5 615.3
dentium dolori, Dioclis medici to.5.622.d
dentium, gingiuarum, doloribus, & ad alia Ari-
stocratis grammatici to.5.622.20
dentium dolori, apophlegmatismi optimi Archi-
genis to.5.616.d
dentium dolori fomenta, epithemataq̄ foris ad-
mouenda to.5.617a
dentium dolori naribus infundenda, Apolloniū
tom.5 & 617.6
dentium

dentium dolori reluctantia, Amuleta to. 5. 620. 16
 dentes, à dolore præseruantia, remedia, Archige-
 nis to. 5. 621. 18
 dentium doloribus omnibus, Androma. to. 5. 621. 19
 dentibus mobilibus ac prominentibus curatio
 to. 5. 619. 12 & 612. ult.
 dentibus mobilibus remedia Archigen. to. 5. 620. 13
 dentibus motis, remedia Aristocratis grammati-
 ci to. 5. 622. 20. 623. b
 dentibus motis, gingiuvis humore grauidis & sub
 corruptis, Pythij to. 5. 622. 22
 dentibus commotis remedia, Heraclidæ Taren-
 tini to. 5. 618. 9
 dentibus uacillantibus remedia to. 5. 354. d c
 dentium molarium remedia, ordine octo to. 5. 621. 19
 dentibus molaribus, emplastrum, quod in multis
 miraculo fuit to. 5. 619. 10
 dentium molarium dolori, collutio to. 5. 618. c ad
 idem, commanducationes ibidem
 dentibus molaribus eadem hora dolorem sedas,
 Critonis to. 5. 623. 24
 dentibus molaribus, corrosis, Critonis to. 5. 623. d
 dentibus citra dolorem excutiendis to. 5. 619. 11
 dens ut digitis tollatur to. 5. 623. penult.
 dens molaris, ut citra dolorem tollatur ibid.
 dentibus debilitatis remedia to. 5. 620. 14
 dentifriciorum compositio to. 5. 624. 25
 dentifricium ad mobiles dentes to. 5. 625. 26
 dentifricium Timocratis, ad gingiuas madore la-
 xas, putrescentes ac cruentatas, mobiles mola-
 res, conuulsos dentes, ozenas, putrefactiones,
 parulidas, omnia oris uitia, dolores dentium ibi-
 dentifricium optimum to. 5. 626. a
 dentifricia Damocratis, uarie utilia duo to. 5. 626. b
 27. aliud Aurelij 626. 28
 dentes canini cum oriuntur pueris febres patiun-
 tur, conuulsionem & fluxus to. 7. 25. 3
 dentitioni infantium auxilia to. 5. 354. c
 deplorati non sunt curandi, sed solis prognosticis
 relinquendi to. 7. 29. 21. to. 6. 230. c
 deprehensiones quæ à græcis dicuntur catalepsis,
 fiunt à siccitate to. 7. 3. 2
 Deriuatio quid sit Hippocrati to. 3. 618. c
 deriuatio, auulsio to. 6. 116. d c
 deriuatio, auulsio & euacuatio qualiter differant,
 & quo pacto fluxionibus competant tom. 6.
 107. & 108. a
 deriuatio humorum qui partem obfederunt, auul-
 sio etiamnum fluētium medela est, & ipsorum
 modus to. 6. 398. a
 deriuatio ad uicina fit, auulsio ad opposita
 lag. 264. d
 Descriptio quid to. 4. 252. a. lag. 154. b
 descriptiones definitionesque quales esse debeant
 lag. 27. d
 desipientia, lege insania to. 7. 53. 6
 desipientia unde fiat to. 7. 7. 7
 desipientiæ causæ to. 3. 489. a
 desipientiæ fiunt patiente cerebro, aut per se pri-
 mo, aut per compassionem to. 7. 53. 6
 desipiunt quidam compatiēte neruorum stoma-

chi passione to. 7. 10. 7
 desipientia ex defectu quandoque quæ tamen ma-
 gna est to. 7. 9. 4
 desipientia in ossis præcisione si in uacuum appre-
 henderit to. 7. 24. 7
 desipientiæ furiosæ & omnes ex quo humore fi-
 ant to. 7. 53. 6
 desipientia ferina quæ sit Hipp. to. 4. 639. 25
 desipientiæ cognitio unde sumatur, & quid sit
 tom. 7. 14. 7
 desipientiæ omnes, prælanguentibus continen-
 tes quales sint to. 4. 629. 8
 desipientia cum ferocitate, mox sedata quid por-
 tendat tom. 4. 639. 25
 desipientiæ, tremulæ, obscuræ, blandæ, & contre-
 ctabiles to. 4. 644. 33
 desipientia nulla secuta est to. 7. 53. 6
 desipientiæ quæ cum risu fiunt securiores, quæ ue-
 ro cum studio periculosiores ibidem
 desipientia ab illo malum to. 7. 10. 7
 desipientia in capitis ictu, malum to. 7. 14. 7
 desipientia à profluuiio sanguinis malum est to. 7. 9. 7
 desipientia ex multa potatione malum to. 7. 7. 7
 desipientiæ temerariæ periculosissimæ sunt to. 7.
 53. 6
 desipientia coniuncta conuulsioni notat iam remi-
 esse desperatam tom. 7. 9. 7
 cum desipientia qui rigent, in ipsis calor natiuus
 non accenditur to. 7. 7. 7
 in desperatis à medicatione abstinendum est to-
 mo 6. 272. & to. 7. 29. 2
 Destillatio, lege Catharrus
 destillatio, quis affectus sit, & cura eius Isa. 206. d
 destillationes ex quibus, & quomodo fiant to. 7. 20. 5
 destillatio es fuit ex frigidis, ut nix & glacies, quæ
 offendunt thoracem to. 7. 24. 5
 destillationes cur in senibus fiant to. 7. 31. 3
 destillatio frigida in senibus non cōcoquit to. 7. 12. 3
 destillatio à capite fertur per asperam arteriam
 destillatio quandoque facit fluxum (to. 7. 38. 7
 quomodo, & ex quo to. 7. 20. 5
 destillationes in uentrem superiorem suppuran-
 tur intra uiginti dies to. 7. 38. 7
 destillationes intermitentes qua tempestate fiant
 senioribus to. 7. 12. 3
 destillationes à capite malignæ quæ sunt to. 3. 667. a
 destillationis uuluar & faucium remedia to. 8. 134
 destillationibus uarijs remedia to. 6. 491. per co. 2
 destillationibus auxilia euporista to. 6. 457. 21.
 item 492. 50. & 58
 detergentia medicamenta, rhyptica
 detractio ab euacuatione differt, & quis eius mo-
 dus to. 3. 657. c & col. seq. 3
 detractoria medicamenta, Catharetica
 deuoratio quid lag. 171. c
 deuoratio difficilis unde fit to. 7. 60. 7
 deuorare si non possit uel uix à febre habere cui col-
 lum peruertit repente letale to. 7. 38. 7. 60. 7
 deuorare si non possit cui repente strangulatio fit,
 letale to. 7. 60. 7
 deuorare si non possit febriciens, & collum peruer-

tatur sine aliquo tumore, lethale to. 7.35.4
δολωπία, ab Atticis dicta, id est lora to. 2.64.c
 de Deo uariae sententiae to. 8.15
 In dei cognitionem unde uenimus to. 8.16
 Deus perenniter ingenuus ac sempiternus to. 1233.b
 dei sapientia, uirtus & bonitas to. 1.460.a
 deus solus summa in rerum natura atque abditus no-
 uit, deique affecta, & qui ex hominibus to. 2.1305.c
 deos esse existimare, utile ad omnem uitam est
 tom. 1 1100.d
 deum non esse putare, quia non uideatur, ridicu-
 la opinio: cum ex mundi fabrica reliquisque eius
 operibus eum liceat cognoscere & admirari
 tom. 1 1103.d
 deum providentia summa esse ac potentia, effica-
 citer demonstratur, sed qualis substantia sit, non
 item to. 1.1104.c
 de deorum substantia Plato probabiliter solu pro-
 nunciavit non demonstratiue ibid.
 deo in morbis deploratis cura committenda to-
 mo 6 577.d
 deum naturali amore omnes prosequimur to. 1.1233.b
 deo potestate similis homo to. 1.1312.a
 dii nulla de re quibus artibus laudati Isag. 12.d
 deus an ipse opifex animalium fabrica, an anima
 a deo diuersa quaequam to. 1.1249.c
 quae simul esse nequeunt, ea ne dii quidem una om-
 nes coniungere possint to. 1.410.10
 dextra pars generat marem to. 7.35.4.38.5
 dextra diuertunt a sinistris to. 7.38.5
 diabete qualis passio to. 4.498.d
 diabete, eiusque generatio to. 4.144. & col. seq. tot.
 diabete, renum affectus, canino appetitui in uen-
 tre respondet to. 4.146.penult.
 diabetes, remedium to. 8.387
 diacydonion medicamenti praeparatio & uires
 tom. 2 399.20
 diacodion praeparatio iuxta ueteres to. 5.678.3
 Andromachi, ibid. ult. Critonis, 679.a Damo-
 cratis, c Herae, b Galeni, 680.d Sorani, b
 diacodion quibus affectibus faciat, & eius usus
 to. 5 681.c ac deinceps
 diacalaminthe, compositio ac usus to. 2.340.c d
 diacalaminthes uires to. 2.341.d
 diacalaminthes usus assiduus, temperamentis ca-
 lidis cauendus to. 2.381.b
 diacoloquintidos catapotiorum praeparatio 5.452.a
 diagredium quomodo fiat to. 8.83
 diarta, quae pars artis dicatur to. 6.587.6
 diarta & tenuis & tenuissima, & quaelibet & quo
 modo & quando in uocabulo uictus in com.
 aph. 4 lib. 1. to. 7
 diarta agrotantium sex res naturales complecti-
 tur to. 6.518.ca.2. & inde
 dialectica ars magnam exigit exercitationem, de-
 monstratiua non tantam to. 1.1084.c
 dialecticae sumptiones quae sint to. 1.914.14. &
 col. seq. in rebus quibusque plurimae sunt, earumque
 exempla nonnulla ibidem
 dialecticae usus in medicina to. 4.223.a. col. tota

diametros tres habere corpus intellige to. 7.68.5
 diamoron, quare item stomaticum e moris,
διαμωρον, medicamentum stomaticum e moris co-
 positum to. 2.66.a b
 diamoron compositionem qui primus fecit, quas
 rationes secutus fuerit to. 5.629.d & 630.b
 diamoron medicamento per initia huius succum
 aut uuae acerbam, miscere quandoque solitus Gale-
 nus, & ratio huius, et alia huiusmodi to. 5.630.d
 diamoron usus in oris inflammationibus, per sin-
 gula morbi tempora tom. 5.630.d.c. & col.
 praecedens b
 diapedesis uenarum arteriarumue quid sit, & eius
 causa to. 5.115.a
 diapenidion magnam ad pectoris morbos to. 8.97
 diapenidion minus ad interiora uulnera matura-
 da, & costipata pectora mollienda ibid.
 & *διαπενιδιον* Aristotelicum copiose explicatum, sub
 naturaluminis to. 1.933.b. & 1041
 diaphoretica, bifariam euacuant to. 5.129.b
διαφωρυα quid sit to. 1.521.a
 diaphragma olim phrenes to. 4.120.3
 diaphragmatis, quod septum transuersum dicitur,
 anatome to. 1.326.a
 diaphragmatis usus duplex Item ortus & situs
 to. 1.548.d figura 762.c neruorum ortus 763.
 & 767
 diantratio to. 1.607.b
 diaphragmatis peculiaris a ceteris musculis tuffi-
 gurae modus, tum situs quoque ipsius to. 1.1214.a
 diaphragmati musculos opponi, simpliciter dice-
 re non licet to. 1.1215.c
 diaphragmatis usum non recte tradit Aristoteles
 tom. 4 121.a
 diaphragma excernendi superflua, & respiratio-
 ni seruans, instrumentum to. 1.1215.c
 diaphragmate solo quando aut quo pacto animal
 respiret to. 1.383.c.d. & col. seq.
 diaphragmate offenso, cur laedatur spiratio to
 mo 1 381.10 & 382.a
 diaphragma quo pacto reddatur immotum to-
 mo 1.381.10 & 382.a
 diaphragmatis affectuum notae to. 4.120.5
 diaphragmatis affectuum pulsus to. 4.464.4
 diaphragmatis anatome to. 8.204
διαφωρητικόν membranae to. 1.326.c
 diaria febris, lege ephimera to. 7.53.4
 diaria, quam Graeci ephemeram uocant, non est
 acuta febris, licet cito terminetur to. 7.19.2
 diarodon, id est ex rosas, quare Collyria
 diarrhoeae, quid Isag. 183.c
 diarrhoeae prima generationis causa to. 1.1148.b
 diarrhoeae causae uariae to. 3.154.a & b
 diarrhoeae & hienteriae consequentes tabidae fe-
 bres to. 3.133.b c
 diarrhoea diuturna conflictatibus. betae usus to. 2.29.b
 diarrhoeosis quid sit, eiusque species to. 1.176.c
 diaetole, quid sit Isag. 179.11
 diaetole cur per somnum remissior in ijs qui am-
 pliter comederint, systole intentionior to. 1.875.9
 diatrion pipereon to. 2.387.c to. 4.19.c.d

ἑλκυστικόν medicamentum cōtra praeor-
 dia flatulenta ac turgida to. 2. 335. 11. compo-
 sitio huiusce duplex: eadem. & usus 337. b
 dictamnum to. 8. 315 & to. 5. 179. 103
 dictiones sermonis considerandæ proprie cū in-
 tendimus aliquem reprehendere to. 7. 14. 1
 dicta medicorum debent intelligi ut in pluribus
 to. 7. 44. 4
ἡσυχία, uox Archigenis, obscura to. 4. 209. a
 Diaræ febres; quare Ephemera
 Dies, quis sit to. 3. 379. d. & to. 4. 575. d
 dies XXXIII horarū intervallū appellatū 1. 1313. c
 diei in XII horas partitio & causæ to. 2. 228. a
 dies maximus Rome & in Alexandria to. 2. 385. a b
 de diebus decretorijs libri to. 4. 557
 de dieb. decretorijs libri cur cōpositi to. 4. 842. a.
 liber tertius cur à Galeno cōpositus to. 4. 613.
 10. libri tertij epilogus to. 4. 614. 12
 dierum criticorum tractatio in aphorismis ac pro-
 gnosticis, ab ea quæ in Epidemijs habetur qua-
 liter differat to. 4. 590. 6. & 592. b
 dies decretorij experientia prius q̄ ratioe stabili-
 untur to. 4. 587. antepenult. & inde
 dierum decretoriorum circuitus, eorum testimo-
 nio quæ in ægris conspiciuntur, cōstitui solent
 tom. 3. 485. a
 dies criticos docēs experientia, qualiter per ratio-
 nem examinanda sit, ne fallat to. 4. 582. 2
 dierum criticorū ordo ac natura supra experien-
 tiam prædictam, ratione quoq; stabilis: periodi
 ipsorum, tum maiores, tum minores, perfecti
 imperfecti to. 4. 593. 9
 dierum decretoriorum ratio non integris hebdo-
 madibus initur to. 3. 480. b. & 481. d
 dierum decretoriorum ars inuentionē habet lon-
 gam, disciplinam non longam tom. 4. 565. c
 dierū criticorū artem negantiū, cōfutatā opinio,
 & huiusce cōstituendæ ratio, ex historia uideli-
 cet tum ueterum tum posterorū tom. 4. 560. 3.
 4. 554. d c & 565. c
 de diebus decretorijs quibusdā ueterū dissensio,
 artem ipsorū labefactare nō potest, quin diligen-
 tiam illorū hominū cōmendare pōt to. 4. 562. b
 In dierum decretoriorum arte explorādā traden-
 daq; Galeni institutum seu ratio methodica to-
 mo 4. 562. c. & cap. 4
 dierū decretoriorū artis tradendæ ordo to. 4. 581. b
 dierum decretoriorū artis utilitas to. 4. 562. c
 dierum criticorum, causarū inquisitio eiusq; duo
 assignata principia to. 4. 601. c d
 dierū criticorū causæ, perperā à quibusdā per nu-
 meros assignatæ, & horū cōfut. to. 4. 613. 11
 dierū decretoriorū circuitus in morbis, qualiter
 in lunam referantur to. 4. 611. 9. & inde
 dierum intercidentium causæ ē motu lunæ assi-
 gnatæ to. 4. 607. 8
 dierū decretoriorū differentiā, omnino statuendā
 esse, & ē quibus ea sumenda sit to. 4. 559. 2
 dierum criticorum differentia alia, iuxta constitu-
 tionem scilicet annalem contingens, exposita
 tom. 4. 592. 7

dierum decretoriorum ordo triplex to. 4. 562. b c
 decretoriorū periodi per septenarijs diuisi to. 4.
 dierū decretoriorū disputatio tota (794. a
 breuiter repetita to. 4. 793. c d. & col. seq. 4.
 dierum criticorum tum natura tum usus duplex
 est: nam alius est simpliciter talium, alius coin-
 cidentium to. 4. 589. c d
 crises in morbis, diebus decretorijs factæ, quales-
 cūq; sint, maiore habent firmitatē to. 4. 781. 54
 decretorius dies firmitatem iudicatiōis maxime
 ostendit, seu bona sit seu mala ibid.
 dierum decretoriorū cum laudabiliū tum cetero-
 rum usus, per exempla traditus to. 4. 567. 7
 dies iudicatorios morborum acutorū & peracu-
 torum ibi ponit Galenus to. 7. 95. 4
 dies iudicatorius quandoq; effert morbū regium
 tom. 7. 62. 4
 dierum numerus omnis non est aptus ad iudiciū,
 ut experientia docet to. 7. 36. 4
 dierum iudicatoriorum prius circuitus qui to-
 mo 7. 67. 4. & 60. 5
 dies decretorij pares et impares to. 3. 469. d. et se. a
 dies impares si habeāt accessionē morbus abbre-
 uiatur: si uero pares, prolongatur to. 7. 36. 4
 dies impares nō sunt ita frequēter iudicatorij sic
 ut pares to. 7. 61. 4
 diebus imparibus nisi febris reliquerit febricitan-
 tem, solet recidiuare to. 7. 61. 4
 dies impares si dent uehementiam pariter ægritu-
 do prolongatur to. 7. 36. 4
 dierum iudicatoriorum incrementa compositio-
 nes diebus paribus fiunt 4. 14. 20. 24. 34. 40.
 60. 80 to. 7. 61. 4
 dierum parium, iudicia to. 3. 571. d
 diebus paribus quod non fiat perfecta iudicatio,
 ita collige to. 7. 20. 1
 dies iudicatorij quorum & quomodo & de 4. 7.
 11. 14. 17 to. 7. 71. 4
 dies contemplabiles qui to. 7. aph. eodem
 dierum criticorum classes tres, & cuiusq; classis
 potestates to. 4. 568. c d
 dierum criticorum usq; ad diem uigesimum, ex-
 positæ differentia to. 4. 565. a b
 dies decretorij usq; ad decimum quartū nullā ha-
 bent inter medicos controuersiam to. 4. 585. 4
 dies in morbis primus, secundus, num sint critici
 tom. 4. 571. 9
 dies primus indicationis est quartus to. 7. 36. 4
 dies quartus, tum sexti, tum septimi index est
 tom. 4. 565. b
 dies quartus qualiter crifim nunc in sextum, nūc
 in septimum iudicet, & in utrunq; nūc salubri-
 ter, nunc contra to. 4. 574. c. & 576. d
 die quarto facta indicatio, si bona sit in septimum
 euadet, si mala sexto ferē moriunt to. 4. 562. 4
 dies quartus quando die septimo crifim malam
 fore significat to. 4. 574. d
 dies tertius, quartus, quintus to. 4. 565. b
 die tertio, quinto, morbi peracuti plurimum ter-
 minantur, non quarto ibidem to. 7. 36. 4
 dies sextus iudicat, sed difficulter to. 4. 559. 2. c d
 h 3 dies

dies sextus est mali iudicij
 to. 7. 29. 4
 die sexta effluuiores casus
 to. 7. 29. 4
 dies sextus decretorius appellandus, sed adiecto
 malus
 to. 4. 564. a
 diei sexti iudicationū bonarū modus
 to. 4. 563. a
 dies septimus iudicat per se
 to. 4. 559. c
 dies septim⁹ regi similis, sextus tyrāno
 to. 4. 563. c
 dierū decretoriorū septimus, cur ceterorū pote-
 state dignitateq; primus
 to. 4. 562. 4
 diei septimi crises ferē bonæ sunt
 ibid.
 dies sextus ferē ex aduerso natura septimo posi-
 tus est
 to. 4. 562. 4
 diem septimum si regius morbus in febribus præ-
 cedat malum
 to. 7. 62. 4
 ante diem septimum non potest cholera iudicato-
 rie efferi
 to. 7. 26. 4
 dies octauus, nonus, decimus, undecimus, duode-
 cimus, decimustertius, quartus, quintus, sextus
 septimus, octauus, nonus, uigesimalus
 to. 4. 565.
 dies decimus decretorius nō est
 to. 3. 492 (col. tot.
 dies duodecimus raro iudicare uisus, & qualiter
 to. 4. 559. d & inde
 dies duodecimus ac decimustextus nunquam iu-
 dicare Galeno uisus
 to. 4. 559. 2
 dies decimusquartus septimi naturā maxime re-
 fert
 to. 4. 565. b
 diei decimæ quartæ crisis bonæ exemplum
 to. 4. 568. d
 diei decimæ sextæ criseos non firmæ exemplum
 to. 4. 570. b
 diēsne decimuseptimus an decimusoctauus cri-
 ticus sit
 to. 4. 583. d & inde
 super die decimoseptimo ac item decimooctauo
 & hisce proportionē respondentibus antiquo-
 rum controuersia, eiusq; pro mente Hippocra-
 tis dissolutio
 to. 4. 585. 4
 diem decimuseptimū & huius proportionē re-
 spondentes dies, inter criticos reponit Hippo-
 crates experientia coactus
 to. 4. 587. d & 588. a
 decimuseptimus dies est bonus & iudicatorius
 tom. 7. 36. 4
 dies uigesimalisne an uigesimalus primus, criticus
 sit, to. 4. 573. 10. & 583. c d & huiusce controuer-
 siæ solutio
 583. ca. 3. & inde
 dies uigesimalus ac primus, itidē decimuseptimus
 & octauus cur controuerſi critici sint
 4. 585. 4. d
 dies uigesimalus & non uigesimalus primus est iudi-
 catorius Hippoc.
 to. 7. 38. 7. & 71. 4
 diem uigesimalū, & qui huic proportionē respon-
 det, inter decretorios necessario constituit Hip-
 pocrates
 to. 4. 588. a
 dies uigesimalus cur potius q̄ primus criticus sit, ē
 lunæ motu assignata ratio
 to. 4. 611. 9
 dierum decretoriorum à uigesimo deinceps tra-
 ditio
 to. 4. 565. c d & 573. 10
 dies uigesimalusquartus
 ibidem
 dies uigesimaluseptimusne an octauus criticus po-
 tior sit
 to. 4. 573. 10
 dies trigesimalusquartus
 ibidem
 dies trigesimaluseptimus
 to. 4. 570. 8
 dies quadragesimus
 to. 4. 573. 10

dies iudicatorij, intra quadragesimum qui sint, &
 quomodo enarratio
 to. 7. 36. 4
 dies inter uigesimalum & quadragesimum, de-
 cernēdi omnino expertus duodecim
 to. 4. 573. 10
 dies à quadragesimo sequētes omnes præter pau-
 cos, ab Hippoc. cōtemni uident
 to. 4. 573. 4
 dies sexagesimus, octogesimalus, centesimalus, qua-
 dragimalusecundus, quintus, octauus
 573. c d
 dierum decretoriorū alij alijs fortiores, & eorum
 sigillatim inter se facta comparatio, itidem iudi-
 catorij
 to. 4. 593. 8 & 601. c d
 decretorij dies primi ualentiores sunt
 to. 4. 509. b
 dies septimus omnium fortissimus, quartus, un-
 decimus, decimusquartus
 to. 4. 593. 8
 decimustertius omnium decretoriorum imbecil-
 limus
 to. 4. ibidem
 dies timendi aut non timendi
 to. 8. 127
 dies qui possunt iudicare morbos per sudorem &
 qui non
 to. 7. 36. 4
 dies futuræ criseos qualiter prænoscat, demon-
 stratio
 to. 4. 573. 11. & col. seq.
 die quarta, septima, aut ultra hanc decimaquarta,
 undecima iudicandi morbi notæ
 to. 4. 579. 13
 ultra diem decimumquartum extendendi morbi
 indicia
 to. 4. 580. a b
 ultra diem uigesimalum extendendi morbi indicia
 tom. 4. 580. c d
 die quadragesima finituri morbi notæ ibidem d
 dierum criticorum longe distantium, aut contrā,
 præcognitio
 to. 4. 579. 13. & deinceps
 dies mortis qualiter præsentiri queat
 to. 4. 781. 55
 diei horæ, qua crisis futura aut mors sit, prædictio
 tom. 4. 578. 12
 si in plures dies crisis extendat sese, cui diei crisis
 attribuenda sit, dum ambiguum id est
 to. 4. 570. 8 & 588. 5
 dierum numerus nō computatur in interpolatis,
 sed accessiones
 to. 7. 59. 4
 dierum decretoriorum præcognitionis utilitas
 tom. 4. 615. 13
 Differentiæ nomen unde dictū, & q̄ late pateat,
 eius usus tum medicis tum alijs
 to. 4. 226. c d
 differentiæ nomen quid significet, ex Archigene
 tom. 4. 224. a & 225. b c
 differentiæ incorporeæ substantiæ nullæ sunt, &
 ratio
 to. 1. 1220. b
 differentia non omnis generi addita speciem con-
 stituit, & quæ
 to. 6. 13. c
 In differentias proprias, exacta generis diuisio,
 Aristoteli ac Platoni res difficilis
 to. 6. 14. c
 difficilis res est, ubi uariæ opinioniones
 to. 7. 28. 1
 diffusatio occulta quid sit
 to. 7. 20. 6
 diffusatio insensibilis quæ
 to. 7. 28. 2
 diffusari corpora animalium occulte
 to. 7. 20. 15. 1
 digestio, uide Concoctio
 digestio quæ dicatur
 Isag. 171. d
 digestionis offensæ
 to. 3. 42. b
 quæ ad digestionem cibi faciunt medicamenta,
 quo tempore, & qualiter sumi possunt aut non
 possunt
 to. 2. 341. c
 digestio

digestio alimentī, quare alimentī digestio
 digestio alimentī in corporis tractatione constat
 tom. 1 1147.b
 digiti cur quinq; & inæquales to. 1. 443.d
 digitorum inæqualium commoditas to. 1. 444.c
 digitorū manus & pedis situs uarij causa t. 1. 453.9
 digiti singuli tribus constant ossibus t. 1. 427.d
 digitorum ossa solida to. 1. 431.b
 digitorum ossium usus to. 1. 427.b.c numeros
 429.d magnitudo ibidē figura colūna 430.a
 articulatio 430.b caro ossib. circūposita 428.c
 digiti summi ad exquisitam apprehensionē com
 parati to. 1. 421.d. & seq. a
 digitorum summitates mediæ inter durū & mol
 le, summitates quare cōstent ex carne et ungue
 tom. 1 421.C
 digitis singulis quatuor inesse motus to. 1. 489.b
 digitorum motus unde to. 1. 432.b motus figu
 ræ sex, uniuersales: particulares, infinitæ to. 1.
 428.b motus quatuor totidē tendonibus per
 ficiunt to. 1. 433.b motus ad latera 438.19
 motuum lateraliū usus, deinceps
 digitorum per fluxionem cōeuntium usus & cau
 sã to. 1. 437.c tenforum media figura 440.c
 musculi flexionis & tensionis autores 448.d
 primos articulos flectentes musculi 449.b
 articularum extensio to. 1. 436.c flexio ibidē
 dearticulatio *senogolus* 472.a
 digitorum quatuor tendones to. 1. 433.c tendo
 num magnitudo d tendones laterales 437.a
 tendonū lateraliū differentia 438.b.c
 digitos manus ac pedis insectantes morbi t. 1. 230.d
 digitorum luxatorum chirurgia to. 6. 984.3
 digitorum ac pedum nigredo in acutis t. 4. 673.9
 digitorum liuor & unguis in acutis, mortē pro
 pinquam significat to. 4. 673.8
 digitorum sensum amisit quispiã e dorsi afflictio
 ne eiusq; historia to. 4. 25.b
 digiti tempore hyemis extuberant frigido, sanant
 calido to. 7. 22.5
 dimidium totius, parcemia to. 1. 324.b.c
diu & oio to diu quid sint to. 6. 707.c
 Diocles librū fecit de septimanis, Gal. to. 7. 34.2
 Diogenis Cynici exemplum to. 4. 152.d
 Diogenis factum, cōspuentis dominū neglectū
 in domo magnifica lřag. 12.b
 Diogenis Babylonij locus, quod in corde sit res
 pirationis ac uocis initium to. 1. 904.b.c. eiusq;
 examen 907.b.c & 918.a
 Dion Macedonum mensis to. 3. 404.d
 Dionysij cōmentū ad occacados fontes t. 1. 673.d
 dionysifici, quid lřag. 189.c
 diopoliticon eiusq; uires ac compositio to
 mo 2 387.9.393.a
 diopoliticon medicamentum, eiusq; uarie com
 positi, uires diuersæ to. 2. 341.a.b
 diopoliticon dictum medicamentū aduersus præ
 cordia flatulenta to. 2. 335.c
 diophysya, fructus sunt agrestes to. 2. 78.c
 Dioscoridis Anazarbei commendatio to
 mo 5 156.a.b. & 898.a

Dioscorides Anazarbenſis, multa recte dixit, sed
 significata Græcorum nominum non bene no
 uit to. 5. 305.d. 306.a
 Dioscorides alius, non satis exacte distinxit sim
 plicium facultates to. 5. 824.c
 Dioscorides medicamentorum uires indistincte
 tradit to. 5. 898.a
 Dioscorides in ueterum scripturis mutandis au
 dax to. 3. 585.a
 diphryges to. 5. 264.35. & 273.d
 displacos, labrum Veneris to. 5. 179.10.4
 discenses, non facile credere oportet to. 2. 232.b
 discensium animi quomodo probentur Galenus
 tom. 7 1.1
 disciplinæ, rerum recordationes sunt tantum to
 mo 5 343.d
 disciplinarum cognitio medico bono necessaria
 tom. 6. 7.b
 disciplinæ anni multi ac pauci redduntur, pro di
 scensitis aptitudine to. 4. 844.c
 discissum & diuisum quid sint, & quomodo diffe
 rant to. 7. 19.6
 discissa particula & discissiones quid apud Hip
 pocratem significet to. 7. 18.6
 discissæ partes quæ non augentur, non coalescunt
 tom. 7 28.7
 discretiōe debet præcedere cōcoctio, postea se
 qui euacuatio, ut sit bona crisis to. 7. 22. & 23.4
 discussoria parabilia to. 5. 629.d
 discutit calor extrinsecus to. 7. 22.5
 dispersum & distractū sunt contraria toti t. 7. 35.7
 dispositio mala in membro contracta facit ulcera
 insanabilia to. 7. 45.6
 dispositio quæ relinquitur in corporibus in mor
 bis intermittētib; quæ est dispositio præter
 naturam, facit redire circuitus to. 7. 63.4
 dispositio aliqua potest esse similis inflammatio
 ni, Erysipelati, quæ non erit ista: potest hoc col
 ligi ex Galeno to. 7. 57.5
 dispositiones quæ in longum extendi nō possunt
 si opportuna fiant circa agrū. Gal. to. 7. 22.7
 disputationis constituendæ exemplū to. 1. 1140.d
 disputaturi, quō affecti sint oportet to. 1. 898.d
 disputantiū medicorū in publico mos to. 5. 1091.c
 disputationes medicorum Galeno contemporaneorum,
 contentione plenæ to. 6. 45.b
 disputatio cū Aristotele ac Theophrasto, breuior
 & ratio: cum Stoicis prolixior to. 1. 894.b
 In disputationib; exercitati sciūt prout ad omnia
 respondere, Galenus in proemio lib. 7. aph.
 disputatio de rebus quæ penes sensum sunt, a qui
 bus iudicari nequeat to. 1. 139.b
 disrumpuntur iterū quandoq; cicatrices & quare
 tom. 7 45.6
 dissensiones medicorum in remedijs adhibēdis,
 quo modo explorare ac tollere oportet to
 mo 1 1096.12. & 1097.a
 dissensiones, tum medicorum de morborum aux
 ilijs, tum philosophorū de animæ uirtutib; or
 te, q; methodū diuidendi ac similij dissimiliūq;
 non adhibuerint to. 1. 1099.a. & 1105.17. & inde
 h 4 diffi

dissimilia nocent, similia iuant, præterq̃ intem-
 peratis Galenus to. 7. 30. 3
 dissolutio continua corporis humani to. 8. 2. 7. 4
 dissolutio fit à natura to. 7. 5. 6. 4
 dissolutio cur fiat ab austro to. 7. 5. 3
 dissoluti humores calor febrilis to. 7. 4. 0. 6
 dissoluitur homo à rigore in febre continua si sit
 debilis, & sit euacuatio to. 7. 4. 6. 4
 dissoluti uel euacuatione uel labore, uel inedia si
 nutrantur cognoscitur ex pulsus magnitudine
 fortitudine esse nutritos, & ex robore in moti-
 bus naturalibus to. 7. 18. 2
 distantes quid proprie significet to. 7. 33. 7
 distantes urinæ significant turbationē in corpore
 tom. 7 33. 7
 distendi quæ possunt to. 1. 1. 119. b. c
 distentio futurarum capitis, quare Suturae
 distentio uasorum parua ac magna, qualiter dica-
 tur to. 4. 30. 6. a
 distentio arteriæ moderata, & immoderata quæ
 sit ibidem c. & 30. 7. a
 distentio unde habeat nomen to. 5. 57. 4
 distentio est morbus per acutus, & quid sit & quo
 modo fiat to. 7. 6. 5
 distentio est morbus acutus sine febre to. 7. 30. 5
 distentionem non tolerat natura longo tempore
 tom. 7. 6. 5
 distentiones fiunt à frigidis to. 7. 17. 5
 distentio ab æstibus fortibus malum to. 7. 13. 7
 distentio neruorum quid sit, & quod est quadam
 conuulsio to. 7. 57. 4
 distentio neruorum morbus per acutus to. 7. 12. 1
 distentio equaliter ante & retro tendit, ideo non
 uidentur partes conuulsæ in ipsa to. 7. 57. 4
 distentiones difficillimæ quæ to. 7. 13. 7
 à distentione quicunque corripuntur in quatuor
 diebus pereunt, si uero hos effugerint sanantur
 tom. 7 6. 5
 distentiones soluit calor to. 7. 22. 5
 distentio neruorum febre superueniente soluitur
 tom. 7 57. 4
 distentio quomodo aqua frigida sanetur, & quæ
 distentio to. 7. 21. 5
 distinctio in proprie & non proprie, habetur to. 7
 25. 4 item 21. 26. 39. 6 item 5. & 7. & 20. & 67
 lib. 5 item 15. & 25. lib. 7 per proprie & abu-
 siue 18. 2 & 76. 4 & 7. 5 per abusum nominis
 colligitur 13. 5
 distinctio in proprie & simpliciter & cū adiuncto
 habetur à Galeno to. 7. 31. 4
 distinctio per materiam proprie to. 7. 18. 2
 distinctio in late & in stricte potest colligi to-
 mo 7 46. 2
 distinctio in per se primo, & cōpatiendī rationem
 tom. 7 53. 6
 distinctio in per se ipsum & cum alio to. 7. 6. 7
 distinctio in potentia & in actu potest colligi to-
 mo 7 11. 7. item 18. 7
 distinguūt nomina alijs addita & quādoq̃ etiam
 non to. 7. 29. 7
 distractum & dispersum sunt cōtraria toti 7. 35. 7

distributio fit minor à uirtute distributua si parū
 bibamus to. 7. 83. 4
 ditrichiasis, affectus oculi quis l'ag. 237. d
 diuersa diuersos offendunt pro sua cūiſq̃ natura
 tom. 7 19. 2
 diuersio, lege auersio
 diuersio semper debet fieri ad cōtrarias partes to
 mo 7 68. 5
 diuersiones ad superiora profunt inferioribus, &
 è contra to. 7. 19. 6
 diuersiones secundum partes à Galeno numeran-
 tur to. 7. 68. 5
 diuertere debemus etiam euacuantes to. 7. 68. 5
 Diuinitio, an sit aliqua, necne to. 8. 3. 6
 diuisum, & discissum quid sint, & quod differant
 tom. 7 19. 6
 Diuisio, dialecticis quid, & quotuplex to. 8. 11
 diuisionis nomen, quando proprie & quando di-
 catur per translationem to. 1. 110. 8. c
 diuisionis methodus to. 2. 42. 6. a. & to. 3. 27. 9. d
 diuisionis uia ac cōpositionis opponunt, & quo
 pacto to. 1. 109. 8. d. & inde
 diuisiua methodus speculationi simili ac dissimi-
 lium affinis est to. 1. 109. 1. 7. & 109. 8. b. c
 diuisiua methodi ac cōpositiua ratio apud Hip-
 pocratem primū usurpata, & quo loco, & usus
 huiusce in arte to. 1. 109. 3. 9
 diuidendi ac componendi methodū ad constitut-
 tionem artium maxime necessariam, ubi Plato
 ostenderit to. 1. 109. 1. 7. & 109. 8. d
 diuisiua methodi exercitationē quo loco tradat
 Plato ibidem
 diuidendi ac cōponendi methodi exercitiū duo
 modi à Platone præscripti & qui to. 1. 109. 1. b. c
 & 109. 2. b. c
 In diuisionibus, dupliciter peccari & quo modo
 tom. 1. 109. 4. 10 reprehensus uterq̃ modus ab
 Hippocrate & quo loco ibidem
 diuidendi regula to. 6. 1. 4. c. d
 diuidendi facultas in minima, excessumq̃ paru-
 rum obseruatio, magnum in arte momentum
 præstat to. 4. 22. 1. d. & 22. 3. a
 non recte diuidit Chrysippus to. 1. 95. 0. a
 diuisionum librum scripsit Erasistratus to. 7. 50. 6
 diuinatio siue prænotio quid sit quare item præ-
 sensio l'ag. 177. 9
 diuinum in morbis, Hipp. quid sit to. 4. 73. 2. a
 diuina, non dicuntur quæ causas reconditas tan-
 tum habent, sed quæ mirabilia sunt to. 4. 73. 1. a
 diuitijs præstare, fortunæ munus est, non uirtutis
 tom. 2 213. ult.
 diuitum in delectu medicorum & cæterarum ar-
 tium, stoliditas to. 4. 82. 2. d. & deinceps
 diuites cur minus curentur quàm pauperes to-
 mo 6 280. b. c
 in diuites rudes, tum Diogenis, tum Demosthe-
 nis tum aliorum dicta l'ag. 9. b. c
 diuretica, urinarum mouentia
 diuretica, quæ dicantur to. 5. 14. 6. b
 Docentes perspicuitati studere decet to. 1. 345. d
 docendi ratio, Hippocratis & Galeni to. 2. 351. d
 docen

docendi genus optimum quauis in arte quod sit
 Ifag. 165. c
 nihil docentium duplex institutum to. 4. 453. c
 doctrinæ uniuersaliter factæ, cōmoda to. 2. 389. c
 doctrina quæ per rerum elementa traditur quam
 sit utilis to. 2. 284. 10
 doctrina rationalis & experientiæ confundendæ
 non sunt, sed seorsim tradendæ to. 6. 48. b c
 & 61. d
 doctrinæ genus optimum quod sit Ifag. 120. c
 doctrina optima, uox uiua, & tamen si quis præ-
 ceptoribus careat, legendis libris, multū effi-
 ci posse to. 2. 30. a
 doctrinæ omnes, ordinem certum habentes tres
 sunt, & earum expositio Ifag. 239. a b
 doctrinæ Galeni modus & ratio to. 2. 364. c. 389. c
 & to. 5. 983. 7
 doctrinarum errores, unde oriri soliti to. 3. 39. c
δογμα δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκφύσει to. 1. 196. d. & 343. 14
 dogma seu decretum quid sit Ifag. 167. b
 dogmatum uitiosorum, citra ratiocinationem af-
 fectio, qualis sit to. 3. 252. b
 dogmaticum fuisse Hippocratem, Galenus in cō-
 mento to. 7. 1. i
 dogmatici quo pacto suas opiniones hauserint
 tom. 1 220. c
 dogmatistæ et eorum mores to. 2. 130. d
 dogmata difficilia, nō temere proponēda, & quō
 modo to. 1. 877. b
 dolare uaporarium hydropicorum, à quibusdam
 laudatum to. 1. 859. a
 dolichi to. 2. 174. b. & 143. b. & 50. ca. 35
 de dolicho Theophrasti locus ex octauo de plan-
 tarum historia to. 2. 35. c
 Dolor quid to. 3. 206. 13. b
 dolor & uoluptas, quid sint to. 1. 1047. a b
 dolor significat nomine laboris & dolere & labo-
 rare to. 7. 32. 4
 dolor dicitur accidens to. 7. 30. 2
 dolor, id est, dispositio faciens dolorem to. 7. 6. 2
 dolor, actionis tangendi noxa to. 3. 46. c
 doloris motus to. 3. 86. d
 de dolorum quibusdam differentiis Archigenis
 uerborum expositio to. 4. 38. d
 dolorū obscura nomina ex Archigenis libris, re-
 futata to. 4. 37. c d
 dolores profundi, qui to. 4. 41. a
 dolor turgidus to. 4. 38. d
 dolor sphacelodes to. 4. 39. a
 dolor holcimos to. 4. 45. a
 dolor austerus, acerbus, ineptæ appellationes to-
 mo 4 46. b
 dolorum species, causæ, ac reliqua explicata to-
 mo 4 31. per col. 7
 doloris primæ species duæ sunt to. 4. 34. b
 doloris species pungitiuus, tēdens, torpidus, gra-
 uis, stimulan, feriens, cōtinuus, intermissus, æ-
 qualis, inæqualis to. 7. 5. 6
 dolor punctorius, distendens, uehemens, fortis,
 uiolentus, continuus, intermittens, differentiæ
 omnibus notæ to. 4. 47. b

dolor aliquis præ se fert speciē ponderis t. 7. 5. 6
 dolor punctorius to. 4. 44. c. & 49. b
 dolor grauis qui ab Hippocrate nominat t. 7. 5. 6
 dolor ulcerosus, pruriginosus to. 4. 44. b
 dolor terebri perforantis imaginationē prebens,
 item pali infixi to. 4. 35. a b
 doloris uehementius consistit in magno & in par-
 uo to. 7. 5. 6
 doloris attrahentis exempla to. 3. 136. d
 dolor ex duobus cognoscitur, specie, & uehemē-
 tia to. 7. 5. 6
 dolor ex quantitate & qualitate iudicaf ibidem
 dolores interimentes, qualiter à rigore differant
 tom. 3 87. b
 dolores uenarū arteriarū proprii, quæ speciem
 præbeant to. 4. 43. a
 dolorum proprietas non omnis enunciarī potest
 tom. 4 47. a
 dolorum singulorū species nemo scribere potest
 qui non passus sit to. 4. 37. c
 dolor pullatorius quibus partibus contingat to-
 mo 4 39. a
 dolor extendens quibus partibus contingat to-
 mo 4 34. 5. b
 dolorē quæ partes non sentiāt, sed grauitatē tantū
 cum tumore habent quempiam to. 4. 33. c d
 quæ de dolore, hepatis, splenis, renum, uelicæ, u-
 teri, scripsit Archigenes, uerborum exploratio
 tom. 4 45. 8
 quæ de dolore membranarū, uenarum, arteria-
 rum, carnis, musculorū ac reliquo genere scri-
 psit Archig. uerborum exploratio to. 4. 38. b
 & col. seq. 6
 dolores qualiter & quando contingant partibus
 tom. 3 80. d
 dolores maxime sunt in neruosis partib. t. 7. 66. 5
 dolor in aliqua parte fixus, qualiter animi deli-
 quia ac perfrictionem infer partium extrema-
 rum to. 3. 87. b
 dolores qui sunt in aliqua parte an multum diffe-
 rant to. 7. 5. 6
 dolentibus partibus inflammationes cur & quo-
 modo fiant to. 7. 53. 5
 dolor capitis in febris, quare sub elemento c
 dolores qui in oculis ac auribus contingant, alij
 proprii sunt uisus seu auditus, alij tactus to-
 mo 3 40. d. & 41. a
 dolores cubiti & ceruicis conuulsiui t. 4. 700. 21
 In doloribus magnis solet ad uentriculum fluere
 biliosa superfluitas to. 7. 50. 6
 dolorum aliqui subriles, aliqui non subriles, primi
 peiores in uentre, secundi non to. 7. 5. 6
 doloris pleuritici modus to. 4. 44. 4
 dolor costarū notharum, inter spirandum contin-
 gens, nō omnino pleuritim notat, sed alios quo-
 que affectus, & huiusce methodos to. 4. 50. b c
 dolores in laterib. quō cognoscant & quō in ua-
 rijs locis esse cognouerimus, & quō aliqui ma-
 iores, aliqui minores, & quō curent, aliqui per
 phlebotomiā: per purgationē alij, Galenus t. 7
 dolor hepatis ac renum to. 4. 46. a (5. 6
 dolor

dolor grauis & acutus hepatis quomodo cognoscatur to.7.5.6
 dolor grauis & acutus renum, quomodo cognoscatur ibidem
 doloris ex hepatis inflammatione modus, aut duritie to.4.42.b
 dolores membranarum æquales sunt, & quo pacto to.4.41.b
 dolores membranarum ossibus adiacentium t.4.42.d
 dolores intestinorum to.4.141.c
 dolores colici dicti to.4.36.a
 dolorum intestinorum, qualiter locus agnoscatut tom.4 35.d
 dolor, coli, renum, quære Renes, Colon
 dolores in diuersis locis, maior minorem obscurat to.7.46.2
 dolere partes affectæ quando desinunt t.3.164.c
 dolores cum febre affligentes circa lumbos & sedes inferas, si relictis hisce præcordia attigerint tom.4 791.70
 dolores cubiti ac ceruicis, ad crura delabentes, insigniter iuuant to.4.601.c
 dolor pectoris, offirmatus, quid notet t.4.667.36
 dolor laterum raris, quando delirium significet tom.4 638.22
 dolores duo in eodem loco alter alterum negat tom.7 46.2
 dolor partium distinguit inter partem & partem male affectam, potest colligi ex Galeno ubi de ulcere uescis, et renu dolore distinguit t.7.75.4
 Doloris generatio to.6.615.C
 doloris ac uoluptatis causæ to.3.60.a
 dolorem quæ gignere soleant to.3.414.b
 dolor à quibus rebus to.1.111.a
 dolor non fit absq; uehementi sensu alterationis tom.1 1047.b.c
 si homo unum sit ac doleat, tum una quoq; fuerit medela to.1.110.d & ratio 112.a
 dolorem duo faciunt hæc, & quia patitur dolens & quia fenit passionem to.1.6.b. & 7.b
 doloris causæ earumq; in agris inquisitio curatioq; tom.3.574.b. & columna tota
 doloris causæ in uniuersum to.3.60.b. & 61.a. & tom.6.557.3. & 4 curatio ibidem
 doloris generatio, à quibus in uniuersum causis contingere queat tom.6.304. ac deinceps à quibus causis in corpore euenientibus, & quomodo contingat 305.b earundem causarum agnitio inquisitioq; ibidem
 dolor ex quorū causis fiat, potest colligi to.7.21.1
 dolores quod fiant à uentositate, & quomodo fiant to.7.11.4
 doloris causa quæ sæpe to.7.53.5
 quod dolore affici debet, necessario est alterabile & sentire potens, & quare to.1.6.b.c
 dolores ex inæquali intemperie contingunt t.3.108.a
 dolorem quæ ægritudines causent to.7.6.2
 dolor in insuperabilis sit à frigido to.7.20.5
 dolores antiqui frigidi to.7.6.2
 dolores noui calidi ibidem
 doloris intensionis aut remissionis causæ t.4.35.d.c

dolor perficitur fluctione de cubente to.7.32.4
 dolores cur fiant in generatione puris to.7.47.2
 dolor pulsatilis, qualiter gignatur to.3.334.d
 dolor pulsatilis, qualiter fiat to.3.316.9
 dolor pulsatorius, qualiter per inflammatorios affectus fiat to.4.33.c
 dolor, quibus occasionebus partibus inflammatis inferitur to.4.32.3
 dolor pulsatorius, cur in peripneumonia & dolore laterali euenire nequeat to.4.33.a
 dolor uehementissimus, ex humore uitreo, Gale no obortus to.4.34.d
 dolor capitis, tensius, mordax, grauis, quibus de causis quicq; contingat to.4.78.d
 dolor capitis e bile in uentriculo contenta t.4.73.b.a
 dolor in syncope, mulieribus ortus to.3.586.d
 dolores capitis ab uteri affectibus orti, in syncope magis sese produnt to.3.59.31. & ratio huius 589.a. ac deinceps
 dolores fortes circa uiscera quomodo fiant, & in febribus acutis malum to.7.67.4
 dolor est signū abscessus futuri aliquam parte tom.7 32.4
 dolor si fuerit aliqua parte ante morbum, hic morbus firmatur to.7.33.4
 dolor, fluxiones promouet Ilag.274.d
 dolor fluxiones mouet to.6.72.c
 à dolore diuturno uentris suppuratio to.7.22.7
 dolor facit nos cognoscere ubi natura expellat superfluitates to.7.53.5
 dolores si prægnati fiant, abortum facit to.7.27.7
 In dolore forti uentris partium extremarum frigiditas malum, & quibus causis fiat to.7.26.7
 dolor ac membri calor, si excedat, fluxionem incumbentis humoris irritare queunt, & si plethorici non sint to.6.309.a. & 318.c.d
 doloris causæ, circa tactū contingētis to.3.60.b
 dolor in oculis ex splendore, in auribus è sono tom.3 40.c.d
 doloris in gustu contingentis causæ to.2.60.c
 doloris in gustu & olfactu causæ to.3.62.d
 doloris in olfactu, causæ to.3.60.d
 doloris in auditu, causæ ibidem
 doloris ac uoluptatis in auditu causæ to.3.62.b
 doloris in uisu cōtingentis, causæ to.3.61.a.b
 doloris pro singulis causis curatio to.3.330.b.c
 si ex sanguinis abundantia cōtingat ut in phlegmone ibidem si è statuofo spiritu d in intestinis 331.d. & 333.c si mordens humor sit, 330.d in colo 328.c & deinceps si crassi succi sint in causa 331.a in intestinis 333.c si cum febre quoq; sit 332.b si in oculis & auribus consistenter hæc c.d
 dolor si in parte aliqua consistens fluxione, ut solet, excitet, corpus autem sit cacochoymū, quæ tum cōtingere soleant, expositio, & auxilia tom.6 699.c.d. & col. seq.2
 dolorū ex statuofo spiritu, siue in musculis, siue in uentre aut intestinis consistentium curatio tom.6 405. per totam. col.
 doloris coli ex materia tum frigida, tum statulenta cura

curatio to. 6. 308. a. & 310. b
dolor coli flatulentus si absq; febre sit, alij & the-
riacæ uis curatur aptissime to. 6. 308. a. b
dolentes partes ante euacuationem non retandæ
tom. 3 574. c
dolores omnes simpliciter nō sanant per euacua-
tionem to. 7. 18. 4
dolores super præcordia notant euacuationē de-
bere fieri per superiora, infra uero per inferiora
tom. 7 18. 4
doloris magnitudo quomodo curanda, & à qui-
bus augeatur dolor to. 7. 5. 6
dolores maximi sanant euacuatione ad animi de-
fectum to. 7. 23. 1
dolorē soluit aqua frigida, torporē inducens,
& heberando sensus to. 7. 25. 5
dolores mitigat calor to. 7. 22. 5
dolor dolorem qualiter sanare intelligendus to. 3
585. columna tota
dolorum absq; iudicatione solutio repentina, inu-
tilis to. 4. 726. 75
dolorum remedia to. 3. 749. 5. & deinceps
dolorē sedantia, anodina paregorica
doloris magnitudo quanta sit consideranda, et ad
quid conferat to. 7. 5. 6
dolorifica dispositio tristē affert sensum labora-
tibus ex motu articularum to. 7. 21. 7
dolor, lege tormina to. 7. 18. 4
domesticorum & agrestium animalū differentia
in alendo to. 2. 100. 13
dormientium actiones, nō solum sunt naturales,
sed animales quoq; to. 1. 1207. 7
dormiunt maiorem partem temporis pueri to-
mo 7 24. 3
dormientes pueri cur pauores & imaginationes ter-
ribiles incidunt to. 7. 24. 3
dormire ambulantes quomodo contingit, qua-
liter habentibus musculis tom. 1. 1205. 5
dormientibus profunde propter quid accidit ster-
tere to. 7. 51. 6
dormiunt quia aliqui hiantes ore, & aperti ocu-
lis to. 7. 52. 6
dormientibus si uideatur album oculi, malum &
lætale ualde, modo non sit propter euacuatio-
nem, aut propter fluxum to. 7. 52. 6
dormire sitientibus malum to. 7. 27. 5
dorsi medulla, finitio eius l'ag. 168. d
per dorsum ad caput ex lumbis rigores mulieri-
bus incipiunt to. 7. 69. 5
dorsi ulcera quod faciant cōuulsiones, & quomo-
do, cur, & quando to. 7. 65. 5
dorsi partes sunt paratiores ad suscipiendā & sen-
tiendam frigiditatem to. 7. 69. 5
dorsi dolores ex humore illuc descendente fiunt,
sed præsertim crasso spiritu associato to. 7. 22. 6
dorsi dolor per quam partem curetur to. 7. 22. 6
ex dorso quæcunq; rupta ad cubitum descendunt,
uenæ sectio soluit to. 7. 2. 6
dorycnidium to. 5. 179. 105. & to. 8. 315
dorycnij remedia to. 5. 425. 31
dorthienes, seu surūculi, generatio, curationis sum-

ma to. 5. 604. 7
dracones, pisces to. 2. 115. 30
draco marinus, uires to. 5. 317. 46
dracuntium, dracunculus to. 5. 179. 106
dracuntium, eiusq; tum alendi tum medicamēto-
sa uis to. 2. 88. 64
dracontion affectus & chirurgia l'ag. 234. d
dracunculus, ulcus quale l'ag. 191. a
dracunculus, dracuntius to. 2. 136. b
dromadæ uxor ægrota to. 3. 250. c
& col. seq. & 268. a. & 485. b
dropax unguentum, qualem usum præbeat to-
mo 2 388. c
drys, quercus siue robur to. 5. 179. 108
dryopteris filicula to. 5. 179. 107. & to. 8. 315
dryinus serpens, eius noxæ to. 5. 352. c
dubitationibus oblectari qui dicantur to. 1. 1208. c
dubitationes, quomodo moueri debeat, & quan-
tū do to. 1. 1194. b
ducere illuc materiem quo humores reput per
loca conferentia to. 7. 22. 6
dulce, sapor
dulcia quæ sint è Platone to. 5. 30. c. & 31. d
dulcia & amara, partim ascititia fiunt calore, par-
tim proprio ingenitoq; to. 5. 105. 10
dulcia, cur calida dicantur, & à quibus to. 5. 69. a. b
dulcia mitem habere caliditatē, & nostra nō mul-
to superiorem, ostensio to. 5. 104. 8
dulcia, uentri amica sunt & uisceribus to. 6
519. d & ultra
dulcia sola nutriunt to. 5. 110. d. & col. sequenti a
dulcia, multum nutriunt to. 2. 88. 64
dulcia omnia à calore immodico in bilem prom-
pte uertuntur cap. 16. lib. 4. simp. to. 1. 1153. d
dulcia in bilem facile uertuntur to. 3. 73. 4. a
dulcis succus, nunc distribuitur celerius, nūc sub-
ducitur citius, & quare to. 2. 69. d
dulcissimum sanguinis trahit infans in utero to-
mo 7 37. 5
dulcia epicrasticaq;, morsus uentris per accidēs
exasperant quandoq; to. 5. 46. 12
dulcia frigida, calida to. 5. 103. a
dulcis radix, glycyrrhiza
duodecim horæ faciunt morbos cito iudicari, uel
ostendunt to. 7. 43. 4
duodenarii numeri commoditas to. 2. 228. b
dupliciter nominare omnes res est Græcorū con-
suetudo to. 7. 59. 4
durum, quid sit to. 4. 323. d
durum Aristoteli, quid sit, & Platoni to-
mo 5 127. c. d
durum ab Hippocrate dicitur crudum to-
mo 7 67. 5
durum, molle, quid sit to. 4. 244. c. b
duri & mollis una est significatio to. 4. 245. b. a
durum ac molle, ad aliud to. 5. 127. d
durum proprie opponitur molli to. 7. 67. 5
durum per metaphoram, propriēue to. 4. 245. c. b
duro corpori multa accidunt, quorū unūquodq;
metaphorā suppeditat ibidem
durum & ualidum, qualiter differunt to. 4. 244. d. c
durum

durum ac renitens, *ἀντίτυπον*, differunt t. 5. 128. b
 durum & aridum ad sicca refertur to. 1. 26. a. b
 dura mediocriter extenta ad interiora, reflectun-
 tur to. 7. 46. 6
 durum ac molle tribus dicuntur modis, & quibus
 tom. 5 127. ca. 3
 partes, duriores cute, siccae to. 1. 53. c
 parium quæ in humano corpore duræ sunt, nul-
 la humida est to. 1. 66. a. b
 dura cibaria, omnia ne salfos succos gignit, quæ-
 stio to. 2. 116. d. & 117. 31
 durior consistentia alimenta qualiter nutriant
 tom. 2 48. c
 duram substantiam habentia, alimenta, nutriunt plu-
 rimum to. 2. 57. d
 dura, quot modis fieri contingat, & cuiusq; reme-
 dia to. 5. 127. a. & col. seq. 2
 dura ob frigiditatem pariter ac siccitatem, quali-
 ter mollienda to. 5. 128. d
 indurata, curandi ratio optima quæ sit to. 1006. c
 & remedia 1008. b
 dura, quæ molliiri debeant, & quæ cōtrā t. 5. 128. d
 dura ob siccitatem, nō emollientia sed humectan-
 tia postulant ibidem
 duræ & dēfæ partes quare tardius sanant t. 7. 49. 6
 durities corporum, unde contingat to. 4. 24. 1. c
 durities præter naturam differtā cōpressionē ute-
 ri propter fœtum quomodo to. 7. 54. 5
 durities est causa sterilitatis to. 7. 59. 5
 durities mala in tumoribus to. 7. 67. 5
 durities ex inflammatione sit paulatim to. 7. 41. 7
 durities instrumentorum pectoris facit inspiratio-
 nem quandoq; interruptā, Galenus to. 7. 53. 6
 dysenteria, quæ sit Isag. 183. d. & to. 4. 14. c. b
 & columnæ sequenti d
 dysenteria unde to. 3. 428. a. b
 dysenteria duplices to. 3. 556. d
 dysenteria, proprie dicta tom. 3. 104. d eiusq;
 notæ to. 4. 139. 2
 dysenteria ab hepatica affectione dignotio to-
 mo 4 140. b
 dysenteria notæ, ab hepaticis qualiter differant
 to. 4 132. d
 dysenteria quibusdā dicta, excretionis sanguineę
 quoddam genus to. 3. 103. d. & 104. b. c
 dysenteria cruenta, unde nascantur & curare a-
 bundant to. 1. 124. 4
 per uenas melsaricas sanguis abundans in nunc
 ociosis & mutilatis, uictu æquali utentibus ad
 intestina refluit, & dysenteria fit cruenta, lib. loc.
 affect. 2. cap. 1. & sine lib. 5. & libro sexto simp-
 tom. 1 1175. c
 dysenteria sanguinea, ob artuum amissionē, aut
 causam aliam similem contingentes to. 3. 103. b
 dysenteria ab atra bile quomodo incipiat to-
 mo 1 543. a
 dysenteriam qui dolores præcedant to. 4. 36. b
 dysenteria, id est difficultas intestinorum, quomo-
 do sequitur læuitatem, Galenus to. 7. 1. 6
 dysenteria, letalis quæ, et quæ nō t. 1. 59. a. et 115. 6. a
 dysenteriam cōsequentes, tabidæ febres t. 3. 133. b

dysentericæ ulcerationes, & earum remedia to-
 mo 5 252. 4
 dysenteria, differētes ipsius causæ, & sigillatim cu-
 ratio Isag. 223. 22
 dysenteria ac diarrhœa diuturnæ, mora sicca pro-
 sunt to. 2. 67. a
 dysentericis aut profluuijs, qua ratione emplastica
 prosint, uelut amyllum, farina triticea, & alia to-
 mo 5 29. a. b. & citra
 ad dysenteriam, auxilia, Hippocratis notha to-
 mo 6 743. b
 dysenterici proprie qui sint to. 5. 762. 5
 dysentericis remedia, ab Andromacho, quorum
 aliqua coeliacis quoq; cōueniunt, item hæmo-
 pticis to. 5. 763. b. & col. seq. 5
 dysentericis, remedia ex Asclepiade, quorū item
 nonnulla conueniunt coeliacis to. 5. 767. 2
 dysentericis ac coeliacis epithemata to. 5. 768. d
 dysentericis, & coeliacis curandis præcepta to-
 mo 6 442. c. & deinceps
 dysentericis, & cibum uomentibus parati faci-
 lia to. 6. 439. 90
 dysentericis, coeliacis, & stomachi subuersioni to-
 mo 6 439. 91
 dysentericos medicamine uehementissimo qua-
 liter curarit quidam to. 6. 291. d
 dyspepsia to. 3. 43. d
 dyspnoici, qui Isag. 183. a
 dyspnoea, causæ, curatio tom. 5. 701. 6 pharma-
 ca 702. 2
 dyspnoea, eius causæ, ac cuiusq; ipsarum sigillatim
 inquisitio to. 4. 101. 8. & col. seq. 4
 dyspnoea ex angina to. 4. 103. c
 dyspnoea ē fluxionibus in pulmonem, et in suppu-
 ratis to. 4. 102. d. & inde
 dyspnoea mortalis, ægre curabilis, & salubris to-
 mo 4 102. b
 dystichia, oculis cōtingēs affectus quis Isag. 188. a

E

E Adem bis & ter cur quandoq; repetant to
 mo 7 64. 5
 eadē ratio uictus oib. præscribere nequit to. 2. 369. a
 eadē, tum exercitia, tum cibi alijs obfunt, prosunt
 alijs to. 2. 371. d
 ebenus to. 5. 180. 110. to. 8. 316
 ebea quid to. 8. 316
 ebiscus, uel ibiscus, althea to. 5. 180. 109. & to. 8. 322
 ebriorum cerebrum perfunditur multa humidita-
 te, & eadem aggrauatur to. 7. 32. 6
 ebrius si quis repente obticuerit, conuulsus mori-
 tur to. 7. 5. 5
 ebrii quandoq; balbutiunt cur to. 7. 32. 6
 ebrii incidunt podagram to. 7. 28. 6
 ebriabantur eunuchi tempore Galeni to. 7. 28. 6
 ebrietas non soluit eodem tempore in omnibus,
 sed secundū naturam peccatoris & uini t. 7. 5. 5
 ebrietati, unico uini poculo, iducēde t. 6. 501. c. 153
 ebrietati cauēdæ, & ut uini odio sit t. 6. 501. c. 153
 ab ebrietate præseruantia to. 5. 516. 4. 5. et to. 8. 318
 ebulus, actē
 eccepe, quid Isag. 186. b

ἐκχυσίς. cultri genus to. 1. 350. a
 echinus combustus, eius usus to. 5. 314. 2. 8
 echini marini, & quod præbet alimentū. t. 2. 119. 3. 7
 echini marini, & conchæ omnes to. 2. 174. d
 echinus herba to. 5. 184. 131
ἐκχυσίσις to. 6. 87. b
ἐκχυσίσις est quasi species inflammationis, tamen
 differunt to. 7. 206. 6
 ecchymosis est cū sanguis effusus est in spaciā quæ
 ualis adiacent ibidem
 in ecchymosi impossibile est sanguinem remane
 re sanguinem ibidem
 ecchymomatium curandorum præcepta & reme
 dia to. 6. 110. d
 ecpiasma, quid Isag. 186. b
 ecphyleos situs, ratio to. 1. 532. a
ἐκπληξις, exercitationis genus to. 2. 293. 18
 ecplexis & extasis quid Isag. 194. d
 ecphractica medicamēta, quam possideant natu
 ram to. 5. 137. a. b
 ecphractica medicamēta, quam habeat natura
 tom. 5 ibidem
 ecphractica & rhyptica medicamēta, substantia
 eadem, iuxta magis tamen ac minus differunt
 tom. 5 ibidem
 ecphractica, emplasticis contraria medicamenta
 sunt ibidem
 ecphracticon medicamentorum sigillatim mate
 ria to. 5. 137. c
 ecphracticis medicamētis in singulis uisceribus,
 qualiter uti conueniat ibidem d
 ecropsion, oculi affectus, quis Isag. 188. b
ἐδουλία, id est papulæ to. 3. 556. 51
 edulia, cibi
 Edendi finis, uentris impletio est to. 1. 1177. c
 edibile nullum, uehementer calfactum, imputri
 bile durare potest to. 3. 93. b
 edulia talia aut talia esse, simpliciter pronuncian
 tes to. 2. 103. b
 edulia media to. 2. 122. 41
 edulia quedam per se nō apta esui, cur cæteris ad
 mixta suauitatem præbeant to. 5. 112. c
 edulia, cur per decoctionē alia suauiora fiant, alia
 contrā ibidem a
 edulium ex lacte & farina triticea to. 2. 34. 12
 quæ edulia, tum pueris tum senibus magis cōpe
 tant, & ratio to. 3. 108. a. c. d
 edulia adeo erāt aucta tēpore Galeni, ut nihil ad
 di posse uideretur to. 7. 28. 6
 educatio, Platonī nō institutionē reliquam tantū,
 sed uictum quoq; significat to. 1. 1232. c
 educatio, mores tum corrumpere tum emendare
 nata to. 2. 289. c
 educatio optima, affectus non tollit to. 2. 199. d
 effeminatio, id est debilitas to. 7. 16. 5
 effeminationem carniū facit calidum ibidem
 efficientis causæ opus augetur, eius aucta substan
 tia to. 7. 5. 6
 efflatio, quid sit, & quib. instrumentis fiat t. 1. 1213. c
 efflationē ac huic cōtrariā inspirationē uehementē
 intercostales musculi unā cū his qui ad thoracē

perueniūt ex scapulis et collo, efficiūt t. 1. 1213. d
 effusa dicta, eorumq; generatio to. 3. 335. 11
ἐλεῖν, apud Platonem to. 3. 549. d
 elæa, olea
 elæon, oleum
 elaphoboscus to. 5. 182. 113
 elatē olerum summum germen to. 2. 172. a
 elatēriū purgat phlegma t. 8. 79. quō fiat t. 8. 33. 16
 elatine to. 5. 182. 112
 electionē non habentes, & nihil sentiētes ab Hip
 pocrate nominantē, à uocis amissione t. 7. 59. 7
 electuarium ad capitis, & stomachi dolorem
 tom. 8 85
 electuaria probata, ad tussim, & pulmonū, & pe
 ctoris, & stomachi
 electuariū ad cardiacos, phthisicos, hepaticos, &
 ad alia to. 8. 96
 electuariū diaprasium, ad pectoris morbos, & tuf
 sim to. 8. 98
 electuarium ad uomitum prouocandū to. 8. 100
 electuarium, quod asthmaticis peculiariter pro
 deest ibidem
 elelisphacos saluia to. 8. 317
 DE ELEMENTIS quinam libros ædiderint, &
 quibus titulis to. 1. 27. a
 elementorū considerationem Plato longius repe
 tit, causas ipsorum explorans, Hippocrates ue
 ro solas ipsorum facultates cōsiderauit, & ratio
 utriusq; to. 1. 1059. 5. & 1061. a
 de elementis tractatio, quibus libris absoluta Ari
 stoteli to. 1. 27. a
 de elementis quæ inscripti sūt à Galeno lib. ibidē b
 libro de elementis naturalia decreta, quæ de pri
 mis elementis sunt, attingunt prope omnia to
 mo 1 114. b
 in elementorum cōsideratione quedam medico
 necessaria nō sunt, & quæ sint ea: sed magis phi
 losophi sunt to. 1. 1060. a. b
 dictionis elementi significatū, quibus locis expo
 situm to. 1. 101. a
 elementi uox, quo loco explicata à Galeno to
 mo 1 1058. c
 elementi uox, per abusum pluribus accommoda
 ri solet to. 1. 130. a
 elementi uox, quibus corporibus attributa, & à
 quibus introducta primum to. 1. 100. c & d
 elementa & ipsorum qualitates primus determi
 nauit Hipp. to. 1. 17. 11. & 114. a. & 130. d
 elementi appellationem nō usurpat Hipp. de qua
 tuor hisce, igne, aere, aqua, terra, sed ex illis no
 stra corpora cōstare tantū affirmat to. 1. 1061. a
 elementa, cur nō uocantur Plato terram, aquam, æ
 rem, ignem to. 1. 1060. c
 elemētū uox, quare simplicibus corporibus pro
 priissime competit to. 1. 130. b. a
 elementa, grammaticorum exemplo uocitata, &
 quo pacto to. 1. 100. c. & d. item 1058. c
 elementorū inquisitionis uera ratio quæ sit t. 1. 5. 2
 & à quo primum introducta ibidem
 elementum quid sit to. 1. 1058. 4. & Isag. 168. a
 elemēti, & principij differentia to. 8. 13
 i elemen

elementum, iuxta Athenæum ibidem
 elementatio Iſag. 168. b
 elemētū parſeſt rei minima t. 1. 3. d. et 13. c. et 2. 4. c. d
 elementū ratio nō eſt tranſmutari inuicem, ſed eſ-
 ſe ſimpliciſſimum to. 1. 13. c
 an elementa quatuor in cōſtitutione corporis hu-
 mani coniungantur uariæ ſententiæ to. 8. 153
 elementa quomodo mutantur to. 8. 154
 elementorum mutæ conuerſiones to. 8. 155
 elemētū eſt in prædicamēto ad aliquid t. 1. 1058. 4
 elemētum eiūſdem eſt generis cum eo cuius eſt
 elemētum to. 1. 21. c
 elemētū, neq; qualitas eſt, neq; corpus tempera-
 turam habens, ſed corpus ſimplex to. 1. 21. d
 elemētum & principium differunt, & quomo-
 do to. 1. 21. b. c. & 108. c
 materia prima elemētum nō eſt, ſed principium
 tom. 1 24. c. d. & 108. b. c
 elementis omnibus communem ſubſtātiā ſubij-
 ci quibus oſtendat Hippocrates to. 1. 25. b. c
 elemēta quatuor, ē materia prima & qualitātibus
 primis conſtant to. 1. 24. c. d. & ſeq. b
 elementorum formæ, qualitates primæ ſunt to-
 mo 1 21. b. & 108. d
 qualitates in elementis ſummæ ſunt to. 1. 23. a. 2. 4. c
 elementa prima, non calida aut humida aut talia
 per exuperantiam ſunt to. 1. 20. c. d
 elemētum ſyncerum in mundo nullum oſtendi
 poteſt to. 1. 16. b. c. & 125. c
 elementaria quatuor corpora iuxta ſubſtātiā,
 oēs norūt, ſed talia, elemēta eſſe neſciūt t. 1. 18. b
 propria elementorum ſubſtātiæ nomina quæ ſint
 tom. 1 114. c
 elementa à qualitātibus Hippocrates uocat to-
 mo 1 23. c. d. & 114. c
 elemēta cur à qualitātibus ſimplicibus uocen-
 tur to. 1. 114. c
 elementa quot ſint, oſtenſio Iſag. 147. d
 elementorum numerū finitum inducunt, qui ſum-
 me qualia ſtatuunt, infinitum qui mediocriter
 talia, uelut calida, frigida, humida, ſicca medio-
 criter to. 1. 19. a
 elementa plura uno eſſe, naturāq; alteraſcendi ha-
 bere, oſtenſio Iſag. 147. a. & col. ſeq.
 elemēta mūdī quatuor ſūt, et quæ, et ratio t. 1. 17. b
 elemēta quatuor, prim⁹ inuenit Hipp. t. 6. 167. c. d
 elemento uno ſublato, reliqua uniuērſa pereūt, &
 huius ratio to. 1. 1067. d
 elemēta quo pacto rara ac denſa dicant, nam per
 tranſlationem to. 2. 285. b. c
 elementa mundi nutrimentum ex ſeſe habēt mu-
 tuo to. 1. 127. d
 elementa non nutriunt, & ratio to. 5. 111. c
 elemētum duplex, aliud enim uere, aliud ſenſui
 tale eſt to. 1. 3. d. & inde item 20. a. b
 elemētum aliud proximum, aliud cōmune to-
 mo 1 20. a. b. & 25. a
 elementa prima, ſecunda Iſag. 22. a
 elementa humani corporis to. 1. 20. a. b. & 114. c
 elementa hominis, tum prima, tum ſecunda, quæ
 ſint expoſitum uarie Iſag. 203. 8

elemēta humani corporis proxima, quatuor ſunt
 humores to. 1. 25. a. & 117. a
 elementa partiū ſimilariū hūores ſunt 4. t. 1. 24. c
 elementa animalis ſenſibilia partes ſunt ſimilares
 tom. 1 117. d
 elemento proximo hominis ſublato, intereat to
 mo 1 127. d
 elementa omnium corporum eadem ſunt to-
 mo 1 23. c. 115. d. & 116. c. 114. c
 ex elemētis quatuor, corpora omnia, & præcipue
 animalium conſtare, tum philoſophorum, tum
 medicorum ſententiā to. 6. 167. d
 elemētum corporis non ſimplicis corpus ſim-
 plex eſt, & qualitatis, qualitas to. 1. 21. c
 elementa corporum non ſolæ ſunt qualitates, ſed
 ſubſtātia ipſa ſimplicium to. 1. 24. a. b
 elementa miſceri prim⁹ omnium docuit Hippo-
 crates to. 1. 114. b
 ex elementis temperatura dicitur natura t. 7. 34. 2
 elementa qualiter miſceantur to. 3. 308. c
 elementorū contemperatio, ſolis ne qualitātibus
 fiat, an ſubſtātia quoq; to. 1. 878. 3
 elementis æqualiter ſeſe habentibus, generatio
 mixti poteſt fieri, alio qui non poteſt to-
 mo 1 24. b. & 27. b. c
 elementorum contēperatio, ſolis ne qualitātibus
 fiat an ſubſtātia quoq; cur non dixerit Hippo-
 crates to. 1. 27. b. c. & ſeq. a
 elementorum cōtemperatio, quo pacto fiat Ari-
 ſtoreli to. 1. 28. a
 elementorum mixtio, qualitatum totarū mixtio-
 ne, ſubſtātiæ, uero diuiſione ad minima con-
 ſtat to. 1. 28. b. c
 elementorum moderatio duplex in mixtione iux-
 ta qualitatem ac quantitatem t. 1. 117. c
 elementorum alterationes ac temperatura inſini-
 tæ queunt eſſe Iſag. 147. b
 elemētum quodq; in animalis mixtione habe-
 ri, quid arguat to. 1. 17. a
 ex elemētis corpora noſtra conſtare Platonis lo-
 cus to. 1. 1059. b item horum mēſura, ſanitas,
 exceſſus uel defectus uel tranſlatio, morbus eſt c
 & Platonis ſuper his locus d. modum, quo ex
 elemētis noſtra corpora conſtituantur, eun-
 dem poſuit & Plato & Hippocrates & huius
 modi expoſitio to. 1. 1061. 6
 de elementorum coagmentatione in conſtitutio-
 ne mixti, Empedoclis ſententiā to. 1. 114. b
 & quo pacto cōſentiat & diſſentiat Hipp. ibid.
 elementa, prima, actū ne an poteſtate inſint cor-
 poribus noſtris to. 1. 1062. d. & col. ſeq.
 ex elemētis facta mixtio omnibus corporibus cō-
 munis eſt, ex humoribus uero, quibusdam ſol-
 um, & quibus to. 1. 1062. 7
 elemētum ē corpore animalis non extrahi falſo
 dicitur, niſi addatur ſyncerum to. 1. 21. d
 elemētū unū ſi deſtruat, funditus pereat animal
 to. 1. 22. c & reliqua in cōmoda 127. a. b. & 128. a
 elementa corpus animalis cōſtituentia, poſt mor-
 tem elemētis uniuērſi iunguntur rurius to-
 mo 1 23. d. & 114. b. c
 elementis

elementis egemus semper, & quomodo to. 1.23. b
 elementorū usus immoderatus ad perniciem ter-
 minatur to. 1.22. d
 elementis mūdī synceris utimur quādoq; & quo
 pacto ibidem a
 semper additur ac aufertur elementū aliquod, ani-
 malis corpōri, & quomodo ibidem d
 elementum quando corpōri usum medicinae prae-
 beat to. 1.23. b c
 elementum simplex, neq; cibī neq; medicinae lo-
 co sumi oportet ibidem
 elementorum moderatio, sanitatē efficit t. 1.17. b
 elementorū proximorum, qui humores sunt qua-
 tuor, iusta contemperatio sanitatem, contraria
 morbos facit, Hipp. locus to. 1.1063. b
 in elementorum primorum translationem nō re-
 dē morborum causas referre solitus Plato to-
 mo 1.1060. a. & 1063. b c item huic nō dissimi-
 lis eiusdem error alius 1069. c d
 elementorum, excessu aut defectu morbos creari
 de utroq; genere recte dicitur, & primum &
 secundum, sed per separationem idem cōtin-
 gere de secundis ac proximis solum audiendum
 est to. 1.1064. b & super hoc Platonis error
 eadem b & 1063. b
 ELEMENTVM unum esse asserentium opinio,
 quomodo septa medicinae excedat to. 1.105. b
 elementum unum esse affirmantes, bifariam sen-
 tiunt, alij enim de primis elemētis, alij de secun-
 dis istud aiūt, utroq; coarguit Hippocrates to-
 mo 1.1066. b & super eo Hipp. locus c
 elementum unum esse affirmare, extreme dēmen-
 tis est to. 1.5. b c
 elementum unum esse ponentes, quod sit istud in
 vicem nō consentiunt, & quo pacto t. 1.12. a b
 elementum unum affirmantium omnium, quē sit
 communis suppositio to. 1.5. c d
 eorum qui unum quodlibet elementum esse con-
 stituūt, ratio omnīū est eadē, & quā sit t. 1.108. a
 Anaximander & Anaximenes & Heraclitus u-
 num elementū ponunt, & quare to. 1.13. c
 elementum unum esse dicentes, forma potētiaq;
 unum esse aiunt, non numero to. 1.5. b
 elementū unum non esse ostendit, tum ex eo quia
 dolent, tum quia delectantur to. 1.5. c. & 13. b
 aduersus statuentes unum esse elementū, quōmo-
 do pugnet ratio Hippocratis, quum una sit, ipsi
 porro inter se differant to. 1.5. & to. 4.110. b
 elementum unū esse, & ē quatuor corporibus po-
 nentes, omnes materiem primam somniasse ui-
 dentur to. 1.13. c d. & 110. b Melissi opinio-
 nem probabiliorē esse dicit t. 1.14. c d. & 108. b
 elementum si unum sit, intransmutabile id esse &
 impatibile supponendū est t. 1.5. d. 8. b. & 14. c
 de elemētis opiniones quatuor omnino possunt
 esse, & per diuisionem scientificam nueniuntur.
 nam elementa ē quibus constat corpus potens
 dolere, aut sentiunt ac patiuntur, aut neutrum,
 aut alterum tantum, & bifariam to. 1.7. d. & 8. b
 quod ex elemētis impatibilibus constat, siue sen-
 tiētib; siue nō sentiētibus, dolere nequit t. 1.8. a

ex elementis tum patibilibus ac sentiētibus, tum
 patibilibus ac nō sentiētibus, quamuis corpus
 sentiens fieri sit possibile sit tamen ex patibili-
 bus non sentiētibus, & ratio to. 1.9. & 10. a
 elementa impatibilia ponentes, rursus refutati
 Isag. 146. a. col. tota
 elementa immutabilia statuentes Epicurei ac reli-
 qui, ijs quae sensu constant, aduerfantur, & quo
 pacto to. 5.357. 14. & col. seq.
 elementa quae uereantur appellare terrae nomine,
 aut ignis, aut ceterorum, qui Athenaei sectan-
 tur to. 1.27. b
 ex elementis quatuor hominem esse affirmantes,
 calid. hum. frig. sicco, non tamen igne, aut terra,
 quid aliud intelligant to. 1.116. 17
 elementa, tanquam manifesta sineq; demonstra-
 tione capiēda, non recte putat Athenaeus to-
 mo 1 17. d. & 26. b c
 de elementis disputatio, aduersus Athenaei secta-
 torem habita to. 1.18. d. & deinceps
 elemētis figuras tribuit Plato, & quo pacto, & ra-
 tio quoq; huius exposita to. 1.1066. c
 elementa corporum, cur alij quantitate, alij quali-
 tate minimas particulas constituerint to. 1.101. a
 elij asparagi, id est palustres to. 2.171. 3
 ellebori ex aceto mulso propinatio to. 5.336. b
 elleborus to. 5.182. 116. & to. 8.344
 ellebori nigri usus in febris non uehementibus
 tom. 5 338. d
 elleborum sumpturi, qualiter primum tentandi
 sint, tum preparandi to. 5.336. a b
 Ἐλεβορα Theophrasto dicta, quae to. 2.57. a
 elenium. enula campania to. 5.182. 114
 ex elēchis sophisticis Aristotelis expositus locus,
 cuius initium est, Et syllogismus si alius aliquis
 sumatur Isag. 24. c
 elephant proboscis expenditur to. 1.842. d
 elephant sectio Romae habita to. 1.338. c
 elephas morbus, quid Isag. 185. a
 elephantis morbi, materia to. 1.157. b c
 elephantialis to. 3.92. b
 elephas eiusq; generatio to. 3.336. 15
 causae 97. a. & b c
 elephantēs sunt passionēs melancholicae to. 7.41. 7
 elephas notat humorem melancholicum pecca-
 re to. 7.2. 4
 in elephate dicto morbo, qualiter figura partium
 uiuietur to. 3.31. a b
 elephantēs subrubri, unde ij si spacio perdurēt, ni-
 griores redduntur to. 1.157. c
 elephantialis qualiter consingat to. 3.45. d
 elephātis generatio, apud quas nationes frequēs
 sit, aut contra to. 6.415. d
 elephantialis in lepram mutata to. 5.330. d c
 elephantialis, quis sit affectus, & curatio illius Is-
 gogae 224. a
 elephātis generatio to. 6.415. b c d Curatio 416. c
 elephante affectos, medicina atram bilem ducere
 purgas, plurimū educet, ac utiliter to. 1.31. a
 elephantialis incipiens sanata to. 5.335. c
 elephantem inchoantem in unio sanauit Galenus

per uenæ sectionem to.7.47.6
 elephantiasin curat uipera & super eo historiae
 mo.5 299.1
 elephantiasis laborantiū historiae, uini potu, in quo
 extinctæ uiperæ fuerant, persanatorum, sunt au-
 tem ordine quatuor l'ag.132.b.ac deinceps
 elixata quare spumam faciunt t.7.30.7
 elodes est genus febris to.7.43.7
 elxine to.5.182.117
 elxine cissampelus ibidem
 elymus panicum to.5.182.118
 elythrois membrana to.1.399.b
 embrij conformatio, tū quot figuris prodeat lsa-
 goga 192.c.d
 embrionis, post sex dies eiectionis descriptio, ē lib.
 natura infantis to.1.1237.c Item eiusde descriptio
 tionis expositio 1238.c
 embrium num animal sit, & per quas uias alatur
 l'ag. 191.21
 de embrio to.8.226
 emollientia medicamenta proprie quæ dicantur
 tom.5 135.c
 emollientia medicamēta, emplastica uim habeāt,
 oportet, sed minorem quam pus mouentia, &
 ratio ibidem
 emollientium medicamentorum materia sigilla-
 tim exposita to.5.135.a
 empedocles medicus to.1.1090.d
 empedoclis de elementis opinio to.1.25.d
 empedoclis opinio, de generatione rerum ex ele-
 mentis, quæ sit l'ag.146.d
 empedocles partim eadem dicit Hippocrati par-
 tim diuersa, de mixtorū ex elementis constitu-
 tione to.1.114.b
 empedocles ex immutabilibus elementis compo-
 sitorum naturam fieri putat to.1.109.a
 empedoclis sententia de elementorum mixtione
 iisdem argumentis confutata, quibus opinio po-
 nentium insensibilia impartibiliaq; esse prima cor-
 pora to.1.114.b
 empedocles, in explicanda generatione animalis,
 maiore laudem assequutus quā Aristoteles
 Athenæus to.1.1292.c
 empedoclis, de appetentia coitus, & reliqua ani-
 malis generatione absurda opinio exposita &
 confutata to.1.1291.d
 empetron to.5.183.119
 empiria tutior est, quam indocta ratio to.5.334.c
 Empirici med. quare medici, sectæ
 empirici dicuntur ab experientia, Galenus t.7.1.1
 empirici, artem sola experientia constitutam asse-
 runt, & quo pacto l'ag.122.d
 empirici, de abditis omnibus dubitant, & quid id
 sit to.1.1014.b
 empiricorū medicorum iactantia to.4.59.a
 empiricis quid sit apparere, quid nosci to.6.17.c
 empirici quid intelligant per iudicium to.7.1.1
 empirici medicamentorum naturam ignorantes
 tom.6.100.b.c imperite sese ab uno ad aliud
 remedium transferunt 66.c.d. & 79.b
 empiricę observationis immensa difficultas & pro

lixā to.4.301.a. & citra
 empirici primi expositores aphorismorū, Erophil-
 lus, Bachius, Heraclides, Zeuxis to.7.65.7
 empiricorum sectæ, earūq; notæ l'ag.197
 empiricæ sectæ authores primi l'ag.121.d
 empiricæ sectæ principes, qui l'ag.198.ca.3
 empiricarum occasio num uanitas to.4.61.c.ca.2
 empiricis propria sunt, iuuuantium in conuersibus
 obseruatio, historia, a simili transitus, & quo pa-
 cto, atq; aduersus ea disputatio l'ag.85
 ca.10.12 & inde
 empiricorum syndrome confutata l'ag.86.d
 & col. sequentibus duabus
 empiricorū cōfutura historia l'ag.89.c. & col. seq.2
 empiricorum, ad simile transitus exploratus con-
 futatusq; l'ag.92.a.b. per col. seq.4
 empirici rationem negant, sensum recipiunt to-
 mo 1 1127.c
 empiricorum libri, experiētiam limitatā habent,
 quo pacto to.6.69.b
 empiricorum ac dogmaticorū de nominibus di-
 screpantia quæ sit l'ag.128.ca.7 discrepan-
 tia item in rebus ibidem b.c
 empiricorum, aduersus rationaliū inquisitionem
 super medicamentorum facultatibus argumē-
 ta to.5.24.29
 empiricorum, aduersus rationales ac methodicos
 in constituenda curatione differentia to.6.42.5
 contra Empiricos, affirmantes rerum abditum
 notitiam, ad artem non conferre, rationaliū ac
 methodicorū argumenta l'ag.82.c.d. & col. seq.
 empirici ac methodici ab ulcerum curandorum
 uera ratione quantū absint ostensio to.6.76.d
 77.a & 76.b
 pro empirica, aduersus methodicos dissertatio
 l'ag. 66.c.d. & col. seq.
 emplastica, quare medicamenta emplastica
 emplastica, *εμπαστικά* quoq; dicunt to.5.136.11
 emplasticum medicamentum, quod sit to-
 mo 5 134.b. & 136.c
 emplastica medicamenta, consistentia cuiusmo-
 di sint to.5.136.d
 emplastica medicamenta, cum ijs quæ sordem nu-
 triunt, substantiæ genere eadē, in ratione maio-
 ris ac minoris tantum differunt to.5.137.a
 emplastis medicamentis, contraria sunt, poros
 repugnantia, infarctūq; liberantia ibidem
 emplastica medicamenta, uacare omnino morda-
 citate debent to.5.136.b
 emplastorum medicamentorū sigillatim expo-
 sita materia to.5.136.10
 emplastica medicamenta, ut amyllum, farina tri-
 ticea, qualiter profluuijs ac dysenterijs prosunt
 tom.5 29.a
 emplastrū uocabulum cum r elemēto scribere so-
 liti sunt medici to.5.80.4.a
 emplastrā ea dē, cur sæpe scribat Galenus ē diuer-
 sis to.5.949.3
 emplastra ut adhærescant to.5.883.2
 emplastris quid conferat argēti spuma to.5.899.8
 emplastris quid molybdēna conferat to.5.804.13
 empla

emplastrum quo pacto alterum alteri præferri co-
ueniat to. 5. 826. c
emplastris albificandis, præcepta to. 5. 806. c
emplastrorum coloris uarietas cur adinueniã to-
mo 5 823. b
emplastra alba ab Asclepiade, Acesis to. 5. 816. 23
Aliud ad Mnasæum relatũ 817. b Aliud Pam-
phison, recentibus uix sanabilibus, carbũculis,
ad epinyctidas, achoras, psoricos affectus, sinus
glutinat, facit ad abscessus, condylomata, & fe-
rẽ ad omnia d. Aliud Rhodiactũ, duricijs mãm-
marum, sedĩ 818. b c
emplastrum album ex pipere ut Attalus et Heras
tom. 5 902. a
emplastrum album, Democratis carmine, facit ab-
rasis, ambustis, ulceribus per summum corpus
citra occasione manifestã cõsistẽtib. t. 5. 820. 26
emplastrum ex argẽti spuma & hydrelæo. cõposi-
tio to. 5. 801. 8 facit pruritibus, desquamatis,
ulceribus paruis & ad alia
emplastrũ ex argenti spuma & oxelæo to. 5. 802. 9
facit fistulis callum durum nõndum habenti-
bus, ulceribus difficilibus, cruentis, imò omni-
bus musculis induratis
emplastrum ex argenti spuma & cœnelæo to. 5.
803. 10 facit affectionibus rhematicis, uulne-
ribus cruentis
emplastra candida, ex argenti spuma & cerusa to-
mo 5. 805. 14 ulceribus paruis phlegmonis in-
festatis, tumoribus per naturam in molli corpo-
re, ulceribus cicatrice obducendis
emplastrum album ex solis metallicis confectum
tom. 5 809. d
emplastra alba Andromachi ordine tria t. 5. 811. 18
emplastrum album Herae. ad rabiosos morsus uo-
citatum to. 5. 812. 21 eiusq; censura per Gale-
num deinceps
emplastrum Attalicum album, secũdum Andro-
machum to. 5. 808. 17. ambustis, demorsis, uaris,
pustulis quæ exanthemata dicuntur
emplastica an odina ex quibus to. 7. 30. 6
emplastra cephalica propria, facultas, & ad ea
quæ catagmatica proprie dicuntur, differentia
tom. 5 852. 4
emplastra catagmatica cephalicãq; quali faculta-
te esse conueniat to. 5. 850. b
emplastra catagmatica & cephalica ab Hera, or-
dine v. polychresta to. 5. 853. c
emplastra catagmatica Andromachi et cephalica
ordine quatuor to. 5. 855. 6
emplastra, fracturis capitis medetia, cephalica &
catagmatica dicta, glutinatia uulnera magnaet
sinus, diluta uero linamẽtisq; excepta generat
carneẽ t. 5. 850. 9. ex Asclepia. Ariston dictum
id est optimum 850. 2. Pithionis, polychrestos,
nam strumis, fistulis, sinib. 851. a. Moschionis,
polychrestos admodũ 851. 3. Claudij Philoxe-
ni, Apelum 852. a Oenanthe c
emplastra carneẽ generantia, cuiusmodi potesta-
tes sint to. 5. 856. c
emplastrum, ad morsum canis rabidi, Pelopis to-

mo 5 436. 74
emplastrũ medicamentũ ex chalcitide a Gal. præ-
paratũ, eius cõpositio, ratio & usus to. 5. 793. 6
emplastra, cicatricẽ inducentia, qua facultate
sint, & eorum preparatio to. 5. 547. 8
emplastrorũ ad ulcera maligna & cicatricẽ auer-
santia utilis preparatio t. 5. 902. 4. & col. seq.
emplastra cicatrici inducẽda præstiffima sunt,
quod ex Cadmia, & quod e Ladano inscribi-
tur to. 5. 845. d
emplastra ulceribus dyssepulotis, itẽq; malignis, à
prisicis medicis tradita t. 5. 903. c. ex Asclepiade,
ad chironia & curatu difficilia, atq; inibi præce-
pta curationis quædã 903. 5. Ab Andromacho,
ordine duodecim 905. 6. & col. seq. 4. quorũ re-
liqua, ulcerib. dyssepulotis solũ, duo uero mali-
gnis quocq; faciũt 909. b. Epuloticũ Dioscoridis
ad chirõia 910. a d. Primisiois ad desperata 910. 6
E Critone & alijs 914. 7. Epuloticum ex Lada-
no, ulceribus cum duricia prætumidis, & cauis
eius examẽ Aliud ad eadẽ 917. 3. Ex Heraclide
918. aduersus ulcera uetera plura ordine & sigil-
latim exploratio usq; ad illud qd inscribit, Ad
uetera admodũ & callosa 921. b. & 922. 16. ulcer-
ibus ueteribus, et quib. obduci callus nequit b
Vleceribus in quocunq; corporis loco, dysepu-
lotis c. Aliud ad senilia ibid. ulceribus purridis
& nomis 2. Cancrosis & malignis 923. 3. Callo-
sis ac prætumidas oras habẽtibus 4. Ex Ascle-
piade Pharmacione 923. 11. Dyssepulotis, ob id
quia male curantur. Andreae emplastrum, ex-
crescẽtijs omnibus, ulceribus cruentis ac uulne-
ribus, inflammationẽ arcer, facit ad pasta, sinus
tungiũt, ualet ad ulcera fluentia, diuturna, & dy-
sepulota 924. b. Asteris medicamẽtum ad idẽ,
digerẽs probe b. Amphionis, ad idẽ b. Typi-
lenon, philosophorũ. ad ulcera fluida, & diutur-
na, dyssepulota, ossa corrupta reducit c. Isis em-
plastrum giliuum, ad fluẽtia diuturna, maligna
et uix curabilia maxime in extremis partib. d
Aliud, quod & staphylo-matis oculorum cõdu-
cit d. Item aliud Aphrodæ quod & ad condylo-
mata & rhagadas contumaces facit 925. b. Dy-
sepulotis, ob id quia mali hũores influat 925. 2
ex arundinibus, ad fluentia & chironia, itemq;
cuiuslibet serpentis ictum d. Casti, gangranicũ
d. nigrũ ex pyrite lapide dictum. facit ad
fluẽtia, difficilia curat, phagedanica, fistulis, du-
riciem omnẽ emollit nigrũ ex salicibus 926. b
Indum Tharsei chirurgi c. cyzicẽnũ, diuturnis
affectibus, neruis præcis d. Ex eodem. dys-
pulos ob id, quia parsita affecta est, ut sanguis
& si bonus influat, corruptur tamen, ad chi-
ronia inscriptũ, quæ difficilem curationem ha-
bent 927. 2 Ex eodem cephalica nominata me-
dicamenta 927. d. Deileontis cephalicũ, ad diu-
turna & quæ curantur difficulter, ossa corrupta
educit ibid. deinceps alia consimilia. Isis ce-
phalicũ. ad chironia & curatu difficilia. est item
cruentis idoneum d. Ex Hera, uix sanabilibus
siue chironijs, ut quidam uocant, emplastra to-

mo 5.928.12. Hygieni. quod & paronichijs facit 929. a. æruginosum Mantia, ad chironia 930. 1. Bonum nostrum 2. inde alia multa, ad eadem Aliud ex ricino 932.12. acerum, id est sine cera 933.17. Aliud ad teneros & ex iisdem ulceribus nimis grauerit confluentes 934.18.

emplastra diaphoretica, digerentia

emplastra dichroma à Galeno præparatum to. 5.844.2. uulnera cruenta facile glutinat. ulceribus curatu difficillimis & pus nequaquam faciētibus, cōcoquendis præparatur cum oleo ueteri dilutum. sinus glutinat, fistulas curat.

Emplastra epispastica, extrahentia

emplastra epulotica, Andromachi & aliorum to mo 5.848.3. ordine vi. emplastra epulotica, candida d. & inde ex uino 850. a. epulotica ab Asclepiade 845.2. ex cadmia ordine tria 846. a. item Euphranoris aliud c. ex Ladano, callos quoque excindens, & male curata instaurans c. Pyricauton, ex Athaliciis uirtutibus d. Aliud, ad ulcera uetera & sanata difficilia d. cādidū, magnum dictum, ualet etiam ulceribus diuturnis, & cicatricem uix recipientibus. affectibus scabiosis, sedis uitij, cum rosaceo 847. a. Pamphilon, iisdem facit, & simul conglutinat, fistulis callum extirpat, ad ulcerum fluxiones, &c. b. Telamonis, facit & ad carbunculos, exiccat. sinus c. Moschionis, qualibet à callo uindicat, sedi prodest insigniter d.

emplastra, extrahentia digerentia quæ sint, & quibus consent to. 5.996.10.

emplastris extrahentibus digerētibusque cur admiscant nonnulli adstringentia ibidem c.

emplastra extrahentia digerentiaque ex Andromacho to. 5.996. d. Salsum ad multa ibidem Aliud Sanitas, digerens & extrahens, ad mammillas ex uisco 999.30. Theudæ sarcophagi, ad cacothie, fistulas, teredines, strumas 997.20.

Aliud attrahens & digerēs, utile ad multa 998.21. emplastra attrahentia ex Andromacho. Sarceuthæ to. 5.997.7. aliud ex sale 9. ex sale, aliter 10. Cyrti, ad attrahendum 998.12. extradiculis 13. aliud attrahens, Harpalum 14.

Aliud harpalum 15. item aliud 16. ad strumas Minutiani, quo utor 999.25. aliud Antipatri 26. aliud expressorium, humores & abscessus maxime in genu & articulamentis sine excisione extrahens. à phlegmone præferuat, uulneribus utile 1000.32. attrahentia ex Asclepiade album attrahens, facit ad strumas, particulares abscessus, fistulas curat & ægylopus ut sine incisione liberet. ualet ad rheumatica & curatu difficilia, hydropicis bene facit 3. aliud Lucij, ad easdem dispositiones, ulceribus rheumaticis diuturnis, uix sanabilibus ibidem aliud salubre, ad prædicta. aliud nigrum attrahens ibidem ad strumas, parotidas, abscessus particulares, dissoluit omnem duriciem, ad articularum uitia. Aliud quo usus est Andromachus, ad strumas facit, parotidas, mammarum durities, particulares absces-

sus, contentum humorem extrahit, sinus iturigit, iuuat fistulas, ægylopus, facit ad fluentia ulcera uetera & uix sanabilia 1001.2.

Digerentia ex Andromacho ad digerendum Candidi, quo utor tomo 5.997.3. ad strumas Nymphodoti 4. bronchocelæ discutiendæ,

& gutturis tumoribus, & ad duricies 5. Aliud ex aspidibus, ad discutiendum strumas, & podagras 6. Ctesiphontis, alia dissoluens alia cogens & crispans 8. ex terra pelagia ad digerendum 998.11. aliud ad pus discutiendum ibidem 17. aliud Codami regis ibidem 18.

aliud discutiens meliceridas 19. aliud ad digerendum Struthij 21. aliud ad digerendum ut Scribonius 999.23. aliud ad digerendum,

Antipatri 26. aliud Xenocratis, dolorem sedans, aliud ad digerendum meliceridas, Alexandri 29. Aliud pus uacuans sine ruptura, ut Asclepiades 31. Aliud digerens cuterumpens, cicatricem ducit, humores euocat, quo utor tomo 5.

1000.33. emplastra discutiencia ex Asclepiade, tumoribus dissolutis, & in humorem digestis, infra scripte compositiones conueniunt to. 5.1001.4.

Cerine Ctesiphontis. Alia, qua usus est Menecrates præcipue in strumis & mammarum duricie, quippe perforat eas, & contentum humorem excernit, sinus iungit & ad cicatricem perducit d. Alia ex Aphronitro, à quibusdam

Dionysia dicta, pharmacum ad prædictos affectus compositum, quo usus est Largus ibidem Aliud ex alio, ad prædicta uitia compositum 1002. a. Aliud ad Asianum Neapolitæ, ad eadem ibidem Aliud Giluum ex libris Damocratis eadem efficiens b. Aliud ad eadem.

Aliud ex mastiche ad eadem c. Aliud Neapolitæ ad eadem ibidem

emplastra discussoria, scripta à Damocrate 1002.5. Melenum digerens, strumis infantium non ueteribus, musculorum duriciis, & cutis ad phlegmonas multo tempore durantes, carnem replet, cicatricem ducit. Aliud ad eadem, ad strumas efficacius, & ad præcordiorum abscessus ex sale compositiones discussoriae duæ 1003. b. ad duricies inueteratas, brōchocelæ, magnas meliceridas, strumas contumaces, ad ancylas c. ex calce uiua, Damocratis digerens to. 5.1004. a. ad strumas, tumori omni, hepatis ac splenis affectibus aquosis, urinam promouet. coxendicibus inueteratis.

EMPLASTRA glutinantia, ipsorum opus quodnam sit, & facultates quales to. 5.856.10.

emplastra glutinancia, à cicatricem ducentibus qualiter opere differant & facultate tomo 5.

857. a. 845. b. emplastra glutinatoria, à carne generantibus differunt facultate, & quo pacto to. 5.857. a. & c. 845. b.

emplastra glutinantia, quibus usus Galenus, alterum ad uulnera maxima, alterum ad minima. barbara to. 5.860. b. c. & seq. a.

empla

emplaftra glutinatoria, quæ durioribus corporibus conueniât, & quæ mollibus to. 5. 857. d
emplaftra glutinanta, ab Andromacho fcripta, Barbara, octo ordine to. 5. 858. 2. è quibus polychrefta funt, nigrum Heræ, 3. & aliud eiuſdem 859. 4
emplaftra gilua, dichroma, à duplici colore dicta præparandi modus to. 5. 843. 7
emplaftra dichroma, qua facultate ſint, & qualiter ea pro coctura licet uariare to. 5. 844. a
emplaftra melina, & quid promittât to. 5. 838. c
emplaftra melina Andromachi, quæ nullam habent notam appoſitam, omnia ſimul & cõglutinant ulcera, & cicatricẽ inducunt, ex roſaceo liquefacta, carnẽ procreât. Mediocribus phlegmonis medenſ, durtiis mediocres emolliſſe to. 5. 838. c
emplaftra melina ab Andromacho 1. ordine 839. 6 è quibus ad nomas unum inſcribitur d. & aliud emolliens, diaphantis aphra, dicta. attrahens & eruens, quo articuli curantur 840. a ſalome ad omnem dolorem, anginam, ad lateris affectum. ibidem. Heraclidis ad cæteros abſceſſus, ſine dolore diſcutiens, b. Menoeti, d. Serapionis, ad uulnera, ad reſoluedum pugilifſum utiliffimum 843. a
emplaftra melina, ab Hera to. 5. 843. 3. ad ſinus ueteres, & ſi in uacua perforati ſint, ſtrumas diſcuti pueris nuper ortas, ad artus è loco motos, c. Menoeti, aurei coloris, ad teneros, abraſis, ulceri omni inueterato et recetĩ, cõbuſtis: eſt ad malagma, phymata diſcutiẽs, parotidas, ſtrumas, durtiis omnes, ualet ad rhagadas, cõdylomata generoſiſſime. Hygini, ad multa, curat ulcera uix cicatricẽ ducetia, & paronychia, optimũ eſt 842. a. idẽ ad neruorũ puncturas facit, & ubi à muſculis meli neruis abluerẽ quid oporteat, b
emplaftra melina Critonis, buxẽ ad recetia uulnera, idẽ cicatricẽ obducit & extrahit to. 5. 843. 4. aliud ex chamæleonte, cicatricem ulceribus difficiſſimis, calloſis, & inueteratis maxime inducit. medetur etiã rhagadijs digitorum, cõdylomatis & durtijs b
emplaftra ſeu medicamentorum topica neruorũ uulneribus, ſumptuoſa qualiter præparari conueniat to. 5. 887. 10. & cur quandoque ſic præparentur ibidem
emplaftrorum ſeu medicamentorum localium ad neruos conuulneratos præparatio, ex metallicis tom. 5. 879. 5. ex euphorbio 882. 6. ex liquabilibus 885. 7. è columbarũ ſtercore 886. 8. ex herbis 887. 9
emplaftra à Galeno inuentum ad neruorũ punctorum curationem to. 6. 144. c
emplaftra, neruorũ uulnerib. à prioribus Galeno medicis tradita to. 5. 889. 11. è quib. polychrefta ſunt, Andromac. Aegyptia 890. 2. Claudij Philoxeni chirurgi Aegyptiũ 890. d. Fuluũ Piſcatoris 891. b. Moſchionis catagmaticum c
emplaftrum phœnicinũ ad reumatica optimũ cæterorum eſt to. 5. 811. c
emplaftrũ phœnicinũ, Galeni. cõpoſitio eius, to.

5. 794. a. & ratio 793. 6. uires. ambuſtis 795. d. articulorum morbis, affectibus rheumaticis omnibus 794. d. & 797. d. & ultra. contuſis, percuffis 794. d. & 796. a. herniæ obſeruandæ per manus operam. inguinum inflammationibus, offium fracturis, phlegmonis curandis 794. d. & paſſim. phymatis ibidem. ſedis tumoribus 795. d. ulceribus cicatricem egre inducentibus 795. a. ulceribus cruentis ibidem
emplaftra medicamenta; polychreſta, ulceribus chironijs facientia tom. 5. 935. c nigrũ ex duabus ariſtolochijs, & huius cõpoſitionis ratio 942. 6 ex duabus ariſtolochijs, ut Andromachus to. 5. 956. 10. Azanitzæ 943. 7 boni coloris, cruẽtis idoneum, cicatricem ducẽs 936. 2 Chalcidenſis emplaftrũ 949. 3. cyzicenũ, Heræ 954. b & qualiter cũ Andromacho conſentiat d cyzicenum ut Aſclepiades 955. c idem ut Philoxenus 9. ex dictamno ex traditione Heræ 940. a ex dictamno ſacrum, uirtute mirandum 950. 4. ex dictamno Damocratis, carmine to. 5. 956. 5 Diophanti chirurgi, quo uſus eſt Phylacus 950. 5 Dyſtrachitis Damocratis 947. c Haliei ſiue Piſcatoris, ex ſinopide 943. 8 Fuluũ Piſcatoris 949. Fuluũ Piſcatoris quomodo præparare ſolitus ſit Galenus 949. b
Hiceſium nigrum è traditione Heræ to. 5. 941. 5 ut Crito 943. 11. & cõpoſitionis ratio, & differentia ad Heram 944. a ut Andromachus 952. 7. & inibi quatenus cum Heræ ac Critonis deſcriptione uariat, exploratio iuxta Heraclidis Tarentini traditionem 953. b. Iſis à nonnullis Epigoni dictum emplaftrum. ex traditione Heræ 946. 2. & 939. 2 Panacea, à nonnullis dicta ſanitas 937. 2 & cõpoſitionis eius ratio d machæronis 947. 3
emplaftrum ex ſalicibus tom. 5. 948. 5 ex ſalicibus liute, ut Herodotus 648. d ſtrigmento ſum emplaftrum 951. 2 uenatorum emplaftrum 949. 2 uiride Euangelii 950. 1 aliud uiride 951. 3 uiride Epicuri, multa promittens Alcimois uel Nicomachi multa promittens to. 5. ad herpetas, chironia, & difficulter cicatricem admittentia, ut Andromachus 6
EMPLASTRA POLYCHRESTA, ulceribus depaſcentibus, quas nomas uocant, utilia: ordine reſoſita
emplaftrum Aegyptium fuſcum Andromachi, to. 5. 885. 2. & cõpoſitionis ratio 3 uſus eius 987. d. & col. ſequent.
emplaftrum Aegyptium Andromachi ut Aſclepiades & Crito tom. 5. 989. b quibus conducatur è Critone 990. b è Damocrate Aegyptium 995. 3 aliud niſiſi priore peius 4 aniceton, id eſt inſuperabile 980. d & cõpoſitionis ratio 981. c
emplaftrum ex corte, quod in uſu nobis eſt tom. 5. 979. 3. & cõpoſitionis ratio c
emplaftra, Andromachi fuſca, præter id quod Aegyptium

gyptium dicitur to.5 ex aqua marina 299.c d
 fuscum Eubuli b fuscum, quo medicus Ga-
 leno amicus usus est 991.3 Hellepōtia, ut An-
 dromachus 993.b, ut Heras c Isidorī, sedan-
 do dolori 991 b fuscū Irlonis 993.a fuscum
 simplex quo utor 991.b Minerua 990.c Ny-
 gmaticum d fuscum phthiropagi 992.4
 emplastrum ex herbis quo utor, Crito. to.5.975.1.
 & compositionis ipsius ratio 976.b aliud
 eiusdē potētiae 976.2. & 977.11 emplastrum
 ex herbis, ut Heras: & qualiter à Critonē diffe-
 rat 982.2.4. ut Andromachus 983.6
 emplastrum liquidum, ad nomas, quo utor, An-
 dromachus to.5.983.2
 emplastrum Serapionis, quod Aegyptiū aliq. alij
 Venerē uocant to.5.982.5 tyrium 993.9 ē Da-
 monate. aliud eiusdem generis 994.2
 emplastra sarcotica, ferē uiridia sunt to.5.850.c
 emplastra uiridia quomodo fiant to.5.836.3
 emplastrum uiride ex æruginē & cerato, Galeno
 in penuria cæterorum adinuentum to-
 mo 5 825.b
 emplastrum uiride, lite dictum tom.5.832. a
 Item 825.b ac deinceps uulnera cruenta
 non adeo magna glutinat, reliqua ad cicatri-
 cem ducit 832.d
 emplastrum uiride simplex Andromachi tom.5.
 826.1 uiride Galli 827.c Potamonis,
 eius etiam censura d. & col. sequen. item duo
 alia ulceribus liquidis idonea, priusquā lique-
 fiant, liquata, immittuntur linamento excepta
 833.a.b. inde Molochinū c d. Hecatondrach-
 mon, uulneribus magnis glutinandis, sordidis
 ulceribus purgandis, carni producendæ, lique-
 factum, crassis ulcerum oris sanandis, sinibus
 iungendis, in totum digerit & repellit d
 emplastrum isis, uiride Epigoni ab Andromacho
 inscriptum to.5.834.b aliud Pasionis c aliud
 uiride Alcimionis d aliud Athena 835.a ex Cy-
 prino Aphrodæ 835.2. aliud uiride, lite quōtor
 emplastrum aureum ad ossium fracturas & alia
 plurima utile to.8.121
 emplastra uaria ad uarios morbos to.8.134
 emprosthotonos, conuulsio est dum ad interiora
 declinat tom.3.411.a. & 214.c. Ifag.181.c
 curatio eius Ifag.217.d
 ἐμψέδωτον, id est sectio ad anteriora, quomo-
 do fiat to.7.57.4
 ἐμψύχωνος μετεμψύχωνος quid dicatur to-
 mo 1 879.b
 empyema, empyi, quare purulenti
 enarthrosis quid sit to.1.176.d
 encanthis affectus, quis Ifag.188.a. & 228.c
 Item to.3 338.21
 ἐγχευόμενος, posterior cerebri pars to.1.388.d
 ἐξέλιξις morbi to.3.402.c d
 endemus morbus & epidemius differunt to-
 mo.6 588.9
 ἐνδύ quomodo legēdum in lib. Hippocratis De
 natura humana to.1.11.7. & 105
 engisoma quid Ifag.186.b

ens unū esse affirmantes naturalis scientiæ & me-
 dicinalis principia euerunt, & quo pacto mo-
 dos medendi uarios corrumpunt to.1.14.d
 & colum. sequenti
 ens unum, quare Elementum
 enterocele, quid sit tom.3.337.18. & Ifag.190.c
 causæ ibidem
 enteropilecele quid Ifag.190.c. & to.3.337.18
 enula campana, Helenium
 enthusiasmos quid Ifag.194.d
 epar siue uenarum, siue sanguinis, siue facultatis
 concupiscentis origo dicatur, interest nihil to-
 mo 1.1025.b quanquam illa aptius à medico,
 hoc à philosopho dici queat c. & horum ratio
 ac locus Hipp. ac Platonis deinceps
 epar siue generationis uenarum, siue dispensatio-
 nis materia totum corpus alentis, siue faculta-
 tis altricis, principium præ corde recte dicitur
 tom.1 1021.b
 epar tum facultatis concupisibilis, tum uenarum,
 & sanguinis originem esse, è locis uarijs per li-
 brum sextum totum ostenditur to.1.1002.a
 de epate Hippocrates & Plato, quasi orationem
 fuissent partiti, ille tanquam de instrumento,
 hic tanquam facultate gubernante disseruerūt
 tom.1 1026.c d
 epar concupisibilis facultatis principium esse, Pla-
 tonis locus to.1.1025.a
 epar, animæ uim habet concupisibilē to.1.930.d
 epar origo uenarum, sanguinis, concupisibilis fa-
 cultatis to.1.1027.a. & Homerus testis confir-
 mat to.1.1028.a
 epar, uenarū radicatio to.1.1013.d. uenarū princi-
 pium esse ostensio est 1006.d. & 1010.a
 epar partis animæ uegetatricis, quam Plato con-
 cupiscentem uocat, principium esse: obcu-
 rius ostendit q̄ cæterarum animæ partium ori-
 go tom.1.1003.c d & ratio, deinceps pro-
 ponitur ostendendum 1010.7 modus ostensi-
 sionis est, dum demonstratur ipsum esse prin-
 cipium sanguinis arteriarum, uelut 1010.d. &
 1014 id autem uarie: aut enim ex ortu ue-
 narum per anaromen 1012.b. aut è situ mem-
 branarum in uasis cordi uicinis, atque earum
 usu 1015. per totam & sequentem. aut quia ani-
 malia multa dextro cordis uentriculo carent,
 1012.d. & sequen. c. aut è doctrinæ ac sectionis
 principio, quod anatomici omnes sequuntur,
 1014.9. & 1015.a ex ijs quæ in foetibus ap-
 parent 1019.a b ex sanguinis absolutio-
 ne perfectione q̄, quæ in ipso epate fiat, poti-
 us quam in ullo alio membro 1022. per totam,
 & in alijs sequentibus autoritate Hippo-
 cratis 1014 Platonis 1026 Homeri 1028.a
 argumentationis huiusce totius breuissima e-
 pitōme tom.1.1056.3. per totam columnam &
 sequentem
 epatis corpus proprium, ipsius caro est, & à cor-
 dis carne quo pacto differt, & utriusq; substan-
 tiæ ratio to.1.1024
 epatis corpus, ut partes ceteræ, ex sua propria na-
 tura

trā, functionem propriam consequitur to. 1.
 1023. a & qualis ipsius sit substantia ibidem
 epatis calore non tantum esse necesse est, uti cor-
 dis, & ratio to. 1. 1025. b
 epatis caro facilius celeriusue procreatur, q̄ par-
 tium albarum atq; exanguium to. 1. 11239. b
 epar facultatis altricis principiū esse ostensio to. 1.
 1010. a b & deinceps sanguinis alentis potius
 q̄ ullum uiscus aliud, origo est to. 20. c d
 epar cibi alterationē a uētriculo accepti maximā
 molitur to. 1. 333. d cibos non aliarū partium
 causa, sed ob esse ipsum immutat to. 22. c cordi
 materiem non pręparat tanquam principi, &
 ratio to. 1. 1010. d
 ex epate alimentū habere quæ infra cor sitæ par-
 tes sunt, nō ē corde, ostensio to. 1. 1011. b & citra
 epatis operatio multo magis hominibus necessa-
 ria q̄ uentriculi to. 1. 1017. b
 epatis cōcoctionem malam, quæ in carne sit con-
 coctio emendare nequit to. 2. 347. b
 epar non priusquā uenæ ipsum ingrediant consi-
 stit in generatione: sed cōtrā potius ipsis prio-
 ribus agnascitur, & huiusce modus expositus
 tom. 1. 1240. & 1242
 epatis generandi materia per quas uias trahatur
 ad fœtum to. 1. 1265. a
 epate offenso, aut uena interclusa, quam noxā pa-
 tiatur animal to. 1. 1004. a
 epatis obstructionibus, betæ esus qualiter condu-
 cat to. 2. 81. ca. 43
 eparmata, cedemata to. 3. 686. d
 ep̄ay, detergent pepones to. 2. 59. 4
 faba tollit 46. c
 Ephemera febris
 ephemera febris unde to. 7. 55. 4
 ephemera febres non sunt acutæ & si cito termi-
 nentur to. 7. 19. 2
 ephemerarū febrium unica est accessio die uno
 plurimū ex ipsius saltem natura circumscripta
 tom. 8. 215. b c
 ephemera febris appellatio, quo pacto ijs quoq;
 competat quæ ultra horas xxxiii usq; ad diem
 tertium extenduntur to. 6. 216. d. & 239. b
 ephemeras febres quibus de causis trahi contin-
 gat to. 6. 238. d
 ephemera febres ad tertiā diem nunq̄ extendun-
 tur, nisi quid delictum sit, præter solam cui sti-
 patio causa est to. 6. 216. c
 ephemerarum febrium causæ to. 4. 532. 13
 ephemerarum febrium causæ differentes, ordine
 to. 6. 239. a & colum. sequen. item to. 3. 121. 5. d
 generatio & causæ rursus to. 3. 115. a
 ephemerarū ex inflammationib. modus to. 3. 121. a b
 ephemeram febrem in quibus tēperamentis cru-
 ditas accendat facile to. 6. 204. c
 ephemera febres ex obstructione non forti con-
 tingere solitæ sunt to. 6. 202. b ex obstructiōe
 forti nata intra ephemerarū fines nō consistit ib.
 ephemeram febrem ē cutis stipatione raro uidit
 Galenus, exustione uero ac lassitudine ac cau-
 lis cæteris sæpe to. 6. 200. d

ephemerarum febrium signa, quibus in libris tra-
 dantur to. 6. 200. c
 ephemerarum febrium natura & dignotio tum
 communis, tum cuique differentia propriæ
 tom. 4. 532. 13
 ephemerarum febriū signa cōmunia, quorū alia
 propria iuxta secūdum Porphyrii modū sunt,
 alia iuxta quartum modum to. 3. 124. 7
 ephemerarū febrium cōmunia signa, a causa, ab
 urina, pulsu, modo caloris, modo declinatiōis
 to. 3. 124. 7 & col. seq. a. & 128. a
 ephemerarum febrium iuxta differentes ipsarum
 causas, cognitio & signa to. 3. 134. 11
 ephemera febris, quod ex obstructione sit, agni-
 tio to. 6. 203. a
 ephemera febris pulsus to. 4. 455. 6. & 457. b a
 ephemerarū febrium cura in promptu est, cogni-
 tio maiorem exigit diligentiam to. 6. 367. c &
 eiusce diligentia interpretata d. & deinceps
 ephemericis in febribus curatiōis indicatio ab ipso
 maxime affectu sumenda, neglecta causa, non
 tamen neglectis cæteris circumstantijs, & ratio
 tom. 6. 237. b c
 ad ephemerarum febrium curationem, indicatio
 a uiribus ægotantis nulla sumitur, & ratio to-
 mo 6. 227. b
 ephemerarū febriū ex stipatione proueniētium,
 meatuū totius, curatiōis methodus sub historia
 cuiusdam laborantis, exposita to. 6. 192. c b. &
 deinceps, & 200. d
 ephemerarum febrium ex obstructione contin-
 gentium absoluta curatio to. 6. 202. a
 ephemericis in febribus ex obstructione, obstru-
 ctioni soluenda conuenientium medicamēto-
 rum facultates to. 6. 202. d & materia 203. c d
 ephemera febres, cruditates quæ cum acido sume-
 ructu non sequuntur, sed putridæ quandoque
 tom. 6. 207. d & 204. c
 ephemerarū febrium ex cruditate nidorosa & fu-
 mosa contingentium curatio tom. 6. 204. c b. si
 alius lubrica sit, præcepta d. sin adstricta,
 præcepta 206. b
 ephemera febris ob animi accidentia continen-
 tis, curatio methodica to. 6. 198. c item quæ
 ex uisione, frigore, lassitudine, &c. ibidem
 ephemera febris ex bubone curatio to. 6. 207. d
 ephemerarum febrium curatio per balnea & ui-
 na to. 6. 367. cap. 2. passim & per reliquā
 quoq; uictus rationem 369. d ac deinceps. quo
 loco pro causarū quoq; uarietate præcepta ha-
 bentur: uelut si ex labore, inguinū inflammati-
 onibus, cutis stipatione sint: si ex uigilijs, mœro-
 re, cura, ira, furore, cogitatione
 in febre diaria, uini usus tom. 6. 199. c frigida
 portio eadem d
 ephemera febre laborātes naturas biliosas, quan-
 tum offendat inedia to. 6. 202. a
 ephemera febre obnoxias naturas quantū offen-
 dat inedia & diatriariorū præcepta to. 6. 195. a
 ephemericis febribus solas calidas naturas obno-
 xias esse, nō frigidas, uelut pituitosas aut melan-
 cholicas

cholicas, Galeni sententia uidetur esse to. 6. 208. d
ephemeris febribus ex obstructione, miffio sanguinis præcedere obstructionem solutionem debet, & ratio to. 6. 202. c. d. & seq. col.
ephemerarum febriu in temperatura calida & humida, & ex prædictis causis contingentium, curatio summam assignata to. 6. 208. d
ephemerarum febriu in alias species transitus est facilis, inq̃ eius medio tertia quædã existit formula neutri extremitatum eadem. tom. 6. 215. c
& huius transitionis agnitio d
ephemeræ febres quas potissimum, & e quibus causis in alias species febrium transire contingat to. 6. 239. a
ephemeris ab febribus qualiter contingat in hecticam transitus to. 6. 195. a
e febribus ephemeris in putridas quæ temperaturæ facilius incidunt to. 6. 209. d
febrium ex ephemeris in putridas permutatiõis signa to. 3. 125. & 127. b. a
Quæ desiderantur hic, quæ sub elemento F, Febris ephemera
ephemerum to. 8. 314 to. 5. 184. 130
Ephefius Rufus de melancholia optime scripsit, Galeni iudicio to. 1. 153. c
epicauma quid Ifag. 187. a. & 229. a
epicratis uxor ægrotata to. 3. 266. b. & 478. 22
Epicuri ac Democriti de elementis sententia to. 5. b. & 25. d
epicurus quam partium animæ conciliatione spectarit to. 1. 984. b. c
epicuri falsa ratio, motus animæ singulares, errantes habet quidẽ, sed nõ perturbatos to. 1. 958. 10
epicurus sine prouidentia omnia fieri arbitratur, cui refragatur Galenus to. 1. 1249. c
ἐπιδημία nomen morbi apud Hippocratẽ, q̃ uarietate scriptum to. 3. 402. b. c
epidemia & pestis differunt to. 6. 588. c. d
epidemiõn libri tertij ægrotorum breuis enarratio to. 3. 269. b. & seq. col.
epigastrium, id est abdomen to. 1. 1211. b
epigastrium quid sit to. 7. 56. 7. & 35. 2 eius partes ibidem to. 6. 149. d. & seq. a
epigastrii musculorum usus uarij to. 1. 550. a
mus. numerus, situs & actio 546. & 547. b. c
epiglottis quid Ifag. 209. b
epiglottidis substantia & figura to. 1. 600. c. d
& 602. 13 usus, & magnitudo, & foramen 603. b. c humor 604. c. d utilitas 611. a
tota ratio ad usum breuiter expenditur b. c
epinyctides quid to. 3. 337. b
epiploj substantia & usus à calore to. 1. 511. 9
& 514. d magnitudo 512. b origo 514. d connexus ibidem penult.
ἐπιπλοῦς, id est patella cruris to. 1. 254. c
epilepsia, lege item comitialis morbus
epilepsia, quis affectus sit to. 3. 41. a & eius curatio Ifag. 218. b
epilepsia & uigilia qualiter differant to. 3. 70. c
epilepsia conuulsionis species, eiusq̃ modus ac causa to. 4. 67. d

epilepsia corporis est totius conuulsio to. 3. 72. c
epilepsia absq̃ conuulsione qualiter contingat to. 4
epilepsia causa to. 3. 89. b
epilepsia uaria remedia to. 8. 87. 88
epilepsia, apoplexia ac saporis eadem causa est to. 4
87. c
epilepsia à quib. succis generari soleat to. 4. 69. b
epilepsia species à uentriculo orta to. 4. 72. a
& 73. b
epilepsiam q̃ facile inanitio stomachi accerlat to. 5. 1095. d
& remedia talium 1096. a
epilepsia quare fiat spuma to. 7. 342
epilepsia in pueris, epilepsia in adultis to. 3. 594. 5
& colum. seq. b. c
epilepticos uiuantia qualia sint to. 5. 281. c
epilepsias uictus ratio tenuans partim inuit, partim perfrangit to. 2. 169. b
epileptici balneis ne uacuentur to. 5. 1076. b
epileptici à balneis arcendi sunt ibidem & 1096. d
à uomitionibus ibidem
epilepsiam non inueteratã medicamentum intra dies 40 perfrangere potest to. 6. 523. 9
epilepsia suspensa smaragdus prodest to. 6. 526. 2
ite radix pæoniae præsertim pueris 528. a
epileptico puero documentum, totaq̃ curatio to. 6
517
epilogismus quid sit Ifag. 167. c
epimedium to. 5. 183. 121
epimelis ibid. 122
ἐπιμυλῖς quæ dicantur to. 2. 77. d
epiphora quid Ifag. 227. b
epiphysis ab apophysi differt, & quo pacto to. 1
175. d
epiplocele quid sit to. 3. 337. 18. & Ifag. 190. c
epiploõ & epiploon græci omentũ dicunt to. 1. 338. a
epiplocephalon quid Ifag. 189. d
epistasis, id est insidens to. 7. 35. 7
epithemata, id est impositiones, quæ uim habent ciendi urinam, & in uapores soluendi humores tom. 7
56. 7
epithema ad hepatis dolorẽ uel tumorẽ to. 8. 97
epithymum to. 8. 77. & 317. to. 5. 183. 120
epoche dicta quæ Ifag. 115. d
ἐπιώϊς quid to. 1. 200
epomidis musculi & nerui to. 1. 829. a
epulides quid to. 3. 338. 21
ἐπιγλυκῆς, cicatricem inducentia
equapium herba to. 2. 84. 52
equi corpus quale to. 1. 417. c
equorum scabiei remedia to. 6. 497. ca. 104
equorum admiffariorum sanguis to. 5. 282. b
equorum lichenis, uires to. 5. 310. 17
equinum coagulum to. 5. 286. b
equitatio qualis motus to. 2. 295. 21
equitationes uiolentæ, earumq̃ noxa to. 2. 190. d
equus dictus, oculorum affectus to. 4. 745. c
equi uerentes cur faciant spumam to. 7. 41. 2
æquinoctium sequens hyemem, facit uer to. 1
41. 3
erastinus ægrotus to. 3. 267. 13. & 482. 25
erastira

erasistratus fecit librum de sectionibus to.
 mo 7 50.6
 erasistratus librum fecit de uentriculo, quē repre-
 hendit Galenus to. 7. 1.6
 erasistratus & Hippocrates de principatu cōten-
 dunt Ifag. 103. d
 erasistratus Theophrasto conuixit to. 1. 223. b
 erasistratus laudatus to. 2. 237. d
 erasistratus, minus impudēs alijs, in sectione cor-
 porum mentiens, fidem sibi ipsi reliquam ade-
 mit to. 1. 226. a
 erasistratus, prae ambitione innouator existens
 tom. 3. 390. a
 erasistratus amantemprehendit to. 4. 831. 6
 & 832. b c
 erasistratus cur naturalium operum quaedam nō
 uestigari recte to. 1. 103. b
 erasistrati de cordis & arteriarum motu opinio
 tom. 4. 259. 6
 erasistrati error in uenis hepatis to. 1. 151. d
 erasistratus, cor arteriarum & uenarum esse prin-
 cipia affirmans, pugnantia dicit to. 1. 101. 6. c d
 eiusdem super hisce, sententia in prima foetus
 formatione exposita explorataq; 1017. 12
 erasistrati praua de concoctione in febribus opi-
 nio to. 1. 1151. d
 erasistrati opinio de digerendo alimento tom. 1.
 1137. c de auctione 1141. d de humo-
 rum generatione 1150. d de flaua bile 159. b
 de nigra uacuatione 163. d & ultra
 erasistrati de splene opinio refellitur to. 1. 521. 15
 erasistrati de liene dicta, à uiris eiusdem factionis
 damnata to. 1. 162. a
 erasistrati de paralyfi morbo dictio to. 1. 160. a
 erasistrati nō uera sententia, alimenta nō eandem
 in quibusuis facultatem habere, uelut melicra-
 tum aluum subducere, lentem sistere, eiusq; ex-
 ploratio to. 2. 22. d
 erasistratus sanguinis procreationē manifeste ex-
 plicare nō ausus, demonstrare multo minus po-
 tens to. 1. 1017. c
 erasistratus experiētia reperit uniuersam euacua-
 tionem in hydropse febres & mortem causare
 tom. 7. 27. 6
 erebinthus, cicer to. 5. 183. 123
 erebinthus agrestis ibid.
 erice to. 8. 318. to. 5. 183. 124
 erisicium herba to. 8. 317
 erinaceus combustus, echinus
 erinacei terrestres caro, uires to. 5. 302. d
 erisemi ac sesami descriptio to. 2. 52. 37
 erodunt magis quā essentiam habent crassam, &
 ratio to. 5. 119. d
 erpyllus, serpyllum to. 5. 183. 125
 errhina quā dicantur to. 5. 148. d
 errhina quib. quādoq; usus sit Galen. to. 5. 522. d
 errhina, ictericis ē Critone to. 5. 521. 12
 errhina dentium dolori, Apollonij to. 5. 519. d
 errhina caput purgantia, commoda ueteri lippi-
 tudini oculorū, morbo comitiali, ex Asclepia-
 deto. 5. 502. a errhina alia, 521. a item naribus

inditum, pituitam trahens 522. 13
 ἱπποκράτης, Hippocrati quid sit to. 3. 198. b
 error ac peccatum quid sit to. 1. 952. b
 error in rebus appetendis fugiendisq; unde profi-
 ciscatur to. 1. 988. b
 errores in disciplinis unde nascant to. 1. 1108. 18
 errorum in morbis noxae to. 4. 577. b c
 errores in sanitatis tuēdaē praeceptis singulis, qui-
 bus notis deprehendantur cōmissi to. 1. 327. b
 errorum corrigendorum, in sanitatis tuendaē prae-
 ceptis, scopus to. 2. 352. d
 errores suos qui medici emendare possint, & qui
 non to. 1. 1096. 12
 eruangina, Orobanche
 eruca to. 8. 317. to. 2. 84. ca. 53. & 85. d. & 170. b
 eruilae to. 2. 174. b
 erualae et phaseli, atq; ipsorū descript. to. 2. 49. 32
 erualae, cicerculae, phaseli, genus unum quispiam
 recte dicat to. 2. 51. b
 eruptio sanat tubercula in urinarum meatu post
 suppurationem to. 7. 59. 7
 eruum, Orobos
 eruum to. 8. 321 to. 2. 174. c & 51. d
 eruo boues uestiuntur citra noxam, & ratio to-
 mo 2. 60. c
 erysimum, Irio to. 5. 183. 126
 erysipelas, quid Ifag. 188. d
 erysipelas ē phlegmonarū genere est to. 6. 391. a
 erysipelas quapropter dicitur inflammatio to-
 mo 7. 42. 2
 erysipelas eiusq; generatio to. 3. 335. a b
 erysipelatis generatio to. 6. 392. 2 curatio 395. d
 erysipelas quod fiat à flaua bile, Galenus in com-
 mento to. 7. 2. 1
 erysipelas significat choleram peccare to. 7. 2. 4
 erysipelas fit per hyemem propter plenitudinem
 hyemis, Galenus comm. to. 7. 15. 1
 erysipelas in parte profundiori corporis trahit il-
 luc sanguinem, ideo interiora, urunt, & exte-
 riora frigesunt to. 7. 48. 4
 erysipelas non ulceratum iuuat frigus, ulceratum
 laedit to. 7. 23. 5
 erysipelata in utero non iuuantur sternutatione
 tom. 7. 35. 5
 erysipelas si fuerit in utero praegnantis, lethale
 tom. 7. 43. 5
 erysipelas facit abortum to. 7. 45. 5
 erysipelas ab exterioribus ad interiora pelli ma-
 lum, econtra bonum to. 7. 25. 6
 erysipelas à phlegmōe quo pacto differat tū iux-
 ta generationē ipsius, tum in signis to. 6. 337. d
 & deinceps curatio 339. 2
 erysipelati nihil salubrius quā bilis purgatio to-
 mo 5. 334. b
 erysipelas causat dolorem to. 7. 1. 6
 erysipelati nocet lac to. 7. 64. 5
 erysipelata dolor consequitur to. 7. 40. 6
 ab erysipelate putredo aut suppuratio to. 7. 20. 7
 erysipelas in ossis exustione malum to. 7. 19. 7
 erysipelas in uesica, causa stillicidij urinae to-
 mo 7. 16. 3
 erysipelas

erysipelas uteri potest esse causa paucorum men-
 struorum to. 7. 57. 5
 erysipelas phlegmonodes, dictum to. 3. 335. b c
 erysipelas phlegmonosum, quid sit to. 6. 339. d
 cedematosum 340. d Schirrhosum c cura
 tio 341. a
 erysipelas phlegmonodes tom. 6. 392. d curatio
 396. a
 erysipelati aut phlegmone remedia to. 6. 493. 61
 erythrodanum to. 8. 317. to. 5. 183. 127
 escharotica medicamenta, & eorum natura to-
 mo 5 140. 14
 essentia corporis & cuiusque particula, qualitas
 4. mistioni accepta ferenda est to. 1. 425. c
 estiomena dicta to. 6. 101. d
 etelae quando flare incipiunt & quando impedi-
 untur multa mala to. 7. 10. 3
 etnos quid to. 2. 14. b
 euacuatio, lege purgatio, purgari, medicatio, me-
 dicari to. 7. 22. 1
 euacuatio quomodo ab Hippocrate appelletur
 tom. 7 2. 1
 euacuatio simpliciter quid apud Hippocratem
 tom. 7 17. 2
 euacuationes quae, & unde, & quare, Galenus
 tom. 7 2. 4
 euacuatio liquidorum, detractio solidorum magis
 est, & modus huius to. 3. 662. b. & col. seq. 3
 euacuatio, deriuatio & auulsio qualiter differant
 tom. 6 107. a. 108. a
 euacuationis & purgationis differentia to-
 mo 7 17. 2
 euacuationes quae purgationis nomine appellan-
 tur to. 1. 151. c
 euacuari est quasi genus ad purgandum to. 7. 2. 1
 euacuationum modi to. 5. 1076. c. & deinceps
 euacuationes omnes quomodo fiant to. 7. 2. 4
 euacuatio fit per uenae sectionem, & per medica-
 mentum to. 7. 47. 6
 euacuat uinum quando to. 7. 31. 6
 euacuatio per pharmaca purgatoria qualis sit
 tom. 7 2. 4
 euacuatio partis naturam & tumoris motum re-
 spicit to. 7. 21. 1
 Ideo duo respicit naturam & humorem ibidem
 euacuatio quando permittenda tota natura, &
 quando non to. 7. 20. 1
 euacuatio quorum fiat, & per quae loca to. 7. 21. 1
 euacuatio per sputum fit in morbo laterali to. 7. 8. 5
 euacuatio qui affectus indigeant, inquisitio to-
 mo. 5. 1105. 4. ac deinceps qui autem ea quae
 per uenae sectionem fit 1106. 5 & 1108. 6
 euacuatio sanguinis tendentis ad superiora sanat
 uomitum sanguinis. Galenus to. 7. 32. 5
 euacuatio non sinit mulieres esse podagricas to-
 mo 7 29. 6
 euacuatio non sanat morbum ex repletionem, quan-
 do amplius non adest repletio, & aliquid dere-
 lictum sit to. 7. 22. 2
 euacuandi, qui post morbum non appetunt to-
 mo 7 12. 2

euacuauit multos Galenus, quos praeseruaui-
 morbis, cum tamen singulis annis agrotarent
 prius to. 7. 47. 6
 euacuatio a quibus aegritudinibus praeseruet, & se-
 cundum quos humores fieri debeat, & quibus
 temporibus secundum eosdem humores to. 7. 47. 6
 euacuatio cui dolori sit adhibenda, & cui non,
 & cui humori tom. 7. 18. 4
 euacuatione indiget si quis a morbo cibum assu-
 mens non corroboratur to. 7. 63. 7
 euacuatio non simpliciter omnes dolores sanat
 tom. 7 18. 4
 euacuatione indiget si quis cibum non accipiens
 dormiens sudat tom. 7. 41. 4
 euacuari debent qui futuri sunt aegri, tamen non-
 dum sunt, ut praeseruentur tom. 7. 47. 6
 euacuare superfluas humiditates semper necessa-
 rium est to. 7. 62. 7
 euacuanda quae partes alimenti sunt to. 7. 15. 3
 euacuare quando oporteat, & quae debent pra-
 cedere euacuationem, & qui sunt apti ut euacu-
 entur to. 7. 24. 1
 euacuationes illorum humorum fieri debere solum
 qui molestant to. 7. 47. 6
 euacuatio superflui iuuat to. 7. 2. 4
 euacuet si bonus humor, quid sequitur to. 7. 23. 1
 euacuandum semper humor noxius & non alius &
 quomodo cognoscatur an noxius fuerit eua-
 cuatus & non alius to. 7. 2. 1
 euacuandum est ante coctionem nisi materia tur-
 geat to. 7. 22. 1
 euacuandi qui humores in morbi principio to-
 mo 7 22. 1
 euacuationes omnium humorum quae, & quo-
 modo to. 7. 17. 2
 euacuandum die prima in peracutis, si materia tur-
 get to. 7. 10. 4
 euacuationem duo antecedere debent tom. 7
 22. 4 & aph. sequen.
 euacuatio est bona, concocta materia to. 7. 22. 4
 euacuatio debet sequi concoctionem & discreti-
 onem si bonum dedit indicium to. 7. 22. 4
 euacuari non contingit bene quando humores
 sunt crudi to. 7. 22. 4
 euacuationis bonae & malae indicia to. 7. 2. 4
 euacuatio quae est signum bonum & quae malum ibid.
 euacuantes debemus etiam diuertere to. 7. 68. 5
 euacuationes ratione quandoque aliqua solui pro-
 sunt, collige to. 7. 16. 6
 euacuatio partis alicuius quae tom. 7. 2. 4
 euacuatio totius corporis primum debet pra-
 cedere to. 7. 31. 6
 euacuatio ubi facienda esse uisa fuerit, quid mox
 considerandum sequatur to. 5. 1084. d
 circa euacuationum administrationes adhibenda
 consideratio to. 3. 638. b c
 in euacuando quae attendantur to. 7. 23. 1
 euacuandus quousque sit aeger to. 7. 23. 1
 euacuationis quantitatis intentio to. 7. 3. 1
 euacuationis quantitas uirtutem & humorem re-
 spicit to. 7. 3. 1
 euacua

euacuationis qualitas in quo consistat to.7.2.1
 euacuatio humor qui sitim faciat, & qui non to-
 mo 7 19.4
 euacuati quæ debent generari to.7.2.1
 post euacuationes copiosas, qualiter alendi sunt,
 & ratio to.2.302.b c
 euacuationem quam debemus sequi to.7.2.4
 euacuationibus dignoscendis conferentia in e-
 uacuatione intentio to.7.2.4
 euacuatio per superius est contraria ei quæ est per
 inferius to.7.9.4
 euacuationibus quæ loca conferant to.7.21.1
 euacuatio per quas vias bona & per quas mala to
 mo 7 21.1
 euacuandi qui per inferius & qui per superius to-
 mo 7 18.4
 euacuatio debet fieri secundum motum noxiorum
 humorum to.7.29.4
 euacuationes fieri debent quo repunt humores,
 præsertim si per bona loca oportuna repant to-
 mo 7 22.1
 euacuari per multa loca potest sanguis to.7.33.5
 euacuatio per nares est innocua ibidem
 euacuatio per balnea quantum euacuet, & quod
 parum to.7.15.3
 euacuant quibus modis, medicamenta, frigida, ca-
 lida, sicca to.5.129.b a
 euacuatio fit à calore etiam extrinseco to.7.22.6
 euacuari uel euaporari corpora animantium, oc-
 culte tamen, collige, ipse dicit diffilli to.7.15.1
 euacuatio per pharmaca quod non debet fieri sæ-
 pe nec bis nec semel in mense to.7.15.3
 euacuatio per pharmaca non debet fieri, ne in na-
 turam transeat ibidem
 euacuatio nem per hæmorrhoidas non esse assue-
 faciendam to.7.25.4
 euacuatio corpore Asclepiades pro remedio exte-
 rinationum dabat uinum to.7.47.7
 euacuatio per quæ loca natura to.7.15.2
 euacuationis qualitas à medico & à natura quo-
 modo to.7.23.1
 euacuatio in principio non est naturæ ratione to-
 mo 7 21.22.4
 in euacuationibus à natura qualiter se gerit ars to
 mo 3 619.8.b
 euacuationes à natura factæ, non temere cohiben-
 dæ sunt, & quomodo to.5.1066.b
 euacuatio est æqualis ubi morbus per totum cor-
 pus animalis extenditur to.7.37.4
 euacuatio totius corporis æqualiter to.7.2.4
 euacuationes æqualiter & non æqualiter & quo-
 modo intelligi debent, & dissolutio dubij circa
 ipsas to.7.2.4
EVACUATIO EFFREMITANS.
 euacuationes extremæ quod periculosæ to.7.22.2
 euacuatio nem superfluum sequuntur duo casus,
 unus est defectus animi, qui est cõmunis; alter
 conuulsio, quæ est quandoq; to.7.56.6
 euacuatio supra modum conuulsionem facit to-
 mo 7 1.5. & 24.7
 euacuatio faciēs genus spasmi mortale to.7.57.4

euacuatio immodica morbos efficit quia lædit o-
 perationes to.7.22.2
 euacuatio facit inædiam, quod si quis euacuatus
 bibat ante cibum, statim incidit conuulsionem
 aut deliria, Galenus to.7.21.2
 euacuationes quæ faciunt totum corpus siccum
 & vires imbecilles to.7.47.6
 euacuationes extenuant corpora to.7.24.2
 euacuati sani cur exoluantur to.7.36.2
 euacuare plurima periculosum est & repente to-
 mo 7 51.2
 euacuationem sanguinis multam, utcūq; faciam,
 non sustinent relinqui to.4.651.6
 euacuatio aliqua facit ægrum quiescere, collige
 tom.7 27.2
 ab euacuatione non posse fieri morbum aliqui exi-
 stimarunt, qui reprehenduntur to.7.22.2
 euacuatio solet sequi rigorem to.7.46.4
 euacuatio si non sequitur rigorem notat uirum im-
 becillitatem; si sequitur, debilitat vires to.7.46.4
 euacuatio usq; ad animi defectum quod quando
 que fieri debet, & quando to.7.23.1
 euacuationes usq; ad animi defectum profunt mul-
 tum to.7.23.1
 euacuationes usq; ad animi defectum intelligun-
 tur tam in missione sanguinis quam in exhiben-
 do pharmacum ut magis conuenit ibid. in fine
 euaporatio fuliginosa si retineatur, febrē: suauis,
 plethoram gignit to.3.26.d
 euaporandi uim habentia olea ac unguenta, eo-
 rumq; compositio uarie to.2.343. per tot. col.
 eucrasia, duplex to.2.253. a
 eucrasia, id est temperamentum to.2.252.7
 euchyma, quæ sunt boni succi uocantur to.2.387.9
 eudemus peripateticus quæ ætate uiguit to.7.1.6
 eudemus philosophus, quo fuerit habitu corpo-
 ris to.1.76. a b
 eudemus triplici quartana laborans eiusq; histo-
 ria to.3.471. a
 eudemi peripatetici ægrotatis historia to.4.823.2
 euectice dicta, pars totius artis to.2.419. d
 eueri significat præter naturam euerfionem to-
 mo 7 35.4
 eunuchi habent temperaturam humidam to.7.28.6
 eunuchos sectio testiculorum similes facit foemi-
 nis to.7.28.6
 eunuchi neq; podagram patiuntur, neq; caluifi-
 unt ibidem
 eunuchi tempore Hippocratis non patiebantur
 podagram, sed nunc propter otium immodicum;
 uictum intemperatum, patiuntur to.7.28.6
 eunuchos uidit podagra laborantes to.7.30.6
 eupatorium to.8.305 to.5.184.128
 euphorbium to.8.80. ibid. 129
 euphorbium, quid sit to.8.316 to.5.757. a
 euphorbium recens, uetustum, vires to.5.871. d
 euphorbij iuxta ætatem vires, & agnitio to.5.882.6
 euphorbium, ex habentibus calorem statim eua-
 nescentem, est to.5.871. c d
 ex euphorbio medicamenti præparatio, ad neu-
 rottora to.5.882. d

euripidis locus, contra athleticen Ifag. 13. c.
 europæi, quali sint natura to. 1. 122.8. b. c.
 euryanactis filia ægrota to. 3. 52. 3.
 eufarci, cur sint, & qui dicantur to. 1. 68. c.
 euidentia negare, quia causam ignores ipsorum,
 quale sit to. 3. 210. 18. col. tota
 euidentissima sensui probatio de urinarijs meatibus,
 & eorum usu to. 1. 1125. c.
 euisceratus qui dicatur to. 1. 931. b.
 exacte amarum, salsum, acerbum, & talia, quæ dicantur
 to. 5. 120. d.
 exanguia animalia cæteris frigidiora to. 1. 475. d.
 exangue omne frigidum est to. 7. 40. 5.
 exangue omne frigidius sanguine prædito est to. 1.
 mo 1 66. c.
 exanguia, timidiora sunt sanguinem habentibus,
 & reliqua huiusmodi ex Aristotele to. 1. 1225. d.
 exarticulationum causæ to. 3. 32. c.
 exarticulatio ossium Ifag. 194. b.
 excernendi excrementi ratio to. 1. 548. d. & seq. a.
 eorum quæ excernuntur e corpore uel in eo detinentur
 symptomata ac ipsorum differentia to. 1.
 mo 3 48. b.
 excerni non possunt praua, neq; discerni, neq; concoqui
 to. 7. 23. 4.
 excernere bene etiam si mala sint excrementa, bonum
 to. 7. 66. 7.
 excernere non possunt spirante Aquilone cur to. 1.
 mo 7 5. 2.
 excretiua potentia una est ex potentijs omnium
 partium corporis to. 7. 55. 6.
 excretiua quædam uis inest arterijs, quæ excernit
 humores criticos, profluvia sanguinis, deiectiones
 alui inferioris to. 7. 21. 7.
 excretionis ani, instrumenta genere duplicia sunt
 & qualia to. 1. 546. c. & 1212. col. tota & seq. a.
 excretionis uentriculi facultatis offensæ to. 3. 45. a.
 excernendi uis quando ad opus suum excitetur
 tom. 3 156. d.
 excretrix facultas, qualiter ad immodicū morum
 excitetur to. 3. 98. d.
 excernendi uis partium, qualiter impediatur to. 1.
 mo 3 159. a. b.
 excretionis uentris, calor promouet frigus arcer,
 & quo pacto to. 3. 739. 27. & col. seq.
 excretio stercoris & urinæ inuita ob refrigerationem
 ani musculorum to. 4. 96. c.
 excretio inuita, urinæ, stercoris e spinæ noxa pro-
 ueniens to. 4. 28. b. a.
 excretio paratur acribus, retinetur lentis to. 7. 13. 2.
 excretio, quid dicatur Ifag. 169. b.
 excretionum, aliæ sensiles aliæ insensiles to. 3. 71. d.
 excretio & subduglio quomodo differat to. 7. 18. 1.
 excrementum tria sunt genera, per os, per aluum,
 per urinam to. 7. 47. 4.
 excretio fit per secesum per uomitum, & per omnem
 partem to. 7. 18. 2.
 excretionis alui assidue, qualiter contingant to. 1.
 mo 3 101. d.
 excretio, serius consueto, facta, quibus e causis contingat
 to. 3. 101. b.

excretio quæ cōsuetum præuenit tempus quibus
 de causis contingat to. 3. 101. a.
 excretionum æqualitatis aut inæqualitatis causæ
 tom. 4 767. b.
 excretio minor aut maior quam pro multitudine
 comestorum, e quibus causis fiat to. 3. 101. c.
 excretio sanguinis, qui nigrior sit quam pro natura,
 & splendens, qualiter contingat quandoq;
 tom. 3 103. d.
 excretionēs, synceræ ac implacidæ, quales to. 1.
 mo 4 665. 28.
 excretionis sanguinolentæ, quatuor omnino differentia
 to. 3. 104. b. c. & col. præced. tota
 excretio humorum crassorum fit per agitationem
 in febre quartana to. 7. 70. 5.
 excretionēs uel excrementa non iudicant morbos
 longos to. 7. 36. 4.
 excretionū inspectio, symptomatum cuiusq; partitis
 aut noxæ causas ostendit to. 3. 109. 4.
 excretionēs decretoriæ, pauca, quale portentum
 to. 4 672. 47.
 excretio omnis legitima, concoctionem sequitur,
 cæteræ aut quia uellicatur natura aut quia gra-
 uatur, sunt to. 4. 473. b.
 excretionēs uel excrementa bene exeuntes cuiuscunq;
 sunt generis sunt bone, siue per os uel per aluum,
 uel per urinam, uel liuidæ, uel crudæ uel foetidæ,
 uel biliosæ sint to. 7. 47. 4.
 excretionis bonæ indicia sunt maxima, concoctio,
 bona tolerantia, cum ipsis morbi species, tempus
 anni, regio, ætas, natura ægrotantis to. 1.
 mo ibidem
 excretionēs foetentes omnes, exitiosæ to. 3. 504. b.
 excretionēs malæ sunt signa prauarum dispositionum
 to. 7. 7. 4.
 excretionēs prauas comparat ad ulcera foetida putrida,
 quibus continue fluunt liquores saniosi tom. 7
 ibidem
 excretionēs si sint eorum quæ iuuant non est bonum
 to. 7. 47. 4.
 excretionēs si sunt ea quæ animali conueniunt,
 non est bonum ibidem
 excretionēs in continuis febribus, liuidæ sanguineæ,
 biliosæ, omnes malæ: cum bene excernuntur
 bonum est to. 7. 47. 4.
 excretionēs per morbos malignæ, non prælagiūt
 mala, si morbus remittat to. 4. 780. 5.
 excretionēs prauæ, tum per uentrem tum per urinam,
 non affectis ipsis partibus, qualiter contingant
 quandoq; to. 3. 428. 9.
 excretionēs in morbis inutiles to. 3. 427. d. & inde
 excrementorum necessaria generatio to. 2. 247. b.
 excrementorum necessaria generatio to. 2. 377. b.
 excrementorum causæ quæ to. 7. 1. 6.
 excrementorum corporis, omnes differentia Ifagoga
 214. c.
 excrementa sibi peculiaria receptacula non afficiunt
 to. 1. 543. c.
 excrementi melancholici, biliosi, & serosi comparatio
 to. 1. 539. a.
 excrementis destinati musculi to. 1. 546. c.
 excrementum

excrementorum uaria in animali species & singu-
larum tum generationis modus tum expulsio-
nis, breuiter expositus to. 2. 265. c
excrementitia sunt, omnia feri genera quæ in suc-
cis insunt to. 1. 1158. a
excrementa, qualiter in carnosiss partibus aceru-
ri contingat to. 3. 99. a
excrementum in uenarum concoctione triplex
tom. 3 96. a
excrementorum copiam uenosi generis gigen-
tes causæ to. 3. 96. b
excrementa singula in uenoso genere contingen-
tia, quæ symptomata consequantur to. 3. 96. c
excrementorum separationis offensæ to. 3. 42. c
excremento totius animalis substantiæ, naturæ ad
partium quarundam procreationem abutitur
tom. 2 87. b
excrementa alui quæ optima to. 7. 12. i
excrementa mutata quæ bona & quæ mala to-
mo 7 14. 2
excrementa sanguinolenta mucosa, cruda, multa,
biliosa, quid significant apud antiquos to. 7. 5. 6
excrementa acria aperiunt hæmorrhoidas, sed esse
humores acres qui exeunt to. 7. 47. 6
excrementa qualia sunt, ita notant morbum, si par-
ua paruum, si multa multum, si ualde multa, læ-
tale to. 7. 67. 6
excrementa quo ordine in morbo pestilenti ut pri-
us appareant ruffa, & flaua colore, colliquamen-
ta tamen nigra ut sanguis niger to. 7. 21. 4
excrementa alui si in diebus iudicatorijs incipiunt,
sunt bona, & qui sunt hi dies docet to. 7. 36. 4
excrementa uentris torrida, quale signum to. 3. 56. 4. b
excrementa, colliquata to. 3. 56. 6. c
excrementa, pinguis, aquosaq, qualia signa to-
mo 3 56. 3. b c
excrementa ramentosa, acridinis humorum no-
ta sunt to. 3. 477. d
excrementa superuacua, humiditate corporis non
arguere possunt to. 2. 382. a b
excrementa cruenta qui habuerint to. 1. 145. a
excrementa alui, hepatica dicta quæ sint. 1. 140. c d
excrementa, qualis cibus semicoctus, in affectibus
hepaticis to. 3. 103. b c
excrementa loturæ carnis similia to. 3. 103. c
excrementum, seminis specie inferens to. 3. 641. b c
excrementa, mera, biliosaue dicta to. 3. 537. b c
excrementorum mordacium causæ to. 3. 101. b c
excrementa alui inferioris semper iudicationes si-
gnificant to. 7. 71. 4
excrementa spumosa si sint in fluxibus, his pituita
à capite defluit to. 7. 30. 7
excrementa spumosa unde sint, & quomodo ua-
rijs modis fieri possint to. 7. 30. 7
excrementa si pinguis significant adipis colliqua-
tionem to. 7. 35. 7
excrementa cholericæ quandoq, aliquid ueluti strig-
mentum ostendunt to. 7. 65. 7
excrementorum fætor notat malam concoctio-
nem to. 7. 26. 3
excrementa, quæ per singulas animalis particulas

congeruntur, qualiter expellantur to. 2. 266. a b
& quibus de causis retineantur quandoq, 268. a
& cuiusq, curatio 269. a
excrementa corporis omnia duobus modis excer-
nuntur to. 4. 160. b
excrementorum singulorum, expulsio quo pacto
remoretur, diligens expositio to. 2. 266. 18
excrementa uentris, quibus de causis retineantur
ibidem curatio 268. 19
excrementa cuiusque generis, si retineantur, ex-
pellendi modus ibidem
excrementum atræ bilis, quibus de causis retineri
soleat to. 2. 267. d curatio 268. d
excrementum flauæ bilis, quibus de causis more-
tur to. 2. 267. c curatio 268. d
excrementa quare citius exeant to. 7. 20. 2
excrementorum effluxiones non uoluntarie qui-
bus aut quo pacto affectis contingant to-
mo 1 1207. a b
excrementorum effluxiones per musculos custo-
diuntur ibidem a
excrementa quorsum à natura transmittantur, il-
luc etiam transmittit sanguinem & sputum, &
qua de causa hoc agat to. 7. 53. 5
excrementorum cerebræ ac oculorum meatus, to-
mo 2 268. b
excrementa, concepti in utero animalis qualia
sint to. 1. 1267. c
excrementa alui, quare alui excrementa
excrementa, lege deiectiones
excreta & retenta, è causis habentur nostrum cor-
pus necessario alterantibus Isag. 264. b
excessus immoderatus omnis in habitudine ad a-
liquid est to. 3. 166. 8
exedentia ulcera ab aliquibus appellata phagede-
næ, quid & quomodo fuerint alijs, quomodo
ipsi to. 7. 45. 6
exesio intestinorum à quibus humoribus fiat, to-
mo 7 23. 7
exesis ulceribus crescit caro to. 7. 19. 6
exesio exulcerationem intestinorum facit, quæ de-
inde est intestinorum difficultas, quam sapie-
sauerit to. 7. 24. 4
exemplum ab inductione qualiter differat 539. b
exemplum ad demonstrationem idoneum non est
tom. 5 39. a
exempla qualia esse debent to. 7. 25. 6
exempla rara, obseruanda sunt to. 4. 366. c
exempla quædam sermonum uniuersaliu ab Hip-
pocrate ponuntur to. 7. 26. 6
exemplum in athleticis to. 7. 3. 1
exemplum curationis per humores to. 7. 2. 1
exemplum unum positum ab Hippocrate, debet
nos ad alia deducere to. 7. 33. 5
EXERCITATIO, quæ difficulta cognita sunt, red-
dit facilia to. 2. 274. 3
exercitatio, quantum in artibus habeat momen-
tum to. 1. 1084. b & conseq. & 1108. b
exercitatio methodorum inueniendi res, non par-
uo tempore indiget to. 1. 1106. b
exercitationem non omnes artes æqualem pos-
sunt

lant to.1.108.4.C
 de exercitijs, Theonis libri 4 to.2.306.ult.
 exercitatio communiter, quæ dicatur, & quæ à lo
 co to.2.274.a
 exercitium, est uehemens motus to.7.16.2
 exercitiij qualitates seu differentia to.2.290.16
 exercitatio qualiter fiat to.4.49.d
 exercitationes alia solum eiusmodi sunt, alia ope
 ra quoq; sunt, & quales sint utraq; to.2.289.d
 exercitatio, labor, motus, qualiter adinuicē se ha
 beant to.2.273.d. & inde
 EXERCITATIONVM genera to.2.289.15
 exercitationū tria prima genera notata to.2.257.a
 exercitia & opera simul to.2.289.15
 exercitia, quæ cum periculo fiunt, aut absq; eo, to
 mo 2 190.7
 exercitium leue, atq; ad imbecillas uires reuocan
 das, quod sit ibidem a
 exercitium ὕψους robustum' ue, eiusq; species, to
 mo 2 291.d. & inde
 exercitiū genera, modus, cōmoda to.6.581.27
 & deinceps. Incōmoda si non recte fiant ibid.
 Item de iisdem 519.a.b
 exercitationes acutæ ac lentæ, earumq; uires to
 mo 2 380.c
 exercitium uehemens, eiusq; species to.2.293.19
 exercitijs uehementibus cur anhelitus plurimus
 est necessarius to.7.41.2
 exercitia, quæ celeritate peraguntur to.2.293.19
 exercitium absolutissimum, athletis dictum ἁγρῶ
 ὁλκνῆς to.2.302.c
 exercitia quædam damnantur to.2.189.b.c
 exercitatio pilæ, omnium caterarum comparatu
 facillima to.2.187.b.c
 exercitiū differentia ab ijs quæ foris sunt to
 mo 2 290.d
 exercitationum differentia, anni temporibus quæ
 busq; peculiares to.2.162.24
 exercitia alia alias partes corporis exercent mag
 is & quas unumquodq; to.2.293.d
 exercitatione partium inferiorum, quæ circa tho
 racem sunt partes iuuantur: superiorū, quæ cir
 ca uesicam & renes, mediæ, ambabus to.2.356.c
 exercitatio, maxime equalis, partium omnium, ea
 est quæ parua pila sit to.2.187.3
 exercitatio imbecillium partium, senibus non cō
 uenit: cæteris conuenit, & qualiter to.2.356.5
 exercitationes, senibus conuenientes quales to
 mo 2 354.d. & col. seq. c
 exercitatio, infantibus idonea, aut secus 2.255.a.b
 exercitationis formæ utiles cuique aut inutiles, è
 quibus intelligi queant to.2.355.c. & col. seq. b
 exercitia non omnib. profunt, & quibus profunt,
 tempus aptum est eligendum, & quale id sit to
 mo 2 370.d. & col. seq. a
 exercitationes quales calidis ac humidis naturis
 competant to.2.372.b.c
 exercitia, calidis naturis qualiter Hippocrates p
 hibeat to.2.370.d. & seq. c
 exercitationes, caput replentes, qui non tolerant,
 tom. 2 356.a.b

qui exercentur maxime, si alui profluuijs capian
 tur, quomodo nutriendi to.2.162.26
 exercitationib. solitis dimissis, quid sequat quan
 doq; to.1.145.a. & 146.b
 exercitijs omnibus cōmune quid sit to.2.291.a
 exercitiū ad uer comparatio to.7.7.5. & 20.3
 exercitijs, naturæ opera ueris assimulant to.7.20.3
 Exercitationis usus, ad expellenda extremēta per
 singulas corporis partes to.2.269.a
 exercitia tum animi tum corporis, quid præsent
 utriq; parti, & quid ocium to.2.258.a.b
 exercitijs, animæ facultatibus quid conferat, &
 super eo Platonis locus to.2.241.a
 exercitijs augetur calor naturalis to.7.15.1
 exercitata partes sunt robustiores to.7.46.2
 exercitia, partes corporis firmant to.2.240.5
 exercitium mediocre reddit corpus uacans super
 fluitatibus to.7.28.2
 exercitia ad cutē trahūt malos humores to.7.20.3
 exercitia euacuant to.7.24
 exercitia sunt in tertio ordine euacuationis to
 mo 7 16.2
 exercitia sunt apta exiccare to.7.13.4
 exercitia possunt purgare superfluitates singulis
 diebus collectas to.7.15.3
 exercitia esse saluberrima to.7.20.3
 exercitia quandoq; purgant humores ingurgita
 tos to.7.20.3
 exercitatio in curandis affectibus qualiter compa
 retur to.2.200.4
 exercitatione podagram impediri to.7.28.2
 exercitatio soluit morbum comitalem to.7.7.5
 exercitationis commoda repetita to.2.274.3
 exercitiū bonus habitus, qui, & quomodo
 tom. 7 31
 exercitium indicat morbus to.7.9.1
 exercitijs utendi rationes to.2.290.c
 exercitatio, quo pacto ordiēda, ut absq; pericu
 lo, & cum commodo fiat to.2.275.b
 exercitandi, qualiter fricōne ac oleo præparan
 di, & ratio to.2.275.b
 exercitijs, ciborum qualitas aliquod momentum
 adfert to.2.306.b.c
 exercitium, quod potissimum, cōmendandum sit
 tom. 2 189.5
 exercitium, quod corpus & animum iuuat, opti
 mum to.2.188. penult. & inde. & 187.b
 exercitiū, commoda & tempus to.2.187.a
 exercitationi tempus, ratione assignatū t. 2.274.d
 exercitatio ante cibum, sanitati confert mirifice,
 post ipsum, nocet to.2.134.a
 exercitatio ante cibum, succos crassos concoquit
 tom. 2 135.a
 exercitandi non sunt qui famescunt to.7.16.2
 exercitatio post cibum, quæ incōmoda non leuia
 quibusdam afferat to.2.387.b
 exercitationes à cibo uehementes, obstruunt to
 mo 2 157.b
 exercitia quæ post uenerē conueniant to.2.319.16
 & 320.d
 exercitia tamen si hominem plenum pituita uel
 cholera

cholera flaua, aut atra, aut sanguine inuenerint, ipsi apoplexiam, uel epilepsiam, uel ruptionem uasis in pulmone, quæ causat morbos insanabiles, inferunt to. 7. 20. 3
 exercitatio consueta minus necet quam incon-
 sueta to. 7. 50. 4
 exercitationis mensura, in optime constituto ad-
 lescente to. 2. 288. b
 exercitationis, tempus, terminus, ac reliqua in cor-
 pore optime constituto to. 2. 297. 23
 exercitatio post uigilias uel tristitiam uel utraq-
 quæ conueniat to. 2. 320. d
 exercitationis terminus to. 2. 273. ult.
 exiccatio corporis, & quibus rationibus contin-
 gat to. 7. 13. 4
 exiccatio facit peiorem conuulsionem, quam ea
 quæ ex humido, & insanabilem to. 7. 1. 5
 exiccantibus medicinis & calefacientibus uti de-
 bemus in uulneribus nervosis to. 7. 66. 5
 exicare debemus in uulneribus, & quantum to-
 mo 7 45. 6
 exiccantia sunt humidarum passionum remedia
 tom. 7 60. 7
 exolutio fit per uitalis spiritus excretionem 7. 8. 7
 exolutio fit si sani euacuentur to. 7. 36. 2
 exolutio à tuberculi intus ruptione fit to. 7. 3. 7
 exolutione derepente facta cur moriantur, et quo
 modo & magna exolutione to. 7. 41. 2
 exolutio quibuscumque uenit, & non moriuntur cur
 tom. 7 41. 2
 de exolutione casus quatuor to. 7. 41. 2
 exomphalos, quid l'lag. 189. c
 exomphali, qui to. 3. 338. a
 exomphali, triplex eorum differētia, & chirurgia
 ipsorum l'lag. 233. a b
 experientia quid sit l'lag. 124. c. & 85. 2
 experientiam in arte quam uocent to. 5. 707. a
 experimentū est instrumentū remediōrū to. 7. 1. 1
 experientia uaria, ad innumeras ægritudines to-
 mo 8 391. & deinceps
 experientia, quid. et quot modis cōtingere in me-
 dicina queat l'lag. 122. d
 experimentum quomodo periculōsum to. 7. 1. 1
 experientia comprobatur, significat sine causa
 nouisse to. 7. 24. 2
 experientia cōprobatum admittendū 7. 28. & 32. 5
 experientiam nouam curandi nemo aggreditur
 prius quam persuasum habeat priorē inutilem
 esse to. 6. 127. ult. & 128. a
 experientia, & quo pacto utile ex ea ad curatio-
 nem capiatur l'lag. 84. a b
 experientia reperijt, uniuersam euacuatiōem in
 hydrope, febres & mortem causare to. 7. 27. 6
 experientia, & non ratione aliqua uidit Hippocra-
 tes to. 7. 31. 6
 experiri quandoq; debemus morbum cuius gene-
 ris sit fomentis, uel aliqua re, ut quando etiam
 dubitamus de pleuresi an sit ex uento to. 7. 31. 6
 experientia aliquod remediū inueniri debet in can-
 cris, quod non putrefaciat, & sit humidū 7. 38. 6
 experimentum quot uicibus potest dici esse fem-

per uerum to. 7. 11. 3
 experimentum si quis debet uomitoria dare, an ta-
 lis sit facilis uomitus, & preparatio ad uomitum
 tom. 7 13. 4
 experientia testatur sextū diem malum to. 7. 29. 4
 experientia comprobatur longum morbum fo-
 re, si paroxysmi fiant eadem hora to. 7. 30. 4
 experientia docet non omnem numerum dierum
 ad iudicandum esse idoneum to. 7. 36. 4
 experimentū, quæstiones medicinales tollere po-
 test, philosophiæ non potest to. 1. 109. 5. c d
 medicamentorū experientiam qui ueterum pro-
 be exercuerunt to. 5. 837. penult. & inde
 contra experientiam, Asclepiadis ac omnium ra-
 tionalium argumenta l'lag. 62. 9
 experientia sola ne ad curationē sufficiat t. 4. 57. a b
 experientia sola artem cōstituentes medici, quan-
 to sint rationalibus in experiundo inferiores to-
 mo 1 109. 6. 12
 experientia sola non est satis ad cognoscendas ua-
 rietates temporum, ægritudinum in ipsis, ut Ly-
 cus istic to. 7. aphorismorum lib. 3. initio
 experientiā solam sequentes medici, errores suos
 emendare nequeunt to. 1. 109. 6. a b
 experientia sola tutior est quā ratio inducta to-
 mo 5 707. c d
 experientia quandoq; rationi ad stipulatur 7. 45. 6
 experientia & ratio qualiter iungēda sint, aut non
 sint to. 6. 48. d. & col. seq. & 50. a
 experientiæ, quo pacto subscribere debet ratio to-
 mo 5 36. ca. 2
 experientiā qualiter certā efficiat ratio to. 4. 582. 2
 experientia, quæ ratio inuenit, iudicat to. 5. 793. b
 experientia, norma uice esse debet eorum quæ ra-
 tio excogitatit to. 2. 398. c
 experientiam cum ratione sequi debemus 7. 17. 2
 expiratio, quare respiratio
 expiratio est motus, quem spiritus fert ad exte-
 ra to. 7. 68. 4
 expiratio q̄ pacto differat ab exufflatiōe t. 1. 901. a
 expirationem & inspirationem solæ efficiūt phre-
 nes, efflationem & huic contrariam inspiratio-
 nem, musculi quidam alij to. 1. 1213. c d
 expirabile inspirabileq; esse corpus to. 3. 745. b
 expositio, quid sit to. 3. 249. b
 expositoris boni opus est, libros emēdare, & quo
 pacto to. 3. 279. a
 expositionis proprium opus, est obscura interpre-
 tari, & demonstrare ita esse to. 7. aph. lib. 3. initio
 expositio, lege interpretatio
 expositiones, lege commentationes
 expuere quandoq; dicitur purgari to. 7. 8. 5
 expulsio fit per uillos transuersos in quibus parti-
 bus hi sunt to. 1. 1176. a
 expulsua est una potentia in omni particula cor-
 poris to. 7. 22. 1
 expulsua uirtus & retentua to. 7. 20. 2
 expulsua uirtutis causa quæ to. 7. 20. 2
 expulsua uirtus fit fortior propter siccitatē 7. 20. 2
 expultrici retentrici contraria, in utero habitus,
 tom. 1 1162. a

expultrix intestinorū uis, quibus de causis sursum
tendat, ad uentriculum usq; & quo pacto to-
mo 3 94.d. & columna sequenti a b
expulsiue uirtutis uis causa stillicidij urine t. 7. 16. 3
extensio articularum in digitis to. 1. 43. 6. c
extenuatio corporis quid sit, & qualiter fiat to-
mo 3 675. c. & deinceps
extenuatio duplex to. 7. 7. 2
extenuatio ex quibus fiat, et quomodo et per que
tom. 7 28. 2
extenuationes neruorum quomodo fiant, et quot
modis to. 7. 49. 4
extenuantes causæ exteriores to. 4. 73. 6. c
extenuantes causæ internæ to. 4. 73. 6. a
extenuantium causarum apud ægros inquisitio
tom. 4 736. d. & col. seq.
extenuat calor to. 7. 22. 5
extenuat aqua frigida to. 7. 25. 5
extenuat humores calorem febrilis to. 7. 40. 6
extenuatio totius corporis est phthisis to. 7. 16. 7
extenuat febris uentum, & pituitam to. 7. 51. 6
extenuatio præter naturam signum imbecillitatis
tom. 7 28. 2
extenuati ad extremum si excernant atram bilem
uel nigrum sanguinem desubter, postridie mo-
riuntur, & cur & quomodo to. 7. 23. 4
extenuatis corporibus, reficiendis instaurandisq;
methodus to. 6. 355. b c partibus sibi dem
extenuata corpora quāto tēpore reficiēda t. 7. 7. 2
extenuantia medicamenta, eligentibus quis scop-
us sit habendus to. 5. 149. b
extergentia medicamenta, rhyptica
exteriora quæ sint respectu ægrotorum to. 7. 1. 1
exteriora ægro nocentia to. 7. 1. 1
ab exterioribus quæcūq; ad interiora ducuntur,
malum, & contra bonum to. 7. 25. 6
exteriora si frigeant, & interiora urantur in conti-
nua febre, lætale to. 7. 69. 7
exteriora si frigida sint, & interiora urantur, & si-
tim habeant in febre continua, lætale to. 7. 48. 4
extraneū duplex, qualitate & quātitate t. 3. 153. 14
extremorū frigiditas, uentre ac costis calentibus,
in acutis, quale præfagium to. 4. 761. 4
extremorum frigus in febribus ardētibus, signum
pessimum to. 3. 449. d. & 429. 14
extremarū partium liuor & frigus in febribus ar-
dentibus, signum exitiale to. 3. 529. d
extremorum grauitas, uelut manū ac pedum to-
extrema partes cor frigescent, & (mo 4. 762. 7
quomodo malum sit to. 7. 1. 7
extremarū partium frigiditas in forti labore uen-
tris malum to. 7. 26. 7
extrema quot causis frigescere possint to. 7. 26. 7
extrinseca uulnera per medicamenta, per portio-
nes intrinseca magis sanantur to. 7. 18. 6
extrinseca factum causa debet à medico distingui
ab eo q̄ factum est à morbo, ut sciat melius præ-
dicere to. 7. 53
exufflatio ab expiratione quō differat to. 1. 901. a
exulcerationē facit humor acris & tenuis t. 7. 12. 4
exulceratio intestinorum facit quandoque eorum

dem leuitatem to. 7. 12. 4
exulcerationes uteri nō iuuat sternutatio t. 7. 35. 5
exulceratio exulcerari, lege ulcus ulcerari
exurgere frequenter facit abortum to. 7. 27. 7
exustio causa ægritudinum est to. 7. 18. 2
exustioni remedium to. 6. 505. ca. 198 Aliud per
hyemem 502. ca. 158
exustioni solis tū impediēda, tū sanāda t. 6. 453. c
Faba Abæ to. 2. 46. 2. 6. & to. 5. 206. 59
Faba Aegyptia to. 2. 47. 27
faba quale alimentum to. 2. 143. a. & 174. b
fabam esse cibum crassum collige to. 7. 76. 4
fabæ flatulentia to. 6. 606. b
faba quouis modo paretur, flatulenta est t. 2. 46. 6
fabæ, uirides comestæ to. 2. 46. d
fabæ detergendi uis inest to. 2. 174. b. & 46. e
ex fabis fiunt alica & ptisana to. 7. 18. 1
faba facit capillitiū, q̄ renū est dispositio t. 7. 76. 4
fabricæ nostræ autorem Hippocrates non ausus
est explicare, sed Plato explicat, & super hoc e-
iusdem locus to. 1. 1104. b c
fabricæ animalium, aut deus est opifex, aut anima
à deo diuersa, & quō sit, dissertatio to. 1. 1249. c
fabricæ humani corporis totius publica expositio
tom. 1 1102. c. & deinceps
fabrica foetus totius in quatuor tempora diuisa, &
eorum expositio to. 1. 1265. 11
de fabularum ad philosophiam usurpatione ap-
plicationeq; Platonis sententia to. 1. 944. b
faciei uitij uarijs auxilia & remedia t. 6. 433. & 477
facies ut rubeat ibid. ca. 115
faciei dealbandæ to. 6. 500. ca. 137
ad alphos, ephelidas, lenticulas in facie, & id ge-
nus alia to. 6. 452. ca. 9. & inde col. seq.
faciei uitia, & ad ea remedia to. 8. 93. & 94
facies ut sit candida clara, & hilaris ibidem
ut facies albescat, & mollescat to. 8. 95
facultatis notio indistincta quæ sit, & quæ sit di-
stincta ac uera to. 1. 1217. d. & 1218. b
facultatis intellectio substantiaq; ad aliud sunt to
facultatis cuiusq; essentia, in qui- (mo 3. 309. b
bus consistat to. 4. 414. a. & 434. a
facultates in corpore nostro tres sunt, & earum ex-
positio breuis to. 6. 227. 10 quas seruare nil
est aliud quā seruare uitam 228. a
facultatum nos regentium tria esse principia, Ga-
leno hypothesis est to. 1. 1107. a
facul. nos regentiū dignitates enarratæ t. 3. 721. b c
facultatum substantia, quibus corpora reguntur
quid sit to. 3. 308. c d
facultates quibus ad cōstitutionē tū librorū tū ar-
tiū utimur in nobis tres sunt, & quæ t. 6. 755. a b
facultatū animæ trium, cuiusq; functio duplex, al-
tera per se, per aliud altera to. 1. 1103. 4. c
facultates animæ quibus cupimus, irascimur, ra-
tiocinamur, plures sunt, non una sola sicut Chry-
sippo perperam uisum fuit to. 1. 974. d
facul. animę irrationalium, ad equos, rationalis ad
aurigā pulchra cōparatio, eiusq; expositio t. 1. 986. c
facultatum trium quæ in animali, enumeratio bre-
uis to. 1. 1136. b c
facul-

facultates & animales & vitales ponendæ neces-
 sario to. 1. 1139.3
 facult. uitalis cognitio, e quib. sumēda t. 4. 471. 11. a
 facultas animalis, qualiter partibus ceteris influat
 tom. 4 28. cap. 7
 facultatē uitalē, qui affectus suffocēt to. 4. 470. b c
 facult. animalē, qui affectus deiciant ibidem c d
 ē facultatum trium imbecillitatibus, quæ sint pes-
 simæ to. 4. 650. 5
 facultates animæ, quo pacto à calidis aut frigidis
 mutantur to. 1. 1220. c. & deinceps
 quomodo à siccis ac humidis 1221. c
 facultas explicatrix quædam atq; interpres in no-
 bis to. 1. 929. c
 facultas est ad aliquid to. 1. 1116. 3
 facultates animæ, ex ipsius essentia sequi, demon-
 strandum proponitur to. 1. 1220. a
 facultates ac mores animæ ē substantiæ tempera-
 tura habet, unde ipsius prima extitit generatio
 tom. 1 1289. c d
 facultas, cum certa partis temperie actionis causa
 sit, qua pereūte perit ipsa quoq; actio t. 1. 1151. d
 facultas animalis, uitalis, naturalis animalia dispē-
 sat, naturalis sola plantas to. 1. 1113. d
 facultas quæ plantas atq; animalia fingit, non sinit
 ac cessat quandoq; sed tota omnes simul partes
 producit to. 1. 248. a
 de facultatibus naturalibus libri to. 1. 1113
 argumentum librorum ibidem d
 quod facultates naturales mediante temperamen-
 to agant, ostensio to. 1. 1116. b a
 facultates quatuor naturales inuentæ ab Hippo-
 crate to. 1. 1123. b
 facultates naturales quatuor in quauis parte esse,
 ostensio to. 1. 1170. d. & 85. 3
 facultatum animalium essentia, in quibus consi-
 stat to. 4. 131. d
 facultatum effectricum essentia, quæ sit to. 5. 7. a
 facultat. naturales, effectus totius in corpore quo
 uis substantiæ sunt ibidem
 facultatum quatuor naturalium essentia in partiū
 singularū nutritandarū temperie est to. 1. 1159. d
 facultatis, actionis, & operum inter sese habitudo
 quæ sit, ostensio to. 1. 1036. d c
 facultatis, & per hanc actionis, proba quatuor ele-
 mentorum temperies est causa to. 1. 1154. a b
 facultas est operis causa secundo, seu per actionē
 mediam to. 1. 1116. d
 ut facultati animalī, à pōdere uel plenitudine gra-
 uitas sic naturalī, uictō. f. spiritu sustinente cor-
 pus, & calore præcipuo naturæ instrumento
 tom. 1 1163. b
 facultatum naturalium cuiusq; uires & imbecilli-
 tas quibus de causis contingant to. 3. 107. b
 facultates naturales, quibus qualitatibus primis
 inuentur, aut contra to. 3. 107. a
 facultates naturales omnes, num ex æquo lædan-
 tur offenso ipsarum corpore, an secus to. 3. 106. 3
 facultatum naturalium cuiusq; pro temperamen-
 tum robur tum imbecillitas to. 3. 107. & 108
 facultatum naturalium cuiusq; in pueris robur aut

imbecillitas to. 2. 107. d. & inde
 facultates infantibus, quæ sint robustissimæ, quæ
 imbecillimæ, aut mediæ, & ratio huius to. 1244. 10
 facultates alterationis, primæ seu elementares
 tom. 1 1117. d
 facultates alteratrices in animalī quot t. 1. 1118. a b
 facultatis alteratricis opus in generatione tom. 1
 facultas nutritrix to. 1. 1118. 7 (1118. c d)
 facultatis nutritoriæ & alteratricis functiones re-
 petitæ to. 4. 756. 46
 facultas auctrix, & eius officium to. 1. 1118. d
 facultas formatrix eiusq; præstantia to. 1. 1118. e
 facultas tractorix naturalium nutriticium est pri-
 ma to. 1. 1172. 12
 facultatem attractricem esse, inductione eorum
 quæ in rebus inanimatis apparent, ostensio
 tom. 1 1128. 14
 de ui attractrice quam arterijs à corde inesse alibi
 demonstratum fuit, cōmentatio to. 1. 1179. 14
 facultas attrahēdi omnibus inest rebus to. 1. 1131. b
 facultas attrahēdi urinā ad renes quæ sit t. 1. 1132. a
 facultatis attractricis rerum expositus modus, &
 improbata Asclepiadis & Epicuri super eo opi-
 nio to. 1. 1132. a. & citra
 facultatem tractoricem Erasistratus negauit eiusq;
 confutata opinio to. 1. 1133. 16
 de facultate attractrice Asclepiadis opinio, eiusq;
 improbatio to. 1. 1123. 13
 super facultate attractrice renum quorundam iu-
 niorum, Asclepiadis & Erasistrati sententias a-
 struentium confutatæ rationes to. 1. 1135. 17
 facultatū, tum attractiuarū, tum expultricis, in qua-
 uis parte cōfirmatio, per ipsarum instrumenta,
 uel uti uenarū, arteriarū, uel icæ, uterī t. 1. 1171. 11
 facultate contentrice omnia opus habere (ut He-
 rophilai affirmant) absurdum est, & eius ostensi-
 o to. 3. 309. b c
 facultatem partiū tractoricem renes maxime pro-
 bant to. 1. 1138. 2
 facultas expultrix quomodo aut quibus de causis
 in actionem prodeat, ostensio to. 1. 1172. 12
 facultatis excreticis tempus to. 1. 1172. c
 expultrix uterī partum, aut abortum facit ibidē
 expultrix tum agit, dum retentrix materiarum
 quantitate immodica, uel qualitate aliena &
 mordaci, uel utraq; molestatur to. 1. 1164. c
 facultas retentrix to. 1. 1161. a
 facultas contentrix, quæ sit, inquisitio to. 3. 309. d
 facultatem retentricem esse, demonstratio tom. 1.
 1159. b c. ratione b. sensu generatim 1160. c
 per ea quæ in utero apparēt d. ult. per ea quæ
 in uentriculo 1162. c per uesicam utranq;
 eam quæ bilem capit, & quæ urinam 1164. b
 exemplo eorū qui cibū fastidiunt 1164. d quo
 loco cōsequēter de attractiua q; & expulsiua.
 Partium magnam cautitatem habentū retentio &
 exquisita cōprehensio materierū to. 1. 1163. d
 facultas retētrix qualitate aut quātitate, aut utra-
 que contentorum offensa ad expellendum in-
 uitat expultricem to. 1. 1173. b c

facultatum, opera quæ dicantur item actio, & causa	to. 1. 121.5. d	fames ubi est, laborandum non est	to. 7. 16. 2	
facultates corporis ex tribus principijs uenire to mo 8	227	fames exiccat corpora	to. 7. 16. 2	
facultas mutandi status uitiosos, in nobis est to mo 1	1150. C	fames multipliciter accipitur à Galeno	to. 7. 21. 2	
facultates generatim & speciatim declaranda		fames morbus qualis sit	to. 7. 21. 2	
facultates inueniendi uia to. 1. 1116. d (to. 1. 1119. 9		fames multiplici de causa	to. 7. 21. 2	
facultas medicamenti quid sit	to. 5. 6. d	fames canina unde procedat, & quomodo sanetur	to. 7. 21. 2	
facultas medicamēti cuiusq; ex eo sumitur, quod semper unum idemq; efficiat quoad nos contingit	to. 5. 8. a	fames ingens, βῆλυς dicta, quis affectus sit to mo 5	129. C	
facultate propria faciēs quippiam, qualiter ab eo qd per accidēs id facit discerni queat t. 5. 8. b. c. 3		fames uehemens est in morbis longis, in quibus æger est euasurus	to. 7. 6. 7	
facultates contrariæ, qualiter eidem substantiæ competere possint	to. 5. 79. C	famem adhibere carnes humidās habentibus to mo 7	60. 7	
facultatem contrariam habentia alimenta quibus modis estimes	to. 2. 23. C	fames corpora exiccat	ibidem	
facultatem quamq; medicamenti, quo pacto iudicare oporteat	to. 5. 7. cap. 2	ueluti farina crassior, sedimenta in urinis febricitantium, longā fore ægritudinē significāt to. 7. 3. 7		
facultates medicamentorum, quo pacto ex saporibus iudicare liceat	to. 5. 151. 2. 5	ob famem animi deliquis in uis, curatio ex Archigene	to. 5. 72. 4. 2	
facultas, cibi, potus, medicamenti quomodo exploranda	to. 2. 29. 8	fame pereuntes	to. 3. 176. 8	
facultates medicamentorum, quæ secundum totius substantiæ proprietatem perficiuntur, sola experientia inuenit	to. 5. 158. d	fames, lege etiam inedia		
facultas alia actû, alia potestate, & quæ sit unaqueque	ibidem	famulæ recens emptæ historia è quarto Epidem. tom. 3	300. b	
facultas cathartica, quære cathartica. item de cæteris facultatibus		farinæ cuiusque generis uires, quomodo uel ante certam experientiam, ex eius natura consicere liceat	to. 2. 39. 19	
faciei color bonus, cum multa mœstitia, malum tom. 4	655. 14. & col. seq.	farinæ pars furfurea ac dura, qualis	ibidem	
faciem occupare soliti affectus, qui	Isag. 230. C	farina tenuis alba, atq; ab omni substantia furfurea pura, qualis	ibidem	
faciei affectuum agnitio	to. 4. 88. 4. & col. seq.	farinæ simile sedimentum quid significet to. 7. 3. 7	fastidiū, os uentriculi affectū significat to. 4. 22. a	
faciei eminentijs ac pruritibus, principio elephantiasis, remedia	to. 5. 60. 4. 4	fastidiosi, bifariam sunt	to. 4. 671. 4. 4	
faciei tumoribus, remedia to. 5. 603. 3. ac deinceps		fastidium est accidens	to. 7. 30. 2	
facilia in artibus prima esse debent, & ratio to mo 1	1082. a	fastidium notat coleram peccare	to. 7. 2. 4	
falsum, aliud deridendum quoq; aliud non est to mo 1. 1002. d. & quale utrunq; esse debeat ibidem & 1003. a		fastidium unde uenit, & cur grauidis	to. 7. 61. 5	
falsæ rationes, aut in materia peccant, aut in forma tom. 2	224. C. d	fastidire est indicium pregnationis, & quomodo, & quando	to. 7. 61. 5	
falsa, qualiter sunt examinanda	to. 3. 391. b. a	fastidium cibi ipsum per seipsum in morbis malis, peius uero si deiectiones sint sinceræ	to. 7. 6. 7	
falsitas sermonis & non obscuritas sæpe cogit aliquid addere prius inuentis	to. 7. 28. 2	fatuitas, quæ noxa sit	to. 3. 41. C	
fames quid	to. 1. 542. b	fatuitatis causæ	to. 3. 89. b	
fames animalis soli inest stomacho	to. 1. 508. 7	fatui, qui sint	to. 1. 1208. C	
fames naturalis cæteris partibus inest	ibidem	fatum quid	to. 8. 18	
fames qualiter contingat animali & deinceps	to. 3. 64. d	fauces læduntur ab aquilone cur	to. 7. 5. 3	
fames quinq; symptomatis sit	to. 3. 65. C	asperitas faucium facit tussim siccam to. 7. 54. 4	fauces læduntur à materia descendente à cerebro tom. 7	2. 6
famem qui tolerare possint aut non possint, & ratio	to. 1. 68. b	fauces exulceratæ cum febre, quales to. 4. 803. 17	in faucibus strangulatio repente à febre habito, tale	to. 7. 60. 7
famem tolerandi facilitas unde	to. 7. 13. 1	faurinus de quacumq; re proposita disputans to mo 4	830. a	
famem non possunt tolerare pueri & qui magis & minus, & de senibus & de consistentibus to mo 7	13. 1	faurinus, eiusq; sententia in docendi modo refutata	Isag. 115. d. ac deinceps	
famescere quid	to. 7. 16. 2	faurinus solitus omnia nomina atticæ linguæ usurpare	Isag. 116. d	
		fauis remedia	to. 6. 473. cap. 89	
		fauus, cerion		
		fauus, capiti cõtingens adfectus, generatio, & curationis methodus	to. 5. 479. 8	
		febris, quid sit to. 8. 42. to. 6. 191. C. Isag. 214. d. et 178. a		
		febrilentium indicia	Isag. 214. d	
			febris	

febris ē primis est ægritudinibus, quæ ex intempe-
 ratura primarum qualitatum fiunt to. 3. 113. 3
 februm essentia, quæ sit to. 3. 613. c
 febris substantia, calor præter naturā est to. 3. 113. d
 febrīū natura cōmunis, quæ sit to. 6. 56. b. & 58. a
 de febrīū nominibus uana contentio to. 3. 150. a. b
 februm disputatio, perperam proposita lib. no-
 mine Hippoc. to. 1. 148. a. b
 februm diuisio, Hippocratis to. 3. 462. 2
 de februm differentijs, libri to. 3. 113
 de februm differentijs libri, cur cōpositi 4. 841. d
 & inde
 circa febrīū differentias assignandas antiquorum
 error to. 3. 113. b
 februm differentie primæ & communissimæ tres
 sunt to. 3. 179. 7
 februm differentia aliæ à substantia, aliæ ab acci-
 dente to. 3. 113. b
 febris differentia à materia sunt, quatenus alia in
 spiritibus, alia in humoribus, alia in solidis ac-
 cenditur to. 3. 114. b. & 116. b. c
 februm differentia expositæ, ab ipsarum essentia
 sumptæ to. 3. 613. a. b. & col. seq. a. b.
 februm diuisio, per differentias ab ipsa rei substan-
 tia, ex Hipp. lib. Epidemion sexto, eiusq; loci
 explicatio to. 3. 113. c
 februm differentia eb ipsarum substantia, expo-
 sitæ, & exemplo lebetis calida plenī enucleatæ
 tom. 3 114. b. c
 februm differentia primæ, quatenus aliæ Hecti-
 cæ, aliæ Scheticæ sunt to. 6. 192. b
 februm differentia prima à materia in qua calor
 consistit, to. 3. 114. c
 febrilis caloris differentia, è materia qualiter su-
 mantur to. 3. 114. b. & 116. b.
 februm differentia, è colore sumptæ to. 3. 613. col.
 tota. item reliquæ differentia ipsarū 614. a. b
 februm in quibus cor tanto quā natura postu-
 lat calidius est, quanto q̄ continet materia frigi-
 dior expositio to. 4. 451. d
 febres quæ cum symptomatis consistunt non sunt
 genus ipsarum aut differentia to. 6. 289. d
 febribus superuenientia symptomata in triplici
 sunt differentia 6. 289. c. d
 februm cuiusq; forma exposita to. 3. 468. d
 februm species in elemēta quo pacto referat Pla-
 to to. 1. 139. c. d. & ratio huiusce uera. c. 140. a
 februm species to. 3. 559. 64. & col. seq.
 febris, ægritudo; febris accidens to. 3. 11. a
 februm in quibus cor calidius est quam quæ illi
 uicina sunt, frigidiora: expositio to. 4. 452. a
 februm intemperiem cordis inæqualem conse-
 quentiū expositio to. 4. 448. b. & per col. seq. 3
 febris albæ Archigeni dictæ to. 4. 454. b
 febris fluxuosa, quæ Ifag. 178. b
 febris horrificæ quæ dicuntur Hipp. to. 3. 418. 22
 febris diurna, febris nocturna q̄, quæ sit, & qualis
 tom. 3 457. 6
 febris horrida, quæ sit Ifag. 178. c
 febris sanguineæ πυρετῶδες, apud Hippocra-
 tem quæ sint to. 3. 610. b

febris pemphingodes, quid Ifag. 178. b
 febres foris refrigeratæ, intus feruentes quales to
 mo 4 629. 7
 febris ignaua, quæ sit Ifag. 178. c
 febris adstricta, ibidem b
 febris icterodes, quæ Ifag. 178. c
 febres singuluoſe, quæ & ἰσίδε auxilia to. 6. 721. b
 febres malignæ to. 4. 670. 41
 februm cacoethum accidentia to. 3. 419. 23
 febres debiles ac paruæ, quandoq; malignæ sunt,
 calidæ ac uehementes, contra to. 4. 538. b. c
 febris parua & magna qualiter dicatur to. 3. 113. d
 febres homotonæ, anabaticæ, & decreſcentes to
 mo 3 137. c. d
 febres acmaſticæ, epacmaſticæ, paracmaſticæ di-
 ctæ ibidem
 febres legitime & exquisitæ, quibus notis æstimā-
 dæ to. 4. 530. 12
 febres inordinatæ to. 3. 365. 6
 febres errabundæ, quæ dicantur Ifag. 179. a
 febres errantes, diuerſorum humorum soboles
 tom. 3 431. 22
 februm ascensus incompreſſus dictus quis sit to
 mo 3 131. b. c
 februm figuræ anticipantes dictæ. item tardan-
 tes 4. 483. 3
 februm anticipationis exemplum to. 4. 527. b. c
 febris Hepiāla to. 3. 141. 6. & col. tota, & 168. c
 febris Hepiāla, ab acida & uitrea pituita putreſcē-
 tibus modice to. 3. 141. d
 febris lipyria quæ to. 3. 168. c
 Ifag. 178. b. to. 4. 761. d
 febris lipyria est ualde maligna to. 7. 48. 4
 a febre lipyria est nulla febris alia, quæ ita profun-
 diora perurat cute refrigerata to. 7. 48. 4
 februm differentias antiqui nominarunt hepali-
 on lipyriam, eloden, typhoden, ardorem, pesti-
 lentem to. 7. 43. 7
 febris nulla apud aliquos dicitur hepatica, lieno-
 ſa, pulmonia, lateralis to. 7. 43. 7
 februm signa generalia to. 4. 514. 2. & col. seq.
 febre eiusq; speciem primo quoq; tempore co-
 gnoscere, tentandū est, & quapropter t. 3. 370. 3
 februm artificiosa dignotio to. 3. 134. a
 februm naturæ cognitio, è quibus rebus sumen-
 da to. 3. 602. d
 februm è pulsibus dignotio to. 4. 455. 6
 In febris omnibus, urinæ præcipue atten-
 dendæ sunt, & ratio to. 4. 493. a
 febres è repetitione cognoscere, quā sit lubricum
 tom. 3 371. c. d. & col. seq.
 februm subitæ mutationis agnoscendæ metho-
 dus to. 4. 520. c. b
 febris dispositio, ab uno genere ad aliud progredi-
 ens to. 3. 115. b
 februm ab utraq; bile prouenientium, notæ à ca-
 lore sumptæ to. 3. 151. d
 In febricitantibus omnibus signa maxima, in pul-
 sibus atq; urina consistunt to. 6. 367. d
 februm biliosarum præcognitiones to. 4. 530. 12
 februm biliosarum modus in pulſu ac ceteris qui
 buſdam

huiusmodi tom. 3. 135. b
 febrib. perpetuo adest pulsus celeritas t. 4. 446. a
 In febrium accessione initio, pulsus periculum præ
 sagiens to. 4. 459. b
 febribus accedentes pulsus, ob alium affectum quam
 febrilem ipsum to. 4. 455. c b
 In febrium pulsb. proprijs, cur inter se disside-
 ant medici, ac errent ibidem c
 febrium calores differentes, ac eorum pulsus to-
 mo 4 444. c d
 febres medicis pluribus imponentes to. 4. 450. b
 febrium temporum uniuersalium præcognitio
 tom. 4 507. 17
 febres non ex accessionum circuitibus & eiusmo-
 di cæteris solū, sed multo magis è modo ac for-
 ma sua dignoscendæ sunt to. 3. 134. a
 febrium accessionis cuiusque, tempora quatuor
 tom. 4 538. c d
 febrium accessionū, principij, augmentū, status,
 & declinatio qualiter contingant to. 3. 159. c d
 febrium paroxysmi alij cur sint longiores, alij con-
 tra to. 3. 157. d
 febrium accessiones cur nūc breuiores, nunc lon-
 giores sunt to. 3. 138. 3. & 140. a b
 febrium accessionum circuitus, pro humorū mu-
 tatione uariant tom. 3. 160. d
 febrium periodi, quot diebus ferè consistant to
 mo 3 370. 3
 febrium paroxysmi, qualiter declinent to. 3. 392. b c
 febrium paroxysmorum, inæqualitas, tum iuxta
 longitudinem, tum cætera to. 3. 157. d
 febrium paroxysmi, cur alij in infebri cationem
 finiant, alij non finiant to. 3. 158. c
 febrium paroxysmi qualiter redeant to. 3. 156. c
 febrium paroxysmorum reditus qualiter contin-
 gant to. 3. 160. a b
 febrium caloris causæ, generatim tom. 3. 21. d
 & consequenter
 febrium generationis causæ to. 3. 22. b. col. tota
 febrib. generatio to. 6. 597. c
 febrium generationis modus to. 5. 1107. b
 febrium generationis, præter inflammationes cau-
 sæ alie to. 3. 167. c d
 febrium causæ, præ incipientes dictæ sigillatim ex-
 positæ to. 3. 117. a. & per col. 2
 febrem, cur non semper accendant causæ calefaci-
 entes to. 3. 23. b
 febrium tum ephemerarum, tum reliquarū com-
 muni causa obstructio est to. 6. 240. a
 febris nisi accedente obstructione, ab humoribus
 uitiosis non gignitur to. 3. 118. c d
 febres fiunt ab exustione, à frigidityte, ab angustia
 tione, ab obstructione foraminum, quæ sanant
 balnea to. 7. 43. 7
 febris, in qualibus corporib. cōsequat facile mea-
 tum totius cōspirationē to. 6. 191. c. & 196. c d
 febre corripuntur ob inediā facile qui to-
 mo 6 195. b c
 febrem accendentes cibi acres to. 3. 118. a b
 febris & rigor qualiter una cōtingant to. 3. 168. b a
 febribus obnoxij qui sunt, & contra to. 3. 118. d c

febres fiunt magis pituitosis to. 7. 11. 3
 In febribus omnibus, præter heceticas, sanguinis al-
 teratus est, uasorum tunica mutantur adhuc
 tom. 3 165. d. & inde
 febrium inordinatarum generatio to. 4. 807. d
 febrium citra ordinem redeuntium causæ to-
 mo 3 160. penul. & col. seq.
 febres lethargicæ unde sint, & ex quot causis fiat
 tom. 7 30. 3
 febres diurnas patiuntur puberes to. 7. 26. 3
 febres cur fiant pueris, qui iam cepere dentire to
 mo 7 25. 3
 febres longæ fiunt in temporibus pluuiosis to-
 mo 7 7. 3. & 11
 febres longæ in humiditatibus to. 7. 14. 3
 febres magnæ fiunt, sed non multæ in siccitatibus
 tom. 7 aph. eodem
 febris magna indiget inspiratiōe abundanti to. 7. 24. 4
 febrem dicunt magnam, paruam, mediocrem, an-
 tiqui medici cur to. 7. 50. 6
 febres quartanæ & erraticæ cur fiant autumno
 tom. 7 22. 3
 febres quartanæ continuæ, ardentes, tertianæ, cho-
 lericæ in genere, fiunt ætate, & cur fiant to-
 mo 7 21. 3
 febris quartana, tertiana, quotidiana, à quibus hu-
 moribus fiant tom. 7. 2. 1
 febres periculose, & quæ non to. 7. 43. 4
 febres tertianæ ætate, quartanæ in autumno, quo-
 tidianæ hyeme fiunt to. 7. 12. 1
 febris est calida inflammationis to. 7. 44. 6
 febris est species doloris to. 7. 5. 6
 febrē posse diuidi in morbum & accidēs to. 7. 73. 4
 febrem distinguere in morbum & accidēs, id est,
 quandoque sit morbus, quandoque accidēs, col-
 ligi potest to. 7. 66. 4
 febris cur accendatur to. 7. 14. 1
 febris quod calida & sicca to. 7. 16. 1
 febricitantes qui essent, uel dicerentur apud anti-
 quos to. 7. 73. 4
 febris nomine æstus appellatur to. 7. 13. 7
 febrem magnam, ignem uocat Hippocrates, & ra-
 tio to. 6. 597. c
 febris cum ab Hippocrate dicitur, quod signifie-
 tur magna febris to. 7. 24. 4
 febriles morbi dicuntur, quando ipsa febris est
 passio non casus illius partis to. 7. 66. 4
 febrilem calorem esse alterum à naturali, sed qua-
 re distinguit naturalem à febrili to. 7. 37. 4
 febris quod sit calor naturalis mutatus in igneum
 cuius opinione uidetur sentire to. 7. 14. & 16. 1
 febrilis calor incidit, extenuat, dissoluit to. 7. 40. 6
 febrilis calor ad temperaturæ æqualitatem perdu-
 cit to. 7. 40. 6
 febres uehementes ueluti ignis exiccant atq; con-
 uellunt to. 7. 66. 4
 febris calefacit, extenuat & dissoluit to. 7. 26. 2
 febris calefacit, extenuat, resoluit to. 7. 51. 6
 febrilis calor concoquit humorem to. 7. 7. 5
 febres dissoluunt humiditatem & concoquunt fri-
 giditatem to. 7. 57. 4
 febrilis

febris calor natuam humiditatē exurit to.7.6.7
 febris in pręgnanti fœtum interficit to.7.30.5
 febres uehementes, fluxus alui, fluxus sanguinis
 faciunt abortum to.7.45.5
 febrientes pręgnantes & euadentes sine mani-
 festa occasione, difficulter pariunt, & cum pe-
 riculo, aut abortum facientes periclitantur
 tom.7 55.5
 febres cur frequenter in grauidis reuertantur to
 mo7 55.5
 febris si non superueniat mulieri nec rigor & ha-
 beat fastidium atq; menses defecerint est graui-
 da to.7.61.5
 In febribus laboriosis cito fiunt abscessus & post
 aures & cur to.7.74.4
 In febribus laboriosis quarto die incipit fieri uri-
 na multa crassa & alba to.7.74.4
 In febribus longis multitudo materię tendit deor-
 sum to.7.74.4
 In febribus in quibus sedimina sunt similia oro-
 bis to.7.74.4
 febres typhoides, id est succedentes sunt longio-
 res to.7.12.1
 febris uehemens est malum signum to.7.27.2
 febres prauę tempore frigido non faciunt conta-
 bescere corpus to.7.28.2
 febres magnę signant multum repletionem, nisi
 corpus contabescat to.7.28.2
 febres magnę extenuant to.7.28.2
 febrientes raro moriuntur nisi sunt delirii to.7.28.2
 In febribus quę causa extenuationis to.7.28.2
 febrientes quare permaneant & non conta-
 bescant to.7.28.2
 febris fit & febriles rigores ex frigore to.7.17.5
 febriles rigores fiunt a frigore to.7.20.5
 febres longę his quibus tubercula, uel labores in
 articulis fiunt to.7.44.4
 febres longę fiunt per humorum crassitiem, frigi-
 ditatem, multitudinem to.7.44.4
 febre non deficiente si rigor incidat ægro iam de-
 bili lætale to.7.46.4
 febribus omnibus, per sudores factę iudicationes
 proprię sunt to.4.53.6
 In febre hyemali, si lingua sit aspera & animi deli-
 quia, licet remitti morbus consueuerit, ne fidas
 & pręcepta alia to.6.71.4. d. & deinceps
 febris est una est ex causis quę perducit ad mor-
 tem to.7.35.4
 febris statuta est in phthisicis to.7.16.7
 febrientibus quibus in urinis sedimina ueluti fari-
 na crassior longam egritudinem fore significat
 tom.7 31.7
 febris colliquantis signum to.7.35.7
 febre uacante si sanguis uomatur, salutare, si cum
 febre malum to.7.37.7
 febre uacās habet inflammationem in loco, ex quo
 emittitur sanguis to.7.37.7
 febris ueniens in longis difficultatibus intestino-
 rum quibus adest inedia ex fastidio, malū to.7.3.6
 a febre habito si quis non possit deuorare, lætale
 tom.7 60.7

febre habito tumore nō existēte in faucibus strati-
 gulatū repente si superuenierit, lætale, & intel-
 ligit Galenus tam in magna quā in parua fe-
 bre tom.7.24.4
 febrienti si collum peruertatur ut uix possit deuo-
 rare sine ullo tumore, lætale to.7.35.4
 a febre habito si quis collum peruertat ut uix pos-
 sit deuorare lætale to.7.60.7
 febres omnes malę pręter diarias ex inguinum
 tumoribus to.7.55.4
 In febribus si quis sponte illachrymet, non absur-
 dum: si non sponte absurdum to.7.52.4
 febriunt ægri uehementius quando sunt prope iu-
 dicationem to.7.71.4
 ex febre si diutina tubercula, aut articularum do-
 lores fiant, hi pluri utuntur cibo to.7.61.7
 febricitanti si quis cibum dederit, ut sano robur,
 sic laboranti morbus to.7.61.7
 febres sunt periculosę quę ex inflammatione aliqua
 uel maligna humorū putredine fiūt to.7.43.4
 In febribus in somnis timores, uel conuulsiones
 malum to.7.67.4
 In febribus spiritus offendens malum, conuulsio-
 nem enim significat to.7.68.4
 In febre quę urinę conueniant, & quę significēt
 longitudinem, quę bonam crism, & quę non
 tom.7 69.4
 febrientes & imbecilles cur conati sunt mouere
 omnes musculos thoracis to.7.42.2
 febres cur fiant ex generatione puris to.7.47.2
 febres qua tempestate habeant multos sudores
 tom.7 63
 febriens in acutis passionibus, si luctuosa suspiria
 habet, malum to.7.53.6
 In febribus ad hypochondria dolores sine uoce,
 sudore si non soluuntur, maligni to.4.678.58
 febres propter longas inedias fiunt ualide calidę
 tom.7 22.2
 febris cum sit calidissima, cur quandoq; fiat sudor
 frigidus to.7.37.4
 febres, ex hypochondriorum doloribus, cuiusmo-
 di sint to.4.661.21
 In febribus cum sudoribus non iudicatorijs prę-
 ter fluentia sputa, unde oriuntur to.4.706.30
 In febribus sopores, aut uigilię, qualiter contin-
 gant to.3.503.d
 In febribus si lentiores fiunt circa dentes, febres fi-
 unt in his fortes cur to.7.53.4
 febres qui habent longas, incidunt tubercula,
 aut articularum dolores to.7.63.7
 In febribus uehementium uigoribus contingentia
 deliria, & eorum appellationes to.4.617.d
 febrem non habens non appetat & habeat cor-
 dis morsum, uel uertiginem, uel oris amaritudi-
 nem, significat hunc indigere purgatione per
 superiora to.7.17.4
 febricitanti sudor superueniens febre non defici-
 entem malum, natura enim indicat ob multum
 sudorem febrem purgari to.7.56.4
 febres, quibus abscessus expectandus est, quare
 item abscessus to.4.805.25. & col. seq. 3
 febres

febres quibus rebus, & quot indicantur to. 7. 12. 1
 febres quibus diebus iudicantur to. 7. 24. 2
 febres iudicantur diebus paribus, qui enumerantur tom. 7. 61. 4
 In febribus quibus morbus regius ante diem septimum accidit, malum to. 7. 62. 4
 In febribus quibus quotidie rigores fiunt quotidiæ febres solvuntur, & rationem assignat tomo 7 63. 4
 febris superueniens conuulsioni aut distentioni nervorum spiritus soluit to. 7. 57. 4
 In febribus quibus aures obsurduerunt sanguis ex naribus, aut alius perturbata soluit to. 7. 60. 4
 febris si non ex bile, multa aqua calida capiti superfusa soluitur to. 7. 43. 7
 febris quæ à balneis utilitatem habet to. 7. 43. 7
 febres quæ aqua calida curantur to. 7. 43. 7
 febres quæ sunt causæ morborum secundum aliquos to. 7. 43. 7
 à febre haberi uel molestari quomodo apud antiquos dicitur to. 7. 43. 3
 febricitantes insanabiles morbos ingressi sunt propter exercitium to. 7. 20. 3
 febres cum inflammatione & ulcere non possunt curari to. 7. 37. 7
 febres quas ægritudines sanent & à qua causa tomo 7 54. 6
 febres quibus morbis conferant, & quod solum his qui à frigidityte fiunt to. 7. 44. 6
 febrem sanare ileon post urinæ stillicidium nunquam uisum est to. 7. 44. 6
 febris superueniens soluit dolorem quicumque hepar circumdolent to. 7. 53. 7
 febres quam conuulsionem faciant & sanent tomo 7 26. 2
 febris superueniens stupori, ipsum sanat to. 7. 5. 5
 febres fiunt uniuersa materia hydropis, uel ulceris euacuata to. 7. 27. 6
 febris calor aptus est natura sanare to. 40. 6
 febris superueniens apoplexiæ confert quare, & quanto tempore to. 7. 51. 6
 febris nisi superueniat sanis, dolore capitis repente capti, & statim muti fiant, in septem diebus pereunt 7. 51. 6
 febris nisi superueniat, quibus ex stillicidio urinæ illos superuenerit, in septem diebus pereunt, & nisi multa urina exeat to. 7. 44. 6
FEBRIVM curandarum ratio tota, uno dicto ab Hippocrate in mentem reuocatur to. 3. 681. d
 febrium curandarum, indicationes communes Ifag. 270. d
 febrium communis indicatio to. 4. 529. 11
 febrium curandarum indicationes generales to. 6. 238. d. & capite præcedente
 febris curationum indicationes, tum ut morbus est, tum ut talis morbus, id est, febris, quæ sint tom. 6 192. b
 febris omnis, qua febris est, per humectantia in-frigidantiaque fit curatio to. 6. 231. d
 febris ut ut febris frigidis & humidis indiget tomo 7 24. & 16. 1

febris quod ratione qua febris sit calida & sicca, potes inde colligere to. 7. 24. 1
 febris confert pharmacum, & si calidum quomodo 24. 1
 febris indicationes curatrices quæ ab ipsius morbi sumuntur essentia, quæ intemperies calida et sicca est to. 6. 263. quæ à uirtute 266. a. b
 Et quo pacto ab ipsa ad materias præsidiorum perueniamus ibidem
 In febribus alijs ab ephemeris, quæ scilicet accessionis sue causam habent intus, ea e ipsa prima sumitur indicatio, & quo pacto to. 6. 237. c
 febre laborantium, idonea uictus ratio, iuxta indicationem ab ipso morbo sumptam to. 6. 201. d
 Item qualiter à temperatura ægrotantis sumen da huius indicationis sit, aut è consuetudine, ætate, anni tempore, regione, cœli statu, et consimilibus & harum inter se conferendarum expendendarumque exposita ratio col. eadem c ac per col. seq. 3
 In febribus principio non dormiendū quare, sed bene in augmenti ultima parte, & statu to. 7. 1. 2
 febricitantes non debent cibari in febre, neque parum ante to. 7. 11. 1
 febribus inconstantibus præcepta to. 6. 712. a
 febricitantibus quouis modo antidotos, sub elementis A quere
 febribus superuenientia symptomata quo pacto curationis rationem quandoque immutent tom. 6. 290. d. & quantum illis tribuendum sit 292. tota
 febres si breues sint futuræ, per initia, si longæ non nisi concoctio adsit, purgandæ sunt, & ratio to. 5. 337. 5. & col. seq.
 In febribus quæ adhibeant purgationes ibidem
 febribus *ασθενει*, id est, grauibz ac implacidis præcepta to. 6. 710. c. d
 In febrium curatione, non prius ad obstructiones soluendas pergendum, quam multitudo sit euacuata, & ratio to. 6. 273. d
 In febribus, citra uisceris inflammationem instantibus, chamæmeli usus to. 5. 72. c. d. in inflammationibus 73. b
 In febrium principijs quæ urinæ fiant to. 7. 69. 4
 aduersus febrium accessiones theriacæ auxilia tom. 5 364. a
 febrium curatrices indicationes si inter se pugnent tom. 6 267. a
 febres quibus recidiua expectanda est to. 4. 805. 24
 febricitantē nisi diebus imparibus febris reliquerit, solet recidiuari to. 7. 61. 4
 febris copulata hydropi quomodo debeat sanari tom. 7 16. 1
 febres aridæ, ubi in temperatura biliosa constiterint, diætandi ratio eiusque confirmatio per exemplū in iuvene tali temperamēto to. 6. 240. d
 Vbi in ipsis quoque accessionibus tales quoddā nutriendos esse conuincitur 242. d. magis ad huc ante accessiones 243. b. c. & 246. nisi ad fuerit phlegmone uel alia quædam ibidem. Horum itidem per demonstrationem confirmatio 243. d

243. d.c. & 244. d
februm earum, quibus ex flaua bile os uentriculi
infestante, syncopæ incidere solent, quas syncopales
uocant minutas, tractatio. to. 6. 296. d.
Ratio uictus in potu huius conueniens, & uino
rum competentium electio 290. a. curatio ue
ro reliqua 302. b. c
februm, quæ cum magna crudorum succorum
copia, una cum oris uentriculi offensione cõsi
stunt, quas syncopales uocant humorosas, tra
ctatio. to. 6. 293. signa talium d. expulsi. 296
a. b. curatio uniuersa 293. d. per col. seq. 3. ne
in syncopen tales incidant 295. a. b. ubi inci
derint priusquam accersaris 296. c. d. uini hi
sce idonei electio 296. d. reliquum item cu
ra circa uirum tutelam sese occupantis 299. c
per cap. totum.
febrem iugulasse Galenus per locum dictus to
mo 6 220. a
febres ephemeræ ab constrictione, putridæ ab ob
structione sunt meatuum to. 3. 118. c
februm ephemerarum ac hecicarum, à putridis
distinctio, è pulsû to. 4. 457. d. c
febres ephemeræ ac putridas distinguenda signa
tom. 3 124. b. per col. seq. 4
In febribus ephemeris arteriarum motus per in
termissionem ad naturalem habitum reuertitur,
in cæteris, uelut in tertianis ac quartanis id non
fit to. 6. 368. a. b
febres putridæ, ephemeræ qualiter nonnunquam
consequantur to. 3. 125. c
februm ephemerarum causæ, quæ soleant esse to
mo 6. 367. b. a qualiter artificiose discerni à pu
tridis febribus queant, eadem d. ac deinceps
signa earum, pro causarum quoque uarietate,
uelut si ex tristitia contigerit, 368. d. ex furo
re ibidem. ex sollicitudine 369. a. uigilijs ibidẽ.
ex latitudine b. si ex stipatione cutis contige
rit agnitio 369. d. c. si ex inguinis inflammatione d.
febres continuæ & intermittentes bifariam dictæ
ueteribus to. 3. 462. 2
februm intermittendum ac continuarum disci
men to. 3. 137. 2
per febres continuas dies, per intermittentes nu
merantur paroxysmi in præsentationem iudica
tionis, & modus to. 4. 798. 8
febres cur alia interpolatæ sint alia continuæ, di
sputatio to. 3. 152. a. b. per totum
februm tum continuarum tum interpolatarum
generatio to. 4. 530. 12
febris quæ omnes accessionum partes percurrit
celeriter, continua non permanet, quæ tarde,
cur non intermittens sit to. 4. 538. c
februm per circuitum redundantium causas non
recte in elementa prima Plato retulit to. 1. 997.
b. & super eo sæpius locus eadem a
febres intermittentes, & non intermittentes, quæ
sint to. 7. 43. 4
febres intermittentes reuertuntur quia relicta est
in corpore dispositio, licet febris ablit to
mo 7 63. 4

febres intermittentes non sunt periculosa to
mo 7 43. 4
febres intermittentes quæ breues & quæ non to
mo 7 12. 1
febres quæ pertingunt decem & octo horas, inter
mittentes sunt sine periculo, & hæ sunt tanto
longiores, quantum earum accessio mitior exti
terit, quam tertianæ exquisitæ to. 7. 43. 4
februm intermittentium differentię omnino tres
sunt to. 3. 137. 2
februm intermittentium omnium circuitus in par
tes sex diuisus, tertianæ febris exemplo tom. 3.
349. a. & col. præced. duabus
februm intermittentium iudicationes non die
rum, sed accessionum numero supputandæ to
mo 3 470. 17
In febribus quartanis & tertianis sunt iudica
tiones secundum numerum circuituum dierum
tom. 7 59. 4
februm intermittentium signa generatim to
mo 6 371. c
februm intermittentium agnitio generatim to
mo 6 375. c. d
februm intermittentium iuxta diuturnitatem ac
salubritatem ipsarum inter se comparatio to
mo 6. 374. b. a. & 375. c
febres tertianæ, & quartanæ prima uisitatio
nouit Galenus to. 7. 12. 1
februm interpolationis causæ to. 3. 158. 17
febribus per circuitum inuadentibus, medetur the
riaca to. 5. 392. d
febres continuæ sunt morbi acuti to. 7. 1. 7
febres continuæ sunt in omnibus morbis acutis
tom. 7 19. 2
febres continuæ idem genus habent singulis in
termittentibus to. 4. 520. 6
februm continuarum differentia primæ duæ, alia
namq; synocha, alia continuæ dicuntur nomi
ne generis to. 3. 137. c. d
febres continuæ, tertianæ, quotidianæ, & quarta
næ to. 3. 138. a
febres continuæ, quæ longæ, quæ non to. 7. 12. 1
februm continuarum dignotio to. 4. 520. c. d
februm quæ circuitum non habent, uelut syno
chæ, partes qualiter assignentur to. 3. 359
& 358. 5
februm non intermittentium circuitus eiusq; par
tes quinque to. 2. 348. penult. ac deinceps
febris continens, in quibus naturis non contingat
tom. 6 218. b
febris continuæ malitia to. 3. 463. 3
febres quæcumq; non intermittentes tertia die for
tiores sunt, periculosa, & e contra to. 7. 61. 7
febre non intermittente ubi difficultas spirandi
& delirium acciderit, lætale to. 7. 49. 4
febre non intermittente si labrû, uel oculus, uel na
sus, uel supercilium perueratur, uel non uideat,
uel non audiat iam debili existente corpore
quicquid horû euenerit, mors proxima est to
mo 7 50. 4
febris continuæ idem habet iudiciû una dies quod

habet in interpellatis una accessio to. 7. 59. 4
 In febribus cōtinuis excretiones prauę bene exe-
 untes ad bonum terminantur 7. 47. 4
 In febribus non intermittētibz si partes exte-
 res frigidę, interiores urantur, & sitim habeat,
 lētale to. 7. 48. 4
 In febribus non intermittētibz si exteriora fri-
 gent, & interiora urant lētale to. 7. 69. 7
 In febribus non intermittētibz si labrum nāsus
 supercilium, subuertatur, si non uideat, si non
 audiat, & iam sit debilis, quicquid horum est,
 mors proxima est to. 7. 70. 7
 febres non intermittētes si tertia die fiant fortio-
 res magis periculose to. 7. 43. 4
 In febribus non intermittētibz excretiones li-
 uidę, sanguinę, bilioę, frigidę, omnes malę,
 cum uero bene excernuntur bonum est, & per
 uentrem & per uescam to. 7. 66. 7
 febris nō intermittens, nō potest habere partes fri-
 gidas exteriores, & interiores calidas to. 7. 48. 4
 febres continuę fiunt in morbis acutis to. 7. 30. 5
 febris acuta quę sit to. 3. 630. 2
 febres acutę qua tempestate fiāt, & propter quid
 tom. 7 14. 3
 febres acutę qua tempestate plurimū fiant & ex
 qua materia to. 7. 11. 3
 febris continuę acutę habent suum iudiciū 14
 die to. 7. 59. 4
 febres peracutę habent iudiciū 7. die to. 7. 59. 4
 febris peracuta potest iudicari 3. 4. & quinto die
 tom. 7 59. 4
 febris acutę non accidunt senibus, & si accidunt,
 commoriuntur to. 7. 14. 1
 In febribus acutis conuulsiones, & circa uiscera
 dolores fortes malum to. 7. 66. 4
 febris acuta est causa pernicioſa quia est prompta
 dissoluere corpora to. 7. 37. 4
 febris acuta est signum pernicioſum quia humo-
 rum multitudinem esse firmam ostendit, quan-
 do sunt sudores frigidi to. 7. 37. 4
 In febre acuta sudores frigidi mortales, in mitiori
 aut longitudinē morbi significant to. 7. 37. 4
 febres acutę unde, & non acutę to. 7. 37. 4
 febres acutę interficiunt aliquando sine inflam-
 matione foetus to. 7. 30. 1
 febres acutas his superuenire quibus præciditur
 cerebrum to. 7. 50. 6
 In febribus acutissimis, plenitudine existente, san-
 guinis missionē partiri non cōuenit to. 5. 111. 6
 quam primū administranda etiā per noctem a
 & usq; ad defectū animi in quibuscūq; b. & huius-
 sce administrandę secūra præcepta ibidem
 febrēntiū acutę natura, si incognita nobis sit, qua-
 liter in purgationibus procedendū to. 5. 338. c
 febris ardens, Causus
 febres ardentes, causones dictę ab incendio to. 7
 48. 4 to. 7. 58. 4
 febris tertiana & febris ardens quomodo conue-
 niant, & quomodo differant to. 7. 59. 4
 febres ardentes, & tertianę, quibus conueniant,
 quibusue distent, & utriusq; generationis mo-

dus to. 3. 431. 20
 febres ardentes a tritais qualiter differant to. 2
 mo 3 211. 19
 febres causones & tertianę sunt calidissimę to
 mo 7 48. 4
 febris laborantibus præſagium, an sint tunc mori-
 turi to. 6. 494. 74
 febris finiendę, & sudori ciendo tom. 6. 493. 64
 & 513. 2
 febris acutę remedię to. 6. 494. 73
 febris ardenti, auxilia to. 6. 499. ca. 129
 febris ardens & tertiana notant choleram pecca-
 re to. 7. 2. 4
 febrium ardentium generatio to. 3. 448. 73. 551
 33. 34. to. 4. 128. a b
 febres ardentes, sub Cane to. 3. 428. b c
 febris ardens sit æstiuo tempore quando uenę ex
 siccata trahunt humores biliosos & acutos to
 mo 7 58. 4
 febres ardentes, nō propriā tēpestatis ratione, sed
 per accidens qualiter contingant to. 3. 430. 15
 febres ardētes a qua causa fiunt, & ubi & quomo-
 do tremorem faciunt to. 7. 26. 6
 febris ardentis materia, bilis flaua to. 3. 413. 9. b
 febris tertianę ardentes biliosissimę fiunt iuueni-
 bus to. 7. 29. 3
 febres ardentes, non in quibusuis partibus corri-
 uatus humor biliosus accendere potest, fed cir-
 ca uentriculū, iecorisq; simas partes to. 3. 413. d
 febres incēdentes acutę to. 7. 12. 1
 febres ardētes, nō syncere, moderateq; to. 3. 445. ab
 febrium ardentium signa præcipua to. 3. 551. 34
 & col. seq. & 554. a
 febris ardens exurens facit in urinis surſura to
 mo 7 77. 4
 febrīū ardentīū symptomata to. 3. 430. 17. 18
 In febribus ardentibus quando rigores faciūt bo-
 num iudiciū, quando non to. 7. 29. 4
 In febribus ardentibus tusses siccę si fiant, nō mul-
 tum siti infestantur to. 7. 54. 4
 febres ardentes hyeme periculose to. 7. 34. 2
 febrium ardentium duarum, quę hyeme affligit,
 est magis periculosa ibidem
 febris ardentibus tussis arida sitim cur imminu-
 at to. 3. 630. 24. & col. seq.
 febres tertianę & ardentes, in quibus flaua bilis
 est, sudore sanantur quandoq; to. 7. 43. 7
 febris ardens cum refrigeratione, symptomata gra-
 uissimum to. 4. 673. 49
 In febribus ardentibus signa letalia aut contra
 tom. 3 716. 29. & col. seq.
 In febribus estuosis cur delirent facile to. 1. 862. d
 febres ardentes facientes conuulsionem, sunt letā-
 les to. 7. 57. 4
 In febribus ardentibus si tremores fiant, delirio
 soluuntur to. 7. 26. 6
 a febre ardente habito rigore superueniente solu-
 tio to. 7. 58. 4
 febris ardens soluitur expurgata bile ex qua sit
 tom. 7 58. 4
 febres ardentes sanantur per euacuationem ad
 animi

anîmî defectum to.7.23.1
 In febribus ardentibus frigida potio to.6.23.5.a
 febribus ardentibus peculiaris iudicatio quæ sit
 tom.3 445.63
 febrem ardentem à tremore solui improprie di-
 ctum est to.7.26.6
 febrium tria prima genera to.3.503.c
 febris cuiusq; simplicis forma qualis to.3.138.3
 febrium tum simplicissimarum tum deterrimarum
 terminus to.4.795.2.3
 febrium simplicium genera uniuersa tria sunt, &
 illorum quodq; bipertitum to.4.522.2
 febrium simplicium cur triplex tantum genus sit,
 quando humores sunt quatuor to.4.531.c
 febrium complexio & conuulsio qualiter dican-
 tur tom.3.149.a
 febrium compositarum modi seu formæ to.4.522.7
 febres complexæ, qualiter agnoscendæ to.3.141.c
 febris ex bile & phlegmate compositæ, notifica-
 tio to.3.141.b
 febrium compositarum, sine abscessu cognitio
 tom.4 524.9
 febrium compositarum cognitionis modus est, in
 simplicibus primo uersatum esse to.4.523.8
 febris tertianæ ac quotidianæ complexio quadru-
 plex, & cuiusq; iuxta horam accessiones, duæ
 differentia to.3.141.b.c
 febris atribiliosæ, cum reliquis duobus humorum
 generibus complexio & confusio to.3.149.a
 febris quotidianæ continuæ, cum tertiana inter-
 mittente complexio, per exemplum exposita
 tom.3 143.b. & col. seq. a. & adhuc seq. b
 febris tertianæ intermittētis, ac quotidianæ con-
 tinuæ complexio, eiusq; exemplum to.3.141.c
 febrem, cur non semper morbis à bile seu atra seu
 flaua, iungi necesse sit to.3.140.b.c
 febrium compositarum, cum abscessibus digno-
 tio to.4.528.10
 febrium compositarum multas non exercitari me-
 dici, si acutiores uideantur, semitertianas: sin tar-
 diores, erraticas perperam dicunt to.4.526.d
 & inde
 febrium complexarum, utra citius finitura sit agni-
 tio to.3.143.a
 febrium è particula quapiam accensarum, omnium
 formæ uel simplices uel compositæ to.4.531.c
 febris sequitur inflammationem cuiuslibet mem-
 bri principalis to.7.50.6
 febris è partium inflammationibus. qualiter gi-
 gnantur to.3.119.b.a
 febres, quo pacto ab inflammationibus accēdan-
 tur to.3.155.b. & col. seq.
 febres è phlegmone qualiter nascantur to.3.165.a
 & col. seq. a
 febrem omnem à phlegmone esse falsa Erasistrati
 sententia to.3.392.c. & 395.a
 febres ex uentriculo to.6.181.8
 febres hepatis aut splenis affectibus quando iun-
 gantur to.3.140.d
 febres, ex inguinum inflammationibus ortæ spe-
 ciem ephemerarum habent to.4.531.b

febres inflammationum, partim putredinem cau-
 sam habent, partim non habent to.3.121.c.d
 febres inflammationum quæ ex putredine oriuntur qua-
 liter à reliquis putridis differunt to.3.121.d. & inde
 febres quintana, sextana. quære Quintana, sexta,
 febres, quintanæ, septimanæ, nonanæ sint ne, non
 sint ambigitur to.3.462.d. & col. seq. a
 febrium quintanarum, septimanarum, nonanarum
 cur in aphorismis ac prognosticis non memine-
 rit Hippocrates to.3.471.b
 febris quintana, pessima, & ratio to.3.468.8.9
 febrem quintanam aut quæ omnino quadridu-
 um excederet, Galenus non uidit to.3.123.6
 febris septimana, nonana to.3.467.7
 febrium in super differentias singulas, tum earum
 quæ hic recensentur, tum quæ hic desiderantur,
 ueluti quotidianæ, tertianæ, quartanæ, synochi
 specierum, febris à sanguine, Hemitritei, causo-
 nis, sub ipsarum cuiusq; differentiarum elemen-
 to quære. Item febrium putridarum, ephemera-
 rum, hecticarum præcepta, sub elementis p, e, h
 febris, continua, intermittens, quære elementa c, t
 febris adustæ remedia to.8.371
 febris tertianæ remedia to.8.371.372
 febris quartanæ remedium to.8.372
 febris conclusæ remedium to.8.367
 febrium omnium uaria remedia to.8.121.122
 123.124.125
 de febribus cognoscendis præcepta to.8.161
 febres quot de causis succendantur to.8.293
 febris futuræ signa to.8.294
 fecundæ mulieres & uiri, & quæ semper & quæ
 quandoq; to.7.62.5
 fecunditas in uiribus to.7.63. ibidem
 fecundum semen est calidum & humidum ibidem
 fellis uesiculæ & ipsius meatus to.1.515.c
 uesiculæ situs & ratio 539.b
 cistæ situs & usus 507.4
 fel, eiusq; pro animalibus differentia ac sigillatim
 uires to.5.286.12
 fel, eius uires to.8.319
 fel piscium aliquorum inter remedia to.5.287.c
 fel, animalium uolatilium to.5.288.a
 felicius nobis contingunt disciplina quam ueteri-
 bus, & ratio to.1.1082.a
 felicitatis humanæ principatus, in contemplatio-
 ne finis ponitur to.2.226.7
 foemina est frigidior & imbecillior uiro to.7.69.5
 tom.7 42. & 62.5
 foemina cur concipiat & generat ibid. & to.8.87
 foemina concepta est si prægnans male colorata,
 & è contra mas ibidem
 foemina cur steriles & mares infœcundi to.8.38
 foemina quādoq; est mare robustior, & magis mo-
 uetur in utero mare to.7. ibidem
 foeminarum natura imperfecta & quo pacto to-
 mo 1 1298. per col. duas. & 1299.a.b
 foeminarum imperfectionis usus to.1.782.b.c
 frigiditas quid conferat eadem d
 foemine ut plurimum concipiuntur in sinistra par-
 te to.7.37.5

foemina debilior est masculo to. 7. 16. 5
 foemora non rigent uiris to. 7. 69. 5
 foemoris dolor uellicam pati significat to. 7. 39. 7
 foemina quia animal imbecillius, extremis mul-
 tis abundat; quia uero omnium infirmissimas
 partes genitales habet, in eadem illa recipit
 tom. 1 1299. b c
 foemina ac mas, in modo sanguinis qualiter disse-
 rant, & quae inde sequantur to. 1. 122. 5. 7
 foeminae in eruptione menstruum mutationes
 maximas faciunt to. 7. 28. 3
 foeminarum humores ex menstruis to. 7. 2. 4
 foemina in coitu semen excernit to. 7. 10. 4
 foemina habet testiculos & hi habent cornicula
 tom. 7 48. 6
 foeminis sunt similes eunuchi propter abscissio-
 nem testiculorum to. 7. 28. 6
 foeminae caluitium non patiuntur propter tempe-
 raturae humiditatem to. 7. ibidem
 foeminarum ornatus inutilis, qualis sit to. 2. 212. c d
 femorum, mammae, uentris, coxendicium scilicet
 furis to. 6. 469. 67
 femoris anatome to. 1. 188. d. ossis magni figura
 & usus 486. 9. colli foras abscedentis usus
 eadem 487. a
 femoris luxationes differentes, & ipsae conue-
 niens chirurgia tom. 6. 1035. d. eius ad coxam
 repositio 1084. a
 femoris ossi fracto conueniens chirurgia to. 6. 901. d
 femorum attritui ex itinere auxilia to. 5. 800. a
 foenum graecum to. 5. 238. 135. & to. 8. 320
 foenum graecum, eiusque natura exposita to. 2. 48. 3
 foenu graeci ante alios cibos usus to. 2. 174. c
 foenu graeci succus, eiusque uires to. 2. 149. a
 foenum graecum quale alimentum to. 2. 143. a
 foenu graeci succus ad hypophagma to. 5. 280. b
 foeniculus to. 2. 85. cap. 57
 foeniculum to. 8. 318. to. 5. 212. 97
 ferarum nostrarum enumeratio & cuiusque noxae
 tom. 5 352. d. & inde
 feris noxijs, & medicamentis uirulentis, nil perius
 & ratio to. 5. 349. a
 fermentum to. 5. 185. 135
 ferrum noricum, optimum to. 1. 379. a
 ferrum ualde siccum, ex quo non eleuantur uapo-
 res to. 7. 14. 1
 fermentat terram atra bilis to. 7. 23. 4
 feruor acris aestus appellatur to. 7. 31. 7
 ferula. Narthex. & to. 5. 219. 4
 ferulae esus, subito interemit to. 2. 130. b
 foetidae deiectiones bene exeuntes in bonum ter-
 minantur to. 7. 47. 4
 foetidae deiectiones si non bene excernantur to. 7. 66. 7
 foetor excrementorum notat malam concoctionem
 tom. 7 26. 3
 foetides excretiones, exitiose semper sunt to. 3. 540. c
 foetum appellat Hippocrates quod in utero est,
 quando tria principia coagulationem quandam,
 & magnitudinem alicuius momenti praese-
 lerint, quod secundum tempus totius fabricae
 animalis est to. 1. 1266. a b. & 1268. a b

foetus in utero an sit animal, tum quomodo nutria-
 tur to. 8. 39
 Quae pars foetus primū in utero absoluitur to. 8. 39
 foetus quanto tempore in utero formetur: Item e-
 quib. elementis singula foetus membra constent. to. 8. 41
 De natura & formatione foetus in utero to. 8. 198
 Item 226
 foetificationis tempus innotescere absque eo ut se-
 minis conceptio obseruetur, nequit to. 1. 1313. b c
 de foetuum formatione dissertatio, medicis utilis
 sima to. 1. 1245. a
 de foetuum formatione liber to. 1. 1237
 de foetuum formatione philosophi ueteres falsa,
 Hippocrates primus omnium uera conscripsit
 & huiusce ratio exposita to. 1. 1237. b
 foetuum formatio, quibus modis fiat to. 1. 1249. d
 foetuum generatio ex utraque genitura comixta Hip-
 pocrati sit, & eius super eo uerba to. 1. 1284. c
 foetum, anima non format to. 1. 1254. a b
 foetus formatio, quadripartita to. 1. 153. c
 foetuum fabrica uniuersa in quatuor tempora di-
 uisa to. 1. 1265. 11. & inde
 foetus, per singulas scilicet eius partes, formatio
 tota exposita to. 1. 1242. b. & deinceps
 foetuum pars nulla, absque substantia sanguinea na-
 sci potest to. 1. 1239. b
 foetus eadem quae plantae in primo ortu dispensa-
 tio to. 1. 1241. d. & eius per comparisonem ad
 plantas expositio, deinceps. & 1266. b c. & inde
 foetus, triplex planta to. 1. 1267. a
 foetui undiqueque circumiecti loci conspiciuntur
 in sectionibus animalium to. 1. 1259. a. & 1260. b
 foetui inuolutes membra, quae to. 1. 399. 9. & col. se.
 foetus temperatura calidior ac siccor mare, frigi-
 dior & humidior foeminam procreat to. 1. 1299. c
 foetus neque arteriarum neque pulsuum neque cordis
 usu, in prima generatione habent opus, ut neque
 plantae to. 1. 1241. c
 foetui, cur reliqua principia duo, cor scilicet ip-
 sum ac cerebrum addita to. 1. 1267. b
 foetibus non idem est terminus, expressae formationis,
 motiois, absolutiois, egressus in lucem to. 1. 1237. b
 foetus, quando primū animalis modum gubernatur
 to. 1 1243. c
 foetus non amissa quam primum habet plantae fa-
 cultate, sed alia insuper acquisita in animal eua-
 dit to. 1. 1267. a
 foetus in utero, gustu sentit, ceteris ociat to. 1. 1309. b
 foetus, num uenarum principium in se habeat an a uul-
 ua praegnatis accipiat, tacta quaestio to. 1. 1019. a b
 foetus, facultatum gubernantium origines in se
 habere sitas antiquorum traditio to. 1. 1018. d
 comparatio foetuum ad uteros, & plantarum ad
 fructus to. 7. 1. 4
 foetus ita se habet ut fructus to. 7. 7. 4
 foetus idoneum alimentum nullum aliud est quam
 quod a foetante suppeditatur to. 1. 1239. b
 foetus alitur menstruo sanguine a toto corpore flu-
 ente ad uterum to. 7. 60. 5
 foetus in utero per quas uias nutriat to. 1. 1308. c
 foetus ipsius chorio contenti, partes propriae &

expositio tota to.1.1239.4
 foetus in utero spirat, & per quas vias to.1.1308.4
 foetus in utero respiratio to.1.584.2
 in foetu in lucem iam edito quid natura aboleat
 tom.1. 587.a masculi & foemellae locus
 in matrice 786.c imbecilli indicium 787.c
 tunica. 802.4 tunicarum usus & nomen-
 clatura exilitas, robur 806.a.b
 foetus qua lotium reddat tom.1. 806.d &
 807.b.c qui in utero geritur quibus differt
 ab edito 808.a quas partes habeat praeter
 teras magnas ibidem pulmo, uasa uasorum
 commune foramen 808.c.d pariendi tem-
 pus 809.d cum editur, situs 810.a edi-
 tus partium usum a natura docetur
 foetus membrana prima crudorum ouorum inter
 nae tunicae similis, die septimo in ancillae cuius-
 dam foetu abortito uisa Hippocrati initio lib.
 De natura foetus to.1.1141.b
 foetus in utero mortuum, exrrahentia to.6
 468.63. & 480. cap. 137 & 509. cap. 235
 foetus in utero dispositio uniuersa to.8.158
 foetus quare propter inedia corrumpitur to-
 mo 7 55.5
 foetus cur non corrumpitur inflamato utero ibid.
 foetus rigor facit ad bonum partum to.7.55.5
 foetus non potest esse sanus si mulier purgetur to-
 mo 7 60.5
 foetus est imbecillis si lac multum e uenis fluxerit
 si uero mammae sint solidae est magis sanus to-
 mo 7 52.5
 foetus si debent corrumpi prius mammae extenu-
 antur ibidem
 foetus quando & quomodo corrumpi potest ex
 mammillarum extenuatione ibidem
 foetibus retentis eijciendis antidotos sub A reperias
 ad foetus eijciendos antidotos, in Orbanum In-
 dum relata to.5.416.4
 foetus nullus uel ouillus, humidior to.1.52.2
 foetus caprinus, siccior ibidem
 ferula, id est fex uini, siue acetii to.8.318
 fex uini, humor melancholicus &c. prope omnia
 urendo acquirunt acrimoniam ab empyreuma-
 te assumpto, Gal. lib. 9. simp. to.1.1157.d
 fex confertur bili atrae to.1.1157.a
 fex uista, & non uista to.1.1157.d
 fex uini sit in consistentia uini to.7.21.4
 fex sanguinis atra bilis ibidem
 ficoli in mento tumores, differentia eorum ad ua-
 ros, generatio, curationis summæ to.5.663.4
 remedia Critonis 605.5 item Artemidori,
 Clinici, Arij, Asclepiadis, Apoll. Andronis
 ibidem
 ficus qui in ano nascitur, remedia: tom.8.107
 Item 134. Item 135
 ficus tom.5.236.b tom.5.235.123. tom.8
 318 to.2.143.d to.7.61.8
 ficus fructus ac semen to.2.56.c
 ficus exacte maturæ, e medio ciborum genere, den-
 tantium ac tenuantium succos: & aliae quales
 sint to.2.178. penult.

ficum atq; partium ipsarum, ad uuas ac earum
 partes proportio exposita to.2.62.c
 ficus, fructuum autumnalium omnium maxime
 nutriunt, & minimum prauis succi habent to-
 mo 2 61.8. & 62.c
 ficus, inter fructus autumnales ita excellit, ut la-
 ctuca inter holera to.2.79.40
 ficus, flatulentæ sunt to.2.61.8
 ficus carnem gignunt, non firmam ac densam to-
 mo 2 62.9
 ficus, cum cibus succi crassi non edantur to.2.62.b
 ficum semen, uuarum seminibus respondet, &
 qualiter utrunq; sit to.2.62.d
 ficum siccarum decoctum to.2.178.11
 fibrarum genus idem non est, sed cuiusq; uisceri
 peculiare to.1.67.a
 fibræ uentris uariæ to.1.1168.a
 fibræ, in uentre, intestinis, uescicis utriusq;, in uuluis
 in corde, ortum habent e semine to.1.1269.a
 fibrarum positio uariat actiones instrumentorum
 tom.1 547.c positio quadruplex ibidem
 fibrarum musculi transuersarum actio ibidem.b
 fibræ musculorum intercostalium, tum interiores
 tum exteriores quales to.1.319.d. & col. seq. b
 fibra hepatis abscessa etiam sanatus est patiens to-
 mo 7 18.5
 fibræ sanguinis, eorumq; effectus to.1.1226.a
 fibulae usus triplex to.1.498.c
 figura pleonasmus ibi est to.7.29.7
 figura pleonasmus meminit Galenus to.7.57.7
 figuram pleonasmum facit Hippocrates secundum
 Galenum to.7.48.4
 figuræ hyperbaton potest colligi e Galeno esse fa-
 ctam ab Hippocrate, nā dicit exordinato quo-
 dam dicendi genere to.7.3.2
 figura quid to.8.14
 de figura mundi to.8.19
 figuræ magnitudines non efficiunt, & ratio, neq;
 contra to.1.9.c
 figuras, uelut mathematicas, a corpore diuersas
 esse ostensio l'ag. 31.c.d
 figuræ partium mutationes quibus de causis con-
 tingant to.3.111.c
 in figura partium, consistentium morborum cau-
 sae to.3.30.b
 figuræ partium compositarum uitia to.3.12.d. & 8.c
 figura tum supina tum prona totius quæ sit to-
 mo 6 845.b
 figurarum in situ partium, differentia extremæ
 quatuor sunt to.1.1202.2
 quam figuram situs, musculi ferant commodissi-
 me, & quam, minime to.1.1200.a.c
 figura omnium differentiarum simpliciter media
 quæ sit, & quæ aliquarum solū sit media t.1.1202.2
 figura media, ea est quæ angularis est to.1.1204.d
 & col. seq. a
 figura partium mobilium media inter extremas,
 est sola indolens to.1.439.a
 figuræ extremæ partium mobilium quando fiant,
 & cur dolorificæ ibidem
 rotundæ securitas 430.a
 1 3 figura

figura media, sola cæterarum dolorem non habet
tom.1 1205.d
figura media, & dolore carens eadem sunt & quo
pacto to.1.1211.b & d
figura media, quando dolore carere dicenda, quã
do æque ut extremæ dolorẽ inferre to.1.1201.d
figura musculorũ media, duplicem musculorum
constitutionem necessario habet to.1.1201.b.c
figura brachij simpliciter media nullũ habet mus-
culum, neq; agentem neque tensum utolenter
tom.1 1205.a.c
figuris medijs brachij, alia propria sunt, alia com-
munia to.1.1203.a
in figurarum brachij quatuor differentijs, nõ sim-
pliciter mediarum, unum genus musculorum
semper agit, aliud quoduis ab actione cessat sed
extenditur to.1.1204.d
figura in cruribus media, non est ea quæ angula-
ris dicitur, ut in brachio, & quæ sit ea eiusq; to-
mo 1 1210.9. & inde
fig. media, et extreme in lingua et ano to.1.1211.d
figura articulorum omnium media ac dolore ca-
rens, naturam ac consuetudinem intuentibus
inveniendâ est to.1.1211.b
filicula. Dryopteris
filij quomodo parentibus similes gignantur, aut
dissimiles to.8.38
filius mulieris ipsius Apemanti sororis to.3.300.a
filix to.8.319 to.5.228.69
filix, hepatis expurgationi, optimum remedium
tom.5 736.a
fimus, eius vires to.8.319
finis quid sit tom.1.987.c non bene
expositum à Chrysippeis, & super hoc Possido-
nij uerba, eadem d
finis in artibus, quid sit to.2.409.8
finis, ijs quæ præcedunt semper est præstantior
tom.2 281.d
fines methodorum inuentionis pauci sunt, & qui
tom.1 1106.c
finis artis medicæ, quis dicatur Isag.167.d
firmata tempore longo indigent, & pluribus ac-
fortissimis auxilijs ut expleantur to.7.30.4
fistula urinaria est foramen priapi to.7.82.4
fistula. Syrinx
fistulæ dictæ to.3.393.d
fistulæ per metaphoram dicuntur to.4.787.64
fistularum remedia to.8.117
fistularum perforatarum, chirurgia Isag.234.b
fistulam ex parotide suppurata, Galenus curauit
emplastro ex argenti spuma & oxelgeo to.5.802.9
flamma, quid sit to.5.96.b & 212.4
flamma, aer est accensus to.5.15.d
flammæ corruptio uelocissima & generatio uelo-
cissima, ac ratio to.1.856.d
flammarum seruatrix, commodatio est omnis
tom.1 857.a
flammæ quot modis extinguantur to.1.856.b.c
flamma maior, qualiter minorem dissipet t.3.25.b
flammans sine rigore & cum sudore facies quale
signum to.4.667.b

flatus, lege Spiritus, uentus
flatus in uentriculo qualiter cõtینگant to.3.93.d
flatus sunt si cibi non placeant, ideo compatien-
dum ægris. to.7.38.2
flatusosus spiritus facit tormina to.7.11.4
flatuosa humiditas pandiculationes & oscitatio-
nes quomodo facit to.7.56. & 57.7
flatuum alui generatio è quibus causis contingat
tom.3 102.a
è flatibus alui præfagia to.4.768.24
flatuũ uentris sonitus, qualiter locum intestinorũ
quibus is contineatur indicet to.3.102.c.d
flatuum uentris remedia to.8.375
flatulenta præcordia & turgida, eorumq; medela
tom.2 335.d
flatulenta ciborum omnium, quibus emendetur
tom.2 47.a
flaua bilis supperassata facit insanos furiosos to-
mo 7 53.6
flaua bilis quomodo exedat intestina to.7.23.7
flaua bilis mota super membra sentientia facit ri-
gores to.7.58.4
flaua cholera facit ardentem & exquisitam tercia-
nam to.7.59.4
flaua bilis sitim parit to.1.1155.b
flauus sanguis supra exiens malus to.7.25.4
flaua spura sunt ab humoribus biliosis in morbo
lateralì to.7.33.6
flentes cur respirationem refractam habent to-
mo 7 53.6
flere cur permulti cum nolint, cohibere tamen se
nequeunt, alij contra cum flere cupiant, non
possunt to.1.970.a
flexio cuiusq; articuli digitorum to.1.436.c
flexus uariciformis descriptio & usus to.1.649.d
flora, cataplasmatum genus, quomodo fiat to.8.83
florentes ætate calidiores esse affirmantium ratio
tom.1 61.b
flos uini confertur bili flauæ to.1.1157.a.b
flos æris to.5.274.64
fluctuatio symptoma facultatis retentricis uentri-
culi lib.6. sympt. to.1.1162.4
fluctuationes sunt si cibi non placeant ideo com-
patiendum to.7.58.2
fluctuatio symptoma, symptomatis alterius im-
becillæ coctionis causa libro 6. symptom. to-
mo 1 1162.d
fluctuationes in uentriculo, qualiter contingant
tom.3 93.d
fluctuationes humorum præsentia indicant, qua-
litate uero non to.4.332.c
fluida corpora sunt quæ debes purgare, & quomo-
do per superius & inferius to.6.67.7
fluida corpora quomodo fiant Gal. antequã pur-
gentur to.7.9.2
fluuiorum pisces, urbes expurgantium to.2.113.a
FLUXIONES
fluxiones. Rheumatici affectus
fluxione decumbente dolor perficitur to.7.32.4
fluxiones quo pacto in partes incumbant to-
mo 3 163.d. & col. seq. a
fluxionum

fluxionum ad partes singulas, causæ simul omnes
tom. 3 155. a b
fluxionum causæ, ex ipsis laborantibus partibus
trahentes originem, duæ sunt to. 3. 155. a
fluxionis per transmissionem causæ duæ, mitten-
tis partis robur, fuscipientis imbecillitas: alia
adduntur libro 2. ad Glauconem lib. 13. meth.
cap. 5. lib. 2. feb. ut fluxionis per tractionem to-
mo 1 117. 4. d
fluxiones capitis in partes inferiores descenden-
tes, & earum sigillatim noxæ to. 3. 109. c. d
fluxiones, si in partem incumbant quamuis, cura-
tionis indicatiões obseruandæ lsa. 274. d. & seq. a
fluxionum in inflammationibus curatio duplex,
uel per digestionem, uel per concoctionem to-
mo 3 62. c
fluxionibus, quādoq; competit diuersio seu auul-
sio, quādoq; deriuatio to. 6. 107. b. & 108. a b
fluxiones à capite, lege Catarrhi
fluxiones uehementes à frigidis non reprimuntur
tom. 7 31. 6
fluxionum capitis intemperamenti, noxæ uariæ,
tom. 2 390. a. per totam col.
fluxionum capitis intemperamenti, salubria præ-
cepta ibidem c. d. & deinceps
fluxiones uentris, quæ sint Hippoc. to. 3. 427. d
substantia corporum, fluit bifariâ, per excretionē
sensibilem, & transpirationē occultâ to. 1. 22. d
proinde duplici indiget restauratione eadem
fluxus humorum, in partes sigillatim & per circui-
tus facti causæ to. 3. 154. 15
fluxus à puris sputo, & phthisis, cum uero sputum
retinetur moritur to. 7. 16. 7
fluxus significat etiâ profluuiū capillorū to. 7. 16. 7
fluxus uentris cur fiant pueris qui tum cepere den-
tire to. 7. 23. 3
fluxui parati debent esse humores qui debent pur-
gari to. 7. 24. 1
fluxus alui & sanguinis faciunt inediam, quæ non
sanatur, ut canina to. 7. 21. 2
fluxus alui & sanguinis remedia to. 8. 373. 374
fluxus sanguinis. lege profluuium sanguinis. lege
sanguinis fluxus
fluxus sanguinis extenuat to. 7. 28. 2
fluxus uentris, lege profluuium alui & alui proflu-
uium & uentris fluxus
fluxus alui tempore pluuioso to. 7. 11. 3
fluxus, lege intestinorum difficultas
fluxus uentris sunt æstate, & cur fiunt to. 7. 21. 3
fluxus uentris cur fiant, & quot modis ibidem
fluxus alui lippitudinem sanat to. 7. 2. 4
fluxus alui & sanguinis faciūt abortum to. 7. 45. 5
fluxus uentris qui à materia fit transit à pectore
ad uentriculum to. 7. 2. 6
fluxus, siue diarrhœæ, causæ uariæ to. 3. 154. 15
fluxus muliebris, quid sit lsa. 185. c
fluxus muliebris, albus, rufus, ruber, niger, quicq;
sigillarim definitus ibidem
fluxus muliebris symptoma eiusq; differentiæ to-
mo 3 48. c
fluxus oculi, quid sit lsa. 186. d

fluxus facit quod aliquid subinspicitur in oculo-
rum albedinibus, & quare to. 7. 52. 6
fluxus critici ex qua uis fiant to. 7. 21. 7
fluxus, lux promouet lsa. 97. c
fluxuum differentia, curatio lsa. 222. d
fluxus cur non temere sistendi to. 3. 153. 14. & col. seq.
solum herba to. 8. 318
folijs similia sunt ea quæ uidentur in urinis uesi-
carum resolutarum to. 7. 76. 4
fomenta ad dolorē lateris utilia, differentia ipso-
rum to. 6. 616. c. d. & col. seq. 2
fomento uti debemus experientia gratia in dolo-
ribus oculorum quare to. 7. 31. 6
fomentum & aqua calida confert dolentibus ocu-
lis ibidem
fomentum fluxum facit, sed parem dolorem mi-
tigat ibidem
fomentum securissimum est adferens utilitatem
tanquam causa & tanquam signum ibidem
fomentum appellantur alimenta cur to. 7. 14. 1
foraminum angustia facit febrem to. 7. 43. 7
foramina sunt duo ab ore ad cerebrum to. 7. 52. 7
foramina in septo uentriculos cordis dirimentia,
lib. 6. de usu part. to. 1. 1180. b
forma quid to. 8. 14
forma corporis lsa. 11. a b
forma corporis natura dicitur to. 7. 34. 2
formam ex elementis secundum Galenum inde
potest colligi, ubi dicitur neq; enim ea quæ fit ex
elementis tunc dixit temperaturam, sed corpo-
ris formam to. 7. 34. 2
forma quod secundum Galenum sit complexio
ibi potest colligi, ubi dicit naturam & tempera-
turam quatuor elementorum to. 7. 2. 3
forma quod sit complexio secundum Galenum
collige aphor. 51. dicit naturam in elementorum
consistere commoderatione to. 7. 51. 2
formæ sectio desinere potest, non etiâ magnitu-
dinis to. 1. 1058. d
format alia calor naturalis to. 7. 15. 1
formatio partium in quibus sita sit eiusq; uirtus to-
mo 3 14. b. & 8. b c
in formatione partium, cōsistentium morborum
causæ to. 3. 30. b
formatrix facultas eiusq; præstantia to. 1. 1118. c
formatrix uirtus, Aristoteli quæ to. 1. 77. c. & de in-
formatrix uirtus, qualiter formet to. 1. 1247. 14
formatrix facultas, qualis sit quæstio to. 1. 1249. c. d
& 1253. d & deinceps
formatricis animæ substantia ignota to. 1. 1253. d
& col. seq.
fortitudo, quæ sit Aristoni to. 1. 1033. d. & seq. a b
fortitudo, perfectio irascibilis animæ partis est, to-
mo 1 1033. b
fortibus quid accidat si aqua frigida lauuntur to-
mo 7 15. 1
fortis uirium si euacuentur sanantur to. 7. 25. 2
fortes difficilius ferunt in consuetâ debilibus qui-
bus sunt consuetâ to. 7. 49. 2
De fortuna, uariæ sententiæ to. 8. 19
fortuna res tales esse ac fieri statuentiū sententia,
to. 8. 19

eiusq; confutatio to. 1. 1100. d. & inde
 fortunam qualem pinxerint veteres, & quamob-
 rem Ifag. 6. cap. 2. & inde
 fortuna & casu fieri e cognitione nostra non e ue-
 ritate res dicuntur to. 1. 959. c
 Hippocratis locus ibidem
 fortunæ opera qualia sint Ifag. 6. d
 fortunæ operum ab arte dignotio, quia illa in pau-
 cis, hæc in pluribus ita contingunt to. 1. 1102. b. c
 fortunæ sequentiū cœtus & cuiusq; casus Ifa. 7. b. c
 foveola, affectus oculi quis Ifag. 187. a
 fractio ruptioe quid to. 3. 34. a
 fractio, solutio est ossium continuitatis to. 3. 17. c
 fractio est causa fluxus sanguinis in iuuenibus to-
 mo 7 29. 3
 fractio causat dolorem to. 7. 6. 2
 fractura, quid sit to. 6. 87. a. & Ifag. 143. d
 fracturarum differentia quinque Ifag. 231. a
 fracturæ caluariæ, quare Caluariæ
 fracturæ capitis, quare Capitis fracturæ
 fractionū differentia, à quibuscumque perperam ex-
 cogitata to. 2. 277. b
 fractura, quid sit to. 6. 154. a
 fracturarum expositæ differentia, & cuiusq; ha-
 rum sigillatim appellationes to. 6. 154. b. a
 fracturarum per singulas corporis partes contin-
 gentium expositi modi, & conueniens chirur-
 gia Ifag. 234. ult. quod si cum uulnere consti-
 terint fracturæ præcepta 235. d. & inde
 fracturarum sigillatim tractatio, & hisce conueni-
 entium deligationum œconomia exposita to-
 mo 6 806. a. & consequenter
 fracturarum curandarum uera methodus exposita
 to. 6. 155. a deligationum formæ 156. d
 rite deligandis, præcepta to. 6. 803. d cibatio
 conueniens 159. c si transuersæ sint fracturæ
 scilicet hæcenus Sin longæ sint 160. a Con-
 fractis multifariam & potissimum cum ulcere,
 præcepta deinceps fracturis conuenientium
 organorum formæ, & de eorundem usu to-
 mo 6 160. c
 fracturarum, quæ in capite uarie contingunt cu-
 randarum methodus to. 6. 161. c. b. eximendo-
 rum inde ossium præcepta 163. a
 fracturarū absq; ulcere consistentium idonea chi-
 urgia exposita to. 6. 841. c si in iugulo conti-
 gent 976. b quibus humerus summus auulsus
 est 973. d si in brachio 871. c in cubito 853. d
 in pede aut manu summa 876. a in calce 880. c
 in tibia 888. d in femore 901. d auribus 1003. c
 naribus 997. c si fracturæ adiunctum ulcus
 sit. 907. d
 in fracturarum curatione quot operationes exer-
 ceantur & quæ to. 6. 843. d
 de frictione Theonis Alexandrini gymnastæ scri-
 pta to. 2. 277. 6
 de frictionum differentiis Theonis gymnastæ uer-
 ba, atq; eorum exploratio ibidem, & col. seq.
 frictionum doctrinam, per ipsarum elementa ap-
 tissime tradit Hippocrates, & quod & quamob-
 rem to. 2. 284. d

de frictionum differentiis, locus Hippocratis ex-
 positus aduersus Theonem to. 2. 282. a
 frictionum differentias, durum, molle, multum,
 mediocre, assignans Hippocrates duas alias
 cuiq; oppositioni medias innuit to. 2. 280. d
 frictionis differentia, iuxta durū, molle, multum,
 mediocre, & cuiusq; usus, & super eo Hippo-
 cratis locus to. 2. 276. d
 frictionis differentia, quinque enumerata iuxta po-
 sitionem dimensionum ibidem
 frictionum coniugationes nouem, e coniugatio-
 ne simplicium fiunt to. 2. 282. d. & col. seq.
 frictio qualis, cui corpori conueniat to. 2. 281. a
 frictions quæ conueniant sensibus ac ægrotis, &
 quibus to. 2. 355. a
 frictio fieri non debet cum inedia etiam in ægris
 tom. 7 16. 2
 frictio, pro imbecillitate ac robore uirium, qualis
 esse debet to. 2. 358. 6
 frictio alia præparatoria alia apotherapeutica to-
 mo 2 286. a
 frictio præparatoria, qualiter faciendā in adolescen-
 tia optime constituto ibidem b
 frictio ante exercitationem præparatoria qualiter
 fieri debeat to. 2. 276. a. & col. præced
 frictionibus rite peragendis documenta earumq;
 utilitas maxime imbecilibus corporibus to-
 mo 6 518. 3. & inde
 frictions, partibus infirmis quo tempore laborant
 non admoventur to. 2. 356. c
 frictio matutina, eiusq; uires to. 2. 340. b
 frictio matutina in corpore optime temperato, to-
 mo 2 321. 18. & inde
 frictio matutina post defectiones to. 6. 177. c
 frictio matutina digestionem cibi in corpore pro-
 mouet sed mediocris to. 2. 322. d
 frictio uespertina, in corpore optime constituto,
 eiusq; modi ibidem
 frictio carnis augendæ causa facta, quem terminū
 habeat to. 2. 288. a
 frictionis ipsius effectus, qui sint to. 2. 286. a
 frictions & qui ab ipsis singillatim fiunt effectus
 non easdem habent contrarietates & quo pacto,
 & quare to. 2. 281. c. d. & 285. 11
 frictionis omnis opus cōmune calfacere est to-
 mo 2. 282. a & cur ab Hippocrate nō traditū b
 frictioni cuiq; peculiare effectus solū tradit Hip-
 pocrates, non cōmunes ibidem b
 frictions sunt euacuationes totius corporis to-
 mo 7 20. 4
 frictions sunt in quarto gradu euacuationis to-
 mo 7 17. 2
 frictio, nutrimentum ac alimentū distributionem
 promouet, & quo pacto to. 2. 355. b. & 358. c
 frictionis mediocris opus to. 2. 282. a
 frictio, lotio, & calidæ infusio, quo pacto idem ef-
 ficiant to. 6. 173. d
 frictio mollis, quale præsidium, & qualiter fiat to-
 mo 2 303. c
 frictio cum oleo, quid præstet to. 2. 388. 11
 frictions cum oleo factas, inæquabiles esse ma-
 gis

gis quàm siccas, falso ab Archidamo pronun-
 ciatum fuisse, ostensio to. 5. 53. 20
 frigefacientes causæ to. 4. 408. a
 frigefaciētia, quomodo nos adficiant foris occur-
 rantia to. 2. 239. 4
 frigefaciētia, quod exalfaciant nos ibidem
 frigefaciētia per se, per accidens to. 5. 7. 2
 frigefaciētia, uelut papaueris succus, à corpore
 nostro non mutantur, sicut calida, sed ipsū uin-
 cunt to. 1. 89. c quo pacto data, usum aliquem
 præstent col. ead. d
 frigefactionem non recte negat Erasistratus cau-
 sam februm esse to. 3. 389. d. & 390. a. & 395. d
 frigefactis, remedium to. 6. 442. b
 frigida exhibitionem improbe damnat Erasistra-
 tus to. 3. 393. a
 frigida exhibitio febrienti to. 2. 236. c. & de inc.
 frigida exhibitio in biliosis temperaturis febrien-
 tibus to. 6. 246. b. & deinceps
 frigida exhibitio, præcepta huius to. 6. 146. c
 frigida potio in febre diaria to. 6. 199. d. & seq. col.
 frigida propinatio in putridis to. 6. 272. b d
 frigida exhibendæ in synochis præcepta, ratio, to
 mo 6 222. c. ac deinceps. col. seq. 2
 frigida exhibendæ modus in acutis to. 6. 611. a
 frigida exhibendæ in febribus ardentibus tempus
 idoneum to. 6. 234. d
 frigida exhibitio in febribus hæcticis to. 3. 179. b c
 & 181. a
 frigida febrientibus exhibendæ tempus idoneum
 tom. 6 268. d
 frigida exhibitionem intempestiuam, immodi-
 cam, ue, consequentia incommoda to. 6. 222. c d
 frigida, potus intempestiui noxa to. 4. 130. b
 frigida, quibus causo laborantibus exhibita fuit à
 Galeno, omnes seruati fuerunt to. 6. 690. c d
 frigida potio, qualiter pueris cõcedenda to. 2. 262. d
 frigida lotio, appetentiam concoctionemq; pro-
 mouet to. 2. 308. d
 frigida lotio, augescētibz corporibus tempera-
 tis optime, non idonea, & ratio to. 2. 308. a
 frigida lotio, eiusq; uires, & modus uniuersus ibi-
 dem a b
 frigida aquæ perfusio sanat conuulsionem, sed
 quam conuulsionem, & quibus conditionibus
 tom. 7 21. 5
 frigida aquæ perfusio aut extinguit natium cal-
 lorem, aut colligit, & quomodo ibidem
 frigida aquæ perfusio quid faciat ibidem
 frigida medicamenta, duobus modis euacuant, &
 quibus to. 5. 129. a
 frigidum quibus noceat, & quas malas passiones
 faciat to. 7. 20. 6
 frigida aqua non potest penetrare in cutem den-
 tam ibidem
 frigida qualis nix & glacies quibus uti debeamus
 & aqua frigida to. 7. 25. 5
 frigida & humida sanantur suffitu aromatum nisi
 caput grauarent to. 7. 26. 5
 frigida qualis nix & glacies quibus nocēt, & quæ
 mala faciunt to. 7. 25. 5

frigidi sudores sunt peiores calidis to. 7. 42. 4
 frigidi humores faciūt morbum comitalē to. 7. 7. 5
 frigidum quas passiones faciat to. 7. 17. 5
 frigidum quibus membris sit inimicum to. 7. 18. 5
 frigida facta, sunt calfacienda his demptis quibus
 sanguis fluit aut fluxurus est to. 7. 19. 6
 frigida partes exteriores, & interiores calidæ in
 continua febre cum sit letale to. 7. 48. 4
 frigidi sudores in acuta febre mortales, in mitiori
 autem longitudinem morbi significant to. 7. 37. 4
 frigidum, quod in summo tale est, uocat Hippo-
 crates, & cætera itidem to. 1. 23. c
 frigidum maxime, aquam significat to. 1. 15. c d
 frigidi proprium to. 5. 95. d
 frigidi facultates to. 3. 660. 14. & col. seq.
 frigidum ualde cur uenas frangit ibidem
 frigida, non nisi extreme talia, mordacia sunt to-
 mo 5 95. d
 frigidum, qualiter corporibus nostris mordax ap-
 pareat, differatq; ab ijs quæ caliditate mordicāt
 tom. 5 94. ca. 1
 frigida aqua quo modo mordax dici potest to-
 mo 7 20. 5
 frigidum conuulsionem facere, & tollere natura
 aptum to. 7. 22. 5
 frigidi munus, frigefacere solum est to. 1. 37. a
 frigida, per accidens calefacit & quo pacto to-
 mo 1 96. d. & sequenter
 frigidus natura cibus, quo pacto corpus calefa-
 ciat to. 1. 93. c
 frigidum si modice uincat, temperamentum est
 non cõmodum, si plus, morbus, uehementius
 adhuc, mors est to. 1. 40. a
 frigidus cælo, cur quæ in uentre sint diutius ibi hæ-
 reant to. 3. 739. d. & col. seq. a b
 frigidus & siccus, non necessario melancholicus,
 & quando to. 1. 79. c
 frigidorum morborum causæ to. 3. 24. d
 frigidum perimens & quibus partibus inimicum
 tom. 7 21. 5
 frigidum facit exustiones in calcaneis, in digitis
 & ossibus extremis, quæ calido sanantur to. 7. 1. b i
 frigiditas facile ascendit per anum, per uescicam &
 uterum in uentrem ibidem
 frigidum mordax est to. 7. 23. 5
 frigidus in quibus uti debeamus ibidem
 frigiditatis magna mutatio morbos facit aph. 1. 3
 frigida & humida natura ad æstatem optime af-
 ficiuntur, ad hyemē pessime to. 7. ibidem aph. 2
 frigida natura propter frigida ægrotant, propter
 calida sanantur aph. 3. ibidem
 frigefactio humorum facit egritudinem to. 7. 17. 2
 frigiditas causa non appetendi ibidem aph. 20. &
 quomodo sit
 frigiditas uisceris causa non generationis chole-
 frigiditas causa appetitus ibid. (ræ ibidem)
 frigidi efficiuntur senes ibidem
 frigidum hepar minus attrahit ibidem
 frigidum est, quicquid exangue est to. 7. 40. 5
 frigida temperatura facit famē caninā to. 7. 21. 2
 frigida & humida tempora regiones & consti-
 tiones

tiones adstringunt, diffilare corpora & extenua
 ri non sinunt ibidem aph. 28
 frigiditas naturis, congruunt frigidæ ægritudines
 aph. 34 ibidem
 frigiditas causa foemina, & cur una pars uteri fri-
 gidior to. 7. 48. 5
 frigidior mare foemina est to. 7. 42. 5
 frigiditas facit morbos longos to. 7. 39. 2
 frigidi morbi qui ibidem
 frigiditas, calori naturali quid conferat to. 3. 206. c
 frigiditas quid conferat naturalibus facultatibus,
 & nutritioni to. 3. 107. b. c. & col. præced.
 frigiditatis ad functiones naturales usus to. 3. 109
 & col. præced. 2
 frigiditas uitalis principij facit carentiam anhelit-
 tus to. 7. 24. 4
 frigiditates immodicæ faciunt extentiones ner-
 uorum to. 7. 49. 4
 frigiditas concoquitur à caliditate febris to. 7. 57. 4
 frigiditas lædit instrumenta respirationis to. 7. 23. 3
 frigiditas sequitur quandoq; ad defectu to. 7. 57. 5
 frigiditas est causa non prægnationis aph. 62. ibi.
 frigiditas uteri facit paucas purgationes ibidem
 frigiditas in uiris est causa sterilitatis aph. 63. ibid.
 frigus sensibilis sentitur in principio aph. 69. ibid.
 frigiditatem suscipiunt facile & sentiunt dorsi par-
 tes cur ibidem
 frigiditas facit imperfectas cōcoctiones & uisus
 tom. 7 1. 6
 frigiditas facit tubercula humida depresso aph. 9
 ibidem
 frigiditas causa quod nervosa corpora difficilia ad
 diffilandum, & causa singultus aph. 13. ibidem
 frigiditas humorum facit morbos longos to-
 mo 7 44. 4
 frigida curant uomitum sanguinis aph. 37. ibidem
 frigiditas facit febrem aph. 43. ibidem
 frigida intemperatura præsertim facit urinæ stilli-
 cidium aph. 49. ibidem
 frigiditatem sanat uini potio ibidem
 frigescent aliqui & rursum si calefiant, longitudi-
 nem morbi significat aph. 61. ibidem
 frig. sudor & multus quid significant aph. 62. ibid.
 frigida si exteriora sint interiora urant in febre cō-
 tinua letale aph. 69. ibidem
 naturæ frigidioris, ac desidiosa uitæ notæ to. 1. 68. d
 animal frigidius bifariam fit, quo pacto to. 1. 93. c
 frigidissima materia nō potest à febrili calore, nec
 naturali transmutari to. 7. 37. 4
 frigus, horror, rigor, quod differant cōtra aliquos
 nuper uolentes torquere Galenum to. 7. 1. 2
 frigus extremorum in acutis febribus signum exi-
 stiale to. 3. 518. b
 frigore ad mortem usq; oppressorum symptoma-
 ta to. 3. 10. c
 frigora calidis ac siccis morbis succedentia, insa-
 nabilia sunt to. 3. 507. b
 frigus si eodem die sit, & calor, morbos autumnæ-
 les expectare oportet aph. 4. 3
 frigus magis nocet uelicæ quàm alijs membris to-
 mo 7 5. 3

frigus retardat pubertatem quod in alijs ætatibus
 intelligas aph. 23. ibidem
 frigus non potest in longum extendi si omnia cir-
 ca ægrum oportuna fiant to. 7. 22. 7
 frigiditas partium extremarū per quot calūs fiat
 aph. 26 ibidem
 frigidæ ægritudines renū quomodo significan-
 tur aph. 34. ibidem
 frigidum omne est difficulter solubile aph. 34. ibi.
 frigus in musculis thoracis uel etiam in neruis fa-
 cit duritiem quandam & motum similem con-
 uulsioni to. 7. 54. 6
 frigus partium extremarum in morbis acutis ma-
 lum to. 7. 1. 7
 frigus narium, aurium, pedum, manuum, quando
 malum, & quando non ibidem
 frigus in qua parte corporis sit, morbus ibi signifi-
 catur to. 7. 39. 4
 frigoris mutationes & caloris ubi in toto corpore
 sunt, longitudinem morbi significant to-
 mo 7 40. 4
 frigida legumina communia, qualia sint to. 2. 47. d
 frontis depilis causa to. 1. 716. d
 frontis cutis 720. 15
 ossa cur durissima 727. 3
 frontis, signa physionomica to. 1. 122. 6. d
 e frontis inspectione, in acutis præsentio to-
 mo 4 73. 4. a. per col. totam
 fronte recta uena incisa, dolenti partem capitis po-
 steriorem prodest to. 7. 68. 5
 fructus æstiuū quando innocui to. 6. 520. b
 fructibus æstiuīs abstinere solitus Galenus to-
 mo 6 522. a
 fructus recentes à repositis differunt plurimum,
 & eorum enumeratio to. 6. 520. c
 fructuum qui ex arboribus colliguntur expositio
 tom. 2 61. 7
 fructus arborū prope omnes ortus sui principio
 acerbi sunt, inde variant to. 5. 107. d
 fructus, cur initio acerbi sint, processu temporis
 alij alios sapes acquirant, aliqui id non agant
 tom. 5 103. 7
 fructus arborum, qualiter alant to. 2. 143. 14
 fructus arborum, quale alimentum sigillatim præ-
 beant pro attenuante diætā to. 2. 177. 9
 fructus autumnales omnes, exiguum alimentum
 præbent, præter ficus to. 2. 61. 8
 fructus horarij siue fugaces qui sint, & quo tem-
 pore cōstant atq; ipsorū descriptio tota to. 2. 57. 2
 fructus fugaces qualiter alant to. 2. 143. 14
 fructus horarij, alij succi prauioris sunt, alij non
 sunt, & qui to. 2. 57. d
 fructus arborum, ventris fluxui ac uentriculo ido-
 nei qui sint to. 2. 177. 9
 fructuum, plantarum, seminū usus idoneus quo
 tempore sit to. 2. 38. b. c
 fructus quinam possint reponi, qui non possint,
 & ratio to. 2. 141
 fructus siccari qui non possint ibidem
 fructus qui reponi possunt, ceteris minus sunt no-
 xij to. 2. 170. b
 fructus

fructus causa ægritudinū, sed non omnib. to. 7. 9. 3
fructus generant multitudinem malorum humo-
rum ibidem
fructuum generatio quando inchoat, id tempus
appellatur opora, quod est post canis ortum
aph. 18 ibidem
fructus ad plantas comparatio, & foetus ad uteros
tom. 7. 1. 4
fructus in prima generatione citius decidunt, in
fine maturacionis itidē, in medio non ibidem
fructus pro leguminibus accipiuntur to. 7. 18. 2
frustra conditos esse renes aiunt Asclepiadæi to-
mo 1 112. 4. d. & seq. a
frumenta, quæ dicantur to. 2. 172. 5
frumenti omnis generis tempus utendi idoneum
quod sit to. 2. 38. b. c
frumentacei generis, cibariorum exploratio to-
mo 2 140. b
fuga piscis to. 2. 112. 27. & 113. 29
fugaces fructus, lege paulo ante, fructus, & infra,
horarii fructus
fuligo to. 5. 210. 83
fuligo, eius generatio to. 6. 207. b. c
fuliginosam ciborum superfluitatem natura refu-
git to. 7. 15. 3
fulgentem habet nigredinem atra bilis to. 7. 23. 4
fulminum modus to. 3. 510. c
fumosa cibi corruptela, quibus de causis contin-
gant to. 3. 91. c
fumus to. 5. 192. 6
fumidus uapor è cruditate to. 6. 207. b. & 204. 5
fumosus ructus, siue acidus to. 2. 103. c
funambuli præstigiatores to. 1. 1084. d
functio cuiusq; quæ esse intelligatur to. 1. 48. a
functio partis propria, è propria substantiæ ipsius
specie habetur to. 1. 1022. d
functionum animalis omnium differentia enu-
merata, & cuiusq; noxæ to. 3. 40. a. & col. seq.
functiones naturales, pueri præcipuas habent to-
mo 2 379. b
optime se habere aliquid pro sua natura, è functio-
nibus intelligitur to. 1. 48. a
functionum infirmitatis causæ to. 3. 321. b
functionum imbecillitas, sanitatem non determi-
nat, sed ipsarum ad necessarios usus impeditimen-
tum to. 2. 251. a
fungus to. 5. 216. 117
fungorum genera, & uires to. 2. 90. ca. 69
fungorum usus perniciosus to. 2. 130. b
fungi, qualem præbeant succum to. 2. 136. b
fungorum usus, quæ accidentia & qualiter gignat
tom. 3 68. c
furor, uehemens alienatio mentis est to. 7. 5. 7
furor quandoq; sanatur ex uehementi motu cau-
sarum efficientium ibidem
furorē incidunt mulieres, quibus sanguis ad mam-
mas colligitur to. 7. 40. 5
furor fit ex sanguine feruenti quem nunquam ui-
dit fieri Galenus ibidem
furores cur fiant in uere to. 7. 20. 3
furores in autumno quō fiant & unde to. 7. 22. 3

furores in morbis melancholicis periculosi decu-
bitus significant to. 7. 56. 6
furiosæ insanix quomodo fiant aph. 53. ibidem
furor ex quali humore melancholico fiat. t. 7. 56. 6
furor nunquam fit ex pituita ibidem
à furore difficultas intestinorum uel aqua intercu-
tem uel mentis alienatio bonum to. 7. 5. 7
furentes humores, cur per initia euacuandi, cate-
ri non to. 4. 494. d
furunculi. Dothienes
furunculi generatio to. 3. 337. b
furfurum remedia to. 8. 85. & to. 6. 423. 11
& 472. 87
furfuribus, smegmata to. 5. 488. b
furfur, facultatem habet deterforiam to. 2. 30. c
furfures capitis, eorū generatio, & curationis me-
thodus to. 5. 477. 6
furfuribus, conuenientia pharmaca topica, Archi-
genis to. 5. 478. c
furfura quomodo fiant in urinis, & ex qua mate-
ria & propter quid & ex quibus membris to-
mo 7 77. 4
futurum, nutrimentum to. 1. 1122. b
G Agates, lap. to. 8. 327. to. 5. 260. 17
G galactites, lap. to. 8. 327. to. 5. 258. 9
galbanum. Chalbane to. 8. 319
Galenus, qualiter à parente proprio institutus ad
uitam ac mores to. 2. 211. per col. 2
Galenī parentes, qualibus moribus to. 2. 210. 10
Galenī pater alimentorum explorandorum stu-
diosus to. 2. 140. d
Galenī pater, linguæ græcæ peritissimus to-
mo 4 211. d
Galenī pater, disciplinarum peritus to. 2. 131. 3
& 210. d
Galenī opera, exercitij gratia to. 2. 290. a
Galenī, ratio uictus, quibus diebus per negotia
tardius lauabat to. 2. 387. b. c
Galenus quibus febribus laborarit to. 3. 213. a. b
Galenus phrenitide laborauit to. 4. 85. d
Galenus ex usu fugaciū fructuum morbo corre-
ptus, & alia eiusmodi to. 2. 131. c. d
Galenus mortali apostemate laborans ab Aescu-
lapiō seruatus Ifag. 41. d
Galenus Antonino commendatus to. 4. 837. a. b
Galenus, Antonini filio præfectus medicus Ifa-
gogæ 41. d & 39. b
Galenum Antoninus cum in germanos abduce-
re secum uellet, quid excusarit Gal. Ifag. 41. d
Galenī præceptores Satyrus, & Fecianus. 3. 516. d
Galenus habuit præceptorem Pelopem to. 7. 18. 6
Galenī studiorum ratio exposita to. 6. 219. a
Galenus quando philosophos audire cœperit, &
quos to. 2. 210. c. d
Galenus in omnium sectarum sciētia nemini post
habendus to. 4. 57. c
Galenī 19 annuum agentis contra Athenium
disputatio to. 1. 20. d. & inde
Galenī uictoria de Stoicis ac Peripateticis, de se-
de animæ ratiocinantis to. 1. 1031. a
Galenus annum agens decimū & septimum, ad-
monitus

monitus infomnijs medicinam est aggressus Iſa
gogæ 56.d
Galenus dum docere ac disputare ſoleret, logia-
tros appellatus Iſag. 40. c
Galenus arithmetica, geometria ac dialectica co-
gnitio auita proauitacq; fuit Iſag. 49. c
Galenus philosophia ſolum peritus primo habi-
tus ab Eudemo, medicinam leuiter doctus to-
mo 4 824. b
Galenus in ſimplicibus cognoscendis ſtudioſus
mo 5 380. b
Galenus ſimplicium ſtudioſus to. 5. 265. a
Galenus quando docere deſerit & praxim ſolam
ſequi abſq; diſputationibus Iſag. 40. c
Galenus gladiatorum curationi ſolus præfectus
in patria, & quam feliciter to. 5. 875. 4
Galenus certus in prædicendo to. 3. 471. a
Galenus neq; præſagiendo neq; curando ullam
calumniam ſubiit, & quam rationem ſequutus
tom. 4 58. b
Galenus, ob prædictionem, diuinator dictus ab
inuidis medicis to. 4. 826. b
Galenus ἡ ἀδοξοποιός & ἡ ἀδοξολόγος dictus to
mo 6 245. b a
Galenus damnata medicamenta to. 5. 277. b
& ſeq. b & 155. c
Galenus in medicamentorum uſu, præſtigiatu-
ra opinionem cauuit ſemper to. 5. 282. 6
Galenus nunquam uidit furorē in muliere cui ſan-
guis in mammis apparet to. 7. 40. 5
Galenus, qualiter ad ſcribendū inductus to. 3. 517. 2
Galenus quibus ſcribat to. 4. 273. d
Galenus, multitudinis laudum contemptor, diſci-
plinarum amator to. 6. 165. c
Galenus nomen ſuum, libris proprijs inſcribere
neglexit, & quo pacto Iſag. 38. c
Galenus libri eius ut ederentur non propoſitum
fuit, & ratio Iſag. 49. d
Galenum librum feciſſe diſtinctū ab alijs, in quo
ponat ordinem ſuorum uoluminum poteſt col-
ligi, ex commento to. 7. 30. 3
Galenus in docendo perſpicuitatis magnam cu-
ram gerit to. 1. 345. d
Galenus non ſæpe eadem demōſtrare ſolitus, ſed
demonſtratis ſemel uti poſtmodum tanquam
Hypotheſibus to. 1. 1070. a
Galenus de dijs, eorumq; ſubſtantia, itē de anima
cur non pronunciare auſit to. 1. 1104. d & col. ſeq.
Galenus pietas in deum to. 1. 495. b c
Galenus magnitudinis ac potētia conditoris ad-
mirator to. 1. 1102. d & inde. & 1103. d
Galenus opificem rerum, quiſnam eſſet a philoſo-
phis diſcere paratus, cum exhortatione ad in-
quiſitionem naturæ, eius cauſæ opificis & admi-
niſtrantis to. 1. 1252. a b c
Galenus in rerum natura de deo ſentētia to. 1. 718. c
Galenus, de natura rerum Moſis probabilior uide-
tur ſententia, quam Epicuri to. 1. 718. a
Galenus modeſtia to. 1. 1151. a
γαλεός & γαλεώνυμος quid to. 2. 115. 30
galeritæ uſus in medicina to. 5. 316. 33

galexia piſcis, in precio Romanis to. 2. 116. a
galla to. 8. 80. & 320. to. 5. 197. 22
gallinae to. 2. 133. 5
gallarum eſus, tum partium ut alarum tum cor-
poris, aut uiſcerum qualis ſit ſingulatim to-
mo 2 106. 18. & 107. 20
gallarum, ius, item gallorum to. 5. 316. 34
gallinaceorum annoſorum iuſcula, uentrem ſub-
ducūt, ac uiſtui tenuanti idonea ſunt to. 2. 174. d
gallinaceum ſtercus, eius uiſes to. 5. 295. 26
gallinaceorum ac gallinarum adeps to. 5. 304. c
gallorum temperamentum to. 3. 562. c
gallorum ueterum, facultates contrariæ to. 5. 77. d
gallium to. 5. 176. 87
gammari to. 2. 118. 33
ganglium, quid Iſag. 188. d
gangræna, quid Iſag. 190. d
gangræna quomodo fiat, & quomodo dicatur à
græcis, & quando perfectæ, & quando non, &
quid illi accidat to. 7. 51. 7
gangrænæ generatio to. 3. 334. b & c & 336. b
gangræna, quid ſit to. 6. 413. c d curatio deinceps
gargareon. Gurgulio Iſag. 170. c
gargareo, definitio to. 8. 82
garoſilatum quomodo fiat to. 8. 83
garum purgans quomodo fiat to. 5. 322. 57
γαροφύλλοις, quid ſit to. 1. 67. b
γαροφακία to. 1. 322. d
gaudio cur interierint aliqui to. 3. 86. d
gementes quomodo reſpirent to. 7. 54. 6
gemini, qualiter ſiant to. 8. 37. & Iſag. 192. b
genæ particula diſciſa non augetur nec coaleſcit
tom. 7 19. 6
generatio & eius opera to. 8. 230. to. 5. 1037. c b
generatio eſt ſubſtācialis formæ in aliquo acquiſi-
tio: auctio, generati ampliatio in omnem ſimul
dimensionem to. 1. 1142. 2
generatio, actio cōpoſita eſt to. 1. 1114. d & 1117. a
generationis finis to. 1. 1141. c d
ſignitur id quod non eſt, augentur ea quæ ſunt to-
mo 1 1142. a
generatio niſil habet ſimile ei quod digeritur, ſed
nutritio habet to. 1. 1271. c
generatio absolute dicta, in ſubſtātia eſt: non ab-
ſolute, accidentis to. 6. 36. d
generationis ex elemētis modus duplex eſt, apud
rationales ſectas, & conſequenter ſanitatis ac
morbi to. 1. 117. b c
generationis noſtræ, primordia quot ſint, & quæ
ſint to. 2. 245. d
generationis noſtræ, modus ac pceſſus to. 2. 246. a b
generatio animalium ē ſolis qualitatibus non fit,
& ratio to. 1. 24. b c
generatio hominis ab uno non fit to. 1. 112. c
generationem corporum noſtrorū ē quatuor ele-
mentis, conſtituit Hippocrates, approbarunt
Ariſtoteles ac Stoici to. 1. 110. c
generatio noſtra prima, ex humoribus quatuor
tom. 1 116. 19
generatiōis materia, ſanguis eſt mēſtruus to. 1. 117. a
genera-

generatio nostra humida to.7.14.1
 generationis animalium materia, solū mēstruum
 est, iuxta Aristotelem, motionis uero principi-
 um, ē semine est to.1.1289.d
 generent quæ mulieres & qui uiri & qui semper
 & qui quandoq; to.7.62.5
 ad generationem animalium per putredinem nō
 satis est putredo, sed etiam indigemus plurimo
 calore to.7.26.3
 animalium coitus genere inter se cōuenientium,
 non gignit necessario to.1.113.12
 ars est non mediocris, uiros ac fœminas tempera-
 mento ad generandum conuenientes coniun-
 gere deinceps
 quæ genere differunt animalia, fœtum generant
 dissimilem to.1.113.d
 quæ animalia generare nequeant ibidem
 nō ex uno solo, sed ne ē duobus quidem, nisi sint
 cognata, gigni quicquam posse, ostensio t.1.12.
 c. & 113.d
 quæ ad generationem faciunt, unumquodq; talē
 in corpore uim possidet, qualem contribuit
 tom.1 114.c
 qui uniuerſa unum ait esse, generationem tollit, et
 quo pacto to.1.112.d
 genitura post sex dies prolapsa descriptio ē libro
 De natura infantis to.1.1237.C 1238
 geniffa. Spartum
 genitum omnino interire, nō firmam demonstrā-
 tionem habet to.3.172.c.d
 geniti corporis, corruptelæ interitusq; connata
 necessitas duplex, & qualis utraq; to.2.246.c.d
 genitalia membra omnia, in mulieribus ac uiris ea
 dem, & huiusce per partes singulas explicatio
 tom.1 1297.a & deinceps
 genitalis meatus to.1.1273.c & col. seq. c
 genitalium uasorum origo & fabrica exactius ex
 posita to.1.1273.b
 genitalium uenæ & arteriæ to.1.788.b
 genitalia fœminæ & maris non numero sed solo
 situ differre to.1.781.6. causæ 781.c
 genitalium fœminæ marisq; comparatio b mu-
 liebrium situs c. & 802.a causa situs 782. b & d
 usus situs ibidem epiphyſes 802.a.b
 genital. uasa unde oriuntur 785.a & 787.d & 794
 b uasorum magnitudo 794.b materia 785.b
 distributio 788. d Partium temperamenta cur
 differant 785. b in coitu conuulsio quid cōferat
 790.c maris situs oportunus 799.a & 801.a
 genitalium membrorum ratio, cur aliud mas fiat
 aliud fœmina to.1.1295.10
 genitaliū putredines unde sint, & cur sint & quid
 sint to.7.21.3
 ad genitales partes cur quandoq; sanguis mitta-
 tur to.7.53.5
 genitalibus morbis remedia to.8.108.109. & to.6.
 499. ca. 130
 genitura & semen differunt Ifag. 191.c
 genitura, crudo ovo, cui ademptum exterius pu-
 tamen fuerit, simile to.1.1260.c.d
 genitura, quæ dicatur Hippocrati to.1.1266.a

gentiana to.8.320.to.5.176.88
 genu cavitatū & cōdylorum proportio t.1.500.d
 munimenta 501.b
 molæ in genu usuf 500. & 501.b
 genua dolent si prægnaſ habeat prius teneſ
 mammas quæ durescant to.7.53.5
 genuum articuli in pueris quid patiantur t.7.39.6
 in genu tress uenæ sunt & quando debeant ſecari
 tom.7 26.6
 genuium dolores ſiunt ab orobō ſi eo ueſcamur
 tom.7 16.3
 genuū grauitas indicat per inferiora debere pur-
 gari to.7.20.4
 genitum morbi Ifag. 230.d
 genium & tibiarum doloribus remedia to.8.112
 & to.6.508.d
 genium debilitati to.6.508.a
 genium fluxionibus diſcutiendis t.6.499.ca.131
 genera ultima, ſpecies dicuntur to.1.49.b
 generis notionū expoſitio t.6.49.50. b.c. & deinceps
 generum notiones ac ſpecierum, aſini quoq; no-
 uerunt to.6.52.a.b
 genera in proprias differentias diuidere exacte,
 Ariſtoteles & Plato rem cenſuerunt difficilem
 eſſe to.6.14.c
 generis propagandi facultatem ſtudiūq; omni
 animali à natura ſuppeteret & propagandi inſtru-
 menta to.1.776.c
 generis ſplendor ciuitatum nominiſmatis ſimilis
 Ifag. 9.ca.4
 generis decus q̄ adferre utilitatem queat Ifag. 9.d
 geodes lapis to.5.261.24
 germanorum natura to.1.75.a
 germanorum temperamentum to.3.562.c.d
 germani pueros primum natos ad flumen ſeren-
 tes abluunt, quod reprehendit Gal. t.2.261.b.c
 germani, an eis ſua ſcribat Gal. to.2.261.b.c
 germani hoſtis corpus, incifum to.1.281.c
 γεγονοικία dicta, pars artis to.2.352.c & 358.b
 germina fruticum & arborum aſparagis olerum
 proportione reſpondent & qualiter t.2.86.ca.60
 gibbi qui appellantur ab Hippocrate, & quomo-
 do gibbus opponatur regibbo, & quod ſiāt in
 ſola ſpina, & quod gibbi ex aſthmate ante pu-
 bertatem moriuntur, & quæ cauſa gibbi & un-
 de to.7.46.6
 gibbus, qualiter contingat to.4.91.c
 gibba hepatis pars quomodo recipiat materias et
 mittat to.7.30.7
 gibbi concōmitantur ſenes ad mortem to.7.40.2
 gibbi efficiuntur ſenes proceri aph. 54. ibidem
 gibbi quomodo ſiāt per tractum uerberarum
 tom.7 31.4
 γίγας uitis ſemen, id eſt, uinaceus to.2.56.d
 gigarta to.5.176.89
 gingidium & ſcandix to.2.84.ca.55. & 144.c. to.5.
 176.90
 ginglymos to.1.176.c & quid ſit 177.a
 gingiuarum prurigo num ſiāt pueris qui dentire
 ceperunt. to.7.25.3
 gingiuis madore laxis remedia to.5.622.21
 m gingiuis

gingiuis dolentibus remedia to.5.620.17
gingiuarum doloribus, ob dentitionem, remedia
tom.5 621.â to.6.502.a
gingiuarum ex inflammatione dolentium, cura-
tio to.5.613.9. & deinceps
gingiuas contrahens, fimegma to.5.622.d
gingiuis, oris fetori, dentibus in superficie nigris,
remedia Critonis to.5.623.23
gingiuis, & dentibus motis, Critonis ibidem
Gith herba to.8.319
gingiuarum utriusque uariis remedia tom.6.477.ca.
120. & seq. col. & 486.8
gingiuarum affectibus remedia, sub dentium quo-
que uocabulo reperias, elemento D
glabrum cuius temperamentum nota to.3.561.70
glabra uulnera praua sunt to.7.14.6
glacies quibus partibus noceat, & quæ mala agat
tom.7 24.5
gladius optimus quis sit to.1.426.d
gladiolus herba to.5.220.12. & to.8.320
gladium efus, ac cætera de ipsis to.2.78.a b &
138.d. & seq. a
glandularum ratio to.1.817.d usus t.1.1301.b
glandularum assistentium, usus, & natura tom.1.
1300.a & 1301.d
glandula, quem succum præbeant to.2.137.c.d
glandulosorum corporum alimentum to.2.96.3
glandularum ex animalibus differentia, & tumo-
ru qui in hisce oriuntur idonea curatio t.6.350.c.d
glandularum remedia to.8.95
glaucedines cur fiant in senibus to.7.31.3
glauici pisces to.2.115.30. & 116.a
glaucium to.8.319. to.5.176.91
glaucium dictum medicamentum to.6.341.d
glaucoma, oculi quis affectus sit Isag.187.b
glaucofus, oculorum affectus quis Isag.229.c
glaux to.5.176.92
glene, quid to.1.177.a & 1197.c
glenoides to.1.193.c
gleucini confectio, iuxta Andromachum tom.5.
1039.12. ut Crito 1040.2. ut Dioscorides 3. ut
Heras 4.
glichen to.5.177.93
glæos ibidem 94
glossocomij descriptio & usus to.1.606.d
gluten to.5.201.36
glutinosi alimenta, qualiter nutrant to.2.48.c.d
γλυστος quid to.1.254.b
glycyrrhiza to.8.320. to.5.177.95
glycyflida Pæonia ibidem 96
gnaphalium to.5.178.97
gobio piscis siue gobius tom.2.113.28. & 114.d
& 145.a b
gomphosis to.1.177.b. & quid sit c
gongilis. Rapum 178.98
gongronæ quæ nam sint to.3.661.c
gonorrhoea, quid to.3.111.a b. Isag.184.b
tom.4 160.2 b. & 160.d
graciles ut plurimum sunt cholerici to.7.6.4
graciles à causis exterioribus facile offenduntur
tom.7 44.2

graciles tardius perueniunt ad mortem quam
crassi to.7.40.c
gracilium ac pinguium, an per naturam tales, sint
an ex ocio, notæ to.1.67.d
gracilitatis remedia to.2.388.c.d
gracilium corporum, quæ renum calculis obno-
xia sunt, salubria præcepta to.2.394.a
graculus piscis to.2.116.c
graculi fassamentum præstantissimum to.2.122.c
gradus natura quosdam habet, per quos ab eo quod
imperfectum est ad perfectius accedit, & mo-
dus huius expositus to.1.1299.a
gradus medicamentorum quatuor definiti acli-
mitati to.5.152.26
gramen. Agrostis
grammatici, ipsam comitali laborantis sæpe, ubi
diutius cibo abstinuisset, historia to.2.351.b
grando, quomodo generetur to.8.27
granum gnidium to.5.200.33
granum cnidium à cnico differt quo pacto to.5.
89.22.90.24
granum tinctorium to.5.200.34
graphioide to.1.179.d. & 238.c
grata, concoquantur facilius to.2.74.27
grauida, lege Prægnans
grauans dolor est species doloris to.7.5.6
grauitas unde accipiat to.7.26.5
grauelentia causarum inquisitio to.3.111.5
grauedo, quæ dicatur to.4.778.49
grauedines & raucedines in ualde senibus non
maturantur, quomodo intelligatur: & quod
hæ passionis maxime competant senibus
tom.7 34.2
grauedines fiunt hyeme quando æstas fuerit sicca
& autumnus pluuiosus to.7.13.3
grauedines qua tempestate fiunt, & propter quid
tom.7 14.3
grauedines cur fiant uere cum sit morbus hyemis
tom.7 20.3
grauedo, quis affectus sit, & curatio eius Isag.219.b
grauedines ac sternutamenta per morbos tum pul-
monis, tum alios exitiosos, quale præsagium
tom.4.778.49
grauior ne aqua lignis sit, an contra, alteratio
tom.2 232.12
gracilitas qualiter contingat to.3.92.b
gracilitas, quare macritudo pinguitudo
græcorum consuetudo est omnes res dupliciter
nominare to.7.56.4
græci ac eruditi, rationis moderamen sequi solent
tom.1 927.c.d
grossi. Olynthi
grumorum noxæ ac notæ to.4.199.d
in grumos transit quandoque sanguis ex uenis in
aliquam cavitatem exiens to.7.20.6
grumi in urina significant instrumentorum urinae
deferuentium laborem uel uescicæ ulcus
tom.7 8.4
grumos si quis minxerit, uescicam male se habere
significat to.7.36.7
gruum caro, qualis to.2.107.d
gubernā-

gubernatori ciuitatis, uires corporis comparat
tom. 7 30. 5
gulæ appellationes uariæ to. 4. 122. 4
gula proprie quod sit uia quæ trāsīt ad stomachū
potest colligi ex Galeno to. 7. 17. 2
gulæ & intestinorum differentia to. 1. 510. b c
gula duplex obliquitas, lib. 6. de usu partium to. 1.
1170. a b
gulæ anatome to. 8. 188
gulæ geminæ tunicæ to. 4. 122. 4
gulæ ex duabus contrarijs tunicis compositio ad
deglutienti celeritatem facta to. 1. 1170. b
gulæ tunica interna uillistrahīt rectis, externa trās
uersis, tēdit in deglutione deorsum, in uomitu
sursum to. 1. 1170. c
gula & eius musculi habent quandam societatem
per neruos & ligamenta ad spinalem medullā
& membranas ipsi adiacentes et ossa uertebra
rum quæ extrinsecus adiacent to. 7. 35. 4
gulæ affectuum notæ to. 4. 122. 4. & col. seq. tota
gulæ imbecillitas, cū tumore & absq; eo. t. 4. 123. c
ad gulæ uitia, remedia to. 8. 95
gulæ inflammatio to. 4. 123. b
gula patitur ex humiditate cerebri to. 7. 2. 6
gula plena singulum facit to. 7. 3. 7
In gula & uentriculo fit uomitus to. 7. 37. 7
gulæ præiacentium musculorum inflammatio, gu
læ inflammatio, faciunt perueri collum ut uix
possit deuorare, & letale signum est si febris ad
sit to. 7. 31. 4
gummi to. 5. 201. 40
gurgulio Isag. 209. b
gurgulio, quid sit, eius adfectus, inflammationū
ipsius curatio to. 5. 650. 3. & 652. d remedia tum
simplicia 653. a b. tum composita 651. c. Itē Ar
chigenis 653. 2. & exploratio eorum
gurgulio, eius præfagia & admixtum curationis
exiguū præceptum to. 4. 805. 23
gurgulioni laxato, & tumētī, Neapolitæ, siccum
to. 5. 658. d. Critonis hoc modo scriptum 659. 7
oris ulceribus, quæ aphthæ dicuntur, quare aph
this: remedia
gurgulionis ac tonsillarum inflammationibus ex
ulcerationibus: ue, cōmunia, Archigenis to. 5.
654. b. & deinceps, & Galeni censura
gurgulioni inflammato illitiones, Apollonij to. 5
656. 3. & censura Galeni remedia Heræ 657. 4.
Heraclidæ Tarentini 658. 5. Asclepiadis 6. So
rani 659. 8
gurgulioni, quæ & uua dicitur, uitij & columel
læ pendentī, remedia to. 6. 385. a b
gustus, quid dicatur to. 1. 403. a
gustus definitio Isag. 173. c
gustus instrumentum, oris interior tunica
tom. 1 404. b
gustus, quomodo fiat to. 8. 34. Item 222
gustatoriuū neruorum coniugatio à quibusdā
dicta quæ sit to. 1. 193. b
gustandi facultas eodem utitur neruo cum tangē
di facultate to. 4. 86. 2
gustus, qualitates contrarias, quo pacto momēto

eodem sentiscit to. 5. 80. 15
In gustu contingentium symptomatum causæ
tom. 3 56. c
gustui contingentis doloris aut uoluptatis causæ
tom. 3 62. d
gustus sensatio, quomodo uitiatur ad instrumenti
offensam to. 1. 1046. d
gustus sentit, quod in utero est animal, ceteris sen
sibus ociatur to. 1. 1309. b c
gustus, sensile quod sit to. 1. 1043. d. & quo pacto
is à uisu differat in cognoscendo ibidem
gustatus instrumentum, humidum, & ratio
tom. 1 1044. c
gustandi instrumentū, humidum ac spongiosum
tom. 1 405. b
gustus obiectum sapor est to. 5. 31. ca. 38
gustabilium differentiarum ē Platone expositio
tom. 5 29. 37
In gustabilibus qualitatibus cōtingentia sympto
mata to. 3. 47. a b
gutta qualiter saxum cauet to. 4. 15. b
guttæ excuantis lapidem ad humores crudos cō
paratio to. 7. 52. 2
guttur est ueluti caput asperæ arteriæ to. 7. 34. 4
gutturis orificiū aperire ac claudere in nostra est
potestate to. 1. 1076. c d
In gutture ore adaptato non possumus diligētius
inspicere to. 7. 34. 4
gutturis inflāmatio facit angustia anhelitus ibid.
gutturis solum est repente strangulari to. 7. 34. 4
gutturis siccitas quomodo possit strangulationē
causare, sed & etiam humiditas to. 7. 34. 4
gutturis asperitas, quibus causis to. 3. 32. d
guttur patitur ab humiditate cerebri to. 7. 2. 6
guttur quomodo cōtrahatur quando quis nō po
test deuorare to. 7. 60. 7
ē gutture, spinam eruendi modus to. 8. 369
gutturis fluxioni to. 6. 514. d
gymnasium quid to. 2. 274. a
gymnasticæ definitio to. 2. 404. b
gymnasticæ artis nomen, Homeri seculo ignotū
& quando primum cōcepit to. 2. 422. a
gymnasticæ, qualis ars to. 2. 425. a b
gymnasticæ, pars est artis tuendæ sanitatis, & qui
bus locis de utraq; præcipiat Hippocrates t. 2.
422. d 428. b. 430. c
gymnasticam, qualem Plato in scriptis suis cele
brat, & super eo ipsius loci to. 2. 422. d
gymnasticæ athletarum, ars flagitiosa to. 2. 423. b c
& 424. 25. & 430. d
gymnastes, cuiusuis motus uim nouit quod artifi
ces proprii nō queunt t. 2. 295. d & col. seq. tota
gymnasticæ Hippocratem calumniantis historia
tom. 2 429. d
γυμνασιον, Cappadociæ, id est, hordeum nudum
to. 2. 43. b
gynæcomasthon, quid Isag. 189. d
De gynæceis, id est mulierū uarijs affectionibus,
& ad eas remedia to. 8. 359. & inde
gypsus, gypsum to. 8. 320. to. 5. 264. 34
gypsum deustum ibidem

H

Habitus, quid sit Hag. 171. b. to. 2. 408. c
 habitus quod rem significet de difficili mo-
 bilem to. 7. 28. 4
 habitus in corporib. animalū differentia t. 3. 6. c
 habitus nomen quid, tū quod bonus aut malus
 habitus bonus aut malus ibid. (to. 1. 173. a
 habitus bonus, qualis dicat t. 2. 408. b. c. & 410. a. b
 habitus bonus, & sanitas nō idem sunt to. 2. 408. d
 habitus bonus, ē quibus absoluitur to. 2. 409. d
 habitus boni substantia, quæ sit to. 1. 169. 4
 habitus bonus, alius simpliciter, alius cum adiu-
 cto, & qui to. 1. 173. b. c
 habitudo bona sanitas quæpiam est intensa et qui-
 bus corporibus insit ibidem
 habitus corporis densitate, raritate, duritie, mol-
 litie' quæ mediū, qualiter salubrior sit ceteris
 tom. 2 297. c
 habitudo bona simpliciter, si in summo sit, tutissi-
 ma, altera, contra to. 1. 173. c
 habitudini simpliciter bone & illi Athletarū, quæ
 dam communia sunt, & quæ to. 1. 174. b
 habitus bonus, athleticus, athleticus bonus diffe-
 runt to. 2. 407. a
 habitus athleticus bonus, per capita expositus
 tom. 2 407. 6
 habitus athletici boni, summitatem fugere oport-
 ret, sed boni simpliciter nequaquam t. 2. 407. 5
 habitudo bona athletarum, cum adiuncto talis est
 tom. 1 173. c. d
 habitus athletarum, cur nō uere bonus t. 2. 424. a
 habit. athletarum bonam, quo pacto tutā nō esse,
 necesse sit tom. 1. 174. c quibus' ue periculis
 obnoxiam ibidem
 habitus quid significet apud Hippocrate t. 7. 16. 6
 habitus naturalis non potest stare cum magna sic-
 citate to. 7. 32. 6
 habitus bonus simpliciter quid to. 7. 3. 1
 habitus nimis bonus periculosus cur ibidem
 habitus bonus exercitatorum qui ibidem
 habitus calidus, calidos morbos parit, frigidus,
 frigidus, humidus humidus, siccus siccus
 tom. 7 342
 propter habitum malum si totum corpus grauet,
 sanguis transit ad uenas uteri, & sit fluxus men-
 struorum to. 7. 57. 7
 habitum naturalem, firmum salubremq; nactos,
 podagra, calculo, colo, aut arthritide laboran-
 tes, de sanitas tuenda præceptis uti decet to. 2.
 habitus rariores hirsutioresq; to. 2. 164. 28 (352. a
 habitus partium graciles, qualiter crassiores red-
 dantur to. 2. 357. a. per tot. col.
 habitus corporis singuli, qualem dietam requirunt
 tom. 2 154. 5
 habitatio temperatissima quæ sit to. 7. 14. 3
 habitatio temperatissima in medio mundi ibid.
 habituales intemperaturæ quæ sint, quæ quando
 quæ fiunt to. 7. 12. 4
 hælorum caro, uires to. 5. 303. a
 hæmatites to. 8. 326. to. 5. 258. 9
 hæmodia quæ to. 3. 58. a

hæmoptoicis, remedia, quare sub sanguinis reie-
 ctatione, elemento S.
 hæmorrhagia, Sanguinis eruptio seu profluuium
 hæmorrhagia, quid, tum quid
 ab hæmorrhoidē differt Hag. 193. 23
 hæmorrhagica signa to. 4. 718. 58. & 717. 54. & 713
 42. & 713. 44.
 hæmorrhagiæ curandæ, methodus to. 6. 115. d. &
 col. seq. 4
 hæmorrhoidis, testudinis testa suffita bene facit
 tom. 6 505
 hæmorrhoids, quid sit Hag. 190. a
 hæmorrhoidum differentia quinq; sunt Ita, ibid.
 hæmorrhoides unde sint, & quomodo et quod sit
 propria passio consistentium to. 7. 303
 hæmorrhoids, melancholiam soluit, & alia to. 3.
 738. a. b
 hæmorrhoides insanientibus superuenientes in-
 saniam solunt to. 7. 21. 6
 hæmorrhoida in singulari dicit Galenus quasi u-
 na sit tantum, collige to. 7. 47. 6
 hæmorrhoides prouocant ex acritudine humorū
 qui euacuant, ex quo potest dici nō esse uirtutē
 aloes ut multi existimant to. 7. ibidem
 hæmorrhoides euacuant melancholiam ibidem
 per hæmorrhoides hepatis materia feculenta ui-
 tiōsa purgatur to. 7. 12. 6
 hæmorrhoidalis sanguis materialiter ledit opera-
 tiones to. 7. 22. 2
 hæmorrhoides sunt maximum remedium melan-
 choliæ adeo quod causam prohibent futuram
 quandoq; to. 7. 25. 4
 hæmorrhoides periculosæ si in totum suppriman-
 tur, uel euacuent to. 7. ibidem
 per hæmorrhoidas euacuationi non est assuefaci-
 endum to. 7. ibidem
 hæmorrhoides superuenientes atra bile uexato, &
 renū passionibus bonum to. 7. 11. 6
 hæmorrhoides solent euacuare sanguinem cras-
 sum plenum melancholico humore to. 7. ibid.
 hæmorrhoidibus diuturnis sanati si nō seruat una
 periculū est aqua intercut. uel tabes to. 7. 12. ibi.
 hæmorrhoides quādoq; euacuant sanguinē melan-
 cholicū, quādoq; nō melancholicum to. 7. 12. 6
 hæmorrhoidum chirurgia Hag. 234. b
 hæmorrhoidibus, remedia t. 5. 771. 7. & 772. 8. t. 8.
 106. 107. 388
 hæmorrhagiæ tum a cerebri mēbris, tum ē col-
 li uenis iugularibus, topicum Galeni tutissimū
 tom. 6 118. b. & 119. b
 hæmorrhoidibus præcepta, Hippocratis notha
 tom. 6 742. d
 hæmorrhoides ē sanguine melancholico, si sistan-
 tur, melancholiam creant to. 1. 158. a
 hæmorrhoides bestia, eius noxæ to. 5. 352. d
 halicæ sanantur uino quomodo to. 7. 57. 7
 halicæ, hale, halian, quid signet to. 7. ibidem
 halitusorum alui spirituum sonitus, locum ipso-
 rum notat to. 3. 102. c. d
 halme, Salsugo
 halos achine, Salis spuma

halos anthos, Salis flos
hamia, pisces to.2.113.29. & 115.30. & 116.6
harmoniam habent spinæ uertebræ to.7.59.7
harmonia ossium, quæ to.1.177.b c
haleg to.8.321
hebetudo, in oculis quæ sit Ifag.229.d
hectica febris quæ dicat̃ eiusq̃ gnatio to.3.166.a
hectica febres, cur sic dicat̃ to.5.124.b a
hecticarum febrium naturæ to.4.785.b a
hectica febris species & modi to.6.260.c
hecticarum febrium genus duplex to.3.129.9
hecticarū febrium generatio & causæ to.3.128.c
hectica febris generatio to.4.444.b & citra
hecticarū febrium generatio à uisceribus affectis
qualiter contingat to.3.181.a
hectica febres post uiscerum inflammationes nō
recte curatas, facillime gignuntur to.3.133.a
hectica febres marasmodos ex intemperie calida
siccæq̃ tum hepatis tum uiscerum ac partium
aliarum non raro contingere solitæ t.6.250.b c
hectica febres, à corde quandoq̃ initium habent
statim quandoq̃ è partibus alijs to.3.133.b
hectica febris, nisi læso corde, nō cōtingit t.3.181.8
hectica è septo transuerso to.6.250.c. signa eius;
consequenter
hectica febres dum non alias sequunt̃, sed prime
inuadūt, omnino à causa procacitica ortum
habent to.3.125.b a
hectica febres, post ardentis febres qualiter con
tingant to.3.132.d
hectica, statim initio quos inuadere soleāt & qui
bus de causis to.3.132.b c
hectica febres, post uiscerum inflammationes
tom.3 133.b
hectica febres, tabidæ, lienteriam ac diarrhoeam
consequens ibidem
hectica pulsus, qualis sit to.3.128.a. & citra
hectice febris, inter tabidam & nōdum talem, me
dia dispositio latitudinem habens to.3.230.a
hectica pestilentes to.6.262.b
In hecticis febribus solidarū partium affectus can
denti ferro similis to.6.256.d
hecticarum febrium in marasmodos transitus
tom.6 261.a
hectica febris generatio ac notitia to.4.451.c
hecticarum febrium in primis dieb. dignotio nul
la est to.4.534.b
hectica febris, à continuis cæteris incomprellas
annotationes habentibus qualiter differat to.3.
131.b c
hectica febris propria signa to.4.445.d
hecticarum febrium omnium indicium cōmune
tom.3 131.12
hecticarū febrū indicīū indubitatum post cibum
sumptum caloris accessio ibid.col.rot.& seq.
hecticarum febrium indicium maximum ab arte
riæ circumstantibus partibus to.3.133.b c
hecticarum febrium pulsus t.4.436.b c. 445.d.c.
455.b. & 457.a b d
hectica febres à tabidis, dum absq̃ putredine cō
sistunt, dignoscuntur facile to.3.133.13

hectica febris, nondum tabidæ cognitio, & signa
tom.3 129.d. & col. seq.
hectica tabidæ indicia to.3.129.b c
hectica febris tabidæ indicium proprium siccitas
est to.3.131.12. & 132.b c
hectica febris tabidæ indicia è pulsū to.3.132.d
hectica febris nulla magna est to.4.480.a b
hectici non dolent, & ratio to.3.166.7
hectica febre laborantes, cur non febrile se putēt
ibidem
hecticarum febrium, cum putridis iunctarū, agni
tio & signa to.3.133.10
hecticarum febrium curatio to.3.179.7. & col. seq.
hectica dispositiones, difficulter mobiles
tom.4 660.b a
hecticarum febrium curatio priusquam tabidæ fi
ant, difficilis non est, postea uero impossibilis
tom.3 128.d
hectica curatio, nullum erroremne minimū qui
dem admittunt to.6.260.b
hectica febrī & tussi, remedia to.6.515.a
hectica febris curandæ methodus generatim t.6.
249.c d. per aerem, ubi eius exponitur præpara
tio ad frigidum 249.c per ea quæ foris admo
uentur, topica 251.b per balnea 252.d magis au
tem 256.a per alimenta 259.b
hecticis febrib. multa minime cōuenit to.6.262.a
In hecticis febribus, usus mellis cauendus to.6.
259.c
In hecticis febribus alimini lactis usus t.6.259.d.c
In hecticis febrib. balneorū œconomia t.6.261.b a
hectica erysipelatosa curatio to.3.131.8
hectica ubi solidas occupat partes incurabilis
est to.6.260.c
hectica, ubi in marasmū abierit, ne tentanda qui
dem curatio est to.6.257.b
hedera to.8.317. to.5.199.29
hedyosmos menta
hedychroi præparatio to.5.375.7
hedychroi confectura to.5.561.b c
hedychroi cōpositio, rursus exposita carmine he
xametro to.5.395.d 21
hedychroum herbā esse quispiā putauit t.5.396.a
hedyfarum to.5.185.137
hegemonica animæ uis to.2.241.a
helenium Dacarum spiculis circumlitum inficit
tom.5 355.13
helenium, eius uires to.8.317
helleborū sumpturus quō sit disponēdus t.7.13.4.
helleborum si quis biberit quomodo debeat se re
gere to.7.14. ibidem
helleborus quō magis & minus soluet t.7.15. ibid.
helleborus sanis periculosus, quia conuulsionem
facit to.7.16. ibidem
ex helleboro conuulsio lætalis est to.7.15
helleborus niger ad quid utilis to.8.77
helleborū dicentes antiqui absolute, album acce
perunt ibidem
helleborū nigrum dicūt cum additione nigrū ibi.
helleborus duplicem facit conuulsionem, & quæ
fanabilis & quæ non ibidem
hemero-

hemerocalles to. 5. 185. 138
 hemionitis to. 5. 186. 139
 hemicraneæ to. 4. 78. d
 hemicraneæ, symptomata eius, causæ & curationis
 summa to. 5. 522. ca. 3
 hemicraneæ remedia to. 8. 86. Item Heræ t. 5. 523. 2
 & deinceps & to. 6. 493. 65
 hemina, quanta sit to. 5. 811. c. & d
 hemina non eadem omnibus to. 5. 980. d
 hemina, quot uncias Andromacho capiat, & su-
 per eo ipso notatus Andromachus to. 5. 985. 3
 col. seq. & 992. a. & inde
 hemitritæa febris, quæ sit to. 3. 146. 8. Itaq. 166. d
 hemitritæa febris nomē, cur inditū to. 3. 144. d
 hemitritæa appellationis, variae sententiæ tom. 3.
 365. a. b. Et super hoc ipso Agathini error & Ar-
 chigenis 148. d. cur sit dicta 466. c
 hemitritæa febris e numero continuarum est
 tom. 3 148. 10
 hemitritæa differentiarum tres to. 3. 364. d
 hemitritæa febris horrida dicta Hippocrati to. 3.
 146. d & 148. b
 hemitritæa febres, quæ non recte dicantur to. 3.
 466. b
 hemitritæa febris generationis modus duplex
 tom. 3 145. a
 hemitritæus ex cōplicatione quadrupliciter con-
 sistit to. 4. 524. d
 hemitritæa febris nunc bilem exuperantē habet,
 nunc pituitam, nunc neutrum magis, quando
 etiam exquisita est to. 3. 146. d. & col. præced.
 & cuiusq. modi notæ eadem 147. a. & c. d
 hemitritæa febris e duab. cōtinuis nō fit t. 3. 148. c
 hemitritæa exquisita febris quæ sit 146. d eius sym-
 ptomata & generatio to. 3. 433. c & col. seq. d
 hemitritæa non exquisita to. 3. 148. 10
 febris tertianæ continuæ & quotidianæ intermit-
 tentis mixtio complexio qui alter Hemitritæo-
 rum est to. 3. 148. c. d
 hemitritæa febris Romæ frequens to. 3. 18. b. c. &
 433. c
 hemitritæus typus quare medicos fallat, & alia
 de ipso to. 3. 364. d
 hemitritæge febris circuitus eiusq. partes t. 3. 350. 10
 hemitritæa sunt mediæ longitudine to. 7. 12. 1
 hemitritæa agnitio to. 4. 524. 9
 hemitritæus typus, & quæ ipsum concomitantur
 tom. 3 364. c. d
 hemitritæus typus ferus est & periculi plenus, &
 ratio ibid. & col. seq. d
 hemitritæis omnibus, antidotus Basilij to. 8. 126
 hemitritæa febris, letalis to. 3. 464. 5
 hepiala febris, quare Febris Hepiala
 hepar, quare lecur
 hepatis actio causaq. methodo inquiri t. 1. 515. b
 caro propria d partium usus & actio 516. b &
 516. c. & 518. c problemata aliquot 516. d uaforū
 plexus utilitas 518. a arteriarum situs d situs &
 connexio cum cæteris partibus 520. a gibbi cū
 phrenibus connexio 521. b alimentum 566. c lo-
 borum numerus & usus 511. b

hepatis anatome to. 8. 192
 hepar unde nutriatur to. 1. 581. b
 hepar facultatis concupiscibilis principium to. 1.
 583. a. à 4. instrumentis purgari 543. c
 hepar in secunda digestionem accipit uenas potest
 colligi to. 7. 15. 1. ante finem
 hepar per quas uias euacuet cōmode to. 7. 21. ibi.
 hepatis euacuatio ad quæ loca mala ibidem
 hepar unde alatur to. 7. 18. 2
 hepatis magna frigiditas facit excrementa humida
 tom. 7 20. ibidem
 hepar sanguinem bonum facit si partes corporis
 sint crassæ, e contra si tennes to. 7. 35. 2
 hepar expurgatur a splene to. 7. 21. 4
 hepar nisi expurgeretur uiscera debilitantur ibid.
 hepar durum habet tumorem, inflammationem, ob-
 structum, facit morbum regium to. 7. 62. ibid.
 hepar durum longo tēpore facit morbum regium,
 inflammatum uero & obstructum breui ibid.
 hepar per quot dispositiones sic causa morbi regij
 tom. 7 64. 4
 hepar appellatur nomine uisceris to. 7. aph. eodē
 hepatici dicuntur, qui habent morbum in hepate
 & licet habeant febrē non dicunt febricitantes
 tom. 7 73. ibidem
 In hepate sanguis crassus exustus facit sedimina
 ut orobi carunculas in urinis to. 7. 16. ibid.
 hepatis facultas ferē principalissima, est cōcoctio
 chylī, & in sanguinem mutatio to. 5. 730. d
 hepar condolentiā neruorū non facit t. 4. 671. 66
 hepar, quibus parum est & angustos meatus ha-
 bens Itaq. 259. 73
 hepar habet sanguinem pro humore to. 7. 39. 5
 hepatis caro est calidior adenis mammarum
 tom. 7 40. ibidem
 hepatis uicinitas facit uterū dexteram partem cali-
 diorem 7. 48. ibidem
 hepar inflammatum singultum facit to. 7. 58. ibid.
 ab hepate mali humores fluentes faciunt fastidium
 cibi to. 7. 3. 6
 In hepatis inflammatione singultus malum t. 7. 17. 7
 hepar quomodo ad stomachum compatitur ibi.
 hepatis gibba & caua quō recipiant materias &
 quomodo ad intestina mittant to. 7. ibidem
 hepatis corruptio quādo pertingit ad carnē quo-
 modo cognoscitur to. 7. 16. ibidem
 hepatis putredo incocta quō cognoscitur ibid.
 hepar circumdolens, his febris superueniens sol-
 uit dolorem to. 7. 35. ibidem
 hepar tripliciter dolet, & quomodo cognoscitur
 differentia causarum ibidem
 hepar quibus aqua plenū, omentū eruperit, uen-
 ter aqua repletur & obeunt to. 7. 56. ibid.
 hepar aptissime facit uellicas aqua plenas in exte-
 rioribus membranis ibidem
 hepatis inflammationis dolor qualis et in qua par-
 te fiat uehemens to. 7. 56
 hepar fit durum si retineantur hæmorrhoides
 tom. 7 12. 6
 hepatis calor natiuus extinguit hæmorrhoidib.
 exclusis, & quomodo cōparat ipsum ad ignem
 tecum

rectum multis lignis & suffocatum ibidem
 hepatis materia feculenta uitiosa per hæmorrhoides purgata ibidem
 hepar propellens materiam ad pulmonem uale ali quo disrupto, facit tabem ibidem
 hepar fortiter patiens, compatitur stomachus, & sitingultus & tussis 16. ibidem
 hepar compatitur per magnam passionem stomachi & pectoris ibidem
 hepar non potens ad se trahere alimentum, & conuertere sanguinem, fit fluxus alui ibidem
 hepar discissum letale est 18. ibidem
 hepar habet uulnera plurima manantia sanguine ideo moritur antequam sanetur ibidem
 In hepate fit sanguis colligere 16. ibidem
 hepatis fibra abscissa etiam sanatus est paries aph. 18. ibidem
 In hepate si passio fit, uel infra quæ uenæ secari debent 10. 7. 36. ibidem
 hepatis inflammatio facit morbum regium 10. 7. 42. 6
 hepar si fiat durum laborantibus morbo regio malum, & quare ibidem
 hepar compatitur in aqua intercute 10. 7. 43. ibid.
 hepatis uitiorum symptomata 10. 4. 50. d
 hepatis intemperaturarum cuiusque simplicium, signa, calidi, frigidi, sicci, humidi 11. 2. 52. d
 hepatis intemperaturarum compositarum signa, calidi & sicci, calidi & humidi, frigidi & humidi, frigidi & sicci 11. 2. 53. 41
 hepatis intemperiem calidam, aut frigidam, qualia sequantur excrementa, e cibo in uentre corrupto 10. 5. 73. d
 hepatis intemperiei calidæ, medicamēta optima sunt cicorium & seris, & ratio. frigidas quoque non magnopere qualitate sua lædunt, cæteras iuant, & quo pacto 10. 5. 73. 5. 8. & col. seq.
 hepatis patientis agnitio, seu signa 11. 2. 60. a
 hepatis aut splenis affectionibus, non semper febres iunguntur, & quando 10. 3. 140. d
 hepatis concoctricis facultatis oblatæ signa 10. 5. 73. 1. a b
 hepatis actionum naturalium, una lædi potest, non læsa altera, & quando 10. 5. 730. d & citra
 hepatis, tractricis facultatis læsæ signa 10. 5. 731. a
 hepatis affectionibus quibusque, familiares crises 10. 4. 536. b. c. & citra
 hepaticæ affectiones proprie dictæ, quæ sint 10. 5. 732. a b
 hepaticæ affectus dicti, quales sint 10. 3. 103. b c
 hepaticæ dictæ dispositionis ac dysenteriae dignotio 10. 4. 140. b
 hepaticorum accidentia à dysenteriae accidentibus quo pacto differunt 10. 4. 132. d
 hepatici cognitio, historia 10. 4. 133. a
 hepatici adolescentis cuiuspiam agnitio 10. 4. 660. 19
 hepatis præcepta, & pharmaca, ex Archigene 10. 5. 739. 9
 hepatis affectionum curationis scopi e quibus ducendi sint, differentia ipsarum, & cuiusque symptomata 10. 5. 729. c. & col. seq. 3
 hepar per quæ loca apte euacuetur 10. 6. 189. c

hepatis obturationi, citra manifestam intemperiem. Item refrigerato ac condensato curaturat. 5. 735. d. & citra d c
 hepatis inflammato conuenientium emplastrorum & cæterorum compositio 10. 5. 705. d
 hepatis inflammationibus præcepta, & remedia 10. 6. 438. 85. obstructionibus 441. 103
 hepatis uitium uarijs t. 6. 461. 38. & 497. ul. & se. co.
 hepaticis, lienosis, & stomacho laborantibus præstantissimum 10. 6. 505. d
 hepar, si fluxione infestetur aut simili, curationis formula 11. 2. 62. d. & col. seq.
 hepatis scirrhus, curatio 10. 6. 404. 2
 hepatis scirrhum, uictus ratio attenuans colligauit 10. 2. 169. b
 hepatis affectionibus induratis, pharmaca ex Asclepiade quatuor ordine 10. 5. 737. d
 hepaticis malagmata, ordine septem carmine t. 5. 740. 10. & col. seq.
 hepaticis, cataplasmata, Archigenis 10. 5. 739. 2
 hepatica medicamenta cur dicta 10. 5. 150. 23. b
 hepaticorum medicamentorum natura, & compositionis scopi sub antidoto cyphoide 10. 5. 732. d. & deinceps. item 738. b. & d
 hepatis medicamentis, apponenda sunt adstringentia, & ratio 11. 2. 74. d
 hepaticis facientes antidoti ex Andromacho, antidotos cyphoides 10. 5. 732. 7. c & huius censura, col. seq. tota. Item ex eodem alia deinceps, numero nouem 734. a. earum nonnullæ alijs quoque affectionibus inscriptæ
 hepaticis facientes antidoti, ab Andromacho qualibus intemperaturis conueniant 10. 5. 732. b
 hepaticæ confectiones, ab Asclepiade, quarum nonnullæ alijs quoque affectionibus inscriptæ sunt 10. 5. 735. 8. & col. seq. 4
 hepialis febris 10. 3. 141. 6. & col. seq.
 hepialis febris e duplici inæquali intemperie componitur 10. 3. 168. c. d. & 169. 12
 Heraclitus Galeno familiaris, anatomices magister 10. 1. 140. b
 Heraclidis commendatio 10. 5. 666. a
 Heraclides, Herophilus, interpretes in Aphorismis 10. 7. 65. 7
 herbiuororum & carniuororum discrimen 11. 4. 75. 2
 herbiuorum ungulae quales ibidem
 hereditas, cur in partes duodecim diuidatur 10. 2. 228. b c
 heredes institui cur possint qui nati in lucem nondum sunt 10. 1. 131. 12. b
 herophon, ægrotus 10. 3. 266. b. & 476. 20
 herigeron 10. 5. 186. 140
 hermaphroditum 11. 2. 178. d. & 10. 1. 129. 2. b
 hermaphroditorum meminit 10. 7. 44. 7
 hermaphroditum mares potius quam fœminas 10. 7. 44. ibidem
 hernia, Ramex 10. 3. 337. 18
 hernia dicta 10. 1. 338. 2
 hernia, soli homines ac similia obnoxij 10. 1. 338. 2
 Hermocrates ægrotus 10. 3. 269. b. & 503. 5
 Heroes qui 10. 8. 16

Heropitus ægrotus to. 3. 577. 82
herpes quid Ifag. 188. c
herpes, appellatio eius to. 6. 35. b
herpetes id est, repentes quæ uulnera sint & quomodo to. 7. 45. 6
herpes è phlegmonarum est genere to. 6. 391. b
herpes, eiusq; generatio to. 3. 335. 7. & to. 6. 392. a b
herpes hestiomenes Hippocrati dictus, iteq; miliaris, & generatio utriusq; ibidem
herpes eiusdem generis cum erisipelate est to. 6. 357. b. c. & quatenus differant 357. d. curatio 358. d. & sequenti col. exemplum mulieris quæ Romæ tali affectu laborans purgationem auerfabatur 358. c
herpetum curatio to. 6. 396. b. qui sunt excedentes, deinceps si summa tantum exulceret 396. d
herisipelas facit dolorem in uisceribus to. 7. 66. 4
heryngium to. 5. 186. 141
Hesiodus, eiusq; uersus citati to. 6. 7. d
hesiodi loci, quibus Chrysippus animæ irascibile partem in corde sitam esse cõfirmat to. 1. 92. 4. c d
heterocrania, quid Ifag. 182. d
heterocrania, quis affectus, eiusque curatio Ifag. 218. b
hiantes ut aliqui dormiant to. 7. 52. 6
hiatulæ paruæ, qualem carnem habeant to. 2. 118. a
hieracites lapis to. 5. 282. a & b
hiera picra to. 4. 19. d. ex aloë compositio, usus to. 5. 505. d. & deinceps
hieram picram constituentium simplicium cuiusque ratio to. 5. 710. a compositio uaria tom. 2. 392. d c præparatio dupliciter exposita tom. 5. 709. 2 rursus compositio eius to. 6. 185. d usus ad uitiosos succos qui in uentriculi tunicis habentur 185. d. & col. seq. a
hiera cum melle, ad aliquos uetriculi affectus nõ tam conuenit quàm absq; eo to. 6. 186. b a
hiera picra, utilis est ubi humiditas uitata tunicas uentris perrigat. item notæ huius affectus to. 5. 710. a biliosorum uentris affectionum optimũ pharmacum est to. 5. 710. b morbum comitialem è uitio stomachi curat to. 4. 125. c
hiera ex aloë, contra capitis dolorem è uentriculi consensu, utilis to. 5. 505. d
hiera picra, oculorum suffusionibus è stomacho utiliter datur to. 4. 85. a
hiera ex aloë iuxta Andromachum to. 5. 709. 2. a n tipatri 712. a
hiera diacolocynthis dicta, eiusq; in febribus nõ uehementibus usus to. 5. 338. 6. & 709. b
hiera themisonis, antidotus, ex Asclepiade tom. 5. 719. 5. & super eius cõpositione, usq; & quatenus cum Andromacho cõsentiat exploratio
Hippocratis Heraclida, Hipp. (col. seq. tota Gnosidici filius, auus fuit to. 6. 597. b
Hippocratis filij, ob stultitiã demorsi to. 1. 1222. d
Hippocratis & antiquorum medicorum cõmentatio to. 6. 101. c
Hippocratis è Platone commendatio to. 6. 10. a
Hippocrates ueritatis potius quàm gloriæ amator to. 1. 161. 7

Hipp. primus omnium recta artis uia instituit, quæ cum à posteris absoluẽda fuerit, corrupta ab his fuerunt pleraq; recte prius inuenta to. 6. 46. d
Hippocrates primus omnium philosophiã rerũ inuexit, post eum philosophorum præcipui tom. 4 582. ca. 2. c
Hippocrates principiã dedit rebus plurimis quæ Arist. postea fusillime est interpretatus to. 6. 10. d
Hippocrates, calidum, frigidum, humidum siccũ, inuexit primus, declarauit Aristoteles to. 6. 10. d & sequenti a
Hippocrates naturæ rerum elementa primus inuenit to. 1. 27. a
Hippocrates è quatuor humorib. putat hominis generationis materiã to. 1. 29. b c
Hippocratis physiologiam omnes doctæ scholæ cõfirmant to. 6. 10. b c
Hippocrates & plato, hic animæ naturam, ille corporis, eadem methodo inquirunt to. 6. 10. b
Hippocrates uno exposito, reliqua eandem uim habẽtia omittit solus & quib. in locis. t. 1. 10. b
Hippocrates nõ dammandus quod singularia nõ persequatur to. 6. 612. c
Hippocrates cur aduersus ueterũ stultas opinionones disputet to. 1. 13. 8
Hippocrates cur disputet aduersus affirmãtes unum esse elementũ, cum tamen dicat supra medicinam id pronunciatum esse to. 1. 15. d
Hippocrates medicationis uiam omnẽ aperuit, sed ita tamen ut ea curam diligentiamq; ad absolutionem desideret to. 6. 226. d
Hippocrates reprehendit eos qui ultra medicine limites, de natura disputationem adducunt. t. 1. 104. b
Hippocratis docendi ratio qualis sit tom. 3. 277. a & 284. 6
Hippocratis scripta, qualia sint to. 6. 166. 2. c
Hippocratem fuisse dogmaticum Galenus docet tom. 7 11
Hippocratis qui primus liber colligi potest ibide
Hippocratis interpres is tantũ dicitur qui omnia ipsius opera perlegerit to. 7. 71. 4
Hippocratem multi interpretati sunt ibidem
hippocratis laus ex re, et scribẽdi modot. 7. 79. 4b.
hipp. diligentia in uocibus usurpandis to. 3. 188. d
hippoc. utilitatissimis uocabulis usus to. 3. 549. 32
hippocrates antiquæ breuitati studens to. 1. 25. 16
hippocratis dicta exquisita sunt to. 7. 64. 7
hippocrates uniuersalẽ causam ponit. 7. 26. 4b.
hippocrates primus multa adinuenit ibidem
hippocrates ponit quedam ueluti exempla sermonum uniuersalium to. 7. 25. et 26. 6
hippocratis inuenta, ante Galenum nemo tracta uit recte to. 6. 166. c
in Hippocratem, cõmentationes qui ueterum doctorum scripserint Ifag. 5. 6. b
de Hippocratis germanis libris cõmentarius promittitur to. 1. 1009. a
hippocrati, non ut testi, sed tanquam demonstratori fidem Galenus habere solitus to. 1. 1229. d
hippocratis libri quando legendi sint & post Hippo-

Hippocratem cur scripserit Galenus to. 6. 153. a
 & 154. c
 hippoc. scita, de natura humana damnavit Thessa-
 lus, philosophorū doctissimorū nullus to. 6. 8. d
 Hippocratis de natura sententia to. 1. 112. 6. a
 Hippocratis & Aristotelis de generatione opinio-
 nes to. 1. 1142. 4
 hippocratis sententia de usu particularū interpre-
 tatur Galenus to. 1. 422. d
 hippocrates nonnulla obscure, nihil perperā scri-
 psit, multa paucis docet ibidem
 hipp. naturam uocat creatorem to. 1. 110. 4. b. c
 hippocrates creationis nostræ autorem explicare
 non ausus ibidem
 hippocrates eorum quæ accidunt, obseruator dili-
 gentissimus to. 3. 250. 3
 hippocratis propositū, in describendis agris qua-
 lesit to. 3. 258. 7. & col. seq. & 260. a b
 hippocrates & Erasistratus de principatu conten-
 dunt lflag. 103. b
 hippocratem in arte superare, quibus modis con-
 tingat lflag. 22. d
 de Hippocratis & Platonis decretis libri 9. t. 1. 88. 1
 liber primus nūc additus sine principio ibidem
 librorum materia quæ sit tom. 1. 100. 1. a. & 100. 3
 c. libri primi 893. b. & 916. b & 921. a & 1054. b. f. e
 cundi breuiter ibidem. trium librorum a secun-
 do ratio reddita 1055. a. & ultra
 de Hippocratis ac Platonis placitis libri quando
 scripti lflag. 37. & 39. c eorum scopus quis sit.
 1079. c quid in primis contineant 1053. b
 de Hipp. & Plat. decretis libri quinque, duas qua-
 siones solas habent, alteram de animæ princi-
 patu, alteram de partis irascibilis sede t. 1. 1056. b
 eorum quæ in his de principatu habentur, epi-
 tome omnium 1246. b. per columnam totam.
 liber sextus, quid contineat ibidem
 hippocrati & Platoni in quibusdā nō bene con-
 uenit, in plerisque recte. de elementis primis, et
 secundis 1063. d. de calore naturali 1071. b &
 1072. 14. & inde de respiratiōe dissentiūt 1072
 14. & 1073. d conueniunt 1074. d
 hippocampus, usus eius in medicina to. 5. 16. 37
 hippomarathrum to. 5. 187. 152
 hippuris equina cauda to. 5. 187. 151
 hippus, quis oculi affectus lflag. 187. c
 hircorum caro to. 2. 94. b. & 174. b
 hirudinum usus lflag. 189. b
 hirudinum asservandarum modus tom. 5. 1053. a
 usus c
 hirudines si quis deglutierit, remedia to. 5. 426. 4
 hirudines usæ, & vires earum to. 5. 315. 31
 historia aut præsentium est aut præterit. lsa. 89. d
 historiam, qualiter definiant, maxime Empirici
 lflag. 129. a b
 hist. & experientia seu observatio differ. lsa. 128. d
 historia quo pacto iudicanda sit, ut ad usum recte
 possit deduci lflag. 129. b. c. & 132. a. b.
 ac deinceps
 historia philosophica to. 8. 5. & deinceps
 hædus, exemplum naturæ absque doctrina pru-

dentis to. 4. 161. b
 hædi, quale sint nutrimentum to. 2. 137. 9. & 142. d.
 & 176. 7
 Homeric loci, passim, quorū testimonio Chrysip-
 pus irascibilem animæ partem in corde confir-
 mar esse to. 1. 923. d. per col. 2
 homeri versus varij, quibus nunc concupiscibile,
 nunc rationabilem partem animæ, in corde co-
 tineri affirmat Chrysippus to. 1. 949. b c
 homo, quid lflag. 167. 11
 homo quo tempore perfectus sit to. 8. 41
 homo cur animal rationale solus dicatur, cum cæ-
 terorum quoque animalium quædam rationem
 usurpent lflag. 6. c
 homo animal sapiens & diuinum tom. 1. 417. d
 717. a prudentissimum animantium 53. b
 omnium animantium generi imperat, & est a-
 nimal pacificum ac ciuile 418. a sine arte na-
 scitur 419. b
 hominis & equi substantiam nō misceri t. 1. 473. d
 hominem ex animalibus solum stare erectum, &
 sedere posse tom. 1. 476. & 477. c. erectum el-
 se, ut cælum suspiciet, asserentium opinio re-
 futatur ibidem d
 homo, cæterorum animalium solus ad omnes artes
 aptus, & quo pacto to. 8. 140. lflag. 5. d
 homo, deo potestate similis to. 1. 131. 8
 homo corporum omnium temperatissimus t. 1. 53. c
 hominis temperati optimæ formatio, quā causam
 sortiatur to. 1. 54. b
 homo temperat⁹ exquisitē, Polycleti statua t. 1. 54. b
 homotoni remedia to. 8. 125
 hominibus debilibus, & fortibus quid accidat, si
 aqua frigida lauentur to. 7. 15. 1
 comparatio in lignis fabri, & corio coriarum ad cor-
 pus humanum to. 7. 13. 1
 humanum corpus unū ne sit ac simplex, an ē sim-
 plicibus compositum, ad artem necessaria quæ-
 stio to. 1. 109. d
 humani corporis fabrica, non fortuna facta, sed ar-
 te talis esse ostenditur to. 1. 1102. c
 humanum corpus obnoxium extrinsecis muta-
 tionibus Galenus to. 7. 1. 1
 humanarum carniū esus to. 5. 279. 2
 humanum stercus, ac inter remedia vires mirabi-
 les to. 5. 292. 20
 hominum morsus, quales sint iuxta noxam
 5. 808. b
 ex homine cōposito modestoq, ferox respōsio,
 mala. Contra quoque, ē feroce, composita & ra-
 tio to. 4. 653. 9
 homonymiæ distinctio, res in specie parua, usu ta-
 men non parua to. 1. 50
 honestus fieri qui cupiat, quid illi primo faciendū
 tom. 2 196. c
 horas diei cuiusque, cur in duodecim diuiserint,
 tom. 2 228. a
 horæ æquales, mediæ inter maximas & minimas
 quodam modo sunt to. 1. 1315. b
 horæ duodenæ sunt spatij tertianarum legitima-
 rum to. 7. 43. 4
 decem

decem & octo tertianarum non legitimarū ibid.
 horis duodecim si accessiones tantū permanēat,
 morbus citō iudicatur ibidem
 horologiorum fabricæ resolutio to.2.227
 hora, tempus anni quoddam unde horæ fructus
 dicti græcis to.2.57.2
 horarij fructus omnes, qui humido sunt tempera
 mento, in uentriculo corrumpuntur, nisi celer
 rime subsidant to.2.58.d. & 131.c.d
 horarij fructus pleriq; nō nisi igne prius parati re
 cte eduntur ibidem b
 horæorum fructuum natura, si reponantur, in cō
 trarium cedit to.2.57.c
 De ijs fructibus qui horarij, id est, fugaces uocan
 tur, lege fructus
 hordeolum, oculorū affectus definitus Isag. 187.d
 & to.6.546.a
 hordeum, crithæ
 hordeum apud quasdam gentes nudum prouenit
 tom.2 174.b
 hordeum optimum, quale sit to.2.182.2
 hordeum recens, ac uetustum, quale sit ibidem
 hordeum, laudatissimum, & reliqua eius aestima
 tio to.2.38.17
 hordeum, ptisanæ conficiendæ quale sit eligendū
 tom.2 182.c
 hordeum, eiusq; natura tota exposita to.2.37.a
 hordeum generaliter acceptū refrigerat & siccāt,
 sed iuxta partes suas varias habet facultates &
 quasnam to.2.182.2
 hordeum, elixatione flatum deponit to.2.35.c
 hordeum, quocunq; modo paratū, nunquam cor
 pus calefacit, sed uarie pro modopreparationis
 humectat & siccāt to.2.37.a.b
 hordei usus, in attenuante diætā tom.2.173.c
 175.a
 hordei succus, & alicæ to.8.338
 horror, motus est mediocris uirtutis expultricis
 tom.3 87.d
 horror motus illegitimus est, facultatis & morbi
 simul iunctorum to.3.71.a.b
 horror, rigor, frigefactio qualiter differāt 3.204.d
 horror inter rigorem ac inæqualitatem tanquam
 medius to.3.85.b
 horror rigor, lassitudo ulcerosa ac inæqualitas, tã
 quam iuxta magis ac minus differunt to.3.82.a
 horroris generatio to.6.241.d causæ 3.88.b
 cur quæ hororem tantū aut inæqualitatē uni ad
 ferunt causæ, alteri rigore cum cōcussione cor
 poris adferunt to.7.244.b & col.præ.
 horrorem excitantes causæ exteriores, uelut bal
 nea, sol, exercitationes, & cōsimiles quomodo
 id agant to.6.254.a. & deinceps
 horror, è lassitudine ulcerosa, plusculum aucta, to
 mo 3.81.d & seq.a
 horrores è dorso frequentes, in aliam cōditionem
 celeriter transeuntes, implacidiq; quale signū
 tom.4 671.43
 horrorem ac rigorem, è causa mordace, dum sese
 mouet, omnino contingere, ostensio to.3.82.d
 & seq.a

horridi homines in aquilonijs cōstitutionib. cur
 fiant 753
 horror sanatur uino to.7.56.8
 horror quomodo fiat ibidem
 horror à sudore non bonum to.7.4. ibidem
 horror, rigor, frigus quod differant cōtra aliquos
 Galenum male sentientes, collige ex Gal. 7.1.2
 ubi dicit horror, rigor, frigus fieri à principijs ac
 cessionum horrore to.7.58.5
 horrores, ad putredinis febres nō necessario comi
 tantur to.3.125.c.d
 horrifficæ febres quæ sint, & qualiter bifariam cō
 tingant to.3.418.d
 ὁρμη, uoluntarius motus to.2.295.a
 humeri articulus cum brachio to.1.470.c
 humeri & ischiij articulationes & motus cōferun
 tur to.1.734.d articulus 768.10. & 771.12, situs
 769.c ὁμωπλοτῶν i. scapularum usus 768.10.
 ἀκρωμιον quid t.1.768.d. & 769.a.b. clauis situs
 & figura 769.d. & 770. caput brachij cur rotun
 dum 771.12. scapulæ cauitas 771.c motus 774.
 b.c articulationis securitas 771.b à ligamentis
 ibid. à musculis 771.c horum actionem, nume
 rum, situm uide ibidem
 humeri, os to.1.186.16. humerus summus ibid.
 humeros infestantes morbi Isag. 230.c
 humeraria, cur ita dicta uena to.1.203.c
 humi cubare, causa est sanguinis fluxus in iuueni
 bus, plus tamen nocet cōsistentibus quàm iuue
 nibus to.7.293
 humorū contemplatione, nō indigere medicum
 falsa quorundam opinio to.1.153.d & 160.c.d
 de humorum singulis speciebus inquisitio, ad ar
 tem necessaria to.1.159.b
 in humorum explicatione plurimum sudarūt qui
 tom.1 153.c
 humores quot sint, & qui Isag. 169.c
 humores quatuor, eorumq; naturæ, & effectus
 tom.8 70.71. item 155
 humorum quatuor, contraria remedia to.8.72
 humor quid to.8.212
 humores oculorum, tres to.8.217
 humores quatuor, singuli quos mores gignant
 tom.6 525.d
 humores quatuor in nobis esse secundū naturā, &
 tum quantitate redundantes, tum qualitate al
 teratos morborum causas existere, Hippocra
 tis sententia to.1.1066.9
 de humoribus, rationē Hippocratis emulati sunt,
 Plato, Aristoteles & Theophrastus, & medico
 rum grauissimi quicq; to.1.1065.c
 humorem unū solum è ceteris in corpore esse opi
 nantium cōfutatō facilis, sed qui sanguinem,
 difficilis est to.1.120.b
 aduersus statuentes hominē, unū quempiā humo
 rē esse, Hippocratis ratio t.1.32.a & 111.d & ult.
 ex humoribus omnibus, natum esse hominem, ac
 nutriri, Hipp. demonstratio to.1.32.b & 33.b
 hum. quare secundū naturā esse, & ex ipsis aliū alio
 anni tēpore abundare ostēdit Hipp. Plato nō
 tētauit t.1.1065.8. & locus super hoc ipsius Hip.
 elementa

elementa propria sanguinem habētium omnium
humores quatuor sint to.1.29.a
humores quatuor, elemēta humani corporis pro-
pria ne sint to.1.114.c.d
humores quatuor ē quatuor primis corporib. sim-
plicibus constituuntur to.1.119.a & 114.c.d
humores quatuor, natura differentes esse, demon-
stratio Hippocratis to.1.119.27
humor tum is qui in uenis, tū qui in arterijs, quo-
modo differant foris to.1.153.2
humores inter se differre, quib. notis ostēdat Hip-
pocrates to.1.118.c.d. & 119.d
humor quisque, calidus, frigidus, humidus, siccus
quomodo dicatur to.1.128.a.b
Humorum in nobis generādorū causā & modi
expositi to.1.115.1.c.d. & 115.5.c.d
ostenditur uini mustei exemplo to.1. & 1157.a
de humorum generatione, improba Erasmus strati-
opinio t.1.1148.8. super eo ipso philosophorum
& medicorum priscorū uera sententia 1154.9
humores intra corpus ex cibis uarijs a calore ua-
rio uarij gignuntur, nō ante erāt in cibis 1153.c
humorum cāterorū, a pituita, generatio, in epā-
te sit to.1.164.b.c
humores quatuor, temporū anni uicissitudinibus
augentur, minuunturq; to.1.126.d & deinceps
humores singuli, anni tēporibus quibusc; respon-
dent, & modus to.1.125.b
humores quatuor in homine, ita uicissim dominā-
tur, ut in anno tēpora quatuor t.1.128.4.1. eiusq;
signum columna sequenti a
humorum iuxta ætates generatio to.4.808.30
humoris cuiusc; natura to.3.28.c
humores, quomodo siccitate inter se distent, cum
humidi omnes sint, quæstio to.1.118.d
humor melancholicus frig. sic. melācholia uero ca-
lida, sicca to.1.115.5.d
humorum crassities, ē causis contrarijs caliditate
ac frigiditate, gignitur to.4.774.38
humores tenues aut crassos gignētia alim 2.133.b
humoris cuiusc; color quorū talis sit, uelut pituitæ
humor, albus: sanguinis, ruber, & reliquorum
item, quæstio, Hipp. instituto non cōueniens,
& ratio causam tamen huiusc; inuenienti præ-
buit, & quomodo to.1.1064.c.d
humor omnium notissimus, sanguis to.1.153.2.
& citra
humores, in arterijs ac uenis omnes contineri, in-
dicia to.1.158.5
humores aliij in alia corporis parte magis abun-
dant lřag.213.ca.12
humores, tribus modis in uentriculo degunt, &
quibus lřag.167.d
humorum superfluitas, tum tenuiorum, tum cras-
sorū, eiusq; generatio & notæ cuiusc; 3.555.48
humores ad proborum morum generationē quo-
modo cōferant, naturalis consil. est t.1.128. b.c
humorum intro, ut ad uentrem facti recursus cau-
sa interdū est cutis stipatio & densitas 1.1176.a
humores crudos in corpore, uel cōcoctiōe in san-
guinem uerti uel putrescere necesse est 2.132.d

cur qui in ambitu totius sunt humorū sapores nos
latent, in lingua noscuntur to.5.112.d
humor quibus in locis concreseat in corpore to.1.
153.2
humorem a quoq; pharmaco propriū trahi, quo-
modo ostendatur to.1.166.b
humorem quemq; a pharmaco purgante conuer-
ti ē sanguine, dicentium ratiocinatio præposte-
ra to.1.165.d & deinceps
humores a purgantib. medicamentis prius existē-
tes in nobis trahuntur, non primum mutantur
to.5 346.d quare item purgantia medic.
humorem, medicamentō attractū, qui natura pro-
ximus est, consequitur to.1.34.b
humores, purganti medicamēto minime familia-
res, qualiter in superpurgationibus educi con-
tingat to.5.92.27.c
humores, quo ordine euacuentur in superpurga-
tionibus to.5.91.26.c.d. & inde
humores per uomitum eliciuntur 1.12.2.a
humores singuli, per uomitum eliciuntur 1.128.4.2
humores uitioli, unde gignantur, & quos pariant
morbos to.2.151.a
humor, ubi a cāteris separatus fuerit, dolore pa-
rit ac morbum to.1.118.a.b
humor quiuis, si sincerus sit, prauam affectionem
indicat, præter unum, sanguinem to.4.777-47
humorū uiciū bifariam morbum parit, uel si nō
proba ipsorum mixtio sit, uel si sedem occupet
alienam to.1.1063.b
humorum mordacium, quatuor sunt pro maioris
ac minoris ratione discrimina, & totidē hinc re-
spondentia symptomata to.3.317.d
humorum putrescentium substantia, per febrium
declinationes, quorsum euadat to.3.156.b
humores corporis, in qualitatē uenenosā cōuer-
ti pessimum to.2.130.ult. & inde
humorum putredinis reliquæ to.3.156.b.c
humoris innaturalis in parte corporis aliqua nati,
uis to.4.75.a
humorum prauitas, animæ functionibus non pa-
rum incommodat: bonitas uero, seruat 1.1233.a
humorum fluxiones, quos morbos creent 3.28.c
hum. pro ipsorū differētijs, ægrotationes aut dis-
filiiores aut minus tales constituūt, & quo pa-
cto to.4.777.46. & 47
humorum qualitatem fluctuationes nō iudicant
to.4 332.a
humorū in oculis, color mutatus qualiter uisum
uitiet to.3.55.a
humoris qui inter rhagoidem tunicam & cristalli-
num medius habetur, uitiā to.3.53.c & 52.b
humor crystallinus, uisionis primum instrumen-
tum to.6.22.a
si humorum multitudo in partem aliquam incum-
bat, curationis indicatio exposita lřag.275.cb
humores qui quo tempore morbi sint euacuādi,
tom.5 337.cb
humores qui per initia morborum euacuādi, qui
contra to.5.337.a.col.tota
humores raro turgent to.5.337.5
humore

humore crasso, siue frigido abundatibus, quale uinum cuiq; competat to.2.150.d
 humores turgētes sunt in principio purgadi Gal. tom.7 1.4
 humores firmati in aliqua parte corporis nō sunt mouendi ibidem
 humores omnes quomodo per sua signa cognoscantur aph.2. ibidem
 humores peccantes in quali, quod etiam in quanto uidentur peccare ibidem
 humores foemin. ex menstruīs deprehendunt ibi.
 humor acidus ualde frigidus collige to.7.12. ibid.
 humor acris & tenuis exulcerat, causa to.7.12.4
 hum. mordaces sunt illi qui turbāt uētric. 7.17. ibi.
 humores infestantes sunt illi qui debent euacuari tom.7 18. ibidem
 humor qualis euacuatus, sitim faciat Gal.7.19. ibi
 humoribus existentibus crudis, nō potest fieri bona euacuatio, ē cōtra existentib. coctis 7.22. ibi.
 humorem tantum esse unum. f. sanguinem, potest colligi ex Galeno tom.7.25. ibidem
 ubi exponēs sanguinem quemcūq; exeuntem per superius esse malum, inquit, siue sit spumofus, siue rubeus, siue flauus, siue niger, siue aquofus, siue crassus. apparet autē nigrum esse etiam atram bilem, uel quasi flauam choleram.
 humores morbū facientes, si non sint purgati, causant abscessum ubi est labor to.7.23. ibidem
 humores putrescūt saepe in toto corpore, & saepe in solis uasis to.7.37. ibidem
 humorum maligna putredo facit febres periculosas to.7.43. ibidem
 humorū frigiditas, uel crassitudo, uel multitudo facit longas febres to.7.44. ibidem
 humorum multitudo significatur per sudores tā frigidos quam humidos to.7.42.4
 humor pituitosus propter magnum calorem excatus, facit lentores circa dentes to.7.52. ibidem
 humor paruus & tenuis distillans facit tussim siccam Gal. to.7.54. ibidem
 humores cholerici ex aluo prodeūtes sanant morbum regium to.7.26. ibidem
 humorum abundantia in capite, facit dolorem capitis to.7.70. ibidem
 humores cum spiritu transeunt ad uescicam ibid.
 humorum crassorum multitudo facit abscessum, ad articulos to.7.74. ibidem
 humor ad articulos accessurus potest per urinam mitti ibidem
 humor melancholicus est fex sanguinis 7.77. ibi.
 hum. multitudo & crassities rumpit uenas 7.78.4
 humores superabundantes quomodo ex colorib. cognoscantur, Gal. to.7.2.1
 humores corruptos habētib. quid dandū 7.17. ibi.
 humorib. deficientib. quō ager cibandus ibidem
 hum. motus pertinet ad euacuationem 7.21. ibid.
 humores qui euacuadi in morbi principio, & qui non to.7.22.1
 humorem proprium sibi trahit quodq; medic. ib.
 humores raro turgent ibidem
 humor bonus si euacuetur, quid sequatur 7.23. ibi.

humores debent esse fluxui parati ante purgationem quomodo to.7.24. ibidem
 humor noxiis semper & solus euacuandus, & quomodo cognoscatur to.7.2.1
 humores qui causent uarios morbos ibidem
 hum. retrocedentes quō purgandi Gal. ibidem
 humores non cognoscūt, si in principiis accessionum dormiamus Gal. to.7.1.2
 humores proportionaliter aucti, indigent missione sanguinis to.7.8. ibidem
 hum. tantum crassos docet purgare Gal.7.9. ibid.
 humorum malorum reliquiae solent causare reciduas in febres to.7.12. ibidem
 humor alienus in natura corporis, in quo continetur nō potest nutrire ipsum, imō corrumpit, ib.
 humor alienus a natura in loco calido constitutus facilius putrescit ibidem
 hum. mali per quas uias mittant a natura 7.15. ibi.
 humores quanti debent esse ad causandum aggritudinem to.7.17. ibidem
 humores acres debent ab agrorum cibis remoueri, & quando to.7.18. ibidem
 humores tenues, & corpus rarum sunt causae extenuationis to.7.28.2
 hum. crassi, & corpus spissum contrarium ibidem
 humores 3. attrahunt a pharmaco, si autē desit sanguis, colligit & caro, tamen adest & aquosa substantia, quae & ipsa educitur per suum pharmacum, ut colligi potest to.7.37.2
 humores mali propter exercitiū tēdunt ad cutem tom.7 20.3
 humor spumofus ex capite ad uentriculum quandocūq; facit excrementa spumosa to.7.30.7
 humores optimi sunt a uino to.7.56. ibidem
 humor superfluous est is qui causat morbum, non tantum debilitas membri to.7.28.6
 humoribus prauis quō quis poterit uacare ibid.
 humorum acritudo abradit primū in summa parte intestina to.7.24.4
 humores mordaces habent uim exiccandi to.7.1.5
 hum. qui faciunt dolores & tardos mēses 7.36. ibi.
 humores crassos quō medicina extenuet ibidem
 humores crassi retinent menstrua ibidem
 humores generantur in omni parte utiles ad nutriendas ipsas partes, & ad multa alia: quae sint lege to.7.39. ibidem
 humor glutinosus & spumofus quorum sit membrorum ibidem
 humor bonus, nobis amicus, est sanguis 7.64. ibi.
 humores crassi & lenti dupliciter sanant 7.70. ibi.
 humorū mordacitas & quorum, faciat leuitatem intestinorum Gal. to.7.1.6
 humores mali fluentes ab epate faciunt fastidium cibi to.7.3. ibidem
 humores prauis ulcera erodunt, & quomodo cognoscantur to.7.4. ibidem
 humores defluentes crassi, uento iuncti, faciunt dolores dorso to.7.22.6
 humores debent euacuari per loca ad quae repunt oportuna to.7. ibidem
 humor superfluous est ille qui causat morbum, & nō tantum

tantum debilitas membri to. 7.28. ibidem
 humoribus prauis quomodo quis possit euacuari to. 7. ibidem
 humores infestates totius corporis primo euacuari debent in doloribus oculorum to. 7.31. ibid.
 humores acres in oculis erodunt corneam, multi uero erumpunt ibid.
 humores præter sanguinem pharmaco euacuantur, sanguis per phlebotomiam ibidem
 humores peccantes facile est cognoscere, & quomodo distinguantur ibidem
 humores incidunt, extenuat, dissoluit & trahit æqualitatem calor febrilis to. 7.40. ibidem
 humor exuperans quandoq; per uim à uenis ad cutem mittitur to. 7.42. ibidem
 humorum uitiosorum fluxus facit ulcera insaniabilia to. 7.45. ibidem
 humores qui per sectionem uenæ & qui per medicamentum educi debeant to. 7.47. ib.
 ex humoribus qui morbi nascantur ibidem
 humores qui quo tempore, an uere, uel autumnouel æstate sint purgandi ibidem
 humida quæ Isag. 168. b
 humidi & sicci uariæ significationes to. 4.245. b
 humidum dum mutatur quatenus humidum, sic cum sit to. 1.38. a
 humiditas nimia ex usu alimēti, aut uini potu, aut desidia, qualiter curanda to. 2.321. 17
 humida intemperies, siue sola, siue cæteris iuncta curatur facillime to. 6.183. c
 humiditas corpori est causa cur citissime alterantur dispositiones puerorum to. 7.27.3
 humiditas multa significat longum morbum 7.56.4
 humiditas dissoluit à febrili calore to. 7.57. ibid.
 humida & frigida sanat suffusus aromatum, niladeret caput to. 7.28.5
 humidiores humores & tenuiores citant menstrua to. 7.36. ibid.
 humiditas est causa sterilitatis to. 7.62.5
 humiditas exstinguit aromatum qualitate ibid.
 humida & calida naturæ sunt raræ, & habent semen fecundum to. 7.63. ibidem
 humida deiectio ad quid sequatur secundum antiquos to. 7.1.6
 humidum natura sunt nimis sani to. 7.2. ibid.
 humiditates quas malas dispositiones faciunt ib.
 humiditas multa facit cõuuls. sanabile Gal. 7.5.1
 humida & frigida regiones, & constitutiones, anni tempora magis extenuant to. 7.28.2
 humida & frigida naturæ ad æstatem melius, ad hyemem peius se habent to. 7.2. ibidem
 hum. & frigida hyeme & æstate bene se habet ib.
 humiditates superfluas corporis necesse est euacuare to. 7.62. ib.
 humiditas aquosa miscetur deiectionibus nõ syn ceris to. 7.23.7
 humiditas flatuosa quomodo faciat oscitationes & pandiculationes to. 7.55.7
 humidas carnes habentibus famem adhiberi conuenit to. 7.60. ibidem
 humide partes in animalib. pariter absumunt ib.

humidam habet temperat. lingua Gal. to. 7.32.6
 humiditas causa balbutiei, & cur ibidem
 hum. causa cur pueri pedib. uacillēt, & lingua ib.
 humiditate multa perfundit cerebrum ibid.
 humidum habentes uentrem minimè natura ægrotant to. 7.33. ibidem
 hum. aeris ambiētis chordas implet. to. 7.36. ibid.
 humiditas natia à calore febrili consumit ibid.
 humiditas debet humidis foueri etiā febrien. 7.16.1
 humiditas est causa non caluitij, ergo siccitas caluitij to. 7.28.6
 humiditas lethargiam facit to. 7.3.2
 humidum alimentum cito nutrit, & præsertim si calidum to. 7.11. ib.
 humiditas pauca per asperam arteriam nõ nocet pulmoni, sed multa to. 7.17. ibidem
 humida aluus unde sit to. 7.20. ibidem
 humiditatis alui tres causæ to. 7. ibidem
 humiditas facit imbecillē uirtutē retentiā ibid.
 humida naturæ propter humida ægrotant, propter sicca sanantur to. 7.3. ibidem
 humida tempora, lege pluuiosa tempora, & lege tempora pluuiosa, uel humida
 humida tempora generant humores pituitosos, & morbos longos to. 7. ibidem
 humidis cur fiant difficultates intestinorū 7.11. ib.
 humiditates morbum excedentes sunt facile putrescibiles Gal. to. 7.11.3
 humidum causa est febrium longarum ibid.
 humidū putrescens in nostris corporibus, est materia patiēsi uel caloris ibidem
 humiditas ambiētis aeris nõ sinit exiccare superflua corporis ibidem
 humida corpora sunt mollia & laxa to. 7.12. ibid.
 humidis quæ tempestas sit optima to. 7.14. ibid.
 humiditas potest causare strangulationē sine dolore to. 7.44.4
 humida citra adstrictionem sublidit facile 2.8. d
 humida cõsistentia, cibi, qualiter nutriūt 2.48. c
 humidam substantiam habentia, qualiter nutriūt tom. 2 57. d
 humidior uictus ratio, cur infantibus competat, Hippocratis locus to. 2.256. a
 humidorum morborum causæ to. 3.27. d
 humectantia alia substantiæ talia, alia prohibendo siccitatem partium to. 3.176.7
 humectatiui cibi qui to. 7.13.4
 humectat nullo modo aqua partes solidas Gal. ib.
 humectat aluus eorū qui propter fluxus sanguinis nunq̃ sunt debilitati quādo reficiunt 7.7.4
 humectatur corpus quomodo ibidem
 humectato in capite inani sit sternutatio 7.52.7
 humectatum superfluum est ad sternutandi generationem ibidem
 hyacinthi gestati uires to. 6.526. d
 hyacinthus to. 8.348. to. 8.240. 145
 hydatis oculi affectus quis Isag. 188. b
 hydon, tuber terræ to. 5.241. 146
 hydrargyros to. 5.272. 59
 hydragoga medicamenta to. 8.80 to. 1.1127. b
 hydrelæon quomodo fiat to. 8.84

hydrocele quid Ifag.190.b & to.3.337.18
 hydreterocoele quid Ifag.190.c
 hydrocephalos quid Ifag.189.b
 hydrocirfocele quid Ifag.190.c
 hydromeli quomodo fiat to.8.81
 alia hydromelitis faciendi ratio to.8.83
 hydromel quomodo fiat to.8.84
 hydromphalon quid Ifag.189.d
 hydropeperi to.5.241.147
 hydrophobos quid Ifag.182.d
 hydrops, lege Aqua intercus
 hydrops quid sit, eiusq; sigillatim species Ifa-
 gog. 183.d
 hydropis species to.3.338.20
 hydrops ascites to.1.1124.c & 1126.a
 comparatio ascitis ad utrem, & tympania ad tym-
 panum to.7.11.5
 hydropicis remedia tom.5.442. cap.108. &
 501 cap.151
 hydropi, portio, ut per lotium aqua inter cutē ei-
 ciatur to.6.463.41
 hydrops matella dictus to.4.144.c
 hydrops quibus de causis contingat to.4.130.a
 hydropis causae tom.1.1148. d Galen.lib.5.
 loc. affect. cap.6
 hydrops ex imbecillitate cōcoctricis to.1.1149.d
 hydropis causa prima & continens to.1.1149.a
 hydropem, abiq; hepatis uitio consistere existi-
 mantium opinio falsa to.4.139.a.b
 hyd. nisi hepate affecto cōtingere nequit 4.129.a
 hydrops, scirrhū hepatis seculo solitus ibid.
 hydrops ē liene induratus to.4.138. d & inde
 hydrops per cōsensum lienis per longos morbos
 scirrhosi facti to.4.759.b
 hydrops ob renū tractricis imbecillitatē 1.1148.d
 hydrops ex inani parte ortum habens, eiusq; sym-
 ptomata, per acutos morbos to.4.759.2
 hydropis generatio per morbos acutos, ac praesa-
 gia to.4.757.d. & deinceps
 hydrops ē iecore, eiusq; symptomata per acutos
 morbos to.4.760.3
 hydrops flatulentus, ab eo quem humores consti-
 tuunt, solo tactu dignosci nequit, & ex quibus
 cognoscatur to.4.331.d
 hydropum symptomata, cuius sint generis 3.42.c
 hydrops & febris iuncta to.7.16.1
 hydropicorum iuxta quamq; hydropis speciem,
 pulsus to.4.399.24
 hydrops sit autumno, & cur to.7.22.3
 hydrops soluitur per uenas in uentrem aqua flu-
 ente to.7.2.4
 hydrops sicca ab Hipp. dictē tympanias 7.12.1b.
 hydrops longus morbus to.7.12.1
 hydrops & sputum sanguinis quomodo curētur,
 quia sunt contrarii morbi to.7.16.1
 hydropicorum aqua ubi congregetur to.7.53.7
 hydropis species, causae cuiusq;, & curationis for-
 mula breuis Ifag.220.17
 hydropis differētia iuxta uarios, & super eo Ga-
 leni sententia uera, & curandi praecipua quae-
 dam to.6.735.b c ac col. seq.

hydropum curatio ad tres deducitur intēiones,
 & quas to.6.417.a
 hydropis curatio purgationibus qualiter institu-
 enda to.5.337.5
 hydropicis pharmaca foris admouenda, quorum
 alia splenicis quoc; communia sunt, quaedam
 ceteris quibusda affectibus inscripta ex Ascle-
 piade to.5.752. cap.3. & col. seq.2
 in hydrope sanguinis missio to.6.736.a
 in hydrope tympanite sanguinem mittere nemo
 ausus fuit to.6.736.a
 hydropi auxilia ex Hipp. notha to.6.744.a pocu-
 lum quo medicus audax usus fustulit 742.b.a
 hydropis, chirurgia Ifag.233.b
 hydropis antidotos, sub a reperiis
 hydropis remedium to.8.374
 hyena, & inde factum oleum to.5.318.47
 hyemis temperamentū to.3.407.d
 hyeme sanguificatio in hepate impeditur, & ra-
 tio to.1.126.a
 hyeme quis humor abundet, & signa to.1.122.c.
 & ultra & 125.b.c
 qui hyeme augentur morbi, aestate iudicantur, &
 contra to.1.128.42. & inde
 hyeme qui morbi fiant to.1.122.c. & deinceps
 hyeme quibus cibis utendum to.2.46.a
 hyeme, qualis diæta competat, & cuiusq; ratio to-
 mo 2 152.2
 hyems facit tarditatem in membris to.7.12.1
 hyeme plus appetimus q; aestate to.7.15. ibidem
 hyems debet seruare mediocritatem, ut seruetur
 quae dicta sunt ibidem
 hyeme dari possunt multi cibi to.7.18. ibid.
 hyeme morbi longissimi cur to.7.25.2
 hyeme bene se habēt naturae calidae & siccae 7.2.3
 hyems & aestas quomodo fiant to.8.28
 hyems facit pituitam to.7.2.1
 hyeme & aestate naturae calidae & humidae bene
 se habent ibidem
 hyems humida ibidem
 hyems sicca & aqnilonia, uer pluuiosum et austru-
 le quos morbos generet to.7.11. ibidem
 hyems insalubris est, si aestas & autumnus pluuio-
 si to.7.13. ibidem
 hyeme fiunt dolores capitis, tussis, rauedines, et
 grauedines, & tabes, si aestas aqnilonia fuerit,
 & autumnus pluuiosus ibidem
 hyems naturalis qualis esse debet, & quod sem-
 per debemus intelligere in regionibus natura-
 libus, id est temperatis ibidem
 hyems frigida & humida ibidem
 hyems nullam plenitudinem in parte aliqua cor-
 poris dissoluit ibidem
 hyemis principium facit occasus pleiadum to-
 mo 7 14. ibid.
 hyems optima consistentibus to.7.18. ibidem
 hyems quibus aetatibus & naturis quadret magis
 tom.7 ibidem
 hyems si inuenit aliquem temperatum nō sic con-
 seruat ipsum to.7.20. ibidem
 hyems pituitam generat ibid.
 hyeme

hyeme qui morbi fiunt to. 7. 23. ibid.
 hyemē & alia tempora posse diuidi in multas par-
 tes, colligi potest ex Galēno to. 7. 23. 3
 hyeme inferiores partes purganda, aestate supe-
 riores to. 7. 4. 4
 hyeme quandoq; abſūdat flaua bilis licet raro ib.
 hyems cauenda est in uomitu to. 7. 6. 4
 hyeme superiora purgari malum os qui habet le-
 uitatem intestinorum to. 7. 12. ibidem
 hyeme calcanea digiti & omnia extrema frigido
 exulcerant, calore sanantur to. 7. 22. 1
 hyeme si quis in uictu delinquat, in uere incidit
 morbos longos multitudine & alia qualitate hu-
 morum to. 7. 55. 6
 hyeme partes extrēas frigidas esse nō malū to. 7. 1. 7
 hyoscymus to. 8. 34. 7. to. 5. 24. 1
 hypocoön to. 5. 24. 1. 150
 hyperbaton figurā potest colligi factā ab Hipp.
 hypericū to. 5. 24. 1. 149. to. 8. 34. 8 (to. 7. 3. 3
 hypnotica dicta medicamēta, Anodinis maxime
 contraria to. 5. 145. b
 hypochondria, id est ilia to. 7. 35. 3
 ex hypochondriorum affectu, praesagia in mor-
 bis acutis to. 4. 75. 1. 30. & col. seq.
 hypochondriorum abscessus, per morbos acutos
 contingentes, & ex hisce praesagia to. 4. 753. 33
 ad hypochondriorum ardorem praestat ompha-
 cis succus, aceto to. 5. 107. c
 hypochondriorum dolorem, ac tuberculum quod
 recens sit, nec cum inflammatione, soluet mur-
 mur circa ilia incidens to. 4. 768. 25
 hypochondrijs flatulentis, lac accommodum non
 est to. 2. 102. b
 hypochondriaca dicta affectatio to. 4. 69. d
 hypochondriaca melancholia eiusq; note to. 4. 72. a
 hypochondriacus dictus morbus, melancholica
 symptomata efficiens to. 3. 106. a
 hypochondriaca affectio, eiusq; notae ac discrimi-
 na ad ceteras species to. 4. 74. b
 in hypochondriaca melancholia, cur mens ledat
 quaestio to. 4. 72. d
 hypochondriacae melancholiae symptomata to. 4.
 hypochymaton sanatio to. 6. 362. c (126. a
 hypocisthis herba to. 8. 348
 hypoglosson to. 5. 24. 1. 151
 hypopia, Suggillationes Ifag. 229. b
 hypopyon, affectus quis to. 6. 362. c d
 hypopyon sanatio to. 6. 362. c d
 hypopyon, id est suggillatorū, generatio, & cura-
 tionis ratio to. 5. 597. ca. 1. ac remedia, Archige-
 nis 598. 2. Apollonij ad suggillata, recētia ac li-
 uida 600. 3. eiusdē ad inueterata, ad ea quae sunt
 cū tumore, quae cū inflammatione, quae cū pertusio-
 ne, ib. Critonis ad suggillata recētia, ad liuores
 & suggillationes profundas 601. 809. suggillata
 deterētia Aristar. 9. Here medicamēta 602. 10
 hypophagma quid Ifag. 188. d
 hypophagmatis auxilia to. 5. 280. b
 hypospadias, quis affectus Ifag. 189. d
 hypospadiae qui sint, & ipsorum chirurgia Ifa-
 gog. 233. c

hypopathismus qui fiat Ifag. 232. c
 hypostasis, lege residentia, lege sedimē, sublimen-
 tum, nubes
 hypotheseon; ὑπόθεσις, dictarum exempla to-
 mo 2 248. 4
 hyssopum to. 8. 348 to. 5. 24. 1. 152
 hyssopi usus ad crudorū succorū uitia to. 2. 339. d
 hyssopus habet uim subtiliandi to. 7. 24. 1
 hysteron, ὑστέρων cum accētū circumflexo signifi-
 cat uterum, cum accentu autem graui signifi-
 cat secundas to. 7. 49. 5
 hysterica dicta accidētia ad uterum tanquam ad
 radicem pertinere to. 4. 154. d

I

H & uno caractere signatae olim to-
 mo 3 684. a
 Iactitant partes alias alio qui sunt imbecilles, ut
 in stomachicis & cardiacis syncopis, & quare
 tom. i 1200. 17
 iaspis uiridis to. 5. 261. 26
 iberis dicta herba to. 5. 784. a
 ibiscus, uide Ebiscus
 icterus, quare Morbus regius
 icterus, siue aurigo, quid Ifag. 182. c
 icterici cauae to. 1. 1150. b
 icterus niger a liene lib. 5. Loc. affect. ca. 7. & Hip-
 poc. lib. De morbis internis to. 1. 1156. c
 icterus quid sit, & curationis eiusce, formula bre-
 uis Ifag. 217. a
 icteri remedia to. 8. 97
 icteri nigrae & citrinae remedia to. 8. 375
 icteri curatio uniuersa to. 8. 417. & inde
 icterici ratione bone in febribus iudicationis qui-
 dam fiunt, & curantur facile, & quo pacto to-
 mo 5 741. ca. i
 ictericas ab autorib. traditas cōfectiones, quibus
 ictericis conuenire putandum sit ibidem
 icterici cauae quae sint, & cuiq; idonea pharmaca
 cuiusmodi esse oporteat ibidem
 ictericis praecepta quaedam, & idonea pharmaca
 ex Archigene to. 5. 744. 4. & col. seq.
 icteros ex obstructione, quomodo iuuat medica-
 mentum datum bilem educens to. 1. 120. d
 icterici ex obstructione, sine febre permanent, ex
 inflammatione omnino etiā febrili to. 5. 741. ca. 1
 icteri ex ambabus causis simul contingentes,
 obturatione inflammationeq; curatio to. 5. 743. a
 icterica pharmaca, ab Andromacho, ordine IIII,
 ad eos qui non februnt to. 5. 743. 2
 icterica pharmaca, ac Asclepiade. ordine septem
 tom. 5 743. 3
 ichor, quare serum
 ichthyocolla to. 8. 322
 icus facit mictum sanguinis to. 7. 78. 4
 inictu capitis obstupescencia & desipientia ma-
 lum, Hippocrates to. 7. 14. 7
 idea radix to. 5. 187. 148
 idem esse ac simile esse differunt to. 5. 91. a
 idem ne sitan diuersum, consideratio, cum alijs
 duobus generibus considerandi est eadem, &
 quae sint ea to. 1. 1091. a
 idem

idem genere, specie, numero, & de hisce dissertatio aduersus empiricos to. 6. 52. d. & 50. c
 idem nō potest cōtraria in eodem uel ad idem facere. Platonis demōstratio to. 1. 1108. b. & quid solitus sit, idem, appellare c
 idem, eadem parte sui circa idem simul contraria facere nequit to. 1. 993. c. & 994. d
 idem bis dici non debet, & cur ab Hippocrate cū suis interpretibus dicatur to. 7. 54. 7
 idem bis & ter quandoq; repetatur to. 7. 64. 6
 idiotæ qui dicantur Græcis to. 2. 151. d. & seq. a
 iecur, hepar
 iecur quid Ifag. 169. a
 iecur, & quæ de ipso scribit Herophilus to. 3. 2. b
 iecur habentibus animalibus omnibus lien inest omnino ac bilis meatus excretores to. 1. 342. a
 iecur superiorum inferiorumq; partium corporis terminus to. 3. 623. 14
 iecinoris corpus partes sunt ipsum constituentes tom. 1 1178. b c
 iecinoris positus to. 4. 127. d
 iecinoris portio maxima, partē occupat animantium dextram to. 1. 342. d
 iecinoris portæ, quæ dictæ sint, eorumque situs tom. 1 343. d
 iecinoris reliqua anatome to. 1. 343. d
 iecinoris facultas ē naturalibus propria quadam est to. 4. 131. c d
 iecur quomodo nutriat to. 2. 99. 11
 iecur & cor nō nisi ab extrema totius penuria carent alimento, & ratio huius to. 3. 176. 7
 iecinoris obstructions, distributionem cibi prohibent to. 2. 132. 4
 iecinoris caro qua temperatura to. 1. 66. d
 iecinoris intemperantiæ & differentię ac notæ tom. 4. 131. d. & col. seq. tota
 iecinoris affecti notæ tom. 4. 21. b d. & 127. 6
 per colum. 3
 iecinoris laciones uehementes qualiter occidunt tom. 4 111. d
 iecinoris affecti signū ab extremētis certissimum quodpiam to. 4. 132. a b
 iecinoris facultatis attractricis affectæ indicia, tomo 4. 135. a Retentricis, noxæ & signa d
 Expultricis noxæ & signa 136. c
 iecinoris obstructionum notæ to. 4. 129. c
 iecoris tum obstructi, tum flatulenti notę per exempla to. 2. 362. 9
 iecoris inflammationum in sima eius parte, notæ tom. 4 128. b. col. tota
 iecinoris inflammationū in gibba eius parte consistentium notæ to. 4. 127. c d. & col. seq. a b
 iecinoris inflammatione affecti agnitio in medico Siculo to. 4. 133. a
 iecinoris imbecillitatis ac inflammationis iunctarum accidentia to. 4. 132. d
 iecinoris & lienis inflammationes in quos morbos finiunt Ifag. 220. b
 iecinoris affectus ex imbecillitate sola absque inflammatione consistentes to. 4. 131. c
 iecinoris scirrhus quis dicat Ifa. 183. b. to. 4. 128. d

iecur diffusum lethale to. 7. 18. 6
 iecinorosi qui Ifag. 183. b
 iecinoris partes aliæ per urinā, aliæ per aluum expurgantur to. 4. 150. c
 infra iecur inflammatio minus periculosa: contrā quæ supra, & huius ratio to. 3. 624. b
 iecori in cōtinuis phlegmōe laborāti idoneus castaplasmati usus, & eorū preparatio to. 6. 282. c
 iecinoris inflammationes quibus purgationibus sanandæ to. 5. 337. b
 iecinoris inflammationes, adstringentium remedium complexu habent opus, & quo pacto tom. 5 705. ca. 1
 iecinoris phlegmonem cur nōnulli relaxantibus medicamentis curasse se putarint to. 6. 282. a
 iecoris affectuū antidotos sub elemēto a reperiens iecur animalū, qualis sit succi to. 2. 136. 8
 iecur magnum & multifidum, animantibus quibusdam inest to. 1. 342. a b
 iecur canis rabidi, uires to. 5. 307. 9
 iecur caprinum ibidem
 iecur lupinum to. 5. 308. a
 iecur lacertæ to. 2. 98. d
 iecorarij pisces to. 2. 113. 29. & 114. d
 ieiunum dictum intestinum to. 1. 343. b
 ieiunus si potauerit mutum merum incidit podagram to. 7. 28. 3
 ieiunans quid patiatur to. 7. 50. 9
 ieiunanti non debet iniungi labor to. 7. 16. 1
 ieiunū intestinū præsertim est lubricū to. 7. 1. 5
 ieiuni hominis salua, uenenū quibus to. 1. 1066. a
 ignis nō omnis tenuis est, neq; cōtra to. 5. 21. 24
 ignis lentus quis sit to. 2. 342. d
 ignis cur nunquam congelascit to. 5. 17. ca. 18
 ignis pars minutula, uelut ceterisima scintilla, non urit to. 1. 90. 8
 ignis flammarum extinguendarum conseruandarumq; modi to. 1. 856. b c
 ignis qualiter suo commercio multa reddat meliora to. 5. 369. 32
 ignis maxima causa uitæ to. 7. 14. 1
 ignis lignorum multitudinē superiniecta extinguitur to. 7. 7. 7
 ignis factus ex lignis uitiat is quod multum nocet to. 7. 4. 12
 ignis qui a lignis extinguatur, & caloris naturalis a multis humoribus, comparatio fit to. 7. 12. b
 ignem naturalium operum autorem esse Plato dicere solitus. Hippoc. calorem to. 1. 1071. b. & sū per hoc Platonis locus eiusq; explicatio, ibid. item Hippoc. alter c
 ignis, medicamēta nō pauca, curationi utilia efficit, inepta prius, & huius exēpla to. 5. 369. 32
 ignem, elementum unum omnium esse demonstratum to. 1. 13. b d
 ignem febrem magnā appellat Hipp. to. 3. 513. 16
 ignis sacri generatio to. 3. 544. 9
 ignis admisionem in animali quid arguat to. 1. 16. d
 ignorantium medicorū genus duplex t. 3. 116. b c
 ἡντρεῖν uox, quid significet to. 3. 416. 16
 ileus

ileus, seu uoluitus, quis sit Ifag. 182. b
 ileos, to. 3. 534. 6. & 95. c. item tom. 4. 141. a. quare
 item uoluitus
 ilei, id est uoluiti qui sint, & quò fiant to. 7. 22. 3
 ilei dolor sequitur ad morsus to. 7. 40. 6
 ilei dolor quomodo fiat, & ex quot causis ibidem
 ilei quibus sit dolor absq; inflammatione, his fe-
 bris superueniens morbum soluit ibid.
 in ileo nihil exit inferius, etiam si exhibeant acer-
 rima clysteria to. 7. 44. 6
 in ileo uomitus stercoris fiunt in his qui exitia-
 ler se habent ibid.
 ileum quod in ipsis sit qui habent intestina tenuia
 ibidem
 ileos non fit ex compressione quando uesica est
 plena, quia neq; quando uterus mulieris præ-
 gnantis est plenus ibidem
 ab ileo uomitus, singultus, desipientia, uel cõuul-
 sio, malum to. 7. 10. 7
 ileorum proprium inseparabile nihil descendere
 ad inferiora ibid.
 ileum patientes nõ semper habent uomitum, sed
 quando exitiales sunt ibid.
 ad illos dolorem remedia to. 8. 105
 in ileo neruorum principium compatiens à stoma-
 cho facit desipientiam & conuulsionem ibidem
 ileos quomodo fiat ibid.
 ilia, quare hypochondria
 ilia si sint crassa bonum est, & ad purgationes &
 ad uomitum, bonum dico & causa & signum:
 si tenuia, malum. Galenus to. 7. 35. 2
 ad ilia extenditur tumor grauidæ to. 7. 44. 4
 ilium dextrum si obdurerit in febribus, ei regius
 morbus superueniens quocumq; tempore, ma-
 lum to. 7. 64. 4
 ilia quibus suspensa murmurantia lumborum dolo-
 re superueniente humectant aph. 73. 1b.
 ilia extensa fiunt ad instar utris ibidem
 ilia murmurantia quid sit ibidem
 ilia suspensa quot modis fiant ibid.
 ilia attollit lac dum digeritur to. 7. 64. 5
 illis suspensis murmurantibus nocet lac to. 7. 54. 1b.
 illorum suspensorum, murmurantium, inflatorum,
 flatuosorum differentia ibid.
 illis murmurantibus ac suspensis prodesse serum,
 in quo sit positum sal & mel ibidem
 ad ilia si lateris dolor pertingat, indiget purga-
 tione to. 7. 5. 6
 illisio quid to. 3. 34. c
 illotio consueta magis tolerat in consueta to. 7. 50. 2
 imago, imaginarij, imaginatio, imaginabile, quo-
 modo differant to. 8. 32
 imago in speculo quomodo fiat to. 8. 33
 imaginatiua animæ pars, recordari quoq; uidetur
 & quomodo to. 1. 1209. a
 imaginationis offensæ quæ sint to. 3. 41. c
 imagines terribiles fiunt per somnū pueris, & qui-
 bus os uentriculi multis & uitiolis humoribus
 mordetur to. 7. 24. 3
 imbecillibus uenter difficulter concoquit to-
 mo 1 1162. d

imbecillis natura non fert medicamenta in tem-
 pore æstatis to. 7. 5. 4
 imbecilles summe, cur alias aliò proijciunt par-
 tes to. 1. 1200. c
 imbecillitatis partium primæ causæ to. 3. 12. a
 imbecillitas operationum, nulla in ipsis uacuatio-
 ne insigni facta, periculosa to. 4. 650. 5
 imbecillitas uirū est causa pauci sudoris to. 7. 41. 4
 imbecillitas uirū causa extenuationis to. 7. 28. 2
 imbecillitatis signum ibid.
 imbecilles facilius tolerat cõsuetu fortib. 7. 49. 2
 imbecilles, lege debiles
 imbecillitatis signum to. 7. 28. 1
 imbecillis natura est ad extremū extenuatorum
 tom. 7 23. 4
 imbecilles fiunt uires ex motib. uehementibus ib.
 imbecillitas fert locū affectū superfluitates ibid.
 imbecillitas potentia quæ mouet thoracem, facit
 carentiam anhelitus to. 7. 24. 4
 imbecillis uis non potest ferre frigoris agitationē
 cum sequitur euacuatio to. 7. 36. 4
 imbecillitas uirium in cõuulsionibus, & repletio
 cibi facit tubercula, & in articulis uirium labo-
 res to. 7. 45. 4
 Imbres, lege pluuia
 imbribus siccitates sunt magis sanæ to. 7. 15. 3
 imbres per æstum largi, pestilentem aeris statum
 causant to. 1. 42. 9
 imbribus se exponere est causa morbi comitialis
 in iuuenibus to. 7. 29. 3
 imitari naturam debet medicus to. 7. 2. 4
 imitatio in uno quoq; morbo quæ sit ibid.
 imitatio uictus periculosa, si absit ratio to. 2. 362. 9
 immanitas notat atram bilem peccare to. 7. 2. 4
 immobile dicentes, hoc uniuersum esse, ipsi sunt
 immobiles ac similes lapidibus to. 1. 1306. c
 immortalis substantia quomodo mortali copule-
 tur to. 8. 141
 immoderatum omne, duplex genere est, iuxta ex-
 cessum moderati, aut defectū to. 3. 221. c
 impares dies si uehementiores, morbus est bre-
 uis, si autem uehementia non sit imparibus, est
 longus to. 7. 36. 4
 impares dies sunt iudicatorij, sed magis ut pluri-
 mum pares to. 7. 61. 4
 in imparibus diebus nisi febres febricitantes reli-
 querint, solent recidiuare to. 7. 61. 4
 impetigo quid Ifag. 185. a
 impetigines feræ quæ dicantur to. 5. 981. c
 impetigo quis affectus, differentia eius, ac cura-
 tio Ifag. 224. c
 impetigines cur fiant uere to. 7. 20. 3
 impetiginibus faciei & colli, topicum è Cosmete-
 rio Cleopatæ to. 5. 468. 4
 impetiginem matutina potoris cohibere salua
 tom. 1 1166. a
 impetiginis remedia tom. 8. 93. & 369. & tom. 6.
 504. cap. 186 & 514. c d
 imperatorem exercitus qualem esse oporteat to-
 mo 2 189. a
 imperatorum Romanorum laus ab industria cir-

ca artem medicam to.5.34.4.3
 imperatores Romani dijs similes ibidem
 impetus materiæ excrementiciæ uehementissi-
 mi contrarios in corporibus exercitantium ef-
 fectus edere possunt tom.2.305.d
 impietas uera quæ to.1.496.d
 quæ importantur aliunde in regiones, quatenus
 appetenda to.2.212.C.d
 impositores primi nominû in quibus sint laudan-
 di, & uituperandi to.7.1.6
 imputridû apud antiquos signat incoctum ibid.
 impurgatus exercitatus incidit ulcera to.7.20.3
 inæqualis intemperies, quere temperies inæqualis
 de inæquali intemperie liber to.3.161.d. & eius li-
 bri materia 163.a & c
 inæqualitas sola, per motû, horror, per exercitati-
 onem uerò rigor efficitur to.3.82.b
 inæqualitas accedente motu horror aut etiam ri-
 gor efficitur ibidem & 85.b
 cur quæ inæqualitatem uni solum adferit causa,
 eadem alteri horrorem aut etiam rigorem cõ-
 cutientem adferre solent to.6.244.b.d
 inæqualitas expultricis uirtutis maxima, medio-
 cris motus est to.3.87.d
 inæqualitatum sensus, qualiter generatur per cor-
 pus to.6.244.b
 inæqualitas quæ uerbis explicari nequit, præce-
 dere febres solita to.3.81.a
 inanitio uasorû quid apud Hipp. & Gal. to.7.2.1
 inanitio singulû & cõuulsionem facit to.7.39.6
 inanitio cõuulsionem facit insanabilem to.7.1. & 4.5
 inappetentia & appetentia diminuta, & uitiosa,
 quales sint to.3.64.d. & 65.d
 inappetentia signat indigere purgatione per su-
 periora to.7.17.4
 inaquosum, squalidum, siccum, idem tom.7.14.3
 inarticulatio mutua ossium pedis to.1.484.d
 inarticulationis ossium usus ibidem
 incantationes & id genus alia num uim aliquam
 habeant medicam, libellus to.6.525
 incidentium uires, oleo obtunduntur, aceto aut
 sale, aut talibus acuntur to.2.171.b
 incensum est febrilis calor to.7.40.6
 inciderit & incadat multum differunt, nam in ri-
 goribus inciderit, significat unû insultum rigo-
 ris, incadat uero plures to.7.46.4
 incisio ac dissectio dicta to.3.34.a
 incocta ad malos abcessus cõuersa significat iu-
 dicij carentium labores, tempora mortes, uel
 quorundam malorum reditus to.7.22.4
 incoctas annus facit recidiuas & mortes to.7.8.3
 inconstans annus quid sit ibidem
 incontînens repente facta lingua, tale est melan-
 cholicum to.7.40.7
 incontînens lingua quid ibidem
 incontînentia linguæ non antecedit melanco-
 liam to.7.41.7
 inculcatio quando necessaria to.2.408.d
 Indicatio quid sit Isag.85.2. & 122.d & to.6.49.d
 indicare rem magnam, eamq; posse, nō sunt idem
 tom.1 867.d

indicationes primæ cuiuslibet artis omnibus sunt
 notæ, quæ deinceps sunt soli artificij, quoq; pa-
 cto to.6.142.b
 indicatio quid sit, quoq; pacto ab ea capiatur uti-
 le ad curationem Isag.83.9. & inde
 indicationum primarum duræ sunt differentia, &
 quæ to.6.68.b
 indicatio prima curandi, uulgo quoq; nota est, to-
 mo 6.61.d. fed quæ ad ea quæ sequuntur, artifi-
 cis solius sunt 62.b. & col. præced. b
 indicatio sanationis aliunde, aliunde fumitur affe-
 ctus noticia to.6.94.b
 indicatio prima curationis morborum quæ sit, &
 unde dicatur to.6.61.a. & 67.d
 indicatio prima quæ à morbis fumitur nulla pars
 est artis, sed facultas inueniendi ea quæ à prima
 indicatione suggeruntur to.6.61.c
 indicationes curandorû morborû aliæ omnibus
 sunt communes, aliæ pluribus, aliæ quibusque
 iuxta speciem peculiares to.6.139.d
 indicatio generalis ac communis morborum om-
 nium quæ sit, inquisitio to.6.50.a.b
 indicatio morbis omnibus cõmunis tom.6.283.c
 indicationes curatrices primæ tres sunt tantum,
 quæ à morbo fumitur, à temperamento corpo-
 ris, ab aere nos ambiente tom.6.231.a. Reliquæ
 ex hisce oriuntur 231.b
 indicationum particulariû, quæ ex diuisione pri-
 marum nascuntur inquisitio to.6.232.d
 indicatio à consuetudine sumpta quid ad curatio-
 nem conferat, exploratio to.6.132.a.b
 indicatio ab ætate sumpta, quid ad curationem fa-
 ciat, atq; inibi de ea quæ ab aere fumitur indica-
 tione to.6.235.a
 indicatio ab ipso affectu sanando sumi debet to-
 mo 6 94.b.a
 indicatio quæ à uirtute, & quæ à morbo quales
 sint to.6.612.d. & qualiter curationem uariet ib.
 indicatio nem quæ à uiribus fumitur agnoscitur,
 ad curationem necessariam esse ostensio, & con-
 traria statuentium confutatio to.6.225.c.d
 indicatio quæ à uiribus ducitur, proxima est, ea
 quæ ab affectibus curandis, deinde reliqua to-
 mo 6 230.c.d
 indicatio quæ à uiribus fumitur prima semper in-
 ter ceteras est, & quo pacto, & illarum ad hanc
 expositus ordo to.6.230.b
 indicatio à uiribus sumpta, ex numero curaticis
 indicationum non est to.6.231.a
 indicatio curationis, qualiter à uirtute sumatur
 tom.6 227.c.d & deinceps
 indicatio quæ à uiribus sumit perpetuo eadē est,
 ipsarû scilicet custodiæ, sicut quæ à ceteris quo-
 que ducitur, una semper est to.6.230.a
 indicationes curationis à morbi magnitudine
 quæ ducantur, expositio to.6.105.c
 indicatio quæ à morbi magnitudine fumitur,
 primus inuenit Hipp. to.6.107.b.c
 indicationem curationum quandoq; Hipp. à uir-
 tute sola sumit, nōnunquam coniunctim alijs,
 ueluti ætate aut regione, &c to.6.613. & col. se-
 quenti

indicatio, sanari morbum posse aut nō posse, non
 ē morbo ipso, sed aliunde sumitur, & huius ex-
 positio lſag. 152. a. b
 indicatio similitum præsidiōrum est à consuetudi-
 ne, ætate, natura, regione, temperatis: cōtraria,
 ab ipsdē intemperatis to. 6. 212. d. c
 indicatio morborum curādorū ab ipso affectu,
 ducitur, à tempore nunquam to. 6. 105. c
 indicatio curationis, qualiter à causis morbi præ-
 sentibus sumatur to. 6. 92. c
 indicatio curationis, ab externa causa nō sumitur,
 quamuis id uulgus opinetur, & aduersus empi-
 ricos to. 6. 90. c. d. & 92. b
 indicationes curationum, qualiter ab ipsarū na-
 tura partium laborantium ducantur to. 6. 188. b
 A temperatura, ibidem Ab eo quantū actio
 eius reliquis partibus utilis sit d. figura partis
 eadem 189. c à situ 190. a à sensu eadem b
 indicatio de sanguine mittendo unde ducatur
 tom. 6 229. c
 indicationes febrium curatrices cur ab ipsarū duc-
 untur essentia, quæ intemperies calida & sicca
 est tom. 6. 265. a. b quæ à uirtute 266. a. b
 & quo pacto ab hisce ad materiem præsidiōrū
 perueniatur
 indicationum trium inter se comparatio, eius in-
 quam quæ à febre sumitur, quæ à causa, & quæ
 à uirtute to. 6. 237. b. c & quando cuiq; harum
 plurimum sit tribuendum ostensio d
 indicationum ē quibus medēdi ratio uniuersa du-
 citur, expositio tota to. 6. 49. d
 indicationes curatrices in morbis si pugnent in-
 ter se præcepta methodica to. 6. 267. a. & 82. b
 indicus lapis to. 5. 262. b
 in differentia quæ sint to. 1. 103. 4. b
 Indorum medici incantationibus, & suspensioni-
 bus fidunt maxime to. 6. 525. a. b
 inductiones, ad demonstrationes non sunt adhi-
 bendæ to. 2. 404. d
 inductio, ab exemplo differt to. 5. 39. 4
 indurantium medicamentorum, natura qualis es-
 se oporteat to. 5. 135. 9
 induratorum neq; natura neq; medela una est, &
 quomodo to. 5. 128. b
 induratarum affectionum generatio, & curatio
 tom. 5 131. 6
 indurata scirrhi in morem, curari nequeunt, & ra-
 tio ibidem
 inedia, priuatio est to. 5. 1071. b. c
 inedia non euacuat sed cutis potius raritas to-
 mo 5 1072. c
 inedia est sexta in ordine euacuationis to. 7. 17. 1
 inedia longæ in his qui sunt calidi faciunt febres
 tom. 7 2. ibidem
 inedia lege fames to. 7. 18. ibidem
 inedia extenuat to. 7. 24. ibidem
 inedia eaput implet stomacho imbecilli nocet to
 mo 5 1091
 inedia incommoda to. 5. 1060. 4
 inediā alia natura facile alia contra to. 6. 202. 2
 inediam qui tolerant facile to. 6. 632. d

qui contra 631. c. d
 inedia, quas naturas offendat & quo pacto to-
 mo 6 195. b. c
 inedia temperaturis biliosis noxia, & c. quere tem-
 peraturas biliosas
 inedia integra quibus conueniat morbis to. 7. 4. 1
 inedia quibus ætatibus conueniat t. 7. 13. ibidem
 inedia tolerandi facilitas unde ibidem
 inedia sæpe foetum perimit to. 7. 37. 5. & lege ali-
 menti defectus
 inedia foetus corrumpuntur to. 7. 53. ibidem
 inedia ex fastidio malum in longis leuitatibus in-
 testinorum to. 7. 3. 6
 De natura infantis libellus, autoris non certi to-
 mo 1 1237. c
 infans, tum quod in utero est ut Hippocrate dicitur,
 cum moueri occipit to. 1. 1266. b
 infantes nuper nati habent substantiam calidam
 aquosam plurimam to. 7. 14. 1
 infantes septimestres cur uiuant to. 8. 39
 infantium prociēti sedi to. 6. 502. 2
 infantes dicunt pueri ab Hipp. to. 7. 25. & 26. totā
 illam ætatem à principio ortus usq; ad puberta-
 tem, uel etiā supra appellat pueritiā to. 7. 22. 3
 infans calcitrat & rūpit membranas quando in o-
 ctauo uel nono mēse non habet cibum conue-
 nientem to. 7. 37. 5
 infans, primum formatus, humidissimus to. 1. 59. d
 infantium ætas humidissima to. 1. 60. b. c
 infantiū ætas, ad functiones naturales aptissima,
 ad uoluntarias inepta to. 2. 253. 8
 infātes, rēperamēto parū idoneo qui sint t. 2. 257. c
 infans, quomodo rationalis to. 1. 83. b
 infantes, præstantissima animæ parte imperfecti
 adhuc & quare to. 1. 1244. 11
 infantes, quas facultates habeant imbecillimas
 quas robustissimas aut medias, et huiusce rei ra-
 tio to. 1. 1244. a. b
 infantiū, uictus ratio to. 2. 161. 2
 infantes uictus ratione humidiores postulant
 tom. 2 255. d
 infans solo lacte alendus, donec primores dentes
 emisit to. 2. 260. b
 infantiū, quale lac accommodatissimū to. 2. 260. c
 infans, quando sit lauandus to. 2. 260. c
 infantiū motus animi inordinati, qualiter cauē-
 di to. 2. 258. 12
 infans recēs, natus, corporis optimi cōstitutionē
 nactus: qualiter custodiendus sanus sit per om-
 nem uitæ cursum to. 2. 255. 10
 infans qñ molē corporis maiorē habet plus cibire
 infantes quādo plorāt uidentē in- (quirat. 7. 37. 5
 spirare inspiratione interrupta to. 7. 54. 6
 infantibus molesta quæ esse consueuerint enume-
 ratio to. 2. 258. 12. & inde
 infantiū doloris, remedia tria to. 2. 256. 11
 infantes, cur nō raro cōuulsioē laborēt t. 2. 162. 23
 infantiū purgatiōes, qualiter instituēde t. 3. 743. 3
 infœcundi lege Steriles
 infœcunditatis causæ lſag. 191. b. c
 inferiora diuertuntur à superioribus to. 7. 68. 5
 n 4 infc

inferiores uenæ quæ sint to. 7.36.6
 inferiora debent purgari difficulter uomituris, &
 bene carnofis cauendo æftatem to. 7.7.4
 inferiora debent purgari tabidis to. 7.8. ibidem
 inferiores purgationes sunt contrariæ superiori-
 bus to. 7.9.4
 infestantia quibus instrumentis natura expellat
 tom. 7 63.5
 infida signa quæ in morbis to. 7.29.1
 infirmorum prognostica mathematica to-
 mo 8 43. & deinceps
 inflammatio, quære phlegmonem to. 6.393. b c
 inflammatio, tum Hippocrati tum medicis recen-
 tioribus quid significet to. 4.753.33
 inflammationum generationis modus to. 3.163.3
 inflammationum generatio to. 4.757. b c
 inflammatione laborantium partium calor, quan-
 do totum animalis corpus alteret atq; cōtra to-
 mo 3.164. d. & huiusce modus exposi^o 165. a b
 inflammationes partium, qualiter febrem accen-
 dere solitæ to. 3.119. b a
 inflammatio qualiter febrem generet to. 3.165.4
 inflammationes, qualiter accendant ipsas febres
 tom. 3 155. b
 inflammationum febres ex putredine to. 3.122. a
 inflammationes uiscerum consequentes tabidæ
 febres to. 3.133. b c
 inflammationum symptoma to. 4.40. b
 inflammationibus remedium to. 6.442. 111
 inflammatio oculi Ilag. 227. b
 inflammatio hepatis facit morbum regium to. 7.62.4
 inflammatio hepatis in septimo et post septimum
 potest morbum regium causare ibidem
 inflammatio potest repente fieri ibidem
 inflammatio facit morbum regium quomodo to-
 mo 7 64. ibidem
 inflammatio facit dolorem in uisceribus ibidem
 aph. 66
 inflammationes attingentes partes neruofas con-
 uulsionem faciunt, Galenus to. 7.2.5
 inflamina quæ sint secundum Hipp. to. 7.23.5
 inflamina ad rubrum & inflammationes quæ à fri-
 gore iuuantur ibid. & à frigida aqua 25
 inflammationes uteri sternutatione nō iuuantur
 tom. 7 35. ibidem
 inflammatio propriū est nomē unius erysipelatis
 tom. 7 43. ibidem
 inflammatione uteri existēte an fœtus possit uiue-
 re est magnum dubium apud Gal. ibidem
 inflammatio comperit os uteri to. 7.51. ibidem
 inflammationes cur, & quomodo dolētibus par-
 tibus adueniant to. 7.53. ibidem
 inflammatio, & tumor præter naturam quod dif-
 ferant aliquo pacto to. 7.54. ibidem
 inflammatio habet aliquam dispositionē, quæ est
 sibi similis, tamen nō est inflāmatio to. 7.53. ibidē
 inflammationi lac nocet to. 7.64. ibidem
 inflammationes Græce dicuntur *oedimæ* ut di-
 cit Gal. ita appellat omnes tumores præter na-
 turam to. 7.65. ibidem
 inflāmationes continent sub tumore etiā ibidem

inflammationes proprie erāt apud antiquos sine
 ullo tumore ibidem
 inflammatio intestinorum est si febris difficultati
 bus eorundem fiat to. 7.3.5
 inflammatio facit capitis dolorem to. 7.10. ibidem
 in inflammatiōe sanguis nō potest remanere san-
 guis to. 7.20. ibidem
 in inflammationibus sanguis dispergitur ad caui-
 tates musculorum ibidem
 inflammatio mēbranæ quæ tegit costas est pleu-
 relis to. 7.33.6
 inflammatio quælibet fit ex aliquo humore ibidē
 inflammatio facit difficultatem urinæ, quæ sana-
 tur phlebotomia to. 7.36. ibidem
 inflammatio ē est aliqua similis dispositio, quæ nō
 est inflammatio Gal. to. 7.48.6
 inflammationis casus est febris to. 7.44.6
 inflammant iterum quandoq; cicatrices, & quare
 tom. 7 45. ibidem
 inflāmatio fit corrupto osse in parte peculiari ibi.
 inflammato quocunq; membro principali fit fe-
 bris to. 7.50. ibidem
 inflammationis calor ad se trahit per modum cu-
 curbitalæ sanguinem to. 7.1.7
 inflammatio mēbri afferit tristem sensum laboran-
 tibus ex motu articularum to. 7.21.7
 inflammatio magna in uisceribus, facit frigiditatē
 partium extremarum to. 7.26. ibidem
 inflammatio cum ulcere, & febre nō potest sanari
 tom. 7 37. ibidem
 inflammatio paulatim duritiem facit, & nō repen-
 te to. 7.47. ibidem
 inflammatio facit difficultatē urinæ ibid. aph. 49
 ob inflammationis magnitudinem fit insensibili-
 tas quedam ibidem
 inflammatio cum multitudine, uenæ incisione sa-
 natur to. 7.49. ibidem
 inflammatio fortis facit dolorem capitis, & quo-
 modo cognoscatur ibidem aph. 53
 inflammationes circa uiscera crescūt si dormiant
 ægri in principijs accessionum Gal. to. 7.1.2
 inflammatio causat lassitudinem, & quæ to. 7.5.1
 inflammatio causat dolorem to. 7.6. ibidem
 inflammatio fit post hyemem propter plenitudi-
 nem hyemis to. 7.14.1
 inflammationes omnes quæ non teguntur oper-
 culo dēfio, habēt pus quod exit to. 7.12. ibidē
 inflāmatio causa stillicidij urine quādoq; to. 7.16.3
 inflammatio pulmonis, aut totius uisceris, aut aspe-
 ræ arteriæ uel gutturis, aut faucium facit angu-
 stiam anhelitus to. 7.34.4
 inflammatio, & tumor idem apud antiquos ibidē
 inflammationes secūdum iuniores temporis Ga-
 leni erant cum dolore ibidem
 inflammatio asperæ arteriæ difficultatē spirandi
 facit, sed non strangulationem cur ibidem
 inflammatio totius corporis nō potest spatiū effu-
 di dignum implere ibidem
 inflationem antiqui dicebant omne incrementum
 præter naturam ibidem
 inflammatio gulæ & musculorum ipsius facit per-
 uertit

uerti collum ut uix possit deuorare febriciens &
 moritur to. 7.35.4
 inflammationes in ligamentis & neruis trahit uer-
 tebras ad intra, ut omnes fiant gibbi ad unam
 partem uel ad duas ibidem
 inflammatio faciens euerfionem colli nō est om-
 nino lætalis ibidem
 inflammatio aliqua facit febres periculofas t. 7.43.4
 inflammationes uiscerum faciunt humores ingui-
 num periculofos ibid. aph. 55
 inflammatio in parte profunda corporis trahit il-
 luc sanguinem, ideo interiora calēt, & exte-
 ra frigent to. 7.48.4
 inflammatio facit extēfiones neruorū t. 4.49. ibidē
 absq; inflammatione dolor quibus fit illū, his febris
 superueniens morbum foluit to. 7.40.6
 inflammatio ita potest loca irritare ut nō possit in-
 ferius transmitti ibidē aph. 44
 inflammationibus medendi ratio to. 5.83.16
 inflammationū curationis scopi t. 5.628. & inde
 inflammationes mōrborum nō sunt medicamen-
 to soluendæ quare Gal. to. 7.1.4
 inflammationes sanantur per euacuationem usq;
 ad animi defectum to. 7.23.1
 inflammationi remedia & contra to. 5.81. c. d
 inflammationibus, remedia, pro temporum mor-
 bi differentia to. 5.501.2
 inflammationi incipienti remedia, itē in augmen-
 to to. 5.83. a. b
 inflammationum principia & augmenta, rosacei
 ac chamæmelini usus to. 5.73. b
 inflammationum, in partibus rarioribus consiten-
 tium, communia to. 4.779.50
 inflammatio ex imperitiā medicorū in scirrhum
 transit to. 6.402. d. & 403. b
 inflammationū curatio spontanea, bisariam, uel
 per digestionē uel per cōcoctionem to. 3.163.2
 inflatio, quid sit Ifag. 182.2
 inflatio oculi quid sit Ifag. 227. c
 inflationum uentris causæ to. 3.102. c
 inflationū generatio & qualiter ab œdematis dif-
 ferant to. 6.344. b & 345. d etiam Curatio, tum
 iuxta indicationes quæ ab ipso ducunt affectū
 tum iuxta eas quæ ab effectis sumunt partibus
 344. c. & 346. b. si in uentriculo consisterint aut
 uisceribus 344. c. si in artubus & musculis b Si
 neglectæ inueteratæ sint 345. c
 infrigidantia sensum torpescere faciunt to. 7.31.6
 infrigidantia medicamēta suspecta habuit Gal. in
 doloribus oculorum ibidem
 infrigidantia uehemētes fluxiones nō sistant ibidē
 infrigidantia reprimunt to. 7.66.5
 ingenium præbet sanguis tenuis ac frigidus to-
 mo 1 1225. b
 inguinum loca quibus angusta to. 1.487. b
 inguina habent plura tubercula, quia etiam ade-
 nes plures to. 7.26.3
 inguina habent adenes quæ suscipiunt superflui-
 tates Galenus to. 7.31.4
 inguina infestantes morbi Ifag. 230. d
 inguinum tumores lege tumores inguinum

ex inguinum tumoribus febres omnes malæ præ-
 ter diarrias to. 7.55.4
 inguinum tumores ex causa manifesta non ma-
 lum ibidem
 inguinum tumores si non ex causa manifesta sūt
 ex uiscerū inflammatione sunt & mali ibidem
 inordinatius quædā Hippocrates dicere solitus,
 ut qui primus inuenerit to. 1.109.4. b
 inquisitioni rerum altissimarū, modus quis adhi-
 bendus sit to. 1.130. c
 insania lege desipientia
 insania, quid sit Ifag. 182. c
 insaniæ dictæ, ac ipsarum causæ t. 3.89. c. & 443.59
 insaniunt magis consistentes to. 7.30.3
 insania cur, & quomodo fiat ex ulceribus, & quæ-
 do to. 7.65.3
 insaniunt minime quibus humores in ulceribus
 apparent ibidem
 insania fit si tumores de repente euanescent ibidē
 insania una est quæ proprie melancholia appella-
 tur to. 7.21.6
 insanientes, si varices, uel hæmorrhoides fiant, sa-
 nantur ibidem
 insania mediocris delirium dicitur ab Hipp. t. 7.9.7
 insensibilis quædam sit ob inflammationis ma-
 gnitudinem to. 7.51.7
 insidens, & subsidens quomodo differat t. 7.35.7
 insatiabilitas, fundamentum quoddam cupidita-
 tum omnium to. 2.214. c. d & 215. b
 insatiabilitas possidendi, cuiusmodi sit uitium, cō-
 sideratio to. 2.212. 12
 insatiabilitas honoris, qualē uitium to. 2.214. b. c
 insatiabilitas eunuchorū in ipsis facit podagram
 tom. 7 28.6
 insensibilis uacuatio, qualiter fiat in febribus & a-
 lias to. 4.736. a
 insomniarum significationes to. 3.460. b. c
 de insomnijs uariæ sententiæ to. 8.36
 insomnem fecit quempiam uinum antiquū t. 4.53. b
 insomnia, Galeno unde orta to. 2.80. b
 inspidorum, tum plantarum tum fructuum ali-
 mentum to. 2.90. a
 insipida, qualiter ferē nutriant to. 2.88.64
 inspiratio, quærē respiratio
 inspiratione uehemente atq; efflatione qui indi-
 geant artifices to. 1.1213. c. d
 inspiratio maxima, per externos fit musculos: ex-
 piratio, per internos to. 1.1213. 12
 inspiratione abundanti egent qui habent magnā
 febrem to. 7.34.4
 inspirationem paucam habēt strangulati ibidem
 inspiratio interrupta cur fiat to. 7.34.4
 inspiratio interrupta in acutis malum ibidem
 inspiratio est motus quo spiritus fertur ad interio-
 ra to. 7.68.4
 INSTRUMENTVM ET PARS, non eadem
 tom. 6 21. b. c
 instrumentaria partes, maiores, ex instrumenta-
 rijs simplicibus constituuntur to. 1.24.4
 instrumentalium partium diuisio to. 8.17. i
 instrumenta plura quando uni actioni desti-
 nentur

nentur to.1.741.c Necessaria artificii ad agē-
dum 418.b Quæ actione consentiunt debēt
nomine quoq; eodem efferrī 626.a
instrumentorum actio to.1.651.a Actiones ua-
riæ pro fibrarum positione 547.c Abusus ad
actiones vicinas obeundas 550.a Curalia ge-
mina, alia, singula 557.b.c Formæ uariât pro
actionibus obeundis 563.d
instrumenti totius actio ante cognoscēda, quam
singularum particularum usus intelligi queat
tom.1 613.d
instrumentorum fibras longas habentiū munus
tom.1 1168.d
instrumentis animalium omnibus, natura infinitas
facultates dedit, quibus ad proprias functiones
utunt absq; disciplina ulla to.1.1300.a
instrumentorum animalis membrum quodque
cum ex simplicibus alijs partibus sit composi-
tū, proprium quiddam in sua substantia est
adeptum to.1.1022.c
instrumenta naturæ sine motu uoluntario agunt,
animæ nō nisi cū uoluntario motu to.1.1212.b.c
instrumentariæ partes tum indigent mutuo auxi-
lio, tum non indigēt, & quomodo to.1.1248.b
instrumenta prima & secunda dicta to.3.9.a
instrumenta ratione primaria instituta quæ sint,
ratione secunda, item ratione, tertia tom.1.
333.d & columna sequenti
instrumenta naturalia ab animalibus differunt, q̃
illa agendi uim cognatā habent, hæc à cerebro
accipiunt, & quo pacto to.4.28.7
instrumenta nutritionis diuersa to.1.1121.b
instrumenta, alimenti triplicia per naturā consti-
tuta to.1.333.b.c & ultra
instrumenta naturalia, eorumq; facultates cur à na-
tura sic facta to.2.247.b.c
instrumenta quæ pertinent ad aluum, quæ sint
tom.7 12.4
instrumenta naturæ ad expellēda infestātia to.7.53.5
instrumentorum durities est causa interruptionis
tom.7 54.6
instrumenta spiritus principalia, quæ sint to.1.349.a.b
instrumentorum spiritualium anatome ibidem
instrumenta alimēti, bifariam secare licet, & quo-
modo to.1.335.7
instrumentorum partiū, constitutio sana aut mor-
bida, quot modis sit & quibus to.3.8.c
instrumentorū tum naturalium tum animalium,
quot esse cuiusq; symptomata queāt to.3.42.d
instrumentorum naturalium pro temperamento
cuiusq; ipsius robur aut imbecillitas to.3.109.a
& col.præced.duabus
instrumentorum sentiēdi uitia quæ & quo pacto
sensationem præpediant to.1.1046.d
instrumenta mollia infantū nō possūt sustinere ta-
ctū neq; lac, præsertim partes oris, & præsertim
si lac habeat partem serosam multam to.7.24.3
instrumenta ad inueniēdas artes duo, experimen-
tum & iudicium, Gal. to.7.1.1
insueta magis molestant consuetis to.7.50.2
ad insueta debemus permutare corpus ibidem

intellectum habet quodammodo uires animalis,
quæ sunt in omnibus partibus to.7.39.5
intellectum perspicacem quæ reddāt to.2.42.c.d
intemperies, quare sub elemento & temperies
intercalaris diei ratio to.3.405.d
intercostales musculos adiutare excretionem to-
mo 1 560.7
interiora si urant, & exteriora frigeant continua-
cum siti, laterale to.7.48.4
interiora si urant exteriora uero frigeant in febre
continua, laterale to.7.69.7
ab interioribus ad exteriora moueri ulcera bonū,
& contra malum to.7.25.6
interitus, & ortus rerum quid to.8.18
intermissio morbi, quæ dicatur to.4.483.3
intermissio facit morbos periculosos to.7.43.4
intermittere quid significet, & febres intermitten-
tes, non intermittentes ibidem
intermittens febris, quæ sit Ifag.21.4.d
interpolatarum febrium generatio to.4.530.12
interpolatarum febrium causæ to.3.152.b.c
in interpellatis non consideramus numerum die-
rum sed circuituum to.7.59.4
interpretatio lege expositio
interpretatio, quid to.3.443.2
interpretum officia quæ sint to.3.400.d. & to.4.
626.b.731.a 771.30
interpretes, duos scopos seq. debet to.3.49.6.d. & ide-
interpretis officium, quibusdam quale esse perpe-
ram uideatur to.4.647.d
interpretes damnat Galenus, quimulta dicūt, in-
de se remittunt to.7.66.7
interpretes quid agere debēt, & qualis dicij esse
interpretatio ibidem
interpretes debēt seruare mediocritatē ibidem
interpretes conantur etiam quæ falsa dicūtur ab
autoribus in sensum bonum ducere, quos Ga-
lenus reprehendit ibidem
interpretatione esse malæ dant sophistis modum in-
ueniendi solutiones to.7.65.7
interpretum Hippocratis officium to.3.499.b.c
contra interpretes malos Hippocratis to.3.493.d
interrogationes apud eos qui acute laborat faci-
endæ initio to.6.713.b
interrogationes apud agrotos qualiter instituen-
dæ, & quare to.3.645.43. & deinceps
intersepti doloribus, remedia to.6.466.a
intestina, definitio Ifag.169.b
intestina sunt loca cōferentia euacuationi to.7.21.1
intestinorum anatome & inspectio to.1.342.b
intestinorum anatome breuis Ifag.209.d
intestinorum ordo to.4.141.c
intestini partes sex, & harum nomenclatura to.1.
531.d Tenuis usum, distributioni esse destina-
tum 526.d Crassi latitudo quid habeat com-
modi ibidem Crassi clausi cōmoditas 547.a
Cæcum intestinum auius nonnullis duplex &
pedestribus simplex 527.a.b Cæcitisus &
Cæci & colī ortus a. Ieiuni ratio 531.c usus
& situs 532.c actio eadem d. Recti muscu-
lorum usus 527.c Recto quid conferant
uili

uillis transfuerſi 526.b.c
 inteſtinorum anatome to.8.190
 inteſtinorū uſus, Figuræ & ſitus utilitas; to.1
 524.a b inuolucra quid conferat 525.a Excre-
 trix, propulſrix & attraſrix facultas quibus ni-
 tatur 526.a Tunice duplicis cauſa ibidem Tu-
 nica uillis recti b. Nutritio & uentriculi 527.d
 inteſtina affici ab utriuſq; bilis ſynceræ tranſitu to-
 mor 543.a
 inteſtinis inſerta uenarum oriſicia quid conferant
 to.1.525.a ineſſe facultatē coſtricem 523.17
 inteſtinorum implexio, quid conferat to.1.369.b
 inteſtinorum tunica utraq; uillos ſolum tranſuer-
 ſos habet, raro rectos to.1.1171.d
 inteſtinorum utraq; tunica uillis tantū tranſuerſis
 conſtat, raro etiā rectos habet lib. 4. De uſu
 partium to.1.1168.a
 inteſtinalis ſiue ſarcimālis dicta, foetus membra-
 na to.1.11239.a
 inteſtinalis membrana, urinæ excipiendæ fabrica-
 ta, & de ipſius artificio toto to.1.1267.c.d
 inteſtinis congruentia ſymptomata, ſeu motus ui-
 tioſi to.3.95.c
 inteſtinorū motus expulſor, qualiter ſurſum quā-
 doq; ſeratur to.3.95.a.b
 inteſtinorū uitia, in qua ipſorum parte conſiſtant
 nota to.4.20.c.d. & col. ſeq.
 inteſtinorū, affectuum notæ t. 4.139.2. & col. ſeq. 2
 inteſtinorum uitia, conſequentes tabidæ febres
 tom. 3 133.a.b
 inteſtinorum doloribus & torminibus remedia
 tom. 6 464.b. per col. 2
 inteſtinorum ſciſſuræ to.6.466.c
 inteſtinorum leuitas to.4.142.b
 inteſtinorum difficultates unde ſiant, & quomo-
 do Gal. to.7.16.3
 inteſtinorum leuitas quid ſit & cur ſiat autumno
 tom. 7 22.3
 inteſtinorum inflammata pars quid agat ibidem
 inteſtina dicunt eſſe in profundo corporis ibidē
 inteſtinorum difficultates & leuitates ſiunt in cō-
 ſiſtentia cur to.7.30.3 cur magis iuuenibus dif-
 ficultates quā conſiſtentibus
 inteſtinorū leuitates quot modis, & per quod ſie-
 ri poſſunt ibidem
 inteſtinorū leuitas quid & ex quibus cauſis Gal.
 tom. 7 12.4
 in inteſtinis exiſtētium nihil poteſt per uomitum
 euacuari ibidem
 inteſtinorum leuitate laborātes hyberno tempo-
 re purgari malum ibidem
 inteſtinorum leuitas, lege leuitas inteſtinorum
 inteſtinorum difficultas quæ ſanabilis eſt & quæ
 nō, & quō ſiat, & quæ lætalis to.7.24. ibidem
 inteſtinorū difficultas quod differat tantū per ma-
 gis, & minus, ut quod ſint magis uel minus exe-
 ſa, & nō habent ſpeciē ſub ſe, collige ibidem
 ad inteſtinum fluens ſanguis malum, licet minus
 quam ſi per ſuperius to.7.25. ibidem
 inteſtinorum difficultate primo corpora pinguiſ-
 ſa excerni faciunt to.7.26. ibidem

ſecundo ramenta quædam inteſtinorum adie-
 ſta horū ſuperficie interiore quæ membrana e-
 xiſtit & denſa ibidem
 in inteſtinorum difficultate ſubſtātia inteſtini ab-
 raditur tertio loco ibidem
 inteſtinorū difficultas quando eſt cōſtructa ibidē
 inteſtinorū difficultate ſi ueluti caruncula exeat
 lætale ibidem
 inteſtinorū lōgis leuitatibus ſi ructus acidus ſiat,
 qui prius nō fuerit bonum to.7.1.6
 inteſtinorū leuitas quid ſit longam, & breuē defi-
 nitionem habes ibidem
 inteſtinorum leuitas unde ſortita eſt nomen, &
 quod nomen conuenientius fuiſſet ibidem
 inteſtinorū imbecillitas facit inteſtinorū leuitatē
 & quō cognoscat quādo ſit ab alijs cauſis ibid.
 inteſtina plena humoribus maxime pituita, faciūt
 leuitatem inteſtinorum ibidem
 inteſtinorū leuitas, difficultas, tentio, apud Eraſi-
 ſtratum, deinde alios antiquos quomodo, & ex
 qua cauſa ſiant Gal. to.7.1.6
 inteſtinū præſertim ſeūnū eſt lubricum ibidem
 inteſtinorū difficultas quomodo ſiat to.7.3. ibidē
 inteſtina tenuia diſciſſa, lætale to.7.18. ibidē
 inteſtina tenuia habent naturā ſtomachī ibidem
 inteſtina tenuia non parum participant carnoſæ
 ſubſtantiæ ibidem
 inteſtina tenuia uulnerata in ſumma parte agglu-
 tinantur ibidem
 inteſtina diſciſſa tota uſq; ad ſuam cauitatem ra-
 riſſime ſanantur ibidem
 inteſtina magis per potionem quā per alia ſana-
 ri debent ibidem
 inteſtina gracilia ſi diſcīdantur non coaleſcunt
 tom. 7 24.6
 inteſtinorum difficultate ſuperueniēte lienoso ſi
 aqua inter cutē, aut inteſtinorum leuitas adue-
 nerit moriuntur to.7.43.6
 inteſtinorum difficultas quandoq; & quando ſa-
 nat lienosos ibidem
 inteſtinorum leuitas ex ſola inteſtinorum læſio-
 ne ſit ibidem
 inteſtina tenuia habent ileum, quia in ipſis ſit to-
 mo 7 44. ibidem
 inteſtina non patiuntur ex compreſſione quan-
 do ueſica eſt plena, neq; quādo uterus mulieris
 prægnantis ſit plenus to.7.44.6
 inteſtina tenuia poſſunt premi à tumore uteri mu-
 lieris prægnantis to.7.44.6
 inteſtinum rectum ſolum poteſt premi à tumore
 ueſicæ ibidem
 inteſtina etiā ſi exeant, intra mittuntur ſine læ-
 ſione to.7.58. ibidem
 inteſtinorum difficultas ſit ab alui profluuiō to-
 mo 7 72.7
 inteſtina quomodo paulatim abradantur ibidem
 inteſtina quō per ordinē ulcerent to.7.72. ibidem
 inteſtinorum difficultas & ſyncera deiectione ib.
 inteſtinorum difficultate correpti lienosi inteſti-
 norum longa ſuperfluitate ſuperueniente aqua
 in cutem ſuperuenit, aut inteſtinorum leuitas

& pereunt to. 7. 43. 6
 intestinorum leuitas superuenit ab intestinorum
 difficultate ibidem
 intestinorum difficultas to. 7. 73. ibidem
 intestina à qua pituita mordent, ita ut prouocentur
 ad defectionem to. 7. 33. 6
 intestinorum difficultas à furore bonū to. 7. 5. 7
 intestinorum suppurationes ruptæ faciunt puris
 defectionem to. 7. 8. ibidem
 intestinorum difficultas à defectione sincera to-
 mo 7 23. ibidem
 intestina à quibus humoribus & quomodo exedantur
 ibidem
 intestinum rectum tentionem patitur, & quomodo,
 & quid sit to. 7. 27. ibidem
 intestina in intestinorum difficultate quam dispositionem
 habeant ibidem
 intestino recto cognata est matrix ibidem
 ad intestinorū inuolucra quomodo tedit materia
 quæ à capite descendit to. 7. 30. ibidem
 intestinum colum mittit ad omentum, & ex hoc
 intestino nascitur to. 7. 56. ibidem
 intestinorum difficultates mulieribus & humidis
 fiunt qua tempestare & quare to. 7. 12. 3
 intestinorum difficultates fiunt à pituita à capite
 ad uentrem defluente ibidem
 intestinorū difficultates potius à falsa pituita ibidē
 intestinorum difficultates quæ facillimæ & quæ
 difficillimæ ibidem
 intestinorum difficultates lege fluxus
 intestinorum difficultas lege alui fluxus
 intestinorum ulceratorum notæ to. 4. 6. a
 intestinorum aliquod, si uulneratū sit to. 6. 152. c
 intestinorum, ob uulnus in abdomine factū, pro-
 cidentium repositio curatioq; to. 6. 149. d c Si
 paruū sit uulnus 150. d Si magnum 151. c b
 intestina crassa uulnerata, facile sanantur: tenuia,
 difficulter, ieiunum nunquam to. 6. 152. d c
 intestinum laxius patitur frigidas dispositiones
 tom. 7 40. 2
 intestinorum difficultates cursiant mulieribus &
 uiris humidis, quando hyems sit aquilonia, &
 uer austrinum to. 7. 11. 3
 intestinorum natura, & quomodo in animatibus
 euariet to. 1. 342. c d
 intestina, quadrupedum animalium, qualiter nutriant
 to. 2. 100. 12
 intestina animalium, quale nutrimentū t. 2. 142. 12
 intestina terræ, Lumbrici Isag. 195
 introductio seu Medicus, liber to. 2. 80. 41
 intybus herba to. 2. 80. 41
 inuentio, cuius facultatis opus sit to. 6. 755. b
 inuentiois omnis, instrumenta duo sunt experientia
 & ratio to. 6. 63. b c
 inuentionis organa, sola duo sunt, ratio & experientia
 to. 6. 127. c d & to. 7. 1. 1
 inuentis necesse est semper aliquid addere propter
 sermonis falsitatem to. 7. 65. 7
 inueniuntur indies in arte multa, quæ maioribus
 ignota fuerunt to. 6. 359. d
 inuenienda sunt aliqua remedia per indicationē,

uel per experientiam to. 7. 38. 6
 eorum qui bonū aliquid in uita inuenerunt primum
 quod sit to. 3. 249. d
 inuentio quæstionum duplex & c. to. 3. 471. d c
 inuenta maior in sequi, quo pacto conueniat to-
 mo 1 1302. c d
 inuentiois, omnis contemplationis, initium quod
 sit, nam à definitionis notione to. 2. 402. d
 inuentionem, logica, iudicium, ratio & experientia
 præstat to. 6. 15. b
 inueniendis idoneis morborū auxilijs uitam præ-
 ber naturæ operū inspectio to. 5. 1062. a
 inuidia omnium foedissimus affectus to. 2. 208. a
 inuocale & φωνος, bifariam quo pacto dicatur to-
 mo 1 956. b c
 inuolucrorum foetus in utero, anatome to. 8. 199
 ios, Aerugo to. 5. 187. 150
 ios, uiola to. 2. 33. a
 inuisi panes to. 3. 22. b c & 117. c
 ira, quid sit to. 3. 22. b c & 117. c
 iræ essentia, feruor calor in corde t. 2. 219. b
 iræ, motus, quid efficiat to. 3. 86. a
 ira notat atram bilem peccare to. 7. 2. 4
 irascētis impetus, ab insania nihil differt t. 2. 202. d
 ira, eiusq; symptomata, & quando uitanda, quan-
 dōue excitanda to. 3. 729. 9
 irato nihil agendum, sed differendum usq; delierit
 ira to. 2. 202. c
 iræ mitigandæ in contentione, suspensiones, siue
 amuleta to. 6. 526. b
 ira facit abortum to. 7. 45. 53. 5
 ira qualiter febrem accendat to. 3. 117. c
 ira, cur nemo interierit to. 3. 86. d
 iracundia & cupiditas, operationes ne sint dicen-
 dæ an affectus to. 1. 1001. b & 1003. b
 ira, agritudo, timor, libido, excadescētia, eiusdēq;
 generis reliqua simul operationes & affectio-
 nes dicuntur to. 1. 1002. d
 iratus, iracundus, qualiter cōtrarij sint t. 3. 452. c
 ira iracundiæ operatio est to. 1. 1001. c
 iracūda pars animæ, tēperatio est cordis t. 1. 114
 iracundiæ emendandæ ratio to. 2. 200. 4
 iracundiæ odium exempla foeda intuentibus cō-
 paratur ibidem
 iracundiæ exempla to. 2. 201. per totam
 iracundiam cohibuisse satis non est, nisi concupiscentiam
 quoq; cohibeamus to. 2. 206. b c
 aduersus iracundiam exercens sese quomodo cognoscat
 profecisse se to. 2. 207. a b
 irascentiæ iuuamenta to. 3. 295. d
 iracundia, quos morbos pariat to. 2. 382. d
 irascibilis facultatis, uis quæpiam est concupiscē-
 di, apud Platonem to. 1. 1218. d & quarum re-
 rum ea sit 1219. a
 irascibilem concupiscibilemq; animæ partem, di-
 uersas esse, in uno tamen corde sedem habere, Aristotelis est sentētia et de eisdē Chrylippi sen-
 tentia to. 1. 941. a b
 irascibilis partis sedes in corde Platoni sita & c. &
 super eare uerba Platonis è Timeo to. 1. 922. d
 irascibilis facultatis principium to. 1. 582. b
 irasci-

irascibilis facultatis affectus, cor maxime cætera-
 rum partium contrubare quid significet t. 1. 91. 4. a. b
 iracundiæ sedem; cūr Plato in corde locarit to-
 mo 1 102. 4. a. & 102. 5. b
 iracundiā à natura cur data & quod illius sit offi-
 cium to. 1. 99. 6. c
 irascendi exandescēdīq̃ uis, aduersus libidinem
 comparata to. 2. 20. 5. a
 iracundię uiscus, summe calidū sit necesse est, con-
 cupiscētiæ non ita to. 1. 102. 5. d
 iracundiā, in quibus imperet sola to. 1. 92. 7. d
 iracundiā reliquas duas partes, sæpe rapit secum,
 quandoq̃ etiā contra, & huiusce comparatio
 ad bigas to. 1. 100. 2. d
 iracundiām ratione priorem quā nam habeant &
 quā contra, atq̃ de hoc exempla HomERICA to-
 mo 1 92. 6. c d
 iris Illyrica, Libyca to. 5. 398. 23. & to. 8. 222. & 34. 6
 irrationale duobus solū modis usurpā, ut ἀφωροϋ
 & ἀφάχου to. 1. 95. 6. b. & super hoc Chrylippi
 locus, eadem d
 irrationalis iuxta quam significatōe dicitur ap-
 petitus to. 1. 95. 7. b
 istas to. 5. 188. 15. 3
 ischiij articuli motus actio to. 1. 81. 1. a Musculo-
 rum methodus, eadem c Et humeri articula-
 tio motusq̃ conferuntur 734. d
 ischias, quid sit Isag. 184. c
 ischias raro fit ē sanguinis multitudine & curatur
 citissime sc̃tis uenis iuxta talos to. 5. 779. a
 ischias ē genere est arthritidis to. 5. 778. ca. 2
 ischiadis generatio ibidem causæ ab humerib.
 cognitio, Curationis formula d. & col. seq. Re-
 media ex Andromacho 779. 2 ex Aesclepiade
 & col. seq. 4
 781. 3
 ischiadis remedium to. 8. 378
 ἰσχυρόφθοι, λεπτόφθοι quid sign. to. 3. 451. d
 ἰσχυρία, urinae suppressio
 ischuria, uesicæ morbus Isag. 184. b. to. 3. 104. d
 & to. 4. 148. c
 ischuria, uoluntariæ actionis amissio non est, sed
 naturalis to. 3. 72. a
 ischuria, eiusq̃ tum notæ cum causæ to. 4. 147. 4
 isopyron. phasiolon to. 5. 188. 15. 4
 isocraticus responsio ad discipulum interrogantem
 quantō tempore discendi artem tenere posset
 tom. 4 844. c
 isthmus per metaphoram pars est quæ os, & gu-
 lam interiacer to. 7. 26. 3
 istmus est angustus meatus inter duo maria ibidē
 iter quo pacto faciendū sit, pro anni temporibus,
 aut corporum habitibus to. 2. 156. c
 itea. Salix
 Iudaicus lapis to. 5. 259. 12
 quod iucundissimum, id utilissimum medicamē-
 tum est, contra quod iniucundum to. 2. 337. d
 iudiciij uocē usurpās per libros integros quatior,
 æquiuocationē eius nusquā distinguit Chrylip-
 pus to. 1. 95. 5. b
 iudicium quid & quotuplex to. 8. 11
 iudicium, facultatis rationalis opus to. 1. 96. 3. a

iudicia naturalia, sensus sunt & ratio to. 1. 1089. b
 iudicandi instrumenta, nobis à natura data, expē-
 rientia & ratio to. 5. 705. ca. i
 iudicandi principia quædam naturalia, omnibus
 cōmuniter inesse to. 1. 1075. d & quæ sint ea c
 & 1076. a. & 1081. d
 iudicia prima animalibus quoq̃ brutis cōmunia
 sunt ibidem & huius confirmatio ibidem
 quæ iudicijs naturalibus euidenter sunt exposita,
 nullam in se ambiguitatem habēt to. 1. 1084. a
 iudicia prima, sine demonstratōe certa esse omni-
 bus cōuenit, naturalia esse nō item to. 1. 1090. b
 iudicia dissimilia, dissimilem afferunt demonstra-
 tionem to. 1. 1012. c
 iudicia de diuinis facere ita debemus sicut de hu-
 manis affectionibus facimus to. 1. 1103. d
 iudicium quadrifarium sit to. 3. 470. 16
 iudiciū quō difficile, & quid iudiciū Gal. t. 7. 1. 1
 iudicium & ratio pro eodem accipiunt ibidem
 IUDICATIO, quare Cris
 iudicium, siue *xelos*, quid sit to. 3. 470. 16
 iudicationes quæ facultas facit to. 4. 472. d
 iudicatorij sudores ex qua ui fiant to. 7. 21. 7
 iudicationes morborum, qualiter præsentiantur
 tom. 4 799. 11. & 797. 7
 iudicationes præsentienti ars duobus instrumen-
 tis perficitur, & quo pacto to. 4. 800. d. & 801. a
 iudicationum prælagitio ē pulsibus to. 4. 471. 11
 iudicandi statim, præsentitūtur propēsius, utrouis
 modo futura iudicatio sit, seu bona seu mala &
 quibus signis to. 4. 798. 5. & 10
 iudicationes morborum usq̃ ad diem uigessimū
 per quaternarios supputantur, inde per septe-
 narios, mox per uicenos, tandem per menses
 to. 4 800. a
 in iudicatorijs diebus, contingens inquietatio, &
 absq̃ sudore perficitio, rigores itē ex his, super
 uenientes quales to. 4. 664. 27
 iudicationes mulieribus quæ pepererint, qualiter
 supputandæ to. 4. 799. 12
 iudicatorij abscessus, in quibus morbis expectan-
 di to. 3. 627. a per col. 3
 ad iudicium bonum quæ sint necessaria t. 7. 22. 4
 iudicium bonum rigores faciunt in die iudicato-
 rio, aliter non to. 7. 29. ibidem
 iudiciij securitatem salubrem coctiones significāt
 tom. 7 22. ibidem
 iudicium bonum quando rigores faciant, & quā-
 do non to. 7. 29. ibidem
 iudicium malum sit die sexto ibidem
 iudicia sūt in uehementibus accessionib. t. 7. 36. 4
 iudicia in quibus morbis sūt citius, in quibus tar-
 dius ex accessionibus ibidem
 iudicia tertianarum sumuntur ab accessionibus si-
 cut & continuarum nō à diebus t. 7. 59. ibidem
 iudicium morborum acutorum & peracutorum
 quibus diebus terminetur ibidem
 iudiciū febrium continuarū, & interpolatarū ibi.
 iudicatoria signa quæ & quot to. 7. 12. 21
 iudicationis signa non semper bona ibidem
 in iudicatione morbi nihil dandum ibidem
 iudi-

iudicatoria signa diebus iudicatorijs incipiant, si
bona esse debent to.7.36.4
iudicatoria signa non statim apparent to.7.21.4
iudicationes quādo magna ex parte fiūt to.7.19.1
in iudicatione quando permittendum naturæ, &
quando non to.7.20. ibidem
iudicationem nō esse perfectam diebus paribus,
inde collige ibidem
iudicatio si non sit perfecta, medicus debet adiu-
uare naturam ibidem
à iudicatione derelicta faciunt recidiuas ibidem
iudicatio quæ melior ibidem
iudicationes quando fiant to.7.22. ibidem
iudicari est magnas facere permutationes in mor-
bis to.7.23. ibidem
iudicationes acutorum quæ sint ibidem & quo-
rum terminus ibidem
iudicationes imperfectæ quæ per 40. dies ibidem
iudicatoriorū dierum ordo qui, & quō to.7.24. ibi.
iudicatio febrium, quibus diebus fiat ibidem
iudicationis primus dies in longis morbis, & ulti-
mus inter acutos to.7.28.3
iudicationes septimanarum referunt, ad septima-
nas, mensiū ad mēses, annorū ad annos ibidē
iudicatio morborum longorum in pueris quo tē-
pore fiat ibidem
iudicatorij dies bonū iudiciū ostendūt to.7.29. ibi.
ad iudicandum omnis numerus dierū nō est ido-
neus, ut experientia comprobatur to.7.36. ibidē
iudicatorios dies describit per ordinem ibidem
iudicationis primus dies est quartus ibidem
iudicant plurimi morbi peracuti cū sudore ibidē
sine iudicatione quādoq; fiunt sudores to.7.42. ibi.
iudicantur citō febres, quæ 12. horas uel minus ha-
bent accessiones to.7.43. ibidem
iudicatio periculosa esse potest, tamen habere bo-
num finem to.7.46.4
iudicationes primæ per abscessus in febribus, quæ
non soluunt longitudinem morbi significant
tom.7 51.4
iudicatoriorum dierum incrementa ac cōpositio-
nes fiunt quaternis diebus 14.20.24.34.40.
60.80 to.7.61. ibidem
iudicatorie quādoq; fit morbus Regius ibidem
& quomodo, ac quando to.7.62. ibidem
iudicatorie ante septimum non potest efferri cho-
lera ibidem
iudicatione propinqua ægri grauitate se habent, iu-
gilant magna ex parte, & uehementius febriliūt
tom.7 71. ibidem
iudicatiōi propinqui ægri spirāt difficiliter ut plu-
rimum ibidem
iudicationem propinquam signa indicantia ibidē
iudicationes fiunt ex urinis, excrementis alui, &
sputis nō semper bene sed quādoq; male ibidē
iudicatorij dies qui sint ibidem
iudicatoriorū dierū primus circuitus qui to.7.65
iudicatoria quæ non iudicant partim mortalia par-
tim male iudicant to.7.4.7
iudicationis carentia indicatur à crudis to.7.22.4
iugula to.1.186.15

iuguli fracti chirurgia to.6.97.6b
iulia piscis to.2.112.27. & 113.24
iulianus methodicus to.6.23.c
iuncus levis to.5.237.129
iuncus quadratus, cyperus
iuniperus, arceuthus to.5.170.2. & to.8.322
iuniperi fructus, arceuthis to.2.67.15. & 15.170.2
ius lanæ quomodo fiat to.8.81
ius album, eiusq; præparatio to.2.115.2. b. & 346.2
ius gallorum, ac gallinarum to.5.316.34
iusticia apud Aristonem quæ sit to.1.1103.2
iustitiæ ratio explicata Platoni è loco similibus ac
dissimilibus to.1.1082.3. & deinceps
iusticia fabricæ corporis humani in quibus con-
sistat, eaq; de singulis partibus exposita tota
tom.1 1103. d. & deinceps
iustum corpus, homines habere cur dixerit Hip-
pocrates to.1.1102. c. d
iuuenes habent fortem uirtutē retentiā to.7.20.2
iuuenes nō incidunt morbos longos to.7.39. ibidē
iuuenes q̄ morbos ægre cōcoquant ibid. aph. 40
iuuenes difficiliter ferunt in consuetudinem senibus con-
suetis to.7.49. ibidem
iuuenes habentes aluos humidos prius in sene-
ctute commutant, & è contra to.7.53. ibidem
iuuenibus proceritas pulchra, nō tamen crassiti-
es to.7.54. ibidem
iuuenes hyeme melius se habent Gal. to.7.33
iuuenes febribus tertianis ardentibus cholerici-
simis capiuntur to.7.29.3
iuuenes quas ægritudines incidunt ibidem
iuuenib. per quid, profluvia sanguinis fiant ibidē
iuuenes minus læduntur ex aduisione, algoribus
humicubatu, uigilijs, repletionem, quā con-
sistentes to.7.30.3
iuuenes nequeunt multū ferre in ediam to.7.13.1
iuuenum calor mordax to.7.14. ibidem
iuuentus quando sit to.7.9.5
iuuentus ætas uigens & qualis to.7.13.1
iuuentutis terminus qui to.7.30.3
iuuentus facit cholera, si uigor ætatis significat
iuuentutem to.7.2.1
ixia remedia to.5.426.33
ixos, uiscum to.5.187.149

L

Labiorum cutis to.1.720. b Substantia 722. a
musculorum principia ibidē numerus b
positio, motus, & actio ibidem Musculi lat
descriptio & usus d
labijs proxime sitæ animalij partes quæ succum
præbeant to.2.137. b
labrum, liuidum in acutis, cum aliquo alio signa-
mortis quid significet to.4.742.15
labrum si peruertatur in continua febre corpore
existente iam debili, letale to.7.49.4
labrum si in febre non intermittente peruertit &
iam debilis sit, mors propē est to.7.71.7
labijs scissis, remedium to.6.498
labor significat læsionem Gal. to.7.1.2
labor est uehemens motus to.7.16.2
labores cibum antecedunt ibidem
labor

labor non debet iungi ieiunanti to. 7. 16. 2
 laborare non habet significata to. 7. 48. 2
 labores consuetos magis et facilius perficimus a-
 lijs to. 7. 49. 2
 labores differunt, quia aliqui exercēt unā partem
 aliqui duas, aliqui plures ibidem
 labores indicantur a crudis to. 7. 22. 4
 labor simpliciter qui to. 7. 31. 4
 labor spontaneus qui ibidem
 in laboribus qui locus corporis, & quæ pars patia-
 tur ibidem
 labores ex motibus pluribus ibidem
 labor ex multitudine qui, & quid causet ibidem
 labor significat uehementem motum, & dolorem,
 & læsionem to. 7. 32. 4
 labore etiam tria significat, sicut & labor ibidē
 laborauerit si quis in cōualeſcentia aliqua, in par-
 te, hic sunt abſceſſus ibidem
 labor habet rationem cauſæ ibidem
 laborum in morbis longitudinē qui dies indicent
 tom. 7 36. 4
 labores in articulis fiunt his qui habēt febres lon-
 gas to. 7. 44. 4
 labor significat dolorem, & læsionem ibidem
 labores uidentur in ſomnis in morbis exitiilibus
 tom. 7 67. 4
 laboranti morbus eſt cibus to. 7. 63. 7
 labores extremi qui to. 7. 1. & 7. 1
 labor, motus, exercitatio, idem ne ſint an diuerſa,
 tom. 2 27. 4. a. b
 labor, ab Hipp. ſenſus dictus to. 1. 104. 7. b
 labor, articulis, carnibus conducit: ſomnus, cibus,
 uisceribus to. 3. 730. d
 labores exercentibus, qui cibi non competant to
 mo 2 32. c
 qui laboribus exercentur, a prauis cibis cur ledan-
 tur minus ibidem b
 labores, multi, craſſum aut tenuem ſuccū gigen-
 tes to. 2. 330. c
 labor ſupra modum, pueros offendit, & quo pa-
 cto to. 2. 262. a
 labores ac intēpeſtius & largus uictus, morbos
 grauiffimos pariunt to. 3. 476. a. & 478. a
 labores, qualiter accendant febrem to. 3. 117. c
 labrax, qui & lupus piſcis to. 2. 111. 25
 lac quid tom. 1. 616. 22 ut in mammas deriuetur
 78. 2
 lac, quamuis ſenſui ſimilare appareat, ē diuerſis ta-
 men eſt partibus compoſitum to. 2. 103. c
 lac non unum, quamuis tale uideatur to. 1. 30. 3
 lactis partes ibidem
 lactis ſubſtantia triplex to. 2. 134. d
 lac non totum homi mereres eſſe, oſtendit coagu-
 latio to. 5. 18. ca. 19
 lactis ſerum to. 5. 283. 8
 lac, qualiter a crem a ſero habet, pinguem & ca-
 lidam mediocriter a pinguedine to. 2. 103. d
 lac unde gignatur, & quo loco to. 2. 256. c
 lac, quo loco gignatur, aut quomodo to. 1. 1038. c
 lac cur per decoctionē ferē dulcius fiat, mel ama-
 rum reddatur to. 5. 113. ca. 16. c

lactis partes, & cuiuſq; temperatura ibidem
 lac generantia, & eorum facultas to. 5. 147. 20
 lac pro creatia pauca ſunt, quæ uero ipſum lædāt,
 infinita ibidem c
 lac generantia biſariam ſunt, aut medicamēta, aut
 alimenta, & quæ ſint illa to. 5. 147. 20
 lac præpeditia, alia ipſum reprimunt tantū, alia
 corruptunt to. 5. 148. 22
 lacti contraria ſubſtantia proprietate ibidem
 lac ſchiſtum to. 5. 292. a
 lactis acidi, ſiue oxygalactos deſcriptio t. 2. 103. 15
 lactis congelati exemplum to. 1. 1132. b
 lacte ſolo, quoad alendus ſit puer t. 2. 260. b
 lac ut exuberet in mammis to. 6. 479. a. & 509. a
 & 468. b
 lacti exſiccando to. 6. 468. b
 lac, qualiter ſenſibus conueniat to. 2. 363. d
 & ea columna tota
 lac eiꝯq; differētiæ, tum pro animalium, tum pro
 temporum diuerſitate to. 2. 100. 14
 lactis uſus, & humorum qui ex eo gignuntur, dif-
 ferentia, pro animalium ſcilicet, ac ætatis, paſſio-
 nis, anni temporum, ac cæterorum uarietate to
 mo 2 134. 6
 lac animalis, quod pharmacum pauit, ſoluere na-
 tum to. 2. 102. a
 lactis comoda to. 2. 363. a. b
 lac optimum, ſucci eſt optimi: uitioſum, uitioſi to
 mo 2 101. d
 lac acidum, frigidū eſt ac ſucci craſſi to. 2. 104. a
 lactis probi ac improbi indicia to. 2. 260. a
 lactis boni ſigna to. 6. 172. d
 lac optimum, quale ſit to. 2. 100. 14. & 135. b
 lactis ſanī, exploratio to. 5. 282. 7
 lac, pro paſcuorum ratione, naturā uariat, & qua-
 liter to. 2. 363. a
 lactis uſus diuturnus, cur alijs utiliſ: alijs noxiuſ,
 & utriuſq; exempla to. 2. 362. 9
 lactis uſus aſſiduus, dentibus ac circumiacētibꝯ
 gigitis nocet, & eiꝯ noxæ emēdatio t. 2. 102. d
 lac in uentrículo coagularū quas noxas faciat t. 2.
 135. a & ne coāguletur to. 3. 68. c
 lac, & ſi optimū ſit, in uentrículo tamen uariē nūc
 in nidorem, nunc in fumum uertitur t. 2. 103. d
 lac in uentre frigidiore aceſcit, calidiore, nidoro-
 ſum ſit & amarum to. 5. 113. d. & inde
 lac, in quibus ſimul atq; ſumptū fuerit, uertatur in
 nidorem, aut aceſcat to. 5. 47. 13
 lac craſſum, quas noxas pariat to. 2. 102. b
 lac ſiue minus ſit, ſiue deterius, auxilia t. 5. 147. 20
 lac ſeroſum, nullam habet noxam to. 2. 102. a
 lac, eiꝯq; ut medicamenti uſus to. 5. 282. 7
 de lactis uſu in medicinis, ruruſ to. 5. 283. d
 lactis uſus, in hectica to. 3. 182. c
 lac quale ſiccis ac tabidis conueniat maxime, &
 quod deinceps to. 6. 172. a qualiter præparā-
 dum, ut tabidis ac omnino ſiccitatibus curandis
 ſit idoneum 173. a
 lac aſininum ac caprinum to. 2. 363. b. c
 lac aſininum, in hecticis febris, quo pacto pro-
 pinandum to. 6. 259. c

ficca intemperie uentris laboranti, qualiter ex-
 hibitum 171.d
 lac, pulmonibus, ulceribus, affectos sanat, & qua-
 liter to.2.137.d
 lactis idonei ad pulmonis uitia ac tabem, prae-
 randi modus, expositus to.6.133.a & usus cō-
 ueniens 134.a
 lac quod in Tabijs habetur commendatū, ad pul-
 monum uitia & tabem to.6.133.a & eius loci
 topographia
 lac, quibus uenter acrium humorum demorū in-
 festatur, quo modo dandum to.2.100.d
 lac exulcerat quandoq; ora mollia puerorum to-
 mo 7 243
 lac esse partem dulcissimam, collige to.7.37.5
 ubi inquit, infantem exugere dulcissimum san-
 guinis, sed tale est lac, quod exugit ab infante.
 lac si habeat mulier non pregnant, nec puerpera,
 illi menses defecere to.7.93.5
 lac mulieri quomodo, & unde, & quando ibidem
 lac quod frigidum sit, ibi colligi potest to.7.40.5
 lac est tāto frigidius sanguine, quādo adenes mā-
 marum frigidiores, hepate ibidem
 lac multum ē māmīs fluens prāgnanti, indicat foe-
 tum imbecille, si uero mammae sunt durae, &
 nihilominus lac fluit, est magis securum to.7.52.5
 lac non generatur in primis mensibus gerentium
 utero cur ibidem
 lac duplici alteratione alteratur to.7.64.5
 lac quod statim euaporet ibidem
 lac quod citō acefcat ibidem
 lac quibus inimicetur ibidem
 lac quibus amicit, & quibus ualet morbis ibidem
 lac quomodo probat per se, & elixatur ibidem
 lac quod bene concoquitur, bene nutrit ibidem
 lac nocet caput dolenti, febricitatibus, quibus ilia
 suspensa murmurat, siticulosis, febris acutis,
 biliosas deiectiones habentibus, quibus multa
 deiectione sanguinis, omnia suspēda dicit Galenus,
 non solum ilia offendit, inflammationi, erysipe-
 lati, tumori perduro, laxo, ante abscessum &
 post, alijs distentis inflatis to.7.64.5
 lac acescit in frigido stomacho ibidem
 lac euaporat in calido stomacho ibidem
 lactis serum sale & melle conditum, citat aluum
 tom.7 64.5
 lac ad fumosum alteratur propter calorem ibidem
 lac est cibus bonum generas iuicem, & soluit du-
 bium ibidem
 lacte indigentibus, quid commune sit ibidem
 lac citō per uenas distribuitur ibidem
 lac generat bonum humorem, quia generat san-
 guinem ibidem
 lac conuenit tabidis, & quibus in cōmento, in fe-
 bribus longis & paruis, consumptis prae rati-
 onem to.7.64.5
 lacedaemonij cur plurimum potuerint to.2.189.c
 lacerta iecur to.5.307.ca.9.d
 lacerti, pisces to.2.113.29. & 115.a
 lachrymis oculorum remedia to.8.367
 lachrymae inuoluntariae to.4.739.13

lachrymae spontaneae in febris quales signum to-
 mo 3 453.80
 lachryma, cyrenaica, medica, parthica, quomodo
 citra uel non citra incōmodum sumat t.1.89.b
 lacterides, siue cataputia to.8.79
 lacteus circulus qui, & cur ita dictus to.8.26
 lactuca, to.2.82.45. & 150.b c. & to.5.186.146
 lactuca, eiusq; descriptio to.2.79.40
 lactuca, succi est, ceterorū holerum omnium lau-
 dabilioris ibidem
 lactuca sanguinem gignit, non multum, succi autē
 non omnino laudabilis to.2.80.2
 lactuca, quomodo cibus esse queat, cū succus eius
 sit ē deleterijs & frigidis to.5.85.b. & 86.ab
 lactuca, somnum conciliat to.2.80.b
 lactuca ad somnum quo pacto conducat t.1.93.a
 lactuca uentrem neq; sistit, neque ciet ut alia ole-
 ra to.2.80.d
 lactuca nouella, heceticis conducunt to.5.181.b
 lactuca in cataplasmata aduersus affectus calidos
 adhibita to.2.81.b
 lactuca semen to.2.172.b
 lactuca semen saporiferum ibidem
 lactuca semen ex aqua to.5.309.12
 lactuca succus, inter succum betae ac maluae, me-
 dius & qualis to.2.81.b
 lactuca succus, liberalius sumptus similem in ho-
 mine, cū succo papaueris effectū habet t.1.94.a
 lactuca agrestis to.2.144.c
 lacus palestinae, quod mare mortuum dicitur to-
 mo 5 118.d
 ladanum to.8.325
 laesiones magis sentimus nocte, quā die. Galen.
 tom.7 13.2
 laesio significatur nomine laboris to.7.32.4
 laesio operationum est morbus to.7.57.5
 lagana genus liborum to.2.34.11
 lagopus to.5.208.69
 lagophthalmon, quid lag.188.b
 lambdodes, futura to.1.178.b.d
 laminas appellare, quas soliti sint anato. t.1.343.d
 lampfane to.5.208.61
 lanx ius quomodo fiat to.8.81
 lana succida to.5.312.25
 lanarum fordes, uires t.5.298.30
 lappa minor, Arctium
 λappa dicta Homero partes to.4.759.b
 lapathum, eiusq; descriptio to.2.83.47. & 85.d
 & to.5.208.72
 lapathon, beta agrestis dicitur to.2.81.43
 lapides, a terra quo pacto diuersi sint to.5.257.8
 lapidum 12. naturae to.8.326.327
 lapidum uires aliae sunt secundum totius substa-
 ntiae proprietatem, aliae secundum qualitates ef-
 fectrices ibidem
 lapidibus omnibus cōmunes facultates, quae item
 ipsorum sigillatim exploratio to.5.258.10
 lapidum differentiae generatim exposita t.5.257.8
 lapis iudaicus to.5.259.12
 lapis Armenius to.8.78
 lapides in spongijs reperi to.5.261.23
 lapidis

lapidis uesciæ iudicia to. 4. 9. c
 lapides ualde sicci, ex quibus nō eleuantur uapo-
 res to. 7. 14. 1
 lapidis excāuari à gutta cōparatio, ad crudos hu-
 mores to. 7. 52. 2
 lapis, lege calculus, tam de renibus quàm de uesi-
 ca ibidem
 lapis est propria passio puerorum, & cur t. 7. 26. 3
 lapis unde, & quomodo fiat ibidem
 lapis non fit in senibus ibidem
 lapides renum cur, & quomodo in senibus gene-
 rantur to. 7. 31. 3
 lapides ex renibus mingunt, nō quod sint de sub-
 stantia renum, sed quod ibi consistant t. 7. 76. 4
 quæ lapidē frangant, siue petram to. 8. 105
 lapidis in renibus remedia to. 8. 376. 377
 lapidis curatio uniuersa to. 8. 421. 8 inde
 larissa, calui ægrotantis historia to. 3. 574. 78
 elarissa Hippothesenes, è quinto Epid. ægrotus to
 mo 3 300. 18
 in Larissa, uirgo ægrotā to. 3. 270. d. & 579. 85
 larix uocata, terebinthina ferē similis est t. 5. 82. 6. b
 larynx, quid Isag. 168. d. & to. 1. 588. a
 laryngis nomenclatura to. 1. 349. b. & 599. 9
 laryngis partes ibidem
 chartilaginū numerus 600. a primæ quāti-
 tatis figura & nomen. Item secundæ quantitas si-
 tus & figura b primæ & secundæ positio & cō-
 nexio ibidem tertiæ situs & figura c
 laryngis constructio cōmoda probatur eadem d
 motus animalis t. 1. 601. a musculorum nerui
 605. c usus 601. a musculorū numerus 600. a
 & 820. 4 item 601. a diuisio b. & 603. a po-
 sitio 603. a. & 820. d origo & actio 603. a itē
 820. d sensus 650. b c motus assumptiuus
 607. c Neruorum methodus 820. d neruorū
 recurrentium methodum, uide 820. per caput
 illud ferē totum
 laryngem claudientium musculorum situs, ortus,
 & insertio to. 1. 605. 14
 laryngis neruorum origo & insertio to. 1. 630. c d
 Neruorum reuersiuorū in sex musculos distri-
 butio 610. d ad glossocomū et diaulon examē
 608. d situs 609. 15. & seq. col. Glandularum
 ratio & usus 612. b musculos inseruire super-
 fluus excernendis 549. d
 larynga cibū transglutientibus nō arctari, & eius
 ratio to. 1. 612. b
 laser to. 8. 323
 laserpitium to. 6. 731. b. & to. 5. 232. 97. & to. 8. 339
 de lassitudine, Theophrasti, integrum uolumen
 tom. 2 309. 7
 lassitudo quid sit, controuersum apud medicos
 tom. 5 44. 10
 lassitudo & febris idem non sunt to. 2. 315. 12
 lassitudo, tanquam febris partis unius est t. 3. 10. b
 lassitudo febris partis unius, est quedam t. 3. 22. b
 lassitudinis in uniuersum differentiarum simpli-
 cis tum compositæ to. 2. 309. d
 lassitudines omīno septē, simplices quatuor: tres
 compositæ to. 2. 317. 13. & 309. d

lassitudinū trium cuiusq; generatio, & causæ bre-
 uiter assignatæ to. 3. 18. b c
 lassitudinis quartum genus quoddam, improprie
 dictum to. 2. 310. d. & 317. 13
 lassitudines compositæ, earumq; generatio to. 2.
 318. 14 per totam col.
 lassitudinis, quæ morbosum symptoma est, differe-
 rentiæ, causæ, & cætera ipsius expositio to. 2.
 325. d & deinceps
 lassitudo, cur nō semper febrē accendat t. 3. 23. b c
 lassitudinis differentiæ expositæ, ac sensationum
 per eas contingentium modi to. 3. 81. c
 per lassitudinem tristis sensus contingens, quali-
 ter ab eo qui in pandiculatione fit, differat to.
 mo 3 81. b
 lassitudo alia, sanorū symptoma est, alia ægrotan-
 tium, & qualiter quōue loco unaquæq; tracta-
 ta to. 2. 325. c d
 lassitudo, quæ exercitationi superuenit, nec mor-
 bosum symptoma est, quo loco pertractata sit. c
 lassitudinis differentiæ, & quæ ex hisce ad phreni-
 tin prælagiendum conferat to. 4. 649. b
 de lassitudine Theonis locus to. 2. 315. b c
 lassitudo apostemosa, ne breuissimo tēpore subsi-
 stit quin febrē accendat to. 2. 345. 18
 lassitudo, apostemosa, sponte facta, unde priatur,
 & cætera ipsius to. 2. 326. b c
 lassitudo apostemosa, eiusq; causæ t. 2. 310. c d
 lassitudo apostemosa, qualiter à reliquis duabus
 differat, nec ex ijs composita sit to. 2. 312. 10
 lassitudinis apostemosa, sponte factæ, curatio ex-
 posita to. 2. 345. c
 lassitudine apostemosa affecti, nisi sanguine de-
 tracto uix euadunt ibidem
 lassitudinis apostemosa remedia to. 2. 312. d
 lassitudinis extendentis, sponte factæ, curatio to.
 mo 2 344. 17
 lassitudinis tendentis remedia to. 2. 312. a
 lassitudo ulcerosa, dū maior sit, horror euadit to-
 mo 3 81. c. d. & col. seq.
 lassitudinis ulcerosa causæ to. 2. 310. a. & t. 3. 88. b c
 lassitudinis ulcerosa, sponte factæ, agnitio iuxta
 modum scilicet generatiōis succi uitiōis ipsam
 causantis ac cæterorum to. 2. 328. 4
 lassitudo ulcerosa, spōte facta, eiusq; symptoma,
 causæ, ac cætera to. 2. 326. a b
 lassitudo ulcerosa, à quosucco proveniat, qualiter
 deprehendendum to. 2. 330. 6
 lassitudo ulcerosa, sponte facta, iuxta differen-
 tis causæ ipsius modos, curatio explic. t. 2. 329. 5
 lassitudinis ulcerosa, sponte factæ, ubi crudorum
 humorum copia in habitum quoq; totius cor-
 poris recepta est, curatio exposita to. 2. 339. 14
 & 343. & inde
 lassitudo extensiuā, sponte facta, eiusq; causæ, ac
 cætera ipsius t. 2. 310. b c. & 326. b
 lassitudinis ulcerosa, remedia to. 2. 311. 8
 lassitudinis, quarti generis quod improprie dicitur
 remedia to. 2. 313. a
 lassitudinum compositarum remedia to. 2. 317. 13
 & deinceps

Per lassitudines, duplex affectus oritur, & horum
remedia to. 5. 60. 25. d
lassitudinū remedia, alia propria cuiq; generi, alia
communia to. 2. 310. a. & 317. 13
lassitudinē cuiq; uictus ratio idonea to. 2. 313. 11
lassitudinum omnium praesidium simplex
mo 5 1027. b
ad lassitudinem omnem sponte ortam idoneū me-
dicamentum to. 2. 342. c. d
lassitudinem tollentia medicamenta lege acopa
lassitudo quid proprie significet to. 7. 5. 2
lassitudo spontanea triplex ibidem
lassitudo unde ibidem
lassitudo quiete sanatur to. 7. 48. 2
lassitudinum diuisio habetur à Gal. to. 7. 31. 4
lassitudinem habentibus in febris, in articulis
et circa maxillas potissimū abscessus fiunt ibid.
latio, quid to. 1. 114. d
lateralis mor⁹ quātitas unde iudicāda t. 1. 440. c. d
lateralis dolor, quare pleuritis
laterum dolores à pleuritide differentes t. 4. 120. c
de laterū dolore diuerse in medendo medicorum
sententia, & e qua occasione to. 1. 1093. 9
lateralem morbum quomodo curet Hipp. è libro
de uictu acutorum breuis enarratio t. 1. 1094. c
lateralis doloris generatio, in pleuriticis affectibus
tom. 6. 615. d sanatio per fomenta deinceps
qualia fomenta quibus conueniant doloribus
617. a fomenta humida conuenientia 616. c. d
fomenta sicca 619. a si dolorem admodum non
placauerint 619. b. c
lateralis dolor, in pleuriticis affectibus si ad clavicu-
lam ascendat, uenæ sectione curatur recte to. 6
619. c & huiusce sectionis demonstratio 620. a
sin ad hypochondria uergat purgatione 622. b
nō tamē ppetuo, sed distinctiōe adhibita 623. c
lateralis dolore ex biliosis sputis absq; ratiōe occul-
tato, in furorem aguntur to. 4. 687. 5
lateralis dolori, remedia to. 6. 496. a & 505. a
lateralis phlegmone affectis to. 6. 459. c & 494. b
lateralis morbus est acutus to. 7. 12. 1 habet ter-
tianas ibidem eius morbi casus ibidem
in laterali morbo sanguinē in cubito octauo die
traxit ibidem
lateralis morbi terminus & concoctio ibidem
lateralis morbus est in genere inflammatio ib.
lateralis morbus, & sputum sanguinis quomodo
curentur, qui sunt contrarij morbi to. 7. 16. 1
lateralis morbus in calidis humoribus & cum fe-
bre acuta fit in aliquo loco to. 7. 19. 2
lateralis morbus, uide dictioem pleurefis
laterales morbi, laterum dolores, lumborum pas-
siones cur fiant, & unde hyeme to. 7. 23. 3
laterum dolores, cur fiant consistentibus tom. 7
aph. 30. lib. 3
lateralis morbus difficultatem spirandi facit to-
mo 7 504.
lateralis inflammationes, patientes, inde appellantur
non à febre, etiam si habeant febrem to. 7. 73. 4
lateralis morbus per sputa euacuatur to. 7. 8. 5
quæ sputa in eo salubria sint 33. 6

lateralis morbus solet ad suppurationem uenire,
quomodo, & quando ibidem
lateralis morbo laborātes in quatuordecim dieb. si
non repurgantur, suppurantur ibidem
ex laterali morbo suppurati, si à die supparationis
in quatuordecim diebus nō sanantur, ad tabem
transeunt to. 7. 15. 5
lateralis morbus est inflammatio ibidem
lateralis morbus habet diem 14. qui est terminus
iudicationis ibidem
lateralis morbi suppuratio in quem locum tran-
seat ibidem
lateralis dolor acutus fit, si tumor in ulceribus eua-
nescat to. 7. 65. 5
à latere diuerso phlebotomia fieri debere, iam col-
lige to. 7. 68. 5
latitudo in corporibus à dextris & à sinistris per-
quæ fiunt deuersiones ibidem
latus diuersum quod sit, & quomodo intelligi de-
beat ibidem
lateralis dolor quomodo cognoscatur to. 7. 5. 6
in lateris dolore quādo debet fieri phlebotomia,
quando pharmacia ibidem
lateralis dolor qui periculosus, qui non ibidem
lateralis dolor in quibus partibus fieri possit, & ad
quantum se extendere ibidem
in laterali morbo Dionis & Theonis casus ibi.
lateralis morbo habito quod alui profluuiū adue-
niens malum to. 7. 16. 6
lateralis morbus quid sit, & in quo loco sit, & quo
modo sit to. 7. 33. 6
lateralis morbus à quo humore fiat, per colorem
sputorum cognoscitur ibidem
lateralis morbus ex sputo ostendit salutē, uel mor-
tem ibidem
lateralis morbus fit ex humoribus calidis, & qua-
re ibidem
lateralis morbus rarissime fit ex pituita, praesertim
salsa aut acri ibidem
lateralis morbo laborant habentes uentrem humi-
dum ibidem
lateralis morbo non multum laborant qui acidum
eructant ibidem
à laterali morbo inflammatio pulmonis, malum to-
mo 7 11. 7
lateralis morbum humor faciens, quando non
potest in costis cōtineri, pars eius aliqua ad pul-
monem fertur ibidem
lateralis morbo laborantes raro spumofum expu-
unt to. 7. 30. 7
lateralis dolor si clauiculam contingat, fiat uenæ
sectio to. 7. 5. 6
in latibulis uiuentia animalia cur aliqua nihil co-
medunt, aliqua parum to. 7. 60. 7
laudanum, uide ladanum, to. 5. 199. 23
laurus arbor tom. 5. 178. 101
& tom. 8. 324
lathyrus to. 5. 208. 70. & to. 8. 326
laxatio partium, qualiter contingat t. 5. 136. 10
laxatio, qualiter frigidorum morborū causa sit, to-
mo 3 27. b
laxan

laxantium medicamentorum, ac tendentium natura quæ sit to.5.136.10
laxantium medicamentorum nō una simpliciter species est, & quàm uariâ ibidem
laxitas corporis quibus salubriter, quibusue contrâ sit to.1.171.a
laxitudo cutis est causa cur sudemus to.7.71.5
lebetes quomodo faciunt spumam to.7.43.2
lectio prognosticon assidue repetenda to.4.714.c
lectorum nō multitudinem accurat Galenus, fed industriam uel unius to.4.273.d
lecythos quomodo fiat to.2.140.b
lege, id est νόμος, quid priscis significet to.1.112.b
lege, Hippocrati quid significet to.1.118.b
legum autoritas quanta esse debeat to.1.132.b
legumina quæ dicantur to.2.44.23
leguminum differentia & succi to.6.522.d
leguminum natura communis to.6.730.d
leguminum qualiter exploranda natura sit to.6.140.d
leguminibus qui uescuntur, habebunt crura delitata to.7.16.2
legumina habent mordaces humores in se, qui debent remoueri, si uelimus dare perfectum iudicium ipsorum to.7.18.2
legumina male afficiunt corpora to.7.16.3
leichen to.5.209.74
lemnia oculorum affectio to.3.426.a
λήμματα sumptum Erasistrati, in digestionem duo bus disiuncti, A clepiadis ex tribus to.1.1147.7
lemmata apud Aristotelem quæ sint to.4.209.b
lemmata, quibus perperâ demonstrantes utuntur, differentia sunt duæ to.1.1004.b
lemnificus ac urbes to.5.250.a b
in lemnū cur Vulcanus cecidisse fingit ibidem c
lemnica terra, sphragis, quare terra lemnica lemnica terræ opificium, Galenus ipse inspicere uoluit ibid.a
lemnica usque in dysentericis exulcerationibus quas nomas dicunt to.5.252.4
lemonium to.5.209.73
lentes to.2.136.ab & to.6.731.a to.5.241.153 to.2.174.b. & 175.a frigidissimæ sunt to.3.742 33
lentes, atque earum descriptio tota to.2.44.25
lensis substantia adstringente facultate est, & quibus idonea sit to.2.45.a
lensis alij aluū cur moueat, alij inhibeat to.2.23.b
lensis succus adstringenti contrarius to.2.45.a
lensis ac brassicæ iuxta facultates comparatio to.6.82.b
lentes quale nutrimentum to.2.143.b
lentium esu largo elephantiasis contrahit & cancer to.2.45.b & d
lētis esus, aquea cachexia affectis utilis est to.2.45.b
lentes cutis, faba tollit to.2.46.c
lētes & locustæ paulatim & tarde nutriūt to.7.18.2
lentes asfringunt to.7.20.2
lenticula to.8.325
lenticulis in facie auxilia to.6.502.a

lenticula palustris, phacos to.5.241.154
lenticula contrarias habet facultates to.5.77.14
lenticula decoctum cum melle to.5.309.12
lentiscus to.8.324. to.5.137.127
lentitudo, defecta quædam iracundiæ nota est to.1.1002.c d
lensor tenet excretionem, Galen. to.7.18.3
lentesores si circa dentes fiant, fiunt fortiores febres to.7.53.4
lentesores quomodo fiant ibidem
lenti humores faciunt couulsionem quæ sanatur à quartana to.7.70.5
lenti humores dupliciter sanantur ibidem
lenus, Herophilo quæ capitis regio dicat to.1.1
leontopetalon to.5.209.75 (388.b
lepidium ibidem 76
lepis, squama aeris & ferri to.8.323
leporædæ suturæ to.1.178.c
leporis cerebrum to.5.307.ca.6.b
leporum caro to.2.94.b. & 176.a
leporis coagulum, eiusque uires to.5.285.2
leporum caput, usus in medicina to.5.307.6.a
leporis marini remedia to.5.415.28
lepra quid Isag.184.d
lepra quis affectus, & curatio Isag.224.c
lepræ generatio, & qualiter à cancro differat to.3.336.14
lepræ causæ to.3.88.b c
lepra ex elephantiasi to.5.300.c
lepra cur fiant uiræ to.7.26.3
lepra est passio melancholica to.7.41.7
λεπρογένεια, nucus genus to.2.74.28
λεπροφωροι, id est exili uoce to.3.451.d
letale quid significet, & quomodo accipiat apud Hippocratem to.7.18.6
letale medicamentum, nō omne uenenosum etiam est to.5.630.d
lethargus quid sit Isag.181.12
lethargus to.3.41.c & to.4.65.b
lethargi generatio to.4.619.a & 467.b item to.6.331.d
lethargus quis affectus sit, causa eius, ac curationis formula Isag.219.a
lethargi signa mortalia: quæ si non fuerint, remedia to.8.89
lethargus quàm crīsum amet, & contrâ to.4.536.a b, & inde
lethargus & phrenitis curationis modum quadatenus habent communem, & quomodo to.6.332.c
lethargiæ quomodo fiant, & cur consistentibus to.7.30.3
leucas, eius uires to.5.209.77
leucacanthion ibidem 78
leucisci pisces, mugilum generis to.2.111.a
leuce quid Isag.188.c curatio 224.d
leuce to.5.209.80
leuce dictæ, qualiter partibus contingant to.3.45.d
leuce qualiter contingat to.3.92.b
leucæ qualiter gignantur to.3.97.a
& colum. sequen. b a, & 98.c
in leuce agglutinatio, nō assimilatio fit to.1.1121.d

leucographis, siue moroxus lapis; qui & schistos
tom. 5 259. a
in leucophlegmatia appositio fit, non agglutina-
tio to. 1. 112. 1. c
leucenæ castaneæ to. 2. 138. d
leucoion tom. 5. 209. 79
leuiraia piscis to. 2. 119. a
leuitas & asperitas partium, earumq; uitia to-
mo 3 14. b & 8. c
leuitatis partium & asperitatis, morborum causæ
tom. 3 32. c
leuitas intestinorum, lege intestinorum leuitas
leuitas in aqua unde fumatur to. 7. 26. 5
leucophlegmatia à Grecis dici, aqua intercus ab
alba pituita to. 7. 71. 7
lex nulla est transcribentibus posita, hinc pro ar-
bitrio suo agere possunt to. 7. 65. 7
libanotis, thus to. 5. 210. 81
libanotis to. 8. 336. to. 5. 210. 82
libellæ, pisces to. 2. 115. 30. & 116. c. & 119. 36
libertas uera quæ sit to. 2. 215. 14
libidinis uis quomodo coercenda uiro bono to-
mo 2 205. a
librorum compositio uaria to. 2. 34. 11
libra Romana duodecim uncias p̄det 1. 5992. b
libra Romana liquidorum mensura to. 5. 881. b
libræ mensurales, ponderales to. 5. 986. a. b
libræ p̄deralis & mensuralis discriminē to. 5. 810. b
libri, quibus scribantur to. 2. 30. a
librorū magnitudinis certa ratio apud antiquos
tom. 2 109. 4
libri quando titulos falsos habere primo cœpe-
rint to. 1. 130. d. c
libros Hippocratis edentes Artemidorus cogno-
mento Capito, & Dioscorides, in suis multa im-
mutarunt to. 1. 105. c. d
de libris à Galeno scriptis commētarius, cur eum
librum scripserit Ifag. 37
libri Galeni quo ordine legēdi sint, iterum expo-
situm Ifag. 53. & 278. c. & col. seq
librorum scriptores qualiter docere conueniat
tom. 2 159. 19. & seq. a
libri nō debent eadem repetere, sed potius in me-
moriā reuocare to. 7. 12. 1
librum aliquem non esse alicuius autoris potest à
loquendi modo, & ab ipsa re probari to. 7. 64. 7
libro quid conueniat, & quid expositori in 7. lib.
prefatione tom. 7
libros diuisionum uel sectionum fecit Erasistra-
tus to. 7. 50. 6
librū fecit Praxagoras De superuenientib. 7. 35. 6
liber alicuius sapientis si habeat aliquando men-
daciū, magis debemus nos credere, non in-
telligere, quam illum errasse to. 7. 34. 6
librum fecit Erasistratus De uentriculo to. 7. 1. 6
liber De curatione causæ passionis, Dioclis ibid.
librum fecit De passionibus Polybius discipulus
Hippocratis ibidem
liber De assidentibus Praxagoræ ibidem
liber De naturalibus Praxagoræ meminit Gale-
nus to. 7. 45. 5

librum fecit Galenus ab alijs distinctū, in quo po-
nit ordinem omnium suorum librorū to. 7. 50. 3
libypticum to. 8. 323
libyptici semen to. 2. 172. c
lichenes, lepra, tenue quid abijciunt, & fiunt in su-
perficie cutis to. 7. 79. 4
lichenosis seu impetiginosi tumores, generatio, cu-
rationis summa tom. 5. 603. 5 remedia, Crito-
nis 605. 6 Crispi recentibus lichenis in quauis
parte faciei 606. 7. & col. seq. sex uariorum
compositiones ordine
lien, definitio Ifag. 169. a
lienis corpus & situs to. 1. 523. b litus &
magnitudinis ratio 538. d
lienis litus & alia ipsius to. 1. 333. 4. & citra
lien per uenas connexæ partes lib. 4. De usu par-
tium to. 1. 178. c
lienem atræ bili cæteris maligniori purgandæ de-
stinatum, frustra factum dicit Erasistratus lib. 4
De usu partium to. 1. 115. 6 a
lien ratione secunda institutus à natura to. 1. 334. 2
lien melancholici humoris expurgandi instrumen-
tum to. 1. 164. c
liene purgari iecur, quibus notis deprehensum,
tom. 1. 160. c
lien è quo succo alatur, quomodo deprehendat-
ur to. 1. 162. d. & ultra
lien quem præbet succum to. 2. 136. 8
lienis gustus acerbum quiddam habet to. 1. 160. c
lienis caro qua temperatura to. 1. 173. b
lien in quibus animalibus iecore nigrior est, & cō-
trā to. 1. 160. c
lien quo pacto to. 2. 99. d
lien quorū animalium edendo non est to. 1. 162. c
liene sano cōmodo, ægro incōmodo to. 1. 115. 6 c
lienis affecti notæ to. 4. 21. 5. & 137. d. ac col. seq.
lienosi qui sunt, & lienis scirrhus Ifag. 183. b
lienis duricies to. 4. 137. d
lienem duratum hæmorrhoids sanauit to. 3. 75. 6
lienis magnos tumores, uictus ratio attenuas col-
liquauit to. 2. 169. b
lienis tumorem sequuntur sæpe cachexia & hy-
dropes to. 2. 93. c
liene affecto sanguinis eruptiones & missio con-
ueniens to. 5. 1117. & inde
lienis uacuatio è qua uena manus summa fiat, &
quo pacto to. 1. 280. a
lienis & iecinoris inflammationes in quos mor-
bos finiāt Ifag. 220. b
lieni cataplasmata efficaciss. to. 6. 496. a. & 513. b
lienosis potiones & emplastra to. 6. 462. 40. &
463. c. & 508. a & 441. d
lienis uitijs antidotos sub A reperies
liene laborantes habet febres per quartū 7. 12. 1
lienes magni faciunt hydropē, & quomodo fiant
autumno to. 7. 22. 3
lien magnus notat humorem melancholicum to-
mo 7 41. 3
lienosis, id est qui habent diu durū lienē to. 7. 43. 6
lienosis quando difficultas intestinorum sanat,
& quando interficit ibid.
per

per lienis compassionem fit aqua intercus ibid.
 lien, lienosus, lege splen, spleneticus
 lienosis difficultas intestinorum superueniēs bo-
 num to. 7. 48. 6
 lienosi qui à difficultate intestinorum capiuntur,
 his superueniente longa difficultate intestino-
 rum, aqua inter cutem superuenit, aut leuitas
 intestinorum, & pereunt to. 7. 37. 7
 liēteria, & eius causę differētes, & curatio If. 223. c
 lienteria, id est alui fluxus remedia to. 8. 374. 374
 lienterie to. 4. 142. b c & to. 3. 426. 7
 lienteria generatio to. 3. 556. 53
 lienteria cur subito euenire non potest, ut urinę
 fluor to. 3. 145. c
 lienteria symptoma quoddam uomitus simile, &
 quo pacto to. 3. 94. c
 lienteriam acida eructatio soluit to. 3. 756. 8
 ligamentum quid sit to. 1. 232. c
 ligamentorum generatio prima to. 1. 1268. d
 ligamentorum usus triplex, & quis to. 1. 243. 16
 ligamēta musculos ossibus alligantia to. 1. 1185. b
 ligamentum omne insensibile est to. 1. 1186. a
 ligamenta ossium sensus expertia to. 2. 97. a
 ligamenta insensilia sunt, & proinde noxia nō ita
 ut tendines & nerui obnoxia to. 5. 877. b
 ligamenti natura to. 1. 432. c
 In articulationibus ossium usus 729. c. itē 731. 3
 cum neruo & cartilagine in usu comparatio
 692. d
 ligamentorum principia in quid desinant 583. b
 substantia motibus accommodata quomodo
 729. d usus 817. c
 cur sensu motuq; careant ibidem
 ligamentorum cruris anatome to. 1. 262. d
 ligamentorū brachij sectio to. 1. 242. d. & dein.
 ligamenta quę ducantur ex ossibus to. 1. 177. d
 ligamentorum nutrimentum to. 1. 1182. a
 ligamentorum omnium temperatura que to. 1. 67. a
 ligamentorum uulneratorum curatio methodica
 tom. 6. 148. d magis autem 149. c b
 ligamenta quędam societate ligant partes gulę
 ad spinalem medullam, & mēbranas ambiē-
 tes, & ossa uertebrearum, & quę extrinsecus ad
 iacent to. 7. 35. 4
 ligamentis trahunt uertebrae intro, uel extra ibi.
 ligamenta sunt partes neruorum, Gal. to. 7. 1. 5
 ligamenta articulationum extendunt in inflam-
 matione podagricorum, Galen. to. 7. 49. 6
 ligamentorum substantia est minus mollis, & mi-
 nus rara, quàm carnis ibid.
 ligamentorum inflammatio ex ictu, longiori tem-
 pore peruenit ad consilientiam, & tardius sana-
 tur ibid.
 ligamentis existentes humores, oportet per mo-
 dum corporis euacuare ibid.
 ligamenta usus to. 8. 212
 ligna uitati faciunt acutum ignem to. 7. 41. 2
 lignorum multitudine ignis extinguit, ita calor
 natiuus humoribus multis to. 7. 7. 7
 lignosa edulia omnia concoctu sunt difficilia to-
 mo 2 76. 33

Iygnis, Fuligo to. 5. 210. 89
 lilium, Crinos to. 8. 335 to. 5. 205. 55
 limaces, lege cochleę to. 2. 95. ca. 2
 limus sanguinis ex quo fit humor melancholicus
 tom. 7 21. 4
 limus sanguinis debilitat uiscera, nisi splen bene
 expurgauerit hepar ibidem
 λιμνοθάλασσα, stagna maritima to. 2. 109. d. & 110. c
 linearum scientia qualiter inuenta to. 2. 229. 9
 lini semen, siue linospermos tom. 2. 52. 39. & to. 5.
 210. 85
 linospermi temperamentum ac uires to. 5. 72. 9
 linozostis, mercurialis to. 5. 211. 86
 linguę definitio Ifag. 168. d
 linguę cum partibus illi adiacentibus anatome
 Ifag. 209. a
 linguę musculorum multitudo apud dissectionis
 professores controuersa to. 1. 1256. c
 linguę nerui duplices tom. 1. 819. c
 neruorum discrimen & situs 627. b c situs
 commoditas 628. c in masticando usus 702. a
 linguę musculorum motus to. 1. 1188. a
 linguam non unus tantum, sed multi musculi mo-
 uent to. 1. 1189. a
 linguę motus per septimam neruorum coniuga-
 tionem uitatur, sensus per tertiam to. 4. 88. a
 lingua ē quibus uenis alatur to. 1. 205. d
 linguę actio, à tota ipsius substantia qualis sit to-
 mo 5 110. d b
 lingua duabus facultatibus subseruiēs, duas quo-
 que actiones habet to. 3. 56. c
 lingua à partibus ceteris, differt sensu exactiore
 tom. 5 81. c
 lingua ceteris partibus sentit perfectius, & ratio
 seu modus huiusce assignatus to. 5. 93. d c
 lingua quędā peculiariter sola percipit, quędam
 cōmuniter cum partibus ceteris to. 5. 110. b
 lingua saporum acredinem & aciditatem sola co-
 gnoscit, quę uero hisce iuncta est, mordacita-
 tem, partes quoq; ceterę to. 5. 110. b
 lingua quo pacto diuersos sapores eodē momen-
 to sentiat to. 5. 80. 15. & deinceps
 linguę sensilia propria to. 5. 31. 38. b
 linguę affectus proprii eorūq; inuentio to. 4. 88. b
 linguę affectuum notitia to. 4. 86. 2
 linguę uis gustatoria, superuacuos humores qua-
 liter offendat to. 3. 735. 16. & 17
 linguę dolores, affectiōes quę in corpore sunt in-
 dicant to. 1. 1064. c
 linguę color, humores internoscere qualiter fa-
 ciat to. 3. 735. 16
 ad linguę uulnus remedium to. 8. 92
 linguę molliciei, seu nimis humidę remedium
 tom. 8. 371 & to. 6. 498. b
 linguę colores expositi, & cuiusque indicatio
 tom. 3. 733. 14 & col. seq.
 linguę color niger in affectionibus quomodo fi-
 at to. 1. 1064. c
 lingua aspera & sicca quale signum to. 4. 622. 3
 lingua, uenarum arteriarumq; ariditates indicat
 tom. 2 185. a
 lingua

lingua nigricans ardentem febrem portendit to-
mo 4. 22.b
lingua obtemiscens in febribus quale signum to-
mo 4. 637.20
lingua immodicæ magnitudinis to.3.17.a
linguæ tumor prægrandis, ut in ore contineri ne-
queat, curationum præcepta to.6.34.6.d
lingua, qualiter lotium significet to.3.733.14
lingua pedestrium animalium to.2.974.4
linguarum barbaricarum vitia to.4.211.c
lingua Atheniensium multas habuit mutationes
tom.4. 211.a
linguas binas callens, miraculo olim erat to-
mo 4. 211.b
linguæ vitium est non uocis balbutire to.7.32.6
lingua exquisita non potest proferre istas uoces
in balbis, traulizin, trachi, tribi, truthij, trocos,
tripthoes, unde dicuntur à Græcis *τρωαλίζω*,
id est balbutire, & quare non possunt proferre
T & R ibidem
lingua ampliatur & prioribus dentibus inditur
proferens dictiones positas ibidem
lingua exiccata facit balbutiem, & humida, sed
sicca non restat ibidem
lingua humida natura uentriculū esse humidum
ostendit to.7.32.6
lingua tunica cōmunē habet ad uentriculū ibid.
lingua imbecillis uolens proferre t & r, profert
t & l ibidem
lingua brevis est quandoq; causa balbutiei ibid.
lingua rarissime brevis est ibidem
lingua mollem habet, & humidam temperatu-
ram ibidem
linguæ musculi cur negant firmiter stabiliri in bal-
bis ibidem
lingua si repēte incōtinens fiat, etiā aliqua pars
corporis stupore elanguit, tale est melancholi-
cum to.7.40.7
lingua incontinens quæ sit ibidem
linguæ incontinentia nō uidetur antecedere mel-
ancholicum to.7.41.7
lingua uersus mandibulam inferiore si prematur,
quid accidat to.7.60.7
lingua habet saliuam, quam alterat, & nutritur to-
mo 7. 39.5
innoztis mercurialis to.8.80. & 32.6
lipodermus, quis affectus Ifag. 190.a
lippitudo, Ophthalmia Ifag. 227.b
lippitudo quid Ifag. 227.b
lippitudinis causæ to.3.425.6. & col. seq.
lippitudinis concoctionum notæ to.3.357.c.d
lippitudines qualiter per circuitus reuertantur to-
mo 3. 152.d. & inde. & 157.a
lippitudo contagiosa est to.3.116.3
lippitudines curandi modus to.3.157.a
lippitudines curi sunt si hyems fuerit aquilonia,
autumnus australis to.7.11.3
lippitudines infestāt repleto capite, his demptis,
qui habent oculos præualidos ibidem
lippitudines qua tempestate & quibus annis ma-
xime accidunt to.7.12.3

lippitudines cur ita dictæ ibid.
lippitudines qua tempestate, & propter quid to-
mo 7. 14.3
lippitudines & tabidæ lippitudines quomodo &
ex quibus fiant to.7.16.3
lippitudines cur fiant æstate to.7.21.3
lippitudo ab alui profluuiō soluitur tom.7.2.4
prope finem
lippitudo lacrymas facit to.7.52.4
lippientē alui profluuiō corripit, bonum to.7.17.6
lippitudinum remedia quæ ibidem
liphiani, lupini species to.8.325
lyprie febres quales sint to.3.168.c.d
lypria est consequens febris to.7.43.7
literarum distinctio ubi primum, quoue pacto
tom.1. 1093.b.c
lithargyros to.8.340 to.5.267.44
lithiasis, affectus oculorū quis Ifag. 228.b & 184.a
litrum, nitrum to.5.320.25
liuor extremitatum quid significet to.3.450.a
liuidæ excretiones quæ per urinam & uentrē, ma-
iæ: si uero bene excernuntur, bonæ to.7.66.7
liuores fiunt à frigido to.7.17. & 20.5
liuorem facit frigus to.7.23.5
lixitiuum to.8.324. to.5.201.4.1
lixitiuum, eiusq; natura to.5.97.c
lixitiuum ē cinere to.5.267.4.1
loborum hepatis numerus & usus to.1.511.b
lobi hortenses to.2.174.d
locus quid à receptaculo differat to.8.18
de locis affectis libri to.4. initio
de locis affectis librorum intentio to.4.142.c
de locis affectis libri primi scopus to.4.12.11
de locis affectis libri Archigenis to.4.12.c
loci cognitio, ad morborum uulgarium discipli-
nam qualiter sit necessaria to.3.403.c. & 406.b
& 410.b.c
locorum affectorum notæ generales tom.4.49.a
& inde
locus affect? & ipsius dispositio, qua uia ratioeq;
simul cognosci possunt tom.4.48.9. & col. seq.
locorum affectorum notitia bifariam fit, & quali-
ter to.4.105.9
locorum affectorū agnitionem, primus in artem
redegit Galenus Ifag. 260.81
circa locorum affectorum notitiam modi exerci-
tationis tres sunt to.4.29.d
locorum appositio in testimonijs quæ usum præ-
stet to.3.265.b
loca per quæ debeat fieri euacuatio, & quarū ma-
teriarum per quæ loca to.7.21.1
loca quæ conferant euacuatiōi ibid.
ad loca inutilia motus humorū noxijs quādo ibid.
loca mala ad quæ hepar euacuatur ibidem
loca per quæ natura euacuat to.7.15.2
loca similia naturis, lædunt; dissimilia bene affici-
unt, Galen. to.7.3.3
loca quæ euacuant partem corporis, & quæ to-
tum, Galen. to.7.2.4
loca per quæ natura uergit euacuandum, præse-
tim si sint opportuna to.7.22.6
loci

loci crassitudo non finit suppurationem in corpo
re inueterascere to.7.39.6
loci angustatio facit tristem sensum laborantibus
ex motu arteriarum to.7.21.7
locorum distinctio per complexionēs to.7.14.3
locus quod indicet febres to.7.12.1
locus indicat febres ibid.
locustæ & lentes paulatim nutriunt to.7.18.2
locus calidus & siccus facit tertianam to.7.59.4
locustæ to.2.118.33
λογιστής, qui to.1.146.6
sine logica ratione nullum dogma constitui recte
potest to.1.18.4
logices imperitis error initio exiguus maximos
postremum errores facit to.1.44.4
in logica speculatione non exercitati, tutius expe-
rientiā sequent solā, quā rationem to.1.44.5
lonchitis to.8.326.to.5.211.87
de longitudine librorum Galeni conquerētum
obiectio to.1.103.4
longi sermones quomodo diuidenti to.7.14.1
longi morbi a quib. fiunt humoribus Isag.215.b
longus morbus, lege Morbus longus, ægritudo
longa
longum proprie quid significet to.7.52.2
longitudo in iuvene pulchra, in sene illiberalis,
quia gibbum causat ibidem
longitudinem laborum in morbis qui dies indi-
cent to.7.36.4
in longum qui morbi extēdi nō possunt, uel quæ
dispositiones to.7.22.7
longitudo in corporibus supra & infra per quæ fi-
unt diuersiones to.7.68.5
λογισμὸς dictus fructus to.2.78.4
lolum eiusque generatio tom.2.54.44. item no-
cumenta ibidem c & to.5.163.2
lolligo piscis to.2.118.34. & 135.4
à loquēdi modo argumētatio to.7.20.1. & 64.7
loræ apparatus ac facultates to.2.64.4
lora cōparat Galenus partibus neruosis to.7.1.5
lora patiuntur à calido, unde ipsis neruos compa-
rat in conuulsione to.7.39.6
lotio, Ablutio
lotio frictio & calidæ infusio, eundem effectum
habent to.6.173.4
lotio quid medicamentis conferat to.5.561.b. &
562.d. & 568.b c 898.2 & to.6.146.3. c
lotium hepatis excrementum dicitur, quod in eo
& caua perfecte secernatur: uentriculi autem
lib.4. De usu partium, & 3. meth. to.1.1171.10
lotij excernendi ratio to.1.807.2
lotio nulla pars nutritur to.1.507.4
lotium biliosius retētum afficit grauiter uesicam
tom.1 543.4
lotos to.5.211.91
loros arbor ibidem
lotus panis absque noxa obstructionis omni alimē-
tum præbet, ac leue to.2.34.4
lubricus est intestinū præsertim ieiunum to.7.1.6
lucernam extinctam, muro admotam quo pacto
accendit quidam to.1.86.4

lucernæ ad calorem naturalem cōparatio to.7.13.1
lucernæ flamma oleo uniuerso extinguitur, ita ca-
lor natius humoribus to.7.7.7
de lucis usu idoneo, in medicatrīna, præcepta to-
mo 6 761.a & col. seq. 3
lumborum spondyli to.1.745.c. & 750.a
lumborum dolor diu perseverans, cum æstu fasti-
dio ac si dolore, syndrome mala est to.4.651.7
lumborum dolor atque oris uentris, in non febrienti-
bus, quale præsagium to.4.711.37
ex lumborum recursione, oculi peruersio, qualis
tom.4 667.35
circa lumbos & inferas sedes affligens dolor, si re-
lictis ijs, præcordia attingat to.4.791.70
lumborum dolor perseverans tympaniam, id est,
siccum hydropem inducit to.7.11.4
lumborum dolor significat purgationem debere
fieri per interioris to.7.20.4
lumborum dolore superueniente quibus illa sus-
pensæ sunt obmurmurantia, his alui humectan-
tur to.7.73.4
ex lumbis mulieribus incipiunt rigores to.7.63.5
lumbicis alui infestibus remedia to.6.493.a b
item 563.d. mirabile. item 504. ult. & 513.d
lumbicorum intestina excruciantium differētia
tres, curatio cuiusque Isag.223.d
lumbici cur nō fiāt in pueris paruulis, sed solum
in adultioribus to.7.26.3
lumbici ex qua materia, & quomodo fiant ibid.
lumbicus latus quomodo fiat, & quid sit ibidem
lumbici non possunt fieri nisi adsit magnus ca-
lor ibidem
lumbici etiam fiunt in iumentis male cibum con-
coquentibus ibidem
lumbici rotundi plures quàm ascarides fiunt in
pueris ibid.
lumbicus longus unus tenens omnia intestina
quandoque fit ibidem
lumbicorum usus inter remedia to.5.304.2
lumen, cum illustrante ab it statim, non ita qualita-
tes ceteræ to.1.1042.2
luna quid, eius magnitudo, figura to.8.24
de lunæ lumine, defectu, maculis, substantia t.8.25
luna in arietē agrotō quid portendat to.8.45
lunæ in tauro prognostica to.8.47
lunæ in geminis prognostica to.8.48
lunæ in cancro prognostica to.8.49
lunæ in leone prognostica to.8.50
lunæ in uirgine prognostica to.8.52
lunæ in libra prognostica to.8.53
lunæ in scorpione prognostica to.8.54
lunæ in sagittario prognostica to.8.55
lunæ prognostica in capricorno to.8.56
lunæ in piscibus prognostica to.8.57
lunæ motus motus quid agant in humoribus cor-
porum, & quomodo obseruandi to.8.73.74
luna per solem in hæc inferiora agit, & quib. mo-
dis to.4.602.2
lunæ tum ad solem ac stellas alias, tum ad seipsam
pro differētib. sui dispositionibus facta cō-
paratio to.4.603.a b
lunæ

lunæ operatio quādo incipiat, ostensio t. 4. 604. a. b
 lunæ operatio secundum proprias periodos,
 modus expositus to. 4. 604. 5
 lunæ motum ægritudines disponere, ostensio to-
 mo 4 605. 6
 luna qualiter causa sit circuituum tum acutarum,
 tum chronicarum ægritudinum to. 4. 606. 7
 è lunæ motu dierum intercidentium causæ affi-
 gnatae to. 4. 607. 8
 è lunæ motu assignata ratio cur in uigesimo ma-
 gis q̃ primo crises contingant to. 4. 611. 9
 lupini to. 2. 174. c. to. 6. 731. b. to. 5. 186. 144.
 & tom. 8. 325.
 lupini, ac eorum descriptio to. 2. 47. d
 lupinus qualiter alat to. 2. 143. c
 lupinus agrestis to. 5. 186. d
 lupus pilcis, seu labrax to. 2. 111. & 145. a. b
 lupinum iecur to. 5. 308. a
 lûpinum sterces, eiusque in medicina usus to-
 mo 5 293. 21
 lupinus, capitis morbus, & remedium to. 6. 515. a
 luporum sterces, ossa comedētium, illi doloribus
 appensum prodest to. 6. 526. d
 luxatio ossium l'ag. 194. b
 luxationum per singulas corporis partes contin-
 gentium expositio, & conueniens earum chi-
 rurgia l'ag. 236. ac deinc.
 luxationum partibus contingentium modi, & si-
 gillatim conueniens chirurgia tom. 6. 943
 humeri 944. d In gibbo cubiti 981. b. ma-
 nus 984. a digitorum 984. d. & 1097. c. d. ma-
 læ 984. d spina uerteburarum 1007. c. d. for-
 moris 1035. d eius ad coxam repositio 1084. a
 Genu 1098. c malleoli d. pedis 1099. a si
 ossa unā cum luxatione denudata sint 1068. c
 ueluti tibiæ ossa qua parte pedi inarticulatur,
 ibidem item qua parte ad genu committun-
 tur 1075. d qui ad gibbum sunt cubiti, item
 cubiti ipsius & brachij articulum cū ulcere
 luxatorū, chirurgia 1076. c quæ ad articulos
 digitorū sūt ossa si penit⁹ excidēda sint 1078. b
 lychnis to. 5. 211. 90
 lyciæ historia, è secūdo Epidemion to. 3. 297. a
 lycion quomodo fiat to. 8. 83 uires to. 5. 211. 88
 & tom. 8 323
 lycostonum, Aconitum
 lycoperisum herba dicta, centaureæ similis to-
 mo 5 115. a
 Lycus, Quinti discipulus reprehensus to. 1. 309. 15
 & tom. 3 495. a
 lyci opinio de urina to. 1. 113. 6. b
 lyci commentarius de musculorum sectione tum
 prolixus, tum etiam falsus to. 1. 230. 4
 lyci errores in musculorum faciei anatome tom. 1
 302. c & 305. c
 lycurgus deus salutat⁹ ab oraculo l'ag. 13. a
 lysimachios to. 5. 211. 89

M

Macharium, culter oblongus to. 1. 379. a
 Macer to. 5. 212. 93
 maciei remedium to. 8. 384

macilentia in ægris quibus fiat to. 7. 38. 2
 macredinis reficiendæ methodus to. 6. 355. 16
 madaolis qui affectus oculorum sit, & remedia
 tom. 6 476. a
 malabathrum to. 5. 112. 94 to. 8. 330
 μαλακὸς πᾶσις in æqualem temperaturam partium
 habent to. 1. 78. c
 malagma, Mollientia
 malagmata quæ dicantur to. 5. 1005. c & 715. c
 malagmatum componendorum ratio to. 5. 1006. c
 & 1008. c & deinceps
 malagmatum quæ uisceribus adhibentur apposi-
 tionis tempus to. 5. 741. c
 malagmata quibus uti quis possit in inflammati-
 one hepatis citra causam manifestam tom. 5.
 739. d & deinceps
 malagma ex Andromacho. ex alumine 1017. 13
 Amythaonis, ad thoracis, præcordiorum, sto-
 machi dolores, ancyas, ad abscessus, emollit
 durities 1010. 24 Andrea multis utile 1010. 23
 ad ancyas 1019. 4 Apollonij ad multa utile
 1018. 18 Apolophanis 1017. 12 Aristoclis
 1016. 3 arthriticis, id est morbo articulari la-
 borantibus tom. 5. 1021. 36, ex baccis lauri 1017.
 10 Bacchij, quo Cæsar usus est to. 5. 1021. 35
 boni coloris ad multa 1017. 11 Callinici ad
 omnia 1010. 26 Cleophantis, ad hydropem,
 1020. 30 Crispi, generosum 1020. 28 Clonia
 ci boni coloris 1021. 38. ad coxendicū dolores,
 ut. 1021. 34. coxendicū, capitis, ac omnib. diu-
 tūnis dolorib. 1020. 29. dolorē sum mouendo
 tēsiōnē subito tollēs 1020. 33. durum & aridum
 1016. ca. 5. Epidauri ad apellas to. 5. 1020. 32. ad
 hepaticos, bonū 1018. 19. ad hydropicos & fla-
 tuosos 1018. 21. ad ischiadicos 1017. 14. aliud ad
 ischiadicos, & alia multa to. 5. 1010. 22. lienosis
 1017. 15. leucopyrron 1020. 27. ex meliloto ma-
 lagma 1016. 5. Nicofrati, dolorē sedās ad poda-
 gram c. polyarchio 1018. 17. altera scriptura. ib.
 ut ego uti ib. pleuritidi 1021. 37. ad rheumatif-
 mum stomachi & intestinorū 1018. 20. ex sam-
 psucho ad multa 1017. 9. ex feminibus 1016. 6.
 ut Philonides 7. aliter ut Harpocras 1017. 8.
 usus multiplicis 1018. 16
 Malagmata ex Asclepiade Alcimionis 1015. 7.
 Amythaonis, ad præcordiorum tensiones, du-
 ricie omnem soluit, ad difficiles articulum
 motus tom. 5. 1012. 1. Diarmyon Apollo-
 phanion, ad eadem, hepaticis, neruorum om-
 ni sympathiæ, articulum dolores detensio-
 nes q̃ leuat 1012. 2. Dioscoridis, ad difficiles mo-
 tus artuum, ad ancyas, duricie omni, ad affe-
 ctus interaneorū abscessusq̃ profundos 1013.
 3 Lucij præceptoris, ad ancyas, inscriptum,
 ualet ad multa 1013. 4. Idē ut Heras, & exposi-
 ta differētia descriptionis utriusq̃ d. aliud Mar-
 ci Terētij Asclepiadis, præcipue ualet inflama-
 tionibus 1014. 6. Neapolitani 1015. 9. Pharmia-
 num, facit præcipue pleuritidis dolores subito
 soluens in ipsis accessibus 1015. c
 malagmata ex Damocrate to. 5. 1021. 6
 male

male instituti, gemino tempore ad discendum habent opus to. 6.168. c
malefici, tribus de causis plectuntur to. 1.1233. c
maliciorum to. 5.911. a
maliciæ semen in nobis insitum to. 1.1234. d
malignitas materiæ quæ per morbos expellitur, signum non malum, dum remittitur morbus to. 4.780. 51
mala quando sint colligenda to. 2.70. b
malum medicum, citrium to. 2.77. 37. & 178. b
malus to. 5.215. 108
malum granatum siue punicum, Rheoza to. 8.329
malorum puniceorum differentiæ tres to. 5.636. 4
mali fructus ac semen to. 2.56. d
malorum usus in morbis to. 2.70. b
malorum aut pironum adstringentium usus, cur uentrem quibusdam deiciat to. 2.70. 22
malis non alimenti sed medicamenti loco utuntur tom. 2 144. b
malarum ossa cur crassissima to. 1.726. c
mala non præsentia, tanq̃ ad sint præsingenda, & super hoc de Thesio locus to. 1.967. c
malorum reditus mortes sequuntur, ex crudis ad malos abscessus conuersis to. 7.22. 4
mala mediocritia per comparationem ad magna dicuntur to. 7.3. 2
malū pro mortali accipitur ab Hippocrate t. 7.3. 5
mala omnia ætatis imbecillitas peiora facit to. 44.7
malū ut oderimus fugiamusq̃ omnibus insitū natura est, eiusq̃ ostensio to. 1.1233. b
malos ob contagionem fugere, non ita nobis est opus, quam malitiæ quæ per naturam nobis insita est, augmentum prohibere to. 1.1235. 5
malua, eiusq̃ differentiæ ac natura to. 2.25. 4
& 85. d. & 81. 42. & 144. c. to. 5.212. 95
malua obstructionibus epatis qualiter conducit tom. 2 81. 43
malumpyron, eiusq̃ generatio to. 2.54. b
magis & minus, & plus quomodo recte usurpentur to. 7.14. 1
magis appellatur uehementius à medicis t. 7.50. 6
magnes lap. to. 8.327. to. 5.261. 18
magnetis uis to. 1.1128. d. & præc. col.
magnum & paruum licet sint ad aliquid, quantitates tamen significant to. 4.214. d
magnum & paruum maius & minus qualiter differant to. 4.295. a. & per col. 5
magnitudo & paruitas, qualiter motui inhæreant tom. 3 280. 3
magnitudo non recipit minimas diuisiones, sed species to. 1.1058. 4
magnitudo corporis quæ proprie sit to. 7.54. 2
magnitudo ac paruitas corporum, illa humiditatis hæc siccitatis est indicium & quod to. 1.172. a
supra naturalem magnitudinem membra in iam editis non admodum excrescunt, frequentius minuuntur to. 3.16. d
magnitudinis partium ægritudines t. 3.16. d. & 8. b. c
In magnitudine partium, contingentium morborum, causæ to. 3.33. b

magnitudo respirationis, iuxta copiam attracti aeris metitur to. 3.287. b
maior uel uehemens pulsus in febris hæcticis non est to. 4.457. c
magnus morbus, quære Morbus
magnitudo & uehementia idē in morbis to. 7.12. 1
maiora, minorū sunt principia in natura t. 1.1007. d
maiorana, Amaracon
malæ luxatio, & cōueniēs illi chirurgia t. 6.984. 4
malus medica, Armenica, Persica, quære Melea
mammarū situs, & numerus to. 1.616. 22. col. tota
usus 616. c. & 617. b. c uenæ & arteriæ 616. d
substantia eiusq̃ usus, & quantitatis ratio 617. b
ratio in grauidis 786. 8. & inde cum matricibus cōmunio, & cōmunionis causa, & incrementum ibidem, & 787. a. b
mammarū quando & quā lac recipiant ibidem
mammarum & matricum uasa cōmunia t. 1.786. 8
arteriæ & testiculorum, cur à longinquis oriuntur 834. b
mamillas infestantes morbi Isag. 230. d & chirurgia 233. a
mammarum uitij remedija to. 6.468. 62. & 478. d
& col. seq.
mammarum scissuris to. 6.469. 67
mammas pendulis & flaccidis, tendendis & erigendis to. 6.459. d ut diu tales seruentur, & ne tumeant magis ibidem
mammas adposita magna cucurbitula menstrua cohibet & quomodo debeat intelligi to. 7.50. 5
mammas si lac nullum fluat foetus est imbecillis to. 7.52. 5
mammarū si sint duræ & tamen fluat lac, non est imbecillis infans to. 7.52. 5
mammarū habent uenas cōmunes cum uteris ibid.
mammarū graciles si repente fiunt, mulier abortit tom. 7 37. 5
mamma dextra si prægnanti fiat gracilis, abortit mærem: sinistra, foeminam to. 7.38. 3
mammarū habent adenes habentes uim alterandi id quod ad eos influit to. 7.39. 5
ad mammas si sanguis mulieribus colligatur furorem significat & cur to. 7.40. 5
mammarū uenæ sunt magis plenæ tempore conceptionis to. 7.39. 5
mamillare, os to. 1.180. a
mammarū tenues quid significant, nam indicant defectum sanguinis to. 7.52. 5
māmæ non debet esse ita plene ut lac effluat ibid.
mammarū prægnantium qualem mediocritatem habere debent ibidem
mammarū extenuantur mulieribus quibus foetus debent corrumpi to. 7.53. 5
mammarū quæ fuerunt extenuatæ si sunt duræ, iterū dolor uexabit aut coxas, aut oculos, aut mamas, aut genua, & non corrumpent ibidem
māmæ tenues defectū sanguinis significant ibid.
māmæ duræ multitudinē sanguinis significat ibi.
māmæ duras etiā corruptio foetū sequitur ibid.
mammarū sunt graciles materia decurrente ad aliterum ibidem

mammæ cur sibi exurunt Amazones to.7.44.7
 mammæ habent quasdam uenas communes cum
 utero to.7.37.5
 mandragora to.8.328.to.5.212.96
 mandragora est ex medicamentis exitialibus, ta-
 men non nocet nisi quantitate to.7.17.2
 mania exempla, & curatio to.4.65.a
 mania dictæ, ac causæ ipsarum to.3.89.c
 mania, quis adfectus sit, & curationis formula bre-
 uis, illius llag.218.d
 Quæ manifesta sunt omnibus, impudenter impu-
 gnare, sophistæ est to.1.974.d
 manifestum siue apparitum sponte, genus du-
 plex, sensui, menti to.5.17.d
 manna, ex thure to.5.568.d
 à manuum anatome, cur initium sumat Galenus
 totius eius administrationis to.1.291.b
 manus cur primū tractetur in usu partium inui-
 rendo to.1.445.d
 manus cubitiq; musculorum numerus & actio
 447.a partium pedisq; collatio 481.c mo-
 tum, internos præpollere 468.d neruorum
 ortus 820.a ratio 829.d Internæ muscu-
 lus à Galeno inuentus 450.4 internæ depi-
 lis usus 453.c.d pronæ figuræ usus 454.c
 manus hominis sapientis animalis instrumenta,
 artibus cæterisq; rebus tractandis accommoda-
 ta to.1.417.d. & col. seq.
 manus, homini usus causa factæ to.1.54.c so-
 lius, hominis propria 473.b numeri utilitas, c
 actio est apprehensio 424.d totius partes
 tres 447.c.d
 manus summæ musculi quot 448.3 artium in-
 strumenta 417.d organum ante organa est.
 Arist. 419.4 constitutio optima inquiritur
 419.5 constitutio optima est usui eius accom-
 modata 523.c In digitos diuise comoditas
 419.5 figura usui eius accommodata 420.b
 cur duæ & e regione sitæ. c. facile accommo-
 datur uariæ corporis magnitudini tractandæ d
 manus totius ossium anatome llag.213.a
 manum totam seorsum à corpore sectam inspicere
 licet, & quid sit, manus tota to.1.269.c
 manus summa ibidem
 manus summa propriam apud Græcos appella-
 tionem non habet, uti pes to.6.876.a
 manum appellans Hipp. cur summam adijcere so-
 litus, pedi non item to.1.269.2
 manus totius, eiusq; partium descriptio, & motio
 num modi assignati to.1.1203.c
 manus totius motus, quam sit uarius, & à quibus
 fiat musculis to.1.1192.b. & deinceps
 manus motus non omnis, actione sit musculorū,
 neq; immobilitas omnis, eorundem quiete, &
 huiusce expositio to.1.1193.11
 manus demittitur, musculis qui in ala sunt agenti-
 bus; deorsum fertur autem, cessantibus qui in ea
 sunt musculis omnibus ibidem b
 manus extensæ motus, qualis sit to.1.1193.d
 manus sursum tensa, & ales in aere pendens, num
 uere eodem in loco maneant an uideantur tan

tum ob mutationis celeritatem physica questio
 tom.1 1195.a.b
 manus tota eiusq; partes, quo pacto curi totie-
 iusq; partibus respondeant to.1.269.b
 manus mollior tangit exquisitius to.1.54.c
 durior maiore uīprehendit ibidem
 manus luxatio & chirurgia cōueniens to.6.984.2
 manus ossiū fractorū idonea chirurgia to.6.845
 manus summæ fracturæ, chirurgia cōueniens to
 mo 6 876.8
 manum derelinquit sanguis quomodo & quan-
 do to.7.26.7
 manus est debilior mulieri, & quomodo Amazo-
 nes eam fortem sibi faciebant to.7.44.7
 manus quandoq; conuellitur to.7.65.5
 manus intumescunt pueris instar morbi articula-
 ris cur to.7.30.6
 manuum uenæ quæ sint & quot sint, & quando
 debeant secari to.7.36.6
 manus extremas partes frigidescere quando nō ma-
 lum & quando malum to.7.1.7
 manurū tremores quando fiunt ex defectu to.7.9.7
 ē manuum gesticulatione præfagia in acutis to-
 mo 4 747.26
 manus appellatio, & species uaticiniorum to-
 mo 6 592.b. & deinceps
 mantica Aesopica to.2.196.c
 de Marasmo siue marcore liber to.3.169
 de Marasmo libelli, usus to.2.366.d
 marasmus quid sit to.3.169.d
 marasmus uiuentium est passio to.3.170.d
 marasmi appellatio, plantarū partibus quoq; com-
 petit, animalibus non nisi totis to.3.169.d
 marasmus in atatibus senium est: in affectibus, fe-
 bris tabida, & ē morbo senii dictū to.3.177.a
 marasmi siccitates duæ, altera in humoris, qualis
 mentum est corporum solidorum, altera in so-
 lidorum attenuatione to.3.177.d. & col. seq.
 marasmus, senii, non recte febris à Philippo cen-
 setur to.3.177.b.c
 marasmi simplicis, inedia causa est to.3.171.a
 marasmus non uerus, fame pereuntium adfectus
 est to.3.176.8
 marasmi, qui senium, notæ ē pulsus ac spiritus to-
 mo 3 177.a
 marasmi compositi, qualiter contingant tomo 3
 171. penult. & col. seq.
 marasmus simplex, ē sola siccitate: compositus ē
 caliditate aut frigiditate illi adiuncta constat to-
 mo 3 171.b
 marasmus exurens, item syncoposus to.3.177.c.d
 marasmus frigidus, unde oriatur ibidem
 marasmus, sine principis partis affectione contin-
 gere cur nequeat to.3.171.a.b
 marasmus ē septo transuerso to.6.250.c
 marasmus ex senio to.6.178.d
 marasmi curationem Philippus perperam omisit
 tom.3 178.9
 marasmus ne tentādus quidē est ut curet to.6.257.b
 marasmus siue curabilis an non sit inquisitio to-
 mo 3 171.a.b
 maraf-

marasmus, quīs curationem recipiat to. 3. 178. 11
 marasmus legitimus curationem non recipit to-
 mo 2 177. 6
 marasmodum cuiusq; generis curatio to. 3. 178. 9
 & 179. 7. ac col. seq. 2
 marasmi pro uarijs eius generibus conuenientia
 alimenta to. 3. 182. c. d
 marasmi, quod senium ē morbo uocant, curatio
 tom. 6 257. c
 marasmus non nisi cum praefatione tentandus est
 ut curetur, quod ita fieri queat solum, ut in alte-
 rum marasmodum transferatur, quem ex morbo
 senium appellant to. 6. 257. c
 marasmus senij nunquā soluitur, sed producit
 diu to. 3. 175. 6
 marasmi, ē senio morbi, auxilia to. 3. 182. 14
 marasmo deurenti quā profint ibidem
 marasmi syncopodis auxilia to. 3. 182. c
 marasmo correptus adolescens to. 3. 383. b a
 marathrum. Foeniculum
 Marci imperatoris laus to. 5. 344. 3
 mare quomodo faciat spumam to. 7. 43. 2. & 30. 7
 maris falsedo, unde to. 8. 30
 maris accessus & recessus causae to. 8. 30
 maritima loca sunt calida quia humilia sunt in re-
 gionibus frigidis, ut Thraciae, in calidis autem
 quia a uentis ab arcto refrigerantur ideo sunt
 minus calida to. 7. 14. 3
 Marinus laudatur, anatomices scriptor to. 1. 309. c
 & 247 & 248. b
 marini pisces omnes fluuijs gaudent, fluuiatiles
 non item mari, praeter paucos to. 2. 111. a
 maritus Lechus, ē quarto epidemion to. 3. 299. c
 marrubium. Prasium to. 8. 329. to. 5. 227. 165
 marrubiastrum to. 8. 330
 Martiani medici improbitas to. 4. 827. 4
 marum to. 5. 396. c
 Marylli mimographi, pueri historia to. 1. 362. b
 mas quatenus foemina perfectior, & causa to-
 mo 1. 781. 6 utri sexui procreando natus sit
 aptior coniectura 786. b c masculi generandi
 principium duplex ibidem
 mas breuiore, foemina longiore tempore in utero
 fingitur to. 1. 1296. b
 mas qualiter gignitur to. 8. 37. & 1192. a
 maris generationem quomodo rectissime imagi-
 nari cognoscereq; liceat to. 1. 1298. b
 mas ut generetur, aut ut foemina, caliditas ac siccitas
 maior minorq; causa uidentur, & huiusce
 exploratio to. 1. 1296. b
 maris ac foeminae generatio, num absolute ē femi-
 nis, an ē diuersarum partium praeminentia, an
 uero aliunde sit to. 8. 37. & to. 1. 1295. c
 mas quā foemina in utero conuoluitur citius, foris
 contra foemella prius adest to. 3. 649. 45
 mares in dextris uulue locellis cur fiant to. 1. 1296. d
 mares in dextra uteri parte, foemellae in sinistra,
 cur plerumq; concipiuntur to. 3. 647. 44. & de in-
 mas cur biliosior, solidior, sanguinis plenior foe-
 mella to. 3. 650. 46
 mares castrati, foemellis assimilantur in usu reme-

diorum to. 5. 304. d
 mas ne an foemina sterilis sit quomodo cognos-
 scatur to. 6. 503. d
 mares sunt fortiores foeminis to. 7. 16. 5
 mares sunt in latere dextro, foeminae in sinistro to-
 mo 7 38. 5
 mares cognoscuntur etiam in utero motu to. 7. 42. 5
 mares foetus in dextris fiunt & cur to. 7. 48. 5
 mares qui fiunt foecundi, quicq; infocundi to. 7. 62. 5
 maris semen refrigeratur in utero frigido nisi sit
 semen calidissimum to. 7. 62. 5
 maribus mulieres sunt frigidiores ibidem
 mares habentes rarum corpus, habent semen foe-
 cundissimum to. 7. 63. 5
 mares cur steriles, & cur foecundi ibid. & to. 8. 38
 mare mulier est frigidior, & imbecillior to. 7. 69. 5
 Marinus exposuit aphorismos to. 7. 13. 23. 7
 mares ambidextri reperiuntur to. 7. 44. 7
 mares secundum aliquos habent pudendum mu-
 liebre ibidem
 mares generantur propter calorem to. 7. 48. 5
 Marinus interpret aphorismorum to. 7. 55. 7
 marem si mulier conceperit colorata est, si uero
 foeminam male to. 7. 42. 5
 mas est calidior foemina ibidem
 mas est foemina quandoq; debilior ibidem
 mas lege uir to. 7. 62. 5
 masticatoria, caput purgantia to. 1. 178. b
 mastiche to. 8. 329. to. 5. 212. 98
 mathematica prognostica, de decubitu infirmo-
 rum to. 8. 43. & de in-
 mathematicae quae in lineis uersatur, qualiter in-
 uenta to. 2. 229. 9
 mathematicarum rationum certitudo to. 2. 222. 4
 mathematicae resolutio certior quam philosophiae
 & quomodo to. 2. 229. c
 mater Galeni, quibus fuerit moribus to. 2. 210. 10
 materia prima ingenerabilis incorruptibilisq; to-
 mo 1 18. b
 materia principium est non elementum to. 1. 18. b
 materia prima, accedentibus illi primis qualitati-
 bus elementa constituit to. 1. 21. d
 materiem primam, perperam esse autumant uete-
 res to. 1. 89. c
 materia prima, expers qualitatis, cogitatione co-
 prehenditur sola to. 1. 1215. c
 materiae primae, qualitatibus quatuor primis acce-
 dentibus, corporalem temperaturam fieri, Ari-
 stotelis sententia to. 1. 1219. d
 materia proxima rei quae sit to. 1. 73. c
 materia proxima animalium, quae dicatur to. 1. 25. b
 subiectum illud ē quo primum aliquid fit, nulla
 media transmutatione egens
 materiae, a quibus corpus nostrum immutatur in
 melius, quatuor sunt omnino to. 2. 367. a
 & 422. 23
 animalium partes non omnes ē materia eadem stru-
 ctae primum to. 1. 25. c. d
 materiae particulae omni, in animali fabricando,
 uis opifex inest to. 1. 1295. c

materiæ per meatus eisdem eunt ac interdum re-
 deunt, diuersis tamen temporibus to. 1. 117.6. d
 materias remedium, quomodo in morbis acu-
 tis distinguere conueniat to. 1. 109.7. 13
 materias, alijs præparantia membra totas eas illis
 ipsiſ reſeruant quomodo to. 1. 101.0. d
 materia medicorum auxiliorum quæ dicatur à Ga-
 leno, per exempla to. 1. 109.8. b. c
 materiæ reditus in reſpiratione & pulſu con-
 tinuus acceler, in partibus alijs rarior, tardior
 tom. 1. 117.7. b
 materiæ, per morbos expulſæ prauitas, qualiter
 æſtimanda ſit to. 4. 780. 5. 1
 materia non turgente non debemus euacuare to-
 mo 7. 22. 1
 materia quomodo poſſit digeri breui tempore
 quando turget to. 7. 2. 4. 1
 materia illuc ducenda quo uergit to. 7. 4. 4
 materia trahitur in profundũ & ad uſcera in ſom-
 nis, ideo lædunt ſomni, ſed proſunt quia mate-
 riam conſequent, quod eſt magis iuuamen-
 tum quàm ſit nocumentum to. 7. 6. 7. 4
 materia turgente quando prægnantes ſunt pur-
 gandæ to. 7. 29. 5
 materiæ noxiæ dupliciter infeſtant to. 7. 55. 6
 materiæ quomodo ducantur à capite per hepar ad
 inteſtina to. 7. 30. 7
 materiæbus uiam ſemper inuenit natura to. 8. 55. 7
 materiæ prauitas omnẽ artẽ remoratur to. 1. 53. 4. d
 matricis anatome to. 8. 163. 196
 matricis ſinuum uter maſculo concipiẽdo ſit ac-
 commodatior to. 1. 786. c
 matricis ſitus 777. a ratio in conceptu d colli
 & cornuũ uſus & ſitus 777. & 792. b ſubſtan-
 tia & eius uſus 777. b 778. a & d figura 777. a
 & ultra ſenſus & nerui 795. b. & deinceps.
 clauſio & apertio 809. 7 ſinus, cur plures 778. 4
 actio 779. d magnitudo 780. b ſtomachorum
 numerus & uſus 792. a tunica & fibræ 796. b
 ligamenta c d & citra in ſitu ſecuritas 796. a
 nymphæ uſus 802. b ualorũ quæ in fœtus um-
 bilicum inferuntur, numerus, conſtitutio & di-
 ſtributio mirabilis to. 1. 802. 4 ualorum eorum
 dem ortus ibidem conſtitutio eadem d nu-
 merus 803. b. & 804. 5 deductio 803. b. & 804. a
 inſitio 803. b. c. & 804. b. c diſtributio d radi-
 cata ibidem membranæ ibidem, & col. ſeq. a
 & 806. a humoris intra amiculum collecti u-
 ſus 805. b & c
 matrix propter intenſionem laborat to. 7. 27. 7
 matricis doloribus poſt partum remedia to. 8. 111
 matrix eſt cognata reſto inteſtino ibidem
 matrix, lege uterũ, lege uulua to. 7. 52. 5
 maturaciones efficiẽtia to. 3. 439. a
 maturatoria me dicamenta, eorumq; facultas to-
 mo 3. 635
 maturatoria medicamenta, quibus tumoribus cõ-
 ueniant, inflammationibus ue, quibus contra
 tom. 3. 635. 30 & deinceps.
 maxillæ inferioris os to. 1. 725. b & d offis diui-
 ſio 728. b ſuperioris os 726. b utriuſq; offiũ

futura d ſummæ offa 727. a ſuperioris offa
 quot & quæ 727. 20. & inde inferioris actio
 & articulationis ſecuritas 728. b c
 maxillæ ſuperioris offa uniuerſa to. 1. 182. a
 maxillæ ſuperioris offa to. 1. 179. a. & 180. d
 maxillæ inferioris offium anatome to. 1. 182. 6
 maxillæ inferioris motus tres, & qui to. 1. 293. c
 maxillæ inferioris hiatus mediocris, figura eius
 media eſt, ſicut in brachio angularis to. 1. 120. 6. d
 maxillæ inferioris, figuræ extremæ quæ ſint ibid.
 maxilla inferior, in animantibus omnibus præter
 crocodilum ſola mouetur to. 1. 293. c
 maxillæ, futuræ to. 1. 180. 3
 maxillarum abſceſſus ſiunt laſſitudinem habentibus & cur to. 7. 31. 4
 max. habent adenes qui ſuſcipiunt ſuperfluitates
 ibidem
 maxillares dentes to. 1. 182. 5
 maxima facillimaq; quo pacto nos in rerum cog-
 nitionem ducant to. 1. 1081. b. & 1082. d. & inde
 maza, eiusq; expoſitio tota to. 2. 39. 19
 è maza omni ſuccum uitreum generari Philotimi
 ſententia falſa to. 2. 39. d
 meatus qui in eundem locum profundunt, ad ean-
 dem functionem non pertinent neceſſario to-
 mo 1. 1300. d. & inde
 meatus excrementorum expellendorum occulti
 to. 2. 266. a
 meatus partium ac cauitates, quibus de cauſis ui-
 cientur to. 3. 31. d
 meatuum in partibus, obſtructionum cauſæ to-
 mo 3. 12. d. & deinceps
 meatus in corpore toto, conſtipantes cauſæ to-
 mo 6. 197. d
 meatuum conſtrictio & obſtructio differentes fe-
 bres gignunt to. 3. 118. b. c
 meatuum conſtipatio ſola, febrem accendere po-
 teſt to. 6. 192. 2
 meatuum conſtipatio in ambitu totius qualibus
 corporibus febrem accendere facile queat to-
 mo 6. 17. c. & 197. & inde. & è quibus cauſis ea
 contingat, ibidem & aduerſus hanc remedia
 198. a
 meatus excrementorum cerebri & oculorum to-
 mo 2. 268. c
 mecon. Papauer
 Meton ægrotus to. 3. 266. c
 Medea, barbarorum atq; ineruditorũ hominum
 exemplũ proponitur ab Euripide to. 1. 927. c. d
 Medea omnes trium partiũ facultates uehemen-
 tiſſimas habet & quo pacto to. 1. 931. a
 Medææ medicamentum, quale fuerit to. 1. 86. d
 medicamentorum cognitio medico neceſſaria, to-
 mo 5. 866. c
 Medicamentum, quid ſit to. 5. ca. 1
 medicamẽtum ad aliquid eſt ibidem, & col. ſeq. c
 medicamentum ad aliud dicitur to. 1. 95. a
 medicamenta, deorum manus ſunt, quo pacto, to-
 mo 5. 652. b. c
 medicamentum ac nutrimentum to. 5. 123. b
 medicamentum & alimentum quomodo diſfe-
 rant

rant, initio simpl. & lib. 3. temp. to. 1. 116. c
 medicamentum ab alimento qualiter differat to-
 mo 5 66. 2
 medicamenta, & nutrimenta. differētia quarta to-
 mo 1 86. 4
 medicamenta tantum, quæ sint to. 1. 90. d
 medicinalis cibus qui to. 7. 13. 4
 medicamenta quædam, dum oriuntur uesca sunt,
 ubi adoleuerint non sunt, & ratio to. 2. 170. c
 medicamentorum inuentionem aliquotenus ple-
 bei quoque norunt, & quousque to. 5. 12. 5. a
 medicamentorum natura duplex est, & quomo-
 do to. 1. 86. b
 medicamentorum differentia tres sunt ibidem
 medicamentorum appendendorum mensurando-
 rumque apud Romanos ratio to. 5. 88. b
 medicamentorum rationalis inuention, quanto sit
 præstatio experimentalis inuentione t. 5. 63. d
 medicamentorum atque in hisce facultatum nomi-
 na quædam à recentioribus inepte introducta
 to. 5 150. 2. 4
 medicamentorum facultatū inueniendarum praua
 ueterum ratio exposita confutataque to. 5. 53. 20
 de medicamentorum facultatibus perperam ratio-
 cinantur sophistæ per exempla, & inductiones
 non intellectas to. 5. 39. 4
 medicamentorum facultates, è quibus colligi ne-
 queant to. 5. 19. 2. 1
 medicamentorum simplicium facultates neque à co-
 lore, neque odore, consistentia, congelatione,
 duritate, leuitateque æstimandæ sunt to. 5. 37. 3
 medic. examinanda, qualia esse oporteat to. 5. 10. c
 medicamentum quod in iudicium uenit, simplex
 esse non mixtum debet, & affectus quoque sim-
 plex esto to. 5. 27. a
 simplicium medicamentorum quodque, quomodo
 calidum esse aut frigidum dicatur to. 1. 74. 2
 medicamentorum facultates generales, ad mediam
 temperiem referendo expendi oportere to-
 mo 5 75. 12
 medicamentorum cuiusque facultates non ad totam
 naturam, sed ad nos comparando æstimandas
 esse to. 5. 33. 40
 medicamenta, calorem in animali exercere poten-
 tia to. 3. 23. b
 medicamenta natura frigida, iure à ueteribus po-
 testate frigida dicta esse to. 5. 86. 18
 medicamentum tam calidum nullum est, ut flamma,
 pruna, aut aqua feruens, & quousque igitur
 procedat calore to. 5. 96. c
 medicamenta hinc calida, hinc frigida perperam
 non distinxere priores: quæ plurimum iuxta
 quamque differentiam excellerent, & quæ parum,
 indifferenter, calida, seu frigida, humida, sicca,
 uocitantes to. 5. 76. b c
 medicamentorum cuiusque excalfaciuntium frige-
 facientium, humectantium, desiccantiumque or-
 dines seu gradus quatuor expositi ac definiti to-
 mo 5 152. 26
 medicamentum calidum, frigidum, humidum, sic-
 cum uel dicitur comparatione ad corpus huma-

num facta to. 5. 67. 4. & 68. d. & inde 71. 8
 medicamenta calida & humida, dicta, tanquam simi-
 lem nobis temperiem habentia to. 5. 129. d
 medicamenta, quæ natura calida sunt, & quæ frigi-
 da non eodem modo utraque principium actio-
 nis à nobis sortiuntur to. 5. 86. 19
 medicamentorum opera, promouet innata corpo-
 ribus nostris caliditas, & quo pacto to. 5. 84. 17
 medicamenta frigida, quæ crassarum partium sunt,
 non mordicant, & ratio, & quæ igitur to. 5. 96. 2
 medic. eadē, alias aliter agere uidentur, pro diuer-
 sis corporum affectibus to. 5. 70. 7. & 73. 10
 medicamenta, molis exiguæ magis agere, quam
 magnæ, ostensio to. 5. 14. 12
 medicamenta quæ partium sunt tenuium, citius a-
 gunt quam quæ crassarum, licet eadem faculta-
 te utrumque sint, & huius ostensio to. 5. 13. 11
 medicamenta calfacientia, dum crassa ad mouen-
 tur non calfaciunt corpus ostensio t. 5. 14. d. & 15. a
 medicamenta frigida, itidem ibidem
 medicamenta, partium tenuium aut crassarum quæ
 dicantur to. 5. 96. 2
 medic. tenuium partium aut contra quæ dicantur
 to. 5 13. 11. C
 medicamenta, paria facultate & consistentia, pro
 raritate corporum citius tamen agunt. ostensio
 ibidem
 medicamentorum facultates, aliæ primæ seu com-
 munes, aliæ secundæ ac tertiæ dicuntur, & eo-
 rum sigillatim expositio to. 5. 12. 5. c. & deinceps
 medicamentorum facultates, primæ, secundæ, ter-
 tiæ to. 5. 987. d
 medicamenti facultas, ex ignis commercio colligi
 potest to. 5. 12. 9 prius tamen adhibenda di-
 stinctio est, nū tenuiū sit partium an crassarum 13. 10
 de medicamenti facultate ex ignis commercio, cer-
 ta coniectura quæ sit to. 5. 16. a
 medicamenti, quam facultatem quisque sapor indi-
 cet to. 5. 15. 125. d. & 152. a
 medicamentorum quorum facultates controuersæ
 esse soleant, aut contra to. 5. 20. 22. d. & inde
 de medicamentorum facultatibus controuersis, è
 quibus principijs originem ducant to. 5. 58. 23
 medicamentorum facultates, è quo alterantium ge-
 nere consistant, specificone an altero to. 5. 67. 3
 medicamentorum facultatibus iudicandis abun-
 de sufficit quæ per sensum habetur experientia
 paucis epilogis solum siue rationibus com-
 munitibus adiectis to. 5. 36. 2
 medicamenti cuiusque facultatem qualiter experi-
 ri conueniat to. 5. 44. 8. 9
 ad medicamentorum simplicium explorationem
 sensus non esse contemnendos to. 5. 25. 30
 medicamentorum simplicium facultates aliæ ra-
 tione & experientia, aliæ sola experientia reperi-
 ri possunt to. 5. 159. a
 medicamenti facultas, qualiter colligi queat ex eo
 quod citius aut tardius cōgelascat t. 5. 17. ca. 17
 & 18
 medicamenta simplicia mixtam facultatē habere
 sæpe cernuntur, & huiusce exempla to. 5. 347. 6

medicamenta simplicia cur dicantur, quæ tamen
re uera talia non sunt to. 5. 123. d
medicamenta, quæ simplicia sensui apparent, cõ-
positas persæpe uires obtinere, easq; cõtrarias,
to. 5. 23. b. & 76. 13
medicamentorum facultates cõtrarias quo pacto
iudicare conueniat to. 5. 151. 25
medicamento eidem, contrarias facultates com-
petere posse to. 5. 79. b
medicamentorum simplicium, uires cõtrarias ha-
bentium expositio to. 5. 77. 14. & deinceps
medicamentum simplex, idem, qualiter diuersos
sapores contineat to. 5. 80. 15
medicamenta simplicia, quo pacto contrarios ef-
fectus, parti eidem momẽto eodẽ infligat to. 5. 72. c
medicamentorum facultates simpliciter assigna-
se, ut aut calidum dicamus, aut frigidũ, non sat
esse, nisi etiam quatenus tale sit adijciatur, & su-
per eo taxati ueteres medici to. 5. 23. 27
medicamentorum non omnium facultates ambi-
guæ sunt, & quorum, ac ratio to. 5. 23. a
medicamentorum uirtutes quas ostendit Galenus
qui experiri uolet, in optimis id faciat to. 5. 101. a
medicamentorum mordicantium, alia facultate
calida, alia frigida, sunt necessario to. 5. 95. c
medicamenta subtilia facilius in totum corpus di-
geruntur, crassiora in uentre hærent melius: &
proinde deiectionibus hæc sunt idonea, illa cæ-
teris operibus to. 2. 297. b
medicamenta sponte nascentia, calidiora ne sint
an frigidiora, quæ combusta sunt, quaestio to-
mo 5. 266. 38. & seq. c
medicamentum potestate calidum, quomodo in-
tro assumptum aut uiuet aut prosit to. 1. 89. b
medicamenta, è media temperie esse, quomodo
iudicandum sit to. 5. 69. 6
cur intro sumpta medicamẽta quædam poros ex-
purgant, foris imposita id non agant, sed ob-
struant to. 5. 137. a
quod medicamentis externis subseruist tanquam
materia, necesse mediã inter ipsã naturam ha-
bere to. 5. 61. 26
medicamentorum, calfacientium, frig. humect.
sicc. ordines seu gradus, & cuiusq; rursus diffe-
rentiæ tres iuxta magis minusq; to. 5. 790. d
medicamentorũ facultatis cuiusq; gradus seu or-
dines duodecim cõstitui di sunt to. 5. 82. 4. 3. c
medicamentorum actiones ac temperaturæ inter
se differunt, sese tamen consequuntur, & quo
pacto to. 5. 151. 25
medic. temperaturæ, facultates, actiones, sese ui-
cissim sequuntur, & quo pacto ibidem
medicamenti cuiusq; temperaturam qualiter esã-
poribus æstimare contingat to. 5. 151. c
medicamentorum, quæ intra corpus assumuntur
differentiæ expositæ lflag. 224. 25
medicamẽta nonnulla, cur foris admota nihil of-
fendunt, intro assumpta offendant, alia utrunq;
faciant to. 1. 88. 7
medicamenta, quæ foris imponunt undecim con-
tinent species, & earum expositio, & sigillatim

adiecta materia lflag. 225. d
medicamentorum facultates, singula membra re-
spicientes, à quibusdã confutata, & eorundem
improbata argumenta to. 5. 788. 1
medicamenta, alia per totas ipsorum substantias
agunt, alia qualitatis manifestis to. 5. 347. c
medicam. quæ à tota substantia agunt, nõ qualita-
tibus manifestis methodus nulla est to. 6. 320. b
medicamenta, alia quibusdã corporis partibus
peculiariter profunt, & exẽpla horũ to. 5. 348. a
medicamentorum facultates, quæ quancq; corpo-
ris partẽ respiciũt, nomẽ non habẽtes to. 5. 149. c
medicamenta omnia ualde uetusta uires amittũt,
ipsa quoq; metallica to. 5. 454. a
medicamenta alia partem corporis aliquam pecu-
liariter lædentiã, eorum exempla to. 5. 347. d
medicamenta per antipathian utilitatem obtinen-
tia to. 5. 292. 20. c
medicamentorum facultates, experientia iudican-
dæ sunt to. 5. 71. 8. col. tota
medicamenta quæ molesta sunt stomachum sub-
uertunt to. 6. 27. cd
medicamenta à corporis partibus appellationem
sortita, uelut hepatica, splenica, stomachica,
ophthalmica, cur sic dicantur to. 5. 150. 23
medicamenta in quoque genere ualidiora quæ
sunt to. 5. 382. 7
medicamenta, noxia quomodo to. 1. 86. b
medicamentis uirulentis & feris noxijs, nil in ui-
ta peius, & huius ratio to. 5. 49. a
in medicamẽtis quænã consideranda to. 5. 348. b
medicamentorum usus to. 5. 124. ca. 1
medicamẽta quæ secundũ effectrices agunt quali-
tates, usum methodicũ habent: quæ uero totius
substantiæ ratione agunt, nõ habent to. 5. 257. 8
medicamentorum nunc primis tantum qualitati-
bus utimur, nunc reliquis to. 5. 124. ca. 1
medicamenta è multis, qualia deligere conueniat
to. 5. 831. d. & inde
medicamentis, prius compositis, uti rectius est q̃
noua reperire to. 5. 822. d
medicamentorum usus citra methodum pericu-
licamẽtis sepe probatis uten- (Iosus to. 5. 450. d
dum magis quàm incertis to. 5. 281. b
medicamentis non optimis, tum uti cõuenit, ubi
optima defuerint omnia to. 5. 814. d
medicamentorum materia, quæ difficulter com-
parari potest, fugienda to. 5. 296. 27
medicamenta quo pacto præferri alterum alteri
conueniat to. 5. 826. ca. 1
medicam. Galeno damnata to. 5. 277. b. & seq. b
medicamenta per se sola nihil sunt, Herophili di-
ctum expositum to. 5. 652. b
medicamentum nullum efficax est, nisi respõdeat
illi uictus ratio to. 5. 374. b
medicamẽta, quæ ad distributionẽ uehementẽ fa-
ciũt quo tẽpore sumi possint aut nequeat quodẽ
medicamentorũ pro tũ omnium (pacto to. 2. 341. a
usus tempestiuus qui sit to. 5. 522. 14
medicamentorum succunditatis quouiscq; ratio sit
habenda to. 2. 342. a
medica-

medicamenta, uarianda, & ratio to. 2. 366. b. c
 ad contrarij medicamenta, transgressus subito ne
 fiat to. 5. 509. d
 medicamentum uel iuuat uel non noceat. Hippo-
 cratis sententia to. 5. 814. d to. 5. 450. d
 medicamentum, & cui adhibetur adfectus æqua-
 liter utrinq; à medio distare debent, to-
 mo 5 74. 11. & 791. 5
 medicamenta, quæ ad affectiones uiscerum ex in-
 temperie curandas adhibentur, aprissima sunt
 si una quoq; alere possint, & ratio to. 5. 733. b. c
 ad medicamenta non omnes eodem modo apti
 sunt, & affecti to. 5. 348. c. b
 medicamenta non eadem ferunt omnes nature
 tom. 6 77. 7. b
 medicamenta, igni domita, quomodo curationi
 utilia fiant to. 5. 369. 32
 medicamentorum adulterandorū ratio non scri-
 benda est to. 5. 265. a. b
 medicamentorum abluendorum albificandorūq;
 modus to. 5. 48. 15
 medicamenta acopa, quare Acopa
 MEDICAMĒTA simplicia. Simplicia medicamenta
 Medicamentum simplex, quid sit to. 5. 6. d
 medicamentorum simplicium iuxta ea ē quibus
 sumuntur, summa diuisio to. 5. 155. a. b
 medicamenta simplicia, ē tribus sumuntur, plan-
 tis, metallis, animalibus to. 5. 791. a
 medicamentorum simpliciu cognitio quo pacto
 cōparari queat, & eius cōmendatio to. 5. 866. d
 medicamentorū simplicium quodq; uelut casto-
 reum, cicuta, quo pacto calidum aut frigidum
 dicatur to. 1. 84. a
 medicamētum simplex in quoq; genere optimū
 ac pessimum quod sit to. 5. 398. d
 medicamenta simplicia prope omnia inæquabilia
 sunt to. 5. 96. d & inde
 medicamenta simplicia, alia in alijs regionibus ab-
 undant & meliora sunt to. 5. 528. d
 medicamenta simplicia, in ulceribus malignis cu-
 randis fugienda quæ sint to. 5. 900. a
 medicamentorum simplicium facultates priores
 medicos perperam iudicasse, à compositis or-
 fos to. 5. 24. 28
 medicamentorum simpliciu facultates inter se cō-
 trarias, in compositione pharmacorū corrup-
 tiāfirmantium improbatio to. 5. 789. 2
 medicamenta simplicia cæterorum admixtione
 uim suam perdunt priorem, ac nouam quandā
 ē complexionē totius acquirunt to. 5. 252. 4. d
 medicamenta simplicia, ad pharmacorum com-
 positionem cuiusmodi eligere conueniat to-
 mo 5 454. a. b. & 486. b
 Medicamēta cōposita & eorū inuentio to. 5. 346
 & 348. 7
 medicamentorum compositio, siue mixtio unde
 initium habeat to. 5. 652. c
 medicamentorum compositiones complurium
 quis primus conscripserit, quis deinceps to
 mo 5 823. 2
 medicamenta probe compositurus qui sit, quid

scire ipsum oporteat to. 5. 790. & seq. a. b.
 medicamentorum compositorum cognitio, sim-
 pliciu cognitio ē præcedentē exigit to. 5. 807. c
 medicamentorū compositio apta, simpliciu uires
 cognitæ prius esse postulat to. 5. 791. a
 medicamentorum compositio, pro natura lumen-
 tis quo pacto temperanda to. 5. 633. 3
 medicamenta, cur quandoq; sumptuosa præpara-
 re conueniat, licet uilia tantundem possint to-
 mo 5 887. 10
 medicamentorū compositorū facultatibus omni-
 bus fidem simpliciter habentes, Empiricis con-
 tradicendi præbent occasionem to. 5. 24. 29
 medicamentum idem, nunc uentrem deijciens
 nunc urinam ciens pro uario componendi mo-
 do to. 2. 341. b
 medicamenta quædam sola exhibita insigniter
 nocent, cæteris mixta profunt mirifice, horum
 exempla to. 5. 356. d
 medicamentorum compositionis quis usus sit to.
 5. 791. d in purgantibus in anodinis in cæteris
 itidem 792. b. & inde
 medicamenta combusta, quare combustio
 Medicamentorum deleteriorum putrefactione
 erosioneq; necantium actio quibus fiat modis
 tom. 5 87. 20
 medicamenta deleteria, erosione aut putredine
 necantia, tempore nō uincuntur, ut frigida, sed
 inualescunt magis to. 5. 85. d. c. & 88. d
 medicamēta frigida, deleteria, qualiter interimāt
 tom. 5 85. d & citra
 medicamenta frigida, deleteria, non toto genere,
 sed quantitate sola letalia sunt to. 5. 86. 18
 medicamenta, erodentia putrefacienciaq; recte
 toto genere non qualitate sola, deleteria dici
 tom. 5. 88. 21 qui fiat ut quandoq; tamen
 non occidant 89. b
 medicamenta frigida, deleteria, in calidis naturis
 uim citius exercēt suam, si tardent, uincuntur:
 & ratio to. 5. 84. 17. & col. seq.
 medicamenta deleteria, frigida si pauca suman-
 tur alere queunt, putrefaciencia erodentiaq; ne-
 queunt, modo magnitudinem habeāt aliquam
 tom. 5 85. b
 medicamenta siccantia, uelut diaphoretica sunt,
 duobus modis euacuant, & quibus to-
 mo 5 129. b. a
 medicamenta emplastica, duplicem habent natu-
 ram, partim enim terream, partim uiscosam &
 lentam to. 5. 96
 medicamentorum emplasticorum, natura & enu-
 meratio to. 5. 98. 4. ac 99
 mendicantia glutinatoria à farcoticis differunt
 tom. 6 73. 10. & 74. d & to. 5. 845. 8
 medicamēta relaxantia seu chalaistica, quare cha-
 laistica
 medicamenta mollientia. Mollientia
 medicamenta emollientia, quo pacto à pus mouen-
 tibus differant to. 5. 131. 7
 medicamenta metallica, à medicis quæ dicantur
 & eorum communis natura to. 5. 262
 p 4 medi

medicamenta metallica fortiora, dum aceto abluuntur, quid conferat to. 5. 829. cap. 3
 medicamentorum metallicorum, ex aceto ablutio preparatioq; ad nervorum vulnere to. 5. 879. 5
 metallicorum abluendorum modus 898. 2
 metallica nisi plene cocta sint, cuti sine deligaturan non adherent to. 5. 816. c
 metallicorum, citra morsum exasperationemq; ulcera siccantia, enumeratio, preparatioq; to. 5. 898. 2
 metallica medicamenta, vetusta vires amittunt tom. 5 454. 2
 medicamenta polychresta, quare Polychresta medicamentum unum ad multas affectiones optimum, non reperitur to. 5. 717. 4
 medicamentorum facultates prima, secunda, tertia, atq; harum expositio to. 6. 551. cap. 3
 medicamenta, potius sunt auxiliorum materia, quam, auxilia to. 6. 524. a
 medicamenta sine ratione reperta, quomodo sint usurpanda to. 6. 577. b
 medicamentorum divisio, ex materia unde sumuntur to. 6. 552. cap. 4 effectus ipsorum 553. cap. 5
 medicamentorum ocularium facultates novem, & cuiusq; effectus to. 6. 553. cap. 6
 medicamenta aduersus uenena to. 6. 514. d curatio tota 446. a
 Medicamenta purgantia, quare Purgantia medicamentorum p. succum sibi familiarem trahunt omnia to. 1. 1127. d & inde medicamentum purgatorium quomodo dari debet to. 7. 8. 2
 medicamento purgari quibus conuenit to. 7. 47. 6
 medicamentum significat id quod purgat, & etiam quod non purgat ibidem
 ubi dicit uel purgatio cum medicamento, aut intellege oppositum quod sit in purgatione
 medicamentum purgans, ergo est etiam non purgans ibidem
 medicamentum accipit Galenus pro eo quod applicatur extra, quia distinguit ipsum contra positionem collige to. 7. 18. 6
 medicamentum quod trahat 7. 22. 1
 medicamenta omnia attrahunt singulum, & proprium humorem ibidem
 medicina attrahit humorem in partem intrinsecam tom. 7. 5. 4
 medicamenta omnia sunt potentia calida to. 7. 24. 1
 medicamentum & si calidum sit & febris calida, tamen sit magis iuuamentum ex ipso licet contraria sit caliditas to. 7. 24. 1
 medicamentum exhibendi intentiones to. 7. 24. 1 prope finem intentiones aliae in euacuatione ibidem
 medicamenta quando danda, & quomodo sint preparandi qui accipere debent 24. 1
 medicina cur faciat situm aliquibus cito, aliquibus tarde to. 7. 19. 4
 medicina cuius sit qualitas, quare facit situm ibidem
 medicina non inducens situm qualis sit ibidem
 medicina omnino aliquo pacto inducere situm ibidem
 medicina quaelibet habet latentem acritudinem & caliditatem to. 7. 21. 4
 medicamentum si euacuet nigra, non malum ibidem

medicamentum quando debeat dari & quando non to. 7. 22. 1
 medicina aliqua aquam trahit praecipue in hydrope to. 7. 14. 6
 medicinae aliqua sunt euacuatiae alicuius partis, aliqua omnium to. 7. 2. 4
 medici eruditi, non solum uulgares, in similitudinibus decipiuntur ibidem
 medicamenta cholaloga, id est, cholerae educantur ab effectu nominantur ibidem
 medicamentum exhibendum intentiones ibidem
 medicinae incidentes iuuant mensibus to. 7. 36. 5
 medicina quae sit ex calamento cit mensis, incidit crassos humores & extenuat ibidem
 medici non possunt uti diata conuenienti in praegnati nec exhibere pharmaca potentia to. 7. 55. 5
 medicinae fortes ibidem
 medicamenti potio, medicationes quid apud Hippocratem significant to. 7. 25. 5
 medicamenti potione consilio letale est ibidem
 medicamenta aliqua sunt purgantia aquositates tom. 7 56. 5
 medicamenti potio facit aliquid albi apparere in oculis dormientium to. 7. 12. 5
 medicamenti potio exiccat totum corpus, & vires debilitat ibidem
 medicinae nervosorum sint calidae & siccatae tom. 7 66. 5
 medicinae conuenientes morbo comitiali to. 7. 7. 5
 medicamentum epotum sanat oculorum dolores to. 7. 31. 6
 medicamentum sumitur pro eo quod per os accipitur ibidem
 medicamenta pus mouentia, lege Pus
 medicamenta facientia pus in ulceribus sunt secum ra to. 7. 22. 5
 medicamenta reprimentia in principio habuit Galenus suspecta cur in doloribus oculorum to. 7. 31. 6
 medicamentorum sarcoticorum temperatura quae sit to. 6. 67. d
 medicamenta sarcotica tantum superantur ab iis quae glutinant, quantum haec ab iis quae cicatricem inducunt to. 5. 84. 5. 8
 septicorum medicamenta quare Septica medicamenta, quae somnifera, & quae torporem inducant to. 3. 70. a. b
 medicamenta stipantia, quae sint, & eorum natura to. 5. 139. 13. d & inde medicamentorum simplicium, ulcera citra morsum exasperationemq; siccare potentium catalogus to. 5. 898. cap. 2 Item quo pacto iis siccis uti conueniat 900. 3 quomodo in emplastris 902. 4
 medicina, medicamentum, lege Pharmacum
 medicamenta uomitoria, lege uomitoria medicamenta to. 7. 11. 4
 Medicari quid sit to. 7. 22. 1
 medicari quid apud Hippocratem Galenus to. 7. 1. 4
 medicatio, purgatio quomodo differant to. 7. 37. 2
 medicationes difficiles sub cane, & ante canem tom. 7 5. 4
 medicatio, lege purgatio

medicationis tres partes to. 2. 421. d
 medicationis summa in quibus uersetur to. 3. 668. a
 rationes prauæ de natura hominis, medicationi-
 bus obsunt to. 1. 44. 5
 quæ in medicatrina fiunt, Hippocratis liber cum
 Galeni commentarijs to. 6. 745. libri eiusdem
 argumentum breue per Galenum 805. c
 ad mendendum recte peculiariter conferunt, quæ
 tom. 6 365. c
 mendendi uia & ratio, quibus perficiunt to. 6. 365. c b
 mendendirationes totidem sunt, quot morborum
 ideæ to. 6. 46. a
 mendendi rationem ueterum, medicationē mortis
 appellare solitus Asclepiades to. 5. 1063. c
 mendendi præceptum primum to. 2. 368. b
 mendendi præcepta, & quomodo in cibando se
 gerere debet medicus & quæ considerare de-
 bet to. 7. 17. 1
 mendendi præceptum to. 7. 32. 5
 medicina, quare Ars
 Medicina quid sit Ifag. 58. d & 167. a. 241. d
 & 200. 5. to. 2. 406. 4
 medicina, scientia ne sit an ars Ifag. 199. b. & c
 medicinæ artis finis proprius quis sit tom. 6
 38. a. & 33. c
 medicinæ finis, apud diuersos uariis to. 6. 25. b c
 medicinæ finis idem ab omnibus statuitur, sed
 quibusad ipsum peruenitur media non eadem
 Ifag. 57. d
 medicinæ artis finis non est, actionem sanare uitia
 tam, sed qui hanc efficit, affectum tom. 6. 33. c
 & 38. b & 46. a
 medicinæ definitio à fine to. 2. 404. 2
 medicinalis facultas ijs quæ generantur ac corru-
 puntur suum quodammodo exhibet ministe-
 rium to. 1. 15. a
 medicina, quo pacto inuenta sit Ifag. 195. c
 medicinæ artem, quo pacto constitutam fuisse,
 Empirici contendunt Ifag. 59. b
 medicinæ artem qualiter constitui oportere ratio-
 nales contendunt Ifag. 60. c
 medicinæ artem constituere uolens, primum om-
 nium cognoscat partes corporis humani esse ne-
 cesse, & actiones ipsarum Ifag. 141. b
 medicina, ex artium factiuarum genere est, & ra-
 tio Ifag. 140. c
 medicinæ multiplex, sed stulta diuisio. to. 8. 59
 & deinceps. non est Galeni
 medicina, quam habeat ad artes effectiuas alias
 proportionem Ifag. 164. b
 medicina & chirurgica, artibus instaurantibus si-
 milis to. 2. 411. 11
 medicinæ quedam principia omnibus noscuntur,
 quedam ab artifice tantum to. 5. 124. d
 medicinæ axiomata quedam, methodici artem
 faciunt perperam Ifag. 96. per col. totam
 medicinæ principia tria sunt, inuentio, constitu-
 tio, interpretatio, & quo pacto Ifag. 196. cap. 1
 inter medicinæ artis initia, tria se offerunt statim,
 indicatio curationis, quæ à natura morbi sumi-
 tur, nondum uero pars est artis, & uulgo quo-

que nota: proximum sequitur, nouisse an talis
 indicatio, perfici queat, uelut an uulnus glutina-
 ri: postremo quibus auxilijs. & hæc ambo artis
 sunt, in quibus sese occupat methodici constitu-
 tio to. 6. 61. col. tota. & sequente
 medicinam non esse coniecturalem secundum
 Hippocratem to. 7. 1. 1. & tamen aliqui dice-
 bant talem
 medicina, quo pacto ars sit, sanitatis effectrix
 Ifag. 149. d & 141. b
 medicinæ sectatorum negligentia & imperitia
 Ifag. 38. c d
 medicinæ artis uerus sectator qualis sit Ifag. 21. b
 ac deinceps
 Medicinæ partium expositio to. 2. 419. d. & col. seq.
 medicæ partes duæ, contemplatio & actio
 Ifag. 185. 13
 medica ars in duas maximas partes diuisa curatri-
 cem ac salubrem, & huius pars est gymnastice
 tom. 2 430. c
 medicinæ partes, chirurgice, cibis, potio to. 2. 415. a
 medicinæ partes quinque, nature indagatrix, cogni-
 trix affectuum, uictus institutrix, materialis, cu-
 ratrix Ifag. 185. 13
 medicinæ partes primæ, quinque sunt, & huius ostē-
 sio, itē cuiusque earū rursus exposita diuisio, & in
 quibus uersetur ostensio Ifag. 200. 6. & 201. 7
 medicæ pars de affectibus agens quid contineat
 Ifag. 194. c
 medicinæ pars comptoria ab exornatoria quali-
 ter differat to. 5. 469. 5. & 474. 4
 medicinæ partem comptoriam, qualiter tractare
 medicus debeat to. 5. 469. & 472. & 473. 3
 medicinalia auxilia, qualiter morbo curet If. 108. c d
 medicinam artem non esse populares tum putant
 cū inter se dissident medici in curatio to. 1. 1095. c
 medicinæ ac philosophiæ simul theorias discere
 uolentem, qualem esse oporteat Ifag. 56. d
 medicinæ quæ appellantur to. 1. 22. d
 medicina quomodo sit longa Gal. to. 7. 1. 1
 medicina ferè incomprehensibilis quomodo ibi
 medicus debet agere quæ conueniunt circa æ-
 gram ibidem
 medicinæ ueritas non est inuentu facilis ibidem
 medicina quod coniecturalis, tamen est artificiosa
 coniectura pro parte respondentis to. 7. 12. 1
 in medicina sæpe abutimur uocabulis to. 7. 14. 1
 medicina quod de omnibus sit animalibus potest
 colligi to. 7. 15. 1 ubi excipit ab aphorismo anī
 malia quæ in latibulis degunt to. 7. 15. 1
 medicina non semper uerum dicit uniuersaliter,
 sed satis est in pluribus uerificari to. 7. 58. 6
 Medici appellatio, quantum pateat to. 2. 430. col. to.
 medicus stirpium omnium peritiam habere de-
 bet to. 5. 388. 15
 medicus naturæ minister dictus ab Hippocrate
 tom. 1 1104. b
 medicus, minister seu artis seu naturæ to. 3. 441. 51
 medicus minister, natura artifex to. 2. 416. ult.
 medicus quis naturæ minister est to. 4. 575. c
 medicus qualiter morborum curator sit to. 3. 719. d
 medicus

medicus cur circumstantes celare nonnunquam
quædam recte queat to.6.763.b
medici fedentes forma conueniens præcepta to.6
764.c stantis item 767.c circa unguium digi-
torum ac manuum apparatus obseruanda 770.d
medici officium to.3.440.50. & to.1.15.b
medici officiũ in ægrotũ uisitatione to.4.627.c d
medico præcepta obseruanda, in ægrotis uisendis
curandisq; to.3.691. per col. quinq;
medici, in primo ægroti congressu, officium ac in
terrogationes to.3.645.43. & col. seq.
medicus, ijs qui intemperantes & præceptis salu-
bribus non parent, manus admouere non de-
bet to.5.1109.d
medicus nõ communem solum sed propriam cu-
iusq; naturã, nouisse debet to.8.149. to.6.365.a
medicus, nõ solum affectus qualitatẽ sed & quan-
titatem cognoscere debet to.5.867.a
medicos plerunq; præcellentes quoq; cur aberra-
re contingat to.6.366.b
medicus consumatus quis sit llag. 155.b
medicus optimus ibidem
medici, medicinam dedecorantes to.4.839.a
medici præfagiorum calumniatores to.4.821.d
medicum quando admiretur uulgi to.3.465.b
in medicis deligendis uulgi iudicium præposte-
rum to.6.6.d
medici primum locum tenent, quia potentioribus
medentur to.4.825.
medicos uoluptatũ artifices solum diuites amant,
doctos negligunt to.4.822.d. & inde
medici Gnidij, morborum differentias secundum
genus & species ignorantes, in quos errores ce-
ciderint to.1.1094.b. & 1093.d
medicorum ueterum studia & æmulatio honesta
tom.6 7.c
medicorum finis partim omnium idem, partim di-
uersus, e Platone locus to.1.1090.c d
medicorum ministri to.3.720.c
medici docti, contempti & exosi imperitis tom.4
822.b & deinceps
medici, laborem detractantes to.3.318.b c
medici Romæ, indocti to.4.834.b
medici Romæ, latrones to.4.828.c d
medici, mane salutationibus occupati, uespere e-
brii to.6.30.b
medici fauorum uulgi captatores to.3.369.d
medicorum Galeno contemporaneorum dispu-
tationes contentiosæ & ineptæ to.6.445.b
medicorum, Galeno contemporaneorum praxis
& studium to.6.5.d. & deinceps
medicorũ Gal. contem. impudentia to.3.309.c
medicorum sectæ, quare secta
medici methodici, quare methodici
medici diatritarij cur sint carnifices tom.6.194.d
& col. seq.
medicus tum rationalis tum Empiricus, qualiter
in arte constituenda dissideant, aut consentiant
llag. 59.ab ac deinceps
medicorum rationalium ac Empiricorum contra
se mutuo argumenta, illorum aduersus empiri-

am, horum cõtra rationẽ llag. 62.c. col. to. & seq.
medicis tum Empiricis tum rationalibus remedia
eadem in eisdem affectibus dicuntur, & quo pa-
cto, de ratione inueniendi dissident tantum
llag. 61.c
medici quod inter se pugnant de remediorum au-
xilij, mirum magis quam dum philosophia re-
liqua, & ratio to.1.1095.c
in medicos, qui ipsi perpetua ualitudine implici-
ti sunt to.2.350.c
medicorum propositiones magna ex parte ueræ
sunt to.7.44.4
medicorum intentiones duæ in spasmo exreple-
tione to.7.57.4
medici antiqui passionibus superuenire dicebant
quæcunq; ipsius passionis adauctæ ratione cõ-
tingere consueuere to.7.35.6
medici magnæ autoritatis nolunt curare commu-
nes res to.7.38.6
medicus in curatione ulcerum facit ipsa insanabi-
lia tom.7.45.6
medicus quando debet euacuare in crisi, & quan-
do non to.7.20.1
medicus debet materiæ motum aduertere, si ido-
neus fuetit ei adminiculari: si autem non, prohi-
bere to.7.21.1
medicus debet gratificari ægro to.7.38.2
medici præcognoscunt, & prædicunt facilius si su-
perauerint id quod ex causâ extrinseca est &
non a morbo to.7.5.1
medicina etiam sexies uel septies probata non di-
citur facere uniuersalem propositionẽ to.7.11.3
medicus debet imitari naturam to.7.17.6
medicus debet imitari naturam recte operantem,
quomodo autem operetur docet to.7.21.1
medico euacuante metiri opus quantum euacu-
andum to.7.23.1
medicus in opere suo nõ debet aberrare to.7.49.6
medicos quandoq; abuti nominibus, in atrabile
tom.7 53.6
medici mulieres euacuare debent misso sanguine
per uenam, quando uidemus naturam operari
si uomitus sanguinis adsit to.7.32.5
medicorũ antiq. secundũ tempora sermo to.7.1.6
medicus optimus raro errat in prædicendo to-
mo 7 19.2
medicorũ in partium usu inscitia causa to.1.468.a
medici oculares Romæ erant to.7.31.6
medici ocularij, & errores ipsorum to.1.686.a
medion. trifolium odoratum to.5.214.104
meditari pro exercere to.3.440.49
medium in animali locus reuera quis sit to.1.900.b
medium temperamento censeret, quod medium
exacte non sit to.2.252.7
corpus medium, statura mediocri est to.1.171.c
corpus medium inter exuperantias, mediocriter
resistit omnibus to.1.171.b
carnis mediocritas, e temperamenti mediocritate
sit to.1.54.b
corpus mediũ, in quibusdã cæteris inferius cum
sit, est tamen potissimũ deligendum to.1.171.c
corpora

corpora moderatum utrinque excedentia, alia ab exterioribus, alia ab interioribus causis laxantur difficilius to. 1. 171. a. & citra
 corpus moderatum, inter excessus omnes medium est to. 1. 171. b
 mediorum, species imprimis duæ sunt to. 2. 46. a
 mediocritatem seruans sermo optimus est Galin prolo. septimi lib. aphorismorum
 medium aliquo pacto extremis opponitur to. mo 7 76. 4
 medium inter sanum & ægrum quodammodo potest colligi to. 7. 4. 2
 medulla, quæ to. 8. 212. Isag. 170. b
 medullæ usus & differentia to. 1. 72. a
 medulla, eius uires, ac pro animalibus differentia tom. 8 329. to. 5. 306. 5
 medullarum differentes uires, pro uarietate animalium to. 6. 403. a
 medulla ceruina to. 8. 82
 medulla spinæ, qualis to. 1. 118. 4. c
 medulla spinæ cum adiectione cur dicta to. 4. 126. 3
 cerebri & spinæ medullæ, eadem est natura, à cæteris differens to. 1. 66. c
 medulla spinalis, qualiter nutriat to. 2. 99. 9
 medullæ spinalis, noxæ differentes, partibus differentibus sensum ac morum adiungunt, & quibus tom. 3 59. a. b. & col. seq.
 medulla dorsi, qualem præbeat succum to. 2. 137. c
 medulla cæterorum ossium à spinâ, qualis to. 1. 118. 4. c
 medullæ ossium, natura to. 1. 66. b
 medulla ossium, qualiter alat to. 2. 98. 7
 medulla spinalis, lege spinalis medulla
 medulla spinalis generat membrorum exteriorum, & musculorum dorsaliu nervos to. 7. 65. 5
 medulla spinalis frigida est, & habet substantiam mollem facile alterabilem to. 7. 69. 5
 medulla spinalis quando laborauerit quid accidet to. 7. 59. 7
 medulla spinalis, & mentis constantia, indicant de cerebro to. 7. 33. 2
 μεγαλοσπλῆγχιον to. 1. 93. 1. a
 meurana. Sampsychon to. 5. 231. 8. 4
 Mel to. 8. 328. to. 5. 213. 101
 de melle disputatio to. 1. 1150. c
 mellis, differentia to. 2. 149. 20
 mel amarum, to. 5. 385. 11
 mel à duobus quibusdam, contrario modo iudicatum to. 2. 26. d
 mellis boni, ac non boni notæ to. 2. 362. b a
 mel præstantissimum quibus nobis æstimetur to. mo 5 382. 7. to. 6. 172. b. Item to. 5. 387 13. & to. 2. 337. a b
 oxymellis preparatio uaria to. 2. 337. c. & seq.
 mellis optimi indicium præcipuum crassescere tom. 5 385. d. & inde
 mel quibus in locis nascatur optimum to. 2. 119. d
 & to. 5. 386. b
 mel, tum ab animalibus tum è plantis secernitur, & eius descriptio tota to. 2. 119. 38
 melroscidæ & aerii dicti eiusque generatio ibidē
 mel quale antidotis idoneum sit, optimum to.

mo. 1 1150. e
 mel quibus conueniat quibus contra to. 1. 1153. c
 mel quibus idoneum sit, & quibus non to. 2. 120. c
 & 26. d. & 27. b & 31. c
 mellis usus, in tenuante diæta to. 2. 178. 11
 mel cur in quibusdam succum generet amarum, in alijs bonum sanguinem, & qui sint hi to. mo 5 113. 16
 mel bilis materia to. 2. 120. c
 mel à calore in bilem uertitur lib. 7. & 10. meth. & cap. 16. lib. 4. simpl. & alibi passim to. 1. 1150. d
 mel cur coctum non dulcius fiat ut adstringentia & acida to. 1. 1153. b
 mel cur à caliditate ualidiore, amarum fiat, lac aufferere efficiatur dulcius to. 5. 113. 16
 mel despumatū, uentriculo frigido nutrimentum est optimum to. 6. 180. d
 mel in coctura cæteris adiectum quid præstet to. mo 2 34. a
 mel ea quibus miscetur, tenuat to. 2. 34. 2
 mel cum nonnullis alijs mixtum causat singultum tom. 7 39. 6
 melle & sale serum conditum citat aluum, & ualet illis suspensis to. 7. 64. 2
 melle gustato duo medici interiere to. 5. 278. d
 melan graphicum. Atramentum scriptorium de melancholia optime Ephesius Rufus to. mo 1 153. e
 Melancholia quid sit Isag. 182. c
 melancholiæ uox, æquiuoca to. 1. 166. d
 melancholia, & bilis atra to. 3. 326. b c
 melancholicus humor, nomine uulgo quoque notus to. 1. 162. b
 melancholia è quibus causis nascatur to. 3. 89. c d
 melācholiæ causæ, genera, curatio to. 8. 411. & inde melancholici excrementi quantitas & qualitas tom. 1 539. a
 melancholia to. 4. 70. a. per col. 5
 melancholia, morib. animi quid cõferat to. 1. 128. b
 melancholici cur libidinosis to. 3. 663. c d
 melācholicis affectus, qui sint enumeratio to. 2. 71. b
 melācholiæ, tria genera to. 4. duo 70. d. tertium 72. a
 temperamēta, ex sanguinis adustione melancholica fiunt to. 1. 79. a
 melancholia, quis adfectus sit, & curationis formula breuis illius Isag. 218. b
 melancholici morbi, causæ to. 4. 69. c b
 melancholiæ curatio to. 4. 70. d. & col. seq. 2
 melancholiæ remedia to. 8. 893. 375
 melancholicos affectus, in quibusdam gignit elus multus carnis bubulæ to. 2. 93. e
 melancholicus humor, ad extrariam superficiem extrusus, cum febre carbonem, absque ea nunc elephantem nunc cancrum efficit, & quo pacto to. 1 157. b
 melancholicorum florum generatio to. 3. 336. c
 melancholica mœstitia è splenis noxa to. 4. 137. d
 & deinceps, & 139. b
 melancholia, quandoque sanguinis missionem exigit, quandoque non, & huiusce exploratio to. mo 4 71. a & citra melan

melancholia hypochondriaca dicta, eiusq; notae
 tom. 4. 72.a. & 121.c
 melancholia hypochondriacæ ad ceteras species
 discrimen dignotioq; to. 4. 72.b
 melancholicus humoris morbos omnes statim ini-
 tio purgâtes prohibere licet, usq; ad ipsos quo-
 que cancos to. 1. 165.9
 melancholici cibi to. 4. 71. b
 melancholia, signa prognostica to. 3. 89. d
 melancholia hæmorrhoids soluit & alia to. 3. 737. 25
 melancholicus timor nūquam deserit & huiusce
 ratio & modus to. 4. 74. 7
 melancholicis timor ac mœror mortisq; expecta-
 tio cur accidant to. 3. 89. d
 & col. sequent.
 melancholica delyria multarum sunt specierum,
 & quur to. 3. 89. d
 melancholicorum phantasia, enarrata to. 4. 73. c
 melancholici, magna ex parte comitiali morbo
 afficiuntur, & contra, & ratio to. 4. 70. a, b
 melancholia, uide dictione bilis Atra
 melancholia facit morbum longum to. 7. 20. 2
 melancholiam cur incidunt cōsistentes to. 7. 30. 3
 melancholica passio, mentis delyrium significans
 atram bilem to. 7. 2. 4
 melancholicus humor quomodo cognoscatur pec-
 care, & quot signa ibidem
 melancholia ætate peccat licet raro to. 7. 4. 4
 melancholia descendit, & per partes infernas pur-
 gatur quia grauis to. 7. 9. 4
 melancholici debent per inferius purgari ibidem
 melancholicus humor quomodo differat ab atra
 bile to. 7. 21. 4
 melancholicus humor quomodo fiat ibidem
 melancholia passionis maximum remedium hæ-
 morrhoidalis sanguis to. 7. 25. 4
 melancholiam quādo prohibet futuram sanguis
 hæmorrhoidalis ibidem
 melancholicus humor est sanguinis fex to. 7. 77. 4
 melanchol. humor est sanguini mixtus to. 7. 11. 6
 melancholicus humor est in sanguine, sicut in ui-
 no fex ibidem
 melancholicus humor euacuatur per hæmorrhoi-
 das ibidem
 melancholicū humorem etiam distinctum à san-
 guine collige ibidem
 melancholicum, humorem etiam sanguini haren-
 tem to. 7. 12. 6
 melancholicus humor quandoq; exit per hæmor-
 rhoidas, ergo etiam quandoq; non to. 7. 12. 4
 melancholia proprie infania est to. 7. 21. 6
 melancholicus humor in coxas & crura descen-
 dens facit varices ibidem
 melancholia conferūt varices, & hæmorrhoides
 ibidem
 melancholia facit sputa nigra in morbo laterali
 tom. 7. 33. 6
 melancholico sanguine plenæ sunt uenæ quæ sunt
 circa cancrum to. 7. 38. 6
 melancholici humores lieni inserti si euacuentur
 bonum to. 7. 43. 6

melancholia est morbus longus to. 7. 47. 6
 melancholia per euacuationē occurrit Gal. ibid.
 melancholiam singulis annis quidam incidebat,
 & hominem ab illa sanauit Gal. ibidem
 melancholiam aduenientem quidam præsentie-
 bat ibidem
 melancholia existente qui humores sint euacuan-
 di ibidem
 melancholiam patientes non solum uere, sed &
 autumnō purgari debent ibidem
 melancholia sit ex humoribus crassis, debet in ue-
 re euacuari ibidem
 melancholicus humor qui uere sit, & quomodo
 abutuntur nomine sæpe to. 7. 53. 6
 melancholicus humor facit apoplexias, conuul-
 siones, cæcitates, furores to. 7. 56. 6
 melanchol. humor qui sit qui furorem facit ibidē
 melancholicus humor non dicitur simpliciter bi-
 lis ac flaua, sed atra bilis cum illa adiectione
 atra to. 7. 32. 7
 melancholicum est si lingua repente incontinens
 fiat aut aliqua pars stupore elanguit to. 7. 40. 7
 melancholia proprie apud Græcos signa ibidem
 melancholicum est si timor atq; mœstitia longo
 tempore homines habentes perseuerauerint
 tom. 7. 41. 7
 melancholiae passionēs cancri, elephātes, scabies,
 lepræ, uti liginēs nigræ ibidem
 melancholia facit sputa nigra in morbo laterali
 tom. 7. 32. 6
 melancholiam non antecedit linguæ inconstan-
 tia neq; stupor to. 7. 38. 6
 melanchol. humor facit quaternarios circuitus ibid.
 melanteria to. 5. 268. 4. 6
 melanthium, nigella to. 5. 213. 99
 melea, malus to. 5. 215. 108
 melea Armenice ibidem 110
 melea Medice ibidem 111
 melea Persice ibidem 109
 in Melibœa adolescēs ægrotus to. 3. 256. a, b, 262. c
 tom. 3. 583. 89
 melicerides to. 3. 430. c
 meliceridum curandorum præcepta to. 6. 351. b
 meliceridum, curatio to. 6. 416. d
 melicratum, à melle quid differt to. 2. 120. b, c
 melicratum, quando aluum non ciet, & quo pa-
 cto ciere solitum to. 2. 25. c
 melicrati in morbis acutis usus idoneus, & ipsius
 expositæ uires to. 6. 659. a. per col. seq. 7. com
 paratio ad uina dulcia, oxymeli & pisanam d.
 & 45. 4. c. nocumēta passim, & 660. d. c. & 661. b
 melicraton in quo aliquid decoctum sit hyssopi,
 origani, tragorigani, thymi, pulegii, habet uim
 extenuandi to. 7. 24. 1
 melicraton, facit uictum tenuissimum to. 7. 4. 1
 Melidæ ægrotantis historia to. 3. 488. 31
 melilotum to. 5. 213. 100
 meline. Panicum
 Melissi, unum elementum præter illa 4. ponentis,
 opinio quæ fuerit to. 1. 108. b
 Melissi opinio absurda, quod omne sit unum
 tomo

tom. 1 14. ca. 9
 Melissi opinio plus probabilitatis habet q̄ unum
 elementū esse ponentiū, & quo pacto t. 1. 14. c
 melissophyllon. citrago
 melicites, lapis to. 8. 327. to. 5. 258. 9
 Melitonis casus to. 7. 43. 7
 melopeponi, uis alstringens nulla unquam adest
 tom. 2 66. d
 melopepones, atq; eorum descriptio tota t. 2. 59. 5
 melotis, quid to. 1. 346. 2
 membranarum omnium temperatura to. 1. 67. 2
 membranarum differentia in uasis recipientibus
 & educentibus materiam to. 1. 575. d
 membranarum nutrimentum to. 1. 1182. a
 mēbranae cerebri uulneratione cur animal im-
 mobile reddi putarit Erasistratus to. 1. 1038. c
 membranarum, uasis adhærentiū, situs, & ab his
 cordi exhibita ministeria, tum quæ inde ducun-
 tur ad principiū sanguinis cōstituendum argu-
 mentorum expositio to. 1. 685. per tot.
 membranae, circumossales dictæ, & eorum gene-
 ratio to. 1. 1268. 15
 membranae circumossales dictæ, neruis intersper-
 sæ ibidem
 mēbranae foetū inuoluentes duæ sunt to. 1. 399. 9
 & in utraque humor quispiam continetur, &
 quis 402. b
 membrana, quæ semini concepto circumiecta ui-
 situr, per alia tempora qualiter in utero sit loca-
 ta to. 1. 1260. d. & 1261. a
 membranae ambientes medullæ, habent quandā
 societatem cū partibus gulæ per neruos & liga-
 mēta, & ad mēbranas ossa uerterarū to. 7. 35. 2
 membranas dirumpit ante decimum mēsem fœ-
 tus, uel incipit dirumpere to. 7. 37. 5
 membra quælibet habent uirtutem alteratiuam,
 per quam afferant nutrimentum sibiipsis, & ha-
 bent proprium humorem to. 7. 39. 5
 mēbrana subcingens non habet dolorem pun-
 gitiuum, & quomodo in laterali morbo patiatur,
 & etiā curetur to. 7. 5. 6
 membrana subcingēs inflammata facit morbum
 lateralem to. 7. 33. 6
 membrana, pulmo nō ægre suscipiunt humidita-
 tes ibidem
 membranarum substantia est densa to. 7. 33. 6
 mēbrana subcingēs plus rūpit humores biliosos
 mēbrana circa cerebrū uulneratū præcisa (ibid.)
 inducit febrem & uomitum bilis to. 7. 50. 6
 membranas uolūt esse principia neruorum secta-
 tores Erasistrati ibidem
 mēbrana crassa per se uulnerata, causat febrem &
 uomitum bilis secundū Erasist. sectatores ibid.
 mēbrang cerebrī tactę faciūt desipientiā t. 4. 23. 7
 membrorum cuiusq; actionis dignitas quāta sit,
 & qualem præbeat ad curādum indicationem
 to. 6 189. b
 membri cuiusq; esse, non illud est quod ex humo-
 rum natura qui insunt, sed ex solidorum substā-
 tia existit to. 1. 1279. 24
 membrorū fabricā, sinus præcipue aliquos & uē-

triculos habentiū, quo modo moliatur natura
 tom. 1 1297. d
 membrū quodq; succo suę substantiæ q̄ simillimo
 tūalitur, tum eundē sibi præparat to. 1. 1023. 15
 membrū quodq; animalis qua ratione humores
 in suam naturam mutet to. 1. 1279. c
 membra quæ cæteris materiem præparant, totam
 eam illis ipsis referuant to. 1. 1010. d
 membra cur alias alio iactitent in stomachicis &
 cardiacis sincopis to. 1. 1277. c
 membra emortua to. 3. 11. c
 membri dispositio contracta tempore per influ-
 tiā humorū facit uulnera insanabilia to. 7. 45. 6
 membrorum peruersiones quomodo fiant & ex
 quibus causis to. 7. 49. 4
 membrorum patientium humiditatem sudor eua-
 cuat to. 7. 38. 4
 membra principalia quæ & eorum facultates to. 8
 213. & deinceps
 membro principali inflammato necesse est super-
 uenire febrem to. 7. 50. 6
 membra principalia nō possunt diu pati, imo non
 transeunt septem dies to. 7. 51. 6
 membra quæ discissa sunt non coalescunt, nec au-
 gentur to. 7. 28. 7
 μνησκυλλω & μνησκυλλω quid to. 2. 78. a c
 memoria, quid Isag. 173. d
 memoratrici partis offensæ to. 3. 42. 2
 memoriæ oblesę agnitio, & super eo cōtra Archi-
 genem disputatio to. 4. 59. a. & per col. seq. 6
 memoriæ amissio, quā causam sequatur, agnosce-
 di modus, ac curatio to. 4. 64. 5. & inde
 memoria tenere, imaginationis officiū actiōue,
 & quomodo to. 1. 1209. a
 Menandri ægroti casus to. 3. 382. d
 μνησται quæ dicantur to. 2. 73. 2
 mendacium si reperitur in libro alicuius sapien-
 tis debemus dubitare an sit mēdacium propter
 uirī excellētiam, & reducere ipsum in ueritatē
 aliquā, & autorem excusare, & magis credere
 nos errare in intelligendo, quam illum tom. 7
 34. 6
 meninges, quæ Isag. 168. c
 meninx, quid proprie to. 1. 389. c
 meningum in oculo utilitas & situs to. 1. 642. d
 Memnon notarū Hippoc. expositor to. 3. 527. a
 menidum caput, uires to. 5. 307. 6
 Menodotus, taxatus Isag. 134. d
 Meno Aristotelis auditor, de placitis medicis li-
 bros scripsit, ascriptos Aristoteli to. 1. 167. a
 menta to. 5. 185. 136
 mentis sedes ubi, uariæ sententiæ to. 8. 35. & cur in
 suprema corporis parte, ē Platone to. 1. 241. a b
 mens, animus idem to. 7. 6. 2
 mente constare est bonum signum to. 7. 33. 2
 mentis constantia indicat de cerebro ibidem
 mentis delirium significat humorem melanchol-
 icum to. 7. 2. 4
 mētis pigrities significat humore puitosum ibi.
 mentis torpor, qui mentis est imbecillitas fit à ca-
 lore tom. 7. 16. 4
 q mentis

mētis torpor sit substantia cerebri dissoluta ibid.
 mētis defectus sequitur profusiones sanguinis ibid.
 mentis alienatio bifariam contingit, et quo pacto
 eiusque curatio lflag. 218. d uehemens si sit, furor
 est to. 7. 5. 7
 mentis alienatio à furore bonum, de quo ambigit
 Galenus to. 7. 5. 7
 in mento contingentes eruptiones, seu ficosi tu-
 mores, quare ficosi tumores
 Mensis, appellatio to. 4. 514. 2
 mensis spacium to. 4. 796. 5
 mensis tempus, diebus nouem & uiginti constat
 & dimidio die to. 1. 1313. d
 mensem nominari spacium quod ab uno lune coitu
 cum sole usque ad alterum intercedit, nemo est qui
 nesciat ibidem
 menses duos, nouem & quinquaginta diebus ab-
 solui, non simpliciter dixit Hippocrates, sed ad-
 dit proxime to. 1. 1316. 4
 mēses, p solis ratione nō lunæ partiendi t. 3. 405. c
 mensium intercalarium ratio, & quibus in usu sit
 tom. 3 406. a & citra
 menses Romanorum to. 3. 405. c
 menses Palestinorum ibidem
 menses Macedonum 404. d
 menses æquales & inæquales to. 1. 1314. b. 1313. d
 mēlibus neglectis cur æquinoctia describat Hip-
 pocrates to. 3. 405. a
 mense decimo, infantes famescunt, & incipiunt cal-
 citare propter defectum alimenti, & frangere
 membranas, unde sit initium partus to. 7. 37. 5
 menses decem infantes portantur to. 7. 37. 5
 menstruorum ratio to. 1. 746. d
 menses cur mulieri descendunt lflag. 192. 22
 menstruum solū, animalium generationis materia est,
 Arist. semen uero, id quod mouet to. 1. 1289. d
 menstruum non solum materia, sed facultas quo-
 que in generatione quædam est, & huiusce o-
 ffensio to. 1. 1290. b c
 menses mittuntur solum ad uenas quæ utero cō-
 mittuntur, non trahuntur to. 5. 147. 21
 menstruorum uacuatio toto genere præter natu-
 ram non est, sed sola quantitate to. 3. 99. d
 mensium excretio, purgatio dicta to. 1. 1163. c
 menstruarum purgationum, si rite fiant, commo-
 da to. 5. 1064. b c
 mensibus quomodo incommodet aut prosit len-
 tis usus to. 2. 45. b
 menstruorum præstigia to. 4. 715. a b
 menstruorum retentionis causæ qualiter inueni-
 endæ to. 3. 110. b c
 menstruorum retentionem consequentia accidē-
 tia to. 4. 158. a
 mensium retentionis, si in cerebrum repat, noxæ
 tom. 4 707. 31. d
 mensium suppressio, à partu magis offendit, & rā-
 tio to. 3. 569. d
 mensium suppressionibus præcepta to. 5. 1113. c
 intentiones sanationis in mensibus retentis duæ
 tom. 7 36. 5
 mēsiū suppressione laborās mulier curata missio-

ne sanguinis to. 3. 674. d c. & col. seq.
 menses cientia medicamenta dicta to. 5. 146. b
 eorum natura 147. 21
 ad menses ciendos medicamenta to. 8. 374. Item
 tom. 6 469. a & 480. b
 menses cientum exempla to. 5. 148. b
 menses cientia, ab urina solum cientibus, quali-
 ter differant to. 5. 148. c
 mensium prouocandorum ratio tum per sangui-
 nis missionem tum per alia to. 5. 1120. b c
 mensium purgatio immodica, eiusque symptomata
 tom. 4 158. d
 menses reprimentium medicamentorum natura
 duplex to. 5. 149. b. & citra
 mēsiū fluxu laborantis Boethi uxoris historia
 & curatio to. 4. 488. c
 mensibus contraria, substantiæ proprietate, quæ
 tom. 5 149. b c
 menstruorum siue retentorum siue contra supra
 modum fluentium antidotos, sub A reperias
 menstrua decolora quibus causis fiunt to. 7. 36. 5
 menstruorum superfluentium causæ to. 3. 99. d
 menses suffitus aromatum ducit to. 7. 28. 4
 mense octauo & nono mulieres habent plus lactis
 tom. 7 39. 5
 mense octauo & nono māmaram uenæ & uteri
 sunt magis plenæ ibidem
 menses iudicantur de mensibus, septimanæ dese-
 ptimanis, anni de annis to. 7. 28. 3
 menses decolores, nec per idem semper tempus
 uenientes, purgationē indicant esse necessariam
 tom. 7 36. 5
 mēses tardī mulierib. quare & eorū remedia ibid.
 mensium talium sanationis intentio quæ ibidem
 menses fiunt decolores propter humores pituito-
 sos, cholicos, & melancholicos ibidem
 mensium anticipatio unde ibidem
 menses decem portantur infans in utero to. 7. 37. 5
 mense secundo aut tertio abortiens sine causa ma-
 nifesta habet acetabula uteri plena mucoris
 tom. 7 45. 5
 menstruum humidum 14. 1
 menstruum generationis confert ibidem
 menstrua multa plurimum lædunt operationem
 tom. 7 22. 2
 menstruis erumpentibus maxime mutant corpo-
 ra mulieres ibidem
 menstrua mulierum notant humores peccantes
 tom. 7 20. 3
 menstrua quot modis retineantur, & suppriman-
 tur, & sanentur per suffitus aromatum to. 7. 28. 5
 menstrua erumpentia soluunt uomitum sangui-
 nis to. 7. 32. 5
 menstruis deficientibus sanguis ē naribus fluens
 bonum to. 7. 33. 5
 menstrua retenta mulieribus obsunt ibidem
 ad menstrua prouocanda to. 8. 109. 110. stringen-
 da ibidem
 menstrua, Galenus & Hipp. to. 7. 39. 5
 menstrua fiunt pauciora si acetabula uteri fuerint
 plena pituita ibidem
 mensiu

menstrui nimij fluxus curatio to.7.50.5
 menstruum uel muliebri fluxui si conuulsio &
 animi defectus adueniat malum to.7.56.5
 menstrua plura si fiant accidunt morbi, & si non fi-
 ant ex utero contingunt to.7.57.5
 menstrua plura cur fiant, & cur pauciora t.7.57.5
 menstruum plurima excretio in grauidis quid
 significet to.7.60.5
 menstruo alitur fœtus ibidem
 menstruum unde excernatur grauidis ibidem
 menstrua deficientia quomodo indicent mulierē
 prægnantem to.7.61.5
 menstrua nisi defecerint, podagrā nō patiunt, ta-
 men Galenus docet quandoq; fieri to.7.29.6
 menstrua quandoq; pauca sunt, quandoq; medioc-
 ria quando deficiunt uel prius ibidem
 mensuram esse optimam, dictum to.2.197.a
 mensurarum omnium, sigillatim nomina & notæ
 tom.5 1045.d
 mercatura Isag.18.b
 menta to.8.329
 Mercurij imago, eiusq; expositio tum
 Mercurij sequacium chorus, triplici ordine distin-
 ctus, eorumq; nomina Isag.7.a.b
 Mercurialis to.5.211.86. to.8.80.&326
 mergi uenter to.5.307.10
 meriophyllon to.5.217.12
 mororis ac tristitia causa to.2.213
 morores sunt quidā dolores, quorū maior mino-
 rem obscurat to.7.46.2
 merula piscis to.2.112.27.&113.c
 merula auis to.2.133.d
 mesenterion quod & mesaræon, unde ita uocita-
 tum to.1.340.b
 mesaræum, eius anatome & usus Isag.210.d & ul.
 mesenterij, eiusq; uenæ & arteriæ to.1.341.11
 mesaraicarum uenarum tunica to.1.328.c
 mesenterij distributio in gulam, uētriculum, & in
 testina to.1.511.a glandulæ cum hepate con-
 nexio 528.c uenarum ratio & usus 527.d cum
 arborum radicibus collatio eadem d
 mesenteria uena ad quam uenæ ingrediuntur, quæ
 à capite ad intestina eunt to.7.30.7
 mesenterij inflammatio, à iecinoris inflammatione
 non facile discernitur to.4.135.c
 mespila Sorba eorumq; descriptio tom.2.73.25.
 & to.5.214.103
 mespilorum medicamenti non alimēti loco usus
 est to.2.73.25.&144
 mœstitia si longo tempore homines habēs perse-
 uerant to.7.41.7
 μετεωρολογιον quid to.1.238.d.&277.b
 metallica medicamenta quære, Medicamēta me-
 tallica
 metacarpij ossium distantia causa to.1.459.d
 metaphreni spondyli t.1.745.b.&750.b.&754.b
 productiones spondylorum ibidem
 metaphoricæ appellationes to.4.245.d
 metaphoris quando liceat uti in artibus tom.4.
 246.b.c
 μετεωρυνγινος quid sit to.6.99.a.& deinceps

metasyncretica medicamenta to.5.150.24
 μετεωρολογιος, quid dicatur to.1.879.b
 Methodi ab omnibus artificibus celebratae duæ,
 diuidendi ac cōponendi una, similibus dissimi-
 liumq; altera to.1.1098.d harū ignoratione, om-
 nes, tum medicorum, tum philosophorum dis-
 sentiones peperit 1099.a & huiusce per exem-
 pla repetita confirmatio per totam deinceps,
 col.& seq.
 methodū demonstrandi tenere oportet eum, qui
 à peccatis mundus esse eupiat tom.2.220.b
 per col.2
 methodus demonstrandi, in disciplinis mathema-
 ticus reperitur to.2.223.a
 methodo inuenire, & fortuito reperire, opponun-
 tur to.6.16.a
 methodo inuenire quid sit ibidem
 methodos inuentionis rerū ac quæstionum tum
 breuiter docuit Plato, tum in singulis ijs suos
 exercuit & earum enumeratio to.1.1106.b.c
 methodus quæuis, in leuioribus problematibus
 prius exercenda est q̃ maioribus manū admo-
 ueas to.6.19.a.b
 methodus num uera sit, experiundi modus to.2.
 222.ca.4
 methodus singularum partium cōsiderandarum
 to.1.478.a partiū usus inueniēdi 423.b.&425.d
 methodi curandi, exposita constitutio Isag.150.c
 &152.13
 methodi curationis cōstituendæ ratio uera defen-
 sa, contra dogmaticorum empiricorumq; pla-
 cita to.6.43.b
 methodus medendi, ab indicationibus uniuersa
 ducitur, & quo pacto to.6.50.b.a.&48.d
 methodum constituere artis medicæ, sine causæ
 cōtinentis cognitione impossibile est t.6.40.a
 methodū curationis, tradere conātes medici pri-
 res, unde errarint, ostensio cōsuetudoq; to.6.15.d
 methodi medendi artis, principia quatuor exposi-
 ta distincta, & quorū prænotione ad ipsam re-
 cte accedere cōtingat, causa, affectio, actio,
 symptoma to.6.25.d.&26.b.c.&29.b.a
 methodi medendi principium unum est, cogno-
 uisse quid id sit quod curetur, est autem corpo-
 ris affectus to.6.26.a.&28.d
 methodus quantū præstat sola experiētia t.6.68.b
 methodus absq; exercitatione to.4.70.a
 methodi medendi disciplina, quas habeat præno-
 tiones, quæ præcognita to.6.18.d
 methodus curationis, in morbis omnibus, idem
 habet principium: & uiam quæ ab eo principio
 ad finem usq; ducit, in omnibus particularibus
 similem, & quo pacto to.6.98.c
 methodus uniuersalis curandi, à Galenō primum
 exacte tradita to.5.984.d
 methodum curandi, primum quidē indicauit Hip-
 pocrates, sed ab eo non absolute traditum, pri-
 mus perfecit Galenus t.6.209.d & seq.col.a
 methodum medendi, sæpe à suis rogatus, scribere
 tamen distulit Galenus, & ratio to.6.5.c.&7.b
 de methodo medēdi libros cur scribere distulit

Galenus to. 6. 45. d
 methodus curatiua Galeni, tanquam Phidia statur, cum quibus scripta, & ut à singularibus differat præceptis to. 6. 517. d. & col. seq.
 methodum medendi, cur scribere distulerit Galenus to. 6. 165. c
 methodi medendi libri XIII to. 6. 5
 methodi medendi librorum scopus to. 6. 15. d
 de methodo medendi, cuiusque librorum doctrina & materia to. 6. 313. a
 librorum de methodo medendi, tertij & quarti materia to. 6. 95. b. c. & 101. d
 methodum medendi, qui libri præcedere debent tom. 5 48. b. & 49. b
 methodus curandi morbos similium partium, quæ intemperaturæ sunt, necessario exigit elementorum præcedentem cognitionem to. 6. 166. d. & 167. c
 methodus curationis ægritudinis omnis partium similium, generatim exposita to. 6. 168. a
 Methodici, quare secta
 methodicorum, ad cæteras sectas, in arte curandi constituenda, diuersitas to. 6. 42. b. c
 methodicorum sectæ, breuiter assignatus modus seu notæ l'lag. 197. d. & inde
 methodici sectæ, princeps qui l'lag. 199. a
 methodici, artem breuem esse, uitam longam dicunt, contra Hippocrat. & rationales, & quapropter l'lag. 65. b
 methodici dicti, non solum uerbis dissident, à sectis antiquorum, tum rationalium, tum empiricorum, sed etiã artis ipsius opera multa inuertunt, & quo pacto l'lag. 64. a
 methodici propria quæ sint, ac eorum sigillatim confutatio l'lag. 96. b. c
 methodici, cur se rationales uocare noluerunt, neque empiricos l'lag. 64. c. d
 methodicorum cõmunidades dictæ, num sint euidentes l'lag. 100. b. col. seq. 2
 method. qualiter symptomata inutilia esse demonstrant l'la. 96. c. & eorũ cõfutatio 97. & col. seq. 3
 methodicorum cõmunidades sigillatim exploratæ, & primum adstrictio, quid sit, & quod euident non sit l'lag. 102. c. d
 methodicorum cõmunidades, fluxus, et quid sit, et quod euident non sit eadem b
 methodicorum cõmunidades, etiam si euidentes esse ponantur, nihil tamen utile demonstrant l'lag. 104. a. b. per col. 10
 methodicorum cõmunidades, quis primus inuenit to. 6. 17. c
 methodici quib. rationib. symptomata ostendunt inutilia, ipsæ effectus quoque esse inuitiles ostendit posse l'lag. 97. d. & inde
 methodici, pharmacorum compositionis ignari, Empiricis contradicendi audaciã præbent tom. 5 824. 3
 methodicorũ decretũ, quo per initia adstringere iubet unde natũ sit, & eius cõfutatio l'la. 114. b. c
 methodici empiricis ab ulcerũ curadorũ uera ratione, quantũ absint ostensio to. 6. 77. a. & 76. b
 aduersus methodicos, affirmantes sensui perspicua,

conferentiũ demonstratiua esse, rationaliũ argumentorũ empiricis, rationabili- (mentaliã. 83. c
 ter non agnoscunt to. 6. 16. a
 contra methodicos argumentatio, tum empiricorum l'lag. 63. b. & deinceps, tum rationalium 68. c. d
 methodici, perperam ab arte rescindunt indicationes ab utrisque & rationalibus & empiricis confessas, & huiusce ostensio l'lag. 66. d
 Metonis ægroti historia to. 3. 481. 24
 μετρεγχύτου to. 6. 131. b
 Metrodorus interpres Hippocratis to. 3. 497. a
 meum herba to. 8. 330. to. 5. 216. 112
 microcosmus to. 1. 496. d
 micrologia philosophorum damnata to. 6. 60. a
 μικροσπυλῶν, quis sit to. 1. 931. c
 miccio pauca & frequens dicitur urinæ stillicidium tom. 7 58. 5
 miccio sanguinis ex quot reb. fieri possit to. 7. 78. 4
 miccio sanguinis aut puris, rerum, aut uelicæ exulcerationem significat to. 7. 75. 4
 miccio sanguinis aut puris unde ueniat, et per que fiat ibidem
 mingar & minxerit differunt multum, & que ipso rum differentia sit ibidem
 mingere capillos & carunculas unde proueniat Galen. to. 7. 76. 4
 mingens lapidem ex renibus, intelligitur quod remoratur in renibus, non quod sit de substantia renum ibidem
 mingere nõ potentes moriuntur ex uelica & slio tom. 7 44. 6
 mingendi difficultas quid sit, & quomodo sanetur & unde fiat to. 7. 49. 7
 milax trachea, id est, aspera to. 5. 216. 113
 milax lea, id est, leuis to. 5. 216. 114
 mille folium to. 8. 330
 milium eiusque æstimatio to. 2. 44. b to. 5. 195. 15
 milij facultas to. 6. 737. d
 milium qualiter alat to. 2. 143. c & 174. d
 Milonis historia l'lag. 17. a
 mineruæ à Iouis capite genitæ historia tota to. 1. 942. a. & ratio explicata 944. b
 minorandum quod sit in principio etiã si materia nõ turget potest colligi ex Galeno qui dicit melius esse euacuare; imo etiã utitur hoc uerbo purgare, in principio, quia nõ potest postea fieri in statu, & quia materia iã pro parte euacuata nõ potest facilius concoquere reliquum ibi. ex quo facile deprehenditur quod à modernis dicitur ratione quantitatis esse minorandum, quod si ista multam materiam aliquis dicat ratione multitudinis furiosam, tunc est contra ipsos qui nolunt esse furiosam nisi repat, ut in altero aphorismo dicit Hipp. to. 7. 29. 2
 de minimo to. 8. 17
 minus & plus, magis & minus quod recte usurpatur to. 7. 14. 1
 Misy lapis to. 8. 327
 Mithridates, suo antidoto singulis diebus uti solitus, à uenenis ledi nõ potuit, & ipsius super eo repetita historia to. 5. 379. & 430. 25
 mithrida-

mithridatici præparatio, ex Andromacho tom. 5

415.2

Mithridaticum ac theriaca inueterata succum pa-

paueris habent mitiorem to. 5. 379.2

Mithridatici præparatio alia, ex Antipatri et Cleo-

phantis traditione to. 5. 415.3

mithridatis theriaca, ex Apollonio Mure, rursus

apposita to. 5. 430. 52

Mithridaticum, qualiter à Mithridate repertum,

& uires to. 5. 367. d & 379

Mithridatici præparatio, frequens diuitibus Ro-

mæ fuit, uiuente Antonino: mox desit t. 5. 387. a

Mithridaticum, post uenena si sumatur non tam

efficaciter prodest, quam si ante sumptum fue-

rit, nec nisi repetitum sæpe & maiore pondere

tom. 5 379. c

Mithridatico, singulis dieb. si quis utat t. 3. 66. c. d

Mithridaticum theriaca in quibusdā superius est,

in ictu uiperæ sanando minus to. 5. 415. b

corpora tota per se tota miscendi, hominis facul-

tata non est, sed dei uel naturæ opus to. 1. 53. a

miscere corpora, quousq; possunt homines ibidē

elementa, per totas substantias misceri confutat

Asclepiades to. 1. 28. a. b

de missione elementorum uaria to. 8. 16

mixtionem elementorum, Aristoteles solis quali-

tatibus fieri putat, Stoici substantijs quoq; ipsis

tom. 6 11. a

mixtio elemētorum quo pacto statuatur commo-

dissime to. 6. 24. d

mixtorum corpora omnia, in medio sunt elemen-

torum, & ratio to. 1. 50. c

mixtio ex elementis facta, omnibus est corporib.

cōmunis, humanorum uero quibusdā solum

inest tom. 1. 1062. 7. & super hoc Hippocratis ac

Platonis loci 1062. c. d

Mixturæ ad uarios morbos to. 8. 133

missio sanguinis. Sanguinis missio sub elemento.

S.quare

missy to. 5. 268. 48. & 273. c

missy quid significet lat. to. 3. 42. 4. c

mobilia bene corpora sūt in tēpestate aquilonia

tom. 7 17. 3

moderatum in quouis genere, excessuum eius ge-

neris norma est to. 4. 296. c

Mecoenas, & ad eum liber to. 8. 70. & de inc.

modestia quid sit Ifag. 174. b

modestia cōtinentiaq; quō differant to. 2. 207. b

modum excedētia somnus & uigilia morbum fa-

ciunt to. 7. 68. 7

mœstitia affecti morbus deprehēsus ob rationem

pecuniarum postulatam to. 4. 832. a

in mœroribus fortibus ad uentrīculū fluit biliosa

superfluitas to. 7. 50. 6

mœrores sunt quidam dolores maior minorē ob-

scurat to. 7. 46. 2

molæ in genu usus to. 1. 500. c. d

molæ conceptus ouo subuentaneo comparatur

tom. 1 784. a. b

mola foemoris os to. 1. 189. c

mola to. 6. 351. d

molares dentes

to. 1. 182. c

molibdana, Plumbago

molibdos, Plumbum

molibdana & argenti spuma, eundem ferē usum

præstant in emplastris, & quomodo to. 8. 328

Molle quid dicatur to. 4. 323. d

mollis definitio ex Aristot. t. 4. 244. d & t. 5. 127. c

molle ac durum, tribus modis dicuntur, & qui-

bus to. 5. 127. 3

molle et tenax ad humidorū naturā attinet t. 1. 26. a

partes molliores cute, humidæ sunt to. 1. 53. c

mollia ē piscium genere quæ uocentur eorumq;

alimentum to. 2. 96. d

mollientia medicamenta, iuxta quem modum di-

cuntur to. 5. 127. c

mollientia medicamenta, de quibus duri modis,

effertur to. 5. 129. c

mollitium, ac pus mouentium medicamentorū

natura to. 5. 126. 2

mollitia, qualitate potius sua agunt: pus mouē-

tia, quantitate to. 5. 132. 8

mollitia medicamēta, quæ sint, & ipsorum tem-

peratura to. 5. 1005. c

mollitia medicamēta ordinis primi to. 5. 1010. 3

secundi ibidem 2

molle ac durum, ad aliud to. 5. 127. 4

mollities corporum unde contingat to. 4. 241. c

mollities in tumoribus bona est to. 7. 67. 5

mollis proprie opponitur durum atq; renitēs ibid.

mollis substantia est facile alterabilis to. 7. 69. 5

mollis est & humida lingua to. 7. 32. 6

mollities est causa balbutiei ibidem

mollities est causa cur pueri male ambulent, et bal-

butiant ibidem

moly to. 5. 218. 12. 4

In montibus prouenientia, cæteris sunt fortiora,

medicamenta to. 2. 170. a

in montibus nascentia animalia quale alimentum

tom. 2 175. b

monstra quo pacto generantur t. 8. 37. & Ifa. 192. b

Morbus, quid sit Ifag. 176. a. to. 3. 36 ult. & 37. d

tom. 8 42. to. 2. 251. d

morbī definitionis, inquisitio to. 6. 19. a & de inc.

morbī definitio, Olympici methodici, explorata

improbataq; to. 6. 27. b

morbū sanitati contrarium non esse olympici

opinio to. 6. 24. d

morbī definitio secundum methodicos, & impro-

batio to. 6. 23. b. a

morbū & sanitas, sub eodē sunt genere to. 6. 23. a

morbū & sanitas, omnino sub eodem ambo sunt

genere, quodcunq; illud statuatur to. 6. 25. c

morbū & sanitas, ex permanentium sunt nume-

ro to. 6. 37. a

morbī definitionis inquisitio per contrarij defini-

tionem to. 3. 5. b. c

morbī definitiones cōtractiores quæ sint t. 1. 97. c

Morborum diuisio artificiosa, eiusq; utilitas to. 4.

600. 13. col. tota

morbōrū numerus quantus qualisq; sit, nisi quis

affectus omnes à quibus actio læditur, inuene-

rit, definiri ad unguem nequit to. 6. 31. b
 morbi primi, & secundi è Platone to. 1. 106. 4. a
 morborum differentia, absq; tempore ductæ qua
 liter assignadæ, & quot sint t. 4. 799. 12 & col. f.
 morborum, iuxta temporis differentiam tria sunt
 genera, & quæ sint to. 4. 749. d & col. f.
 morborum genera in uniuersum sex sunt, & quæ
 tom. 6 49. c
 morborum numerum quærenti, quo pacto respõ
 dere conueniat to. 6. 13. a
 morbis, quot modis imponant sigillatim nomina
 to. 6. 33. d aut em à parte læsa, 34. b. aut à sympto
 mate ipso ibi. aut ab utrisq; simul ibi. aliqn ab ea
 quæ putatur causa esse ibid. & à similitudine c d
 morbi omnes, unius cuiuspiam naturæ participa
 tione appellantur, & quæ sit ea to. 6. 50. b c per
 totum 55. d
 morbum sub aliquo affectuum trium qui in cor
 pore præter naturã sunt, esse, ostensio to. 6. 33. a
 morbus dicitur, quæcũq; dispositio priorem ope
 rationem lædit to. 3. 13. & inde
 morbum omnem ulcus esse, quomodo dicitur ab
 Hipp. to. 3. 166. d c
 morbi definitio per Platonem, uniuersalissima, o
 mnibus & animæ & corporis, tam animantium
 quàm plantarum partibus cõpetens t. 1. 978. 4
 morbus, causa, actio, symptoma, quatuor sũt prin
 cipia methodi curatoria cõstituendæ, & horũ
 inter se discrimina to. 6. 26. d & deinceps
 morbus, symptoma, & morbi causa quid sit unum
 quodq; to. 6. 34. a
 morbus & *νόσος*, qualiter differat ostensio t. 6. 36. a
 morbus quando dicendus sit affectus, questio
 tom. 4 14. d c
 morbus, quando dicenda sit, affectio aliqua, &
 quando morbi accidens to. 3. 18. c
 morbi, causæ, symptomatum, quid cõmune, quid
 cuiq; proprium to. 6. 37. c
 morbus symptoma, uterq; præter naturã affectus
 est, sed differunt quo pacto to. 6. 29. d
 morbi, quor tamen multiplices sint to. 3. 6. c d
 morborum quæ nec affectum locum repræsentat
 nomine, nec causam effectricem, nomina per
 pauca sunt to. 6. 34. d
 morborum numerus in quaestioe agitatus priscis
 medicis to. 6. 12. d
 Athenæi Attalensis sectatores negantes, calidum
 humidumq; morbum inueniri to. 1. 40. a
 morborum differentia uno libro exposita to. 3. 5
 de morborum differentijs liber to. 3. 5
 morbi simplices ac primi, quot sint in uniuersum
 inquisitio to. 3. 6. a. & 12 a
 morbi primi quot sint, iuxta ponentes quatuor ele
 menta patibilia to. 3. 7. d
 morbi primi quot sint, iuxta eos qui meatuũ con
 stitutionem causam assignant to. 3. 7. b
 morbi magnitudini & numero partium commu
 nes to. 3. 16. c
 morborum qui in leuitate & asperitate partiũ cõ
 tingunt causæ to. 3. 32. c
 morbi, ex cibi reliquijs non purgatis to. 1. 645. b c

morborum occasiones duæ ex cibi reliquijs non
 purgatis col. eadem b
 morborum, qui in numero partium contingunt
 causæ to. 3. 32. d
 morbi partium similium ex accidenti toti instru
 mento tribuuntur to. 3. 19. d
 morbi partiũ similium quatuor sunt to. 1. 115. 1 d
 morborum causæ uno libro exposita to. 3. 21
 morbi cuiusq; causa cognoscenda est t. 1. 1154. c d
 morborum *πεφύσως* non eadem cum causis sunt
 tom. 6 739. c d
 morbi causa quæ dici solita to. 3. 37. d
 morbi è quibus occasionibus oriuntur t. 1. 134. 8
 morbi uniuersi, iuxta Hippocratem bifariam con
 tingunt, & quo pacto llag. 214. b
 morborũ accidentia tria explicata to. 6. 542. 5
 morborum genera pro uaria corporum nostrorũ
 compositione, & tẽperamentis to. 6. 540. 3
 morborũ causæ generatim scriptæ to. 6. 541. 4
 morborũ causæ internæ duplices sunt to. 2. 385. 7
 morborũ similium causæ, iuxta omnẽ elementorũ
 suppositionem to. 3. 21. c
 morborum calidorum causæ to. 3. 21. c d
 morborum frigidorum causæ to. 3. 24. d
 morbi frigidi à pituita generantur calidi à bili
 tom. 1 115. 1 c
 morborum humidorum causæ to. 3. 27. d
 morborum siccorum causæ enarratae to. 3. 27. c
 morbi sicci qui sint to. 2. 185. a
 morbi ex inæquali intemperie consistunt, qui
 tom. 3 169. a & 161. d
 morborum qui ex humorum cuiusq; fluxionibus
 gignuntur causæ to. 3. 28. c
 morbi, compositarum partium to. 3. 8. b
 morborum simplicium, inter se complicationes
 tom. 3 18. col. tota
 morborum compositorum causæ, qualiter inue
 niendæ to. 3. 35. a
 morborum compositorum causæ to. 3. 27. d
 morbi partium instrumentalium proprii t. 3. 12. b
 morborum qui in uigore partium consistunt, cau
 sæ exposita to. 3. 30. co. tota
 morborum, qui in magnitudine partium contin
 gunt, causæ to. 3. 33. b
 morborũ, in cõpositione partium, causæ t. 3. 33. b c
 morborum qui circa cauitates aut meatus contin
 gunt partium, causæ to. 3. 31. d
 morborum, qui in formatione cõsistunt partium
 causæ enarratae to. 3. 30. b
 morbi partium similium, quandoq; toti instru
 mento per se tribuuntur to. 3. 20. c d
 morborum, qui in partibus instrumentarijs sunt,
 causæ enarratae to. 3. 30. a & deinceps
 morborũ instrumentalium, cõplicationes t. 3. 19. b
 morbi compositarum partium, utiq; suppositioi
 elementorum cõmunes sunt to. 3. 8. b. & 9. b
 morbi genus, partibus & simplicibus & composi
 tis commune to. 3. 9. b
 morborum qui in unitatis solutione consistunt,
 causæ to. 3. 34. a
 morbos omnes singularum partium unus homo pati

pati non potest to.4.47.d
 morbi temporibus anni quibusdam qualiter per
 accidens contingere soliti to.3.429.14
 morbi qui per calidam siccamq; intemperiem fi-
 unt, atrum crassumq; sanguinē referūt t.1.156.d
 morbis magis ac minus, quæ corpora pateant
 tom.2 378.a.b
 morborum alij communes sunt alij dispersi, illorū
 rursus alij ενδημοι alij επιδημοι & quales sunt
 singuli to.3.402.c
 morbi, num ē causa cōmuni, an cuiq; privati sint,
 quomodo cognoscantur to.1.134.c.d
 morborum cōmuniū causæ, non recte in solum
 aerem referuntur. Item uariarum enumeratione
 ibidem & col. seq. d
 morbi, epidemici, pestilētes, endemij & απορρῶες
 qualiter inter se differant to.6.588.9
 morborum diuisio iuxta decretoriorum circuitus
 tom.4 595.10
 morborum diuisio, iuxta rationem ab Hippocra-
 te traditam uictus speciebus respondentem
 ibidem 11
 morborum diuisio iuxta ipsorum motionem, &
 cuiusque differentiarum appellatio to.4.596.b
 & col. seq. 3
 morbi repetentes per circuitum to.3.152.d
 morborum per circuitum repetentium ordo, simi-
 lis ei est qui in uentris excretionibus cōspicitur
 tom.3 153.d & col. seq. a
 morbi circuitus, quis sit to.3.343.d & seq. a
 morborum differentiarū, per species inuentio assi-
 gnatioq; to.6.46.a. & 49.c
 morborū numerum traditurus, non debet in pri-
 ma statim differentia subsistere, & quo pacto
 tom.6 13.d & 14.a
 morbos sine corporis elementis ē quibus cōsistit
 primum, inueniri non posse ostensio to.6.36.a
 magis aut 38.d. & eorum generales differentia
 iuxta numerum elementorum assignatæ ibid.
 Quæ de morbis tēporū & atātū in De natura hu-
 mana Hippocrates tradidit, tanq; elemēta que
 dam eorū sunt quæ de iisdem tradit in Aphori-
 smis tom.1.995.c. & loci utrinque adducti
 994.b. 995.d
 morbi symptomataq; per cōstitutionem epidemi-
 cam contraria, & cur to.2.130.a
 morbi diuturni, quomodo iudicantur to.1.129.b
 morborum differentia, uel ut acuti, peracuti, diu-
 turni, cōtinui, intermittentes, acuti & cōtinui,
 neq; acuti nec cōtinui, & horum sigillatim ex-
 empla lřag.175.c
 morborum differentia, Hippocrati nouem, acu-
 tus, peracutus, malignus, diuturnus, medius,
 exitialis, euasiorius, periculosus, periculouacās,
 cuiusq; sigillatim exposita definitio lřag.175.d
 morborū reliquorū a febribus, duo genera sunt,
 acuti, longi lřag. b
 Morbus acutus quis lřag.176.b
 morbi acuti bisariam Hippocrati sunt to.4.600.d
 morbus peracutus, exacte, nō exacte: acutus, exa-
 cte, nō exacte: acutus ē delapsu, q sit t.4.597.12

morbi acutissimi, qui dicantur to.3.463.3
 morbi maximī ibidem
 morbus βαρυχρόνιος & πολυχρόνιος & cuiusque
 ratio to.4.615.13
 morbus acutus ē decidentia, quis to.4.598.b
 morbus diuturnus to.4.597.12
 morbi cacoethes, qui dicantur to.4.634.14
 morbi fusanei, qui lřag.176.b
 morbi uernaculi, qui ibidem
 morbi uulgares qui ibidem
 morbi quidam pestilentes, ex longa annonæ cari-
 tate orti: longa narratio to.2.129.b
 morbus acutus, non ē numero dierum sed magni-
 tudine accidentium to.4.800.b
 morbi γῆδημοι dicti to.3.402.a.b
 morbi cuiq; tempestati peculiāres to.3.409.a
 morbi cuiq; tempori anni, peculiāres: eiusce ratio
 tom.3 408.a.b
 morbus animæ, quid sit Platoni to.1.981.b
 morbum simulates quo pacto deprehendi que-
 ant lřag.237
 Morbi tempora, quære Tempora
 de morbi totius temporibus liber to.3.355
 de morborum temporibus liber to.3.341
 morborū tempora uniuersalia, non aliunde quā
 ē concoctione deprehenduntur to.3.357.b
 morbi totius temporum expositio inflāmationis
 exemplo to.3.356.d
 morborum temporū particularium, exemplo ter-
 tianæ febris expositio to.3.344.4. & 345.5
 morbi tempora quatuor to.3.343.b
 morbi totius, tempora quatuor, si salubres scilicet
 fuerint to.3.355.b
 morbi cuiusq; si salubris sit tēpora quatuor sunt
 tom.3 359.d
 morborum tempora, diuisa nō sunt to.3.342.d
 morborum tempora particularia, ætatum differē-
 tijs animalium respondent, & quo pacto to.3
 341.c & col. seq. 2
 morbi totius principium, qualiter statuendum sit
 tom.3 355.c
 morbi principium, specie quadam ab incrementō
 differt to.3.343.b
 morbi principium, unde sumere cōueniat ē decur-
 biru ne, an ē morbo ipso, quæstio to.4.566.6
 morbi totius principij agnitio, qualiter conducatur
 tom.3 355.d
 morbus omnis per ascensum ad uigorē tendit ē ui-
 gore ipso nullus initium habet to.3.359.a
 morbi augmentum, uarie appellatum t.3.343.c
 In morbi declinatione qualiter hominē mori con-
 tingat to.3.361.8
 morborum qui non soluuntur, tempora tom.3
 360.b. & d
 morborum tempora, ad præsidiorum inuentionē
 cognitu necessaria sunt & quo pacto t.3.362.7
 morbis pluribus, uno tempore homo infestari po-
 test, quorum alius inclinēt, alius in principio cō-
 stitutus sit to.3.361.8
 Morborum dignotiones, præfagitionesq; ē quib-
 cōstituantur, & quomodo t.3.457.c & col. se. 4
 q 4 morborum

morborum signa generalia to. 4. 514. 2
 morborum futurorum agnitio, seu signa lsa. 2 61. d
 morbos futuros esse, præfagia qualiter contingat
 tom. 3 408. d & col. sequit.
 morborum præsentium agnitio lflag. 2 59. d
 morbi acuti symptomata to. 3. 518. c
 In morbis acutis siccitas, quibus dignoscantur mor-
 dis to. 6. 602. c
 morbi per circuitum redire soliti, uere mouentur
 quodammodo to. 6. 518. 3. & curadi præcepta sibi.
 morbi multum acuti, diebus imparibus accedere
 solent to. 3. 553. 36
 In morbis acutis, ubi tertius ac quartus dies gra-
 uia habet symptomata, breui iudicium est expe-
 ctandum to. 3. 472. d
 morbi magni notæ to. 3. 361. a
 In Morbis commutationes, qualiter prænoscent
 tom. 4 692. b a
 In morbis mutatio, quadrisariam fit to. 3. 470. 16
 morborum perturbatiōis modi tres cum liberari
 ægrotus debet, & totidē mali to. 4. 544. c
 morborum solutiones absq̃ excretiōe aut absces-
 su, non firmæ sunt to. 4. 556. c d
 morbi horrēdi quidē rudibus, at iudicandi breui-
 ter prudētia exemplum in Pericle t. 3. 575. 79
 morbi acuti per excretiones ferē iudicantur, diuti-
 ni per abscessus to. 4. 788. b
 morbi statim iudicandi, præsentuntur propensi-
 us & quibus signis: cōtra, qui plus extendunt,
 difficilior, & ratio to. 4. 798. 9
 morbi salubres aut contra futuri, qualiter digno-
 scantur to. 3. 360. d
 morbo naturæ suæ cognito laborantes periclitan-
 tur minus to. 6. 188. d
 morbi in quib. uterq̃ succus & biliosus & crudus
 abundant, pessimi sunt to. 3. 476. a & 478. a
 casus uehementissimi in morbis acutis solent bon-
 nas crises quandoq̃ operari to. 7. 5. 7
 casus præter naturam est dispositiōem corpōris,
 si in principio morbi aliquā excernat t. 7. 22. 4
 morb. regius, ante septimū diē cur malū t. 3. 506. a
 morbus quiscq̃ triplici genere grauis est, siue ma-
 gnus, & quibus to. 6. 107. c
 morbi euidentes omnibus, & secus to. 3. 9. d
 morborum longorum, internis partibus acciden-
 tium exempla lflag. 218. b
 morbi connutriti, in senecta qualiter soluntur
 tom. 3 728. 6
 morborum, tum plenitudinis, tum indigentia, si-
 gna lflag. 214. c
 In morbis acutis mortem significantium sympto-
 matū, quando scilicet morbo adhuc crudo con-
 tingunt, enarratio to. 6. 641. a & 644. b
 In morbis acutis, fauciu sine tumore dolores, pu-
 silli & stragulātes, atq̃ cum æger hauerit, nō
 facile os tum claudere quale signum t. 4. 631. 11
 morbi qui celeriter iudicantur, maxime contrarii
 sunt, salubres nō salubribus to. 4. 797. 7 & 798. 9
 morbi ppauci mortiferi sūt, si absit error t. 3. 646. c
 morbi longi, cur periculosi tom. 4. 749. b. 28. c. 4.

morborum solutiones firmas, præcedentia signa
 tom. 4 557. b
 morbum non prorsus solum, quibus notis de-
 prehendatur to. 3. 628. 20
 qui morbi prædictiōem habeant certam, qui nō
 tom. 1 147
 in morbis pulmonis, grauedines ac sternutamen-
 ta, quale præfagium to. 4. 778. 49
 morbi difficiliores aut minus tales pro humorum
 ipsos cōstitutiū uarietate, solēt esse t. 4. 777. 46
 MORBORVM curationis, formulæ generales
 lflag. 215. c
 morbis omnibus curandis præceptum cōmune
 tom. 6 94. d
 morborum cōmuniū curatio t. 1. 135. per totam
 morbus simplex simplici curatione, compositus
 composita eget to. 6. 87. c
 morborum curationis methodi in partibus simila-
 ribus, finis est, alteratio to. 6. 168. b
 morbi materiales curantur medicamento humo-
 rem purgante à quo sunt, ut icterus, cholago-
 go, ascites hydragogo to. 1. 112. 7
 morbis siccis pituitana non competit to. 2. 185. a
 morborum è plenitudine, seu indigentia, curatio-
 nis ratio lflag. 215. b
 morborum è cruditate, seu acrimonia humorum,
 curatio ibidem
 morborū redundantiæ, salubria præcepta t. 2. 385. 7
 morborum, qui è qualitate succorum sunt præce-
 pta salubria to. 2. 386. a b
 morborum secundum situm, curationis summa
 lflag. 276. ca. 98. secundum numerū ca. 96. secun-
 dum magnitudinem ca. 97
 morborū mentis, curatio, uelut phrenitidis ac cæ-
 terorum, Aristotelis sententiæ de sede mētis re-
 pugnat to. 3. 69. d
 in morbis acutis sanguinis detrahendi scopi to. 6
 593. 19 & eorum qui post hāc purgationem po-
 ssumuntur, catalogus 695. 20
 morbis longis per superiora cōpetit purgatio, acu-
 tis per inferiora lsa. 225. c
 in morbis lōgis, soli mutatio qualiter fieri debeat
 tom. 3 736. 20
 in morbis magnis, non à leuibus auxilijs incipien-
 dum est, sed à potentibus to. 6. 137. c
 morbi magnitudo, indicationē præbet curationis
 iuxta Hipp. & quo pacto to. 6. 106. c
 morbi magnitudo, indicationē præbet sanguinis
 detrahendi, uel adhibendæ purgationis, osten-
 sum ex Hipp. to. 6. 107. c & 106. c
 morb. omnium notioni cōmuni, indicatio quoq̃
 communis respōdet, à qua methodi curationis
 principia ducuntur to. 6. 49. d & 60. b
 morbis qui in generatiōe adhuc sunt, omnib. du-
 plex indicatio est, curationis to. 6. 313. d
 morborum curationis materiam non minime in-
 dicat consuetudo to. 6. 178. a
 morbi species, curationis tātum modum indicat,
 possit succurrī nec ne non item lflag. 151. d
 morborum causa ratione curaturo, est nocenda
 tom. 1 1156. d
 in mor-

in morborum cōiugationibus, quo pacto curatio
nem instituire conueniat to. 6. 187. a
morb. alios natura, alios medicus instaurat, quos-
dam uterq; aliquos neuter, & huius expositio
līg. 152. a. ac deinceps
morbū qui, quos morbos soluant to. 3. 756. b
morbū aut prosit medicus, aut ne noceat tom. 3
440. 50
in morbis errorum noxæ to. 4. 577. b
morbū qualiter præcauendi sunt, & qui līg. 214. b
morbū, quo pacto cauere possint, ne quispiā hīscor
ripiatur to. 2. 134. a
in morbis à quibus facile liberari possent, homi-
nes, Thephalij diatritarij liquefaciunt to. 6. 97. a
MORBVS comitalis, quare epilepsia
morbū comitalis, expositio to. 4. 74. 7
morbū comitalis, nō à dijs immittitur t. 4. 73. b
morbū comitalis inter paralyfin ac soporē me-
dius est affectus to. 4. 87. c
morbū comitalis per consensum contingētis mo-
dus expositus to. 4. 76. b
morbū comitalia per consensum oris uentriculī,
exemplum to. 4. 125. b
morbū comitali laborātes, ferē efficiūtur melan-
cholici, & contrā, & ratio to. 4. 70. b
morbū comitalis in puero à crure oriens to-
mo 4. 74. d curatio 76. a
morbū comitali remedia to. 6. 449. b
per col. totam & 501. a
morbū pedicularis, phthiriasis
MORBI regij generatio to. 4. 130. 7. & conseq.
morbū regij causæ to. 4. 136. d
morbū regius, uelica bilis & splene, simul affe-
ctis to. 4. 138. d
morbū regius, à splene affecto ibidem
morbū regius, citra febrem, notæ ac curatio to-
mo 4. 138. a b
morbū regio affectis remedia to. 6. 441. c. a. 105
item 461. 39 & 505. d
MORBVS uulgaris, quis dicatur, & qualiter à pē-
ste differat to. 3. 546. 20
morbū uulgarium causæ quæ esse solent to-
mo 3. 401. b c
morbū populariū causæ, è quibus obseruant-
dæ sunt to. 3. 427
de morbis uulgaribus libri, ad aphorismos & pro-
gnostica discrimen to. 4. 732. b
de morbis uulgaribus librorum, autores qui fue-
rint to. 3. 277. d & inde
de morbis uulgaribus libri, quando ab Hippocra-
te scripti to. 4. 561. c & 592. a eorum censura
to. 3. 585. c & deinceps & 623. c intentio 577. a
de morbis uulgaribus librorū doctrina, ab apho-
rismis & prognosticis differens to. 4. 669. 4
de morbis uulgaribus liber primus to. 3. 399. d li-
ber tertius 487. d liber sextus 583. d libri sexti
interpretes qui fuerint, & eorum errores ibidē
libri censura 647. 44. & inde
è libro de morbis uulgaribus, secūdo & sexto, ex-
plicatus locus cuius est initium, spiritus paruus
dēsus, magnus rarus, &c. t. 3. 285. d & 208. d

de morbis uulgaribus Hippocratis scripta cogni-
turus, quorū librorum lectione instructus esse
debeat to. 3. 400. penult. & col. seq.
morbū uigor quando, uel status in peracutis to. 7
aph. 7. lib. 1
morbū extremi qui ibidem. in comment. aph. 1
morbū existente q̄ tenuissimo uictu utendum ibi.
morbū uigor cibaria exhibet, et quomodo ibidem
morbū uigente quandoque nutrimus, & quando
comment. 9. lib. 1
morbū qui acutū, qui peracutū, qui chronici ibidē
aph. 12. lib. 1
morbos quomodo accessiones sequantur ibidem
morbū quos tertiana, quos quotidiana insequun-
tur ibidem
morbū signa quæ, & quot ibidem
morbū triplex principium ibidem
morbū simplex, indiget simplici curatione, in co-
pulis debemus maiori instare, non prætermi-
tentes minorem to. 7. 16. 1
morbū distinctio in ordinatum, & inordinatū col-
ligitur à Galeno to. 7. 1. & 19. 1
morbū principio qui humores euacuandi t. 7. 22. 1
morbū in quibus cōueniat euacuatio ad animi de-
fectionem to. 7. 23. 1
morbū lōgis semper expectāda digestio t. 7. 24. 1
morbū à quo cibo fiat, ratione quanti to. 7. 17. 2
morbū acutū, uide dictionē acutū morbi, & dictio-
nem, ægritudo acuta, & febris acuta
morbū longi ex quibus fiant, & quō to. 7. 19. 2
morbū factus & in fieri potest colligi distinguen-
do, & quomodo curentur to. 7. 22. 2
morbū quid proprie sit, & in quo cōsistat ibidem
morbū quandoq; habet causam præsentem, quā
doq; non ibidem
morbū quando habet causam, semper iam eua-
cuatur ibidem
morbū acutū sunt magni, & citō ueniunt in statum
tom. 7. 23. 2
morbū acutus quatuor habet permutationes ibi.
morbū acutorum terminus quis sit ibidem
morbū acutus simpliciter qui ibidem
morbū acutus simpliciter, qui 40. diebus iudica-
tur, est is qui dicitur à recētoribus cōuersius,
à Galeno ibidem, acutus ex decidentia dicitur.
morbū acutū qui terminantur in 17. quod habuere
acutiei principium in 3. uel 4. die, qui autem in
uigesimo habēt crīsm, incipiunt acutiem in 6.
uel 7. die, bene nota hanc regulam t. 7. 23. 2. quæ
docet semper per duas septimanas terminari
morbos acutos
morbū qui dicuntur constare motu inæquali ibid.
morbū continuorum acuties ad quārum prō-
tendatur to. 7. 23. 2
morbū cessat euacuatis humoribus malis t. 7. 25. 2
morbū mortales quod non fiant hyeme ibidem
morbū acuties non expectat, sed necat, nisi proui-
deatur to. 7. 26. 2
morbū lōgi debilitant corpora, & quas ætates mā-
gis to. 7. 28. 2
morbū non appetentes in principio, melius eua-
duant

dunt, quàm appetentes to. 7.32.2
 morbi secundum Dioclem fiunt à simili, & sanan-
 tur à contrario to. 7.34.2
 morbi sanantur contrarijs ibid. secundum Gale-
 num & Hippocratem, tu collige, contraria cō-
 trarijs sanantur
 morbi longi sunt frigidi to. 7.39.2
 morbi ex frigidis humoribus qui to. 7.40.2
 morbi qui senes comitantur ad mortem 7. ibidem
 morbi ex successione temporum fiunt, & soluun-
 tur, Gal. to. 7.1.3
 morbi fiunt à similibus temporibus, & dissoluun-
 tur à dissimilibus to. 7.3.3
 morbos fieri à similibus uidet̃ opponi ei quod di-
 xerat to. 7.16.1 sed respondeas ut ipse facit Ga-
 lenus ad hāc obiectionem, quam inuinit in hoc
 cōmento. nam dicit similia à similibus male pati,
 & à dissimilibus iuari, postea addit, præterq̃
 si ætas temperata uictui, & regioni, & loco tem-
 perato comparetur, hoc enim solo modo simi-
 lia à similibus bene afficiuntur to. 7.3.3
 morborum causæ sunt temperatura, non tempo-
 ra to. 7.4.3
 morbi autumnales expectandi, quando modo ca-
 lor, modo frigus eadem die ibidem
 morbi longi in temporibus pluuiosis to. 7.7.3
 morbi acuti in siccitatibus ibidem
 morbi acutissimi fiunt autumno to. 7.9.3
 morborū non est sola causa temperatura aeris, sed
 & uictus to. 7.19.3
 morbi fiunt diuersi etiam secundum diuersitatem
 naturarum ibidem
 morbi omnes possunt fieri quocunq; tempore ib.
 morbi acutissimi facti sunt propter exercitiōes
 quomodo, & quando to. 7.20.3
 morbis lōgis dies primus iudicationis & ultimus
 acutorum quis to. 7.28.3
 morbi longi quo tempore in pueris iudicantur to
 mo 7.28.3
 morbi notant humorem peccantem to. 7.2.4
 morbos ualde acutos Hipp. appellat, quos supra
 peracutos appellauerat, hi prima septimana ter-
 minantur to. 7.10.4
 morbus, lege ægritudo
 morbi principio nihil excernitur naturæ ratione,
 sed ex accidenti dispositionū corporis t. 7.22.4
 morbus est longus, quādo paroxysmi seruant ean-
 dem horam, Galen. to. 7.30.4. & assignatur
 ratio in commento, licet dicat ab experientia
 comprobatum
 morbus longus, lege longus morbus, longa ægri-
 tudo, ægritudo longa
 morbus difficulter solubilis cuius causa fixa & fir-
 mata non est ibidem
 morbi qui iudicantur per abscessus unde tendūt,
 tom. 7 31.4
 morbo cōualescentes si qui laborauerint, hic fiūt
 abscessus to. 7.32.4
 morbus illuc uergit qua labor est ibidem
 morbos facientes humores, si non sint satis expur-
 gati, ibi abscessus fiunt ibidem

morbus firmatur, ubi dolor ante morbū aliquam
 partem molestauerit to. 7.33.4
 morborum iudicatorij dies to. 7.36.4
 morbi diuturni nō solent per sudores iudicari Ga-
 lenus to. 7.36.4
 morborum dies boni & mali, & qui indicant la-
 borem, reciduum, & longitudinem ibidem
 morbi longi nō iudicant̃ per excretiones, sed per
 concoctionem & abscessus ibidem
 morbi peracuti ex sudore iudicantur plurimum 3
 uel 5. die, quarto autem raro ibidem
 morbi qui citius iudicant̃, & qui tardius ex accen-
 sionibus in diebus paribus & imparibus ibid.
 morborum longorum principiū dies 40. ibidem
 morbi breuioris tēporis 3. die iudicantur, medio-
 cris 5. quasi quod quartum diem non ponat in-
 ter iudicatorios, imò dicit id experientia demon-
 strasse ibidem
 morbus est qua parte corporis sudor est to. 7.38.4
 morbus si per totum uniuersalis corpus sit, per to-
 tum est etiam euacuatio ibidem
 morbus est ubi frigiditas insignis aut caliditas
 tom. 7 39.4
 morbus est exitus à temperie naturali, è contrafa-
 nitas ibidem
 morbi lōgitudō significat̃, ubi in toto corpore mu-
 tationes sint caloris, frigoris, coloris to. 7.40.4
 morbi in quibus fiūt sudores calidi sunt meliores
 frigidi to. 7.42.4
 morbi periculosi qui sint, & quomodo to. 7.43.4
 morbi longi fiunt propter humores frigidos, aut
 multos, aut crassos to. 7.44.4
 morbi species notat bonas excretiones to. 7.47.4
 morbi longi fiunt, si in febris. abscessus ad primas
 iudicationes non solunt to. 7.51.4
 morbis si quis spote illachrymet nihil absurdum,
 si uero non sponte absurdum to. 7.52.4
 morbus longus est, si sudor in febre non deficien-
 te adpareat, quia multā humid. ostēdit t. 7.56.4
 morbi acuti & peracuti quō habent, & quo tem-
 pore suum iudiciū to. 7.59.4
 morbus febrilis est quādo febris est passio, & non
 casus to. 7.66.4
 morbis mortalibus timores, labores, cōuulsionēs
 quandoq; fiunt ex somnis to. 7.67.4
 morbum longum fore signum, si urina nō residet
 & sit imbecillis to. 7.70.4
 morbus si uelociter moueatur & uideatur muta-
 tio coloris, est indicium sufficiens iudicationi
 tom. 7 71.4
 morborum iudicationes quando, quomodo, qui-
 bus diebus ibidem
 morbus longus significatur ab urina alba, perspi-
 cua alba, id est, copiosa to. 7.72.4
 morbū aliquem patientes, licet habeāt febrem, nō
 dicuntur febricitantes, sed pleuretici, uel lieno-
 si to. 7.73.4
 morbus acutus est cum febre continua ibidem
 morbus acutus sine febre nominatur Gal. ibidem
 morbi accidunt, si plura menstrua fiant, & si non
 fiant, ex utero contingunt morbi to. 7.57.7
 morbi

morbi fiunt mulieribus & uiris ex excessu & defe-
 ctu ibidem
 morbi sunt quæcunq; intemperaturæ quæ legunt
 operationes ibidem
 morbi ex defectu quomodo fiant ibidem
 morbi fiunt ex defectu menstruorū & excessu ibi.
 morbi longi sunt in senioribus to. 7. 6. 6
 morbi ratione consideranda sunt accidentia non
 per alia to. 7. 16. 6
 morbi non dicuntur sanari qui ultimum morbum
 faciunt to. 7. 26. 6
 morbus sit ab humore superfluo, & non tantum à
 debilitate membri to. 7. 28. 6
 morbi aliqui à patribus & a uis causantur ibidem
 morbi minime sunt habentibus uentre humidum
 tom. 7 33. 6
 ex morbo debilitas uirū balbutiē causat to. 7. 32. 6
 morbis longis quō occurrere possumus t. 7. 47. 6
 morbis plurimis quomodo occurrerit Gal. & præ
 seruauit ibidem
 in morbis melancholicis ad hæc periculosi decubi
 tus stuporem corporis uel furorem, uel conuul-
 sionem, uel cæcitatem significant to. 7. 56. 6
 in morbis acutis cum febre luctuosa suspitā, ma-
 lum to. 7. 54. 6
 in morbis acutis frigus partium extremarum, ma-
 lum to. 7. 1. 7
 in morbis diuturnis nō est malū partes extremas
 corporis frigidescere ibidem
 morbus acutus est continua febris ibidem
 in morbis longis fastidiū cibi, & deiectiones sine
 ræ malum to. 7. 6. 7
 in morbis acutis uehementis, casus, solent quan-
 doq; bonas crises facere to. 7. 5. 7
 in morbis lōgis qui sunt euasuri, famescūt to. 7. 6. 7
 morbi transmutatio quid sit to. 7. 11. 7
 morbi superuentus quid sit ibidem
 morbi mali atq; maligni quomodo ibidem
 morbi non possunt in longum extendi to. 7. 22. 7
 morbus longus quibus indicetur to. 7. 31. 7
 morbus acutus quomodo indicetur to. 7. 32. 7
 morbus acutus semper operatur biliosum ibid.
 morbi cuiq; auxilia to. 7. 47. 7
 morbum uerti ab interioribus ad exteriora bonū,
 collige ab Hippocrate to. 7. 52. 7
 morbus longus quibus significetur to. 7. 51. 7
 morbus laboranti sit, si cibus exhibeatur t. 7. 63. 7
 morbo si quis cibū assumēs nō corroboratur, plu-
 ri utitur cibo ibidem
 morbi effectiuus est cibus, & non morbus ibid.
 morbosa sunt quæ minime similia sanis, & non
 morbosa quæ similia to. 7. 64. 7
 morbi paucus & multus, quō esse cogn. to. 7. 65. 4
 morbi quantitas uti paruus, uel magnus sit, unde
 coniectanda to. 7. 76. 7
 mordacia, alia præ tenuitate, alia præ caliditate to.
 mo. 5 22. 25
 mordicatio, & frigidi & calidi communis est, &
 quo pacto to. 5. 95. d & inde
 mordacitas, tribus saporibus cōmunis est, acido,
 amaro, acri, & qualiter cuiq; cōpetit t. 5. 114. ab

mordacitas à tactu proprie sentitur, nō à gustu, to
 mo. 5 114. a b
 mordacium excrementorum generationis causæ,
 tom. 3 101. c d
 mordicationibus uētris totius remedia t. 5. 46. 12
 & columnis sequentibus 2. ac deinceps
 mordax humor à capite descendens, facit stertu-
 tamentum to. 7. 52. 7
 mordacia apposita naribus faciunt stertutamen-
 ta to. 7. ibidem
 mordacitas humorū facit leuitatem intestinorum
 tom. 7 1. 6
 mordaces humores ab alimentis agrorū auferuntur
 to. 7. 18. 2
 mordax est atra bilis ut acetum to. 9. 23. 4
 mordaces humores exsiccant to. 7. 11. 5
 mordax proprie quid sit, & quomodo to. 7. 20. 5
 mordacitas facit tormina to. 7. 41. 5
 mordacitas cholera facit dolorem capitis t. 7. 10. 6
 mordentur intestina falsis & acris humoribus,
 tom. 7 33. 6
 mordax acritudo fieri non potest ut in longum ex-
 tendatur, si omnia opportuna sūt circa ægrum
 tom. 7 22. 7
 morea. morus
 moria seu fatuitas, quæ noxa sit to. 3. 41. c
 morochthus lapis to. 8. 327
 morosus quis dicatur to. 3. 579. b
 moroxus, lapis to. 5. 259. a
 M O R S quid sit to. 4. 542. c
 de morte, & sōno an corporis sint an animi t. 8. 4. 1
 mors, caloris naturalis extinctio est to. 1. 61. a
 mors animalibus quo pacto contingat to. 1. 863. c
 mors, quibus morbi temporibus cōtingere queat
 tom. 4 543. 6. d
 morituri præcognitio to. 4. 543. a. b. & horæ mor-
 tis 578. 12
 mortis modi, absq; crisi morientium tres sunt
 tom. 4 548. c
 mortis absque crisi futuræ præcognitio tom. 4
 547. 9. signa 549. d
 morietibus, cur maxilla inferior hiet mediocriter
 tom. 1. 1206. ultimo
 mortifera dysenteria quæ to. 1. 1156. a
 mortuos graci cur *ἀλιβαντας* dicunt to. 1. 40. c
 mortalia signa, quæ signa mortalia, elemento s.
 mortes fiunt autumno to. 7. 9. 3
 mortale signum qui debent mori habet deiectiones
 nigras to. 7. 21. 4
 mortes malorum reditus sequuntur, & crudis ad
 malos abscessus conuersis to. 7. 22. 4
 mortalia signa habet to. 7. 21. 2. 23. 24. 26. 27. lib. 4
 mortem in statu fieri iam, colligi potest quod Ga-
 lenus inquit hoc cōmento 34. peripneumonia
 non repente necat ægrotantes, uerum paulatim
 ab initio incrementum suscipiens usque ad pro-
 priam cōsistentiam, in qua talem casum adfert
 tom. 7 34. 4
 mortem facit aliquo pacto & febris to. 7. 35. 4
 mortis signa cito ostendunt quod fieri debent
 tom. 7 12. 1
 mortales

mortales morbi quod non fiant hyeme to.7.25.2
 mortis signa duo to.7.43.2
 mortes in annis inconstantibus fiunt to.7.8.3
 moriuntur pauciores q̄ sanentur, præterq̄ in pe-
 stilentiali morbo to.7.13.2
 mori qui debent, nō sunt curādī, sed solis prognō-
 sticis relinquendī to.7.29.4
 mori qui debent, habent distinctiones nigras, cur
 tom.7 21.4
 moritur homo ebrius qui factus est mutus, nisi ui-
 num aut febris calefaciant, & exiccent neruos,
 tom.7 5.4
 moriunt qui sine sudore, & qui cū sudore t.7.71.5
 moriuntur omnes suppurati, si secentur, aut uran-
 tur, & totum pus exeat to.7.27.6
 moriuntur omnes habētes aquam inter cutem, si
 urantur, aut secentur, & tota aqua exeat, cur ib.
 mors fit propter calorē, quādo factus torpor men-
 tis prius to.7.16.5
 mors quædam sit in uentriculo, quomodo t.7.3.6
 morsum ilij sequitur dolor to.7.40.6
 mortis nomine quid appellatur ibidem
 morsus uentriculi fit, si quis sanus, præsertim bilio-
 sus, abstineat a cibis, & cur to.7.50.6
 morsus canis rabidi habet duo remedia to.7.22.2
 morsus in uentriculo choleram notat to.7.2.4
 morsus uehemens facit tormina to.7.11.4
 morsus cordis, significat purgationem debere fie-
 ri per superiora to.7.17.4
 morsus oris uentriculi aut cordis, quomodo fiat
 tom.7 65.4
 morus to.8.33.0. to.5.21.6.115
 mora, eorumq̄ descriptio, & alimentum t.2.25.4
 & 65.11. to.2.143. d. & 144. b to.5.631. c succus
 637. a. to.8.331
 mora rubi to.5.636. d
 mora sicca, eorūq̄ usus in dysenterijs ac diarrhoeis
 diuturnis to.2.67. b
 mora, quādo sumenda, & quo pacto corrumpi so-
 leant sumpta to.2.66. c
 ē mororum succo parata medicamenta, minus ef-
 ficacia ijs quæ ē rubi fructu fiunt to.2.67.13
 mores, ex ingenio corporis quo pacto iudicentur
 tom.1 74. b
 mores animæ, facultatesq̄, ē substantiæ tempera-
 tura nascuntur, unde prima ipsius extitit gene-
 ratio to.1.1289. c
 mores puerorum tum mali, tum inculpati, à natu-
 rane sint, an ex institutione, aut præcedentibus
 exemplis omnes to.1.1234. b
 morum emendandorum ratio duplex to.2.207. c
 morali philosophiæ, utilia medicorum præcepta
 tom.1 1230. ult. & 1233. a
 Mosen, pertinaciæ reprehendit Gal. to.4.235. a
 Mosis de natura rerum sententia to.1.718. a
 Mosis schola, absq̄ demonstratione leges consti-
 tuens to.4.209. c
 motionis principiū duplex, tum in plātis est, tum
 in eo primum quod in utero gestatur, à semine
 inest to.1.1266. b
 motionum, partium animalis differētiæ t.2.294. b

motionis musculorum modus, non facile est com-
 prehensibilis, & ratio to.1.1183. c
 motiones uolūtariæ, partes alias proprie exercēt,
 nonnullas per accidens, & quales to.1.272. a
 motionum in animali tria omnino habentur ge-
 nera prima to.1.1053. b c
 motus nomen, cui rei tribuatur uulgo to.4.252. b
 motus, quid sit to.8.14. & to.6.21. a
 motus to.1.1113. d
 de motibus uariæ sophistarū opinionest.1.1114. d
 motū non esse dicentes, quomodo in eam opinio-
 nem uenerint to.1.220. c
 motum, cur negent quidam to.1.1292. d c
 motum negantes, cur ita sentiant, & aduersus eos
 Diogenis dictum to.3.391. a
 mot⁹ & ipsi oppositæ quietis definitio, et species
 4. duæ simplices, totidem cōpositæ to.1.1113. d
 motus genus duplex to.6.36. c
 motus species sex Isag.172. d to.4.260. b
 motum nō solo sensu, sed ratione quoq̄ aestiman-
 dum esse, dogmaticorum sententia to.4.256. b
 motus omnis ratione non sensu dignoscit⁹, & cur
 contra uideatur to.4.309. d
 quæ mouentur corpora, in quibus mouentur, di-
 gnoscuntur, & quomodo ibidem b
 motus distinguendī partes præcipuæ to.4.272. a
 motus æque celeres to.4.292. a nō æque celeres c
 motuum contrariorum mutuo sese excipietum,
 alter sine altero seruari nequit to.1.856. d
 motus contrarij sibi inuicē succedentes, simul pe-
 reunt, & expositio huius to.1.1190. a c
 motus, absq̄ causā nullus est to.1.958. b
 motus exercitatio, labor, sint ne idem, an secus
 tom.2 224. a b
 motus immoderatio, quid efficiat to.1.133. d
 motus, tum auget, tum extinguit calorem, & quo
 pacto to.3.25. c
 motus primi & simplices in qualitate, & situ: sicut
 bro 1. Methodi to.1.1114. d c
 motus in quantitate & substantia ex simplicibus
 compositi to.1.114. d
 motus & quies, ē causis habetur, corpus nostrum
 necessario alterantibus, quo pacto Isag.264. b
 motus genera, causæ, ordo to.8.251.252.253
 motus respirationis to.8.253
 motus uirgæ genitalis to.8.256
 motus linguæ to.8.259
 motus uomitus, & uoracitatis to.8.260
 motus egerendi & uomendi to.8.261
 motus uoluntarij quibus in membris, tum quo-
 modo fiant to.8.262. & deinceps
 motus palpebrarū, & pectoris in tussī, risu, & ster-
 nutatione to.8.265
 motus gutturis in deglutitiōe t.8.266. & deinceps
 motus animalit⁹ progressiuius, definitio Isag.173. c
 motiua actio, animalis, eiusq̄ offensæ to.3.40.2
 motus est animalis proprius t.1.743. b rectus quā-
 do ex obliquis rite componitur, & contrā 733. d
 recti cum ab obliquis plurimum distant, quid
 accadat 734. c recti et transuersi collatio in uiri-
 bus 439. d rectus ex duobus obliquis 467. c d
 oppositos

oppositos simul agere non posse 439.c. ofsium
 rectus fit extentione & flexione 432.d. contra
 rios æque potentes, uitat natura 438.19. uolun
 tarius quæ requirit 729.c & 731.b uoluntarij
 instrumenta 682.b lateralis quãtitas unde col
 ligenda 440.c assumptius 606.d
 motus musculorum omnium, unus ne sit an plu
 res, ex ijs quæ circa ipsos experimur accidere,
 dissoluendum to.1 1189.9
 motus in animal, qui præter uoluntarios sunt, du
 plici genere habentur, & quò to.2.294.c
 motus tam naturalis quàm uoluntarij fit per se pro
 uillorum situ, recto in rectum, obliquo in obli
 quum, transuerso in transuersum to.1 1168.2
 motus, qui à uena & arteria procedunt, naturales
 sunt, quia musculis animala to.1.1185.c
 motus uoluntarij & naturalis per uillos similiter
 do tom.1 1168.b
 motus uoluntarios quibus indicijs deprehendi
 queamus to.1 208.a
 motus musculorum tres, natura insitus unus, qui
 est contractio, alter per accidens, cessatio, dum
 ab oppositis musculis trahuntur, tertius quispi
 am neuter, & qualis sit to.1.1193.c
 motum sensibilem, in corporibus animalium
 sanorum, genera quos, & quæ sint to.3.195.d
 motu seruato, cur sensus quandoque pereat, & con
 tra, aut utrunque simul to.4.26.d
 motus arteriarum ac cordis, naturæ est, non uo
 luntatis to.1 1208.b
 motus arteriarum nunquam intermittitur to.2.294.c
 motus uelox, tum in pulsu tum in respiratione, qua
 liter fiat, repetitum to.3.225.4
 de motu thoracis ac pulmonis libri to.1.227.a
 de motu thoracis & pulmonis liberi to.1.1215.b.c
 mouendi celeritas, facultatibus competit animæ,
 non corporibus to.1 225.a
 motuum animæ partium aut uehementiorum aut
 remissiorum medela per Aesculapium 2.258.b.c
 motus animæ partium cuiusque, qui supra modum
 quicquid intra, qualiter offendant to.2.258.a
 mouentur non solum quæ uidentur moueri, sed
 & quiescentia to.3 197.c
 motus tonicis, & super eo disertatio to.1.1194.c
 motus inter se proximi sunt, sed non sunt simili
 ter, reclinatio & decidentia, & qualis sit uterque
 tom.1 1193.b
 motuiarum actionum symptomata to.3.41.2
 motorij instrumenti constitutio & secur. 1.638.c.d
 motus, qualis, quibus naturis cõpetat to.2.372.17
 motus nullus fortis cum inedia fieri debet etiam
 ægris to.7 16.2
 motus multi extenuant to.7.28.2
 motus & oculorum & totius corporis fit malus
 in tempestate australi to.7.17.3
 motus secundum animam, & non secundum cor
 pus est quandoque causa abortus to.7.1.4
 motus omnis euacuat totum corpus to.7.2.4
 motus solus facit uomitum to.7.15.4
 mot. excitat, transmutat, ac alterat corpora, to.7.4.4
 motus animales, occurrunt in somno, & sensuales,

musculorum to.7.15.4
 motus uoluntarij, sunt motus musculorum ibid.
 motus qui causant laborem aut caliditatem arti
 culorum ibidem
 motus uehemens significatur nomine laboris &
 plurimus to.7.32.4
 motus uehementes imbecillitatem causant ibid.
 motus uehementes caliditatem maiorem accendunt ib.
 motus cordis creber, quid significet to.7.65.4
 motus ualidi ac plurimi indicant marem in foetu
 motus uehementia in potatione ui- (to.7.42.5
 ni, oppilationes aperit to.7.31.6
 motus musculorum est cum appetitu animalis 7.35.6
 motus uehemens causarum efficientium solet fer
 uorem sanare to.7.5.7
 motus fortes abortum faciunt to.7.27.7
 mouentur raro febricitantes, nisi coacti, uel deli
 rio, tom.7 28.2
 mouentur aliqua parte corporis deliri, si non po
 tuerint mouere totum corpus, unde hinc habe
 ri potest uulgare prouerbium, quando ille mato
 e in banco, o, chel mena i piedi, o, chel cãta ib.
 mox apparere signa, quare signa, mox apparen
 tibus, quid sit siag. 170.a
 mucorum euacuandorum ratio & organa 1.632.b
 mucor in acetabulis ueteri abortum facit Hipp.
 & Galenus to.7.45.5
 mucor acetabulorum an foetus corrumpat absque
 mammarum extenuatione to.7.53.5
 mucosa sanguinolenta & cruda excrementa quid
 indicarent apud antiquos to.7.166
 mucres qui sint to.7.59.6
 mucres qui sint to.7.59.6
 mucres superueniunt molestatis à coxendicium
 doloribus, quando excidit & incidit coxa ibid.
 mugil, eiusque natura to.2.109.24
 mulieribus omnibus in seminarijs meatibus, con
 tineri semen to.1.1286.a
 mulierum, uictus ratio to.2.162.23
 mulieres cur quamuis sæpe concubant, raro ta
 men concipiant to.8.37
 ad uarios mulierum morbos, & affectiones reme
 dia tom.8 359.8 inde
 mulieribus tum ad conceptum, tum partum, tum
 lac & id genus alia, ordine, auxilia multa to.6
 467.53. & inde per col.3
 muliebri profluvio sanguinis to.6.469. penult.
 mulieres quibus de causis steri- (item 508.b
 les sint, aut fecundæ to.1.113.d
 mulieribus omnibus, quarum impedita à partu pur
 gatio est, præcepta to.3.477.d
 muliercula mensium suppressione laboras, cura
 ta per missionem sanguinis to.3.674.d
 mulier, quædam apud frigidam aquam in thalo
 agrotans to.3.568.75
 mulier Cyzici, quæ gemellas filias pepererat,
 agrota to.3 581.87
 mulier quædam decumbens in littore agrotans,
 à Cyzico mulier agrota to.3.272.a (to.3.486.30
 mulier in mendacium foro decumbens agrota,
 tom.3 538.9
 mulier

mulier morosa, in Thaso ægrota to. 3. 578. 84
 mulieris apud Tisamenum decumbentis histo-
 ria to. 3. 534. 6
 mulier apud Pantimedem, ægrota to. 3. 535. 7
 mulieres quæ minime concipiant to. 7. 58. 5
 mulieres sunt humidiores uiris to. 7. 11. 3
 mul. qua tempestate plurimū moriantur ibid.
 mulieres qua tempestate maxime patiantur inte-
 stinorum difficultates to. 7. 12. 3
 mulieribus quæ tempestas optima tom. 7. 14. 3
 mulieres maxime mutant corpora in eruptione
 menstruorum to. 7. 28. 3
 mulieres prægnantes quando, & quare sunt pur-
 gandæ to. 7. 30. 3
 muliebría sufficit aromatum ducit to. 7. 28. 5
 muliebría quid significant, Gal. to. 7. 28. 5
 mulieri sanguinem euimenti mensuris erum-
 pentibus solutio to. 7. 32. 5
 mulieres debent medici euacuare, misso sangui-
 ne per uenam, quādo uidemus naturam ita o-
 perari, si uomitus sanguinis adsit ibidem
 mulieri menses decolores, nec per idem semper
 tempus uenientes, purgationem indicant esse
 necessariam to. 7. 36. 5
 mulier quæ neq; grauida est, neq; peperit, si lac ha-
 bet, ei defecerunt menstrua to. 7. 39. 5
 mulier quomodo, & unde, & quando lac facit ib.
 mulier plus habet lactis ibidem
 mulier non prægnans nisi puerpera, cur quando
 que habeat lac ibidem
 mulieribus si sanguis colligatur ad mammas, fu-
 rorem significat, & cur to. 7. 46. 5
 mulieres quæ conceperunt, habent angustum u-
 terum ibidem
 mulieris uterus frigidus facit foeminas to. 7. 42. 5
 mulier si conceperit marem, bene colorata est, si
 foeminam, male ibidem
 mulieres habent pudenda distincta per collum,
 & quomodo to. 7. 46. 6
 muliebre semen profunditur ex proprijs testicu-
 lis per utrumq; corniculū, & quomodo 7. 48. 5
 mulieris semen quod aliquid agat, potest colligi,
 tom. 7. ibidem
 mulieris quæ concepit maximū indicium to. 7. 51. 5
 mulier an debeat concipere, quomodo cognosci
 potest to. 7. 59. 5
 mulieri si cessent purgationes, neq; febrem, rigo-
 rem habeat & incidat fastidia, iudica ipsam ha-
 bere in utero to. 7. 61. 5
 mulieres quæ non procreant, & quæ procreant,
 quod etiam ad uiros trahit, Gal. to. 7. 62. 2
 mulieres quæ semper generabūt, & quæ non ibi.
 mulieres habentes uterū frig. quid habeat 7. 62. 5
 mulieres contrariæ quando uiris contrarijs iun-
 gi debent ibidem
 mul. quæ pituitosum humorem aggregant ibid.
 mulieri foecundæ quibus sit opus ibidem
 mulieres foecundæ & quæ non ibidem
 mulieres sunt frigidiores maribus ibidem
 mulieres tenues nigrae, & hirtæ, sunt temperatæ
 tom. 7. 62. 5

mulieres habent corpus simile uteris ibidem
 mulieris foecundæ & sterilis cognitio ibidem
 mulieribus incipiūt rigores ex lumbis magis &
 per dorsum ad caput to. 7. 69. 5
 mulier est natura imbecillior & frigidior mare
 ibidem
 mulier podagra non laborat, nisi menstrua defe-
 cerint, tamen Galenus docet quandoq; fieri &
 cur, to. 7. 29. 6
 mulieris in sinu cancer incisus non uenit ad cica-
 tricem to. 7. 38. 6
 mulier grauida ex tumore uteri non causat ilion,
 nec aliud, & ratio to. 7. 44. 6
 mulier ambidextra non sit, & quare to. 7. 44. 7
 mulieres nunquā habent pudendū uiri ibidem
 mulieres gestare uentrem quæ dicant to. 7. 56. 7
 muli cur steriles to. 8. 38
 mullus seu trigla piscis to. 2. 111. 26 & 115. 30
 & 116. 2 & 145. b
 mullorum piscum caro to. 2. 175. d
 muli hepar à gulosis expetitur to. 2. 112. b
 mulsæ, melicratum
 multa pluuiæ, quare pluuiæ
 multa ex uno intelligi possunt to. 7. 7. 5
 multa quod sub uno possunt intelligi apud auto-
 res tom. 7. 12. 2
 multa excrementa quid significant apud antiquos
 De multitudine, liber to. 3. 305. (tom. 7. 1. 6
 M V L T I T U D O, quid sit to. 3. 326. c d
 multitudo & cacochymia differunt ibidem
 multitudinem uarie æstimantiū opinionones & ad
 uersus eos disputatio to. 3. 305. & per col. f. 3
 de multitudine, aduersus Empiricos atq; ipsorū
 syndrome to. 3. 319. 13 & col. seq. tota
 multitudinis notæ, ex Erasistrato to. 3. 313. 7
 & eius loci exploratio c. ac per col. seq. 3
 multitudine ad uasa, aperte docuit Erasistratus,
 uerum signa non recte cōfundit, & locus eius
 exploratus to. 3. 318. 12 & col. seq.
 multitudinis symptomata, quæ à rationalib. pro-
 dita sunt, eorūq; sigillatim exploratio to. 3. 319. 2
 multitudo duplex, ad robur, & ad concipientem
 locum to. 3. 308. 3. col. tota
 multitudinis differentia, & hisce respondentēs
 singillatim lassitudines to. 3. 318. c b
 multitudo siue ad uires siue ad uasa, num in solo
 sanguine, an in alijs quoq; humorib. consistat,
 questio to. 3. 316. 10. & seq. a
 multitudinis, quæ plethora dicitur, signū è tumo-
 re corporis nō recte dicitur, & ratio to. 3. 322. a
 multitudo seu plethorica dispositio nō est si unus
 solus humor excedat, sed si iuxta sanguinem
 fiat excessus to. 3. 325. c
 multitudo ad uires, in arterijs & uenis quibus no-
 tis exploranda sit to. 3. 325. a b & 326. d
 multitudo seu plethorica dispositio, è sola pitui-
 ta, quando contingat to. 3. 325. d
 multitudinis humorū, species è quibus notis di-
 stinguenda sit to. 3. 326. b
 multitudo ad uasa, nō è solo sanguine sed omī fla-
 tuosa humidatq; substantia sit, ostensio to. 3. 317. 11
 multitudo

multitudo ad vires dicta, ex acredine humorum
mordacitateque non aestimatur tom. 3. ibidem,
col. seq. b. c
multitudo humorum si in partibus sensu prædi-
tis consisterit, grauitas omnino adest, nõ econ-
tra, & quo pacto to. 3. 11. 6
multitudo, num vnus sanguinis sit, an ob aliquã
humoris admixtionem, qualiter distinguen-
dum, to. 3. 327. 18
multit. grauias, uenarũ eiusq; indicia to. 3. 310. c. d
multitudo grauias, arteriarum quibus indicij
deprehendatur, ubi ostensum to. 3. 310. 5
multitudine distendi ac rumpi, vasorum est affe-
ctus, grauari autem facultatis sentientis ibid.
multitudo grauias, qualiter in partibus non sen-
tientibus consistat, quæstio to. 3. ibidem c. d
multitudinis grauias, peritus esse qui uolet, qua-
liter se comparare debeat to. 3. 312. col. tota
multitudinem internoscere, negotium haud le-
ue est to. 3. 319. b
multitudinis signa alia scientifica alia infra hæc
sunt, & quæ sint quæq; to. 3. 328. c
multitudinem solam causare morbum non dese-
ctum, ut aliqui antiqui uoluerunt to. 7. 57. 5
multitudo adesse significatur tam per frigidos, q̃
per calidos sudores to. 7. 42. 4
multitudo humorũ facit febres longas to. 7. 44. 4
multitudo facit ad difficultatem urinæ, quæ sana-
tur phlebotomia to. 7. 36. 6
multitudo faciens dolorem oculorum quibus fa-
netur, to. 7. 47. 7
multitudo quem laborem faciat to. 7. 31. 4
quæ multipliciter dicunt, non simplicem respon-
sionem habent to. 1. 48. d
multa aqua cruda secũdũ Gal. est flatuosa to. 7. 41. 5
mundi definitio to. 1. 130. 6
de mundo uariæ opiniones to. 8. 14
de mundi constitutione to. 8. 15
de finitate & infinitate mundi. Item de mundi fi-
gura, & anima to. 8. 19
de mundi æternitate to. 8. 20
an mundus alatur? ibidem
a quo elemento mundus exordiu coeperit ibid.
de mundi partibus ibidem
de mundi inclinatione to. 8. 21
extra mundum an aliquid sit ibidem
mundi dextra & sinistra, quæ ibidem
ante mundũ quæ fuerit rerũ constitutio t. 1. 130. 6
mundus, sit ne animal quæstio to. 1. 130. 6
munera to. 2. 113. 29 & 114. a & 145. a. b
mures domestici, icũ scorpj sanant to. 5. 317. 4
murium sanguis to. 5. 282. 6
murium sterus to. 5. 297. 28
muriæ carnes à corruptela reseruat to. 1. 115. 5
murmur quomodo fiat to. 7. 73. 4
murmuratiõ illa suspensa quomodo sint, & quid
importent ibidem
murmur est sonus spiritus, nec magnus, nec mul-
tus ibidem
MVS CVLI, qui to. 8. 212. Isag. 170. b
musculorum anatome, cur separatim ab ipso con-

scripta fuerit to. 1. 230. c
musculorum anatome quibus libris absoluta to-
mo 1. 292. d
de musculorũ sectione liber minus docet, quam
administrationes anatomicæ to. 1. 232. d
musculorum numerum, è quibus censeant ana-
tomici to. 1. 227. d & deinceps
ad musculos, tum uenæ tum arteriæ & nerui per-
tinent, to. 1. 1102. c
musculi, ligamentis ossibus alligantur, quo pa-
cto, to. 1. 1185. b
musculorum faciei ac capitis sectio to. 1. 291. d
musculi Crotaphitæ to. 1. 293. c
musculi, masseteres to. 1. 293. b c & 298. a
musculorum, occipitiũ ceruicisq; capitis motui
seruientium anatome to. 1. 296. d
musculorũ, buccas una cum labris mouentium
incisio to. 1. 293. b. d & ultra, & quæ animalia
ad hanc idonea sint 294. d
musculi, caput uertentes to. 1. 304. b
musculorum, caput pectori ac clauiculis comi-
tentium anatome to. 1. 235. d
musculorum duorum brachiale flectentium se-
ctio, to. 1. 238. c
musculi, regiõis cubiti interioris, quinq; t. 1. 238. d
musculorũ cubiti exteriorum sectio to. 1. 239. a
& numerus to. 1. 239. d
musculi summæ manus exiguorũ sectio to. 1. 241. d
musculus in exteriori summæ manus regione,
nullus habetur to. 1. 277. 6
musculis omnib. in brachio detectis, quo pacto
inde ad ossiũ compositionẽ sit eundẽ t. 1. 242. d
musculorum qui in scapulis habentur anatome,
tom. 1. 308. 14
musculorũ thoracem mouentiu sectio t. 1. 311. b
musculorum respirationis sectio ibidem
musculorum intercostalium sectio to. 1. 319. 6
musculorum intercostalium, neruorum in illis,
anatome to. 1. 372. 4 & 378. c
musculi thoracis, phrenis dicti anatome t. 1. 320. c
musculorum parti spinæ interiori adherentium,
anatome to. 1. 328. d
musculorum abdominis, numerus & anatome,
tom. 1. 321. a b & 322. a b
musculorum, tum in abdomine tum in sede exi-
stentium anatome to. 1. 346. c
musculis abdominis, ab ijs qui in artubus sunt
quid accidat diuersum to. 1. 1188. c
musculorum interioris uentris tractus repetitus
breuiter to. 4. 127. 6. c d
musculorum tibiæ sectio to. 1. 258. c
musculus à Galeno inuentus to. 1. 450. 4
musculi in cruribus, ueterib. incogniti eorumq;
anatome to. 1. 261. c
musculi quinam è crure primũ secandi to. 1. 251. b
musculorum coxæ articulum mouentium sectio
tom. 1. 255. c & 258. c d
musculorũ pedis quot sint genera to. 1. 262. 17
musculis in cruce dissectis, quid deinceps sit con-
siderandum ibidem d
musculorũ sectio quibus rebus usui sit to. 1. 230. d

musculorum sectionis usus to.4. 27. a & inde
 musculi octo qui ante Galenum secuerunt, igno-
 rarunt, & ratio to.1. 231. d & ultra
 musculorum in ossa insertio, modus duplex, &
 eiusce expositio tom.1. 1197. b d
 musculi similes, cum hominum musculis simili-
 tudinem gerunt, ut & ossa to.1. 227. d
 musculorum sectionis, modus ac exercitatio to-
 mo 1 130. d
 de musculis discernendis, anatomicorum dissen-
 sio, tom. 1. 227. c de iisdem Galeni
 sententia 234. b
 musculi discernuntur, motum differentia aut prin-
 cipis superioribus ibidem d
 musculis omnibus communicatio non parua est,
 & cum cerebro & cum spinæ medulla, to-
 mo 1 1184. d
 musculi non omnis in tendonem definit quicunq;
 scilicet sine osse mouet tom. 1. 1186 d
 & 1187. c & enumeratio talium c d. maxime
 vero 1187. d
 musculi quicunq; mouent ossa, in tendones desi-
 nunt to.1. 1187. c
 musculus, alius facile alius difficile motu priua-
 tur, per sectionem, & quo pacto to.1. 383. a
 musculus per transuersum sectus, quibusdā par-
 ticulæ motibus omnino nocet to.1. 1183. c
 musculorum cognitio necessaria, priusquam ua-
 sa secantur, aut nervi to.1. 251. 5
 musculorum tum numerus immensus, tum mo-
 tionis modi difficulter comprehensibiles, &
 ratio to.1. 1183. b c
 musculorum actio manuum motu exploratur,
 tom. 1. 435. b situs in colis ratio 493. b posi-
 tio optima d magnitudo & tendonum actio
 ni est accommodata 494. a ratio qui super-
 fluorum gratia extiterunt 546. c uellicæ & re-
 cti intestini usus 527. c & tendonum magni-
 tudo actionibus respondet proportionem 456. c
 nervi quati, & ratio 582. d sensus unde 605. b c
 communis natura ibidem
 musculi parui primū a Galeno animaduersi usus
 in manibus pedibusq; 491. b c
 musculi partem cui inserti sunt ad se trahunt to-
 mo, 1. 701. a omnes desinunt in tendonem
 702. c constant nervis per carnem dissemina-
 tis 437. a fibras unius tantum generis ob-
 tinent, & huius ratio 562. b c ut particulas
 moueant 682. 9 motores radij, sine tendoni-
 bus 454. a cur excrementa inhi-beant 527. c
 substantia, & usus 732. b distributio & mu-
 sculi cuiusq; actio unica 732. d
 musculos contrarios, motus item contrarios ob-
 ire, tom. 1. 739. a
 musculi oculorum & palpebrarum to.8. 220
 musculi *παρὰ τὴν αἰσθησίν* tom. 1. 613. a instrumentum,
 motus uoluntarij 426. b
 musculos ualorum terminis excrementa conti-
 nentium cur natura apposuerit to.1. 334. a
 musculorum brachij dearticulationes quæ in gi-
 bero sunt, mouentium situs to.1. 1204. b qui-

bus extenditur & flectitur, & quibus prona ac
 supina manus fit. c
 musculi oculum mouentes sex sunt to.4. 84. b c
 musculi, respirationi seruientes to.1. 865. d
 musculi, quo pacto respirationi seruiant to.1. 866. d
 musculi, rectam posituram obtinentes, simplici:
 non rectam, composito motui præstant tom. 1
 musculi cur multi sint to.1. 1189. 2 (397. c
 musculi corporis humani plures, ducentis tom. 1
 1102. c
 musculorum linguæ, multitudo apud anatomi-
 cos controuersa to.1. 1250. 18
 musculorum linguæ cognitio, qualis to.1. 248. c
 de musculorum motu lib. Gal. to.1. 1183
 musculorum functio arbitraria est, & ratio tom. 1
 355. d
 musculi, motus uoluntarij instrumenta sunt to-
 mo 1 1183. b & 1185. d 1187. c
 musculorum motus citra uoluntatem nunquam
 fit, cordis, semper fit to.1. 1187. & 1121. b
 musculi, proportionem catenæ respondent: ani-
 ma, manui ipsam mouenti tom. 1. 1198. b
 Item tota naturæ ossium per articulos inter se
 iunctorum, & musculorum ipsa mouentium,
 catenæ exemplo facta expositio 1197. d
 musculi per nervos tanquam cannales, e cere-
 bro tanquam e fonte uires aduehuntur tom. 1
 1185. a
 musculus, cur motus instrumentum dicatur non
 sensus, cum utroq; participet, quaestio ac solu-
 tio to.1. 1185. d
 musculi quo pacto uocis ac respirationis instru-
 menta sint to.1. 901. d
 musculi, cur statim moveantur ad primum uo-
 luntatis imperium, cum tamen neq; numerus
 ipsorum neque functio cuiusq; constet tom. 1
 1251. b 1250. b
 musculi ad suos utrinq; fines facta contractio, num
 ex constitutione corporis ipsius sit, an ab ani-
 mæ facultate fiat, quaestio & in partem utramq;
 argumenta tom. 1. 1195. per totum. & solu-
 tio 1196. c
 in musculis in primis uidendum quo pacto mo-
 tum ipsorum a uenarum motu & arteriarū di-
 stinguamus to.1. 1185. e
 musculorum motus cur difficulter comprehen-
 di possit to.1. 1183. c
 musculorum motiones omnino in quatuor sunt
 differentijs, & quibus to.1. 1195. a
 musculorum, cuiusq; corporis partium singula-
 rum quot sint & quales motus to.1. 1187. d
 musculorum motus tres, duo ut instrumentorū,
 tertius ut inanimatorum corporum, quis sit eo-
 rum quisq; to.1. 1193. c d
 musculorum motus quartus, tertio oppositus,
 qualis to.1. 1193. d
 musculis ne omnibus tot insint mouendi modi
 quot apparent, an pauciores, quaestio, & huius-
 ce quaestionis ratio to.1. 1188. 8
 musculi quatuor motus eū unius tantū modi sit, quo pa-
 cto tamē idē membrū tam uarie moueat, quæ-
 stio

stio eiusq; expositio to.1.1192.a & deinceps
 musculi omnib; sex inesse motus, quod quidam
 dixerunt, euidenter redarguit, & quomodo to-
 mo 1 1188.d
 musculorum omnium ne unus cōnatus motus sit,
 quæstio to.1.1185.c
 musculi, motus obliquos efficiētes, obliqui sunt,
 rectos, recti to.1.1189.a
 musculi actio, quæ sit, intendi enim est non sequi,
 to. 1.1189.c
 musculo uno solo, nulla particula quæ moueatur,
 utitur to.1.1189.b
 musculorum alij seipsos mouent solum, alij cutem
 quoq; to.1.1187.c
 musculorum actio tonica to.1.1201.c
 musculorum, in motu partium, alter intenditur,
 alter laxatur to.1.1189.b
 musculi, quando extremam contractionem acci-
 piant, & quapropter, quando item mediocrem
 & quando in neutram partē magis tractus fiat,
 to.1.1199. b. c. & quæ ad quamq; cōstitutionem
 apparere in membris soleant ibidem
 musculorum omnium tensio duplex, una cum a-
 gentes in seipsos coeunt, altera dum à musculis
 oppositis extenduntur to.1.1214.c
 musculi motus proprius, num uere extrema con-
 tractio sit, quæstio, & rationes utriusq; adductæ
 to.1 1196.c.d. & seq.a.b
 musculi interni flexionem partis, externi, exten-
 sionem creant, & huius ostensio ex ijs quæ ijs
 uulneratis contingunt to.1.1190.c Idem ē scyr-
 rhis qui in ipsis gignuntur ostēsum 1191.c. item
 ē phlegmone aut cicatricum duricie 1192.a
 musculorum quisq; dum mouetur ad seipsum tra-
 hit particulam in quam inseritur to.1.1192.c
 musculis insita actio tensio est & contractio: ex-
 tensio autem & laxatio oppositorum est muscu-
 lorum to.1.1191.10
 musculorū corpus, per uenas ac arterias irriguum
 sit, & plantæ respondet natura, per nervos uero
 hanc superat to.1.1185.b
 musculorum cuiusq; motus quot sint ex ijs quæ in
 ipsis apparent deprehenditur, & horum appa-
 rentium enumeratio to.1.1189.c.d
 musculorum genus tantum unum agit in figuris
 brachij quatuor non simpliciter medijs, cætera
 non agunt sed tenduntur to.1.1203.a
 musculorum, dum manus tota sursum tendit, mo-
 tus quispiā est, & qualis sit, disputatio t.1.1193.d
 musculorum, uentris & costarum cōstitutio, tum
 per actionem tum per quietem à cæteris diuer-
 sa, & ratio to.1.1214.c. & deinceps
 musculi qui est ad uescicā et ad anum officium non
 est excernere sed retinere, & huiusce modus &
 ratio to.1.1212.a. & 1213.b
 musculi, qui in sede est motus ac signa, à cæteris di-
 uersa quædam to.1.1188.d
 musculos penitus otiosos, ne dormientes quidem
 habent, & quinam habeant to.1.1206.a
 musculos, inter dormiendum quoq; officiū suum
 obire quibus deprehenditur to.1.1207.2

musculus, cur aliās aliam figurā appetit t.1.1200.d
 & quam figuram ferant commodissime; quam;
 minime 1199.c.d. & ratio cuiusq;
 musculorum figura, dum somnum capimus, qua-
 lis ferē esse solet to.1.1206.a
 musculus nullus sine tensione unquam est etiam
 dum mediā habet figuram to.1.1200.b.c
 musculorum qui sine articulis sunt, ea figura quo-
 que mediā absq; dolore est to.1.1211.d
 musculorum figura mediā, duplicem ipforum ha-
 bet cōstitutionem necessariā to.1.1201.c
 musculo externo inciso, cur membrum ultra me-
 diā figuram flectitur: interno uero, extendi ui-
 deatur to.1.1198.c
 musculi, qualiter se habeant, in figuris brachij an-
 gularibus ac pronis to.1.1204.d. 1205.a. item in
 supinis b
 musculo externo abscisso, cur non in extremā par-
 tem internam contrahatur membrum, sed ultra
 mediā solum figuram to.1.1199.6
 musculorum cōstitutio, in ijs qui equitando am-
 bulandūue dormiunt to.1.1205.d
 musculorum qui tum in manibus tum simpliciter
 membrorū sunt, passionem quæ sequantur no-
 xa to.1.1183.d. & 1189.d
 musculis, uulneribus affectis contraria sit in motu
 partis noxa, quam si scyrrho laborent, aut phle-
 gmone to.1.1191.c. & seq.a
 musculorum dolores, ex flatuoso spiritu tomo 6
 405.3 curatio, deinceps
 musculi cuius tendo laxescens, herniam efficit to-
 mo 1 321.d
 musculi, ac eorum partes, qualem præbeant suc-
 cum to.2.136.d. & ultra
 musculi prima generatio to.1.1268.d. & seq.a
 musculorum motus sunt ex appetitu to.7.15.4
 musculi in laboribus qui patiuntur to.7.31.4
 musculorum gulæ inflammatio facit peruerti col-
 lum & uix deuorare potest, & febriciens moritur
 to.7 35.4
 musculi mouentes thoracem ostendunt paratos
 conuulsioni quando fiunt ex somnis to.7.67.4
 musculi in furis præsertim contrahuntur patienti-
 bus choleram to.7.1.5
 musculi sunt corpora nervosa ibidem
 musculorum dorsaliū nervos, & membrorum
 exteriorum, medulla spinalis generat to.7.65.5
 musculi in capitibus uel sinibus uulnerati habent
 uulnera praua to.7.66.5
 musculorum nerui nascuntur ex capitibus, ex fini-
 bus chordæ ibidem
 musculi cavitatē habent in qua sanguis quandoq;
 colligit, & non potest sanguis manere t.7.20.6
 musculi linguæ cur quandoq; non possint stabili-
 ri to.7.31.6
 musculi mouent secundum naturam motu ani-
 mali to.7.36.6
 musculi quandoq; habent dissolutionem similem
 conuulsioni, quæ tamen non est conuulsio to-
 mo 7 54.6
 musculis conuulsio qualis passio, talis est singul-

tus stomacho to. 7. 3. 7
 musculus spinæ dolentibus in uenali morbo quo
 modo significet abscessus intrinsece & extrin-
 sece futuros to. 7. 3. 6. 7
 musculorum spinalium duplex genus ibidem
 musculi spinæ aliqui utrinque spinam comple-
 ctuntur to. 7. ibidem
 musculi interiores, anteriores, posteriores, exte-
 riores ibidem
 musculorum robur facit manus fortiores & am-
 bidextros to. 7. 4. 4. 7
 muscus to. 5. 17. 6. b
 musci modi, affectibus. mutandis idonei t. 1. 988. b c
 musica olim in precio to. 6. 6. c
 musteli pisces to. 2. 115. 30
 mustelæ caro, uires to. 5. 303. a
 mustela, usus eius in medicina to. 5. 316. 35
 mustum dulcissimum uentrem subducit to. 2. 64. b
 quod mutatur, in mutantis speciem, simile eua-
 dit, to. 1 1021. d
 mutatio à contrario in contrarium per media ceu
 gradus transit lib. 4. De usu part. in carne hepa-
 tis, tom. 1 1166. c
 mutationes repentinae, qualiter cauendæ t. 3. 629. a
 mutationes magnæ temporum ad frigus aut calo-
 rem pariunt morbos tom. 7. 1. 3
 mutationes temporum, id est, quæ fiunt secun-
 dum temperaturas ibidem
 mutatio ad contraria repentina facit morbos to-
 mo, 7 22. 3
 mutationes in toto corpore, caloris, frigoris, lon-
 gitudinem morbi significant to. 7. 40. 4
 mutationes passionis propriæ, & abusiue tom. 7
 aph. 7. lib. 5
 mutationes in toto corpore longitudinem mor-
 bi significant tom. 7. 61. 7
 musculorum caro, uires to. 5. 303. a
 mutus moritur, si ebrius quispiam repente ob-
 mutuerit non adueniente febre to. 7. 3. 5
 mutus qui sit dictus ab Hippoc. ibidem
 muti qui statim fiunt sani dolore capitis repente
 occupati & stertunt, in septem diebus pereunt,
 nisi febris adprehenderit to. 7. 51. 6
 muti qui sunt apud Hipp. ibidem
 muti sentiunt ibidem
 mutos statim necesse est fieri quibus cerebrum a-
 liqua ex parte concussum fuerit to. 7. 59. 7
 muti qui ab Hippocrate quandoque dicuntur ibid.
 myagros tom. 5. 216. 116. b
 myacanthus to. 2. 171. 3
 myces. Fungus.
 mydellis, quid Ifag. 228. a
 mydriasis, oculi affectus quis sit Ifag. 187. b. 229. d
 μυαγ ovis genus, id est patella to. 1. 254. c
 myli, pisces to. 2. 116. b c
 myli, salamentum præstantissimum to. 2. 122. c
 myle herba tom. 5. 216. 118
 myocephalon, oculi affectus quis Ifag. 187. a
 & 229. b
 myopes, qui sint Ifag. 229. d
 myopialis, oculi quis affectus sit Ifag. 187. b

myos, otis auricula muris
 myotome Galeni tom. 1. 493. a
 myracopa, dicta medicamenta quare, inter aco-
 pa elemento a
 myrice tom. 5. 217. a tom. 8. 330
 myrmecia to. 3. 337. b
 myrmeciarum sanationis modus to. 6. 360. a
 myrrha exploratio to. 5. 401. 27
 myrrha est odorata & calida tom. 7. 59. 5
 myrrha tom. 8. 328. to. 5. 334. 111
 myrrha Beotica ibidem
 myrrha, opocalpasum similia, & cum periculo sunt
 tom. 5 397. c d
 myriophylon to. 5. 217. 121
 myrrhis to. 5. 217. 122
 myrtus, myrrhine to. 8. 329. to. 5. 218. a
 myrti fructus to. 2. 68. 18
N Apy. Sinapi tom. 5. 219. 5
 napi semen optimum quod to. 5. 399. 24
 napus tom. 8. 337
 narce, torpedito
 narcissus tom. 8. 331. tom. 5. 220. 6
 nardus Celtica to. 5. 405. 31. c
 nardus Celtica, id est Gallica to. 5. 405. 31. 219. 2
 nardus oreæ, id est montana ibidem 3
 narthex ferula tom. 5. 219. 4
 nardi Indicæ exploratio to. 5. 403. 2
 nardus tom. 5. 219. 1
 nar fluuius, eiusque pisces tom. 2. 114. b
 nares, quid Ifag. 168. d
 narium securitas tom. 1. 648. d Alarum substan-
 tia motus, & Musculorum methodus 722. 17
 Mearus tunicæ usus 723. a Ossa cur tenuis-
 sima 726. c
 narium affectus, & eorum curatio to. 5. 553. 3
 nares infestare soliti affectus, qui Ifag. 230. d
 & eorum chirurgia cuiusque 232. d
 narium fracturarum modi & sigillatim cõueniens
 chirurgia tom. 6. 397. c
 narium ulceribus remedia to. 5. 555. d exulcera-
 tionibus putredini fetoribus 556. 6
 narium extirpantibus omnibus, Scribonij Lar-
 gi remedium tom. 5. 555. b
 narium ulceribus, curatio Galeni to. 5. 557. c d
 e naribus sanguinis eruptio, alterum genus in ipsis
 consistentium affectionum est to. 5. 557. 4 Reme-
 dia, ex Heraclide. Ad eadē, Asclepiadæ 558. 2
 item, Andromachi 559. 3 & deinceps
 ad ea quæ naribus illabunt, Apollonij to. 5. 556. d
 narium profluuium, uehementibus ardentibus
 febris peculiare, &c. to. 3. 430. 17 & 450. b c
 e naribus stillatio, quale signum to. 4. 620. a
 nares stillare, in febris ardentibus, quale signum
 tom. 3 450. b c
 per nares expurgatio conuenit naturæ to. 7. 24. 3
 nares senum cur humidæ tom. 7. 31. 3
 per nares emissus sanguis non malus to. 7. 25. 4
 e naribus sanguis fluens in febris soluit surdi-
 tatem to. 7. 60. 4
 narium sanguis sanat ab articularum abscessu Hip-
 poc. tom. 7. 74. 4
 narium

narium eua cuatio foeda, est innoxia tom. 7. 33. 5
 e naribus fluens sanguis menstruus deficientibus. bo-
 num Hipp. ibidem
 ad omnes penè nariū morbos, & uitia omnia re-
 media to. 8. 91. & 92. Item to. 6. 428. 25. & inde. &
 476. ca. 109. & inde. & 451. 5. & inde
 nares obturae cui os apprehendatur apposito ster-
 nutorio cui debent procidere secundae to-
 mo 7. 49. 5
 ad nares si odor suffitus ascēdit, mulier nō conce-
 pit nec est sterilis tom. 7. 59. 6
 nares humide naturę, et genitura, minus sanorum
 sunt, e contra siccae tom. 7. 2. 5
 nares e cerebro ducuntur tom. 7. 2. 6
 nares aut pus, aqua, uel sanguis effluens caput do-
 lenti soluit morbum to. 7. 10. 6
 nares frigidas esse quando non bonum, quando
 non malum tom. 7. 1. 7
 nares irritatae pennis sternunt & quare to-
 mo 7. 52. 7
 narib. si imponas aliquid mordax, sternunt ibidē
 nascaphthum to. 8. 331
 nasi partium locatio constitutioe tom. 1. 403 d
 nasi foraminum anatome ibidem
 nasi totius anatome to. 8. 186
 nasus duplici facultati subseruit duasq; ob id actio-
 nes habet tom. 3. 57. b c
 n. si foraminibus rectis, substrata tunica, qualis
 tom. 1. 404. a
 nasi ossa tom. 1. 181. 4
 nasus semita quaedam rerum olentium esse uide-
 tur tom. 1. 403. c
 e naso, signa praesensionis in acutis tom. 4. 733. 9
 & 734. b
 nasus liuidus, cum aliquo signo mortis alio to-
 mo 4. 742. 15
 nasi ulceribus, remedia tom. 5. 554. a b
 nasus si perueritur in febre non intermittente &
 debilis sit, mors propē est tom. 7. 70. 7
 nasus si conuertatur in febre continua debili exi-
 stente corpore, letale tom. 7. 49. 4
 nasturtium tom. 5. 193. 8
 natiuus calor non accenditur propter multitudi-
 nem, sed extinguitur tom. 7. 7. 7
 natiuus calor extinguitur in forti dolore uentris,
 ideo partes extremæ frigescunt t. 7. 26. ibid.
 natiuus calor quō cauſet sternutamēta to. 7. 52. 7
 DE NATURA, quānam ueterum libros edide-
 rint, & quales to. 1. 99. c. & 100. c
 de natura humana lib. Hipp. non esse perperā exi-
 stimatū to. 101. d. & a quibus 102. d. & ultra
 librum de natura humana Hipp. esse Platonis te-
 stimonium 1. 130. d c
 de natura humana Hippocratis, de elementis cur
 non inscribatur tom. 1. 127. a
 de natura humana, librorū Hippocratis quae sint
 partes, et quid doceat unaquaq; t. 1. 101. d & de.
 de natura humana libri, e multis collati, & partim
 adulterini, & qui tom. 1. 102. a
 de natura humana secūdū, polybi nō esse t. 1. 150. c

quae in libro de natura humana ab Hipp. tradita
 sunt de morbis temporū & ætatum tanq; ele-
 menta sunt quaedam eorum quae de iisdem tra-
 dit in aphorismis t. 1. 1668. a item loci super his
 citati ex utroq; lib. 1066. 9. & col. seq.
 naturæ nomē, quid significet t. 3. 71. b. c & tomo 1.
 99. c. & 101. a
 natura, nomen quid significet Platonis tom. 1. 100
 Hippocrati 108. c
 natura, quid sit uarie expositum t. 8. 13. l. sag. 171. 3
 naturam appellant Stoici, animam uegetantem
 tom. 1. 125. 4. b c
 naturam corporum, quam dicat Gal. to. 1. 92. b
 natura, e quibus constat tom. 6. 264. d
 natura cuiusq; propria, una est, & passio quoq; u-
 na est to. 1. 11. c
 naturæ rei cuiuslibet inquisitio qualis esse debe-
 at, Platonis locus to. 1. 100. b. & 130. c
 natura inerudita, quæ opus sunt, qualiter in sanis
 perficiat tom. 3. 72. 1. 2. & col. seq. itē quæ in mor-
 bosis aut utrorūq; communib. 723. 3. per col. 3.
 natura animalium absq; arte docta t. 4. 161. b
 naturā cur eruditā uocat Hipp. t. 1. 1104. a
 naturæ animalium indoctæ lib. 1. De usu partium
 tom. 1. 1126. a
 natura, intelligentiæ expers to. 1. 1309. & inde
 naturæ operatio ineffabilis ac longe nostra cogni-
 tione profundior to. 1. 1311. b
 natura ab artifice qualiter differat t. 3. 388. a
 naturæ & artis differentia tom. 4. 337. 2
 naturæ atq; animæ comparatio non illepidā to-
 mo 1. 1309. d
 naturæ & animæ operum distinctio t. 1. 1113. c
 naturæ & artis operum differentia to. 1. 1140. a
 naturæ uires in animalibus tom. 1. 1128. c
 natura & semen, dum gignit & format animal u-
 num sunt tom. 1. 1140. c d
 naturæ opera triplicia ostendūtur, tot enim actio-
 nes & facultates sunt tom. 1. 1116. d
 naturæ opera quo pacto nobis cognoscere cōtin-
 gat l. sag. 141. b
 natura, nihil frustra nihilq; temere committit to-
 mo 1. 302. a
 naturā, frustra aut temere agere aliquid, Aristote-
 li imprudenter asseritur to. 1. 1261. d
 in naturā referre rerum opificia absq; alia explica-
 tione patētiore uulgi mos est ac imperitorū &
 qualiter id facere oportet tom. 1. 1249. 17
 naturæ opera, in animalis cōstitutione, arti respō-
 dent, & quā uarie to. 1. 265. a
 natura in animalium corporibus, nullo unquam
 tēpore ociosa est t. 6. 65. c
 naturam, nostræ creationis autorē appellat Hip-
 pocrates to. 1. 1104. b c nam quæ nos finxit ac
 gubernat, non ausus est pronunciare ibidem
 naturæ nomen ac substantiæ, in quibusdam Gale-
 no indifferens est tom. 1. 1217. d
 natura rei sensibilis, in quibus sit posita to. 1. 1003. a
 naturæ ualidæ existentis, motus ordinati sunt, cō-
 tra dum est inualida 4. 547. a

natura, cū prae imbecillitate finē operi imponere
nō possit, nostra auxilia implorat to. 5. 1062. c
natura aduersus morbum, ne certare quidem non
nunquam aggreditur & quando to. 4. 547. 9
naturam morborū curatricem esse qualiter Hip-
pocrates asserat tom. 3. 719. a
naturæ operum inspectio consideratioq; qualiter
inueniendis morborum idoneis præsidijs uiam
patefacit tom. 5. 1062. a. ac deinceps
natura artifex medicus minister t. 2. 416. ult. & ind.
naturæ minister, medicus Hippocrati dictus to-
mo 1. 1104. a. b
natura euacuationem si absoluerit aut si segnius
egerit, quid faciendum to. 5. 337. 5
naturam non cōmunem solum sed propriam cu-
iusq; nouisse medicus debet tom. 6. 365. b
na turæ motus cur nunc ordinati sint, nunc cōtra
& quando tom. 4. 582. d
naturā humani corporis, qua uia inquirat Hippo-
crates, expositio pulcherrima t. 1. 129. d. & ultra
naturæ opera triplicia probat, tot enim actiōes &
facultates to. 1. 1116. d
naturæ quædam conueniunt inuicem, quædam
contra tom. 2. 131. a
natura in tota uita peragenda potest plurimum,
deinde disciplinarū studia to. 2. 208. 9
natura quantum possit, ē pueris discendū ibidem
naturis quibus qualis motus cōpetat t. 2. 372. 17
natura rerum, quæ corpori nostro admouetur tri-
pliciter tom. 1. 92. b
natura optima, quantum appetit, tantum conco-
quit Isag. 265. c
natura, præsidi arte opus nō habet, & ratio ibidē
naturarū cuiq; morbi peculiare, & rō to. 3. 408. d
naturæ nostræ accommoda quæ sunt, alunt; quæ
contra, corrumpunt tom. 2. 131. a. b
à natura alieni succi, qui sint to. 3. 100. c. d
naturæ difficilem habentes habitus digestionem,
quæ sint tom. 3. 451. c
naturæ diuersæ, differentes curationes requirunt
tom. 6. 77. b
natura, ars, fortuna, qualiter quæq; sanitatis causa
fiat tom. 6. 264. d & præc. d
naturæ actiōes in animali quæ sint Is. 113. d & inde
naturam ubiq; probat artificiosam in lib. De usu
partium to. 1. 1159. d
natura, & consuetudo tom. 4. 764. a
naturæ consentienter uiuere quid sit, quid contra
tom. 1. 987. c. & 988. b
natura facit omnia alicuius gratia, uulgarum phy-
siologiæ placitum to. 1. 1143. b
natura esse, item secundū naturā præter naturam:
quid sit Isag. 174. 6. & idem
secundum naturam, qualiter usurpatur à medicis
tom. 6. 353. a. b & to. 3. 171. d
secundum naturam dicūtur, quæ prima ratione à
natura fiunt, & tanquam fines ab ea coniectan-
tur tom. 1. 1001. d
rerum præter naturā existentium diuisio t. 4. 441. d
rerum præter naturam, tria genera sunt, & quæ
Isag. 154. b

quod præter naturam propriam est, id omne ma-
lum est to. 4. 653. 9
natura admirator Hippocrates tom. 1. 1104. b
natura, ea quæ in nobis sunt ita singula effingit,
tanquā instrumenta certæ rei futura, non aliter
quam arrifices reliqui ad certas actiōes instru-
menta fabricant quædam to. 1. 1309. a. b
natura iusta ab Hippocrate dicta to. 1. 468. d
prudēs & artificiosa ostenditur 841. d aequē cu-
rat ut nihil desit, atq; ut nihil supersit 444. b
studet per instrumenta paucissima actiōes plu-
rimas animali comparare 734. a nihil sine sta-
bilimento relinquit 532. b animalium à nullo
domita 419. b studuit procreare animal im-
mor. 775. 2
naturæ instrumentum primum to. 1. 782. a pro-
uidencia in tegendis partibus præcipuis 455. a
prouidentia in neruo aut tendone transeuen-
do per magnam ossis eminentiam 456. b In
diuisionibus instrumentorum 558. a Industria
mira in carpi osse 460. d Ars in magnitudine
ossis tibie 499. a
natura per similia instrumenta semper uidetur o-
perari similiter tom. 1. 1188. d
natura, cur duo uasa sanguinis creati, quæ sit to-
mo 1. 220. c. d
naturæ rerū inquisitio, ē rebus tum maximis tum
facillimis adorienda, Hippocratis sententia, &
huius expositio tom. 1. 1083. c
naturæ opera in corporibus tom. 7. 3. 1
natura in colore naturali tom. 7. 15. 1
natura nostra ex quibus & quot cōpleretur ibidem
natura animalium quæ sit secundum Hipp. ibidē
natura quæ, & per quæ loca expurget ibidem
naturæ quando totum permittendum & quando
non tom. 7. 20. 1
naturā quando debeant adiungere in crisi ibidem
naturam partis respicit euacuatio to. 7. 21. 2
naturæ motus, debet à medico animaduerti, si bo-
nus, eum iuuat, si malus ē contra ibidem
natura expellit noxios humores, & medicamen-
tum attrahit tom. 7. 22. 1
natura euacuante metiri oportet quantum eua-
cuandum tom. 7. 23. 1
naturam recte operātem debet imitari medicus,
& quomō agnoscat naturā rectē operari, &
medicum tom. 7. 1. & 2. 1
naturæ opera quot, à quibus in corporib. ipsa nun-
quam cessat tom. 7. 3. 1
natura animalium per uarias uias mittit humores
malos tom. 7. 15. 1
natura multipliciter dicitur & quot modis to-
mo 7. 34. 2
natura consistit in elementorum commoderatio-
ne to. 7. 51. 2
naturæ propriū significatum tom. 7. 2. 3
naturæ quæ hyemī, & quæ æstati magis conue-
niant ibidem
naturæ à similibus offenduntur, à dissimilibus iu-
uantur Gal. to. 7. 3. 3
Quod

Quod si arguas oppositum dici aph. 1.6. lib. 1. res-
 ponde per uerba Galeni, hic ubi inquit præter
 quam si ætas temperata, & uicui, & regioni, &
 loco temperato comparetur, hoc enim solo mo-
 do similes à similibus bene afficiuntur
 natura sunt diuersæ, nam aliæ faciunt magis pas-
 sibilis, aliæ minus tom. 7. 11. ibidem
 naturæ operationes melius fiunt in tempestate a-
 quilonia tom. 7. 17. 3
 naturæ operationes quæ ibidem
 naturæ quomodo se habeant melius uel peius ad
 tempora anni & ætates tom. 7. 18. 3
 naturarum differentia facit ut sint diuersi morbi
 tom. 7. 19. 3
 nature opera assimilant operib. ueris tom. 7. 20. 3
 natura quomodo occulte operetur ibidem
 naturæ imbecillitas est causa cur facillime alteran-
 tur puerorum dispositiones tom. 7. 27. 3
 naturæ imitari debet medicus in euacuando Gal.
 tom. 7. 2. 4
 natura imbecillis cur nō ferat medicamēta t. 7. 5. 4
 naturæ opera tria, quæ se consequitur, cōcoctio,
 discretio, uacuatio tom. 7. 22. & 23. 4
 naturali colore debilitato propter fluxum sangui-
 nis non potest concoquere, nec in sanguinem
 transmutare, nec distribuere, propter hoc facit
 aluos humidas tom. 7. 27. 4
 natura per processū tēporis uires suas colligit ibi.
 natura quæ tegit solida corpora tom. 7. 37. 4
 naturalis calor quandoq; est proximus extinctio-
 ni, & tūp quæ euacuantur sunt frigida ibidem
 naturalis temperies est sanitas tom. 7. 39. 4. & con-
 tra morbus
 natura quæ regit solida corpora secundum Hipp.
 est calor naturalis tom. 7. 37. 4
 natura non potest in paruō corpore multas face-
 re dispositiones 40. 4
 natura ægrotantis indicat bonas excretiones to-
 natura ea est quæ dissolutionem, & (mo 7. 47. 6
 concoctionem facit tom. 7. 59. 4
 natura nostra est calor natiuus tom. 7. 22. 5
 naturæ opera quæ bene gerūtur imitari debemus
 tom. 7. 32. 5
 naturam recordari propriarū operationum, quo-
 modo cognoscamus tom. 7. 35. 5
 præter naturam dupliciter dicitur to. 7. 44. 5
 natura quādo aliquid uolenter excernit, illuc mit-
 tit sanguinem, & spiritum tanquam instrumen-
 ta, & quid agant tom. 7. 53. 5
 natura quādoq; ad cutem mittit humorem super
 abundantem per uiam crisis to. 7. 42. 6
 naturam debet imitari medicus tom. 7. 17. 6
 natia humiditas à calore febrili consumitur to-
 mo 7. aph. 6. lib. 7
 natura secundum Hipp. semper materiabus uiam
 inuenit tom. 7. 55. 7
 natura quomodo paulatim operat ea quoq; quæ
 uidentur non posse fieri ibidem
 natura quantū excedit ab eo, quod secundū natu-
 ram, tantam habet prauitatem to. 7. 64. 7
 à natura si aliquid recedat, quātus est recessus tan-

tus est morbus, si paruus, paruus, si multus, mul-
 tus, si ualde multus letale tom. 7. 76. 7
 Naturalis philosophia quæ tom. 8. 11
 naturales quæstiones multæ explicatæ to. 8. 236
 DE NATURALIBVS FACVLTA TIBVS
 libri tom. 1. 113. Item de naturalium facultatum
 substantia tractatio tomi. 1. 877
 naturales facultates sunt ponendæ, aut animal sta-
 re nequit tom. 1. 1139. 3
 naturales cuiusque partis functiones quatuor to-
 mo 1. 1176. c. d. & to. 3. 42. d
 naturales functiones, ut cæteræ à solidis partibus
 perficiuntur tom. 5. 85. a
 naturales facultates, quomodo proprium trahāt,
 alienum pellant, quæstio, neq; enim præceden-
 te cognitione tom. 1. 879. 4 & 880. c
 naturalium animalis actionum symptomata to-
 mo 3. 42. b
 naturalibus functionibus cōtingentium sympto-
 matum inuenio to. 3. 90. b
 naturalia instrumenta ab animalibus qualiter dif-
 ferant to. 4. 28. 7. & seq.
 naturæ instrumenta, sine motu uoluntario agunt,
 tom. 1 1212. b
 naturalium instrumentorū cuiusq; pro ipsius tem-
 peramento robur aut imbecillitas to. 3. 109. a
 & col. præced. duabus
 naturalium instrumentorū cuiusq; quot esse sym-
 ptomata queant to. 3. 42. d
 naturalium facultatum motiones nunc sympto-
 mata, nunc non sunt, & quomodo to. 3. 71. d
 naturalium cuiusque partis functionum noxæ to-
 mo 3 43. col. tota
 naturalia instrumenta, unicum habent imbecilli-
 tatis instum to. 4. 138. c
 naturalium facultatū cuiusq; in pueris robur aut
 imbecillitas tom. 3. 107. d & inde
 naturales functiones, pueri habent præcipuas, to-
 mo 2 379. b
 naturalium facultatum cuiusq; in senibus robur
 aut imbecillitas to. 3. 108. c d
 naturalium uentriculi functionum, cuiusq; noxæ
 tom. 3. 43. b c
 natiuus calor est ille qui suppurationem facit to-
 mo 7. 20. 5
 natiuus calor à frigore uel colligitur uel extingui-
 tur tom. 7. 21. 5
 nausea, quis sit motus tom. 3. 94. c d
 nausea, stomachi affectus est tom. 4. 126. b c
 nausea generatio, ac notæ to. 4. 723. 5. 671. 44
 nausea abundum animal esse, unde sit to. 1. 1175. c
 nausea sine uomitu, quid significet tom. 4. 19. a
 nausea uentriculus, & ad uomitum subuertitur,
 cibo contra appetentiam sumpto to. 1. 1164. 6
 nausea sunt si cibis non placet, ideo ægris gratifi-
 cari debet medicus in cibo qui placeat, modo
 non sit admodum noxius tom. 7. 38. 2
 nausea est motus fortis corporis tom. 7. 14. 4
 nausea aliqui pro nauigatione in eo aph. legunt
 ibidem
 nausea remedia tom. 8. 371
 nauiga

nauigatio turbat corpora facitq; euomere. nam
 est motus quidam ibidem
 nebulae, nubes tom. 3. 412. col. tota
 de necessitate uariè sententiæ tom. 8. 18
 negatio præposita quod non facit æquipollere
 suo contradictorio, ibidem collige, ubi dicit nō
 omnes homines sunt boni, id est, pauci sunt bo-
 ni tom. 7. 19. 2
 nepeta to. 8. 331. to. 5. 191. cap. 1
 nepholeon, affectus quis lflag. 229. 2
 nephritis quid sit lflag. 184. 2
 nephritici doloris ac colici dignotio to. 4. 141. a. b
 & 142. 3
 nephriticorum urina to. 4. 141. b
 nephritica antidota, à podagricis plurimū distant
 & quomodo tom. 2. 395. 2
 nephriticorum remediōrū duplex differētia, qua
 tenus alia calculosis, alia inflāmatīs ulceratisq;
 renibus conferunt, & cuiusq; generis uires qua
 les esse oporteat tom. 5. 773. d
 nephritica remedia, inflāmatīs, exulceratis, cōpe-
 tentia, uel sic quoq; sic affectū cōueniunt ibid.
 nephritis remedia & curatio tom. 8. 116
 nephritis propriè, calculi morbus est to. 6. 567. a
 nephritica confectiōes, ab Andromacho 774. d
 & col. seq. tota. ab Asclepiade 776. 3 ex Ar-
 chigene præcepta & remedia 774. 4
 nephritis, id est, passio renum ex frigidis humori-
 bus tom. 7. 26. 2
 nephritica signa, ex urina tom. 7. 35. 7
 NERVORVM NATVRA, animæ domicilium
 & à principe parte una cum spiritu oritur to-
mo 1. 1309. b
 neruorum origo, non cerebri membranæ aut in-
 uolucra sunt, sed cerebrum ipsum to. 1. 1035. d
 & 1038. d & unde deceptus Erasistratus secus
 opinatus primo fuerit 1036. 2
 neruorum origo in cerebro est, axioma principa-
 tus animæ ostendendi alterum est ac uerum
 tom. 1. 1053. d
 nerui alij è cerebro, alij è spinali medulla oriuntur
 tom. 1. 191. b. & quo pacto. & 1053. d. & 1103. d
 nerui tactus, maxime à spinali medulla ortum ha-
 bent tom. 1. 405. d
 neruorum principium à cerebro esse ubi demon-
 stratum sit tom. 1. 912. c. d
 neruis, originem motus à cerebro esse, indicia cer-
 tissima & eorum quæ de his in decretis sunt di-
 cta epitome tom. 1. 1246. b. c
 neruorum originem, in senectute tandem cogno-
 uit Erasistratus, Aristoteles uero nunquam to-
 mo 1. 1050. d
 neruorum origo cur à corde à quibusdam esse di-
 catur tom. 4. 66. b
 neruosa quædam corpora in corde sunt solum nō
 nerui ut Aristoteles opinatur tom. 1. 916. 15
 nerui, qui cerebro cor annectunt tom. 1. 911. c qui
 bus uicunque interceptis, perit statim uox. d
 neruorum operimēta substantiaq; cū cerebri ope-
 rimentis ac substantia, eadem sunt, & quæ inde
 sumantur indicia tom. 1. 1246. d & inde

neruorum anatome tom. 8. 205. to. 1. 191
 neruorū anatome, quō adorienda to. 1. 270. d. c
 neruorum dissectionis, principium, cur cerebrum
 sit tom. 1. 1014. d. & seq. a
 nerui optici soli, manifestam habent cavitatem
 tom. 4. 83. a. b
 neruus uisuiuos, esse perforatos docet anatome, &
 quibus modis tom. 1. 1039. b. c. d
 neruorum coniugatio è cerebro prodeuntium
 altera tom. 1. 191. 2 coniugatio tertia 192. a
 quarta a b coniugatio quinta 193. c coniu-
 gatio sexta, & septima d coniugatio gustato-
 ria neruorum to. 1. 193. a
 nerui omnes sunt coniugati tom. 1. 192. c
 nerui è spinali medulla orientes, circiter sexaginta
 numero fabricam habent eandem quam qui
 è cerebro oriuntur & qualem to. 1. 1050. b
 neruorum cubiti, anatome tom. 1. 274. 7
 nerui primi exterioris, in cubito anatome t. 1. 275
 penult. & col. seq. inde reliquorum, non mul-
 to post
 neruus qui à spinali medulla in brachium primus
 descendit tom. 1. 273. b
 neruus secundus in brachium iens t. 1. 273. d
 neruus tertius, & quartus nō multo post t. 1. 274. a
 neruus quintus è spinali medulla brachium a-
 diens. c
 neruorum brachij exteriorum duo principia to-
 mo 1. 272. b
 neruus, qui ex secundo intercostali intervallo pro-
 cedit d
 neruus, in manu maximus 274. a
 nerui, musculos thoracis cientes, è spinæ medul-
 la omnes oriuntur tom. 1. 1073. c
 neruorū cruris anatome to. 1. 285. b. c & deinceps
 neruus cruris, uia tantum uidetur facultatis è cere-
 bro mandate lflag. 142. b
 neruorum qui in femore & tibia sunt, anatome to-
 mo 1. 287. a. b
 nerui per totum musculorum corpus quomodo
 diuidantur tom. 1. 1185. & 1186. b
 neruis carentes particulae tom. 4. 33. c
 anatomici, cur pugnantia inter se prodiderint, de
 neruorum quorundam sectione tom. 1. 194. a
 de neruorum dissectione libellus, eorū quæ in ad-
 ministracionibus anatomicis de iisdem dicuntur,
 epitome tom. 1. 191
 NERVORVM anatome quibus modis discen-
 da sit to. 5. 877. 3 de iisdem rursus, è libris De
 usu partium
 nerui cōmune totius corporis organū t. 1. 472. b
 quibus partibus cōtigerint 818. a circa princi-
 pium molliores 609. c
 nerui à spinali medulla orti 820. a. b à cerebro
 orti ibidem ubi terminentur 825. d reuer-
 sui 608. d duplices & horum usus 818. a. b uel
 scerum quales 659. a & deinceps
 nerui ligamenti & chartilaginis in usu cōparatio
 tom. 1. 731. c longius ducendi securitas 824. c
 hepatis tunicae inserti usus 519. d
 neruos ad musculorum capita porrigi to. 1. 826. b
per

per totum corpus ferri 817.b
 neruis quæ partes careant c
 neruorum principium est cerebrū & spinalis me-
 dulla tom.1.431.d utilitas.432.a substantia
 628.d in musculos insertio 605.b principia
 606.b coniugationes.654 & ultra, item.657.
 & deinceps prima 657.a & 771 secūda ibi-
 dem tertia 657 a b & 760 b quarta ibidem
 quinta 657.c & 761 c sexta d & inde & 761 d
 sexta coniugationis germina seu propagines
 608 a b septima 660.b
 ner.genus utrunque quibus partibus contigerit
 tom.1.818 b c & 819.b distributio partū dif-
 ferentiæ accommodata 818.d distributionis
 tres scopi naturæ ibidem mixtiōis usus 829 c
 corporū genera tria 799 d durorū principia
 657.d mollium & durorum discrimen actio-
 ne obeunda 658 qui ad collum & ossa lata
 scapularum descendunt, distributio 825.a ex
 collis spinali medulla prosectorum distributio
 826.a
 neruus quid, & eius usus. tom.8.211
 nerui, eorumq; differentia lsa.170.a
 neruus, unde dictus tom.1.1184.c
 nerui appellatio tom.3.588.a.b
 nerui, qui dicantur tom.1.233.c
 nerui ex solo semine habent ortum t.1.1265
 neruorum, arteriarum, uenarum, ē semine esse or-
 tus ostenditur tom.1.1261.c
 neruus uena & arteria unde nutriantur t.1.1144.c
 nerui ē quibus alantur, quomodo deprehenda-
 tur tom.1.163.a
 neruofarum partium nutrimentum t.1.1182.b
 neruæ partes animalū, qualiter alant to.2.96.d
 nerui substantia qualis to.1.1184.b.c
 neruus eandem cum cerebro substantiam quo pa-
 cto habeat tom.1.1042.b & cur cerebri auxi-
 lio indiget perpetuo c
 neruus, exanguis, durus, ac frigidus, quo pacto sit
 tom.1.29.d
 neruus, uisū quidem paruus, sed uirtute minime
 paruus est tom.1.1184.d
 neruis non inest uirtutis pro magnitudinis ratio-
 ne, sed paruus quibusdam potestas non exigua,
 & quibus tom.1.1284.a
 nerui ceu cānales sūt, facultatis animalis t.6.228.a
 de neruis item, eorumq; differentiis, & functioni-
 bus, præsertim optici & ocularibus, habes to-
 mo 6.332.ca.1 & deinceps
 neruus, nullam sensui euidenē cōcauitatē habēs,
 nulla sicut arteria & uena inanitione indiget
 tom.1.1261.c
 NERVORVM species duæ lsa.208.
 neruorum differentia triplex tom.1.1177.d
 nerui cuiusq; substantia, triplici constat natura, &
 qualiter tom.1.1036.a & quod officium illa-
 rum unaquæq; exhibeat to.1.1038
 neruorū tū molliorū, tū duriorū tēperamentū. t.1
 nerui molliores, à spinæ medulla nihil dif- (66.c
 ferre uidentur, & quomodo to.1.1114.a
 neruus uisūus præstantiam uirtutis præ se fert su-

pra cæteros, & quō to.1.1042. d. & ipsius situs,
 ac substantia reliqua ibidem & 1043.a
 neruus opticus, maximus tom.1.450.c
 neruus qui à cerebro ad oculum descendit, uia spi-
 ritus sensibilis est to.3.51.b
 neruis cæteris, num meatus quispjam dandus sit,
 sicuti optici oportet, quæstio tom.1.1040.d
 neruorū uis non cognata in ipsis sed ē superiore
 principio influit tom.1.1185.a & 1186.d
 neruus, qualiter à cerebro facultatē animale uē
 hat, & quo pacto eandem prohibeat t.3.58.b.a
 neruis qualitatē à cerebro alteratricem tantum
 influere ponentium opinio. to.1.1039.b & hu-
 iusce modus similitudine radiorum solis expo-
 situs ibidem
 nerui, num spiritū in sese aliquem singuli habeāt,
 sensus ac motus auctore, an dū mouēdū animal
 est à cerebro influat, ignorat Galen. to.1.1039.a
 neruis, si membrana ipsos foris ambientes deſi-
 rantur, nondum peribit motus ac sensus: sicut
 neq; in cerebro to.1.1038.d
 neruorū alijs sensus alijs motus sunt t.1.1050.a
 nerui sensifici, qui sint tom.1.1042.c
 nerui sensifici, facultatem omnem sentiendi à ce-
 rebro ad propria usque instrumenta uehunt, &
 modus ibidem b
 nerui sensifici, mouētib. sūt molliores et ratio ibi. c
 neruus omnis sensu præditus est to.1.1186.a
 nerui in uniuersum omnes, sensus tactus sunt par-
 ticipes, & ratio tom.1.1042.d
 nerui tangendi, qui qualescūt tom.1.404.d
 nerui sensum cæterorum, quales ibidem
 neruis non iisdem sensus ac motus singulis digitis
 dispensantur to.1.267.c
 neruis iisdem, sensum ac motū partibus nonnullis
 adferentibus, cur tamen alter non nunq; solum
 pereat quandoq; altero incolumi to.3.59.c
 nerui pars interior, sensū ac motū uehit. t.1.1038.d
 nerui, respirationis instrumentorum qui & unde
 oriū tom.1.866.b
 nerui quō respirationis sint instrumenta ibidem d
 neruis cur semp opus habeāt ptes reliquæ t.4.29.a
 partes animalū sine neruo, nō sentiūt to.1.191.a b
 à quibus neruis ualentibus, partes uim habēt suā,
 iisdem offensib. læduntur tom.3.59.b.c
 nerui qui si offēdunt, obnutescūt aīal t.1.194.c.d
 nerui, in quibus sint magis conspicui t.1.271.a
 nerui nutrimentū ex frigidis & glutinosis humorib.
 bus to.7.aph.26.lib.2 replentur ex frigidis &
 glutinosis humoribus ibidem
 neruofæ partes hyeme cur læduntur to.7.23.c
 nerui magnitudo à cerebro ad os uentriculi 174
 cōiugatiōes quædā 50.lib.16 ligāt quadā socie-
 tate partes gulæ ad spinālē medullā, & mēbra-
 nās, & ossa uertebrarū, & his q̄ extrinsecus adia-
 cēt.31.4 læsi trahūt uertebras ad initia uel ad
 latus quō ibid. excitant in febrib. uehemēti-
 bus, & faciūt malas cōuulsiōes 66.4 mouētes
 thoracē ostendunt parati ad cōuulsiōē qñ spi-
 ritus offendit 68.4 laborāt in motu aph.1.lib.5
 habent

habent societatem cum ore uētriculi in patien-
do ex helleboro ibidem
neruorum contractiones, & extensiones quomo-
do fiant, & quot modis to. 7. 49. 4
neruorum diffensione & cōuulsione qui tenetur
febre superueniente liberatur tom. 7. 57. 4
neruosa partes contrahuntur repletionē, & eua-
cuatione ibidem. & quomodo aph. 1. lib. 5. sic-
cantur a sole igne & calore 39. 6
in neruis humiditates ex ui pharmaci tractæ con-
uulsionem faciunt quo pacto aph. 1. lib. 5. sicci-
tas conuulsiones facit difficillimas 13. 7
neruosa partes ab inflammatione conuelluntur
tom. 7. 2. 5. item ab euacuatione superflua 56. 5
nerui calefiunt a uino tom. 7. 5. 5 qui quandoq;
a uino sanantur ibidem
neruorum principium patitur in stupore, uel prin-
cipaliter, uel secundum compassionē ibidem
neruorum substantia dissoluitur a calore ibidem
neruis nocet frigidum tom. 7. 18. & 22. lib. 5
neruosa partes communicant cum hepate, ideo li-
patiantur singultus fit tom. 7. 58. 5
neruosa sunt posteriora, ideo potissimū cōuulsio-
nes, & distensiones hic fiunt to. 7. aph. 66. lib. 5
neruorum passionēs quæ sint ibidem
neruosi musculi uulnerati habent parua uulnera
ibidem
nerui nascuntur in capitibus musculorum: chor-
dæ in fine ibidem
neruosa partes medicinas calidas & siccas deside-
rant ibidem
neruosis partibus insunt pituitosi & lenti humo-
res in conuulsione tom. 7. 70. 5
neruosa corpora frigiditate & rigore efficiuntur
ad dissilandam difficilia, & implentur tom. 7
aph. 13. lib. 6
neruosa partes non agglutinantur tom. 7. 18. 6
nerui & neruosa partes nō coalescunt, neq; au-
gentur tom. 7. 19. 6
ex neruis ad arterias & uenas noxiū humores du-
cuntur, & e contra 26. lib. 6. & quid agant
neruosa substantia facile offenditur in crapula, de-
sidia, uino, coitu tom. 7. 28. 6
nerui non inflammantur, sed dolent in podagricis
tom. 7. 49. 6 inflammati frequenter conuul-
sionem incidunt tom. 7. ibidem inflamma-
tio ex ictu tardius uenit ad consistentiam & tar-
dius sanatur tom. 7. 49. 6
nerui ex frigore duritiem quandam incidunt, &
dispositionem similem conuulsioni to. 7. 54. 6
neruorum principium, est cerebrum tom. 7. aph.
3. lib. 7. & 69. 5 compatitur patiente stoma-
cho to. 7. 10. 7
nerui aliqui sunt communes stomacho & hepati
tom. 7. 17. 7
neruus abscessus non coalescit tom. 7. 28. 7
nerui qui a medulla spinali nascuntur, quando ne-
cesse est rumpi tom. 7. 59. 7
CIRCA NERVOS contingentes affectus
tom. 4. 79. 10 & col. seq. 2
neruorum resolutio tom. 3. 71

neruosa corpora, qualiter a causis cōtrarijs inten-
dantur tom. 3. 73. a
neruorum dolores, e plenitudine atq; inanitione
iuxta fiunt tom. 4. 49. d
neruorum faciei noxa, & agnitio to. 4. 89. a
neruosius partibus affectis, cur promptius deliria
superueniant tom. 4. 69. d
neruo inflammato, spasmo correpti quidam sunt
ac mente alienati & curatio eorundem tom. 1.
1184. d
ex neruorum ignoratione, quid acciderit quan-
doq; chirurgis tom. 1. 287. c. & ultra
neruos brachij præcidit, imperitus quispiam me-
dicus tom. 1. 283. c. d
neruorum uulneratorum curatio cōmuniter assi-
gnata tom. 5. 864. b. c. & idonea ad id materia
uires exposita d. & col. seq. tota
neruorum uulnera curandi rationem, ante Gale-
num nullus scripsit tom. 5. 889. 11
neruorum uulneribus recte curandis, anatomies
cognitio magnopere cōducit tom. 5. 876. 2. &
col. seq. duabus
neruorum uulneratorum curationem quo pacto
administrarint medici ante Galenum tom. 5
876. a. & c quando excogitauit Galenus t. 5.
875. d curationis improba ratio Galeni præ-
ceptorum tom. 5. 863. cap. 1
neruorum cōmunem curationis modum quo pa-
cto primum Galenus immutare in adolescente
aggressus est tom. 5. 867. 2. & col. seq.
e neruorum uulnere, nullus Galeno mortuus,
uel alio quoque uulnere, alijs medicis permulti
tom. 5. 876. a
ad neruorum uulneratorum curationem quid in-
uenerit Galenus, dum gladiatoribus præfectus
esset tom. 5. 876. 2
neruorum uulneribus, primū a Galeno cōditum
medicamentū, anteq; cuiusq; uirtutis quātitatē
cognosceret to. 5. 874. d. & eius emendatio 879. d
neruorum uulneribus conducentiū medicamen-
torum communis natura quæ sit to. 5. 874. b
neruorū uulneratorū curatio tota, exactius repe-
ta, una cū medicamentis idoneis, maxime sim-
plicibus tom. 5. 869. 3. & col. seq. 6. & ultra
neruis uulneratis curandis, medicamentorum ex
metallicis preparatio tom. 5. 879. 5
neruorum uulneribus, tum angustis tum latis, cō-
petentia medicamenta tom. 5. 878. b & 880. a
uulneribus, ex euphorbio medicamenti præpa-
ratio tom. 5. 882. 6. d. eiusq; usus idoneus 883. b
uulneribus angustis, medicamentorum compo-
sitorum quatuor genera tom. 5. 880. c & eorum
usus expositis d. uulneribus, ex columbarū
stercore medicamenti topici preparatio to. 5.
886. 8 ex liquoribus confecti medicamenti,
preparatio tom. 5. 885. 7. medicamentorum
sumptuosorum preparatio tom. 5. 887. 10
uulneribus cōiuentibus aperiēdis t. 5. 886. a. b
neruorum punctorum curationis methodus ex-
posita tom. 6. 141. c. b. magis autem 142. d
nerui & chordæ, puncturā curatio lib. 2. 71. b
neruus

neruus punctus, calidiora magisq; digerētia phar
 maca requirit, quam denudatus to. 5. 989. a
 neruorū affectionibus utilis cōpositio to. 5. 538. 12
 neruotroti, ad balneū qualiter muniendū ē. 5. 875. b
 neruis uulneratis, medendo resinarum usus to. 5
 872. c ex euphorbio Cerati cōpositio to. 5
 877. d adhibenda medicamenta, mollia esse et
 liquida oportet, & quō tom. 5. 873. 5. me
 dicamentum non idem in omnibus corpori-
 bus conuenire potest, proinde duo parata ha-
 bere conuenit, alterum fortissimum, alterum
 imbecillimum, & utriusq; preparatio tom. 5
 880. 2. & deinceps, & 882. b
 neruorum non punctim sed cēsim uulneratorum
 curatio methodica to. 6. 146. b c. Primo si dire-
 ctum sit uulnus, iuxta nerui longitudinem,
 ibidem deinde si transuersum 148. b
 nerui uulnus transuersum, maiore cum periculo
 conuulsionis est coniunctum to. 6. 148. b
 neruorum contusorum curatio to. 6. 148. c
 neruus si totus præcisus sit to. 6. 148. d
 neruis, punctis, uulneratisue aut contusis, si super
 ueniat phlegmone, curatiōis præcepta to. 6. 148. d
 neruorum uulneribus, puncturis, præcisionibus,
 uarie, topica à priscis medicis tradita to-
 mo 5. 889. 11. & col. seq. 4
 neruorū conuulsione affectorū curatio to. 4. 64. a
 nerium. Rododaphne to. 5. 220. 8
 neuras ibidem
 neutrum tripliciter dicitur to. 5. 21. cap. 23
 neutrorum corporum signa lflag. 261. c
 neutris corporibus, præseruatio debetur, & quo
 pacto ea ea fiat explicatum breuiter ac per par-
 tes lflag. 161. d. & col. seq. tota
 nicodemus in Abderis to. 3. 270. c, & 578. 83
 nicomachus Smyrnæus, præ mole corporis opo-
 ueri non potens to. 3. 17. a
 nicostrati uxor in Cranone, ē quarto epidemion
 tom. 3 298. 15
 nigella to. 5. 213. 99
 nigrorum deiectio, pestilenti quopiam tempore
 tom. 1 156. d
 nigrores dicti, eorumq; generatio to. 3. 335. 11
 nigra deiectiones quales, & quomodo discernan-
 tur ab atra bile, & quomodo generent to. 7. 21. 4
 nigra in principio mala, in uigore autē morbi ex-
 purgamentum sunt ibidem
 nigra euacuata per hemorrhoidas, malū ibidem
 nigredo sit in ueteri sanguine ex frigore to-
 mo 7 23. 5
 nihil, citra causam, aut ex nihilo gigni, axioma est
 tom. 5. 17. c omnium philosophorum axioma
 est tom. 1. 958. b. & 959. b naturale axioma
 est to. 1. 878. à medicis usurpatum to. 6. 22. 7
 ex nihilo oritur nihil to. 3. 174. 4
 Nili incrementi causæ to. 8. 31
 nimium omne est naturæ inimicum to. 7. 42. 5
 nitrum. litrum to. 5. 320. 52
 nitrum & aphronitrum to. 5. 119. b c
 nitrosum saporem habentia, qualia sint uiribus
 tom. 2 170. a

nitrosa balnea euacuant totum corpus to-
 mo 7 2. 4
 nix quomodo fiat to. 8. 27
 nix quibus partibus noceat, & quas aggritudines
 faciat tom. 7. 24. 5
 niuis usus. eiusq; noxæ to. 2. 150. d. & seq. a
 niuis atq; ignis, eandem facultatē dici posse, stul-
 ta cuiusdam opinio to. 5. 247. a
 nobilitas, quare genus
 nocte magis sentimus læsiones to. 7. 13. 1
 aduersus nocturnas pollutiones remedia to-
 mo 2 397. d. & seq. a
 noctuæ sanguis. l. uespertilionis
 NOMINA ex impositione sunt to. 2. 421. b c
 nominum institutio, cuius sit to. 4. 243. b
 nominum usus, quis sit nobis to. 1. 1081. c
 in nominum consideratione, quale sit dialectico-
 rum officium, quale grammaticorum ac rheto-
 rum to. 4. 564. b
 in nominibus tum ueterum tum iuniorum stu-
 dium, illorum necessariū, horum sophisticum
 tom. 4 489. 6. d
 de nominibus contentio damnanda tom. 4
 225. a. tota col.
 de nominum usu quatenus sollicitos nos esse de-
 ceat, & aduersus importunos sophistas t. 4. 179
 nominum cura qualis sit habenda tom. 3. 223. a. &
 inde & to. 4. 775. a
 nominum uerborumq; copia, quandoq; indecora
 non est, quandoq; contra, & quando scilicet
 tom. 5 128. a
 nominum ratio non semper habenda to. 2. 59. d
 nominum contentio fugienda est, ubi speculatio-
 nem ipsius artis usui necessariam ediscere sta-
 tuunt to. 3. 36. b. & to. 5. 890. c b
 nominum contentio, hominum ocioforum opus
 tom. 2 139. c
 nominum indagandorū curiositas nimia damnan-
 da to. 1. 168. c
 nominum fictio laudatur 637. d
 nominum cauillatores perstringuntur to. 1. 519. c
 occasiones aliquot 637. d
 in nominum usu multi peccant to. 6. 20. c
 in nominum usurpatione uel fictione Græcorum
 consuetudo to. 3. 345. 5
 nomē & eius ignoratiōē, à rebus & ignoratiōe
 ipsarū discernere pleriq; nesciunt to. 6. 25. c
 nominum distinctio quanam & ad quid utilis sit
 tom. 5 66. cap. 2
 nominū distinctio, quem usum præbeat to. 5. 70. d
 nomina, in disputationibus diligenter definiēda,
 & ratio to. 1. 1001. b
 nominum usus, proprius qualiter conducatur, & ad
 uersus sophistas to. 4. 205. cap. 2
 nominū usus proprius & metaphoricus t. 4. 453. 5
 nominū usus perturbatus, rerum quoq; notitiam
 confundit to. 6. 75. d c
 nominum significata tum cōmunia tum propria
 inueniendi uia quæ sit to. 4. 266. b
 nomina sciscit Chrysippus to. 4. 226. a
 nomina rebus propria si desunt, tum definitione
 utendum

utendum to. 4. 241. a
nomina nouare quibus necesse sit to. 1. 1062. a
de nominibus atticis, Galeni liber, & alter de me-
dicis to. 4. 228. a
nominibus non est altercandum, modo re ipsa cō-
ueniamus to. 7. 22. e
nominare dupliciter res omnes. est Cracorum con-
suetudo to. 7. 59. 5
nomina sunt imposita aliqua ratione, ex Gal. col-
lige to. 7. 1. 6
nominum impositores in alijs uocibus laudandi,
non tamen in leuitate intestinorum ibidem
nominibus abutuntur medici, praesertim in atra-
bile to. 7. 53. 6
nomen quandoque ponitur gratia distinctionis,
quandoque non 25. eodem
nomen per translationem dictum est to. 7. 16. 5
nomina, quae sint, & qualiter à chironijs ulceribus
differant to. 5. 973. d
nomina dicta quae sint, & earum medela to. 5. 252. 4
970. 17
nomen emplastr. Melin. to. 5. 839
non omnino, modus loquendi pro, non in omni-
bus to. 7. 19. 2
non, negatio addita admodum quid significet, to-
mo 7 72. 5
nonana febris Isag. 215. a
nonus est bonus dies to. 7. 36. 4
nono mense mammarum uenae, & uteri, sunt ma-
gis plenae to. 7. 39. 5
nosce te ipsum, quod non temere dictum sit to. 2. 195. d
notatio, quid sit Isag. 177. 9
de notis Hippocratis, qui scripserunt to. 3. 530. b c
de notatione, anticipatione, & ratione to. 8. 32
notae agrorum historijs per libros Epid. subiectae,
num Hipp. ipsius sunt, quaestio to. 3. 525. c
vibax costae, dictae to. 1. 311. d
nostre generationis principia duo, initio sanitatis
tuendae to. 1. 1141. a
nubecula, quis affectus oculi sit Isag. 187. a
de nubibus, pluuia, niue, & grandine to. 8. 27
nubium generatio & differentiae to. 3. 412. b
nubes, lege hypostasis, sedimentum, residentia
nubes rubra in urina quarta die adparens, signifi-
cat iudicationem in septima to. 7. 71. 4
nubes rubra adparens antea non uisa, significat
concoctionem & bonum iudicium ibidem
nubes albae quid significant in urinis ibidem
nubes rubrae & subrubrae quid significant in uri-
nis to. 7. 71. 4
nubes rubra raro adparet, sed alba saepe ibidem
numeri num agant to. 4. 583. b c
numerus, ad horarum diei distributionem, quis
utilissimus sit to. 2. 228. b
numerus, tum musculorum, tum carcerarum par-
tium corporis animalium immensus quispiam
& eius explicatio to. 1. 1251. b. & inde
numerus partium, & quae ex hoc nascuntur aegri-
tudinum differentiae to. 2. 28. 7. & 34. b
in numero partium contingentium morborum
causae to. 3. 32. d

Numisianus, Galeni praeceptor to. 1. 227. b
nutrimentum, quare alimentum
de nutrimento & incremento animalium Empe-
doclis opinio to. 8. 42
NUTRIMENTVM to. 1. 1122. a
nutrimentum quid sit to. 5. 6. d. to. 1. 90. c
nutrimentum ad aliquid est to. 1. 90. & 95. a
nutrimentum, trifariam Hipp. to. 1. 87. c. 1122. a
nutrimentum actu, potestate: potestate propin-
qua & remota, magis ac minus to. 1. 1122. a
nutrimentum futurum quid ibidem b c
nutrimentum cuiusmodi esse oporteat to. 6. 174. c
quod nutrit, in eius quod nutritur subst. abit to-
mo 1 1021. c d
nutrimēta, bifariam similia sunt alitis to. 2. 381. c d
nutrimentū aliud alijs corpori animalis proprium
tom. 2 238. c
nutrimentum quod spacio indiget ut concoquat,
frigus inferre uidetur quādoq; & ratio t. 1. 87. b
nutrimentū à uisceribus, cur immutetur cōcoqua-
turq; ratio, explicatio to. 1. 1021. d. & deinceps
circa nutrimentū distributionem contingentia sym-
ptomata, & ipsorum causae to. 3. 95. d
nutrimentū corpora q̄ pacto calefaciat t. 1. 87. a b
nutrimentum, frigefacit, & quando to. 1. 87. d
nutrimentum frigidum natura, quo pacto corpus
calefaciat to. 1. 93. d
nutrimentū mensura, si non iusta sit, quae nocumen-
ta utrinq; adferat, iuxta excessum scilicet ipsius
& defectum to. 5. 1067. d
nutrimenti defectus facit fluxum capillorum to-
mo 7 115
nutrimentum minus quā e cōsuetudine sit, qui-
bus de causis dari solet to. 2. 315. d
quae ut nutrimenta eduntur aliqua, cur imposita
cuti hanc erodant, intro assumpta id non faci-
ant to. 1. 88. a
nutrimentum à medicamēto uenenofo quid dif-
ferat to. 1. 1165. c
nutrimentum & medicamentum to. 5. 123. c
nutrimenta ac medicamenta, quae uocentur, to-
mo 1 86. b
nutrimentum ac medicamentum simul, primum
corpus afficit. deinde nutrit, quomodo t. 1. 93. a
nutrimentorum alterantium, usus duplex est, to-
mo 1 93. b
nutrimentū quomodo uaria perreppet to. 1. 1174. b
nutrimenti uasorum, anatome breuis Isag. 209. c d
nutrimenti meatus alijs communes, alijs singula-
rum partium to. 1. 507. 5 reliquiarum non
purgatarum noxa 645. b c
nutritio hepatis, splenis & pulmonis to. 1. 522. d
uentriculi & intestinorum 527. c d
nutritorijs instrumen. cur nerui parui to. 1. 542. 10
nutrit. instrumentorū sensus eiusq; usus to. 1. 543. a
nutrit. organis cur insūt plura fibrarū ge. t. 1. 562. 8
ad nutrimentū alterationem quare multa instituta
sint organa to. 1. 1120. b c
nutrimentum, quo pacto membrīs adiungatur,
tom. 1 1270. a b
nutrimentū, pro alendis partibus radicalibus, qua-
ratione

ratione gignatur, demonstratio ibidem
 nutrimentū actū sit omnino simile substantiæ quæ
 fluxit, & quæ reliqua est speciatiū to. 1. 1159. a
 nutrimentum ad nutrimentum assimilationis argumen-
 tum evidens to. 2. 239. b
 à nutrimento nutrita alterari negantium, confu-
 tatio to. 3. 97. d & colseq.
 nutrimentum ad carnis mutationē magnam uim
 habere, ab Arist. proditum, & quo loco ibidem
 nutrimentum partium in animali atq; augmentū
 non ex eadem materia omnium, sed cuiusq; ē
 propria est to. 1. 30. a
 nutrimenti, sapores duo soli sunt, dulcis & pinguis
 tom. 5 104. 8. c & huius offensio eadem d c
 nutrimentum, cur dulce appareat to. 5. 111. d
 circa nutrimentum locata à natura operæ parti-
 tio to. 1. 1177. d
 de nutritione, antiquorum opiniones uariæ, to-
 mo 1 1122. b c
 NUTRITIO, quid sit Isag. 171. d
 nutritio eiusq; modus, & opera to. 1. 1119. d
 nutritio est uacuati repletio, cap. 9. libro 4. symp.
 tom. 1 1177. c
 nutritio, aliud nihil quàm adsimilatio perfecta est
 tom. 1 85. d
 nutritio nil aliud, quàm effluentis substantiæ red-
 integratio est to. 1. 1281. c
 nutritio alterationis quædam est species to. 3. 96. d
 nutritio, mistio est totorum per tota to. 1. 1142. b c
 nutritio auctiōnem, ambæ generationem iuuant
 tom. 1 1118. 7
 nutritionē, altero duorum modorū fieri t. 1. 1269. d
 nutritionis necessitas to. 1. 1119. c
 nutritio, naturalū actionum maxime necessaria
 est to. 3. 96. d
 nutritionis originem, in corde animalis esse, sum-
 ptio falsa to. 1. 917. a
 nutritiōis partiū corporis omniū modus t. 1. 1181. c
 in nutritiōe pars quælibet nutritur, ut in auctiō-
 ne fit to. 1. 1181. c
 nutritionis gradus to. 1. 1176. d
 nutritionis diuersa instrumenta to. 1. 1121. c
 nutritio quibus operibus perficiatur, ostensi, to-
 mo 1 1121. c
 nutritio totius post cibum sumptum tribus fit di-
 uersis tēporibus in partibus diuersis to. 1. 1177. d
 nutritionem nō fieri per successiōē to. 1. 1146. c d
 nutritionis ac euacuatiōis modus unus, sermone
 breuissimo Hipp. expositus to. 1. 34. a
 nutritiones ac purgationes, per naturalem poten-
 tiam pharmacorum ac partium fiunt ibidem
 nutrimentū omniū, cōmunis dulcedo est to. 5. 110. d
 nutritionis symptomata siue noxæ to. 3. 96. d. & in
 de & sigillatim ipsorum causæ
 nutriendi actionis, offensæ to. 3. 92. b c. & 42. c
 nutritæ facultas naturalū maxima est to. 1. 1118. 7
 & 1120. a b
 nutrimentū exhibitio diuturna, corpora nostra ma-
 gnopere alterat, & quo pacto to. 1. 93. a
 nutritæ largius q̄ deceat, aut contrā, quas habeat
 noxas to. 2. 333. d

nutriri, quid sit corporibus to. 1. 22. b c
 nutritur quod in utero est animal, & per quas uias
 tom. 1 1308. bc
 nutritio quid sit to. 7. 15. 1
 nutritio animalia calor naturalis ibidem
 nutritio unde maxime accipitur to. 7. 17. 1
 nutritio agrī à tempore quo sumatur ibidem
 nutritio in plethoricis dispositionibus ibidem
 nutritio citissima per quæ facienda to. 7. 11. 1
 nutrit cito uinum, citissime calor ibidem
 nutrit corpore quando debemus, & quando
 non ibidem
 nutriunt quæ celerrime, Gal. to. 7. 18. 2
 nutriti uersimil & celeriter quid, & quod unū
 alterum sequatur to. 7. 18. 2
 nutriunt quæ tarde ibidem
 nutritionis uelocis indicium unde ibidem
 nutritionem uelocem, uel tardam debemus pro-
 bare ex sanis, Gal. to. 7. 18. 2
 nutritiue imbecillitas quid agat to. 7. ibidem
 nutritio quo sanguine fit to. 7. 47. 2
 nutritiā uenere prorsus abstineat to. 2. 259. d
 nutritum lactis uitia, infantem inficiūt to. 2. 101. d
 nutritum quæ cura habenda sit to. 2. 259. 13
 nutritum errores, in ligandis infantibus, figuram
 partium corruptunt to. 3. 30. c
 nux pinea, qualis succi sit to. 2. 68. 17. & 136. c
 è nucē pinea eclegmatis preparatio, ad thoracis
 ac pulmonis expuitiones to. 6. 721. d
 nuces ponticæ to. 2. 74. 28. & 177. d
 nuces, atq; earū descriptio to. 2. 74. 28. & 15. 194. 12
 nucum omnis generis, explorandorum modus
 tom. 2 140. d
 nucum ambarū usus, cum ruta contra letalia phar-
 maca to. 2. 74. d
 nuces, cū caricis ac ruta, cōtra uenena, to. 2. 144. a
 è nucem uiridium succo, medicamen stomachicum
 Galenus primus preparauit to. 5. 631. 2
 nyctalops, quis affectus sit Isag. 187. b
 nyctalopes, qui dicantur Isag. 229. d
 νυχθημερον tempus ab astronomis dictū t. 1. 1314. c
 nycteris sanguis. uespertilio
 nymphea to. 5. 220. 9
 O & ω, uno caractere olim signatæ t. 3. 684. a
 Ob disunctiue meminit Gal. to. 7. 9. 7
 ob disunctiuam dicit Gal. esse to. 7. 81. 3
 obelus, qualiter præter naturam sit to. 3. 329. c
 obelus nimium corporibus, extenuandis curan-
 disue præcepta to. 6. 353. d & deinceps
 obeliscus quid sit tum qui eo notati uersus ē secun-
 do libro De natura humana, à Dioscoride to-
 tom. 1 131. d & inde
 obiectorum sensuum ratio to. 1. 162. 9. b
 obliquesiones quomodo fiant to. 7. 31. 3
 obliquesiones comitanē senes ad mortē t. 7. 40. 5
 ad oblata promptitudo bonum signum to. 7. 33. 1
 obliquitas est passio propria spinæ to. 7. 46. 6
 obliuio & ignorantia sui, differunt to. 4. 683. d
 obliuionis causæ to. 3. 89. a & ultra
 obliuionis remedium to. 8. 383
 obmutuisse repente, à quā causa to. 1. 175. a
 obscura

obscura bifariam sunt, per se, & ad nos to. 6. 83. b.
 obscura, qualiter sint examinanda to. 6. 84. c.
 obscura quisq; potest pro arbitrio scribere, quum
 nulla sit transcribentis lex to. 7. 65. 7.
 obscuritas non cogit aliquid addere inuentis, sed
 bene falsitas ibidem
 obscuri sermones quid faciant ibidem
 obseruatio, quare experientia
 obsonatrici artis, medicus ne sit omnino ignarus
 tom. 2 74. 27
 obstetricum ars in promouendo partu to. 1. 80. 5. d
 obstetricum opus quod sit to. 7. 62. 5
 obstructio, febribus tum ephemeris tum reliquis,
 communis causa est to. 6. 240. a
 obstructio modica aut multa to. 3. 26. c. d
 obstructio, qualiter calorem in corpore animalis
 excitet to. 3. 22. d
 obstructio, qualiter febrem gignat to. 3. 118. 5
 obstructio si parua sit, diariam, sin fortis, aliam fa-
 cit speciem to. 6. 240. a
 obstructio exilis, diariam efficit febrem, cum ue-
 ro uel ob magnitudinē, uel medici inscitia legi-
 timū tempus excessit, putridam facit to. 6. 22. 5. a
 obstructio, aut febrem parit, aut plethorā, pro ua-
 porum retentorum qualitate to. 3. 26. d
 obstructio, qualiter frigiditatē inducat to. 3. 25. b. d
 obstructio, instrumentalium affectuum unum est
 lřag. 158. b. c
 obstructio, quā uino sit facilior, a cibis uero dif-
 ficilis admodum to. 2. 361. 8
 obstructionum in quauis parte consistentium, cu-
 rationis formula lřag. 272. d
 obstructiones, uel angustia meatuū si ad alias æ-
 gritudines consequantur, curatio lřag. 273. c
 obstructum ciborum remedia to. 2. 361. c
 obstruentes cibi, senibus uitandi, & qui sint tales,
 enumeratio to. 2. 361. 8
 obstructiones meatuum totius soluentium medi-
 camentorū facultas to. 6. 202. d. materia 203. c. d
 obstructio, in iecinore potissimū fit, & quo pacto
 eiusq; tum sanatio, tum præcustodia lřag. 158. c
 obstructiones iecinoris liberantia, cōcoctionem
 quoq; promouent to. 2. 387. c
 obstructio tenui intestino a phlegmone, aut alio,
 uel compresso, fit uoluulus to. 1. 117. 6. c. d
 obstructio facit dolorem hepatis, & quomodo co-
 gnoscatur ex ipsa factus dolor to. 7. 53. 7
 obstructio faciens dolorem, quomodo debeat cu-
 rari to. 7. 47. 7
 obstructio facit febrē quā sanatur balneo to. 7. 43. 7
 obstructio quā ileum facit to. 7. 40. 6
 obstructio alicuius partis facit dolorem capitis, to-
 mo 7 70. 3
 obstructio fortis dolorem uiscerū facit to. 7. 66. 3
 obstructio quomodo causat morbum regium, to-
 mo 7 64. 3
 obstructio potest repente fieri, & etiam permane-
 re diu to. 7. 62. 3
 obstructio hepatis facit morbum regium ibidem
 obstupentia in capitis ictu malum to. 7. 14. 7
 obstupescencia quid sit ibidem

obstupescencia quibus comparetur ibid. 5. scilicet
 ex attonitis & timore
 occasio præceps quomodo Gal. to. 7. 1. 1
 occasio cur longa to. 1. 730. d
 occasiones, primas morborum causas uocat Hip-
 tom. 3 513. 16 & 476. a
 occiput, os capitis quintum to. 1. 179. c
 occipitis ossa cur durissima to. 1. 727. a
 ochri semen to. 2. 143. b & 141. a
 ocimum to. 8. 333 to. 2. 85. cap. 5. 6. & d
 ocimon to. 5. 244. 178
 ocimoides to. 5. 244. 179
 ociosis, qui cibi non competant to. 2. 32. c. d
 oculorum anatome, & partium sigillatim exposi-
 tæ appellationes to. 8. 183 lřag. 208. b. c
 oculorum anatome to. 8. 217
 oculi œconomia ac partium exposita, breuiter to-
 mo 6 47. a
 oculus, quā fabricæ excellentiā habeat to. 1. 1043. c
 oculorum iustitia to. 1. 1103. b
 oculus, cerebri substantiā nō parū trahit to. 1. 1043. a
 oculus ad aerem, rationem habet eandem quam
 cerebrum ad neruos to. 1. 1043. 2
 oculus, eius actio, ac partium to. 6. 21. a
 oculi musculorū motus quot, & qui sint to. 1. 1187. 7
 oculi humores, eorumq; tum formæ, tum situs, &
 reliqua to. 1. 1043. 2
 oculorum exercitium to. 2. 188. 4
 oculorum & partium ijs adiacentium notæ phy-
 siognomicæ to. 1. 122. 6. d & deinceps
 oculorum temperaturæ signa lřag. 249. 23. & inde
 oculi casti, quale temperamentum to. 3. 561. d
 oculi magnitudo, paruitas, qualia signa lřag. 250.
 24. 25. 26. 27.
 oculorum color, uelut glauco nigredo, ibidem
 oculis qui colores grati sint, aut contrā, & cuiusq;
 ratio to. 3. 61. b
 oculi cur animalibus alijs statim perfecti sint, alijs
 nō item, sed a partu absoluuntur, alijs neid qui
 dem ueluti talpis to. 1. 125. 8. d
 oculi animalium, quale sint nutrimentū to. 2. 142. c
 ex oculis, in acutis præsagia to. 4. 733. 10 & 739. 13
 Si albametum rubrum appareat 740. b. inſta-
 biles sint ibidem d lachrymentur nolentes
 739. d lucē fugiant ibidē peruertantur 740. a
 tumidi aut caui admodum sint ibidem d ue-
 nula nigra aut liuida sint b si pars alba subap-
 pareat cōmissis palpebris, per somnum 741. d
 si palpebra peruertitur, aut liuida est 742. 15
 oculorum motus in morbis omnibus delirium si
 gnificant, & ratio to. 4. 752. d 753. a
 oculi ferocitas, desipientia nota to. 4. 707. 32
 oculi clausio, in acutis, mala to. 4. 674. 52
 oculi impense rubri, dolores ceruicis, sanguinis
 eruptionem ostendunt to. 4. 713. 44
 oculus, heberatus, uitiatuſq; & concretus immo-
 bilisq; & tenebrosus, malū to. 4. 654. 11. & col. tota
 Oculi definitio lřag. 168. d
 oculus soli similis to. 1. 497. a
 oculorum situs 669. b numerus ibidem
 oculi cur posterioribus partibus non sint sibi ibid.
 primum

primum uidendi instrumentum humor crystal-
linus ibid. humoris utilitas 695.15 consti-
tutio proba 672.d figura 678.d & inde
oculi humorem crystallinum à vitreo nutriri, to
mo 1.669.d & inde vitreus humor qualis ibi
dem eiusdem utilitas 670.b visio ut fiat 697.c
uisionem impediētia 669.d uisoriorū instru-
mentorum constructio expenditur 673.a
securitas 675.c d
oculo altero clauso uisuum spiritum in alterum
influere 694.c
oculos offendi nimia luce & candore excellenti
674.d offensæ ratio physica 675.c d
offensæ correctio 675.a c
oculorum securitas 679.c constructio expendi-
tur 674.a b nerui quales 627.d & 819.a & d
nerui duplices 819.c d neruorum à cerebro
productio 669.c sensus certissimus 819.a b
obiecta ibidem
oculorum situs eiusq; ratio 626.5 glandulæ
686.b pinguedo oculis affusa ibidem ner-
ui optici expenduntur 692.d motus ne-
cessitas 681.b numerus eadem b c mus-
culi, & musculorum numerus ibidem
oculi prominentis causa d suffusionum in ocu-
lo locus 676.c pupillæ spiritus aeris b
& c & 677.b pupillæ, idoli locus 678.c
αυτοχρηστος tunica qualis eiusq; usus 670.2
tunica χρωστικὴ utilitas d finitio 671.a or-
tus & colores 675.c. foramē eiusq; usus 676.a
εἰσροστικὴ tunica b & 678.b humor eius-
dem 676.c tunica κρυσταλλίνη 673.c eius
figura & situs 676.b & 678.c pericula &
securitas 679.a corrugata causa 677.b
palpebrarum usus & substantia 679.d mo-
tus uoluntarius 682.b & 684.b forami-
num usus 686.b ἡλωσις affectus palpebræ
684.b c
palpebra inferior motus uoluntarij expers to
mo 1 684.10
παρίσιον, membrana 680.a τάρβος quid
680.b ἰρις, quid 672.d iridis, oculi quot
673.d φύσις affectus oculi 677.d γλαύκω-
σις affectus oculi 678.6 ægilopum curatio
685.a b canthorum, id est, angulorum ratio b
foramen quid conferat c affectus d. & ultra
oculi excrementa quæ purgantur to. 1. 685.11
oculi excrementorū expellendorū meat⁹ t. 2. 686.b c
oculorum affectus omnes expositi l'ag. 226.27
oculorum affectus ordine, ac finitiones cuiusque,
l'ag. 186.17 ac deinceps
oculorum ac partium in ijs, morborum genera to
mo 3 50.a & col. seq.
oculis contingentes affectus, atq; ipsorū partibus
tom. 4 83.a & col. seq. 4
circa genas oculorū & canthos, contingentes affe-
ctus expositi, & sigillatim finitiones l'fa. 187.b c
oculi abruptio, quid l'ag. 229.d
oculorum asperitatis causæ to. 3. 32.d
oculorū encanthis & rheas, in magnitudine mor-
bi sunt to. 3. 17.a

ophthalmia quid sit eiusq; curatio to. 5. 565.2
oculorum affectus, equus dictus to. 4. 746.c
oculus resolutus, quis l'ag. 228.c
oculorum suffusio, per consensum oris uentris to
mo 4 12. cap. 2
oculorum suffusiones utrum à cerebro, an è sto-
macho contingant, notæ to. 4. 84.b
oculorum affectus per essentiam ibidem a
oculorum morbi compositi to. 3. 19.b c
oculi, qualiter corporis totius affectum indident,
tom. 3 715.27
oculo uno conniunte, alterius pupilla cur dilate
sur, ratio to. 3. 51.b
ad oculos facti effluxus, qualiter per circuitum re-
petant to. 3. 154.a
oculos, quæ cœli constitutio præ cæteris partibus
offendar to. 3. 427.d
ocul. phlegmonis curādīs, indicationes, ab ipsius
sumptæ natura partis to. 6. 333. c d & de admo-
uendis localib. medic. præcepta d & alia de in.
oculorum phlegmone à Galeno curata, missione
sanguinis, & alijs quo pacto to. 5. 1118. 16
oculorum dolores grauissimi, modis uarijs à Ga-
leno perfanati to. 6. 654.d præter uulgi medi-
corum morem, stupesciētia sola adhibentium
& proinde plurimum nocentium
oculis contingentium morborum chirurgia l'ag.
232.b & deinceps
palpebrarum asperitudines, curandi ratio & reme-
dia to. 5. 564.8
ocularium pharmacorū usus, non recte à quibus-
dam traditus, & quo pacto to. 5. 559. cap. 1
ocularium pharmacorum simplicium, expositio
tom. 5. 561.b ac deinceps
ocularium pharmacorum compositionis expositi-
o ratio, & repetita simplicium ingredientium
exploratio, mordacitatis præcipue expertum to
mo 5. 562.7. & col. seq. 2. reliquorum uero 567.4
Oculis uarie conducentium, aridorum medica-
mentorum, quæ priuatim à medicis arida colly-
ria dicuntur, expositio to. 5. 570.5
arida pharmaca, ab Asclepiade conscripta to-
mo 5. 571.6. liquida ab eodem 573.7
ad affectus ueteres & recentes, Aerianum phar-
macum, nostrum to. 5. 581.c
affectionibus intensis, collyriū è terra samia, Pac-
cij ophthalmici d
affectiones ad ueteres, & oculos suppuratos, A-
sclepios Machaonis to. 5. 586.9
affectionibus oculorum, accommodatum, Nau-
cratitæ to. 5. 583.a
ad affectiones inueteratas, facit & ad rheodas,
& ægilopas, diasmyrnum odorum Synerotis
tom. 5 586.b
albuginem tincturæ, liquidum to. 5. 574.2
ad aspretudines, Hieracis to. 5. 586.c
aspretudinibus cōmodū, Hæmatitini Synerotis
facit itē ad alia Synerotis odoro cōmixtum b
aspretudinibus, lippitudini omni, auribus puru-
lenti, & ad ulcera ægre cicatricem admitten-
tia, ad Nomas, Panchrestos, Erasistrati, liqui-
dum s 3 dum

dum to. 5. 573. 7
 angulis circumrosis, aridum, ex psoricis Heraclida 571. 6
 angulis corrosis, & ad scabras affectiones, Hygieni, collyrium aureum 590. b
 angulis corrosis & scabris, cicatrices ac callos exterrit, facit ad inueteratas affectiones, & lippitudines ad malum habitum perductas. item ad aspretudines, Euemerii, psoricum ibidem
 angulis scabris & corrosis, ad intensos pruritus, oculos humectos, omnem uisus hebetudinem, cicatrices ac callos exterrit, Melinum, Lucij tomo 5 590. a
 angulis scabris & corrosis, ad intensos pruritus, defluuia palpebrarum, hebetem uisum, Ptolemæi familiaris. d
 angulis corrosis, collyrium Malabathri ibidem
 angulis corrosis, ad lippitudines ad malum habitum perductas, intensos pruritus, inueteratas affectiones, collyrium, cinnabarium Stoli Britannici to. 5. 589. c
 angulis, pruriginosis & circumrosis, aridum Philoxeni 573. b facit & ad obtusum uisum
 psoricum, basilidion to. 5. 590. c
 Cataplasmata oculorum morbis, ex Ascl. to. 5. 576. 5
 callis & albuginibus, aufert etiā pelliculas confestim, Aegyptia, liquidum to. 5. 574. a b
 callosis affectionibus, exacuit uisum, cicatrices & callos exterrit, Lynceus to. 5. 587. b
 callis oculorum, & ad omnem eminentiam, liquidum 573. d
 cicatrices & callos detergit. facit et ad inueteratas affectiones, Euemerii to. 5. 587. a ad eadem aliud Pyrami ibidem. item aliud Euemerii b
 chemosi ex inflammatione remedia, Archig. 592. 3
 cicatrices exterrit, acuit uisum, aspretudinibus commodum est collyrium Harmatum, usus est eo Ptolemæus rex to. 5. 587. c
 collyria, diarodon Nili 583. 8. & deinceps per col. 2
 collyrium Cassi ophthalmici to. 5. 585. a Atimeri
 Lysipion. Diomedis Lysipion b
 collyrium, Hygidion dictum to. 5. 582. a
 collyrium, Therinum inscriptum to. 5. 581. d
 collyrium Gennadij. d
 collyrium, Athenidion, Pandrestum to. 5. 590. 2
 collyrium, quo Florus est usus, in Antonia Drusi matre, quæ parum abfuit ut ab alijs medicis excicaretur 584. b
 collyrium uiride, ad affectiones to. 5. 582. c
 item alia, Zoili, uiridia d item Antæi uiride
 collyrium ad aspretudines, Phoenix Apollonij facit item palpebrarum defluuijs, & affectionibus inueteratis 586. d
 collyrium, Enstacton Pacciij tom. 5. 588. c Chelidonium, d Tryphonis, sphericum 589. a Gal
 lioxidoricum ibidem
 collyrium ad crassitudines to. 5. 586. d
 crithæ oculorum quæ sint, & posthiæ, & remedium Musæ, liquidum to. 5. 575. c
 Doloribus & affectionibus, Euemerii to. 5. 586. a

doloribus oculorum, affectionibus recentibus, Zosimi to. 5. 579. c
 doloribus oculorum, lippitudinibus, ex galbano, usus est eo Nicetes to. 5. 583. b
 doloribus oculorum maximis, & affectionibus, Cygnus dictus to. 5. 581. 7
 dolori oculorum, ob inflammationes seu fluxiones ex Archigene 591. 8
 doloribus ocul. maximis, facit & ad chemoseis, collyr. accōm. Fuscum, Olympionici to. 5. 579. b
 Oculorum doloribus maximis, eadem die ad summum auxilians, facit et ad inueteratas lippitudines, collyrium, Hermiæ ophth. Lutron d
 doloribus oculorum, illitiones Glauci to. 5. 576. b
 doloribus oculorum, cataplasma phæon to. 5. 577. d
 dolor. ad molestias, pustulas, inuisiones, cicatrices resolutas, plapsus, cōfusiōes, & ubi multus sanguis estate suffundit, & alijs, in oculis præsertim molli sensu, Psittacinū Scribonij largi to. 5. 582. d
 doloris oculorum molestijs, & ad epiphoras, ad suppuratos oculos, pustulas, ulcera, Diocleij. 580. ult.
 doloribus oculorum, fluxui omnis generis, ad ulcera, papulas, tubercula, chemoseis, prolapsus, & omnigenas affectiones to. 5. 580. d
 doloribus oculorum, fluxui largo, somnum inducit statim, Heronis psittacus tom. 5. 576. penult.
 Neapolita 577. a Sergij, a diasmynum glaucedanum inscriptum, item diasmynum ex hamatite b
 doloribus oculorum, inflammationi omni, & epiphoris intensis, collyrium, Phosphorus ibidem
 Euchrum mirabilis efficacæ
 dolorem oculorum sedat, facit ad omnem uexationem doloris, somnū inducit euestigio, phar macum ex succis ibidem
 doloris oculorum uexationibus, et ad affectiones in declinatione, Malabathrinum to. 5. 580. b
 ad dolorem uexationes, fluxum tenuem & multum, inuisionem, pustulas, pellicularū eminentias, aspretudines, inueteratas affectiones, & eos qui à multis illitionibus læsi sunt, confestim opitulatur, Asclepiadem Pacciij to. 5. 585. c
 doloribus oculorum uexantibus, pustulis, ad staphylomata, ulcera sordida & serpentina, facit & ad inueteratas affectiones, & cicatrices exterrit, Aster anicetus, id est, inuictus to. 5. 582. a
 dolorem oculorum, non sustinentes to. 5. 561
 epiphoris, & ad dolores ac fluxionem multam, quo Moscho familiaris usus est col. 5. 576. d
 epiphoris & ad affectiones accōmodatum pharmacum, ex uiolis albis to. 5. 584. b
 epiphoris & ad ueteres affectiones, itemq; recentes, accommodatum collyrium, Aerianum, inscriptum Diomedij 581. 7
 epiphoris, ad molestiam doloris, inueteratas affectiones, item aspretudinibus facit, cicatrices & callos exterrit, maxime uero pueris idoneum est. croceum Antigonij, Leontarium dictum tom. 5 585. d
 epiphoras ad maximas, & doloris molestias, facit.

cit & ad affectiones, Neapolitæ Phanion tomo 5. 580. a aliud Serapiacum Phanion b
 epiphoras ad maximas, & dolores, liberat citra uenæ sectionem, Theodocion Phlaciæ, Harpocratum inscriptum to. 5. 579. d
 epiphoras ad maximas, præsertim in oculis qui ægre rigantur, & subalbicant circa inflammationes, ut simile chemosi quiddam appareat, Neapolitæ b
 epiphoris, ad molestias doloris, & affectiones è plagis, croceum, puerile inscriptum to. 5. 584. d
 epiphoris, & ad affectiones, albu collyrium, Trypherum inscribit. to. 5. 580. d ad eadem, collyriū è terra samia, Terennum inscriptum ibidem
 eminentijs oculorum ficosis, ad omnem extuberantiam carnis, facit & ad carnē circa nasi angulum excrecentem, & incipientem lippitudinem, liquidum to. 5. 573. 7
 fluentibus corporum affectionibus curationis, summa to. 5. 562. 7. & 561. 2
 fluxiones oculorum cohibentia, agglutinatoria cataplasmata 576. d
 fluxionibus oculorum, & chemosi, ex thure phar macum 581. a
 fluxionem oculorum, cohibent euestigio, faciunt & ad lippitudinem scabram & aridam, illitiones 576. c
 fluxiones ad antiquas aspretudines palpebrarum, putrescentes, erosos angulos, & oculos humectos, membranarum extuberantias, cicatrices & callos exterit, & post illitiones, oculos imperturbatos cōseruat, collyrium Artemonium to. 5. 587. d
 fluxionibus oculorū, curationis præcepta ex Archigene item remedia topica 591. 3
 fluxioni oculorū multæ, & doloribus, illitio, Philoxeni to. 5. 576. b alia Anthera, eadem hora iuuans, item Lychinium inscriptum ibidem
 glaucis oculis, quo pupillæ nigræ reddantur, liquidum to. 5. 575. a
 glaucis oculis & lusciosis, remedia ex Archigene hæmalopis & ad hypophagmata, (to. 5. 596. 15) id est cruetos oculos & sugillatos ex Arch. 593. 6
 hebetudini oculorum omni, ad affectiones antiquas, cicatrices & callos exterit, Melinum, Atarachum dictum to. 5. 589. d
 inflammationibus oculorū, soluit euestigio, Scylacium to. 5. 579. d
 inflammationibus oculorum declinantibus, ad ulcera fordida, & pustularum eruptiones. euestigio auxiliatur. Philadelphium to. 5. 580. c
 inuulsionibus, epicaumata græcis dicta, pustulas, chemoseis, maxime ijs qui nullam mordacitatē ferre queunt, Trypheron inscriptum to. 5. 581. d
 lippitudinib. antiquis, ad myoecephalos, staphylo mata, fluxiones antiquas, Zoili to. 5. 585. b
 lippitudines omnes præoccupat, facit ad obtrusum usum, scabras affectiones, angulos erosos cicatrices exterit, & oculos post illitionem imperturbatos cōseruat colyrium Indicum, Aerianum to. 5. 588. a

ophthalmiæ incipienti omni ferē, ad illationē fluxus tenuis, ad Chemoseis, tumores, pellicularum eminentias, palpebras crassas, nectarium Marci, collyrium to. 5. 578. c aliud Monoherum Sergij ophthalmici d aliud Sphragis Neapolitæ d Sphragis Pacciij 579. a Item Philotæ aphroditarium ibidem
 ophthalmiæ, doloris uexationibus & ad maximas epiphoras, Heraclidis Tarentini cataplasmata to. 5. 576. 5
 ophthalmiæ sicca, sycosi, putrescentibus excrecenti carni aridum Philoxeni to. 5. 572. a
 ophthalmiæ sicca, oculis humectis, angulis circūrosis, angulis ficosis, aridum Capitonis t. 5. 572. b
 ophthalmiæ remedia to. 8. 367
 palpebrarum scabras affectionibus to. 5. 569. 3
 palpebris scabris, ex lapide hæmatite, aridum Capitonis 572. c
 palpebrarum defluuijs, affectionibus inueteratis, facit & ad excrecentē iuxta nasi angulum carnem, aridum Sosandri to. 5. 572. d
 palpebris exornandis, pharmacū aridū to. 5. 573. a
 facit & ad lippitudines inueteratas. aliud pueris idoneum b
 palpebrarū pilis pungentibus Dionysii Milesii liquidum to. 5. 575. c
 Ad pilos inutiles & pungentes in palpebris, Trichiasin uocāt græci, ex Arch. t. 5. 594. 10. & 575. 3
 palpebrarum tuberculis, instar grandinis, et instar hordei, liquidum. 575. 4
 palpebris glabris ex Archigene remedia t. 5. 594. 9
 pilorum agglutinatoria, Heraclidæ Tarentini liquidum to. 5. 575. 3
 plicurum Aelij aridum to. 5. 571. 6
 pterigijs, proprio loco quare
 pustulis, ad prolapsas, fluxum acrem & uberem, inuulsiones, & ad affectiones recentes, commo dum ijs qui mordacitatē ferre omnino nequeunt, melinum 584. c
 pustulis, ad inuulsiones, rupturas, cōcavitates, oculos purulentos, chemoseis, staphylo mata, facit & ad circummolestantem dolorem & affectiones ac cicatrices exterit. Libianum to. 5. 582
 Item aliud Libianum ibidem
 scabris oculis, ex Archigene remedia to. 5. 593. 8
 scabris ac circumrosis angulis, ad pruritus intensos, palpebras ficosas, collyrium fuluum, Pancrestum to. 5. 588. d
 staphylomatum, siue uuarum & albuginum, curatio, ex Archigene 594. 11
 suffusis oculis, remedia to. 5. 569. b
 suffusionibus humorum, Archigenis to. 5. 595. 13
 suffusionibus oculorū, Aelij Galli liq. to. 5. 574. c
 Casij ibidem. Basilis, id est, Regina, reparatricem appellamus ibidem Item aliud Antonij Musæ, aliud Philoxeni d
 suffusionibus, hebetudini usus, suffusioni incipienti, odoratissimū. Hermophili Thalassernum, to. 5. 588. b
 Indicum Basilicon c Proteus cui nullum conferri potest to. 5. 590. a
 suffu

suffusioni incipienti. Pomponij Bassi to. 5. 588. 10.
 tumoribus oculorum, ex plaga, ex Archigene to-
 mo 5 593. 7
 tunicis oculorum induratis, remedia composita
 to. 5 569. 3
 ualitudini oculorū tuendæ, pharmacum aridum
 Asclep. eius preparatio & utendi modus. hoc
 etiā a lippitudine præseruat 570. 5
 uisum acuens, faciens & ad glaucedinem, Anto-
 nij Musæ, Liquid. to. 5. 574. b
 uisum acuens, Largi Liquid. to. 5. 574. b
 uisus obfuscationis & suffusionis curatio, Archi-
 genis to. 5. 595. 12
 ad uisum obtusum, & scabras affectiones. Hiera-
 cium to. 5. 588. d
 uisum exacuens, cicatrices & callos exterit, Philo-
 xeni, liquidum to. 5. 573. d aliud item Phædri
 574. a
 uisum acuit, cicatrices & callos exterit. Oxydor-
 cicum collyrium 587. d
 ulceribus oculorum, pustulis, cicatrices exterens
 collyrium e cornu ceruino to. 5. 582. c aliud
 Neapolitæ ibidem
 ulceribus oculorum curandis præcepta & reme-
 dia 567. ca. 4
 ulceribus oculorum omnis generis, ad epipho-
 ras, dolores circumcirca molestantes, suppurat-
 tionibus oculorum. Cygnus e terra famia to. 5
 581. c aliud itidem inscriptum Dionysio ibid.
 oculis auxilia ex Hippocrate notha to. 6. 743. cb
 oculorum sanitatis causa est quādoq; fomentum
 to. 7 31. 6
 lauandī qui sunt in doloribus oculorū, & qui non
 to. 7 47. 7
 casus de adolescente, quem liberauit à dolore ocu-
 lore oculorum in balneo to. 7. 31. 6
 casus de altero quem liberauit à dolore oculorum
 uino to. 7. 31. 6
 oculorum aduersus fluxiones à capite descenden-
 tes, remedium to. 2. 395. d
 oculis dolentibus remedia to. 3. 749. 5
 ad omnes oculorū morbos remedia to. 8. 89. & 90
 oculorum doloribus remedia to. 8. 367. & 368
 oculorum affectibus antidotos sub aquare
 ocularij medici to. 1. 68. 5. d
 ocularia pharmaca, simplicia, mordacitatis exper-
 tia & leuia ac ipsorum usus idoneus to. 5. 561. 2
 acria c adstringentia 562. 4 concoquentia
 562. 7 extergentia siue repurgantia 561. 4
 erodentia 562. 5
 ocularia, mordacitatis expertia quæ maxime sint,
 to. 5 567. ca. 4. c
 de oculis, oculorumq; natura tota, compositione,
 partibus, affectibus utriusq; eorumq; causis, cura-
 tione, & remedijs, Galeni absolutissimus liber
 to. 6 529
 oculorū utriusq; & affectibus uarijs, uaria remedia,
 & breuiter tota oculorum œconomia tractata
 to. 6. 429. per col. 4. Item 474. ca. 95. per
 col. 3. Item, 486. ca. 12. & per col. seq. totam
 oculorum tabitudines quæ to. 7. 17. 1

oculi mordentur in tempestate aquilonia t. 7. 17. 1
 oculi peius mouentur in tempestate australi t. 7. 17. 1
 oculi senum cur humidī to. 7. 24. 3
 oculus si peruertatur in febre continua debili cor-
 pore letale to. 7. 49. 3
 oculus si nullo modo affectus lachrymet absurdū
 si autem affectus, non absurdum to. 7. 52. 3
 oculorum proprie passionēs ibidem
 oculorum potentia contentiua debilitas ostendi-
 tur per lachrymas ibidem
 oculorum dolor fit si prægnans quæ habet exte-
 nuatas mammas quando crassescunt to. 7. 35. 5
 oculares medici antiquitus Romæ erant to. 7. 31. 6
 oculorum dolores meri potio, aut balnei, aut ue-
 næ sectio aut medicamentū eorum soluit ibid.
 oculorum dolores sanatos balneo habuit Galen;
 & quomodo fieri debet ibidem
 oculorum tunica duram dispositionem acquirunt
 insanabilem à stupefacientibus ibidem
 oculi squalidi habentes uenas plenas ostendunt
 uini portionē dolores sanari debere ibidem
 oculorum dolores quomodo uarijs modis sanan-
 tur, & primo à toto corpore inchoandum ibid.
 oculorum doloribus quod fomentum est securis-
 simum, & tanquam signum, & tanquam causa
 sanitatis ibidem
 oculorum in dormientibus suspensiones conside-
 remus, nam si quid albi commissi palpebris, sub
 inspicit, nec ex alui profluuiū, aut medicamen-
 ti portione istud contingat, malum est signum,
 & letale ualde to. 7. 52. 2
 oculi, & os cur in aliquibus dormientibus tenean-
 tur aperti ibidem
 oculorum rubor à uomitu malum, et quare t. 7. 37
 oculorum dolores qui & quomodo curandi ibid.
 oculus si peruertatur in febre continua, & iam de-
 bilis sit, mors prope est to. 7. 70. 7
 oculorum dolores post meri portionem, & aquæ
 calidæ balnei uenæ sectione curantur t. 7. 47. 7
 odia uitiorum, exemplis comparantur to. 2. 200. b
 odontoides quid to. 1. 183
 odorum differentia totidem sunt, quot saporum,
 sed nomina non habent to. 1. 111. c
 odores grati, non multas habent differentias, & ra-
 tio, ac qui sint. Non grati, multas habent, & ra-
 tio to. 5. 120. c
 odoribus non omnib; nomina imposita sunt, uti
 saporibus ibidem
 à non odoratis corporibus, non multum destituit
 to. 5 120. d
 In odore contingentia symptomata eorumq; dif-
 ferentia to. 3. 46. d
 ex odoribus, medicamentorum facultates qui æ-
 stimant, peccant to. 5. 38. c
 ex odore, nil certi de medicaminum temperie iu-
 dicare licet, & ratio huiusce to. 5. 121. 22
 odorata omnia calida sunt, at nō omnia suauiā, &
 odora capiti aduersa to. 4. 79. a (ratio to. 5. 120. c
 odores ualidi caput quomodo lædant to. 1. 412. a
 odore rosarum, quo pacto & quando iuuetur ce-
 rebrum ibidem
 odor

odor cur in cerebrum non impellitur per motum spiritum, cum tam lata extent foramina to. mo. 1. 409.C
 odorata sunt myrrha, thus, storax to. 7. 59.5
 odor citissime nutrit to. 7. 11.1
 odor grauis significat proprie exulcerationem ue sicā si talis odor sit in urina to. 7. 81.4
 odorem grauem in sputis considerat Galen. & in tabe, & in uesica to. 7. 11.5
 odoris sensus qualiter fiat to. 5. 120.b
 odoratus ad gustum proportio to. 3. 63.c
 odores in plerisque, saporibus similiter afficere foliti to. 5. 119.21
 odoris & saporis sensus, in quibus diffideant to. mo. 5. 120.a.b
 odoratus dicitur, tum odoris sensus, tum uis ipsa sentiendi to. 1. 403.a
 de odoratus instrumento, liber to. 1. 403
 odoratus instrumentum quodnam sit, ē partium constitutione naribus annexarum, inquisitio to. mo. 1. 404.d. & ultra item, à proprijs actionis accidentibus 405. & inde
 odoratus sensum, in uentriculis cerebri anterioribus cieri, experimenta to. 1. 407.a.b
 odorandi sensu laesus quispiam, quomodo niggellufu adiutus to. 1. 406.c.d
 odoratus instrumenti partium constitutio, quæ naribus sunt uicinæ to. 1. 405.3
 odoratus instrumentū, cur uaporis simile to. 1. 405.c
 odoratus instrumentum, oculo ac lingua proportionē respondet to. 1. 403.a
 odoratus instrumentum, primo nasus esse uidetur & ratio ibidem
 de odoratus instrumento, quid Aristoteli uisum sit to. 1. 407.d
 odoratus opercula, ab Aristotele posita, res incerta & demonstratione carens to. 1. 411.10
 odoratus opercula esse, ea quæ aperiri ac claudi pro aeris tractione, num recte dici ab Aristotele potuerit to. 1. 408. per col. tres
 odoratus quomodo fiat to. 8. 222
 Oe. Sorbus
 æceta uxor ægrota ex abortione to. 3. 536.8
 œdema ab inflatione, qualiter differat to. 6. 344.b
 œdema, phlegmonodes to. 3. 335.b.c
 œdema oculi, quid l'lag. 227.b
 œdema, apud Hippocratem, aut recentiores medicos quid sit to. 4. 753.33. & 754.38
 œdema subter umbilicum, raro in pus uertitur to. 4. 755.41
 œdemata, id est, inflationes, sunt tumores molles sine dolore to. 7. 34.4
 œdemata, id est, inflationes, appellat Hippoc. omnes tumores præter naturam, & etiam inflammationes to. 7. 34.4
 œdemata à Græcis, id est, inflationes, tumores molles, absq. dolore to. 7. 34.4
 œdemata & οἰδηματᾶ, id est inflationes ita ab Hippocrate appellantur omnes tumores præter naturam, & computando inflammationes to. mo. 7. 65.5

œdema quid sit, generatio eius uaria, & sigillatim curatio to. 6. 401.3
 œdematis generatio to. 6. 341.d curatio 342. a.b
 qualiter ea uarietur iuxta ipsas partes affectas 343.c.d
 œnanthe, labruscæ flores to. 8. 322
 œnopia radix, eius uires to. 1. 1220.d
 œnos. uinum to. 5. 221.4
 œsophagi situs & figura to. 8. 224. to. 1. 558.c
 & 560.a securitas 558.d. & 560.a obliqua positio 560.a
 œsophagi neruorum ortus, situs, substantia, securitas to. 1. 560.a
 œsypus quomodo fiat to. 8. 81 uires eius to. 8. 347
 to. 5. 258.d
 ὠλεκρᾶνον quid to. 1. 275.b. & 1204.c
 olera innoxia, in præseruante uictu to. 6. 520.b
 olerum appellatio quibus conueniat to. 2. 170.d
 olerum generis cuiusq. exploratio to. 2. 140.d
 olera quos faciat humores to. 7. 182
 oleraceum nullum, bonum succum præstat, & eorum enumeratio to. 2. 144.c
 olera melancholicū succū quæ gignant to. 4. 71.b
 olera spinosa, stomachum iuuant mediocriter to. mo. 2. 83.ca. 50
 olera, ad deiectionem propensa quæ to. 2. 82.d
 oleracea, tenuandi facultatem habentia, quæ sint to. 2. 170. & 171
 olerum radices qualiter alant to. 2. 177.8
 olea to. 5. 180. 111
 oleum ibidem
 oleum proprie dictū quod sit, itē quod per translationem to. 5. 44.b
 olei proprie dicti differentia to. 5. 44.8
 olei nomen unum est, sed differentia iuxta uires multæ eius sunt to. 5. 829. penult.
 olei partes to. 5. 51.c.d
 oleum ab excrementitijs partibus purgatū, quale sit, & cuiusmodi præditum uiribus to. 5. 51.d
 & col. seq. a.b
 oleum, calfacientium nos refrigerantiumq. mediū quodammodo obtinet to. 5. 59.a & b
 oleum humectantium nos & siccantium, medium esse to. 5. 60.25
 oleum humidum est to. 7. 14.4
 oleum, tanquam materia cæterorum medicamentorum recte habetur, tum frigidorum tum calidorum to. 5. 57. penult.
 oleum humectantiū siccantiumq. tanq. materia quædam recte dicitur, & quo pacto to. 5. 61.b
 61.d. & col. seq. c
 oleū, quia tussim ciēt, ob id mordax omnino esse, non sequi, ostensio to. 5. 49.16
 oleum frigidus affectus, uelut conuulsiones, tremores, sensum deperditum, iuuare nequit to. mo. 5. 57.22
 oleum cur non calfaciat nos statim, licet in ignem uertatur facile to. 5. 16.c.d
 oleum frigidum qualiter paretur to. 5. 43.7
 oleum frigidum, calidum, ue applicitū nō eadem agit, sicut neq. temperatū aut feruidū, & uires ipsius

r ipsius iuxta quencq; horū modorum t. 5. 42. 6. c
 oleum in eo quod calidum sit aut frigidum cōtra
 ria in corpore facere solet to. 5. 869. c
 oleum calidum philosophis aestimatū to. 5. 68. d
 oleum cōpluribus nos modis calfacit, nempe ut
 alimentum 58. 24 ut medicamentum 60. a
 i ut tegumentum 59. a. & 60. a
 de olei temperamento, ueterum sententiæ contro
 uersæ, & cuiusq; argumenta breuiter exposita
 to. 5. 53. 20 & per col. seq. 2
 de oleo contra Archidamum to. 5. 40. 5. & 42. 6
 de oleo problematica, ordine proposita to. 5. 41. b
 ab oleo, quot modis aqueum & tenue excremen
 tum separari queat to. 5. 51. 18
 olei abluendi albificandiq; modus to. 5. 48. 15
 olei uires, qualiter explorandæ to. 5. 42. c. & 54. b
 olei facultatē, aestimaturus probe, & hominis affe
 ctum nosse, & de oleo ipso quale sit præfinire
 debet to. 5. 45. 11
 oleum incidendi facultatem habentibus admixtū
 eorum uires obtundit to. 2. 171. b
 olea per habitum digerentia, a copia uarij generis,
 eorumq; præparatio uaria to. 2. 343. per tot. col.
 oleum ē rosīs, qualiter præparandum to. 5. 62. 27
 uires eius 64. a
 oleum rosaceum, a c unguentum differunt t. 5. 63. a
 oleum uetus, adulterinum quomodo fit, eiusq; a
 gnitio to. 5. 912. d. 513. a
 oleum quod ad unguem tale fuerit, id est, cuius ui
 res medium habere locum dicitur, & quodnam
 sit to. 5. 52. b. & 62. 27
 olea, per decoctionem absq; sole, qualiter præpa
 rantur to. 2. 343. b
 oleum, fluxiones ex pura bile omnes lædit, & in
 flammationes etiamnum feruentes to. 5. 57. b
 oleorum differentia, lassitudini ac cutis densitati
 utiles to. 2. 319. b. c
 olei calidi præparandi modus, quibusq; morbis
 utile sit to. 5. 43. 7
 oleum salsum, & quod salis expers est utrunq; al
 iū subducit, illud in puro, hoc in pituitoso uen
 tre. Item illud radit uentrem purum, hoc pitui
 tosum non radit to. 5. 45. 11
 oleum uaria admittance conditum to. 8. 332
 oleum uetus, quam uim habeat to. 5. 793. 6
 oleum omphacinum, uires to. 5. 805. d
 oleum Hispanum, uires ibidem, & to. 5. 311. c
 olea pleraq; mordicantia sunt to. 5. 51. c
 oleum lucernarum, quale sit to. 5. 457. a
 oleum ē populi floribus to. 2. 342. d
 oleum chamæmelinum, atq; anethinū t. 2. 343. b. c
 oleum relaxandi uiribus præditum, quale sit to
 mo 2 342. d
 olei facultas, obstructoria meatuum quem usum
 præbeat, quoue pacto usū eius uariet to. 5. 60. b. a
 olei cū sale usus in arthritide ac podagra t. 5. 52. b. c
 oleum cauo ulceri aduersissimum to. 6. 64. a
 oleum, frictionibus quē usum præstet to. 2. 303. a. b
 ex oleo frictio, quid conferat exercitantibus to
 mo 2 275. b
 ex oleo frictio, lassos qualiter iuuat to. 5. 60. d

olei frictio ē balneo, quid præstet to. 5. 61. b
 olei frigidi infusio, in capitis ardore to. 5. 43. a
 oleosa, quam indicent temperaturam & facultatē
 to. 5 152. b
 oleaginea demunt famem to. 7. 21. 2. inde collige
 quod demant appetitum
 oleum uniuersum flammæ additum extinguit lu
 cernam, ita humor natiuus calorem to. 7. 7. 7
 oliuæ to. 2. 178. a. & 74. b
 oliuæ radices purgant phlegma to. 8. 80
 olfactus definitio Ifag. 173. c
 olfactus sensorij ratio to. 1. 631. c situs 632. c
 securitas d obiectum, seu sensibile aere cras
 sius 632. c
 olfactus instrumentum, uaporosum dicitur, & ra
 tio to. 1. 1044. c
 olfactus, quomodo fiat to. 8. 33
 olfactus, quomodo offenso instrumento præpe
 diatur & cur to. 1. 1046. d
 olfactus instrumentum, quo loco situm sit to
 mo 1 1044. d
 olfactus cur ceteris accesserit quintus sensus, cum
 non sint toti elementa ibidem & super his Pla
 tonis locus ibidem, & col. seq. a. b
 olfactus qualitates totidē sunt quot gustatus, sed
 nomina non habent, & ratio to. 1. 111. c
 olfactiles qualitates, non omnes habent sua no
 mina to. 4. 246. c
 olfactum quæ infestent causæ to. 3. 60. d
 olfactus noxæ, qualiter contingant to. 4. 82. 11
 olfactui contingentis doloris aut uoluptatis cau
 sæ to. 3. 62. d. & seq. b
 olfactus symptomatum causæ to. 3. 57. b
 olostium to. 5. 221. 16
 olus atrum, dictum Romæ to. 2. 84. b
 olynthi. grossi to. 5. 221. 15
 olyra to. 2. 40. 20. & 143. b. & 174. a. b. & t. 5. 221. 17
 olyra & typha, non eadem ut Mnesitheus, sed di
 uersa sunt semina, & quibus in locis to. 2. 42. b
 olyræ semen, corticosum foris ut hordeum to
 mo 2 42. d
 omelysis, dicta to. 5. 867. 2
 omentum, eiusq; situs to. 1. 338. a
 omentum inter cibi instrumenta primaria ratio
 ne facta censetur, & ratio to. 1. 335. 6
 omentum partium digerētium cibos, operculum
 est ibidem
 omentum si excidat, necessario putrescit to. 7. 58. 6
 omentum si per momentum temporis exciderit
 & licet intromittatur putrescat, quid tūc agant
 medici, uide Gal. ibidem
 omentum quibus hepar aqua plenū eruperit, his
 uenter aqua repletur, & moriuntur to. 7. 56. 7
 omento non potest aqua effluere, nisi aliquo mo
 do exedatur ibidem
 omentum est solidum & firmum unde quaq; ita
 quod nihil in ipsum ex aliqua parte possit inci
 dere ibidem
 omentū non potest accipere ab aliquo membro si
 exedatur, præterq; a uētriculo, a colo intestino,
 aliene ibidem
 omentum

omentum à qua parte enascatur ibidem collige
ἐκ ποῦ ἐγενήθη dicti uiridi senecta to.2.374.b
 omphax to.8.331
 omphacis & aceti, natura differens exposita to-
 mo 5.106.d & 107.b.c
 omphacis & aceti differens natura to.5.97.d
 omphacomeli quomodo fiat to.8.81
 omphacum quomodo fiat to.8.83
ὀμφάκου dictum oleum to.2.311.8
 onagron to.5.221.18
 onobrychis to.5.221.20
 ononis ibid.21
 onosma ibid.19
 onisci, uires eorum to.5.318.a.b
 onyx gestatus quid conferat to.6.526.d
 operatio, motio est effectiua, affectio motio ex a-
 lio in aliud to.1.1001.c
 operatio, motus secundum naturam est, affectio,
 contra naturam, & quare ibidem
 operatio & affectio, sæpe sola distant ratione, non
 subiecto, & quo pacto to.1.1003.c.d
 operationis & affectionis uocabulis mixtim uti-
 tur Plato ibidem
 operum naturæ & artis differentia to.1.1175.d
 opera naturæ quæ ipsa semper operatur, quæ &
 quot to.7.3.1
 operationes cuiuscunque particula animalis qua-
 tuor to.7.7.2
 operationes omnes immodica intemperies exol-
 uit to.7.20.2
 operationes læduntur, à uehementibus intempe-
 raturis to.7.22.2
 operationes multum læduntur, si exeat sanguis, aut
 ex hæmorrhoidibus uel uenis, uel utero mulie-
 bri ibidem
 operationes per solidas animalis partes fiunt to.7.17.3
 operationum læsio est morbus to.7.57.5
 ophiasis quid Isag.186.a
 ophiasis est capillorum passio to.7.34.6
 ophiasis generatio to.5.451.a & curationis ex-
 posita methodus b & coll. seq.
 ophiasis sananda methodus to.6.362.a.b
 ophites lapis to.5.261.25
 ophthalmia to.6.393.a.b
 ophthalmica medicamenta cur dicta to.5.150.23
 opilationes aperit motus uehementia in potatio-
 ne uini to.7.13.6
 opilatio, lege Obstructio
 opinio controuersias parit to.4.227.d
 opiniones uariæ ubi sunt, ibi est etiam difficultas
 to.7 1.1
 opinioinum uariarum autores to.1.119.c
 opinio nulla, eorum qui sectas constituere philo-
 sophorum noua est, sed prius dicta fuerunt om-
 nia to.6.754.4.d
 opinionum falsarum autores qui fuerint, non est
 anxie querendum to.1.105.106
 opinio falsa, singularum rerum causas probabilio
 res non habet quam uera to.1.1048.d
 opinionem falsam esse, ac non recte defensam ea-
 dem non sunt to.1.110.b

opinabile anceps *ἀμφιλόφοι* quid sit Isag.167.d
 opisthotonos quid to.3.41.a. Isag.181.c
 Item quid, & curatio 217.d
 opisthotonos, conuulsio est ad posteriora decli-
 nans to.3.214.c
ὀπισθότονος opisthotonos, id est tensio ad poste-
 riora to.7.57.4
 opium, papaueris succus est t.8.81. & 331.t.5.407.a
 opij usus to.5.532.b. & 503.c. & 535.d.c
 opio cur calfacientia admisceantur in antidotis
 Anodinis, uelut philonium est to.5.718.c
 opium qui terere præcipiunt, ad compositionem
 stupefacientium auxiliorum to.5.532.c
 optici nerui soli cum ad oculos perueniunt à me-
 ninge utraq; separantur to.1.671.a
 opticum neruorum substantia & situs t.1.628.d
 optima corporis constitutio quæ, & unde iudicada
 optima corporis constitutio, meatus (to.1.424.d
 humorum quales habeat to.2.133.2
 ad statum corporis optimū requiritur præter mo-
 derationē elementorū, mixtura quoq; absoluta
 de optimo docendi genere Isag.115 (to.1.117.b
 de optima secta, liber ad Thralibulū Isag.77.a. cur
 scriptus à Gal. fuerit, aut q̄ sit eius materia 53.d
 si quis optimus medicus est, eundem esse philoso-
 phum Isag.19
 opobalsami exploratio to.8.332.to.5.399.d
 opobalsamū ad antidotos optimū qd sit t.5.399.25
 opo carpasum, myrrhæ simile ac cum periculo est
 to.5 397.c.d. & in de
 opopanax quomodo fiat to.8.83. & 332
 opora, dictum anni tempus to.2.131.e
 opora est una pars, id est, secunda ætatis post or-
 tum canis quando fructus inchoant to.7.14.3
 opposita quandoq; sunt extrema malis abusiue to
 oppositæ partes corporis q̄ sint t.7.68.5 (mo7.7.4
 oppositio, quæ in singulis differentiis notat, cōiun-
 cta de omnibus simul speciebus dicitur t.6.12.c
 opus seu succus to.5.221.24
 oris situs & usus to.1.628.2
 oris totius & uentris consensus to.4.810.a
 os si plurimū aperiat & lingua uersus mandibu-
 lam inferiorem prematur, quid accadat t.7.60.7
 In ore multum aperto possumus fauces diligen-
 tius inspicere to.7.34.4
 os et oculi cur in aliquib. teneant adaperiti t.7.52.6
 per os emissus sanguis qualiscunque sit, malus, per
 inferna non to.7.17.4
 ad os si odor suffitus ascendat, mulier non cōcepit
 sed non est sterilis to.7.59.5
 per os, pus, aqua, uel sanguis effluens caput dolen-
 tis anatome to.8.187 (tes sanat to.7.10.6
 oris mollicies in pueris non sustinet tactum, neq;
 lac, præsertim si habeat multā ferositatē t.7.24.3
 oris amaritudo significat purgationem debere fie-
 ri per superiora to.7.17.4
 oris amaritudo unde, & quomodo fiat Gal. ibid.
 oris excretiones etiam paruæ si exeant ad bonum
 terminantur to.7.47.4
 os infestantes morbi Isag.230.c & chirurgia ip-
 sorum 232.b
 oris

oris putor, eiusq; medela to. 3. 69. 6. c
 oris affectibus curandis, cōmuniter omnibus cō
 petens indicatio to. 5. 62. 9. d
 oris inflammationum, curationis scopi to. 5. 62. 8. c
 & deinceps
 oris inflammationibus, medicamenta composita,
 narrantur to. 5. 63. 1. c & eorum inter sese colla-
 tio 63. 2. d Item cuiusq; sigillatim compositio
 nucum uiridium 63. 1. 2 & 63. 2. a ex moris
 63. 9. 6. c deinceps. Ex musto 63. 8. 5 ex punico-
 rum succo 63. 6. 4
 oris ulcera cur astate fiant to. 7. 21. 3
 oris ulceribus ac putredinibus, praecepta curandi,
 & remedia to. 5. 64. 7. 2 e Critone 64. 8. 2 ex
 Archigene b 3 Heraclide 64. 9. 5
 oris crustis facit, & gingiuis humore praequan-
 tibus, item foetentibus to. 5. 64. 9. b aliud An-
 thera ad idem ibidem
 oris putrefactionib. robustis, & corporis reliqui c
 aliud, iisdem & gingiuarū abcessibus ibidem
 & deinceps
 oris inflammationibus, & crustis, idoneum phar-
 macum, odorum, tenerum 65. 0. a
 oris uitijis omnibus, illitiones Andromachi to-
 mo 5 64. 5. 20
 ad oris uitia, remedia to. 8. 9. 2
 oris putredini illitiones, Asclepiadis to. 5. 64. 6. 21
 oris columellae, si medendum sit, quare sub uoca-
 bulo, Gurgulio, & columella
 oris uitijis uarijs, uaria remedia to. 6. 45. 3. ca. 11
 & 45. 6. per col. 3
 ad omnes tam oris quam columellae ac faucium
 inflammationes, ceterosq; affectus, seu ulcera,
 seu crusta, seu putredo to. 6. 43. 5. ca. 69. per col. 2
 oris ulceribus malignis, stomaticorum praepara-
 tio to. 5. 63. 7. c
 oris affectib. medicamenta, quare Stomatica me-
 dicamenta
 os uentriculi to. 1. 52. 0. b
 oris uentriculi neruus & sensus to. 1. 82. 4. 5
 os uentriculi sensu tactus praeditum to. 1. 11. 7. 2. d
 os uentris, tactum habet exquisitissimū to. 3. 64. c
 & ratio c
 In os uentris incidit neruorū pars quæpiam non
 exigua to. 1. 19. 4. c
 In ore uentriculi per angores creata morsuuncule
 cur ad cor referant, cum illic non sint to. 1. 9. 1. 5. b
 os uentriculi, ē pituita in ipso aceruata, affectum,
 & eius medela to. 2. 7. 2
 oris uentriculi affectuum notae to. 4. 22. a. & 12. 4. 5
 ori uentris contingentia symptomata, ac ipsorum
 causae to. 3. 64. c
 oris uentriculi ob societatem qualiter nunc cere-
 brum nunc cor afficiantur to. 3. 68. a
 ex ore uentriculi, grauissima symptomata: morbi
 comitiales, melancholia, & id genus, qualiter
 contingant to. 3. 67. d
 os uentris, cor à ueteribus dictum to. 5. 70. 6. d
 os uentriculi cor dicebatur ab antiquis to. 7. 65. 4
 os uentriculi quibus mordetur, & quomodo ibid.
 os uentriculi facit quando liuores, conuulsiones,

labores in somnis to. 7. 67. 4
 os uentriculi habet societatem in patiendo ex hel-
 leboro cum neruis Gal. to. 7. 1. 5
 os uentriculi cōpatiens, cōuulsione facit quō ibi.
 in ore uentriculi, cur singultus fiat to. 7. 1. 5
 os uentriculi plenum humoribus facit animi defe-
 ctum to. 7. 23. 1
 os uteri quid sit to. 7. 46. 5
 os uteri comprimitur & exaete clauditur uterum
 gerenti aph. 5. 1. lib. 5. to. 1. 11. 6. 1. 3
 ora uasorum aperire est intentio in prouocandis
 menstruis, & purgandis decoloribus to. 7. 3. 6. 5
 quare itidem elemento V
 ὁρμησιν fructus, lege fructus, & hora
 oratio breuissima Platoni quæ sit to. 1. 10. 58. c
 orchis cynos, testiculus canis to. 5. 222. 29
 orchis serapias ibidem
 ordo & inordinatio, qualiter fiant to. 3. 24. 0. a b
 ordo totius, ē supernis, inordinatio ē materia est
 tom. 4 58. c
 ordines medicamentorum, quatuor, quos gradus
 dicunt, definiti limitatiq; to. 5. 152. 26
 organa totius corporis communia to. 1. 47. 2. a
 organi cuiusq; particulae quadruplicem rationem
 obtinent to. 1. 422. d. & inde
 organis natura utitur aliàs melioris aliàs necessita-
 tis gratia to. 1. 523. 17
 origanum siue origanus to. 2. 170. a. to. 5. 222. 25
 to. 8 333
 origanum habet uim subtiliandi to. 7. 24. 1
 partem alteri cohaerescere & ex ea oriri differunt,
 & quo pacto to. 1. 264. d. & ultra
 omnium to. 2. 53. ca. 40. to. 2. 170. b
 ὀρενθες quæ uocent Græci to. 2. 106. 18
 orobanche, Eruangina to. 5. 222. 27
 orobos, eruum to. 8. 333. to. 5. 222. 26
 orobo si uesteamur, genua dolent to. 7. 16. 3
 orobus facit capillitium to. 7. 7. 6. 4
 orobus cibus est crassus collige ibidem
 orobis sedimina aliqua sunt similia ibidem
 orthopnoea to. 3. 688. d. & to. 4. 49. a. & 103. a
 orthopnoea, quod asthma sit to. 7. 46. 6
 cur sic dicta to. 3. 523. c
 orthopnoea, quis affectus sit, differentium ipsius
 causarum expositio, curationis scopi to. 5. 70. 1. 6
 de ortu & interitu to. 8. 18
 ortum spectantia loca, quos mores gignant to-
 mo 1 122. 7. d
 oryza, eiusq; facultates to. 2. 44. ca. 24
 & to. 5 222. 28
 os, quid sit Isag. 190. d
 ossa, quæ Isag. 170. c
 libri de ossibus, cognitio exacta, librum admini-
 strationum anatomicarum precedat necesse est
 to. 1 306. 12. & 230. 4
 de ossibus libri, commendatio to. 1. 229. d
 ossium anatome, primo discenda inde musculorū
 & quare to. 1. 230. 3
 post ossium anatonem ac musculorū quid sequa-
 tur ibidem
 ossium corporis humani peritia, unde adipiscen-
 da

da to.1.228.a
 ossium contemplandorum modus, quibus anato
 me contingere nequit, quoniam sit ibidem b
 ossa, partes sunt animantis durissimæ maximeq;
 terrestres to.1.175.c
 ossa fississima, partium in nobis omnium to.1.59.d
 os omnium quæ cutis tegit durissimū to.1.67.b
 os quo pacto siccum, dicatur to.1.45.d.46.d
 os, quomodo frigidum ac siccum to.1.29.d
 ossi uis sentiendi nulla est to.1.405.3
 ossiū generatio, à calore fit maximo, & eiusce ex-
 politio to.1.1268.d
 ossium formationis, in foetu, tempus t.1.1244.11
 ossis capitis, formatio cæterorū postrema est & ra-
 tio col.eadem b
 ossium substantia, in animalibus quem usum præ-
 stet to.1.227.2
 ossa, tanquam fundamenta totius molis sunt to-
 mo 1 175.c
 ossium functiones to.8.211
 ossium totius anatomie, & cuiusq; appellationes
 lflag. 211.ca.11
 ossium anatomie to.1.175
 ossium totius humani corporis nominum exposi-
 tio t.1.175.d. & deinceps
 ossium differentia 175.c
 ossa capitis sex 179.b
 os frontis c
 os iugale 180.ca.2
 ossa nasi 181.4
 ossa maxillæ superioris 179.a
 os maxillare d
 os lithoïdes, cur dictum 310.b
 os pectoris 369.c
 os, quod coccyx, appellatur 185.b
 os humeri 186.16
 ossis cavitas, glene & cotyle to.1.1197.b c con-
 uexitas, condylus ibidem
 os cordis, quale sit, & in quibus to.1.358.b d
 os sacrum 185.11
 quæ cum osse sacro committuntur ossa to.1.188.c
 ossium numerus, in animali to.1.1251.ult.
 ossa in corpore humano plura ducētis t.1.1102.c
 ossibus grādiōribus appendices agnoscunt, &
 quo pacto to.1.175.c
 ossium magnorum medulla in sinu est: aliorum in
 cauernulis, ipsorum nutriendorum ceu prom-
 ptuarijs lib.11. De usu partium to.1.1181.d
 ossium coagmentatio, quid lflag.194.b
 ossium coniunctio, quot quibusq; modis fiat, &
 huiusce solutio, ac chirurgia ipsorū tota exposi-
 ta breuiter lflag.194.25
 ossium coniunctio duobus modis to.1.176.b c
 ossium commissura in articularum constitutione
 qualis sit, expositio tota t.1.1197.a b
 ossium commissuræ ad ostiorum cardines cōpa-
 rata to.1.1197.b
 ossa uertebrae per nervos & ligamenta habēt
 quandam societatem cum partibus gulæ to-
 mo 7 353
 ad ossa singula uenæ pertingunt, non nervi & ar-

teria 1102.c
 ossibus adnatæ membranæ, nervi to.1.1268.d
 ossium naturæ, quæ inter se per articulos iuncta
 sunt, & musculorum ipsa mouentium, per cate-
 nam facta imitatio, exposita to.1.1197.c
 ossium constructionis scopi to.1.723.c motus
 ibidem perspiratus ibidem uasorum transi-
 tus ibidem securitas 723.d discrimen par-
 tium ibidem usus duplex 817.b
 ossa cur sensu motuq; uoluntario careant c mo-
 tus rectus sit extentione & flexione 432.d
 ossium articulatio 635.c d securitas 636.a pro-
 cessus 460.c differentia eiusq; ratio 724.a
 commissura ibidem alimentum 725.a
 ossa sesamoidea to.1.462.a b
 ossa quæ sint durissima to.1.726.d causa 627.a
 quæ epiphysim habent 725.b. epiphysis usus c
 hominis magna ossa cur caua & laxa 725.a
 ossium magnorum à paruis differentia t.1.469.a
 ossis magni ratio to.1.750.a
 ossis magni cum sibi adiunctis descriptio to-
 mo 1 793.d. & seq.a

Plura de hoc in spinæ partibus

ossis medullam habentis figura t.1.723.d. & 724.a
 ossis uasulæ ratio 612.19. musculi 613.a posi-
 tio & securitas d
 ossis uasulæ chartilaginosa ligamenta t.1.613.c
 membranæ ibidem
 ossium cognitio, medico necessaria, & ratio to-
 mo 1 175.b
 ossium totius, morbi lflag.231.a
 ossium dolor dictus to.2.310.d
 ossium dolor dictus ibidem
 ossium dolores, qualiter contingant to.4.43.d
 ossium fracturæ, curatio lflag.271.b. to.8.118
 & 120 & 121
 ossibus fractis promptū remediū t.6.508.ca.230
 ossa tum luxata tum fracta cur extentione indige-
 ant, ostensio to.6.843.a b
 ossium per luxationes excidendorum chirurgia
 tom.6 1078.c
 ossium, cōtinuitatis dissolutio, eiusq; differentia
 & appellationes uariæ to.3.34.a
 os quando absconditur non augetur nec coalescit
 tom.7 28.7
 os diffusum non coalescit neq; augetur to.7.19.6
 os non generari est in confesso ibidem
 os corruptum in parte penitiori iterū facit infla-
 mationem, & sanguinem corrumpit, & rumpit
 cicatricem ibidem
 os corruptum uel patiens in ulceribus siccitate in-
 diget, & quanta to.7.45.6
 os abscedere necessarium est in ulceribus longis
 tom.7 46.6
 ossa in pueris magis sunt cerea quàm lapidea Gal.
 tom.7 24.3
 ossa quod adiuumentum habeant to.7.39.5
 ossa contrahunt aliquem callū, & non coalescunt
 tom.7 19.6
 per ossa quandoq; fiunt abscessus to.7.55.7
 in osse caro liuida malū est Hipp. to.7.27
 ossibus

offibus nocet frigus, prodest calor to. 7. 18. 5
 offium fracturis & præsertim capitis prodest cali-
 dum to. 7. 22. 5
 offis corrupti passio facit ulcera difficulter sanabi-
 lia to. 7. 45. 6
 in offis exustione erysipelas, malum to. 7. 19. 7
 in offis præcisione desipientia si in uacuum appre-
 henderit, & cuius offis to. 7. 24. 7
 offibus quæ fracta occalluerunt sanguis excidit
 tom. 7 55. 7
 ossa, eorum, uires to. 5. 309. 14
 oscitatio uino soluitur to. 7. 57. 7
 oscitatio quomodo fiat ibidem
 oscitatio motus est illegitimus à facultate natura-
 li factus to. 3. 71. a. b
 oscitatio expultricis uirtutis motus mediocris est
 tom. 3 87. d
 oscitationis continua, spiritus magnus & densus
 curatio est to. 3. 295. b. c Dictio Hippocratis è
 2. & 6. Epidemion exposita a
 oscitationes continuas, anhelitus longus curat to-
 tom. 3 622. 10
 osculorum in uasis coniuuentia, quibus de causis
 fiat to. 2. 267. d
 osiris herba to. 5. 222. 31
 ostracites to. 5. 261. 24
 ostracon. Testa
 ostracoderma animalia quæ sint, & eorum alimen-
 tum to. 2. 118. a. & 136. a
 ὀστρακοδερμα, humidiore carne cur sint to. 1. 78. c
 ostreae quem succum habeant to. 2. 136. a
 ostreorum appellatio to. 5. 310. 20
 eorum usus in medicina ibidem 22
 qualem ha-
 beant carnem to. 2. 118. a. b
 ὀστέον quæ dicantur to. 6. 131. b. c
 otium, sanitati magnam adfert noxam to. 2. 134. a
 otium quo pacto morbos faciat to. 1. 135. 4
 otium, mentem enervat, & corpus to. 2. 241. a. d
 oua, quo pacto sint partes animalium to. 5. 312. 27
 oua to. 2. 108. 21. & to. 8. 333
 ouorum differentia tres sunt, animalium, tempo-
 ris, coctionis ibidem
 oua præstantissima, gallinarum ac phasianorum ibi-
 ouorum uires to. 2. 133. b. & 135. d
 oua crassi succi sunt & boni to. 6. 737. d
 oua faciunt uiscum plenum Gal. to. 7. 4. 1
 oua elixata indurata tarde & paulatim nutriunt
 tom. 7 18. 1
 oua, tremula, item forbilia to. 2. 108. 21
 oua πικρὰ to. 2. 109. a
 oua tagenista, alimentum pessimum ibidem
 oua recentia, & uetusta ibidem
 oui albumen to. 5. 99. 5
 ouorum subuentaneorum ratio to. 1. 784. a
 ouorum & ipsorum partium usus in medicina to-
 mo 5 312. 27
 oua araneorum cum nardino ad dentes perfora-
 tos cum dolore uel sine, Archigenis to. 5. 616. a
 oues, quando magis aptæ esui to. 2. 95. a
 ouium caro cuiusmodi sit to. 2. 94. b
 ouium lac to. 2. 101. b

ouina pellis, recens, uires eius to. 3. 310. 16
 ouillum stercus, uires to. 5. 295. 24
 οὐρινῶδες meatus urinarij to. 1. 334. a. & 346. a
 οὐρίδω uel οὐρίδω aues to. 2. 107. d
 oxyacanthos to. 5. 221. 23
 in oxycrati potum, cur admixtum acetum sit to-
 mo 5 26. 31
 oxydorca dicta medicamenta to. 5. 149. c
 oxygalactos expositio to. 2. 103. 15
 oxylapathon to. 2. 83. ca. 48
 oxymellis compositio, ut acidum, ut dulce, ut me-
 dium sit, eiusque usus to. 6. 523. b. & deinceps
 oxymellis compositio, uarie fieri debet pro gustu
 fumentis to. 2. 337. 12
 oxymellis in potu exhibendi præcepta in morbis
 acutis to. 6. 610. c
 oxymel ægrotis, medicamentum tantum est to-
 mo 6 613. a
 oxymellis usus in febribus ex obstructione to-
 mo 6 203. c
 oxymellis in morbis acutis idoneus usus, & eius
 expositæ uires to. 6. 467. a. & col. seq. 5 cõpa-
 ratio ad melicratum & ad uina dulcia 654. b. c
 & 659. d & noumenta 670. c tempus exhi-
 bitionis idoneum 671. 35
 oxymel acute laborantibus, quibus affecti nerui
 sunt, aut mulieris uteris, nõ cõuenit to. 6. 671. b. c
 ὀξύρυια, id est, ructus acidus to. 7. 1. 6
 oxyrhodini usus in principijs morborum phreni-
 ticorum to. 5. 71. c. d
 ozana, quid Isag. 188. c
 ozana generatio, curatiois formulæ to. 5. 553. ca. 3
 ozanis & polyo remedia, & curatio quo modo
 usus est Galenus to. 5. 556. d
 ozanis remedia, Archigenis to. 5. 553. 2
 item Asclepiadae 554. 4
 ozanis, Asclepiadis remedium to. 5. 555. c
 ozanis, ægylopi, polyo, remedia, Lamponis
 tom. 5 555. 5
 ozanis, & alijs remedium Philoxeni ibidem b

P

Pædotribis in exercitijs pueris præcepta to-
 mo 6 518. 3
 pæonia uires to. 5. 177. 96
 pagri pisces to. 2. 115. 30. & 116. c
 paguri pisces crustate to. 2. 118. 33
 palati ossis situs, usus, durities to. 1. 727. b. & 728. a
 palati tunica odoratus instrumentum nõ est, osfen-
 sio to. 1. 406. 4
 palati affecti remedia to. 8. 95. & 96
 per palatũ expurgatio naturæ cõuenit to. 7. 144. 4
 palatum purgat caput to. 7. 246
 palatum locus est per quem fit euacuatio conue-
 niens to. 7. 21. 1
 palati cancri usti uel dissecti non possunt ad cicat-
 tricem peruenire to. 7. 38. 6
 palestra noxæ to. 2. 190. d
 in palestra percussu quãdoque expulit cum tussi san-
 guinem bene coloratum to. 7. 13. 5
 paliurus to. 5. 222. 33
 palma ac ipsius descriptio to. 2. 732. 6. & to. 5. 242. 158
 palma

palmarum fructus & ipsarum usus t.2.139.b
 palma cerebrum quid sit to.2.172.a
 palmæ omnes, concoctu difficiles sunt to.2.73.d
 palpebræ hominibus cur necessariae, nō item can-
 cris ac similibus contra Aristotelem tom.1.
 410.c & 411.a
 palpebrarum utriusque remedia, sub oculis quære
 palpebrarum usus, quibus deprehendatur to-
 mo 1 410.c.d
 palpebras cur quibusdam animalibus natura non
 dederit, pro mente Aristotelis to.1.410.b
 palpebris carentia animalia, loco ipsarum quid a-
 liud habeant ibidem
 palpebris contingentia uitia & remedia, sub ocu-
 lis quære
 palpebræ tum asperæ tum crassæ quando dicantur
 Isag.227.d
 palpebrarum aspretudines, quære sub oculis
 palpebris commissis, si quid albi in oculis dormi-
 neritis appareat letale, ubi ab extrinseco adue-
 nit to.7.52.6
 palpebrarum siccitas, palpebrarum potentia mo-
 uens imbecillis, faciunt ne oculi possint perfe-
 cte claudī, ideo aliquid albi in ipsis uidet ibidē
 palpebre sunt natura siccae, ideo ea siccitas plus in-
 notescit ibidem
 palpebrarum asperitas lachrymas prouocat to-
 mo 7 52.4
 de palpitatione, tremore, rigore, conuulsione li-
 ber tom.3.195
 de palpitatione ubi scripserit Gal. to.3.499.a
 palpitatio propulsu usurpatur ab Aegimio to-
 mo 4 181.a
 palpitatio, quid sit Isag.179.b.& to.3.198.d
 palpitatio, instrumentorum noxa est to.3.262.d
 palpitatio, motus illegitimus à morbo factus to-
 mo 3 71.a.& inde
 palpitatio à conuulsione qualiter distet to.3.76.c
 palpitatio quid sit to.3.75.b causarū ipsius inquit
 sitio b.& deinceps & to.3.199.c.d
 palpitationis & tremoris causæ non sunt eadem
 tom.3 220.7
 palpitatio nis à tremore differentia to.3.197.b
 palpitationum causæ, ex frigore sunt to.3.202.8
 palpitationem, Praxagoras non recte arteriarum
 affectū esse censuit, & huiusce ostēsis to.3.200.6
 palpitatio, quarum partium sit passio to.3.199.5
 palpitatio, in toto contingens, quale signum to-
 mo 4 642.29
 palpitatio cum dolore, circa præcordia, aut aliam
 quæ circum sunt, partium contingens, qualis
 nota to.4.646.35
 palpitatiōes quibus accidat ratiōabiliter to.3.76.a
 palpitatiōes, quibus ætatibus, naturis, regiōibus,
 anni temporibus, dñatis sint frequentes to-
 mo 3 200.7
 palpitationib. remedia ueteribus inuenta ibidem
 palumbes, quale alimentum to.2.177.a
 palustris terra propter humiditatem cur non ge-
 neret to.7.62.5
 πάμπαν, quid significet Hipp.1.1.116.d quid Ho-

mero 104.c.d
 panax Heracleum to.5.223.35
 panax Asclepeum ibidem 36
 panax Chironæum ibidem 37
 panax to.8.335
 pancration to.5.222.32
 pancrestion, quære polychreston
 pandiculatio motus illegitimus est, à facultate na-
 turali factus to.3.71.a
 pādiculatio, uirtutis expultricis motus est medio-
 cris to.3.87.d
 pandiculatio, tum febres præcedens, tum somnū
 sequi solita qualiter contingat to.3.81.a.b
 panici, siue elymon, eiusque descriptio to.2.44.b
 & 143.d & to.5.182.118
 PANIS differentia quatuor enarratæ to.2.31.a
 panum iuxta substantiam differentia to.2.30.d
 & deinceps iuxta coquendi modum 33.a
 panes è millio aut panico, quales to.2.44.b et 140.b
 panis auenaceus to.2.44.a
 panis miliceus to.2.42.d
 panes ex alica facti to.2.35.13
 panes πυρρα, seu furfuracei, alut parū to.2.30.c
 panes olyrini, & typhini, quales sint, eorumque ad-
 triticeos comparatio to.2.42.b
 panes hordeacei to.2.38.17
 panis αἰσχροῦ dictus, eiusque apparatus, differē-
 tia ac reliqua to.2.30.d
 panis siligineus, omnium purissimus, inde simila-
 ceus to.2.31.a
 panes purissimi triticei, plurimum alunt, deiciunt
 tur tarde to.2.30.c
 panis tum purissimi tum furfuracei parandi mo-
 dus ibidem c.d
 panis optimus, pessimus, medius, quis to.2.31.c.&
 panis optimus to.2.132.4.& 133.5 (33.a
 panis concoctu facilissimus, qui sit, & eius ratio
 exposita to.2.30.b
 panis crassi succi, quis sit to.2.134.6
 panis crassum succum ac frigidum quis gignat to-
 mo 2 31.d.& 32.d
 panis lotus, eiusque alimentum to.2.34.12
 panis lotus, calefacientium refrigerantiumque me-
 dius est to.2.37.16
 panis fermentandi ac faliendi modus, gustu iudi-
 candus to.2.34.c
 panis qualis, quibus sit idoneus aut non sit to.2.31.d
 panis optimus ac saluberrimus homini neque iuue-
 ni neque exercitationibus dedito to.2.34.c
 panis senibus quis cōueniat to.2.361.d
 panis athletæ, nobis nō idoneus, & ratio to.2.32.d
 panis, nemini accommodus quis sit to.2.31.d
 panis differentia, & cuiusque alimentum to.6.579.ca.26
 pānculorum siue pellicularū quibus inuolutum
 est foetus in utero anatome to.8.199
 panniculorum in corpore humano usus to.8.212
 papauer to.5.214.105
 papauer cornutum. Mecon ceratitidis ibid.106
 papauer Herculeum. Mecon Heracleia ibi.107
 papaueris lachryma, siccatur ac refrigerat to-
 mo 1 37.c
 papa

papaueris semen, eiusq; descriptio to. 2. 52. 38
 papaueris succus, quomodo frige faciat aëtu calidus corpori admotus to. 1. 92. 2. & 91. d
 papaueris succo hausto, medetur uinum uetus large sumptum, & ratio huius to. 5. 87. 2
 papauere fiunt emplastica anodina & reprimentia to. 7. 31. 6
 papauer habet naturam exitialem, tamen non nocet sine quantitate to. 7. 17. 2
 papularum generatio to. 3. 55. 6. 51
 papulis feruidis & intertriginibus, topica to. 4. 86. d. & 487. c
 mo 5
 papyrus to. 5. 223. 34
παρὰ τοὺς ὄφθαλμοις, id est punctiones fiunt, quando hydropici perforantur si tota aqua exeat, mortales to. 7. 26. 6
 paralleli ab aliquibus zonæ dicuntur to. 7. 14. 3
 paralleli quod sint lineæ imaginariæ ibidem
 paraplegia, quis affectus to. 3. 443. 59. & seq. col. c
 & to. 4. 704. 26. & 721. 65
 paraplexia ibidem
 paraplexia, ab apoplexia quo pacto differat *κλ.* 181
 paraplegiam, conuulsio soluit to. 4. 704. 26 (d)
 paralytis quid sit *κλ.* 184. d
 paralytis, eiusq; generationis causæ to. 3. 58. b. d
 paralytis causæ to. 3. 72. d
 paralytis remedia to. 8. 87. Item to. 8. 117. & 366
 paralytis, qua cerebri parte offensa, contingat & qualiter to. 4. 87. a. & d
 paralytis, apoplexiæ solutæ creberrime succedit to. 4. 87. b. c
 paralytis & apoplexiæ differentia to. 4. 79. 10
 paralytis, è spinæ torsione obliqua contingit, è caua non contingit to. 4. 91. c. & 92. c
 paralytis, uoluntariæ functionis læsio, pro instrumentis particularibus uariat nomē & speciem, & quo pacto to. 3. 71. d. & 72. c
 paraphrenitis quid to. 4. 617. d
παράφρενις & *παράπνοια* differunt to. 4. 624. b
 paraphrosyne quæ noxa sit to. 3. 41. c
 paralytnanche, paracynanche sub uocabulis dictur iuxta synanche, iuxta cynanche, quomodo fiant & in qua parte to. 7. 34. 4
 parastata, quid *κλ.* 169. b
 pardalianches. Aconitum
παρὰ τοὺς ὄφθαλμοις quid uocet Erasistratus t. 1. 101. b. & 66
 c Erasistratus sectatores 344. b
 pares dies si habeant uehementiores accessiones morbus est longus, è contra si impares: quod si mutantur etiam ut primo, si impares fuerint sæuiore, inde seuities transeat in pares, morbus fit longior to. 7. 36. 4
 paribus diebus quod non fiat perfecta iudicatio to. 7. 20. 1
 paristimia quæ dicantur *κλ.* 209. b. & to. 3. 110. a
 & 338. 21
 Parij cuiusdam, supra Dianæ adem decumbentis historia to. 3. 565. 74
 paronychia herba to. 5. 223. 38
 parotis, quid *κλ.* 188. c
 parotides serè succedunt febribus atq; ab his libe-

rant
 parotidibus siue scrophulis auxilia t. 6. 474. ca. 94
 parotides, id est, abscessus iuxta aures to. 7. 74. 4
 parotides fiunt febribus laboriosis & quomodo, & ex qua materia ibidem
 parotides capitis affectus omnes finire solent to. 4. 536. c
 mo 4
 parotides, absq; dolore & decubitu to. 3. 414. d
 parotidum prædictio to. 4. 699. 18
 parotidum prognostica, signa to. 4. 720. 62
 & per col. seq. quinq;
 parotides paraplegicis contingentes, uitiosæ to. 4. 721. 65
 mo 4
 parotidas nō suppurare, non semper signum perniciosum est to. 3. 453. 81. & 455. 84. d
 parot. tussile cū frequēte spūto, to. 4. 725. 72
 parotidum generatio, curationis præcepta & remedia to. 5. 548. ca. 2
 parotidum remedia, Archigenis curationis quædam præcepta, & eorum omnium censura to. 5. 550. 2. & deinceps
 parotidas discutientia emplastra to. 5. 553. 3
 paroxysmorum febrium circuitus, pro humorum mutatione uariantur to. 3. 160. d
 paroxysmorum febrium reditus, qualiter contingant to. 3. 160. a
 paroxysmorum reditus qualiter fiat to. 3. 156. c
 paroxysmi febrium cur alij in febricitationem terminent, alij non ita to. 3. 158. 17
 paroxysmorū in morbis, temporum inæqualitas qualiter contingat to. 3. 157. d. & inde
 paroxysmi in morbis longiores aut breuiore qualiter contingant to. 3. 158. a
 paroxysmorum declinationes qualiter cōtingant to. 3. 156. a
 paroxysmi principium, argumentum, & consistentia, quæ & declinatio, qualiter fiat t. 3. 159. c. d
 paroxysmorum qui in quibusq; morbis cōtingit, ordo ac modus to. 3. 153. c. d. & col. pr. a
 paroxysmus, lege circuitus & accessio
 parulides quid to. 3. 338. 21
 parylum malagma to. 3. 1007. 2
 partes mundi quæ to. 8. 20
 pars animalis, quæ conualescentes reficit, quare Analeptici
 partis præseruatæ cōstitutio, quere prophylactice pars, particula to. 6. 20. b
 pars ad aliquid dicitur ibidem
 pars & instrumentum, differunt to. 6. 21. b. c
 pars homœomeris, quæ to. 6. 21. d
 partium totius corporis diuisio to. 3. 162. 2
 partes hominis iuxta Hippocratem to. 3. 199. 5
 partium corporis exteriorum omnium, appellationes, uelut capitis, manus totius, thoracis, erurum, & earum in quæ quodq; horum diuiditur *κλ.* 204. c. & col. seq. 3
 partium corporis interiorum, anatome & expositione cuiusq; appellationes *κλ.* 207. 10
 partes corporis extremæ, quæ sint to. 4. 652. 8
 partium animalis scopi sunt actiones & securitas to. 1. 743. c
 pars

pars quæq; animalis cur una dicatur to. 1. 412. c
 partes animalium actionibus moribusq; sunt ac-
 commodatæ to. 1. 475. c quæ neruus habent
 à spinali medulla ortos 819. a quæ habent ner-
 uos à cerebro ortos ibidē quæ nudæ promi-
 nent, quare non plane sint duræ 427. a nuda-
 rum substantia qualis
 partibus in singulis obseruanda to. 1. 516. d
 partis nomen quibus competat to. 1. 412. c
 usus ab actione æstimandus 423. b & 508. a cō-
 structio perfecta quæ 499. b dignitas usu æ-
 stimanda 561. c accidentia necessaria 425. c
 consequentia necessaria ibidem
 partem animalis nullam propter se, aut frustra cō-
 ditam to. 1. 841. d
 partium robur bifariam considerari to. 1. 785. d
 imbecillitas à prima conformatione contracta
 quibus ascribenda 786. a nutrimenti diffe-
 rentia 566. b c. tres esse scopos præcipuos 775. c
 diuisio ibidem
 partium præcipuarum & non præcipuarum situs
 tom. 1. 435. d usus & anatome uerum theolo-
 giæ perfectiss. principium 846. c alimentum
 alterantium scopus 516. a quæ pars animalis
 instrumentum sit dicaturq; recte 515. b prin-
 cipes quæ 561. d
 particulæ animalium plures 417. a quare diffe-
 rant ibidem sensu & nō motu uoluntario præ-
 ditæ 818. a
 particularum consensus compassioq; to. 1. 422. d
 in organi totius actionem consensus ac differē-
 tia 423. a usus triplex 561. c usus inueniēdi
 methodus 423. b singularum constructionis
 scopus 613. d usus inquirendi regula ibidem
 & 624. b c
 partes corporis citra doctrinā actiones proprias
 obeunt to. 4. 161. b c
 partium corporis, cuiusq; actiones duplices sunt,
 aut simularium aut ut compositarū instrumen-
 talium u'e, & quo pacto Isag. 141. d. et deinceps
 quæ partes eandem substantiam non habent, eæ
 neq; actionem habent eandem to. 1. 355. 9
 partium temperies facultatū est causa to. 1. 1167. b
 partis temperies, facultatis: hæc actionis: actio, o-
 peris est per se causa 1116. a b
 partis facultas & actio ante usum noscenda to-
 mo 1 1118. c d
 particula omnis quatuor prædita est facultatibus
 tom. 1 1170. c
 partes corporis, non ob se ipsas sed ob actiōes ex-
 petuntur suas to. 6. 29. a
 partium actionis dignitas, quāta cuiusq; ipsarum
 sit expositio to. 6. 189. b
 partes corporis omnes, ob aliquem finem tales
 formate to. 3. 12. b
 partes aliæ ad uiuendū factæ sunt, aliæ ad uiuendū
 commode, & quo pacto, aut quæ Isag. 175. a
 partium in natis, cum parentibus similitudo quo-
 modo fiat, quæstio disputata to. 1. 1295. b c
 an partes foetus omnes fiant simul quæstio, uno li-
 bello absoluta to. 1. 1303

partium animalis singularum, in foetu efformatio-
 nis tempus ac modus to. 1. 1242. a. b. & col. seq. 2
 quæ partes animalis formentur primum, & qui-
 bus modis quæq; to. 1. 59. c
 partes animalis albæ & exāgues difficilius crean-
 tur, iecinoris caro celerrime, & ratio 1. 1239. 4
 trium partium, epatis cordis ac cerebri signa ma-
 nifesta in abortu triginta dierum, & qualiter to-
 mo 1 1240. 6
 partes corporis alias ē semine, carnosas ē sangui-
 ne fieri quo loco ostensum sit to. 1. 121. b
 partes ē semine factæ, arteria, uena, neruus, os, mē-
 brana to. 1. 1267. c d
 partes, carneam speciem præ se ferentes omnes ē
 sanguine: membranæ uero, ē semine procrea-
 tæ to. 1. 1269. 16
 partes omnes ex sanguine menstruo fieri, lib. De
 nat. hu. Gal. to. 1. 1140. b
 partes corporis licet pleræq; ē semine fiant, quate-
 nus tamen ē sanguine omnes fieri dici queant
 tom. 1 121. b
 partes, quæ ē semine habēt ortum cur renasci am-
 plius nequeant, quæ ē sanguine, possunt to-
 mo 1 1269. b
 partes ē semine conformatæ, cur instaurari neque-
 ant, ratio Isag. 152. c d
 partes animalis, alimentum sequentibus singulis
 tradere solitæ & quo pacto to. 2. 347. b. & seq. a
 partes animalis aliæ, alio sanguine indigent pro
 alimento, & huiusce expositio to. 1. 1269. d
 partibus solidis omnibus, ē semine tam generatio
 est, quā nutritio, uti carnes ē sanguine to-
 mo 1 1281. c
 partium radicalium nutrimentum quo pacto gi-
 gnatur demonstratio to. 1. 1270. d
 partium genitalium, cur aliā mas fiat aliā fœmina
 tom. 1 1295. 10
 partes animalium masculorum, à fœmellis tempe-
 ramento ac uiribus differunt, pro maioris scilicet
 minorisq; ratione to. 5. 304. d
 partes præter testes, aliæ eandem uim habent in
 mare ac fœmella to. 1. 1280. b
 partium corporis totius, iuxta principatū seu go-
 uernationem differentia quatuor Isag. 245. a
 pars princeps animæ, quid sit, uarie definitum
 Isag. 168. a
 partes reliquas, à cordis calore foueri, experimen-
 ta to. 1. 1370. d
 partes aliæ simplici neruorū natura præditæ aliæ
 duplici, & quæ to. 3. 59. c d
 partes animalis dextræ sinistris calidiores to-
 mo 1 1297. a b
 partium corporis in simplices & compositas to-
 mo 8 165. & deinceps
 partium siue membrorum consimilium anatome
 tom. 8 211
 partes aliæ primæ aliæ compositæ animalis dicun-
 tur, & quæ sint, & ratio quoq; cur sic dictæ to-
 mo 1 1062. a
 partes similes, primas & simplicissimas ad sen-
 sum esse, per anatomen scitur, sed compositio-
 nem

nem tamen quādam habere, & ē quibus ea sit,
ratiocinatio ostēdit, & huiusce expositio lřag.
146.a ac col. seq.
elemēta hominis propria, partes similes t. 1.29.b
partes similes, ex elementis primum cōstituuntur
tur to. 1.101.a
partium similiarium sanitas quā sit to. 1.167.d
partium similiarium, differentię qualiter oriuntur,
quot sint lřag. 148.10
partium similiarium cur infinitę fere sint proprię
tates, cum elementa pauca quādā numero sint
lřag. 147.c
partium corporis similiarium omnium tempera-
menta to. 1.66.b. & deinceps
partes similes, a primis qualitatibus afficiuntur,
dissimiles a secundis to. 5.80.15
parti cuiusq; similiaris sua quādam est substantia alte-
ratrix facultas, ut attractrix &c. a qua fit actio
tom. 1 1118.a.b
partium similiarium, morbos, ab earundem uitiiis
distingui oportet, & quo pacto id fieri queat
lřag. 149.11
partes corporis similes, nō omnes farciri instau-
rariūe possunt, & quę lřag. 145.c
partium similiarium catalogus, ex quo ueniam exi-
mit, lib. De inęquali intēperie, uentriculū &c.
lib. De nat. hum. to. 1.1117.d
partes solidę, quę sint lřag. 168.b
particulę solidę to. 1.1118.b
partes instrumentarię, ē similiaribus proxime cō-
sistuntur & quę sint to. 1.101.b
partium instrumentaliū formatio, peculiaris ani-
mi moribus fit, pro mente Aristotelis, & super
hoc ipsius ē primo De historia animalū loco-
rum aliquot enarratio to. 1.1226. & col. seq.
pars animalis quęq; uelut digitus aut pes quate-
nus talis pars est, eandem structuram ubique ha-
bet, quatenus uero talis est animātis, propriam
habet to. 1.332.c
partis instrumentariarum cuiusq; propria substā-
tia ipsius caro est, non partes quę ipsam consti-
tuunt similes ceterę to. 1.1023.a
pars animalis instrumentaria quęq; cur propriam
functionem adeptā sit ibidem a.b
pars corporis instrumentaria quęuis, unam ē par-
ticulis habet suę actionis causam, ceteras hu-
ius gratia to. 1.169.d
partium instrumentariarum iustitia to. 1.1103.c
partium instrumentariarū nullum ad functiones
propriās exercēdas alterius indiget auxilio to-
mo 1.1248 sed mutuo auxilio indigēt tum ob
substantię defluxum continuum, tum ob alte-
rationem, & quo pacto 1249.2
partium similiarium, instrumentariarumq; sanitas
tom. 2 245.b
partium instrumentariarum quę sit sanitas
tom. 1 167.d
partes corporis, superior ac inferior, dextra & si-
nistra, in sanguinis modo qualiter differant: &
quę inde consequuntur to. 1.1225.7
particularum temperies excrementorum naturę

non semper similis to. 1.79.a.b
partium ē cute extantiū cuiusq; tēperamenta, qua-
les pili sunt, cornua, &c. to. 1.67.c
partium extremarum frigiditas in febris arden-
tibus to. 4.718.59
partes corporis summe, si celeriter in frigiditate
caliditatemq; permutantur malum, & ratio to-
mo 4 652.8. & deinceps
partiū animalis iuxta motiōes differētię t. 294.20
partium facultas, quandoq; attrahit quod nō con-
uenit, & quando, ut & medicinę purgantes to-
mo 1 34.a.b
partes animalium pedestrium, & carnes quibus
uescuntur, eorumq; descriptio to. 2.96.3
partes animi, in quarū æquabilitate consistat eius
sanitas, aut contra, quę sunt to. 1.978.b
partes animę quę sint, Chrysippi dictio eiusq; ex-
ploratio to. 1.979.b.c. & conseq.
partium aliarū læsiones, ægritudines, aliarum ue-
ro causę sunt ægritudinum to. 3.15.c.d
partiū aliarū, ob semetipsas perpetuo laborant, alię
propter aliquam prius adfectam to. 2.396.d
partium aliarum offensę magnū habent momen-
tum, aliarum minus, & quarum to. 1.863.a.b
partes sicut inter se altera ab altera nutrimentum
trahendo fortiores uincunt magis imbecillas,
ita superuacua deponēdo easdem opprimunt
tom. 1 1174.b.c. & deinceps
partium robur aut imbecillitas in morbis qui ex
nobis generātur, quę sit to. 1.1136.11.b.c item,
qui extra nos c.d
partes imbecillę, quibus quę sint to. 1.136.d
particulę cur fluxione laborent to. 5.799.a
partes imbecillę, qualiter a ceteris fortioribus ex-
crementa in ipsas mandantibus lædantur to-
mo 2 396.a
partium imbecillitas, sola causa nō est ut ipsę per
intualla laborent, sed accedens plethora to-
mo 2 396.c.d
partes corporis duas quaspiam, æqualiter debiles
unā esse, perrarum est to. 2.645.4.2
partes glandulosę, quę facile fluxiōes recipere so-
leant to. 6.315.b
ē partibus principalioribus in ignobiles humo-
res migrare, potius quā contra to. 1.138.a
partes corporis, imbecilliores, si a fortioribus ex-
crementis onerentur, pręcepta salubria to-
mo 2 395.d. & seq. a
partium fluxione incumbente laborantium, cura
tio lřag. 275.a.b. & inde
partium quę rheumatismis molestantur, curan-
darum pręcepta to. 5.799.a.b
partibus fluxione laborantibus cur astringentiā
quęq; admiscenda sint ibidem
partes, ceteris excrementa mittere qualiter prohi-
beantur to. 3.159.a.b
partes corporis imbecillę, ac proin morbidę, pro
prijs exercitationibus perfanatę to. 2.297.c
partes corporis omnes æqualiter exercet, supra
ceteras, ea quę parua pila fit exercitatio to-
mo 2 188.a. per totam
partium

partium inflammationes, qualiter accendant fe-
brem to.3.119.b a
partium cuiusq; actionis dignitas quanta sit, &
quam præbeat ad curationes indicationem to
mo 6 189.b
a partibus laborantis natura quot quibusq; modis du-
cantur curationis indicationes to.6.188.b a
& col. seq. duabus
partium instrumentalium laborantium situs, qua-
liter curationem variet, & eius indicationes iux-
ta singula corporis membra to.6.398.a
& col. seq. fere duabus itē virtus ipsarū 399.d
partium substantiæ, formatio, ac situs, qualiter tum
ad euacuationem tum ad curationē reliquam
conducāt, exemplo tum epatis tum aliarum si-
gillatim expositio Ifag. 158.a b. & col. seq.
partes corporis quæ curentur ægrius quæ contra
Ifag. 193.b
partium intemperies iuxta utrāq; qualitatem plu-
rimum excedens, curari nequit to.6.183.b a
partium affectus qui in profundo sunt, valentio-
ribus indigent medicamentis to.6.110.d
partes spiritales si phlegmone laborent, in contri-
nuiis, idoneus cataplasmatum usus, & præcepta
tom.6 285.d
partibus affectis, localia medicamenta admouen-
da tum demum sunt, ubi totum corpus per pur-
gatum prius fuerit to.6.335.a
pars nulla valentibus remedijs tentanda est, pri-
usquam corpus totum perpurgatum sit to-
mo 6 100.d
partium tum similiarium tum cæterarum curatio-
nis scopi summi Ifag. 153.b
partes, quæ & sensum & uolūtarium motum per
eundem neruum accipiunt, cur tamen non in
utriusq; offenduntur semper, sed motu pereunte
sensus tamen manet to.3.59.c
in partibus corporis quæ intus sunt, adfectus na-
scitur similes ijs qui foris, rationale to.1.157.d
partes corporis, uitiatæ, num reparari queant in-
uentio Ifag. 152.c
partium inflammationes alias à corde, cōsequen-
tes tabidæ febres to.3.133.b a
partes arctissime ligatæ cur liuescant, ratio to-
mo 1 870.ultimo
partes quorundam animalium, quibus affecti-
bus quæ conducant to.5.354.12. & col. seq. tota
partium aliarum per urinam, aliarum per uentrē purgan-
tur, & qualiter to.4.150.c. & 151.a
partibus corporis exterioribus communes mor-
bi Ifag. 230.c
particula aliqua corporis potest esse plena, tamē
corpus non erit plethoricum to.7.31.6
pars principalissima grauiter affecta mortem in-
ducit to.7.51.7
partes corporis, non semper patiuntur cū aliqua
patiuntur, sed cum passione forti detinentur to-
mo 7 16.6
parti principali ad minus principalē fieri diuersio-
nem bonum est, e contra malum to.7.25.6
partes animalis quæ sunt utiles generare humo-

res ad quid ipsos generent to.7.39.5
pars quælibet animi habet naturales potētias ibi.
pars quælibet habet humorem similem & quæ
pars & quem humorem ibidem
partibus dolentibus cur inflammationes fiant to-
mo 7 53.5
partes extremas corporis frigidas esse quādo ma-
lum, & quando non Gal. to.7.1.7
partis imbecillitas non est satis ad causandū mor-
bum, sed oportet etiam habere humorem præ-
sentem to.7.29.6
partium seruientiū respirationi passio, & pulmo-
nis passio, & inflammatio faciunt spirandi dif-
cultatem to.7.50.4
parte principali male affecta necesse est cito ter-
minari to.7.74.4
partium extremarū frigiditas in forti doloris uen-
tris, malum to.7.16.6
parangina morbus peracutus to.7.12.1
pars unaquæque proprium habet nutrimentum
tom.7 17.2
pars quælibet habet quatuor potentias to.7.22.1
partus dolores, qui sint Ifag. 192.22
de partu septimestri libellus to.1.113.13
partus septimestres cur uiuant, octimestres non
Ifag. 192.b
partus quando fiat to.1.809.d
partus boni duo exigunt, & uigorem infantis, &
prægnantis to.7.15.5
partus non sine periculo ibidem
parienti difficulter mulieri sternutatio superue-
niens bonum to.7.35.5
partus quomodo incipiat, & quo tēpore, & quo-
modo cognosci possit to.7.37.5
parturientis situs to.1.1162.b
partus, quot modis ægri fiant Ifag. 192.d
à partu retenta purgatio qualis nota to.4.672.48
partus qua tempestate difficiles to.7.12.3
partus difficultati auxilia to.6.467.ca.58. & col.
seq. 59 Item 480.ca.135
à partu contingentibus affectibus, remedia to.6.
489.65. & 66. & ca. 68. Item 480.b
Pariis agrotus to.3.270.a
paruum minus, qualiter dicantur to.4.295.a
paruum, minus differunt to.4.295.ca.2
de parua pilæ exercitatione liber to.2.187
paruas particulas maximarum alterationum toti
corpori causam esse, Aristotelis dictum, eiusq;
exploratio to.1.1276.c
parua uolucres bonæ to.2.133.d
passer, piscis to.2.113.29. & 114.d
passio quid sit to.3.37.b. & 309.a
passio ab affectu, qualiter differat to.3.35.d
passio & actio to.3.35.d. & 36.d
passio si una fuerit, ad naturam reditus unus exi-
stet to.1.11.a
cui nihil extrinsecum passionem adfert, id à pro-
pria natura patiatur, necesse est, siquidem patia-
tur ibidem
patitur aliquid dupliciter, principaliter, & per cō-
passionem collige ex Gal. to.7.5.5
natura

natura non patitur diu passionē, immo nec diem
septimum 7.51.6
passibilitatis perpetuæ dogma, inducunt qui san-
tatem ab ægritudine non separant, operationū
lætionibus insensibilibus 11ag.2.68.c
elementum unum solum impatibile est, & ratio
tom.1 8.b
passiones passionibus superuenire quid sit apud
antiquos 7.7.35.6
passiones ex principalioribus partibus ad cutem
transferri confert 7.7.37.6
a passionibus diuturnis quomodo Gal. preferua-
uit multos per euacuationem 7.7.47.6
passionis signa quæ 7.7.12.1
passionis siue affectionis, uocabulum ab aliqui-
bus de longa solum ægritudinē apud Hippoc-
tenetur, quos reprehendit Galenus, adducens
loca Hippocratis in quibus quādoq; de longa,
quādoq; de acuta nomē passionis dici, sed for-
tasse si quis uoluerit hos excusare ab argumen-
tis Galeni, dicere poterit hoc esse quando no-
men passio absolute dicitur, sine aliquo addito,
uel longi, uel breuis: sed apud Hipp. in locis in
quibus ipsum Galenus adducit, & si sit uocabu-
lum passio, non est simpliciter id uocabulū, sed
cum addito acuti, uel longi 7.7.28.3
passionis mutatio dicitur proprie, & abusiue to-
mo 7 7.5
passio aliqua in utero facit abortum 7.7.45.5
passio facit abortum 7.7.53.5
passiones quid significant collige ex titulis libro-
rum antiquorum 7.7.1.6
de passionibus librum fecit Polybus ibidem
passionem aliquam quæ passionē faciunt non di-
cuntur sanare, Gal. 7.7.26.6
passione forti cū detinentur partes corporis, non
semper patiuntur: cum alia, patiuntur 7.7.16.6
passio aliqua nunquam fiet ex sola membri imbe-
cillitate, nisi humor fluat 7.7.28.6
PASTILLVS Achillæ 7.5.962.12 ex Agathi
ni libris 960.9 Andromachi croceus 959.6
Andronius 958.3 Andronius, alter 962.11
Apollonii Archistratoris 962.15 Appollo-
phanis 960.11 ex Arei libris ad sedes depa-
stas & alia 959.3 Arei ad Herpetas 958.10
Alius ex Origano 959.11 Aristarchi Tharsei
957.1 Bithynus cognomēto in Sicilia factus
963.23 Cassi Neapolitani 960.7 Ceranitis,
multiplicis usus 963.22 ad condylomata, ani
inflammationes, pterygia 963.24 coracine
sphragis 958.5
Pastillus Darij, per anum immittit 7.5.960.ca.8
ad erysipelata 959.5 ad erysipelata bonus
962.18 alius ad eadem ibidē 19 alius ad eri-
syphelata 963.20 ad erysipelata ex Agathocle
961.4 ad erysipelata, quo uxor Androm. 962.
16 Gilui Hieracis Thebani 959.7 Glaucij ad
multa faciens 962.17 ex scriptis Heraclidis
958.7 ad Herpetas, Tyberij Casaris 963.21
Isidori ad Nomas 961.5 ex Largi collectaneis
medicamentū confectum 959.12 aliud ualde

generosum 13 Lucij præceptoris pharmaci
confectum 959.ca.7.2 Magni Philadelphi 4
Magni ad rhagadas & cōdilomata, fistit nomas
960.12 Menesthei pharmacum, ad rhagadas
& nomas 6 ad multa, alius 962.14 Musæ Re-
medium 961.3 Neapolitani 960.7 Nicolai
960.c Niger, quo uxor, Andromach. 961.6
ad nomas 958.6 ad nomas Isidori celebres, An-
dromach. 962.13 ex Origano Andromach.
961.8 Petronij, uirtus appellatur 960.14 Po-
lychrestus 961.2 polyida sphragis, Androma-
chi 961.10, polyida sphragis, Asclepiadis 958.4
ex Rhu 961.9
pastillorū ē rosīs preparatio quere oculorū Colly-
pastillorum scilliticorū preparatio 7.5.375.8 (ria
& 395.20
pastillus, hepaticis 7.6.441.b
pastillus stipticus à Terētio inscriptus 7.5.958.9
pastillus ex stirpibus ibidem 8
pastillorum Theriacalium preparationis modus
7.5.301.d.c. & 362.21. ac deinceps 375.9
pastillorum ē uiperis preparatio, iterum expolita
tom.5 393.19
pastillorum ē uipera, duratio 7.5.395.a
pastillus Threpti 7.5.959.14
pastillus uescicarijs 7.5.961.7
pastinaca 7.5.235.116. & 7.8.335
pastinaca, daucus, carum, atq; horū uiretum alen-
ditum medicamentose 7.2.89.67
pastinaca radix 7.2.177.8
pastinaca, piscis 7.2.119.35
patella piscis 7.2.136.2
patella eiusq; anatome 7.2.189.23
pathos siue passio, quid significet 7.3.35.c
πάθος, græcis quæ dicantur 7.6.37.a
πάθηματι, quæ dicantur 7.3.418.22
pater Galeni, disciplinarum peritus 7.2.131.3
patriam prodant potius quàm dogma receptum
deserant, sophistæ 7.3.392.b.c
patres podagrici filios generant podagricos, cur
tom.7 28.6
patres cur agat aliquid ad dispositionē filiorū ibi.
pauperes felicitus curant q̄ diuites 7.6.280.b.c
pauor, lege Timor
paucum & multum in sola quantitate 7.7.14.1
pauores per somnū cur fiant infantibus 7.7.24.3
pauor facit abortum 7.7.53.5
PECCATVM atq; error, quid sit 7.1.952.b
peccare quid sit, per exempla 7.2.195.b
peccata magna, facile: exigua nō facile nec à quo
uis cognoscuntur, & huius per exempla artium
ostensio ibidem d
peccata propria, cur difficulter agnoscat quisque
7.2.196.c & qua ratione tamē id possit, expo-
sitis d per col.2
peccata propria qui obseruare studeat, quid eisa-
ciundum sit 7.2.226.7
peccare nos, quibus probabile fiat 7.2.195.c
peccatorum causa quæ sit, ostensio 7.2.226.a
peccatum & affectus, quomodo differant exem-
plo ostensum 7.2.225.d
a pec-

à peccatis mudi esse qui cupiāt, quid facere oporteat to. 2. 220. 3
 peccata, è falsa opinione committuntur to. 2. 195. b
 & 197. a. & 221. b
 peccati uocabulum, comune & affectibus est & ei quod proprie peccatum est to. 2. 195. a. b. 219. b
 pectines pisces to. 2. 136. a
 pectoris ossium anatome l'ag. 212. c
 pectoris musculi habentes similem dispositionem cõuulsioni interruunt inspirationē to. 7. 54. 6
 pectinis dolor uescicā laborare significat L. 7. 39. 7
 pectus angustum habentes sunt inclinati in phthisim to. 7. 34. 2
 pectoris dolores in aquilonijs cur to. 7. 53. 3
 pectorum dolores si multum differant perdiscendum to. 7. 56
 pectoris dolores fiunt & uigent in tempestate aquilonia to. 7. 17. 3
 pectoris dolores cur, & unde hyeme to. 7. 23. 3
 pectus angustum & pulmo notant naturam inclinatam ad tabem to. 7. 8. 4
 pectori nocent frigida, ut nix & glacies to. 7. 24. 5
 in pectore humor aut rubor ab angina habito, bonum to. 7. 50. 7
 pectus facit profluuium alui to. 7. 12. 6
 pectus compatitur patiente hepate, & è contra tom. 7 16. 6
 pectore pus habentes suppurati dicuntur to. 7. 27. 6
 pectore habente magnum tumore, periculosum est pus totum exire to. 7. 27. 6
 pectus continet in se uiscera ibidem
 pectus angustum inclinatur ad tabem to. 7. 13. 3
 pectoris uitiorū futurorum præagia & præcepta tom. 6 503. b
 pectoris uitij uarijs, auxilia to. 6. 492. 51
 Item 515. b
 pectinis dolor significat laborem aliquorum instrumentorum deferuentium urinæ, uel ulcus uescicæ to. 7. 80. 4
 peganon. Ruta
 περσινός genus disputandi quale sit to. 1. 897. a
 pelagij uel pelagici pisces qui to. 2. 111. 25
 pelagici pisces to. 2. 111. d. & 144. d
 pelamides, falsamentū præstantissimū to. 2. 122. c
 pelamides quomodo succum habeant to. 2. 135. ult.
 pelecinus, siue cepa canina to. 8. 335
 πελματὰ ἀζυμα to. 2. 33. d
 πειπελοι dicti senes to. 2. 374. c
 πεμφυγὺς uox, eiusq; significata to. 3. 610. d
 pemphingodes febris apud Hipp. to. 3. 611. b. c
 penes habet in se fistulam urinariam to. 7. 82. 4
 penna opposita naribus prouocat sternutamentum to. 7. 52. 4
 penis dolori, & inflammationi to. 6. 514. c
 penetrationem præbent cæteris admixta medicamētis, tū frigida tū calida, quæ to. 5. 500. d. & inde
 πλάνα, planta pedis to. 1. 267. b
 Pelops Galeni præceptor to. 1. 140. b. & 156. a. &
 227. b & 19. 4. 627. 5
 Pelops, in diffecando & ratiocinando, de uenarū principio sibi mire pugnans to. 1. 1014. 9

Pelopis error, in uasorum origine to. 1. 1008. c
 peperī, piper
 peplium to. 5. 224. 4. 1. & to. 8. 77
 peplos to. 5. 223. 40
 pepo, unde appellationem nactus to. 2. 59. c
 peponum natura tota exposita to. 2. 59. 4
 pepones, alimentum corpori minimum præbent, uomitū excitant, stomachū offendunt to. 2. 67. b
 peponibus utendi, tempus to. 2. 66. d
 pepones, melopepones abstergunt to. 2. 55. 4
 pepones, melopepones mali succi sunt to. 2. 144. b
 peracuti morbi ex sudore plurimo 3. & 5. die iudicantur, non autem quarto, ut uideatur quasi ponere quartum non esse iudicatorium to. 7. 36. 4
 peracuti morbi habent statim primā accessionem uehementissimam ibidem
 perca, piscis to. 2. 112. 27. & 113. 29
 perdiscere quid sit to. 7. 56
 perdis quale alimentum to. 2. 111. d & 133. d. & 176. d. & seq. a
 perdis cur suspenditur, priusquam edatur to. 7. 56. 2
 176. d. & seq. a
 perferio, cuiusq; rei una est to. 1. 1033. 2
 perforare punctiones in hydropo erat magis secundum usum medicorum to. 7. 27. 6
 periculum, quid to. 1. 198. d. & 202. d. & 226. c
 περὶ ἀπὸ μὲν, dicta mēbrana, eiusq; situs to. 1. 350. b
 Pericles, Abderæ egrotans, acutissimi morbi, breui iudicandi exemplum to. 3. 575. 79
 pericrania, quid l'ag. 168. c
 in periculosis affectibus, relictis medicamentis tutis, incerta experiri uelle iniquū est to. 5. 814. b
 periculosa, sine signis leuantia mortem significant to. 4. 657. 17
 periculosum & non concoqui multum differunt Gal. to. 7. 34. 2
 periculum morbi in quo consistat to. 7. 43. 4
 periculosum exponit l'atale Gal. to. 7. 25
 periepiphimosis, siue potius paraphimosis quid l'ag. 190. a
 in perintho facta constitutio, è libro secundo epidemion to. 3. 297. 14
 perionus, quid sit to. 3. 369. a. & 363. a
 l'ag. 178. d. & 193. ult.
 perionus dicta, apud eos qui artem typorum tradunt to. 3. 373. c
 periodos februm tres tantum esse arbitrantur; uerum non è propria natura, sed ex accessionum repetitionibus dignoscentes, hallucinari tom. 3 371. 4
 periodos februm, qui plures tribus arbitrantur, futuram accessionem prænosse nunquam possunt ibidem & deinceps
 periodi quotidie redeūtes, quarum februm imaginationem præbere queant to. 3. 369. c
 periostræ membranæ, quæ l'ag. 170. b
 apud Peripateticos minor in rebus controuersa est quam cæteros l'ag. 49. d
 cum Peripateticis, cur breui disputatione multa possunt absolui, cū Stoicis minime to. 1. 898. c
 peri-

peripneumonia to.6.393.c
 peripneumonia, quid sit Ifag.181.d
 peripneumoniae notae to.4.106.a
 peripneumonia quid, & curationis formula bre-
 uis Ifag.216.c
 peripneumoniae ac phrenitidis praeccepta salubria
 tom.6 722.d
 peripneumoniae eclegmata to.6.725.b
 peripneumonia non repente strangulat, sed paula-
 tim crescens usque ad consistentiam to.7.34.4
 peripneumonici, & pleuretici dicuntur qui habent
 hos morbos, & licet habeant febrem, non dicun-
 tur febrientes to.7.73.4
 periscythismus, qui fiat Ifag.232.c
 peristhereon to.5.224.45. & to.8.335
 peritonaeum to.1.321.d. et col. seq. d
 peritonaeum uarie uocatum & cur sit dictum
 tom.1.335.d eiusque situs ac partes to.6.17.b
 peritonaeum, & tum eius tum eorum quae ex eo gi-
 gnuntur natura to.1.341.a
 peritonaei substantiae membranosa usus quinque
 to.1.512.c. etymon, magnitudo, situs, usus 513.a
 peritonaeo quae partes uestiantur to.1.514.a
 contentarum partium nervi & sensus 824.b
 peritonaei tunicae affectus to.3.338.a
 peritoneum, id est membrana abdominis interi-
 or to.7.58.6
 περιτῆναι Græci, περιτῆναι Arist. uocat to.1.333.d
 περιτῆναι, cur sit dictum to.2.247.c
 permingentibus se in somno, remedia to.5.774.a
 περίων, id est perona, quid Ifag.213.a
 tom.1 108.c & 259.a
 perosis, quid Ifag.184.d
 per se, quid significet, & qualiter differat ab eo
 quod per accidens facit aut mouet to.3.37.c
 perisii, arboris descriptio to.2.77.36
 persea to.5.224.43
 periclymenos. uolucrum maius
 perisca to.2.25.b. & 68.19. & 143.d
 perisca planta transplantata mutat naturam 13.98.a
 perspiratio quid Ifag.172.b
 perspiratio & respiratio, quo pacto differant to.1.
 1073.c. & inde. & perperam à Platone confundit
 tur, & locus citatur c. eiusque exploratio d. & ultra
 perturbatio quid t.1.952.b.c
 perturbatio animi quid sit, & in quos non cadat
 tom.1 975.2. & inibi
 de perturbationum appetitione dubitationes ex-
 plicatae, & de his Possidonij uerba to.1.988.d
 perturbationes animi Chrysippus nunc in ratio-
 nem refert, nunc in aliam à ratione causam, nunc
 in nullam referre uidetur. in rationem refert to-
 mo 1.950.a b in causam aliam 962.d. et per col.
 2 in nullam 950.a b
 perturbationes animi non paucas, caloris foras &
 intro delatio, consequitur to.3.85.d. & col. seq. a
 perturbationum animorumque ipsi obnoxiorum aut
 contra, ad corpora aegritudinesque ipsorum, ac
 ceteros habitus comparatio quo pacto facien-
 da to.1.975.d
 perturbationes animi, in brutis animalibus, esse, ne-

garunt Stoici to.1.938.b.c. & ratio huius 974.d
 perturbationum animi, cuiusque motus qualiter
 fiant, eorumque symptomata tom.3.85.d
 & col. seq. tot.
 perturbationum motus à ratione fieri affirmantes,
 ab errore ipsam nequeunt discernere t.1.958.d
 perturbationes, perperam iudicia affirmat esse
 Chrysippus to.1.950.a
 perturbationes iuxta quam significationem irra-
 tionales dicuntur to.1.957. & 958.a
 perturbationis proprium est, sine rationibus ani-
 mae moueri to.1.957.d
 perturbationes ac uitia siue errores differunt to-
 mo 1 957.c
 perturbationes, ex ira ac cupiditate surgere Possi-
 donius docet to.1.968. ult.
 perturbationum causa quae to.1.959.a & b
 perturbationum causa inuentio quam multa se-
 cum adferat to.1.988.a
 perturbationes si causa ipsarum cognita sunt, tum
 demum occupari & sedari poterunt t.1.968.c
 perturbationes animi in quibusdam curatu faciles
 in quibusdam contra, & ratio to.1.985.d
 item curationis modus 986.a. & 988.c
 perturbationes cur inueteratae quietiores imbe-
 cillioresque efficiantur, Possidonij ratio to-
 mo 1 989.b
 perturbationes tempore molliuntur to.1.968.a
 & ratio 969.d item 970.b.c
 peruersiones partium cur, quomodo fiant t.7.49.4
 pedum usus ex priuatione ostenditur t.1.479.c
 figura oblongae commoditas 479.a
 pes ambulandi organum to.1.458.d
 pes hominis manum maxime imitatus to.1.481.a
 pedem humanum apprehensionem quoque inseruire
 tom.1 481.b
 pedes pro manibus, animalibus nonnullis t.1.476.b
 pedis digitorum usus to.1.480.d articulus ad
 tibiam finem maximus 485.c planta cavitatis
 quid conferat 485.d cutis cur media inter
 mollem & duram 498.a simiae hominisque col-
 latio 486.a
 pedis manusque similitudo & dissimilitudo to-
 mo 1 490.a
 pedis cum manibus collatio to.1.480.b cum fo-
 le comparatio in situ 466. ultimo cutis qualis
 497.d neruorum ortus 820.a
 pedis manusque partium collatio tom.1.481.c
 partes quae apprehensionem, quae summationem
 inueniunt 482.b
 pedum situs 483.c d
 pedum & manuum differentia in digitorum & ten-
 donum magnitudine to.1.489.d
 figura quae homini commodior 479.a
 pedum interna ac manuum cur pilos non habeant
 tom.1 73.a
 pedes debent esse natura imbecilliores his qui de-
 bent podagram pati to.7.28.6
 pedes frigidi quandoque malum & quandoque non
 tom.7 1.7
 pedum tremores ex defectu quo fiant to.7.9.7
 pedes

pedes sanguine derelinquantur to.7.26.7
 pedum summorum morbi Ifag.230.d
 pedis fracti, idonea cirurgia to.6.876.a
 ad pedum dolorem antidotus Amarati grammatici to.5.448.133
 pedis ossa, atq; eorum anatome to.1.189.c
 pedum dolori, ex offensa, auxilium to.6.500.a
 ad pedū intertrimenta, scissuras, & perniones to mo 6 510.c
 pessi adhibiti citant menses, & colores non deco lores faciunt to.7.36.5
 pessima, optima, sunt contraria to.7.18.3
 pestis quid sit to.6.588.9.d
 pestilencia, finitio Ifag.176.b
 pestis, ē morbis uulgaribus est to.3.482.b & d
 pestis belua existit quādam to.5.366.28
 pestis nomine, quando censeantur uulgares mor bi to.3.546.20
 de peste, cur nullum librum propriū Hippocra tes confecerit to.6.588.d
 pestis generatio to.5.366.28
 pestis, quando existere nequeat to.3.408.b c
 pestis qualiter interimat to.5.373.b
 pestem, ex Aethiopia ingruentem qualiter Hip pocrates auerterit to.5.367.a
 in peste Theriacū usus to.5.366.d & col. seq. b a
 in peste olim grauissima, Theriacū usus quātum profuerit to.5.372.3. & inde
 petia quis oculi morbus to.6.544.c
 febris pestilens, quā sit Ifag.178.c
 febres pestilentes to.3.611.c & col. seq. c d
 febris pestilentialis generatio & causae t.3.119.d c
 & col. seq. 2. & 116.3
 pestilentium februm causae ē cibo to.3.118.c
 pestilentes quidam morbi, ex annonae caritate or ti, longa narratio to.2.129.a
 febres pestilētes omnes à putredine habent ortū to.3 121.5
 annus totus si calidus ac humidus sit, necesse est magna pestilentia succedat to.1.43.a
 febris cur non omnes corripiantur in pestilen te constitutione to.3.120.a & 121.c
 febres pestilentes contagiosae to.3.116.3
 pestilentis febris cognitio to.4.450. & col. seq.
 pestilentium februm pulsus to.4.443.b. col. & seq.
 pestilentium februm pulsus, cur quandoq; pro bi, agro interim pereunte to.4.445.c d
 febris pestilentialibus contingentes excretio nes putridae to.5.731.d
 pestilenti morbo ordo excremētorum, prius erat flaua & rufa colliquamenta, inde nigra ut san guinis fex to.7.21.4
 pestilenti morbo defectiōes nigrae uisae sunt, tum in saluandis tum in his qui mori debebant to mo 7 21.4
 febris pestilentialium, curatio to.3.121.b a
 febris pestilentialibus quorū correpti alij facile sanantur, alij aegre aut omnino non sanantur to.3 120.b c
 ē febris pestilentibus, qui euasuri quandoque

erant, exanthemata in toto corpore appaue runt to.6.134.b
 in pestilente febre, per arteriam asperam contin gens ulcus à Galeno persanatum to.6.132.b
 ex pestilente febre, asperae arteriae cōtingentia ul cera, agnitio eorum & sanatio to.6.134.a b
 pestilentialium febrū praecustodia in quibus con sistat to.3.121.c
 pestilentes hecticae to.6.162.b
 pestilentes febres hecticae to.4.449.a, & c
 pestilentis hecticae affectus à ceteris cordis inae qualitatibus similem speciem praese ferētibus dignotio to.4.451.a
 petalites to.5.224.46
 petra lege lapis, & calculus
 petroselinum to.2.170.b. & to.5.224.48. & t.8.335
 petroselinum, examen eius to.5.404.30
 petroselini semen to.2.172.b
 peucedanum to.5.224.48. & to.8.335
 petroselinum non omne Macedonicū est, quod uulgo uenditur tanquā idipsum sit t.5.404.30
 phaci, lentes
 phacos, lentacula palustris
 phacotifana dicta, praestantissimum edulium to mo 2 45.b
 phagedana, quid Ifag.183.a. & 189.b. & to.6.35.b
 eorumq; generatio tom.3.336.14 generatio
 Item & species, praepceptaq; curationis aliqua tom.6 358.a b
 phagedenica ulcera, id est carnem exedentia to mo 7 22.5
 phagedenae quid essent apud antiquos & quid a pud Galenum, & quomodo fiant to.7.45.6
 φάλαγγος quid to.1.237.d
 phalangij ictus to.4.153.d
 ad phalangiorum morbos antidoti undecim or dine to.5.439.91
 phalangites herba to.5.241.156
 phalangosis, quid Ifag.228.b
 phaleris herba to.5.241.155
 Pharmacum. Medicamentum
 pharmacorum cōpositionis, exploratio per Gale num to.5.508.c d. & 500.c
 pharmaca quando exhibēda, & quod humorem attrahunt uide ibidem, sed lege medicamenta, quia sub illo uocabulo inuenies quicquid de pharmacis dictum erit to.7.22.1
 pharmacum omne attrahit humorem proprium tom.7 37.2
 pharmaca trahunt tres humores praeter sanguinē & aquositatem, quae si adsint non colligat san guinem & carnes ibidem
 pharmaci non cuiusuis sumptionem, medicatio nem uocat Hipp. & quam to.7.37.2
 pharmaca purgantia quod nō debemus exhibere nisi ex interuallis, sed nō sepe, nec simul, nec bis in mense, & quare to.7.15.3
 pharmaca nō debēt dari nisi ualde indigētib. ibi.
 pharmaca frequentata nocent, & trahunt corpus in malam consuetudinem ibidem
 pharmaca purgatoria faciunt speciem euacuatio nis

nis manifeste differentem to.7.2.4
 pharmaci efficacia humiditates ex nervis ad se at
 trahens facit conuulsionem to.7.1.5
 pharmaceutice, pars artis quæ to.6.587.b
 phascoli to.2.174.b
 phasiolon to.5.188.154
 phaseli & eruiala, ac horum descriptio & vires to
 mo 2 49.32
 phaselos, eruialas, cicercula, unum ne genus sit, to
 mo 2 51.b
 phasiani to.2.133.d
 phatnia, ossa sunt quibus continentur dentes to-
 mo 1 182.d
 pherea vox ambigua to.3.661.c.d
 pherecides & philistiones sunt antiqui, ad quos
 Hippoc. scripsit to.7.1.5
 Philini uxoris Thaso, histo. to.3.266.b. et 477.21
 Philistæ in Thaso, ægroti, historia to.3.519.1
 Philonij compositionis ratio to.5.718.c.d
 Philonij usus to.4.35.c.d
 Philonis antidotus, prima fere dolorem sedantiū
 celebris facta est to.5.757.d
 Philonis antidotus, carmine prodita, & eorum ex-
 positio, atq; inibi totius compositionis ratio si-
 gillatim explicata to.5.755.2. & col. seq.3
 Philotimus antiquus medicus qua ætate floruit
 tom.7 1.6
 philosophiā mos ueteribus qui fuerit t.1.1234.b
 philosopho ordinem & viam in docēdo sequi su-
 pra ceteros conuenit to.1.1069.a
 philosophi est, non solum propositionibus sum-
 ptis, conclusionem construere, sed & ipsa posi-
 ta propositiones ipsas cōstruere, et huiusce exē-
 plum à Galeno in elenchos Arist. Isag. 2.4.c
 philosophi, nomine solū sapientes t.2.233. & t.8.7
 philosophiæ studiosi, ridentur uulgo to.6.6.d
 philosophiæ institutum, cur pudendum uideatur
 tom.1 1055.2
 philosophia, à diuitibus neglecta to.4.823.2
 philosophorum damnata micrologia to.6.60.a
 philosophi dissectionum ignari to.1.124.1.a.b
 philosophorum imperitia, in assignāda causa opi-
 ficæ rerum to.1.1252.a.b. & 1254.a
 philosophorum successio to.8.7
 philosophorum genera to.8.8
 philosophiæ cognomina ibidem
 philosophiæ ordo, definitio, partes, sectæ to.8.9
 philosophica historia to.8.5
 philosophiæ exortus to.8.10
 philosophia naturalis quæ to.8.11
 philosophorum, de mundo, uacuo, infinito, dissi-
 dia, ac rationes minime efficaces, & alia de ijs
 tom.2 234.b.c
 philosophiæ quæstiones, quod adhuc cōtrouer-
 sæ sunt, mirum non est, sed in arte medicinali si-
 sint, magis mirum to.1.1277.c
 philosophiæ quæstiones controuersæ, nequeunt
 ita iudicari ut medicinæ, & ratio to.6.590.a
 Philiscus ægrotus to.3.250.b. & col. seq. d. 265.d
 Philisci ægrotantis historia to.3.472.18
 phlebotomia facit animi defectū; quod nos saepe

uidimus to.7.23.1
 phlebotomādi debēt iacere, ne animo deficiāt ib.
 phlebotomiam esse magis securam purgatiōe po-
 test colligi to.7.3.1
 Vbi docēs quantitātē euacuationis dicit in tantū
 euacuandū donec toleret, & nō laboret æger,
 sed hoc nō bene potest fieri in pharmacia, quia
 non possumus ita restringere ut lubet sicut in
 phlebotomia ibidem
 phlebotomia quando fieri debet, & quod non ita
 de facili to.7.8.2
 phlebotomari nō debet æger cū inedia to.7.16.2
 phlebotomiam debere fieri à latere diuerso, &
 quod sit latus diuersum collige to.7.68.5
 phlebotomia aborsum facit to.7.3.1. ibidem
 phlegma quid & unde dicat to.1.1155.c. & 1070.b
 phlegma, colore flammæum significans Hipp.
 tom.4 789.a
 phlegmatis purgantia remedia to.8.78. & 386
 phlegma & pituita quomodo cognoscātur in æ-
 gro, & qua ætate, qua regione, quo tempore
 tom.7 2.1
 phlegma & pituita fiant in temporibus pluui-
 sis to.7.5.3
 phlegmagoga to.1.1127.b
 phlegmasia quid to.7.7.1
 phlegmone. Inflammatio
 phlegmone, quid sit Isag. 188.d. & to.3.285.b
 & 686.d & inde
 phlegmone quid sit, & eius generatio to.3.329.d
 & col. seq.3
 phlegmones generāda modus to.3.164.a. & citra
 phlegmone è sanguine est abscessus to.3.331.b.c
 phlegmone erysipelatodes to.3.335.b.c
 phlegmone erysipelatosa, quæ sit to.6.339.d
 phlegmone oedemosa ibidem
 phlegmone scirrhusa ibidem
 phlegmone laborantis partis, affectus duplex est
 tom.1 97.b
 phlegmonæ à partibus affectis appellationē ha-
 bentes to.6.392.d. & col. seq.
 phlegmone oculorum quid Isag. 186.d
 phlegmones principium, qualiter constituedum
 Item augmentum ac status to.3.356.d
 phlegmōes generatio assignata breuiter to.6.149.a
 phlegmonas internas cognoscere difficile est to-
 mo 6 393.c
 phlegmones ac erysipelatis differentia, tum iuxta
 ipsorum generationē, tum iuxta signa quæ sit
 tom.6 337.d. & deinceps
 phlegmone erysipelatodes 392.d curatio 396.a
 phlegmone & scirrhus quid cōmune habet, quid
 item diuersum to.5.1007.2. & 1022.d
 phlegmones ac scirrhi, donec parua adhuc sunt,
 curatio to.5.1007.b.c. & d
 phlegmone ac scirrhis auxiliantium medicamen-
 torum differentia & curationis præcepta to-
 mo 5 1022.d. & seq. b
 phlegmone qualiter soluatur to.3.332.d.4
 phlegmonis curandis præcepta to.5.793.c.d
 & 795.a. & 796.b
 phlegmo

phlegmonas incipientes, reuulsu, quæ uero inueteratæ sunt ex ipsa, si fieri queat, parte affecta to. 5. 112. a. b. si nequeat, è uicinis ibidem phlegmone generis nomen est, ad omnē calidam & flammæam dispositionē sese extendens to. 6. 391. a. b. & 401. c. distinguitur contra scirrū & œdema ibidē differentiæ eius quorū sint & earundem generatio to. 6. 391. b.

phlegmones, proprie dictæ, generatio to. 6. 391. d.

phlegmonarum proprie quæ ex fluxione sūt curatio to. 6. 393. d. si tales sint cum magno dolore 394. d. earum quæ ex alijs causis quæ è fluxione cōtingunt curatio 393. c. Indicatio quæ à paribus affectis 396. a. b.

phlegmonarum curatio, qualiter pro natura instrumentorum patientium uarietate mutetur tom. 6. 397. b. iuxta temperaturam partis, deinceps iuxta formationem 397. d. iuxta positum 398. a. ut si in splene sit adfectus aut in hepate 398. c. & d. si in thorace & pulmone 398. d. iuxta uirtutem seu dignitatē ipsarum partium instrumentariorum 398. & deinceps

phlegmone si in abscessum siniat curatio, quare abscessus sin in gangrænam, quere gangræna phlegmone proprie quæ sit tom. 6. 313. b. signa ipsius ibidem generatio 314. a. b.

phlegmones curatio generalis quatenus ab ipso sumitur affectu exposita to. 6. 314. & per col. seq. 6. quales per initia postuler considerationes 315. a. indicatio communis euacuatio est 313. d. & 318. b. ne per affectam partem aut uicinam illi, ipsam euacuationē moliantur 320. c. uacuationum differentiæ 321. d. & 322. d.

phlegmone si in generatione adhuc sit multiplex nascitur curationis indicatio, iuxta id quod factum iam est, quod etiamnum sit, & quod futurum adhuc est 313. d.

phlegmonæ si in glandosis consistant partibus, quales sunt emunctoria dicta, curandi intentiones ab ipso sumptæ affectu, iuxta id quod sit & quod iam est factum differentes to. 6. 315. a. si in alijs partibus consistat 318. b. c. si ex pūctura uenenati animalis oborta sit, præcepta to. 6. 320. b. & deinceps

phlegmones curatio, qualiter pro laborantiū partium natura uariet to. 6. 320. d. & per librū deinceps totum. Indicationes à partibus affectis sumptæ, quatenus sunt similes 321. a. quatenus instrumentariæ, cap. 8. sunt autem hæ numero indicationes quatuor ut capite 9. quæ utriq; partium generi communes iudicationes sunt cap. 10. euacuationibus ac diuersionibus rite peragendis pro cuiusq; partis natura præcepta 322. d. & cōsequenter adstringentiū localium, artificiosa administratio 323. c. d. idonea uictus ratio 324. a.

phlegmonis partium, auxilia uaporatiā, topica ad mouenda nō sunt priusquam totum corpus sit purgatum to. 6. 335. b.

In phlegmonis partiū profundis cucurbitulæ usus idoneus to. 6. 330. a. & deinceps

phlegmonæ, aut erisipelati, remedia to. 6. 493. 61

phlegmone si in hepate constiterit curatio, per euacuationem ac diuersionem to. 6. 322. cap. 11

per adstringentia localia 323. c. d. uictus ratio idonea 324. a. col. seq. tota

phlegmone iecinoris laborantis Theagenis historia, et super eius curatiōe cū Artalo cōtrouersia, & methodicorum indicationes quæ ab effectarum partium natura ducuntur, negligentū in probatio to. 6. 325. a. Earūdem indicationum confirmatio rursus 327. a. b. & col. seq.

phlegmōe si in splene cōstiterit curatio to. 6. 328. c. d.

phlegmonarum quæ in capite consistunt, curandarū indicationes ab ipsa sumptæ natura partis to. 6. 332. d. & seq. si in cerebro cōstiterit, ubi de phrenitidis & lethargi curatione agitur to. 6. 329. a. & deinceps

phlegmone si in oculis cōstiterit curatio & remedia, sumpta potissimum ab ipsius partis natura indicatione to. 6. 333. c. usq; ad finem

phlegmonis quæ in pectore constunt, educendis præcepta & remedia to. 6. 329. c. d.

phloginus lapis to. 8. 327

phlomis, uerbascum

phlyctæna, affectus quis Isag. 229. b.

phoca quale sint nutrimentū to. 2. 116. b. & 119. b.

phoca coagulum to. 5. 286. b.

phoenix, palma

phorbion, orminum Dioscoridi to. 5. 242. 159

phosay quid sit to. 1. 178. b.

phylus, quid significet to. 4. 120. 3

phylus & diaphragma idem significantia to. 1. 337. b.

phrenes & diaphragma, synonyma esse to. 1. 549. a.

phylus sectio to. 1. 320. b. c.

phrenum constitutum, qualis in inspirationibus ac expirationibus sit to. 1. 113. a.

phrenitidis appellatio unde cepta to. 4. 122. a. b.

phrenitis quid sit Hippocrati, et quid à mania differat to. 4. 617. d.

phrenitin, cur uariè significare solitus Hippocrat. tom. 3. 189. 5

phrenitis quid sit Isag. 181. 12

phrenitis quid sit, eiusq; causæ to. 3. 89. c.

phrenitidis remedia to. 8. 88. & 367

phrenitis ab infania qualiter differt & alia tom. 3. 554. 45

phrenitides, quando constituuntur to. 3. 431. 20

phrenitidis notæ to. 4. 121. b. c.

phrenitidis signum è creatu frequenti to. 4. 628. 6

phrenitidis signa unde sumenda sint, & eorū methodus to. 4. 624. d. & col. seq.

phrenitidis differentiæ tres, & super eisdem exemplis to. 4. 85. c. d.

phrenitis alia mitior, alia cōtra, pro bilis uarietate tom. 4. 69. c.

phrenitidis quietæ cuiuspiam, forma enarrata to. 4. 433

phrenitis, è cordis offensa to. 6. 331. b. c.

ex phrenitide & lethargo minus affectus quis sit tom. 4. 619. b.

ex phrenitide & lethargo cōflati affectus, pulsus u. to.

tom. 4 395.15
 phrenitidis exquisita generatio to. 4. 619. a
 phrenitis hectica to. 4. 645. a b
 phrenitis qualiter nunc desinat, nunc redeat to-
 mo 4 635. b
 phrenitis per febres generatio to. 4. 86. b
 phrenitidis futura praefragio & praeruatio ibi.
 phrenitidis, ex insomnijs praeotio to. 4. 627. 5.
 phrenitidis qualiter accidunt tremores to. 4. 630. 9
 In phrenitidis, frequens cum refrigeratione scra-
 tus, quale signum to. 4. 632. 12
 In phrenitide, symptomatum frequētes permuta-
 tiones, conuulsionem indicant to. 4. 640. 27
 phrenitides praerlanguentibus accidentes laetales
 sunt to. 4. 629. 8
 In phrenitidis urinae excretio absq; admonitione
 quale signum to. 4. 641. 28
 phrenitidis crisis to. 4. 536. a
 phrenitis tertio die uix occidit to. 3. 544. a
 phrenitis malum to. 7. 12. 7
 phrenesis simplicis & incenditis ibidem memi-
 nit to. 7. 31. 7
 phrenitis, peripneumonia ut plurimum habent fe-
 bres tertianas to. 7. 12. 1
 phrenitides cur, & quomodo iuuenibus potiusq;
 consistentibus Gal. to. 7. 30. 3
 phrenitis quā facit pulmonis inflammatio a cali-
 do humore uapores multos mittens ad cere-
 brum to. 7. 12. 1
 phrenitici to. 3. 441. 53.
 phreniticorum nota to. 3. 583. b
 phreniticorum ac tabescētium, oculi concretum
 puluerem habentes qualiter cōmune signum
 sit to. 4. 636. 17
 phrenitici obscuri to. 4. 644. 33. d
 phrenitici mente tantum laesi, integra adhuc ima-
 ginatione, historia to. 3. 42. a
 phrenitici, qui uasa uitrea primum, deinde pueri
 deturbauit exemplum to. 4. 85. d
 phreniticus aegrotus ē tertio Epidemiōn acutissi-
 mae phrenitidis exemplum to. 3. 573. 77
 phrenitici, cur brachipotae to. 4. 636. 16
 phreniticorum belluina deliria ab humore melan-
 cholico to. 1. 162. b
 phreniticus, si strepitus tentet tremorē incurrunt
 tom. 4 636. 16
 phrenitidis albae deiectiones, ac rigor qualia signa
 tom. 4 633. 13
 In phrenitidis uomitus fastidiosus, uox clangosa,
 oculi concretum puluisculum habētes, qualia
 signa to. 4. 636. 17
 phrenitis quid sit, eiusq; curationis formula bre-
 uis Isag. 203. b
 phrenitidis curandae praepcepta to. 6. 331. a. to. 8. 126
 phrenitis, quare Delirium
 phrygius lapis to. 5. 280. 14. & to. 8. 327
 phrynae fascium pulcherrimum Isag. 14. a b
 phoen, tabes to. 3. 417. 18
 phthoen Athenienses dicunt quam phthisin Hip-
 pocrat. nominat to. 7. 16. 7
 phthisis a puris sputo, quod si sputū retineat, mo-

riuntur ibidem
 phthisis, pulmonis ulcera insanabilia cōsequit, to-
 tius corporis cū parua febre extenuatio ibidē
 phthisicis sit fluxus capillorum & deiectiones hu-
 midae ibidem
 phthisicis profluuium capillorum sit propter sic-
 citatem, fluxus autem propter potentiae imbe-
 cillitatem ibidem
 phthisicis remedia to. 6. 459. a b
 phthisicus, lege Tabidus
 phthisis est morbus longus to. 7. 12. 1
 phthisis habet febrem quotidianam & magis in
 nocte ibidem
 In phthisim sunt inclinati qui habēt pectus angu-
 stum to. 7. 34. a
 phthisis est Graece, tabes Latine Gal. to. 7. 8. 4
 phthisis, lege Tabes, Tabidus
 phthiriasis, oculorum affectus quis sit Isag. 187. d
 & 228. b
 phthiriasis capiti cōtingentis, generatio, & curan-
 diratio to. 5. 479. ca. 8
 phthiriasi, remedia topica eadem b
 phu, herba to. 5. 242. 160. & to. 8. 319
 phycos, alga to. 5. 274. 66. d
 phygethon quid Isag. 189. d. & to. 3. 337. 18
 phygethon quid to. 6. 393. a b curatio 396. a
 phyllitis to. 5. 242. 162
 phymata, quare Tubercula
 phyma to. 6. 393. a b curatio 396. a
 phymatum ac strumarum chirurgia Isag. 233. a
 phymus quis affectus Isag. 190. a
 physis, naturae nomen quid denotet to. 1. 99. c
 physis unde dicti, philosophorū nonnulli ibidem
 phyliscurum sectae duae to. 1. 122. c
 physica cognitione, quae per demonstrationē fit,
 num medico sit opus to. 4. 546. c d
 physica demonstrandi principia to. 6. 17. d. et col. seq.
 physiognomica exempla, ex historia de animal-
 bus Aristotelis to. 1. 122. 6. d. & inde
 pica est appetitus pessimus in grauidis, fit laeso o-
 re uentriculi to. 7. 60. 5
 pica in praegnantibus generatio Isag. 192. d
 picea to. 5. 226. 54
 picationis usus, exempla to. 2. 356. d. & seq. a
 picatio, gracilitatis remedium to. 2. 388. b c
 pigrities mētis, profunditas somni, pustulae signi-
 ficant pituitam to. 7. 2. 4
 pigritia cur fiat ab austro to. 7. 5. 3
 pilus, definitio, generationis modus Isag. 170. c
 pilorum in capite ac supercilijs generatio qualis
 to. 1. 72. c & cur pueris quoq; nobis innascan-
 tur ibidem
 pilorum generatio, quibus modis sit to. 1. 71. a
 pilorum generatio, eorumq; affectiones to-
 mo 5 449. d
 pilorum incrementum to. 1. 718. d
 pilorum generationi materiem praebet uapor sul-
 ginosus crassusq; ac terreus to. 1. 71. a
 cutis sicca, qualis in hominis corpore est, ad pilo-
 rum generationem maxime idonea est, & ratio

tio to.1.70.b
 In cute sicca, cur pili nascantur, cum in terra sicca
 nasci nequeant to.1.70.a
 pilorum partes cutis meatui impactæ, plantarū ra-
 dicibus similes to.1.71.b
 calidæ ac siccæ regiões incolētes, quales habeāt
 pilos to.1.72.11
 pili regionem frigidam & humidam incolētibz,
 quales to.1.72.b
 Qui temperatum tractum incolunt, quales pilos
 habeant ibidem
 pilorum differentia, tum iuxta colorem, tum cæ-
 tera, quibus modis fiant to.1.73.c
 pili secundum ætates quales sint to.1.72.b
 pilorum canicies cur fiat to.1.73.a
 pilus niger, quo pacto fiat to.1.71.c
 pilus flavus, quo pacto fiat ibidem
 pili usti, usus in medicina to.5.12.26
 pili indicant raritatem cutis to.7.69.5
 pili circa ulcus, indicant prauos humores conflu-
 re, qui ulcus erodunt to.7.4.6
 pilis uulnera uacantia praua sunt ibidem
 pilorum radices non permittunt ulcus peruenire
 ad cicatricem ibidem
 pilorum affectus nouem, & cuiusque definitio
 Ifag. 185.15
 pili cur labantur quibusdam to.1.78.d
 pilis menti non enascentibus remedia topica to-
 mo 5 464.c
 pilos corruptentium pharmacorum natura & dif-
 ferentia to.5.474.ca.4
 pilos corruptentium pharmacorum usus licitus,
 sed periculosus to.5.475.c
 pilos corruptentia, quære item Philothra
 pilos differentia pharmaca, simplicita to.5.476.3
 pilos attenuantia, eorum tum natura, tum mate-
 ria cap.5. ibidem & deinceps
 ad pilos auferendos medicamentum to.8.86
 Item ibidem, ut ita ablatis nunquam renascatur
 pilos, quando melancholici sint censendi t.1.79.a
 pilulæ à Galeno, aduersus distillationes capitis to-
 mo 6 136.d
 pilulæ probata, ad tussim to.8.98
 Pindari figmentum de centauris to.1.473.b
 pinguis, Sapor
 pinguis quæ sint è Platone to.5.31.d
 pinguis sapor à Theophrasto cæteris additus, à
 Platone præteritus ibidem
 pinguedo, adeps, differentia horum, tum inter se,
 tum pro animalium uarietate, ac sigillatim ui-
 res to.5.303.ca.4. & deinceps
 Item 1006.d & 1008.d
 pinguedo & adeps quale nutrimentum præbeant
 tom.2 99.10
 pinguibz extenuandis præcepta to.6.353.15.d
 pinguium remedia to.2.389.a.b. & to.8.112
 pingue omne insidet to.7.35.7
 pingue insidens significat uitium renum acutum ibi.
 pinguis urina, uel alui excrementum sit ex colliqua-
 tione adipis ibidem
 pinguis demunt famem, et quæcunq; multo oleo

præparantur to.7.21.2
 pingues, lege Crassi
 pinguedo quibus non mala to.7.44.2
 pinguis quædam in difficultatibus intestinorum
 exeunt primo to.7.26.4
 pinguedo omenti, in pinguibz non sinit concipi
 to.7.46.5
 pinnae to.2.136.a
 pinnula oculis cõttingens affectus, quis l'ag. 188.b
 piper to.5.224.42. & to.8.333
 piper longum fallit sæpe to.5.360.a
 adulteratum, qualiter deprehendat to.5.397.a
 piper optimum, & adulteratum, & eorum digno-
 tio to.2.336.b.c.d. & seq.a
 piperis usus in cibis to.2.335.b
 piper potioni inspersum, idoneum coctioni præsti-
 dium to.2.341.c.d
 piper, cibarijs attenuantis diætæ utiliter miscetur
 tom.2 173.b
 piper si quis deglutiuerit cum melle & biberit uinum
 mixtum aqua calida, singulit to.7.39.6
 pirus to.5.169.87
 piri fructus quis, & semen quod sit to.2.56.d
 pira & punica, ac ipsorum iuxta sapores differen-
 tia & descriptio to.2.72.24
 pirorum usus, pomiorum usus similis est ibidem
 pirorum usus medicamentum, non alimentum
 tom.2 144.b
 pirorum aut malorum adstringentiũ usus, cur uen-
 trem deiciat quibusdam to.2.70.22
 pira syluestria, Achrades
 pisa to.2.47.28. & 174.b
 pisa, quale alimentum to.2.143.b
 Pisces cur muti to.1.553.c.d pulmone carent
 ibidem uice pulmonis branchias innatas ha-
 bent 564.b.c cur non indigent respiratiõe ibi.
 pisces, omnis generis, quale alimentum præbeant
 tom.2 109.23. & per col. seq.
 pisces qualem succum præbeant to.5.118.b.c
 e piscibus alimentum, sanguinem gignit cõsisten-
 tia tenuiorem quam, quod e pedestribz sumi-
 tur animalibus to.2.111.c
 pisces melancholici succi qui sint to.4.71.b
 pisces crassi succi to.2.135.d
 pisces inculpatum cibum præbentes, qui t.2.133.d
 pisces duræ carnis to.2.115.30
 pisces molli carne præditi to.2.113.29
 piscium pro undarum locorum ue natura in qui-
 bus degunt differentia t.2.109.24.d. & col. se.d
 pisces omnium detestimi ac præstantissimi, pro na-
 tura locorum, qui to.2.110.b. & 113.28
 pisces, tum marina tum dulci aqua uiuentes, qua-
 le nutrimentum to.2.144.d. & deinceps
 pisces marini à non marinis quibus discernantur
 tom.2 111.a
 piscium, tum saxatiliũ tum pelagiorum, conge-
 nerum, manifestum discrimen non est, & ratio
 tom.2 113.b
 pisces e Nare fluuio Tyberinis præstantiores to-
 mo 2 114.b
 pisciũ caro, in aquis quietis deterior to.2.100.d
 u 2 pisces

pisces saliti to.2.116.b.c
 pisces aridi & exucci to.2.178.18
 pisces, saliendo idonei qui sint, & cōtra t.2.122.b
 pisces marini omnes gaudēt fluuijs, fluuiatiles nō
 ita mari prāter paucos to.2.111.a
 pisces qui in stagnis aut fluminibus gignūt, re-
 nuibus spinis pleni sunt, quibus marini carent
 tom.2 110.d
 pisces pelagici to.2.144.d
 pisces saxatiles to.2.112.27.& 144.d
 pisces saxatiles omnes, cur perpetuo inculpati
 sint to.2.113.d.& 114.c
 pisces saxatiles ad uictum tenuantem idonei to-
 mo 2 165.6
 piscium natura, ē quibus expendenda to.2.114.c
 pisces quomodo fiant optimi to.2.112.c.& 110.a
 piscium coctura to.2.115.5.a.b.c
 piscium ē iure albo apparatus ibidem a
 pisces sunt in uictu pleno to.7.4.1
 pisces saxatiles quos humores faciant to.7.18.2
 pisselaum to.5.225.51
 pissia, Pix
 pistacium to.5.225.52
 pistacia ubi proveniant, & uires to.2.75.30
 pistacia, ad tenuantem dietam to.2.177.d
 animalia, sectionibus idonea maxime
 tom.1 335.b
 pituita, quid Ifag.169.c
 pituita appellatōnem sortitur omnis humor fri-
 gidus & humidus to.3.141.b.c
 pituita, eorum quae in animali habentur frigidissi-
 mum est to.1.67.c.& 54.ult.
 pituita, quomodo frigida & humida dicitur to-
 mo 1 45.d.& 128.a
 pituita quomodo dicatur frigida, humida t.1.45.d
 pituita frigida, humida, nisi falsa aut acris sit to-
 mo 1 1155.c
 pituita tangentibus frigida cur appareat to-
 mo 1 91.d.& 123.b.c
 pituita, non congelascit to.1.154.d
 pituitae differentiae tres Ifag.169.c
 pituitosi humoris differentiae to.2.24.b
 pituitae differentiae to.1.154.d.& to.4.68.d
 pituitae species expositae to.3.141.c.d
 pituitae genera to.1.1158.c
 pituitae genera, & cuiusq; symptomata to-
 mo 3 325.d.& col. seq.
 pituita succus, crassus non est, & ratio to.2.32.d
 pituita, sapores differentes to.5.112.d
 pituita, falsa, dulcis, acida, insipida to.1.123.a.b
 pituita nō recte dicitur quae ē capite destit. t.1.1158.b
 pituita nunc aquosa est, nunc crassa ad puris ima-
 ginem to.1.118.d
 pituita cur alba appareat to.1.1064.d.& 1070.b
 alba pituita est species aquae intercutis to.7.29.7
 pituita alba generationē ē colliquatione mollis.
 carnis interdū esse, Platonis locus t.1.1070.d.&
 falsa in hoc eius sententiā 1070.b.& qualis sit hu-
 mor ē tali carne p colliquationē natus t.1.1071.a
 pituita falsa, morbidus humor to.1.154.d
 pituita oris quid possit to.1.1165.c

pituita alia utilis alia non est to.1.1158.c
 pituita cur non habeat instrumentum expurgans
 tom.1 1158.b.c
 Pituitae excrementiciae generatio neces. to.1.533.c
 uiscositas sit natura & mora 534.a. morbi ibidē
 c curatio b per uomitum purgandae phar-
 macum b
 pituita generatio uere unde sit to.1.1076.d
 pituitae generatio, materiae necessitatē cōsequi ui-
 detur to.1.128.c.d
 pituitosus, in prima concoctione sit, id est uentri-
 culi to.1.164.b.c
 pituita ē uentriculo, partim ad epar tendens, con-
 coquitur, partim a bile in inferiorem uentrem
 exersa, egeritur ibidem
 pituita in sanguinem in epate uertitur ibidem
 pituita nullum peculiare instrumentum datum ut
 expurgetur uti ceteris, & ratio ibidem
 pituita quo tempore anni sit imbecillior, & ratio
 tom.1 124.c
 pituita, hyeme ab undat, & huiusce signa to.1.123
 item ratio huius 125.a.b
 pituita cur hyeme auctior, quando uentres tum-
 sunt calidiores quaestio, ac solutio to.1.125.d
 pituitosa quandoq; excrementa sunt, ubi sicca pars
 sit, & ratio to.1.79.b.& deinceps
 pituitosi sunt cibi frigidi to.1.1151.b
 pituitosus, bilem uomere solitus, exemplum sin-
 gulare Ifag.259.ca.74
 pituita moribus animi nihil confert to.1.128.b
 pituita, morbi ē Platone to.1.1065.c
 pituitosi excrementi uitia to.3.96.d
 pituita falsa, putrescens nō rigorem sed horrorem
 solum febrilem facit to.3.141.d
 pituita acida et uitrea rigores sine febre gignit, ib.
 pituita putredo, cur inaequalem tactū caloris pre-
 beat, ad reliquorum humorum putredinem: ra-
 tio to.3.151.ult.& inde
 pituita putrescentis notae a calore ductae ibidem
 pituita falsam purgare, acidam ac dulcem altera-
 re concoquere, tentandum Ifag.163.a.b
 pituitam educuntia pharmaca, dum superfluent,
 quo ordine trahant humores to.1.32.d
 & ratio 33.a
 pituita remedium to.8.371
 pituitam purgantium pilularum compositio to-
 mo 6 498.d
 pituita detrahendae medicamentum aliud to-
 mo 6 512.a
 pituita superabundantes raro a morbo laterali of-
 fendunt, praesertim si sit falsa aut acida t.7.33.6
 pituita mordet intestina, & irritat ad deiectionem
 ibidem
 pituita facit sputa spumosa ibidem
 pituitosis humores euacuari debet, si passionēs so-
 leant esse ex pituita to.7.47.6
 pituita in quibus morbis euacuanda ibidem
 pituitosi humores calefcunt, & extenuant, resol-
 uunt a febre to.7.51.6
 pituita facit apoplexiam, conuulsionem, caecita-
 tes oculorum & etiam fiant a melancholico hu-
 more

more to.7.56.6
 pituitosus humor nunquam facit furorē ibidem
 pituitosus humor sepe in articulis aceruat to-
 mo 7 59.6
 pituita alba qui detinentur fortis si uentris fluxus
 fiat, liberantur to.7.29.7
 pituita alba quid quandoq; significet ibidem
 pituita liuida ibidem
 pituita ex capite defluit quibus in fluxibus excre-
 menta spumosa sunt to.7.30.7
 pituita & phlegma quomodo cognoscantur in e-
 gro, qua ætate, qua regione, quo tempore fiat
 tom.7 2.1
 pituita facit longos morbos to.7.19.2
 pituita & phlegma fiunt in temporibus pluuiosis
 tom.7 7.3
 pituitosis quādo magis superueniūt febres t.7.11.3
 pituitosi quādo difficultate intestinorum capian-
 tur to.7.12.3
 pituita à capite ad uentrē fluens facit fluxū ibidē
 pituita salsa est potissime ea quæ facit fluxū ibidē
 pituita à cerebro maxime generatur ibidem
 pituita acida, salsa, dulcis, insipida, unde genere-
 tur ibidem
 pituita cur faciat difficultatem intestinorū, & cho-
 lera non ita ibidem
 pituita qua tempestate plurimū generetur ibidē
 pituitosi humores generantur in humidis tempo-
 ribus & longi morbi to.7.15.3
 pituita est causa morbi comitalis, apoplexiæ ibi.
 Pituitosi melius se habent ætate to.7.18.3
 pituita generatur hyeme to.7.20.3
 pituita plenum si exiccatur imminet periculū a-
 poplexiæ, & epilepsiæ, & pulmonis uasis alicu-
 ius fractio to.7. ibidem
 pituita est in senibus plurima, tamen non facit fe-
 brem cur to.7.30.3
 pituita non est in iuuentute ibidem
 pituita frigida facit leuitatem intestinorū ibidem
 pituita per quæ signa, & quomodo cognoscatur,
 & qui eius morbi effectus to.7.2.4
 pituita frigida quandoq; facit leuitatem intestino-
 rum to.7.12.4
 pituitosus humor intestinis adhærens nunquam
 debet per superiora purgari ibidem
 pituita acida est maxime frigida ibidem
 pituita purgata non facit frigus to.7.19.4
 pituita potest causare strangulationem sine dolo-
 re quomodo to.7.34.4
 pituita exiccata circa dentes ob magnū calorem
 facit lentores to.7.53.4
 pituitosa substantia aggregata à uenis per renes ex-
 purgatur to.7.76.4
 pituitosa materia facit comitiales morbos t.7.8.5
 pituita facit menses de colores to.7.36.5
 pituita si sit multa in acetabulis uterī mēstrua sunt
 pauca to.7.45.5
 pituitosum humorem quæ mulieres aggregēt in
 utero to.7.62.5
 pituitosi humores in neruis faciūt conuulsionem
 tom.7 70.5

pituitosus humor facit uentositatem to.7.72.5
 pituitosorum humorum duplex sanatio to.7.70.5
 pituita in uentriculo, aut intestinis leuitatem inte-
 stinorum facit to.7.1.6
 pituita acida facit ructus acidos ibidem
 pituitosi hūores demūt dolorē ab hepate to.7.5.6
 pituita crassa & lēta quos morbos faciat to.7.41.7
 pituita putrefactio in humorē biliosum conuertit-
 tur to.7.43.7
 pituita inter uentriculum & septum posita facies
 dolorem, quomodo transeat per uenas ad uesi-
 cam & soluat morbum to.7.55.7
 à pituita alba aqua inter cutē superuenit to.7.71.7
 pituita alba leucophlegmatia à Grecis dicitur ibi.
 pituita alba est quādoq; in uasis & in toto corpo-
 ris habitu ibidem
 pitydes to.5.225.53
 pitys. Picea to.2.293.b
 πικυλίζω, quid sit to.2.30.c
 pitysæ panes parum alunt to.5.226.55
 pitysa to.5.225.50
 pix to.7.14.1
 pix à calore extrinseco in spiritū soluit to.7.72.4
 pix, adiecta medicamentis quid conferat to-
 mo 5 884.a
 picis lauandæ modus, & quid præstet lotio to-
 mo 5 805.c
 placenta è lacte & caseo mala to.2.135.7
 placenta ex butyro & simlagine, & mele to-
 mo 2 362.a
 placitum cuiusq; quando admittendum sit aut se-
 cus to.4.244.2
 pladarotes, quid l'ag.228.a
 πλάσιος uox Hipp. quid to.3.429.11
 plaga, lege uulnus
 planetarum natura & mutationes uariæ to.8.147
 & deinceps Item de eadem re 152
 planetæ ad formandum embrium siue foetū quid
 singulis mensibus efficiant
 plantarum uim dispensatricem, cōmuni nomīne
 naturam uocari solitam, Aristoteles, animā dix-
 it altricē, Plato, concupiscibilem to.1.1241.d
 plantarū generatiōis modus expositus t.1.1006.d
 plantarum prima generatio, ac dispensatio deinceps
 tota exposita, pro inquirenda foetus forma-
 tione to.1.1242.a
 plantarum duplicis exortus, sursum scilicet ac de-
 orsum facti, ad ea quæ in foetus generatione fi-
 unt breuis comparatio to.1.1266.b, per tot.
 plantarum semen terræ ita includitur ut animalium
 soboles utero, & ratio utriusque exposita
 tom.1 1295.b
 plātæ sub terra factæ primæ radicationi, arteriarū
 & uenarū chorij uulnæ inhærentia, qualis in foe-
 tu est, respondet to.1.1266.c
 plantarū motus, in omnē dimēsiōē fit t.1.1007.b
 plantarū unaquæq; terram subiens, quod sua na-
 tura conueniens est, trahit to.1.34.a
 plantæ, humorem sibi maxime cognatum è terra
 primum, tum deinde cæteros quoque trahunt

tom. i	122. d. & seq. a b	quutus, licet illi ubiq; seq sit conatus t. 1. 1078. a
plantæ atq; ipsius partium, ad animal eiusq; partes similitudo exposita	tom. 1. 1007. c	plato imitator Hippocratis to. 1. 422. b
plantatum genus e quatuor corporib. simplicib. cōstare, q; pacto deprehēsum	to. 1. 115. d. & se. a	platonis error, in eo quod Hipp. ait elemētorum, e quibus constat animal, translatio morbū creat to. 1. 1063. b
plantæ principium mortus habent, & sensus cūfuspam	tom. 1. 877. c. & 880. a	plātās sensu p̄dītasse, quō Plato intel. t. 1. 880. b
plantæ quomodo calidæ philosophis dicant, quo pacto medicis	tom. 5. 68. 5	pleiades, quare uergiliæ to. 7. 14. 3
plantæ transportatæ ex alijs in alia loca alteratur uariē	tom. 3. 98. a	pleiadum ortus est principium æstatis to. 7. 14. 3
plantæ inanimatæ Platoni sunt	tom. 1. 877. b	pleiadum occasus est principium hyemis ibidem
plantarum nutritio	tom. 1. 508. e	pleni apud Archigenē significatio uaria t. 4. 208. a
plantæ ossa atq; anatome	to. 1. 190. 25	plenum, uacuum, quid significant to. 4. 239. 5
planum pedis line metacarpio	tom. 1. 484. b	plenitudo duplex, & noxa cuiusq; to. 1. 32. d
plani in pede & metacarpij differentia	t. 1. 484. c	plenitudo duplex, & cuiusq; ipsarum noxæ to. 5
plantarum fructus qui edendo sunt, unde sumantur	tom. 2. 57. a	plenitudinis affectus, quibus modis discutitur to. 5
plantarum, seminum, fructuum, tempus edendi idoneum	tom. 2. 38. b	& adhibēda in his distinctio iuxta morborū in quos ex ea incidere solēt, uarietate, Gal. 1095. a
plantarum partes ut elementa sumptæ, quales in quoq; genere	to. 2. 78. 39	plenitudinis, quoad uirtutem signa to. 5. 1104. d
plantæ agrestes omnes prauis sunt succi to. 2. 79. b		quoad uasa ibidem item to. 4. 8. b
plantarum agrestium fructus omnes to. 2. 77. 38		plenitudo quoad uasa, semper uenæ sectionē indicat, cacochymia secus ibidem d
plantarum esculentarum partes quot habeant discrimina	tom. 2. 86. 61	plenitudo uarios parit morbos to. 7. 15. nam parit plenitudo hyemis ut plurimum, uel inflammationem, uel ferē erysipelas ibidem
plantarū partes quo pacto experiri dæ to. 2. 87. b		pleni qui sunt, debent uenę sectione purgari, non pharmaco to. 7. 47. 6
plantæ congeneres, quæ agrestes sunt, sicciores, quæ satiuæ, humidiores sunt	to. 2. 81. 42	ex plenitudine facta habent uenæ sectionem cōmune auxilium ibidem
plantæ spinosæ dictæ to. 2. 79. a. & 83. 50		plenitudo, quare multitudo
plantago, Arnoglossum	tom. 8. 335	plenius pro fortius to. 7. 9. 4
platanistina dicta	tom. 2. 70. b	pleonasmō figura utitur Hipp. to. 7. 48. 4. & 29. 7
platanus	to. 5. 226. 56	πλεονασμῷ Herophilō crebritatem significat, nō plenitudinem to. 4. 334. col. tota
Plato cur naturalem disputationem non Socrati, sed Timæo ascripserit to. 1. 1101. a	item dialogi	plethora quid to. 5. 494. a. & to. 6. 318. d
sed Timæo ascripserit to. 1. 1101. a	item dialogi	plethorici uitij signa to. 3. 580. b non recte est uere more corporis sumi & qualiter fumenda to. 3. 322. a per totam columnam, & sequentibus
lecticam, quæ ultra morales terminos protenditur, Parmenidi ac Zenoni ibidem		in plethoricis dispositiōibus sanguis amplissimū excessum adipisci potest, aliorum humorū nullus potest to. 3. 326. d
Plato ætate prouectus cum Timæum scriberet tom. 1	1069. b c	plethora, id est plenitudo potest esse ante morbū, tom. 7
Plato, operum medicinæ non peritus, laudandus tamen quod de ijs dicere nō est aggressus, quæ exacte non cognouerat ibidem		plethora quæ plenitudo dicatur to. 3. 313. b
Plato fabricæ nostræ autorem ubi explicuerit tom. 1	1104. b c	plethora, cur periculosa to. 3. 26. d. & col. seq. a
Plato cur magnopere sit admirandus to. 1. 1106. b		plethora quibus curetur to. 6. 319. a
Plato multitudināliter, quā suis familiaribus scripsit tom. 1. 877. b		πλεονασμὸς plenitudinis morbus to. 2. 32. c
Plato, cur pluribus uerbis, quibus eadē res significetur, uti solitus to. 1. 994. b		plethoricum to. 7. 31. 6
Platonis, placita sunt quædam, literis ab eo non prodita to. 1. 119. b		plethorici casus sunt tubercula, & dolores articularum to. 7. 45. 4
Platonis in Phædro, de Hippocrate elogium to. 1	100. a. & 102. d	in plethoricis dispositiōibus, somnis aggravatur cerebrum to. 7. 67. 4
Platonis gloria, & demonstratiōum ornatus quātus to. 1. 931. d		pleuritis to. 6. 393. a b
Plato negligēter se gessit in ijs quæ de morbis ætatum ac temporum scripsit Hipp. t. 1. 1069. b		pleuritis, quid sit flag. 182. 3
& super hoc locus ibidem		pleuritis, qualiter diaphragmati dolorem cōmunicet to. 4. 33. b c
Plato, docendo perspicuitati studens to. 1	345. d	pleuritidis notæ to. 4. 50. per totā col. & 120. b c
Plato artem Hippocratis in quibusdā non est affe-		pleuriticorū signa ex Anaxionis hysto. to. 5. 260. 3
		pleuritis quē locum intus occupet, e pulsū digno- tio to. 4. 114. b
		pleuritim facientis humoris notæ ibidem
		pleuri-

pleuriticorum spiratio parua ac densa to. 3. 262. 9
 item pulsus to. 8. 131. c
 pleuritidis exquisita generatio tom. 4. 114. b
 pleuritidis temporum uniuersalium cognitio, to-
 mo 4 484. b
 pleuritidis temporum uniuersalium dignotio, &
 Anaxionis exemplum repetitum to. 4. 508. 18
 columnis duabus
 in pleuritide quæ signa attendenda sint, & cur uri-
 næ quocq; tom. 4. 493. a
 pleuritidis signa tum bona tum mala, illi pecu-
 ria tom. 4. 488. d
 in pleuritide concoctionis aut cruditatis signa e-
 sputo tom. 4. 487. cap. 5. c
 in pleuritide succorum e sputo indicia to. 4. 528. d
 & 529. a
 pleuritidem consequentium febrium formæ to-
 mo 4 528. 10
 pleuritides incoctæ signa tom. 4. 120. b
 pleuritidis exitialis signum tom. 4. 464. 4. c
 pleuritidis exemplo symptomatum in morbis diffe-
 rentiæ expositiæ Ifag. 154. c. actota col. seq.
 pleurefis quod morbus acutus tom. 7. 12. i
 pleurefis & phrētis ut plurimū habet tert. feb. ib.
 in pleurefi secuit octauo die ueniam in cubito ib.
 pleurefis quot diebus habet iudicationem ibid.
 pleurefis quæ signa habeat concoctionis ibidem
 pleurefis est e genere inflammationum ibidem
 pleurefis e sputum sanguinis quomodo curen-
 tur, cum sint morbi contrarij tom. 7. 16. i
 pleuretici peripneumoniciq; dicuntur, qui hos ha-
 bent morbos, & licet habeant febrem, non di-
 cuntur febrientes tom. 7. 73. 4
 pleuritidis quid sit, & curationis eiusdem formula
 breuis Ifag. 216. c
 pleuritidis rursus curatio tom. 6. 478. c
 pleuritidi præcepta tom. 6. 695. a
 in pleuritide sanguinis missionis præcepta to-
 mo 5. 1116. b. & inde & 1118. a
 pleuritidis cōueniens missio sanguinis to. 8. 296. c
 pleuritidis leuis curatio absq; missione sanguinis
 tom. 8. 126 c
 tom. 3. 686. b c
 pleuritica medicamenta cur dicta to. 5. 150. b
 pleuritidis purgantibus medicamentis cur odora-
 tas qualitates misceri Hippocrates iusserit to-
 mo 5 71. 6. a b
 pleuriticos cibandi præcepta to. 6. 610. b. & 666. c
 si hæc rite non fiant, noxæ 607. c. & deinceps
 pleuritidis antidotos sub elemento A reperies
 pleuritidis, quare etiam lateris dolor, morbus
 pleuritidis exemplum, quare anaxion
 plexum in quibusdam meatibus usus to. 1. 518. b
 plexus retiformis descriptio tom. 1. 649. a
 usus 650. c
 plorantes pueri inspirant inspiratione interrupta
 & quare to. 7. 54. 6
 plumbago tom. 5. 269. 49
 plumbum tom. 5. 269. 50
 plus & minus quomodo usurpentur, & recte, to-
 mo 7 14. i
 plus ad aliquid tom. i. 17. 2

Plutarchi meditationes Homericæ tom. 1. 925. b
 pluuiæ generatio tom. 8. 27. & tom. 3. 707. c
 pluuiæ multæ, largæ, magnæ, qualiter dicantur
 tom. 3 424. b c
 pluuiæ multæ tribus sunt modis tom. 3. 410. b
 pluuiæ, lege imbres
 pluuiosa tempora causant plures morbos, & ma-
 gis mortiferos quam sicca to. 7. 7. 3
 pluuiosa tempora faciunt morbos longos ibid.
 pluuiosis temporibus fiunt longæ febres, Galen.
 tom. 7. 11. 3. & alij fluxus & putredines
 pluuiosa tempora & naturæ sunt infalubriora sic-
 cis ibidem
 plura ex uno accipiuntur tom. 7. 7. 5
 pluuiosum, id est austrinum to. 7. 11. 3
 pluuiosa tempora, lege tempora pluuiosa, & hu-
 mida tempora
 pneumatodes & pneumas quid significant
 Hippocrati tom. 3. 299. a
 pneumatici cur dicti Ifag. 204. b
 pneumatici dicti medici tom. 4. 240. c
 pneumomphalon quid Ifag. 189. d
 πνικτὴ dicta oua, eorumq; apparatus to. 2. 109. a
 podagra quid sit Ifag. 184. c
 podag. e genere est arthritidis, q; pacto to. 5. 778. a
 aui & patres podagrici simili morbo filios proce-
 rant, quare to. 7. 28. 6
 podagræ generatio tom. 5. 778. cap. 2 causæ b
 agnitio c curatio d & 788. d remedia to-
 pica ab Asclepiade 785. 2. & deinceps. item sub
 ijs quæ ad ischiadē ab eodem scripta sunt, quæ
 dam reperies 781. 3
 podagra, curatio eius Ifag. 224. a
 podagræ remedia tom. 8. 112. Item 135. & 388
 podagricis faciens oleum & arthriticis 184. 26. c
 podagræ miserabile tom. 8. 388. b
 podagricis præceptum tom. 5. 364. 26
 podagricorum, tum eorum qui obeso, tum qui gra-
 cili habitu corporis sunt, salubria præcepta to-
 mo 2 394. d. & seq. a
 podagrica antidota à nephreticis distat plurimū
 & quomodo to. 2. 395. a
 podagricis antidotos sub A reperies
 podagram accipientem per multos annos prohi-
 buit Hipp. & quomodo tom. 7. 47. 6
 podagra quomodo fiat, & unde sit, & in qua par-
 te, & ex quo humore to. 7. 49. 6
 podagrici morbi sedata inflammatione, in qua-
 tuor diebus finiuntur ibidem
 podagricum pati conuulsionem, nunquam ui-
 sum est ibidem
 podagrici morbi continentur in articularibus, i-
 deo sunt quasi eorum species, & articulares ge-
 nus tom. 7. 55. 6
 podagrici dolores uere & autūno magna ex par-
 te mouentur ibidem
 podagra fenes ad mortem comitatur to. 7. 40. 2
 podagra non laborant eunuchi, præsertim tem-
 pore Hippocratis to. 7. 28. 6
 podagra propter ocium immodicum, propter ui-
 ctum intemperatum tom. 7. 28. 6
 u 4 podagram

podagram his qui debet pati, pedes oportet esse
natura imbecilliores tom.7.28.6
podagra nō fit solum ex debilitate pedum, sed re-
quiruntur humores defluentes ibidem
ad podagram dispositis quæ noceant, & quæ po-
dagram facere possint, & quod tantū una cau-
sa intensa sit ibidem
podagram quomodo quis uitare possit, etiā dis-
positus ibidem
podagræ erant infinitæ tempore Galeni ibidem
podagra præcedit ut plurimum morbum articula-
rem ibidem
podagra morbus hereditarius cur ibidem
podagræ non sunt mulieres ratione euacuatio-
nis tom.7.29.6
podagra laborant mulieres ante menstrua quan-
doq; cur ibidem
podagræ generationem prohibet, si uenere non
utatur quis tom.7.30.6
podagricos non uidit in pueris Galenus, sed ple-
nitudinis morbos ibid.
poeta, per excellentiā Homerū significat 1.1219.a
poetarum testimonia ad demonstrationem non
idonea to.1.894.b. & 929.a
poetarum testimonia cur ad demonstrationem nō
adferenda tom.1.994.a
poetria per excellentiā Sappho dicta to.1.1219.a
poetices ornamentū præcipuū quod to.1.473.d
polemonium to.5.227.60
polenta, milites Romani cur nō amplius utantur
tom.2 39.a
polenta, eiusq; ac usus to.2.38.d. ac de inc.
polenta quomodo fiat to.8.83
polenta, eiusq; usus ad diætā tenuantē to.2.175.d
polenta ex hordeo fixo facta siccatur to.2.37.a
polium tom.8.335. tom.5.227.60
polium minus ibidem
polium, simile non habet quo adulterari possit
tom.5 405.2
pollicis cæteris digitis præpositi cōmoditas, situs
eius & causa tom.1.420.c.d. & colum. sequen.
flexiō to.1.433.d tendonum & muscu-
lorum anatome eadem a & b
Polybus Hippocratis discipulus, & iuuenibus in
stituendis successor to.1.103.a
πολύβιος quid significet tom.2.47.d
polychresta medicamenta quæ dicant to.5.935.c
& cur præparentur to.5.711.b
polychresta emplastra medicamenta q; chironijs
uulneribus facientia to.5.935.d
polychresta medicamēta quo pacto audire opor-
teat, pluribus affectibus cōferre, nūta ut om-
nibus simul quoq; iunctis, an aliquibus tantū,
aut singulis seorsim cōducant tom.5.717.4
& 718.c d & 721.a
polychresta euarijs, quare medicamenta poly-
chresta, sub elemento m
polycnemon to.5.227.62
polygonon. Seminalis to.5.226.57
polyidæ sphragis, uide pastillus
polypus quid, uide ozena

polypus piscis to.2.118.34
polyporum generatio tom.3.338.21
polypī chirurgia Ifag.232.d
polypī remedia tom.8.92
polypī narium generatio, curationis formula to-
mo 5 553
polypo, & carni excrescenti remedia to.5.556.c
polypo & ozenis remedia, Asclepiadæ to.5.554.4
polypo, Antipatris tom.5.555.d
aliud Musæ, aliud Charixenis ibidem
polypo, agilopi, ozenis, remedia, Lamponis to-
mo 5 555.5
polygalon to.5.226.58
polygonatum to.5.227.59
polypodium tom.8.77. & 315. & 336. & to.5.227.54
poma ac pira, minus nocent, quæ elixa sunt
tom.2 170.b
pompholix, Spodium
pompholix tom.8.334. to.5.273.d
pompholix, usus eius ac uires ad pharmaca ocu-
laria tom.5.561.2. & 562.d
ponderum nomina & notæ tom.5.1045.d
pondus in aqua unde accipiat ur tom.7.26.6
pondere quæ iudicari debet, per lancem iudicen-
tur ibidem
ponitium quomodo conficiatur tom.8.333
pontus regio humida & frigida, præterquam in
locis maritimis tom.7.14.3
poplitis musculus tom.1.502.c
poplitum morbi Ifag.230.d. & chirurgia 232.d
populus alba tom.5.209.80
porci anatome tom.8.161
porci ne ægrotent, remedium tom.6.496.101
porcellorum pedes, qualiter optime parentur
tom.2 94.b
porcino pulmo tom.5.307.8
poromphalon quid Ifag.189.d
pori à quibusdam medicis dicti nerui optici to-
mo 1 191.d
poros repurgantia, ecphractica
πύργος, in arthriticis & in renibus quomodo gene-
rentur to.2.35.2
pori in articulari morbo, qualiter generentur
tom.6 342.a
porus, callus
porrum, eiusq; uires tom.2.91.71
porrum aperitiuū est, & facit excernere to.7.20.2
portæ uena quomodo ducit materiam à capite ad
intestina tom.7.30.7
porta, quæ pars uenæ cauæ propriè dicatur, to-
mo 1 1013.c
portæ in caua iecoris parte to.1.196.d
portæ hepatis tom.1.505.d
portæ cur dictæ, in parte iecoris caua tom.1.198.c
portulaca to.2.83.ca.4.6. & 144.c. tom.5.168.a
tom.8 307
posca quomodo fiat tom.8.84
postbrachiale os, eiusq; anatome to.1.188.a b
Posidonius, stoicæ disciplinæ peritiss. to.1.1055.a
eius de tribus animæ facultatibus sententia ib.
Posidonij sententia cōtra stoicos laudata, de pue-
rorum

rorum ceterorumq; in istis uitijs ac uirtutibus
 tom. 1. 123.4. d
 Posidonij aduersus Chryssippi sententiam de per-
 turbationibus uerba tom. 1. 961. per columnas
 aliquot & 967. a. b
 positio obliqua duplex to. 1. 462. d. & col. se.
 positione partis ignorata, & actio ignoratur, to-
 mo 1. 468. b
 positura partium, morbi to. 3. 17. b. & 8. d
 posteriora nervosa sunt to. 7. 65. 5
 posterioribus partibus sunt conuulsiones, & disten-
 siones, cur, & quomodo, & quando ibidem
 posteriora dolentia, anteriora incisa curant 7. 68. 5
 posteriora diuertunt ab anterioribus ibidem
 posteriori parte corporis cur fiant rigores to-
 mo 7. 69. 5
 potamogeiton to. 5. 227. 63
 epotatione multa rigor & desipientia malum, to-
 mo 7. 7. 7
 potatione debemus intelligere non aqua, quod ut
 in pluribus fit ibidem
 potationes implent caput plurimo sanguine, & spi-
 ritu calido ibid.
 potentia excretiua una est expotentij corporis,
 tom. 7. 55. 6
 potentia aliquid subintelligit in altero to. 7. 11. 7
 potentia quandoq; aliquid debet contineri, & sub
 intelligi, in dictis Hipp. collige to. 7. 18. 7
 potentia animalis regitiua, id est, uirtus semper ser-
 uanda est tom. 7. 16. 2
 potentia potest singulari & plurali dici, ita uir-
 tus ibidem
 potentia est una genere plura speciebus ibidem
 potentia sanguifica est illa, quae digerit in ventri-
 culo to. 7. 17. 2
 potentia qua animalia reguntur, quae sit ibidem
 potentia nostrum regens corpus, de quibus dica-
 tur to. 7. 31. 2
 potentia naturalis quaedam inest cuiq; attrahendi
 quae conueniunt, sicut magneti, ferri to. 3. 30. b
 potestatis nomen, quid significet to. 1. 83. a
 potestate esse, tripliciter dicitur tom. 1. 85. b
 potestate calida, frigida, humida, sicca, quot mo-
 dis dicantur tom. 1. 84. a
 quae potestate calida, ratione inuestigantur, to-
 mo 1. 63. c
 quae potestate dicuntur calida, frigida, humida, sic-
 ca, omnia ad aliquid referuntur to. 1. 98. c
 potestate calidum ad hominem quid sit ibidem
 in potestate calidis, calidum frigidum non dum pra-
 pollet to. 1. 85. b
 potestate salium, modus propriissimus quis sit
 tom. 1. 83. c
 potestate quale sit unumquodq; communis aesti-
 mandum ratio quae sit to. 1. 90. c
 potestate calidum, frigidum, humidum, siccum, siue
 cibis siue medicamentis, e quibus aestimetur, &
 reliqua huius rei tractatio usque ad finem libri 3
 potestate calidum, frigidum, humidum, siccum,
 non ex eo quod per accidens, sed quod per se est,
 aestimari debet to. 1. 89. d

potestate calida admota, alia statim recalciantur,
 alia non statim, & ratio tom. 1. 85. a
 potestate calida quando calefaciant, aut contra,
 item frigida tom. 1. 89. c
 potestate an modo alio, calidum euphorbium
 dicitur, frigida cicuta, & cetera itidem to. 1. 84. a
 deleteria, potestate calida quae, aut frigida to. 1. 91. b
 poterium, neuras
 potionis usus to. 2. 247. a
 potio in pulmonem ferri, Plato in Timaeo to. 1. 1069. a
 potum in pulmonem accipi Plato arbitrat, atq;
 super eo ipsius sententia explorata to. 1. 1075. a.
 & usque ad finem libri
 potus, exilis quae piam pars in pulmonem perco-
 latur semper to. 5. 51. a
 potus post cibum sumptum quid conferat to. 8. 274. b. c
 portionis aliquid in asperam arteriam ferri to. 1. 612. a
 potus per nares reddi quibus soleat to. 3. 524. b
 portionis pars aliqua num in pulmonem ingredia-
 tur, factum periculum to. 1. 1076. c
 portiones appetentia uitata, diminuta, immodica
 & cuiusque cause to. 3. 66. d. & inde
 potus quam cibis facilius coquitur & distribui-
 tur to. 7. 11. 2. & to. 1. 1082. b
 potus multi nocumenta to. 3. 583. pen.
 potu frigido qui egeant, qui contra to. 2. 150. d
 de potu uini, e Platone loci e secundo De legibus,
 to. 1. 1149. a eiusque interp. b ite alius eadem c
 potus consuetus mitius molestat in consuetu to-
 mo 7. 50. 2
 potus naturam aduenticiam efficit in stomacho ib.
 potus multus dandus est his qui habent alium sic-
 cam, e contra qui humidam to. 7. 83. 4
 potus an debeat dari sitiētibus, & quando, & quo-
 modo to. 7. 27. 5
 potus quam leuitatem intestinorum sanet, Gale-
 nus to. 7. 1. 6
 potiones medicamenti quae proprie sint apud Hip-
 pocratem to. 7. 25. 7
 potus maxime nutrit, & qui potus to. 7. 11. 7
 potus potest facere profluvium alui to. 7. 16. 6
 potiones sanant ulcera intrinseca, extrinseca, me-
 dicamenta to. 7. 18. 6
 prasium, marrubium to. 5. 227. 65
 prasinae cholerae meminit Galen. to. 7. 6. 7
 prauitas tanta est in rebus, quantum recedunt a na-
 tura to. 7. 64. 7
 Praxagoras librum fecit De superuenientibus,
 tom. 7. 36. 6
 praxagoras librum fecit De superuenientibus,
 tom. 7. 15. 7
 praxagoras fecit librum De naturalibus to. 7. 45. 5
 praxagoras librum fecit De assidentibus to-
 mo 7. 1. 6
 Praxis medicorum indoctorum to. 6. 6. c
 praecocia dicta qualia sint to. 2. 25. b
 Praesagia, praedictio, praenotio, praesensio, ne te
 fallant synonyma
 Prognosticon Hipp. libri tom. 4. 725
 prognosticorum Hippocratis materia to. 4. 757
 &
 prognosti

prognosticon liber de folis morbis acutis est, to-
mo 4.490.7 & 732.8 & 812.38
prognosticon ad Aphorismos & libros Epidemion
discrimen to.4.732.b
prognostica doctrina ad libros Epidemion disse-
rentia ad prorrheticos to.4.669.40.d
prognostica signa, quare signa prognostica
prognostica signa ab Hippocrate tradita, omni
tempore anni, & aetate omni, suam veritatem ha-
bent to.4.816.41. & col. seq. 2. & 818.42
prænotiones medicorum in morbis quomodo ra-
tae sint tom.4.818.43
ad prænotationem futurorum, uulgarium quoque mor-
borum cognitio qualiter sit necessaria 4.815.40
prænotationem, quæ uerba significant Hippocrat.
tom.3 293.b
prænotio tom.4.274.2. & citra
prænotio est quibus signis fieri tutò queat 4.649.d
ad præcognitionem capita magna to.7.71.4
præcognitio accessionum futurarum qualiter com-
paretur to.4.617.1
præfagia futurorum est quibus ducenda sunt, tum
quod tripliciter fiant to.4.469.10
præfagium est signis ab Hippocrate traditis, quo
pactò sit faciunda tom.4.812.b.c & 813.39.b
& colum. sequen. 2
præfagium imperiti medici ac calumniatores to.4.
præfagium onum artem constituendi (821.c
expolita ratio Isag. 159. & col. seq.
præfagium dignotionis principium est loco simi-
lium ac dissimilium ductum to.1.1082.b
præfagia tum firma fuerint, si recte præcipiat medi-
cus, & pareat eger Isag. 160. citè to.7.1.1. in fine
præfagia cum adiectione enuciari debet Isag. 160.d
præfagationes interdum faciles, quandoque etiam
ambiguae sunt to.4.133.b
præfagium non omnium rerum esse potest, & qua-
rum igitur Isag. 160.a
præfagium iudicationum est pulsibus to.4.471.11
præfagium scopi primi Isag. 160.c.d
de præfagijs ex insomnijs sumendis, lib. to.4.819.b
præfagia à Gal. prædicta, quare sub elemento G
prognostica quid sint to.7.7.1
prognostica de morte & uita quò facièda t.7.33.2
prognosticon in omnibus morbis ibidem
præcognitio duplex ex signis iudicatorijs 7.12.1
præcognitio & curatio exterioribus præpeditur
quomodo tom.7.1.1
præcognitiones in acutis non omnino sunt certæ,
sed bene in longis morbis to.7.19.2
præcognitiones cur non sunt certæ ibidem
præcognoscens bonus medicus raro aberrat ibi.
præcognitiones sunt diligentiores, si medicus se-
paret quod ab extrinseca causa fit, & non ratio-
ne morbi tom.7.5.3
præcognitio certa non fit à casibus extrinsecis to-
mo 7 41.4
ad præcognitionem eorum quæ circa ægrum fu-
tura sunt quid exigatur tom.7.4.6
prædicenda non sunt quæ iterum dici debent, Ga-
lenus in calce tom.7.2.1

de prænotatione liber tom.4.821
præscientia quarum rerum sit to.4.401.b
præsentio, prædictio, synonyma
præsentio quid Isag. 177.b
præsentionem à prædictione perperam diuidunt
tom.4 729.c
præsentio & prædictio qualiter differunt 4.615.d
præsentio duplex, firma, non firma to.4.729.d
præsentio trium temporum est to.4.729.a. & 730.c
præsentio, præsentium denotatio dicitur to.4.733.a
præsentio, est trium uirtutum æstimatione, earumque
robore ac imbecillitate consistit to.4.762.7
præsentio quid conducatur in morbis Isag. 157.a b
præsentionum commoda tria primum tom.4
726.2.3 secundum 727.4 tertium 727.5.6.7
in præsentionibus error to.4.730.b
præsentio ex dentium stridore to.4.745.24 ex
ulceribus ægroti 747.25 ex manu gesticulati-
one ibid. 26 ex spiratione 748.27 ex sudore
ægroti 750.29 ex illis 751.30 ex abscessibus
753.33. & col. seq. 5 ex uultu ægroti 732.8. & col.
seq. 6 ex oculis 739.13. & col. seq. 3. ex decubitu
742.16. & colum. sequen. 3
præsentio aqua inter cutem superueniente to.4.757.
d. & col. seq. 9 ex dolore in illis 768.25 ex urina
ibid. 26 & col. seq. 5 quare item urina
præsentio est uomitione 774.38 & columna seq.
quare item uomitus
præsentio ex screatione 775.43. & colum. seq. 5
quare item sreatio seu sputum
præsentio est sternutamentis ac grauedine 778.49
prædictiones est purulentis 780.52. & col. seq. 8
ex abscessibus 789.67. & col. seq. 2 ex dolore
circa lumbos 791.70 est uelica inflammationi-
bus 791.71 quare item uelica
Præfagia à Galeno facta in Antonino imperato-
re, cum medicis febris annotationem est pulsus exi-
stimaret, ipse stomachum cibo assumpto ex æstu-
ante arteri deprehendit to.4.840.a in Atrien-
timate obrationes reddendas 4.832.c in Boe-
thii puero furtive elisate 832.7 in Boerhi uxore
muliebri fluxu laborante 834.8 in Comodo
imperatoris filio 840.12 Eudemus quartana la-
borans 827 lussi uxor amas 829.5 827.b & 831.6
in iuvene quopiam febriente, sanguinis est naribus
prædicta fluxus 842.13 domus dispensatoris est
morbo liberati, medicis hesitantibus, pulsus na-
turalis agnitio to.4.843.1.4 in Sexto præfagium
recidit, ante iudicationem factum, & eius quoque
subsecutæ, solutio prædicta 838.b
præfagium mortis tom.8.253
prorrheticon libri tres, seu prædictionum to.4.615
prorrheticon author ambigitur quis sit, & quare
tom.4 623.4
prorrheticorum libri, Hip. non sunt tom.4.635.d
prorrheticon doctrina qualis sit to.4.690.b a
prorrheticis libri cum Epidemicis doctrina cōueni-
unt, cum Aphorismis & Prognosticis non
tom.4 669.40
quæ in prædictionibus tradantur, non omnia gene-
raliter accipienda tom.3.517.d
prorrh-

prorrhetica & coaca præsagia plena erroribus to
 mo 3 518.a. & col. seq.
 in prorrhetica commentarios, cur scripserit Gale-
 nus to. 4. 634. 15. d
 prorrheticon libri materia to. 4. 701. 23
 prædicamenta quid conferant ad pulsuum cogni-
 tionem to. 4. 223. c. d
 prædictio & præsentio qualiter differunt to. 4. 615. d
 prædictio ad quid sit utilis medico to. 1. 231. a
 prædictio in arte medica utilis to. 4. 725. d
 prædictio culpæ expertem facit medicum to. 1.
 268. d. 267. d uersu penult.
 prædictio crisis aut mortis, cuius sit to. 4. 577. b c
 prædictio nō semper fieri potest, & ratio 4. 578. d
 prædictio dum firmiter fieri nequit, præstat silu-
 isse to. 4. 579. a
 prædictio, adiecta semper conditione fiat to-
 mo 4 575. c. d
 in arte prædictio non omnibus euentis uten-
 dum, & quibus to. 4. 684. a
 prædictio quōrum sit to. 4. 711. 37
 prædictiones coacæ to. 3. 518. a
 quibus præcordia dextra, dolorē, grauitatem aut
 tensionem sentiunt, quæ ratio uictus cōueniat
 to. 2 381. a
 præcordia quibus inflata sunt, ac turgida sunt, cru-
 dis succis abundantibus, piperis usus cōducit
 in cibis, & c to. 2. 335. b
 præcustodia dicta, curatio est quædam to. 3. 121. 7
 prægnantium, si acuto morbo laborent, curatio
 difficilis to. 3. 487. b c
 prægnantium ex utero sanguinis excretio to-
 mo 4 159. b
 signa mortis in præcordiorū doloribus, & ad eos
 si sit spes, remedia to. 8. 96
 prægnantes cur paruam ac frequentem spiratio-
 nem habeant to. 1. 860. d
 prægnans habet tumorem qui extenditur usq; ad
 ilia, tamen non habet ileon to. 7. 44. 6
 prægnātis propter tumorem uterī quandoq; inte-
 stina gracilia possunt premi ibidem
 prægnanti, si tensio superuenerit, facit abortum
 to. 7 27. 7
 prægnās ob plures causas potest abortum pati ib.
 prægnantes qua tempestate maxime patiantur
 abortum to. 7. 12. 3
 prægnantes quare & quando sint purgandæ, Ga-
 len. to. 7. 1. 4
 prægnans, lege grauida
 prægnans quod turgente materia purgari debet,
 & quando, Hip. to. 7. 29. 5
 prægnantem capi ab aliquo acuto morbo, letale
 to. 7 30. 6
 prægnans misso sanguine ex uena, abortit, præser-
 tim si fœtus sit maior to. 7. 31. 5
 prægnās habet periculosum abortum, si aliud plu-
 rimum profluat to. 7. 34. 5
 prægnans si habet mammas graciles, repente ab-
 ortit to. 7. 37. 5
 prægnās gemellis, si mamma dextra gracilis fiat,
 abortit marem; si sinistra, fœminam to. 7. 38. 5

prægnans si marē habeat, bene colorata est: eon-
 tra si fœminam to. 7. 42. 5
 prægnātis si in utero sit erysipelas, letale to. 7. 43. 5
 prægnantes tenues præter naturā abortiunt, pri-
 usquam crassescant to. 7. 44. 5
 prægnantes quæ abortiūt sine occasione manife-
 sta, habēt in acetabulis uteri mucorē to. 7. 45. 5
 prægnātes quales māmās habere debēt to. 7. 52. 5
 prægnantes quæ corrumpēt fœtum, habēt mam-
 mas extenuatas: quæ si iterum durecant, fiunt
 dolores aut mammarum, aut coxarum, aut ocu-
 lorum, aut genuum to. 7. 53. 5
 prægnans habet os uteri compressum to. 7. 54. 5
 prægnantes differūt in compressione uteri ab in-
 flammatione: quia prægnantes habēt mollem,
 sed inflammatio dura est ibidem
 prægnantibus medicī nō possunt exhibere fortia
 remedia, nec rationem uictus to. 7. 55. 5
 prægnantes si a febribus corripiuntur, sine causa
 manifesta, periculose pariunt, & periclitantur
 in abortu ibidem
 prægnans si multum purgetur, impossibile est fœ-
 tum esse sanum to. 7. 60. 5
 prægnans mulier quō cognoscatur to. 7. 61. 5
 præg. quæ mulieres possint fieri, & quæ nō to. 7. 62. 5
 præincipientes causæ qualiter singulæ febrem ac-
 cendere soleant, expositio to. 3. 117. 4
 prænunciatiua signa ex urinis quæ to. 7. 17. 4
 præparatoriæ frictionis meta, in adolefcēte opti-
 me constituto to. 2. 288. a
 præseruauit Gal. plures qui singulis annis ægro-
 tabant, in uere eos euacuans to. 7. 47. 6
 præseruatio quid propriē sit, & quibus conueniat
 to. 7 22. 2
 præseruatio & curatio quandoque uni debentur
 & tunc nōn habemus nomen commune his
 duobus ibidem
 præsepiola seu alueoli Isag. 170. c
 præseruatiua pars artis in quib. uersat Isag. 277. a b
 præseruatio quibus modis fiat Isag. 276. d
 præter naturam, pro ualde to. 7. 17. 1
 præter naturam dupliciter to. 7. 44. 5
 priapismus quid sit to. 4. 180. a. & 160. d. causam
 eius inquisitio to. 4. 161. b & 163. c
 priapismus quid sit, & curationis præcepta to. 5
 773. 9 to. 3. 111. a
 priapismus quid sit, illius tū generatio tum curan-
 di methodus to. 6. 345. d ac deinceps in ta-
 libus uomitorijs magis medicamentis est uten-
 dum q̃ subducentibus, & ratio 347. a
 pruna, quare carbo
 primæ partis animalis, siue corpora prima quæ
 sunt, & cur sic dicta to. 1. 1061. d
 Primigenis historia, qui nisi lauisset, febricitabat
 to. 2 369. c
 P R I N C I P A T V M animæ quid appellent om-
 nes to. 1. 103. 1 a
 principatus animæ sedes to. 1. 423. d
 principiorū trium cōnexus mutuus to. 1. 489. a
 principatus animæ quis sit, notio ab omnibus cō-
 cessa est to. 1. 1053. c
 princī

principatus animæ ostendendi, axioma, ab omni
 bus receptum quod sit ibidem
 in principatu animæ ostendendo, unde quæ pa-
 cto dissidere occipiant, autores varij ibidem
 principiorum trium animalis cuiusq; functio du-
 plex, & earum brevis expositio to. 1. 103. c
 principium unū esse omnium animalis functionum,
 nulla ratio est quæ cogere queat to. 1. 90. d
 de principe facultate eiusq; sede aduersus Archi-
 genem to. 4. 59. & col. seq. 5
 principatus animæ e quibus locis demonstrā-
 dus sit to. 1. 105. c
 principatus animæ syllabis duabus quadrā-
 demonstratus to. 1. 105. 6. a
 principatum animæ nosse, medicis utile, & ratio
 tom. 1. 1100. b
 de principijs animalium tribus, quædam affirma-
 re Galenus ausus, quædam ignorat, & quæ to-
 mo 1. 1254. c d
 principiorum trium animalis prima generatio qua-
 liter fiat to. 1. 1265. per totam col.
 principij functionū trium animalium, tum uitalium indicium
 optimū ac certissimū quodnam sit to. 1. 124. 6. d
 principium cæteris esse, quomodo membrum ali-
 quod dicatur to. 1. 1017. a
 principiorum trium animalis prima generatio, re-
 spondet truncis in plantis to. 1. 1266. c
 principia sensus ac motus cognouisse, medicis ne-
 cessarium, & quibus in rebus to. 1. 1245. b
 principalia membra quemadmodum e semine or-
 ta sunt, ita alimentum quoq; non aliunde habe-
 re censendum est to. 1. 1270. b. alimentum genera-
 tionis huiusce demonstratio eadem
 principij & causæ differentia to. 8. 13
 principij & elementi differentia ibid.
 principium non dimidium totius, sed totū ipsum
 facultate Aristoteli dicitur to. 1. 1261. c
 principium doctrinæ rei, cum naturæ principio
 idem esse debet to. 1. 1015. a
 principia in eius qualitatem cuius sunt principia
 referre conuenit līg. 7. 9. a
 principia iudicandi in nobis communia quedam
 per naturā insunt, & quæ sint ea to. 1. 1080. d. &
 principijs ueris qui non utunt, (1081. a
 quantum peccent tandem to. 1. 989. d
 principium in morbis, quare morborū principium
 principium morbi totius to. 3. 356. d & a col. seq.
 principij in morbis notæ ibid.
 principij morborū dignoscendi modus to. 4. 485. 4
 principij morborū diuissio, et terminorū cognitio
 to. 4. 489. 6. cū latitudine & sine latitudine 490. a
 principij triplex modus to. 4. 511. 19
 principium secundū latitudinē bifariā, sine artificio
 triduanū, & cū artificio inæquale est to. 4. 493. 8
 principij trium dierum latitudinem obtinētis ex-
 positio to. 4. 490. 7
 principij triduanū apud Hip. exemplū to. 4. 739. 12
 principij secundū exemplum to. 4. 510. c d
 principij latitudinem habentis cum artificio, ter-
 mini to. 4. 493. a
 principij terminus e coctione aut incoctione to-

mo 4. 510. d & sequen. a
 principium durat, quoad morbus durus incoctus.
 ue extiterit to. 4. 494. penul.
 principium morbi num ab hora decubitus an aliud
 de dicere conueniat to. 4. 566. 6
 principij seorsim noticia, & signorum prognosti-
 ca to. 4. 493. 8
 principium brevis temporis ac longi habentes
 morbi to. 4. 486. d. & seq. a
 principium in accessionibus singulis febrium, e-
 iusq; in febre tertiana notæ to. 3. 344. c. & inde
 principium acutorum cur Hippocrates purgatio-
 nem præcipit, in statu quiescere iubet lī-
 gog. 103. c b
 principum mores imitari diuites quantopere so-
 leant to. 5. 387. a b
 principali parte patiente inflammationem febris
 accidit to. 7. 49. 6
 principatus animæ in cerebro to. 7. 14. 7
 principium morbi triplex to. 7. 12. 1
 principijs accessionum nihil dandum, nec ante
 principia statim to. 7. 19. 1
 principio morbi qui humores euacuandi, & qui
 non to. 7. 22. 1
 principio, id est primo die in acutis est euacuan-
 dum, uel non post secundum to. 7. 24. 1
 principijs morborum uel accessionum quod uigi-
 landum, cur, & quando to. 7. 1. 2
 in principijs morborum sunt morbi & accidētia
 debiliora to. 7. 29. 2
 in principio deiectiones nigre sunt malæ to. 7. 21. 4
 in principio morbi si atra bilis uel supra uel infra
 exierit, letale to. 7. 22. 4
 in principio si quid excernit, nihil tunc excernit
 naturæ ratione, sed sunt casus præter naturam
 dispositionum corporis to. 7. 28. 2
 in principio semper sunt signa cruditatis, ideo tūc
 est mala humorum euacuatio ibid.
 in principijs accessionum cur interiora calent, &
 exteriora frigent to. 7. 48. 4
 principium neruorum est caput to. 7. 69. 5
 principali parte ad minus principalem fieri diuer-
 sionem bonum est, contra malum to. 7. 25. 6
 principium neruorū esse cerebrū collige to. 7. 26. 6
 a principibus partibus ad cutē passiones transfer-
 ri confert to. 7. 37. 6
 principio quādo humores sunt purgandi to. 7. 1. 4
 priuatis cur nō cōpetat athletarū cibus to. 2. 32. c
 priuati qui uis, modo secundum naturam se habe-
 ant, opinionēs ueriores habent, quouis sophis-
 ta tom. 6. 208. 1 logiatri to. 6. 208. b c
 probatio uictus debet fieri ex sanis, nā dicit proba-
 tionē celeritatis & uelocitatis nutritionis si
 debeat fieri, debere ex sanis probari to. 7. 18. 2
 probabilia nō uera, magnā quandoq; habēt cum
 demonstratiuis similitudinem to. 1. 1106. a
 probabilia nō uera tamen a ueris quomodo dif-
 cernere liceat to. 1. 1099. d
 problemata de partium hepatis natura to. 1. 515. d
 problemata naturalia qualiter proponi tractariq;
 conueniat to. 5. 41. b c
 proca

procaciticae causae quare causae
προκακτικα αιτια quare
 tom. 1. 133. a
 procellae quae dicantur
 tom. 3. 424. d
 procidentia, oculi quis affectus sit
 l'lag. 187. b
 prodicus nominum nouator
 tom. 1. 1155. c
 praei filiae à melampode ueratro purgatae cura-
 taes
 t. 1. 162. b
πρωτογονικα αιτια morborum quae sint t. 1. 132. uers. ul.
 proficere minime corpus est corporis affectus to-
 mo 7. 31. 2
 profluuium sanguinis malum to. 7. 21. 1
 profluuium sanguinis, lege fluxus sanguinis, lege
 sanguinis fluxus
 l'lag. 227. c
 profluuius ac dysenterijs, cur conducant empla-
 stica to. 5. 29. a b
 profunditas somni, pigrities mentis, & pustulae si-
 gnificant pituitam tom. 7. 12. 4
 profunditas in corpore est ante & retro per quae
 fiunt diuersiones tom. 7. 65. 5
 à profundis partibus ad extra fieri motum boni;
 e contra malum tom. 7. 25. 6
 prognostica mathematica, de decubitu infirmo-
 rum tom. 8. 43. & deinceps
 prognostica, praefagia
 prognosticorum libri, quales sint t. 3. 292. d & col.
 sequente
 prolem aliquam uolentes conseruare si aliquis
 iugatorum erat sterilis, faciebant diuortium to-
 mo 7. 59. 5
 proloquiorum inuentionis instrumenta duo, sen-
 sus & ratio tom. 1. 7. 2
 promptitudo ad oblata bonum signum to. 7. 33. 2
 prona, manus figurae usus tom. 1. 454. d
 pronuba ars quae sit tom. 7. 59. 5
 ad propagationem generis generatur ab aliquibus
 partibus animalis humores aliqui to. 7. 39. 5
πρωτογενος, quid sit Hippoc. to. 3. 414. c. & 476. a
πρωτογονος morborum à causis differunt. t. 6. 739. b
 prophylactica dicta, quae pars artis to. 2. 426. a
 prophylacticae partis medicinae, constitutio ex-
 posita l'lag. 61. d & seq. a
 prophylactice, neutris corporib. cōpetit l'fa. 150. b
 propolis to. 8. 334. c. & to. 5. 227. 66
 propositiones uulgares & oratoriae à demonstra-
 tionibus rescituntur ab Aristotele ac Theopha-
 sto to. 1. 894. b. harum exempla, seu loci d
 propositiones medicorum magna ex parte uerae
 sunt to. 7. 44. 4
 propositum semel conseruare non posse, in exerci-
 tati in disputatione hominis est t. 1. 975. a
 proptolis, quid l'lag. 227. d
 proptarefis, quid l'lag. 188
 prostratoria dicta, athletica, nouato uocabulo to-
 mo 2. 428. d & seq. a
πρωτογονικα, appellauit Plato partes similes to-
 mo 1. 161. b
 prouidentia & praeuidere tom. 4. 728. a
 prouidentia summi opificis erga nos considerata
 per fabricam corporis totius t. 1. 1101. c d Eam
 negantium confutatio ibidem

prudencia, quid Aristonit sit tom. 1. 1033. d
 prudētia, à siccitate proficiscit to. 1. 1222. a & 1223
 prudentia, licet uirtutes ceterae tollantur, nō tol-
 litur tamen tom. 1. 1031. d
 prudentia, rationis est uirtus to. 1. 1033. c
 pruna atq; ipsorum natura to. 2. 753. 1 & 143. d
 pruna humectant ac refrigerant to. 2. 75. d
 pruna Damascēna, & Iberica ac eorum in attenu-
 ante diēta usus t. 2. 174. d
 prunus tom. 5. 200. 35
 prunus syluestris to. 2. 77. 38
 pruritus quale symptoma tom. 3. 40. d
 pruritus, & causae eius to. 3. 87. d
 pruritus quae excitent, & quae morsum ac dolo-
 rem tom. 3. 635. c
ψαλμιαδολις
 psaltria ancillae, historia, quae impregnata saltu eie-
 cit genituram to. 1. 1237. c
 psaltria ancillae, historia e libro De natura infan-
 tom. 1. 1260. b
ψαλμιαδολις, id est, balbutire, est autē uitium lingue;
 & non uocis tom. 7. 32. 6
 psilotra, quae dicantur tom. 8. 304. 1. 5. 475. a
 psilotron, usus conueniens to. 5. 476. b. c
 psilothra capillorum, e Critone to. 5. 475. 2. & inde
 psimythium, cerussa
 psyllium to. 8. 335. to. 5. 244
ψαλα, graecis quid sit tom. 1. 207. c
 psora, causae eius & curatio l'lag. 224. c
 psoriasis, quid l'lag. 190. d
 psoricum to. 5. 274. 67
 psychotrophum, betonica
 pydracyn, quid l'lag. 228. d
 ad pydracia, achoras, helcydria, (pustulae sunt ul-
 cerosae) & eruptiones in capite to. 5. 490. 9
 psydraces quid 337. b
 ptarmice tom. 5. 227. 67
 ptelea, uilinus
 pteris filix
πτερυγας quid to. 1. 480
 pterygis oculorum curationis praecepta t. 5. 567. a b
 ad pterygia Archigenis to. 5. 595. 14
 Ptolemei in libris conquirendis studiis t. 3. 526. d
 Ptolemaeus libris Euripidis; Aeschili ac Sopho-
 clis quāti ab Atheniensibus redemerit ibidem
πτερυγιδας tom. 3. 562. d. 417. b
πτερυγιδας qui dicantur tom. 1. 73. d
 ptisanæ, in attenuante diēta usus to. 2. 173. b
 ptisana quibus non sit danda to. 2. 184. 5
 ptisanam exhibitori, tum occasione tum men-
 suram contemplantur ibidem d
 ptisana, febrib. ardētib. quid conferat to. 2. 183. d
 ptisanæ confectio tom. 2. 181. & 182. d
 ptilosis, quis affectus oculi sit l'lag. 228. b. 188
 ptilosis sanandæ methodus tom. 6. 361. a b
 ptyas, aspidum genus tom. 5. 354. d
 de ptisana liber tom. 2. 181
 ptisana quomodo fiat tom. 8. 83
 ptisanæ apparatus, & uis 237. a & b c
 ptisana, & medicamenti uim & nutrimenti obli-
 nens tom. 6. 613. a

ptisana quale alimentum sit tom.2.142.d.& col.
sequen. a b
ptisana, tum incidendo tum modice attenuando
humens alimentum præbere cæterorum om-
nium sola inuenitur t.2.185.b
ptisana usus biliolis naturis aptissimus, & eius si-
gillatim cõmoditates tom.6.96.c
ptisana, à cocis præparata pessime t.2.37.b.c
ptisana, lenti miscet utiliter, & quo pacto t.2.45.b
ptisanæ caro suilla recens, additur probe, ut lenti,
falsa. utriq; simul media t.2.45.d
ptisana, tempore quo coquitur omnem flatum de-
ponit, faba id non facit t.2.46.b
ptisana, ex hordeo peiore non facienda t.2.38.a
ptisanæ cremor tom.2.186.a 334.a
ptisanæ succus cur lentus appareat & qualis sit fa-
cultate tom.2.40.a
ptisanæ succus est tenuis, tamẽ si fuerit ptisanæ or-
deaceæ, ad differentiã aliarum, nisi sit in pauca
quantitate, nõ est tenuis, bene ipsum considera
Gal. t.7.4.1. ubi collige dari aliarũ rerũ ptisanas
ptisanæ succus nutrit cito, sed nõ multũ to.7.18.2
ptisanæ condiciones, per quas acute laborantibus
præ cæteris frumentaceis idonea est, expositæ
tom.6.596.a & 597.d
ptisanæ & mulsæ comparatio ad febrientium acu-
te usum t.6.598.d & 599.a & 666.c
ptisana tota, quibus acute laborantibus danda sit,
quibus ipsius cremor solus, & quibus neutru,
distinctio t.6.600.d & 615.a
ptisanã totã, quibus cõuenit acute laborantibus,
quoties dare singulis dieb. cõueniat 601. c d. &
604.b è quo hordeo præparada sit, & quo pa-
cto coquenda 605.c exhibedẽ mẽsurã 602.b c
si quibus non conuenit exhibita fuerit, noxæ
606.c & col. seq. 2. uide item 600.c
ptisanæ sorbitio, quibus sola conuenit, exhiben-
dæ modus conueniens tom.6.609.c tempus
exhibendæ 614.a
ptisanam & aquam mulsam si fastidierit æger to-
mo 6.615.a & inde
ptisanæ utilitates, breuiter expositæ tom.2.37.d
ptisana, probatissima q̃ sit, & q̃ contra t.2.141.a
ptisanæ facultates ex Hippocrate tom.2.160.c.d
ptisanæ qualitates ac uires t.2.183.4
ptisana situm reprimi, & quare ibidem
ptisana quibus morbis conueniat t.2.184.c 185.b
pubis ratio t.1.719.d
pubescunt facile calidi ibidem
pubescunt difficulter frigidi ibidem
puberes incipiũt superabundare sanguine ibidem
puberes, quos morbos incidunt t.7.28.3
pubertate magne fiunt mutatiões corporis prefer-
tim in mulierib. quibus erũpunt menses ibidem
puberes incipiunt minus augeri tom.7.27.3
ante pubertatem moriuntur qui gibbi ex asthma-
te & tussi fiunt, quare t.7.46.6
pubertas quando est t.7.26.3
pubertatis tempus quando incipiat, & quãdo ter-
minetur to.7.7.5
pubescere quando incipiunt pueri to.7.27.3

pubertatis terminus qui sit to.7.27.3
pubertatis nõ est unus omnium terminus Hipp.
ibidem
pudenda foeminae marisq; situ nõ partium nume-
ro differre t.1.780.d & 781.a
pudẽda, putredine facillime affligunt t.3.548.a
pudenda in mulierib. quẽ sint, & quod distinguã-
tur ab utero tom.7.46.5
pudendis calidum amicum, frigidum inimicum
tom.7.22.5
pudendorum ulcera & uesciẽ quibus notis distin-
guantur tom.5.772.8
pudendorum affectiõibus curandis præcepta &
remedia ibidem d. & inde
pudibundi, qualiter incallescant t.2.291.b
pueri, naturalĩ facultatũ cuiusq; qualem habeant
constitutionem t.3.107.d & seq. a
puerorum ætas, qualis, eiusq; diætã t.2.155.7
pueros calidiores esse contententium rationes
tom.1.61.a b
pueri cur plus ac frequẽtius, puberes minus respi-
rant ac rarius to.1.860.b
puerorum institutionis præparatio optima quæ
sit tom.1.985.b
pueri in hora sanguinis et aliorum humorum con-
cepti, natura. t.8.140. Itẽ de eadẽ re 143. & dein.
pueri conceptus, & natura ex stellis t.8.146
pueri optimæ constitutionis, educatio usq; ad pri-
mũ septenniũ to.2.255.10 per col.8
pueri optimæ constitutionis, per septenniũ secũ-
dum quale temperamentum sit to.2.263.d
puerorũ educatio per septenniũ secundũ ibidem
pueri optime cõstituti, septenniũ tertiu ibidem d
puer optime cõstitutus, quo pacto per septenniũ
tertiu sit educandus tom.2.273.b & d
puero optime cõstituto, per septenniũ tertium
qualis frictio competat to.2.283.d
pueri, optimis moribus nutriendi & ratio to-
mo 2.209.d & seq. a
pueris, quæ edulia magis competant, & ratio to-
mo 3.108.b c
puerorum ætas, nullius uacantis p̃sidiĩ eget, &
ratio tom.6.235.c & 224.c
pueris cur non mittendus sanguis ratio to-
mo 6.278.c
puerum phreneticus quidam Romæ è fenestra
demisit tom.4.85.d
pueri modum in labore non excedant t.2.262.a
puerorũ naturalẽ solertiã, prudentissimĩ in quaq;
ciuitate spectare debent, ut suæ naturæ artẽ cõ-
uenientẽ quisq; discat, & ratio t.1.1101.b
pueri thoracem ad iustam mẽsuram produxit Ga-
lenus, & quo pacto tom.2.367.13
puer à mulo percussus, è quinto epidemion to-
mo 2.300.ult. & sequen.
puella Chienensis, retentionem mensium passã hi-
storia, & Erasistrati medicatio quam obisse cõ-
stat ob sanguinis detractionem omisã tom-
mo 5.1080.b & 1084.9
puerorum mores à natura uarij to.2.209.b c
puerorum, uitia aut mores inculpati quæ absque
exem

exemploꝝ insunt. & horum indicationes to-
 mo 1.1217.c & 1234.2
 de ea quæ in puerorum animis est dispositio
 aduersus Chrysippum disputatio to.1.983.d
 pueris perturbationes nō insunt, pro mente Stoi-
 corum & ratio to.1.974.d
 pueros perturbationib. non affici, cōfuta Chry-
 sippi opinio to.1.983.d
 pueros, conciliationem tum ad uictoriam tum ad
 uoluptatē habere, quomodo constat ibidem
 pueri quomodo peccent, quorū inuenire nequit
 Chrysippus ibidem
 pueris, unde prauitas accidit, & ratio ibidē cur
 licet bonis moribus imbuantur peccare tamen
 conspiciuntur ibidem
 liber Galeni de ratione puerorum procreando-
 rum to.1.114.2
 pueri cur balbutiant, & cur nequeant firmiter cru-
 ra stabilire Gal. to.7.32.6
 pueri plorantes inspirant inspiratione interrupta,
 & quare to.7.54.6
 pueritia quæ, & quod pueri minus possunt tolera-
 re famem to.7.13.1
 pueri calor salubris to.7.14.1
 pueri cur plurimō egeant nutrimento to.7.12.7
 puerilis ætas morbis longē extenuatur magis, &
 quare to.7.28.2
 pueri qua tēpestas maxime moriantur tomo 7
 aph. 11. & 12. lib.3
 puerorum ætas uere maxime uiget to.7.18.3
 puerorū gingiuis & dentibus nascentib. t.6.502.2
 pueri ætatis principio optime degunt ibidem
 pueros appellat Galen. infantes usq; ad pubertate-
 tem & infra to.7.24.3
 puerorum partes molles, nec tactum, nec lac præ-
 sertim in ore sustinent, maxime si lac habet mul-
 tum serum ibidem
 pueri nuper nati quos morbos patiantur ibidem
 pueri dormiunt maiore parte temporis ibidem
 pueri nuper nati maxime habent corpus humidū
 ibidem
 puerorum ossa sunt magis cerea quā lapidea to-
 mo 7.24.3
 pueri prius moriuntur quā patiātur tonsillas &
 laxationem uertebrae to.7.26.3
 pueros omnes non mori, mirū uidetur, lege quot
 mala patiant in medio serē cōmenti to.7.26.3
 pueri multos habent catarrhos ibidem
 pueri ob edacitatem multos habēt crudos humo-
 res ibidem
 puerorum propria passio lapidis ibidem
 puerorum dispositiōes facile alterantur, tum pro-
 pter corporis humiditatem, tum propter imbe-
 cillitatem naturalis potentiae ibidem
 pueri quibus temporibus habeant iudicia morbo-
 rum longorum to.7.28.3
 pulegium t.8.77. & 334. to.2.4.10. a b
 pulegium glichon
 pulegium habet uim subtiliandi to.7.24.1
 pulchritudo partis cuiusq; uera ex quo aestima-
 da to.1.425.2

pulchritudo in quibus sita sit to.1.980.d
 Pulmo quibus animalibus insit to.1.553.d
 spiritus officina 554.c & ultra cur in lobos di-
 uisus 599.c loborum numerus ibidem situs
 ibidem magnitudo 661.c. 599.c
 pul. lobi quinti usus, figura & substantia to.1.
 556.d lobi dextri, uno plures sinistris in omni-
 bus animalibus 557.a mēbrana lobos omnes
 ambiens 589.b distentio 599.a alimentum
 to.1.566.b alimentum ubi paretur 582.a cor-
 pus cur tale 591.d situs & partes 589.a b caro
 qualis 522.c & 49 quid conferat 595 b a 597
 carnis usus duplex 596 b & ultra
 pul. motus to.1.553.d & 574.c usus 553.d mo-
 tus per accidens, nempe à thorace 565.d nu-
 tritio 564 b & 566.d anarome qualis 589 a ui-
 cem branchiae in piscibus explent 564. uenae
 & arteriae quales 564 cur tales 566
 differentiae ipsarum 565 magnitudo ipsa-
 rum eadem d
 pul. uena & arteria quales & cur to.1.590 uenae
 cur diafoles systolesq; expertes 597.c uenae
 cur arteriosae tunicae 595.c d
 pulmoni cur uenae arteriosae & arteriae uenosae
 sint to.1.585 uenarum arteriosarum actio
 536.a b arteriae leuis situs 597. necessitas 595
 leues arteriae cordis motibus seruire 598 arte-
 riarum leuiū ossis situs & usus ibidem d aspe-
 riarum arteriarum usus ibidem asperarum ar-
 teriarum ossis situs & usus ibidem b
 pul. uasa iure natura uariauit t.1.570 uasa ad cau-
 sa methodum expanduntur 571
 pulmonis & eius uasorum ratio in embryone to-
 mo 1.553 uasorum numerus, ortus, diuisio, in-
 sertio 589. uasorum trium usus 597 imple-
 tio 598
 pulmo, quid Ilag. 168.d
 pulmonis anatome to.8.180 & 202
 pulmo spongiae ad similes to.4.119.d
 pulmonem, potū accipere Platonis sententia, atq;
 ipsius exploratio to.1.1074.d & col.2 seq.
 pulmonis & cordis alimentum to.1.1178.c
 pulmo, quo pacto respirationi seruiat to.1.865.c
 pulmo, ad thoracis dilatationem una dilatatur, ra-
 tione uacui to.1.1216
 pulmo per urinam expurgatur & qualiter to.4.
 150.c d & seq.a
 pulmonis fibrae t.1.360.b
 pulmonis affectuum notae to.4.105.9. & 109.c
 pulmonis affectuum pulsus to.4.461.ca.1
 pulmonis simplicium intemperatarum signa, &
 pulsus ac respiratione ibidem
 pulmonis intemperierū signa, frigidi, sicci lsa 258.d
 pulmonis fluxionum & pulsus signa ac respiratione
 to.1.462.d
 pulmonis inflammati notae t.4.49.a
 pulmo dolorem nō sustinet t.9.22.a
 pulmonis ulcerati notae t.4.6.
 pulmonis ulcera dolor nō comitatur t.4.107 d
 pulmo, ceterorum instrumentorū celerrimam &
 omnium maximā noxiā cordi dat t.4.461.i
 x 2 pul-

pulmonis affectuum casus uarij ac rari enarrati
tom. 4.108.a & deinceps
pulmonis noxa in Antipatro medico t.4.109.a
in pulmonem asperamq; arteriam, quæ in thora-
ce continetur, siue sanguis siue pus, quo pacto
transmittantur, quæstio t.6.124.d
pulmo qualiter accipiat in thorace continetam ma-
teriam to.4.119.b.c
pulmonia laborantium, decubitus malus quis sit.
lege Decubitus.
è pulmonia contingentes abscessus salubres qui
sint to.4.787.64 Quomodo tamen conside-
randi ibidem 65
è pulmonia uehementi ac periculosa in cruribus
erumpentes abscessus, quales to.4.789.67
pulmo testibus, ob horum consensum ad ipsum,
materiem quandoq; mittere solitus to.3.378.d
è pulmonia abscessum siue salubre siue cõtra qui
bus signis prælagire liceat to.4.787.65.& dein.
è pulmonia factus abscessus, si euanescat retroce-
dens to.4.790.68
pulmonis ulcerum auxilia to.5.256.c
pulmonis uitij Antidotos sub a reperies
pulmo agninus ac porcinius, uires to.5.307.8
è libris Aphorismorum annotata, super iisdem
ad pulmonis arterias quomodo materiæ transeat,
quæ à capite descendunt to.7.30.lib.7
è pulmone per tussim expuuntur, quæ sunt in eo-
materiæ to.7.37.7
pulmo uentrem superiorem detinet to.7.38.7
pulmonis humiditas tota per asperam arteriam di-
labens non causat ægritudinem to.7.17.2
pulmonis inflammatio fit ex calido humore in ali-
quo loco cum febre continua to.7.19.2 hu-
ius remedium to.6.807.d
pulmonis fluxus inclinatur ad tabem to.7.aph.
13.lib.2
in pulmone rupto aliquo uase fiunt morbi insana-
biles to.7.20.3
pulmonis uas propter exercitium in pleno potest
rumpi ibidem
pulmonis passiones cur fiât hyeme to.7.aph.23.lib.3
pulmonis inflammationib. quod, & cur plus capiunt
cõsistentes, q; iuuenes to.7.aph.30.lib.3
pulmo, et pectus purgant per tussim t.7.aph.2.1.4
pulmo & pectus angustum notant naturam incli-
natam ad tabem to.7.8.4
inter pulmonem, atq; thoracem media regio ple-
na causat angustiam anhelitus to.7.34.4
pulmonis in cauernis inflammatio causat angustiam
anhelitus ibidem
pulmonis abscessus diuturna est stragulatio ibidẽ
inter pulmonẽ, & thoracem spatium plenum, stran-
gulat hominem, sed longo tempore ibidem
pulmonis inflammationes, pulmonis passionēs, par-
tium seruientium inspirationi passio, faciunt spi-
randi difficultatem to.7.50.4
pulmonis inflammatio, pleuritici, peripneumonici
dicunt qui habent hos morbos, & licet habeant
febrem, non dicuntur febrientes to.7.72.4
inter pulmonem & thoracem pus effunditur in

morbo laterali tom.7.8.5
ad pulmonẽ angina cõuersa in septẽ diebus peri-
mit: & si hos effugerint, suppurant to.7.10.5
pulmonis ulcerosas dispositiones tabes nominat
tom. 7.11.6
ex pulmone nõ indicatur sanguinẽ fluere ex mul-
titudine, uel paucitate to.7.13.5
ex pulmone uase quomodo cognoscatur fluere
sanguis ibidem
inter pulmonis, & thoracis spatium pus suppu-
ratorum continetur to.7.15.5
pulmo exeditur ex pure in processu temporis pu-
trescente ibidem
pulmo offenditur à distillatione, quæ fit propter
frigus to.7.24.5
in pulmone est spumofus humor quo nutritur to-
mo 7.39.5
pulmonis ulcus facit tabẽ, cui prodest lac t.7.64.5
pulmo patitur ex materia descendente à cerebro
tom. 7.2.6
pulmo expurgatur tussi to.7.52.7
inter pulmonem & thoracem humor existens in
suppuratis per tussim exit to.7.55.7
pulmo recipit ab hepate to.7.12.6
à pulmonia habito, alui profluuium ueniens ma-
lum & quãdo bonum to.7.16.6
pulmo uisceris nomine appellat collige ibidẽ ubi
inquit uiscera, quæ continent in thorace 24.6
pulmo ac non æque membrana subcingens sunt
apta suscipere humores to.7.33.6
pulmo lege angustia
pulmo omni in parte est rarus & laxus to.7.33.6
pulmo prompte suscipit omnes humores ibidem
pulmonis suppuratio rupta quid faciat, et quomo-
do cognoscatur to.7.8.7
pulmonis inflammatio quomodo fiat ex morbo
laterali to.7.9.7
in pulmonis inflammatione phrenitis malũ to.7.12.7
pulmonis sputũ purulentũ malignũ existit ibidẽ
pulmonis ulcera insanabilia cõsequitur totius cor-
poris cum parua febre, extenuatio t.7.16.7
pulmo omnino nõ expuit spumofum sanguinem
tom. 7.30.7
pulmonis inflammationem habentes rarius expu-
unt spumofum, quare ibidem
P V L S V S nomen prius prodidit Hippocrates,
artem non tradidit to.4.180.ca.2
uarie usurpatum ueteribus to.6.699.a
pulsus, clara significatio est to.4.247.c
pulsus, Aegimius palpitationem appellat to-
mo 4.181.a
pulsus, ueteres non omnem arteriarum motũ di-
cebant, sed uehementem solum t.1.1229.c
pulsus nomen, quid uere significet superq; eo ali-
quot priorũ cõtrouerfiæ to.4.180.2. & col. seq.
pulsus Gal. uocat propriũ cordis motũ t.1.1002.a
pulsus non omnis, operatio cordis est & huius
exempla to.1.1002
pulsatilis uis, non è neruis sed ex ipso cordis cor-
pore nascitur, & ratio to.1.356.d
pulsatio cordis & arteriarum quo pacto se habeat
ad

ad inuicem ex anatome cognoscitur, & quo
modo tom. 1.363
pulsus in generatione est positus t.4.262.9.c
pulsus, in motu arteriarū magnus, iracundiæ mo-
tus cōparatus; paruus, lentitudinī to.1.1002
pulsus motus duplex tom. 1.871.d
P V L S V S partes quatuor sunt tom. 4.317.d
pulsus partes proprie non sunt, arteriæ quies inter-
na & externa to.4.288.9
pulsuum usus t.3.224.c
pulsuum usus duplex t.4.403.a
pulsuum usus idem ne sit qui respirationis est to.3
823.a eundē nō esse argumenta. col. eadē b c
eundem esse argumenta 824.a, & 827.a
pulsus calor in quā parte fouēdi gratia factus,
ut respiratio eius qui in corde est to.1.870
pulsus ac respirationis dissimilitudines to.3.233.c
pulsus ad respiratione una tantum re dissidet, &
quali tom. 1.876.d
pulsuum effectrix, uis uitalis est: respirationis, ani-
malis tom. 1.872
pulsus ad immodicam respirationem cur maior
fiat, respiratio minor to.1.868.b
pulsus quo tpe in foetu initiū habeat t.1.12.43. b c
pulsus offensæ seu symptomata t.3.42.c
pulsuum ars, qualiter constituta primum aut à qui-
bus t.4.842.a quid promittat 180.b
in pulsuum arte, Galeni scrupuli to.4.272.d
in pulsuum arte tradēda, Galeni facilitas t.4.273.c
de pulsib. libros, cur scripserit Galenus to.4.235.a
& quando 837.b
de pulsibus introductorius libellus to.4.165. quæ
in eo habentur, in hunc indicem nō retulimus,
quod tituli capitibus quibusq; præfixi, inuētiō-
nem cuiusq; materiæ facilem præbeant: & ob
alias quoq; causas
de pulsibus librorum xvi. ordo ac materia tom. 4
271. b.a & 315.3. & 321.a & 401. b & ratio tom. 4
229. b.c. & 230.c & 235.c & 238.4 & 13.127.c
de pulsuum differentiis lib. 4 to.4.179.c
de pulsuum differentiis lib. cur sic inscripti t.4.227.a
de pulsuum differentiis librorum materia, & in-
tentio tom. 4.205.a. & 247.c libri primi ma-
teria ibidē libri primi methodica ratio 220.d
& 221.c libri tertij, materia 227.a . trium li-
brorum postremorum materia 247.c d
P V L S V S, definitio notionis to.4.251.b & 252.a
pulsus definitio essentialis to.4.253.a
pulsuum definitiones essentielles, alię atq; alię pro
quaq; secta habentur ibidem.d
pulsus uariarū antiquorum definitiones to.4.249.
cap. 2. per col. seq. 6
pulsus definitiones essentielles uariorum tom 4
Heraclidis Tarentini. 255.3 Alexandri Phila-
lethis 257.4 Demosthenis Philalethus ibid. 5
Bacchiij 259.6 Aristoxeni 260.7 Zenonis
ibidem 8 Chysermi 262.9 Heraclidis Eri-
thrai 263.10 Agathini 265.11 Archigenis
266.12 Magni 267.13 Athenæi ibidem 14.
Aclepiadis, & discipulorum ibid. 15 Moschio
nis 267.16 Erasistrati discipulorum 268.17.

Galeni 253.d & 257.b
pulsuum octo qualitates esse, nō recte dicitur, sed
generum primorum differentias to.4.212.c d
pulsuum differētiās, quot sint nulla ratiōe metho-
dica, sed sola empiria perperā Archigenes pro-
ponit tom. 4.209 c
pulsuum differentias quasdam esse, & recte dici,
tom. 4.224.a & 225.b
pulsuum simplices differentia, si nō re ipsa, at co-
gitatione tamen consistere queūt, & quo pacto
tom. 4.218.d & col. seq.
pulsuum differentias, præter assignatas in libro
primo, nullas alias esse, aduersus Archigenem
tom. 4.237 d
pulsuum differētiā primæ ac generales quot sint,
aut unde sumantur tom. 4.336.c b
pulsuum differētiā proposita, num ē primis gene-
ribus sit, inquisitio tom. 4.122. d
P V L S V M genera prima, siue differentia primæ
exposita to.4.181.3 & col. seq. a. & sumun-
tur, aut ē motu & quiete arteriarum, utroq; du-
plici: aut ē contractionis ac distentionis quanti-
tate, circa singulas trium arteriarū dimensionum
contingente, aut ē contentionis qualitate, itē à
pleno ac uacuo, quæ circa capacitatem arteria-
rum internā sunt: aut ē duricie ac mollicie, quæ
circa tunicas arteriarū sunt, postremū, ex equali-
tate horum inter se aut inæqualitate, & ē contra-
ctionis ac distentionis temporum proportionē,
quibus duræ accedunt, aliæ, collectiue dictæ.
pulsuum generis primi, quod ē motu ac quiete ar-
teriarum sumitur, differentia specificæ, & sunt,
celeris, tardus, mediocris & cuiusq; definitio to-
mo 4.182.4 quod ē distentionis quantitate su-
mitur, longus, brevis, latus, angustus, altus, hu-
milis, & cuiusq; oppositiōnum mediij. definitio-
nes singulorum ibidem. quod in contentio-
ne consistit, uehemens, imbecillis, & medius,
& definitio cuiusq; 184.5 quod circa capacita-
tem est arteriarum, plenus uacuuus, medius, &
definitio cuiusq; 185. b.2 quod circa tunicas ar-
teriarum consistit. durus, mollis, medius, & defi-
nitio cuiusq; 185.a
pulsuum differentia, in quietis tempore cōsisten-
tium. celer, tardus, medius. creber, rarus, me-
dius, & cuiusq; definitio 185.6
pulsus amatorius, nugæ sunt tom. 4.832.c. & col.
præced. ca. 6
pulsus, nomen peculiare non habentes t.4.184.d
pulsuū ictus ac uehementiæ differētiā to.4.321. b c
pulsuum uolenter ferientium duo tātum genera
sunt, uehemens ac durus to.4.322.d
DE P V L S I B V S dignoscēdis libri 4. tom. 4.371.
libri primi, materia tom. 4.258.b
pulsuū dignotio, qualiter ex oratione disci queat
tom. 4.273.d
in pulsuum dignotione discenda, Galeni diligen-
tia ibidem a & col. præz.d
pulsuum dignoscendorum artem, quibus scripse-
rit Galenus to.4.273.d & 291.a
pulsuum dignotionis, difficultas to.4.271. c
x 3 pulsus

pulsus cuiusq; contrēctationē propriā inuēturus,
singulari prudentia sit oportet tom.4.310.c.d
pulsibus,manum applicandi,tres modi,palpatio,
compressio,& modus medius t.4.283.7
pulsuum tangendorū arteriæ,nō omnes eundem
numerum digitorum accipiunt to.4.438.c
pulsuū dignoscendorū elementa quatuor,distē-
tio,cōtractio,quietes binæ t.4.274.col.seq.15
pulsuum simplices differentia,primo seorsim co-
gnoscendæ,deinde iunctim to.4.218.b
pulsus,ē tribus dimētionibus nulla exacte digno-
scipoteſt,& ratio tom.4.311.d
DE PVL SVVM causis libri 4.tom.4.335.eorum
librorum ordo ac materia 369.a libri primi or-
do tom.4.353.a
pulsuum causæ aliæ generationis sunt ipſorum,a-
liæ alterationis tom.4.335.b
pulsuum generationis,causæ continentes tres to-
mo 4.353.c.& 335.b prima,facultas 336.c fe-
cunda,usus 337.a tertia,corpus arteriæ 337.2
pulsuū causarū tertium genus,continentiū,præ-
cedentiū,externorum tom.4.335.c
pulsuū causarū inueniēdarū methodus to.4.338.d
pulsuū causarū exercitatio,eiusq; usus to.4.351.9
pulsū variare,in nostra potestate nō est t.3.228.7.c
pulsus mutandi causæ to.2.294.c
Pulsū variātes causę breuiter exposiſe t.4.402.b.c
pulsuum ex instrumentorum differentijs causæ
tom. 4.345.6
pulsuum ex instrumenti duritiæ mollicieū diffe-
rentiæ ibidem
pulsus duræ arteriæ cum caliditate iunctæ to-
mo 4.346.d.& 347.a
pulsus duræ arteriæ cum frigore to.4.346.a
pulsus,ē mollis arteriæ frigiditatem iunctam ha-
bente tom.4.347.a
pulsus mollis arteriæ cum caliditate to.4.346.c
pulsuum differentia, iuxta instrumentorum atq;
unā facultatū differentiās to.4.347.7
pulsus,ex instrumentorum duriciæ adiūcta imbe-
cillitate facultatis ac roboris ibidem
pulsus ex instrumentorū mollitudine cum faculta-
te nunc imbecillitatis nunc forti to.4.337.7
pulsus,quales calor efficiat tom.4.338.3
pulsus idē,caloris incrementū uel imminutionē
non semper sequitur necessario to.4.337.c.d
pulsuū,iuxta singulos gradus interni caloris aut
frigoris mutatio to.4.342.d.& col.seq.& 338.d
pulsus,defectu natiui caloris cōsequētes t.4.339.4
pulsuum,qualiter cibus humidus immutare queat
tom. 4.237.c
pulsus qualiter ob essentiam facultatis offensam,
mutetur:& qualiter,ob usum eius remissum to-
mo 4.414.4
pulsuum,pro facultatis atq; usus diuersitate,cōtin-
gentes differentia tom.4.343.5
pulsus a calore remisso,cū facultate imbecilli i-
dem a frigeratiōe cū imbecilli facultate 344.a
a calore intento ac facultate forti ibidē.340.ab
calore remisso & facultate robusta b
pulsuum differentia,ē uaria continentium causa-

rum omnium complexione,sunt autem com-
plexionum octo modi tom.4.348.8
pulsus ex instrumenti duritiæ,remissis facultate
& usui ibidem ex instrumenti mollicie,remis-
sis,facultate & usui ibidem ex instrumenti du-
ricie,remissa facultate,aucto usui 349.d ex in-
strumenti mollicie,remissa facultate,aucto u-
su 350.d c ex instrumenti duricie,aucta facul-
tate,usu remisso 350 d ex instrumenti molli-
cie aucta facultate usu remisso 351 a ex instru-
menti duricie,ualētē tū facultate tū usu 351.ab
ex instrumenti mollicie,ualentib,utrisq;,& usu
& facultate b
pulsuum mutātes figurę seu situs partis t.4.287.ba
pulsuum ut mutet exercitatio to.4.298.a & col.seq.
Pulsus moderate exercitationis tom.4.299.b
E PVL SVBVS præſagationum libri 4.to.4 librorū
materiæ 401.455.6 libri primi ordo 422.9
libri tertijs & quarti materia 441.d
pulsuum præſagationis scientiam bipartitam ef-
ſe 401.b
pulsus alij certā causam necessario significant sem-
per,alij non nisi pluribus causis cōspirantibus
& uarie,contingunt 341.c d & 353.a
pulsus, primum continentes causas præſagiunt,
deinde reliquas to.4.432.d
ē pulsib,facultatis uitalis robur ac infirmitas qua-
liter cognoscenda to.4.471.11
pulsus,in cacochymijs cuiq; humorū naturæ pro-
prij habentur & qualiter,in plethorā nō habē-
tur to.3.326.d
ē pulsibus,iudicationum præſagatio t.4.471.11
ē pulsu quō sit de morte præſagatio to.1.867.c
pulsuum extremitates in omnibus generibus,exi-
tioſæ to.4.429.b
PVL SVS altus proprie dictus to.4.365.c eiusq;
generatio 366.a
pulsus, longus, breuis, & inter hosce moderatus
tom 4.408.d
pulsus,alti,humilis,causæ to.4.364.13
pulsus altus,in ira & a iudicationibus fieri solitus
tom. 4.365.a & 366.b
pulsus altus ac celer in contractione,cur decrete-
rias excretiones promittat to.4.472.a
pulsus arachnoides,quis sit lſag.180.c
pulsus caprifans lſag.180.d & to.4.200.b & 201.26
pulsus caprifantis causæ tom.4.361.7. præſagia to-
mo 4.433.8
pulsus celer,tardus qui sit lſag.179.d & to.4.289.d
& 294.b uterq; bifariam dicitur 417.5
pulsus celeris ac tardi definitionem expositio to-
mo 4.307.c tum eorum agnoscendū ratio 309.a
pulsus æque celeres,nō æque celeres to.4.293.b
pulsus celeris origo to.4.351.9 & deinceps
pulsus celeritas & tarditas,quam causam sequa-
tur tom.4.337.d
pulsus celer, trium causarum generum,conſpira-
tionem exigit tom.4.338.3
pulsus celerissimi,quando fiunt a solo calore to-
mo 4.338.d 342.d & inde
pulsuum incrementum unde oriatur to.4.430.a
pulsus

pulsus celeris, ac tardī præsagia to. 4. 417. 5
 pulsus celeritas, non eandem causam semper no-
 tat, & ratio to. 4. 342. a b
 pulsū celeritas febrib. adest perpetuo to. 4. 446. a
 pulsus creber, ac celer non idem to. 4. 291. c
 pulsus crebritas, raritas, à quibus causis to. 4. 337. d
 pulsus creberrimi à calore solo to. 4. 338. d 342. d
 pulsū crebritatis ac raritatis præsagationes to-
 mo 4 424. 2
 pulsus crebri intercurrentis præsagia to. 4. 428. 5
 pulsuum crebrū febres ualde arduas habēt to. 4. 429. b
 pulsū contractionis usus to. 4. 423. a
 pulsus qui apertam habeant contractionem, qui
 contra to. 4. 280. c & col. seq.
 pulsuum contractionis apprensio to. 4. 277. 3
 col. seq. tota
 pulsū contractionem apprensura manus, qua
 lis sit oporteat to. 4. 283. d
 in pulsuum contractionē apprehendēda, qualiter
 arteriæ applicanda manus sit to. 4. 283. 7
 pulsus contractionem, è quibus corporibus tum
 sanis tū ægrotis apprehendas facilius to. 4. 281. 6
 pulsuum contractionis celeritas ac tarditas, & in-
 de præsagationes to. 4. 423. b c
 pulsū consentiū ac retentorū causæ to. 4. 357. d
 pulsus conuulsiuus to. 4. 206. 25
 pulsus conuulsiuonis unde dictus to. 4. 363. 12
 pulsus conuulsiuus distentionem habet obscu-
 ram to. 4 275. b c
 pulsus conuulsiui causæ to. 4. 363. 12
 pulsuum decurtatorū duplex genus to. 4. 436. 10
 pulsus, decurtati, innuentes, circumnuentes dicti
 tomo 4. 197. 18
 pulsus decurtati deficientes to. 4. 190. 11
 pulsus decurtatus, è propria conformatione con-
 tingens to. 4. 440. a
 pulsū decurtatorum causæ to. 4. 262. a
 pulsuum decurtatorū utrumq; genus quid signi-
 ficet to. 4. 39. 11 & 436. 10
 pulsus decurtatus, initio grauium accessionū fie-
 ri solitus to. 4. 440. b
 pulsus, decurtatis contrarius, eiusq; significatio
 tomo 4 439. 11
 pulsus dicrotus Archigeni dictus to. 4. 194. 15
 & col. seq.
 pulsuum dicrotorum causæ to. 4. 358. c & 359. 6
 pulsus dicrotus uibratus, generatio to. 4. 448. a
 puls. dicroti nō uibrati causæ cōtinen. to. 4. 448. a b
 pulsus dicroti præsagia tomo 4. 433. 8 & 447. c
 in pulsū dicroto, falsus Galenus to. 4. 434. a
 pulsus in angulum redactus, & indignans. Archi-
 genis to. 4 238. a
 pulsuum distentio, inter ipsorum partes, præci-
 pua est, & ratio to. 4. 289. c
 pulsuum distentionis quantitas, multas eorū dif-
 ferentias complectitur to. 4. 215. a
 pulsuum genus quoddam, in distentionis quanti-
 tate consistens esse ibidem & 222. c idem è pri-
 mis generibus esse d
 pulsuum distentionis usus to. 4. 423. a distentio-
 nis, & contractionis, 337. 2

pulsū distentionis apprehensio dignotioe to-
 mo 4 275. c & col. seq. 3
 pulsū, distentionis partes, qualiter dignoscenda
 in pulsū, distentionem arte- (to. 4. 289. c
 riæ non solum ictum percipit tactus to. 4. 276. a
 pulsuum distentio totane apprehendi sensu que-
 ar, an pars eius solum to. 4. 284. 8 & contractio
 itidem 287. c & quanta pars utriusq; sentiri ne-
 queat 288. 10
 pulsuum distentionis quantitas, quomodo appre-
 hendi queat to. 4. 311. 2 latitudinis appren-
 sio 312. b tactionis modus d longitudinis ap-
 prehensio 313. b tactionis modus d
 pulsuum distentionis dimensiones, æquales in-
 ter se semper sunt, non tamen æquales semper
 apparent to. 4. 408. 3
 in pulsū distentione, quæ attendenda to. 4. 272. a
 in contractionē itidem b in pulsū secundo ac
 reliquis sequentibus quid aduertendum ibid.
 pulsus durus, mollis, superq; eo contra Archige-
 nem disputatio to. 4. 244. b c & col. seq. 2
 pulsus duri ac uehementis dignotio to. 4. 324. d
 pulsus durus ac mollis, & ipsorū causæ to. 4. 240. 6
 pulsus durus, ob arteriarū nunc du- (8337. 2. c
 ritiem, nunc tensionem, sit to. 4. 457. b c
 pulsus duri ac mollis præsagationes to. 4. 420. 7
 pulsus durus, cum attractione, aut absq; ea, eiusq;
 significatio to. 4. 416. d & col. seq. a
 pulsus durus, qualiter febres consequatur & qui-
 bus de causis to. 3. 128. a b
 pulsus duri generatio, è partiū affectib. to. 4. 468. d
 pulsus durissimus æque ut mollissimus periculo-
 sus est to. 4. 430. a b
 pulsus durus ac maximus nunquam reperitur to-
 mo 4 280. d
 pulsus formicans to. 3. 730. c
 pulsus formicans unde dictus to. 4. 291. c
 & 293. d & 200. 24. 224. 24
 pulsus formicans non celer est & cuiusmodi sit
 ibidem, & 293. c
 pulsus formicans, inæqualis est, licet non uidea-
 tur talis to. 4. 201. a
 pulsus formicans, difficilis cognitu to. 4. 290. d
 pulsus formicans ac uermicularis facile in sese cō-
 uertuntur to. 4. 293. d
 pulsus grauis & leuis, apud Archigenem, & eorū
 confutatio to. 4. 233. b
 pulsus humidus apparens, perperam ab Archige-
 ne propositus: item connitentem habens ictū,
 tomo 4 238. a b
 pulsuum ictus, quis dicatur to. 4. 321. a
 pulsuum ictus, non parum multis comes esse so-
 let, & quibus ibidem
 pulsuum in una distentione ictus duos habenti-
 um affectus originesq; tres, eorumq; sigillatim
 præsagia to. 4. 434. c
 pulsus bis feriens è cordis inæqualitate duplici
 prouenit to. 4. 448. b c
 pulsus in una distentione duos ictus habetis præ-
 fagia to. 4. 431. 7
 pulsus

pulsus bis ferientis causa continens to. 4. 448. b
 pulsus bis feriens, cui affectui sit proprius to-
 mo 4 447. d
 pulsus impeditus, repressus, Archigeni perperā
 dicuntur tom. 4. 236. b
 pulsus æqualitas inæqualitas, bifariam dicitur
 in uno pulsu, tum in pluribus to. 4. 187. 9
 pulsus unius, inæqualitatis iuxta motum, in una
 parte arteriæ contingentis, differentia tom. 4
 190. 12, per col. 8. per col. 7. in diuersis arteriæ
 partibus 197. 18
 pulsus unius inæqualitatum communis modus
 expositus to. 4. 431. 7
 pulsus unius inæqualitas cur lateat to. 4. 439. a
 magnum usum habet 844. a b
 pulsus unius, inæqualitatis subito in contraria mu-
 tata, causæ to. 4. 359. 5
 pulsuum inæqualitates uariæ, pro facultatis alia
 atq; alia offensa, & earum generatio to. 4. 356. 7
 pulsus æqualis absolute ad alterū & inæqualis, &
 & non absolute qualiter dicatur to. 4. 187. 9
 pulsuum inæqualium generatio cōmunis to. 4. 425. 4
 pulsus unius, inæqualitatum generatio to. 4. 357. 4
 & col. seq. 2
 pulsus inæqualitas, ex corpore arteriæ to. 4. 188. c
 pulsuum inæqualitatis ex situ arteriæ, causæ to-
 mo 4 363. 11
 pulsuum inæqualitas, ab infusione materiæ in ar-
 teriam to. 4. 188. d
 pulsuum inæqualitates, arteriarum quoq; intempe-
 ratura s comitantur to. 4. 432
 pulsuum inæqualium præfagia to. 4. 425. 4
 pulsus inæqualitas, prænotionem eandem sem-
 per præbet, & huius ratio to. 3. 237. d
 pulsuum æqualitas, ex pluribus pulsib. constans,
 collectiua dicta to. 4. 187. 9, ac deinceps
 pulsuum inæqualitas collectiua, dicta to. 4. 353. a
 & 201. 27
 pulsuum inæqualitatis collectiuarum causæ summa-
 tim to. 4. 353. a ex instrumentorum utriusq; to. 4. 355. 2
 pulsuum inæqualitas collectiua, ex usu immuta-
 to nunquam fit to. 4. 353. b
 pulsus inæqualitas collectiua, qualiter facultatē
 affectam sequatur to. 4. 354. c quandoq; iram
 consequitur 354. a b
 pulsus inæqualitatis collectiuarum ex humoribus ge-
 neratio to. 4. 253. c ex inflammatione, abcessu,
 scirrhus ibidem ex sanguinis copia 253. d
 pulsuum, inæqualitatum collectiuarum præfagi-
 tiones to. 4. 426. a
 pulsuum inæqualitatis collectiuarum æqualis, diffe-
 rentia to. 4. 189. 10
 pulsuum, inæqualitatum collectiuarum inæqua-
 litum differentia exposita to. 4. 190. 11
 pulsuum inæqualitatis collectiuarum, quæ mutila di-
 citur ac decurtata, generatio to. 4. 254. b 356. 3
 pulsus inæquales deficientes ibidem to. 4. 190. 11
 pulsus inæqualitas hæctica dicta to. 4. 448. c
 pulsuum innuentium & circumnuentium causæ
 tomo 4 258. d
 pulsus innuens, & circumnuens ē conformatio-

ne natua non ē morbo to. 4. 439. d
 pulsus intercurrents to. 4. 190. 9. c
 pulsus intercurrents unde fiat to. 4. 428. 5
 pulsuum intercurrentium generatio to. 4. 357. a
 pulsus intermittens to. 4. 190. c & flag. 168. c b
 pulsus intermittentes a rarioribus qualiter diste-
 tomo 4 426. c & 428. a
 pulsuum intermittendum causæ to. 4. 357. a b
 pulsus intermittens præfagiones to. 4. 426. a
 pulsus intermittens, cur inæqualium perniciosi-
 simus sit to. 4. 427. b c & 431. a intermit-
 tens in uno pulsu præfagia to. 4. 430. 6
 intermittens in uno pulsu præsentem mortem an-
 nunciat to. 4. 431. a b
 pulsus intermittens, cur pueris minus pernicio-
 sus quam iuuenibus to. 4. 427. a cur item seni-
 bus non sit letalis est, ut iuuenibus ibidem
 pulsus languidus, apud Archigenē to. 4. 232. a &
 pulsus languidissimi, tardissimi ac (col. seq. d
 minimi, ē frigiditate cordis ingenti to. 4. 425. c
 pulsus languidi præfagatio to. 4. 471. 11
 pulsus languidissimi, periculosi to. 4. 429. b
 pulsus, latus, angustus, & horum moderatus quis
 sit, quibusue contingat to. 4. 408. 3
 pulsus lati, angusti, causæ to. 4. 364. 13
 pulsus lati causæ to. 4. 367. a
 pulsus latus, plurimum in decretorijs excretioni-
 bus fieri solitus to. 4. 361. a
 puls. longus, brevis, moderatus, quis sit to. 4. 408. 3
 & quibus corporibus familiaris d
 pulsus lōgi, brevis, causæ to. 4. 364. a 367. d & inde
 pulsus, magnus to. 4. 184. d & 365. d
 pulsus, magnus, paruus, medius, cuiusq; definitio
 flag. 167. a
 pulsus magnus, bifariam dicitur to. 4. 402. b
 puls. magnitudo paruitas unde sumat to. 4. 214. a d
 pulsus magnus, paruus, ad moderati examen refe-
 runtur to. 4. 296. b
 pulsus magnus, quo proprie dignoscat to. 4. 322. b
 puls. magnitudo, paruitas, a quib. causis to. 4. 337. d
 pulsus magnus, non eandem semper causam no-
 tat, & ratio to. 4. 341. c d
 pulsus magnus, trium generum causarum consen-
 sum exigit to. 4. 338. 3
 pulsus magni causarum inquisitionis in utrisq; &
 sanis & ægrotis modi, tum artificiales to. 4. 404. b
 tum externi 405. a
 pulsus magni præfagia to. 4. 401. d in corporib.
 sanis 403. b c in ægrotis ibidem & col. seq. 2
 pulsus magnus, celer, eiusq; significatio to-
 mo 4 406. b
 pulsus magni & celeris causæ: & nonnunquam
 crebri tom. 4. 339
 pulsus maximi uehementissimiq; subinde repe-
 riuntur to. 4. 280. d
 pulsus, medio uere maximos qui habeant to-
 mo 4 304. a b
 pulsus maximi, qualiter fiant a solo calore to. 4
 338. d & 343. 2
 pulsus maximus, quando cum periculo & quan-
 do contra to. 4. 429. c
 pulsus

pulsus minor, tardior, rarior to. 4. 407. c
 pulsus, pro uarijs anni temporibus, nunc maiores
 nunc minores fieri dicentes, iuxta mutum ip-
 sorum inter se comparationem id aiunt, non ad
 moderatum to. 4. 303. d
 pulsuum minorum causæ to. 4. 344. c. & 348. d
 pulsus in minorem mutationis, causarum inquisi-
 tio, præfagatiue to. 4. 407. 2
 pulsus, *μετριοι* dicti & *μεσπιζοντες* to. 4. 190. a
 pulsus in quoque genere moderatus, excessuum
 eius tanquam norma est to. 4. 300. a. & 302. 3
 pulsus moderatus immoderatus, iuxta unū quod-
 que genus ipsius, uelut celeris tardi, crebri rari,
 uehementis remissi, duri mollis to. 4. 308. a
 pulsus moderati, soli indiuisi sunt, in quouis gene-
 re: reliquorum iuxta excessum ac defectum lati-
 tudo diuidenda est, & eiusce diuisionis utilitas
 to. 4 221. d. & inde
 pulsus moderati agnitiō, omnis præfagationis ini-
 tium est to. 4. 300. a
 pulsus moderati inuentio to. 4. 296. d. & 301. a
 pulsus moderatus, in quantitate distinctiōnis unus
 esse non potest, in ceteris potest t. 4. 302. & inde
 pulsus moderati similes, & cordis ac in eo conten-
 torum intemperie contraria, in febribus pesti-
 lentibus to. 4. 445. c
 pulsus optimarum naturarū, qualiter omnes mo-
 derati sint, licet oēs æquales non sint to. 4. 306. c
 pulsus mollis, causæ propriæ to. 4. 351. 9
 pulsus mollissimus, periculosus to. 4. 430. b
 pulsus naturales, mediocritatē causarum sequen-
 tur to. 4. 337. c
 pulsus naturales omnes inter excessus medijs sunt
 & moderati, at non contra to. 4. 347. b. c
 pulsuum ordo ac ordinis perturbatio, & horum
 differentia to. 4. 187. 9
 pulsus ordinatus, inordinatus, absolute, non abso-
 lute to. 4. 188. c
 pulsuum ordo, & inordinatio, in pluribus tantum
 consistit pulsibus to. 4. 187. 9
 pulsuum ordo, inordinatio, æqualitas, inæquali-
 tas, rythmus, ad aliquid sunt to. 4. 209. d
 pulsus ordinati & inordinati causæ to. 4. 368. 14
 pulsuum ordinis eiusq; perturbationis præfagia
 to. 4 440. 13
 pulsuum ordinis perturbatio nil certi præfagit t. 4. 442. a
 pulsuum ordinis perturbatio, quando iudicatio-
 nem significat ibidem
 puls. parui & tardi causæ, & quādoq; rari t. 4. 339. 4
 pulsuum paruitas, ē frigidus qualiter fiat t. 4. 342. d
 pulsus paruus & languidus, ex sola uasorum cor-
 dis intemperie to. 4. 426. b
 pulsus parui & inæquales, nunc febris putridæ,
 nunc uentriculī ab humoribus aut acribus aut
 frigidis infestati, indicia sunt to. 3. 125. d. & seq. a
 pulsuum paruitas, nunq; periculo uacat t. 4. 429. c
 pulsus priuatio quid sit to. 4. 408. 3
 pulsus priuatio in corpus uiuum non cadit ibid.
 quære item abolitio
 pulsus tum priuatio, tum eius tarditas ac paruitas,
 ad oris uentris offensam sequens to. 3. 68. a

pulsus plenus ac uacuus, Archigenis, & super eo
 disputatio to. 4. 239. 5. & per col. seq. 5
 pulsus plenus. quære plenus
 pulsus pleni tria genera Archigeni sunt t. 4. 330. 3
 pulsus plenus & uehemens, quibusdā sectis unus
 pulsus necessarius est, & quo pacto to. 4. 324. 2
 pulsus pleni & uacui notio iuxta uarias ueterū se-
 ctas ibid. Archigenis super hoc ipso locus,
 eiusq; exploratio 325. c Agathini locus, e-
 iusq; exploratio 327. a Herophilī locus, &
 quod iuxta hunc plenus sit pulsus 333. b
 Galeni super eodem sententia exposita 330. 3
 pulsuum quies duplex to. 4. 434. b
 pulsuum quietes, num partes ipsorū sint t. 4. 425. d
 pulsuum quietibus quid sit cōmune to. 4. 442. 2
 pulsuum, quietes earumq; apprehensionis modus
 pulsus quies maior est quæ diastolen (t. 4. 288. 10
 præcedit quā altera, & ratio to. 1. 871. d
 pulsuum raritas, a frigido qualiter fiat to. 4. 343. a
 pulsuum raritatis diuturnioris causæ to. 4. 427. d
 pulsus raro contingentes to. 4. 271. d. 275. a
 pulsuum summa raritas quid præfagiat to. 4. 430. a
 pulsuum raritas longa, non est exitialis t. 4. 428. a
 pulsuum raritas, nunq; uacat periculo to. 4. 429. c
 pulsus reciproci deficientes to. 4. 190. d
 pulsus reciproci decurtati dicti ibid. a
 pulsuum reciprocorum decurtatorum generatio
 pulsus reciproci, tum decurtati tum (t. 4. 356. d
 ac eorum præfagia to. 4. 438. b
 pulsuum remissio, nunq; uacat periculo t. 4. 429. c
 de pulsuum rhythmi opinionēs tres to. 4. 318. a
 & to. 4. 186. a & eorum differentia 187. 8, tota
 pulsuum rhythmi in quibus consistant to. 4. 315. 3
 pulsus arhythmus qualiter dicatur & (& 319. b
 eius differentia 187. 8
 pulsus eurhythmus ibidem
 pulsus pararhythmus ibidem
 pulsuum rhythmi, qualiter dignoscendi sint to-
 mo 4. 315. 3 tactiōnis modus ibidem
 in pulsibus uehementissimis solis, rhythmi cogno-
 sci posse uidentur to. 4. 318. b. & 319. b
 pulsus rhythmorum mutatorū causæ to. 4. 368. 15
 pulsuum rhythmorum præfagia to. 4. 425. 3
 pulsus unius, rhythmi inæqualitas, iuxta crebrita-
 tem raritatemq; to. 4. 201. 28
 pulsus rhythmorum inæqualitas, in diuersis pulsi-
 bus, iuxta crebritatem raritatemq; to. 4. 201. 27
 pulsuum tarditas a frigido qualiter fiat to. 4. 343. a
 pulsuum summa tarditas quid præfagiat t. 4. 430. a
 pulsus tremulus & eius præfagia to. 4. 440. 12
 pulsus turgidi & graciles dicti to. 4. 183. d
 pulsus uehementia apud Archigenem to. 4. 230. d
 & 232. a
 pulsus uehementis causā controuersa to. 4. 231. b
 pulsus uehemens, eiusq; causā, qualiter utrūq; as-
 signandum sit, contra Archigenem ibidem d
 pulsus uehementis causæ to. 4. 239. b
 pulsus uehementis causæ propriæ to. 4. 351. 9
 pulsus uehēmēs, lāguidus, a qua causā fiat t. 4. 337. c
 pulsus uehementis ac languidi, causæ cōtinentes
 seu præfagationes to. 4. 420. 7. 4. 21. 8
 pulsus

pulsui uehemēti, languido, qualiter cuiq; manus
admouenda sit tom.4. 274.b & 280. b c
pulsus uehementis & languidi medius num na-
turalis sit, uti ceterarum oppositionum medijs,
quæstio tom.4. 339. 4.C
pulsus uehementis ac languidi medius, non na-
turalis est, uti ceterarum oppositionum to-
mo 4 420.7. d
pulsus uermiculans, quis sit tom.4. 199.23
pulsus uermiculans, manifesto tardus to.4. 293. d
pulsus uermiculantis præfagia tom.4. 435.9
pulsus uermiculans quos affectus consequatur,
tomo 4. 436. b hec ticas febres non sequitur,
ibidem c
pulsus uermiculans cum formicante facile muta-
tur, tom. 4. 293. d non celer est ibidem
pulsus uibratus tom.4. 200.25
pulsus uibratus, qualiter contingat to.4. 416.c.d
pulsus uibrati absolute, causæ to. 4. 448.a
pulsuum uibratorum causæ to.4. 359.6
pulsus uibrati præfagia tom.4. 431.a
pulsus undosi & uermiculantes unde dicti to-
mo 4 261. C
pulsuum undosorum & uermiculantium diffe-
rentia & causæ to.4. 199.23 & 260.8
pulsus undosi præfagia tom.4. 435.9
pulsus undosus, quos affectus sequatur ibidem
pulsus extremi omnes, non sunt boni, & eorum
sigillatim inter se comparatio to.4. 430.a b
Pulsus binarum tantum dimensionū nullum u-
sum præstant tom.4. 220. c & 221. a c
P V L S V V M in distentionis quantitate consisten-
tium, iuxta singulas ipsorum differentias, præ-
fagia tom.4. 409. b
pulsus, longus latus altus 409. a longus, latus,
moderatus 409. b longus, latus, humilis ead.
longus, altus, moderatus 410. a longus, in re
liquis moderatus b longus, humilis, modera-
tus c longus, angustus, altus c longus, angu-
stus, moderatus d lon. angustus, humilis d
moderatus, altus, latus 411. a moderatus,
moderatus, latus a moderatus, latus, humi-
lis b moderatus, moderatus, altus b mo-
deratus, moderatus, moderatus b moderatus
moderatus, humilis c moderatus angustus,
altus d moderatus, angustus, moderatus d mo-
deratus, angustus, humilis d brevis, latus, altus
412. a brevis, latus, moderatus a brevis,
latus, humilis a brevis moderatus, altus a bre-
uis, moderatus moderatus b brevis, modera-
tus, humilis b brevis angustus, moderatus b
brevis, angustus, humilis b
P V L S V V M passionibus quibusq; peculiarium
expositio to.4. 431. d
pulsus anginae to.4. 397.20. comitialium & At-
tonitorum 397.19 catochorum 395.16 cere-
bro affecto tom.4. 466. d conuulsorij 396.17
pulsus, ob intemperiem cordis & arteriarū tum
siccam, tum humidam mutatio tomo 4
460. d & 461. b
pulsus, calidā cordis intemperiem consequentes,

arterijs contra quā cor affectis, ac frigidiori-
bus, tom. 4 444.2
pulsus, frigidam cordis intemperiem consequen-
tes, arterijs nunc eandem, nunc diuersam tem-
peraturam obtinentibus to.4. 446.3
pulsus, calidam cordis intemperiem consequen-
tes, nunc similiter affectis ipsis arterijs, nūc nō
affectis tom.4. 442.1
pulsus, intemperiem cordis inæqualem conse-
quentes to.4. 446.3
pulsus frigidā cordis intemp. consequentes ibid.
pulsus diaphragmatis, id est septi transuersi affe-
cti tomo 4 464.4
pulsus doloris 387.5
elephantialis 400.25 epilepticorum seu co-
mitialium & attonitorum 397.19 hydropico-
rum 399.24
pulsus fecinori affecto 464.3 ictericorū 400.26
inflammationis 387.6
pulsuum ex intemperie uariatio to.4. 441. b
pulsus, ex intemperie non uariantur, nisi affectis
arterijs, uel corde 442. d
pulsus iræ 385. cap.1. & 340. c & 354. a b lethar-
gicorum 393.13 laticia 386.2 marcescen-
tium 392.6
pulsus, membranarum cerebri affectarum to-
mo 4 468.8
pulsus instrumentorū nutritiuorum aliorum ab
epate & uentriculo, affectuum to.4. 465.6
pulsus orthopnoæ 397.21 paralyticorū 396.18
pulsus, partibus extra inguina & alas affectis, to-
mo 4 465.7
pulsus peripneumonicorum 392.12 pleuritico-
rum 389.7 phthisicorum 392.11 phreniti-
corum 394.14 ex phrenitide & lethargo con-
flati affectus 395.15
pulsus, pulmonis affecti 461.1 stomachi affecti
398.23 suppuratorum 390.8
pulsus, testibus affectis 469.9
pulsus timoris 386.4 & 354. b tristitiæ ibid.
pulsus, thoracis affecti tom.4. 463.2
pulsus uentriculi affecti tom.4. 464.5
eorum qui ueraturum sumpserunt 400.27
pulsus, uelica affectuum 465.6
pulsus, uteri affectuum ibidem
uteri suffocati 398.22
pulsus ætatum 373.4 anni temporum 375.5
asciticarum habitudinum 381.10 ascitico-
rum corporis temperamentorum eadem 11
balneorum calidorum 375. b balneorum
frigidorum eodem d calidorū natura 372.2
ē cibis mutatio pulsus 383.15 constitutio-
num aeris seu statuum 377.6 exercitatio-
num 381.12 & 340. c expurgiscentium 380.9
gracilium 373.3 pręnantium 377.7 re-
gionum 377.6 ē somno mutatio 377.8 eui-
no mutatio 384.16 & 340. c uiro-
rum & mulierum 369. cap.1
pulsus abolitio & defectus differunt tomo 4
356.3. c
pulsus abolitio, bifariam fit tom.4. 438. b a
ā pulsus

à pulsu forti in ulceribus sanguinis profluuium.
 tom. 7 21.7
 pulsus in ulceribus inflammatis, quid sit, & quare fiat ibidem
 pulsus magnus ex multo intervallo, id est, magnus & rarus, patiente cerebro to. 7. 50.4
 pulsuum genera omnia summam, eorumq; definitiones Ifag. 179. per seq. col. duas
 pulsuum distinctio, per febrim, & aliarum affectionum genera & una de urinis t. 8. 127 & deinceps.
 pulsus quid, & quare pulsuum imitentur, nec sint, tomo 8 247
 pulsus unde consistit, & eius per ætates differentia, & primo puerorum qualis ibidem
 pulsus reliquarum ætatum. Item in febribus, in phreneticis, in lethargicis to. 8. 249
 puls. cardiacorum, pleuriticorum, epilepticorum t. 8. 250
 pulsuum nomina, genera, & alia antiquorum nomina ib. pumex to. 8. 334 to. 5. 261. 22. to. 5. 267. b
 punicæ, minimum alimentum præbent to. 2. 72. d
 punicorum, medicamenti loco usus est t. 2. 144. b
 punicæ mali, succus, eiusq; usus, & super eo Hippocratis locus to. 2. 72. 24
 punctiones, siue *παρὰ κεντρούς* sunt, quando hydropici perforantur, si tota aqua exeat, mortale, tom. 7 27.6
 punctiones perforare, in hydropici erat magis secundum usum medicorum ibidem
 punctura, quis affectus Ifag. 143. d
 pupilla amplior aut minor to. 3. 51. c d
 pupilla, laxatio, aut tensio to. 3. 52. d
 pupilla, altero oculo clauso, alterius oculi dilatata, nervorum opticorum foramen spiritu oppletur convincit tom. 1. 1040. a
 pupillæ parvitas quæ præter naturam mala est, quæ per naturam, bona, & ratio to. 3. 51. d
 columna sequenti
 de purgantibus medicamentorum facultate lib. t. 5. 327
 PURGANTIA medicamenta, quor dicta sint, TOMO 5 332.6
 purgatoria medicamenta bifariam sunt: aut enim quocumq; modo recrementa corporis purgant, aut quæ uim succorum tractricem habeant t. 5. 145. 19
 purgantium medicamentorum tota ratio explicata to. 8 353 & inde
 purgantia medicamenta per experientiam inveniuntur to. 6. 622. c
 purgantia, ante experimentum cognosci nequeunt purgantium medicamentorum differentia exposita Ifag. 225. b c
 purgantibus medicamentis uim peculiariter humores educendi adimentum, bipertita ac controuersa opinio to. 5. 329. 3 & 333. b
 purgantia medicamenta non sigillatim humores sua ui trahere, sed ipsos mutare dicentium, oratio, & eius confutatio & cur aduersus eos Hippocrates nil scripserit, to. 5. 328. 2 & col. seq.
 purgans medicamentum, humorem familiarem non trahere, sed conuertere, dicentium argumentum, & eius confutatio to. 1. 120. c & ultra
 purgantia phlegmatica to. 8. 78

purgantia sanguinem to. 8. 81
 purgantia flauam bilem to. 8. 76
 purgantia medicamenta, humorem quemuis mutare, falsa Asclepiadis sententia est to. 5. 346. 5
 purgantia medicamenta, humorem attractum imutare, non purgare statuentes, quam difficultatem subeant to. 5. 333. a
 purgantia medicamenta omnes humores æqualiter uacuare contendunt, contradictio tomo 5 331. a b & 333. b
 purgantibus medicamentis uis inest humorem quemuis attrahendi, non æqualiter quemcumque attigerint immutandi tom. 5. 327. d
 purgantia medicamenta trahunt humores sibi peculiare, ut magnes ferrum to. 5. 347. b
 medicamentum quodq; proprium humorem trahere, quomodo innotescat to. 1. 32. c
 purgantium medicamentorum quodq; peculiarem sibi humorem trahere, quomodo deprehensum ueteribus to. 1. 161. a & 1128. a
 medicamenta, ad modum plantarum, quod sibi secundum naturam maxime est, trahunt to. 1. 34. a
 purgantibus medicamentis, duplex inest similitudo ad humores singulos, quædam actu, quædam potentia to. 5. 91. 25
 purgantia medicamenta, uim propriam succum hendi habere, per eos qui morbo regio absq; febre laborant, ostensio to. 5. 329. d
 idem in hydropice laborantibus ostensum c
 purgans medicamentum exhibitum, humorem trahit proprium, sed non æqualem in omnibus, copiam to. 1. 30. d
 purgantia medicamenta, quomodo primum tenuiora, deinde crassiora educere cernant, neque enim indifferenter to. 5. 330. c d & 331. c d
 purgantia medicamenta, quor perpetuo humores trahant familiares, & cur non uicissim ab ipsis trahantur to. 5. 90. 24
 purgantia, sanguinem educunt, num inueniuntur, & eorum noxijs usus to. 5. 332. 6
 purgantia medicamenta, non re uera simplicia sunt, sed uarij generis substantia sæpe habet 5. 89. 23
 purgantia medicamenta, opere suo frustrata, in uena uerti quandoq; contingit, sæpe etiã in nutrimentum to. 5. 89. 23 to. 5. 339. 7
 purgantia medicamenta, quo pacto modum excedere soleant purgandi, & de humorum tunc euacuatore ordine to. 5. 91. d
 purgans superfluum medicamentum, quo ordine humores trahat to. 1. 122. b c & 32. c & ratio 33. b
 purgantia medicamenta, ubi uenis traxerint quod superfluit, mox e corporibus solidis, humiditatem propriam ui trahunt to. 1. 34. b
 purgantibus medicamentis solis quos morbos curarit Galenus to. 5. 333. c & deinceps
 purgantia medicamenta, dum miscent, pugnantis naturæ esse non debet, & quæ sint ea t. 5. 340. 8
 purgantibus medicamentis cur aromatica miscetur at Hippocrates tom. 5. 792. b
 purgantibus, benevolentia miscenda sunt, & ratio, tom. 5 340. 8
 ad purgantia

ad purgantia medicamenta, diffimiliter affecti ho-
mines sunt to. 5. 329. 3
acritudinem purgantium medicamentorum non
fert natura, exhausta aetate to. 7. 5. 4
purgantia medicamēta, inter mortifera censenda
to. 3 753. b
purgantium medicamentorum natura deleteria
corporib. est, quare pura ne dentur to. 6. 624. b
& superbenda pituitana 624. a non tamen in
ipsa purgatione 624. d
purgantia medicamenta, ceteris qualiter miscean-
tur, ad fallendum gustum to. 5. 708. a
purgantium medicamentorum idonea mixtio, to-
mo 6 623. a
purgantium medicamentorum, uacuatio, purga-
tio dicta to. 1. 163. 8
purgantia medicamenta, quo pacto frustilla dican-
tur to. 1. 160. d. & inde
quos purgare conueniat, quibus medicamentis,
& quo tempore, liber to. 5. 335. a
purgandos, qualiter præparare cōueniat t. 5. 335. 3
purgatio & uacuatio, qualiter differunt t. 4. 699. 18
purgatio inferior est, quam sanguinis missio, &
quibus de causis to. 5. 1067. 10
purgatiō faciendam esse, ubi uisum fuerit, quid
deinceps statim considerandum sit to. 5. 1084. d
& inde
purgandos pharmaco, qualiter præparare conue-
niat to. 3. 741. a. b
purgatio, nunc per superiores partes, nūc inferio-
res molienda est, pro humorum scilicet atq; an-
ni temporum ceterorumq; hisce similium natu-
ra, & quomodo to. 5. 336. 6
purgatio, per quam regionem faciunda sit, in qui-
busq; morbis, quibus indicationibus cognosca-
tur to. 5. 337. b. c
purgatio per superiora morbis longis competit;
per inferiora, acutis Ifag. 225. c
purgationes in febribus quur administrantur, to-
mo 5 337. 5
a purgationibus, hordei pulicula cur exhibenda,
& quo tempore to. 5. 338. 6
a purgationibus, non copiose nutriendum, & ra-
tio to. 6. 625. a
purgatio quorum humorum, quibus in morbis si-
gillatim cōueniat, expositio t. 5. 335. c. & col. seq.
purgatio, quos morbos præueniendo inhibere so-
lita to. 5. 335. a
purgatio, quibus in morbis per initia fieri debeat,
& quibus non nisi peracta concoctione, & ra-
tio to. 5. 337. d. c
purgatio in sanis quas noxas habeat to. 5. 335. a
purgandi, quo pacto affecti, non sint to. 4. 668. 37
& col. seq. tota
purgatio, quibus de causis frustretur quandoq; to-
mo 5 339. 7
purgationes cur coctionibus humorum aduersan-
tur to. 6. 709. c
purgatio a partu, unde to. 1. 163. d
purgantia, cathartica
purgans facultas, cathartica

purgare si quis uoluerit corpora, oportet fluida fa-
cere to. 7. 67. 7
purgare si uis per uomitū, sistat aluum, si infra, hu-
mecta ibidem
purgationis superioris adstrictiones sequi moris,
to. 7 75. 7
purgationem aliquam esse cum medicamēto, ali-
quam non to. 7. 47. 6
purgandi quod sint homines uere, & quod ita mul-
tos Gal. seruauerit ibidem
purgatio tantum, sanat quæ corrupta sunt, & non
uenæ sectio ibidem
purgatio quomodo sit secundum genus, & secun-
dum speciem ibidem
purgantia medicamenta faciunt uideri in oculis
dormientibus quoddam album to. 7. 5. 6
purgantia medic. siccant totum corpus ibidem
purgato supra modū singultus superueniens, ma-
lum to. 7. 42. 7
purgatio quid, Gal. to. 7. 2. 1
ad purgationes inepti signa to. 7. 24. 1
ad purgationes ut quis sit aptus, tria requiruntur
ibidem
in purgationibus quæ præexigantur ibidem
purgatorium medicamētum quando dari potest;
& debet to. 7. 8. 2
purgatio si fiat sine concoctione, quæ accidentia
sequantur to. 7. 9. 2
purgationem ibi distinguit contra uomitum ibid.
purgatio nunquam fieri debet, nisi sit factum fluid-
um corpus ibidem
purgari non debet æger cum inedia to. 7. 16. 2
purgationis & euacuationis differentia to. 7. 17. 2
purgatio quid apud Hipp. ibidem
non purgatum si aliquid steterit in cōtinuis febril-
bus, malum, Hipp. to. 7. 66. 7
purgationem debere fieri in principiis, inde colli-
ge expresse, & non ualet dicere, non debere fie-
ri nisi materia sit furiosa, quia ipse præcipit, hoc
agendum, nam postea non potest fieri in statu;
& quia immorata materia est facilius naturam
reliquam partem concoquere to. 7. 29. 2
purgatio male tolerat, si partes corporis sunt te-
nues, bene, si crassæ to. 7. 35. 2
purgatio & medicatio quomodo differunt t. 7. 37. 2
purgatoria pharmaca faciunt speciem euacuatio-
nis manifeste differentem to. 7. 24. 4
purgentur si qualia oportet confert, & leuiter fe-
runt, si contra, grauiter to. 7. 3. 4
purgandum ætate per superius, hyeme per infe-
rius magis to. 7. 4. 4
purgatio, lege medicatio
purgationes ætate difficiles, nam dissolunt cor-
pora, faciunt febres, & trahunt humorē in con-
trarium caloris ambientis to. 7. 5. 4
purgat. sunt molestæ sub cane, & ante canem ibi.
purgantium medicamentorum acritudinem non
fert natura exusta tempore ætatis ibidem
purgationes per superiora fiant, nisi sit hyems, si
cholericus sit, facilis ad uomendum to. 7. 6. 4
purgationes per inferiora debet caueri ætate, sed
fieri

fieri hyeme, si non sit aptus ad uomendum, & sit
bene carnosus ibidem
purgationes in tabidis superiores malæ to. 7. 8. 4
purgatio per superius, est contraria ei quæ per in-
ferius to. 7. 9. 4
purgandum prima die in peracutis, si materia tur-
geat to. 7. 10. 4
purgare hyeme malum, eos qui laborant leuitate
intestinarum ibidem
purgari per superiora debet humor acris et tenuis
sed non hyeme ibidem
purgationes quæ faciunt, sunt contraria ijs quæ si-
stunt to. 7. 15. 4
purgatio per superiora quæ & quando agenda to
mo. 7 17. 4
purgatione indigentes, tantum debent purgari,
to. 7 18. 4
purgatio, lege euacuatio
purgati cur sitiant aliqui cito, aliqui tarde t. 7. 19. 4
purgati non quiescunt, priusquam sitiant ibidem
purgatio quando per inferiora fieri debeat, colli-
gi potest to. 7. 20. 4
in purgationis initio periculum est ne homo stran-
guletur ibidem
purgati nimium ex quocumq; pharmaco, conuel-
luntur cur to. 7. 4. 5
purgatio dicitur per sputa euacuatio to. 7. 8. 5
purganda est mulier quæ habet menses decolores
nec solito tempore ueniunt to. 7. 36. 5
purgatio totius corporis quas dispositiones sanat
to. 7 36. 5
purgationes in plurali, quid significant to. 7. 60. 5
purgationes raro sunt in usu in acutis morbis to-
mo 7 24. 1
purgationes quæ sint in mulieribus habentibus
uterus frigidos to. 7. 62. 5
purgatione indiget morbus lateralis, & non phle-
botomia, quando to. 7. 5. 6
purgaueris si minime alium, quanto plures dede-
ris sorbitiones, tanto magis nocebis to. 7. 65. 7
purgationes subducentes, sunt remedia lippitudi-
num to. 7. 17. 6
purgare debemus, quando in dispositionibus ocu-
lorum dolentium humores alij præter sanguinem
inescant to. 7. 28. 6
P V S mouent celerrime, quæ to. 6. 103. c
puris generationi aptissima quæ sint è simplicib.
to. 5 133. a. & col. seq.
pus mouentium medicamentorum facultas, qua-
lis esse debeat to. 5. 129. ca. 5
pus cur generent, quæ calida & humida sunt me-
dicamenta to. 6. 103. c
pus mouentia medicamenta, qualiter calida et hu-
mida dicantur to. 5. 129. d
pus mouentia medicamenta, temperiem habeant
modice humectantem & exsiccantem, cor-
poris autè cõstitutione emplastica t. 5. 134. a. b
pus mouentia medicamenta, naturæ cui adhiben-
tur commodatum ac similem calorem habere
debent to. 5. 130. a
pus mouentium ac mollientium medicamentorum

ratio to. 5. 126. 2
pus mouentia, à mollientibus qualiter differant
to. 5 131. 7
pus mouentibus, calidiora sunt quæ emolliunt, to-
mo 5 132. a
pus mouentia, quantitate potius sua agunt: mol-
lientia, qualitate ibidem
pus, à succo crudo differt, & quo pacto to. 2. 32. d
pus mouentia, ut exacte talia sint, emplastica quo-
que ut sint, conuenire to. 5. 132. 8
pus ab humore crudo quomodo distet to. 1. 146. d
puris generatio, qualiter fiat to. 4. 756. 4. 6. & dein.
puris generatio, à quo calore fiat to. 5. 130. b c
pus cur sit candidum to. 4. 758. a c
pus cur candidum, si bonum sit to. 4. 758. a b
pus bonum, non bonum to. 3. 123. 8
pus optimum, aut huic contrarium quibus signis
dignoscitur to. 4. 756. 4. 6
pus è thorace educentia pharmaca qualem uim
habere conueniat to. 5. 138. c
puris generatio, conuulsionem significare nequit
to. 4 699. 20. d
puris acritudo ora uasorum arteriosorum aperit,
to. 7 27. 6
purulenti, qui dicantur to. 4. 785. a
purulentos fore, quibus signis sperandum to-
mo 4 780. 52
purulenti, quibus signis cognoscantur per suppu-
rationum initia to. 4. 783. 57. c. & 784. 59
purulenti, quibus signis cognoscantur, progredi-
ente morbo ibidem 60. & col. seq.
purulenti, num in parte utraq; pus habeant, an al-
tera tantum, signa to. 4. 784. 59
in purulentis, quæ suppurationes citius aut tardi-
us rumpendæ sint, indicia to. 4. 785. c b
de purulentis, præfagia to. 4. 781. 53. & col. seq. 7
purulenti, qui super sint potissimum to. 4. 786. 63
& col. seq.
purulenti è pulmonia, si maiores sint natu, potius
intereunt: per suppurationes alias, contra, & ra-
tio to. 4. 709. 69. & deinceps
purulenti, tabidi fiunt tandem to. 4. 785. a
puris purgatio supra in sanguinis uomitu t. 7. 75. 7
puris sputum in sputo sanguinis, cum sputum reti-
netur, moriuntur ibidem
Puris crassitudo est causa cur non cognoscat sup-
puratio aliqua in corpore to. 7. 41. 6
puris generatio sequitur ad corruptionem ossis,
to. 7 45. 6
puris deiectiones faciunt intestina suppurata to-
mo 7 87
puris sputum à sanguinis sputo to. 7. 15. 7
puris mictio unde sit, & per quæ loca ibidem
puris acritudo ora quorundam uasorum adaperit
to. 7 27. 6
pus suppuratorum quod significat bonum, & quod
malum, si curantur to. 7. 45. 7
pus inter thoracem & pulmonem facit suppara-
tos ibidem
pus ex sanguine ortum habet to. 7. 47. 2
pus quomodo fiat ibidem

pus cum fit, cur dolores causet ibidem
 pus cum fit, cur febres faciat ibidem
 pus quandoq; fit ex abscessu dirupto, bene expurgans partes to.7.47.4
 pus si minxerit, aut sanguinem, exulcerationē uelificā, aut renum significat to.7.75.4
 pus exit cum urina, & sine urina quomodo, et propter quid ibidem
 pus si quis mingat, est signum malā affectionis instrumentorum deferuentium urinae t.7.81.4
 ad pus trāsmutatio fit in morbo laterali, nisi in 14 diebus sanentur to.7.8.5
 pus effunditur inter thoracem & pulmonem in morbo laterali ibidem
 pus putrescit in processu temporis to.7.15.5
 pus in ulcere est magnū securitatis signū to.7.22.5
 pus ē renibus purgatur per uescicam to.7.58.5
 pus album bonum, subcruentū uero, fœculentum fœtidum, malum to.7.45.7
 pus in suppuracionibus hepatis quale est his qui moriuntur, & qui sanantur to.7.46.7
 pus ueluti amurca in suppuracione hepatis adusta, letale ibidem
 pus in suppuratis paulatim exit to.7.55.7
 pustularum aliquæ sublimes, aliquæ humiles tomo 7 9.6
 pustulæ fiunt à calido, tumores humiles à frig. ibi.
 pustulæ latæ non admodum pruriunt ibidem
 pus dum exit per nares, aut os, aut aures, dolenti caput morbus soluitur to.7.10.6
 pus in suppuratis dissecatis uel uisitis si uniuersum effluxerit, omnes moriuntur to.7.27.6
 pus habentes inter pectus, & thoracem, suppurationi dicuntur ibidem
 pus plurimum qui habent, impotens per spuitiones excerni, uisione indigent ibidem
 pura minime corpora non sunt nutrienda t.7.10.1
 purpurissum to.8.33.4
 purpuræ succus to.2.13.6.2
 purpuræ, earum in medicina usus to.5.310.21
 purpurarū opercula, usus in medicina to.5.311.2.4
 pustulæ to.3.634.29. & seq. col. tota
 pustula, affectus oculi quis Ilag. 187.2
 pustulæ ulcerosæ cur fiant uere to.7.20.3
 pustulæ biliosæ per totum corpus notant chole-ram to.7.2.4
 pustulæ nigrae fiunt ex atra bile, ideo atram bilem significant ibidem
 pustulæ, profunditas somni, pigrities mētis significant pituitam ibidem
 PUTREDINIS generatio to.3.542.2.ab
 putredinis originem ab externo calore esse, Aristotelis uera est sententia to.3.150.d
 putrefactionis modus, qualiter à calore externo rebus inducatur to.5.108.13
 putredini obnoxia, aut contra to.3.542.2
 putrefactia, calore alieno calida sunt to.1.75.b
 putrefieri à siccō, non quicquam aptum nec à frigido to.1.43.c.d
 putrescunt res facillime, austro flante ibidem
 quæ à putrescendo afferuntur, siccantibus præ-

parantur to.1.43.c
 non putrescunt res facile, borea flante to.1.43.d
 putredinem qualiter prohibeat sal to.5.320.b
 putredo calorem qualiter accendit to.3.22.c
 putrefacere non debet medicamentum adplicandum ulcers in cancro to.7.38.6
 putrefactio non fit ab aliquo humido, collige ibi.
 putrida ulcera quæ sint, & quomodo, & ex quo fiant to.7.45.6
 putredo potest esse absq; ulcere ibidem
 putrescit necessario omentum si excidat. f. peritoneum to.7.58.6
 putredo ab erysipellate to.7.20.7
 putredo humorum igneum calorem accendit tomo 7 43.7
 putredines fiunt in temporibus pluuiosis t.7.11.3
 putredines fiunt magis temporib. humidis t.7.16.3
 putredo sola non est ad generandum sufficiens, sed indigemus magno calore to.7.26.3
 putrescunt humores quandoq; in toto corpore, quandoq; in solis uasis to.7.37.4
 putredinis caliditas potest esse uehementissima, tamen naturalis erit uel nulla, uel pauca t.7.37.4
 putredo maligna humorum, facit morbos periculosos to.7.43.4
 putredo circa ulcera consistit, quando ex difficultatibus intestinorū inedia ex fastidio fiunt cum febre to.7.3.6
 putredo quo pacto in animali generetur tomo 6 270.d. & col. seq.
 putredo qualiter in animalis corpore contingat, per omnia uasa æquabiliter se diffundens t.6.267.b
 putredinis humorum terminus quis sit to.3.156.a
 putredinis duplex genus, quod aliquid cōcoctionis habet, & quod nihil habet, & quale sit utrumque to.3.123.a
 putredinis genus tertium ex hisce mixtum tomo 3 123.b.c
 putredinis uenarum & apostematum proportio exposita to.3.122.d
 putredinis humorum reliquæ to.3.156.a.b
 putridam esse febrem omnium, ponentium cōfutationio to.3.121.b.c
 putridam febrem omnem, ex abundantia bilis generari opinantium confutatio to.3.134.c
 putridæ febres, morbi sunt, non accidentia morborum to.6.371.a
 putridæ febris differentia to.4.457.d
 febrium ē putredine humorum, differentia tomo 3 135.d
 putredinis febrium tria genera to.4.537.c.d
 putridæ febres ac hecticæ nullum cōmune genus peculiariter habent to.3.124.d
 putredinis febrilis causæ to.3.160.c
 putridarū febrium, modus exemplo stercoreis colubini expositus to.3.122.b.c
 putridarum febrium signa communia to.3.124.c & seq. a
 putridarum febrium indicia to.3.124.c à causa quæ eas antecedit 125.a à rigore seu horrore c à modo caloris 126.c d à pulsu ibidem & b &

& 127. b a ab urina b à casibus per accessio-
nem ipsam quandoq; contingentibus, speciei
cuiusdam peculiaribus 126. d
putridarum febrium signum proprium in pulsū
contractionis celeritas to. 4. 455. 6. & 457. d
putridę febres ex obstructione leui, cum febribus
ephemeris, per initia similes habent notas to-
mo 6 202. C
putridarum febrium cognitio quoto omnino die
sit cognoscenda to. 6. 371. b
putridarū febrium accessionis initij dignotio to-
mo 4 456. a
putridarum febrium curatio, in quibus uersetur,
to. 6 597. C
putridarū febrium curatrices indicationes gene-
rales to. 6. 263. b c
putridarum febrium, indicationum curatricum
in uniuersum summa to. 6. 269. c. & 273. b siue
in rebus naturalibus, siue ab ijs quę contra natu-
ram 274. a b
putridarum febrium indicationes curatrices ab
ipsa sumptę putredine to. 6. 273. b. & 267. b
putridarū febrium curatio methodica, quatenus
à uirtute, ægritudine, temperamento naturali,
& quę hisce annexa sunt, sumitur to. 6. 268. a b
putridis febribus, coctione facta, balnea compe-
tunt to. 3. 185. c d
putridarum febrium appellatio, etiam illas cõpre-
hēdit febres, quas phlegmōe excitauit t. 6. 248. d
putridarū febrium quatenus putridę sunt febres
differentiæ: una, eo quod causę putredinis aut
adferat, aut non adferat. Secunda, quatenus per
totum animal aut partem eius tantum diffusa
putredo sit. Tertia, quatenus adest phlegmone
uel contra to. 6. 269. c
putredinis febrium quę totum corpus occupat,
& cõtinuas facit, curandi indicationum inuen-
tio, primum si absint eius causę 270. a & quo
pacto quis quę iam computruerūt, uacuet, per
alium, urinas, sudorē, balneis, purgatione, po-
tu frigidā 271. a b. & 286. c d si præsentes ad-
huc sint causę 270. c d & qualiter tum ijs me-
dicandum 273. b & deinceps idonea uictus
ratio 288. b si inter curationē accidens super-
ueniat aliquid, ut syncope ex stomachi uitio,
sanguinis profluuium, dolor &c. præcepta
274. a b in febribus eiusmodi, sanguini mīt-
tendo præcepta 279. a b. & c d. & 280. d & 281. a
cataplasmatum usus generatim & medicorum
in eo ipso ostensi errores to. 6. 279. a. & conse-
quenter si iecur aut uentriculus affectus sit,
cataplasmata & præcepta idonea 282. b c si
spiritalia phlegmonē patiantur, usus cataplas-
matum idoneus & præcepta to. 6. 283. a si ce-
rebrum 283. c si quodpiam ē membrīs ceteris
ueluti renibus, uelica, colo, liene, præcepta, to-
mo 6. 284. a & b abcessibus prædictis euacu-
andis qualiter partium meatus qui huc idonei
sunt, præparare conueniat to. 6. 284. a
πυκνωσά, densantia
pyncocomum to. 5. 228. 70

πύελος quid to. 1. 387. b
pyloros, quid sit to. 1. 197. b. & 510. a
pyloros, intestinum to. 1. 343. 14
pyrethrum to. 8. 80. & 334. to. 2. 170. a
pyrethron to. 5. 228. 71
pyrites to. 2. 104. d
πυρεσφόρος lac dictum ibidem
pyrites to. 8. 326. to. 5. 255. 13
pyros, triticum
Pyrrho scepticus, cuiusmodi fuerit lřag. 134. b & d
pyrrhonis hæsitatio, immensa nugę to. 1. 63. b
pyrrhonij, negant certam rerum scientiā lř. 128. c d
Pythagoras nihil scripsit to. 1. 119. b
Pythagorę opera ad postera tempora non perue-
nere to. 1. 990. b
pythion in thaso, supra Herculis sanum decum-
bens to. 3. 507. 76. 487. d. 252. d. & 264. 11
pythia, coagulum
Q Vadragesimus est initium morborum lon-
gorū qui non iudicant per sudorē t. 7. 36. 4
à quadragesimo die infra ponit ordinem dierum
iudicatoriorum ibidem
quadratus lapis to. 8. 327
quæstia de urinarum significationibus to. 8. 427
quæstiones, solutę quantumuis difficiles, res ta-
men euidentes tollere non debent to. 1. 222. d
quæstiones apud medicos controuersę cur solutu
faciliores, q̃ quę apud philosophos t. 1. 1095. c d
quæstiones, non mouendę ut nihil inueniatur, sed
ut diligens fiat de rebus cõsideratio to. 1. 1194. b
quæstiones philosophicę non æque necessarię o-
mnes sunt, ad uitam, & quo pacto to. 1. 1100. b
item illarum quæstionum enumeratio tum ibi-
dem, tum 1095. d. & inde
quæstiones naturales multę explicantur to. 8. 236
quæstio an sit, & quamobrem sit, & ipsarum ordo
to. 3 589. d
quæstionū, an sit, & quo pacto sit, ordo to. 4. 232. a
quæstio, an sit, prior est quæstione cur sit t. 4. 114. d
& seq. col.
quod qualitates incorporeę sint, liber lřag. 29
qualitates primę, secundę to. 5. 935. c
qualitates tangibiles to. 1. 1117. c
qualitates primę ac elementares specificę, qua-
tuor to. 5. 67. c
qualitates primas, Hipp. primus inuexit, demon-
strauit Aristoteles to. 6. 10. c d
qualitates tum quatuor esse, tum totas per totas
miseri primus omnium offēdit Hipp. t. 1. 1115. b c
qualitatū cognatio societasq; in ijs quę inuicem
mutantur, necessaria est to. 1. 1120. a b
qualitates quę in se inuicem agere possunt, qua-
tuor sunt to. 1. 38. d
qualitates primę, elementorum principia, dicun-
tur, non elementa to. 1. 24. c d
qualitates in elementis, summę t. 1. 33. a. & 24. c d
qualitates quatuor, totam per totum, substantiam
transmutant, solę to. 1. 22. d
qualitates primę solum, totā alterare substantiam
rei possunt, ceterę non possunt, & huius expo-
sitiō lřag. 148. a

qualitatum primarum, iuxta efficaciam maiorem
 minorem, ue ordo expositus *ibidem a b c*
 qualitates primæ, solæ causæ sunt ut elemēta trās-
 mutantur, ac cætera constituent *to. 1. 25. c. d*
 qualitates primæ nisi æquabiliter se habeant, ge-
 neratio fieri nequit *to. 1. 113. c*
 qualitatum primarum quatuor vires *to. 1. 114. 2. a*
 qualitatum aliæ, pauco tempore membrum alte-
 rant, aliæ non nisi maiore *to. 1. 863. a*
 qualitates ualidæ, simili sibi qualitate uniuersum
 corpus immutant *to. 1. 1279. c*
 qualitates primæ sunt cōmunes entium omnium,
 secundæ sunt propriæ *to. 1. 26. & inde*
 qualitates secundæ, cōsequuntur primas *t. 1. 111. c*
 qualitates primæ, partes similes alterant, inq̃ ip-
 sas agunt, secundæ uero, è quo genere sapores
 sunt, dissimilares *to. 5. 80. 15*
 qualitates secundæ, materiem non alterant *t. 1. 26. b*
 qualitatum secundarum cognitio, ad alimētorum
 facultates utilis est *to. 2. 28. a*
 qualitates tactiles à cæteris differūt, & quo pacto
to. 1. 26. b c
 qualitates cæteræ non ita abeunt sublato alteran-
 te, sicuti lumē ab it illustrante sublato *t. 1. 104. 2. a*
 circa omnem qualitatis speciem fit alteratio. Ari-
 stotel. cap. 4. lib. 1. de gen. *to. 1. 111. 4. c*
 qualitates quatuor generationis ac corruptionis
 causas esse, methodi curatiuæ cōstituendæ prin-
 cipium necessarium est *to. 6. 76. d*
 qualitatum defectus aut exuperantia contrario e-
 mendantur *to. 1. 22. d*
 qualitates aliæ in corporibus animalium facile al-
 terantur, aliæ difficilius, & quæ *to. 6. 170. b c*
 qualitates solæ, formandarum partium instrumē-
 ta tantum sunt *to. 1. 77. c*
 qualitates quæ, quas facultates iuuent, aut contrā
to. 3. 107. a
 qualitas simplex elementum est compositæ *to-
mo 1. 21. c. d*
 qualitates corporibus adhibere uolentes, substan-
 tia utimur, & ratio *to. 1. 23. a b* qualitas enim
 sine substantia non reperitur *24. b*
 qualitate summa si sit ad alterandū opus, elemen-
 tum: sin mediocrī, mixtum ex elementis adhi-
 betur *to. 1. 23. a b*
 qualitas, à corpore quod eam suscipit naturam di-
 uersam habet *to. 1. 49. d*
 qualitatem habens corpus, iuxta abstractionem
 non dicitur, sed iuxta concretionem solum, to-
 mo 1. 50. a
 secundum qualitatem facta mutatio, quid sit, to-
 mo 1. 1273. a
 qualitates contrarias quo pacto corpus eodem
 momento sentire queat *to. 5. 81. a. & præc. d c*
 qualitates medicamentorū, primæ, secundæ, ter-
 tiæ *to. 5. 987. d*
 qualitates quomodo possint dici magnæ uel par-
 uæ *to. 7. 14. 1*
 qualitas cibi offerendi *to. 7. 16. 1*
 qualitas euacuationis quæ, & quomodo *to. 7. 2. 1*
 quale & qualia significant qualitatē, & non quan-

titatem *ibidem*
 qualitates omnes debent intelligi in regione tem-
 perata *to. 7. 13. 1*
 qualitas humorum si peccet, uidetur secum affer-
 re quantitatem *to. 7. 24*
 qualitas amara siccata corpora *to. 7. 13. 4*
 qualia si purgentur quæ purgari oportet, confert,
 & leuiter ferunt: contra, grauiter *to. 7. 3. 4*
 qualitas fortis quæ sit, potest colligi *to. 7. 13. 4*
 qualitas fortis *ibidem*
 qualitas rem & quantitatem, simul confundunt an-
 tiqui medici *to. 7. 5. 6*
 quantitatis appellatio quo pacto qualitati attri-
 buatur *to. 5. 867. a*
 quantitas auxiliorum medicorum unde sit cognō-
 scenda *to. 3. 427. a b*
 quantitas euacuationis quæ & quomodo *t. 7. 3. 1*
 quantitas nocet, & non qualitas *to. 7. 17. 2*
 quantitas euacuationis respicit uirtutem et humo-
 rem *to. 7. 3. 1*
 Q V A R T A N A febris, quæ *Isag. 178. d. & 215. a*
 quartanæ febris generatio *to. 3. 137. a*
 quartanæ febris circuitus ab humore sunt melan-
 cholico *to. 7. 2. 4. & 4. 7*
 quartana febris notat atram bilem peccare *t. 7. 2. 2*
 quartanam à febribus quando expectari conue-
 niat, & eius generatio *to. 4. 807. 29. & deinceps*
 quartanæ febres, quibus ætatibus à febribus expe-
 ctandæ sint, & ratio *to. 4. 808. 30. ac deinceps*
 quartanæ febres qualiter per accidens cōtingant,
to. 3. 431. 21
 quartanæ febris iudicationū, terminus *to. 4. 798. 3*
 quartana febris longissima *to. 7. 12. 1. & 25. 2*
 quartana febris in tot annos incidit, quot diebus
 alia iudicatur *to. 4. 59. 10. b*
 quartanæ febres æstate *to. 7. 22. 3*
 quartanæ sub hyemem cur longæ *to. 4. 808. 2*
 quartana, febres errabundas sequi consuevit to-
 mo 6. 371. a
 quartanæ febris signa *to. 6. 372. c. b. & col. præc. c*
 cura *378. b*
 quartanæ febres duplices ac triplices *to. 3. 138. a*
 quartanæ febris intermittētis à continuā quarta-
 na, differentia *to. 4. 521. b*
 quartanæ febris notæ, à tertianæ notis differentes
to. 4. 517. c. d & col. seq.
 quartanæ febris siue continuæ siue intermittētis,
 terminus *to. 4. 522. 2*
 quartanæ exquisitæ signa *to. 3. 139. c. to. 4. 519. 4*
 quartanæ nothæ signa *to. 6. 375. c*
 quartana notha non longa est, sicut quæ exquisi-
 ta est *to. 6. 375. d*
 quartanæ circuitum primo die cognouit Galenus
 in Eudemo peripatetico *to. 4. 823. 2*
 in alio quodam *824. b. & 829. b*
 quartana ad integritatem plerūq̃ uenit *t. 3. 462. d*
 quartanæ tempus *to. 4. 530. d*
 quartanus typus *to. 3. 363. d*
 quartanus typus, usq̃ ad biennium prolongatur
 quandoq̃ *to. 3. 365. 5*
 quartani typi notæ *ibidem*
 quarta-

quartanus typus, tum quotidiano, tum tertiano
iunctus, tum utrisque simul to. 3. 366. b. c
quartanus duplex typus quis sit ibidem
quartanus typus qualiter fiat quandoque periculo-
sus to. 3. 365. c
quartanae febris accessionis longitudo to. 3. 140. a
quartanae rigor, qualem sensum præbeat t. 3. 213. a
quartanae febris commoditas to. 3. 464. a
quartana, ex intermittentibus longior tertiana est,
tamen haudquaquam periculosa to. 6. 374. a
quartana febris, qualiter sit absque periculo, et quan-
do hydropem afferat to. 3. 464. b
quartana qua tempestate in aquam inter cutē ter-
minatur to. 7. 11. 3
quartana febre capti, non capiuntur conuulsioni-
bus; si uero iam habeant, sanantur to. 7. 7. 5
quartana, a morbo comitali liberat, & quomodo
to. 3. 754. 7
quartanae febris remedia to. 6. 496. Item 508. d
quartana triplici, quam intempestiuo theriacle u-
su contraxerat, eiusdem usu idoneo Galenus
Eudemum sexagenarium hyemis tempore li-
berauit to. 4. 827. c
quartana triplici sanauit Eudemum Galenus, præ-
dicens sigillatim cuiusque ipsarum recessum,
to. 4. 825. d
quartanae solutionē per aluum fore dialectice in-
tulit Galenus apud Eudemum to. 4. 826. 3
in quartana, theriacae exhibitionis modus to-
mo 5. 364. d
Quartanarijs antidotos, sub elemento A reperies.
quartanae ualens antidotus to. 5. 417. d
Quæ desiderantur hic, quare sub elemento F, fe-
bris quartana
quartus inter criticos, qualiter septimum indicet
to. 4. 619. a
quartum diem tertius incipit in morbis breuius
in iudicando to. 7. 36. 4
quartum diem raro uidit Galenus iudicare pera-
cutos morbos, sed ut plurimum in quinto per
sudorem soluuntur ibidem
quartusdecimus dies bonus, si sudores uel alia ap-
pareant to. 7. 36. 4
quartus dies non uidetur ferè computari inter iu-
dicatorios to. 7. 36. 4
quartusdecimus dies, & quartus, quorum sunt in-
dices & iudicatiui to. 7. 71. 4
quattro, τέτροπος to. 1. 175. c
quatuor partium facultates, morborum circuitus
efficiunt to. 3. 153. 4
QV E R C V S, siue robur to. 5. 179. 108
quercus, castaneam ferens to. 2. 138. d
QV I D sit, prænoscitur ante demonstrationem, to-
mo 4. 231. d col. seq.
QV I E T I S diffinitio to. 1. 1113. d
quietem, calidis naturis quomodo suadet Hippo-
crates to. 2. 371. c
quies conferuat to. 7. 14. 4
quiescere, est bonum signum in morbis to. 7. 27. 2
quies, est laboris remedium to. 7. 48. 2
quies, statim lassitudines aufert ibidem

quies humectat corpora, & quomodo per acci-
dens to. 7. 13. 4
quies, est otium & ab exercitatione uacatio ibidē
quies, in eodem statu conseruat to. 7. 14. 4
quies si sistit uomitum, motus ipsum facit tomo 7
aph. 15 lib. 4
quiescere & esse plenum facit tormina tomo 7
aph. 41 lib. 5
quiescere opus est, si quid sanari debeat tomo 7
aph. 6 lib. 6
QV I N T V S dies est iudicatiuus, & non quartus,
in tardioribus morbis to. 7. 36. 4
in quinto ut plurimum per sudorē soluuntur per-
acuti morbi ibidem
quintana febris to. 3. 380. a. Itaq. 215. a
quintanus typus, tertiano ac quartano mixtus to-
mo 3. 366. c
quintanam febrem, aut quæ omnino ultra quadri-
dum protenderetur, non uidit Galenus to-
mo 3. 123. b
Quintus, interpret Hippocratis to. 3. 499. b
Quintus, medicus illustris, scripta non ædedit, to-
mo 1. 119. b
Quinti scurrilia apophthegmata de unctione, uri-
na, calido, frigido, humido, sicco to. 2. 321. d
Quintus, qualitatum quatuor primarum appella-
tiones, balneatorum nomina uocare solitus to-
mo 6. 169. b
Quintus, uinum redolens apud ægrotum to-
mo 3. 696. b
Quintus Vrbe eiectus, tanquam ægrotantes ne-
caret to. 4. 822. b. c
Quintus notatus to. 3. 427. c. Itaq. 526. b. c
Quintus reprehenditur in expositione Hippocra-
tis & inibi de interpretis officio to. 3. 399. d
& inde
QV O T I D I A N A febris quæ sit Itaq. 178. d
& 215. a
amphimerina febris simpliciter dicta to. 3. 143. 8
quotidianæ febris generatio to. 3. 136. d
quotidianæ febris notat pituitam to. 7. 2. 4
quotidiana febris cur singulis diebus accendatur
to. 3. 139. b. c
quotidianæ tempus to. 4. 530. d
quotidianæ febris, siue continuæ, siue intermitten-
tis terminus to. 4. 522. a
quotidiana febris longa est to. 7. 12. 1
quotidianus typus quis sit to. 3. 363. d
quotidiani typi notæ ibidem
quotidianus duplex typus quis sit to. 3. 366. 7
quotidianus tertiano iunctus typus ibidem
quotidianus quartano iunctus typus ibidem
quotidiana febris intermittens, longa est & non
sine periculo to. 6. 374. a
quotidiana intermittens raro sit quin os uentricu-
li patiatur to. 6. 371. c
à pituita febrium, notæ per calorem to. 3. 151. d
à pituita febris, cur inæqualem tactum caloris ha-
beat, ad febres alias, ratio to. 3. 152. a
febres quæ ex pituita oriuntur putrescente, per
abscessus magis quam per excretionem soluuntur

tur
quotidianæ puræ cognitio to. 6. 59. 2. C
quotidianæ febris exquisitæ notificatio to. 4. 520. 5
quotidianæ febris, à duplici tertiana dignotio, to-
mo 3 137. d. & seq. a
quotidianæ intermittentis febris, signa to. 6. 373. a
& 371. c cura 379. b
quotidianæ nothæ signa to. 6. 375. c
quotidiana notha, non ita longa est quemadmo-
dum exquisita to. 6. ibidem
P *Αἰτια*, sunt musculi dorsi to. 1. 303. b
Radens, seu acida bilis to. 1. 1157. b
RADICVLA uide Raphanis
radiculæ descriptio, & uires to. 2. 90. c
radiculæ crudæ esus post coenam to. 2. 90. d
radices olerum, acrimoniam habetium, quale sint
alimentum, & earum sigillatim enumeratio to-
mo 2 144. c
radices, succum pituitosum quæ gignant to-
mo 2 177. b
radix dulcis optima to. 5. 399. a
radices plantarum quarundam esculentarum, ut
betæ, porri, & reliquarum quales to. 2. 86. c. d
radix rhodia to. 5. 229. 78
radix cenopia, uini usum præstans to. 1. 1220. d
radices omnes, crassos habent succos, & male cõ-
coquuntur to. 6. 521. a
radices capillorum à uitiolis humoribus corrumpuntur
to. 7. 34. 6
radices quas habeant cancri to. 7. 38. 6
RADIVS, *ῥαδὶς* to. 1. 1203. c
radius, cur ulnæ incumbat to. 1. 463. a
radij positio cur obliqua to. 1. 462. d
motores musculi tendonibus carent 454. a
RAIA piscis to. 2. 119. b
RAMENTA urinarum ex uesica erosa uel resolu-
luta to. 7. 76. 4
ramenta quædam sunt in difficultatibus intesti-
norum post pinguia to. 7. 26. 4
RAMEX quid to. 3. 337. 18. l'flag. 190. c. d
ramicis species septem, earum expositio, & chi-
rurgia l'flag. 233. d
ramici aquoso, remedia to. 6. 502. b
RANAE uisæ, ac uires to. 5. 316. 36
ranarum uiridium sanguis, eiusq; usus to. 5. 282. 5
RAPAE to. 8. 337. to. 2. 87. 62. & 177. 8
raphanis. radicula to. 5. 228. 74
raphanus to. 8. 337. to. 2. 170. b
raphani epilepticis dari possunt, & ratio to. 6. 521. a
Rapum, uide Gongilis
rapum, seu tuber terræ to. 5. 206. 60
rapæ bis coctæ to. 2. 88. a
RARVM quid sit to. 5. 15. ca. 14
rara corpora, citius ab igne cur accendantur, to-
mo 5 ibidem
rarefactio humorum in capite, facit sternutamen-
tum, & quomodo rarefiant to. 7. 52. 7
rarefacientia medicamenta quæ dicantur, tñ quæ
eorum contraria to. 5. 139. 13
rarefacientium medicamentorum natura ibidem
& 140. c

raro, ab Hippocrate notatur pro particula Non
ualde to. 7. 32. 6
rarum, quid proprie significet, & quid quum per
translationem dicitur to. 2. 285. b
rarioris habitus incommoda to. 2. 297. d
rarum ac molle corpus, quæ foris accidunt offen-
dunt facile, durum contra to. 2. 240. d
rarum corpus cum humoribus tenuibus citius ex-
tenuari to. 7. 28. 2
raritas corporis, est causa pauci sudoris tomo 7
aph. 41 lib. 3
raritas non facit sterilitatem to. 7. 63. 5
raritas est in corporibus calidioribus & humidio-
ribus ibidem
rara cutis cognoscitur ex pilis to. 7. 69. 5
rara cutis facit sudores, collige inde to. 7. 71. 5
raritas, qualiter frigidorum morborum causa sit,
to. 3 27. b
de ratione, anticipatione, & notione uaria, to. 8. 32
rationis usum, an omnia sensu prædita habeant to-
mo 8 40
RATIO hominem artes docuit to. 1. 418. b
est animæ, quod manus corpori 419. c
est ars ante artem, & quare c. d
ratio excogitat non pauca in arte, quæ usus post-
modum confirmat to. 6. 360. c
ratio quæ inueniat in arte to. 1. 139. a
ratio & experientia sese mutuo iuuant to. 6. 48. c. d
ratio ad quarum rerum ostensionem adhibetur,
to. 1 1014. b
ratio si accedat experimento, quantum præstet, in
diffensionibus medicorum explicandis, tum ad
artis ipsius certitudinem to. 1. 1096. b. c
ratio præter suos terminos redundare nequit to-
mo 1 954. b
rationes captiosæ, aut hominis sunt qui hostis sit
ueritatis, aut qui imperitus sit ac inexercitatus
to. 1 907. c. d
præter rationem leuantia, aut euenientia, qualia
censenda to. 4. 657. 17. & 662. 22
ratio, instrumentum ad remedia capeffenda to-
mo 7 1. 1
ratio, quod iudicium sit ibidem
ratio cum experientia sequenda to. 7. 17. 1
ratione aliqua quandoq; non mouetur Hippocra-
tes, sed sola experientia to. 7. 31. 6
rationales dispositiones dicuntur concursus ibid.
rationi quandoq; astipulatur experientia to-
mo 7 456
de ratione uictus liber, incerti autoris to. 2. 40. b. c
& 27. c
Rationales, quare Sectæ
Rationales medici, quare Medici
rationaliū in constituenda curandi methodo, ad-
uersus reliquas sectas assertio to. 6. 42. c
pro rationali, contra methodicum argumenta, l'fa
gogæ 68. c per col. seq. 3
contra rationem, pro empeiria, Erasistrati, & om-
nino empeiricorum argumenta l'flag. 62. 9
rationalium ad simile transitus, quo pacto fiat, l'fa
gogæ 93. d
rationa-

rationalis uis ac irascibilis in eodem loco nō sunt
 contra chrysipteos to.1.973.c.d
 rationalem facultatem in cerebro sedem habere,
 quibus argumentis confirmetur to.1.1003.c
 rationalis pars animæ prior irascente est, Thucy-
 didis testimonio, ac Demosthenis to.1.998.b
 rationis cognitiones quo pacto à perturbatio-
 nibus differant in permutando to.1.970.c.d
 rationem iracundia in quibus superet, in quibus
 contra to.1.926.b.c
 ratio in quibus ita superet irascibilem animi par-
 tem, ut semper imperet to.1.927.c.d
 ratio & iracundia, ordinem eum habent, quem
 eques & equus, & quo pacto to.1.926.a
 rationis & iracundia certamen in uiro prudente,
 Homerici carminibus pulcherrimè expressum
 tom.1 926.c.d
 super eodem ex Euripide locus de Medea, to
 mo 1 927.b.c
 rationem auerfari, aut non parere illi, ea recte di-
 cuntur, quæ ipsam sequendi facultatem habent,
 tom.1 952.a
 rationem cum affectu concurrere aut resistere ei,
 quid sit to.1.953.d
 rationē, quum illa dux est, sequitur uel uirtus uel
 uitium, perturbatio nunquam to.1.957.d
 rationalis portio, animalis mortalis, cur ad sum-
 mam prudentiam ne accedere quidem prope
 possit to.1.1222.a
 Ratiocinatricem animam facultates habere plures,
 quid sit, & earum succincta enumeratio
 tom.1 1218.d
 rationatricis facultatis, offensæ to.3.41.c
 ratiocinatrici animæ, concupiscendi quoque uim
 quam prius Plato tribuit to.1.1218.b
 & quæ sit ea 1219.a
 RAYCTAS, quis sit affectus, & eius curatio,
 Isag. 219.b
 raucedinis remedium to.8.96
 raucedines quomodo non maturentur ualde in
 senibus, & quod sunt ægritudines conuenien-
 tes senibus to.7.40.2
 raucedines fiunt hyeme, quando æstas fuit sicca,
 & autumnus pluuiosus to.7.13.3
 raucedines cur et quomodo hyeme fiant to.7.23.3
 raucedines cur fiant uere, quum sint morbi hye-
 mis to.7.20.3
 receptaculum quid à loco differat to.8.18
 RECIDIVA quibus diebus fiat to.7.36.3
 recidiuare solet febricitās, nisi diebus imparibus
 febris reliquerit to.7.61.4
 laborant & raucitate, cum febre correpti sunt,
 to.3 656.10 col.104, & deinceps
 recidiuas quæ faciant, & quod quæ relinquuntur
 post crifim, hoc faciunt to.7.12.2
 recidiua fit, si aliquid accidat, si aqua frigida lauen-
 tur to.7.15.5
 recuruationes comitantur senes ad mortem, to-
 mo 7 40.2
 à recta uia recedere non debemus to.7.52.2
 recidiuæ multæ in temporibus inconstantibus;

tom.7 8.3
 recidiua fit sexta die, si iudicium fiat ibidem
 reclinatoria, uoluntarius motus animalis est; deci-
 dentia, non item to.1.1193.b
 recordatio, quid Isag.173.d
 RECTITUDO membri languentis, in alijs co-
 gnitu facilis, alijs minus, & quibus to-
 mo 3 624.a.d
 reëtriciis facultatis symptomaticum causæ to
 mo 3 89.a
 reëtriciæ animæ actiones to.3.40.b.c
 reëtriciæ actionis in animalibus noxæ to.3.41.c
 rectum intestinum to.1.343.b
 reduplicatio horroris to.3.418.22
ῥέψω, uide Grauedo
 REFECTORIA pars artis, uide Analeptice
 reëctoriam uictus rationem habent lotio & un-
 ctio to.6.173.c.d
 reëctioe qui indigent, dulce uinum bibant, sed
 non tamen temere to.2.146.d
 reëctio & repletio immoderata quod mala & pe-
 riculosa, & quare to.7.30.1
 reëctiones corporibus extenuatis quātā esse de-
 bent to.7.7.2
 reflexio ad anteriora quare fiat in duris mediocri-
 ter extentis to.7.46.6
 refractionem, cur Aristoteles eludat semper to-
 mo 1 1048.b
 & ipsius super hoc explorata sententia, *ἐκ τῆς
 ὁπλίστης* eadem c.d
 refrigeratio à congelatione qualiter differat, &
 quid utrunque sit to.5.17.cap.18
 refrigeratio, paruo tempore fit, & periculosa est,
 tom.6 249.b
 refrigerantur facili, quæ aut contra to.5.17.c
 refrigeratio cum duritie, quale signū to.4.671.45
 refrigerantibus uti debemus in uomitu sanguinis
 tom.7 37.6
 refrigerare & replere plurimum, est nocium, &
 naturæ inimicum to.7.51.2
 refrigeratio & repletio est causa fluxus sanguinis
 in iuuenibus to.7.29.3
 REGIBVM opponitur gibbo, & quod fiat tan-
 tum in spina, imò sit eius passio to.7.46.6
ῥέψω to.6.85.b
 REGIO uarios parit humores to.1.1151.c
 regiones singulæ, qualia temperamenta hominū
 ferant to.2.287.b
 regio Asiæ minoris, optimè temperata
 ibidem c
 regionem altam incolentes, qua sint natura to-
 mo 1 1228.d
 regionum, iuxta morum ac reliquæ temperaturæ
 præstantiam aut uitia, differētia, & super hisce
 Hippocratis loci citati to.1.1227.d
 regio temperata bene, morēs quoque hominū effi-
 cit probe temperatos ibidem
 regionis cognitio ad præfagiendos morbos quan-
 tum conferat to.3.406.b.c
 regio frigida facit pituitam to.7.2.1
 regiones extenuant corpora, & quæ to.7.28.2
 y 4 regio

regionibus calidis conuenientiores sunt morbi calidi, frigidis frigidi, siccis sicci, humidis humidi to. 7. 34. 2

regiones similes naturis & ætatibus faciunt morbos, dissimiles soluant: quod si adducatur aph. 16. 1. ubi uidetur oppositum dicere: solue argumentū ex his Galeni in hoc loco ubi dicit, præterquam si ætas temperata & uictui, & regioni, & loco temperato comparetur: hoc enim solo modo similes à similibus bene afficiuntur, to mo 7 3. 3

in regione temperata debent intelligi qualitates omnes tom. 7. 13. 3

regionum diuersitates per qualitates to. 7. 14. 3

regio temperatissima quæ ibidem

regiones bene temperata quod tempus habeant conueniens to. 7. 18. 3

regiones quas tempora exigant ibidem

regio notat humorem peccantem to. 7. 2. 4

regio confert ad cognoscendum euacuationem, ibidem

REGIO morbo qui laborant, non multum sunt uentosi ibidem

regio morbo laborantes habent quandoque partes imi uentris imbecilles ibidem

regius morbus accidit ex bile ibidem

regio morbo contrarius est uentus, qui fit ex pituita ibidem

regius morbus indicat bonas excreationes to mo 7 47. 4

regius morbus ante diem septimum in febris, malum to. 7. 62. 4

regius morbus ex duro tumore longus est morbus, uel sequitur longum morbum ibidem

regius morbus fit quandoque quando hepar male se habet ibidem

regius morbus, ex inflammatione & obstructione potest fieri repente ibidem

regius morbus si sit ante septimum, fit aut ex obstructione, uel inflammatione ibidem

regius morbus, etiam post septimum periculo non uacat ibidem

regius morbus quibus in febris nono, undecimo, quartodecimo superuenerit, bonum, nisi dextrum solum obdurerit to. 7. 64. 4

regius morbus quomodo generetur ibidem

regio morbo laborantibus, si fiat hepar durum, malum to. 7. 42. 6

regius morbus fit uario modo per oppilationem, per inflammationem ibidem

regio morbo laborantibus, medicamentum cholagogen plurimam bilem educit, & cum utilitate: phlegmagogen contra to. 1. 30. d

REGULA inquirendi usus particularum to mo 1 613. d & 624. c

regum Alexandria & Pergami, in comparandis libris contentio to. 1. 130. d

Relaxantia medicamenta, quare Chalaistica

REMEDIA, uide Medicamenta

remedij definitio Ifag. 177. b

remediorum inueniendorum ratio, Hippocrati

quæ sit to. 1. 103. a

remedia, per duo instrumenta inueniuntur, per rationem & experientiam to. 7. 1. 1

remediorum materies in morbis distinguere oportet, & quo pacto to. 1. 109. 7. b c

remedia facilia & præstantissima ad uarias agitudines to. 8. 425. 426

renum affectus omnes, natura, ratio, & uitia, & curatio, siue medicatio tota to. 6. 565. & deinceps

RENES, definitio Ifag. 169. b

renum anatome to. 1. 345. 16

renum in foetu formatio, eiusque tempus to mo 1 1243. a

renes, cur densi to. 1. 540. 7

serum sanguinis purgare 538. b

tum seorsum excrementum recipere 540. b

renibus insertarum arteriarum magnitudo to mo 1 537. d & 538. b

renum dexter, cur superior 538. d

renis dextri magnitudo & numerus 539. b

utriusque magnitudinem sufficere purgando se- roso excremento 539. c

renum actio to. 1. 537. b

actionis necessitas 507. cap. 6

situs ratio 537. b & 538. cap. 6

figura 537. b

numeri ratio 539. a

spissitudinis causæ 540. a

nutritio 540. b

uasa, & ortus 784. d

arterias commodè oriri 833. d

renum anatomæ to. 8. 194

renes & urinarios meatus frustra factos Asclepiæ dei aiunt to. 1. 1125. a

renum actio etiam idiotis euidens, Asclepiadine gatur to. 1. 1123. 13

renum uis quædam attractrix urinæ to. 1. 1137. b

renes, serum sanguinis, seu urinam trahunt to mo 1 1132. d

renes urinam ad se attrahunt ibidem

renum uis, urinæ sibi familiaris attractrix, eadem est secretrix eius à sanguine to. 1. 1137. a

renes & uelica, per quæ loca aptè euacuentur to mo 6 189. c

renes, nutrimentum & succum non bonum præbent to. 2. 98. b & 136. 8

renes, qui affectus infestare soleant, dignotio eorum, & curatio breuis Ifag. 221. b c

renum affectuum notæ to. 4. 142. 3

& col. seq. quatuor

in renibus, calculorum generatio Ifag. 184. b

renum calculi generatio, symptomata, & curatio, tom. 3 596. per col. tres

renum calculis qui obnoxij sunt ac habitu corporis gracili, eorumque salubria præcepta to. 2. 394. a

renum calculo laborantium, qui obeso sunt habitu, salubria præcepta ibidem d

renum laxatorum notæ to. 4. 144. b

renum leuitas, lientericæ similis, eiusque notæ ac generatio ibidem c & col. seq.

renum

renum abcessus notæ to. 4. 143. b
 renum ac uesicæ ulcera qualiter distinguantur, tom. 4 72. a
 renum ulceratorum nota certissima to. 4. 143. c
 renum dolor, cur à colico non facile discerni queat lſag. 221. a b
 renum doloris ac colici, distinctio tom. 4 141. a b & 142. 3
 renum dolor, quare item Nephriticus renum uitia, remedia, quare Nephriticos renum uitij antidotos, sub A reperies
 Renes expurgant hepar to. 7. 21. 1
 renum passio quæ nephritis dicitur, comitatur senes ad mortē, & fit e frigido humore to. 7. 40. 2
 renum lapides quomodo & cur generentur in senibus to. 7. 31. 3
 renes purgant totum corpus à superfluitatibus, tom. 7 69. 4
 per renes uix pertranseunt urinæ crassæ ibidem
 renum exulceratio significatur si quis sanguinem uel pus mingat, uel uesicæ to. 7. 75. 4
 renes inter & uesicam partes exulceratæ, sanguinem, ut pus mittunt ibidem
 renum lapides acuti & asperi, exulcerationem significant ibidem
 renum exulceratio quibus significetur, & quomodo à uesicæ exulceratione distinguatur ibidem
 renum substantia sunt caruncule parue to. 7. 76. 4
 à renibus excernitur, si urina sit crassa, & caruncula parua in ipsa sint ibidem
 renes non possunt dissolui in partes, ueluti capillos ibidem
 à renibus fiunt urina crassa si sit, & ueluti carunculae exeat, aut ueluti capilli una exeat, ibidem
 renum magna exulceratio læditur ab extenuantibus & incidentibus, & uictu humido ibidem
 à renibus fit capillitium, quomodo, & quid sit, & à quibus fiat, & quomodo curetur ibidem
 ex renibus lapis dicitur, non quia sit substantia renum, sed quia in ipsis consistit, ita de capillitio ibidem
 renes expurgant substantiam, quam uenæ aggregant to. 7. 76. 4
 renum capillitium habentes, urinam habent crassam ibidem
 in renibus sanguis crassus exustus facit sedimina in modum orobi, & in quibus febribus, ibidem
 renum passiones ostenduntur ab urina medicri, si intus aliquid habeat to. 7. 77. 4
 renes pati demonstrantur ab urina ibidem
 è renibus uenam rumpi significatur, si quis mingat sanguinem sponte to. 7. 78. 4
 renes quas habeant uenas, & quomodo rumpi possint, & quomodo distinguantur ab illis uesicæ ibidem
 renum calculus uel uesicæ significatur, si quis mingat harenosa to. 7. 79. 4
 renes purulenti, & renum passiones, sunt causæ stillicidij urinæ, & cur to. 7. 58. 5
 renum inflammationis dolor qualis, & in qua parte acutus to. 7. 5. 6

renum uitia in ualde senibus difficulter sanantur, tom. 7 6. 6
 renum opus est indefinens ibidem
 renum uitia, longa sunt ibidem
 renum passionibus hæmorrhoides superuenientes, bonum to. 7. 11. 6
 renalis morbus & longus significatur à bullis in urinis insidentibus to. 7. 34. 7
 renum ægrotudines frigida, quibus cognoscantur ibidem
 renum artiarum ora, quomodo aperiatur ibid.
 renum uitium acutum significatur, quibus insidens pingue ac simul totum to. 7. 35. 7
 renalis morbi signum ibidem
 renum uitium, nephritica dicitur ibidem
 renum adeps colliquatus, quomodo cognoscitur ibidem
 renali morbo laborantes abcessus exterius & interius futuros habentes, quomodo cognoscantur to. 7. 36. 7
 renes quandoq; introrsum, quandoq; extrorsum habent abscessum ibidem
 RENITENS opponitur molli to. 7. 67. 5
 repercutientium medicamentorum natura, quæ sit to. 5. 142. 16
 repentia ulcera, herpes ab antiquis, quid sint, quomodo, & in qua parte to. 7. 45. 6
 repunt quò humores per opportuna loca, per ea euacuandum to. 7. 22. 6
 Repentina mutatione ad contraria, maxime in autumno, magni fiunt morbi to. 7. 22. 3
 REPLETIONEM perperam tollit Erasistratus, cum cæteris causis procatacticis, tom. 3 395. d & seq. c
 repletio & refectio immoderata, quod mala & periculosa, & quare to. 7. 3. 1
 repletio quid, quæ duplex est to. 7. 17. 2
 repletio multa significat, si quis habeat febrē magnam, & non contabescat to. 7. 28. 2
 replere, refrigerare plurimum, est nocuum, & naturæ inimicum to. 7. 51. 2
 repletio facit singultum & conuulsionem tom. 7 39. 6
 repletio, refrigeratio, est causa fluxus sanguinis in iuuenibus to. 7. 29. 2
 repletiones plus nocent consistentibus, quam iuuenibus to. 7. 30. 3
 si repleti fuerint cibo cōualecētes, rationabile est eos incidere in casus plethoricos, in tubercula, & articularum dolores to. 7. 45. 4
 repletio facit genus spasmī to. 7. 57. 4
 repletio conuulsionem facit sanabilem, & quomodo to. 7. 1. 5
 REPERCVSSIO, lege Repressio, reuulsio
 Repetenda sunt sæpe, quæ sunt arti necessaria, tom. 7 22. 4
 Repressio fit cum infrigidantibus & adstringentibus medicamentis to. 7. 66. 5
 REPRIMENTIA Galenus in principio habuit suspecta in doloribus oculorum to. 7. 31. 6
 reprimentia infrigidant ibidem
 reprimi

reprimētia non possunt reprimere uehementēs fluxiones in oculis ibidem
 Reprehēdere antiquos quo pacto liceat to. 1. 15. b
 Reprobantes aliquem quid considerare debent, tom. 7 14. 1
RERVM euentium, aliæ sensui tales sunt, aliæ menti, & aliæ per se, aliæ non ita Ifag. 68. b
 res non naturales, possunt colligi ex Galeno tomo 7 28. 2
RESINÆ omnes to. 8. 336. to. 5. 229. 76
 resinarum inter se omnium discrimina, & super eo Dioscoridis locus to. 5. 872. c & deinceps
 resinæ omnes calefaciunt, sed aliæ magis, aliæ minus to. 5. 828. b
 resinarum inter se sigillatim comparatio ibidem
 resina terebinthina & laricea, propēsimiles inter se sunt to. 5. 811. c. & 826. 4
 resina humida est to. 7. 14. 1
 resinæ medicamentis adiectæ, quid conferant, tomo 5 883. 2 & col. seq. a
 resina, quid conferant emplasticis to. 5. 805. 14
 resina frixa quomodo fiat to. 8. 84
 resinæ ad emplastrorū præparationem, quid conferant to. 5. 912. d
 resinæ ceratis admiscendæ modus, ad emplastrorū præparationem to. 5. 861. 4
 resinarum differentiæ, & quales sint mollientibus medicamentis componendis magis idoneæ, tom. 5 1005. 2
 resinæ lauandæ modus & quid illi conferat ablutio to. 5. 805. c
 resinam cur uinis immittant in regionibus frigidis to. 2. 65. c
RESOLVTIO philosophis dicta, quæ sit tomo 2 226. d
 resolutoriæ facultatis excellentia to. 2. 229. 9
 resolutio linearum longē certior quàm philosophiæ, & quomodo ibidem c d
 resolutio neruorum, quare Paralysis
 resolutio, est instrumentorum noxa to. 3. 202. 9. d
RESPIRATIO, quare item Spiritus
 de respiratione, librorum cuiusque materia & ordo to. 3. 249. b
 de respiratione, diffidet ab Hippocrate Plato, & quomodo to. 1. 1072. 14
 respiratio quid sit to. 8. 35. & Ifag. 172. b
 respirationis instrumenta to. 8. 223
 de utilitate respirationis, utilis disputatio tomo 8 235
 respiratio & perspiratio differunt, & quo pacto, tom. 1 1073. d
 perperam à Platone confunduntur ibidem c d
 respiratio, actio composita est ex arbitrio & natura Ifag. 214. a
 respiratio, animæ motus est, non naturæ, & ratio tom. 1 1208. c & 1309. 6
 respirationis motus totus uoluntarius, & super hoc serui barbari exemplum tom. 1. 1073. b
 & 1208. a & 1210. b
 respiratio, non fit nescia anima, dum dormit animal to. 1. 1309. 6

respirationis motus, cur uoluntati demandatus sit to. 3. 233. a
 respirationem retinere quum motus sit uoluntarius, cur sit tam sit difficile to. 1. 1210. d
 de respiratione, loci è libro Prognosticōn expositi to. 3. 282. a
 respirationis modus è Platone to. 1. 1074. a
 respiratio cordi per pulmonem, cerebro per nares, corpori reliquo per arterias contingit tomo 1 873. a
 de respirationis causis, liber to. 1. 865
 de respirationis causis, liber, quid habeat tomo 1 372. a
 respirationis causarum, tria principalia genera sunt to. 3. 244. 20
 respirationis causæ quot sint in uniuersum, & quæ tom. 1 865. b
 respirationis causæ breuiter repetitæ, ad eiusce noxarum inuentionem peragendam tomo 3 224. a
 respirationis causarum, quæ præcipua sit, & ratio to. 1. 865. b
 respirationis causarum omnium per comparationem ad aurigationem, expositio to. 1. 866. d
 respirationis instrumenta uaria, & quæ to. 1. 865. c
 respirationis organum primum quod sit tomo 1 862. c
 respiratori, quomodo seruiat thorax to. 1. 865. d
 respirationis uasorum breuis explicatio Ifag. 209. b c d & seq. a
 respirandi materia, aer est, uia uero pulmo tomo 1 865. c
 de respirationis utilitate, liber to. 1. 849
 respirationis usus tom. 2. 247. a & to. 3. 224. c
 & to. 3. 745. d & seq. & 747. d
 respirationis utilitas, quæ sit to. 1. 849. d
 & 865. b & 868. d
 respirationis usus, duplex to. 1. 554. a
 motus duplex ibidem
 instrumenta 713. c instrumentis quid peculiare ibidem
 respiratio, aut ob substantiam sit aeris, aut ob qualitatē, aut ob utrunque to. 1. 851. c
 an qualitatē cuiuspiam defectu, respiratio sit necessaria, & cuius qualitatē to. 1. 129. d
 ratio huiusce inquirendi uera, quæ sit 856. c
 respirationis utilitas, bifariam est, & quo pacto utraq; fiat to. 1. 864. a b item 871. a
 respirationis usus, quibusdam sola fragilitas aeris est to. 1. 221. a
 respirationem ob aeris substantiam contingere solum, affirmantium confutatio to. 1. 854. d
 respirationis utilitas, innati caloris conseruatio est to. 1. 863. b
 respirationem, caliditatis gratia fouendæ necessariam affirmantes, quo pacto eo inducti tomo 1 856. 6
 de respirationis utilitate, sententiæ ueterum tomo 1 849. d & inde
 inquisitio cur difficilis ibidem d
 respirationis usum finemq; cum Hippocrate eundem

dem ponere uidetur Plato, & quis sit, iuxta utranq; ipsius partem, expirationem scilicet, & inspirationem to. 1. 107. 4. d
 respiratio, genere motus est, e partibus duabus contrarijs composita to. 3. 223. 3. d
 respirationum genera duo, & cuiusque totidem partes, & singularum instrumenta propria to. 1. 866. b
 respirationis totius partes, & primæ duæ sunt per se, ac totidem per accidens, & quæ sint tom. 3. 221. d & col. seq. b
 inspiratio quid sit item expiratio to. 1. 902. c
 inspiratio quid præstet quid expiratio 871. a
 inspirantes plus, magis suffocantur to. 1. 853. d
 expirationem quando magis appetat animal q; inspirationem, & contrà to. 1. 874. d
 expiratio in dormientibus, qui ampliter comedunt, tum in ægris maxime, cur maior & cum flatu to. 1. 875. b
 respirationis quies, quæ maior sit, & ratio to. 1. 871. d
 respirationi cum pulsibus, quæ communia sint, & quæ propria illi to. 3. 228. b
 respirationi & pulsui communia tom. 3. 226. 5 & inde
 respirationi, iuxta inæqualitatem eius cum pulsibus conuenit, & quo pacto to. 3. 237. b c
 respirationum ac pulsuum dissimilitudo, bifarij, tom. 3. 233. 2
 respiratio, cur medijs pulmonibus fiat to. 1. 554. b c
 cur nõ æque frequens atq; cordis pulsus 554. c
 per nares 712. d & 713. c
 respirationis effectrix, uis animalis est: pulsuum, uitalis to. 1. 873. d
 respirationi ac pulsui cõmuniter competentium noxarum ac causarum expositio to. 3. 224. b & col. seq. tribus
 respiratio & pulsus, motibus constat contrarijs partium & aeris, sanguinis, spiritus, fuliginum to. 1. 1177. a & deinceps
 respirationem aut pulsuum perire prorsus, superfluitate animalis, est impossibile to. 3. 228. 7. c
 respiratione, quibus de causis cor priuetur to. 1. 1248. c
 inspirat & expirat Hippocrati totum corpus to. 1. 852. c
 corpus ex omni parte conspirabile ac conflubile, quo pacto to. 1. 873. a & 872. c
 respirationis rhythmus, quis sit to. 3. 241. d
 respirationis æqualitas, inæqualitas, quæ dicantur to. 3. 240. a
 respiratio inæqualis, cur ab Hippocrate in libro Prænotionum omissa & quod eam non ignorarit e locis ipsius uarijs tom. 3. 292. b d & 294. a b
 respiratio inæqualis quæ sit, & qualiter contingat to. 3. 229. d to. 3. 236. c d & col. seq.
 respirationis inæqualitas, qualiter à musculorum affectionibus contingat to. 3. 228. 7
 respirationis inæqualitas, à delirijs contingens,

tom. 3. 239. a b
 respirandi inæqualitas à dolore contingens ibidem c
 respirationis inæqualitas, ex arteriarum ac pulmonis affectibus to. 3. 228. a
 respirationis inæqualitas e tribus in uniuersum causis ibidem c d
 respirationis inæqualitas, non eandem semper prænotionem præbet, at in pulsibus contra, & ratio huius tom. 3. 237. b d & colum. sequen.
 respiratio inordinata to. 3. 236. 16
 respirationis cessationes, quot & quæ sint to. 1. 245. b
 respirationis cessationes longæ aut breues, qualiter contingant ibidem
 respirationes simplices nil certi indicant, compositæ uerò indicant, & quo pacto, & ratio to. 1. 242. 22
 respirationis compositæ, e simplicium connectione coniugationes quatuor ad indicationem utiles, & cuiusque ipsarum significatio ibidem
 respirationis compositæ coniugationes quatuor aliæ, ad indicationem inutiles, & cuiusque ratio to. 3. 243. 19. col. tota, & seq. a b
 respirationis noxarum causæ to. 3. 68. a
 respirationi peculiariter competentium, noxarum seu causarum expositio to. 3. 228
 respirandi difficultas, quid sit to. 3. 221. a
 de respirationis difficultate libri ibidem
 de respirationis difficultate, librorum materia & ordo to. 3. 225. b & 277. a col. tota
 respirandi difficultatis causæ, e quibus querendæ sint to. 3. 221. b
 respirationum difficultium numerus, non temere, sed e rationali diuisione coaceruatus per Hippocratem, & diuisioni eius tom. 3. 278. b & deinceps
 respirationum difficultium species, in prognosticis omittas, non ignorauit Hippocrates, & super hoc e locis ipsius testimonia tom. 3. 288. c & col. seq.
 respirationis difficilis nullam speciem ab Hippocrate, in diuidendo omittam tom. 3. 279. 3 & col. seq.
 respirationum difficultium species, quas in Prognosticis refert Hippocrates, explicatæ: & cur ibidem multas omiserit, quæstio tom. 3. 282. a & inde
 respirandi difficultatum indicia constantissima, tom. 3. 246. c
 respirandi difficultas simplex, cõposita to. 3. 222. a b
 respirandi difficultatis simplicis, differentia uniuersæ to. 3. 222. penul. & d c & col. seq. d
 respirandi difficultatum simplicium cuiusq; causarum inquisitio, e qua methodo, ducenda sit, tom. 3. 223. 3. d & inde
 respirandi difficultates compositæ earumq; expositio to. 3. 236. a b & deinceps
 respirandi difficultatum compositarum circa alteram

rutram respirationis totius partem, siue inspirationem, siue expirationem, consistentium causae
 to. 3. 240. 17 & col. seq. tota
 respirandi difficultatis, differentias, qualiter scripserit Hippocrates
 to. 3. 225. a b
 respirandi difficultas orthopnoea, eiusque causae
 to. 3. 231. b
 respirandi difficultatum in rhythmo contingentium causae
 to. 3. 241. d & col. seq.
 respiratio difficilis, ob organorum coarctationem qualis esse solet
 to. 3. 289. d
 respirationis difficultatem afferens dolor, num in partibus respiratorijs sit necessario, an secus, quaestio
 to. 3. 232. d & col. seq.
 respiratoriae facultatis aegrotantis signa propria, tom. 3
 244. d & col. seq.
 respirationis totius, differentiae prima apud Hippocratem
 to. 3. 280. c tota col.
 respirationis totius, differentiae reliquae apud Hippocratem ibidem
 & col. seq. tota
 respiratio, qualiter ad affectus instrumentis respiratorijs proprios, uarietur
 to. 3. 230. d
 respirationis differentiae, iuxta uoluntatis nostrae actionem
 to. 3. 228. 7. c & 229. b
 respiratio, qualiter iuxta tempora & regiones uariet
 to. 3. 227. c d
 respiratio, qualiter per aetates uariet ibidem
 respiratio in temporibus, regionibus, ac naturis, cõsimiliter atque in etatibus uariatur to. 1. 860. c d
 rarum cur respirent ac frequenter, qui cibum sumpsunt
 to. 1. 860. d
 respiratio per somnum
 to. 3. 227. ult. & inde
 respirationem, quo pacto calor uariet
 to. 3. 226. c
 &
 227. a & col. tota
 respiratio, qualiter iuxta motum aut quietem aut balnea uariet
 to. 3. 227. d
 in exercitationibus cur respiremus uehementius
 to. 1. 816. c item in febris astuosis ibidem
 respiratio, qualiter ob perfrigerationem caloris naturalis offendatur
 to. 3. 230. b
 respirationem qualiter in morbis uariare contingat
 to. 3. 228. a & deinceps
 respirationes salubres & periculosae
 tom. 3
 291. d & citra
 respiratio, conuulsionibus propria
 to. 3. 292. d
 respiratio, suppuratorum
 to. 3. 232. b
 respirationem qualiter dolor, circa aliquod respirationis organum, uariet
 to. 3. 229. penult.
 respirationem, per thoracis inflammationem qualiter uariari contingat, iuxta magnitudinem, uelocitatem, & horum oppositiones
 to. 3. 229. b
 respirationem, qualiter uariet excrementorum fu-
 liginosorum modus
 to. 3. 226. d & 227. a & c
 respiratio, per ardorem in corde obortum, qualiter a uoluntate uarietur
 to. 3. 229. d
 respirationis magnitudo & paruitas, e quibus cau-
 sis fiat,
 to. 3. 226. 5
 respirationis magnae differentiae duae
 to. 4. 103. d
 & sequent. c
 respirationis magnitudo ac frequentia, ad multi-
 tudinem caloris sequitur
 to. 1. 860. b c

respiratio maior ac densior, item minor, & rarior
 quid significet
 to. 1. 860. d
 respiratio rara & magna, qualiter contingat
 to-
 mo 3
 233. 2. d & col. seq.
 respiratio rara & magna, mente motorum signum
 est, & qualiter
 to. 3. 234. c
 respiratio rara & magna, deliris accidere, ex Hip-
 pocrate loci
 to. 3. 249. d & col. seq. b, cur deli-
 rium significet
 251. a b, to. 3. 252. b c & col. f. b
 respiratio magna & rara non omnibus deliris con-
 tingit, & super eo loci Hippocratis ibidem
 respiratio nunc magna & rara deliris contingit,
 nunc contra
 to. 3. 255. 6
 respiratio magna & rara quibus deliris continge-
 re solet, & quibus secus
 to. 3. 254. c. & 257. c
 respiratio magna & rara, qualiter in morore con-
 tingat
 to. 3. 255. c d
 respirationis differentiae per uoluntatis nostrae ac-
 tionem, iuxta magnitudinem, uelocitatem &
 horum oppositiones
 to. 3. 229. b
 respiratio parua, qualiter a coarctatione organo-
 rum contingat, etiam si ipsa non doleant
 to-
 mo 3
 231. c & col. seq. a b
 respiratio parua, e dolore organorum qualiter con-
 tingat
 to. 3. 229. c
 respiratio parua qualiter dignoscatur, quae dolo-
 re organorum fit, ab ea quae per coarctationem,
 tom. 3
 232. b
 respiratio parua & rara, quibus contingat
 to-
 mo 3
 235. d
 respirationis densae ac paruae, causae
 to. 3. 285. b
 respiratio parua ac densa, delirantibus nunquam
 contingit
 to. 3. 240. c
 respiratio parua & densa, signum doloris omni-
 um partium quae iuxta respirationes agitantur
 tom. 3
 233. c
 respiratio parua, uelox, densa, qualiter contingat,
 tom. 3
 230. c & 231. a
 respiratio, parua, uelox & densa, per organorum
 affectiones citra dolorem
 to. 3. 230. c
 respiratio parua, uelox, densa, ob affectus instru-
 mentorum spiritus
 to. 3. 230. 9
 respiratio parua, tarda, rara, qualiter contingat
 to-
 mo 3
 230. 8
 respiratio parua, tarda, densa, eiusque causae
 to. 3
 229. c & col. seq. a
 respirationis uelocitas qualiter contingat
 to. 3
 226. 5 & col. praeced. c d
 respirandi uelocitas, e quibus causis fiat
 to. 3
 224. c & col. seq. c d
 respirationis uelocitas, magnitudo, raritas, & ho-
 rum contraria, e quibus ducantur
 tom. 3
 222. 2. c d & 223. 3
 respiratio uelox, magna, densa, & hisce oppositio-
 nes contrariae qualiter contingant
 to. 3. 226. d
 & col. sequen.
 respiratiois tarditas
 ibidem 5
 respiratio, tarda ac rara
 to. 3. 230. 8
 respiratio imminuta, quae sit Hippocrati
 to-
 mo 3
 252. b & citra
 respirationis ambarum partium, tum paruitas, tum
 magnitudo

magnitudo, qualiter exacte dignosci possit
tom.3 235.b.col.tota
inspiratio magna simulq; uelox, qualiter contin-
gat to.3.240.17
inspiratio magna, tarda to.3.241.20
inspiratio, parua, tarda ibidem
inspiratio parua uelox ibidem
inspiratio lenis & uiolenta, quæ sit to.1.900.a.b
expirationis coniugationes, & cuiusque causa
tom.3 241.b.c
expiratio magna & uelox, è quibus causis contin-
gat ibidem
expiratio, magna & tarda c.d
expiratio parua actarda ibidem
expiratio parua uelox ibidem
expiratio, suffocationis medela est to.1.853.d
respirationis instrumenta à frigore & hyemela-
duntur to.7.23.3
respirationi seruientium partium passio, spirandi
difficultatem facit to.7.50.4
respirationi seruientia instrumenta intemperata
faciunt siccam tussim to.7.54.4
respiratio offendens in febribus, conuulsionem si-
gnificat to.7.68.4
respiratio habet duplicem motum, inspiratione,
& expirationem ibidem
respiratio ex ratione notat bonam iudicationem
tom.7 71.4
respirant difficulter plures ægri propè iudica-
tionem ut plurimum ibidem
respirationis instrumenta patiuntur patiente he-
pate, & e contra to.7.16.6
respirantes si habent dispositionem, qualem flen-
tes quid sit to.7.54.6
respiratio cur hominibus difficilis sit, ubi, præci-
puè gibbis ante pubertatem to.7.46.6
Respiratio, quare item Spiratio
Residentia, lege Hypostasis, sedimen, sublimamē-
tum, nubes
resina à calore extrinseco in spiritum soluitur
tom.7 70.4
RES TAVRARI minimè corpora, etiam si bene
cibentur, quale to.7.31.2
RETENTRIX facultas to.1.194.c.d
retentricis & expultricis in uentriculo & partibus
alijs necessitas to.1.1165.d
retentricis facultatis uentriculi integritas & no-
xæ to.3.44.a & col.se.
retentricis facultatis in uentriculo noxa triplex, &
cuiusq; tum causæ tum signa to.3.93.c
retentiuæ est potentia in omni particula corporis
to.7 22.1
retentiuæ potentia debilis & expulsiua fortis faci-
unt multa excernere to.7.20.2
retentiuæ & expulsiua quomodo, & in quibus si-
ant debiles ibidem
retentiuæ sit humiditate debilior, & fortior siccita-
te ibidem
retentiuæ uirtus in iuuenibus fortis ibidem
retentiuæ potentia debilis facit leuitatem intesti-
norum, & quomodo cognoscatur to.7.1.6

RETRO partes sunt nervosæ, ideo conuulsiones
& distensiones in ipsis fiunt to.7.65.5
retro quæ sunt, diuertūt ab anterioribus to.7.68.5
retractionis causa superiora profunt inferioribus
& e contra to.7.15.6
RETIFORMIS plexus delineatio to.1.1037.b
retiformis plexus animalis spiritus officina tom.1
1037.a
retiformis plexus, officina pro spiritus animalis
nutrimento to.1.869.b. & ultra
REVULSIO quare Auulsio
reuulsio quid sit, eiusq; modus to.3.618.c.d
reuulsiois usus to.5.1053.2
reuulsio, *κατ' ἰσὺν* peragitur to.5.1117.14
reuulsio qualiter fiat per loca contraria, iuxta par-
tes differentes affectas to.5.1053.2 & 1054.b
reuulsio per uenæ sectionem, cæteris modis reuel-
lendi, omnibus est efficacior to.5.1067.c
reuulsio & euacuatio iunctim, sola uenæ sectione
fieri possint to.5.1069.d
reuulsio, in curanda phlegmone quo pacto to.6
316.b.c
RHACOSIS quid Ifag.190.d
rhoebum to.3.30.d
rhoëas qui oculi affectus sit Ifag.187.d
rhagas quis affectus Ifag.190.a
rhagoidis uitia & causæ to.3.53.a & 51.a
rhagoidis tunicæ ruptura, & inde contingentia
symptomata to.3.54.b.c. & 51.b
rhamni uires to.5.228.73
RHETORICAM quomodo quis methodo usus
consequi ualeat è Platone locus tom.1.1091.8
& inde
rhetorica, coniecturalis ars est, & ratio Ifa.199.d
& 200.b
rhetorica, insignem requirit exercitationem to.1
1084.c
rhetoricè agere, id est probabiliter to.1.1133.b.c
rheumaticorum affectuum, generatio to.5.1110.c
rheumaticis quæ partes obnoxie magis sint, &
ijsdem salubria præcepta ibid.d & inde
rheumaticis affectionibus partium curandis præ-
cepta to.5.799.a
rhetinæ, resinæ
rheum, rha to.5.229.75
rhei exploratio to.5.404.a
rhexis, affectus oculi quis Ifag.229.b
rhoëa malū granatum siue punicum to.5.230.80
rhoëas, oculi affectus quis Ifag.228.c
rhododaphne to.5.230.79
rhodia riza uide radix rhodia
rhodos rosa
rhogme quid Ifag.186.b
rhus to.5.230.81
rhyadici dicti, ac eorum chirurgia Ifa.233.c
rhyemata dicta itria to.2.33.d
rhypos, sordes to.5.230.82
rhyptica medicamenta to.5.334.b
rhyptica medicamenta, eorumq; singillatim ma-
teria to.5.240.d
RICINVS to.5.198.24
z RIDICV-

RIDICVLAE animæ, ridiculum contigit corpus
 tom. 1 443. c
 RIGOREM cum tremore idem esse nō recte Pla-
 to ait to. 3. 203. d & col. seq. c
 rigoris generatio ē Platone to. 3. 210. d
 rigoris descriptio, ex Athenæo to. 3. 205. ult.
 rigoris generatio, pro mente Hippocratis t. 3. 238.
 15. col. tota
 rigor, uirtutis expultricis ualidus est motus to. 3.
 87. c
 rigor motus illegitimus est ē morbo & facultate
 naturali mixtus to. 3. 71. a b
 rigoris & tremoris differentia to. 3. 203. a b
 rigoris motus, diuersus ab eo qui in palpitacione
 ac conuulsione uisitur, & quo pacto to. 3. 83. d
 rigor ac horror, à quibus fiant, tum si cum febre
 tum si absq; ea sint to. 3. 227. b
 rigor & horror, iuxta magis ac minus differunt
 tom. 3 204. d
 rigor, horror, frigefactio ibidem
 rigor, horror, & lassitudo ulcerosa, qualiter diffe-
 rant to. 3. 81. d & seq. a
 rigoris motus, qualiter à tussu qui ob intemperie
 instrumentorum respiracionis contingit, diffe-
 rat to. 3. 84. b c
 rigoris generatio to. 3. 448. 73. to. 6. 243. 4
 rigor, qualiter in animali fiat, exploratio to. 3. 206.
 13. ac col. seq.
 rigor qualiter contingat to. 3. 498. d
 rigoris cause to. 3. 76. d to. 3. 88. b to. 3. 739. d
 & seq. a
 rigor, à quibus causis contingere solet, & alia de
 ipso to. 3. 667. 19. & col. seq.
 rigor, quam uarias causas sequatur tom. 3. 209. d
 & seq. col.
 rigor, qualiter ē causis contrarijs contingat tom. 3.
 83. c
 rigor fieri, dum mordax causa sese mouet, osten-
 sio to. 3. 82. d & seq. a
 rigor, nam recte ab omnibus in frigidam causam
 referatur, quæstio to. 3. 209. b
 rigor, frigefactio non est t. 3. 203. a b & col. seq. c
 rigor non fit, simpliciter ob exuperantiam frigidi
 tom. 3 210. 18. & 204. d c
 rigor, neruorum affectio non est to. 4. 69. 1. a. b
 rigor, num non sine frigoris sensu cōstituatur, ex-
 ploratio to. 3. 204. 11
 rigor, innati caloris affectus est to. 3. 205. d c
 rigor, quo nam modo caloris innati affectus sit
 tom. 3 206. c d
 rigores qui à causis calidis fiunt, cur comitetur ex
 tremorum perfrigeratio, & sanguinis defectus
 tom. 3 85. d & 87. a
 rigor duplici motu fit, aliter tamē quam in tremē-
 tibus to. 3. 208. a. b
 rigor non fit, simpliciter ob aeris exuperantiam
 tom. 3 210. 18
 rigor, iritatis ab acri pharmaco ulceribus contin-
 gens to. 3. 209. d
 cur quæ rigorem uni afferebant causæ, alij horro-
 rem solum aut inæqualitatem tantum quadam

creent to. 6. 244. b. & col. præced. d
 de rigore concutiente, opiniones ueterum refellit
 Athenæus, & quo loco to. 3. 77. b
 rigor concutiens, à frigidis siccis nunquam fit, &
 ratio to. 3. 85. b
 rigor anæthermantos dictus, & qualiter ex eo
 morbi status prænoscitur queat to. 3. 601. 9
 rigori febrē necessariò sequi cur ab antiquis scri-
 ptum to. 3. 168. 8
 rigor & febris qualiter unā contingant t. 3. 168. b c
 ex rigorib; magis quam naturaliter incalescit cor-
 pus, & sudores effunduntur & ratio to. 3. 209. 16
 rigores tum in tritæis tum quartanis febribus to. 3.
 211. c d
 rigor tertianæ ac quartanæ febris differēs t. 3. 137. a
 rigor tertianæ, qualem sensum efficiat to. 3. 213. a
 rigor quartanæ qualis, & causæ to. 3. 85. c d
 rigor quartanæ qualem sensum efficit to. 3. 213. a
 rigoris agitatio in quartanis est sufficiens exerce-
 re humorem to. 3. 70. 4
 rigores spontanei qui sint to. 3. 479. d
 rigoribus spontaneis febrem necessariò sequi ue-
 teres existimant ibidem
 rigores absq; febribus, cur antiquis non, uti nunc
 fit, contingere soliti to. 3. 95. b c
 rigores absq; febre, cur apud ueteres non contige-
 rint to. 3. 213. a
 rigori febrem semper succedere, falso dictum, &
 qualiter is absque febre contingere soleat to. 3.
 84. d & seq. a
 rigor sine febre qualiter contingat to. 3. 168. d to. 3.
 140. d & 141. d
 rigor, à uitrea pituita to. 3. 212. 20
 rigor absque febre, & ab humore uitreo, quibus
 contingere solitus, & super eo iuuenis Alexan-
 drini historia ibidem & huiusce symptomatis
 curatio c d
 rigorem qualiter nunc mors sequatur, nunc febrilis
 calor to. 3. 87. b c
 rigor in letalibus febribus incidens to. 3. 85. c d
 rigor, febriliter ardenti superueniens, ipsam soluit, &
 huius ratio to. 3. 83. a
 rigor, euacuationem bonam quandoq; antecede-
 re solet, sequi non solet to. 4. 697. a b
 rigores, qualia ferē sequi solita sunt to. 4. 718. 56
 cum rigore contingens ignorantia obliuioq; qua-
 lia to. 4. 666. 30
 rigores æstiuosi, quadantenus periculosi ibidem
 33. & inde
 rigorem consequens desidria ignauiaq; quid signifi-
 cent to. 4. 645. 34
 cum rigore febricitantibus, raro abscessus fiunt
 tom. 3 603. 11
 rigor iudicatorius, in acutis morbis qualiter præ-
 noscatur to. 3. 602. a b
 rigor, in quib; affectibus perniciosus sit t. 3. 209. b
 è rigore, refrigerationes quæ recalescere neque-
 unt, quales to. 4. 666. 31
 è rigore, dum nō recalscūt, cur malū sit t. 3. 209. a b
 rigoris, iuxta differentes ipsius causas remedia
 tom. 3 84. d
 rigoris

rigoris medela, quies est, & ratio to. 3. 82. b c
 Rigor, horror & frigus quod differant secundum
 Galenum, & conuerso nonnullos Galenum re-
 torquentes, collige ex ipso to. 7. 2. i
 rigor magnus in morbis est malum signum to. 7
 27. 2
 rigores quando faciunt bonum iudiciū, & quan-
 do non to. 7. 29. 3
 rigores in febribus sexto die difficile iudiciū no-
 tant ibidem
 rigor si incidat febre non deficiente, ægro iam de-
 bili, letale to. 7. 46. 3
 rigor in febre continua, nec mortem nec bonum
 significat ibidem
 rigores quos euacuatio sequat, uis imbecillis fer-
 re non potest to. 7. 46. 4
 rigoris agitationem non potest ferre uis imbecil-
 lis ibidem
 rigorem solet sequi euacuatio, quod si non sequa-
 tur, est signum debilitatis uirtutis ibidem
 rigores fiunt ob flauam bilem uelociter motam su-
 pra membra sentientia to. 7. 58. 4
 rigores sequuntur alui solutiones, sudores, uomit-
 us biliosi ibidem
 rigores superuenientes febri, eam solunt tom. 7
 58. 4
 rigores, quibus accidunt in febribus quotidie, quo-
 tidie etiam febres soluntur to. 7. 63. 4
 rigores fiunt bile per omnem corporis habitum
 mota ibidem
 rigores febriles fiunt ex frigido to. 7. 17. 5
 rigores soluit calor to. 7. 22. 5
 rigores febriles fiunt ex frigido to. 7. 20. 5
 rigor si non sit, nec febris in muliere cui defuerint
 menstrua, & fastidium habeat, est prægnans
 tom. 7 61. 5
 rigores qua parte incipiunt uiris, & qua parte mu-
 lieribus to. 7. 69. 5
 rigoris agitatio in febre quartana excernit humo-
 res crassos to. 7. 70. 5
 rigor facit quod nervosa corpora sunt ad diffan-
 dum difficilia to. 7. 17. 6
 rigor, est motus quo natura intendit superflua ex-
 pellere to. 7. 39. 6
 rigor ex multa potatione, malum, et quare to. 7. 7
 cum risu quæ fiunt desipientiæ securiores sunt
 tom. 7 53. 6
 ROBVR corporis quod dicatur to. 2. 4. 10. a
 robur præstat sanguis & calidus & crassus tom. 1
 122. 5, b
 robur, uirium & sanguinis auctio qualiter sese co-
 mitentur to. 3. 31. 5, b c
 robur additur corpori ab aquilone to. 7. 14. 3
 robur uteri potest esse causa paucorum menstru-
 rum to. 7. 57. 5
 robusti, quibus multum sudor calidus uel frigi-
 dus, debent per superius euacuari to. 7. 52. 7
 robur per cibum efficitur in sanis, e contra in æ-
 gris to. 7. 63. 7
 robustis quid accidit, si aqua frigida lauentur
 tom. 7 15. 1

ῥοῖα, tū Attici tū Iones quō scribant to. 2. 73. a
 R O M A, fluxionibus plurimū obnoxia to. 6. 125. b
 romæ materies malorum to. 4. 82. b
 romani proceres studiōsi to. 4. 82. 5, c b
 romana scholæ mos, ad publicas quaestiones re-
 spondendi quotidie to. 5. 107. 8. a
 romanorum mores, tempore Galeni, iidem qui
 hodie omnium to. 6. 5. d & c. seq. col.
 R O S, eiusq; generatio to. 3. 412. b
 R O S A to. 8. 337. to. 5. 229. 77
 rosa, quō pacto legendæ ac reponendæ tom. 5
 398. b
 rosarum qualitas, simplex non est to. 5. 80. a
 rosæ, calidæ cur dictæ philosophis t. 5. 68. d. & 69. a
 rosæ natura, gustantibus uaria apparet t. 5. 121. c
 rosæ naturam ē gustu recte æstimare cōtingit, ex
 odore non ita, & ratio to. 5. 122. a
 rosarum temperamentum frigidum esse, qualiter
 experiri liceat to. 5. 71. c
 rosæ, inflammationibus idoneum medicamen-
 tum to. 5. 9. a
 rosarum succi, tria excrementa to. 5. 121. b
 rosarum temperamentum, & quod ex ijs sit oleū
 tom. 5 72. b c
 rosaceum, qualiter præparandum to. 5. 62. 27
 rosaceum præstantissimum quod est to. 5. 83. 0. b
 rosacei facultas breuiter to. 5. 496. d
 rosaceum qualiter refrigeret to. 5. 20. b
 rosaceum, in frigidum ordine primo to. 5. 76. a
 rosacei usus in inflammationibus to. 5. 73. b
 rosaceum, inflammationū optimum in augmen-
 to remedium est, & natura eius exposita tota
 tom. 5 83. 16
 rosaceum, molliendis prædensis coriaceis tuni-
 cis, cur præ cæteris utile ibidem d
 Ros marinus. legelibanotis
 R O T V N D A figura difficulter patitur t. 1. 427. a
 rhu, quod alij dicunt rha to. 8. 336
 R V B O R, qualis nota sit multitudinis humorum
 & quando to. 3. 324. 16
 rubens sanguis exiens per os, malus: per inferio-
 ra, bonus to. 7. 25. 3
 rubedo in urinis quid significet, & cur to. 7. 71. 4
 rubedo nebularum quid significat, & quomodo
 se habeant ibidem
 rubea sputa ex sanguine fiunt to. 7. 33. 6
 rubor oculorum à uomitu malum to. 7. 3. 7
 rubor in pectore ueniens, ab angina habito, bo-
 num to. 7. 50. 7
 rubra inflama frigore sanantur to. 7. aph. 23
 etiam 25 lib. 5
 R V B V S to. 8. 336. & uide Batus
 rubi fructus to. 2. 67. 13
 rubi, & canirubi fructus to. 2. 77. 38. & 78. c
 rubia passua to. 5. 183. 127
 R V C T V S, motus illegitimus est, à facultate natu-
 rali factus to. 3. 71. a. b
 ructus generatio to. 3. 192. c & col. præced.
 ructuum differentia, ac cuiusq; significatio to. 4
 17. 4. & col. seq.
 ructus, alimenti index to. 2. 106. b
 z z ructus

ructus nidorulentus aut mordicatio quibusdam a
 cibo accidit, & ratio to.2.23.a.b
 ructus nidorulentus, quibus accidunt to.2.60.d
 ructus nidorofus ac fumofus, igneum calorem, a-
 cidus imbecillum, indicat to.1.75.13
 ructus acidus aut fumofus to.2.103.c
 ructus acidi generatio to.5.109.14
 ructus acidus, nidorofus to.6.207.b.c. & 204.c
 ructatio acida, lienteriam foluit to.3.756.8
 ructus acidus fignificat pituitam to.7.2.4
 ructus acidus in longis leuitatibus in teftinorum,
 bonum to.7.1.6
 ructus acidus quomodo fiat, & ex qua materia
 ibidem
 ructus acidus notat, non ualde morbo laterali cor-
 ripi to.7.33.6
 ructus excernit uentum flatuofum to.7.72.5
 R V F I medici commendatio to.4.662.24
 rufus Ephesius De fimplicibus to.5.156.c
 ruffus color in toto corpore, ut regius morbus no-
 tat cholera peccare to.7.2.4
 ruffum, flauū, effe diftincta, potefte colligi to.7.2.4
 ruffa nebula in urina, fignum coctionis to.7.71.4
 ruffa fputa fiunt ex biliofis humoribus in morbo
 laterali to.7.33.6
 rumex to.2.144.c
 ruminationis descriptio to.4.161.d & inde
 R V P T I O quid to.3.34.c & to.6.62.b
 ruptio & conuulfio, in quo genere morbi fint
 tom.3 18.a.b
 ruptum, quis affectus fit Ifag.143.b
 ruptis curandis indicatio à fitu to.6.110.c.d
 ruptis antidotos, fub A quare.
 ruptura caufat dolorem to.7.6.2
 rupta quæcunq; ex dorfo ad cubitum defcēdunt,
 uenæ fectio foluit to.7.22.6
 ruptum defcendere eft impoffibile ibidem
 ruptum eft in parte carnofa mufculi ibidem
 ruptum quid, & quomodo ibidem
 ruptione fanguis uidetur quandoq; in loco colle-
 ctus, qui per difcuflionem fanatur ibidem
 à ruptione intus tuberculi exolutio, uomitio, aut
 animi defectio fit to.7.8.7
 ruptio intus fuppurationis quomodo fecundum
 uarias partes diftinguatur ibidem
 R V R S V S, duo fignificat to.7.53.5
 R V T A to.8.336.to.5.225.49
 rutæ, rhamni, & mentæ uires to.6.502.d
 rutæ femen to.2.172.c apij femen ibidem b
 rutæ folia exficcata, flatibus difcutiendis aptiora
 tom.2 335.c.d
 ruta cum caricis ac nuce, contra uenena t.2.144.a

S

S Abina, uel fauina uide Bathry & to.8.321
 Sabinus, Hippocratis interpres & to.3.497.a
 Sabinus taxatur to.3.499.b
 Sabinus, quo pacto perperam immutarit dictio-
 nem Hippocratis to.1.106.d
 fabucus, uide Acte & to.8.81. & 318
 fagapenum to.8.338. to.5.230.83
 fagapenū, adulteratū ne fit, exploratio to.5.397.b

falamandra uires to.5.302.c
 falamandra, ad certum tempus ab igne nil patitur
 tandem uerò uritur to.1.92.a
 S A L I V A eft in lingua, & ipfam fibi affimilat
 tom.7 39.5
 falua, eiusq; differentia to.4.68.penult.
 falua, differentia eius, ac inter remedia uires to.5
 290.16
 cur falua eorum qui plusculum ieiunauerunt, falua
 fit to.5.112.d
 falua hominis, aduerfa beftijs hominem interfici-
 entibus to.5.291.a
 falua fcorpium necatur ibidem
 faluæ è uentriculo nimia to.6.440
 faluancu, uel faluicula to.8.338
 falix to.5.188.155
 S A L T A R E, eft caufa abortus to.7.1.4
 faltus uehementes faciunt abortum to.7.45.5
 faltare facit abortum to.7.53.5
 faltus uehemens facit mictum fanguinis to.7.78.4
 faltare, eft caufa fluxus fanguinis in iuuenibus
 tom.7 29.3
 falua to.5.182.115
 Salmoneus to.6.11.d
 fales, differentia horum ac uires to.5.263.30
 fal to.8.337
 S A L I S uires to.5.263.30
 fal alius alio calidior to.5.119.20
 fal foftilis & marinus to.5.119.a.b.c
 fal Sodomenus to.5.119.a.b
 fal, tum marinus tū ceteri aquatici, eorum in me-
 dicina ufus to.5.319.50
 fal uftus to.5.320.51
 falis flos ibidem 53
 falis fpumæ uires to.8.308. to.5.320.54
 falium è uipera compositio to.5.302.a
 falium theriacorum præparatio to.5.368.31
 falium theriacalum, uires eadem quæ theriacæ,
 licet imbecilliores to.5.389.a
 fales theriaci, quibus affectib; opitulentur to.5.369.33
 fales ex combuftis uiperis quàm potenter attenu-
 ent to.6.354.c
 fale ferum lactis & melle conditum citat aluum;
 & ualeat fufpenfis ilijs to.7.64.5
 falua quæ fuit to.5.30.a. quare Sapor
 falforum, tum temperamentum tum facultas to.5
 151.d & 152.a
 falua, quia ficcant & denfant, à putredine carnes
 uindcant to.1.1155.b
 falua, plusculū exfalua cta, amara fiunt to.5.118.c
 falus humor ex diuturniore decoctione gignitur
 Praxagoræ & Philotimo to.2.117.a
 & quatenus rectè in eo fentiant ibidem
 falus fapor, quod fit calidus ac terreftis, eoq; fa-
 poris amaro quadatenus fimilis to.5.119.20
 falua qualitas dicitur fortis to.7.13.4
 falus cibus exficcat ibidem
 falum defcendens à capite, difficultates in teftino
 rum facit to.7.2.6
 falua pituita non caufat lateralem morbum ibidē
 falitæ carnes, fūt tardè & paulatim nutrit. to.7.17.2
 falita

salita omnia, recentibus minus obstruit t. 2. 361. c
 salsamenta sardica præstantissima to. 2. 122
 salsamentum, sardæ dictum to. 2. 116. b
 salsedo nimia, aduersa animantibus to. 1. 155. d
 salsedo maris unde to. 8. 30
 salsuginosa, morui ventris quadoq; per accidens
 medentur to. 5. 46. 12
 salugo piscium salorum, uires to. 5. 322. 58
 Salsa, uide Sapor
 salubris dicta, pars medicæ artis quæ sit t. 2. 419. d
 salubris portio artis, in quibus uersetur t. 2. 425. c
 salubris pars, artis corpus curantis, quadripartito
 diuisa to. 2. 428. b c
 salubre, signum, corpus, causa, quæ dicantur to. 2
 406. c
 saluberrimum corpus, quodnam sit to. 1. 171. b
 salubrem uiuendi rationem qui nesciunt, citius
 quam pro naturæ ratione intereunt to. 2. 377. b
 de salubri diæta liber, cum Galeni commentario
 to. 2. 151 & cuius sit autoris c & ad quos scri-
 ptus 152. b
 Samius asper, uide Terra Samia.
 sampsychon to. 8. 341. to. 5. 231. 84
 sandarace to. 8. 338. to. 5. 271. 53
 sandyx to. 5. 274. 66
 SANGVIS, quid sit l'lag. 169. c
 sanguinis uires to. 8. 339
 sanguis è pituita ac utraq; bile constat to. 1. 29. c
 sanguis diutius in uasis commoratus cur albescat
 tom. 1 789. c
 sanguinis coquendi cū musto collatio to. 1. 470. b
 in hepate cocti & purgati, in corpus distribu-
 tio 506. d à splene attracti ratio 522. d officina
 in hepate 524. b. tunica qualis, & tunicæ ratio
 565. b c
 sanguinis & spiritus tunicæ contrariæ t. 1. 565. c d
 tenuis puriq; in arterijs contenti usus 581. c b
 transumptio in foetu & perfecto animali 585. d
 sanguis bifariam dicitur to. 1. 121. b & t. 3. 642. b c
 sanguis qui è uenis arterijsq; effunditur omnis,
 una appellatio censetur to. 1. 154. c
 sanguis, non calidus ac humidus, sed temperatus
 dici debet uti uer to. 1. 125. d
 sanguis quomodo temperatissimus to. 1. 128. b
 sanguis, dulcis to. 1. 123. b
 sanguis temperatissimus, cæterorū humorū parti
 ceps to. 1. 128. b
 sanguis cur reliquis cum humoribus cōfundi po-
 tuler to. 1. 128. b
 sanguinis constitutio, è primis est elementis, non
 è secundis, contra Platonem to. 1. 1064. a b
 sanguis, quo pacto humidus dicitur to. 1. 45. d
 sanguinæ massæ, partes quatuor to. 1. 24. c
 sanguis non uere unum, ut neq; lac unū est & qui
 bus, id notis deprehendatur to. 1. 30. a b
 sanguinis partes, lactis partibus proportionē re-
 spondent, & quomodo ibidem
 sanguis à quatuor humoribus quum cōstet, tamē
 unius nomine dicitur, & ratio to. 1. 1061. c
 sanguinē solum, esse hominem, opinio quid uelit
 sanguinem quæ purgant to. 8. 81. (to. 1. 121. a

sanguini supernatans humiditas tenuis, & unde
 sit tom. 1. 154. c item pituitosus quandoq; hu-
 mor ibidem
 sanguinis aquosum & serosum excrementum
 tom. 1 118. a
 sanguinis fibræ, earumq; potestas to. 1. 1225. c
 & 1226. a b
 sanguis fibris detractis qualiter non congeletur
 tom. 1 30. a b & 1225. c & 1226. a b
 sanguinis differentia to. 1. 1148. c
 sanguis, bili est crassior to. 1. 1139. a
 sanguis in medio biliosorum humorum est ac cru-
 dorum, & quomodo to. 2. 332. b
 sanguis, humor optimus est to. 1. 67. c
 sanguis calidus, tenuis ac syncerus, optimus, & ra-
 tio to. 1. 1225. b
 sanguis bonus crassi & tenuis medius lib. 3. ali-
 ment, in pisc. saxat to. 1. 1158. b
 sanguis nunc calidior, nunc humidior, aut contrā,
 fieri potest, nullo scilicet aliorum humorum su-
 perante, & quibus de causis to. 3. 327. a
 sanguis nunc humidior, nūc crassior sit to. 1. 118. d
 sanguis crassior & calidior, robur: tenuior ac frigi-
 dior, utim intelligendi præbet to. 1. 1225. a b
 sanguis consistentia medius quis sit to. 2. 112. 27
 sanguinis augmentum & uitium robur, qualiter
 sese comitentur to. 3. 315. b c
 sanguis multus in gracilibus quibusdam, paucus
 in crassis to. 3. 674. 29
 sanguis multus & calidus, quibus generatur, in
 melancholicorum humorum uitium promptē
 labuntur to. 3. 663. a
 sanguis crassior ac nigrior, quibus naturis conspi-
 citur to. 1. 156. d
 sanguis ichoroeides, siue serosus to. 3. 641. c
 in sanguine quis humor excellat, quibus notis de-
 prehendatur to. 1. 30. b
 sanguis supra modū assatus, iuxta partes eius sub-
 tiliores in bilem, crassas in atram to. 3. 151. b c
 sanguinis color quā uariis, & consistentia to. 1
 153. c a 2 & ultra
 sanguinis siccioris color, flauus est: humidioris, ru-
 ber to. 1. 1023. d
 sanguis ad omnia sequax to. 1. 1140. d
 sanguis, quo tempore anni minor sit, & ratio to. 1
 124. c d
 sanguis, quo tempore anni abundet magis tom. 1
 124. a b
 sanguificatio quid l'lag. 171. d
 sanguis, à calore mediocri fit to. 1. 1157. c d
 sanguis in nobis ex cibo gignitur, non in ipsis e-
 rat to. 1. 1148. b
 sanguifica facultas, iecinori propria to. 4. 131. c
 sanguini similior, pars animalis nulla reperitur,
 quā sit hepar to. 1. 1023. b
 sanguinis rubei generatio in hepate est, distribui-
 tio in corpus totū per uenas fit, flauī generatio
 in corde, digestio per arterias to. 1. 1024. a
 sanguis in hepate suam accipit perfectionem, nō
 in corde to. 1. 1010. 7. & per col. aliquot seq.
 sanguinis creandi munus, uenarum tunicis secun-

dum ipsarum naturam nō rectē tribuitur, & ratio
 sanguis laudatissimus quis sit, & ē quibus gignatur
 sanguis prauus
 comparatio de uino acescēte, & sanguine nostro,
 quod incipiat corrumpi: nam potest redire ui-
 num si sit in principio, sed quum processerit in
 acetum, non potest: ita sanguis in principio cor-
 ruptionis potest redire iam minima facta cor-
 ruptione
 sanguis, à corde calorem suum habet
 sanguinem defecare semper natura tentat, qui-
 busq; modis
 sanguis quo uniuersa animalis membra nutriun-
 tur, ē iecino, non ē corde proficiscitur, osten-
 sio
 sanguinis generatione sublata, uita quoq; una tol-
 litur
 sanguinis alteratio habet similitudinem cum ui-
 nis quando acescunt
 sanguinem continent arteriæ, contra Erasistratū:
 sed differentem ab eo qui in uenis, & quo pa-
 cto
 sanguis in arterijs natura continetur
 sanguis qui in dextro uentriculo cordis est, non
 dissimilis ab eo est, qui per omnes uenas repe-
 ritur, & ratio
 sanguis qui in sinistro, illi qui
 per arterias
 sanguis qui in corde, ab eo qui in hepate differt,
 & quo pacto
 sanguis exquiritus, nonnumquam in uenis conti-
 neri potest
 sanguis, totā massæ conueniens appellatio
 sanguis cur solus ē ceteris humoribus in uenis ap-
 pareat
 sanguis qui in uenis est, absq; cordis calore, tepi-
 dam quandam habet caliditatem
 sanguis, in uentre & intestinis cur non contineri
 uideatur
 sanguis totus ad renes non it
 sanguis ad ubera non mittitur tantum, sed trahit,
 menses non ita
 sanguinis mensura quanta esse debeat, pondere
 ostendi nequit, sed ratione ostenditur
 sanguis, natura ne in arterijs contineatur, liber
 sanguinis utilitas
 sanguis, est caloris natīui pabulum
 sanguis, generationis nostræ principium materia
 le
 sanguis materia corporis totius est, quia alimen-
 tum est
 animalium sanguineorum partes omnes ē sangui-
 ne matris ortæ sunt
 ē sanguine tum generatio tum nutritio est, mem-
 bris carnis
 ē sanguine natæ partes, ex eo ipso aluntur
 sanguis minimam mutationem ad carnis genera-
 tionem requirit, est enim potestate caro, & ra-

tio
 sanguinis in carnem mutatio facilissima est, in ner-
 uum, arteriam, uenam difficilis
 ē sanguine solo gigni ac nutriri hominē affirman-
 tium, rationabilis sententia
 sanguis, trium uasorum generationi materiam mi-
 nus idoneam præbet, quā semen, & ratio hu-
 ius
 ē sanguine ortum habentes partes, si corrumpantur,
 facile: ē semine uerō, uel raro uel nunquam
 gigni queunt rursus, & ratio
 sanguinis natura, multarum in animalibus differ-
 rentiarum causa est, tum per mores, tum in sen-
 su
 sanguis quid conferat moribus animi
 sanguinis differentia, atq; animi mores differen-
 tes ad hæc cōsequētes, ex Aristotele
 sanguis animalium
 sanguis, uolucrum animalium
 sanguis animalium pedestrium, eiusq; alimenta
 sanguinis eruptionem, rigor excipiens, aut con-
 tra
 sanguinis rubri stilla, in morbo exitiāli nunquam
 est uisa
 sanguinis profluuium in febris ardentibus, qui-
 bus ē causis contingat
 sanguinis profusionem copiosam antecedentia
 signa
 sanguinis profluuij ē uena arteria ue, ob abundan-
 tiam rupto uase, ubi ad manum pars affecta fue-
 rit, curandi methodus tota
 sanguinis sequentibus quatuor
 sanguinis profluuium, si ob erosionem cōtingat,
 curatio
 item si ob diapedesim, aut tenuitatem humoris
 contingat
 sanguinis profluuij, ob tunicarum quæ in uasis
 sunt, diuisionem contingentis, methodicæ cu-
 rationis assignata capita
 ac primum ubi foras tendit fluor, deinde sin-
 tro uergat
 sanguinis profluuium, in quauis parte contingenti
 per auulsionem sistendo, præcepta
 & col. seq. tota
 sanguinis profluuium, adiacentibus particulis, tum
 adstringētia, tum absq; adstrictione frigida, nō
 temere admodū sūt, & quo pacto
 sanguinem mingenti remedium
 sanguinis ē parte quauis eruptioni uaria remedia
 sanguinem per nares euocantia
 ad sanguinem profluuium ē uentre remedia
 sanguinem ē naribus profluentem quæ sistant
 sanguinis restringendi ratio
 sanguinis profluuium sistendo quando ex usu sint
 remedia crustifica, aut ferramēta ignita, & quā-
 do non sint
 sanguinem quomodo sistant cauteria
 sanguinis

- sanguinis profluuium sistendo, tum in cerebri membranis, tum in collo, laxis iugularibus uenis, to picum Galeni tutissimum to. 6. 118. b c & 119. b
- sanguinis fluori omni balnea maxime obstant, & huiusce ratio to. 5. 107. d
- sanguinis profluuium ē uescica, remedium to. 5. 77. 5. b
- Sanguinis fluori per quasuis partes remedia, uide Antidorus
- sanguinis mictio ob renum laxitatem to. 4. 144. b
- sanguinis eruptiones, hemorrhagiæ, quot modis contingant, & quæ faciliē sistantur, quæ contra līag. 193. a
- sanguis animalium, eiusq; in medicina usus to. 5. 279. a. & col. seq.
- sanguis omnis, quocunq; modo paratus difficilis est ac excrementitius to. 2. 109. c
- sanguis taurorum durefcit celerrimē, & ratio to. 1. 122. 6. a
- sanguinis uariorum animalium usus à quibusdam traditus, nondum uerò certa experientia comprobatus to. 5. 281. col. tota
- sanguis naturæ inutilis bifariam fit, & quomodo tom. 6. 229. c
- sanguis corruptus, inutilis est to. 6. 88. b
- sanguis falsus, morbidus to. 1. 153. c
- sanguinis aribiliosi uapores spiritibus admixti, melancholicos affectus creant: Bilis flauæ, phrenitina to. 1. 862. d
- sanguinis qui nigrior sit, q̃ pro natura & splendens, per uentrem excretio to. 3. 103. d
- sanguini atro crassoq; similis humor, uomitu quādoq; & per aluum deijcitur to. 1. 153. b
- sanguis in grumos cōpactus, in uulnus, uentrem, intestina defluens quas pariat noxas & symptomata to. 2. 135. a
- sanguis ipse, quo pacto letalium morborum causa fiat quandoq; to. 1. 1063. c
- sanguinis frustratio, quæ ob multitudinem chyli fit, faciliē sanatur: quæ ex sanguificæ uirtutis imbecillitate, in hydropem uergit to. 3. 92. d
- sanguinis euacuationes, quales sint præter naturam, & quibus de causis contingant to. 3. 99. b & deinceps
- sanguinis uacuatio consueta quibus retinet, quid sperandum to. 4. 712. 38
- sanguis à medicamentis superflue purgantibus, potestremus exsiccatur to. 1. 32. d & ratio 33. b
- sanguis postremus euacuat à medicamentis quod superfluit, & ratio to. 1. 122. b
- sanguinem suppressantia, ex Hippocrate notha tom. 6. 742. c
- sanguinis profusio, quale symptoma sit to. 3. 48. b
- sanguinis fluorum generatio to. 3. 320. d
- sanguinis profluuij ē uenis arterijsq; cōtingentis, expositæ causæ to. 6. 114. d & col. se.
- sanguinis eruptionē copiosam cōsequentia symptomata to. 4. 712. 40
- sanguinis eruptionibus uehementibus superuenientes perfrictiones, quales ibidem 41
- sanguinis eruptiones directæ, ē uisceribus, ueluti tumentelīene, ē sinistra nare fluat, bonum: non directæ, malum to. 4. 708. 33
- sanguinis cum desudatione profusiones, maligne tom. 4. 710. 35
- sanguinis diapedesis directæ to. 3. 100. b
- Sanguinis profusio, quare Hemorrhagiæ
- sanguinis ē pulmone reiectio, rupto uase, eiusq; nota to. 4. 107. a
- sanguinis uasorum ruptionis causæ ibidem b c
- sanguinem ē pulmone reiectantium curatio, non recte ab prioribus, ueluti Erasistrato ac similibus tractata, & huiusce sigillatim ostensio to. 6. 137. a b
- sanguinis ē pulmone reiectio, ob catarrhum contingens: curatio eius exposita sub historia mulieris splendida, laborantis Romæ to. 6. 135. a
- item altera adolefcentis, cui nō ē catarrhus, sed ob refrigerata spiritus instrumenta orta tussis fuerat 135. d
- sanguinem ē pectore ac pulmone reiectibus auxiliia to. 5. 374. 5
- sanguinis ē pulmone profluuiū curari nequit, ubi phlegmone accesserit ulceri to. 6. 135. a & 136. b
- sanguinis ē thorace latī, notæ to. 4. 98. c
- sanguinis ē pulmone latī, notæ to. 4. 98. b
- sanguinem ē pulmone tussientibus adstringentia per totum thoracem medicamenta perperam circumponunt medici līag. 159. b
- sanguinem ē pulmone reiectatibus, potentia statim medicamenta idonea sunt ad mouēda, non leuiora, & ratio to. 6. 137. b & 136. b
- sanguinem ē pulmone reiectantes, qui deplorati planē non sunt, omnes seruantur tribus, sanguinis missione, purgatione, & ijs quæ caput roborant to. 6. 137. b
- sanguinis ē uentriculo reiectio, qualiter contingat to. 4. 127. a
- sanguinis reiectioni curandæ scopi, & remedium componendorum ratio exposita & usus to. 5. 690. 4. ac deinceps & 692. 3
- sanguinis reiectioni, pharmaca, ex Andromacho, ordine numero sexdecim to. 5. 691. 2. ē qui bus nonnulla alij quibusdā affectibus competunt, item, sanguinis eruptioni omni 692. a
- sanguinis reiectioni, pharmaca, ex Asclepiade, ē quibus dolore sedant non pauca to. 5. 693. 4
- pluribus affectibus competit to. 5. 694. c
- Aphrodisiacum clidion facit hæmoptoicis, cœliacis, dysentericis, & qui stomachi laborant fluxionibus 695. b a aliud Philippi, dysentericis, hæmoptoicis b
- sanguinem reiectatibus, alijsq; affectibus qui circa pulmonem, arteriam, ac thoracem cōsistunt dolorificis, remedium anodinum, sylua ex Andromacho tom. 5. 695. 2. col. seq. tribus ex Asclepiade 698. 3 columnis totidem. item quomodo ea ipsa anodina, a colicis differant 695. d
- sanguinis eiectionis, ob hirudinem factæ, agnitio, curatioq; to. 4. 99. a
- sanguinis spiritū copiosi ex plaga, per uenæ sectionem, cum alijs auxilijs curatum to. 5. 1090. d

sanguinis sputum quot modis cōtingat, ē quibus locis: ac curationis formula *llag. 219. c*
 sanguinis sputum ob pulmoniam, quale aestimandum sit *to. 4. 779. 50 & huiusce a uero sanguinis sputo dignotio ibidem*
 sanguinis sputio, ē quibus partibus prodeūte eo contingere soleat, & cuiusq; sigillatim agnitio *tom. 4 97. 6 & col. seq. duabus*
 sanguinis sputioni superueniētium ulcerum expositio *to. 4. 98. d*
 sanguinem spuentibus antidotos, sub A quare sanguinis profluuiū, citra adiectionem loci, ē naribus factum intelligitur *to. 3. 672. 25*
 sanguinis uel per nares uel per alias partes profusio deiectionis, quando non præter naturam fit *tom. 3 49. b*
 sanguinis ē naribus profluuium, quibus morbis familiare sit *to. 3. 430. 17*
 sanguinis fluor ē naribus per iecoris ac lienis inflammationes, qualiter iuuat *tom. 4. 754. 36*
 & deinceps sanguinis fluor ē naribus, per tales inflammationes, in quibus expectandus ibi. *37*
 sanguinis ē naribus, stillicidiū instar fluor, cum surditate ignauitateq; aut absq; ijs, quale significatum *to. 4. 714. 48. 717. 54*
 sanguinis ē naribus profluuiū copioso, qualiter nonnunquam superueniat conuulsio *tom. 4 716. 52*
 sanguinis ē naribus fluxus, sistendi modus *to. 4 843. a b*
 sanguinem ē naribus erumpentem, uenæ sectio si sit, & alia super eodem præcepta *to. 5. 1113. 10 tom. 4 716. 52*
 sanguinis ē naribus profusione, prodest uenæ cubiti sectio *to. 3. 670. 22*
 quibus de naribus sanguis prorumpit, quando ca put lauandum *to. 3. 482. b*
 sanguinis ē naribus eruptio in ardentibus ceterisq; febribus, quando sit expectanda *tom. 3 442. 55*
 sanguinis ē naribus fluxio, prædicta Galeno *to. 4 842. 13*
 sanguinis fluorem iudicatorium ē naribus, qualiter quis præfagiat *to. 4. 711. 37*
 sanguinis ē naribus largum profluuium, ferè libere solet in acutis morbis *to. 3. 482. b*
 sanguis ē naribus erumpēs, sudoribus uel existentibus uel superuenientibus, perfrictio malum *tom. 4 709. 34*
 sanguinis ē naribus eruptioni, ex auribus eruptio ni, quare NARES
 sanguinolentę excretionis, omnino quatuor sunt differentię *to. 3. 104. b c*
 sanguinę dysenterię, ob artuum amissionē, aut causam aliam similem contingentes *t. 3. 103. a b*
 sanguinis deiectio, a nigris deiectionibus in acutis morbis, qualis *to. 4. 711. 36*
 sanguis menstruus generationis materia *t. 1. 117. a*
 sanguis menstruus, foemini prius quàm concipiant expurgatio salubris: ubi conceperint, alimentum foetui accommodatum fit *to. 1. 1299. c*

sanguis a puerperio purgatus, qualis *to. 3. 568. 75*
 sanguis non malus, qualiter putredinem accipiat quandoq; *to. 3. 158. d & col. seq.*
 sanguinis putrescentis duplex causa *to. 3. 150. d & inde*
 sanguinis putrescentis noxę *to. 5. 1106. d & inde*
 citra putredinem secedentis, noxę *ibidem c*
 sanguis qualiter in partium inflammationibus putrescat *to. 3. 155. d*
 sanguinis putrescentis a ceteris humoribus dignotio ē qualitate caloris *to. 3. 151. c d*
 sanguis num febrem putridam committat, quæstio *to. 3. 150. d*
 ē sanguine, febris generatio *to. 4. 531. c*
 sanguinis febris, a ceteris febribus notę per calorem *to. 3. 151. c*
 sanguinę febris periodus *to. 3. 151. b c*
 ad sanguinis missionem, dissimiliter affecti homines sunt *to. 5. 329. 3*
 sanguinis missione, qui uti recte uolet, quænam considerare illum oporteat *to. 5. 1103. 3*
 sanguinis mittendi primi scopi sunt, morbi magnitudo, aut præsens, aut imminens, ætas florens, uirum robur extra puerorum ætatem *tom. 5. 1111. 8 & 1122. b*
 reliqui quantitate indicant detractiois, nõ detractioñ ipsam *1112. 9*
 sanguinis detrahendi scopi in summam unam redacti *to. 6. 594. a & c d*
 sanguinis mittendi indicatio, ē quibus sumatur *tom. 6 229. c*
 sanguinem mittere iubentes, indicationes, & eandem prohibentes *to. 6. 224. a & deinceps*
 sanguinis missio, semper exigit eam quę ab ætate ac uiribus sumitur indicationem, licet quandoque omittatur inter præcipiendum *to. 5. 1112. d*
 sanguinis missio num semper indicetur ubi adfuerint plenitudinis alterutrius notę, licet morbi magnus non timeatur *ibidem c d*
 sanguinis missio, in omni morbo magno competens *to. 3. 490. a*
 sanguinis mittendi quantitatē, quo pacto uariant primi scopi *to. 5. 1115. 12*
 sanguinis mittendi quantitate indicantia, prius quàm incisa uena sit *ibidem*
 post incisionem uenę *1116. a & deinceps si*
 phlegmone sit *1116. b*
 sanguinis missionum quantitas, quibus iuxta sectam uenam phlegmone est ingens, usq; ad coloris mutationem est *ibidem*
 sanguis missus, usq; ad sex libras *to. 5. 1117. b*
 sanguinis missionem ad animi defectum usque, si uirtus & ætas prohibeant, ipso tamen morbo hanc indicante, præcepta *to. 6. 221. a b*
 sanguinis missio ad deliquium usq; animi, quibus febribus conueniat et qualiter tuto administranda sit *to. 5. 1114. d*
 sanguinis missio ad defectum usq; animi, nisi tempore opportuno & mēsurā debita fiat, non paruum affert incommodum *to. 6. 228. b*
 sanguinis missionem usque ad animi deliquium, in synocho absque putredine, fecit Galenus *tom. 6*

tom. 6 219. d
 sanguinis missio usq; ad animi defectum, in syno-
 cho, incipiente putredine, à Gale, facta t. 6, 219. c
 sanguinis missio, ad animi defectum in lassitudi-
 ne apostemosa to. 2, 344. b
 sanguinis missio, in ephemeris febrib. ex obstru-
 ctione, qualiter competat to. 6, 306. c b
 sanguinis mittendi, in febribus continuis præce-
 pta to. 6, 278. b c
 sanguini utiliter ac tempestiue mittendo in febrib.
 continentibus, præcepta to. 6, 223. d & col. seq.
 in sanguine mittendo, in continentibus, non attē-
 dendus numerus dierum est to. 6, 222. a b c
 sanguinē mittere in febribus continuis, quæ pro-
 hibeant to. 6, 278. c d
 sanguinis missio, quibus partibus affectis, è quo
 loco fieri debeat to. 5, 1117. c si quæ supra renes
 sunt, partes affectæ sint 1118. b si quæ infra sitæ
 sunt 1120. 17 si mens ipsi patiatur ibidem
 sanguinis mittendi locus idoneus, angina laborā-
 tibus & per initia to. 5, 1120. 18 & post principi-
 um 1121. a in phlegmonis oculorum induratis
 ibid. in capitis doloribus inueteratis ibidem
 sanguinem mittere, in hydropisi, alijsq; morbis
 frigidis nemo fuit ausus cur to. 5, 1063. a
 sanguinis mittendi in pleuritide, præcepta to. 5
 1117. 14. latus 1118. a b uena ibidem 15. & 1116. c
 quantitas ibidem
 sanguis, in lassitudine apostemosa, cur bis mitten-
 dus to. 2, 346. 19
 sanguis per cōstitutionem pestilentem quandam
 è uenis missus to. 2, 129. d
 sanguinis missio uere, in ijs qui quotānis morbo
 quopiam compi solent, è quo loco fieri debe-
 at pro cuiusq; affectus more to. 5, 1121. 19
 sanguinis missio, cur ab Hippocrate in ægrom
 historijs omissa sæpe fuerit, quæstio to. 3, 429. 3
 & col. seq.
 à sanguinis missione cur non festinanter rescien-
 dus sit, quæstio explicata to. 2, 346. 20. & col.
 seq. tota
 à sanguinis detractōne copiosa, qualiter nutrien-
 dum, & ratio to. 2, 346. b c
 sanguinis missionem, si quis detrectet, quid agen-
 dum to. 2, 332. 8
 sanguinis missione, æquè pollētia auxilia t. 2, 330. a
 sanguinis mittendi uicem quæ suppleant tom. 6
 105. d. & seq. a
 sanguinis detractōne omissa, alia uacuandi ra-
 tio quæcunque periculosa, in quibus uel cere-
 bro uel in spiritus instrumentis excrementum
 subsistit to. 2, 345. a
 sanguinis missio quanto sit purgatione præstan-
 tior, & quibus de causis to. 5, 1067. 10
 sanguinis missio, purgationibus eo est præstatio-
 quod sisti queat pro lubito to. 5, 1114. c
 sanguinis missio, uide Missio sanguinis, item Ve-
 næ sectio
 Sanguis uitiosus, à uitiosis cibis per illationem fit
 tom. 7 35. 2
 sanguis quod trahatur à pharmaco, quando non

adsumt alij humores, potest colligi à Galeno,
 imò & caro to. 7. aph. 37. lib. 2. ibidem
 sanguis qui ex pulmone quibus sit to. 7. 43. 2
 sanguis ex uentre qualis ibidem
 sanguis & spiritus, quibus paucus & quibus mul-
 tus to. 7. 44. 2
 sanguis bonus nutrit corpus to. 7. 47. 2
 sanguis habet partem humidam & aquosam, que
 in æstate absumitur to. 7. 14. 3
 sanguis quādo minuēdus, & quomodo, & quod
 nō debeamus ita facile semper currere ad phle-
 botomiam to. 7. 8. 2
 sanguifica uirtus, est ea quæ concoquit, & in san-
 guinis naturam trahit alimentum to. 7. 17. 2
 sanguinis missio in puero uel sene, non competit
 tom. 6 306. b
 sanguinis mittendi indicatio quæ à uiribus sumi-
 tur, senum ætatem includit, non autem puero-
 rum to. 5. 1112. a
 sanguis mittendus, pueris cur non sit to. 6. 224. c
 & 235. c & 274. c
 sanguinis missio pueris quādo cōueniat, aut quo
 pacto to. 5. 1115. d
 item senibus eadem d
 sanguis detrahendus non est, aluo fluente, & ra-
 tio to. 6. 741. a
 sanguinis missio, quibus is paucus, crudi humo-
 res multi sint, cur non conueniat to. 2. 334. d
 sanguinis missionem, qualiter impediāt crudi suc-
 ci, aut quando to. 2. 332. c
 sanguinis missio, reuulsionis gratia, non ita timo-
 rosa, ut quæ euacuat to. 4. 717. a
 sanguinis mittendi tempus idoneum, generatim
 tom. 5. 1121. 20 confutatio præfinitium
 istud, dierum numero ibidem iuxta fe-
 brium accessiones 1122. b in oculorum lip-
 pitudinibus, aut similibus morbis citra febrem
 ibidem c si nihil urgeat in morbis ibidem
 quibus uere ineunte mittatur sanguis, ob me-
 tum futuri morbi ibidem d c si iterato detra-
 hendus sanguis sit ibidem
 sanguinis missio, bis eodem die to. 2. 345. c
 sanguinis missionem, quando partiri conueniat
 tom. 5. 1114. 11
 nam dum uires imbecilles fuerint, ipsam uerò
 multam esse oportet 1113. c & per reuulsio-
 nes 1115. c
 sanguinis missionem, ueteres ultra quartam diem
 non tentabant to. 3. 576. d
 sanguinis missio, die morbi octauo facta ibidem
 sanguinis missio, reuulsionis causa κατ' ἔξω fiat
 tom. 5 1117. 14
 sanguinis missio κατ' ἔξω facta, quantum habeat
 subitanē auxilium, per historiam phlegmone
 oculorum laborantis ostensio to. 5. 1118. 16
 sanguinis mittendi mensura, comprehendi po-
 test, contra Erasistratum, & quibus modis
 tom. 5 1167. 10
 sanguinis mittendi quantitatē quæ nam maximè
 coniecturalem efficiant to. 5. 1117. 13
 sanguinis mittendi quantitatem, quibus nōnulli
 medici

medici definierint, & uarie to. 5. 108. 6. 10
 sanguinis mittendi quantitatem solam iudican-
 tia, quæ sit to. 5. 112. 2. 9. c. & quomodo 1117.
 13. b
 Sanguinis fluxus, lege Profluuium sanguinis, &
 Fluxus sanguinis
 sanguis multus ex utero mulieris, uel ex uenis,
 aut ex ulcere, aut ex hæmorrhoidibus exiens,
 multas lædit operationes to. 7. 22. 2
 sanguis nō est mittendus ægris cum inedia ibidē
 sanguinis alteratio fit per similitudinē ad uinum
 quod acēscit ibidem
 sanguinis fluxus, & sudor plurimus, faciunt cor-
 pora extenuata to. 7. 28. 2
 sanguificatio fit bona, si partes corporis sint cras-
 sæ; mala, si tenues to. 7. 35. 2
 sanguis qui debet euacuari to. 7. 32. 1
 sanguinis concoctio, generatio, distributio, adie-
 ctio, adglutinatio, assimilatio, semper fiūt a na-
 tura to. 7. 11. 1
 sanguis & spiritus, sunt materia in qua habitat ca-
 lor naturalis, collige ex Galeno to. 7. 1. 2. fan-
 guinis spiritus, atque caloris habitantis in eis,
 quamuis aliquis possit dicere, loqui tantum de
 calore in eis, & non in alijs partibus, ut in ner-
 uis, sed, & c. ibidem
 sanguinis excretiones in febris non intermit-
 tentibus, malæ; quum uerò excernuntur, bonæ
 & per uentrem & per uesicam to. 7. 66. 7
 sanguine plenæ oculorum uenæ, & squalidi ocu-
 li, si doleant, uini potatione sanantur to. 7. 31. 6
 sanguis si redundet, debet fieri sectio uenæ ibidē
 sanguis quando debet ex superioribus uenis du-
 ci, & quando ex inferioribus to. 7. 36. 2
 sanguinem melancholicum dari to. 7. 38. 6
 sanguinis spuitiones prohibuit Galenus incipien-
 tes ibidem
 sanguinis spuitiones sunt morbus lōgus t. 7. 47. 6
 sanguinis fex est melancholia to. 7. 53. 6
 sanguis ad uiscera se recipiēs, reddit aliquas par-
 tes, præsertim extremas frigidas to. 7. 1. 7
 sanguis trahitur ad ossa, quæ fracta occalluerunt
 tom. 7 35. 7
 sanguinis profluvia mala to. 7. 21. 1
 sanguinis missio in pleuresi, quando debeat fieri,
 & quando purgatio to. 7. 5. 6
 sanguinis profluvia cur fiant in uere to. 7. 20. 3
 sanguis multus existens, si corpus exerceamus,
 facit incidere apoplexiam, morbum comitia-
 lem, uel uasis alicuius in pulmone fractionem,
 ibidem
 sanguis crassus facit humorem melancholicum
 tom. 7 22. 3
 sanguinis profluvia, cur in pubertate fiat t. 7. 27. 3
 sanguis incipit superabundare in hac ætate puber-
 tatis ibidem
 sanguis ē naribus adolescentibus to. 7. 29. 3
 sanguinis pfluuia cur fiant iuuenibus, & per quas
 causas ibidem
 sanguinis sputum cur fiat iuuenibus ibidem
 sanguinis sputum sequitur tabes to. 7. 29. 3

sanguinem multum non habent consistentes,
 tom. 7 30. 3
 sanguinis missio quæcunq; & quouis modo, est
 euacuatio non æqualiter totum corpus euacu-
 ans to. 7. 2. 4
 sanguinem nō esse humorem distinctum ab alijs
 tribus simul mixtis, fortassis aliquis inde sumet
 argumentum Gal. to. 7. 2. 4
 uolens ostendere signa quando humores om-
 nes peccant, nihil ponit de sanguine; uel etiam
 potest colligi, quod sanguis quum corruppi-
 tur, transit in alium humorem, uel etiam quod
 sanguis non purgatur
 sanguinis ueluti limus ut in uinis nigris crassis cō-
 sistentibus fex, est imago atræ bilis to. 7. 21. 4
 sanguinis fex ab splene trahitur ibidem
 sanguis idem non potest esse ruber & niger ibid.
 sanguis niger, quomodo differat ab atra bile to-
 mo 7 23. 4
 sanguis niger defubter exiens extenuatis est si-
 gnum mortis ibidem
 sanguinem supra exire, quicumque sit ille sanguis
 uel spumofus, uel rubeus, uel flauus, uel niger,
 uel aquosus, uel crassus, malum est t. 7. 25. 4
 sanguinem exuentem per nares, non esse malum,
 colligi potest ibidem
 sanguis exiens per inferiora, bonus, id est non ita
 malus ibidem
 sanguinem tantum esse unum humorem, & alios
 non esse nisi sanguinem, ut cholera est sanguis
 cholericus, phlegma sanguis phlegmaticus; po-
 test inde colligi ubi dicit, sanguinē flauum, ni-
 grum, aquosum ibidem
 sanguis disruptus in magna copia non paulatim
 exit ibidem
 sanguis exiens tarde, denigratur ibidem
 sanguis fluens ad aliquod intestinū, malum; meli-
 us quādo paucus, q̄ quando multus ibidem
 sanguis exiens per hæmorrhoidas, bonus ibidē
 sanguis ex hæmorrhoidibus est potissimū reme-
 dium melancholiæ, immo eam prohibet futu-
 ram ibidem
 sanguis ex hæmorrhoidibus neq; in totum sisten-
 dus, neq; supra modum euacuandus ibidem
 sanguinis profluuium si aliquem debilitet, nō po-
 test concoquere cibos, nec sanguificare, nec di-
 stribui, unde alius humida sit to. 7. 27. 4
 sanguis trahitur ad locum patientem to. 7. 48. 4
 sanguis ē naribus fluens quando aures obsurde-
 runt, soluit morbum to. 7. 6. 4
 sanguis dum expurgatur ex hepate & bile trās-
 lata ex uenis, si fuerint loci male affecti ad quos
 deducantur, uel per durum tumorem, aut in-
 flammationem, aut obstructionem, fit morbus
 regius to. 7. 64. 4
 sanguinem esse humorem distinctum ab alijs, in-
 de potest colligi, quia inquit, sanguine expur-
 gato & bile translata ex uenis, tanquam duo
 diuersa ibidem
 sanguis ex naribus, liberat ab articularū abscessū
 tom. 7 74. 4
 sanguinem

sanguinem aut pus si quis mingat, renum, aut uesicæ exulcerationem significat to. 7. 75. 4
 sanguinis mictio unde, & quid importet ibidem
 sanguis & pus in quibus exeant cum urinis, & in quibus non ibidem
 sanguis crassus & exustus in renibus aut hepate facit cerunculas in urina & sedimina similia orobo to. 7. 76. 4
 sanguis contentus in uesica, exustus ab ardenti febre facit fursura in urina to. 7. 77. 4
 sanguinis fex, est humor melancholicus ibidem
 sanguinis abundantia non potest rumpere uenam uesicæ sicut renum to. 7. 73. 4
 sanguis quando uniuersim per urinam, & quando guttatim exit, quid significet ibidem
 sanguinis mictio unde, & ex quibus causis ibidem
 sanguinis mictio et stillicidium urinæ, significant laborem aliorum instrumentorum urinæ, uel ulcus uesicæ to. 7. 80. 4
 sanguis plurimus ubi fluxerit, singultus aut conuulsio superueniens, malum to. 7. 3. 5
 sanguis spumofus potest esse multus & paucus tom. 7 13. 5
 sanguis uel multus uel paucus non attestatur super pulmonem ibidem
 sanguinem plurimum bene coloratum uidit Galenus expui cum tussi quandoq; & cur, ibidem
 sanguis sæpe ex alto cadentibus, calcitratis, in palæstra percussis, uisus est Galeno cum tussi expui ibidem
 sanguinis profusio fit ex calore, ad quam sequitur mors to. 7. 16. 5
 sanguis quibus fluit, aut fluxurus est, calidum nocet to. 7. 19. 5
 sanguis antiquus non habet colorem floridum imoliet & nigrescit propter frigidum to. 7. 23. 5
 sanguis subruentus iuuatur a frigido ibidem
 sanguis fluit uasis disruptis ex frigore to. 7. 24. 5
 sanguinis crassitudo est causa retentionis menstruorum to. 7. 28. 5
 sanguinem euoment mulieri menstrua erumpentia soluunt to. 7. 32. 5
 sanguinis retractio atq; euacuatio sunt a parte superiori, menstrua ibidem
 sanguis per uenam debet euacuari, quando mulier euomit sanguinem, quia ita naturam imitatur recte agentem ibidem
 sanguis ex naribus fluens menstruis deficitibus bonus to. 7. 33. 5
 sanguis potest per multa loca euacuari ibidem
 sanguis sine noxa euacuatur per nares ibidem
 sanguis ex uena exiens, abortum facit to. 7. 31. 5
 sanguinem extenuare, est intentio in citatis menstruis to. 7. 36. 5
 sanguinis trahit infans, quod dulcissimum est, quonutritur to. 7. 37. 5
 sanguis, est nutrimentum hepatis, & in ipso est sanguis ad mammam ueniens, & qui (to. 7. 39. 5
 sanguis, significat furorem to. 7. 40. 5
 sanguis destinatus est ad alimentum conceptus tom. 7 44. 5

sanguinis fluxus abortum facit to. 7. 45. 5
 sanguinis defectus significatur per mammæ tenebras to. 7. 52. 5
 sanguis & spiritus sunt duo instrumenta, quibus natura utitur & expellit per uim ea quæ infestant to. 7. 63. 5
 sanguis & spiritus illuc tendunt, quod natura expellit uiolenter, unde cibi fiunt inflammationes ibidem
 sanguinis motus quando est ad uteros, mammæ fiunt graciles ibidem
 sanguis calidior uel tenuior ibidem
 sanguine aggrauatum corpus propter malum habitum, si ad uenas uteri mittat, causat fluxum menstruorum to. 7. 57. 5
 sanguinis crassitudo uel frigiditas, facit paruitatem menstruorum ibidem
 sanguis ex toto corpore manat ad uterum pro nutriendo foetu to. 7. 60. 5
 sanguinis multæ deiectioni nocet lac to. 7. 64. 5
 sanguis, est bonus humor ibidem
 sanguis quæ generare solet ibidem
 sanguis, est nobis amicus ibidem
 sanguinis euacuatio quandoq; fit per intestinum absq; exulceratione to. 7. 65. 5
 sanguis missus in parte opposita sanat oppositæ dolorem to. 7. 68. 5
 sanguinolenta excrementa quid significant apud antiquos to. 7. 1. 6
 sanguis effluens per nares aut os aut nares, sanat dolorem capitis to. 7. 10. 6
 sanguinis multitudo & spiritus flatuosus faciunt capitis dolorem ibidem
 sanguis crassus euacuatur per hæmorrhoidas mixtus humore melancholico to. 7. 11. 6
 sanguis melancholicus quandoq; euacuatur per hæmorrhoidas, & quandoq; non to. 7. 12. 6
 sanguinem non esse melancholicum potest colligi to. 7. aph. 11. & postea 12 quod sic sanguis generatur a calore naturali, quia calore deficiente non fiet sanguis to. 7. 12. 6
 sanguinis generatio si non fiat, aqua intercus fit ibidem
 sanguis mortuus emanat in uulneribus hepatis, ideoprius moriuntur, quam sanentur to. 7. 18. 6
 sanguinem in hepate generari, collige aphor. 16. quum redditrationem cur alui profluuium in pulmonia, uel pleureti, quia hepar, inquit, non trahit ad se alimentum, nec conuertit in sanguinem to. 7. aph. 16. lib. 6
 sanguis præter naturam, si in uentrem infunditur, necesse est suppurari to. 7. 20. 6
 sanguis in alia quam in propria cavitare non remanet sanguis ibidem
 in sanguine unius mutationis nomen est suppurari ibidem
 sanguis in inflammationibus dispartitur per minimas partes ad cavitates quæ sunt in musculis ibidem
 sanguis ex ruptione, quandoq; uidetur in loco collectus, & discussione sanatur to. 7. 22. 6
 sanguis

fanguis extra uenas uel suppuratur, uel liuescit,
uel in grumos uertitur to. 7.22.6
fanguinis missio, & uenæ sectio, ex uena cubiti
quæcunq; rupta ex dorso ad cubitum descen-
dunt, soluit to. 7.22.6
fanguine plurimo & spiritu calido pleno capite,
desipientiæ fiunt to. 7.7.7
à sanguinis profluuiio desipientia ac conuulsio, ma-
lum to. 7.9.7
fanguis in lōgis uigilijs efficit biliosior to. 7.18.7
fanguinis profluuium à forti in uulneribus pulsus
tom. 7 21.7
fanguinis profluuium critica ex qua ui fiant ibidem
fanguis quando & quomodo relinquit extremas
corporis partes, & in se contrahitur to. 7.26.7
fanguis nō omnino à pulmone expuitur 1.7.30.7
fanguis spumofus quomodo fit ibidem
fanguinem quicunq; euomunt, si sine febre qui-
dem, salutare: si uerò cū febre, malum to. 7.37.7
fanguinis uomitus quibus curetur ibidem
fanguinis uomitus unde fiat ibidem
fanguinem si quis minxerit in grumos, & stillici-
dio laboret, & dolor inciderit in femur & imū
uentrem pectinemq; quæ circa uescicam male
se habere significatur to. 7.39.7
fanguinis crassi auxilia quæ sint ibidem
fanguinis crassioris obstructio facit uring difficul-
tatem, & quomodo sanetur to. 7.49.7
à sanguinis uomitu tabes & puris purgatio supra
tom. 7 75.7
in sanguinis sputo, puris sputum & fluxus: quum
uerò sputum retinetur, moriunt ibi. & 1.7.15.7
fanguinem à uenis quibus mittere confert, his se-
care opus uere uenam to. 7.54.7
fanguinis detractio per uenas qua ratione facien-
da to. 8.295. & inde
S A N V S qui dicatur, qui uel status corporis illæsus
tom. 2 384.c.d
sanus homo, qui sit 11ag. 214.b
sanus homo, qualiter conseruandus ibidem
sanitas quid sit to. 8.42. & 11ag. 173.d
sanitati accidentia 11ag. 174.a
sanitatis definitio, ad totam artem cognitū neces-
saria to. 2.245.b
sanitas quid sit to. 3.36.d
sanitas & morbus sub eodē sunt genere to. 6.23.a
sanitas, affectio naturalis est àctionem perficiens,
morbus contra to. 2.251.d
sanitas, omni sectæ symmetria quædā est, sed diffe-
renter & quomodo to. 2.249.b
sanitas, modestiæ proportionē responder, & quo
pacto 11ag. 174.b
sanitatis definitio, & inquisitio eius tom. 6.28.d
& deinceps
sanitatis definitio inquiratur per definitionē
contrarij to. 3.5.b.c
sanitas, in partis affectione constitutionē ue con-
sistit, non in actione to. 2.252.c
sanitas quid sit, iuxta ponentes elementa alterabi-
lia to. 3.8.a
sanitas uel infirmitas quatuor præcipuarum cor-

poris partium, quibus signis perpendatur to. 3
72.73. Item remedia ibidem
sanitas quid sit, iuxta ponentes alimenta imparibi-
lia to. 3.8.a
sanitatis definitio iuxta methodicos, & eius im-
probatio to. 6.22.b.c
sanitas morbo & tempore & dignitate prior
tom. 2 245.a
sanitatem aut morbum efficit elementorum im-
moderatio to. 1.117.b
sanitatem ab ægritudine ars medicina, operatio-
nis sensibili læsione separat, & ratio 11ag. 268.c
sanitas, num latitudinem habeat aliquam, questio
logica to. 2.249.5. & inde
sanitas, indiuisibilis non est to. 1.170.c
sanitas, latitudinem habeat necessario, & ratio
11ag. 149.b
sanitatis latitudo to. 3.7.d to. 1.69.c
sanitas amplam latitudinem habet to. 1.173.b
sanitatis & distemperatiæ quæ eam claudit, quan-
tum interuallum sit to. 1.69.d
sanitatem, eucrasiam absq; latitudine statuētes,
ἀναισθησι inuehunt to. 2.254.a
sanitatem determinat, functionum impedimentū
non earum imbecillitas to. 2.251.a.b
sanitatis habitus, quibus discernatur to. 2.248.d
sanitatis, temperaturæ ac intemperiei, sensus iu-
dex est to. 2.252.c
sanitas non eatantum dicenda quæ absoluta est,
sed & reliqua, ac ratio to. 2.250.d
sanitas, alia summa, alia deficiens ab ea habens la-
titudinem to. 2.248.d & se.c
sanitas & bonus habitus, non idem significant
to. 2 408.d
sanitas à bono habitu, qualiter differat 11ag. 174.b
sanitas καὶ ἰσχυρὸς, & ἰσχυρὸς to. 2.338.b
sanitas dum intenditur, bona habitudo dicitur
tom. 1 173.b
sanitas triplex, secundum habitum, affectionem,
& habitum bonum to. 2.405.a.b. & col. se.a
sanitas absoluta, partium similiarium, partium in-
strumentariorum, qualis unaquæq; to. 2.248.4
sanitas, artis corpora tuentis, finis est primarius
tom. 2 411.a
sanitatem cōseruans ars, quibus contineatur to. 4
12 col. tota, & seq.
sanitatis tum prima causa, tum ultima, ipsa reme-
dia sunt to. 6.263.d
de sanitate tuenda, libri to. 2.245. librorum ordo
to. 2.254.9.255.b.273. a & d librorum ordo, &
præcipue libri primi epitome to. 2.301.a.b &
col. seq. librorum quinq; priorum breuis epitome
to. 2.377.a col. tota
de sanitate tuenda, Galenus non prius quàm ex-
perientia artem hanc cōprobasset, scribere ag-
gressus: atq; experimentorum sigillatim breuis
enumeratio to. 2.349.d
de sanitate tuenda libri, non medicis tantum scrip-
pti, sed cæteris quoq; medicorum studiosis to. 2
336.d
sanitatis tuendæ methodus, quale docendū initū
postulet

possulet tom.2.273.2
 sanitatis tuendæ artis constitutio explicata Ila-
 gog. 150.c.d
 sanitatis tuendæ artis constitutio exposita Ila-
 gog.163.c & colum.se.
 sanitatis tuendæ scopi quot qualésque sint to-
 mo 2 247.3
 de sanitate tuenda, totius artis ueluti elementum
 quòdnam sit to.2.349.d
 sanitatis cum tuendæ tum recuperandæ scopus
 est, constitutio corporis to.2.253.a
 sanitatis tuendæ methodus in ipsèdem consistit, in
 quibus medendi quoq; methodus, & quibus,
 tom.2.270.b.c & eorum uniuersa materia in
 quibus sit ibidem
 sanitatis tuendæ ars, num ad medicinam spectet,
 an ad exercitatoriam; liber ad Thrasylbulum,
 tom.2 403
 sanitatis tuendæ ars quid præstare potens to-
 mo 2 388.b.c
 de sanitate tuenda, artis commoda ibidem d
 & colum.sequen.
 sanitatis tuendæ artem recusantes tom.2.388.b.c
 ad sanitatem tuendam exercitatio prodest miri-
 fice tom.2.134.a
 sanitati tuendæ senum præesse difficillimum, uti
 eorum qui è morbo conualescunt to.2.358.6
 sani quando degant tom.3.153.b
 sanos eos solum esse, quorum membra singula
 suas functiones obeunt absolutissime, qui affir-
 mant, tuendæ sanitatis tractationem subuer-
 tunt to.2.250.6
 sana uel ægra corpora, non omnia æqualiter talia
 sunt, & huiusce differentiæ to.3.6.b.c
 sanitas esse non uidetur senum & conualescen-
 tium habitus to.2.358.6
 sanitas animi æqualitas ipsius est simplicium
 partium, ut corporis quoque partium ipsius
 tom.1 978.a
 sanitas citra & cibi satietatem & rerum omnium
 tarditatem posita est Ilag.14.c.d
 sanitatem cur experant omnes tom.2.250.c
 De sanitate, & quomodo possit conseruari to-
 mo 8 363.& inde
 sanitas est temperies naturalis tom.7.39.4
 sanitas causat à dissimilibus naturæ tom.7.3.2
 sanitas moderantia quædam est tom.7.4.2
 sanum & ægrum, medium habere potest, inde col-
 lige, ubi dicit, Quæ uerò nondum id quod plu-
 rimum obtinet, ægritudinum generationem
 ostendere. tamen ut dixerat nō significat ægri-
 tudinem, nec sanitatem ibidem
 sani quomodo debeant cibari to.7.17.1
 sano cibus robur est tom.7.64.7
 sanis similia si sint quæ per uescam excernuntur,
 minime sunt morbosa: quæ uerò dissimilia,
 morbosa to.7.64.7
 sanis similia in toto corpore, bona; dissimilia, ma-
 la ibidem
 sanis helleborus periculosus est, quia conuulsio-
 nes facit to.7.16.4

sani magis sunt sicci humidis to.7.2.6
 sanari quod debet, quiete indiget tom.7.6.6
 sanari non dicuntur morbi, qui alterum faciunt
 morbum to.7.26.6
 sanitatem reducit calor febrilis tom.7.40.6
 sani qui debent fieri dum ægri sunt, si indiget pur-
 gatione uel sectione uenæ, debent purgari uel
 uena incidi to.7.47.6
 sani quicunque dolore capitis repente capiun-
 tur, & statim muti fiunt, & sterunt, in septem
 diebus pereunt, nisi febris apprehenderit to-
 mo 7 51.6
 sani cum diu à cibo abstinerint, præsertim chole-
 rici, quid mali accidat ibidem
 sani qui debent in morbis longis habent appeti-
 tum uehementem to.7.6.7
 sanantur plures quam moriantur, præter in pesti-
 lenti morbo tom.7.13.2
 sanis non sunt præcipienda exercitia, simul cum
 inedia tom.7.16.2
 sanari quādo possunt ægri, & quando nō ibidem
 in sanis integre, debemus probare quæ nutriunt
 citò, & quæ uelociter tom.7.18.1 ex
 quo elice, ex sanis esse probanda, quæ pertinet
 ad uictum ibid.
 sani exoluntur in euacuationibus, & cur ibidem
 sanus si purge tur, quæ accidentia incurrat ibid.
 sanari qui debent in morbis longis, habent appe-
 titum uehementem tom.7.6.7
 sanies in cancri saltem ablunda est to.7.38.6
 sanies quibus ablunda in cancri ibidem
 sanis qui sunt to.1.73.d
 sapia quomodo fiat tom.8.82
 saphirus to.5.262.27
 sapiens sine peccato, ac deo similis to.2.198.c
 sapiens uir uitia emēdare cognoscereq; solus po-
 test, ut artifex quisq; artis errata to.2.196.a
 sapientia, cuius animæ partis sit uirtus to-
 mo 1 1033.b
 sapientia & scientia, quæ uirtus animi dicatur A-
 ristoni tom.1.1034.a. & citra quoq;
 sapientis liber, si mendacium habeat, potius de-
 bemus nostræ intelligentiæ attribui, & auto-
 rem excusare, quam ipsi derogare to.7.34.6
 sapa unde fiat, & eius uires to.8.34.1
 sapor, & odor tom.5.31.b
 saporis sensus & odoris in plerisq; similis prope-
 modum est to.5.119.21
 sapores cur plures sint to.5.110.d
 & columna sequenti a & d
 saporum differentiæ qualitates primas cōsequen-
 tur tom.2.28.a
 saporum differentiæ alijs octo sunt, alijs septem
 tom.5 31.b
 saporum differentiæ è Platone to.5.29.ca.37
 saporū species octo, eorūq; facultates, & ex ele-
 mentis temperamenta, pulcherrime explicata
 tom.6 550.ca.2
 saporum differentiæ, iuxta essentiam cuiusq; & fa-
 cultatem assignatæ to.5.93.c
 & 99.6, ac per columnas sequentes

saporum differentia, iuxta passiones sensibiles
 quas in linguam exercent, assignata, to. 5. 93. c
 & 95. b & per columnas sequentes duas
 saporum omnium enumeratio tom. 1. 111. c
 saporis aequi a quibusdam dicti, a Galeno dul-
 ces tom. 5. 98. c
 sapor unctuosus, siue pinguis, octauus a Theo-
 phrasto adiectus tom. 5. 31. c
 saporis expertia, & nota tom. 5. 98. c d
 quod in saporibus acidum uidetur & acre, a sola
 lingua percipi potest: quod uero commune
 utrique est, mordacitas, etiam a tactu sentitur
 tom. 5. 110. b a
 saporibus tribus inest mordacitas, & quo pacto,
 tom. 5. 114. a
 saporis calidi, & ipsorum ordo, & cuiusque termi-
 nus ac uires to. 5. 115. a
 cur qui in toto sunt corpore, humorum saporis
 nos fugiunt, qui in lingua solum sentiuntur
 tom. 5. 112. d
 sapor quisque summus, non summus qualiter in-
 telligitur tom. 5. 80. 15
 sapor quisque syncerus, qualiter generari intelli-
 gatur ibidem
 sapor propè nullus syncerus reperitur, quin mix-
 tos semper alterius generis saporis habeat to-
 mo 5. 89. 23 & 78 per columnas 3
 saporum quisque, id solum perpetuò est, idemque
 efficere natus, licet res ipsae non eundem sem-
 per habeant effectum, & huiusce ratio to-
 mo 5. 78. d
 sapor adstringens ab austero & acerbo, qualiter
 differat tom. 5. 31. d
 saporis summè adstringentis generatio, sine alte-
 rius admixtione gigni intelligitur, ut caliditas
 aut frigiditas summa to. 5. 80. a
 saporis exoluit, aequi admixtio to. 5. 121. b
 sapor quisque quam facultatem medicamento in-
 dicet tom. 5. 151. d. & 152. a
 sapor quisque qualem indicet medicamento tempe-
 raturam tom. 5. 151. d
 saporis cuiusque peculiarem naturam, qualiter ex-
 plorare conueniat tom. 5. 101. a b, & deinceps
 saporis cuiusque facultatem qualiter agnoscere cõ-
 tingat tom. 5. 98. cap. 3
 saporis qui alant, aut contrà tom. 5. 111. a b
 saporis alentes duo sunt, dulcis & pinguis, re-
 liqui medicamentosi sunt tom. 5. 104. c d
 & deinceps
 saporis ceteros, a dulci habentia alunt quidem,
 sed ea tantum ratione quatenus dulce adiectum
 habent tom. 5. 111. b c
 sapores xylon, caries lignorum to. 5. 231. 85
 σάρκασι Atticis uicia dicitur to. 2. 53. c
 sardianæ cur dictæ sint castaneæ to. 2. 138. d
 Sarcocoele quid tom. 3. 337. 18
 sarcocolla tom. 8. 337 to. 5. 231. 86
 sarcoma quid Ifag. 188. c
 sarcomphalon quid Ifag. 189. d
 sarcoricorum temperatura quæ sit to. 6. 67. d
 sarcoricorum materiæ tom. 6. 68. a. & 63. a

sarcotica a glutinatorijs medicamentis differunt,
 quo pacto tom. 6. 72. d. & col. se. & 74. b. & to. 5.
 845
 satyria tom. 8. 342. tom. 2. 170. a
 satyriasmus dictus elephas, & eius ratio t. 3. 36. 15
 Satyriasis quid Ifag. 184. c
 satyriasis remedium tom. 8. 377
 satyrium tom. 8. 342. tom. 5. 231. 87
 Satyrus Galeni præceptor tom. 4. 627. 5
 Satyrus præceptor Galeni tom. 1. 140. b
 saururum caput tom. 5. 307. a
 saxatiles pisces quos humores generat to. 7. 18. 2
 saxatina, fassamenta præstantia tom. 2. 122. c
 Scabies, Pfora tom. 7. 41. 7
 scabies est passio melancholica tom. 7. 41. 7
 scabiei causæ tom. 3. 88. b c, & colum. præced.
 scabies, eiusque generatio, & a cancro qualiter dif-
 ferat tom. 3. 403. c
 scabies quomodo fiat propter exercitiu to. 7. 20. 3
 scabies sit in superiori cute, & etiam in uesica, &
 uenis, & quomodo ab inuicem distinguantur
 tom. 7. 77. 4
 In scabie abijcimus quæ ibidem
 scabies, oculis contingens, quis sit affectus Ifag.
 187. d ad ipsam puluis to. 6. 494. d
 scabies contagiosa est to. 3. 116. 3
 scammonium tom. 8. 339 uires eius 76
 scammonij cum cæteris admixtio, ut gustum sal-
 lant tom. 5. 78. a b
 scammonium è malo cydonio, absque noxa propi-
 natur, & quo pacto to. 2. 28. d
 scandix tom. 2. 84. ca. 55. & 144. c. & to. 5. 233. 103
 scaphoides to. 1. 190. a. eius situs 481. d
 scapulæ tom. 1. 186. b, per totum cap.
 scarificationis usus to. 5. 105. 4. 4
 scarus piscis tom. 1. 112. 27. & 113. 29. & 115. 30
 & 116. a
 scelesti tribus de causis occiduntur, earumque enu-
 meratio tom. 1. 1233. c
 sceletus quid sit tom. 1. 176. b
 scelotyrbæ quid Ifag. 184. d
 sceptri cur ita opinati sint to. 1. 220. c
 schemata lunæ in duodecim signis quæ, & eorum
 prognostica tom. 8. 43. 4. 4. & deinceps
 schistus lapis to. 5. 258. 10 tom. 8. 326.
 schinu anthos tom. 5. 237. 128
 schinos, Lentiscus tom. 5. 403. c
 schoenus, schoenanthus tom. 5. 237. 129
 schoenos leia, iuncus leuis tom. 5. 237. 129
 scientia quid sit tom. 4. 228. d scientiæ duplex
 finitio Ifag. 166. d. & 199. b
 scientia uix inuenitur inter homines ibidem
 scientia non facilis assequutu tom. 4. 228. d
 scientiæ effectrices demonstrationes quæ sint, &
 quam paucae in singulis rebus sint tom. 1. 915. a
 scincorum renes, eorum uires tom. 5. 309. 12
 scilla tom. 8. 341. tom. 5. 233. 104 tem
 pore messis colligenda ad pastillos conficien-
 dos 376. cap. 11. & 413. a eius medicamen-
 tum in quadraginta diebus epilepsiam sanare
 potest to. 6. 623. a b
 scincus

scincus animal to. 8. 34. 1
 σκινδραυτ οὐκ ἔστιν, id est umbre pisces t. 2. 11. 4. d
 σκινδραυτ, uox Archigenis, quid sit to. 4. 23. 6. d
 scirhus quid Isag. 189. a
 scirhos Græci uocant tumorem absq; dolore di-
 rum tom. 5. 134. c. & tom. 7. 34. 4. & 42. 5
 scirhi generatio to. 5. 131. ca. 6. & 1023. a
 scirholi tumores e qua materia sint to. 5. 134. c
 scirhi quas habeant differentias to. 6. 347. d
 scirhi in quibus partibus consistere potissimum
 soleant tom. 5. 134. d
 scirhus phlegmonodes dictus to. 3. 33. 5. b a
 scirhus & phlegmone quiddam habent commu-
 ne, quædam diuersa to. 5. 1007. 2
 scirhi parui adhuc, & phlegmones curatio ib. c d
 scirhis ac phlegmonæ auxiliantium medicamen-
 torum differentia, & præcepta curationis to. 5.
 1022. 7. & colum. sequen. b c
 scirhus quis curabilis sit to. 6. 344. 6
 scirhus summe induratus incurabilis est, & eius-
 dem agnitio to. 5. 1022. 7
 scirhi generatio tom. 6. 341. d. & col. seq. curatio
 iuxta indicationes sumptas ab ipso affectu, ea-
 dem 341. a qualiter ea ipsa curatio uariet iux-
 ta partes affectas 342. b c, ac deinceps
 scirhus duplex, exquisitus, non exquisitus, quis
 sit uterq; huius curatio: nam qui exquisitus, in
 curabilis est tom. 6. 402. c. & deinceps
 scirhi generatio ex imperitia medicorum, erysi-
 pelata inflammationesq; uehementer infrigidan-
 tium astringentiumq; to. 6. 402. d. & 403. a b
 scirhi more durata curari non possunt to. 5. 131. 6
 scirhum iecinoris solum, hydropē gignere stulta
 opinio to. 5. 1072. b
 scirrhosis oculi, quid Isag. 227. c
 scleriosis, quis oculi affectus sit Isag. 228. a
 sclerophthalmia quid Isag. 227. c
 scolopendria tom. 8. 343
 scolymus tom. 5. 233. 105
 scopa regia tom. 8. 343
 scordium to. 5. 233. 106
 scordium optimum quod sit tom. 5. 399. 24
 scoria tom. 5. 271. 55
 scorodoprasson tom. 5. 234. 108
 scorodum, Allium
 scorpio ieiuni hominis sputo interimit to. 2. 131. a
 scorpionis ietus tom. 4. 153. d
 scorpionis proprium ictum curat to. 5. 317. 46
 a scorpionibus percussis extrinsecus imponenda
 pharmaca to. 5. 439. 86. & inde
 ad scorpionum ictus, antidota ordine octo to. 5.
 437. 78 & col. seq. tota
 a scorpione ictus quispiam to. 4. 75. b
 scorpij pisces tom. 2. 115. 30. & 116. a
 scorpioides tom. 5. 234. 109
 scotomæ mala signa & remedia tom. 8. 86
 scotomatici qui Isag. 182. d
 scotomaticus affectus tom. 4. 77. 8
 creatio, quare item Sputum
 creatio in omni dolore circa pulmonem & co-
 stas, qualis esse debeat tom. 4. 775. 7

creatio, siue crassior, siue tenuior, difficilior ultra
 que educitur, & ratio ibidem
 creatio facilis aut difficilis e duplici causa pedit,
 materia & mouente to. 4. 776. a
 creatio in acutis, differentia eius, ac singillatim
 præfagia tom. 4. 775. 7. & col. seq. 2. & 779.
 per columnas totidem
 creatio qualiter cōcoctionem aut cruditatem si-
 gnificet tom. 4. 789. d c
 creatio e pulmonis inflammatione qualiter ex-
 cernitur tom. 4. 779. 50 humorem commit-
 tentem ipsam ostendit ibidem
 creatus frequens qualiter signum phrenitidis sit
 tom. 4. 628. 6
 e creatione in purulentis præfagia to. 4. 781. 53
 scripta contrario modo se habent operibus in ple-
 risq; rebus artis tom. 6. 365. b
 scribendi modus nullus mordacitatem effugere
 potest to. 4. 523. d
 scribendi ratio, qua eadem sæpe docent, non pro-
 banda tom. 1. 902. c
 scribenda in arte non sunt, quæ quis ipse non ex-
 pertus sit tom. 2. 398. c
 scribentibus in obscuris, licitum est pro arbitrio
 cuiusq; scribere tom. 7. 65. 7
 scrophularum remedia tom. 8. 95. to. 6. 474. b
 scroto contingentia Isag. 231. a. 190. b c & 233. d
 scroti doloribus, ulceribus, ac reliquis, remedia
 tom. 5. 772. d
 scurram facietæ, medico indignæ to. 2. 321. d
 scyllitici pastilli, quare elementum P
 scypho to. 1. 387. b
 σκυπλις tom. 1. 327. d
 Scythia frigida to. 4. 818. 42
 e Scythijs cur unus uir solus philosophus prodijt
 cum Athenis tales multi sint to. 1. 123. 6. a
 Scytharum temperamentum tom. 3. 562. c
 per se, uox, quid significet to. 1. 198. a
 seipsum, solus qui sapiētissimus est, nouit 2. 195. d
 secedens aliquid ubi steterit non purgatum, ma-
 lum tom. 7. 66. 6
 sectæ uariæ finitiones Isag. 167. b c
 de sectis ad eos qui introducuntur Isag. 57
 de sectis ad eos qui introducuntur libri materia
 Isag. 36. d c
 sectæ philosophorum tom. 8. 9
 sectarum dissidia unde orta sint to. 3. 632. 25
 sectæ in medicina quot sint Isag. 167. c quid
 omnibus commune, quid proprium 81. b per
 totam columnam. Empirica & rationalis pri-
 mæ 59. a earum decreta 197. b
 sectarum notæ, eiusq; principes Isag. 197. 2. & 198. 3
 sectarum trium, rationalis, dogmaticæ ac empiri-
 cæ in constituendis morborum curandorū in-
 dicationibus differentia to. 6. 42. b c
 sectarū autores reprehēdit Galenus to. 2. 130. d
 sectarū quales in disputationib. esse soleāt tom. 2.
 225. b c
 sectis addicti quales sint to. 1. 1099. c d, & dein.
 sectio, unares cum sit subiecto, differt tamen ra-
 tione, & quomodo to. 1. 270. a
 A 2 sectio

sectio, quare Anatome
 sectio uenæ, sub elemento V
 securitatis magnum est indicium calidum suppu-
 ratorium in omni ulcere to. 7.22.5
 sedere quid tom. 1.477.a
 sedis musculi, tum figura quædam à cæteris diuer-
 sa, contractis crumenis similis, tū motus quocum-
 que proprius est tom. 1.188.c
 sedis morbi lflag. 230.d
 sedis affectionum curationis præcepta to. 5.769.6
 remedia ex Andromacho ibidem 2
 sedi siue podici procidenti remedia, ex Asclepia-
 de tom. 5.771.3
 sedis ulceribus curandis præcepta to. 5.772. cap. 8
 sedi inflammato & prolapsio, ardentibus dolori-
 bus, pruritu, rimis, tum ipsius sedis, tū puden-
 dorum to. 5.772.a
 sedis uitia, & remedium idoneorum facultas
 tom. 6 443.a & deinceps
 sedi immittendum medicamentum aluum pur-
 gans tom. 6.464.c
 sedis uenarū purgatio & sulphurata balnea eua-
 cuant æqualiter totum corpus to. 7.69.4
 sedi calidum amicum, frigidum inimicum to. 7.22.5
 per sedē frigidum & calidū ascendūt in ventrē ib.
 sedes est pars nervosa ibidem
 sedes, lege Anus
 per sedem sanguis fluens quod non malus, ex Ga-
 leno colligi potest to. 7.33.5
 In sede uel in sinu mulieris existens cancer nō ue-
 nit ad cicatricem to. 7.38.6
 sedimina in urinis febricitantiū ueluti farina cra-
 ssior longā ægitudine fore significat to. 7.31.7
 sedimina biliosa supra tenuia acutum morbum si-
 gnificant tom. 7.32.7
 sedimen biliosum & superfluitans aquosum nun-
 quam uidit Galenus ibidem
 sedimen non est bonum signum in aliquibus uri-
 nis, scilicet in principio morbi to. 7.69.4
 sedimen quod significat hypostasim, ibid. collige
 sedimen crassum habentes urinæ, solum iri mor-
 bum significant ibidem
 sedimen non habentes urinæ, si uirtus cōstet, lon-
 gus est morbus: si minus, mortale ibidem
 sedimen, lege residentia, hypostasis, sublinamen-
 tum, nubes
 sedime fibrubrum & leue, & urina subtrubra notat
 longum morbum, sed ualde salubrem to. 7.71.4
 sedimina similia orobis uisa sunt à Gal. in aliquib.
 febribus, & quomodo fiant to. 7.76.4
 sedum tom. 8.342
 σέλιον, stella canicula dicta tom. 3.404.a
 σέλαρα, unde dicta to. 2.119.35
 selinon, Apium
 De semine libri duo to. 1.1255
 semē quid sit, uarie expositū to. 8.36. & lflag. 170.
 semen simile est to. 1.1294.c (& deim.
 semē nihil aliud quā sanguis est, in uenis ipsum cōti-
 nentibus exquisitè confectus to. 1.1290.c
 semē utilis extremēti pars quædā est to. 1.1271.a
 semen alimenti testium excrementum quoddam

est to. 1.1280.c
 seminis partium differentia, licet simile sit, qua-
 liter tamen esse possit tom. 1.1294.c d
 seminis substantia quibus in locis generationem
 habeat, & e qua materia to. 1.1270.b e
 seminis generatio, quomodo, quouē in loco to-
 mo 1 1038.ab
 semē ex sanguinis cōcoctione nō ex omniū ani-
 malis partiū colliquatione gigni to. 1.1294.c
 seminis generandi munus Aristoteles necessario
 uenæ & arteriæ ad testes descendenti mandat,
 dum testibus istud adimit to. 1.1271
 semen antiqui appellabant, quod ab omnibus se-
 cedere natura comparatum esset, Galenus cō-
 trā, quod ad omnia accedere tom. 1.1270
 semen à solis testibus non gigni, aduersus quosdā
 disputatio tom. 1.1272
 semen cur candidum sit to. 4.758.b
 semē cur album, crassum ac lentū sit to. 1.1270.d
 semen genitale quibus copiosum gigni, os uen-
 tris resolutioni obnoxium, ac præcepta eorum
 salubria tom. 2.397.39
 de semine mulieris disputatio to. 8.3.6. to. 1.1283.b
 semen in muliere uel omnino nullū, uel infœcun-
 dum spargi affirmantiū, ratio quasi inexplica-
 bilis uisa, proposita ac dissoluta to. 1.1291.b e
 semē mulieris extra uulua effundi affirmantium
 non uera sententia to. 1.1283. d. & 1284.b
 & super eo Hippocratis uerba è libro De natu-
 ra infantis eodem a
 semen mulier ac testes si non haberet, nō appete-
 ret coitum to. 1.1293.a
 semen femine si insit, cur tamen sola gignere ne-
 queat, & super eo Empedoclis ratio confutata
 tom. 1 1291.c & deim.
 seminarij meatus in muliere, atque ipsorum anatomo-
 me to. 1.399.a b
 semen mulieris quo pacto, & per quas uias mo-
 ueatur tom. 1.1265.a b
 semē mulieris quē usum foetui præstet to. 1.1293
 semen mulieris quem usum præstet in generatio-
 ne foetus to. 1.1265.b c
 semen mulieris, uirilīs seminis est alimentū ib. b
 semen concipientes, uulua motionem faciunt
 quandam tom. 1.1257.a b
 semen quamuis effundat mulier foecundum, uiri-
 cis tamē id à masculi femine to. 1.1289.c. & deim.
 semē ab uteri collo ac gula, tanquam manu com-
 pellitur intrō tom. 1.1259.d
 quale semen cui utero magis cōueniat to. 1.113.d
 semen continetur à prægnantibus futuris, con-
 sideratio to. 1.1256.d
 semē quod in uterū mulieris est iniectū, potestate
 est animal, sicut ignis in silice latens to. 1.1307.c
 1309.b 1175.b
 semen in uteros iniectum, principium motionis
 menstruo præstare tantum, inde excerni rursus
 falsa Aristotelicorum quorundam opinio to. 1
 1257.c. & 1290. & super eo uerborum Aristote-
 lis è primo De animalium generatione enarra-
 tio, eadem c. & alius 1256.a. & deinceps
 feminis

seminis pars, quæ uulvam attingit, statim efficit membrana, reliquum uires inlitas habēs, tum attrahentem, tum immutantem quomodo agat explicatur to. 1. 1264. b. & 1260
 seminis substantia cuiusmodi esse debet, ut foetui edendo sit utile to. 1. 1266. d
 semen fecundum quæ habeant intemperaturæ, quæ contrā to. 7. 63. 5
 semen ita in animalibus principium est statuedum, qualiter in plantis esse uidetur, & huiusce ratio expositioq; to. 1. 1266. d
 semen substantiam habet magis idoneam generationi trium uasorum, q̃ sanguis to. 1. 1262. a b
 ē semine prognatæ partes, arteria, uena, neruus, os, membrana to. 1. 1267. b
 semen spiritui uitali plenum esse, Aristotelem nō latet to. 1. 1262
 semen iudicis officio fungitur to. 1. 1140. d
 semen generationis nostræ principium mouens to. 2 245. d
 seminis concepti in utero, observatio ad foetificationis tempus noscendū necessaria to. 1. 1313. b
 semini facultas est attractrix sanguinis mēstrui sibi familiaris to. 1. 1140. c
 seminis uis attractrix, alteratrix, formatrix, tomo 1 1140. c d
 semen cur non ilico generationem producat tomo 1 113. a
 semen, utriusq; principij, & materiæ & efficientiæ rationē subire Hippocratis opinio est: Aristotelis, effectiui tantum to. 1. 1255. b
 semen non præbere materiem, sed solum artificis uim, Aristotelis opinio, aduersus propria ipsius principia pugnant to. 1. 1261. d. & dein.
 seminis ad coagulum facta comparatio tomo 1 1257. d & columna sequen. b
 seminis parte crassiore ac terrestri, minusq; ad si strahendum idonea, in ossium fabricam usa natura est; lenta uerò ac tenaci, cæterorū, & eiusce expositio tota to. 1. 1268. b
 ē semine natæ partes, ē sanguine alī nequeūt, præter uenas, ac perraro to. 1. 1281. c
 ē semine ortum habentes partes, si corrumpātur uel raro uel nunquā, ē sanguine uerò facile gignunt rursum to. 1. 1269. a b & ratio huius, ib.
 à semine generationem & formationem omnem ut planta habet, non ut animal id quod in utero est to. 1. 1266. c
 semen in spiritū abire ac dissolui affirmat Aristoteles, & huiusce opiniois exploratio to. 1. 1258. d
 seminarium uasorum longissimus circuitus, & eius ratio exposita to. 1. 1274. b
 semine plenus existit tum seminalis meatus, dum ad uenerem incitatur animal to. 1. 1283. c
 seminarium mulieris uasa to. 1. 1265. a eorum anatomie to. 8. 197. c d
 semē maris est effectiui principij aialis to. 1. 783. a
 seminis motus idē in utroq; sexu efficiēdo, foemina & maris foeturatio to. 1. 783. d & 784. a b
 ei aculatio quæ generationi necessaria 801. c
 seminis ratio to. 1. 789. a. 790. d. & col. seq.

serosi excrementi quod à renibus in matricem deriuatur, usus to. 1. 788. d. & col. seq.
 semē habet pauca terrenā substantiam to. 7. 14. 1
 semē uiri frigidū cōcipere facit foeminas to. 7. 42. 5
 semen cum est in utero, uterus claudit spatium, & os to. 7. 51. 5
 semen siccum & humidū quomodo cognoscatur per maiorē & minorē ei aculationē to. 7. 63. 5
 semen aduritur siccitate to. 7. 62. 5
 semen extinguitur ex humiditate ibidem
 semen nisi extendatur ad uteri cavitatem, mulier non concipit to. 7. 62. 5
 semen foecundissimum in quibus sit to. 7. 63. 5
 semē fit ex materia & ex qua ui cōcoquit ibidem
 semen copiosum unde ibid.
 semen unde extra ei aculatur ibidem
 semen torretur & assatur propter calorem ibid.
 semē foecundissimum sit in calidioribus & humidioribus temperaturis ibidem
 seminaria uasa sunt ea quæ semen emittunt ibid.
 semen nō admissum ad os & spissitudo humoris sunt causa in uiris sterilitatis, lege Galenum improbantem ibid.
 semen qui habent humidum, sunt minus sani tomo 7 2. 6
 semē utiatū in patre & auo generat malas dispositiones in filio to. 7. 28. 6
 semen est in testiculis, & eo nutriuntur to. 7. 39. 5
 semen siccus qui habeant to. 7. 2. 6
 semen prouocantia extergentiaq; eorum natura ac differentia to. 5. 148. 22. ac de inc. 147. 20
 semen prouocantia, ut cibi ac medicamenta simul quæ ibidem
 semen prouocantium, alia ut medicamenta sunt, alia ut cibi to. 5. 148. 22 & cuiusq; generis exempla deinceps
 semē generatā bifariam sunt, aut ut medicamenta, aut ut alimenta to. 5. 147. 20
 semen prapedientium, alia reprimunt ipsū tantum, alia corrumpunt, & quæ to. 5. 149. a
 semini cōtraria substantiæ proprietate to. 5. 149. b c
 seminis retēti noxē to. 4. 152. d. & 153. c d. & 154. d
 contra seminis profluuium præcepta salubria tomo 2 397. c d & per col. seq. totam
 semē animalis aut plantæ ut gignant to. 1. 1117. c
 seminum ad proprias herbas differētia to. 2. 172. 4
 semina attenuantia ibid.
 semina acrium, odoratorumq; & euidēter calefacientiū, tenuante diætā utentibus conueniūt, & eorum enumeratio to. 2. 172. b c
 seminum, quibus in panificijs utuntur omnium, communis æstimatio expositioq; to. 2. 43. b
 semini, plantarum, fructuū idoneus usus, quod tempus habeat to. 2. 38. b
 seminum cerealium appellatio to. 2. 172. 5
 semina cerealia, & quale sigillatim præbeant alimentum to. 2. 142. 13
 seminibus, ad panificium aptis, quando sit utendum to. 2. 38. b
 semina quæ esui sunt diligenter expurgāda, & ratio to. 2. 54. c

semen & fructus in alijs plantis discrepāt, in alijs
eadē sunt, & quib. sunt, quōue pacto t. 2. 56. c. d
seminum alienigenorum enarratio to. 2. 54. a
feminalis, Polygonon
semitertiana, Hemitritaea
semitertiana febris quæ
semitertianæ febres tom. 3. 462. d He-
mitritæ elementum S
σμιδαλις, id est similaceus to. 2. 31. b
semper uiuum, Aæzoon
senectutis definitio to. 2. 366. 12
senium in animalibus dictum to. 2. 246. d
senium uia ad interitum est to. 1. 53. a
senium marcenti stirpi assimilāt Aristoteles, & ra-
tio to. 1. 60. d
senectutis causæ to. 8. 43
senectutis in nobis prouenientis necessitas to. 2.
366. & 246. d tom. 2. 383. b
senium necessarium esse & secundum naturam,
qualiter constet to. 3. 172. d & 171. d
senium quō contingat, inquisitio to. 3. 172. 3
senium qualiter nō necessario contingere queat,
tom. 3 174. d
senium qualiter uitari queat to. 3. 175. d & super
eo philosophi cuiuspiam scriptum to. 3. 172. a b
senium citius incurrere qui soleant to. 2. 382. c
senectutis initium quod sit to. 3. 175. b
senium cur à quibuscūq. medicis humidū dictum,
tom. 1 60. b
senex excrementis humidus, siccus ipsis particu-
lis ibid.
senex hisce siccus est, quibus puer humidus ibid.
senij notæ apertæ sunt, humorum excremento-
rum redundantia to. 3. 175. c
senescencia cur siccescant to. 3. 172. 3, & 174. b d
senes cur maxime uirium opus molientes, statim
tremunt to. 3. 74. c
senes naturalium facultatum cuiusq. quem habe-
ant tenorem to. 3. 108. c d
senibus functiones naturales nō recte procedūt
tom. 1 60. d, & deinceps
contentiua uirtus in senibus est imbecillis to-
mo 7 30. 3
senes morbis uulgaribus quibusdam opportuni,
& qualiter to. 3. 546. d
senibus causa uel minima maxime mutationis oc-
casio est, iuuenibus contra to. 2. 358. d c
senes frigidis morbis capiuntur facile, & ratio
tom. 1 60. d
senij temperamentum quale sit tom. 2. 155. 7.
& 364. c d
senum ætas siccissima ibidem
senum corpora quo pacto sicca dicantur, & sint
tom. 1 60. c d
senium frigidissimum esse, quo pacto euidentis sit
tom. 1 60. d
senium si ne sanitas, disceptatiuncula to. 2. 358. 6
senes, multo frigidiores pueris esse ac iuuenibus,
quid confirmet to. 1. 860. c
senium quali sit temperamēto, & quilibus emen-
detur to. 2. 354. 4

senectus quibusdā morbus esse uidet to. 2. 379. b
senum sanitas dicta ibid. b c d
senij temperamentum cōtrouersum apud quos-
dam to. 2. 364. c d
senij temperamēti agnitio, qualiter ad tuendam
iporum sanitatem conducatur to. 2. 364. c. d. &
367. a
senium ex morbo dictum to. 3. 128. d. to. 2. 366. 12
senij marasmus soluitur nunquā, sed producit
diu to. 3. 175. d
senij tuendi ars in quibus consistat to. 2. 367. a
senibus nō cōpetunt quæ succum crassum effici-
unt, siue uina, siue alia, & ratio to. 2. 360. c d
senum ætas, partim humectationē, partim desic-
cationem postulat, & ratio to. 2. 155. d
senibus qualiter Homerus balnea & somnū sua-
deat to. 3. 176. b a
senibus idonei panes qui to. 2. 361. & penul.
senibus ac priuatis, quis panis sit idoneus maxi-
me to. 2. 351. d
senilis status similiter curandus, ut conualescen-
tium, & ratio to. 2. 358. b c
senij temperamentum, atq. excrementorum con-
trariæ indicationes ad uitium qualiter mode-
randæ tom. 2. 365. a b
senis Telephi grāmatici exemplū diætæ t. 2. 359. b
senibus urina quotidie mouenda, & quibus to-
mo 2 365. 11
senibus, qualiter aluus soluenda sit, quibusue au-
xilijs ibid.
senibus theriaca utilis to. 2. 361. d
senum cōsuetudini operis, quantum tribuendum
tom. 2 367. c d
senibus qualis exercitatio conueniat to. 2. 417. c
senibus ab ijs quæ obstruūt, tum cibis, tum potu,
abstinendū, & enumeratio horum to. 2. 361. b
senibus conuenientia medicamenta to. 2. 361. d
senibus quibus calculi in renibus gignendi suspi-
cio est, aut podagræ, aut articularis morbi, qua-
lia uina præparanda to. 2. 360. d. & seq. a
senis agricolæ lacte utentis exemplū to. 2. 362. 9
senis Antiochi exemplum to. 2. 358. d
senum animi, inscitia multorum annorum obdu-
rati, ægre sanantur to. 2. 225. b
senibus permittenda morum nostrorum censura
tom. 2 206. a. & 208. b c
senes propter quid nō habeāt appetitū to. 7. 20. 2
senibus deficiunt humores cholericī ibid.
senectus duplex, & qui senes possint tollere ie-
iunium to. 7. 13. 1
senectus frigida & humida quomodo sit, & intel-
ligi debeat tom. 7. 31. 3
senectutem qualem esse nōnulli putauerunt ib.
senectutis propria est uigilia ibidem
senectus plena curarum ibidem
senectus facit pituitam to. 7. 2. 1
senes habent frigida corpora ibidem
senes habēt raucedines & grauedines peculiares
tom. 7 34. 2
senes iuuenibus plurimum minus ægrotāt, & cur
tom. 7 39. 2
senium

senum morbi longi & sapius ad mortem comitatur ibidem
 senes quos morbos difficulter cōcoquūt. 7. 40. 2
 senes qui morbi comitentur ad mortem ibidem
 senium qui melius tolerēt, et qui facilius ad ipsum
 perueniant to. 7. 44. 2
 senes consueta melius tolerant iuuenibus influe-
 tis to. 7. 49. 2
 senes magni efficiuntur gibbi, & qui to. 7. 54. 2
 senes habent aluos humidās, si iuuentute sint sic-
 cae, & cōtra to. 7. 53. 2
 senes ad aetatem melius se habent to. 7. 3. 3
 senioribus singultus supra modum purgatis si su-
 peruenit, non bonum to. 7. 42. 7
 seniores qua tempestate melius se habeāt. to. 7. 8. 3
 seniores qua tempestate distillationes incidunt su-
 bito perimētes to. 7. 22. 3
 senibus fluxiones non cōcoquuntur ibidem
 sensus omnes uigent in tempestate aquilonia, cur
 tom. 7 17. 3
 senes multos habent crudos humores propter de-
 bilitatem digestiua to. 7. 16. 3
 senes non faciunt lapides, quia non habent calo-
 rem magnum ibidem
 senes habent contentiuam imbecillem to. 7. 30. 3
 senes etsi habeant multam pituitam, cur nō faciat
 febrem ibidem
 senes a senioribus ab aliquibus distinguuntur, sed
 Gal. eos reprehendit to. 7. 31. 3
 seniorum morbi quales sint & qui sint ibidem
 senili aetati familiarissimus morbus apoplexia ibi.
 senes magis uigilant quando sunt sani ibidem
 seniores difficulter sanantur a uescica & renū ui-
 tijs, & longis morbis to. 7. 6. 6
 senes plures laborant apoplexia to. 7. 57. 6
 senili aetati partes extremas frigescere nō malum
 tom. 7 1. 7
 senioribus omnia mala sunt peiora propter aetatis
 debilitatem to. 7. 42. 7
 senes sunt sicci natura, tamen uidentur humidī
 cur ibidem
 seniū cur & quomodo lapides renū causet ibidem
 In senibus deficit sanguis, ideo ulcera in ipsis dif-
 ficulter sanantur ibidem
 senes habent aluum humidam cur ibidem
 sensus quid sit Isag. 173. a. & to. 8. 31. c
 sensus in passione consistere to. 1. 819. b
 sensus & motus dux existens particula, quibusdā
 in thorace est, & quibus to. 1. 621. a b Instru-
 menta cur gemina 659. b cur omnia neruos
 postulent molles ibidem Instrumentorum
 securitas 714. c d Gustatoriorum neruorū or-
 tus, situs, & numerus 654. c d Insectis in du-
 ram meningem 655. a distributio eadem b
 sensus ac motus principia in cerebro esse, curatio
 illorum affectuum quomodo confirmet to-
mo 1 124. 5. d & deinde
 sensus motusq; omnis in cerebro principijs. 8. 229
 sentiendi uim a cerebro per neruos omnibus ani-
 malis partibus transmitti quibus cōstet t. 3. 68. d
 sensus radix memoriae, phātasiae, doloris, uolupta-

tis to. 1. 10. c
 sentiendi actionum omnium noxae cōmunes quae
 tom. 3 40. b c
 sensui cuiq; noxae peculiares ibidem
 sentiendi potentiarum omnium noxae ac sympto-
 mata qualiter inquirenda sint to. 3. 56. a
 sensificae facultates omnes, per neruos ad propria
 usq; instrumenta deferuntur, uti arteriarū a cor-
 de to. 1. 1042. b
 sensus per alterationem & dignotionē fit, & quo-
 modo to. 1. 1049. ult. & seq.
 sensus, alteratio non est, sed alterationis dignotio
 tom. 1 1047. a
 sensui instrumenta, alterari quidē sine neruis pos-
 sunt, cognoscere non possunt ibidem
 sensus animalis ceteri, patiendo, uisus foras mitten-
 do cognoscit t. 1. 1043. d. & t. 6. 537. c
 sensus omnes, dum uigilamus continua in actio-
 ne sunt, modo ad sunt insensibilia to. 1. 411. b
 sensus ceteri, praeter obiecta propria sua nil percipi-
 unt, solus uisus ac tactus alia quoq; uti sitū,
 distantiam, & id genus cognoscunt to. 1. 1042. d
 & huiusce ratio to. 46. c
 sensus excellentia, succos quos in se habet nōnum
 quam gustat to. 3. 57. a
 sensus quo pacto mentem ad ciborum facultates
 cognoscendas instruat to. 2. 169. c
 sensus, uitae muniorum omnium, iudex est to-
mo 2 252. c
 Rerum quae sensibus patent, memoria assiduam
 consuetudinem requirit to. 1. 229. b
 sensuum quies in animali quod in utero est, actus
 est to. 1. 1309. b
 sensu sublato, animalium tollitur anima to-
mo 1 10. c
 Quae sensui percipiuntur, non nisi sapius uisa co-
 gnosci queunt to. 1. 281. a
 sensus partibus quibusdā, uelut ossi, cartilagi-
 ni, pilo, non inest to. 3. 101. a b
 sensus ab ijs quae atomis insunt, diuersum omnino
 genus habet to. 1. 9. d
 ex impatibilibus sensu ue carētibz dum coeunt
 non fit habens sensum aut patibile quiddam
 tom. 1 7. a
 sensus quot sint, & cuiusq; finitio Isag. 173. a
 sensuum singulorum propria sensibilia quae sint
 tom. 5 29. ca. 37
 sensus cōmunis, ē Platone to. 1045. d. & deinceps
 sensitium primū in somno deprehendit to. 7. 3. 2
 sensitium primum, in corde sedem habere insir-
 miter astruit Aristoteles to. 3. 69. c
 de sensus & imaginationis ueritate to. 8. 31
 sensuum numerus to. 8. 32
 sensus primi siue cōmunis symptomata to. 3. 41. a
 quo pacto corpus, qualitates cōtrarias sentire eo-
 dem queat momento to. 5. 80. 15
 sensu partis seruato, qualiter motū uitari quādoq;
 cōtingat, & cōtra, aut utrūq; simul to. 4. 26. a b
 sensus grauis, non semper ē multitudine conti-
 git humorum, sed aliunde quoq; & quo pacto
 tom. 3 311. ac deinceps

sensorium, quid sit Ifag. 173. a
 sensoria cur in capite sita to. 1. 627. d
 cur neruum mollem postulent ibidem
 sensorijs quibus duplices nerui to. 1. 627. d
 sensoriorum neruos differre ibidem insentien-
 do mutatio 628. d cū sensibilibus seu obiectis
 familiaritas 628. ult.
 sensus cuiusq; instrumentum, qualiter sit tomo 1
 1044. c & super eo Empedoclis locus c &
 cur tale sit unum quodq; to 46. b c eiusq; con-
 firmatio, ē noxios ipsorum d
 sensorium primum, qualecunq; sit omnibus sensi-
 bus sigillatim commune est to. 1. 1045
 & super eo Platonis locus d
 sensuum instrumenta fabricando, sensibilibus cu-
 iusq; similitudinem sequuta natura est, & quo
 pacto to. 1. 405. d. & seq.
 sensoriorum quinq; inter se proportio to. 4. 86. 2
 sensationum causæ abstractæ sunt t. 1. 1292. d
 sensatio cuiusq; sensus propria quo pacto uitatio
 instrumento, pereat to. 1. 1046. d
 sensibile, quid sit Ifag. 173. a
 sensibilis uox, quid significet to. 4. 252. b
 sensilium iudicium, apud idiotas integrum magis
 est, quam sectarios to. 5. 19. ca. 21
 sensibilis animæ functionum diuisio, & cuiusque
 noxæ to. 3. 40. 2
 sensibilibus rerum, nullus iudex promptior est q;
 sensus to. 1. 62. d
 sensibilibus multa, sensum effugiunt to. 1. 220. b
 de rebus sensibilibus demonstrationes inquiren-
 das non sunt to. 1. 62. a
 qui de sensibilibus dubitāt, utpote manifestis per
 se, ij demonstrationis initium nullū habent ali-
 ud to. 2. 55. d
 sensibus quo pacto elementa sigillatim tribuan-
 tur to. 6. 539. c
 sensui euidētia, demonstratione non indigent si
 per se talia sint Ifag. 77. d
 sensui nota, præceptorum inuentionis principia
 sunt, artis non sunt Ifag. 78
 sensui ex primis notionibus mentis fidem negan-
 tes, nulli arti operā nauare debent to. 1. 1081. d
 sensus, qualiter fidem conciliet demonstratis, tum
 in Mathesi tum in arte medica to. 3. 403. a
 sensus expertes sunt, qui rebus euidētibus fidem
 abrogant to. 1. 1208. c
 sensibus fidem abrogantes sophistæ, demonstra-
 tionis principia incertiora efficiunt quàm ea
 quæ demonstrantur to. 5. 35. ca. 1
 sensus quid iudicet in arte & quomodo to. 1. 139. a
 sensus ad explorandas simplicium facultates non
 ut insufficiens contemnendus est to. 5. 25. ca. 30
 sensu præditum, quid Ifag. 173. a
 sensus quinque & ex his nouem uoluptates to-
 mo 8 225
 sensus uoluptatis in coitu maris & foeminæ quo-
 modo fiat to. 8. 226
 sensus otiantur in somno to. 7. 15. 4
 sensibus uirtutis debilitatis in continua febre ho-
 minis, letale to. 7. 46. 4

sensus similitudine aqua frigida uocatur mordax
 ex quo elice per similitudinem aliquas qualita-
 tes attribui uni, quæ tamen non sunt ipsi pro-
 priæ to. 7. 20. 5
 sensus heberant ex frigido, & ita ex torpore dolor
 non sentitur to. 7. 25. 4
 sentiunt muti to. 7. 51. 6
 sensus tristis ex quot causis fiat to. 7. 21. 7
 sensus torpescere faciūt infrigidantia to. 7. 31. 6
 sententiam aliquam esse alicuius autoris, uel non,
 potest ex re ipsa & modo loquendi probari to-
 mo 7 64. 7
 sententia membra suscipientia flauam bilem faci-
 unt rigorem to. 7. 58. 4
 separationis excrementorum, offensæ to. 3. 42. c
 sepiæ, usus eius in medicina to. 2. 118. 34
 to. 5. 311. 23 & to. 8. 339
 septennium secundum, quibus rebus idoneū to-
 mo 2. 263. d & tertium 264. b
 septēnium tertium, in puero optime per naturam
 constituto qualiter transigendum sit to-
 mo 2 271. d
 septentriones spectantia loca quos gignant mo-
 res to. 1. 1227. d
 septimana febris Ifag. 202. c
 septimestres, quando oriuntur Hippocratis uer-
 ba to. 1. 1314. c d
 septimanæ quomodo numerentur in morbis &
 quomodo principium unius ad alteram se ha-
 beat to. 7. 33. 2
 septum transuersum indicat bonas ac malas cere-
 bri constitutiones to. 7. 33. 2
 de septimanis librum fecit Diocles to. 7. 34. 2
 septimanæ dant iudicium septimanarum, & men-
 ses mensium, & anni annorum to. 7. 28. 3
 septima quibus indicij prænoscit futura boni
 iudicij to. 7. 71. 4
 septima iudicatur si quarta habuerit urinā habentem
 nubeculam rubeam ibidem
 septimo die si appareant exeuntia rubra 14. sunt
 iudicati ibidem
 septimus dies quādo urina in quarta est rubra nū
 possit esse iudicatiuus ibidem
 septimus & septimus decimus dies iudicant to-
 mo 7 36. 4
 de septimestri partu, libellus to. 1. 1313
 septimestris foetus æditionis terminus primus di-
 midiat anni est to. 1. 1313. c
 septica medicamenta, & ipsorum natura to-
 mo 5 141. a b
 septica, & septa medicamenta cur appellata, non
 enim proprie ibidem
 septum transuersum, quære diaphragma
 septum transuersum, finitio Ifag. 169. a
 septi transuersi anatome, reliqua to. 1. 326. d
 septum transuersum, thoracis finis inferior est to-
 mo 1 369. c
 septum transuersum, tum substantia tum usu quō
 que musculus est to. 1. 371
 septum transuersum imā partem animantis à su-
 prema diuidit to. 1. 139. d
 septi

septi transuersi, foramina duo, uertebri ac ualis
 uiam præbentia to.1.33.6.d
 septum transuersum respirationis organū, & quo
 modo to.1.86.5.d
 in septo transuerso musculi motus to.1.118.8.b
 septum transuersum deorsum trahit, quando ali-
 quis hydrops fuerit in torum euacuatus to-
 mo 7 27.6
 inter septum & uentriculum pituita reposita cau-
 sans dolorem quando sanetur to.7.55.7
 inter septum & uentrem secundum Marinū Hipp-
 poc. interpretem nō uidetur pituitam posse fir-
 mari ibidem
 septū transuersum quod dicē à recentioribus sub
 cinctorum si discissum sit, lætale to.7.18.6
 septi neruosa pars non potest sanari ibidem
 septum non sanatur ex iugi motu ibidem
 sepum uel serum uel adeps to.8.33.9
 Serapias orchis to.5.222.30
 Serapio taxatus Isag.135.b
 serenū uidetur significare perturbationē to.7.8.3
 serenum cum pluuioso componit Hipp.& cum
 australi to.7.12.3
 Sergius Paulus, cōsul, uir philosophiæ studiosus
 tom.1 227.C
 seris. cichorium to.5.231.89
 seris. intybi to.2.80.41. & 144.C
 seris, hepatis intemperaturis calidis optimū phar-
 macum, ut & cichorium to.5.73.5.8
 serica, dictus fructus, non bonus to.2.76.32
 seriphum to.5.231.90
 sermo, quis dicatur to.3.572.d
 sermo à uoce differt to.4.99.7
 sermonis dictiones considerandæ sunt to.7.14.1
 sermones quosdam uniuersales ponit Hippocra-
 tes tanquam exempla, & è contra to.7.25.6.6
 sermones longi quomodo adducendi ibidem
 sermone simpliciore Galenus in tradendo cur u-
 tatur to.2.66.2
 serpyllum to.5.183.125. & to.8.317
 serpens dryinus dictus, eius noxæ to.5.352.10
 serpentis senectū, uires to.3.310.15
 serpentum senectus quid to.7.77.4
 serum to.2.101.2.C
 serum lactis, uires eius to.5.283.8
 seri genera in succis, omnia sunt excrementitia to-
 mo 1 115.8.2
 serosi excrementi uitia to.3.96.d
 serum cuiusq; humorū quatuor, quale sit, & quos
 affectus creet to.3.642.38. & col. seq.
 seri genera omnia quæ in succis habentur excre-
 menta sunt to.1.115.8
 serofus humor à uentriculo ad hepar fertur lib.4.
 De usu partium to.1.113.5.d
 serosa superfluitas debet euacuari, si homo cōsue-
 tus est ægrotare to.7.47.6
 serosa superfluitas semper mixta cholera in uomi-
 tu to.7.51.6
 in sermonibus optimum est quod seruat medio-
 critatem Gal. in prologo lib.7. aphorismorum
 in sermonibus omnibus quid subaudire opus

tom.7 22.7
 sermones obscuri quid faciant to.7.65.7
 sermonis falsitas & non obscuritas cogit addere
 prius inuentis ibidem
 serosa superfluitas est gratia distributionis t.7.15.3
 Sertula herba to.7.34.1
 serum sanguinis quod quandoq; superexcedat &
 euacuari debeat to.7.1.1
 serum multū in lacte facit aphthas puerist.7.24.5
 seri à sanguine sequestratio tribus in locis fit, &
 quibus to.8.19.5
 serum habet uim adstringendi to.7.24.5
 serosa superfluitas sanguinis per urinas purgatur
 tom.7 3.4
 serosa superfluitas in uenis est to.7.58.5
 serosa sunt quæ sunt in sinistro testiculo t.7.48.5
 serum lactis sale & melle conditum citat alium,
 & ualet suspenis to.7.64.5
 seruis Dacis aut Getis Erasistrati & Asclepiadis
 sectatores similes to.1.113.5.C
 serui peccantes, quomodo puniri soliti t.1.102.8.b
 sesamon to.5.231.92
 sesamus & erisimus, atq; horum enarratio to-
 mo 2 52.37
 sesamoides to.5 232.93
 sesamoides album ibidem
 seseli to.5.231.91. & to.8.339
 seseleos semen to.2.172.b
 seuum uel sepum to.8.339
 sextarius, Romæ quantum pendat to.5.813.d
 sexto die iudicium malum & casus difficiles to-
 mo 7 29.4
 sexus discreti causæ to.1.784. & 785. & 786
 sideritis to.5.232.94
 siccum omne, durum est, non contra to.1.66.2
 à siccō corpore, inseparabilis duricia est, ut ab hu-
 mido mollicies to.1.67.d
 siccissimum, in corpore quod sit to.1.55.2
 siccitas, quantum conferat naturalibus facultati-
 bus & nutritioni to.3.107. b.c. & col. præc.
 siccitatis usus ad functiones naturales to.3.109. &
 col. præced. duabus
 sicca temperaturæ animalia sunt, quæ dentes pe-
 ctinatim iungunt to.1.160.c
 siccitas partium per se diutius manere, non muta-
 ta oppositione quæ ex calido & frigido consi-
 stit, non potest to.6.179.b
 siccitatis emendatio, & longo sit tempore, & peri-
 culo uacat to.6.249.b
 siccorum morborum causæ to.3.27.c
 siccitatu species tres to.6.170.d quatuor 179.a
 siccitas, alia curari potest, alia nequit, & quæ to-
 mo 6 176.b. & 179.a
 siccitatem partium similariū sarcire difficilior est
 quàm humiditatem to.3.52.c
 siccitatis ualida in corpore curatio cur sit diffi-
 lis to.6.179.c
 sicca intemperies, ubi solida corpora congerit,
 siquidem partium cæterarum nunquam sana-
 tur perfecte, sin cordis ipsius, arefcunt ac celeri-
 ter moriuntur to.6.178.d c
 siccita-

siccitates quæ ab ira aut potius penuria sunt, qua
 liter corrigendæ to.2.321.17
 sicca intemperiei uentriculi absq; materia, curatio
 tom.6 170.d
 sicca uentriculi intemperiei & frigida curatio to
 mo 6 179.c.b
 sicca uentriculi intemperiei & calida curandæ me
 thodus to.6.181.8
 siccitas, si reliquas partes à uentriculo occuparit,
 ueluti si hepar, curationis summa to.6.178.d
 siccantia per se, per accidens, quæ to.5.802.a
 è siccis, quæ matura sunt, ualentiora minus matura
 ris sunt medicamenta to.2.170.a.c
 Sicca medicamenta, dyspepulis ulceribus curan
 dis Andromachi, Aridum cicatricem ducens
 dyspepulis, aliud ad idem etiam in malignis,
 aliud ad excrecentia, cicatricem sine moris to
 mo 5 921.ca.9
 siccitas est causa κατὰ λήψιν, id est, deprehensio
 nis to.7.3.2
 sicca aluus unde sit to.7.20.2
 siccitas facit uirtutem retentiuam fortem ibidem
 siccitas difficulter remanet to.7.26.2
 siccitas facit spasmū qui difficulter remouet ibid.
 sicca & calidæ regiones ibidem
 siccioribus naturis, conuenientiores morbi siccio
 res sunt to.7.34.2
 sicca aluus in iuuentute, efficitur in senectute hu
 mida, & contra to.7.53.2
 siccitatis magnæ mutatio morbos facit to.7.1.3
 sicca & calidæ naturæ ad hyemem melius, ad æ
 statem peius se habent to.7.2.3
 sicca naturæ fiunt ægræ siccis, humidis sanantur
 tom.7 3.3
 sicca tempora, lege tempora sicca
 siccitas causat acutos morbos, sed non longos to
 mo 7 7.3
 siccitate generantur pauciores humores ibidem
 sicciores temperaturæ sunt salubriores to.7.11.3
 siccitates pluuijs sunt salubriores ibidem
 siccum, squalidum, inaquosum, idem significant
 tom.7 14.3
 siccitates imbris sunt anteponendæ, quia ma
 gis salubres to.7.25.3
 siccitas generat choleram to.7.16.3
 siccitates generant morbos acutos ibidem
 siccitates generant tabitudines, lippitudines, arti
 culorum dolores, stillicidia urinæ, & difficul
 tes intestinorum ibidem
 siccit corpora fames to.7.60.9
 siccitate gutturis causare strangulationē to.7.34.4
 siccitas excedens facit euerisionē colli, & difficul
 tatem uorandi, mortem causat to.7.38.4
 siccitas facit spasmus, lætaliter to.7.57.4
 siccitas in febribus uehementibus conuulsionem
 facit to.7.66.4
 siccitas conuulsionem facit insanabilem to.7.1.5
 siccitas soluit morbum comitalem to.7.7.5
 siccitas fit ob defectum, uel sequitur ad ipsum to
 mo 7 57.5
 siccitas & spissitudo sunt causæ non conceprio

nis tom.7.62.5
 siccitas cutis, est causa cur nō sudemus to.7.71.6
 sicca tēperaturæ nihil per nares emittit to.7.2.6
 sicca materiæ quomodo cognosci possint ibidē
 siccitas perducit ulcera ad cicatricem to.7.8.6
 siccitate esse causam caluitij inde collige to.7.28.6
 quia humiditas est causa oppositi
 sicca constitutiones corpora neuosa uiolentius
 exiccant, ideo fit conuulsio to.7.39.6
 siccare opus omnia ulcera, & qui sit terminus ex
 siccationis to.7.45.6
 siccare præsertim opus ubi os uitiatū est ibidem
 siccitas neruorum facit conuulsionem, & disten
 tionem to.7.13.7
 siccitas facit profluuium capillorum to.7.16.7
 siccitas fit propter uigilias quæ deinde facit defi
 pientiam ac conuulsionem to.7.18.7
 siccitas adurit semen to.7.62.5
 siccum, id est australe to.7.11.3
 sicyos. cucumis
 sicyos agrios to.5.232.96
 Signum, dialecticis quid to.8.10
 signum, definitio ac differētiæ ipsorum uarie ex
 positæ Isag. 177.a. ac deinceps col. tota
 signum ab indicio, qualiter differat to.4.816.41
 signa dissimilia, demonstrationē dissimilem effi
 ciunt to.1.1012.c
 signa quibus quatuor præcipuarum corporis par
 tiū sanitas, uel infirmitas perpendatur, & reme
 dia to.8.72.8
 signorum 12. cœlestium naturæ to.8.147
 signorum, & planetarum mutationes to.8.147
 signorum & planetarū mutationes secundum se
 ptem mundi climata to.8.149
 signa optimæ cōstitutionis, quæ sint Isag. 244.c
 signa salubria, quæ sint Isag. 244.a
 signa insalubria, neutra ibidem
 signa, neutrorum corporum, siue futurarū ægritu
 dinum Isag. 261.a
 signa corporum ægrotantium Isag. 263.a
 signa in corporibus ægrotantibus actu, salubria,
 insalubria, neutra, quo pacto sumantur ibidē c
 signa generis, qualiter ad species morborum indi
 candas conducant to.4.649.c
 signorum differentia to.4.639.26
 signorū diuisio triplex, cruditatis, cōcoctiōis, cri
 leos, & cuiusq; naturæ exposita to.4.503.14. et 505
 signorū prædictorū usus, ad generalē tēpe
 rum morbi uniuersaliū notitiā ibid. 16
 signorū, è spūto, excrementis, urinæq; differentia
 ac significationes to.4.490.7. col. seq. 2
 quæ signa quibus in morbis cum primis animad
 uertenda to.4.535.3
 trium signorum præflagationes to.4.489.b
 signorum morbos indicantium differentia to
 mo 4 648.3. & col. seq. a
 signa alia critica, alia concoctionem indicantia to
 mo 4 663.ab. & 492.d
 signa ægritudinum communia, bona to.4.488.d
 mala 489.ba
 signa praua, alia simpliciter, alia ex accid. to.4.778.d
 signa

signa bona, alia magis alia minus, iidem praua
tom. 4 657.17
signa mala, aut bona, quædam simpliciter enun-
ciat Hippocrates, quædam per cōparationem
aut excellentiam, & ratio to. 4. 502. d
signorum malorum enumeratione to. 4. 620. a
signa prognostica, quare prædictio, præfensio
signa prognostica, qualiter differant, tum salubria
inter se, tum insalubria: & quo pacto perpēden-
da sint in faciunda præfensione to. 4. 812. 37
& 813. 39. ac col. seq.
signa prognostica non omnia eadem habent cer-
titudinem to. 4. 704. b
signa prognostica, non eisdem notis profert Hip-
pocrates, & ratio to. 4. 782. a
signorum prognosticorum inter sese faciūda tum
bonorum tum malorum æstimatio tom. 4
620. 2 & to. 6. 716. b
signa ab Hippocrate tradita, prognostica, omni
tempore anni & ætate omni, suam ueritatē ha-
bent to. 4. 816. 41. & col. seq. 2
signum prognosticū, unum perniciosum ad mor-
tem sufficit, bona non nisi multa ad salutem to
mo 4 782. 56
prognostica signa, permixta qualiter æstimanda
sint to. 4. 782. a
signorum nō numerus solum, sed potestas magis
consideranda to. 4. 502. 13. c
signorum diuersi generis concursiones inutiles
tom. 4 643. c
signa diuersorum affectuum, non utiliter conge-
runtur, ad unius prognosin to. 4. 669. 40
signa diuersorum generum, quomodo, utiliter cō-
geri possē, accipiendum to. 4. 677. b. & 678. 57
signorum concoctionis ac cruditatis rectus usus
in morbi temporū ac talium præcognitione to
mo 4 502. 13
signa coctiōis, salutem quidē hominis semper,
non tamen per crīsum futuram omnino signifi-
cant to. 4. 492. d. & 535. 3
signa concoctionis semper bonum aliquod signi-
ficat, decretoria nō semper t. 4. 492. a. & 493. 8. c
signa concoctionis, cum signis lætalibus nunquā
iunguntur to. 4. 574. c
signorum tria genera quæpiam, propriā cuiusque
mēbri coctionē significantia to. 4. 491. d
signa concoctionis, sola salubritatem crīsis signifi-
cant to. 4. 541. 5
signa concoctionis ac cruditatis, a sputo tom. 4
487. d & inde
signum ab urina concoctionis tum perfectæ tum
debilis to. 4. 508. b c
signa decretoria, q̄ sint t. 4. 492. a b et 493. d. et 558
signorum criticorum a concoctionis signis (b
differentiæ to. 4. 486. d
signorum criticorum natura duplex to. 4. 503. 14
& col. seq.
signorum iudicatoriorum non iudicantium, quæ-
dam lætalia, quædam difficilis iudicij sunt
tom. 4 667. a c
signa critica, non iudicantia, quo pacto mala, &

particularis horum enarratio to. 4. 709. d
signa decretoria quando apparere conueniat to.
mo 4 493. 9. c
signa simul inuadentia, & mox apparentia to-
mo 4 487. c. & 491. e
signa mox apparentia quæ to. 7. 12. 1
signa digestionis nunquam in principio, sed in au-
gmento uniuersali apparent to. 7. 12. 1
signa morborum ibidem
signa cruditatis in principio & non amplius ibid.
signa & casus idem ibidem
signa coctionis semper bona ibidem. bis
signa mortem significantia cito ostendunt quod
fieri debeat ibidem
signa cruditatis longū morbum significat ibidem
signa iudicatoria, quæ & quot, & quod non sem-
per bona ibidem
signa iudicatoria duplicem præcognitionem fa-
ciunt ibidem
signa passionis quæ ibidem
signa assidentia quæ ibidem
signa mox apparentia quæ ibidem
signa quibus medicus fidere nō debet, quæ a Gal-
dicuntur infida to. 7. 27. 2
signa bona in morbis & mala quomodo sint intel-
ligenda to. 7. 33. 2
signa bona in quouis morbo ibidem
signum prauæ & bonæ dispositionis ex euacua-
tione to. 7. 2. 3
signa mortalia to. 7. 35. 4. 37. 4. 46. 4. 48. 4. 50. 4.
57. 4. 67. 4. 70. 4. 72. 4. aph. 1. lib. 5. 2. 5. 6. 5. 21.
12. & cur in commeto & 14. 15. 16. 5. 30. 5. 43. 5.
19. 6. 33. 6. 43. 6. 44. 6. 46. 6. 50. 6. 52. 6. aph. 4.
lib. 7. aph. 1. lib. 7. 23. 7. 25. 7. 31. 7. 45. 46. 7. 48.
51. 7. 57. 7. 60. 7. 69. 7. 70. 7. 73. 7. 75. 7. 76. 7.
significatis singulis res singulæ subijciuntur, sed
non uocibus singulis to. 6. 51. c
Silenus ægrotus to. 3. 251. d. & 265. c. & to. 7. 31. 7
casus Sileni to. 7. 31. 7
Sileni ægrotantis historia to. 3. 473. 19
σιλῆνις, siligo to. 2. 31. a
siligneus panis to. 2. 31. a
silphium laserpitium to. 8. 339
de simijs quære to. 1. 443. a. 504. c. & 291. c Item
227. d. & 200. b Item 228. d. & 281. d Item 260.
d Item 232. c
similariū partiū meminit t. 1. 24. d. 101. a. Itē 54. c d
& seq. col. et 1061. d. & col. seq. Itē 1219. c. & seq.
Item 1119. a & 1064. c
similaria corpora in animalibus, exanguia & sinu-
carentia tria sunt to. 3. 587. d
similaceus panis to. 2. 31. a
similago, attenuatī diēta utētib. inutilis to. 2. 175. a
similia græci quæ uocant to. 1. 1091. a
simile ac dissimile uarie dictum to. 6. 75. 6. c
similiū ac dissimiliū loc⁹ in quib. uerset t. 6. 751. &
similiū ac dissimiliū locus, qualem ad (col. seq.
morborū dignotionē usum habeat to. 6. 746. d
ac deinceps. & 751. & deinceps
similium ac dissimilium cōsideratio, cōmuniū
ac propriorum, quæ eadem quæ diuersa sint,
pote-

potestate eadem est to.1091.c
 similitum ac dissimilitum dignotio rerū in quibus
 uersatur, unicuique artifici quātopere sit necessa-
 ria, & quis sit eius usus to.1.1090
 similitum ac dissimilitum in quauis arte cognitio,
 in singularium exemplorū, idē plurū ac uario-
 rum exercitatio precipue sita est to.1.1090.d
 similitum ac dissimilitū rerum cognitio ē maxi-
 mis facillimisq; percipi, quomodo audiendum
 tom.1 1081.b. & 1083
 similitum inter se rerū, distinctio, quod principū
 inuentionis habeat ē Platone locus to.1.1080
 ex Hipp. item unus 1081
 similitum inter se rerum distinctio, magnū in phi-
 losophia momentum habet to.1.1080.c
 similitum ac dissimilitum discernendorum exerci-
 tatio, per exempla ex utriusq; libris Hippocra-
 tis ac Platonis desumpta to.1.1082
 super hoc Hippocratis locus ē libro prognos-
 ticon ibidem
 item locus alter, priori similis, ē libro De articu-
 lis 1088, & per col. seq. item tertius 1089, d' su-
 per eodem Platonis locus, de iustitia 1082. d. &
 per col. seq. eiusdem locus alter, de mulierum
 ad uiros similitudine dissimilitudineq; 1086. d
 & per col. seq. 2 & loci huius tandem explo-
 ratio 1088. c item ē primo de re pub. de fine ar-
 tificum, qui locus ē cōmunibus ac proprijs est
 1090. penult. item ē quarto de re pub. locus
 ostēdens animæ partes quot sint & quæ 1106. c
 super eodem Galeni exemplum, de summi opi-
 ficis erga nos prouidentia 1101. d
 similitudines, errorū causæ tum in medicina tum
 in philosophia to.2.226. d & quo pacto caue-
 antur ibidem
 similitum ac dissimilitum loci, usus, per exemplum
 tom.4 733.10
 similitudo, quā sequuti sunt anatomici & Hipp.
 ipse uenarum arteriarumq; sectionem docendi
 gratia sumit to.1.195. d
 similitudines dignoscere, qui possint exacte to-
 mo 2 224. a
 similitudo probabiliū quæ tamen uera non sunt,
 cum ijs quæ certa scientia demonstrantur, dis-
 sensiones facit in philosophia to.1.1107
 à similibus etiam quod est conseruatur to.7.18.3
 similitudines non solum decipiunt uulgares, sed
 etiam medicos eruditos to.7.2.4
 similia facilius alterantur to.7.50.4
 simile, simili augetur & nutritur collige to.7.16.1
 similia faciunt morbos, sanant dissimilia secundum
 Dioclem to.7.34.2
 similes, morbi fiunt naturis similibus to.7.39.2
 similes natura & ætates & tēpora à similibus ma-
 le afficiuntur, à dissimilibus iuantur, præter-
 quam si ætas temperata uictui & regioni & lo-
 co temperato cōparetur, hoc enim solo modo
 simile à similibus bene afficitur to.7.3.3
 simile corpori ex elementis temperato, ipsum quo
 que tale est to.1.23. c
 ad simile transitus, quot modis fiat Ifag. 130. c

de simili ad simile transitus, qualiter ab empiricis
 fiat ibidem d
 similia, ē similibus gignuntur to.1.1312. a
 similes, parentibus nati cur fiant to.1.1287. a b
 similitudo natorum ad parentes duplex to-
 mo 1 1295. d
 similitudinis tertium quoddam genus to.1.1296. a
 similitudinum trium, totidem principia, & quæ
 tom.1 1299. d
 similitudo partium in natis, cum parentibus quo-
 modo fiat, quæstio disputata to.1.1295. a
 de similitudine natorum ad parentes, cum Aristo-
 tele ac Athenæo, disputatio to.1.1288. b c
 & col. seq.
 similitudinum causæ ad parentes, ē positionibus
 Aristotelis ac Athenæi dissolui nequeūt, & hu-
 iusce exploratio to.1.1290. b
 similitudo cur modo ad matrē spectet modo ad
 patrem, species uero animalis ad matrem mag-
 is, inquitio Galeni tom.1.1289. c d
 corpus simplex ad naturam, quale to.1.21. a ad
 sensum ibidem
 simplex inculpatum, tum in corporibus tum in ui-
 ta generibus, quod sit to.2.273. d
 quæ simpliciter pronunciantur à Galenō quomo-
 do sint audienda to.2.104. a
 simplex instrumentum, quod sit to.1.24. d
 simplicia medicamenta. Medicamenta simplicia
 de simplicium medicamentorum facultatibus li-
 bri to.5.5 librorū, utilitas to.5.22. d. & col. seq.
 & 675. a. & 984. b libri quarti commendatio
 tom.3 63. a
 de simplicibus medicamentis librorum cuiusque
 materia, & doctrinæ ordo to.5.34. a. & 76. b c
 & 125. b, & inde, & 153. d. & deinceps & 276. d
 & inde
 simplicia medicamenta qui descriperint ante Ga-
 len. siue bene siue male tom.5.155. c. ac de in-
 & 381. a
 simplicium medicamentorū descriptioni perpe-
 ram incantationes ac fabulas aniles miscet Pā-
 philus to.5.155. c
 medicamentorū simplicium inuentio, partim ra-
 tione sit partim experientia, & qualiter to.5.
 345.4 & 346. a
 simplicium medicamentorū omnium quoad eius
 fieri potest medicus notitiam habeat to-
 mo 5 388.15. & inde
 medicamentorum simplicium cognitio quibus
 modis cōparanda sit to.5.380.4. & col. seq. 2
 simplicia medicamēta, quo pacto discernere quis
 dicat to.5.397. b. & deinceps
 simplicium medicamentorū cognitio, à præce-
 ptore potius q; à libris discenda to.5.156. d
 in simplicibus medicamentis cognoscendis Gale-
 ni studiū & diligentia to.5.265. a. 249. d. & 385.5
 simplicium materiam sigillatim ipse Galenus ex-
 periri uoluit, nō ē libris solū discere to.5.277. a
 simplicium medicamentorum nomina uaria cur
 non persequatur Galenus to.5.155. d
 simplicium medicamentorum to.5.299. nomi-
 na

na ordine alphabetico to.8.301.& dein.
 sinapi caput tentat to.6.521.b
 sinapi semen to.8.341.to.5.219.5.to.2.172.b
 sinapi foris impositum cur exulceret, comestum
 non exulceret to.1.88.a.c
 sincera deiectione quæ, & quid agat to.7.23.7
 sincera deiectione difficultas intestinorum ibi
 sincera deiectiones quæ fini, & quid important,
 tom.7 6.7
 sincera deiectione intestinorū difficultas t.7.72.7
 sincipitis ossa to.1.179.c
 syncope, quare animi defectus
 sine cibo quæ animalia perdurent to.7.15.1
 sine quo nō, rationem quæ obtineant to.3.37.b
 singultus to.3.44.c
 singultus modi & causæ to.6.510.b
 singultibus remedia to.6.440.d.& 460.c
 singultus à uomitu diuersus est motus, & quo pa-
 cto to.3.94.a
 singultus, motus illegitimus est à facultate natura-
 li factus to.3.71.a.b
 singultus, expultricis uirtutis ualidus motus est
 tom.3 87.c.d
 singultus, symptoma mixtū duarum facultatum
 uentriculi & quomodo to.3.94.a
 singultus generatio to.4.682.b.& 638.23
 singultus causæ to.3.88.c.& 94.c. to.5.721.69
 & 715.b & 717.d
 singultus causæ to.5.717.d curatio 718.a
 singultus num ob nimiam euacuationem contin-
 gat ibidem
 singultus quorū pueris contingat to.5.717.d
 acutum si quis comedat ut piper, & aqua calida
 dilutum uinum bibat singultum incidit to-
 mo 7 39.6
 singultus ab humorum acredine to.4.76.d.c
 singultus, qualiter ex accidenti sternutationibus
 curentur to.3.88.d
 singultientibus, ob ingentē famem, in uis, ex Ar-
 chigene curatio to.5.725.a
 singultus ex plenitudine & inanitione fit, sed ma-
 gna ex parte ex repletionē to.7.13.6
 singultus qui sanetur ex sternutatione ibidem
 singultuunt pueri crebro cur ibidem
 singultus fit hepate patiente per compassionem
 stomachi to.7.16.6
 singultus est conuulsio stomachi & potest ita ap-
 pellari to.7.39.6
 singultus est motus quidā idem cum generibus
 uomitus ibidem
 singultus quomodo possit excitari ibidem
 ad singultum tollendum, remedia to.8.100
 singultus à uomitu & oculorum rubor, malum
 tom.7 2.7
 singultus talis stomacho est, qualis conuulsio ner-
 uis ibidem
 singultus ab ileo malum to.7.10.7
 singultuunt atque stercus ascendit qui habent i-
 leum ibidem
 singultus in hepatis inflammatione malum to-
 mo 7 17.7

ingultus quomodo fiat ibidem
 singultus quomodo fiat per compassionem apud
 antiquos ibidem
 singultus in senioribus supra modum purgatis si
 superuenierit non bonum to.7.24.7
 singultus cur non sit bonus omnibus supra mo-
 dum purgatis ibidem
 singultus ex hepate inflammato superuenit pro-
 pter neruorum communiatem to.7.58.5
 singultus cur fiat in ore uentriculi to.7.10.5
 singultus sanatur sternutatione to.7.35.5
 singultus malus post plurimum fluxum sangui-
 nis to.7.3.5
 singultus ex superflua purgatione malus to.7.4.5
 singultus est conuulsio stomachi ibidem
 singulorum exercitatio necessaria ijs qui student
 artem medicam perdiscere to.3.397.c.d
 sinistra diuertunt à dextris to.7.68.5
 sinistra parte uteri foeminae generantur, ideo sini-
 stra mamma gracilis ostendit foeminam debere
 abortiri si duos habeat to.7.38.5
 sinistra pars est magis frigida dextra, & quare to-
 mo 7 48.5
 sinistra pars facit foeminas ibidem
 sinopis terra, quæ & lemnia dicitur to.8.343
 sinus, quis sit, eiusq; generatio, & curandi modus
 tom.3 430.15
 sinus quis sit to.6.410.9 curatio deinceps si
 lacerosa facta cutis fuerit, propter rosonē diu-
 turnam à pure factam 412.d
 in sinu mulieris existens cancer, non uenit ad cica-
 tricem to.6.38.6
 sisaron to.5.233.100.& to.8.342
 sison to.5.233.98
 sisymbrium to.2.170.a.& to.5.233.102.& to.8.342
 sisymbrium, cardamine dictum ibidem
 situm partium præcipuarum, à nō præcipuarum
 situ differre to.1.435.d
 situs partium animalis, non demonstratione, sed
 sensu iudicantur to.1.139.b
 à situ loci, qualiter curationis indicatio sumatur
 llsag. 270.b
 à situ partium instrumentariarū sumptæ curatio-
 num indicationes, tum inflammationibus, tum
 in cæteris to.6.398.b.& col. seq. prop. 2
 sitis causæ to.5.263.2
 sitis causæ cap. 30. lib. 1. simpl. to.1.1155.b
 sitis quibus molesta est, diætæ ratio tom.2.
 164.30. & inde
 sitis mendosæ, causæ to.3.67.a
 sitis uitiosæ, causa to.3.66.a
 sitis uehemens per diabetem, eiusq; generationis
 modus to.4.145.c
 sitis uehemens citra diabetem, quibus de causis
 contingat to.4.146.c
 sitis in febribus nulla, quale signum to.3.436.a
 sitis, quæ præter rationem in acutis morbis solui-
 tur, quale sit to.4.662.22
 sitis permutatio celeris, mala est, & ratio to-
 mo 4 652.d.& 653.a
 sitim non sentire, in ardentibus febribus quale
 B signum

signum to.3.450.a
 sitis nulla, ardente febre, aut fluxione in uentricu-
 lum acri, signum pessimum, & ratio to.3.420.29
 sitis exigua, alia somno, alia per uigiliam sanatur
 tom.3 711.b c
 sitim ex ardore nimio, extinguentia catapotia
 tom.6 439
 sitientibus minime quod quandoq; sit dandus po-
 tus to.7.21.2
 sitis est casus to.7.30.2
 sitibundi cur fiant purgati, aliqui citò, aliqui tar-
 de to.7.19.4
 sitis à quibus non fiat ibidem
 sitis si addit habenti febre continui, cui partes
 interiores urantur, & exteriores frigescant, est
 letale to.7.48.4
 siti non molestantur qui in febris ardentibus sic
 cas tusses habent to.7.58.4
 sitientes admodum in nocte si per dormierint, bo-
 num to.7.27.5
 sitientibus ualde potus est dandus, & quado aqua
 dari debeat, & quando uinum ibidem
 sitis ex quot causis fieri possit, & quod sit etiam ex
 potu uini ibidem
 sitientes parum nō bibunt aliqui, & aliqui bibūt,
 & qui ibidem
 siticulosis nocet lac to.7.64.5
 sitis est unum signum ostendens cholicum hu-
 morem to.7.2.4
 sium uel si ont.2.84.a.& 85.d.& 170.b.et.5.233.99
 & to.8.343
 smilax, taxus to.5.234.110
 smiris, lapis to.5.261.21.& 22. to.8.327.110
 Smyrna, myrrha
 smyrnae ionia uidit cerebrum uulneratum sana-
 tum Galenus to.7.18.6
 smyrnium to.2.840.& 170.a.to.5.234.112.& to-
 mo 8 342
 Socrate scripta nulla reliquit to.1.119.b
 sodoma, montes to.5.119.a
 solanum to.2.83.49.& to.5.240.144
 solani succus, inflammationes exasperat densan-
 do adstringendoq; to.5.81.d c
 solea piscis to.2.114.d
 solidæ corporis partes operationes animalis faci-
 unt to.7.13.3
 solide partes animalis quomodo humectentur per
 se, & quomodo per accidens ibidem 4
 solidæ rei uapores quales to.7.14.1
 sollicitudo, uel cura nunc extenuat nunc confert,
 & quomodo to.2.188.4
 solis exustioni tum impediendæ, tum sanandæ
 mo 6 453.c
 sol geminus to.8.28
 sol qualiter in hæc inferna agat to.4.602.2
 sol cur æstare calidior, hyeme minus to.1.12.5
 in sole estiuo uersantes, cur nigri reddant t.4.77.1
 sol diu inhærens corpori, quas dispositiones (29
 faciat to.2.240.a b
 sol lora & neruosa corpora exiccat to.7.39.6
 solis comparatio, ad facultatis animalis principii

tom.4 28.7
 solæcephanes quæ figura sit to.7.57.& 59.7
 solæcismos barbarissimosq; committentes repre-
 hendendi non sunt Ifag.58.a
 solutio, continui seu unitatis, quære sub elemen-
 to Caut V
 solutio uentris, quibus tormina ac deliquia animi
 & rofiones creat, & ratio to.2.333.d
 somnus, quid Ifag.173.d
 somni generatio to.4.665.29.d
 somnus quibus de causis fiat, ab Aristotele peten-
 dum, & quo loco to.3.69.c
 somnus diuturnior, quibus prodest to.2.164.29
 somnus nouem horarum to.2.385.b
 somni uires, & ipsius si plurimus sit, incommoda
 tom.6 652.a
 somnus cur ab exercitationibus & à nutrimento
 sumpto profundior fiat to.3.69.b c
 somnus profundus aut nō profundus, è qualitate
 influentis à cerebro uirtutis contingit to.3.69.a
 in somno uirtus animalis quiescit, naturalis potē-
 tius agit, & huiusce signa to.3.69.a d
 in somno factæ imaginationes cur excident sta-
 tim to.1.1209.b
 somnus, ubi succi crudi permulti sunt quid effici-
 at to.6.294.d
 somnus & uigilia, causæ sunt nos alterantes neces-
 sario Ifag.265.b
 somnus humectat semper, refrigerat non semper
 tom.3 704.b c
 somnus num obesse queat to.4.698.b
 somnus uisceribus conducit, ut exercitatio articu-
 lis & carnibus to.3.730.d
 somnus inducentia esculenta, & cōtra to.4.52.d
 somnum conciliantia medicamenta to.5.145.b
 somnus per accessionum initia qualiter cōtingat
 tom.4 54.b
 somnus in principio accessionis febrilis, è phleg-
 mone uisceris to.3.704.d
 è somno signa in acutis morbis to.4.763.11
 in somno obambulantibus to.4.627.5
 somnia, quibus fiunt to.4.628.a b
 somnia bifariam contingunt to.4.819.c d
 somnia, quo pacto tum humores sigillatim abun-
 dantes, tū ex ijs morbos prælagiāt to.4.819.b c
 somnia, phrenitidem prælagientia to.4.628.c a
 somnifera sunt quæ humectant solum, torporem
 insuper inducūt quæ unā frigefaciūt to.3.702.a
 somniferorum morborū, ut cari, lethargi & cate-
 rorum curatio contra Aristot. to.3.69.d
 somnus in principio accessionum lædit, & quan-
 tum lædat to.7.1.2
 somnus in principijs accessionum non lædit, sed
 facit carentiam utilitatis ibidem
 somnus utilis est in declinatione ibidem
 somnus utilis in ultima parte augmenti, & in sta-
 tu ibidem
 somni qui sint lædētes magis & perniciosi ibidē
 somnus quas læsiones facit ibidem
 somni uarietates quomodo malæ ibidem
 in somno calor naturalis est maior ibidem
 som-

somnus & uigilia unde accipiuntur ibidem
 somnus in principio accessionum facit crescere
 inflammationes circa uiscera, nec humores tunc
 coquuntur qui ad uentrem fluunt, & febris ma-
 gis prolongatur ibidem
 somnus facit febres ad consistentiam non perue-
 nire, uel uix ibidem
 somnus apud aliquos antiquos excedens & bo-
 nus semper & ut signum & causa to. 7. 3. 2
 somnolentia dispositiones sunt somnus longus se-
 cundum praedictos ibidem
 somnus grauis est qui difficilem habet experges-
 ctionem ibidem
 somnus longus est qui excedit modum naturae, sed
 non habet difficilem expergesctionem ibidem
 somnus dupliciter excedit modum, & quomo-
 do ibidem
 somnus consuetus magis toleratur in consueto to-
 mo 7 68. 7
 somnus inest pueris pro maiori parte to. 7. 2. 4. 3
 per somnum imaginationes terribiles fiunt pueris,
 & his qui habent os uentriculi plenum multis,
 & uisiosis humoribus qui mordicant ibidem
 somnolentia fit in sensibus quomodo to. 7. 3. 1. 3
 somnum impediri a curis inde collige ibidem
 ex somno factus sudor multus absque causa mani-
 festa corpus uti plurimo cibo significat, si uero
 non accipiet cibum hoc accidat, scire oportet
 quod euacuatione indiget to. 7. 4. 1. 4
 somni profundus sunt unum signum pituitae to. 7. 2. 4
 ex somnis in febribus uehementibus conuulsiones
 uel tumores, malum to. 7. 67. 4
 somnus laedens agrotantem mortalis est ibidem
 somnus sedans delirium bonus ibidem
 somnus aliquis est qui non sedat delirium, sed fa-
 cit ibidem
 somnus in morbis exitalibus labores, tumores,
 & conuulsiones quandoque facit ibidem
 somnus quomodo tumores, quomodo labores,
 quomodo conuulsiones facit ibidem
 in somnis cum humor infestus peruenit ad cere-
 brum, tunc magis intra quam extra natura mota
 to. 7 67. 4
 ad somnum conuersi post cibum caput impletur,
 ita in plethoricis dispositionibus saturi caput im-
 pletur ibidem
 somnus semper nocet quia trahit magis ad intra,
 sed plus adfert utilitatis ad concoctionem mate-
 riae ibidem
 in somnis magis euaporant humores, ideo tunc os
 uentriculi patitur ibidem
 somni concoctionem faciunt utilem ibidem
 somnus bonus sitientibus, & quomodo to. 7. 27. 5
 somnus concoquere facit ibidem
 somnus confert ad naturae opera to. 7. 15. 1
 somnus, uigiliae, utraque modum excedentia, mor-
 bus to. 7. 68. 7
 somno conciliando auxilia to. 6. 471. a. 497. a & 505. a
 somnia dormiens ne uideat to. 6. 497. a
 soni percipiendi ratio to. 1. 715. a b
 sonchus, eiusque uires to. 5. 234. 113

soni flatus alui differentes, loca intestinorum qui-
 bus ijs continentur significant to. 3. 102. c
 sophismata, quales sint rationes & quomodo de-
 prehendantur to. 2. 224. b c
 sophismatum rationes, cur discenda ibidem d
 sophismata in dictionibus solum contingunt, quae
 significant Ifag. 25. c
 sophismata in dictione sex modis contingunt, &
 cuiusque expositio Ifag. 23. b
 de sophismatis in uerbo contingentibus liber 23
 sophismata, in arte quae sint to. 4. 645. c
 sophismata, in artem bonam inducentes similes ijs
 qui uiam spinis opplent to. 3. 384. b c
 sophistis quae dant occasionem garrendi to. 7. 65. 7
 sophistarum opinionis uariae de motibus to. 1. 111. 4 d
 sophista, sensu exigentium in manu digitorum obla-
 so, curatus a Gal. & quo pacto to. 1. 268. a
 sopor siue coma, eiusque differentiae enumeratae
 tom. 4 665. 29
 sopor quid sit, eiusque generatio to. 4. 87. b. & de in-
 sopor e quibus causis contingat to. 4. 64. a. & c
 soporis, epilepsiae, apoplexiae eadem est causa to-
 mo 4 87. c
 sopor uigilans quale signum to. 3. 553. 39
 sopor profundus, uigilans, catochae to. 3. 558. b
 sopor in febribus acutis, eiusque causae to. 3. 506. 7
 soporis in ardentibus febribus generatio to. 3. 558. 62
 sopor uigilans, qua parte cerebri affecta contingat
 magis to. 4. 87. c d
 sorbitiones alui non purgata quanto plures de-
 deris, tanto magis laedes to. 7. 65. 7
 sorbilia oua to. 2. 108. 2. 1
 sorbus to. 5. 220. 13
 sorbae ac earum descriptio to. 2. 73. 25
 sordes to. 5. 230. 82
 sordes hominum, tum aliae tum in auribus proue-
 nientes, earum uires in medicinis to. 5. 298. 30
 sordes aurium dulces mortiferae, amarae non to-
 mo 3 736. 19
 sordes in lucernis prouenientes to. 5. 457. a b
 fori to. 5. 209. b. & 273. c item to. 8. 340.
 spasmus, quare conuulsio
 spasmus est morbus peracutus, sed appellat disten-
 sionem neruorum to. 7. 12. 1
 spasmus, sed sub nomine tensionis dicitur a Gal.
 causae lassitudinem to. 7. 5. 2
 spasmus comitialis, eiusque praecepta salubria to-
 mo 2 398. d
 spasmi remedia to. 8. 390
 intentiones duae medicorum in spasmo to. 7. 57. 4
 σπασμα quid to. 6. 87. b
 sparganium to. 5. 234. 114
 spartum, Genista to. 5. 235. 115
 specie unum aliud esse, ab eo quod numero unum
 est, alini quoque nouerunt to. 5. 52. a. & de in-
 species, e supernis descendentibus ultimae sunt, ab
 indiuidui ascendentes, prima to. 1. 49. b
 species, minimam diuisionem habet, non magni-
 tudo to. 1. 1058. b
 species, recte pars appellari potest, non contra
 tom. 1 1003. c

species ac forma indiuidua quædā in singulis generibus est, modo eodē quo in naturalibus corporibus elementum to.1.958.d
 species medicamentorum ac morborum multas esse, medica suppositio est to.1.115.c
 speculorum simulacra, quomodo fiant to.8.33.c
 & to.6.539.b
 spermatica uasa sexus utriusq; cōferunt to.1.790.b
 & 797.b magnitudo 792.c.d item 793.d
 securitas 793.d connexio 794.a
 de spermate libellus to.8.135
 sperma uiri & foeminae quid, & unde fluat, eius item ius & natura to.8.197
 sphacelatum cerebrum, id est corruptum quibus est, in tribus diebus pereūt: si uero hi euaserint, sani fiunt to.7.51.7
 sphacelare ossa quid sit ibidem
 sphacelus quid sit ibidem
 sphacelum etiam antiqui gangrenam nominabant ibidem
 sphaerica figuræ commoditas to.1.638.c.d
 sphenoides 178.d
 σφικτυς quid to.1.348.c. & 527.c
 spica nardi. Nardu stachys to.8.337
 spinæ anatome to.1.183.a
 spinæ figura media, quæ sit to.1.1211.b.c
 spina introsum cauata to.4.91.c
 spinæ affectus proprii, ac non proprii, et utrinque consequentia accidentia ibidem d
 spinæ particulis magis laboramus recti, quam sedentes aut iacentes to.1.1211.c
 spinalis medullæ anatome to.1.383.c
 spinalis medullæ substantia, qualis to.1.1184.b.c
 spinæ medulla, cerebri quasi progerminatio manifeste est to.1.1050.b.c
 spinæ medulla, è cerebro uim habet suam, ut nervorum genus, & huiusce indicia ibidem c.d
 spinæ medulla, cur initio sui meatum habeat adeo patenter to.1.1041.a
 spinalis medullæ sectio, quo pacto animal immortum reddat to.1.383
 spinalis medullæ affectus eorumq; agnitio tomo 4 89.c.d. & col. seq. 8
 spinæ ossium anatome Ifag. 212.c
 spinæ uertebras, è quibus causis luxari contingat tom. 4 93.a.b
 spinæ uertebrarum luxationes, & quæ sigillatim inde accidunt partium noxæ to.4.91.a.b
 spinæ uertebrarū luxatio, locus Hippocratis è similitum ac dissimilitum ratione ductus, eiusq; loci expositio to.1.1089.b. & deinceps
 spinæ uertebrarum distortionem differentes, & cuiusq; idonea chirurgia to.6.1012.d
 spinæ offensam, consequētes affectus to.4.27.a.b
 spina hominis qualis to.1.44.a
 spinæ arteriæ to.1.766.c item 835.b
 uenæ 766.c usus 742.d. & 744.d. & 748.d
 offensæ 745.c motus 746.b. & 752.a
 medullæ principium est cerebrum 436.d
 figura 733.a item 744.b
 spinæ medullæ usus tom. 1.744.c

cum cerebro collatio ibidena
 securitas 767.d magnitudo 748.a ner
 uorum distributio & usus 733.a
 numerus & ortus 748.b. & ultra item 757
 c.d. & 760.a. & ultra item d. & ultra magnitudo 748.c.d
 spinæ totius securitas 748.d acanthæ ossis usus
 ibidem cartilaginis substantia & usus ibidem
 ligamentorum natura & usus 749.a item 752.a
 meninges duæ & tunica neruosa 765.d
 spinæ spondylorū excavatio 742.d item 747.c
 numerus 743.d. 745.a constructio & figura 742.d item 743.c. & 745.a. & 745.d constructio scopi 744.d magnitudo 746.d
 item 750.a. & 764.c securitas 748.d. 759.c d
 cōfirmatio 751.b foramen 756.d item 766.d
 spinæ spondylorum productionum figura, & magnitudo tom. 1.749.b. & 750.d. & 753.c usus 750.c conformatio 753. per aliquot col.
 spinæ partes to.1.745.b. & 750.a. & b col. li spondyli 745.b. & 749.d item 758.a.b
 cur septem 763.c usus ibidem metaphreni siue dorsi spondyli 745.b. & 749.d
 item 768.d. & 754.a.b lumborum spondyli 745.b. & 794.d. & seq. a ossis magni nomen clatura a ratio ibidem & 765.a cum sibi adiunctis adscriptio 793.d
 spinalis medulla, lege medulla spinalis
 spinalis medulla & septum transuersum indicant bonas & malas cerebri constitutiones tomo 7 33.2
 spinali medullæ frigidum inimicum to.7.18.5
 spinalis medulla frigida est to.7.69.5
 spina habet proprias passiones, gibbum, regibū, cauum, concauum, obliquum, concussum tomo 7 46.6
 spina unde fiat gibba ibidem
 spinæ tubercula quot modis, & quomodo ab inuicem differant ibidem
 spirandi difficultas quæ asthma dicitur ab Hippocrate, qualis sit ibidem
 spinæ musculi dolentes in morbo renali quando indicant futurum abcessum intus, & quando extra to.7.36.7
 spinalium musculorum genus duplex ibidem
 spinæ uertebræ quando concussionem recipiant tom. 7 59.7
 spina harmoniam habet ibidem
 spinalis medulla quando laborauerit ibidem
 spina uulgaris, acanthos
 spina alba. Acanthos leuce
 spiritus, quid sit Ifag. 168.b. & to.8.142
 spiritus unde procreetur Erasistrato to.1.215.d
 spiritum qualem esse, Paxagoras asserat ibidem
 spiritum, insensibiliter exinaniri, arteria uulnerata, Erasistratus opinatus to.1.216.b
 spiritus dum simpliciter scribitur quid significet Hippocrati, & quid cum adiectione tomo 3 301.b
 spiritus, num tenuior sit ambiente nos aere tomo 1 215.c
 spiri-

spiritus noster talis est, qualis aer inspiratus to-
mo 4 516.c
spiritus animæ instrumentum to.4.68.c
spiritus, aut ipsa animæ substantia aut primum ip-
sius organum est t.1.861.a.& 863.c
spiritus, animæ substantia non est, sed primum po-
tius ipsius instrumentum est, & ratio t.1.1037.b
& 1038.b
spiritus innatus, etiam si animæ essentia nō sit, sal-
tem primum eius instrumentū est to.5.132.d
spiritus primus, per omnia mundi diffusio to-
mo 1 1305.d
spiritum in omnibus animalis cōtineri partibus,
uerum non undiq; sibi similem, ut nec sangui-
nem, est necesse to.5.132.d
spiritus natiuus, per qualem constitutionem ma-
gis gignatur in nobis to.3.202.b a
spiritus in arterias non impellitur nec ceu per ca-
nales lapideos fertur, sed tractus quoque to-
mo 1 1223.d.& inde
spiritus ex arterijs in uenas per poros fluens to-
mo 3 114.c d
spiritus, quo pacto per arterias ferri queat sangui-
ne ipsi reluctantē, quæstio to.1.220.c d
eiusq; solutio col. seq.a
spiritus impulsu cordis ex arterijs uulneratis non
emittitur to.1.216.b
spiritus unde suppetit, illic animæ principatū esse,
qualis sumptio sit to.1.917.c
spiritus quid sit, & quomodo in singulis corporis
partibus operetur to.8.142
spiritus uitalis, & animalis quid differant ibidem
spiritus facilius quā humores aut solida inflam-
mantur to.3.114.d.& seq.a
spiritus repentinæ corruptiones quas causas ha-
beant to.1.863.c
spiritus coquit non proprietate quadam occul-
ta, sed caloris mediocritate to.1.1152.b
spiritus innati duplex species, naturalis, animalis
llag. 213.d
spiritus hecticus à quibusdam tertius introdu-
ctus ibidem
spiritus animalis quid sit t.1.861.a.& 1038.a b
spiritus animalis, aut anima ipsa est, aut uehiculū
ipsius primum to.1.1049.c d
spiritus animalis finitio to.1.581.b c generatio
602.d qui in cerebro generatur, distributio,
materia 650.a b spiritus tunica, & tunica ra-
tio 565.b c
spiritus animalis, nutritio to.3.226.c.& 227.a
spiritum animale, purissimum ac optimum esse
conuenit to.1.862.c
spiritus animalis generatio ubi to.1.944.b
spiritus animalis nutritio, & pulsui & respirationi
communis to.1.871.a
spiritus aialis quo loco gignat, & ratio t.1.1037.c
spiritum animale nutriri necesse, & unde to-
mo 1 861.b.& 865.b
spiritus animalis, num è respiratione nutrit, quæ
stio to.1.861.a
spiritum animale inspiratione nutriri tradunt

& Hippocrates & Erasistrati sectatores, sed nō
modo eodē, & quomodo to.1.861.b.& d
spiritus animalis in uentriculis cerebri anteriori-
bus, assiduo nutriri postulans to.1.869.a
spiritus animalis alimentum, quo loco præpare-
tur ibidem
spiritus animalis, quomodo consumatur ibidem
spiritus animalis consumptio è quibus causis con-
tingat to.4.352.b
spiritus animalis, qualiter uisum impedit aut pro-
moueat, uitio adfectus, aut cōtra t.3.54.c
spiritus uisuius, quomodo cum aere ambiente u-
niatur ipsumq; alteret 1042.a
spiritus uitalis, quis sit to.1.1037.ult.
spiritus uitalis, quo loco gignatur, è qua materia
tom.1 1038.a
spiritus animalis, è uitali oritur spiritu perfectius
concocto to.1.1038.a
spiritus naturalis to.6.300.a
spiritus cohibitio to.1.603.c d
spiritus cohibitio, quæ dicatur, & eius differentia
tom.2 303.3.& col. seq.
spiritus uisuius, à spiritu animali nascitur to-
mo 6 533.b.& 536.d
spiritus animalis quomodo generetur to.5.553.d
spiritus animalis, ut radii luminis, uisuius uerò,
etiā substantia, ad organa sensuū uenit t.6.536.d
spiritus difficultatis, auxilia to.6.499.a b
spiritus cohibitionem caput replere, Asclepiadis
dictum, non simpliciter uerū t.2.304.& 306.d
spir. cohibitio, cuiusmodi exercitatio sit t.2.295.c
spiritus cohibitio, quem usum apothepiæ præ-
stet to.2.302.d.& col. seq. & ultra
spiritus detenti iuuamenta, & in quibus morbis
tom.3 295.d.col.tora
spiritus inter exeūdum offendens Hippocrati di-
ctus to.3.72.c d
spiritus intus relictus, quis sit to.3.301.b
spiritus interceptio, quibus de causis contingit &
quibus morbis to.3.296.a b
spiritus magnus & rarus, magnus & densus, par-
uus & densus, qualiter non ignotæ Hippocrati
differentia, superq; eo ipsius loci to.3.288.c
& col. seq.
spiritus rarus & magnus to.3.473.d
spiritus magnus & multus, Hippocrati qualiter
dicatur to.3.287.d.& inde
spiritus magnus & densus, oscitationum conti-
nuarum, tum signum est tum causa sanatoria
tom.3 295.a b
spiritus densus & multus, ac spiritum qualiter sese
mutuo affligant to.3.290.c
spiritus densus, è dolore qualiter contingat, & su-
per eo locus è libro De ratione uictus in mor-
bis acutis expositus to.3.286.b.& col. se.
spiritus densus, è quibus causis alijs, ex ipsdē lo-
cis to.3.287.d.& 290.b
spiritus densus exiens, dolorem aut inflammationem
significat. locus è prognosticis expositus
tom.3 282.a.& 285.c
spiritus paruus & rarus, quibus in locis ab Hipp.

appositus	to. 3. 291. a	capitis	ibidem
spiritus rarus & paruus, extinctionem caloris natui significat	to. 4. 749. a	spiritus, lege uentositas	
spiritus brevis, qualiter causa aut signum sanatorium	to. 3. 296. d	spirationem habent difficilem ægri prope iudicationem	ibidem
spiritus brevis, quibus inductus signum sanatorii sit	to. 3. 295. d	spiritus flatuosus facit suspensionem ilium dupliciter & quomodo	to. 7. 3. 4
spiritus brevis & rarus	to. 3. 582. d	spiritus sonus cum nec magnus, nec multus est dicitur murmur	ibidem
spiritus brevis, exilis frequens	to. 3. 571. d	spiritus transit uescam simul cum humore	ibidem
spiritus turbidus, apud Hippocratem quis sit	to. 4. 650. 4	spiritus, lege flatus	
spiritus sublimis, quis sit, quibusq; accidat	to. 3. 487. a. & deinceps. & col. seq.	spiritus erumpens prohibetalui humiditatē his, si quibus illa suspensa obmurmurantia sunt	ibidem
spiritus turbidus, Hippocrati nusquam dictus	to. 4. 681. d	spiritus flatuosus qui non habet exitū facilem facit tormina	to. 7. 41. 5
spiritus stertorosus	to. 3. 289. c. & col. seq. a	spiritus & sanguis sunt duo instrumenta quibus natura utitur & expellit per uim ea quæ instant	to. 7. 53. 5
spiritus frigidus ex ore ac naribus quādo efflatur	tom. 1. 855. c. d	spiritus & sanguis illuc tendunt quo natura expellit uiolenter, inde fiunt inflammationes	ibidem
spiritus frigidus cur sit perniciosus Hipp. dictus	tom. 3. 291. b. c	spiritus miscetur cum semine	to. 7. 63. 5
spiritus frigidus in morbis acutis cur semper perniciosus, in cæteris non semper	to. 3. 296. a. b	spiritus raritas & spissitudo humoris sunt causæ in uiris sterilitatis, lege Galenū improbantem;	tom. 7. 63. 5
spiritus frigidus in febribus ardentibus	to. 3. 717. a	spiritus flatuosus qui non possit egredi in inflammatione hepatis dolorem auget	to. 7. 5. 6
spiritus calidus, quis sit apud Hipp.	to. 3. 291. a	spiritus flatuosus facit capitis dolores, Galenus	tom. 7. 10. 6
spiritus frigidus itidem	ibidem	spiritus multi exeunt cum excrementis puris, unde periclitantur qui uniuersum euacuant	to. 7. 27. 6
spiritus paruus densus, magnus rarus. ē secundo Epidemion locus restitutus, per eūdem ē lib. 6. & expositio sententiæ Hippocratis super ipsam ambobus	to. 3. 278. b. a. & 280. d	spiritus flatuosus, & crassi humores per sectionē uenæ quandoque sanantur & euacuantur	tom. 7. 22. 6
spiritus & sanguis sunt materia in qua habitat calor naturalis collige à Galeno	to. 7. 1. 2	spiritus flatuosus ileum facit Gal.	to. 7. 46. 6
ubi inquit spiritus & sanguinis atq; calor habitat in eis: quamuis aliquis posset dicere loqui tantum de calore in eis & non in alijs partibus ut in neruis		spiritus flatuosus facit dolorem capitis in sanis	tom. 7. 51. 6
spiritus quibus paucus, & quibus multus	tom. 7. 44. 2	spiritus flatuosus resoluit à calore febrili	ibidem
spiritus flatuosus facit tormina	to. 7. 11. 4	spiritus uitalis excretus facit exolutionem, & animi defectionem Gal.	to. 7. 8. 7
spinalis medulla ad partes gulæ per neruos & ligamenta habet quandam focietatem & ad membranas ambientes, & ad ossa uertebrae	tom. 7. 35. 4	spiritus uiuæ obserantur si tabidus non possit expuere	to. 7. 16. 7
spinæ euerisiones fiunt tuberculis intra ipsam constitutis	ibidem	spirituosus hūor facit excrementa spumosa & quomodo	to. 7. 30. 7
spirandi difficultas in febre continua, latalis	tom. 7. 50. 4	spiritus flatuosus est causa contentiua pituitæ ibidem, & cuius	
spirandi difficultas à cerebro qualis sit, & quomodo	ibidem	spiritus flatuosus facit bullas & quomodo	to. 7. 34. 7
spiritus est magnus & ex multo intervallo, id est, magnus & rarus si cerebrum patiatur	ibidem	spiritus flatuosus cum urinis excretis significat frigidam renum ægritudinem	ibidem
spirandi difficultas à partibus respirationi seruientibus qualis	ibidem	spiritus flatuosus facit urinæ difficultatem	tom. 7. 49. 7
spiritus offendens in febribus malum, conuulsionem enim significat	to. 7. 68. 4	spiritus flatuosus facit uehementē dolorem in hepate, & quomodo cognoscatur	to. 7. 53. 7
spiritus offendens, id est, interruptus existēs siue in motu ad intus uel extra uel ad utraq; ibidem		spiritus uaporosus facit oscitationem & paniculationem	to. 7. 57. 7
in spiritum flatuosum soluuntur urinæ iumentorum	to. 7. 70. 4	spiratio, quare item Respiratio	
spiritus flatuosus ad caput fertur unā cum calore & facit dolorem capitis	ibidem	spirandi ratio	to. 1. 1177. a
spiritus flatuosus generatus in capite facit dolorē		de respirationis usu, Erasistrati rationes t. 1. 97. b. c. contradicentium illi rationes eadem c. 85. 4. a	
		spirandi instrumentorum noxæ	to. 3. 72. a
		In spiratione ducēda aerem in corpus non ingredi putauit aliquis	to. 1. 119. c
			spira-

spiratio ad thoracem cōsequitur nō ad pulmonis
 motum to.4.119.d
 spirationis quīetes, num eius partes sint, quæstio
 tom.4 258.c.d
 Inspiratio, diastole comparatur
 expiratio, systole to.1.871.c.d
 spirat, quod in utero est animal, & per quas vias
 tom.1 1238.a.& 1307.& 1309.c.d
 spirationis priuatio, animali utuo fieri nequit, &
 qualiter contingere uideatur to.4.107.b.a
 spirandi difficultas, quare Dyspnœa, item
 spirationis difficilis genera, in 2. morborum popu-
 larium scripta t.3.296.c.d.& col.seq.
 spirationis difficilis genera è quarto morborū po-
 pularium to.3.398.d.c
 spiratiōis difficilis exempla è quinto Epidemion
 tom.3 300.18
 spirationum difficilium è sexto Epidemion repe-
 titæ historie to.3.301.b.c
 spirandi difficultas, è qua causa contingat, inquisi-
 tio to.4.105.9.& col.seq.
 spiratio difficilis, non contingit illæsis spirandi par-
 tibus instrumentis' ue to.4.51.a
 spiratiōis difficultas quō pacto cōtingere & qua-
 liter ex ea sedes affecta cognosci queat t.4.94.4
 spirandi difficultas, uictus ratione attenuante fa-
 nata to.2.169.b
 spiratio minima ac per longum tempus facta, sæ-
 pe fallit latitans, & qualiter deprehendi queat,
 extinctam non esse to.3.296.d.c
 spirationis præslagia, siue crebrior sit, siue magna
 sit multo interposito tēpore, siue frigida de na-
 so & ore to.4.748.27
 spiratio facilis in omni morbo acuto cū febre, ma-
 gnam uim habet ad salutem to.4.749.28
 & ratio col.seq.
 spirandi facilitas magnam habet uim ad salutē in
 omnibus morbis acutis to.7.23.2
 spiratio difficilis quod malum signum tom.7.27.2
 de spirandi difficultate librorum materia & ordo
 tom.4 675.55
 spirationis difficultas, Dyspnœa
 spissitudo & siccitas sunt causæ nō conceptionis
 to.7 26.5
 spissum corpus cum humoribus crassiss nō sinunt
 extenuari to.7.28.2
 spissum, lege Denfum
 Splen quibus humoribus purgandis conferat
 tom.1 521.d
 splenis actio ibidem excrementum ibidem
 corpus quale 522.a currarum 540.c
 Situs 509.b ratio 507.4
 spleni insertæ arteriæ quid conferat tomo 1
522.a & 323.a
 plen habet morbos longos to.7.40.2
 splen trahit humorem melancholicū qui est quasi
 fex sanguinis to.7.21.2
 splen expurgat hepar ibidem
 splen nutritur humore melancholico to-
 mo 7 21. ibidem
 splen expellit totam superfluitatem, postquā nu-

tritus est, ad intestina ibidem
 splen si non bene expurgat limū sanguinis, & he-
 par, uiscera magis debilitantur ibidem
 splen & spleneticus, lege Lien, Lienosus
 splenis affectiones, causæ, curationis scopi, atq;
 ad hanc idoneorum remedium preparandorum
 methodus t.5.745.c.& col.seq.ab
 splenis affectibus, quando febres iungantur to-
 mo 3 140.d.& inde
 spleni & hepatis, per naturalem quandam contra-
 rietatem facere creditum, uenæ post sinistrā au-
 rem secta, & sanguine inde detracto affectum
 splenem conficere to.5.752.a
 splenis laborantis abscessū curandi præcepta to-
 mo 6 328.c.d
 splenis indurati curatio to.6.404.a
 splenis remedia t.8.98.& 375
 splenici qui propriè dicantur ueterib. to.5.746.b
 splenicis pharmaca potibilia, ex Andromacho
 to.5.746.2.ab Asclepiad. 747.3
 splenicis epithemata & emplastra, malagmataq;
 ex Asclepiade to.5.749.b.& col.seq.3
 splenicis præcepta & pharmaca, ex Archigene
 tom.5 751.8
 splenica medicamenta cur dicta to.5.150.b
 spodium to.5.271.52 Item 273.d
 spodiū usus eius ac uires ad ocularia medicamen-
 ta t.5.561.2.& 563.a
 sphondylon to.5.236.126.& to.8.342
 spongia, usus in medicina to.5.321.56
 spongiarum lapides to.5.261.23
 spongia faciebat fomenta Gal. oculis dolentibus
 quando to.7.31.6
 spontaneæ lassitudines tres quæ to.7.5.2. Gal.
 spontaneæ euacuationes quæ, & quare to.7.2.4
 spontanei labores qui sint, & quid causent t.7.31.6
 sponte quandoq; significat sine causa exteriori,
 quandoq; repente to.7.78.4
 spontaneum quid to.7.14.4
 sporades morbi to.6.568.d
 σποράδωρ, uenæ to.1.288.13
 spuma Litri. Aphrolitrum to.5.263.b
 spuma argenti to.8.340
 spumā argenti si quis hauserit remedia t.5.426.37
 spumæ generatio to.4.638.21.777.41 & to
 7.30.4. to.7.43.2
 spumæ duplex generatio to.7.43. ibidem
 spuma quomodo fiat in mari to.7.43. ibidem
 spuma quomodo fiat in lebetibus to.7.43. ibid.
 spuma quomodo fiat in epilepsiis t.7.43. ibidem
 spuma è pulmone quō distinguat to.7.43. ibidem
 spuma enata quando signum mortis t.7.43. ibid.
 spumofus sanguis potest esse multus, & paucus
 tom.7 13.5
 spumofus sanguis è pulmone ducitur to.7.13. ibi.
 spumosa defectio ad quid sequatur Gal. to.7.1.6
 spumofus sanguis nō omnino ex pulmone expui-
 tur to.7.30. ibidem
 spumofus sanguis quomodo fit to.7.30. ibidem
 spumofum raro expuitur in morbo laterali ibidē
 spumofus sanguis est species sanguinis to.7.25.4

spumeus humor est in carne pulmonis, et eo nutri-
tur illa to.7.39.5
spumosa excrementa, unde sint, & quomodo fiat
tom.7 30. ibidem
spuma quomodo fiat in his quæ elixantur, & in
mari to.7.30. ibidem
spumosa excrementa quibus in alui profluuijs sunt
his ex capite pituita defluit to.7.30.7
sputum ieiuni hominis scorpionis ac uiperæ uene-
num est to.3.167.2
sputum rabidi canis solo contactu rabiem indu-
cit to.4.154. c d
sputum, quare item Scretio
sputorū genera, & significatiōes t.4.490.7. col. se.
sputum crudum simpliciter quod sit to.4.86.2
sputa rotunda, delirium significant to.3.676. c b
sputū cruentum, uenæ sectionē postulat t.3.685. a
sputa uaria subrubra, num alijs quoq; acute agro-
tātibus præter pleuriticos peripneumonicosq;
cōtingere possint, questio t.3.490. c d. & col. se.
sputum ē uarijs mixtum, non mixtum to.4.488. c
sputum nigrum exitiale to.4.489. b
sputorum in morbis pectoris differētiæ, & ex his
dem signa concoctionis ac cruditatis tom.4.
487. d. & citra col. 2
ē sputo, temporum morbi uniuersalium dignotio
tom.4 508. 18
sputū ostēdit terminū morbi lateralis t.7.12. Gal. 1
sputum quod indicat bonā coctionē t.7.12. ibidē
sputum debilis coctionis ibidem
sputum mortis ibidem
sputum bonum ibidem
sputum sanguinis, & lateralis morbus quomodo
curentur, quia sunt contrarij to.7.16. 1. Gal.
sputum sanguinis cur fiat iuuenibus to.7.29.3
sputa semper significant iudicationes, sed nō sem-
per bonas to.7.71.4
per sputa euacuatio fit in morbo laterali to.7.8.5
sputum tabidorum si supra carbones positū gra-
ue olet, & capilli fluant, lætale to.7.11.5
sputum tabidorum grauiter olet to.7.11. ibidē
sputum ostendit causam morbi lateralis Galen.
tom.7 33.6
sputa flaua & ruffa fiunt à bile to.7.33. ibidem
sputa spumosa fiunt ex pituita ibidem
sputa nigra fiunt ex melancholicis humoribus
tom.7 33. ibidem
sputa rubra fiunt ex sanguine ibidem
spuitions sanguinis sunt morbus lōgus t.7.47.6
sputo expurgat humor noxijs in laterali morbo,
strangulat uero ægrū in perniciosjs, antequam
costæ patiantur to.7.11.7
à sputo sanguinis puris sputum to.7.15.7
sputum sanguinis sequens habet sputum purulen-
tiam to.7.15. ibidem
sputo cruento remedia to.6.499. b. & t.8.373.374
à sputo puris phthisis to.7.16.7
sputum si retineatur in phthisicis, moriuntur to-
mo 7 16. ibidem
sputis educendis idonea auxilia poculenta to-
mo 6 656. c b

spuitio sanguinis, ē uarijs partibus contingit, et ea-
rum sigillatim agnitio t.4.97.6. & col. se. 2
spuitione qualiter reijciantur in thorace conten-
ta to.4.114. b. c. & 119. b. & super eo Erasistrati
locus exploratus 115. a b
spuitio expurgat pus in thorace & pulmōe; quod
sifieri nō possit, uisione indiget t.7.27.5
In sputo sanguinis, puris sputum & fluxus; cū ue-
ro sputum retinetur, moriuntur to.2.75.7
spuitions sanguinis prohibuit Gal. incipientes
tom.7 47.6
squalor to.3.410. a. & d
squalidum, siccum, inaquosum, idem significant
tom.7 14.3
squamæ in urina indicant uescicam resolutam, aut
extensam to.7.76.4
squamulæ in urina exulcerationem proprie uesi-
cæ significant to.7.81.4
squamulæ circa ulcus prauos humores confluere
norant ulcus erodentes to.7.4.6
squalidi oculi si doleant, uini potatione sanantur
tom.7 31.6
squama æris & ferri to.5.267.43
squama æris, purgant phlegma to.8.80
squatina puris to.2.119. b
squillæ duræ digestionis to.7.18.2
stachys to.5.235.117
stannum ad antidotorum repositionem non ido-
neum est to.5.394. d
staphyle, Vua
staphylinus, Daucus
staphyle dicta to.3.109. d
staphyloma, oculi quis affectus l.187. et 188.229. b
staphylomata dicta to.3.338.22
staphylinus, Pastinaca
staphis agria to.8.339
stare quies non est, sed motus to.3.197. d
statim, uox, quid significet Hipp. to.4.492. d
status temporum, quare Constitutio
statuum corporis inæqualium salubria præcepta
tom.2 389. d
status corporis inæquales trifariam sunt, iuxta tri-
plicem eius compositionem ibidem
status naturæ inculpatus, quomodo salubriter re-
gatur, in ijs qui uitam ministerijs implicitam a-
gunt to.2.33. c d
status morbi, quare Vigor
status morbi, quare Tempora morbi
status quid sit & quando in peracutis to.7.7.1
status morbi signum, duarum accessionum æqua-
litas to.4.484. d. 485. b
status in acutis, ad tres accessiones non extendi-
tur to.4.495. 10. b
status morbi in primo die, eiusque cognitio to-
mo 4 507.17
status morbi præcognitio ad futurā crīsim necessa-
ria est to.4.541.5
statuum crīsis optima, cæterorum temporum se-
cus, & quales t.4.551. c d
In statu ordinanda est diætā to.7.1. & dicit in statu
esse tenuissima, & etiam 8. cur
In statu

In statu quandoq; nutrimus to.7.9.1
 status quomodo cognoscantur tom.7.12.1
 in statu deiectiones nigrae non praeferunt mortem to.7.21.4
 in statu somnus bonus to.7.1.2
 status quando ex accessionibus accipiat to.7.12.1
 in statu etiam accidentia, & morbus ipse sunt fortiora tom.7.29.2
 in statu eorum qui debent sanari, non sunt magis saeva accidentia ibidem
 in statu nihil potest dari, nec euacuare, nec secare uenam ibidem
 status, lege Consistentia, & lege Vigor
 in statu mori aegros inde colligi potest, quia dicit Galenus Aphorismo 34 peripneumonia non repente stragulat, sed paulatim incrementum suspiciens usq; ad propriam consistentiam in qua talem casum affert
 steatoma quid Isag.188.c
 steatomata quale genus abscessum sit to.3.430
 steatomatum chirurgia Isag.232.d
 steatomatis curandis praecepta to.6.351.b
 stella quid significet to.3.403.c.d
 de stellis scitu digna to.8.21.22.23
 stellis inerrantibus quot anni tribuantur to.8.25
 de stellis crinitis, discurrentibus, & trabibus, tomo 8 26
 stellas in conceptu infantis plurimum posse tomo 8 146
 στεγνοσις ē quibus causis fiat, & quid sit, item notae & remedia ipsius tom.2.317.13. & columna sequen.
 stegnotica, stiptantia
 στεληνικα dicta uena, ad portā hepatis sita, & quare tom.1.343.d
 σφυγμῖς, id est lora, uini diluti genus tomo 3 64.c
 stereometra quid to.2.430.b
 stereometria ac geometria differentia ibidem
 sterco quid sit Isag.169.b
 stercore uomitibus in letalibus iliis to.3.95.a
 sterco ut per os reiciatur, per quas prius partes remeet to.1.1175.d
 sterco, eiusq; pro animalibus differentia, & sigillatim in medicina usus tom.5.291.18.
 & deinceps
 stercore omnium animalium comunia to.5.294.c
 sterco, tum humanum, tum caninum, ad oris affectiones to.5.648.d
 sterco euomitur in ileo to.7.44.6
 sterco ascendit, atq; singultuunt, qui habent ileum tomo 7 10.7
 sterco siccum facit ileum to.7.44.7
 steriles quae mulieres, & quae non, & quae semper generabunt, & quae non, & ita de uiris tom.7.62.5 & to.8.38 lege Infecundi
 sternutatio motus illegitimus est, facultatis naturalis to.3.71.a b
 sternutatio tom.3.78.b c
 sternutatio, uirtutis expultricis ualidus est motus tom.3 87.b c

sternutationes qualiter fiant, earumq; ad tussim diuersitas to.3.79.b c, & ultra
 sternutationum causae tom.3.88.c.d
 sternutamenta quae, quosq; morbos cerebri curent tom.1.411.c
 sternutationes qualiter singultus ipsos per accidens curent to.3.88.d, & inde
 sternutamēta pulmonis morbos praefere ac sequi, malū est, in alijs utilia sunt tom.4.778.49
 & columna sequenti b a
 sternutatoria Heraclidae Tarentini tom.5.520.b
 Ptolemæi ibidem aliud 522.c
 stibium, lapis tom.8.338
 sternutatio est motus, quo natura conatur motu uiolentiore expellere tom.7.39.6
 sternutatio nō prodest his passionibus, uteri exulcerationibus, inflammationibus, erysipelatis, abscessibus to.7.35.5
 sternutationis iuramentum ibidem
 sternutatio bonum signum, causa & remedium tom.7 35.ibidem
 sternutatio significat naturam ad opus accingi, et inde mortuum reuiuiscere tom.7.35.ibidem
 sternutatione singultus sanatur tom.7.35.ibid.
 sternutatio superueniens mulieri, quae uterinis molestat aut difficulter parit, bonum ibid.
 sternutatio superueniens liberat a singultu habitato tom.7.13.6
 sternutatio quae singultū sanet, & quomodo ibi.
 sternutamentum quomodo fiat to.7.52.7
 sternutamentum expurgat narium meatus ibid.
 sternutamentum ex quot causis fieri potest ib.
 sternutamenta ex quo humore fiant ibidem
 sternutamentum leuans caput quod, & quod nō leuans ibidem
 stertere est indicium fortis apoplexiae to.7.51.6
 stertant cur dormientes & apoplectici ibidem
 stertentibus molestae auxilia tom.6.432
 stillicidium urinae significat laborem aliquorum instrumentorum urinae, uel ulcus uellicae tomo 7 80.4
 stillicidium urinae quid sit, & unde sit to.7.58.5
 stillicidium urinae post ileon sanari febre nunquam uisum est tom.7.44.6
 ex stillicidio urinae ileo superueniente, in septem diebus pereunt, nisi febre superueniente, satis urina fluxerit tom.7.44.6
 stillicidium urinae quid significat, & per quot causas fit to.7.49.7
 Stymargi famula à tremore curata, ab Hippocrate to.3.201.d
 stimulus infixus carni minus stimulat quam dentes quando fiunt, Galen. tom.7.25.3
 stimulans dolor aliquis est tom.7.5.6
 stimulans dolor, est species doloris ibidem
 stimmi tom.5.272.56
 stirpes an sint animalia, tum quo pacto augeantur tom.8.42
 stirpes unde regantur to.1.1113.d
 stirpium omnium peritiam medicus habere debet to.5.388.15
 ficebe

stœbe to. 5. 235. 118
 stœchas to. 8. 340. to. 5. 233. 119
 stœchados examen to. 5. 440. b
 Stoici prauis uis argumentationum assueti to. 898. d
 stoici patriam potius quam sectam suam prodāt, Polidonium contrā, sectam potius quam ueritatem to. 1. 123. 4. c d
 stoicorum de continentibus & contentis refutata opinio to. 3. 309. d. & sequen. a
 stoicorū omnes homines uirtuti cōsequēdā idoneos arbitrantium, impetita opinio to. 1. 123. d
 stoici philosophi, Polidōius, Zeno Citieus, Chrysippus to. 1. 95. 8. c
 stoliditatis causæ to. 3. 89. a b
 stomachus, lege Venter, lege Ventriculus
 stomachus quid Isag. 169. a. to. 4. 122. 4. to. 1. 505. c
 stomachi natura tota explicatur to. 8. 224
 stomachus, anatome eius tom. 8. 189. Isag. 210. c
 stomachi cōtractio in deglutitione to. 1. 113. c
 stomachi appellatio to. 5. 706. d
 stomachus, os uentris to. 4. 124. 5
 stomachus dictus, morsus oris uētriculi to. 2. 73. d
 stomachus amplexatur cibos qui placent, & melius digerit, unde ex malis fiunt boni quādoq; tom. 7. 382
 stomachi os præcipuum habet sensum to. 7. 24. 3
 stomachi conuulsio est singultus to. 7. 4. 5
 stomachus compatitur patiēte hepate, ideo fit singultus, & contrā patitur hepar to. 7. 16. 6
 stomachus intendens expellere quæ sunt in fundo, expellit per uomitū: quæ autem in ore, per singultum, & ista sunt penitiora to. 7. 39. 6
 stomacho singultus talis est, qualis cōuulsio neruū to. 7. 2. 7
 stomachum appellat Galenus abusiue os uentriculi to. 7. 57. 7. & 34. 4
 stomachus ad hepar quomodo quandoq; compatitur tom. 7. 17. 7
 stomachus unde alatur to. 7. 17. & 15. lib. 2
 stomachi uitia quæ sint, notæ cuiusq; & curationis formula breuis Isag. 222. b
 stomachi affectionum expositio, & curationis præcepta to. 5. 705. cap. 1
 stomachi affecti pulsus to. 4. 398. 23
 stomachi ac uentris affectiones, quandoq; iuuat aloë magnopere, offendit astringentium usus, nōnunquam uerō prodest eorum usus, & quo pacto to. 5. 710. b c
 stomachi inflammationes, ut & iecinoris, adstringentium remediorum complexu opus habēt, & quo pacto to. 5. 705. b
 stomacho inflammato utilium emplastrorum ac ceratiformium medicamentorum compositio exposita to. 5. 705. d
 stomachi affectiones generatim proditæ, & curationis præcepta Archigenis to. 5. 722. ca. 4
 stomachicis dolorem eximentia remedia ex Archigene to. 5. 724. b
 stomacho foris imponenda remedia siue adstringendo condensent, siue indurent, malagmata

ab Asclepiade & Andromacho uocitantur to. 724. d
 stomachi affectionibus uarijs foris admoūdare media to. 5. 725. 3. & per col. seq. 3. sub malagmarum appellatione
 stomacho laboranti uaria remedia to. 8. 98. 99
 & 371. & 372 Item tom. 6. 507. d. & 508. a b & 504. d
 stomachi adfectionibus, quibus adstringētia conferant, aut contra to. 5. 720. 6
 stomachi subuersio, quæ dicatur to. 5. 707. a
 stomachici subuersiones uoluulosæ quæ dicantur, causæ ipsarū, & curandi præcepta to. 5. 715. 3
 stomachi subuersionibus ē causa frigida, compositiones ordine quatuor to. 5. 713. d. ac col. seq.
 stomachi subuersioni catapotia Origeniæ to. 714. b
 stomachi ardori, adipsos catapotium ibidem d
 stomachi subuersionibus uoluulosis pastillus, Amazonium to. 5. 717. a b & huiusce compositionis ratio col. præced.
 stomachici subuersioni, ob humidā & calidam affectionē, ardorem multū perferētibus to. 5. 714. d
 ē stomachi supinitatū genere, uomitus quoq; est, & alia to. 5. 715. a b
 stomachici supinitates ex uitiatīs humoribus, celerime curat picra, uomitus uero ob imbecillitatem grauati stomachi, curantur per intemperaturæ emendationem ibidem
 stomachici, q̄ dicantur, 5. 708. ca. 2. & 713. 3. et 504. 9
 stomachicis, ardorem sentiētibus, ad intensos singultus & uoluulosas affectiones stomachi, Asclepiadis to. 5. 719. 5. & huiusce cōponendī ratio examinata
 stomachica medicamenta cur dicta to. 5. 150. b
 stomachicus aster, multū polychrestos ex Asclepiade to. 5. 721. b. ac deinceps
 stomachicæ confectiones, ex Andromacho to. 5. 708. 2
 Hiera ex aloë 709. 2 alia Lamponis Pelusiotæ, Polychrestos 710. 3
 pastillus ex lib. Aphrode, facit itē celiaciis, aluum mollit, ad uescicā & colī affectus 711. 4. Antipatri Hiera 712. a
 stomachicæ Galli c Nicofrati d
 stomachicæ confectiones, ab Asclepiade to. 5. 713. 3
 stomachici subuersionē indistincte appellat Asclepiades, quæ tamen multipliciter dicitur, & quo pacto ibidem
 stomachicos, nō recte uocat absq; distinctione Andromachus to. 5. 708. 2
 stomachi subuersionum causæ uariæ to. 5. 713. 3
 stomachi supinitas, dicta quibuscūq; qualiter contingit, & curatio ibidem c
 stomachici affectiōis frigida, signū efficiēs, si æger nō sitiat, neq; ardore sentiat in ore uētris ibid. d
 stomatica medicamenta, quæ proprie dicantur tom. 5. 639. 6
 stomaticum ex moris, Heræ ibidem Andromachi 640. 8
 quare etiam Diamoron
 stomaticū ē malis punicis, Andromachi to. 5. 640. 9
 ē musto to. 5. 641. 10
 ē malis punicis Critonis ibidem 11
 ex musto, Critonis ibidem 12
 stoma-

stomatiorum preparatio oris inflammationibus
induratis to.5.638.a.& dein.
stomatica medicamenta è cornis,ac prunis to.5.
637.a item alia,uarie b
stomatice è musto, præparatiõis modus t.5.638.5
stomatiorum pharmacorum pro uiribus cuiusq;
tempora idonea in morbo ibidem
stomatice medicamentum, è nucibus eius præ
paratio, & commendatio to.5.631.2. item
635.c d
stomatica medicamenta usurpata to.5.631.c eo
rum inter sese comparatio 632.d
stomatice è malis punicis, præparatio eius to
mo 5. 636.4
stomatice absq; succis, ex aceto & gallis, ad anginas
& reliquas oris affectiones, Aristoclis, to.5
642.13 ex bescia, faciens ite ad desperata An
dromachi, ibid. 14 explicatio huius, aliud
Heræ, ad inflammatas insuper tonsillas & ulce
ra in ore facta 644.15 ex hirundinibus, Ascle
piadæ 16 ad anginas, ut Harpocras 17
stomatice illitiones Andromachi to.5. 18
stomatiorum medicamentorum mediorum cõ
moditas tom.5.633.a & componendi ratio 3
item usus eorũ per omnia morbi tẽpora 635.c
stomatice è moris, quo pacto quis ut medicũ fa
cultate sit, paret to.5.633.3 & usus eius per om
nia morbi tempora 635.a & ultra
stomatice illitiones, ijs qui medicamentofas qua
litates ægre admittunt to.5.646.22
stomax est odorata res & calida to.7.59.5
stomachus quid sit Ifag.187.c
strangulatio quomodo fiat æstate, si hyems aqui
lonia, & autumnus australis fuerit to.7.11.3
strangulatio superueniens repente febricitanti, tu
more nõ existente in faucibus, letale to.7.34.4
strangulatio repẽte cum magna febre nunquam
fallit quin interficiat ibidem
strangulati paucam habent inspirationem ibi.34
strangulatio quid sit, & unde, & quando fiat to
mo 7 34.4
strangulationis angustia unde sit, & quomodo
tom.7 34.4
strangulatio repente in quo membro solum sit, sit
enim solum in gutture to.7.34.4
strangulatio sine dolore quando fieri possit to
mo 7 34.4
strangulatio à quibus membris fit tarde, & à qui
bus morbis, ut à peripneumonia, à pulmonis
inflammatione ibidem
strangulati moriuntur, quibus ab angina ad pul
monem materia transit tom.7.10.5
strangulatio repente facta, à febre habito ut uix
possit deuorare, letale to.7.60.7
strangulatio uterina quæ to.7.35.5
strangulatio sit, si tussis fiat in hydropse & tussis su
perueniat to.7.31.6
strangulati sæpius suppuratio pulmonis to.7.8.7
strangulantur tabidi qui non possint expuere to
mo 7 16.7
strangulat multitudo humorũ, ideo extremas par

tes frigidas reddit to.7.26.7
strangulati quibus spuma circa os, non referunt,
& quod aliqui relati to.7.43.2
spasmus, urinæ stillicidium
stranguria quid sit Ifag.184.b
stranguria & causæ eius to.3.105.d.& seq.a
stranguriæ tum causæ, tum notæ to.4.147.4
stratiotes to.5.235.120
stratonici phyfici opinio de uiri ac mulieris disci
mine to.1.1295.c
Stratonicus Galeni præceptor to.1.158.a
stridere dẽtibus ex natura, quale sit to.4.746.b c
strigmenta quibus subsistunt in deiectionibus, si
pauca, paucus est morbus: si multa, multus. his
confert alui purgatio, quod si dederis sorbitio
nes aluo non purgata, quanto plures dederis,
tanto magis lædes to.7.65.7
spissior, nux pinea
struma quid Ifag.189.c tom.3.337.18
& tom.6 315.c
struma quomodo fiant, & ex qua materia, & pro
pter quid pueris to.7.26.3
strumæ generatio, & curatio methodica to
mo 6 350.c b
struma in magnitudine morbus est to.3.17.a
strumarum curatio to.4.410.d
strumarum chirurgia Ifag.232.d
struthion to.5.235.121
struthiomela & ipsorum descriptio to.2.71.23
struthio malorum succus, durabilis to.2.72.a
è struthiomelorum succo medicamentum quibus
conueniat ibid.
struthio camelii partes, quale nutrimentum to
mo 2 142.c
studioso quid faciendum, qui supra communem
sortem uelit excedere to.1.1171.b
studiose desipientiæ sunt periculose to.7.73.6
stultitia quis affectus sit tom.4.63.b. colum.
tota, & sequen.
stupor, quare Torpor
stuporis causæ contra Archigenem to.4.31.a
stuporis remedia to.8.366
stupor quibus partibus contingere possit to
mo 4 32.a
stupor media inter paralytim & sanitatem dispo
situs est tom.4.33.a
stupor non loci affecti, sed dispositionis est indi
cium tom.4.31.d
stupore si aliqua pars corporis elanguit, tale est
melancholicum to.7.40.7
stupidi dextra uel sinistra quomodo fiant aliqui
tom.7 12.3.1
stupor proprie est totius corporis insensibilitas,
& immobilitas repentina to.7.5.5
stupor quomodo fiat ibidem
stupefacientia dolores impatibiles faciunt, præ
sertim in oculis tom.7.31.6
stupefacientia quæ demunt dolorẽ, uim uisoriã
offendunt ibidem
stuporem corporis significant in morbis melan
cholicis periculosi decubitus tom.7.56.6
stupor

stupor in ictu capitis, malum tom. 7. 14. 6
 stupor quis sit, & quod attonitis ex timore com-
 paretur ibidem
 stupor alicuius partis non antecedit melancholiam
 to. 7. 41. 7
 stuporem inducentia medicamenta qualiter à fo-
 mniferis differant to. 3. 70. a
 stupefacientium usus & noxa tom. 3. 73. d
 stupefacere quando conueniat, & qualiter to-
 mo 3 618. 4
 sturni cicuta uestuntur citra noxam, & ratio to-
 mo 2 60. b c
 sturnorum sterces to. 5. 29. 8. a
 stylosides quid, & cur dictus to. 1. 179. d & 238. c
 styqui, acerbi & austeri genus comune est to. 2. 28. 8
 stypteria, Alumen (b c
 styrax to. 8. 80. & 340. to. 5. 23. 5. 122
 suauia omnia, stomacho grata sunt, insuauia con-
 tra to. 2. 69. a
 suauia concoquuntur facilius to. 2. 74. b
 subcingens membrana & subcinctorium habentur,
 si in lateribus magnus dolor sit to. 7. 5. 6
 subcingens membrana habent dolorem paucum
 nec periculosum tom. 7. 5. 4
 subcinctorium si discissum sit, letale tom. 7. 18. 6
 subcruetum sanguinem iuuat frigidum, uel aqua
 frigida tom. 7. 25. 5
 subductio, excretio quomodo differunt to. 7. 18. 2
 subductio fit solum per secessum ibidem
 subductiones dicuntur ab Hippocrate alio ex-
 untia tom. 7. 65. 7
 de subfiguratione empirica liber Ilag. 121
 de subfiguratione empirica libellus quid osten-
 dat in primis Ilag. 125. d
 sublimamentū albū æquale atq; consistens signifi-
 cat bonum iudicium & citum to. 7. 71. 4
 sublimes dolores qui, & qui nō sublimes to. 7. 7. 6
 sublimes pustulae quæ & unde to. 7. 9. 6
 subtilintelligenda sunt in autoribus aliqua, licet ab
 ipsis non dicantur tom. 7. 41. 4
 subrubrū quale temperamentū noter to. 3. 561. c. d
 subrubra urina notat longum morbum, sed ual-
 de salubrem tom. 7. 71. 4
 subsidens, infidens, quomodo differat to. 7. 35. 7
 substantia, genus supremum est to. 1. 49. b
 substantiæ incorporeæ, differentia nullæ sunt to-
 mo 1 1220. b
 substantia incorporea & immortalis quomodo
 mortali copuletur tom. 8. 141
 substantiæ uocabulum communiter sumptum si-
 gnificat essentiam to. 1. 1033. a
 substantias potentiam habere, absolute dici non
 solet, sed cum adiuncto to. 1. 1109. a
 substantias in suas facultates & potentias nemo
 diuidendas censuit, & huius ratio explicata
 tom. 1 1108. d
 substantia quæ dicatur Platoni to. 1. 1188. c
 substantiæ nomen ac naturæ, quandoq; Galeno
 idem sunt to. 1. 1217. d
 substantia cum multa significet, materiem quoq;
 significare solet tom. 1. 1289. d

substantiæ incorporeæ, per seipsas esse possunt
 tom. 1 1220. b
 substantiæ cælestes semper suis motus proportio-
 nibus uti cernuntur, terrenæ non semper, & ra-
 tio tom. 4. 583. b
 substantia facultatum, quibus corpora reguntur,
 qualis sit to. 3. 308. c. d
 substantia simpliciter, quomodo temperata dica-
 tur to. 1. 47. d
 mediū in uniuersa substantia temperamenti notæ
 quæ sint to. 1. 52. b
 substantiæ & qualitatū similitudo nutritioni ne-
 cessaria to. 1. 1120. b
 substantiæ defectus simili emendatur, qualitatū
 contrario to. 1. 23. a
 substantiæ animalis fluor expendit to. 1. 840. b
 a substantia partis patiens, curationis medicatio
 Ilag. 275. b
 de substitutis medicinis liber to. 5. 321. c
 subtiliandi humores quæ uim habeant to. 7. 24. 1
 subtilium humorum nihil recordatur, respectu di-
 gestionis to. 7. 9. 2
 succorum omnium tria excrementa to. 5. 121. 22. b
 succis omnib. insunt excrementorū differētiæ, quæ
 in uino, sed nō secerunt, & ratio to. 5. 79. c
 succi prauis edulia omnia fugienda, & ratio & po-
 sita tom. 2. 61. a
 succi plantarum frigidi to. 2. 397. d. & colum. seq.
 succum proprium seruare non possunt quæ deco-
 quantur to. 2. 82. b
 succi qui, quales somnos inducant to. 2. 333. c
 succi mali cibi tom. 2. 135. b
 succorum corporis omnium temperatura to-
 mo 1 67. c
 succi, quibus de causis intrò aut foras serantur, to-
 mo 2 339. b
 succi, qui in ambitu totius, quibus de causis in al-
 tum se recipiant to. 2. 331. 7
 succorum qui in ambitu totius habentur utiosi,
 notæ tum à sudore, tum à cæteris, & quales cur-
 susq; generis sint ibidem
 succis crudis qui abundāt, sanguine uerò paucos,
 ijs neq; missio sanguinis, neq; deiectio compe-
 tit, & cur to. 2. 335. a. & citra
 succus bonus, id est sanguis to. 7. 64. 5
 succi à natura alieni qui sint to. 3. 100. c
 succi crudi quando uomitu sint eliciendi, & quan-
 do modis alijs curandi, & qualiter to. 2. 339. c. d
 succus cyrenaicus, medicus, syriacus to. 5. 221. 24
 succus, opos
 succus hordei & alicæ uel oryzae, siliginis, tritici
 tom. 8 338
 sudor quid sit Ilag. 170. a. & tom. 2. 266. b
 sudoris symptomata, ac differentia eorum, to-
 mo 3 48. c. d
 sudores qualiter contingere soleāt to. 3. 106. a. b
 & columnæ sequenti
 sudoris generatio, cum urina eadem est, & quali-
 ter tom. 5. 288. 13
 sudoris copia, aut retentio, qualiter contingant
 tom. 3 106. b. c
 sudor

sudor, succorum qui in ambitu totius continentur, est: & quo pacto to. 2. 330. c. d. & 331. c.
 sudor, multo amplior solito, quando non prater naturam sit to. 3. 49. b.
 sudor, non per totum corpus in febre to. 3. 419. 23
 sudor in declinationibus qualiter contingat to- mo 3 159. d
 sudor, e colliquatione to. 3. 105. d. & inde
 sudores, quando non boni, & ratio to. 3. 434. 26. 27
 a sudore, in morbo frigidior protinus quam natura conueniat, factus, rursusq; febricitans, absq; periculo non est to. 4. 666. 32
 sudor per morbos acutos, optimus, bonus, utilis, pessimus quis sit to. 4. 750. 29. & deinceps
 sudor multus, febrem acutam non soluens, quale portentum to. 4. 662. 23
 sudores non boni to. 4. 629. 7
 sudor in capitis solum partibus & faciei contin- gens, non bonus to. 6. 716. 2
 sudor in locis thoracis ac capitis quur malus to- mo 4 709. a b
 sudores, citra febrem to. 3. 434. 26
 in sudoribus, si recalescant uigiles, quale signum, to. 4 667. 34
 sudori citando, & febrī finiendae, auxilia t. 6. 493. c & 513. a
 sudoribus ventris, praecordiorum, femorumq; a partu contingentibus remedia to. 6. 469. ca. 68
 sudorib; foetidis, alarū tetrīs odorib; t. 6. 459. ca. 30
 sudores commodi, quas limitationes habeant, to- mo 4 700. d
 sudoris differentia, ac uires to. 5. 288. d
 sudor ē palestra to. 5. 289. a
 sudores omnibus febribus proprij sunt to. 4. 536. c
 sudores febricitanti si inceperint, in quibus sint bo- ni, & in quibus mali to. 7. 36. 4
 sudor multus ex somno factus, absq; causa manife- sta quid significet to. 7. 41. ibid.
 sudores quas febres iuuant to. 7. 43. 7
 sudor plurimus facit corpora extenuata to. 7. 28. 2
 sudores multi quādo expectandi sint in febribus, to. 7 6. 3
 sudamina, genus pustularum, quid sint, & quomo- do fiant to. 7. 21. 3
 sudores non iudicant morbos longos to. 7. 36. ibi.
 sudore iudicantur morbi acuti plurimi 3 & 5 die magis quam 4 to. 7. 36. ibidem
 sudores raro iudicant morbos 31 diei & 34 & 27 to. 7 36. ibidem
 sudores frigidi in acutis febribus, letales quur, to- mo 7 37. 4
 sudores frigidi in mitioribus febribus longitudi- nem morbi significant to. 7. 37. ibidem
 sudores frigidi quomodo fiant, & cur in ea parte in qua febris to. 7. 37. ibidem
 sudores frigidi quomodo possunt fieri in acuta fe- bre, quae est calidissima ibidem
 sudores frigidi, si essent in partibus calidissimis, essent calefacti 27. ibidem
 sudores ex cute euacuuntur ibidem
 sudores ubi sunt, ibi morbus esse significatur, to-

mo 7 38. 4
 sudor multus non fit, propter uirium imbecillita- tem, uel propter corporis raritatem to. 7. 41. 4
 sudor multus fit, uel propter ciborū tunc sumpto- rum immoderantiā, uel propter eos qui antea to. 7 41. ibidem
 sudor multus frigidus, uel calidus, frigidus magis, calidus minus significat morbum to. 7. 42. 4
 sudores fiunt quandoq; sine iudicatione t. 7. 42. ib.
 sudores tam frigidi quam calidi, significant multi- tudinem ibidem
 sudor malus existit, qui morbum non soluit to- mo 7 56. 4
 sudor superfluens, quid significet to. 7. 62. 7
 sudor multus calidus uel frigidus superfluens, hu- morem abduci robusto quidem supra, debili ue- ro infra significat to. 7. 63. 7
 sudorum significatio to. 8. 294
 suffitus aromatum caput grauat to. 7. 28. 5
 suffitus aromatum ualet in omni dispositione fri- gida & humida, nisi grauaret caput ibidem
 suffitus quid proprie significet to. 7. 59. 5
 suffitus aromatum muliebrīa educit, & quae to- mo 7 28. 5
 suffumigia fugantia uenenosa animalia t. 6. 482. a
 suffusio, oculorū affectus quis l'lag. 217. a. & 175. d
 suffusio, a glaucomate differt ibidem
 suffusiones qualiter contingant to. 4. 747. 26
 suffusiones cur in senibus to. 7. 31. 3
 suffusionis speciem habent glaucedines t. 7. 31. ibi.
 suffusiones, partim per cerebrum, partim per sto- machum oculis contingentes, qualiter digno- scantur to. 4. 84. b
 suffusioni similia accidentia in quibusdam phreni- tidis speciebus contingentia to. 4. 85. c b
 suffusi, an uisum recipere possint, quibus ratio- nibus cognoscatur to. 3. 51. c
 in suffusis, quo pacto deprehendas uidendi facul- tatem adhuc saluam esse to. 1. 1040. b
 suffocatio quur contingat animalibus to. 1. 853. d & 854. d
 suffusio qualiter contingat in plethoricis t. 3. 27. 2
 suffocatio, cur ē specubus graueolentibus, aut pru- narum extinctarum foetore, aut ē domibus cal- ce recens oblitis, contingat to. 1. 859. b
 suffocatis propemodum, exprompta auxilia to- mo 6 457. 17
 suffocatio, ob retentionem in uentriculo, contin- gens to. 3. 105. c d
 sugillationes, hypopia
 sulfur to. 8. 339. to. 5. 265. 36
 sulphurea balnea euacuunt aequaliter totum cor- pus to. 7. 2. 4
 sumptionum differentia, quatuor habentur to- mo 1. 899. b. & 905. c. & 907. d. & 914. d. & 921. b
 superciliorum, indicia physiognomica t. 1. 1226. d
 superciliorum & oculorum pilī quid conferat to- mo 1 717. c. & inde
 supercilium si peruertatur in febre continua, homi- ne debilitato, letale to. 7. 49. 4
 supercilium si peruertatur in febre continua, & iam

sit de bilis, letale tom. 7. 70. 7
 supercilij's nimium pilosis to. 6. 476. b
 superflua derelinquuntur à potentia naturali alte-
 ratua tom. 7. 39. 5
 superiora diuertunt ab inferioribus to. 7. 65. 6
 superfluitatibus uacat homo qui bene conco-
 quit, & mediocriter facit exercitium to. 7. 28. 6
 superfluitates partium propinquarum mittuntur
 ad loca læsa to. 7. 50. 6
 superuenies uerbum, cur ab Hippocrate ponatur
 tom. 7 53. 7
 superfluitas corporis ab aquilone consumitur,
 tomo 7 17. 3
 superfluum euacuatum alleviat animal tom. 7
 aph. 2 lib. 3
 sudor superueniens febricitanti, si nō soluat mor-
 bum, longitudinem morbi significat, tom. 7
 56. ibidem
 sudores soluunt febrem tertianam to. 7. 59. ibid.
 sudantes qui moriuntur, qui non tom. 7
 aph. 71 lib. 5
 sudores critici ex quauis fiant to. 7. 21. 7
 superfluum amouere, uno aggressu satius, quam
 paulatim ac sæpius to. 1. 161. c
 superfluitates eo quo uergant, ducenda per con-
 uenientem regionem to. 7. 6. 4
 superiora æstate purganda, hyeme inferiora to. 7
 aph. 4. ibidem
 superiora purganda gracilibus cholericis ad uo-
 mendum facilibus, cauentes hyemem ibid.
 superiores purgationes tabidis conueniunt to. 7
 aph. 8 lib. 4
 per superius euacuatio, est contraria ei quæ per
 inferius to. 7. 9. 4
 De superuenientibus librum fecit Praxagoras,
 tomo 7 35. 6
 superuenire passionibus, quid antiqui medici in-
 telligunt to. 7. 35. ibidem
 supinū iacere, & hiare dormientem, cur ab Hip-
 pocrate damnatum tom. 1. 1206. c
 supina cubatio, uentriculos cerebri oppilat, ac
 quos morbos inde creat tom. 1. 412. c
 supra exire sanguinem, id est, per os tom. 7
 aph. 25 lib. 4
 supra uiuis purgare, sistere aluum tom. 7. 67. 7
 supra aduerbium, quomodo accipiat tom. 7
 aph. 32 lib. 7
 suppuratio, quæ dicatur to. 4. 756. 44
 suppuratio, inter eam quæ secundum naturam, &
 quæ contra naturam sit alteratio, media est, to-
 mo 5 130. b a
 suppuraciones, aliæ celerius, aliæ tardius fiunt, &
 quibus e causis tom. 4. 783. 57. c
 suppuratio qualiter contingat to. 4. 755. 40
 suppuratio, à quo calore fiat tom. 5. 130. b
 suppuratio optima quæ sit, & contra tom. 4
 756. 44. & 45
 suppuracionis præsentienda exemplum 4. 801. a
 suppuracione nō egentes abscessus, eorumq; ad-
 ministratio tom. 3. 636. a
 intus in quot partibus & quomodo cognoscatur

factam suppurationem tom. 7. 8. 7
 suppuratio, oculis contingens affectus quis lla-
 g. 229. d
 suppuraciones, curatu faciles, aut difficiles, quæ
 sint tom. 4 781. 53
 suppurati qui sint proprie apud Hippocratem, to-
 mo 7 45. lib. 7
 suppuratorum pulsus tom. 4. 390. 8
 E libris aphorismorum super iisdem annotata
 suppuratio morbus chronicus tom. 7. 11. 1
 suppuraciones hepatis aut uentris habent quoti-
 dianas accessiones to. 7. 12. ibidem
 suppuratio quid sit, & quomodo fiat tom. 7
 aph. 8 ibidem
 ad suppurationem uenit morbus lateralis tom. 7
 aph. 8 ibidem
 suppuratio fit, si 7. die nō pereant quibus angina
 materia transiit in pulmonem to. 7. 10. ibidem
 qui suppuratur ex laterali morbo si in 40. diebus
 non purgantur, ad tabem transeunt to. 7. 15. 5
 suppurati in quadraginta diebus iudicantur to. 7
 aph. 15 ibidem
 non suppurabilis dolor qui sit, & quod à frigido
 fiat, tom. 7 20. 5
 ad suppurationem qui perducatur ulcera, quod na-
 tuius calor sit ibidem
 suppurat ulcera, & prohibet quandoq; calor, to-
 mo 7 22. 5
 non suppurabilia ulcera quæ sint ibidem
 suppurare est maximum in ulceribus signum, ad
 securitatem to. 7. 22. ibidem
 suppuratio fit, si tumores in ulceribus repente e-
 uanescant to. 7. 65. 5
 suppurari necesse est, si sanguis præter naturā in
 uentrem effunditur tom. 7. 20. 6
 suppurari nomen, est unius mutationis in sangui-
 ne to. 7 20. ibidem
 suppurati qui appellantur ab Hippocrate tom. 7
 aph. 27 lib. 6
 suppurati qui egebant uisione, qui incisione to. 7
 aph. 7 ibidem
 suppurati si urantur, aut secantur, & pus totum e-
 xeat, omnes moriuntur to. 7. 27. ibid.
 suppuratio non innotescit, uel propter crassitudi-
 nem puris uel loci to. 7. 41. 6
 suppurantur gibbi ex tussi & asthmate, ideo citò
 moriuntur to. 7. 46. 6
 suppuracionem appellat tuberculū Galenus, to-
 mo 7 8. 7
 suppuratio in pectore, pulmone, stomacho, inte-
 stinis, quomodo cognoscatur, & quomodo dif-
 ferat ibidem
 suppuratio interior, quomodo cognoscatur to. 7
 aph. 8 ibid.
 suppuratio ab erysipellate to. 7. 20. 7
 suppuratio à uentris dolore diuturno to. 7. 22. 7
 suppurati qui uruntur, uel secantur, si pus purum
 fluxerit & album, euadunt: si uero subcruentū
 & fecidum, pereunt to. 7. 45. 7
 suppuraciones quæ sint cōsuetæ, nominari apud
 Hippocratem ibidem
 suppurati

suppurati, cum tussī expuunt materiam inter tho-
 racem & pulmonem to. 7. 55. 7
 suppurati quomodo pus paulatim mittant to. 7
 aph. 55. ibidem
 suppuratione facta & eruptione soluitur dolor,
 quibus in urinario meatu tubercula to. 7. 58. 8
 suppurationes impossibiles admittit Hippocra-
 tes, & ratio to. 1. 11. b
 suræ musculorum numerus & actio to. 1. 469. a b
 suræ morbi lflag. 230. d
 surarum musculi frequenter cōuelluntur, patien-
 tibus choleram to. 7. 1. 5. Gal.
 de surculo detrahendo, opinio quorundam con-
 futata to. 1. 113. 1. a
 surditas per consensum uentris to. 4. 13. b
 surditas in acutis to. 4. 644. 32 & 643. b c
 surditas aliqua ex habitu est to. 7. 28. 4
 surditas à febribus recurrente cholera ad meatus
 auditorios quandoq; fit ibidem
 surditas superueniens deicienti bilem, deiectione
 bilis cessat, cur ibidem
 surditas quæ à deiectionibus saluator tom. 7. 28
 ibidem è contra
 surditas si adlit in febre continua, uirtute debili,
 letale to. 7. 49. 4
 surditas fit, si biliosa excrementa detineantur, &
 ad caput transeant to. 7. 60. 4
 surditas soluitur aduenientib. biliosis excremen-
 tis, & fluxu sanguinis narium to. 7. 60. ibidem
 surditas facit cessare biliosas deiectiones tom. 7
 aph. 2. 4. prope finem. Gal.
 surrectiones bene se habentes in 4. boni iudicii
 faciunt in septima secundum antiquos 7. 71. 4
 sursum spectare quid to. 1. 478. 2
 suspiria luctuosa in acutis passionibus quæ cum
 febre, malum to. 7. 54. 6
 suspensio ilium, quæ & quomodo to. 7. 73. 4
 suilla caro, quale nutrimentū to. 2. 142. d. t. 6. 174. c
 suilla caro quos humores faciat tom. 7. 182
 suilla caro, si probe concoquatur, cibus optimus,
 & cætera eius to. 2. 132. 4
 suilla caro exucca to. 2. 178. c
 suilla caro, potentissime omnium ciborum nu-
 trit, to. 2. 93. b
 suille carnis, similitudo cum humana è quibus cō-
 gnitū to. 2. 94. a
 suum qui senuerunt, caro ibidem
 suillæ carnes, ad salendum idoneæ, & ratio, to-
 mo 2. 122. b
 suillus sanguis to. 5. 279. 2
 suum hepar, caricarum pastu ad uoluptatem præ-
 paratum to. 2. 108. 2
 suillus adeps to. 5. 304. c d
 suillus talus cōbustus, contra tormina datur, to. 5
 de suspensionibus, & adiurationi- (309. 14
 bus, spurius, liber to. 6. 52. 5
 suspensoriū medicamentorū uiribus occultis esse
 credendum, exemplis confirmatur to. 6. 428. b
 futura to. 1. 177. a & quid sit b
 futuræ uocabulum, quo pacto à medicis recentio-
 ribus usurpatum to. 1. 180. 3

futuræ capitis quinque numero to. 1. 178. c a b
 futurarū caluariæ distinctio, quot modis lflag. 230. b
 & chirurgia 231. d
 futuræ maxillæ superioris to. 1. 179. c
 fyca, lege ficus
 fyce, lege ficus arbor
 sycamina, siue mora dicta, eorumq; descriptio to-
 ta, tom. 2 65. 11
 sycamina ruborū non edenda, priusquam abluan-
 tur, to. 2 67. 13
 sycomoros, eiusq; natura exposita to. 2. 76. 35
 sycofis quid lflag. 227. d
 sycofi oculorum curandæ, præcepta to. 5. 567. a
 συκοπιεπω, dictus à medicis, pepo, & ratio 2. 59. d
 sydos, quid sit to. 3. 403. c d
 syllogismus, esse, neq; omnem orationem syllo-
 gisticam esse, ostensio pulchra to. 1. 279. a
 syllogismus, quid sit lflag. 157. c to. 8. 10
 syllogismorum complexio Chrysippi, cuiusmo-
 di fuerit to. 1. 898. a
 syllogismorum cōplexio priorū, nil aliud quam
 maxima rei inutilis curiositas est to. 1. 898. b
 syllogismorum differentia, omnino quatuor; to-
 mo 1. 897. a b
 syllogismorū hypotheticorū natura to. 1. 222. a b
 syllogismorum hypotheticorum modus quis sit;
 tomo 1 7. c ad finem columnæ
 syllogismi hypothetici diuisiui exemplū 1. 217. a
 symphytum to. 8. 340
 symphytum magnum to. 5. 236. 125
 symphytum petraeum to. 5. 236. 124. eadem d
 symphysis, quid sit to. 1. 176. c
 symphysis quas differentias habeat to. 1. 177. c
 symptoma, quid sit lflag. 177. b. to. 3. 8. b & ultra
 symptomata quæ sint to. 6. 27. b. & d
 symptomata, accidentia to. 6. 29. b a
 symptoma & passio, qualiter differunt t. 3. 38. b d
 symptoma & pathos, perperam distincta à metho-
 dicis to. 6. 30. b
 symptoma ab actione differt to. 6. 27. c d
 symptoma, morbus; præter naturam affectus u-
 terque est, differunt, quo pacto to. 6. 29. c
 symptoma, qualiter à morbo differat to. 3. 38. c
 symptomata proprie dicta, & eorum differentia;
 tomo 3 39. b & d
 symptomatum genera quot sunt to. 3. 49. d
 symptomatum genus omnē, triplex est, & quo pa-
 cto tom. 2 113. d
 symptomatum genus, tres habet differentias, &
 quas lflag. 154. c ac deinceps
 symptomata morbofa, ad quam artem spectent;
 quaestio to. 2. 325. a
 symptomatum naturam omnem morbi præce-
 dunt to. 3. 48. d & inde
 symptomata morbofa ab operibus naturæ distin-
 guenda, & qualiter to. 3. 49. a b
 symptomatum differentia; uno libro expositæ
 tomo 3 35
 symptomatum causæ tribus libris expositæ t. 3. 49
 de symptomatum librorum causis, ordo 3. 88. d
 & inde

symptoma morbi nullum, per se curationis ratio-
 nem indicat aut immutat, sed quandoq; per ac-
 cidens to. 6. 291 & quantum ipsorum indica-
 tioni sit tribuendum 292. col. tota
 symptomata, magnitudinē morbi ac morem qua-
 liter indicent, exemplo pleuritidis expositum,
 Ilag. 156. d
 symptomatū magnitudo, causæ magnitudinē re-
 spondet to. 3. 54. b
 symptomata, functionum animalis naturalium to-
 mo 3 42. b
 symptomata, retentricis uentriculi facultatis to-
 mo 3 44. a b
 symptomatū, quæ circa os uentris contingunt
 causæ to. 3. 64. c
 symptomatū, in ijs quæ uel à corpore excernun-
 tur, uel in eo præter naturam detinentur, cōtin-
 gentium differentia to. 3. 48. b
 symptomata, circa nutrimenti distributionē con-
 tingentia, & eorum causæ to. 3. 95. d
 symptomatū, quæ naturalibus facultatibus acci-
 dunt, inuentionis ratio quæ sit to. 3. 90. b. c
 symptomatū causæ, ex inspectione ac modo ex-
 crementorum coniectandæ to. 3. 109. c. d
 symptomatū cuiusq; actionū animalis, seu instru-
 mentorum, quot esse queant to. 3. 42. d & inde
 symptomata actionum sensibilibus, quot sint, &
 qualia to. 3. 40. b. c
 symptomatā, tactilium qualitatum, ac eorum dif-
 ferentia to. 3. 47. b
 symptomatū in tactu contingentium causæ, to-
 mo 3. 57. d & col. seq.
 symptomatū in tactu contingentium, appella-
 tiones propriæ non sunt, uti uisus ac auditus to-
 mo 3 57. d
 symptomata, in qualitatibus gustabilibus contin-
 gentia, eorumq; differentia to. 3. 47. a
 symptomatū in gustu cōtingentiū causæ to. 3. 56. c. d
 symptomata, circa odorem partium contingen-
 tia, eorumq; differentia to. 3. 47. a
 symptomatū circa olfactum cōtingentium cau-
 sæ to. 3. 57. b. c
 symptomatū quæ olfactui ac gustui cōtingunt,
 pro ipsorum differentijs propriæ appellationes
 non sunt to. 3. 57. d. & 56. c
 symptomata quæ circa colorem partium contin-
 gent to. 3. 46. d. & 45. d
 symptomatū in uisu cōtingentiū, causæ to. 3. 100. a. b
 symptomatū, quæ in humore, tunicam rhagoidem
 & crystallinū interiacente contingunt, cau-
 sæ to. 3. 53. c & 52. b
 symptomatū, quæ circa auditum contingere so-
 lent, causæ to. 3. 55. d. & inde
 symptomata, sensus communis to. 3. 41. a
 symptomata, memoratricis animæ partis to. 3. 42. a
 symptomata, rationatricis facultatis to. 3. 41. c
 symptomatū facultatis rectricis causæ to. 3. 89. a. b
 symptomata cerebri, tum ab humiditate immodi-
 ca, tum à frigidityte illi iuncta: tum à cæterarū
 qualitatum excessu quæ inducantur to. 3. 70. a
 symptomata pathognomica, quæ sint Ilag. 154. d

symptomata, actionum mouendi to. 3. 41. a
 symptomata partium agnouisse medico non est sa-
 tis, nisi etiam causas inuestigare ualeat to. 3. 92. c. d
 symptomata quæ necessario sibi succedant, & quæ
 fecus, expositio to. 3. 111. d. & inde
 symptomata morborum, in constitutione epide-
 mica, contraria, & ratio to. 2. 130. a
 symptosis, affectus oculorum quis sit Ilag. 230. a
 synanche, quærere angina
 synanche, quid sit Ilag. 181. b. to. 4. 93. c
 synanchæ genera duo, alterum ē fluxione calida
 acricq; alterum ē frigida & glutinosa to. 6. 701. c
 & 703. a symptomata & auxilia deinceps
 synanchæ tum generationis, tum curationis expo-
 sita summa to. 6. 702. a. b quædam item 695. a
 iuxta synanche & cynanche quid sint to. 7. 34. 4
 synarthrosis, quid to. 1. 176. c
 synarthroseos species triplex to. 1. 177. a
 synciput cur magis afficiatur per uteri consensum
 quam partes cæteræ capitis to. 3. 587. a. & 589. a
 συνκίσις dictus panis to. 2. 30. d
 syncopē ē quibus occasionibus cōtingere soleant
 alijs, præter eas quæ in febris quas syncopa-
 les, & tum humoresam, tum minutum uocant,
 consistunt to. 6. 303. d curatio harum assigna-
 ta ueluti si ē dolore uehemente fiat, curatio do-
 loris habetur cap. 7. toto si ē uigilijs, ex in-
 aminatione immodica 312. a si ex intemperie prin-
 cipiorum contingat 311. a. b
 syncopæ cardiackæ dictæ, qualiter contingant, to-
 mo 3 68. a
 syncopæ cardiackæ, quarū partium noxam sequan-
 tur, & quibus de causis to. 4. 112. b
 syncopæ stomachicæ dictæ, quæ sint to. 3. 64. c
 syncopa, ē stomachi consensu to. 4. 126. a. b
 syncopæ arrepti de repente moriuntur to. 7. 41. 2
 synanche, iuxta synanche quid sit, quomodo fiat,
 quomodo appelletur ab alijs to. 7. 34. 4
 synchondrosis quid sit to. 1. 177. d
 συνκονδρῶσις, quid appelletur to. 1. 1184. b
 syndrome, quid Ilag. 177. b. to. 3. 306. b
 syndrome empiricorum explorata confutataq;
 Ilag. 86. d & col. seq. 3
 synneurosis to. 1. 177. d
 synochæ febres, ac ipsarū tres differentia to. 3. 137. c
 synocharum febrium causæ to. 3. 152. a. b
 synocharū febrium modus, seu causæ to. 3. 162. b. a
 synochi differentia tres, epacmaisticus, acmaisticus,
 omotonus to. 6. 220. c. d & cuiusq; differentie
 generatio 217. c. d
 synochē febres, qualis tertianæ status est, talem u-
 niuersum ferē decursum habent to. 3. 346. b. c
 synochus to. 3. 463. d
 synochus, græca uox non est to. 6. 217. b
 synochus ex humore putrescente inter alas & in-
 guina to. 6. 267. b
 synochi differentia tres to. 4. 521. c
 synochi propriæ, longus est status to. 4. 538. d
 synochus febris, in quarto die iudicatur, si error
 non contigerit to. 4. 539. b. c. d
 synochi rari sunt ibidem d
 syno-

synochorū, ad ephemerās & febres putridas, col-
latio tom. 6
synochus à febrilibus heclicis qualiter differat, tū
in pulsū, tum in calore to. 3. 131. c b
in synochis ex meatuū stipatione, ualida plerū-
que uirtus est to. 6. 228. a
syncho curando tum per misionem sanguinis,
tum per frigida exhibitionem præcepta tom. 6
221. b c & columnis sequentibus tribus.
synochus, qualem plenitudinem sequi soleat, to-
mo 6 221. d
synochus, absq; putredine, propter uehementem
cutis meatuum obstructionem to. 6. 202. b
ex syncho, ob solam obstructionem contingen-
te, nemo in putredinem incidit, qui priusquam
ea cepisset, sanguinem misisset to. 6. 221. b
synochi absq; putredine, differentia tres assigna-
tae, & ex quibus causis sigillatim fiant to. 6. 218. d
synochi absq; putredine, signa to. 6. 219. b & 219. d
synochi absq; putredine exemplum, in adolescen-
te, perito palæstræ, & sub hoc ipso, curationis
exposita methodus to. 6. 218. d & deinceps
synochus absq; putredine, ē diarium est genere
tom. 6 217. b & 202. b & 221. c
in syncho absq; putredine, sanguinis missio ad
defectum usq; animi à Galeno facta to. 6. 219. d
& seq. a
synochus, incipiente iam putredine, sanguinis
missione, ad animi usq; deliquium, à Galeno
medicatus to. 6. 220. c
in syncho non putrido, nemo inuenire queat u-
tilius remediū, sanguinis missione to. 6. 220. a
quam usq; ad defectū animi facere, ubi uirtus
& ætas permittunt 221. a quo neglecto in ma-
gnūm discrimen ueniunt ibidem & 221. c d
synochum non putridū, cur iuuat sanguinis ad
animi defectum usque, missio tom. 6. 219. d
& seq. a & 221. d & inde
in syncho si sanguinis misionem ad defectum
usq; animi, facere prohibeantur, iubentibus ta-
men id indicationibus omnibus, præcepta to-
mo 6. 221. a b & 222. c
in syncho, frigida exhibitio, & eius præscripta
ratio to. 6. 222. c ac deinceps col. seq. 2
synochus cum putredine fit, ubi in omnibus ua-
sis, ac potissimum maximis æqualiter succi
putrescunt, & reliqua ipsius exposita genera-
tio, tom. 6 217 & deinceps
synochi cum putredine, signa to. 6. 220. c
synochi cum putredine exemplū in seruo, & sub
eo, huius morbi exposita curatio tom. 6. 218. d
imò magis 220. c
syrix quid Isag. 189. b
syricum to. 8. 338
syricium herba to. 8. 339
syrium to. 8. 341
syllarcolis to. 1. 177. d
systole, quid sit Isag. 179. b
systole puerorū cur maior, senum minor 1. 875. b
TET R. non possunt balbutientes bene pro-
ferre, ut in traulosis, trechī, tribi, trachī, tre-
chos, tripheres to. 7. 33. 6
& r, sæpe ex linguæ imbecillitate profertur t & I
tomo 7 32. ibidem

tabes, quare marasmus
tabes, quid Isag. 183. a
tabes, phthisis: tabes phthoe, unde dicta ibidem
tabis differentia: duæ maximæ, ac generatio, to-
mo 3 416. 17
tabes, quis proprie affectus sit, eiusq; curationis
summa Isag. 220. b
tabes ischiadica, apud Hippocratem ibidem
tabes contagiosa est tom. 3. 116. a
tabes natua, quædam est to. 3. 522. a b
tabis a pulmone generatio to. 3. 667. a
tabes, oculi affectus quis sit Isag. 187. b
tabidi uox Hipp. quid significet to. 3. 429. d c
tabidi qui dicantur, & qui tales esse soleant, to-
mo 3 417. 18
tabescentium signum ex oculis to. 4. 636. 17
tabidorum sputa to. 3. 420. a
tabidis, conuersiones coeli infestissimæ, quæ to-
mo 3 560. c d
tabescentibus, siue tabidis, remedia to. 6. 459. b c
Item 490. b & 438. a
tabes est morbus longus, Gal. to. 7. 12. 1
tabes habet febrem quotidianam ibidem
tabes fiunt tēpore hyemis, quando æstas præcesse-
rit, & autumnus pluuiosus, & quare to. 7. 13. 3
ad tabem inclinati qui sunt ibidem
tabitudines unde fiant, & quot modis, & in quib;
membris, & quibus temporibus to. 7. 16. 3
tabes fit autumno, cur, & quomodo to. 7. 22. 3
tabidi qui sunt in dubio, certi fiunt in autumno
an sint tales to. 7. 22. ibidem
tabes an fiat iuuenibus, & cur to. 7. 29. 3
tabes sequitur sanguinis sputum ibidem
tabes fit in consistentia, & quomodo to. 7. 30. 3
tabe etiam iuuenes moriuntur, & quomodo, to. 7
ibidem
aph. 30
tabes, lege phthisis
tabidus quid sit tom. 7. 8. 4
tabidi qui sint to. 7. 10. 3
tabidi non debent purgari superius tom. 7. 8. 4
tabidi sunt, trase aliquo pulmonis rupto to. 7. 12. 6
tabidi, lege phthisici
tabidi ad extremum malum incidunt, casum ca-
pillorum & fluxum tom. 7. 16. 7
tabidorum sumpsum grauer olei to. 7. 11. 5
tabidis ex ulcere pulmonis prodest lac to. 7. 46. 1b.
tabidis lac conuenit, & quomodo, ac quando, to-
mo 7 64. 5
ad tabem pronæ naturæ quæ sint tom. 7. 8. 1b.
tabes quibus ætatibus maxime fiat to. 7. 9. 5
tabe molestari, si habeant sputum male olidum
inieci carbonibus, & capilli fluant, letale to. 7
aph. 11 lib. 5
tabes Hippoc. appellat ulcerosas dispositiones in
pulmone ibidem
tabe laborantes, si capilli e capite defluant, & alui
profluuium superueniat, moritur to. 7. 12. 5
ex tabe profluuium, est mala causa, malum si-
a tabe habito, profluuium alui su- (gnum ibid.
perueniens, letale, tom. 7 14. 5
in tabe qui sint magis propinqui morti ibidem
C 3 in tabem

in tabem transeunt suppurati à morbo laterali, si
 in 40. diebus non purgantur to. 7. 15. 5
 tabes in sanguinis uomitu, & puris purgatio su-
 pra, tom. 7 75. 5
 tabes quem ordinem habeat, quando fit ibidem
 tactus definitio Isag. 173. c
 tactum totius corporis esse, & quomodo fiat, to-
 mo 8 222
 tactus symptomatum causæ to. 3. 57. d & col. seq.
 Tangibiles qualitates to. 1. 117. c
 tangibilium qualitatium symptomata, ac eorum
 differentia to. 3. 47. b
 tactiles qualitates nomina sigillatim sortite sunt,
 & eorum expositio to. 4. 246. c b
 tactilium qualitatium coniugationes 7. ibidem
 circa tactum cōtingens uoluptas ac dolor, & cau-
 sa, tom. 3 63. b c
 calidi frigidique corporis; solus tactus iudex est,
 tomo 1 65. ult.
 humidus ac siccus, unā cum tactu quoque iudex
 est, & ratio ibidem
 tangendi uis, quales neruos habeat to. 1. 404. c
 tactus instrumentū, durū ac terrestre to. 1. 405. b c
 tactus, instrumentum, quur terreum dicatur, to-
 mo 1 104. c
 tactus uentriculo unde to. 1. 508. d
 tagenitæ placenta to. 2. 33. d
 talpis, qui capitis est morbus remedia to. 6. 502. 163
 talparum oculi quales to. 1. 78. i c
 talparum oculi cur lateant to. 1. 1298. c
 in talo sunt uenæ, & quando secari debent 7. 37. 6
 tamarix, myrice
 taraxis in oculo, quid Isag. 227. b
 tardum, tardius differunt to. 4. 295. 2
 tarfi ossium trismus situs to. 1. 483. b
 ad carpum proportio 484. c
 taurorum caro to. 2. 94. b
 taurorum adeps to. 5. 304. d
 taurino sanguini sumpto, remedia to. 5. 426. 40
 τελευηου, τελευηος to. 6. 585. c
 Telephigrammatici, senis exemplum diætæ, to-
 mo 1 334. a
 telephía ulcera apud antiquos damnat Galenus,
 tomo 7 45. 6
 telephía ulcera à Galeho nominantur to. 7. 22. 5
 tellinæ salsæ, earum usus to. 5. 316. 38
 telis, foenum græcum
 telephium to. 5. 238. 134
 temperamentorum tractatio, eam quæ de elemen-
 tis est, proxime sequitur to. 1. 35. d & hanc, li-
 ber De inæquali intemperie to. 1. 80. c
 contemplatio elementorum, solisne qualitatibus
 fiat, an substantia quoque, cur non dixerit
 Hippocrates tom. 1. 24. a quia medico id scire
 non est opus ibidem
 contemplatio elementorum, quo pacto fiat Ari-
 stoteli to. 1. 27. c
 elementa parem in temperatura portionem non
 habent tom. 1. 35. d
 è calido, frigido, cæterisque corpora temperata esse
 dicentes, quæ summe sunt talia, intelligit 1. 35. d

temperaturas solummodo duas esse, aliqui existimant, & ratio to. 1. 36. d
 calidum ac humidum temperamentū esse non pos-
 sit, disputatio to. 1. 38. b
 calidum ac frigidum temperamentū esse non pos-
 test, & ratio tom. 1. 38. b
 calidum temperamentum; nō necessario siccum
 est, tom. 1 37. c
 temperaturæ simplices quatuor, & totidem com-
 posita to. 1. 57. c
 temperaturarum differentia nouem sunt, to. 1
 57. c & deinceps. Item 5. 1. d & deinceps
 temperaturam quartam, in anni temporibus sta-
 tui non est necesse to. 1. 414
 intemperies animalis calida & humida & ambi-
 entis nos aeris similiter dicuntur to. 1. 44. c
 temperies calida, alia actū, potestate alia est to. 1
 52. b & quæ sint unaqueque harum ibidem
 in temperaturarum genere quolibet magnus ex-
 cessus ac defectus est to. 1. 52. a
 temperamenta, quæ res sequuntur to. 1. 67. d
 temperatio mixtorum ab extremis fit to. 1. 16. a
 temperamenta corporū, tum primā generationē,
 tum uictus quoque rationem sequuntur to. 1. 1235. a
 temperatura cuiusque partis in animalis corpore
 quæ sit to. 1. 55. utraque col.
 substantia talis, uelut animal aut stirps, tempera-
 ta quo pacto dicatur to. 1. 47. d & 48. a b
 non temperatum, in quo contrariorum alterum
 superat to. 1. 50. d
 qualitas aliqua si exuperet, intemperies; si ampli-
 us, morbus; si plurimum, mors est to. 1. 40. a
 temperamenta cōsequuntur, durities, mollities,
 crassitudo habitus & gracilitas to. 1. 67. d
 temperamentū totius, in multis æquabile per to-
 tum non est to. 1. 73. b & quando esse possit,
 aut non possit c
 temperamentum, maxime laudabile to. 2. 253. d
 temperamenta partium anni quatuor, breuiter ex-
 posita, tom. 3 407. d
 temperaturæ magis & minus passibilem faciunt
 naturam tom. 7. 11. 3
 temperatissima regio quæ sit, & ubi sit to. 7. 14. 3
 temperies naturalis est sanitas to. 7. 39. 4
 temperatura alterata in temporib. significat tem-
 porum mutationes to. 7. 1. 3
 temperatura quatuor elementorum dicitur natu-
 ra, tom. 7 23
 temperaturæ sunt nouem, una optima, & octo ui-
 tiosæ, inter uitiosas sunt quatuor simplices, &
 quatuor compositæ to. 7. 2. ibidem
 temperatura quæ sint temporib. aptæ to. 7. 2. ibid.
 temperaturæ sunt causæ morborum, non tempo-
 ra, tomo 7 43
 temperatura calida & sicca incidit tertianā to. 7. 59. 4
 temperatura quō fiat in quatuor qualitatibus, &
 in duabus solis to. 7. 62. 5
 temperamentū corpori inest secundum substan-
 tiam to. 1 425. c
 temperaturæ intemperatæ octo sunt, & modus
 ipsarum to. 1. 50. d, & deinceps
 tempera-

temperaturarum omnium numerus, apud non-
nullos controuersus, & quò to. 2. 378. d & seq. a
temperatura to. 2. 379. a
substantia medio temperamento dicitur esse cum
ab extremis, quæ elemēta sunt, æqualiter utrin-
que distat to. 1. 49. a
temperati natura, reliquis præstantior est, & pro-
inde perperam à quibusdam omiſſa to. 1. 39. a c
item 51. a
temperatū omnino est, quod in utroq; contrario-
rum genere medium exquſite est to. 1. 50. d
medium temperamento, nobis præparare licet &
quo pacto to. 1. 52. c
abſq; natura temperata, cæteræ intelligi non pos-
sunt to. 1. 39. b
sanſtatis tuendæ uictum inueſtigātes ad naturam
temperatam ſunt intenti to. 1. 39. b
tēperaturæ æqualitas in animalib. quæ ſit to. 1. 48. b
homo, temperie medium in tota animalium ſpe-
cie eſt to. 1. 46. a
ætās puerilis, quibusdam uisā temperata, & ra-
tio to. 1. 40. a
medius temperie, in hominum ſpecie quis to-
mo 1 46. a
optime temperatus homo, tum hominum tum a-
nimalium reliquorum norma to. 1. 53. d
cutis manus humanæ, omnium eius partium tem-
peramento media to. 1. 53. c
inſtrumentum tactus, mediam temperaturam in
tota ſubſtantia habet to. 1. 53. b
uer temperaturam, cur dixerint aliqui to. 1. 44. a
ueris temperatura, non cæteris anni partibus cō-
parando, ſed per ſe æſtimari debet to. 1. 41. b
temperaturam optimam quæ ætas contineat to-
mo 2 379. a
temperatum in uniuſerſa rerum natura eſt, quod
elementorum portioēs æquales habet to. 1. 57. c
cutis hominis temperati, uniuſerſæ ſubſtantię tem-
peramento media eſt to. 1. 58. d
temperata natura, cæterorum omnium prima, &
quo pacto to. 1. 57. c d
temperatiſſimum corpus, nō tantum magnitudi-
ne ac paruitate, quantum cæterorum mediocri-
tate definiatur to. 1. 171. ca. 7. & inde
temperatæ naturæ, morbis diutiffime reſiſtunt
tom. 1 170. b
temperiem corporis fouendo, ad animi quocq; uir-
tutem conferemus to. 1. 121. b
temperamentum undecunq; optimū, cur non in-
ueniatur to. 2. 253. d. & ſeq. a
temperatus corporis ſtatus, quomodo ſalubriter
regendus in ijs ſit qui uitam miniſterijs obno-
xiam ducunt to. 2. 384. d
temperaturam æqualem, quæ prima eſt omnium,
perperam omitunt aliqui to. 1. 51. a
temperata, per abuſum calida quan doq; dicuntur
tom. 5 95. c
temperaturæ inæqualitatem ſanat calor febrilis
tom. 7 40. 6
intemperies alia ſanſtatis, alia morbi eſt intempe-
ries, & quæ ſit utraq; to. 1. 69. b

temperies & intēperies cōtraria mutuo ſe à ſubſe-
cto expellunt to. 1. 152. d
intēperies ſimplices, cōpoſitę, numerus earū to. 6
intēperies partium, biſariam contin- (188. a
git, & quomodo tom. 3. 80. c d
intemperies æqualis quæ ſit to. 3. 170. a
inæqualis tēperaturæ ſit à calore febrili to. 7. 40. 6
intemperies calida ut morbus qui uis alius actio-
nem primo per ſe lædit, non ex accidenti to-
mo 1 152. d
intemperies inæqualis quæ ſit tom. 3. 163. a
intemperies inæqualis, ab æqualibus quomodo
differat ibidem
intemperiei inæqualis, cauſæ tom. 3. 28. b
intemperies inæqualis, in quibus morbis contin-
gat tom. 3. 161. d & col. ſeq. d
inæqualis tēperatura facit difficultatē to. 7. 49. 7
intemperies inæqualis dolores creat to. 3. 168. a b
intemperierum corporis inæqualiū ſalubria præ-
cepta tom. 2. 389. 12
oparanda quæ, inæqualē tēperaturā habet to. 1. 78. c
intemperati corporis ſtatus, multiplices ſunt, &
quo pacto to. 2. 377. 2 & col. ſeq.
intemperati corporis ſtatus quis ſit deterimus
tom. 2 378. b
intemperati corporis ſtatus, qualiter ſit ſalubriter
regendus, expoſitio tom. 2. 377. c
intemperies corporis calida qualiter ſalubriter re-
gatur, eiusq; notæ to. 2. 380. a
intemperatæ temperaturę, quibus non mutandę,
ſed ſeruandæ magis ſunt to. 2. 381. b c
intemperamentū originale, dum ægri ſunt, non e-
mendari debet, ſed dum ſunt ſani to. 6. 266. c d
intemperies partium, ſi iuxta utramq; qualitatem
plurimū excedat, incurabilis, ſi iuxta alteram
tantum, ſanatur tom. 6. 183. b a
intēperies aliæ, ſimiliū exhibitione facillime mor-
bidæ ſiunt; aliæ non ita, & quæ to. 2. 381. d
intemperaturæ partiū calidæ ac frigidæ curantur
facile, cæteræ difficilius tom. 6. 170. b c
intemperies humida, ſiue ſola ſiue ium cta cæteris,
facile curatur tom. 6. 183. c
intemperaturarum frigidarum ſalubria præcepta
tom. 2 383. 5. & col. ſeq.
intemperatæ frigidæ ac humidæ præcepta ſalu-
bria ibidem
intemperies calida & humida, qualiter ſalubriter
regenda to. 2. 382. ult. & ſeq. a
intemperatis naturis omnibus ſalubriter regēdis
commune præceptum to. 2. 372. c
intemperaturæ emendandæ ſunt, dum ualent, nō
dum ægrotant, aut de ſe queruntur homines to-
mo 6 211 b
intemperierum in partibus curandarum indicatio,
qualiter ab ipſarū ducatur natura laborantium
to. 6. 188. a à loci tēperie b ab eo quod actio
eius reliquis partibus utiliſ ſit d à figura par-
tis eadē 189. c à poſitura 190. a ab ipſa ſentiē-
di uel acrimonia uel hebetudine eadem b
intemperiei ſiccæ uentriculi abſq; materia conſi-
ſtentiſ curatio tom. 6. 70 d quare item ſiccę
C 4 intem

intemperiei sicca & calida uentriculi, cutatio to-
mo 6 181.c.d
intemperiei sicca uentriculi adiuncta ei frigidita-
te curatio tom. 6. 179.c.b
intemperiei humida uentris, cum sola consistit, cu-
ratio tom. 6. 183.c
intemperamenti, quod intra sanitatem est, quae
nota sit tom. 1. 69.b
intemperies quae intra sanitatis limites sunt, qua-
liter emendanda to. 2. 368.b.c
intemperaturae simplices, & non simplices quae
tom. 7 16.3
intemperatura octo quae ibidem
intemperies omnis immodica operationem exol-
uit tom. 7. 20.1
intemperaturae uehementes laedunt operationes
tom. 7 22. ibidem
intemperies potest esse sola causa leuitatis intesti-
norum tom. 7. 30.3
intemperatura sola partium quae deseruiunt respi-
rationi facit tussim ibidem
intemperatura solum partium praedictarum tra-
hit humores ex his locis uicinis to. 7. 54.4
intemperaturae quae laedunt operationes sunt mor-
bus tom. 7. 57.5
intemperatura uelice facit eius imbecillitate 7. 58.5
intemperaturae sunt octo, quatuor simplices, & qua-
tuor compositae tom. 7. 62. ibidem
intemperatura facit leuitate intestinorum ibidem
intemperantia facit capitis dolorem to. 7. 10.6
intemperies a naturali temperie est morbus, Gal.
tom. 7. 39.4
intemperatura sola est causa uigiliae to. 7. 3.1
intemperans uictus est causa podagrae, Galenus
to. 7 28.6
intemperies facit dolorem iliacum to. 8. 40.6
intemperaturae quaedam sunt habituales, & quan-
doque propter frigidam pituitam to. 7. 12.4
intemperatura inaequalis circa uentrem fieri non
potest ut in longum extendatur si omnia circa
aegrum opportuna fiant to. 7. 22.7
temperamenti agnitio
temperata intemperataque naturam quorum respi-
cientes oportet iudicare, proditu Aristoteli ac
Theophrasto tom. 1. 44. ca. 10
temperamentorum agnitio, ab ijs incipienda quae
in quoque genere media sunt to. 1. 52. ca. 16
medium temperamentum, tum in singulis anima-
lium generibus tum uniuersis cognoscere, cu-
ius sit to. 1. 54.2
temperamenti, quod in tota natura medium est, agni-
tio quomodo sumenda to. 1. 52. b
corpus, de cuius temperamento iudicandū, quale o-
medij in animalium specie (porteat esse to. 1. 52. d
bus temperamenti notae to. 1. 53. d
cutis affectus, quando super temperatura indicet,
& quando non to. 1. 74. & seq. col. tota
cutis, subiectarum partium temperaturam quando indi-
cat calidie, siccum esse totius (cet tom. 1. 74. d
temperamentum non recte iudicatur to. 1. 73. b
temperatura partium si uaria sit, quomodo ex ijs

de toto pronunciandum tom. 1. 74. d
temperamenta hominum considerantibus, partes
singulae examinandae tom. 1. 74. b
temperatura animalis uariantes causa ceterae quodque
intelligendae sunt, una sola quandoque expres-
sa to. 5. 288. 13
ligamentum, quo sit temperamento ad partes ca-
teras to. 1. 55. a
natus aduncus, non recte temperamenti totius no-
ta est, neque resimus, sed solius nasi to. 1. 77. d
temperatae naturae nota, mediocritas inter corporu-
lentiam ac adipem est tom. 1. 68. d
temperatura partium cuiusque, e functionibus co-
gnoscitur to. 1. 74. d
temperamenta frigida, quas notas habeant to. 1. 70. a
intemperiei calidae & siccae notae ibidem
temperati hominis notae tom. 1. 59. a. b
exactissime temperatum corpus quale to. 1. 169. d
temperatura totius iudicatuus, attente esse oportet
ut sit ne aequabile tom. 1. 73. c
temperamentum totius nisi aequale sit, ex una par-
te iudicandum tom. 1. 73. d
ex una particula, de totius temperamento iudiciu-
ferre tum licet, cum eadem omnium tempera-
tura est, alioquin non licet tom. 1. 78. a. b
temperaturae omnes, constitutiones omnes, quod unus per
methodum facile possit habere tom. 7. 14. 3
complexiones locorum ibi docet tom. 7. 14. 3
temperaturarum corporis totius notae, quare ele-
mentum c
temperamenta senum & adolescentium controuer-
sa sunt, & qualia reuera sint tom. 5. 10. b
temperaturam, cuiusque medicamenti qualiter e sa-
pore aestimare contingat tom. 5. 151. d
temperata esse medicamenta, quomodo iudicari-
dum sit tom. 4. 69. b
temperaturarum, simplicium medicamentorum,
tum calidorum tum frigidorum, ordo seu gradus
tom. 5. 73. d & col. seq. itidem humectantium
ac siccantium 74. a
temperamento cuique peculiare morbi to. 3. 408. d
temperaturae siccae sunt salubriores humidis to-
mo 7 11.3
temperaturae siccae sunt sanae, humidae contra to-
mo 7 2.6
temperaturae siccae, febribus hecticis obnoxiae
tom. 3 132. b
temperamenta biliosa, facile febribus corripiuntur
diarijs, & quibus e causis to. 6. 192. c. d. 198. c
temperaturarum biliosarum, & dum ualent &
dum de se queruntur, commune consilium to-
mo 6 198. c
temperaturarum calidarum refrigeratio per ci-
bos qualiter fiat to. 6. 195. d & seq. a
temperamenta biliosa, in febre omni, ad summum
discrimen ducunt inedia to. 6. 262. a
temperamenta calidis ac siccis inedia si sani sint no-
xia est to. 6. 246. a sin febrant plane pernicio-
sa ibidem huiusce exemplum in iuvene febrien-
te 240 d item exempla alia 246 b
temperaturis calidis ac siccis cur inedia sit noxia,
demon

demonstratio tom. 6. 243. d c
 temperaturæ biliosæ in ipsis quandoq; accessioni-
 bus febriū cibandæ, & magis adhuc ante acces-
 siones, huius ostensio exemplo iuuenis febrien-
 tis. tom. 6. 240. d & 246. d eiusdem cōfirmatio
 per rationem 243 d c nisi adsit phlegmone ui-
 sceris 246. d & quædam alia
 temperamentū corporis, mores uariare t. 6. 525. d
 temperaturæ calidæ & siccæ dicuntur etiam bi-
 liosæ
 temperaturæ calidæ ac humidæ, commoda & in-
 commoda tom. 2. 383. a
 temperamentū, maxime durabile calidum & hu-
 midum est ibidem b c
 temperamentum calidum ac humidum qualiter
 exercendum tom. 2. 372. b quibus morbis ob-
 noxium sit, & quomodo præseruandum ab hi-
 sce ibidem
 temperamentum aeris calidum ac humidum, om-
 nium est pessimum atq; in morbo aeris statu
 incidens to. 1. 42. ca. 9
 calida & humida natura æstate & hyeme bene se
 habet tom. 7. 2. 3
 temperaturæ calida & humida morbis obnoxia
 in ætate puerili tom. 2. 383. a
 tēperamēta calida, in triplici differētia to. 2. 373. b
 temperaturæ pituitosæ in ediam ferunt facile, bi-
 liosæ contra tom. 6. 202. a
 naturæ imbecilles, à causis morborum facile cor-
 ripiuntur, temperaturæ resistunt diutissime to-
 mo 1. 170. b
 temperaturæ quæ facilius cadunt ex ephemeris
 febribus in putridas tom. 6. 209. d & inde
 temperaturæ quæ in edijs minus offendantur to-
 mo 6. 210. b
 temperamentū, quale senescat facile to. 2. 372. b
 temperamenta, quæ nutriantur optime, quæ con-
 tra tom. 3. 107. b c
 temperatura fœtus calidior & siccior marem, fri-
 gidior & humidior fœminam procreat to-
 mo 1. 1299. b c
 temperaturæ quæ semen habent fœcundum, quæ
 contra tom. 7. 63. 5
 temperaturæ cuiq; quis aer cōueniat to. 2. 369. d
 temperantia, quæ sit Aristoni tom. 1. 103. 3
 temperantia, partis animæ concupiscentis est per-
 fectio eadem c. & consequenter
 temperantia continentiaq; quo pacto differant
 tom. 2 207. b c
 temperantia continentiaq; si tollatur concupis-
 cibilis facultas, nulla fuerit tom. 1. 992. d
 Temehi filius, è quarto epidemion to. 3. 299. b
 temerarius est, qui de dubijs prompte pronunciat
 tom. 1 1208. c
 temere pronunciantes medici tom. 2. 424. c
 temeritas notat atram bilem tom. 7. 2. 4
 temerariæ desipientiæ sunt periculosæ tom. 7
 aph. 53. lib. 6
 aduersus temere credentes ac pronunciantes dis-
 fertatio tom. 2. 232. 12 col. rota
 templi Pacis incendium Galeni scripta multa su-

stulit tom. 5. 787. d Ifag. 42. a & 49. d
 in templo Pacis congregari soliti medici Romæ
 Ifag. 42. d
 tempus quid to. 8. 18
 tempus actioni est necessarium to. 1. 1167
 temporum differentiarum apud medicos duæ sunt,
 morborum & remediorum, & utrunque bifa-
 riam Ifag. 106. d
 tempora morborum utraq; qualiter calamo scri-
 bi possint, expositio Ifag. 107. & 108. d
 tempora remediorum applicandorum utraq; ca-
 lamo scribi non posse expositio Ifag. 108. d
 temporum morbi uniuersalium, non solum eius
 quod primum est, artificiosam coniecturam
 statim habere licet, sed & sequentium to-
 mo 4 512. 20
 tempora morbi singula, nō ubi iam perfecta sunt,
 sed multo antea, cognoscere præstat, & huiusce
 ratio tom. 4. 485. c
 tempora morborum tum uniuersalia tum particu-
 laria, latitudinem obtinent tom. 3. 358. d
 tempora morbi, tum uniuersalia tum particularia
 quæ sint tom. 4. 483. a & deinceps
 tempora morborū, pro longitudine ipsorum, ipsa
 quocq; inæqualia sunt to. 4. 485. 4. & inde
 tempora morbi uniuersalia, non definiuntur
 dierum numero, & quo modo autem to-
 mo 4 483. 2
 tempora morbi uniuersalia, augmentum, status,
 declinatio, quibus indicijs deprehendantur
 tom. 4 483. d
 temporum morbi uniuersalium, generalis præno-
 tio, è signis concoctionis aut cruditatis desum-
 pra to. 4. 505. 16
 temporum morbi uniuersalium è sputo dignotio
 & Anaxionis exemplum tom. 4. 508. 18
 temporum morbi uniuersalium præsens indicatio
 tom. 4 495. 10
 temporum morbi cuiusq; augmenti, status, decli-
 nationis ab egestionibus tum dignotio, tum præ-
 cognitio ibidem 11 itidem ab urinis 498. 12
 è temporibus capitis, in acutis prædictio tom. 4
 733. 9. d & col. seq. c d
 tempora indicationem auxiliōrū præbere cur cre-
 diderint methodici Ifag. 109. d
 temporum differentiarum, qualem uictum sequantur
 tom. 2 152. per. col. seq. duas
 tempora morborum, quare morborū tempora
 temporum quatuor, in quæ tota animalis fabrica
 diuiditur, expositio tom. 1. 1265. d & ultra per
 colum. tres
 temporum anni mutationes, cur morbos commū-
 tent to. 3. 565. b
 tempus anni notat bene excretum esse to. 7. 47. 4
 tempora ad quæ morbi bene, uel male se habeant
 tom. 7 3. 4
 tempora similia complexionī faciūt morbos, dif-
 similia soluunt tom. 7. 3. ibidem & si obijcias di-
 ctum esse in 1. lib. aph. 16. cōtrarium respondit
 hic Galenus in hoc tertio cōmento, dicens, præ-
 terquam si etas temperata, et uictui, & regionī,
 & lo-

& loco tēperato cōparetur, hoc enim solo modo, similes à similibus bene afficiuntur
tempora quomodo à medicis distinguantur tom. 7.14.4
temporum ordo qui secundum medicos ibidem
tempora quæ cui ætati conuenient, & cui non tom. 7.18.3
tempora optima, pessima, & media quomodo inueniantur tom. 7.18. ibidem
tempore quolibet possunt fieri omnes morbi tamen aliqui magis quam alij tom. 7.19.3
tempus notat humores peccantes tom. 7.2.4
tempora omnia ut æstas, hyems, quod possint in plures partes secari, potest collipi tom. 7.23.3
tempora sicca (ut uniuersaliter loquar) sunt salubriora pluuiosis tom. 7.11.3
tempore longo indigent firmata ut expellantur tom. 7.30.4
tempus occasionis in medicina breue & præcept Gal. tom. 7.1.1
tēpora anni uelēt ad uictus rationē quō tom. 7.15.1
temperatura ex elemētis dicitur natura tom. 7.34.2
tempora extenuant corpora tom. 7.28.2
tempora lege anni constitutio
temporum mutationes ut plurimum morbos pariunt. Gal. & Hipp. tom. 7.1.3
temporum mutationes, id est, successiones faciūt & soluant morbos tom. 7.1. ibidem
tēporū magnæ permutatiōes, & frigoris, caloris, humiditatis, morbos ut plurimū pariūt ibid.
tempora non causæ morborum, sed temperaturæ tom. 7.4.3
tempora sicca lege sicca tempora
tempore sicco sient febres acutæ, sed non multæ tom. 7.7.3
tempora sicca sunt magis salubria pluuiosis ibid.
tempora sicca causant paucos humores, sed biliosos ibidem
temporis longitudo ab Hipp. ostenditur per hæc uerba capti, capiuntur tom. 7.70.5
tempora pluuiosa, lege pluuiosa tēpora, & humida tempora, & imbres
qui in temporibus sunt musculorum motus tom. 1188.2
tempestas, quare constitutio
tenax humor bullas facit stabiles tom. 7.34.7
tenax materia dissoluitur tarde tom. 7.49.6
tendones, qui sint tom. 1.177. d & 232. c
tendonū natura tota quæ sit, tractatio tom. 1.1185. d
per totam, & 1186. c
tendonum natura, inter neruum & ligamentum media ac mixta inde tom. 1184. b c & 1185. d
tendones sunt partes neruosa, Galenus tom. 7. aph. 1.5
tendo neruum crassitudine quantum superet & ratio tom. 1.1186. c
tendonum prima generatio tom. 1.1268. d
tendonum temperatura tom. 1.67. b
tendones, cur à recentioribus ~~apud veteres~~ dicantur tom. 1.1183. d
tendones quidam, sensus expertes tom. 2.97. a

tendonū cuiq; motus unus est insitus tractatio, laxatio per oppositum illi sit tom. 1.1191. b
tendones interni flectunt partem, externi distendunt, & huiusce ostensio per uulnerationē ipsarum tom. 1.1391. b item ē scyrrhis, qui in ipsis nascuntur 1191. c item ē phlegmone aut cicatricis duricie 1192. a
tendonum sectio, sequitur noxa pro sectionis quantitate tom. 1.1189. d
tendone uulnerato, contraria sequitur partis mouendæ noxa, quam si scyrrho aut phlegmone idem affectus sit tom. 1.1191. c & seq. a
tendonum uulneratorū, curatio tom. 6.148. b. & a
tendones, qualem gignant succum tom. 2.136. d
tendo quid tom. 1.432. c sub cute manus internatus 453 a usus eiusdem eadem d qui carpum mouet, quare duplex 451 c
tendonis substantia 732. & 454 b usus 732 b summā manū flectentis situs 461 c in cutem plantæ inserti utilitas 497 c
tendonum qui digitorum ossa mouent natura & usus tom. 1.432 b manus internorum ortus, processus & insertio in articulos mira 435 a
manus internorum & externorum collatio in motu, quiete, quantitate 439. c d in manus pedesq; productio diuersa 490. d maiorum motus obscurat minorum motum 449 b
in 5. digitos implantationes quot 441 c in articulos implantationis ratio 503 c moles actioni accommodata 494 a & 441. c in cutem implatorum usus 453 a b pollicis & ceterorum digitorum collatio 440 d
tenebræ an uideantur tom. 8.33
tenesmus, quid Ifag. 183. c
tenesmi generatio tom. 3.428. a & 563. b c & 556. 53
tenesmus, quis affectus, curatio Ifag. 223. c
tenesmi remedia tom. 8.376
tensiuæ dispositio corporis, quid significet tom. 3321. b & 323. b
tensio partium, non simpliciter contingit sed uariè tom. 5.136. 10
tensiuæ dispositio, qualiter absq; tumore nonnumquam contingat tom. 3.323 d
tensio septi transversæ, qualiter contingat tom. 518 c
tensio causat lassitudinem Gal. tom. 7.5.2
tensio dolor est species doloris tom. 7.5.6
tentio quæ sit apud Erasistratum Gal. tom. 7.1.6
tentio fit circa intestinum rectum tom. 7.27.7
tentio si superuenerit prægnanti facit abortum ibidem
tentio quid sit, & in quo fiat loco, & quare sic dicatur, & quas deiectiones habeat ibidem
tendentium medicamentorum ac laxantium qualis esse natura debeat tom. 5.13. 10
tentiginem excitantia medicamenta, eorumq; uires tom. 4.163. d
tentanda sunt omnia tom. 7.50.2
tenuandi incidendiq; facultatem habentia qualiter gustu cognosci generatim possint tom. 2140. a
tenuia

tenuia diffiffa neque coalefcunt, neque augentur
 tom. 7 19.6
 tenuis materia diffoluitur cito tom. 7. 49. 6
 tenuia craffis facilius purgari t. 1. 539. d & col. fe. a
 tenue ac terrenum, non pugnant tom. 5. 116. d
 tenuia fedimina fupra, & biliofa lōgum morbum
 fignificant tom. 7. 32. 7
 tenuis ac acidus humor exulcerationem caufat
 tom. 7 12. 4
 tenuis tunica, ut afperæ arteriæ, nō poteft habere
 inflammationem quæ strangulet t. 7. 34. 4
 tenue aliquo pacto opponit mediocri to. 7. 76. 4
 tenues præter naturā prægrātes abortiunt priuſ
 quam crāſſeſcant tom. 7. 44. 5
 tenuis, quo pacto fit præter naturam t. 3. 329. c
 tenues quo pacto crāſſos facias tom. 2. 158. 13
 tenuantium eduliorum materia tom. 2. 170. a
 tephra, cinis
 tepidis febris si fudores frigidi, poſſunt ægri fal
 uari tom. 7. 37. 4
 terebinthūs tom. 7. 237. 130
 terebinthi fructus tom. 2. 170. b & 78. c
 terebinthi refina, aluo foluendo leuiter idonea, &
 reliqua eius commoda tom. 2. 366. b
 terebinthina, quo pacto inter cæteras optima fit
 tom. 5 873. a
 terebinthina emplaſtris ulcerum, magis q̄ ceteræ
 refinae idonea, & ratio tom. 5. 828. c. d
 terebinthine fere fimilis eſt quæ larix dicitur, & re
 fina to. 5. 826. 4
 terebinthina loco, liquidam picem inſtitores uē
 dunt ignorantibus tom. 5. 881. d
 teredo, quid fit Ifag. 143. d. & 189. c
 teredonis nomen, quale fit tom. 3. 34. a
 in tergo quando fiunt conuulſiones, & diſtenſio
 nes, & in qua parte, & quomodo tom. 7. 65. 5
 terminthos. terebinthus
 terræ uocabuli ſignificationes duæ, altera omni
 bus uſitata, altera ſolis philoſophis, & quæ ſint
 tom. 5 247. ca. 1
 de terra, uariæ ſententiæ to. 8. 28.
 terræ figura, ſitus, inclinatio, ſtabilitas, diuiſio, cō
 cuſſio tom. 8. 29
 terramotus cauſa uariæ to. 8. 29. & 30
 terram unam, omnium elementum conſtituen
 tium opinionem quandam fuiſſe, creditur Hip
 pocraſi tom. 1. 119. b
 terra ſyncera, qualis fit tom. 1. 113. a
 terræ quæ partes animalium reſpondeant t. 1. a
 terra, crāſſarum partium eſt tom. 5. 96. b
 terram, in animali ad eſſe, quid arguat to. 1. 113. b
 terrena, alia tenuia corpora ſunt, alia crāſſa tom. 5
 116. d. & 117. a
 terram abradit, terram fermentat atra bilis Gal.
 tom. 7 23. 4
 terra in ſe ſe uarios ſapores cōtinet t. 1. 122. d & ſe. a
 terræ inſunt ſapores uarij to. 1. 34. a
 terræ differentia in uſu medicinae expoſita to
 mo 5249. 2
 terræ uires generatiuæ quæ ſint, & illarum explo
 ratio tom. 5. 254. 6

terræ medicamentofæ quibus notis æſtimandæ
 ſint to. 5. 253. a
 terra quæ in metallis eſt à reliquis differt, quo pa
 cto tom. 5. 254. d
 terra lemnia, quæ & ſinopis dicitur to. 8. 343
 terra lemnia, ſeu ſigillum dictum, & eius hiftoria
 tom. 5 249. b
 terræ lemnia tres differentia ſunt, ſacra, fabrorū,
 & lotricum ibidem
 terra ſamia to. 8. 320. to. 5. 252. 4
 terræ lemnia ac ſamia collatio ibidem & dein.
 terræ lemnia uſus in medicinis to. 5. 251. a
 è terra lemnia & fructu iuniperi conſectū medi
 camētum alexiterion eſt, & quo pacto ibidem
 terra melina tom. 8. 321
 terra armenia eiusq; uſus uariuſ tom. 5. 256. 7
 terræ armenia uſus in peſte tom. 5. 256. d
 terra amplites to. 8. 320. to. 5. 255. 3
 terra, ſelinuſia, chia to. 8. 321. to. 5. 253. b
 terra cimolia to. 8. 321. to. 5. 253. 5. & 255. e. d
 terra cretica tom. 5. 253. c
 terra eretienſis ibidem, & to. 8. 321
 terra uitrum continens qualis ſit to. 5. 254. c
 terra argyrites, quæ dicatur to. 5. 254. c
 terra chryſites, ſiderites ibidem
 terra pnigites tom. 5. 255. ult.
 terra paluſtris, harenofa, argilloſa, calida ualde, nō
 faciunt herbas cur tom. 7. 62. 5
 terræ leues omnes, ambuſtis utiles to. 5. 253. d
 terra, quæ colitur, qualiter ipſa quoq; in medici
 nis utilis ſit to. 5. 251. d
 terræ lotionis modus tom. 5. 252. 3
 terræ proprium eſt, quod igni admota non lique
 ſcat to. 5. 254. b. c
 tertiana febris, quæ ſit Ifag. 178. d. & 215. a
 tertiana febris, qualiter gignantur to. 3. 135. d
 tertiana tempus tom. 4. 530. d
 tertiana febris cito terminatur to. 7. 12. e
 tertiana acceſſionis diurnitas to. 4. 518. d. c
 tertiana febris acceſſio, duodecim horarum ſpa
 cium habet tom. 3. 138. c
 tertiana exquiſita, raro in uetulaſtatem incidit, &
 quando tom. 3. 364. c
 tertiana febris circuitus, qualis ſit tom. 3. 343
 tertianarum febrium circuitus in partes duas di
 uiſus to. 3. 346. b
 tertianarum febrium circuitus in partes ſex di
 uiſus, & cuiuſque partis appellatio ibidem
 per colum. 2
 77. in quibus febres, noctem quæ ante acceſſionem
 eſt habent difficilem to. 3. 629. 23
 tertiana febris, eiusq; differentia expoſita ibidem
 tertianarum febrium differentia expoſita tom. 3
 464. c & col. ſeq. duabus
 tertiana febris ab adurentibus differentia to
 mo 4 517. a. e
 tritæ febres, locis tantum per quæ fertur bilis dif
 ferunt to. 3. 211. b. c
 tertiana rigor, qualē ſenſum præbeat to. 3. 212. 2. e
 tertiana exquiſita quæ ſit, & ex quo humore to
 mo 7 59. 4
 tertiana

tertianæ febres legitime & exquisitæ, sunt sine periculo & quæ minori spatio duodenis horis uexant, cito iudicantur to. 7. aph. 4. lib. 4

tertiana febris exquisita tertia accessiōe quarta & quinta potest iudicari tom. 7. 59. 4

tertiana febris ab Hipp. dicitur exquisita & etiam simplici uocabulo tertiana tom. 7. 59. 4

tertianæ febris exquisitæ tēpus quietis est maius, quàm accessionis tom. 7. 59. 4

tertiana febris exquisita nunquam protēdit suam accessionem ultra duodecim horas t. 7. 59. 4

tertiana exquisitæ febris soluitur per sudores, uel per aluum interiorem, uel per uomitus uel per omnia to. 7. 59. 4

tertiana febris 13. die iudicatur non expectans 14 tom. 7. 59. 4

tertianæ primæ terminus to. 4. 522. a

tertianæ exquisitæ, terminus iudicationis tomo 4. 798. 8

tertiana exquisita, breuissima est ex intermittentibus tom. 6. 374. a b

tertiana febris exquisita cito iudicatur nec letalis est to. 3. 468. 8

duodecim horæ, uel minus sunt spatium tertianarum exquisitarum tom. 7. 43. 4

tertiana febris exquisita septem circuitibus quam longissime iudicatur to. 7. 59. 4

tertianæ febris exquisitæ notificatio tom. 3. 138. b

tertianæ exquisitæ præcognitiones tom. 4. 515. 3 ac deinceps

in tertianis ueris, è capitis dolore alijs accedentibus, signis uomitionum iudicatoriarum præsensio tom. 4. 711. 37. 809. 32 in iisdem sanguinis fluxionum è naribus præsigna 712. 3

tertianæ febres, exquisitæ, simpliciter: extensæ siue simpliciter siue sufficienter tom. 3. 149. d & citra, item seq. b

tertiana febris, exquisita, simpliciter producta, semitertiana, quæ sint sigillatim tom. 3. 466. a

tertianus typus, quis sit to. 3. 363. d

tertianum typum comitantia to. 3. 364. a

tertianus duplex typus quis sit to. 3. 366. b

tertianæ duplicis: à quotidiana dignotio tom. 3. 137. d & inde

tertianam duplicem, quotidianam existimantes medici tom. 3. 372. d

tertianarum trium complicationis exemplum tomo 4. 526. d & 527. a

tertianæ à quotidiana distinctio to. 4. 520. 5

tertianā à quartana primo statim die qui discerne re nequit, medicum nomē non meretur ibidem

tertianæ & quartanæ pulsus differētes t. 4. 518. b c

tertianus typus tum quotidiana tum quartano iunctus to. 3. 366. b c

tertianam, breuiorem quàm quotidianam neminem latet to. 1. 149. c

febris tertianæ & quotidianæ secunda complexio hemitritæ non est, & ratio to. 3. 148. a

decem & octo horæ sunt spatium tertianarum non legitimarum tom. 7. 43. 4

tertianæ nothæ forma, exposita in exemplo iu-

uenis tom. 6. 374. b c & seq. a b

tertianam non exquisitam Galenus uidit autumno incipientem, raro desinere, & alia t. 6. 374. b

febre tertiana quēdam præseruauit Galenus, qui singula æstate uexabatur tom. 7. 47. 6

tertianarum febrium signa tom. 6. ex rigore 371. c

caloris modo 372. c pulsus 373. a & 372. c

lingua & corporis totius habitus 373. a b uirina 373. c sudoribus in declinatione 373. c

uomitibus bilis quod proprium illi signum est 372. d item 375. c

tertianæ exquisitæ cura tom. 6. 376. b c

tertianæ nothæ cura tom. 6. 377. c d

tertius dies est bonus & iudicat morbos breues ante quartum tom. 7. 36. 4

tertio die morbi peracuti iudicantur per sudorem magis quàm quarto tom. 7. 36. ibidem

testa tom. 5. 271. 51

testa figulina tom. 5. 261

testata animalia, quale præbeant alimentum tomo 2. 96. a

salsum succum in carne habent qui aluum subducit ibidem

testa fornacium ibidem

testium fide cōfirmare rem oratoris est officium, non hominis ueritatem quærentis Isag. 14. a

testes, quid Isag. 169. b

testium anatome breuis Isag. 211. b

testium uisum usus tom. 1. 789. c

lunarius 798. b muliebrum ratio 798. c. 761. a

sexus utriusq; situs 789. d magnitudo 792. c d

arteriæ expenduntur 834. b c

testiculos habent foeminae tom. 7. 48. 5

testium muliebrum, situs magnitudo, natura, ab Herophilo descripta, superq; iisdem uerbis Galeni examen tom. 1. 1284. d

testium muliebrum ratio ac situs to. 1. 1283. c

testes foeminae, quales tom. 1. 399. a

testium extractio in foeminis minus tuto quàm in maribus administrari potest, & ratio tomo 1. 1275. b

testes in maribus cursoris appensi & membrum foris in mulieribus contra sit, quæstio disputata tom. 1. 1297. b

testes, uim quandam, ac qualitatem in totum corpus spargentes, ueluti cerebrū ac cor solent, na ruras maris ac foemellæ efficiunt tom. 1. 1286. b

testes, semen multum ac cito cōficiunt, arteriæ ac uenæ paucum & diu tom. 1. 1279. d

testes, quo pacto semine plenī cōspiciunt, quo tēpore animal ueneris nō utitur, id est an tū q̄q; geniturā trahant, an secus tom. 1. 1282. a. 1204. c

testiculū dexter quibus crassior, & in coitu prior inflatur, mares gignunt, quibus contra foemellam tom. 1. 1296. d. & deinceps to. 1. 1276. b

testes quibus execti, siue mares fuerint siue mulieres naturam pristinā amittunt t. 1. 1275. a

testes execti, tum uocē ac acutā efficiunt, tū reliquū robur animalibus auferūt, superq; eo Aristotelis locus eiusq; exploratio to. 1. 1276. d & deinceps

testes animalium, qualis succi sit cibus to. 2. 136. 8

testes gallorum gallinaceorum to. 2. 108. b

testes

testes gallorum gallinaceorum, laudabile nutri-
mentum to.2.98.6
testiculus canis, orchis
ad testem utrunq; descendens uena & arteria, qui
bus anfractibus eat, & quis sit eorum usus to-
mo 1 1127.2.C
testes, in ijs qui nimium ueneri indulgent, humo-
re serosum primo e uasis adiacentibus sibi, mox
ex uniuerso corpore per successione trahen-
tes, alimenta partibus adimunt to.1.1280
& col. sequen.
& quis sit huius tractiōis modus, explicatio ibi.
testiculi habent semen quo nutriuntur, & quod al-
terant to.7.39.5
testiculus sinister habet ea quæ continentur in ip-
so ferosiora, & frigidiora to.7.48.5
testes, humorem serosum à uasorum anfractibus
antea sibi præparatum, trahunt, eo q; alii, quod
superest, in meatus feminales reponunt tom.1
1280.C
testium alimentum, ab humore seroso in ipsis con-
tento to.1.1279.C
testium usus, quis sit Aristoteli to.1.1273.b
& obiectiōum aduersus illius sententiam, ab
eodem facta dissolutio col.eadem b
testibus, seminis generationem perperam aufert
Aristoteles ibidem
testes ad seminis generationem nihil cōferre tum
Aristotelis, tum medicorum quorundā senten-
tia, & super eo facta cū illis dissertatio ibidem
testes ob id datos fuisse, ut seminis instrumēta de-
orum trahant, non recte dictum, & huiusce o-
stenso to.1.1274.b
testium natura uera, à Gal. exposta to.1.1279.b
testiculorum imtemperaturarum cuiusq; simplici-
um signa, calidæ, frigidæ, humidæ, siccæ Ifag.124.2
testiculorum doloribus remediū to.8.377.& 378
testiculorum anatome to.8.138.b
testiculorum compositio to.8.138
testium tumor in puberibus quid notet to.3.713
testium ulceribus, aut excrecenti carnī remedia
tom.5 773.ab
testium genitaliumq; conuulsio, in morbis acutis
quale prælagium to.4.763.10
textura tenuis & rara facit ut corpora cito euacu-
entur to.7.28.2
textura crassa & spissa sunt contraria ibidem
tetanus quid Ifag.181.b & to.1.1195.C
tom.3 41.a. & 214.C
tetanus, id est, æqualis tentio, species cōuulsionis,
quomodo fiat Gal. to.7.57.4
tetanus, quis sit affectus, & curatio eius Ifa.217.d
τὸ πρῶτον to.1.189.C
teucrium to.5.238.132
teuclon, beta
τευλοφάκος, teuolophace to.2.29.2 to.2.46.a
thales unum elementum esse, quomodo demon-
stret tom.1.13.C
apud Græcos philosophiæ inuētor fuit to.8.7.C
thalietrum to.5.186.142
thapsia, & eius uires to.5.453.a & c to.8.344

thapsia duratio to.5.871.d
thali situs to.3.410.b
in thaso constitutio prima to.3.404.C
thasi secunda constitutio to.3.423.b
thasi, tertia constitutio to.3.443.d
thelypteris to.5.228.69
themison, communiatum methodicorum auctor
primus to.6.17.C
themiso, insaniam methodicorū inuenitor to.6.23.b
themistoclis dictum, dum genus illi suum expro-
braretur Ifag.9.d
theon gymnastes de frictiōibus rectius q; Hippo-
crates dicere uisus. & eius uerba recitata, atque
explanata to.2.277.d & col. seq.3
theon, mediā durā ac mollis frictionem præte-
rit to.2.284.b
theonis error in lassitudinum remedijs ac reliqua
ipsarum cognitione to.2.315.12. col. tota
theophilus medicus, ægrotans, imaginationem
habens læsam absq; mente offensa to.3.41.d
theophrasti libri & Aristotelis, quo pacto legen-
di to.5.67.1
theophrasti epitome de placitis naturalibus to-
mo 1 106.d
theorem seu speculamen, quid sit Ifag.167.d
de theriaca, ad Pisonem liber to.5.341
THERIACA, cur dicta to.5.349.C
theriaca cur Galene dicta ab Andromacho to-
mo 5 363.25 & 392.18
theriaca compositio, qua ratione primum exco-
gitata to.5.356.d. & seq.
theriacam qui primus composuit, admirandus est
& cur to.5.345.4
theriaca, quo tempore paucis cognita, deinde in
publicum eius usus prodijt to.5.344.3
theriaca mithridaticū pene antiquauit to.5.379.a
theriaca compositio, cū inter autores uariet, quæ
Andromachi est, tanquam præstantissima ha-
bita to.5.361.b
theriaca præparatio exposta to.5.359.15. & 360
17. item 375.7. item 376.10 & 406.32
theriacam ingredientium simplicium examen, iux-
ta descriptionem ab Andromacho carmine
proditam to.5.396.22. & col. seq. nouem
de theriaca præparatione, à Critone prodita quæ
dam to.5.412.39
theriaca præparatur optime, si medicamentorum
quæ imponuntur proportio recte æstimetur, et
in hoc ipso medicorum quorundam expositi
errores to.5.380.3
theriaca uinum quale imponendum sit aut nō sit
tom.5 383.8 & 385.10. & deinceps
quare item uina quæ antidotis conueniant
theriaca, cuiusmodi mel idoneum to.5.385.11
etheriaca exemptum papaueris succum, repone-
re coactus Antoninus, & quamobrē to.5.379.2
theriaca olim, absque uiperæ admixtione utiliter
præparabatur to.5.336.C
theriaca uiperā quis primus miscuerit to.5.338.C
cur sola uipera, è cæteris bestijs idonea uisa sit
tom.5.352.10. quare item uipera theriaca

theriacæ color, & quæ ad ipsum pertinent expo-
 sita to. 5. 408. 36
 theriacæ uim color non mutat ibidem
 in theriacâ mixtorum pharmacorum singulorum
 uis perit, & confurgit noua quadam è totius
 complexione to. 5. 357. b c
 theriacæ concoctio fermentatioue, quanto tem-
 pore indigeat to. 5. 363. 23
 theriacâ quanto tempore duret ibidem & 373. 4
 in theriacâ, quæ sint considerata to. 5. 343. 2
 theriacæ uires, qualiter explorare cõtineat. 5. 344. 2
 theriacâ, num adulterina sit exploratio tom. 5
 344. b a 363. c & 373. 4
 theriacâ recens, quæ sit 373. 4
 theriacâ cur ætate inutilis reddatur to. 5. 373. b
 theriacâ inueterata, succum papaueris habet mi-
 tiorem to. 5. 380. a
 theriacam se habere simulant circulatores, non ha-
 bêtes, & quibus artib. decipere soleât t. 5. 359. b
 theriacâ, quo pacto inutilis sit, uitio pharmacorũ
 ingredientium ibidem & 360. b
 theriacâ mala, ob mellis uitia 383. a
 theriacales sales, quare sales. theriacalium pastil-
 lorum compositio, quare pastilli
 theriacæ componendæ magnum quandoq; stu-
 dium diuinitus Romæ fuit, ob Antonini scilicet
 æmulationem 387. a
 theriacâ, preparare ab Antonino per literas iussus
 Galenus to. 5. 380. b eius usus Antonino con-
 fectus 344. 3 838. c
 theriacam, Commodus neglexit ut reliquam me-
 dicinam to. 5. 400. c
 theriacam Seuerò composuit Gal. ibidem
 THERIACAE USUS 373. 4
 theriacæ usus Romæ inter uiros principes frequēs
 modus eius, ac tempus 372. d
 in theriacâ usu, quæ sint considerata to. 5. 371. c
 theriacâ singulis diebus, si quis utatur to. 5. 379. d
 theriacæ usus per æstatem cauendus to. 5. 368. b
 theriacâ, qualiter sanis conducatur ac præseruet to
 mo 5 367. b & col. seq. tota item 372. 2
 theriacâ, qui sani per totâ uitâ utuntur to. 5. 344. b c
 theriacâ sumendæ tempus ac modus in sanis ad
 præseruationem malorum to. 5. 368. 30
 theriacæ usus, longæuuium uitæ tempus exhibet
 tom. 5 372. a
 theriacâ, animi acrimoniam adauget to. 5. 367. c
 theriacæ usus in peregrinantibus per hyemē ibid.
 theriacâ, quibus ætatibus conueniat, aut non to-
 mo 5 368. c b
 theriacâ, pueris non conuenit, & huius ex histo-
 riâ exemplũ ibid. senibus utilis est to. 5. 315. d
 theriacâ, in bello usurpanda, & ratio to. 5. 349. b a
 theriacâ, oēs antidotorũ uires habet to. 5. 379. a b
 aduersus uenena omnia facit prius & post sum-
 pta Ifag. 22. 5
 theriacæ certitudo, aduersus morsus uenenatorũ
 quanta sit to. 5. 343. 2
 theriacâ ad morsus uiperæ Mithridatico est supe-
 rior, ad cætera in quibusdam inferior to. 5. 379. c
 theriacâ post uenenum sumpta, non ita efficaci-

ter iuuat, ut si ante, nec nisi sepe repetita, & pon-
 dere maiore ibidem
 theriacæ exhibendæ mensura ac modus non ea-
 dem in omnibus to. 5. 363. d c
 theriacâ, qualiter uenenis proffit 5. 373. 4
 theriacâ recens sola, contra uenena facit: non re-
 cens cæteris solum morbis ibidem recentis
 usus aduersus sanguinis è pulmone reiectionē
 ob catarrhum to. 6. 135. b
 theriacâ supra ferarum morsus & medicamentale-
 talia, quos affectus curet reliquos to. 5. 364. a
 & citra ac deinceps item 391. c
 theriacæ usus in colici dolorib. flatulētis to. 6. 298. a
 in quartana to. 4. 824. c aduersus elephantia-
 sim Ifag. 12. 4. b extenuadīs obæsis to. 6. 354. d c
 theriacæ usus in peste to. 5. 366. d quantũ profue-
 rit in peste per Italiam olim grauissimâ t. 5. 373. a
 theriacâ, quibus proffit morbis, ex Andromacho
 iuniore paucis 392. 18
 theriacâ quibus alijs morbis præter uenena, proffit
 tom. 5 373. d & col. seq.
 theriacâ, in quibus morbis alia remedia nihil con-
 tulerint, insigniter iuuat 375. a
 theriacæ descriptio, Andromachi, pedestri oratio-
 ne, à filio prodita ipsius 392. 18
 theriacam Andromachus prudenter carmine de-
 scripsit, & ratio 389. c
 theriacâ Andromachi, uersib. descripta t. 5. 349. d
 theriacæ descriptio, ab Andromacho carmine fa-
 cta, exposita iterum to. 5. 389. d
 theriacæ descriptio alia, cæteris planior ac conci-
 sa, carmine prodita to. 5. 411. 38
 theriacâ Aelij Galli, ad icтус scorpionum, & alia
 quæ uenenum morsu relinquunt, ad rupta, con-
 uulsa, colli inflationes, & eiusmodi to. 5. 432. 59
 eiusdem alia deinceps
 theriacæ compositio Damocratis ab Androma-
 cho differt, quo pacto to. 5. 360. 18. & col. seq.
 theriacæ compositio Xenocratis ab Androma-
 cho qualiter differat ibidem
 theriacæ compositio, Magni, qualiter à reliquis
 differat to. 5. 361. a
 theriacâ Damocratis, carmine descripta t. 5. 408. d
 theriacæ compositio Demetrii, quomodo ab An-
 dromacho uariet to. 5. 361. a
 theriacâ ad dolores internos Euclidis Palatiani:
 ad morsus aspidum, pleuriticis, quartanarios,
 suffientibus & agre sceantibus to. 5. 433. 61
 theriacæ, qua Marcus utebatur præparatio to-
 mo 5 446. 120
 theriacâ Mithridatis, ex Apollonio Mure to-
 mo 4 430. 25
 theriacâ Antipatri dicta, Antidotus to. 5. 432. 58
 theriacâ Zenonis Laodicæi to. 5. 433. 62
 thermus. lupinus
 thermos Agrios. lupinus agrestis
 thessalus Hippocratis filius to. 3. 277. d & 518. b
 thessalus Hippocratis filius, & sectator diligentis-
 simus to. 1. 102. c
 thessalus, methodicus Ifag. 64. c d
 thessalus, sex mensibus artē pollicetur to. 6. 7. b
 Hippo

Hippocratem calumniatur 8.a
 thessali confutatio, reprehendentis Hippocrate
 de humana natura tom. 6. 8. b
 thessalici, homines in morbis tabefaciunt semper
 à quibus facile liberari possent to. 6. 9. d
 thessali diuisio, morbus alius fluxus, alius clausus,
 eiusq; confutatio, & inibi de diuisione præce-
 pta to. 6. 11. c d & 12. c
 thessali Panagyris to. 6. 9. c
 theuth apud Aegyptios quispiam, inuentor uoca-
 lum tom. 1. 10. 3. b
 thlaspia to. 8. 3. 4. 4. to. 5. 186. 1. 45. & 405. d
 thlasmia, quid Ifag. 174. b. to. 6. 87. b
 thorexis, id est, uini potio to. 7. 2. 1. 2
 thorax, quid Ifag. 168. d
 thoracem, quam partem uocant, eiusq; circumscri-
 ptio to. 1. 3. 69. b
 thoracis descriptio to. 1. 553. b substantia 615. b
 constructionis commoditas 515. b
 thoracis ossium articulatio, eiusq; usus ibidem
 spondyli quot 764. b c musculi & nervi 828. c d
 motus 574. d sinus interni amplitudo 553. c
 intercipientium membranarū situs, & usus 555. c
 uulnerati symptoma ibidem musculorum fi-
 brae 614. a b septi transversi substantia ibid.
 tunica ibidem obliquitas, eiusq; usus ibidem
 costarum cartilaginis usus 614. ossis car-
 tilago quid conferat eadem c
 thoracis fabricandi scopos 4. naturam aduertisse
 tom. 1. 764. a
 thorax totus motu perpetuo agitur to. 1. 556. b
 thorax totus, quo pacto immor⁹ efficiat^r t. 1. 381. b
 thoracis ossa to. 1. 185. c
 thoraci costae duodecim insunt to. 1. 369. b
 de thoracis pulmonisq; motu, libri à Galeno tres
 compositi to. 1. 371. d
 thoracis distentio, respirationis causa est, non con-
 tra, sicut eius compressio, expirationis, et huius
 modus expositus tom. 1. 1073. d & 1074. a
 thoracem, pulmonis motus initium esse, signis qui-
 busdam ostensum to. 1. 1215. b c & ultra
 in thorace contenta, siue sanguis siue pus, quo pa-
 cto ad pulmonem asperamq; arteriam transmi-
 ti & inde reiectari cōtingit, quaestio to. 6. 124. d
 in thorace contenta, qualiter per pulmonem reie-
 ctari queant to. 4. 114. b c & 119. b c item su-
 per eo Erasistrati locus exploratus 115. b
 e thorace reiectari quaedam per tussim e sensu sur-
 mendum, modus uero huius ratiocinandi in-
 quirendus to. 4. 115. a
 num in thoracis regionem mediam aliquid spiri-
 tus e pulmone permeet, per sectionem quo pa-
 cto ostendi queat to. 1. 362. b eiusdem modus
 alius columna sequente c
 thoracis ac pulmonis excrementa, in ventrem id fiat
 ferio rem transferri satis est, & qualiter id fiat
 tom. 2. 304. b
 thorax angustus & glaber, quid significet t. 1. 74. c
 thorax hirsutus, quid significet ibidem
 thoracis patientis agnitio, seu signa Ifag. 260. b
 thoracis affecti notae to. 4. 113. 2

thoracis musculi, frigore durefcunt, & incidunt di-
 spositionem similem conuulsioni to. 7. 54. 6
 thoracis dolores cur fiat spirante aquilone t. 7. 53
 thoracem mouētis potentiae imbecillitas facit an-
 helitus carentiam to. 7. 34. 4
 inter thoracem, & pulmonem spatium plenum
 strangulat, sed non cito ibidem
 inter thoracem & pulmonem intermedia angustia
 am faciunt ibidem
 thoracis pass. difficultate spirandi faciūt to. 7. 50. 4
 thoracis musculi ac nervi mouētes ita conuulsioni
 parati ostenduntur à spiritu offendēte to. 7. 68. 4
 inter thoracē, et pulmonē fit effusio puris to. 7. 85
 inter thoracis, & pulmonis spatium continet^r pus
 suppuratorum ex morbo laterali to. 7. 15. 5
 thoracis partibus sunt inimicissima frigida, ut gla-
 cies 7. 24. 5
 thoracem offendunt distillationes ex capite pro-
 pter frigus ibidem
 thorax non crescit gibbis ex tussi aut asthmae an-
 te pubertatem to. 7. 46. 6
 thorax fit angustior propter gibbum ibidem
 thoracis ac pulmonis partibus, lac est idoneum
 tom. 2. 102. a
 thoracis ac pulmonis affectus sine febre qualia ui-
 na iuuent to. 2. 179. c
 thoracis in locis ubi distat à mari, est ualde frigida
 & humida Gal. to. 7. 14. 3
 thracias lapis to. 8. 327
 thraxia, lactuca
beislatium oleris genus in Asia to. 2. 80. b
 thus to. 8. 343. to. 5. 210. 81 eius uires to. 5. 806. c
 thus est odoratum & calidum to. 7. 59. 5
 thus nō in omnibus corporibus aut ulceribus, car-
 ne similiter producere potest, & ratio to. 6. 68. d
 thymus, quid to. 1. 186. d (& citra c d
 thymus, siue thymum to. 2. 170. a 3. 338. 21. to. 5.
 187. 147. to. 8. 80. & 344
θυμός tom. 1. 553. c
θυμός, glandium dictum to. 1. 357. d
 thymus herba pituitam educit, & bilem to. 8. 80. b
 thymus, glandula quæpiam dicta to. 2. 97. d
 thyites Dioscoridis to. 5. 259. 11
 thyites lapis to. 8. 327
 tibiae anatome tom. 5. 175. a
 tibiae magnitudo optima to. 1. 499. c ab ulna dif-
 ferentia 451. d suraeq; musculorū situs 494
 tendonū capita 13. to. 1. 491. d os duplex 499. b
 ossis magnitudo naturae artem arguit 500. d
 tibiae anterioris musculorum numerus & actio
 tom. 1. 493. c d
 tibiae morbi Ifag. 230. d
 tibiae uitia, ut blæsum, rhæbum, atq; ipsorum cau-
 sae to. 3. 30. d
 tibiae ossium chirurgia tom. 6. 888. d
 tibie nō habent in anterioribus musculos in chor-
 das ualidas desinentes to. 7. 65. 5
 tibia qui cecinerint, sunt quādoq; balbi to. 7. 32. 6
 timoris motus tom. 3. 86. a b
 timore cur perierint nonnulli to. 3. 86. c d
 timor in febribus quale signum to. 3. 449. d

timores in febribus ex somnis, malum to. 7. 67. 4
 timores in somnis in morbis exitialibus quomodo
 fiant & ex quo humore to. 7. 67. ibidem
 timor facit abortum to. 7. 45. 5
 timor, lege pavor
 timoris remedium to. 8. 389
 timor longo tempore perseverans significat atram
 bilem to. 7. 23. 6
 ex timore attoniti quibus comparantur to. 7. 14. 7
 tineæ remedia to. 8. 85
 titanos, calx
 tithymalli to. 8. 78. & 343 to. 5. 239. 2
 tituli librorum, qua occasione et quo tempore pri
 mum adulterari coeperunt to. 1. 120. d. & 121. a. d
 titulos falsos post tempora Alexandriae ac Perga
 mi Regum, primum habere autorum libri coe
 perunt to. 1. 130. d
 tityi fabulae occasio to. 4. 63. b
 tityi apud Hom. pulchre explicata fab. t. 1. 939. c. d
 tityus, cur ita punitur à loue fuisse fingit t. 1. 102. a. b
 tinefimos, quid sit to. 4. 140. c (to. 3. 104. c. d
 tofus, quid Isag. 189. a
 tolerantia facilitas quid significat to. 7. 2. 4
 tolerantia bona notat bene excretum esse to. 7. 47. 7
 τομῆ, τέμνω to. 1. 1270. a
 τομῆς to. 1. 299. d
 τομῆς cur dicti to. 1. 182. d
 tonici motus explicatio to. 1. 119. 4. c. d
 tonica musculorum actio to. 1. 1201. c
 tonsillarum uitis remedia to. 6. 492. d to. 3. 338. 21
 tonsillae quid sint, & quo in loco to. 7. 26. 3
 tonsillas pueri non patiuntur, quia prius moriun
 tur to. 7. 26. ibidem
 de tonitru uaria to. 8. 27
 tonitruum generatio, bifariam to. 3. 707. d. c
 tormina unde fiant to. 7. 11. 4
 torminibus uentris auxilia to. 6. 385. d
 tormina si accendant sine febre, notatur, per inferio
 ra purgationem fieri debere to. 7. 20. 4
 tormina lege dolores
 tormina & uertigines fiunt si quis sanus purgetur
 tom. 7 2. 4
 tormina alui si fiant mulieri dormienti quae biberit
 aquam mulsam, coepit, si non, non coepit t. 7. 41. 5
 torpedo, piscis to. 2. 119. 35. & 176. b to. 4. 31. c. d
 torpedinis contactus, cur torpore stuporemue
 inducat tom. 1. 816. a
 torpedinis marinae noxa to. 4. 154. a
 torpescunt sensus per infrigidantia to. 7. 31. 6
 torpor to. 3. 71. d
 torpor, eiusque causae to. 3. 58. a
 torporis causae tom. 3. 72. d
 torpor omnis, motus mixtus facultatis & morbi
 est tom. 3. 71. c
 torpor, leuius quaedam paralysis est to. 3. 72. c
 torpor à paralysis, sola differt magnitudine t. 3. 58. d
 & col. seq. a
 torpore laborantium partium excessus est ac de
 fectus magnus to. 3. 72. c
 torpor, cuiusmodi signum to. 4. 667. 36
 torpor notat pituitam to. 7. 2. 4

torpor mentis fit à calido to. 7. 16. 5
 torpor est species doloris to. 7. 5. 6
 torpor modicus soluit dolorem, sensus hebetan
 do to. 7. 25. 5
 totum & partes, relatiua sunt to. 6. 20. b
 trabes stellae quae to. 8. 16
 trachuri, pisces to. 2. 115. 30. & seq. a
 tractionum genera duo to. 1. 1179. d
 tractio, quae fit successione ad id quod uacuat fit
 etiam è longinquo, sed quae similitudine fit, co
 minus tantum tom. 1. 1181. a
 tragacantha to. 8. 343. to. 5. 239. 137
 tragemata quae dicantur to. 2. 53. 41
 tragion tom. 5. 239. 138
 tragoriganum, lege origanum
 tragoriganus habet usum subtiliandi to. 7. 24. 1
 tragus to. 2. 42. b. & 133. b
 tragus dictum unde conficiant to. 2. 43. a
 transglutire si non poterit homo febriens, & collu
 peruertatur, sine aliquo tremore, letale t. 7. 35. 4
 per translationem nomen dictum to. 7. 16. 5
 transmutatio omnis è contrario in contrarium fit
 tom. 1 38. d
 transmutatio corporis fit per motum to. 7. 14. 4
 elemēta in se inuicem transmutari apta, tanquam
 norum sumit Hipp. tom. 1. 125. c. d
 corpora quae oriuntur & occidunt, duabus transmu
 rationibus subijciuntur tom. 1. 22. d
 habentium symbolum facilis est mutua transmu
 ratio ca. 4. lib. 2. de generat. to. 1. 1182. a
 transpiratio corporis libera, eiusque com. to. 2. 385. b. c
 transcribentibus nulla est lex posita, ideo licet pro
 arbitrio unicuique scribere in obscuris to. 7. 65. 7
 τραχίλειον, id est, balbutire est uitium linguae, non
 uocis to. 7. 32. 6
 tremor to. 3. 71. d
 tremor quid sit to. 3. 199. a
 tremoris à rigore differentia to. 3. 203. a
 tremorem cum rigore idem esse, non recte dicit Pla
 to to. 3. 203. c
 tremor, quorum corporum sit passio to. 3. 198. b. c
 tremor, è duobus constat moribus, & quo passio
 tom. 3 73. c & col. seq.
 tremor motus est illegitimus à morbo & natural
 facultate simul coeuntibus to. 3. 71. a. b
 tremor motus quispian compositus est, è grauita
 te membri deorsum facta & uiribus sursum le
 uantibus to. 3. 197. b
 tremor, cuius loci in corpore affectus sit t. 3. 202. c. d
 tremor inualida uirtutis functio est to. 3. 203. a
 tremoris generatio to. 3. 195. ult. & inde
 tremor è quibus causis contingat to. 3. 74. c. d
 tremoris causa to. 3. 497. d. c
 tremoris causae uarię sunt, & quomodo to. 3. 201. b
 tremoris causarum differentiae tres to. 3. 497. c. d
 tremor, functionis uoluntariae lesio existens, in par
 ticularibus instrumentis tum speciem tum no
 men quoque mutat to. 3. 72. b
 tremorem qualiter timor facit to. 3. 74. c
 tremoris causa, per morbi initium to. 3. 488. 2. & inde
 tremores qui in febribus ardentibus fiunt, delirio
 solunt

soluuntur 7.26.6
 tremores fiunt quando materię in uenis traducuntur ad neruos to.7.26. ibidem
 tremores manuū ac pedum natura fiunt to.7.9.7
 tremores, conuulsiones facti, quales to.4.69.5.13
 tremor, melancholicis ferinis superueniens, letalilis to.4.634.14
 tremor, ē secunda retenta, eiusq; curatio ex Hipp. tom.3 201.d
 tremoris, non unum remediorum genus tantum est, & quę sint ibidem ab
 tremula oua to.2.108.21
 trianguli, rectum angulum habentis, dimensio iuxta mathematicen exposita to.6.17.a
 tria sandali expertū, ad hepaticos, & ictericos to.8
 tribolos to.5.239.140 (97)
 trichiasis, oculis cōtingens affectus quis lsa.187.d
 trichnon. Solanum
 trichomanes to.5.240.143
 trierarchę dicti olim, ac nunc to.2.430.b
 trisera magna, ad uarias uirorum & mulierū affectiones to.8.97
 trifolium odoratum, medion to.8.344
 trifolium quoddam, moribus uiperę aut aranei impositum sanans, non commorfo applicitum
 similes ijs moribus dolores inferēs to.5.347.d
 trigemini unde generentur to.8.37
 trigessimus primus & 34. sunt dies boni iudicatio
 rij qui raro per sudores iudicant to.7.36.4
 trigla siue nullus piscis eiusq; uires to.2.111.26
 triphyllum to.5.240.142
 triphyllon, satyrium to.5.231.87
 tripolium to.5.240.141
 tristitię motus to.3.86.c
 tristitia, quales reddat to.2.320. ult. & seq. a
 tristitia, in febris to.3.449.d
 tristitia, qualiter febrem accendat to.3.117.c
 post tristitiam, quę cōueniat exercitatio to.2.320 ult. & seq. a
 tristitię remedium to.8.373
 τριταουφνης, quę sit to.3.466.b
 triticum to.5.228.72
 triticum, eiusq; differentię ac descriptio tota to.2.10.a
 eius differentię rursus 142.a
 triticum densum ac graue, panes præstantiores, laxum ac leue deteriores præbet to.2.31.a
 triticū ad amyliū differentia quā habeat to.2.36.d
 triticum ab hordeo quomodo differat to.2.37.a
 tritici natura, quomodo exploranda to.2.30.b
 tritici explorandi modus to.2.141.a
 triticum in aqua elixum, graue edulium & concoctū difficile to.2.35.d & col. seq. b c item d
 triticum cum saluia mansum, furunculi crudum suppurat: causa est ca. 5. lib. 5. simpl. to.1.1166.a
 triticum quale alimentum to.2.172.d
 ē triticea farina, placente to.2.33.b
 ē triticea farina & lacte edulium to.2.34.d
 trochanter to.1.256.a b
 τροχίλιον to.1.1203.d
 trochisci, pastilli
 trymos to.3.103.a b

τρυψ, dicta Atticis to.2.64. b c d
 tuber terrę, hydnon to.2.69.a
 tubera, atq; ipsorum alimentum to.2.136.c
 tuber, qualis succi sit to.3.337.17
 tuberculum to.3.337.17
 tubercula tom.3.634.29. & inde
 tubercula, quę dicantur, eorumq; iuxta benignitatem maliciamq; differentię to.3.603.13. & col. seq.
 tubercula in corpore unde fiant to.7.15.2
 tubercula cur generantur in uere to.7.20.3
 tubercula sunt acrocordones to.7.26.3
 & etiam strumę
 tuberculi nomine quid proprię intelligendum sit tom.7 26. ibidem
 tubercula proprię fiunt ubi sunt adenes to.26. ibidem
 tubercula in priapo ad suppurationem ducta soluuntur 1 to.7.82.4
 tubercula omnia quomodo sanantur, uult dari exemplum uniuersale Galenus to.7.82. ibidem
 tubercula ista in fistula urinaria prohibēt urinam tom.7 82. ibidem
 tuberculorum aliqua tendunt in acutum, uel in sublime, aliqua extenduntur, & sunt humilia in latum to.7.9.6
 turbercula sublimia fiunt ab humore calido, humilia à frigido to.7.9. ibidem
 tubercula in articulis fiunt in febris longis to.44.4
 tubercula dura, & concoqui difficilia faciunt gibbum 7 46.6
 tubercula spine quomodo differunt, per locum et duritiem ibidem
 a tuberculi intus ruptione, exolutio, uomitio, aut animi defectio sit to.7.8.7
 tuberculi nomine Hippocrat. intelligit suppurationem to.7.8.7
 tubercula præter naturam in spina faciunt difficultatem anhelitus to.7.46.6
 tubercula quibus in urinario meatu fiunt, his suppuratione facta aut eruptione soluitur morbus tom.7 58.7
 tubercula his sunt quibusq; febres longę t.7.67.7
 tubercula diutina quibuscunq; ex febre decumbunt, hi cibo pleniores utuntur tom.7.62.7
 tubercula cruda inter spinam faciunt eersionem spinę to.7.35.4
 tumor maior circa corpus, qualiter contingere soleat to.3.330. b c
 tumor carnum, nō est plethorę signum to.3.322.a
 tumor uenarum, quādo plenitudinem significet, & quo pacto to.3.322. per col. 2
 tumor uenarū cū tentiosa dispositioe partū & ea aut maiore aut minore, qualis nota to.3.323.a b
 tumor quid sit to.3.329.b
 de tumoribus præter naturam liber, & eius libri materia to.3.329.b c
 tumorum omniū generatio cōmuniter t.6.347.a
 tumorū species uarię, sicuti foris, ita in profundis partibus fieri queunt to.2.130
 tumor in carnosio genere, qualiter bifariam contingit

tingit to. 3. 324. d
 tumores præter naturam in musculis cõsistentes, è solo sp̃ritu to. 6. 328. a
 tumor in dextra præcordiorum parte, aut sinistra tom. 4. 20. c
 tumorum præter naturam uarietas, unde contin- gat tom. 6. 314. d
 tumorum præter naturam, curationis indicatio communis est, euacuatio to. 6. 339. d
 tumorum præter naturam, curatio ubi tractetur tom. 6. 337. c. d
 tumoribus præter naturam, qui chirurgiam recipiunt, curandi præcepta to. 6. 351. d. c
 si ambigatur, num chirurgie magis, an uero me- dicamentorum ope curandum sit 352. c. d
 tumores ne suppurẽtur, & iam suppuratorum cura, quare abcessus
 tumoris suppurati curatio to. 6. 409. b
 tumores ueluti inflati, significant pituitã to. 7. 2. 4
 tumor, inflatio, idem erant apud antiquos to- mo 7. 34. 4
 tumorum differentia triplex ibidem
 tumore non existente in faucibus, si quis febricitet, & repente stranguletur, letale to. 7. 34. ibid.
 tumores duri extensionem neruorum faciunt, to- mo 7. 49. 4
 tumores inguinum, lege inguinum tumores
 tumor durus hepatis facit morbum regiũ to. 7. 62. 4
 tumor durus facit morbum regium diutinum, tom. 7. 62. ibidem
 tumores duri quomodo faciunt morbum regium tom. 7. 64. 4
 tumor durus quomodo differat à duritie uteri, to- mo 7. 51. 5
 tumor durus præter naturã comprimens uterum, quomodo differt à compressione conceptus, tom. 7. 54. 5
 tumor durus uteri potest esse causa paucorũ men- struorum to. 7. 57. 5
 tumori duro & laxo nocet lac to. 7. 64. 5
 tumores omnes præter naturam ab Hipp. appellan- tur *οιδίματα*, id est, inflatiões, & etiã ita in- flammationes appellantur to. 7. 65. 5
 tumores in ulceribus si appareant, & si euaneſcãt, quas dispositiones faciant, & in parte anteriori & posteriori to. 7. 65. ibidem
 tumor si non appareat in uulneribus magnis, & prauis, ingens malum to. 7. 66. 5
 tumor dicitur generaliter de omnibus humoribus præter naturam ibidem
 tumores molles sunt optimi to. 7. 67. 5
 tumores duri sunt prauis, quos dicit Hipp. crudos, tom. 7. 67. 5
 tumores retinentes, id est, dueros esse impossibile est bene concoquente membri natura ibidem
 tumorum aliqui tendunt in acutum, uel in subli- me, aliqui extenduntur, & sunt humiles in la- tum to. 7. 9. 4
 tumor magnus si suppuretur uniuersim, moriun- tur to. 7. 27. 6
 tumor si fiat in collo ab angina habito, bonum,

tom. 7. 37. 6
 tumor durus *σκιρτών* dicitur to. 7. 42. 6
 tumor uteri in grauidis extenditur usq; ad ilia, to- mo 7. 44. 6
 tumor durus potest adeo obdurare partes, ut ni- hil ad ipsas possit transire to. 7. 44. 6
 tumor uteri potest angustare intestina gracilia, to- mo 7. 44. 6
 tumor uesicæ solum potest premere intestinum rectum to. 7. 44. 6
 tumor ab angina habito superueniens, bonum, tom. 7. 50. 7
 tumor contra naturam, facit difficultatem urinæ, tom. 7. 49. 7
 tumore non existente in faucibus à febre habito, si stragulatio repẽte superueniat, letale to. 7. 68. 7
 tumorem cancrum in mamilla, quomodo sana- uit Galenus to. 7. 47. 6
 tunica appellare quas soleãt anatomici t. 1. 344. a
 tunica uentriculi ac singulorum intestinorũ, duæ sunt tom. 1. 341. d
 tunica uentris externa & interna to. 1. 116. b
 tunica omnium instrumentorum quæ sub phre- nibus cõtinentur, oriri à peritonæo to. 1. 62. c
 tunicarũ oculi explicatio ac uelut anatome to. 6. 530. b earum numerus apud medicos contro- uersus 532. a. b
 tunica tenuis ut asperæ arteriæ, nõ potest habere inflammationem quæ strangulet to. 7. 34. 4
 tunice cõmunio cum lingua quando perueritur, causa est nõ posse deuorare, quomodo to. 7. 60. 7
 tunica oculorum quatuor to. 8. 217
 tunnus, eiusq; alimentum to. 2. 116. b
 turbatio fortis in corpore fit his quibus urinæ di- stantes sunt to. 7. 33. 7
 turbantur corpora nauigatione to. 7. 14. 4
 de turbine uento to. 8. 27
 turdi aues to. 2. 133. d
 turdus piscis to. 2. 112. 27 & 113. 29
 turgere quid significet, & unde dicatur to. 7. 22. 1
 uide etiã to. 7. 22. 1
 non turgente materia cur non debeamus euacua- re to. 7. 22. ibidem
 turgent raro humores ibidem
 turgente materia quomodo possit fieri cita cõco- ctio to. 7. 24. 1
 turgere quid sit, & quod humores turgent in principio purgandi to. 7. 1. 4
 turgente materia si purgamus, quod debeamus ad alium ducere ibidem
 turgere unde transumptum sit, & quid significet apud Hipp. to. 7. 10. 4
 turgente materia, conuenit grauidas purgare, & quomodo to. 7. 19. 5
 turpitudine animæ, quid sit Platoni to. 1. 981. b
 & eius de hoc uerba
 turtur piscis to. 2. 176. b
 turtures aues to. 2. 133. d
 turtur suspendenda ante esum, & ratio to. 2. 176. d
 tussilago, bechium
 tussis, q̃s motus sit, & qualiter fiat t. 3. 79. a. b. 100. a
 tussis

tussis, uirtutis expultricis ualidus est motus to-
mo 3 87.c
tussis motus illegitimus est facultatis naturalis to-
mo 3 71.a.c
ad tussim impetū quomodo, & per quā cieri con-
tingat to.5.50.ca.17
tussis ab animalibus absque doctrina præcedente
peragitur to.3.78.a
tussim cur indiderit natura to.5.51.a
tussis, qualiter fiat to.3.78.b
tussis causæ to.3.88.c
tussis uaria remedia to.8.96.&367
ad tussim pilulæ probatæ to.8.98
tussis impetus, bifariam fit, aut resiccata exaspera-
tione arteriæ membrana, aut inæquali in ea cor-
pore delato, & modus utriusq; expositus to-
mo 5 51.a
tussis genus, quod ex spirandi instrumentorū ge-
nere oritur, quāle sit to.3.80.b eiusq; causæ
expositæ b
tussis ob intemperiem instrumentorum respira-
tionis contingens, à rigore qualiter differat, to-
mo 3 84.a.b.c
tussim prouocant, quæcunq; mordacia sunt, non
tamen contrā fit, nam & pinguis idem faciunt,
to.5 49.16
tussis, qualiter ab oleosis & à pinguib; ciciatur
to.5 51.b
tussis irritata, tolerando cohiberi potest t.1.100.4.a
tusses aridæ quæ sint, & earum causæ enumeratæ,
to.3 378.b
tussis arida to.3.630.2.4.& col. seq. tota
tussis ferina ibidem, & 626.c
tussis arida, in febribus ardentibus cur sitim immi-
nuat to.3.631.a
ad tussim confectiones, ab Andromacho descri-
ptæ, ordine supra xxx. numero to.5.686.d
harum aliarū febribus quoq; conducunt, nume-
ro IIII. quadam ad tabem, ad dyspnœam, ad
phthisim, ad hæmopticos, ad molæ dolorem,
ad fluxum muliebrem, ad internas affectiones
omnes per circuitum repetentes, faciunt. uide
illic, nam ordinem habent.
tussi facientia remedia, sub arteriacis quoq; anti-
dotis reperies non pauca, elemento a
tusses comitantur senes ad mortem to.7.40.2
tusses cur fiant spirante aquilone to.7.5.3
tusses fiunt tēpore hyemis, quando æstas præcisse-
rit sicca, & autūnus pluuiosus, & quare t.7.13.3
tusses cur uere fiant to.7.20.3
tusses hyeme cur fiant, & quomodo to.7.23.3
tusses cur molestant senes, & quomodo fiant to-
mo 7 31.3
tussis expurgat pectus atq; palatum to.7.2.4
tusses siccæ si fiant in febribus ardentib; non mul-
ta siti infestantur to.7.5.4.4
tusses siccæ quid, & quomodo fiant to.7.3.4.4
tusses fiūt propter frigus, ut nix & glacies t.7.2.4.5
tusses fiunt ex materia descendente à cerebro, to-
mo 7 2.6
tussis fit quandoq; patiente hepate, per compas-

sionē partiu obseruentur respirationi to.7.16.6
tussis si superuenerit hydropico, malum to.7.35.6
tussis est motus quo natura intēdit aliquid uiolen-
ter expellere to.7.39.6
à tussē si qui gibbi fiunt, ante pubertatem moriun-
tur to.7.46.6
tussi elegma accommodatum to.6.437.d
tussiculosi cur fiant homines ibidem
tussis necessario fit, si sit ruptio suppurationis in
thorace uel pulmone to.7.8.7
cum tussē expuuntur ex aspera arteria & pulmo-
ne, materiae to.7.37.7
à tussē si habeatur aqua inter cutem, laborans de-
speratus est to.7.47.7
tussis quid sit, & quod sit casus naturalis to.7.52.7
tussē expuuntur in suppuratis materiae, quæ sunt
inter thoracem atq; pulmonem to.7.55.7
tyberini dicti pisces to.2.114.b.c
tylosis, quis oculi affectus sit l.8.227.d
tymanites est species aquæ intercutis, & qualis
sit to.7.11.4
tymanias à minori frigiditate generatur, quàm
ascites, propter quid to.7.11.4
tymanias ab Hippoc. hydrops sicca dicitur, cur
to.7.11 ibidem
tymanias à tympani similitudine ibidem
in tympanis & tympania per cutem extensam aer
percutitur ibidem
tymus habet uim subtiliandi to.7.24.1
tynni pisces to.2.135.ult.
typha to.2.143.b.& 173.d
typha, olyra, zea, eorumq; descriptio to.2.40.20
typham, inter triticum referentes, & super eo lo-
cus Homeri to.2.43.d
typhæ, quo loco meminerit Theophrastus to-
mo 2 41.d
typhæ semen, corticē habet ut olyra & hordeum,
to.2 42.d
typhodes est genus febris to.7.43.7
typus, quid sit to.3.363.a. l.8.178.d
typos quando primū audierit Galenus to.3.370.b
typi uocabulum, recentiorum medicorum inuen-
tum, eiusq; significatio to.3.369.b
typos pleriq; morbi habent, & qui non habent,
to.3 363.a.b
typorum alij primi, alij secundi, consistentes mo-
biles, simplices compositi ibidem b
typorum simplicium expositio, ac notæ cuiusque
to.3.363.c.d & col. seq. & 365.b
typorum inter se compositio uaria exposita to-
mo 3 366.col. tota
typorum inueniendorum methodus to.3.373
& 375.a.d
typorum methodi, errores to.3.376.b
typos, in quindecim dies exporrigentium error,
to.3 377.b
typorum, tabella proposita to.3.374.2
de typis scribentes, bifariam errarunt omnes to-
mo 3 376.d
de typis, liber to.3.363
tyranni imperant, philosophi docent to.6.42.d
D 4 Vacuum

Vacuum to.8.18.& to.2.231.a & 233.14
 uacui, pleni, significationes to.4.239.5
 uacuum Democrito quid sit to.1.5.d
 uacua spacia per aerem & aquam esse, Epicuri &
 Asclepiadæ sententia est to.2.697.d
 uacuum omnino, in mundo non est to.4.240
 uacuum, cur aer dictus à quibusdam philosophan-
 tium to.4.240.a
 uacuandæ ratio in abcessibus multiplex t.6.322.a
 uacuantes insensiles, qualiter fiant to.4.736.a
 uacuantes causæ exteriores ibidem
 uacuati immodice, quibus morbis obnoxij facile
 sint to.1.133.a
 uacuum totum corpus esse potest to.7.18.2
 uacuum si apprehenderint in ossis præcisione, de-
 sipientia to.7.24.7
 ualde pro raro to.7.33.6
 ualidum, imbecillum, quid sit to.4.244.d.c
 in uanam opinionem De urinarum discretionem, li-
 ber Galeni to.1.161.c
 uapores dulcis aquæ, quales to.7.24.1
 uapores rei solidæ, quales ibidem
 uaporum exspiratio per poros, lege diffilatio insen-
 sibilis
 uaporosus spiritus quomodo facit pandiculatio-
 nes & oscitationes to.7.57.7
 uapor calidus, post spiritum frigidum, per cutem
 exiens, signum mortale to.3.717.a.b
 Variæ opiniones de elementari neruo tractantur
 to.1.1145.a
 uariciformis flexus, descriptio & usus to.1.649.d
 uaricosæ uenæ, è qua materia sint to.1.157.d
 uarices sanguine melancholico resectæ, melan-
 choliæ causantur ibidem
 uarices, quos morbos sanarint to.3.756.penult.
 uarices denigratæ significant atram bilem t.7.2.4
 uarices si in infantibus superuenerint, infantiæ
 solutio to.7.21.6
 uarices quid sint, & unde sint to.7.21.6
 uarices magnæ non sunt caluis to.7.33.6
 uarices magnæ si superueniant caluis, sunt capil-
 lati to.7.33.6
 uarices magnæ caluis nunq̃ adueniunt, nec è con-
 tra to.7.33.6
 uaricum in cruribus generationis causæ t.3.307.c
 uaricum remedia to.8.388
 uaricum in cruribus, chirurgia ltag.234.c
 uarus, generatio eius, & cura to.5.603.ca.3
 remedia, Critonis ibidem d
 uaris callosis remedia to.5.604.3
 uarus quid sit, & eius remedia to.6.433.c
 uasà quæ diuiduntur, facilius lædi to.1.531.a
 per eadem uasorum ora cum intestinis alimētum
 in hepar distribuitur, & medicamentum humo-
 rem sibi familiarem trahit to.1.1173.c
 uasorū oscilla, è quibus causis cōiueant t.2.267.d
 uasas ad meatibus ipsdem natura non utitur ad se-
 micoctas & plene coctas materias t.1.1012.a
 uasorum angustia, è quibus causis fiat to.2.267.c.d
 uasorū inanitio pro purgatione apud Hippocra-
 tem to.7.2.2

in uasis solis quandoq̃ humores putrescunt, quan-
 doq̃ in toto corpore to.7.37.4
 uasa uenientia ad uterum, plena mucore, faciunt
 abortum to.7.45.5
 è uasis uteri pendent secundæ to.7.45. ibidem
 uasa uteri quibus obstruantur, & uterus ipse to-
 mo 7 57.5
 uasa totius corporis plena pituita alba, inducunt
 aquam inter cutem, dictam à Græcis λυτοφλα-
 γματιαν to.7.71.7
 uas effundens potest causare spumosa excremen-
 ta to.7.30.7
 uaticiniū species to.6.592.b
 uehemens uox quid significet to.4.239.a
 uehementia quæ dicantur to.4.232.b
 uehementium tactus, & durorum differens to-
 mo 4 324.a
 uehemētia & magnitudo, idem in morbis t.7.12.1
 uehementius pro maius dicitur à medicis to.7.5.6
 uelox, quare celer
 uelox & tardum, de solis ijs dicuntur, quæ mouen-
 tur to.3.223.b
 uelociter nutrire to.7.18.2
 ueloces nutritiones deprehenduntur ex pulsibus
 qui sunt fortes & magni, & ex motibus qui sunt
 uoluntarij, quia habent robur to.7.18. ibidem
 uella herba to.8.345
 VENA, quid sit to.8.212. ltag.170.a
 uenas è corde facultatē, ex hepate materiem acci-
 pere, opinio, eiusq̃ confutatio to.1.1010.b
 uenæ eadem è uentriculo in totum corpus ferunt
 alimentum, ac referunt to.1.163.b
 & huic simile, eodem quare
 uenarum opus, quibus de causis uarietur t.2.295.a
 uenas Hippocrates, duo uasorum genera appel-
 lat to.3.26.a
 uena caua, quæ ceteris initium præbet, ex hepate
 ducitur, non è corde to.1.1010.a.b. & ratio ead. d
 uena caua, ubi præcordia traiecerit, infra cor scin-
 ditur to.1.1013.b
 uena iecoraria, tanquam arboris truncus: quæ ad
 uentrem & intestina, radices to.1.196.d
 uena caua, qua parte cordi cōnectitur, arteriæ mo-
 do pulsat, & ratio to.1.1020.c
 uenæ cauæ anatomia, ad demonstrandam conue-
 nientem uenæ sectionem in laterum doloribus
 to.8.207 to.6.620.a. & deinceps
 uenæ melaraicæ, anatome ipsarum breuiss. lll.210.d
 uenæ, quæ ex intestinis ac uentriculo succū cibo-
 rū in iecur inferūt, alicubi nō apparēt t.1.143.d
 uena portæ nomen, quomodo positū t.1.142.d
 uenæ è uentriculo & intestinis in iecinoris porta,
 conueniunt omnes to.1. ibidem
 uena, à uentriculi gibbo ad lienis concauum por-
 recta to.1.338.c
 uenarum quæ à caua bipartita propagantur, ad cla-
 uiculas usq̃, sectio to.1.202.c
 uenarum ad anteriorem thoracis regionē tenden-
 tium, anatome to.1.202.a
 uenarum iugulariarum, anatome to.1.204.a
 uenæ iugulares, sine arterijs, quæ sint to.1.210
 uenæ

uenæ iugulares cor cerebro cōnectunt to. 1. 91. c
 uenarum, quæ in brachio habentur, secundarum
 ratio ac ordo to. 1. 282. a. b. & deinceps
 uenarum manus totius, anatome to. 1. 277. d
 & to. 8. 209 & 283
 uenarum artieriarum q̄ ac neruorum manus totius
 sectio to. 8. 209. to. 1. 268. d. & ultra
 uenarum brachij totius in superficie sitarum, ana-
 tome to. 1. 283. b
 uenarum quæ in profundo brachij sunt, anatome
 ibidem
 uenæ totius manus duæ, axillaris & humeraria, to
 mo 1. 200. harum positus non idem semper
 est, sed differentias habens potissimum tres, &
 quas to. 1. 200
 uenæ in totam manum duæ propagantur to. 1. 277
 uenæ in brachium duæ feruntur, cæteris maiores,
 to. 1. 283
 uenæ humerariæ anatome to. 1. 201
 uenæ humerariæ tractus to. 1. 277. b. & deinceps
 uenæ axillaris anatome to. 1. 199. c
 uenæ axillaris, humeraria maior to. 1. 278. c
 uenæ axillaris tractus ibidem & deinceps
 uenarum quæ ad duabus maioribus, axillari & hu-
 meraria oriuntur, anatome to. 1. 201. d
 uenæ inter duos digitos annularem ac medium to
 mo 1. 280. a
 uenarum, quæ membris infra septum transferuntur
 omnibus sanguinem aduehunt, sectio to. 1. 206. a
 uenarum è uertebis ad ilia tractus ibidem d
 uenæ quæ ad renes inferuntur, omnium quæ à ca-
 ua propagantur, amplissimæ sunt to. 1. ibidem c
 uenæ causæ neuter ramus in renes totus inferitur,
 sed inferior mediocri propagine to. 1. 1132. c
 uenarum quæ ad testē deferunt, anatome, to. 1. 206. d
 uenæ per inguinia excurrentis anatome to. 1. 290. b
 & citra 288. a
 uenæ, os pubis perreptantis, anatome to. 1. 289. d
 uenarum quæ in crura diuiduntur, anatome, to-
 mo 1. 208. b
 uenarum, quæ in crure habentur, anatome to. 1. 288. a
 uenarum situs, in simijs ad similes homini to. 1. 281. b
 uenæ in sanguine abundantibus animalibus, ma-
 gis conspicuæ to. 1. 271. b
 uenarum tractus falso ab quodam descripti, atq;
 libris Hippocratis inserti, confutatio 140. d
 & deinceps col. duabus
 uenarum quatuor illa paria, quæ è capite ferri di-
 cuntur, Hippocratis operib. falso inserta sunt,
 & ratio to. 1. 1008. c. d
 uenæ, cōmune totius corporis organum to. 1. 472. b
 ubi careat arteria sociæ 840. d
 uenæ portæ, situs, numerus & diuisio to. 1. 840. d
 sanguinis gignendi facultatem obtinent 523. d
 sanguinem in cor perferētis membranarum si-
 tus, numerus, crassities 575. b
 uenarum principium, hepar to. 1. 431. d
 uenarum & artieriarum tunicæ differunt to. 1. 522. c
 copulatio in omnibus ferē particulis 651. b
 uenæ arteriosæ ori cur membranarum epiphyxis
 adiuncta to. 1. 567. b. c membranarum situs

575. b. c. d. & 569. a
 uenæ arteriosæ à refuso sanguine, incommoda, to-
 mo 1. 567. c. d
 uenæ causæ aquæ ductui similis to. 1. 507. d
 for quàm uenæ arteriosa 581. d
 uenæ causæ situs to. 1. 520. c item 784. d
 uenæ cōcurrent cum hepate in secunda digestio-
 ne, colligi potest to. 7. 15. 1. ante finem
 uenæ in uelica sicut in renibus ex sanguine super-
 abundante rumpi nequit to. 7. 78. 4
 uenæ uelicæ non sunt nudæ, aut instabiles, ut ue-
 næ renum to. 7. 78. ibidem
 uenæ disruptæ, & uenarum ora aperta quomodo
 differant in mittendo sanguinem ibidem
 per uenam euacuabimus sanguinē, imitantes na-
 turam bene operantem, quando mulier uomit
 sanguinem to. 7. 32. 5
 uenarum, ora, & artieriarum quæ ferūt ad uterum,
 dicuntur acetabula to. 7. 45. 5
 uenarum, aliquas Galenus appellat cōmunes, sed tu
 intellige tantum utero, & mammis to. 7. 50. 5
 uenæ quæ sunt sub mammis, sunt illæ quæ uenissit
 ad uterum ibidem
 uenas communes ponit Gal. mammis, & utero,
 to. 7. 52. 5
 uenæ uteri faciūt fluxum menstruum, si corpus
 aggrauetur sanguine, propter malum aliquem
 habitum to. 7. 57. 5
 ex uenis superfluitas serosa facit acritudinem uri-
 næ to. 7. 58. 5
 per uenas cito lac distribuitur to. 7. 64. 5
 uenæ quibus angustæ, & quibus amplæ to. 7. 44. 2
 uenis si aqua inter cutem subito defluerit in uen-
 trem, soluitur morbus to. 7. 14. 6
 è uenis ad neruos possunt fieri transmutationes
 humorum noxiarum to. 7. 26. 6
 uenæ plenæ oculorum, & oculi squalidi ostēdunt
 si doleant, uino debere sanari to. 7. 31. 6
 uenarum hæmorrhoidum ora aperiuntur, acritu-
 dine humorum euacuatorum to. 7. 47. 7. ibidem
 uenæ quæ prius suscipiant materias, descendentes
 à capite ad intestina, & quo ordine to. 7. 30. 7
 uenarum sedis per ora euacuationes, sunt euacua-
 tiones totius corporis to. 7. 2. 4
 uenæ exiccata tempore æstiuo acutos & biliosos
 trahunt humores, quibus fiunt ardentes febres
 to. 7. 58. 4
 uenæ aggregant pituitosam substantiam, quæ per
 renes expurgatur to. 7. 76. 4
 uenæ quid sit to. 8. 212. c
 uenas pati to. 7. 76. ibidem
 uenæ circa cancros, sunt plenæ humore melanco-
 lico to. 7. 38. 6
 uenis ad cutē quandoq; natura transmittit humo-
 rem per uiam crisis to. 7. 42. 6
 uenarum repletio immodica, quas noxas gignat,
 to. 1. 160. d. & ultra
 uenæ tenues si fuerint, non se habent secundum
 naturam to. 7. 77. 4
 uenæ scabie laborant, & quomodo in urina distin-
 guantur ibidem
 uenarum

uenarum tumor, quando sit multitudinis humo-
 rum indicium to.3.322.c.& col.seq.
 quæ intra uenas sunt, uitia per urinam solam indi-
 cantur to.2.328.4
 in uenoso genere sunt quæ faciunt febrem arden-
 tem to.7.26.6
 uenosi generis omnia compatiens in longa leui-
 tate intestinorum, aquam inter cutem faciunt,
 to.7 43.6
 uenosa sunt & arteriosa, anteriora to.7.65.5
 de uenarum & arteriarum dissectione, liber, com-
 pendium eorum quæ in anatomicis administra-
 tionibus de his dicuntur to.1.195
 è uenarum arteriarumq; ignoratione, quid accide-
 re solitum chirurgis to.1.267.d
 uenas, tum ueteres alij, tum Plato quoq; appellat
 arterias, & super hoc ipsius locus to.1.124.4.a
 uenarum & arteriarum in prima scetus formatio-
 ne delineatio & incrementa to.1.1238.b & ultra
 uenæ & arteriæ è seminis substantia oriuntur ne-
 cessario to.1.1244.d
 uenæ ruptæ interius restringendæ medicamentis,
 to.8 100
 uenarum arteriarumq; in chorio intextarum, ex-
 positio to.1.211.c
 sine uenis arteriæ quæ sint to.1.212.d
 uenarum, quæ per faciem caputq; expanduntur,
 per pauca arterijs adiacent to.1.212.b
 uenarum & arteriarum anastomoses probat per ali-
 quam harum dissectionem, totius ambarum sangui-
 nis uacuatio Gal. in lib. 6. De usu part. & alibi
 passim to.1.1180.b.c
 uena arteriosa, quæ sit to.1.352.b
 uenosa arteria, quæ sit ibidem
 uenæ cur concidant, arteriæ non item, in animali
 mortuo to.1.87.3.d
 uenæ Sectio, quæ etiam sanguinis missio
 uenæ sectione quæ affectiones habet opus, in qui-
 sitio to.5.1106.b.c.& 1108.6
 uenæ sectio, ubi cruditas fuerit humoris, non con-
 uenit ibidem c.d
 uenæ sectio, qualiter competat ubi plenitudo fue-
 rit to.5.1108.6.& deinceps
 uenæ sectio, ubi plenitudo fuerit quoad uasa, cõ-
 petit semper ibidem d
 quibus periculum imminet uenæ rumpendæ, pro-
 pter plenitudinem, non aliter quàm sanguinis
 missione recte euacuari, ostensio to.5.1070.c
 & deinceps
 uenæ sectio, quibusdam competit, absq; eo ut ple-
 nitudinis signa ad sint to.5.1110.7.& 1112.d
 uenæ sectionem, menstruis purgationibus reten-
 tis idonea esse, Hippocrates docuit to.5.1063.a
 uenæ sectio in principio morbi to.7.29.2
 uenam incidere, in morbis pestilentibus non aui-
 medici, & ratio to.2.101.d
 uenæ sectione, in maximis sanguinis fluxibus
 nullum præsentius remedium to.5.1067.c
 uenæ sectio, sanguinem è naribus erumpentem
 sistit to.5.1113.10
 uenæ sectio, quibus conueniat ineunte uere, to-

mo 5 1109.b
 uena quæ quibus partibus affectis secari debeat,
 to.5 1117.c.& col.seq.
 ex uenis quæ ad magnos oculorum angulos con-
 spiciuntur, aut sub lingua, nihil mentione dig-
 num essuit to.5.1117.b.c
 uenæ rectæ frontis sectio, posteriora capitis do-
 lentia curat to.3.622.c.& to.7.68.5
 uenæ humerariæ sectio, quib; accommod. t.1.264.2
 uenæ axillaribus sectio, quibus partibus adfectis ido-
 nea sit to.1.282.c
 uenæ communis sectio ibidem
 uenam incisurus, quænam considerare oporteat,
 to.5 1108.6
 uenæ sectionem faciendam esse, postquam consti-
 terit, supersunt adhuc consideranda multa, &
 quæ to.5.1084.d
 uenæ sectio ab imperitis non exercenda est to-
 mo 5 1088.11
 uena incidenda, si sit obscurior to.5.1118.d
 uenæ sectionis euacuatio qualis sit to.7.20.4
 uenæ sectio, est cõmune auxilium earum quæ ex
 plenitudine fiunt dispositionum to.7.47.6
 uenæ sectio, sanguinisq; emissio quocunq; modo
 sunt euacuationes æqualiter totum corpus eua-
 cuantes to.7.2.4
 uenæ sectio fieri debet, si sanguis peccet antequam
 alicuius partis dolor sanetur to.7.31.6
 uenæ sectio soluit difficultatem urinæ to.7.36.6
 uenæ manuum interiores appellantur ibidem
 in uenæ sectione aliqui deficiunt, quod & nos ui-
 dimus sæpe to.7.23.1
 uenam secare oportet homine accumbente, ne fiat
 defectio ibidem
 uenæ sectio in pleuresi quando debeat fieri, &
 quando purgatio to.7.5.6
 uenæ sectio ex uena cubiti quæcunq; rupta ex dor-
 so ad cubitum descendunt, soluit to.7.22.6
 uenæ sectione quædoq; spiritus flatuosus & crassus
 humores sanantur & euacuantur to.22.6
 uenæ sectio sanat dolores oculorum to.7.31.6
 uena secta iuuat difficultatem uring, secare autem
 interiores to.7.36.6
 sectio quando fieri debet, & quando non in can-
 cris to.7.38.6
 uenæ sectio debet fieri, quando subijciuntur ple-
 nitudinis passionibus to.7.42.6
 uenæ sectio quibus decet, fiat, & præsertim in ue-
 re ibidem
 uenæ sectio commune auxilium his quæ fiunt ex
 plenitudine passionibus ibidem
 uenæ sectione sanauit Galenus elephantem inci-
 pientem ibidem
 uenam secare opus uere his quibus sanguinem à
 uenis mittere confert to.7.54.7
 uenæ sectio soluit oculorum dolores, & quos, &
 quomodo to.7.47.7
 uenæ ex manibus secandæ sunt, si supra hepar sit
 morbus to.7.36.7
 uenas inferiores secare debemus, id est quæ sunt
 sub genu, si sub hepate sit morbus ibidem
 uenæ

uenæ manus sunt duæ ibidem
 uenæ sub genu trifariam diuiduntur ibidem
 uenæ sectio sanat oculorum dolores, & quos, & quomodo to. 7.47.7
 uenæ sectio soluit urinæ stillicidium to. 7.49.7
 uenam uere secare debemus, quibus à uenis sanguinem mittere oportet to. 7.54.7
 uenæ in cubito sectio quæcunq; dolentia rupta, ex dorso ad cubitum descendunt, soluit to. 7.22.6
 uenæ sectionem, qui tollendam esse censuerunt, to. 5 1103.2
 de uenæ sectione aduersus Erasistratos Romæ degentes, liber to. 5.1065.2
 de uenæ sectione aduersus Erasistratum, liber, tomo 5 1057.2
 uenæ sectionem abhorrentium Erasistratorum pertinacia, qua perierunt ægrotorū aliquot historiarū to. 5.1075
 muliercula uiginti annorum ex retentione mensium, deinceps. aliquot Anglosi 1076.2 altera mulier, ob retentionem, & super hac ipsa Galeni cum illis controuersia, & historia, deinceps quando illi Erasistrati auctoritate sua confirmantes eorum quoq; qui eius ignorantia interierunt, meminerunt 1077.2
 uenæ sectionem, eiusq; idonea præsidia, è quibus locis Hippocratis Erasistratum discere conueniebat ostensio to. 5.1062.2 & deinceps
 uenæ sectionem, quo pacto natura doceat, per ea quæ in animalibus perficit opera to. 5.1063.7
 in mulieribus, deinceps in maribus 1064.2
 uenæ sectionis mensura comprehendì potest, contra Erasistratum, & quo pacto to. 5.1067.10
 uenæ sectio, inflammationibus uacuandis magis idoneum præsidium quàm sit inedia t. 5.1060.4
 uenæ sectione, qua Dogmatici usi fuerint tomo 5 1063.6
 VENATIONIS exercitationum commoda, tomo 2 187.2
 VENENORVM præparationē cõpositionemq; perperam nonnulli scribere ausi sunt t. 5.427.2
 uenenorum mixturæ, imprudenter à quibusdam uulgo scriptæ to. 5.332.2
 uenenorum compositionem, qui scriptis mandarent to. 5.427.2
 uenena, paruæ molis qualiter tamen offendant tomo 4.153.2 & seq. col.2
 uenena, non sine quantitate nocent to. 7.17.2
 uenena letalia, qua ratione exigua mole exhibitâ, totum tamen corpus animalis momento temporis immutant to. 1.1279.2
 uenenorū usus, quæ accidentia & qualiter gignat to. 3 68.2
 uenenorum ab animalibus uires, qualiter per corpus uehantur to. 4.75.2 & deinceps
 & qualiter uinculis prohibeantur 74.2
 uenenum, an in animalis corpore nasci queat, humoribus uitiatâ aliquibus eius to. 4.15.2
 uenenorum letalium haustu pereuntes, dignosci ab ijs non posse, qui ab aliqua corporis affectione perierunt, opinio to. 2.131.2
 uenenum sumptum, si incognitum nobis fuerit,

quale sit, quid agendum to. 2.4.12.2
 uenenis succurrere quis potest, licet ipsum præparationem ignoret, & quo pacto to. 5.427.2
 uenenorum simplicium cuiusq; generis sigillatim exposita remedia, ex Asclepiade to. 5.425.23
 à uenis præseruantia medicamenta, Apollonij Muris to. 5.427.43
 VENTRICVLVS quid Isag. 169.2 to. 1.333.2
 uenter, intestinorum quoq; substantiam significatione complectitur to. 2.25.2
 uentriculus, & eius præsertim os, cibi ac potitionis appetendæ instrumentum to. 1.404.2
 uentriculi os sensu tactus exacto præditum est tomo 1 1172.2
 uentriculi stomachus, è substantia musculorū non constat to. 1.337.2
 uentris in foetu generatio, eiusq; tempus tomo 1 1243.2
 uenter inferior ab Hippocrate dictus to. 4.495.11 & 764.13.2
 uentriculi anatome Isag. 209.2 & 210.2
 uentris differentias particulares, cur machinata sit natura to. 1.334.2
 uentris tunica duæ to. 1.1167.2
 uentriculi tunica to. 1.342.2
 uentris fibræ uariæ to. 1.1168.2
 uentriculi tunica interna uillos rectos habet, plurimos: obliques, paucos, libro quinto De uisus partium to. 1.1168.2
 uentris compressi actio to. 1.547.2
 uentriculi actio propria to. 1.572.2
 uentriculi os to. 1.521.2 os, sensu exactissimo præditum 524.2 & tactus unde 508.7 & 2
 facultates 505.2 situs 509.2 orificium & fundum differre c. d. orificij sensus 542.2 figura 509.2 figuræ ratio ibidem figura rotunda, oblonga 509.2 c. d. nerui & sensus 558.2 d. neruorum securitas 559.2 b. operimentum cæteris crassius 523.2 c. d. ab hepate amplexati usus 511.2 b. septi uisceribus utilitas ibidem tertia tunica 514.2 & citra
 uentriculi & intestinorum nutritio to. 1.527.2
 substantiæ ratio & collatio cum cæterorū quæ excrementa recipiunt, substantia 545.2
 uentriculus facultates quatuor naturales habet, ut instrumentum publicum, alias quatuor quatenus nutriti ipsum oportet, in symptomaticis Galenus to. 1.1170.2
 uentriculi facultatis tum attractricis, tum expultricis demonstratio, per eius instrumenta, fibras & tunicas to. 1.1167.2 & seq. 2
 uentriculus, uterus in conceptu, uelica utraq; materijs à se contentis undiq; contigua per sanitatem, ut paulo post to. 1.1162.2
 uentriculus trahit ex ore cibum deglutientibus per uillos rectos, tum suos tum œsophagi, Galenus libro quinto De uisus partium to. 1.1167.2
 uentriculus qua ratione cibum cõcoquat, & quo pacto to. 1.1022.2
 uentriculus sibi coquit soli, libro quarto De uisus partium to. 1.1177.2 & d. uentricu-

uentriculus alimentum in qualitate sibi & toti animali familiarem alterat to.1.1166.d
 uentriculus retentorum & à se coctorum qualitate conueniente fruitor & nutritur, libro quarto De usu partium, & libro quarto De sanitate tuenda to.1.1165.a
 uentriculi nutritio quædam ex chilo, alia eius nutritiones libro quarto De usu partium to.1.1165.b
 uentriculi nutritio una to.1.1172.a
 uentriculi & intestinorum è chilo nutritio, qui fiat & quando to.1.1177.d
 uentriculus & intestina etiam sanguine, non solo chylo nutriuntur to.1.1175.b
 uentriculi alia nutritio ex sanguine, ut libro quarto De usu partium to.1.1174.a.b
 uentriculi actiones circa cibum breuiter repetite to.3 77.d. & inde
 uentriculi concoctionem malam, hepatis ac sequentium concoctio emendare nequit to.2.348.a
 uentriculi reliquæ, iecinori accommodat sunt to.1 1022.b.c
 uentriculi, facultates naturales quatuor, & cuiusque offensæ ac sigillatim symptomata to.3.43.b & col. seq.
 in uentre facultatis tractricis noxæ, & cuiusque causæ to.3.94.d. & inde
 uentris facultas retentrix, qualiter offendatur, to.3 93.c.d
 uentris facultatis retentricis ac expultricis symptomata communia to.3.94.a.b
 uentris, concoctrix facultas, quibus de causis offendatur to.3.91.b.c
 uentriculi circa concoctionem offensa, ac notæ cuiusque, causarumque inquisitio atque auxilia to.4.17.c & col. seq. duabus
 uentriculus, quibusdam concoctu facilia cur corrumpit to.2.60.c
 uentriculi fluctuatio, quale symptoma to.3.44.a.b
 in uentre, si ciborum corruptio contigerit, præcepta salubria to.2.387.9
 uentris inflatio, è quibus causis contingat to.3.112.b.c
 uenter cum flatibus infestatur, intumescit to.1 1259.2
 uentris os, quibus imbecillum est, & uenter ipse retinetur, præcepta salubria to.2.393.15
 uentris affectus inter se contrarij to.1.1169.a
 uentriculi, plura uitia iuxta compositionem instrumentariam, habuit quispiam Ifag.268.a.b
 uentriculus, alia deorsum expellere, alia sursum follet, & quæ to.2.69.a
 uentriculus bifariam calidus to.3.713.b. & seq. b
 uentris impletio, edendi est finis to.1.1177.c
 uentriculo, grata quæ alimenta sint, quæ contra, to.2 69.a
 uentrem deijcientia, quo tempore quouque pacto sint sumenda to.2.76.a
 uentriculi affectiones à cibo uariæ, uelut pondus, nidorulentus ructus, mordicatio, quibus de causis fiant to.2.23.a. & citra
 uentriculi mordicatio, ex esu acrium ciborum to.1 27.a

uentris mordicatio, num è cacochymis an epice-rastictis, id est temperantibus sanata sit, dignotio to.5.47.ca.14
 uentris totius moribus, siue ex intemperie, siue ex humore, remedia to.5.46.12. & col. seq. duabus, ac ultra
 uentris excrementa, quibus de causis retineri solita to.2.266.18 & curatio cuiusque 268.19
 uentris astricti causa, è cutis raritate: contra soluti, è densitate to.3.649.d. & inde
 uenter astrictus quo pacto in cõalescentibus du-cendus, & materiæ uariæ expositio to.2.366.c
 uenter adstrictus, qualibus solui in senibus debeat, & materiæ uariæ expositio to.2.365.11
 uentriculus, per quæ loca euacuari cõmode queat to.6 190.a
 uenter, quando utiliter purgef ablinthio, & quando per aloen to.2.391.d
 uenter, cur non copiosius sit soluendus to.2 366.b.c
 uentri idoneum medicamentum è cotoneorum malorum succo, eiusque præparatio uaria to.2.399.20 & seq. col. tota
 uentriculum roborantia, coniectura ante experimen-tum cognosci possunt to.2.281.d
 uentriculi, exemplum singulare Ifag.258.d
 uentriculi temperaturarum simplicium cuiusque signa, sicci, humidi, calidi, frigidi Ifag.257.a
 uentriculi temperaturam coniugatarum signa, Ifag.257.c
 uentriculi temperati, notæ to.1.75.d
 uentriculi uitia quæ sint Ifag.222.d
 in uentris passionibus, attenda signa to.4.493.8
 uentriculi patientis agnitio, seu signa Ifag.260.b
 uentriculi & intestinorum affectuum notæ to.4.139.2 & col. seq. duabus
 uentris intemperiei maximæ, notæ to.3.93.a
 uenter, in quas intemperies statim labatur, & contra to.3.93.c
 uentriculi intemperiem uitiosam, consequentia symptomata to.3.43.b.a. & col. seq.
 uentriculi intemperies calida, ubi adeo uehementis extiterit ut usque ad cor perueniat, febris necessaria iungitur to.6.183.c.b
 uentris calidæ intemperiei, salubria præcepta, to.2 392.a
 uenter quibus calidus intemperanter est, cerebrum autem frigidum, præcepta salubria to.2.393.a
 uentriculi frigidi, aut calidi auxilia to.4.19.d.c
 uentres biliosos habentes, quos cibos primo sumere ex usu sit to.2.386.8
 uentriculi intemperiei siccæ, curatio to.6.170.c.d
 uentriculi siccæ intemperiei, si adiuncta frigiditas sit, curandi methodus to.6.179.cb
 uentriculi siccæ intemperiei ac calidæ, curatio methodica to.6.181.d
 uentriculi siccitate, tempore totum corpus, utpote non probe nutritum macilentius redditur to.2 176.b
 uentriculi sicca intemperies & calida, febrili dispositioni proportionem respondet to.6.181.d &

& curatio genere utrobique eadem est 184.c
 uentriculi febris to.6.181.d
 & eiusdem curationis historia col.seq.a
 uentriculi siccitate, mala curatione accedente,
 marasmus cuidam fere obortus, & quo pacto,
 to.6.169.a quomodo sit à Galeno curatus 171.a
 & deinceps
 uentriculi, intemperiei humidæ cū sola consistit,
 curatio to.6.183.9.c
 uentriculi intemperie calidæ ac humidæ curatio,
 & huiusce comparatio ad eam quæ siccæ cali-
 dæque intemperiei conuenit to.6.183.c
 uentriculi intemperierum omnium curationis, re-
 petita summa, & earum inter sese collatio, quæ
 pessima, quæ contra tom.6.183.d uersu penult.
 & seq.a
 uenter, quibus temperatus, ad frigidū paulo pro-
 pensior, remedia to.2.392.ult. & seq.a
 uentriculi intemperaturæ, aliæ facile curantur, a-
 liæ secus, & quæ to.6.170.b.c
 uentriculo imbecillo, pro ipsius intemperie ua-
 riā, à Galeno dari solita consilia to.6.169.c
 uentriculo imbecillo, Empiricorum idētidem re-
 petita consilia to.6.168.d
 uentriculo cruditate aut inappetentia laboranti,
 consilia Quinti to.6.169.b
 uentris, mammarum, femorū, coxendicumque scif-
 suris remedia to.6.469.b
 uentriculi uitijis plerisque, remedia to.6.495.a.b
 uentriculi noxa, ex humoribus aliunde affluentibus
 to.1.75.d
 in uentrem supernè defluentia, & quæ ab ijs con-
 tingunt to.3.103.a & inde
 uentriculi intemperierū, ob humorem ipsum in-
 festantem, curatio to.6.184.b.a si in ipsius sinu
 consistat humor, nec aliunde confluat eadem b
 si aliunde ad eum confluat, siue ē corpore toto,
 siue ē parte quapiam una eadem b.c si in tuni-
 cis ipsius receptus humor sit 185.d si pituito-
 sus talis humor in tunicis receptus sit 186.a
 uentris, humorum calidorum affluxu affecti, præ-
 cepta salubria to.2.391.b.c
 uentris frigidi, humorum pituitosorum affluen-
 tia molestati, salubria præcepta to.2.392.a.b.c
 pituita in uentrem, aliunde ne defluerit, noxa
 tom.1 76.c.d
 uenter calidus si sit, humor affluens frigidus, aut
 contra, præcepta salubria to.2.392.b.a
 uentriculo si influat ē cerebrum humor frigidus, in
 de cōtracta intemperies uentriculi frigida sit,
 & intra tunicas quoque ipsius recepta portio sit,
 curationis præcepta to.6.187.b.a
 uentriculi tunicis imbibitorū humorum affectio
 pessima, & eiusdem remedium to.5.505.c
 uentriculus, si tribus hisce affectibus simul infesta-
 tur, intemperie & humore tū in sinu eius, tum
 in tunicis ipsius contento, præcepta to.6.186.d
 uentri frigidū, pituitæ fluxu molestato, diatrion
 pipereon & diacalaminthes usus quotidianus
 auxiliatur to.2.392.c
 uentriculo cruditate laboranti cum febre ac fluo-

re, curatio, & remedia topica foris ad mouenda
 to.6.205.d ac deinceps si adstrictus sit, præce-
 pta 206.c si morfus uigeat, aut flatu eadē d.c
 uentriculum, foris adhibita utiliter calefaciunt,
 quæ to.6.181.c.b
 uentriculi abscessiones optimæ, ac pessimæ to.3
 164.4
 uentriculo per febres continuas laboranti phleg-
 mone, idoneus cataplasmatum usus, & præpa-
 ratio to.6.282.c
 uentriculi uulnerū curandorū præcepta to.6.152.d
 & super hisce, contra Methodicos quædam,
 columna sequenti b
 uentriculi oris affectus, quare Os
 uentriculi affectiones, curatio, remedia sub Stoma-
 chi uocabulo quare, & Antidoti
 uentris ualde rubēs proluuiis, quid significet t.4
 620.2 & col. seq. d.c
 uentris torpor, omnium confusio to.3.650.a
 uenter mergi to.5.307.10
 uentriculos plures quibus animantibus machina-
 ta sit natura to.1.334.c.d
 uentriculus animalium quadrupedum, quale nu-
 trimentum præbeat dum editur ipse t.2.100.12
 uentriculi animalium quale nutrimentum sint
 tom.2 142.12
 uentriculorum cerebri dignitas to.4.68.b.c
 uentriculi cerebri in quas partes finiant to.1.1038.c
 uentriculorū cerebri anteriorum, situs to.1.176.b
 uentriculi cerebri anteriores, spiritu animali ple-
 ni to.1.870.a
 uentriculis cerebri uulneratis, aut etiā collisis
 sensum ac motum amittit animal, & ordo qui-
 spiā noxæ inter illos est, & quis sit expositio
 tom.1 1037.a
 uentriculorum cerebri oppletio, quos affectus
 creet to.1.412.c
 uentriculum cordis dextrum multa animalia non
 habent to.1.1012.d eademque pulmone carent
 1013.a
 uenter, est pars per quam hepar euacuat t.7.21.6
 ad uentrem ascendit per anum calor aut frigus
 tom.7 22.5
 uenter extensus propter cibum, si cōcoquat, non
 si læsio aliqua, si etiā non sit benè plenus, &
 non concoquat, si læsio to.7.17.2
 uentris fluxus, lege Alui profluuium, Profluuium
 alui, & Fluxus uentris.
 uenter et uentriculus malè cōcoquit, si partes cor-
 poris sunt tenues, e contra si crassæ to.7.35.2
 uenter imus proprie significat partem uētris quæ
 umbilicum & pudenda interioret to.7.35.2
 uentris sanguis, qualis to.7.43.2
 uenter inferior durus in aquilonijs to.7.5.2
 uentris profluuiā cur fiant, & quomodo æstatē,
 tom.7 21.3
 uentris fluxus longè potius cōsistentibus, quā
 iuuenibus to.7.30.3
 uentris difficultates, quare ex atra bile potius quā
 consistentibus to.7.30.5
 uentris fluxus quot modis fiat ibidem
 uentres

uentris quod possint in multos diuidi to.7.4.4
uentris imi dolor significat in instrumēto aliquo
urinario, uel in uestica ulcus to.7.80.4
uentris imbecillitas facit uentum to.7.72.4
uentris profluuiā fiunt à materia descendente ad
uentriculum à cerebro to.7.2.4
uentris dolores sublimes fortiores, non sublimes
leuiiores to.7.7.6
in uentrem si sanguis præter naturam effunditur,
necesse est suppurari to.7.20.6
uentrem sine articulo, Græci appellant omnem
cauitatem to.7.20.6
uētres humidi natura, minus ægrotant to.7.32.6
uenter suscipit humidās superfluitates cerebri
tom.7 32.6
à uentris dolore diuturno, suppuratio to.7.22.7
circa uentrem inæqualis intemperatura non po-
test in longum extendi, si omnia circa ægrum
opportune fiant ibidem
uentus statuosus non potest in longum extendi
ibidem
in uentris dolore forti partium extremarum frigi-
ditas, malum to.7.26.7
uentris fluxus fortis, si superuenerit, laborat qui
alba pituita detinetur to.7.29.7
in uentrem superiorem distillationes suppuran-
tur intra uiginti dies to.7.38.7
uenter superior, qui ab Hippocrate secūdm Ga-
lenum ibidem
uentris imi dolor, significat uesaniā pati to.7.39.7
uenter his aqua repletur, & moriūtur, quibus he-
par aqua plenū in omentum eruperit to.7.56.7
uenter quid aliquando significat ibidem
uentrem gestare quæ mulieres dicuntur ibidem
uenter quæ emittit si sint liuida, sanguinea, bilio-
sa, foeda, mala: quum uerò bene excernūtur, bo-
num est to.7.66.7
uentriculi os in patiēdo habet societatem cum
neruis to.7.1.5
uentriculi os ex helleboro conuulsionem facit,
ibidem
uentriculi ex ore, cur singultus fiat ibidem
uentriculi os læsum causat fastidium in prægnan-
tibus, & picam to.7.61.5
uentriculi proprium est cibos amplecti to.7.1.6
uentriculus imbecillis facit leuitatem intestino-
rum, & quomodo noscatur ibidem
uentriculi os plenum humoribus facit animi defe-
ctum to.7.23.1
uentriculus non lædi à paucō aere, sed bene mul-
to to.7.17.1
uentriculus, lege Venter, lege Stomachus
uentriculi os propter nimium sensum, & propter
debilitatem facit exsolutionem to.7.41.2
uentri exulceratio facit leuitatem intestinorum
tom.7 22.3
uentriculi morsus notat cholera to.7.2.3
uentriculi os ad amaritudinem alteratum, chole-
ram significat to.7.2.3
uentriculi intemperaturæ faciunt leuitatem inte-
stinorum to.7.12.4

uentriculi os, dicebatur antiquitus cor to.7.17.4
uentriculus habet magnitudinem neruorum à ce-
rebro to.7.17.4
in uentriculi morsu & passione, opera animæ de-
trimentum patiuntur ibidem
uentriculum esse ualde sensibilem, potest colligi ex
eo quod dicit Galenus hic habere multos ner-
uos & magnos à cerebro ibidem
uentriculi os ab humoribus mordacibus molesta-
tur ibidem
uentriculus calidus & siccus sitim facit to.7.19.4
uentriculus frigidus, humidus facit hominē non
sitire ibidem
uentriculi os cor dicitur ab antiquis to.7.65.4
uentriculi morsus à flaua bile ebulliente in ipsius
tunicis generatur ibidem
circa uentriculum in febris, & fortis æstus, &
cordis morsus, uel dolor, malum ibidem
uentriculi os in somnis facit conuulsionem, labo-
res, timores quandoq; to.7.67.4
in uentriculo humores contenti, faciunt quando
que dolorem capitis to.7.70.4
uentriculi proprium est cibos amplecti to.7.1.6
uentriculus imbecillis facit leuitatem intestinorū
& quomodo cognoscatur ibidem
uentriculus frigidus etiam sine materia quādoq;
facit leuitatem intestinorum ibidem
de uentriculo librum fecit Erasistratus quem uitu-
perat Galenus ibidem
uentriculus offenditur à materia descendente à
cerebro to.7.2.6
uentriculus quomodo mortē quādam habeat ex
compatiendiratione to.7.3.6
in uentriculo ueloces exitus, cur fiant to.7.1.6
uentriculus difcissus letale est to.7.18.6
uētrculus uulneratus, per potiones sanatur quan-
doq; to.7.18.6
uentriculus est humidus, si lingua est humida t.7
32.6
uentriculi ex humiditate imbecillis propria pas-
sio est profluuium diuturnum ibidem
uentriculus habet unam tunicam communem ad
linguam ibidem
uentriculi os, etiam stomachus dicitur to.7.39.6
uentriculus cupiens expellere quæ sunt in ore sto-
machi, singultum facit ibidem
uentriculus patitur in uomitu bilis to.7.50.6
uentriculus humores recipit biliosos si quis sanus
ieiunet to.7.50.6
uentriculus impletur superfluitatibus in magnis
mœroribus atq; doloribus ibidem
uentriculus totus plenus humoribus & uentricu-
li os humoribus plenum causant singultum
tom.7 2.7
uentriculus habet magnam inflammationē quan-
do uomitus est à singultu ibidem
uentriculo suppurato quum rūpitur suppuratio,
fit uomitus to.1.8.7
uentriculus pressus singultum facit, & quomodo
tom.7 17.7
ad uentriculum spirituosus humor ex capite de-
fluens

fluens spumosa excrementa aliquando facit
 tom. 7 30.7
 uentriculi cordis quomodo recipiant materias à
 capite to. 7.30.7
 inter uentriculum & septum repolita pituita per
 uenas ad uelicam uertitur, & quomodo, & per
 quam uiam to. 7.55.7
 uentriculus aquam præbet omento, & à uentricu
 lo nascitur omentum to. 7.50.7
 uentriculi os abusiue appellat Galenus stoma
 chum to. 7.57.7
 uentriculi os habens materias aliquas molestas fa
 cit anxietatem ibidem
 uentus quid, uariæ opiniones to. 8.28
 uenti sinuales ac pelagij dicti, eorumque causæ
 tom. 1 118.1
 uenti terranei, ac eorum causæ ibidem
 uentus in mari quomodo faciat spumam t. 7.43.2
 uentorum magnæ mutationes morbos pariunt
 tom. 7 1.3
 uentus Auster auditum hebetat, caliginem facit,
 caput grauat, pigros facit, dissoluit to. 7.5.3
 uentus aquilo tussis facit, fauces, aluos duras, diffi
 cultates urinæ, horrores, costarum dolores, &
 pectoris ibidem
 uentus Auster calidus & humidus ibidem
 uenti ab arcto refrigerant loca maritima æstate in
 regionibus calidis to. 7.14.3
 uentus aquilo frigidus & siccus to. 7.17.3
 uentus aquilo omnes superfluitates consumit, fa
 cit robur, dēfat corpora, facit bene mobilia, co
 loratoria, melius audientia, aluos duras, oculos
 mordet, & pectoris dolores auget ibidem
 uentus aquilo facit omnes sensus bonos ibidem
 uento nullo flante & austro flante fiūt genitalium
 putredines to. 7.21.3
 uentoficari fieri à caliditate diminuta to. 7.11.4
 uentus facit tormina to. 7.11.4
 uentofitas, lege Spiritus flatuosus, uel Spiritus.
 uentosi propriè qui sint, & unde to. 7.72.5
 uentus unde fiat quod à caliditate diminuta ibidē
 uentosi non sunt, qui regio morbo laborant ibid.
 uenti uehemētia, in mari spumam facit to. 7.30.7
 V E N V S, uide Coitus
 uenus, paruus morbus comitialis est to. 3.501.2
 uenus, quibus noxia sit, quibus innoxia t. 2.384.2
 uenus, cuius sit ætatis to. 2.273.2
 uenus, temperamenti siccis inimica est tom. 2
 382.2 & 384.2
 uenus, ijs qui corporis statu inculpato sint, accō
 moda to. 2.386.2
 ueneris usus qualis esse debeat to. 4.153.2
 ueneris exercendæ cupiditas & uoluptas, unde
 tom. 1 788.2
 ueneris usus à prima etate immodicus, libidinē au
 get, & quo pacto to. 4.164.2
 ueneris immoderata utentes, quomodo imbecil
 les reddantur to. 1.1280.2
 uenerem immoderatus exercentes, humorem in
 uaforum reuolutione ferofum, cur nō habeāt,
 tom. 1 1279.2

uenus quando excrementa duret to. 3.740.28
 post uenerē exercitatio quæ conueniat to. 2.319.2
 ueneris imaginationum usres to. 4.164.2
 ueneris multæ nocumenta to. 3.583.2
 uenus stomachum labefactat to. 3.500.2
 uenus quales affectus in corpore gignat, atque eō
 rum remedia to. 2.320.2
 uenereorum usus causat podagram t. 7.28.6
 uenereorum usum prius quàm attingat puer, po
 dagra non laborat to. 7.30.6
 uenus quos morbos offendat, & contrā to. 3.738.2
 ueneris usus salubris, aut contra Isag. 2.65.2
 uenus, quibus conducatur tum morbis, tum corpo
 ribus, quibusus contrā to. 3.737.2
 ueneris usus & abstinentia to. 3.500.2 & inde
 ueneris abstinentia qualiter offendat to. 4.153.2
 uenere utēti Damagoræ ueter inflabatur, Arche
 silao intumuit, huiusque ratio reddita to. 3.657.12
 ueneris est spuma maris ortæ fabulam recipit Ari
 stoteles to. 1.1262.2
 ueneri impediendæ remedium to. 6.502.ult.
 V E R I S initium to. 3.425.2
 ueris temperamentum to. 3.404.2
 uer calidum & humidum uocat Hippocrates, &
 quo modo to. 4.124.2
 uer, saluberrimum cur ab Hipp. dictum to. 1.41.2
 & 43.2
 uer ipsum, temperati hominis cuti assimilatur re
 ctē to. 1.70.2
 uere rubent homines, & ratio to. 1.124.2
 uere quis humor abudet, & signa huius to. 1.123.2
 uere qui morbi abudent, & ratio to. 1.124.2
 uere qui purgandi sint, aut sanguine minuendi
 tom. 5 1109.2
 uere inchoante, qui homines, & qui eo desinente
 purgantur utiles to. 5.335.2
 uere possunt fieri purgationes per superius & per
 inferius, secundum naturas to. 7.7.4
 uere, qualis diæta conueniat to. 2.153.2
 uere, qui cibi eligendi to. 2.46.2
 uere quomodo debeant ægri cibari, & etiam sani
 tractari to. 7.17.2
 uer sequitur hyemem etiam in regendis hominib
 us to. 7.18.2
 uere corpora laxantur, & sunt rara ibidem
 uera ratio est inuentu difficilis, præsertim in me
 dicina to. 7.1.2
 uer quod possit & debeat in tres partes diuidi t. 7
 15.1 non laborat to. 7.30.6
 uer calidum & humidum to. 7.6.3
 uer, tempus saluberrimum to. 7.19.3
 uer pluuiosum & austrinum, si hyems fuerit sicca &
 aquilonia quæ agritudines sequantur t. 7.11.3
 uer quādo est male sanum, præsertim mulieribus
 & infantibus to. 7.12.3
 ueris principij æquinoctij post hyemē to. 7.14.3
 uere optime degunt adolecentes to. 7.18.3
 uere quæ naturæ melius se habeant ibidem
 uer, est medium omnibus naturis, id est nec opti
 mum, nec pessimum, demptis adolecentibus ibi.
 ueris ppria mala, & propriæ agritudines t. 7.20.3

uere omnes morbi periculo uacant ibidem
 uere humores qui sunt in profundo corporis, ad
 circumferentiam emittuntur ibid.
 ueris ad exercitia comparatio ibidem
 uer si inueniat bonos humores, etiam bonos con
 seruat ibidem
 ueris opera assimulantur operibus naturæ ibid.
 uer posse diuidi in partes, sicut & alia tempora,
 inde tom. 7.23.3
 uere melancholiæ factæ, & futuræ, à sanguine hæ
 morrhoidali soluntur to. 7.21.4
 uere quod debeant homines purgari, & quod ita
 præseruentur ab ægritudinibus, & quod Gale
 nus multos seruauerit to. 7.47.6
 uere in principio qui humores debet purgari, &
 qui in fine ibidem
 uere, podagrici dolores magna ex parte fiunt, to
 mo 7 55.6
 uere augentur articulares morbi ibid.
 uere quomodo propter hyemem excitantur lon
 gæ ægritudines ibid.
 uere propter multitudinē, & propter extraneam
 qualitatem aggrauant materiæ ibidem
 uere uenam secare debemus, quibus à uenis san
 guinem mittere oportet to. 7.54.7
 Veratrum, uide Elleborus
 ueratrum coturnices alit to. 5.34.8.a
 ueratrum, coturnici nutrimentum est, & ratio, to
 mo 1 95.2
 ueratri purgatio antiquissima to. 1.162.b
 Verba quod etiam sint perpendenda to. 7.46.4
 uerba distinguenda esse, facere differentiam, si in
 præterito uel præsentis dicantur to. 7.75.4
 uerbasum to. 5.242.157
 uerbenā to. 8.335
 uerecundiæ motus to. 3.86.b. & 87.b
 uergentia in regiones conuenientes, ducenda: cē
 tera reuellenda sunt to. 3.634.28
 uergiliarum ortus, & occasus tom. 3.403. &
 colum. sequen. 3
 uermibus remedia tom. 6.504
 uermium in intestinis medicatio to. 6.364.2
 uerrucarum genus est acrocordona to. 7.25.3
 uerfus, quare Carmen
 uertebrarum dorsi anatome to. 1.184.b
 uertebræ lumborum ibidem d
 uertebrarum colli anatome to. 1.183.b
 uertebræ, dentiformis to. 4.91.a. & 676.b.c
 uertebrarū ossa habent quandam societatem per
 neruos & ligamenta ad partes gulæ to. 7.35.4
 uertebræ trahuntur per neruos & ligamenta, uel
 intrò, uel ad latus ibidem
 uertebræ trahuntur ad latus, si una propaga ner
 uorum tendatur: si uerò ambę tendantur, ad in
 tra ibid.
 uertebræ colli intrò uergebant, & extra appare
 bat collum habere cavitatē, & hoc tactum do
 lebat ibidem
 uertebræ quæ sunt in spina, id est quib. hoc inest
 ut sint in spina to. 7.48.4
 uertebræ protractæ sunt, quæ spinam incuruant,

& quare, & quomodo to. 7.46.6
 uertebræ spinæ habent harmoniam, & quos ca
 sus patiuntur tom. 7.59.7
 uertebræ luxationes ad interiora quales sint to
 mo 7 20.3
 uertebræ luxationem non patiuntur pueri, quia
 prius moriuntur ibidem
 uertebræ, testarum animal, quale nutrimentū præ
 beat to. 2.118.a
 uertigo quis affectus sit, & quo pacto à comitia
 li morbo differat, & eius curatio Isag. 218.c
 uertigo quid sit, & unde proueniat to. 7.17.4
 uertigo, eiusq; motus differentia, ac curatio, to
 mo 4 77.8
 uertiginosis utile malagma to. 5.524.d
 uertigines & tormina fiunt, si quis sanus purge
 tur tom. 7.31.2
 uertigines sunt magnum malum ad omne opus
 animæ ad uitam to. 7.17.3
 uertigines proximæ sunt morbis comitialibus, &
 apoplexijs ibid.
 uertigines hyeme cur fiāt, & quomodo to. 7.23.3
 uertigines unde accidant, & cur senibus ibidem
 uertiginem habens debet per superiora purgari,
 tom. 7 17.4
 uerticelli marini tarde & paulatim nutriunt, to
 mo 7 18.2
 uerū quid, & quomodo à ueritate differat to. 8.11
 uerum qualiter æstimandum sit Isag. 77.c
 uera & falsa qualiter iudicare oporteat t. 3.391.b.a
 uera audire de sese, qui cupiat qualem esse opor
 teat to. 2.199.3
 ueritas odium parit to. 2.198.a
 ueritati percipiendæ idonei qui sint to. 2.221.d. &
 ueritatis inuentio, qualia in homine (seq. a
 requirat Isag. 145.c
 ueritatis syncerū amatorē, quo pacto affectū esse
 circa rerū cognitionem oporteat to. 1.220.6
 ueritatis rerum inquisitio, quale habeat principi
 um, Platonis locus to. 1.1076.c
 ueritatem exploraturus quid facere in primis de
 beat to. 2.223.c.d
 ueritatis studioso quid agendum sit to. 3.36.b.c
 ueritatis rerum cognitionem è rebus maximis fa
 cillimisq; sumpto initio, quærendam esse, Hip.
 sententia, & eius expositio to. 1.1081.c
 ueritas dogmatum è testimonijs non æstimanda,
 sed è demonstrationibus to. 1.1230.a
 ueritas non numero hominum, sed sapientia æsti
 manda est to. 4.273.d
 ueritatis inuentio, ueterum industria debetur, to
 mo 4 331.a.b
 uesicæ quid Isag. 169.b
 uesicæ utilitas tom. 1.526.d incrementa
 676.d musculorum usus 527.c
 uesicæ, fellis, & splenis anatome tom. 8.193
 uesicæ solius anatome to. 8.195
 uesicæ fellis meatus & insertio to. 1.540.b. retentio
 & expulsio quib. constat 550.c. colli positio & fi
 gura 551.b. colli musculus cur eiusmodi, quid
 ueagat 550.b. & 552.a. maioris collum 541.c
 uesica

uelica utraq; excipit excrementum secretum & purum tom.1.540.d
 uelica utriusq; uenarum, neruorum, arteriarum, & membranarum ratio to.1.541.a
 uelica uoluntarij morus expers to.4.147.d
 uelica duæ inter se differentes to.1.1118.c
 uelica utraq; instrumentum bilis & feri expurgandorum to.1.164.b
 uelica bilis columbæ non habent to.1.166.d
 ueliculâ bilē trahere aduersus Erasist. to.1.1143.d
 uelica tunica qualis to.1.1171.d
 uelica contingentia symptomata to.3.104.d
 & colum. sequen. b
 uelica affectus, & notæ ipforum, ac causæ tom.4.147.4. & colum. sequen. 4
 uelica affectuum exempla to.4.148.d
 uelica fellis, affectuum notæ to.4.136.d
 uelica inflammationibus cur magis obnoxij pueri sint to.4.792.7.4
 uelica inflammationum modus ac præfagia, to.4.791.7.1
 uelica suppurationis notæ to.4.150.b
 uelica scabies quibus notis deprehenditur to.4.148.b
 uelica & renū ulcera qualiter distinguant to.4.7.b
 uelica ulcerum ac pudendorum distinctæ notæ, tom.5. 772. cap. 8
 uelica affectus qui sint, dignotio ipforum, & curationis formula breuis Ifag. 221. c
 uelica ulceribus curandis præcepta to.5.772. c
 uelica inflammata exulcerataq; remedia eadem competūt quæ renibus affectis similiter, & eorum uires quales esse oporteat to.5.773. d
 uelica affectionum remedia experimento cognita, quare sub Nephriticis
 uelica lapidis chirurgia Ifag. 233. c
 uelica exemplum singulare Ifag. 259. a
 uelica affectuum remedia, sub Antidoto quare ad uarios uelica morbos remedia tom.8.107.108.
 item tom.6. 443. c d
 uelica locus cõferens ad euacuationem to.7.21.1
 uelica est pars per quam hepar euacuat to.7.20.1
 uelica magis læditur à frigidis, quàm alia membra, & ratio to.7.5.3
 uelica est exanguis ibidem
 uelica stimulat acribus humoribus to.7.22.3
 uelica nocet frigus ibidem
 ad uelicam uenit spiritus & humor to.7.73.4
 uelica aut renum exulceratio significatur, si sanguinem aut pus minxerint to.7.75.4
 uelica ulcus quomodo cognoscatur ibidem
 inter uelicam & renes sunt etiam ulcera ibidem
 uelica & renum ulceris differentia quæ ibidem
 uelica exefa aut resoluta emittit particulas similes folijs uel squamis to.7.76.4
 uelica aut renum ulcus ita ut eorū substantia dissoluatur, læditur ualde ab extenuantibus atq; incidentibus medicinis, & uictu humido ibid.
 uelica scabiē laborat, quibus fursura quædam simul exeunt in urina crassa to.7.77.4

uelica aut renum passionem significat urina mediocris, si aliqua in ipsa exeant ibidem
 uelica scabiē laborat, & quomodo in urina distinguatur à uena to.7.77.4
 in uelica non potest rumpi uena, sicut in renibus, ibidem ex sanguine abundante to.7.78.4
 in uelica ulcerata exit sanguis, & quomodo fit tom.7. 78.4
 uelica ulcus quibus indicatur signis to.7.80.4
 uelica calculum, & secundum Galenum etiam renum, urinæ habet arenosam subsidentiam significant tom.7.79.4
 uelica datur tantus sanguis, quantus ipsi sufficiens est to.7.78.4
 uelicam pati, & circa uelicam passio, differunt, tom.7. 8.4
 uelica ulcus, quibus signis proprie significetur, tom.7. 81.4
 uelica ulcera odore graui percipiunt tom.7.11.5
 uelica calidum, amicum: frigidum, inimicum tom.7. 22.5
 uelica est pars neruosa ibidem
 uelica retentua potentia imbecillis, facit urinæ stillicidium to.7.58.5
 uelica imbecillitas fit propter intemperaturam, uel aliquem humorem præter naturam ibidem
 uelica mordetur a critudine urinæ ibidem
 in uelica fit urinæ stillicidium to.7.16
 uelica uitia in senioribus difficulter sanantur, tom.7. 6.6
 uelica opus est indefinens ibidem
 uelica uitia sunt morbi longi ibidem
 uelica ulceris signa quæ sint to.7.70.4
 per uelicam frigus & calor ascendunt in uentrem tom.7. 22.5
 uelica discissa, letale est tom.7.18.5
 uelica neruosa est, tenuis & exanguis, ideo non sanatur abscessa ibid.
 uelica inflammata facit ileum, secundum antiquos, quos Galenus reprehendit to.7.44.6
 uelica quando est plena, secundum totā suam circumscriptiōem apparēt plena ibidem
 uelica humida solum potest intestinū rectum premere ibidem
 uelicam pati quibus indicij cognoscant to.7.39.7
 uelica retentua potentia imbecillis, facit urinæ stillicidium tom.7.49.7
 ad uelicam per uenas inter uentriculum & septum pituita reposita uertitur, & quomodo, & per quam uiam to.7.55.7
 uelica excrementa, id est urinæ, debent inspicere: si sint similes sanis, bonū: si nō, malum to.7.64.7
 uelica quæ emittit, si sint liuida, sanguinea, biliosa, foetida, mala: cum uerò bene excernuntur, bonum est to.7.66.7
 uelica quæ uel fuerint excrementa, si multum, multus est morbus: si parum, paucus: si ualde multum, letale est to.7.76.7
 uelipertilionis sanguis, eiusq; in medicina usus, tom.5. 280.4
 uelium copia idonea to.2.212.d
 uelium

uestium ratio, quædam absurda pro anni tempo-
ribus to.2.156.10
uestimenta, quo pacto nos calfaciant to.5.58.2.4
VETERA SCENTIA omnia sunt calidiora, ut ui-
num, mel, butyrum, oleum, frumentum, hyssopum
to.5.305.b.c
ueterum monumēta quibus ē causis interire con-
tingerit to.1.106.c
ueterum dicta amicē interpretanda, potius quā
malignē arguenda to.3.85.a
ueteribus quantum debeat to.4.331.a.b
ueteres absq; definitionibus docebant, & quo pa-
cto to.4.254.2.a
Veternum phrenitis soluit to.3.756.8
Veronica. betonica to.8.345
VIA facultates inueniendi to.1.1116.d & seq. a
uiam semper materiebus præparat natura, etiam
si crassæ sint to.7.55.7
uia per quas natura mittit humores malos to-
mo 7 25.2
Vicia & aphace, atque ipsarum descriptio to-
mo 2 53.ca.42
VICINIA, frigiditatem inducere potens to.3
25.a & 25.c
uicinia, calorem excitare potens to.3.22.c
VICTVS non una omnibus species in consuetu-
dine est to.6.177.d
uictus ratio per singulos menses totius anni to-
mo 8 74
uictus ratio pro ætate, tēpore, habitu, quo pacto
mutanda to.2.156.8
uictus ratio, probatissimum sanguinem gignens,
quibus scribatur to.2.132.b.c
uictus recta ratio, mores quoq; animi probos effi-
cit to.2.255.d
uictus salubris ratio, occasionem præcipitem in
sanis non habet, ut in morbis to.2.357.b.a
uictus repentina in sanis mutatio qualiter ipsos af-
fligat, offensio to.6.627.d
si prandere nō assueti prandeant, noxæ. deinceps
& harum curatio 629.a si prandere assueti,
pransi non sint, noxæ 630.a emendatio d
uictus repentinam mutationem ad abstinentiam,
qui ē sanis ferant facilius to.6.632.d
qui difficilior 631.d
uictus formā instituire uolentibus scopi ab Hip-
pocrate traditi, in summam unam redacti à Ga-
leno to.6.683.2
uictus ratio unde petenda in morbis sit. 3.469.11
uictus ratio in morbis, ē quibus constituitur to.3
584.90
uictus repentina ad contrariā mutatio, ægrotos
lædit to.6.625. d & seq. a & huius rei demon-
stratio, per ea quæ in sanis contingunt 626.c
& deinceps item per exemplum ulcers 647.d
& deinceps
uictus humiditatio to.2.382.c.d
uictus ratio in ægrotantibus qualiter ex indica-
tionibus quæ tum à morbo, tum à cæteris ue-
lut consuetudine, ætate, natura, regione etiam,
ducuntur, constitui debeat, & earundem inter

se indicationum comparatio explicatioq; to.6
211.c & col. seq. tribus
de uictus ratione in morbis acutis, libri to.6.585
scopi totius huiusce rationis in summa una per
Galenum 683.a libri tertij materia 651.c liber
quartus, Hippocratis non est 683.d & 737.b.c
& passim
de uictu acutorum morborum libri, brevis epitome
to.1.1094.b.c
uictus rationem in morbis acutis qualiter ad con-
trariā mutare conueniat, & quid insuper atten-
dentibus nobis to.6.636.a.b & deinceps
uictus formis singulis, qualiter reperiatur conue-
niens quantitas to.6.638.b
in uictu peniore peccatum per primos acutorū
dies minus offendit, quā si contrā per initia
tenuiter, prope uigore plenius reficiantur to.8
639.b & huius erroris noxæ 641.a & deinceps
de uictus ratione attenuante, liber to.2.169
uictus ratio attenuans, morbis plerisq; diuturnis
quantum conferat to.2.169.a
Uictus tenuis in extremo, tenuis, plenus, qui to-
mo 7 4.i
uictus tenuis, qui periculosus to.7.5.i
uictus ordinandus ex statu to.7.7.i
uictus tenuissimus ex statu ibidem
uictus tenuissimus, plenus, de quibus ibidem
uictus tenuissimus cur in uigore exhibendus, to-
mo 7 8.i
uictus figura, ex morbi uigore to.7.8.i
uictus ratio ex uiribus ægroti to.7.9.i
uictus quod nō dandus statim ante febrem, neq;
in febre, sed in declinatione to.7.11.i
uictus figura, duo respicit to.7.12.i
uictus ex tribus intentionibus regulatur ibidem
uictus ratio per tempora anni to.7.15.i
uictus offerendi qualitas in febricitantibus to-
mo 7 16.i
uictus sanis similis, ægris contrarius ibidem
uictus quomodo offerri debeat to.7.17.i
uictus quomodo exhibendus secundum humo-
res corruptos & debilitatem uirtutis, & econ-
tra ibidem
uictus ratio tribus capitibus continetur to.7.19.i
uictus particulariū temporū commodus ibidem
uictus ratio non potest haberi in morbis inordi-
natis ibidem
uictus Alexandrinorum qui to.7.20.a
uictus genera similia faciunt morbos, dissimilia
naturis dissoluunt to.7.3.3 præterq; in naturis
temperatis, quæ à similibus iuuantur ibidem
uictus errata faciunt morbos to.7.19.3
uictus notat humorem peccantem to.7.2.4
uictus antecedens confert euacuationibus digno
scendis ibidem
uictus exsicicans in morbo comitiali dari debet,
tomo 7 75
uictus parcus facit abortum to.7.45.5
uictus ratio non potest seruari in prægnantibus,
tomo 7 55.5
ad uictum pertinentia debent probari per sanos, collige

collige ubi dicit de his quæ uniuerſim & citò
nutrunt, ea debere per ſanos probari to. 7. 18. 2
uigelimus, uigelimus ſeptimus, ſunt dies boni iu-
dicatoriꝝ to. 7. 36. 4
uigelimus ſeptimus raro iudicat per ſudores, to-
mo 7 37. 4
VIGILIA quid ſit Ifag. 173. d
uigiliæ generatio to. 4. 665. 29. d
uigiliarum uires to. 7. 474. a
& ipſarum uſus inſueti noxæ ibidem
uigilia, quales reddat to. 2. 321. a
uigiliæ cur uoraces reddant, & quo pacto tom. 3
708. 19. & col. ſeq.
uigiliæ in febris to. 3. 449. c d
uigilandum in principijs acceſſionum to. 7. 1. 2
uigilans eſt calidior extrinſecè, nō uigilans econ-
tra ibidem
uigiliæ & ſomnus, unde ibidem
uigilia modum excedens, ab aliquibus antiquis
eſt malum ſignum & cauſa, non tamē ſomnus
tom. 7 3. 2
uigiliæ, unde ſint excedentes ibidem
uigilia ſecundum alios antiquos nūquam eſt mo-
derata ibidem
uigilia extenuat ſufficienter to. 7. 28. 2
in uigilia, conuulſio & deſipientia to. 7. 18. 7
uigiliæ quomodo faciāt cōuulſionem, & propter
quid, & deſipientiam ibidem
in uigijs redditur ſanguis biliſior to. 7. 18. 7
uigiliæ & ſomnus utraq; modum excedētia, mor-
bus to. 7. 68. 7
uigiliæ continuò inſunt canibus, ut ſitipſis pro-
prium to. 7. 31. 3
uigiliæ ſunt caſus to. 7. 30. 2
uigiliæ conſuetæ magis tolerantur inconſuetis,
tom. 7 50. 2
uigiliæ propter quid pueris inſunt to. 7. 24. 3
uigiliæ plus nocent conſiſtentibus quā iuueni-
bus to. 7. 30. 3
uigiliæ faciunt curæ to. 7. 31. 3
uigijs remedia to. 8. 3. 67
uigilant magna ex parte ægri, quando iudicatio
eſt propinqua to. 7. 71. 4
Vigelimo die iudicatus eſt, qui in decimo quarto
habuit ſignum urinae rubrae to. 7. 71. 4
uigelimus dies, non uigelimus primus eſt, apud
Hippocratem iudicatorius to. 7. 38. 7
VIGOR, lege Status & conſiſtentia
uigor morbi quid ſit, & quando in peracutis, to-
mo 7 7. 1
uigor acceſſionū in febris ſingularium, eiꝝq;
notæ tertianæ febris exemplo to. 3. 344. c d
uigente morbo nutrimentis, & quare to. 7. 9. 1
uigentis calor mordax to. 7. 14. 1
uigore morbi quod nihil dandum to. 7. 19. 1
uigor totius morbi, eiꝝq; notæ to. 3. 356. d
uillorum ratio in tuniſis ualſorum to. 8. 169. & de-
inceps to. 1. 544. b in tuniſis uentriculi, gulae
& inteſtinorum actio 510. c d
VINUM to. 8. 346. to. 5. 221. 14
uini partes quatuor to. 5. 96. 2

uini floris ac ſecum ad bilem utranq; comparatio
tom. 1 1157. b
uina reponendi ſeruandiq; modus in Galeni pa-
tria 5384. c ac deinceps
uina, quæ quibus in locis reponantur aptius, to. 5
374. 9
uinis, cur reſinam immittant in frigidis regioni-
bus to. 2. 65. c
uinum natura frigidius, ac infirmum, cur à calore
externo corrumpatur & aceſcat to. 5. 108. 13
& capite præedenti
uinorum alterationis naturalis, quæ temporis ſpa-
cio ſit, modus expoſitus t. 5. 105. d & 106. a alte-
rationis nō naturalis, mod⁹ itidē expoſit⁹ 106. 11
uina citò inueterari, quid ſit to. 5. 383. c d
uina quæ citò inueterantur ibidem
uina præ uetultate, amara, ſiccant immodicè, to-
mo 6 618. a
uina nouella to. 2. 359. 7. & col. ſeq. b
uinum nouum pituitam gignit facile to. 1. 126. b
uina nimis uetulta, nimisq; recentia uitanda, ac ra-
uinum antiquū in ſomnem fecit (tio to. 2. 148. 19
quempiam to. 4. 53. 2
uina, inter ſe differunt plurimum, reliqua alimen-
ta non ita, & quomodo to. 2. 149. b
uinum, eiꝝq; differentiæ, et nutrimentum t. 2. 120
39 & inde
uina, eorumq; differentiæ uariæ ac ſingulorū nu-
trimenta & uires to. 2. 146. 17
uinorum genera, & ſigillatim uires to. 6. 296. d
& col. ſeq. tribus
uinorum genera to. 5. 898. ca. 2
uina, eorumq; differentiæ ac ſingulatim uires, to-
mo 2. 179. b & uſq; ad finem libri
uinum non calefacit ſemper, & quando non ca-
leſciat to. 1. 87. c
uina tenuia, urinam promouent to. 2. 121. c
uina dulcia ibidem
uina aquoſa, quæ dicantur to. 5. 383. c d
uina auſtera, alui fluxionibus idonea ad cetera in
utilia ſunt to. 2. 147. a b
uina craſſa dulciaq; aluum deicere, notum nemi-
nī non eſt to. 2. 147. d
uina oligophora dicta to. 2. 148. c d
uinum aquoſum, *ὁλιγόφωρον* quod ſit to. 6. 175. a
uinum *ὀνυχόδες* apud Hippocratem ibidem b
uinum modicè dilurum, ſomnū inducit to. 4. 52. d
uina probatiſſimi ſucci to. 2. 147. a b
uina in antidotis conſciendis, quæ ſint eligenda
tom. 5 385. 10 & citra
uinum odoratum ac dulce, antidotis cur conue-
niat ibidem c d
uini delectus ad antidotos to. 5. 307. b c & 388. 14
uinorū tū iuxta regiones, in quibus naſcunt diffe-
rentiæ, tū iuxta ipſorum propriam ſubſtantiam
& natura cuiuſq; to. 5. 383. 8 & dein. & 388. a
uini, pro regionibus differentiæ to. 2. 359. 7
uinorum appellationes à locis uariæ, ac ſingulo-
rum uires to. 2. 338. d
uina tanquam Falerna uendunt quæ non ſunt, to-
mo 5 404. 30. c d
uinorum

uinorum, pro coloribus differentiae tom. 2. 360. d
& inde
uinum nigrum, crassum, austerum, sanguinis crassi
ac nigrioris materiae to. 1. 156. d
uina rubra & crassa, sanguini generando idonea
sunt to. 2. 121. b
uinum tenue, fuluum aut album, eorum uires ac
usus, in ijs quos succorum crudorum lassitudi-
nes infestant to. 2. 338. d
uina crassa & nigra ibidem
uina crassa & nigra, succum gignunt melancholi-
cum to. 4. 71. c
uinorum differentiae, quae secundum propriam ip-
sorum naturam reperiuntur, e quinque hisce ge-
neribus ducuntur, colore, sapore, consistencia,
odore, uirtute, & charum sigillatim expositio,
tom. 6. 651. d. c per accidens uero atque de fo-
ris a tempore 652. c
uinum dulce quia sit praeditum natura to. 6. 653. a b
quibus in locis proveniat eadem c nocumē-
ta uisceribus inde eadem d usus in morbis
acutis, in primis ipsius pulmonis 654. b
uinum dulce, continuo nigrum quoque est, non au-
tem contra to. 6. 657. c
uinum dulce, quale sputis educēdis idoneum ma-
gis est to. 6. 656. b
uinum album austerum to. 6. 655. b
uinum album, nullum potēter calefacit to. 6. 657. d
uinum fuluum & nigrum, austerum to. 6. 657. c
uinum merum intestina magis iuuat, caput offen-
dit minus, dilutū cōtra, & ratio huius? to. 6. 658. a b
uinum aquosum, quale sit to. 6. 658. b quibus in
locis proveniat eadem c febrilibus idone-
um maximē est eadem c d
de uini potu usque, ē Platone locus unus ē secun-
do De legibus t. 1. 1231. b eiusque interpretatio c
item locus super eodem alius d & eius inter-
pretatio col. seq. a b
uini commodus usus, concoctioni, digestionī, san-
guinis generationi & nutritioni confert abun-
dē to. 1. 1221. a & b
uinum citius quā aqua distribuitur, praestitū
album, purum, tenue, uel huiusmodi mediū,
tom. 1. 1182. c
uinum celerrimē nutrire to. 1. 86. a
uino proprium, celeritas mutationis to. 1. 87. b
uinum contra senij austeritatem datum homini-
bus to. 1. 1231. a b
uinum scitē sumptum, aut inscitē, quid efficiat, to-
mo 1. 1221. a & citra
uinū ubi plus bibitur, uitia gignit frigida, & quae
tom. 1. 87. d
uinum corpus totum, ac praecipue caput, calidis
uaporibus implens, tum motus immoderatio-
res efficit in partibus animae ceteris, tum consi-
lia praecipitat rationalis partis to. 1. 1232. b
uino utendum omnibus est, quibus refici corpus
est opus, nisi febricitent, & quali to. 6. 174. d
ac deinceps
uinum an calidis temperamentis idoneum sit, uti
frigidis ac siccis to. 2. 373. 18. & inde

uinum calidis temperamentis prohibet Hippo-
crates, siue sanis siue febricitantibus to. 6. 199. d
uini usus qualiter calido temperamento conue-
niat to. 2. 380. c d
uinum dulce, biliosis non est idoneum to. 6. 655. a b
uinum pueris alienissimum, senibus aptissimum,
tom. 2. 359. 7
uinum pueris non praebendū, & ratio to. 2. 262. 15
uinum praebere modicē iam adultis rectē potest
ibidem
uina, qualia senibus conueniant magis to. 2. 359. 7
& 360. a b
uinum, quae commoda senibus afferat to. 2. 360. a b
uina qualia senibus praeparanda sint, quibus est
calculus aut podagra aut arthritidis suspicio est
tom. 2. 360. d & seq. a
uinum praefrigeratum, eiusque usus to. 2. 150. c d
uinum in castris, leges Carthagenensium gustare
uerabant to. 1. 1231. c d
uini usus in febre diaria to. 6. 199. c
uinum, non in diarijs solum febris, sed acutis
quoque dedit Hippocrates to. 6. 199. d
uinum eiusque differentiae, quem usum aut offen-
sam in morbis acutis praestet to. 1. 1097. b per
totam col. dulce, uinosum, album eadem a
austerum, rufum, aut nigrum eadem c dilu-
tius, aut meracius eadem d
uinum quale, & quo pacto tum refrigeratos, tum
qui in morbo aut ex stomachi aut cordis dolo-
re deliquium patiuntur, persanet to. 5. 87. b c
uinum ne dandum in morbis acutis sit quarenti-
bus, non nisi distinctione praemissa respondē-
dum, & quo pacto to. 1. 1098. a & super hoc
ē Platone exemplum, siue bona uoluptas, t. 1.
1098. c
uini commoda in lassitudine ulcerosa to. 2. 329. c
uinorum genera, & qualitates, & quae uina cui acri-
tudini aut noceant, aut prosint to. 8. 290. & inde
uini differentiae, unde sumantur to. 6. 580. d
uinum ex humoribus, solum alit ibidem
uini Scillini, in omni ualitudine, & temperamen-
to saluberrimi confectio to. 6. 511. d
uini Basilij admirabilis confectio to. 6. 506. a
uinū ut odio sit, & quō ebrietas cauēda to. 6. 501. d
uina crassa celerrimē nutriunt to. 7. 11. 2
uina aquosa, sunt uina alba tenuia ibidem
uina crassa & colore rubra, maximē nutriūt ibid.
uinum, celerrimē nutrit to. 7. 18. 2
uina aquosa, id est alba & tenuia, exigua praebent
corpori alimentum ibidem
uina crassa & fusca magis alunt to. 7. 28. 2
uina nigra adhuc magis alunt, sed fusca uniuersim
& uelociter alunt to. 7. 18. 2
uina alba & crassa minus nutriunt nigris, sed plus
aquosis, nec uelociter nec uniuersim alūt ibidē
uina aquosa celerrimē per urinam trāseunt ibidē
uinum austerum astringit to. 7. 20. 2
uini potio, thorex is appellatur ab Hippocrate, to-
mo 7. 21. 2
uinum si quis potauerit ante cibos, qui sit euacua-
tus, uel per fluxum aut alui aut sanguinis aut al-
tero.

tero modo incidit statim cōuulsionem aut deli-
rium ibidem
uina acerba non calefaciunt ibidem
uina subrubea uel rubea absq̃ acri sapore calefa-
ciunt, & ualent contra famē caninam to. 7. 21. 2
uina crassa fecem faciunt to. 7. 21. 4
uina habēt sua tempora, potes inde colligere, ubi
dicit, Vinis crassis consistentibus fecem subsi-
dere solere: si igitur adlit cōsistentia, etiam alia
tempora aderunt
uinum habet calidam naturam to. 7. 5. 3
uinum promptē subintrat omnia, nisi sit crassum,
ibidem
uinum facit conuulsionem, & sanat, & quomodo
ibidem
uinum calefacit neruos, & quandoq̃ furiat ibide
uinum alit uniuersum to. 7. 18. 2
uini potio noxa, Græcis dicitur cræpale. *κρηπάλη*
uero quibuscumq̃ deriuatur à *κρηπάλῃ*, & pal-
lesthae to. 7. 5. 5
uinum non habet tempus coctionis præfinitum,
sicut nec cibus, sed secundum naturam uini, &
potatoris, tardius & citius digeritur to. 7. 5. 5
uinum sitim facit, & quomodo to. 7. 27. 5
uinum quando debet dari sitientibus, & quando
non, sed aqua ibidem
uinorum feci humorem melancholicum assimi-
lat to. 7. 11. 6
uina multa, fortia epota causant podagram, præ-
fertim ante cibum to. 7. 28. 6
uini potio diffundit sanguinem, euacuat, sine mo-
tus uehementia obstruções aperit to. 7. 31. 6
uinum est aperitium propter motum to. 7. 31. 6
uinum quando sanat dolores oculorum ibidem
uinum, lege Merum
uinum si quis biberit dilutū aqua calida, & prius
aliqua comederit, singultum incidit to. 7. 39. 6
uini potio sanat oculorū dolores, & quos, & quo
modo to. 7. 47. 7
uinum non toleratur à plethorica dispositione, to-
mo 7 47. 7
uinum, est remedium extensionū, post totius cor-
poris euacuationem, apud Asclepiadem ibide
uinum æquale æquali potum soluit halicem, anxi-
tudinem, oscitationem, horrorem ibidem
uinum calefacit totum corpus to. 7. 59. 7
uinum citō mouetur ad omnes partes ibidem
uinum, omnes humores optimos reddit ibidem
uinum aqua mixtum, quid agat ibidem
uini meracioris potus quid agat ibidem
uinacei dicti to. 2. 63. b
uinaceorum dilutum, eiusq̃ preparatio, ac uires,
tom. 2 64. b c
VIOLA to. 8. 34. 5. to. 5. 187. 150
VIPERAE descriptio to. 5. 362. b a
uiperarum duplex genus to. 5. 301. 2
uiperarum conceptus ac partus to. 5. 354. 3
uiperam theriacā quis primus adiecerit to. 5. 349. 8
uiperā, quo tempore capiendā sint, & quā sēli-
genda to. 5. 376. d & 361. 26
uipera, ne mordeat to. 6. 482. a

uiperā moribus, auxilia to. 6. 482. a b
uiperas, qualiter sibi preparare soliti circulatores
tom. 5 359. 15
uiperis, alijsq̃ serpentibus, Aegyptus uestitur, to-
mo 2 96. a
uiperā non ritē captā ac paratā, theriacam red-
dunt inutilem to. 5. 359. 15
uiperā ad theriacam non idoneā, quā to. 5. 301. 2
uiperis cur extrema utrinq̃ amputentur, ad the-
riacam to. 5. 353. 11. & col. seq. b
uiperarum, num abiicienda cauda sit, ad theriacā
compositionem to. 5. 301. c
uiperas, quo tempore capiendas esse, Crito cen-
suerit to. 5. 413. a
uiperā pro theriacā, preparatio to. 5. 362. c b
uiperas quo tempore uenari conueniat ad thēria-
cā preparationem, & ipsarum delectus, expo-
sita iterum to. 5. 393. c d
uiperā caro, eius facultas to. 5. 299. cap. 1
uiperarum carnis, uires to. 5. 302. 3
uiperarum caro uehementer desiccatur, ac sitim in-
ducit to. 5. 301. 2
uiperā, elephantiasim curat to. 5. 299. d & 300. a
uiperā aduersus elephantiasim remedium, & sur-
per eo historiarū quatuor Ifag. 132. 12
uiperā, quum sint corporibus hominū inimicā,
& perimant ita subito, cur tamen moribus ab
ipsis factis succurrere queant to. 5. 355. 13
col. seq. d c
à uipera illatum uulnus Ifag. 61. cap. 8
à uipera demorsus, abscisso digito saluus mansit,
tomo 4 76. a
à uiperis demorsi qui sunt, foris imponenda re-
media ordine quatuor t. 5. 442. 109 & deinceps
ad uiperā morsus antidoti tres ordine, Dorothei
Helij, Rustici medici, & enneapharmacos, to-
mo 5 440. 102 & col. seq.
VIRI ac mulieris differentia to. 1. 129. 6. b
uir ac mulier, qualiter in modo sanguinis diffe-
runt, & quā inde sequatur utrinq̃ to. 1. 122. 5. b
uiris & mulieribus ex excessu & defectu morbi
sunt to. 7. 57. 5
uiri qui sint steriles to. 7. 52. 5
uiri qui semper generabunt, & qui non to. 7. 62. 5
uiri contrarij, quando mulieribus contrarijs iun-
gi debeant ibidem
uiri, lege Mares
uirī, qua parte habeant rigores to. 7. 69. 5
uirī sunt fortiores & calidiores foeminis ibidem
uir metallicus, è lib. Epidemion quarto t. 3. 299. b
VIREs, lege Virtus
Virgo, ut appareat, quā corrupta est to. 6. 480. c
uirtutis substantia, è quibus compleatur to-
mo 6 266. b
uirtutis in animali & gubernatoris urbium, com-
paratio to. 7. 39. 5
uirtutes uentris, quatuor to. 1. 1170. c
uirtus formatrix, quā nam sit, & quomodo fin-
gat, to. 1 1249. c & 1248. a b
uis tractrix seminis tom. 1. 1141. a b
alteratrix b c formatrix ibidem
uis opti-

uis opifex omni materiæ particulæ inest, anima-
lis generandi to.1.1295.a
uis partium, tum impellēdi, tum expellēdi quip-
piam, motum suum longissime tuetur, & huius-
ce signa to.2.393.d & inde
uis quædam renibus inest, urinæ attractrix: uesi-
culæ, bilis: partibus, alimenti, eademq; secre-
trix to.1.1137.b
uires imbecilles, sanguinis missionem impediūt,
deiectionem mediocrem non ita to.2.329.d
uirtutes naturales, num ex æquo omnes lædātur,
ad corporis sui offensam: an alia magis, aliæ nō
ita to.3.106.d
uirium imbecillitas, & quandoq; extinctio, quas
habeat causas to.6.645.ab manifestas de-
inceps non manifestas c & col. seq. a
uirium imbecillitas in acutis cōtingens, quando
cibationem & quando euacuationem indicet
tom.6 646.c.d
uires per initia morbi non admodum cōtingit ut
imbecilles sint, & quando tamen id contingat
tom.6 240.d
uirium robustarum signa to.5.1116.a.b
uirtus, semper sui custodiam indicat to.6.230.b
a uirtute partium instrumentariarum qualiter ua-
riatur indicatio curationum to.6.399.d
uirtutis custodia, quibus fiat rebus to.6.268.b
uirtus in quibus consistat, & quibus modis illam
solui contingat, item hæc resoluētes causæ, &
de huius tutela præcepta to.6.299.c & colum-
nis sequentibus tribus
uirtus quibus modis seruetur to.6.230.c
uirtutis custodia per similia fit, & quo pacto to.6
266.b
uirium augmentū, sanguinis ac roboris t.3.315.b.c
uires sunt in omni parte animalis, quæ habēt uim
alterandi & mutandi in alimentum to.7.39.5
uires quæ sunt in omni parte animalis quodam-
modo habent intellectum ibidem
uires adeo debilitantur in omni euacuatione etiā
puris, ut non sit remedium restaurandi, & ratio
tom.7 27.6
uires ex morbo debilitatæ quandoq; balbuti-
m causant to.7.32.6
uires fiunt imbecilles ex medicamento epoto &
euacuatione to.7.52.6
uirtutis defectus exigit adiectionem to.7.17.1
uirtus, in singulari & plurali dici potest to.7.16.2
uirtus est una genere, plura speciebus ibidem
uirtutis sensibilis debilitas, est causa non uidendi,
non audiendi to.7.49.4
uirtus quædam expulsiua inest in arterijs quæ fa-
cit fluxus criticos, & sudores, & alui deiectiones
to.7.21.7
uires ægri ad quantū, & quomodo possint cogno-
sci, & quod coniectura, & qualis coniectura
tom.7 12.1
uires ægri docent modum cibandi to.7.17.1
uires & uirtus citō recuperantur humido, citissi-
mè odore to.7.11.2
uires ualidas habentes, si purgentur, sanantur æ-

state to.7.25.2
uires debiles & imbecilles habentes, si euacuen-
tur una dissoluuntur ætate ibidem
uires & uirtutes, nostri corporis tres sunt, natura-
lis, uitalis, animalis, colligi potest ex fine huius
tom.7 29.3
uires sunt imbecilles propter motum uehemen-
tem to.7.32.4
uires imbecilles ducūt ad locum affectum super-
fluitates ibidem
uirium imbecillitas, est causa pauci sudoris tom.7
41.4
uirium imbecillitas in conualescentibus bene co-
medentibus casus plethoricos facit, idest tuber-
cula, & labores in articulis to.7.45.4
uirium imbecillitas, lege Imbecillitas uirium
uirgæ uirilis affectæ, remedia to.8.109
uirgæ genitalis anatome to.8.200
uirgæ, quibus ad generandum inepta t.1.801.c
cur non semper tensa 799.b
uirgæ tensio to.1.801.b tensionis causa eadem c
substantia commoda inquiritur 799.b.c & 800.b
ortus substantiæ 800.2
meatus, positus, constructio & usus 801.d & de
inceps cutis epiphyse 802.a nervi 795.c.d
uirgæ medicriter tensæ ad interiora reflectun-
tur to.7.46.6
uirgæ in cœlo apparentes, quid sint to.8.28
uirgo quædā Larissæ febris ardens t.3.579.85
uirtus quid sit to.1.1033.a
uirtus, quopacto una sola sit, quo pacto plures ef-
se possint to.1.1033.a.b
uirtutes tū corporis tum animi, quæ Isā.17.4.a.b.c
uirtutum numerus ac uis & acquisitio, cui sunt cō-
perta to.1.1099.b.c
uirtutes partium animæ, non eadem, sed rationa-
lium, rationales; irrationaliū, irrationales sunt,
& quo pacto to.1.986.d
uirtus quæ in ratione sita est, quomodo uocitan-
da to.1.1033.b item quæ in irascibili parte, &
tertia quæ in concupiscibili eadem c
uirtutes partium cæterarum animæ habitus tan-
tum sunt ac potentia, rationalis uerō partis sci-
entia quoq; est to.1.1033.c
uirtus, quarta quædam ex mutua trium habitudi-
nerefulsans to.1.1033.b & quæ sit ibidem c
uirtutum æmulatio concertatioq; pulcherrima,
tom.2 207.a
de uirtutibus disputatio, a disputatione de pertur-
bationibus pendet to.1.987.b
de uirtute scientiam efficiens, ratio demonstrati-
ua una est, eaq; breuis to.1.1032.d & quæ sit
ea 1033.a.b
uirtutē unam tantū esse, Aristō arbitrat, & quo
modo to.1.1032. & 1033.d
de uirtutibus, tota Aristonis sententia exposita,
tom.1 1033.d. & citra
de uirtutibus, Chrysippi interpretatio tota to-
mo 1 1034.a.b. & deinceps
uirtus cuiusq; rei, in quo sit Isag.25.b
VIS CERA non prius quàm uenæ consistunt in
genera-

generatione, sed ipsis agnascuntur, & modus
 expositus to. 1. 12. 4. a. b
 uiscera quatenus nervos receperint to. 1. 98. 2. d
 uisceribus qui nervi tutiores fuerint to. 1. 659. a. b
 uiscerum ligamenta to. 1. 523. c
 discrimen in tunicis 555. penult. & intelli-
 norum nervi 824. 5
 viscera quibusdam ab exercitatione, aut alio itine-
 re, cur dolent, & diata ratio to. 2. 1. 65. 31
 uiscera pedestrium animalium, qualiter nutrant
 corpus to. 2. 99. 11
 viscera uolucrum animalium, quale praebeant nu-
 trimentum to. 2. 107. 2. 0
 uiscera frigida generant paucam bilem to. 7. 20. 2
 uiscera debilitant, ubi splen non purgauerit, &
 limus sanguinis multus sit in hepate to. 7. 21. 4
 uiscus totum occupans inflammatio, facit caren-
 tiam anhelitus to. 7. 34. 4
 uiscerum inflammationes faciunt tumores ingui-
 num periculosos to. 7. 55. 4
 uiscera sentiunt dolorem in febris acutis uehe-
 mentibus, & propter siccitatem, & est signum
 malum to. 7. 66. 4
 uiscerum dolores, aut propter inflammationem,
 aut propter erysipelas, aut propter fortem ob-
 structionem, aut propter aliquem abscessum
 tom. 7 56. 4
 ad uiscera trahitur materia in somnis, ideo habe-
 tur ex somno nocumentum, sed habetur inde
 maius iuvamentum, quia materia concoquitur
 tom. 7 67. 4
 uisceris nomine intelligit uentriculum, splen, he-
 par, Galenus to. 7. 27. 6
 uisceris nomine intelligit cor, pulmonem; quia di-
 cit, & uiscera quae sunt in thorace, Galenus
 tom. 7 28. 6
 uisceris fibra, aut aliquod alterum quod exierit, in-
 troducitur propter omentum to. 7. 58. 6
 uiscerum inflammationibus magnis accidit frigus
 partium extremarum to. 7. 117
 uiscera peruruntur à calore inflammationum, tra-
 hente sanguine ex toto corpore ad se to. 7. 117
 uiscera dum habent sanguinem, peruruntur extre-
 mae partes frigescent ibidem
 in uisceribus, magna inflammatio facit partium ex-
 tremarum frigiditatem to. 7. 26. 7
 uiscera asperae arteriae to. 7. 30. 7
 uisceris aliquid effertur, & tunc est spumoso spu-
 tum to. 7. 30. 7
 uisceris nomine quod intelligantur etiam cor &
 pulmo, quia dicit sanguinem trahi intus, certum
 autem est quod ad cor trahitur to. 7. 117
 uisceris nomine, hepar intelligit Galenus to. 7. 6. 4
 uisceris nomine, cor intelligitur to. 7. 65. 4
 uiscerosus to. 1. 933. 2 & deinceps
 Viscum to. 8. 345. to. 5. 187. 149
 V I S V S quid Itag. 173. b
 uisus instrumentum to. 1. 819. c. d & deinceps sen-
 sorium, eiusque meatus 630. a. b sensorij alteratio b
 nervi 655. d
 uisionem impediencia 669. c. d

uisiorum instrumentorum constructio expen-
 ditur to. 1. 673. a securitas 675. a & ultra
 uidendi instrumentum praecipuum, crystallinus
 humor to. 1. 405. c. d
 uidendi instrumentum, aer nobis circumfusus est,
 & quo pacto to. 1. 1041. c
 uisus instrumentum, lucidum dicitur & ratio
 tom. 1 1044. c
 & super hoc, Platonis locus to. 45. a. b. & quare
 sit à natura factum, pulchra expositio to. 47. d
 uisus instrumentum, cur lucidissimum sit to. 1. 404. c. d
 uisus obiectum proprium, color est, & quo pa-
 cto to. 1. 1043. d
 uisus, solus una cum proprio sensili, magnitudinē
 quoque rei uisae & formam percipit, & huius ra-
 tio to. 1. 1044. a
 uisus per medium aerem ad coloratum porrigi-
 tur, sensus ceteri, ut ad se offeratur sensibile ex-
 pectant to. 1. 1043. d
 uisio quo pacto fiat, expositio to. 8. 32. & 221. to. 1
 1041. b & per aliquot columnas ite super hoc,
 Platonis locus 1045. b Item to. 6. 537. 6
 uisio aut sit foras mittendo quippiam aut intro su-
 scipiēdo, & quonā modo explicatio to. 1. 1041. b
 de uisione, eiusque modo, Aristotelis ac Stoicorum
 improbat sententia to. 1. 1049. per totū
 de uidendi modis, alia recte Aristoteles tradit, a-
 lia imperfecte, & quomodo to. 1. 1048. a
 uisionis medium, quod *σφαγνίς* dicitur, recte ab
 Aristotele constitutum to. 1048. a
 uisionem Aristoteles, qualitate quadam per cir-
 cumfusi aeri alterationem à rebus ad intuitum
 usque nostrum perueniente, contingere, recte ar-
 bitratus to. 1. 1049. d
 uidendi ratio, mathematica demonstratione ostē-
 ditur to. 1. 696 conorū uisiorum axes to. 1. 691. d
 in uisu cōtingentium symptomatum causae to. 3. 50. a
 uisus laeditur instrumento affectio, & ratio huius
 tom. 1 1047. a. b
 uisionis offensae in febris, ac per suffusiones qua-
 liter contingant to. 4. 747. 26. & deinceps
 uisui, colores qui grati sint, & qui contra, et cuius-
 que ratio to. 3. 61. b & deinceps
 uisui, partim cōducit lentium efus, partim obeff,
 & quomodo, aut quibus to. 2. 45. b
 uisui dolorem aut uoluptatem afferentes, causae
 tom. 3 61. b
 uisus caliginosus cur fiat ab austro to. 7. 53
 uisus cur hebes in senibus to. 7. 313
 uisus repente destruitur in uertigine, cur, & quo-
 modo to. 7. 17. 4
 uisoria uis laeditur à ualde stupefaciētibus, & pa-
 rum stupefacientia causant dolorem to. 7. 31. 6
 Vis uitalis quo indicio cognoscatur maximo in-
 cendio laborare to. 7. 55. 4
 V I T A simplex inculpatāque, quae sit to. 2. 273. d
 de uita cuiusque sine, falsa opinio peccatorum cau-
 sa est to. 2. 226. 7
 de uita sine opinio falsa, ad miseriae & calamita-
 tes ducit to. 2. 225. a
 uita genus optimum deligendum, quod quamuis
 difficile

difficile, consuetudo facile efficit & iucundum
tom. 2 207. b. a

uitæ ratio, uarios parit humores to. 1. 115. 1. c

uitæ rationes uariæ, & quibusq; competēs uictus
ratio to. 2. 149. d. & deinceps

uitæ ratio dicta in quibus consistat to. 3. 92. c

uitam nullis negotiis impeditam agentium, aut con-
trā, tibi to. 2. 132. b. c

uitam inquietam ac negotiis deditam agentium,
uictus ratio to. 2. 132. c

uitam agētium negotiis uacuum, uictus ratio per
æstatem to. 2. 150. d & seq.

uitam agentes occupationibus assiduīs impedi-
tam, eorumq; per æstatem ratio uictus t. 2. 150. d

uitæ extremum quod sit to. 3. 175. penult.

uita breuis, cur ab Hippocrate dictum to. 4. 228. d
& 233. b & to. 7. 1. 1

uitæ maxima causa est ignis to. 7. 14. 1

de uita & morte qualiter iudicandum to. 7. 33. 2

ad uitam & omne opus animæ, dissolutio est ma-
ximum malum to. 7. 17. 3

uitæ instituta conferunt euacuationibus digno-
scendis to. 7. 2. 4

uitalis principij angustia facit anhelitus carentiā,
tom. 7 34. 4

ad uitam necessaria est appetentia to. 7. 3. 6

uita quibus sit magis sana, & quibus non to. 7. 2. 6

uitalis spiritus excretio facit exolutionem, & ani-
mi defectum to. 7. 8. 7

VITILIGINES nigrae sunt passionēs melanco-
lica to. 7. 20. 3

uitilignes quid sint, & quomodo fiant, & cur ue-
re to. 7. 20. 3

uitiligo, uide Alphas, Leuce

uitiliginum generationis causæ to. 3. 97. d & b. c

VIVERE ex entibus quæ dicantur to. 3. 170. d

uiuētia à non uiuentibus quomodo differant t. 1
223. b

uiuētia solum augentur to. 1. 114. 1. d

uiuētia, modis primis ac simplicibus quatuor,
corrumpi dicuntur to. 3. 171. a

uiua absq; adiectione calcis, in medicorum libris
usurpatur to. 5. 911. c. d

uiuorum anatomia to. 8. 163. & deinceps

Vitex, quare Agnos

VITIS agrestis, lege Ampelos agria

uitis satia, quare Ampelos hemeros & t. 8. 345

uitis alba, uide Ampelos leuce, & to. 8. 314

uitis nigra, lege Ampelos melæna

uitis fructus ac semen to. 2. 56. b

uiticis semen to. 2. 53. 42

VITIA & uirtutes partium animæ irrationalium
respondent uero ac falso partis animæ intelligē-
tis to. 1. 1133. a

uitium excidentes aliquod, ne uirtutem illi finiti-
mam excidamus, præcepta to. 2. 216. b

uitium rei cuiusq;, ex eo ut uirtus eius cognosca-
tur, discitur Isag. 24. d

uitiosi corporis succi, quantam ad gignēdos mor-
bos usum habeant, frequens annonæ caritas de-
clarat, & quomodo to. 2. 129. a. b

VITREVS humor qualis, & reliqua de ipso to. 1
1043. a. b

uitrei humoris in oculo figura to. 1. 723. a

uitreus humor dictus Praxagoræ to. 3. 141. a. b

uitreum humorem excreuit Galenus to. 4. 34. d

uitrum continens terra qualis sit to. 5. 254. 6

uitreolum siue ærugo, lege Aerugo

Vitulinæ carnes to. 2. 93. d & 137. 9

VLCVS quid sit to. 6. 87. a & 60. b & Isag. 143. d

ulcus, solutio cōtinuitatis in carne dicitur t. 3. 17. d

ulcus, communis similiarum instrumentariumq;
partium affectus est to. 6. 70. c

ulcus, genere est cōtinui solutio to. 6. 87. a & 62. a

ulcus esse omnem morbum qualiter ab Hippocra-
te dictum to. 3. 166. ca. 6. & inde

ulceris appellatio, differentia eius particulares si-
gillatim expositæ, & appellationis cuiusq; ipsa-
rum assignata ratio to. 6. 35. a & deinceps

ulcerum curationem, tum eorum quæ citra alium
affectum consistunt, tum quæ coniunctos affe-
ctus cæteros habet, primus Hippocrates inue-
nit, & huius ostensio to. 6. 104. c

ulceris curatio Isag. 272. a

ulcus quid sit, & quas habeat curationis indicatio-
nes to. 6. 140. d

ulcerum differentia propria, quæ sint, & unde fu-
mantur to. 6. 82. d & 83. a & quæ ab ijs ducunt
indicationes curandi differentes 84. d & 85. a

ulceris simplicis curandi, indicatio simplex est, ca-
uiuerò duplex est indicatio, et q; pacto t. 6. 62. d

ulcerum curandorū, præcepta to. 5. 805. d & dein.

in ulceribus curandis differētia particularis per-
magna est to. 5. 915. c. d

ulceris qua ulcus est, sanatio mediocris, siccatio
est to. 6. 103. a

ulcera citra medicationem exasperationemq; ma-
nifestam siccare potentium medicamentorum
simplicium enarratio to. 5. 898. ca. 2 metalli-
ca medicamenta eadem d reliqua 890. d

ulcerum curandorum medicamenta mitia, quæ
sint to. 5. 907. c

ulcus omne, siue sponte, siue ex accidente & uul-
nere sit factum, exsiccari desiderat medicamen-
to non aspero to. 6. 396. d

ulcera, pro sui constitutione aut corporis ipsius e-
groti temperamento, magis minus'ue siccantia
sarcotica pro carnis generatione postulant
tom. 6 68. b. c

ulceribus, nullum humectans commodum est
tom. 5 802. b. c

ulceribus curandis, communia præcepta repeti-
ta, uelut, quòd natura non omnis eadem medi-
camenta requirit, & improbatā super hisce em-
piricorum imperitia & methodicorum stupidi-
tas to. 6. 76. d & 77. a

ulceribus superuenientes affectus, maius ipsum
reddere ulcus potentes, qui sint, & quot nume-
ro, & præcepta quædam super iisdem methodi-
ca, communia to. 6. 87. d

ulcerum curandorum indicationem, ab ipso affe-
ctu sumit Hippocrates, non à diuturnitate, &
huiusce

huiusce, ex varijs ipsius locis citatis ostensio, to
mo 6.101.d. & 104.c
ulcerum diuturnitas, curationis indicationē non
præbet to. 6.102.a
ulcus recens & uetus, non habent differentes cu-
randi indicationes to. 6.85.a
ulcerum curandorum indicatio, à causis primiti-
uis non sumitur, ostensio to. 6.90.d. & 92.b.c
& à presentibus, quo pacto eadem d.c
ulceribus accidens magnitudo quandoq; indica-
tionē præbet curationis, & quo pacto to. 6.108.b
ulcerum tanquam differentias proprias opinan-
tur medici, quæ tales non sunt, sed affectuum al-
iorum sunt to. 6.73.c. & 83.a & d
ulcerum proprias differentias, ab ijs quæ tales uide-
ntur quibusdam, & non sunt, sed aliorum af-
fectuum complexus sunt, qua methodo quis
artificiose dignoscat, ostensio to. 6.84.b
& deinceps
ulceris plani curatio, indicationem habet dupli-
cem, sicut caui: differunt tamen, & quo pacto,
to. 6.71.c
ulcerum curationis methodus tota, è libris duo-
bus methodi, tertio & quarto, breuiter repeti-
ta, & tanquam epilogus eorum quæ in illis tra-
dita fuere to. 6.113.a
ulceribus futurae ac fibulae quid præsent, & earū
modus to. 6.72.b
ulcera futura aut fibulas si non admittant to. 6.72.c
ulcerum deligatio to. 5.900.ca.3. & reliquæ circa
ipsa chirurgiæ præcepta 906.2. ac deinceps
ulceribus, cur stare proficuum non esse, Hippo-
crates dicat to. 3.197.c.d
ulceribus quibus aut quando conveniat, purga-
tio to. 6.105.c. ex sententia ac locis Hippocra-
tis a c sanguinis missio 107.d
ulceratae partes, nisi legitimi temperamentis sint,
curari nequeunt to. 6.79.b
ulceri omni quatenus ulcus est, uinum optimū
est medicamentum to. 6.73.b
ulcerum, quatenus ulcera sunt, absq; cauitate scilicet,
curationis exposita methodus to. 6.71.a.b
ulceris caui, curationis methodus exposita tota,
to. 6.62.d & primum inueniendi quæ ipsa car-
ne expleant, exposita ratio cōfutataq; super eo
methodicorum sententia eadem c postmo-
dum demonstratus idoneus inuentorum usus
& notati empirici sese subinde ac temere ab u-
no ad aliud transerentes 66.d
ulcerum cauitatū curatio, naturæ est opus, super-
excrecentium medicamenti to. 6.76.a.b
in ulcerum cauorum curatione quantum præstet
methodus sola experientia to. 6.70.a
ulceris caui supplendi materia, sanguis est bonus,
opifex ipse natura to. 6.66.d
ulcerum cauorum curationis methodus to. 5.824.3
& medicamentorum ad id præparandum ra-
tio d & deinceps
ulcerum cauitatum impletio, curatio earum est to
mo 6 65.b
in ulceris caui curatione expletioneq; duo aduer-

tenda, partis temperies & sanguinis influentis
qualitas to. 6.67.a
in ulcerum cauorum curatione quædam scribi ac
dici nequeunt, ut neq; in cæteris, & quæ to-
mo 6 69.d. & 70.a
ulceris caui recta curatio in quibus consistat, epi-
logismus breuis to. 6.69.a
ulcus cauum, postquam carne impletū est, ac pla-
num effectum, hiat tamē adhuc, duplex adhuc
superest affectus curandus to. 6.71.b & eius
methodus explicata 74.d
ulceribus cauis, emplastra cum linamentis exce-
pta imponuntur to. 5.829.c.d
ulceri cauo admodum medicamentum cur nihil
profuerit inuentio, & emendatio to. 6.70.a.b
ulcera in summo caua, cuiusmodi medicamenta
desiderent to. 5.837.c
ulceribus cauis apertis, in sano corpore, Lite em-
plastrum uiride facit to. 5.831.b
ulcerum sinus cuiusmodi medicamēta postulent,
to. 5 837.a.b
ulceri si supra cauitatem ac sordes, uel intempe-
ries simplex aliqua, uel etiam phlegmone aut e-
rysipelas aut gangrena adsit to. 6.81.d
ulceribus simul incidentium affectuum expositio
ac primū intemperiei solius, methodica curan-
di ratio, & materiæ idoneæ explicatio to. 6.80.a
ulcerum oris prætumidis ac duris, præcepta quæ-
dam curandi to. 5.904.b
ulcerum saniei ac sordium generatio & causæ to-
mo 6 77.a.b
ulcerum sordibus tollendis idonea emplastra, to-
mo 5 837.d.c
ulceribus cicatricē obducendi methodus to. 6.75.a
ulceribus ad cicatricem uenientibus, pharmaca
diutius immanere expedit, & ratio to. 5.801.8.e
ulcerum superexcrecentem carnem habentium, cu-
randorum methodus to. 6.76.a
ulcerum superexcrecentium detractoria medica-
menta to. 6.76.a.b
ulcus superexcrecentem carnem habens, non est u-
nus morbus to. 6.76.a
ulcerum differentia propria, si in uno multæ simul
coierint, præcepta methodica to. 6.86.b.c
ulcera cum plures facultates medicamenti requi-
runt to. 5.912.7.b.c
ulceribus, si contrariæ indicationes adsint, curan-
di, ueluti ægri temperamentum sit humidius,
pars affecta siccior, aut utrunq; aliter, præcepta
methodica to. 6.80.d
ulceribus si contingant indicationes contrariæ,
quæ diuersis temporibus perfici uolunt, ueluti
in ulcere cauo simul & sordido, præcepta metho-
dica to. 6.81.c.d
ulcerū curandorū indicatio, quæ ab hebetudine
aut acumine partis dolentis sumitur to. 6.108.c.d
quæ à positu & figura partis eadem c
ulcerum curandorum indicationes, qualiter u-
rient in singulis partibus animalis, iuxta earun-
dem uariam tum compositionē tum naturam,
seu temperaturam, uelut in uesica, utero, intesti-

nis, uentriculo, pulmone to. 6. 131. a b
 ulcerum omnium generalis curatio, quantum iuxta singulas animalis partes speciatim mutetur, repetita ostensio, atq; inibi methodicorum confutatio to. 6. 127. c
 ulceribus dysepulotis, in capite consistentibus. emplastrum to. 6. 927. d
 ulcus aurium quam imperite curaritur methodicis quidam to. 6. 129. b & eius emendatio a Gal. 129. d
 ulcerum in oculis curandorum precepta quedam, tomo 6 130. d
 ulceratio oculi quid Isag. 184. d c
 ulceribus in faucibus, paristhmis, in arteria aspera curandis, precepta methodica to. 6. 109. d
 ulceribus in ore curandis, precepta to. 6. 130. d
 ulcera pectoris, maius habent compendium curationis, quam pulmonis to. 6. 126. d
 ulcera pulmonis, num curationem recipiant, agitata questio to. 6. 124. c agnitio affectus huius siue signa 125. c & curationis methodus 125. d & remedia ibidem
 ulcera pulmonis insanabilia, quae sint to. 6. 136. c
 ulcera pulmonis, ubi phlegmonem contraxerint, exigua curandi spes est to. 6. 126. b
 ulcera pulmonis ualde difficilia quae, & curatio ipsarum to. 6. 136. b
 ulcera pulmonis, cur curatu difficilia sint to. 6. 131. d
 ulceris in pulmone ob catarrhum facti, curatio, tomo 6 135. a
 ulcerum in asperae arteriae tunica interiore consistentium, curandorum methodus to. 6. 132. a b
 ulcerum quae in pulmone ac thorace consistunt, curandorum, rursus precepta to. 6. 131. b c & deinceps ulceribus pulmonis ac thoracis omnibus, destinata medicamenta, mel accipere debent to. 6. 110. a
 ulcerum diaphragmatis curandorum, precepta, tomo 6 126. d
 in ulceris interni curatione, uinum an conueniat tomo 6 109. d
 ulceribus internis, competentia tum alimenta, to. 6 109. b tum medicamenta 109. c
 ulcera, quae intra peritonaeum sunt omnia, difficilia curatu sunt ubi phlegmone occupantur to. 6. 127. a
 ulceribus, in uentriculo curandis, precepta to. 6. 131. d
 ulcerum in intestinis consistentium curandorum precepta to. 6. 131. c
 ulcerum in uentriculo, intestinis tum crassioribus, tum tenuioribus, curandorum indicatio a positiu earum partium to. 6. 109. a
 ulcera, si in uesica & renibus consistent, methodica precepta to. 6. 110. a b
 ulcera, citra phlegmonem in sede aut pene consistentia, qualia requirant auxilia tom. 6. 139. a & col. seq.
 ulcera arteriarum num sanari possint, agitata questio, & eius curationis precepta, & remedia, tomo 6 122. d. & 123. a
 ulcus in uena magna curari difficile, in arteria impossibile est to. 6. 114. d
 ulcus arteriae in cubito per imperitiam medicinacise, curatio to. 6. 123. b

ulcerum in uenis arterijsq; contingentium, differentiae expositae & causae to. 6. 114. c d
 ulcerum in uenis arterijsq; ex abundantia humorum perrupto uase contingentium, curationis methodus tota to. 6. ubi ad manum scilicet fuerit pars affecta. & primum sistendi sanguinis profluentis ratio 115. d 116. a mox uulneris ipsius perfanatio, & idonea remedia 118. a. b
 ulcera uenarum ubi ad manum sint, eandem curationem habent ijs quae in carne accidunt, & qualiter to. 6 122. d
 ulcus in arteria ex pestilente morbo, in adulescente a Galeno perfanatum quo pacto to. 6. 133. b
 ulcera dysepulota, id est uix ad cicatricem uenientia, quae sint to. 5. 818. c d
 ulcera cacoethe, id est maligna, quae ibidem & tomo 6 101. d
 ulcerum dysepulota, siue cicatricem difficulter admittentia, & cacoethe, siue maligna, qualiter differant to. 5. 895. c
 ulcera desperata quae sint to. 5. 910. 6. c
 ulcerum dysepuloton differentiae quae sint, & omnibus ijs commune, quid sit to. 5. 923. 11
 ulcerum rebellionem efficere potentes, causae obiter assignatae to. 6. 95. b a
 ulcerum rebellium ac aegre sanabilium differentiae tres: quatenus alia ob carnis ulceratae intemperiem, alia ob adfluentem humorem talia fiunt, & utriusq; bifaria: intemperie quidem, quoniam alias in qualitate sola peccet caro, alias cum accessorio quopiam tumore: in adfluxu, quoniam alias in qualitate, alias in quantitate peccat sola to. 6. 88. a
 ulcerum rebellium, ob solam ulceratam carnis intemperiem, curandi methodus to. 6. 88. d si tumor insuper adsit, precepta 89. b a si adfluat humor malus eadem c b si multus ibidem
 ulcerum cicatricem difficulter admittentium, tum malignorum, curationis methodus repetita, & iuxta hanc ipsam idoneorum auxiliorum topi eorum inuentio exposita to. 5. 896. c & col. sequen. tribus
 ulceribus dysepulotis & malignis conueniens chirurgia exposita, & modus utendi recte praeditis pharmacis, ut siccis to. 5. 900. cap. 3 & col. seq. duabus ut emplastra ex iisdem, in hunc usum recte praeparantur & utiliter 902. 4 & col. seq. tota & 907. b c
 ulceribus oras induratas habentibus, item uix sanabilibus, uiridis praeparatio to. 5. 830. c b
 ulceribus malignis & contumacibus curandis, materia simplicium medicamentorum quae sit to. 5 899. d & 897. d & quae minime conueniant 900. a
 ulceribus dysepulotis & malignis, emplastra ab antiquis scripta, quare elemento E, titulo Emplastra ulceribus dysepulotis & a prioribus tradita, & cetera.
 ulcera maligna, quum tantum ut ulcera sunt, curantur, diuturna omnino sunt to. 6. 101. d
 ad ulcera tum dysepulota, tum cacoethe componendorum emplastrorum alborum, exposita ratio, tom. 5 818. c d
 ulcera

ulcera maligna quoto quoq; die soluēda sint, to. 5
 904.c. item quid tum a duertendum 901.2
 ulceri maligno si lien aut iecur causam præbeat,
 quid agendum to. 5. 901.b item si uniuersum
 corpus plethoricum sit ibidem a
 ulceri maligno si uena uaricosa adiacet, quid sit a
 gendum ibidem a
 ulceribus nondum malignis, sed cicatricem ægre
 recipientibus, emplastrum ex Andromacho,
 tomo 5 908.4
 ulcerum malignorum, curationis methodus è li-
 bris Thessali appositæ, & eius exploratio im-
 probatioq; to. 6. 93.b
 ulceris maligni scalpendo excitati, exemplum, &
 præcepta tom. 6. 97.a
 ulcus malignum omne, statim etiam cauum est,
 tomo 6 95.c
 ulceribus ob superiectâ uaricem rebellibus præ-
 cepta methodica to. 6. 90.c
 ulceris in tibia, uenam uaricosam superpositâ ha-
 bentis, curatio to. 1. 158.a & ultra
 ulceribus dysepolutis & malignis, topica sicca,
 quare sub elemento S.
 ulcus ab atra bile, quo pacto sit curabile to. 1. 159.a
 ulcerum, si liuida & sicca, aut pallida & sicca facta
 sint in acutis, præfagia to. 4. 74.7.2.5
 ulcus aperistaton to. 5. 82.4.3
 ulcera chironia, quæ dicantur to. 5. 903.5
 ulcera chironia, quæ sint to. 5. 930.1.3
 ulcera uix sanabilia, ab alijs chironia dicuntur ibid.
 ulcera depascentia, quæ & quomodo to. 7. 45.6
 ulcera chironia, quo pacto à nomis dictis diffe-
 rant, & quæ sint; curationis amborū scopi diffe-
 rentes to. 5. 973.d
 ulceribus chironijs facientia, polychresta empla-
 stra, habes to. 5. 935.c
 & per paginas consequenter undecim
 ulceribus sordidis, profluentibus, idoneorū me-
 dicamentorum scopi to. 5. 83.6.c & d
 ulceribus humidis & sordidis emplastra præpa-
 randi, præcepta to. 5. 833.b.c ulceribus apertis
 ibidem cauis ibidem
 ulceribus sordidis & humidis emplastrum uiri-
 de, tomo 5 829.4
 ulceribus cruentis emplastrum uiride to. 5. 826.ca.1
 ulceribus apertis, uiride emplastrum to. 5. 829.4
 ulcerum ambustorū remedia è terris to. 5. 253.b.c
 ulcerosus sensus, è mordaci humore fit, & eius cu-
 ratio to. 3 318.b
 Vlcus, est causa lassitudinis to. 7. 5.2
 ulcera cur fiant, & quò uere to. 7 aph. 20. lib. 3
 ulcus potest esse causa stillicidij to. 3. 16.3
 ulcera oris in summa parte, aphthæ dicuntur to. 7. 243
 ulcerosa dispositio, causa leuitatis intestinorum,
 tomo 7 30.3
 ulcus in senibus difficulter sanat to. 7. aph. 31. lib. 3
 ulcera putrida habent liquores saniosos nihil dis-
 positioni conferentes tom. 7. 47.4
 ulcus ulcerari, lege Exulceratio exulcerari
 ulcus uesicæ aut renum, quomodo fiant, & ex quo
 tomo 7 75.4

ulcus potest esse in aliquo urinæ meatu & pus, &
 sanguis per urinam exibat ibidem
 ulcera in pene, sanguinem & pus faciunt to. 7. 75.4
 ulceris uesicæ signa, quæ sint to. 7. 78.4
 ulcera uesicæ, odore graui percipiunt to. 7. 11.5
 ulceribus frigus inimicum to. 7. 20.5
 ulcera quibus deueniunt ad suppurationē to. 7. 20.5
 ulcerum conuulsiones unde, & quomodo sanan-
 tur, to. 7 21.5
 ulcerata cutis est rarior to. 7. 20.5
 ulcera quæ suppurabilia non sunt to. 7. 22.5
 ulcera putrida, ulcera quæ habet fluxiones, non
 sunt suppurabilia, & quædam alia ibidem
 ulcerib. capit. maxime prodest calor to. 7. 22.5
 ulcerata frigore præsertim sanant calido to. 7. 22.6
 ulceri pus generanti, nil mali potest aduenire, ib.
 ulcera quæ conuulsionem afferunt, non suppu-
 rantur, & multa ulcera quæ non suppurantur;
 docet Galenus ibidem
 ulcera quæ calido nō suppurant to. 7. aph. 22. lib. 6
 ulcera uaria ibi nominat, ut cæceroſa, chironia, te-
 lephía, phagedania ibidem
 ulcera quæ sint putredini obnoxia ibidem
 ulceribus frigidum mordax to. 7. 23.5
 in ulceribus tumores apparentes, & euanesce-
 tes quid faciant to. 7. 65.5
 ob ulcera quando & quomodo insanæ & disten-
 tiones fiant ibidem
 ulcera in dorso, quid agant ibidem
 ulcera in superficie faciunt leuitatem intestino-
 rum, to. 7 1.6
 circa ulcera putredo aliqua est, si febris natura cū
 appetentia fiat, in difficultatibus longis intesti-
 norum to. 7. 3.6
 ulcus eroditur à siccis humoribus, & quomodo
 cognoscatur to. 7. 4.6
 ulcera prius exsiccantur, quàm ad cicatricem per-
 ducantur to. 7. 8.6
 uera in hydropicis difficulter sanantur to. 7. 8.8
 in ulceribus canis generatur caro, quæ uidet ger-
 minare to. 7. 19.6
 in ulceratis per exesum crescit caro 7. aph. 19. lib. 6
 ulcera omnia profunda, si ad cutem uertantur, bo-
 num; si intro, malum to. 7. 25.6
 ulcerationē habentes cancri, an curari debeant, ib.
 ulcera ad cicatricem perducere non possunt in can-
 cris ibidem
 ulcera annua uel longa, os abscedere est necessa-
 rium, & cicatrices causas fieri to. 7. aph. 45. lib. 6
 ulcera longo tēpore manēt, uel quia cicatrix nul-
 lo modo fit, uel si fiat, rursus soluitur to. 7. 45.6
 ulcera, ex mala curatione medici, quandoq; lon-
 go tēpore durant to. 7. 45.6
 ulcera non sanantur, uel propter influxum uitio-
 rum humorum, uel propter dispositionem
 in membris contractam, ratione ex influenti-
 bus humoribus, uel propter aliquam disposi-
 tionem in osse. ibidem
 ulcera maiora atq; deteriora, phagedanas antiqui
 appellarunt ibidem
 ulcera chironia, telephía, phagedania, to. 7. 45.6
 sed hæc

sed hæc secūdū antiquos ipse vituperat, ibidem
 ulcera secundum Galenum quomodo sint, & dif-
 ferant ibidem
 ulcera quæ tantum summas partes cutis occupāt,
 herpetas, id est repentes, nominat Galenus ibi.
 ulcera quæ subiectam carnem corrumpunt, pha-
 gedænas appellat Galenus ibidem
 ulcera putrida & depascentia, quæ propriæ sint,
 ibidem
 ulcerum omnium differentia & nomina, & quo-
 modo sint, & quid sint, & quō distinguenda ib.
 ulcera, anthraces, carbones, herpes to. 7. 45. 6
 ulcerū cicatrices quare quādoq; soluunt t. 7. 45. 6
 ulcera quomodo sanentur siccitate, & quanta de-
 beat esse siccitas, & ordo ibidem
 ulcera tantum relinquunt cicatrices cauas, quan-
 ta ipsa sunt ibidem
 in ulceribus à forti pulsu profluvium sanguinis, to-
 mo 7 21. 7
 in ulceribus inflāmatīs quare pulsus fiat, & quid
 signet to. 7. 21. 7
 cum ulcere quādoq; est uomitus sanguinis to-
 mo 7 37. 7
 ulcera sine inflammatione curantur acerbis ibid.
 ulcera cum inflammatione & febre quomodo cu-
 rentur ibidem
 ulceratio facit urinæ difficultatem to. 7. 49. 7
 Vilus to. 5. 228. 68
 VLNA quid to. 1. 447. d duobus prædita moti-
 bus 467. a musculorū ulnam mouentium nu-
 merus & situs 450. d
 ulnæ totius motus à carpi motibus distinguendi,
 to. 1. 452. a positio correctā 462. d cum offe
 brachij cōmissura 463. 14. coronarum probam
 esse constitutionem 465. a musculorum ten-
 donūq; hinc ortorum, anatome 450. d
 ulnæ ossa duo, & ipsorum nomina to. 1. 1203. c
 VLTRA quā medicinæ conveniat pronuncia-
 re, quid sit Hippocrati to. 1. 15. b
 ultra limites medicinæ, disputationem quā abdu-
 cant to. 1. 104. b
 VMBILICI inflammationes, propter quid pue-
 rulis ueniunt to. 7. 24. 3
 umbilici dolor perseuerans, inducit siccam hydro-
 pem, id est tympaniam to. 7. 11. 4
 in umbilicum infertorū uasorum coniugium, unde
 fiat to. 1. 211. b
 umbilicus Veneris to. 5. 203. 46
 VMBRAE, pisces to. 2. 113. 29. & 114. d
 umbrifus autumnus Hippocrati dictus, quis, to-
 mo 3 542. 3
 VNCIÆ mensurales, ponderales to. 5. 98. b
 uncie ponderales grauitatem, mensurales molem
 decernunt to. 5. 807. c & 810. b c
 VNCTIO, à lotionē quid præstet to. 6. 173. c d
 VNDECIMVS dies, est dies bonus iudicatorius
 to. 7 35. 4
 undecimus dies iudiciū præbuit in talibus, quan-
 doq; decimiseptimū, quādoq; uigesimali t. 7. 71. 4
 VNGVENTVM rosaceum & oleum, differunt,
 to. 5 63. a

unguentum gleucinum, quare sub elemento G
 unguentum quod caput alleuiat, stomachum pur-
 gat, appetitum excitat, oculos clarificat to. 8. 85
 unguentum ad dolores matricis, post partum, to-
 mo 8 111
 VNGVIS quid Isag. 191. a. & 170. c
 unguis anatome to. 1. 264. d
 unguis substantia ē quibus sit t. 1. 266. b. & citra
 unguis, non ex internodijs nascuntur, sed cohere
 scunt illis to. 1. 264. ult.
 unguis cutis rotundi to. 1. 427. a
 unguis augeri pilorum more eadem c
 unguis in digitis usus to. 1. 421. 7. & usus à Plato-
 ne & Aristotele non satis explicati 422. b mo-
 derationes 421. d longitudo commodata
 422. a durities 426. c pedis & manus pro-
 portio 494. b
 unguis caprarum & asinorum to. 5. 309. 13
 unguis, testatum animal to. 2. 118. b purpura,
 quale nutrimentum præbeant to. 2. 118. b
 unguis, oculi affectus quis Isag. 187. a. & 228. c
 unguis, oculis adnatum germen to. 3. 544. 9
 ungula non competere humanis pedibus to-
 mo 1 478. d
 ungula quis oculi affectus sit, eiusq; remedia to-
 mo 6 474. d. & 544. ca. 8
 VNIO NV in utilitas to. 2. 212. c
 VNITIO particularum ingeniosa to. 1. 797. a
 & 801. a
 Vnitatis solutio, eiusq; differentia to. 6. 60. b
 unitatis solutio, cuius compositionis uitium sit, e-
 iusq; exposita differentia Isag. 143. c d
 unitas partium, cōmunis quædam est simplicium
 & compositarum affectio: & huiusce dissolu-
 tio, morbus cōmunis to. 3. 9. c. & deinc. & 17. c
 unitatis solutio, eiusq; differentia to. 3. 9. c
 in unitatis solutione consistentium morborū cau-
 sæ to. 3. 34. a
 unitatis solutio, in diuersis partib. diuersas quoq;
 sortitur appellationes to. 6. 140. d
 unitatis solutio, unum genus morborum efficit, non
 tamen idem nomen in omnibus animalis parti-
 bus sortitur, & eius exposita differentia to-
 mo 6 87. a. & 62. a
 unitatem soluunt calor ac frigus, & quo pacto to-
 mo 3 166. 8
 VNIVERSALIVM contemplatio, quantum ha-
 bet momentum ad rerum scientiam to-
 mo 2 413. c d
 ab uniuersalioribus incipiendum cur dicat Aristo-
 teles to. 1. 1081. b c d. & 1082. c d
 uniuersale potius documentum quā singulare,
 ex Hippocrate eliciendum, ubi sic fieri potest,
 to. 3 634. a
 uniuersalis methodus sine multa in singularibus
 exercitatione, artificem bonū efficere non po-
 test to. 1. 1084. b
 uniuersalium notionum expositio to. 6. 47. c
 uniuersalia præcepta, si uera sunt, multa paucis
 docent uerbis: sin falsa, perniciofa sunt to-
 mo 2 86. ca. 61
 uniuers-

uniuersalibus quibuscq; præceptis, cur particula-
 ria exempla adijcienda sint to.2.364.c
 uniuersalem causam in rebus ponit Hippocrates
 uniuersim nutrire, quid to.7.18.2 (to.7.26.7
 uniuersaliter quando dicere possimus medicinā
 iuuare to.1.7.9.3
 VNVS, instar mille est to.4.273.d
 unum, Platoni quid dicatur to.1.1108.c
 ex uno solo gigni nil posse offensiones to.1.112.d
 unius rei, una sola est perfectio to.1.987.a
 unum numero, specie, genere, inter se differre, ali-
 ni quoq; nouerunt to.6.53.a.c
 quod unum uidetur esse in morbis, neq; sit, nisi se-
 cetur, magnos errores parit to.1.1093.9
 unam terram, elementum omnium, ac bilem, aut
 pituitam solam hominis, fuisse qui statuerent,
 Hippocrati credendum to.1.119.c
 uno dicto aut duobus ab autoribus, quod alia sub
 intelligi debeant to.7.16.1
 ex uno alia possunt intelligi to.7.7.5
 VOCABVLORVM usus, quare item Nominum
 uocabulorum usus rectus, & quæ huic sunt finiti-
 ma, dispurata to.4.179.b
 uocabulis usitatis utendum est to.4.48.b
 uocabulis sæpius abutimur, in medicina præser-
 tim to.1.14.1
 Vocalium inuentio to.1.1093.b.c
 uocales qui sint, & quibus de causis to.3.711.2
 uocales, nerui to.4.24.b. to.4.25.a (& inde
 Vociferationes, aborsum faciunt to.7.53.5
 VOLATILIVM alæ, qualem præbeant succum,
 tomo 2 137.b
 Volucres paræ bonæ to.2.133.d
 Volucrum animalium alimenta to.2.106.d
 uolucrum animalium sanguis to.2.106.c
 uolucrum maius to.5.224.44
 VOLVNTAS, partem quamq; nostri quætuu-
 distantem, momento mouet to.1.906.ab
 uoluntaria opera, quibus iudicanda sint to.1.
 1208.a & deinceps
 uoluntas, quo pacto respiratiōis causa sit. 1.866.c
 uoluntariæ actiones, aliæ sunt liberæ, aliæ affecti-
 bus seruiunt corporis, & qualiter utraq; to-
 mo 1 1210.b.c
 uoluntariæ functionis, noxæ to.3.71.d
 uoluntas ægri, quando in prænotionib. inspicien-
 da sit supra cæteras meditationes to.3.238.a
 VOLVPTAS secundum naturam to.3.207.b
 uoluptas & dolor, non sit e motione aspera uel le-
 uis sola, sed si accedat sensus to.1.1047.a.b
 uoluptatibus omnibus communitas quedam se-
 cundum genus inest, & quæ to.1.1098.c
 uoluptatum differentias omnes, quo loco docue-
 rit Plato to.1.1098.b
 uoluptatum aliæ fugiendæ, aliæ non sunt ibidem
 uoluptatis ac doloris causæ to.3.60.a
 uoluptatis circa tactum causæ to.3.63.b.c
 uoluptatis in gustu & olfactu causa to.3.62.d
 uoluptas, in auditu cur sit euidentior to.3.62.b.c
 uoluptatis ac doloris in auditu, causæ to.3.62.b.c
 VOLVVLVS, quare illeus

uolulus, affectus quis to.3.524.b
 uoluuli, qui dicuntur ilei, quid sint, & quomodo
 fiant, præsertim autumnō to.7.22.3
 uoluuli causæ, capite secundo libro sexto De lo-
 cis affectis to.1.1175.c.d
 uolulus grauelens; & omnino differentia hui-
 us quinque to.3.721.a
 uolulus, & dolor colicus, qui affectus sint, & cu-
 rationis formula breuis llag.217.b
 uolulus omnis periculosus, & quis magis, & dif-
 ferentiarum eius agnitio to.3.534.d & col. seq.
 VOMITVS non dicitur ab animalibus to.3.78.a
 in uomitu pars gulæ materiam tangens ab illa di-
 latatur, superior ab ea aperit, inferior iam con-
 trahitur a uillis transuersis tunicæ externæ to.1.
 uomitus ac singultus, motiones di-
 uerse sunt, & qualiter to.3.94.a.c
 uomitus, quando non præter naturā sit to.3.49.b
 uomitus lacescentes causæ to.3.100.b
 uomitus sciendi modus, & pharmaca to.8.99.100
 uomitus restringendi ratio to.8.100
 uomitus apud ueteres in singulos menses repeti-
 tus, & eius commoditas to.1.536.d
 uomitus, quo tempore sint usurpandi, & ratio eius
 explicata to.2.158.14
 uomitus, quo pacto in gracilioribus ac imbecil-
 lioribus habitibus sint prouocandi, & quibus,
 tomo 2 159.19 ac deinceps
 ad uomitum inepti qui sint to.5.336.c
 uomitus bis factus mensibus singulis, quomodo
 fiat rectius to.2.161.20
 uomitus quomodo quibusq; irritandi sint, in habi-
 tibus crassioribus to.2.159.16
 uomitionum differentia, & sigillatim prælagia;
 tomo 4 774.38 & col. seq.
 uomitio, colorum omnium mala to.4.775.40
 uomitus nigrorum to.4.668.37
 uomitio liuida, graue olens to.4.775.41
 uomitiois, odor foetidus ac suppuris omnis, ma-
 lus ibidem 42
 uomitio porracea aut liuida aut nigra, quale præ-
 sagium to.4.774.39
 uomitiones spontinas, iudicatorias, qualiter quis
 prælagiat to.4.809.32
 uomit. syncera & implacida, quales to.4.665.28
 uomitus uarietas qualis to.4.664.26
 uomitus æruginosus in capitis doloribus, cum ui-
 gilans ac surditas, quale signum to.4.630.10
 uomitus stercoreum in letalibus iliaciis to.3.
 95. a b & col. seq. a
 uomitio, pituita ac bile permixta quam maxime,
 si non multa nec crassa sit, optima est: synceri-
 or, deterior est to.4.774.38
 per mēseraicas crisis fit deiectione, aut uomitu bi-
 lis, ut in cholera morbo, aut pituitæ; aut seri,
 tomo 1 1175.c
 uomitus in quibus febris, & quando expectan-
 dus sit to.3.442.55
 uomitus uomitum qualiter curet to.3.620.d
 uomitus uiolenti, qualis uolulofus dicitur, cau-
 sæ & curatio to.5.716.a
 uomitum

uomitum varijs de causis oportunum prouocari, atq; item si adsit, eundem comprimita, to. 6. 498. c & inde 460. c & inde, & col. seq. a uomitum si fiat sine digestionem, quæ accidentia sequantur to. 7. 9. 2
uomitum ubi distinguit contra purgationem ibid.
uomitum nullus debet prouocari cum inedia, to. 7. 16. 2
uomitum superfluum extenuat corpus to. 7. 28. 2
uomitum periculosus in habentibus partes corporis tenues to. 7. 35. 2
uomitum unde fiat, & cur fiat æstate to. 7. 21. 3
uomitum propter quid paruulis nuper natis insit, tomo 7. 24. 3
uomitum euacuat, & uidet quasi dicere Galenus, quod euacuet à toto corpore, sed tu bene considera, quia non dicit à toto corpore euacuare uomitum, sed coniunctio Et, notat diuersitatem inter medicamenta quæ euacuant à toto corpore & uomitum & deiectiones to. 7. 2. 4
ad uomitum procliuus, si biliosis sint per superiora purgandi, cauentes hyemem to. 7. 6. 4
in uomitu debemus cauere hyemem ibidem
ad uomitum non debemus compellere difficiles, carnosos to. 7. 7. 4
uomitum medicamentum nunquam dandum ei cui inhæret pituita intestinis to. 7. 12. 4
uomitum nihil euacuat eorum quæ sunt in intestinis ibidem
ad uomendum quæ sint apta, quæ non ibidem
uomitum, tempore hyemis fieri non debet ab his qui habent leuitatem intestinum ibidem
uomitum medicamenta sumpturus quomodo de ipso sit sumendum experimentum an sit facilis uomitus, & quomodo præparandus per gradus to. 7. 13. 4
uomitum continuus facit assuefacere corpus ibid.
uomitum medicamenta, lege Medicamenta uomitum facit nauigatio to. 7. 14. 4 (mitoria.
uomitum facit solus motus ibidem
uomitum quæ faciunt, sunt contraria his quæ fiunt to. 7. 15. 4
uomitum qui indigeant to. 7. 17. 4
uomitum biliosi sequuntur rigores to. 7. 58. 4
uomitum biliosi soluunt febrem tertianam to. 7. 59. 4
uomentes lacerantur quæ de causa to. 7. 1. 5
uomitum æruginosus differt ab æruginis uomitura ibidem
uomitum sanguinis in mulieribus sanatur erumpentibus menstruis to. 7. 32. 5
in uomitu bilioso nocet lac to. 7. 64. 5
uomitum spontaneus soluit longum profluuium alui, to. 7. 15. 6
in uomitus genere est singultus to. 7. 39. 6
uomitum, est motus minus intensus quam singultus ibidem
uomitum trahit quæ sunt in stomacho: singultus, quæ in ore, sed altius ibidem
uomitum bilis his necessariis fit, quibus præcidi- tur cerebrum, & cur to. 7. 50. 5
in uomitu bilis uentriculus patitur ibidem

uomitum bilis solæ non fit, sed cum missione superfluitatis aquosæ ibidem
uomitum bilis fit uulnerata dura membrana cerebri ibidem
uomitum ostendit uentriculum ieiuni pati, ibid.
à uomitu singultus, & rubor oculorum malum, tomo 7. 2. 7
uomitum singultum sedat ibidem
uomitio à tuberculi intus ruptione fit to. 7. 8. 7
uomitum non fit per ruptionem pectoris aut pulmonis sed tussis ibidem
uomitum ab ileo, malum to. 7. 10. 7
uomitum non semper adest in ileo, sed quando exitiales sunt ibidem
uomentes sanguinem si sine febre, salutare: si cum febre, malum to. 7. 37. 7
uomitum fit à gula & uentriculo ibidem
uomitum sanguinis unde fit ibidem
ad uomitum quando robustus debet prouocari, tomo 7. 62. 7
à uomitu sanguinis, tabes, & puris purgatio supra, to. 7. 75. 7
Vox quid sit to. 8. 34 & Itag. 173. c
uox quid sit, & quod à sermone differat to. 4. 99. 7
uox an sit corpus nec ne to. 8. 3. 4
uocem ac respirationem à corde proficisci, Zenonis ratio à Stoicis laudata plurimum, tomo 1. 904. b c
uocis principium in corde affirmantes, omnes necessariam ad rationem hanc, propositionem omittunt, non necessariam frustra addunt tomo 1. 876. d & 910. b
uocis initium à corde non esse, argumentum, tomo 1. 902. d
uocis initium in corde esse affirmantes, unde decepti sic opinati sint to. 1. 903. d & 907. a
uocis initium à cerebro esse ac per nervos, ostendendi modus to. 1. 901. c d & deinceps
uox atq; efflatio, quibus sectis partibus intreat, tomo 1. 380. 9 & col. seq. b
uocis materia propria quæ sit to. 4. 100. ult.
uocis instrumenta to. 4. 100. a
uocis instrumentum proprium ac primum quod sit, quodue pacto ostendatur esse to. 1. 900. c
uocis organorum anatomie à Galeno celebrata, tomo 4. 829. 5 & col. seq.
uox in febris ardentibus to. 1. 594. c
diuturna sine inspiratione 598. b
uocis materia to. 1. 554. b usus & dignitas 820. b
instrumentum primum 591. b raucedo 594. d
aditio 603. c quomodo uox adatur ibid.
magna causa 603. d
uocis noxæ to. 3. 72. a
uocis noxæ, & cuiusque modi to. 4. 100. a
& columna sequenti a
uox læditur non sola in mutis to. 7. 51. 6
uocis uitium non est balbutire, sed lingua, tomo 7. 32. 6
uoces quæ per T & R proferuntur, ab aliqua lingua impotenter proferuntur, & quæ sint, & cur tomo 7. 32. 6
uocis

uocis amissione solet Hippocrates eos nominare
qui nullum alium motum seruant secundum ele-
ctionem uel nihil omnino sentiunt to.7.59.7
uocis amissæ ac recuperatæ, exempla ac causæ to-
mo 4 23.b. & 24.c. & inde
uocis defectus, deterior quàm obmutuisse est, to-
mo 3 573.a
uocis abolitio, quare Aphonia
uox rauca & intercepta, differunt magnitudine, li-
cet ex eisdem fiant causis to.5.668.a b
uocis organa quæ sint Galeno ibidem
uoces magnæ ac uehemētes quas noxas afferant
to.2 190.7
uocis repentinæ interceptionis, causæ to.6.697.23
curationis præcepta d & col. seq.
uox clangosa, mala to.4.655.12
uox rauca sonoraue, è quibus causis to.3.551.b
uox quibus causis acuitur to.4.654.a
uocem in morbis acutam mittentibus, hypochon-
dria intrò ferè trahuntur to.4.653.10
uox gracilis, exilis, quibus de causis fiant t.3.452.a
uox uitriata, quomodo sedem affectum indicet, to-
mo 4.99.7 & col. seq. diuab
uox, qualiter super temperatura pulmonis seu in-
strumentorum significet, magna, parua, lenis,
aspera, acuta Ifag.258.a
uox uitriata, ob neruorum recurrentium infrigida-
tionem to.4.24.c
uocis affectæ, curationis formula, & remediorum
materia uaria to.5.668.d ac col. seq. tribus
uocis asperæ ob humiditatem, auxilia to.5.670.c
uoci obfusæ theriaca prodest to.5.374.c d
uocis affectuum curatio, qualiter uariet t.5.668.c
uoci affectæ arteriaca antidota uaria ex Andro-
macho ordine decem octo, Critone quatuor,
ab Asclepiade 671.ca.2
uocis, quibusq; affectibus antidota, quare sub ar-
teriæ quoque remedijs, elemento A, & sub
Tussi, & Antidotis
ad uocem clarificandam, electuarium to.8.96
Item ad idem to.8.98
uoci amissæ, ac etiã clarificandæ to.6.492.d
& seq. a
uox uiua, quantum præstet libris to.5.627.ca.1
uox uiua, doctrina optima to.2.30.a
uoci non cuiq; ut significationi cuiuslibet, una res
subijcitur to.6.51.b c
de uoce & omnibus ad uocem pertinentibus seu
contrarijs tractatio to.8.229. & deinceps
Vraniscus, definitio Ifag.170.c
in urbibus magnis, deteriores cur sint, q̃ in par-
uis to.4.828.c
Vrendorum lapidum modus to.5.570.2
VRETERVM probatio euidentissima t.1.1125.b c
ureterum ratio to.1.537.b substantia & insertio
in uescicam 545.c d obliquæ in uescicam inser-
tionis usus 550.c d
ureteras non esse uenas aut arterias to.1.1118.c
ureterum & uasorum spermaticorum insertio ua-
ria in uescicæ partes to.1.1125.b
ἡγήματα Hippocrates quod non dicat, sed ἡγήα, to-

mo 1 148.a
VRGENTIA magis prius curanda sunt to.7.19.5
urgentia magis, quæ sint ibidem
VRINA quid sit Ifag.169.c. & to.3.505.b
urina, qua facultate ad renes trahatur to.1.1132.a
urina ac sudoris, generatio eadem to.5.288.13
urina, sanguinis totius excrementi, non renum
ostendunt, aliquot uini congij à quibusdam po-
ti & emitti to.1.1136.c
urinæ instrumentorū miranda fabrica t.3.724.4.c
urinam infantis excipiens membrana t.1.1267.13
urinam excipientia uasa ratione secundaria institu-
ta à natura to.1.1334.a
per urinam quæ partes expurgentur to.4.150.c
urinæ, quid portendere queant to.4.648.2
urinæ super qua facultate indicent to.4.768.26
& col. seq.
urinæ, super quibus locis indicent ibidem
& 491.c d
urinæ color nunc potum cibumq; nunc succos ge-
neratos aut aliud indicat, & quando quodq; ho-
rum to.3.734.15. & inde
urina, eorum tantum succorū qui in uenis habentur,
nota est to.2.330.d
urina quo pacto humorū qui in uasis sunt, cuiusq;
qualitatem prodat to.2.331.b c
urina in quibus morbis attēdēda sint t.4.493.a b
urinæ super quibus morbis non indicēt t.4.770.a
urina in acutis febribus quantam uim iudicandi
habeat to.3.602.a b. & deinceps
urinarum differentia enarrata, & ex ijs sigillatim
præfagia in morbis acutis to.4.768.26
& col. seq. quinq;
urinarum omnium differentia, in acutis morbis
contingentium, in Prognosticis ab Hippocra-
te enarrata to.4.686.3
in urinis putridarum febrium, apparentes formæ,
differētis putredinis in abscessibus respondent
to.3 124.a b
urinæ indicia magnam uim in febribus habent ad
concoctionem, aut cruditatem morbi signifi-
candam to.8.300.to.3.143.a b
urinarū indicia in hepatis abscessibus to.4.1136.a b
urinarum ratio per Hippocratē tradita, tota ascri-
bitur to.1.146.d. & deinceps
urinæ, qualiter in morbis qui extra uenas sunt, in-
spiciendæ sint to.3.534.c d
urina non semper totius, sed uescicæ ægroatis aut
renum aut abscessus per ipsam expurgati signa
refert to.4.773.37
urinæ, quæ in instrumentorū spirandi offensa, in-
spiciendæ sint to.3.534.d
urina qualiter temporum morbi quodq; augmen-
tum, statum, declinationem significet, ac præsa-
giat to.4.498.12
urina debilem aut perfectam cōcoctionem signi-
cans to.4.508.c
urina, qualiter concoctionis perfectæ tempus no-
bis indicet to.2.275.4
urinæ salubres aut contrā to.3.360.d. & seq. a
urina inculcata, una sola est, & quæ to.4.647.c

urina optima, eiusq; notæ to. 4. 498. 12. & 499. c
 & 768. 26. & col. seq. tota
 urina mala quæ to. 8. 299.
 urina crassæ, & tenues to. 8. 300.
 uring naturales quæ optimæ, in omni sexu & æta-
 te ibidem
 urina ægrotantium quæ optimæ, & contra ibid.
 urina hypostasis, quomodo exploranda to. 8. 301.
 Item secundum eam remedia exhibenda 302
 urinarū significatiōis cōpēdio declaratæ t. 8. 427
 urina sanguinolenta, quem affectum notet to. 6
 569. b. & ibidem de urinis alia multa
 urina optima, pessima, & media to. 3. 124. a
 urina, celeriter & exigue cōcocta, deinde cessans
 quale signum in morbis to. 4. 718. 59
 urina nunc cruditas, nunc cōcoctio alternantes,
 quale signum to. 3. 481. b c
 urina non optimæ, differentia omnes exposita,
 ac earum in morbis significaciones sigillatim
 enarratæ to. 4. 498. 12. & col. seq. quatuor
 urina colorū differentia, ac significatio t. 4. 501. b c
 urina nigra in mulieribus ac uiris, quale præfagiū
 to. 4 772. 33
 urina nigræ generatio to. 4. 623. ult. & inde
 urina nigræ in turbulentis ac uigilibus apparen-
 tes, quale signum to. 4. 623. 4. & col. seq.
 urina nigra, letalis est to. 4. 489. c. & 501. b
 urina nigra, absq; signis quoq; alijs perniciosa est
 to. 4 650. 4
 urina nigra, non mortalis quæ to. 3. 476. d
 urina color niger, non periculosus to. 3. 579. c
 urina tenues, nigræ to. 3. 578. a
 urina aquosa, foetida, nigra, crassa to. 4. 772. 32
 urina subnigræ to. 3. 482. b
 urina subnigræ, tenues to. 3. 480. a
 in urina, salutaris est color ruber to. 7. 71. 4
 urina rubra cur diturnum morbum significet to-
 mo 3 505. b
 urina rubra, subrubra, prærubra to. 3. 504. b c
 & col. seq. tota
 urina rubra impense, rubra, subrubra, quales to-
 mo 4. 663. d. & col. seq.
 urina prærubra to. 4. 643. b
 urina subrubra, ac sedimentum subrubrum in acu-
 tis to. 4. 777. 27
 urina tenuis ac rufa to. 4. 771. 30
 urina, cur aquæ speciē præ se ferat, aut rufa sit, aut
 palleat to. 2. 275. 4
 urina albicantes, aut pericholæ, quales t. 4. 660. a
 urina albæ, graueolentes to. 4. 723. c
 urinarum color bonus, in ijs qui humorum afflu-
 entia laborant, maximum signum to. 3. 576. b
 urina tenues, sed boni coloris, ob eum ipsum salu-
 bres to. 3. 484. c. & 488. c
 urina, è coloribus linguæ indicatur, quo pacto to-
 mo 3 733. 14. & inde
 urina aquosæ, quæ sint to. 3. 570. c
 urina aquosa in pueris, quale præfagiū t. 4. 772. 33
 urina aquosæ, alba sublime petentia habentes, to-
 mo 4 723. 68
 urina tenuis quid significat to. 3. 505. d

urina tenuis crudaq; si cætera indicia ut in conua-
 lituris sint, quale præfagiū to. 4. 772. 34
 urina tenues aquosæq; to. 4. 697. 15
 urina tenuis aquosæq; nullam habens hypostasim
 quid significat to. 2. 331. a
 urina nubilosa to. 3. 492. b c
 urina oleosæ to. 3. 485. d. & col. seq. c Item to-
 mo 3. 566. d & col. seq. tota
 urina turbida, quæ sit to. 4. 650. 4
 urina conturbata, quid significant to. 3. 505. b
 urina turbida, siue mox talis fiat à mictione, siue
 post, quid significet to. 2. 331. b c
 urina pturbata trifariâ, ei⁹ q; significatio t. 4. 498. c
 urina purulenta to. 4. 150. a b. & 699. 20
 urina saniosa in phlegmonū solutionib. t. 3. 392. d
 urina, seminis speciē referens to. 3. 641. b c
 urina copiosior, quando non præter naturam fiat
 to. 3 49. b
 Vrina sedimētū, magnū momētū habet t. 3. 481. c
 urina sedimentorum differentia, cuiusq; harum
 generatio, & præfagia to. 4. 770. 28. col. tota
 urina sedimentum in imo, sublimamentū in me-
 dio, nubecula in summo si extiterit, uocabitur,
 to. 4 769. c
 urina sedimentum quid sit, aut unde gignatur to-
 mo 4 758. c
 urina sedimentum, cur candidum sit ibidem
 urina sedimentum æquale, quod sit to. 4. 770. d
 urinarum sedimentum in febribus putridis, puri
 quod in apostematibus sit, proportionē respon-
 det to. 3. 123. 6
 urina sedimen, fabaceæ pulticulæ simile, qualis
 nota to. 3. 325. d
 urina sedimentum quando nullum sit, quando co-
 piosum aut exiguum to. 4. 769. c
 urina sedimentum, sursum aut deorsum si feratur,
 to. 4 773. 35. 36
 urina subsidētia mucō adsimilis, quibus t. 1. 146. c
 urina subsidētia, tanquam returbata, qualis no-
 ta to. 4. 641. d
 urina subsidētia cruda, quibus & unde to. 2. 32. d
 in urina, crassamenti subsidētis priuatio, simulq;
 crassiora quædam tota urinarum substantia sub
 lime petere uisa, quale signum to. 4. 643. c
 urinarum arenulæ, quibus de causis to. 1. 147. d
 urina nubecula, quæ dicatur Hippocrati to-
 mo 4 769. d c. & 773. 35. 36
 urina enæorema pratum, sublime petens, quan-
 doq; delirium significat to. 4. 647. c
 urina nubecula candida, nigra, cuiusq; generatio
 & præfagia to. 4. 771. 29
 urina suspensiones, albæ, nigræ, mediæ to. 3. 492. c
 urina, pingue desuper habens, araneorum specie,
 urina spumosa to. 4. 699. d (to. 4. 773. 35
 urina fermentata to. 4. 670. a b
 urinarum carunculæ aut pilī, quid significant to. 1
 urinarum furfures ibidem (148. b
 in urinis bullæ insidētes morbum renalem & lon-
 gum significant to. 7. 34. 7
 urina quæ cum labore excernuntur, item rubra in
 his epāthlismata, & æruginosa, qualia t. 4. 663. 25
 urina

urina multa, cur interdum nil boni significet, to-
de urinis libellus to. 4. 473. d. (mo. 3. 554. 41

Quæ in eo habentur de urinarum differentiis,
ac notis, in hunc Indicē. digesta non sunt; quod
præfame Indicis cuiuspiam ipsamet eius capita
præ se ferant

de urinis in omnibus ferè morbis iudicia to-
mo 8 127. & deinceps

urinarum differentiæ, ac sigillatim significationes
tom 4 491. c

urinarum inspectionem Erasistratij qualiter rite-
ant to. 3. 392. d

urine retentio, aut effluxus, quales noxæ to. 3. 72. a

urina, octo modis supprimitur, & quibus lsa. 184. b

urinae suppressæ, noxæ to. 4. 149. a

urinae suppressionis causæ ac differentiæ lsa. 170. c

urinae retentio, eiusq; causæ t. 4. 8. c. d & col. se. tri.

urinarum in morbis acutis, ex refrigeratione inter-
ceptiones, quales to. 4. 657. 16

urina, citra uelicæ tumorem qualiter supprimitur
tom. 4. 12. a

urinarum retentio, cum dolore capitis, cōuulsio-
nem quandoq; significat to. 4. 705. 28

urinae difficultati, auxilia to. 6. 512. b. & 514. b

itē 508. c. itē 475. d. urinae stillicidio to. 6. 512

urinae inuolūtariæ remedia to. 6. 470. 76 (& 514

item 509. b. & 512. c

urinae cum dolore permeant, ad difficultatem, &
anhelitus, & ad sanguineum lotium, & ad cal-
culum to. 6. 512. c

urinae retentio, quibus rigores & ex his conuulsi-
ones to. 4. 698. 17

urinarū suppressiones, quando rigorē propinquū
ac sudores iudicatorios significant to. 3. 404. b

urinae profluuiū to. 4. 498. d quare itē Diabete

urinae profluuium qualiter contingat to. 3. 105. d

urinae acuties causa stillicidij urinae to. 7. 16. 3

urinae acritudo, causa stillicidij urine t. 7. 6. 3. 50. 7

ad urine pfluuiū siue in cōtinētā remediū t. 8. 4. 25

urinae acritudo aperit ora arteriarum quæ sunt in

renibus tom. 7. 3. 4. 7

urinae profluuium ē colliquatione to. 3. 105. d

urinae retentio, ac stillicidium, causæ cuiusq; ac no-

tæ to. 4. 147. a & deinceps

urinarum tum suppressio, tum mala uacuatio, &
horum causæ to. 3. 104. d & col. seq.

urinae suppressio, difficultas, stillicidium, quibus
ē causis singula contingant, & curatio breuis

lflag. 222. a

urina quibus aut nimis fluit, aut retinetur, chirur-
gia lflag. 233. c. d

urinam scientia medicamenta, eorumq; natura to-
mo 5 138. 12

urinam scientia, puris ex thorace educationi aduer-
sa sunt, & ratio ibidem

urinam scientia pharmaca, quo pacto agant ibid.

urinam scientia, cum ijs quæ menses ac semen pro-
uocant, qualiter conueniant to. 5. 148. c

urinam prouocantium ac spirandi instrumento-
rum excretionibus auxiliantium medicamen-
torum consensus to. 5. 149. b. c

urina tum humana, tum animalium cæterorum,
earum uires inter remedia to. 5. 289. 14. 15

urinae sedimentum crassum ac album, inter reme-
dia scriptum à quibusdam to. 5. 290. c

ex urina pueri medicamen, chrysocolle dictum,
ibidem b

Urina maxime prouocatur à uinis aquosis to-
mo 7 11. 2

urina optima quæ, & quod signum to. 7. 12. 1

urina superflua extenuat corpus to. 7. 28. 2

urinae difficultates cur in aquilonijs to. 7. 5. 3

urinae stillicidia, quomodo fiant, & tres addit con-
ditiones to. 7. 16. 3

urinae stillicidium quando ægritudo, & quando
accidens ibidem

urinarum acritudines unde fiant ibidem

urinae acuties est causa stillicidij ibidem

urinae stillicidia cur fiant autumno to. 7. 22. 3

urina euacuat serosam partem corporis to-

mo 7 2. 4

urinae multæ incipiētes in diebus iudicatorijs bo-
næ. qui sint dies iudicatorij to. 7. 36. 4

urinae excretionis prauæ, si bene exeant, ad bo-
num terminantur to. 7. 47. 4

urinae crassæ, grumosæ, paucae, secundum ali-
quos cœnosæ, cur putridæ: non sine febre mul-
titudine ueniens ex his tenuis iuuat, præcipue ue-

rò tales ueniunt, quibus ab initio uel breui sedi-
men inest to. 7. 69. 4

urinae prædictæ fiunt in febris, quare natura ex-
purgat per renes, totius corporis superfluita-
tes ibidem

urinae in principijs febrium tenues inde paulatim
fiunt crassiores ibidem

urinae quæ in principijs morborum habent sedi-
men, non sunt bonæ ibidem

urinae crassæ sunt paucae, quare uix renes pertran-
seunt ibidem

urinae secundum naturam non sunt simpliciter te-
nues, non crassæ, sed mediocres ibidem

urine perturbatae, quales iumentorum, dolorem
capitis uel adesse uel futurum significant to-

mo 7 79. 4

urinae perturbatae uel obuersæ, quales sint ibidem

urinae perturbatae fiunt materia crassa ac densa à
calore agitata ibidem

urinae iumentorum ab extrinseca caliditate in spi-
ritum soluuntur, ut bitumen, pix, atque resina.

ibidem

urinae aliquæ diu perturbatae manent, & quid si-
gnificant ibidem

urinae quæ sedimen cito crassum habent, signifi-
cant morbum debere cito terminari ibidem

urinae non residentes, si æger sit fortis, longus est
morbus; si debilis, mortem ostendunt ibidem

urinae non sunt necessarii perturbatae, si alicui ca-
put doleat, uel dolere debeat ibidem

urinae fiunt crassæ in declinatione to. 7. 69. 4

urine secundum rationem in quarto ostendunt fu-
turam crism in septimo to. 7. 71. 4

urina habens nubeculā rubram quarto die, osten-
dit

dit in septimo iudicationem ibidem
 urinæ non solum ostendunt iudicationem, sed &
 alia ibidem
 in urinis rubra nubes bona, sed alba melior, me-
 liusq; sublimamentum album, æquale, atq; con-
 sistens to. 7.71.4
 urinæ tenuis, si mediocriter crassa efficiatur, & si
 albarufa fiat, iudicationem signat ibidem
 in urinis nubes rubre raro apparet, albę frequen-
 ter ibidem
 & sunt signum coctionis manifestæ ibidem
 urinæ subrubea, et sedimē subrubeū & leue, longū
 morbum, sed salubrem significat to. 7.71.4
 urinæ rubræ raro præter quartum, & quibus die-
 bus iudicationes secundum ipsas ostendun-
 tur ibidem
 urinæ albæ & perspicuæ; malæ, præsertim si in de-
 liramentis fiant to. 7.72.4
 urinæ albæ & perspicuæ, in delirijs ostendunt ne-
 cessariam mortem ibidem
 urinæ albæ perspicuæ extremam cruditatem signi-
 fican, & morbum longum ibidem
 urinæ aquosæ sunt istæ albæ perspicuę, ostendunt
 flauam bilem ad caput tendere ibidem
 urinæ possunt esse perspicuæ & non albæ, sed ha-
 bentes colorem bilis ibidem
 urinę sunt meliores, quę sunt secundum naturam
 morbi, uel humoris peccantis ibidem
 urinæ multitudo impedit, ne ilia suspensa murmu-
 rantia lumborum dolore superueniente alui
 humectentur to. 7.73.4
 urinæ emittit sepe etiā spiritū flatuosum to. 7.73.4
 urinæ multa, crassa, & alba, soluit abscessum futu-
 rum post aurem & articulorum to. 7.74.4
 urinæ, est euacuatio quę exigit plures dies ibidem
 urinarij meatus à lapide acuto & aspero ulceran-
 tur to. 7.75.4
 absq; urinis quādo pus & sanguis fiat, & quando
 non ibidem
 urinis fit pus quandoq; ex abscessu longi tempo-
 ris ibidem
 urinæ crassa existens si carunculas paruas habeat,
 aut ueluti capilli unā exeant, à renibus sunt, to-
 mo 7 76.4
 urinæ habens ueluti capillos, qui morbus dicitur
 capillitium, unde fit ibidem
 urinæ habebat in quodam tam longos capillos, ut
 æquarent longitudinē dimidij cubiti to. 7.75.4
 urinæ crassa est, si debeant exire ueluti capilli ibid.
 urinæ crassa ab Hipp. secundū Galenum dicitur,
 quæ est mediocris, respectu tenuis, ibidem
 urinæ tenuis notat omnes uenas pati ibidem
 in urinæ crassa, quibus fursura quædam simul exe-
 unt, uesica scabię laborat to. 7.77.4
 urinæ tenuis si fuerit, non se habet secundum natu-
 ram ibidem
 urinæ mediocris, si aliqua in ipsa exeāt, uesicæ aut
 renum passio significatur ibidem
 urinæ generatio & ordo ex uenis in renes, deinde
 in uesicam ibidem
 urinę cur fursure, et quot modis habēt fursura ib.

urinæ ostendit supra uenas, & uesicam ibidem
 urinæ quæ distinguat scabię renum à scabię uesi-
 cæ ibidem
 urinæ habentes arenosam subsidentiā, significant
 calculum uesicæ, & secundum Galenum etiā
 renum to. 7.79.7
 urinæ seruiencia instrumēta quæ, & quibus signis
 indicentur male affecta to. 7.80.1
 urinaria fistula est meatus in pene to. 7.82.4
 in urinaria fistula existens tuberculum, suppura-
 tione sanatur ibidem
 urinæ quandoque retinetur à tuberculo in pria-
 po ibidem
 urinæ multa significat paucas defectiones to. 7.82.4
 urinare qui non potest, plus bibat, minus come-
 dat to. 7.83.4
 urinat qui multum, minus bibat, plus comedat,
 ibidem
 urinæ stillicidium quomodo fiat, & unde sit, &
 quid sit to. 7.58.5
 urinæ acritudo facit urinæ stillicidium to. 7.58.5
 urinæ acritudo unde fit ibidem
 urinæ stillicidium fit in uesica to. 7.1.6
 urinæ difficultatē uenæ sectio soluit to. 7.36.6
 urinæ stillicidio quibus ileos superuenerit, in sep-
 tem diebus pereunt, nisi febre corripiantur,
 & urinæ satis defluerit to. 7.44.6
 urinæ retentę quandoq; propter febrem euacuan-
 tur, quando sunt crassæ & plurimæ & conco-
 quantur ibidem
 urinæ stillicidio superuenire ileon & febre sanari,
 nunquam uisum est, inquit Galenus to. 7.44.6
 in urinis si sedimēta fiant, ueluti farina crassa, febrī
 citantibus longa est ægritudo to. 7.31.7
 urinæ aquosa, cruda est & diuturna to. 7.32.7
 urinam cuius sedimen biliosum esset, pars uero
 superfluitans aquosa, nunquam uidit Galenus,
 tom. 7 32.7
 urinæ, quæ morbū acutū indicat, qualis sit ibidem
 urinæ tenuis qualis intelligat à Galeno to. 7.32.7
 urinæ distantes ostendunt turbationem fortem in
 corpore to. 7.34.7
 in urinis bullæ insidentes morbum renalem &
 longum significant ibidem
 urinæ acritudo aperit ora arteriarum, quæ sunt in
 renibus, & ita aliquis spiritus exit, qui est in re-
 nibus ibidem
 urinæ pinguis quid significet, & quomodo fiat to
 mo 7 35.7
 urinæ stillicidium significat uesicæ pati to. 7.39.7
 urinæ stillicidium, uini potio & uenæ sectio sol-
 uit to. 7.49.7
 urinæ stillicidium quid significat
 & unde fiat ibidem
 urinæ difficultas quid, & unde ibidem
 urinæ stillicidium fit ob acritudinem urinæ, ob im-
 becillitatem potentia retentivę in uesica, ob in-
 temperaturam præsertim frigidam ibidem
 urinæ acritudo facit urinæ stillicidium to. 7.49.7
 urinæ difficultatem faciunt inflammatio, absces-
 sus, ulceratio, inæqualis intemperatura, spiri-
 tus

tus flatuosus to. 7. 49. 7
 per urinas aquosus humor hydropum mouetur
 tom. 7 55. 7
 in urinario meatu quibus tubercula fiunt, his sup-
 puratione facta, & eruptione sanantur to-
 mo 7 58. 5
 urinæ debent inspici: si sint similes sanis, bonum:
 si non, malum to. 7. 24. 7
 urinæ promptam habent & expeditam subsisten-
 tium cognitionem, quod ita non est in alui ex-
 crementis to. 7. 65. 7
 urinæ ostendunt & per uas factum ex utero subsi-
 stentiam, & si in altero ponatur uase, sola subsi-
 stentia relinquuntur, abiectis his quæ superna
 tant, quod fieri non potest in alui excrementis
 tom. 7 65. 7
 urinæ non habent aliquid simile strigimentis, sed
 bene alui excrementa ibidem
 urina cur in balneo frigida appareat, foris calida
 tom. 5 70. ca. 7
 urinæ eorum qui exercitationes uehementes di-
 mittunt, quales to. 1. 134. 1 & 135. a
 urinæ à puerperio, quales tom. 3. 570. a
 urinæ è crudis crassisque humoribus accensis è ca-
 lore flammeo tom. 3. 419. 25
 urforum adeps tom. 5. 306. b
 uris qui uescuntur tom. 2. 94. c
 uris uia dicta planta to. 5. 693. d
 urtica, Acalephe tom. 8. 345
 urantur si partes interiores, & exteriores frige-
 scant, in febre continua cum sit, lethale to-
 mo 7 48. 4
 urantur si interiora in febre continua, & exterio-
 ra frigeant, lethale to. 7. 69. 7
 urimus propter difficultatem anhelitus, propter
 angustiam loci to. 7. 27. 6
 uris debent qui habent mûcores in coxendicum
 articulis to. 7. 60. 6
 uri debent quibus brachium iugiter excidit ibid.
 uruntur quicumque suppurati aut aquam inter cu-
 tem patientes, si pus aut aqua uniuersim efflu-
 xerint, moriuntur to. 7. 27. 6
 uruntur quorum hepar suppuratur, qui euadunt,
 & qui non to. 7. 46. 7
 urunt qui suppurati euadunt, & qui nō to. 7. 45. 7
 uisione indigent qui plurimum habent pus, quod
 nō potest expuitione expurgari to. 7. 27. 6
 uisione qui cancri indigeant to. 7. 36. 8
 uisio quid cōferat medicamentis t. 5. 568. d. et 562. d
 usus partium dignior & posterior actione est, lib.
 12 Vfus partium & tom. 1. 1161. a
 De usu partium liber ubi conscriptus to. 1. 226. d
 de usu partium humani corporis libros quare scri-
 pserit to. 1. 525. a b
 De usu partium, commentationis totius ordo
 tom. 1 329. d
 De usu partium libri, quem seruent ordinem to-
 mo 1 250. a
 De usu partium librorum argumenta tom. 1. 445. b
 De usu partium libri quam uarijs artificibus sint

utiles to. 1. 250. d
 de usu partium operum utilitas tom. 1. 847. b c
 usus partium, ad affectorum locorum inuentio-
 nem, qualiter conducatur tom. 4. 11. c
 usus particularū inueniendi methodus to. 1. 423. b
 & actionis partium differentia 841. d
 De usu membrorum liber tom. 1. 1013. a
 De usu theriacæ, ad Pamphiliatum liber to-
 mo 5 371. c
 usus medicorum in hydrope, ideo Galenus eun-
 dem sequitur to. 7. 27. 6
 Vterus, Vulua
 uterus quid Isag. 169. b
 uterus qualiter neruosus dici possit, aut contra
 tom. 3 588. a
 uterum neruosum esse præter sensum, ratio quo-
 que ostendit tom. 6. 672. c d
 uteri situs qualis sit tom. 1. 395. d
 uteri cum cerebro consensus to. 3. 588. a b. & dein.
 uteri pars dextra, sinistra: hæc marem, illa foemel-
 lam, cur plerunque capiat tom. 3. 647. 44. a
 & deinceps 650. c
 uterus qualitatem seminis affectas, collo suo tan-
 quam manu utitur, semen intrò compellens, to-
 mo 1 1259. d
 uteri gula ægrotans quandoq; semē attrahere ne-
 quit, ut neq; uentriculi cibum ibidem
 quali utero, quod semē cōueniat magis t. 1. 114. a
 uterum gerentis pars non est, quod gestatur Isag.
 191. d
 quid in utero gestatur, generationem & formati-
 onem omnem à semine, ut planta habet, nō ut
 animal tom. 1. 1266. b
 in utero quod est, id animal esse, Hippocratis lo-
 cus adductus & explicatus to. 1. 1307. b
 uterum animal esse cur affirmarint, & super eo
 Platonis locus tom. 4. 155. a
 quod utero gestatur, non modo animal est, sed &
 uim habet humanæ naturæ tom. 1. 1313. a
 eorum qui in utero adhuc dum gestarētur homi-
 num animos suspenderunt, exempla ibidem
 uteri natura in fœtu fouendo ac edendo t. 4. 162. c
 uterus dum fœtum gerit, quomodo facultates sit
 as ostendat tom. 1. 1614. a
 uteri actiones in fœtu tum fouendo tum edendo
 breuiter repetitæ to. 3. 77. b c
 uteri affectuum differentia ac notæ tom. 4.
 149. d. & columnis sequentibus 8
 uteri suffocatio, symptomata & remedia to-
 mo 5 774. cap. 10
 uteri suffocationis differentia & notæ to-
 mo 4 151. 5. c d
 uteri uel sursum uel ad latus retractionis causæ
 tom. 4 156. c
 uteri perfrigeratio quæ accidentia, & qualiter gi-
 gnat tom. 3. 68. c
 uteri inflammationibus contingentia symptoma-
 ta tom. 4. 705. 27
 uteri phlegmone, febres uehementissimas accen-
 dunt tom. 3. 588. c d
 uteri

uteri affectuum nomina, ratio, & definitiones, or
dine. l'ag. 185. cap. 14. toto.
uteri ulcera quibus ex causis fiunt l'ag. 193. a
uteri symptomata, e mensibus retentis continen-
tia. tom. 4. 157. b & deinceps
uterilibus morbis uexata mulier ob seminis re-
tenti copia, eiusque historiae enarratio l. 1. 128. c
uteri euacuationem immodicam per menses con-
sequentia symptomata to. 4. 158. d
uteri noxae ob retentum semen to. 4. 167. c
uteri peruersum ob suppressa menstrua con-
tingentium modi ibidem
uteri symptomatum causa, qualiter inueniendae,
tom. 3 110. a b & col seq. tota
uteri errores, qualiter contingant to. 4. 177. a
uteri in partu uiolento procidentia l. 1. 1162. a
uteri sarcosis, quid l'ag. 193. a
uteri ulcera, quibus e causis contingat l'ag. 180. d
uteri excruciationibus curandis praeccepta tom. 5
772. c
uteri affectus, qualiter caput repleant to. 3. 588. d
in uteri affectibus, e quo loco mittendus sanguis
sit 3. 202. a. b
uterus quadrupedum animalium, qualiter nutritur
dum editur to. 2. 100. 12
Vteri euacuationes sunt euacuationes totius cor-
poris to. 7. 2. 4
utero calidum amicum, frigidum inimicum to. 7. 22. 5
uterus, est pars neruosa to. 7. 23. 5
per uterum calor & frigus ascendunt in uentrem ibid.
uteri inflammatio, euerfio, supprimunt menstrua,
tom. 7 28. 5
ad uterum pertinentia uasa obstrueta, obserata,
uel densata etiam, secundum totam substantiam
uteri ibidem
per uterum poterat corpus in dispositionibus fri-
gidis continere suffiri nisi noceretur capiti ibid.
uterina strangulatio quae to. 7. 35. 5
uterinis strangulationibus superueniente sternuta-
tione patiens aliquantulum leuatur tom. 7. 18. 5
uteri quando dicuntur secundae tom. 7. 35. 5
uteri passionibus quibus sternutatio proficit, & qui-
bus obstat tom. 7. 27. 5
uterus habet ora uenarum, quae si aperiatur, men-
ses fiunt tom. 7. 36. 5
uterus & mammae, habent quasdam communes
uenas tom. 7. 37. 5
in utero existens foetus, quibus uescatur ibidem
uterus, lege Matrix, lege Vulua
uterus mulieris frigidus facit foeminas to. 7. 42. 5
uterus praegnantis si habet erysipelas, letale, to-
mo 7 43. 5
uterus an possit esse inflammatus uiuente foetu, est
magna quaestio ibidem
uteri os comprimitur omento in pinguibus, tunc
non possunt concipere, nisi extenuent l. 7. 45. 5
uteri os quod sit, & collum, & suae partes l. 7. 46. 5
uterus uergens in coxam, si suppuratur, necesse est
linamentum fieri to. 7. 47. 5
uteri pars dextera cur sit calidior & sinistra frigi-

dior to. 7. 48. 5
uteri pars sinistra frigida, & cur ibidem
uerus habet duos sinus, & quomodo, & quomodo se-
men ipsis distinguatur ibidem
uterus Graece dicitur *ὕσπερ*, cum accentu cir-
cumflexo tom. 7. 49. 5
uteri oris inflammatio & durities uteri quomodo
distinguantur to. 7. 51. 5
uterus quum acceperit semen, statim claudit os
ibidem
uteri erysipelas abortum facit to. 7. 53. 5
uteri os aperitur a natura, & dolores fiunt, & cor-
rumpitur foetus, membranae continentem ipsum
diuelluntur ibidem
ad uteri corpus nunquam natura materiam repo-
nit inutilem, nec facit inflammationem ibidem
uteri os quibus durum est, his uteri os comprimere
necessarium tom. 7. 54. 5
uteri inflammatio cur non corrumpit foetum to-
mo 7 55. 5
ad uteros est motio sanguinis natura expellente,
hinc mammae graciles fiunt ibidem
uteri os quomodo cognoscatur, quando est com-
pressum os tumore praeter naturam, aut ob con-
ceptum to. 7. 54. 5
ex utero morbi contingunt, si non fiunt menstrua,
tomo 7 57. 5
uteri uasorum ora, sunt causa multorum menstruo-
rum ibidem
uterus quas passiones incadat, si eius uasa sunt op-
pressa ibidem
uterus inflammatus facit urinam stillicidium to. 7. 58. 5
uteri steriles qui sunt to. 7. 59. 5
ad uteros ex toto corpore fertur sanguis to. 7. 60. 5
uteri qui steriles sunt, & qui non tom. 7. 62. 5
uteris simile corpus totum habent mulieres. ibid.
uteris frigidis densitas comitatur ibidem
in uteri cauitate ut plurimum semen extenditur,
uel non concipiunt ibidem
uteri foecundi & steriles cognitio ibidem
uteris frigidis semen uiri refrigeratur, nisi sit cali-
dissimum ibidem
uterus mulieris grauida habet tumorem, tamen
non facit ileon, quanto magis uelica plena, to-
mo 7 44. 6
uterus mulieris praegnantis propter tumorem po-
test quondam premere intestina gracilia ibidem
uteri doloribus, & affectibus uariis, auxilia tom. 6
469. c. d. item 480. c. item facillimum 500
V T I L I T A S causarum morbi inquisitionis to-
mo 1 154. d
utilia si bis reuocarunt in memoriam autores, in
uaria libri parte, non est inconueniens, imo &
saepe necessarium to. 7. 25. 5
utilitatis diligenda error to. 1. 534. c
V V A E, atque ipsarum expositio to. 2. 62. 9
uuae, uide Astaphis
uuae uero tempore multis fructibus praestantiores
tom. 2 143. d
uuae in uinaceis in olla, reponuntur tom. 2. 63. c
uuae

uua: passæ, earumq; expositio tota to. 2. 64. 10
 uua: passæ quando utiles to. 2. 178. a
 uua: pensilis, qualis to. 2. 63. c. & 143. d
 uua: acinorum nuclei, uide Gigarta
 uuarum iuxta saporem differentie atque singula-
 rum uires to. 2. 63. d
 uuarum in uinaceis excoquendarum modus, ac
 deinde usus to. 2. 63. b c
 uuarum cur alie magis nutriunt, alie promptius
 deiciuntur to. 2. 63. a b
 uua lupina, lege cuculus.
 uua: ac partium eius, ad ficum atque ipsius partes
 expositio ibidem
 uua: dicti affectus to. 3. 308. c d
 uua, non loci, sed affectus ipsius nomen est to-
 mo 5. 650. cap. 3
 uuula: destillantis remedium to. 8. 93
 uuula: anatome to. 8. 188
 uuula: qualitas to. 8. 223
 uuula: siue uua: egressio, differentie eius, affectio-
 nes item cetera, dilatatio, constructio, & horu-
 modi to. 6. 547. cap. 11
 uuula: phlegmonē patienti remedia to. 6. 478. b
 VVLGARES ad ueritatis inquisitionem magis
 idonei sunt, quam sectarij to. 5. 332. b
 uulgares non solum in similitudinibus aberrant,
 sed & medici eruditi quandoq; decipiuntur, to-
 mo 7. 2. 4
 uulgus declarationes detrectat, & quæ non intel-
 ligit ijs statim reclamationat to. 1. 111. d
 uulgus quid sit declaratio, nescit to. 1. 114. b
 uulgo doctores qui uideantur to. 1. 114. b
 uulgus quousq; arte medicinae nouerit to. 6. 62. b
 uulgus, cur medicos bonos & malos dignoscere
 nequeat to. 6. 589. a b
 uulnus, uide Vicus
 uulnus quid sit Ifag. 143. to. 6. 62. a
 uulnerū seu plagarū uaria medicamenta to. 8. 118.
 119. 120. Item to. 6. 504. d & 505. a b. Itē 502. b.
 507. d
 uulnerū quæ in abdomine contingunt, curatio,
 & intestinorum inde procidentium repositio
 exposita t. 6. 148. a & colūnis sequētib. quatuor
 uulneribus recentibus, quæ magna non sunt, em-
 plastri uiridis præparatio, ex æruginē & cera,
 tom. 5 826. 4
 uuula: stringendæ medicamentum to. 8. 109
 uulneribus intrinsecis non æquē possunt medica-
 menta applicari, sicut extrinsecis; ideo per po-
 sitiones sanantur to. 7. 18. 6
 uulnera habentia labra distantia non coalescunt,
 tomo 7 19. 6
 uulnus cerebri uidit Galenus sæpe sanari to-
 mo 7 18. 6
 uulnus causat dolorem to. 7. 6. 2
 ex uulnere conuulsio, letalis ibidem
 ex uulnere cur fiant cōuulsiones & quo ordi-
 ne to. 7. 2. 6
 uulneribus fortibus & prauis, si tumor non aper-
 tē uenerit, ingens malum to. 7. 66. 5

uulnera praua, quæ sint ibidem
 uulnera quæ sint a quibus materia fluit ad partes
 principales ibidem
 uulnera si mittunt fluxionem, quibus sanantur à
 medicis ibidem
 uulneribus partium neruolarum quomodo suc-
 currunt medici ibidem
 uulnera circum glabra praua sunt to. 7. 4. 6
 uulnerari est causa fluxus sanguinis in iuuenibus
 tom. 7 29. 3
 uulnera quæ partes necessario afferat mortem,
 & quæ non tom. 7. 18. 6
 uulnera quæ non coalescant, & in quibus parti-
 bus interioribus, &c. to. 7. 18. 6
 de uulneribus exitibus liber antiquus, quem
 nō nouit Galenus, an Hippocratis aut alterius
 tom. 7 18. 6
 uulnera magna, ab Hippocrate discissiones dictū-
 tur ibidem
 uulnerū & fissurarū curatio generatim to. 6. 559. 9
 VVL P E S, ex ea oleum to. 5. 318. c 47
 uulpibus uescuntur nonnulli to. 2. 94. d
 uulpinus adeps to. 5. 306. b
 V V L T V S tum totius tum eius partium consti-
 tutio, in acutis, qualis salubris sit, & qualis exi-
 tiosa to. 4. 732. 8. & 735. 11
 è uultus totius colore, præsentio in acutis tom. 4
 733. 10 & col. seq.
 uultus exitiosus, è quibus causis primis diebus cō-
 tingat, aut contra tom. 4. 735. 11
 uultus extenuati causa, qualiter indaganda tom.
 736. c & deinceps
 V V L V A, lege Vterus, Matrix
 uuula: totius anatome to. 1. 395
 uuula: anatome brevis Ifag. 211. b c
 uuula: figura, quæ sit tom. 1. 396. b
 uuula mulieris duorum sinuū est 396. b
 uuula: situs tom. 1. 395. b
 uuula: magnitudo inæqualis, & quō 395. c
 uuula: corpus, tunicas habet duas, & quales to-
 mo 1 398. b & citra
 uuula: tunicarum diuersitas, iuxta crassitiem ac
 tenuitatem, quomodo aut quando contingat,
 tom. 1 399. a
 uuula: figuram uarie compararunt diuersi scripto-
 res tom. 1. 396. b
 uuula: totius, ad uirilia similitudo exposita to-
 mo 1 1297. b
 uuula: ceruix, eiusq; substantia to. 1. 398. b
 uuula: ceruicis foramen, latitudine & angustia, ad-
 modum diuersum sit, & quomodo to. 1. 398. c
 uuula: testes, quo pacto adiaceant to. 1. 399. a
 uuula: cornuum usus ac functio, uaria quædam,
 tom. 1 396. c
 uuula accommodata sibi, ita attrahit, reijcit alie-
 na, ut membra cetera tom. 1. 1263. a
 uuula: partes omnes, semē amplecti appetunt mi-
 rifice tom. 1. 1264. b
 uuula: quoddam quasi procreationis appetens a-
 nimal, Platoni dictum to. 1. 1257. c d
 in præ-

in prægnantium uuluis quædam oriuntur, eorūq;
 expositio tom. 1. 399. d
 uulua adiacentium partium expositio atq; anatō
 me tom. 1. 395. 4
 uulua partibus alijs coniuncta tantum alijs etiam
 adnexa est, & quibus ibidem & seq. a & d
 uulua quibus uenis atq; arterijs adnexa sit tom. 1
 397. c usq; ad col. seq. c
 uulua animalium, quale nutrimentū to. 2. 142. 12
 Vxor Temenei, è quarto Epidemion t. 3. 299. cd
X Anthium tom. 5. 220. 10
 Xenocrates damnatus in medicamentorū
 descriptione tom. 5. 277. c
 xenophanes, perperam præficitur opinioni, ter-
 ram esse omnium principium to. 1. 106. d
 xenophontis laudata sententia, inutilitatem quæ
 stionum philosophicarum damnantis tom. 1
 1100. ult. & inde
 xerophthalmia quid Ifag. 227. c
 xiphion. Gladiolus herba to. 1. 202. b
 xylodis, cartilago tom. 8. 346
 xylobalsamum to. 8. 346
 xylocinnamum to. 5. 220. 11
 xyris, uel xyrida to. 1. 294. b
Y ossis, os to. 1. 612. d
 ossis ossis ratio tom. 1. 612. d
 musculi 613. a positio & securitas ibidem b
 ligamenta ibidem c cartilago & membra-
 na ibidem to. 1. 326. cd
 membranae to. 1. 326. cd
 quam significationem habeat tom. 1. 905. d
 & ultra. & 907. d & 910. a
 ylion purgat phlegma tom. 8. 79
Z Ea to. 2. 40. 20
 Zea nomē, Galeno incognitū to. 2. 174. a
 zea meminit Theophrastus, & quo loco t. 2. 41. d
 item Herodotus & Dioscorides 42. a
 zeia tom. 5. 184. ca. 132

zenonis locus, quod initium respirationis ac uo-
 cis in corde sit t. 1. 904. b c eiusq; examē 905
 zenonis argumentum, uocis principium in cor-
 de esse, eiusq; uitium, ac dissolutio to. 1. 906. d
 zenonis argumento, sumptiones defunt ad con-
 clusionem, & quo pacto to. 1. 909. b & 910. b
 & argumentationis totius examen ibidem
 zeno, affectus esse quid uelit, ceteriq; Stoici to-
 mo 1 954. b
 zeno, aut sophista esse, aut logicæ imperitus o-
 sfenditur to. 1. 907. c
 zeno demonstrationis naturam nescit to. 1. 896. d
 zenonis dictum, qualiter agenda sunt omnia to-
 mo 2 199. a b
 zenonis dictum, qualiter uino afficeretur to-
 mo 1 1220. d
 Zeopyron, Bithynia to. 2. 443. b
 zeopyrum, semen panificio aptum Bithynia fa-
 miliare to. 2. 41. c
 Zephyria, id est fauonia dicta oua to. 1. 1291. b
 Zolonia Theonis, id est, aquæ lauatio to. 2. 315. b
 & 316. b
 Zeuxis interpretatus est Aphorismos, & erat Em-
 piricus to. 7. 65. 7
 Zingiber to. 8. 340. to. 5. 184. ca. 133
 zingiber fraudem nō admittit to. 5. 404. penult.
 Zizipha to. 2. 78. c
 Zoilus to. 6. 11. d
 zona temperatissima est quæ transit per Cnidum
 & Coon to. 7. 14. 3
 zonarum distinctio ibidem
 zona ab aliquibus dicitur parallelus ibidem
 zonam esse lineam imaginariam ibidem
 zopyria, quare Antidotus to. 1. 298. c
 Zygoma quid
 zyme. fermentum tom. 5. 185. ca. 134
 zythus to. 5. 185. ca. 134
 zythum est apertium, & facit deijcere to. 7. 20. 2

GALENI OPERVM INDICIS FINIS

SERIES CHARTARVM

abcdefghijklmnopqrstuvwxyz AB CDEF. Omnes terniones præter F quaternionem.

BASILEAE PER HIER. FROBENIVM ET NIC. EPISCOPIVM,
 MENSE MARTIO M. D. XLIX.

